

393853

cat.koma

Mag. St. Dr.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0025950

CLAVDII

P T O L E M A E I P E

lusiensis Alexandrini omnia quæ
extant opera, præter Geographiam, quam

non dissimili forma nuperrimè ædidiimus: summa cura & diligentia castigata

ab Erasmo Osualdo Schrekhenfuchio, & ab eodem Isagoica in Al-

magestum præfatione, & fidelissimis in priores libros

annotationibus illustrata, quemadmo-

dum sequens pagina catalo-

go indicat.

Ex libris ~~Antiquariorum Bibliothecarum~~ *1604*

Hoc exemplar anni in
fere septuaginta cum vixit
ad Vespulam iam confectum
vix nauiculam initio
peragitationis Prutaniæ.
Ita simul unctos Ptolemaei
et Copernici præstantissimos
artifices bono quodam
omine reparaverunt propter
quoniam unum illum laborem
substantiam, ut intelligere
possem ubi nam depravatus
esset. quod primum ex ap. ystola
Tydaniuni intellexeram.

Joannes Brosius
Curatorianus post mortem
ipsius datur Bibliothecæ
maioris Collegii in Aca-
demia Cracoviensi
ut servaretur in usum
Astronomi

B A S I L E Æ.

Catalogus Librorum.

Almagesti seu Magnæ compositionis Mathematicæ opus, à Georgio Trapezuntio tralatum, Lib. xiiii.

De iudicijs astrologicis, aut, ut uulgò uocant, Quadripartitæ constructionis, Lib. iiii. Quorum priores duo à Ioachimo Camerario latinitate donati sunt: in reliquis emendauimus multa ad ueterum exemplarium ueritatem: adiecimus etiam in loco græcas uoculas, & aliquando totas sententias, quò lectio fieret correctior & expeditior.

Centum sententiæ, quod Centiloquium dicunt, à Iouiniano Pontano uersæ.

Inerrantium stellarum seu fixarum significationes, per Nicolaum Leonicum traductæ.

Procli Diadochi hypotyposes astronomicarum positionum, quod est omnium quæ in Almagesto demonstrantur epitome & compendium, ad reminiscen-
tiam rerum plurimum conducens, Georgio Valla Placentino interprete.

Addidimus etiam propter illustrationem operum, & memoriam rerum Lucæ Guarici annotationes.

Adiunguntur etiam annotationes & præfatio Isagogica, in tres priores libros Almagesti, Erasmo Osualdo Schreckenfuchio autore.

393853 —

III

REVERENDO IN Christo patri, ac principi, & Domino D.

Vuolfgango à Gruenensteyn abbati Campidonensi, domino suo
in primis obseruando Erasmus Osualdus Schre-
kenfuchsius, S. P. D.

Iraberis procul dubio, Reuerēde pater & princeps, qđ
mihi in mentem uenerit, quod tibi hunc librum, quem
admonitus à typographo multis in locis castigauī, in-
scribere decreuerim, maximē cū P. T. uix à facie notus
sim, & habeā multos abbates pietate insignes, & pro-
piores P. T. Si nihil aliud esset qđ insignis sanctimonia
uite, qua non solum per Algoiam nulli es secundus, ue-
rum etiam per totam Germaniam, deberē meritō insti-
gari aliquid facere quo possem P. T. gratificari. Nihil est profecto omniū rerum
quod magis, absit adulationis uitium, optarim temporibus his turbulentissi-
mis, qđ ut omnes proceres ecclesiæ tecū certarent uirtutibus, proh deum qđ cito
possit omne dissidiū, quo ecclesia exagitur atqđ affligit, auferri. Si Darius rex
Persarum, nihil præstātius sibi potuit in sua uita exoptare qđ ut haberet tot Zo-
piros quot grana habebat malū granatum sibi oblatum, qui tantum de regno
periclitabatur, quanto magis debet respublica christiana exoptare sibi ut habe-
ret tot abbates P. T. similes in uitæ sanctitate, quot habet malū granatū grana, &
eo plures. Annuas mihi obsecro, Pater reuerendissime, paucula tantū recēdere,
quæ, ita me deus Opt. Max. amet, recensebunt nullo fūco oblita. Quis obsecro
præstantiam animi tui non uenerabit, ubi secum diligentius perpendet P. T. po-
tuisse persuadere omnes abbates Sueuig, ut apperirent Scholam non penitendā
in Ottenbeiren, quod institutū lōge foelicius celsisset, qđ celsit, si bellū illud per to-
tā ferē Germaniā nō motū fuisset. Quis obsecro nō mirabit animū tuū generō-
sum? si ad mentē reuocauerit ingentia illa officia, quę cōfers in uicinos tuos, uel
in eos, à quib. P. T. mirū in modū & læsa et cōuicijs affecta est, et sumimē etiā peri-
clitabat, hoc, in qđ, uerē est christiani hominis. Quod oppidulū, aut quę urbs p-
turbatę Sueuig non utit in comitijs, & alias tuis patrocinijs apud Regiā & Cę-
sareā maiestātē? cuius rei multa recenserē exēpla ni uererer Pater et princeps re-
uerendissime, uerba prolixiora æquo, tibi parere tēdiū. Hæc, inquam, sunt, qui-
bus motus sum, cum hunc auctorē, pro mea tenuitate, mēdis, quibus nō parum
scatebat, purgarem, eum P. T. dedicare. Quem profecto tantū refert reuocari in
scholas, quantum ullum aliū autorem huius disciplinæ maximē cum totius ar-
tis monarcha quasi sit, & talis profecto, quem nullus absqđ magna admiratione
leget, si modo considerauerit eum totam artē tam paucis libris potuisse cum tan-
ta perspicuitate enarrare. Verum priusquā finem faciam P. R. operæ precium me
facturum existimo si quędam de huius diuinę artis uetustate & origine, atqđ uti-
litate proferā in mediū. Quæ profecto sua uetustate omnes alias artes longē uin-
cit, & ita quod ortum eius præ uetustate nimia haud satis comperimus, & sanē re-
ctē puta. ueris si fueris in ea opinione quod fuerit æterna aut mundo concreata.
Si primi homines fuissent Astronomię destituti, quomodo obsecro potuissent

Præfatio.

numerare menses, mensiumque dies, nec non annos, quod pendet à certa cognitione motus Lune et Solis: ut ineptissimi quidam homines tum nostrum præsci seculi opinati sunt. At non eo inficias hanc pulcherrimam artem tum temporis non a deo fuisse excultam quemadmodum nunc est. Quid multis: ut rerum gestarum scriptores multa scribunt de illius antiquitate, ita non negligunt memoriam eorum, qui primi fuerunt Astronomiæ inuentores, si modo est humanum inuentum. Necesse est etiam quod eiusmodi homines in re tam seria, & tam ardua altius exeruerint caput quæ quod uicijs, iocisque humanis fuerint onerati, aut quod tanta infamia tumultuati sint circa Venerem, & uinum, aut officia fori, laboremque belli, quem admodum homines nostri seculi, quibus sanè præter ambitionem, & gloriam perfusam fuco, atque magnarum opum famem prorsus nihil dulce est. Nam scribit Iosephus de filiis Lamech nimirum quod insomnes duxerint totas noctes in altissimis montibus, atque siderum uarios motus laboribus indefessis contemplati sint, eosque notarint, & quidquid improbis laboribus potuerunt uenari deuenit, diuino quodam consilio, ad Noathum, & inde ad Nachor, & Abrahamum. Et cum homines suæ patriæ hac præstantissima arte abuterentur, iussus est exire e terra sua, qui suos, ut decet fidelis œconomum, noluit destitui tam nobilibus inuentis, imò eos in illis instituit, quæ postea per transmigrationem duodecim tribuum delata sunt in Ægyptum, ubi ab Hypparcho amatore et ueritatis, & laboris, ac à Ptolemeo, qui floruit sub imperatore Adriano, cuius ingenium in restituendis rebus astronomicis diuinum potius est quæ humanum, excultiora reddita sunt, & in rectum ordinem redacta, & quæ deerant restituerunt magnis laboribus. Quid altius cœlo: quid abstrusius quæ cœlestium corporum motus: tamè sagax horum hominum ingenium eos ad regulam redegit, etiam tardissima atque minutissima. Sunt profecto quos grauis honor reddit conspicuos, sunt quos nobilitant opes, atque aurum mille seris in fornice conditum: sunt, in quibus, quos nobilitat dextera preualidis uiribus. quid multis: sublimes alios, aliæ res uehunt, sed harum artium propagatores clariores sunt omnibus. Hæc sunt Pater & princeps reuerendissime, quæ de antiquitate, inuentoribus, ac excultoribus. huius præstantissime artis nunc dicere libuit. Si quis uelit utilitates eius omnes recensere, & quæ genera hominum ea potissimum opus habeant, nasceretur ei profecto oratio longior Iliade. Sed si agriculæ, ac nautæ, quo genere mortaliu uix est aliud uilius ac despectius, sua officia, teste Vergilio, rectius administrauerint, ubi siderum habuerint aliquam, uel mediocrem cognitionem, quanto magis Medici, Iurisperiti, & diuinarum scripturarum interpretes: Profecto si non aliam haberet utilitatem quæ istam quod reuocat oculos humanos ad cõtemplandum cœlestia, ac persuadet animum hominis aliquam mentem diuinam esse à qua tam ingentia corpora reguntur, esset satis magna utilitas. Quomodo obsecro Medicus foeliciter curabit morbos quum fuerit destitutus cognitione naturæ stellarum, & earum coniunctionum: nonne natura ipsa est alterabilis secundum aspectus, & cõtunctiones corporum superiorum: certè ille erit tanquam cæcus, qui ducit, & plurimum oberrat, teste Hippocrate in libro de aspectibus. stellarum uersus lunam, cum inquit, Medicus si non est stellarum scientia perspectiuus, nemo in eius manibus confidat, quia cæcus, &c. hoc idem testatur Ptolemæus in centiloquio his uerbis: Cum fuerit septimus & eius dominus impediti remoue medicum ab ægro. Hoc, ita me deus amet, non pendet à cognitione Kalendarij, sed ab altiore quadam cognitione

Præfatio:

gnitione, horū testimoniorū possē certē centū adducere, nisi scirē rem per quod
 tidianū usum approbari, & neminē hoc posse negare nisi insanū, ut multi sunt
 insani, qui suis cauillationibus conant hanc diuinā artem defamare & repre-
 hendere quasi reipub. nō utilē & necessariam, unde uenit quod ita frigeat, qui,
 ignoscat mihi tua ueneranda Paternitas, impostores clamitant eam non esse de
 pane lucrādo, ut ipsi loquunt. Esto qđ sacra Astronomia nō sit talis ars, de qua
 statim sit magnus quæstus expectandus, tamen est tam necessaria q̃ ulla alia ar-
 tum liberaliū: si non esset, dubio procul, ueteres philosophi nō dignati fuissent
 eam adnumerare artibus liberalibus. Nisi deus prouidisset huic arti meccenates
 licet paucos, qui professores eius subleuare dignarēt ab animi molestijs, aut qui
 busdā hominib. melioris nature foret à deo datū, ut suapte natura foret propē-
 si ad discendum astrorum cognitionē, iam, ut sunt homines huius stolidissimi
 seculi, affecti, actū foret de hac, & aliarum artium progressu, quæ nō sunt quæstus
 arię. Huic calamitati, Pater & princeps reuerēdissime, accessit alia, nempe quod
 nuper surrexerit nouū quoddā genus theologorum, quibus nō solum bonos
 adolescentes dehortant ab his studijs, imò eò deuenerunt qđ audeant libros æ-
 dere in Astronomos, quos ipsis ut melius tegāt odiū suum, quo afficiunt in has
 artes, astrologos appellant, quasi Astronomia seu astrologia eadē esset, quæ py-
 romantia, aut hydromantia, aut nigromantia, aut geomantia, quarū artium pro-
 fessores in iure Cæsareo inusitato uocabulo uocant mathematici, hi tam alieni
 sunt à ueris astronomis, aut ut ipsi loquūt, astrologis, q̃ cœlū à terra. Sed ne simi
 prolixior q̃ æquum est P. R. Cum hunc autorem castigarē, & mecum cogitabā q̃
 paucis sēt nostris temporib. qui possent in eo turō uersari, & hoc propterea, qđ
 crebrō utatur regula sex quantitātū, aut subtractione proportionū, aut triangu-
 lorū tum planorū, tum sphererorū negotio, quarū rerū cognitio nō est cuius
 obuia, adieci in tres priores libros annotationes succinctas. Porro addidi ubiq̃
 exēpla, & hoc nō in alium finē q̃ ut haberet candidatus huius autoris ansam se
 exercendi etiā in alijs libris. Siquidē nihil iucundius est q̃ scire quò pacto Pto-
 lemaeus, uir, ut sape dictū est, diuino ingenio præditus omnes tabulas quæ in
 hac arte requirunt confecerit. Qui ut apparet, primū obseruauit, deinde ea, quæ
 obseruationib. crebris deprehēdit, geometricē demonstrauit, postremo demon-
 strata ingeniosissimē adeoq̃ laboriosissimē calculo ipso prosequutus est, ea ni-
 mirū breuitate eaq̃ diligentia ac perspicuitate qua à tātō uiro potuit fieri. In pri-
 mis duob. libris omnia ea, quæ requirunt ad cognitionē primī mobilis, sub mi-
 ra breuitate copiosissime tractat, profecto eo ingenio quod si quid aut adderet
 aut subtraheret totū negotiū foret mancum futurū. In reliquis libris aggressus
 est tractationē secundorum mobiliū, nempe septē Planetarum, & stellarū sem-
 per cœlo adherentiū, in quib. facta obseruatione, adeoq̃ demonstratione geome-
 trica, formauit tabulas mediōrū motuū, sine quib. uerī motus nullo modo ha-
 beri possunt: habitis medijs motib. elicit per triangulorū planorū doctrinā, an-
 gulos æquationum. Postq̃ has res absoluit cōtulit se ad reliqua stellarū erratica-
 rum accidētia, de quib. etiā & maximē quomodo Regiomontanus Germanię
 decus tabulas directionum fecerit, adieci in præfatione ad lectore. Hęc Pater &
 princeps reuerēdissime tuæ uenerandæ Paternitati propter causas suprā recēssi-
 tas dedicare uisum est, quæ ut spero, P. R. nō alio animo accipiet q̃ ego dedicaui.
 Vale in Christo sanctissimē, Tubingę octauo Kalend. Feb. anno 1551.

Clarissimo iuueni D. Dominico Pa-

lauicino L. Cauricus Neapolitanus Protonotarius
Apostolicus felicitatem.

Nno d. Christi redemptoris die Natali 119. labente, Adrianus Traiani successor Romanorum Caesar Augustiss. græcè & latinè doctus, atque musicorum ætatis suæ clarissimus, annua propemodum intercapedine ac lustris quatuor peractis orbis imperio potitus felicissimè regnavit, mox successit Antoninus anno Virginei partus 140. fluente. Florentissimis profecto illis temporibus floruit Claudius noster Ptolemæus Pelusiensis, Mathematicorum omnium quot fuere, quot sunt, & quot posthac alii erunt in annis facile princeps: apud Alexandria uero Aegypti ciuitatem ab Alexandro Magno conditam interea Almagestum, magnæ scilicet constructionis Mathematicæ opus sanè diuinum, & uti reor, Geographiam addidit. Qui dum 78. ageret ætatis annum, Saluti ferè incarnationis anno 147. diem suum clausit nouissimum. Nunquid uerò Apotelesmatum quatuor libellos, centumq; Aphorismos quoq; conscripserit, fueritq; unus ex Aegyptiorum regibus, affirmare non ausim. Georgius Trapezuntius magnum hunc Astronomum Ferdinando regi Aragonum serenissimo dicatum, è Græca in Latinam transtulit linguam, quem Laurentius Bartolinus Abbas & Apostolicæ sedis Protonot. benemeritus, Florentiæ urbis ac bonarum artium alumnus, è Vaticano exemplari proprijs sumptibus transcribendum curauit, quatenus tam eminentissimi huius autoris uigiliæ ac labores ad hanc usq; ætatem, squaliscentes ac situ penè obruti, disciplinarum studiosis promulgarentur. Nos autem anno Christianæ, Lyturgiæ 1527. ad florentissimam urbem Venetam, orbis & urbium Reginam, tutissimum planè omnibus perflugium, auspicato sydere secedentes, aliunde cœli inclementiam, utpote urbis excidium, depopulationes, bella horrida, famem & epidemiam, quæ uniuersam prorsus Italiam inuascerant (quum multò ante Gauricana quæ uiderit Vranix) celeriter effugientes, ne tempus frustra cõtereretur, difficillimum Almæ huius Mathematicæ compositionis uolumen diligenti examine castigauimus. Imò in totius fermè operis margine (quæ modò diuersis characteribus sunt inserta) passim pleraq; adieci-mus Schemata, Paraphrases, Annotamenta, & Glosulas: in quibus præcipue locis litera subobscurior aliquantulum uidebatur. Si quando autem aut numerorum series delirabat, aut erroris quidpiam contigerat, necessum erat mihi conferre Latina cum Barbaris. Græca autem cum Latinis cura, studio, atq; solertia clarissimi uiri Caroli Capellij Patricij Veneti, utraq; lingua doctissimi, & Mathematices apprime studiosi, præditiq; ut ingenio admirabili ita & iudicio excellenti, sed poetica præsertim atq; oratoria facultate celeberrimi. Interdum etiam quum nonnunquam ob publicas occupationes opera lauius præsto mihi esse non posset, usus sum doctissimo uiro Nicolao Petro Corciro, Latinis Græcisq; literis eruditissimo. Veràm hæc nostras lucubrationes tibi Dominice Palauicinorum ueluti sydus fulgentissimū libenti quidem animo sacraui-mus. Tu enim adolescens clarissime non modo eximia corporis præstantia ac digna quidem imperio, diuina quadam maiestate refulges, Sed (ut opes affluentissimas taceam) Geographica, Orphica, Poetica, Oratoriaq; disciplina præclarus, Mæcenatem illum Tuscum imitatus assidue munificus, magnanimus, atque animo Cæsareus, singulos quosq; Ingenij quauis dote repletos, benignè admodum suscipere, uenerari, ac fouere consueuisti. Quinctiam amplissimis quotidie largitionibus prosequi exaggerareq; non dubitasti. Vnus igitur inter cæteros (quos norā) Italiæ principes, noster Dominicus Gauricorū dominus atq; patronus omni prorsus laudū preconio dignissimus.

Iure quidem tanto censetur munere dignus.

Inclytæres, tanto Principe digna meo.

Egregium cuius nomen celebrabitur orbe,

Dum radios tribuet Sol tibi Luna suos.

Dum collustrabunt Epicyclos Iuppiter, Hermes,

Falcienens, Maiores, Cynthia, pulchra Venus.

Felix cui constant bona corporis, & bona mentis.

Nec sunt fortunæ munera parca Deæ.

His fulget noster Mæcenæ dotibus: ergo

Felix: Nestoreos dent modò fata dies.

Τέλος.

Ad

AD SANCTISSI mum Dominum Sixtum Pont.

Max. Andreæ Trapezuntij Georgij filij in paternam
Almagesti Ptolemæi traductio-
nem, Præfatio.

Euoluenti mihi nuper libros Patris mei Georgij Trapezuntij, uiri optimi, & omni doctrinarum genere insignis, Beatissime Pater, obtulit se magna illa Ptolemæi compositio, quam Almagestum uocant, ab eo in Latinum & Græco cōuersa, sed inimici factione atq; odio ex inuidia conflato nondum emissa. Quam ut attigi statim percussit animum acerbus ille & penè sopitus ac euulsus dolor uetustate, qui omnem mihi ueterem calamitatem atque miseriarum acerbiterat cumulumq; renouauit. Nam felicissimum illud Trapezuntij ingenium uitaq; omnis sanctissimè acta, laboresq; sui & studia pro communi eruditione sponte suscepta, quo tempore fructu aliquo recreari debebant, in eo perditissimæ animorum declarationes ac iniuriarum moles, ab his quos summis beneficijs deuinxerat extiterunt. Nō enim eos reliquis in artibus peruagata iam Trapezuntij fama, eruditorum consensu celebrata aded sollicitabat, sed Ptolemæi operis omnium difficillimi eisq; minimè cogniti splendore plurimum agitabat: cum Trapezuntiana industria in gloriam nominis sempiternam, latinis hominibus tum primum resurgeret, atq; cum ipsi & literarum ubertate & ingenij acumine doctis illa ætate uiris præstare se arbitrantur, ea uerò conuersione ab uno Trapezuntio se facile superari uiderent, omne eorum studium factionemq; omnem ad acerbissimas in eum uexationes comportarunt. Ita partim sua ipsi potentia, partim mercenariorum conductu, non libros Trapezuntianos obruere modò cupierunt, sed communem quoq; illum innocentissimi hominis spiritum de hominum genere optimè meritum, per summum scelus omnibus præsidij interclusis eripere tentauerunt. Quorum compresso odio ex inuidia collecto iam erumpente, nisi in articulo temporis concidere maluissemus, à ceruicibus nostris furorem illum Scythicum omni ratione depellere oportuit. Has inuidiæ tempestates per potentes inimicos concitatas, Diuus ille Alphonsus, regum omnium (quos præsens omnium memoria longius repetere potest) præstantissimus, cū accepisset statim Trapezuntium perlitteras ad se, Neapolim cōmune doctorum refugium portumq; tutissimū accersiu, & desponsa in annos singulos nō mediocri pecunia comiter benignèq; suscepit. Tot igitur tantisq; calamitatib; & familiæ cura oppressus dilaceratusq; Trapezuntius, traductionē ipsam plurimis annis elaboratā cōpressit. Cuius æditio ab eo eximebatur, ut remissa aliquando uel secessu inuidia uel humanitate sopita uel uetustate consumpta, sua tandem cum animi tranquillitate & fortunarum reintegratione nostris hominibus diuulgaretur: sed decurtata potentis inimici factione uita morte antea præuētus est quam inscribere quæq; posset. Quo mortuo uaria ipse rei familiaris cura distractus, non adhibere in libri dicationem animum potui: sed cum iam omnis ea sollicitudo studiumq; huiusmodi deferbuisse uideatur, conuerti me tandem ad litteras longo interuallo reuocatas, atq; quotidiano conuicio hominum qui à me hoc munus non postulabāt sed efflagitabant, nō sum passus debere diutius quin iam iam attrectandum eis retinendumq; dimitterem. Cum saepe igitur diuq; ipse mecū cogitarem cui potissimum id laboris dedicarem, unus tu ex omnibus principibus, quos nostra ætas aliè dignissi-

Prooemium.

dignissimus occurristi, cui paternas uigilias meritò desponderem. Digna enim mihi uis res est & summo certè digna Pontifice, ut hæc cœlestium corporum inferiora turbantium diuina Ptolemai demonstratio tibi inscriberetur, qui humanarum rerum omnium pariter & diuinarum Pontificatum inieris, uirtutes tum singularisq; religio ac pietas tanta, quanta dei optimi maximi uicariū decet, eam tibi dignitatem iam pridem promittebat, ad quam cœlestium contemplationum uidetur dedicanda esse doctrina. Quod si uel totius Philosophiæ, uel actionis uitæ, uel præclarissimarum tuarum laudum gloria mihi nunc non explicanda sed recensenda esset, omnibus liqueret profecto naturam ipsam te unum ex omnibus delegisse, in quo ornando omnes suas uires dotesque suas omnes effunderet. Ea enim in te bonitas est, is fidei cultus, ea iustitia, id religionis studium, ea denique sanctimonia ut iam nullus tibi non anteferri, sed ne comparari quidem possit. Video te in horum temporum felicitatem diuinitus Pontificem maximū esse declaratum, qui tua singulari uirtute propeque diuina solus effecisti, ut dum omnium honorum genera sperneres, omnium tamen dignitatum culmen pro summis tuis uirtutibus adipiscereris: ut non ad summam Imperij maiestatem ambitionum studio, sed cunctis Apostolici Senatus suffragijs, omnium præterea Gentium atque populorum consensu & desiderio uocareris: quo quidem tuo facto, ceteris ad ueram uirtutis laudem aspirantibus diuinum imitandi tui exemplum præscripsisti, atque ad dignitates sectandas eandemque purè castæque adipiscendas uiam formamque contulisti. At cum singulare illud tuum ingenium ad ueritatis studium contulisses, omneque tuæ uitæ tempus ad rerum diuinarum rationes exquirendas transmississes, breui adeo tempore omnem Philosophiæ ac Theologiæ cognitionem absolutissimè atque locupletissimè hausisti, ut neque nostra neque maiorum nostrorum ætate, aut ingenij acumine & celeritate, aut disputatione & memoria, aut subtilissimarum rerum & penè incomprehensibilium perceptione, quisquam tibi proximè accesserit: quibus artibus & disciplina apud omnes ita fama floruit, ut cum nihil iam tibi ad decus, nihil ad laudem operis superesset, quo illustrior & acceptior per omnes populos uolitares: uitam tamen integerrimam adiunxisti, publicam utilitatem priuato usu prætulisti. Quæ omnia etsi clarissima in te uno fuerunt quam in singulis singula, multo tamen fateor tuæ uitæ institutione fuisse clariora, atque illa magis tua uirtute augeri, quam tu ab illis ausus inueniaris. Iam uerò si benignitatem, clementiam, liberalitatem, innocentiam, magnificentiam attingere licebit, quis te ullo laudis genere præstantior aut splendidior inuenietur? quo uno literarum sacrario & uirtutum officina non solum Romana ecclesia placate tranquilleque regitur, sed ipsa quoque Urbs tuis auspicijs & meritis aucta & illustrata, pristinam dignitatem sibi restitutam latatur. Quis enim non iure latabitur tantam in te animi magnitudinem, tantos erga Deorum immortalium templa ac in Urbis elegantiam pecuniarum aceruos esse profusos, cum hæc tua ædificia studio singulari, splendore admirabili, multitudine infinita, tam celeriter & expleueris & inornaueris? Qui plura breui tempore magnificentius effeceris, quam ceteri memoria nostra Pontifices in tam rerum diuturnitate affecerint? Testis est diui Petri ad uincula in ueteri curia Templum, parietibus & sacro tecto in admirabilem iocunditatem sumptuoso opere exædificatum. Testis ipsa duodecim Apostolorum ecclesia diruta antea, nunc tua ope ad amplitudinem Mæcenatisque operis splendorem reuocata. Testis terræ coeli que moderatoris diui Petri Basilica, quæ tuo ductu & impensa auro irradiatur, & elegantiore ornatu illustrata circumspectitur. Testis diui Stephani & Vitalis, reliquorumque deorum ædes & delubra, Urbis etiam solitudine obsoleta, tua unius opera & impensa locata, collocupletata & ornatiores quam erant in hominum oculis collocata. Testis sacrarium illud matris Dei ad portam flaminicam, nouo opere fornicibus marmoratis instructum: cuius aditus diuini numinis religionem, imò religionem ipsam præ se fert. Pontem uero illum tuum felicibus auspicijs excitatis ab aqua fundamentis, murmuri Tiberino impositum, adeo Tiburtino lapide præstantem,

ut

Prooemium.

ut tanta mole nihil antiquitati remittatur: cum nō Ianiculum modò ipsum, uerū Vrbs tota & artificio & impensa & utilitate illustretur. Quis satis digne efferre poterit, praeterim cum Valentianum Pontem Ianiculum & Vrbs Insulam continentem tantopere antecellat? Valetudinariam uero illam sancti spiritus, hospitalēque agrotorum sedem cortili latere ad Tyberis ripam tam elegantissime atque lautissime aedificatam, qua nihil ad usum melius, ad speciem pulchrius, ad gloriam diuturnius desideratur, quantam tui animi Amplitudinem, Misericordiam, Charitatemque denotat? Sed quid ego aut uiarum descriptionem, aut arearum latitudinem, aut aedificiorum & templorum totius urbis splendorem iam suae uetustatis amplitudinem ac suauitatem agnoscentis pluribus exequar, aut singula memorem, cum ipsius ciuitatis urbs tota, tantam eiusmodi in rebus profusionem ac studium tuum in primis adeo circumferat, ut deformata antea nunc per te luculentissime exornata, non latari modo de tuo pontificatu, sed gestire propè omnibus uideatur, & quo diuturnius id ei in hac summa tranquillitate pacis & ocij per te sit, dijs praesidiibus ac omnī rectori & moderatori Deo plentissime comprecatur. Ad hanc igitur tui gloriam recognoscendam & literarum monumentis immortalitati commendandam, omnes qui grati esse uolent, quicquid studij ab eis impendi poterit, nauare operam pro uiribus debent, ne officio in te suo, & quidem cum uitio defuisse uideantur, qui si cui uel facultas defuerit, uel tempora denegauerint, uel domestica cura retardauerit, uel ratio alia traduxerit, nihilo tamen minus uoluntate & mente quae bono cuique praesto est, referre tibi pro benemeritis gratias debet. Ego uero ne in quo ceteros commoneo accuser ipse, & ne longius mea uagetur oratio, ad officium tandem reuertar meum. Alexandriam pater beatissime Ptolemaei nostri urbem, totius prouinciæ Aegypti opulentissimam sedem maxime claruisse ferunt. Quae tametsi rerum omnium iocunditate & ubertate abundaret, conditorisque sui nobilitate urbes omnes anteiret, liberalium tamen artium studio & doctrina deflorescente, in Graecia adeo floruit, ut uel in medicina is doctior haberetur, qui Alexandria operam se dedisse fateretur. Multos tulit ea ciuitas doctissimos homines gloriae celebritate a scriptoribus exornatos: Aristarchum grammaticum, Herodianum, Dydimum, Amenum, Stoicum, Antipatrum, Diogenem, Archelaum, Diodorum, morum etiam grauitate ac uita Antenodorum Caesaris praeceptorem, & alterum quem Cordylon appellant, qui cum Catone & uixit diutissime & apud eum placidissime functus est uita. Nestorem item academicum Marcelli Octauique paedagogum. Complures praeterea alios in omni doctrinarum genere perfacundos & eruditos, sed bona omnium uenia dixerim, eduxit (Antonino imperante) hunc Ptolemaum Regia stirpe oriundum, omnium sanè philosophorum quos illa aluit, & literis, & ingenio & uirtute facile principem. Qui cum in Cleopatram Ptolemaeorum regnum sub Octauiano redacta in prouinciā Aegypto desisset, priuatus ipse, regio tamen animo & ingenio non ad sordida artificia, non ad uitam desidiosam, non ad secessum in solitudinem se addixit, uerum in illo tunc celeberrimo Alexandrinae urbis gymnasio haud obscuris facultatibus totum se ad literas contulit, atque in primis in philosophia praecleara humanae societatis parente, autore illo suo naturae interprete Aristotele contenta, deinde in Mathematicis disciplinis (quibus uagantia caelo sydera cognoscuntur) & quibus succurrendum uidebat, plurimum insudauit atatemque omnem contriuit. Nā quum ipso ueri inuestigandi amore raperetur, uideretque coelestia corpora in hoc corporato & aspectabili mundo, agitatione continua, & dispari fluitante nunquam uariari, supera illa complexus est, quae ratis ordinibus, immutabilique constantia & certitudine demonstrationis rectissime cognoscuntur, atque perfectissime sciuntur: ubi perpetuorum corporum interualla, magnitudines, conuersiones, anfractus uarij multiplicesque naturae, perinde animo & ratione cernuntur, atque illa quae oculis subiecta perspiciuntur, ut uiuere in terris homines, & cum dijs ipsis in tanto diuino caeli ornatu uersari uideatur.

Quarum

Prooemium.

Quarum coelestium rerum motuumq; scientiam prisci illi exquisito ingenio uiri, agitione certa & ueritate commoti, & primam omnium quasiuerunt, & omnium ultimam inuenerunt. Expleuit uero & penitus absoluit Ptolemaeus unus omnium doctissimus, & ingenij subtilitate usq; eo acerrimus, ut in astrorum speculationem e natura sinu, naturam ipsam exorserit, prouocauerit, in certamenq; deduxerit. Is enim Solis Lunaq; magnitudinem, uolutiones, proportiones, incrementa, detrimenta, quod satis a maioribus commodè tradita extitissent prateriuit: errantium uero fixarumq; stellarum rationes & motus non institutis certis & doctrina, sed instrumentis etiam ab Hipparcho perquisitis, non ratam & perpetuam demonstrationis uiam abesse uoluit. Nam huic quoq; parti homo non sibi sed alijs natus ita consulere, quo deinceps nihil ad astrorum consumationem disciplina esset amplius a quoquam postulandum. Itaq; his suis libris ambitus, stationes, cursusq; syderum, accorum motum omnem & statum (res profecto cognitu dignas omniumq; difficilimas) subtilissimè aggressus inuestigauit, rectè ab alijs inuenta comprobauit, deprauata correxit, ut solus de admirabilitate coelestium rerum nullis angustijs aut concisis disputationibus illigatus commodissimè scripserit, accuratè enodauerit, cumulatissimè satisfecerit, atq; eam disciplinam Græcis hominibus quos nondum ea coelestis scientiæ gloria attigerat, non ipsius scientiæ terminis, sed sui ingenij finibus absolutissimè importauerit: & cum nihil diminuti, nihil superuacui, nihil prater rem ab eo scriptum sit, nullus ad eius inuenta & scripta potuerit aspirare. Harum igitur tantarum maximarumq; rerum momenta & rationes Græcis literis ab eo explicatas, a Patre autem meo (ut diximus) in eius tantis calamitatibus latinas aditas, tuæ sanctitudini despondeo, ut sub tui numinis tutela consecrata ardorem inuidiæ restinguant, & in communem utilitatem propter quam tanti labores suscepti sunt, felicibus tuis auspicijs diuagentur. Ac si quando tibi ab hac rerum omnium procuratore & mole animum uendicare recreareq; liceat, possis nouo hoc opere, numeris lineisq; interstincto diuinum Ptolemai ingenium diuinis in rebus cognoscere. Quamobrem si labores nostri a tua sanctitate probabuntur, enitar profecto reliquis Trapezuntianis libris nondum cuiq; inscriptis, mea in te pietate, rursus tuorum in nos meritorum ratione presentibus posterisq; constare. Qui si præ acceptis beneficijs parem gratiam referre non potero, id saltem quod implere possum profiteor & repromitto, nullum scilicet susceptorum beneficiorum officium apud me inter moriturum, quorum magnitudinem memoria colam sempiterna. Accipiat ergo tua sanctitudo benigne (ut solet) opus multis lucubrationibus a Patre meo elaboratum, quod & si aliquibus præ tua pontificia dignitate non dignum fore uidebitur, tui animi tamen offerentis & abditarum scientiam rerum his euolutam libris minimè abs te aspernari scio. Non enim hominibus crimini aut fraudi fuit Deum immortalem Samijs uasis, cultuq; tenuissimo coluisse, & simul me non praterit magnum illum Alexandrum Antigoni Arthaxaxem offerentis studium magnopere comprobasse.

Characteres

Characteres & nomina signorum zodiaci.

♈	1	Aries	♎	7	Libra
♉	2	Taurus	♏	8	Scorpius
♊	3	Gemini	♐	9	Sagittarius
♋	4	Cancer	♑	10	Capricornus
♌	5	Leo	♒	11	Aquarius
♍	6	Virgo	♓	12	Pisces
Characteres & nomina Planetarum.					
♄	1	Saturnus	♿	6	Mercurius
♃	2	Iupiter	♁	7	Luna
♂	3	Mars			
☉	4	Sol	♈		Caput
♀	5	Venus	♏		Cauda
Characteres & nomina aspectuum.					
♌	Coniunctio				
♐	Oppositio				
♊	Trinus		♐		Quartus
			*		Sextilis
Signa autem Borealia sunt.					
♈	♉	♊	♋	♌	♍
Signa uero Australia sunt.					
♎	♏	♐	♑	♒	♓

Π Τ Ο Λ Ε Μ Α Ι Ο Σ .

Ὅϊοι' ὅτι θνητὸς ἔφυγ, καὶ ἑφάμερος, ἀλλ' ὅτ' ἂν' ἄστρον
ἰκνεύω κατὰ νοῦν ἀμφισβόμους ἑλικας,
ἔκείτ' ἐπιψάύω γαίης ποσὶν, ἀλλὰ παρ' αὐτῷ
ζῶε διοτροφέῃ· τίμιπλαμαι ἀμβροσίης.

Francisci Capellij Caroli filij.

Noui me ut morerer natum, quem labilis æquet
Vna dies: sed cum sydera mente sequor,
Non iam attingo solum pedibus, sed propter olympi
Regem, diuina compleor ambrosia.

Herculis Girlandi Mantuani.

Sum mortalis, certa diem nec uita per unum,
Ast ubi mens alti fertur in astra poli,
Haud terram attingo pedibus, sed cum Ioue summo
Diuina felix expleor ambrosia.

L. Gaurici Neapolitani.

Me scio mortalem, mediam nec uita per horam
Certa satis, sed mox uertice tango polos,
Quum iam sydereos contemplor mente rotatus,
Et felix diuum perfruor ambrosia.

HAEC SVNT CAPI ta quæ in XIII. libris Almagesti

Claudij Ptolemæi Mathematicæ constructio.
nis habentur

LIBER PRIMVS.

- 1 Proœmium, siue proloquium, pro-
logus 1
- 2 De ordine huius doctrinæ, & con-
structione speculationum 2
- 3 Quod sphericum est globi quæ modo
cælum circumuoluitur 2
- 4 Quod terra quoque spherica sit, ad
sensum quantum ad uniuersas par-
tes 3
- 5 Quod terra in medio cœli sita sit 4
- 6 Quod terra quasi punctum est ad
cœlestia comparata 5
- 7 Quod terra nullo motu progressi-
uo moueatur 5
- 8 Quod duplex in cœlo primorum
motuum differentia est 6
- 9 Et de particularibus deprehensionibus
ibi. Sed uniuersales quidem
prælibationes summam atque per
capita ita breuiter 7
- 10 De quantitate rectarum linearum
quæ in circulo perducuntur, cum ta-
bulis arcuum & chordarum 7
- 11 De arcu qui est inter tropicos 11
- 12 Theoremata quæ ad sphericas de-
monstrationes præmittuntur, & de
figura sectoris spherica 18
- 13 De arcubus qui sunt inter æquato-
rem & circulum obliquum 20
- 14 De ascensionibus in sphaera recta
pagina 23

Liber secundus.

- 1 De uniuersali orbis terrarum situ qui
à nobis habitatur 24
- 2 Quomodo maximæ diei data ma-
gnitudine, dantur horizontis arcus
qui ab æquinoctiali & circulo obli-
quo interceptiuntur 25
- 3 Quomodo (eisdem ipsis suppositis)
elauatio poli detur 24
- 4 Quomodo inueniendum quibus et
quando ☉ in uertice sit 26

- 5 Quomodo gnomonum, æquinocti-
alis tropicæ quæ umbræ in meridiis
capiantur 27
- 6 Expositio proprietatum per singu-
los parallelos 28
- 7 De coascensionibus signorum &
æquatoris in sphaera decliui 31
- 8 Expositio decemriorum ascensio-
num seu tabula ascensionum per 10.
gradus 37
- 9 De his quæ particulariter ad ascen-
siones sequuntur 40
- 10 De angulis atque arcubus qui in zo-
diaco circulo & meridiano fiunt 40
- 11 De angulis atque arcubus qui ab eo-
dem obliquo orbe atque horizon-
te fiunt 43
- 12 De angulis atque arcubus ad eundem
circulum ab illo fiunt qui est per po-
los horizontis 45

Liber tertius

- 1 De magnitudine annui temporis
pagina 56
- 2 De magnitudine anni & particula-
ribus ☉ æqualibus quæ motibus 56
- 3 De supputationibus æqualis circu-
laris quæ motus 62
- 4 De apparente inæqualitate Solari
pagina 66
- 5 De particularibus inæqualitatis ☉
portionibus 69
- 6 De tabularum differentiarum inæquali-
tatis ☉ compositione 72
- 7 De positione tabularum motus ☉
diuersi 72
- 8 De inueniendo loco mediæ motus
Solis 73
- 9 De motu solaris ☉ computatione 74
- 10 De Diei naturalis inæqualitate 74

Liber quartus.

- 1 A quibus observationibus ☾ acci-
dentia examinanda sunt 76
- 2 De periodicis ☾ temporibus 77

De ☾

Index.

- 1 De \llcorner motibus \propto qualibus secundum partes suas 79
- 4 Expositio regularum quæ medios \llcorner progressus continent. Seu tabulæ mediorum \propto qualiumque motuum \llcorner 80 & 81
- 6 Quod etiam in simplici suppositione \llcorner tam excentricitatis quam epicycli suppositio eandem faciat apparentiam 86
- 6 Primæ ac simplicis lunaris inæqualitatis demonstratio 87
- 7 De emendatione mediorum longitudinis & inæqualitatis motuum \llcorner 94
- 8 De locis \propto qualium \llcorner motuum tempore Nabonassari 94
- 9 De emendatione mediorum motuum latitudinis \llcorner & de locis ipsorum in primo Nabonassari anno pagina 94
- 10 Expositio tabulæ primæ ac simplicis inæqualitatis \llcorner 96
- 11 Quod non penes suppositionum sed computationum differentias \llcorner inæqualitatis quantitas diuersa est secundum Hipparchum 97

Liber quintus.

- 1 De constructione instrumenti quod astrolabium uocatur 100
- 2 De suppositione, quæ ad duplicem \llcorner inæqualitatem pertinet 101
- 3 De quantitate huius inæqualitatis \llcorner quæ penes distantiam suam à \odot accidit 102
- 4 De proportionem excentricitatis lunaris circuli 103
- 5 De lunaris epicycli declinatione 104
- 6 Quomodo per lineas à motib. periodicis uerus \llcorner motus inueniatur 107
- 7 Expositio uniuersalis tabulæ lunaris inæqualitatis 108
- 8 Canon uniuersalis lunaris inæqualitatis, seu tabula diuersitatis \llcorner uniuersalis 109
- 9 De uniuersali calculo lunari 111
- 10 Quid nulla differentia fiat in \odot atque \otimes penes excentricum lunæ circulum 111
- 11 De aspectibus diuersitatis \llcorner 113
- 12 De constructione instrumenti quo aspectus diuersitatis capitur 113

- 13 Lunarium distantiarum demonstratio 115
 - 14 De quantitate diametrorum \odot & \llcorner et umbræ quæ in \odot et \otimes perspicuntur 117
 - 15 De Solari distantia & \propto quæ simul cū ea demonstrantur 118 (119)
 - 16 De magnitudine \odot & \llcorner & terræ
 - 17 De particularibus aspectuum diuersitatibus \odot & \llcorner 119
 - 18 De tabula diuersitatis aspectuum 120
 - 19 De diuersitatibus aspectuum discernendis 124
- Empedocles duplicem esse à terra ad \llcorner distantiam asseruit.
- Quidam uero Mathematici diligentius perscrutantes decies octies.
- Eratosthenes Solem distare à terra 308. stadiorum, myriadas, 3080000. stadiorum, 385000. miliariorum.
- Lunam uero à terra 78. myriadas, stadiorum, 780000. stadiorum, 97500. miliariorum.

Liber sextus.

- 1 De coniunctionibus atque oppositionibus solis & lunæ 128
- 2 Quomodo mediarum coniunctionum atque oppositionum componenda sint tabulæ 128
- 3 De synodis atque plenilunijs 128
- 4 Quomodo periodicas & ueras coniunctiones et oppositiones considerare oportet 133
- 5 De eclipticis \odot & \llcorner terminis 133
- 6 De distantia eclipticorum mensium pagina 136
- 7 De tabulis eclipticis 139
- 8 Tabula eclipsium luminarium 146
- 9 Lunarium eclipsium computatio 147
- 10 Solarium eclipsium computatio 148
- 11 De inclinationibus quæ in eclipsibus fiunt 150
- 12 Tabula declinationum & inclinationum 153
- 13 Inquisitio inclinationum 155

Liber septimus.

- 1 Quod stellæ non erraticæ semper eundem inter se situm seruent 155
- 2 Quod non erraticarum etiam sphaera motu quodam ad successione signorum progreditur 158
- 3 Quod in polis circuli obliqui ad successione.

Index.

<p>cessionem non erraticarum * sphæ- ra mouetur 159</p> <p>4 De modo descriptionis fixarū 162</p> <p>5 De constellationibus in sphæra soli da fabricandis 163</p> <p style="text-align: center;"><i>Liber octauus.</i></p> <p>1 Expositio tabularis constellationis hemisphærij australis 180</p> <p>2 De lactei circuli situ 194</p> <p>3 De sphæra solida fabricanda 196</p> <p>4 De proprijs erraticarū aspectibus 197</p> <p>5 De coortibus et in medio cœli loca tionibus cooccasibusq; fixarū 199</p> <p>6 De apparitionibus & occultationi bus fixarum 200</p> <p style="text-align: center;"><i>Liber nonus.</i></p> <p>1 De ordine globorū ☉ & ☿ cætera rumq; stellarum erraticarum 203</p> <p>2 De difficilimo suppositionum mo- do in 5. planetis 203</p> <p>3 De periodicis restitutionibus 5. pla- netarum 204</p> <p>4 Tabulæ mediorum motuum longi- tudinis & inæqualitatis 5. planeta- rum 207</p> <p>5 De ijs quæ præmittuntur ad doctri- nam motuum 6. planetarum 222</p> <p>6 De modo & differentia suppositio- num 222</p> <p>7 Demonstratio maximæ ♀ longitu- dinis & motus eius 225</p> <p>8 Quod ♀ stella bis proxima terræ in una reuolutione sit 227</p> <p>9 De proportionē ac magnitudine in æqualitatum ♀ 228</p> <p>10 De periodicis ♀ motibus 230</p> <p>11 De locis periodicorū motu ♀ 233</p> <p style="text-align: center;"><i>Liber decimus.</i></p> <p>1 Demonstratio maximæ longitudi- nis stellæ ♀ 234</p> <p>2 De epicycli ♀ magnitudine 235</p> <p>3 De proportionibus excentricitatis stellæ ♀ 235</p> <p>4 De emendatione periodicorum ♀ motuum 236</p> <p>5 De locis periodicorum motuum stellæ ♀ 239</p> <p>6 Hæc præmittuntur ad ea quæ de re- liquis planetis demonstrantur 240</p> <p>7 Demonstratio excentricitatis et ma-</p>	<p>ximæ longitudinis ♂ 241</p> <p>8 Demonstratio magnitudinis epi- cycli ♂ 249</p> <p>9 De emendatione periodicorū mo- tuum ♂ 250</p> <p>10 De locis periodicorum ♂ motu tempore Nabonassari 252</p> <p style="text-align: center;"><i>Liber undecimus.</i></p> <p>1 Demonstratio excentricitatis & ma- ximæ longitudinis stellæ ♀ 252</p> <p>2 Demonstratio magnitudinis epi- cycli ♀ 258</p> <p>3 De emendatione periodicorum mo- tuum ♀ 260</p> <p>4 De locis periodicorū motu ♀ 261</p> <p>5 Demonstratio excentricitatis ♀ & maximæ longitudinis eius 261</p> <p>6 Demonstratio magnitudinis epi- cycli ♀ 267</p> <p>7 De periodicorum ♀ motu emen- datione 269</p> <p>8 De locis periodicorum ♀ motuum tempore Nabonassari 270</p> <p>9 Quomodo à periodicis motib; ap- parentes ac ueri capiantur 270</p> <p>10 De faciendis inæqualitatum tabu- lis 271</p> <p>11 De computatione motus longitu- dinis 5. planetarum 279</p> <p style="text-align: center;"><i>Liber duodecimus.</i></p> <p>1 De ijs quæ prætermittuntur ad re- gressus planetarum demonstnan- dos 280</p> <p>2 Demonstratio regressuum ♀ 284</p> <p>3 Demonstratio regressuum ♀ 286</p> <p>4 Regressuum ♂ demonstratio 287</p> <p>5 Regressuum ♀ demonstratio 288</p> <p>6 Regressuum ♀ demonstratio 289</p> <p>7 Computatio tabulæ stationum 291</p> <p>8 Tabula stationum planetarū 294</p> <p>9 Maximarum à ☉ distantiarum ♀ atq; ♂ 295</p> <p style="text-align: center;"><i>Liber decimus tertius.</i></p> <p>1 De suppositionib. quæ ad motus la- titudinis 5. planetarum pñent 299</p> <p>2 De modo motus latitudinis secun- dum suppositiones inclinationum atq; obliuationum 300</p> <p>3 De singularum inclinationum ma- gnitudine 301</p>
---	---

Index.

4	De componendis particularium latitudinis motuum tabulis	303
5	Tabula latitudinū 5. planetarū	315
6	Calculus remotiois 5. planetarum secundum latitudinem	320
7	De apparitionibus atq; occultationibus 5. planetarum	320
8	Quod etiam apparitio ♀ atque ☿ propria cum suppositionibus ad unguem sit	322
9	Doctrina ad particulares à ☉ distantias apparitionum atq; occultationum	324
10	Tabulæ apparitionum & occultationum 5. planetarum	325
11	Conclusio totius uoluminis	326
	<i>Index capitum in Proclum Diadochum.</i>	
1	De motu planetarum	333
2	De motu Solis indaganda ratione fol.	338
3	De Luna	345
4	De Mercurio	357
5	De astrolabij fabrica usq; 364	
6	De in plano descriptione in quo posita dioptra, & cuius unumquodq; est quæ in ipso descripta sunt	364
7	De in tympanis descriptione in quibus climata descripta sunt, & cui descriptorum unumquodq; proportionem conferatur, & quod partium sit signiferi obliquitas	364
8	De eis quæ in aranea descripta sunt fol.	366
9	De diurna solis inspectione, et quo pacto solerter ipsam indagemus fol.	366
10	Cur in proportionem agente sub terra segmento horiarum linearum descriptæ sint, & cur ab occasu enumerationis earum faciamus principium, & quo pacto horarum portio capiatur	367
11	Quod quatuor centra compareant, quod horoscopus inuehit, et quod cœli medium, & quæ hæc ex aduerso spectant, quodq; in quibusdam contingat instrumentis in quouis tympano perspicere	
12	De nocturna hærentium cœlo stellarum artificiali inspectione. Scien-	

	dum illam esse spectandam stellam, quæ cum primum Sol occidit, oritur, nec aliam quampiam	368
13	Quo pacto sit nosse utrum ante meridiem spectetur proposita stella, aut in ipso, aut post ipsum, et quo pacto cuiusvis in signifero partis maxima capienda sit altitudo	369
14	Quo pacto sit inuenire quod æquinoctialibus horis quodlibet signū ascendat & quod accadat	370
15	Quo pacto qualibet die & nocte temporalem horam pariter inueniamus quod horarum sit æquinoctialium	370
16	Quo pacto sit ex instrumento inuenire Solis distantiam, & quo pacto sit capere singulis diebus Solis maximam sublimitatem	371
17	Quæ partes in signifero sub eodem sunt parallelo, et eadē sublimitas attollitur, in quo est Solem inuenire post tropica puncta in quo signiferi sunt quadripartio	371
18	Quo pacto uagantium stellarum absentias inuenire possimus	372
19	Quo pacto est inuenire quamlibet signiferi partem, quantum ab æquinoctiali declinet in septentrionem aut austrum, similiter Solem & Lunam et singulos uagantes stellas	373
20	Quo pacto nos oporteat inuenire medio aberrantes pelago, aut in solitudinibus degentes, quo in climate simus	374
21	Quo pacto sit cognoscendum ex astrolabo noctu à quacūq; stella in quo climate simus, si ignoremus	374
22	De altitudine climatum aut tractus alicuius	374
23	De eo ut cognoscatur an recte, integre sit fabricatus astrolabus, nec ne	374

Index titulorum in libros duos Quadripertitos.

1	Proemium	379
2	Astronomicarum præuisionū scientiam esse, & quatenus ea tendat	379
3	Astronomicam præuisionem esse utilem	381
4	De uiribus stellarum errantium	383

Index.

5 De stellis masculinis & foemininis	384	11 De nouilunio anni	401
6 De diurnis & nocturnis	384	12 De particulari natura signorū in tempe-	
7 Quid ualeant configurationes erga So-		statibus	401
lem	384	13 De particulari tempestatum considera-	
8 De uirib. stellarum inerrantium	384	tione	402
9 De anni temporibus & quatuor angulo-		14 De obseruandis meteoris, id est, facie	
rum natura	386	cœli	403
10 De signis tropicis æquinoctialibus & bi-		<i>Libri tertij capitulum index.</i>	
corporibus	386	Proœmium	401
11 De signis masculinis et foeminin.	387	1 De causis spermatidis, & de exitu infan-	
12 De cōfiguratione duodecim locorū	387	tis	404
13 De imperantibus & obedientibus si-		2 De scientia gradus ascendentis	405
gnis	387	3 De partitione locutionis natiuitatum	406
14 De intuentibus & eiusdem potentia si-		4 De parentibus	407
gnis	387	5 De fratribus & sororibus	408
15 Inconiuncta	387	6 De masculinis & foemininis	409
16 De domibus	388	7 De natiuitate geminorum	409
17 De triangulis	388	8 De monstruosis signis	409
18 De altitudinibus	389	9 De his qui non creuerunt	410
19 De finibus	389	10 De spatio uitæ	411
20 Ratio Chaldaica	390	11 De forma & figura corporis nati, ac ac de	
21 Fines Aegyptiorum	390	ipsius complexione	415
22 De sua cuiusq; stellæ persona, & carpen-		12 De impedimentis & infirmitatibus acci-	
tis ac solijs	391	dentibus corpori nati	417
23 De applicationibus ac defluxibus	392	13 De qualitatibus animæ nati	419
<i>Libri secundus.</i>		14 De impedimentis animæ	423
1 Proœmium	392	<i>Libri quartus.</i>	
2 De proprietate uniuersali gentium	393	Proœmium	425
3 De familiaritate locorum & triangulorū		1 De prosperitate nati & substantia	425
ac stellarum	393	2 De prosperitate & inualetudine nati	426
4 Nuda expositio quæ gentes quibus sub		3 De magisterio nati & eius opere	426
signis ponantur	397	4 De coniugijs	428
5 Particularium prædictionum ratio	397	5 De filijs	430
6 De regionibus quarum sint significatio-		6 De amicitijs & de inimicijs	431
nes	397	7 De peregrinationibus	432
7 De tempore euentuum	397	8 De qualitate mortis nati	433
8 De genere euentuum	398	9 De diuisione temporum in uita nati	435
9 De modis futurorum	399	Centiloquium Ptolemæi	438
10 De coloribus in deliquijs et crinitis achu		Inerrantium stellarum significationes	
iufmodi alijs	400	folio	442

INDEX OMNIUM

QVAE NOTATV DIGNA VISA SVNT IN

operibus diligentissimus.

 Egyptiorum no-	gitudine tabula	276	Aequationum tabula	147
mina perplexa	Aequationis in longitudine		Aequationis Iouis in lōgitt.	
fol.	Mercurij tabula	278	dine tabula	275
330	Aequationis Veneris in lon		Æquinoctialia signa duo,	
Aegyptiorum fi-	gitudine tabula	277	fol.	386
nis	Aequationis Satur. tabula	274	Æquinoctialis tropiceq; ue	
Aequationis Martis in lon-			umbræ	

Index.

umbræ in meridiis quo modo capiuntur	27	cos	17	fol.	364
Aetati quatuor natura	386	Arcus inter æquinoctialem & obliquum circum	20	Astronomica prædictiones duo requirunt	379
Altitudo planetarum	389	Arcus atq; anguli qui fiunt à circulo qui est per polos horizontis	45.46.47.48.	Astronomiā scientiam esse, quare quidā negant	379
Amicitia & inimicitia quali tas cognoscenda	431	Arcus diurnus quomodo p scrutetur	40	Astronomica prævisio est scientia	379
Amnis constellatio	186	Arcus horizontis ab æqui noctiali & obliquo circu lo interceptus	24	Astronomica prævisio qua tenus tendat	379
Andromadæ cōstellatio	173	Arcus finitoris quibus inue nitur	25	Astronomorum propositi tum	375
Angulorum sphaeralium sci entia	40.41 & 42	Arcus semidiurni æqualis, & breuissimi in omni regi one differentia	28	Astronomiæ scientiæ imme rito fidem quidam dero gant	380.381
Angulorum quatuor natu ra	386	Arcus atq; anguli q in obli quo zodiaci circulo et me ridiano fiunt	40	Astronomica scientia docet prædicere euenturas res ho minibus	381
Anguli atq; arcus q in obli q; circulo zodiaci & meri diano fiunt	40.41 & 42	Arcus atq; anguli qui fiunt ab obliquo orbe atq; hori zonte	43	Astronomica prævisio utile in multis	381.382
Anguli atq; arcus qui fiunt ab obliquo orbe atq; hori zonte	43.44	Arcuum atq; angulorum ta bularis expositio per 7. cli mata	49.50.51.52.54.55.	Astronomica scientia & me dicis necessaria	381.382.
Anguli atq; arcus qui fiunt à circulo qui est per polos horizontis	45.46.47.48	Argi constellatio	189	Auis constellatio	168
Anima impedimenta quo modo cognoscenda & un de proueniunt	425	Arietis constellatio	174	Aurigæ constellatio	170
Anni nouilunium	401	Armilla astrolabij	101	Aurigæ stellæ	170
Anni temporū natura	386	Ascensionum tabula per de nos gradus	37.38.39.	Australes & boreales stellæ quot	193
Anni loci coniunctionum & oppositionum siue ple niluniorum	132	Ascensiones signorū in sphæ ra obliqua	31	Australis hemispherij con stellationis expositio tabu laris	180
Anni temporis magnitu do	56	Ascendentis gradus inuesti gandus	405	Australis zodiaci partis cō stellatio	180
Apparitiones atq; occulta tiones quinq; planetarum fol.	320	Aspectus diuersitatis Lunæ fol.	113.	B	
Apparitio Vener. atq; Mer curij propria cum sup positionibus ad unguem fit.	322	Aspectuum diuersitatum ta bula	123		
Apparitionum atque occul tationum doctrina ad par ticulares à Sole distantias fol.	324	Aspectuum particularis di uersitas	120	I	
Apparitionum atq; occulta tionum tabulæ	325	Aspectuum diuersitas dif cernenda	124.125		
Applicationes & defluxus fol.	392.	Aspectus solis & lunæ parti cularis diuersitas	119	C	
Aquarii constellatio	182	Astrolabus an recte integre q'ue sit fabricatus	374		
Aquilæ constellatio	172	Astrolabij usus 374 & 375 et 376		C	
Aranea astrolabij quid con tineat	366	Astrolabij instrumenti con structio	100		
Arcus qui est inter tropi		Astrolabij fabrica usus q'ue		C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	
				C	

Index.

Capricorni constellatio 182
 Caisiopeie constellatio 169
 Centauri constellatio 193
 Centiloquiū Ptolemæi 438
 Centrum terræ & signiferi
 fol. 120
 Cephei constellatio 166
 Ceti constellatio 185
 Chordarū scientia 7.8.9.10
 Circulus Lunæ penes excen-
 tricū sine differentia sit
 in coniunctionibus atque
 oppositionibus 111 & 112
 Clima, medio aberrantes pe-
 lago, aut in solitudinibus
 degentes, quo pacto inue-
 nire possit 374
 Clima ex astrolabio noctu
 à quacūq; stella quo pa-
 cto cognoscendum 374
 Climates latitudo aut tra-
 ctus alicuius, quomodo
 possit cognosci 347
 Climates descriptio 364
 Climates figura 154
 Cœli mediū gradus quibus
 supputetur 40
 Cœli medium tenet terra 4
 Cœli motus circularis 2
 Cœlum est sphericum, glo-
 biq; modo conuoluitur 2
 Cœlestes motus reperiuntur
 in duplici differentia 6
 Comete significationes 442
 Complexio, forma & figu-
 ra natī corporis 415
 Configurationes erga Solē
 quid ualeant 384
 Configuratio duodecim lo-
 corum 387
 Coniugia mulierum & ui-
 rorum obseruanda 428 &
 429
 Coniunctionum atq; oppo-
 sitionū Lunæ & Solis con-
 sideratio 128
 Coniunctionum tabula 130
 Coniunctionum atq; oppo-
 sitionum seu plenilunio-
 rum loci annui 132
 Coniunctiones periodicas

& ueras ac oppositiones
 quomodo oporteat consi-
 derare 133
 Colores in deliquiis & cri-
 nitis obseruandæ 401
 Coronæ stellæ 167
 Coronæ borealis constella-
 tio 167
 Coronæ australis constella-
 tio 192
 Constellationes in sphaera so-
 lida quomodo fabricandæ
 fol. 163
 Constellationes hemisphæ-
 ri australis tabularis expo-
 sitio 180
 Constellationum hemisphæ-
 ri borealis expositio regu-
 laris 164
 Constellatio australis zodia-
 ci partis 180
 Constellationum in sphaera
 solida expositio 164
 Constructio instrumēti quo
 diuersitas aspectus capia-
 tur 113 & 114
 Corporū humiditates quan-
 do effluunt 502
 Corui constellatio 191
 Critici dies in ægrotis consi-
 derandi 440

D
 Delphinis constellatio
 fol. 172
 Diametrorum Solis, Lunæ
 & umbræ quantitas quæ
 in coniunctionib. & oppo-
 sitionib. perspiciuntur 117
 Dies maximus æquinoctia-
 lium horarum 24
 Dies critici in ægrotis inspi-
 ciendi 440
 Dies horaq; quando eligen-
 da 500
 Diei naturalis inæq̃litas 74
 Dierum electio quādo pro-
 fit 438
 Dioptræ descriptio 369
 Diurnus arcus q̃modo per-
 scrutetur 40
 Distantiarū maximarū à Solē

Vener. atq; Mercurij de-
 monstratio 295 & 296. 297
 Distantiarum maximarum
 à uero Solē, Veneris atq;
 Mercurij tabula 298
 Doctrinæ ordo 2
 Domuū ratio naturalis quæ
 fol. 388
 Draconis cōstellatio 165. 166

E

E
 Eclipsium tabularū co-
 gnitio 139
 Eclipsium Lunarium com-
 putatio 147
 Eclipsium solarium compu-
 tatio 148
 Eclipsiū lunariū tabula 153
 Eclipsium lunarium descri-
 ptio 141
 Eclipsium solarium descri-
 ptio 143
 Eclipsiū lunariū tabula 146
 Eclipsiū solariū tabula 145
 Ecliptici Solis & Lunæ ter-
 mini 133
 Eclipsiū mensiū distātia 153
 Eleuationes signorum 136
 Epicycli lunaris declinatio
 fol. 104
 Epicycli magnitudinis Sa-
 turni demonstratio 267
 Epicycli Iouis magnitudi-
 nis demonstratio 158
 Epicycli magnitudin. Mar-
 tis demonstratio 249
 Epicycli Veneris magnitu-
 do 235
 Equi constellatio 173
 Erraticæ stellæ non semp ser-
 uant in se eundem sitū 118
 Erraticarū stellarū Lunæ So-
 lis globorum ordo 203
 Erraticarū pprii aspectus 197
 Erraticarum sphaera motum
 proprium habet 158. 159
 Excentricitatis & maximæ
 longitudinis demonstra-
 tio Martis 241. 242
 Excentricitatis & maximæ
 longitudinis Iouis demō-
 stratio 252. 253

Index.

- Excētricitatis Saturni & minime lōgitudinis demonstratio 261, 262
- Excentricitatis stellæ Veneris proportio 235
- F**
- Fabrica Hipparchi dioptræ 264
- Feræ constellatio 192
- Figura et forma corporis natī, ac ipsius complexio 415
- Filiorum particularia agnoscenda 431
- Fines Aegyptiorum 390
- Finium ratio duplex 390
- Firma signa quatuor 386
- Fixarū aspectus ad Solem percipiūtur nouē modis 198
- Fixarum locatio, occasus, coortusq; in medio cœli 199
- Fixarum descriptionis modus 162
- Forma & figura corporis natī ac ipsius complexio sol. 415
- Futura quomodo præcognoscenda 399
- Futura quæ singulis anni temporibus eueniunt, exquirendi modus 399
- G**
- Gallinæ stellæ 169
- Geminorum natīuitas 409
- Geminorum cōstellatio 176
- Gentium uniuersalis proprietates 392
- Gentes quib. sub signis ponantur 397
- Gnomonis umbra in meridianis diebus 326
- Gnomonum proportionē quibus reperiuntur 27
- Gradum mediū cœli inuenire 40
- Gradus ascendētis inuestigandus 405
- Græcorum nomina perplexa 330
- H**
- Hemispherij borealis constellationū expositio regularis 180
- Hemispherij australis constellationis expositio tabularis 180
- Hermophroditus quādo nascitur 409
- Herculis stellæ 168
- Horæ portio quo pacto capiatur 367
- Horā noctu capere uolentibus quid necessarium 368
- Horarum æquinoctialium dies maximus 24
- Hora temporalis quōtā horarum sit æquinoctialium diē et nocte quo pacto inuenienda 370
- Horarum electio quando utile 438
- Hora diesq; quando eligenda 438
- Horoscopi pars quomodo inuenitur 40
- Horizontis arcus ab æquinoctiali & obliquo circulo interceptus 24
- Horizontiū descriptio 371
- Hydri constellatio 190
- I**
- Inæqualitatis Lunarīs demonstrationes 87
- Inæqualitatum tabulæ quomodo faciendæ 271
- Inclinationes quæ in eclipticis fiunt 150, 1, 1
- Inclinationum singularum magnitudo 301
- Inclinationū inquisitio 155
- Inerrantium stellarum significationes 442
- Infantes quare non omnes crescunt 410
- Infantiū natiuitas uaria 410
- Infantis exitus, spermatiscasus notandus 404
- Infantes quare mortui uel semimortui nascuntur 410
- Inimicitie & amicitie qualitas cognoscenda 411
- Instrumenti constructio quod astrolabium uocatur 100
- Instrumentum demonstrans maximā obliquitatem 350
- Iouis loci periodicorum motuum 261
- Iouis longitudinis & inæqualitatis mediorum motuum tabula 210, 211
- Iouis æquationis tabula in longitudine 275
- L**
- Lactei circuli situs 194
- Leonis constellatio 177
- Leporis constellatio 187
- Libræ constellatio 180
- Linearum quātitas quæ perducuntur in circulo 78
- Locorum duodecim configurationatio 387
- Locorum & triangulorum & stellarū familiaritas 40, 41, 121
- Luminarium termini 132
- Lunariū eclipsis tabula 153
- Lunarium eclipsis descriptio 147
- Lunaris circuli area 174
- Lunarium eclipsis computationatio 174
- Lunarium eclipsis tabula 146
- Lunæ latitudinis mediorum motuum emendatio 94
- Lunæ, Solis et umbræ diameterum quantitas quæ perspicuntur in coniunctionibus & oppositionibus sol. 117
- Lunæ & Solis coniunctionum atque oppositionum consideratio 118
- Lunæ & Solis globorum erraticorumq; stellarū ordo 203
- Lunæ, Solis & terræ magnitudo 119
- Lunæ & Solis aspectuum particularis diuersitas 119
- Lunæ tēpora piodica 76, 77
- Lunæ æqualitatis uniuersalis tabula 110
- Lunæ accidentia à quibus obseruationibus examinanda 76
- Lunæ circulus penes excentricū absq; differētia sit incon-

Index.

- coniunctionibus atq; op-
 positionibus 111, 112
 Lunæ æqualium motuum
 longitudinis loci 94
 Lunæ & Solis magnitudi-
 nis tabula 147
 Luna & Sol quanta distan-
 tia ab æquinoctiali ad se-
 ptentrionem aut ad au-
 strum declinet 373
 Luna commutat animata et
 inanimata 379
 Lunæ & Solis cōfiguratio à
 plerisq; cōsideratur 380
 Lunarīs inæqualitas tabulæ
 uniuersalis expositio 108
 Lunarīs inæqualitas quanti-
 tas diuersa est penes com-
 putationū differentias 97
 Lunæ diuersitatis aspectus
 sol. 113
 Lunæ uniuersalis calculus
 sol. 111
 Lunarium distantiarum de-
 monstratio 115
 Lunarīs epicycli declinatio
 104, 105, 106.
 Lunæ inæqualitatis quanti-
 tates quæ penes distāciam
 à Sole accidunt 102
 Lunæ motus æquales 79
 Lunæ motuum inæqualita-
 tis emendatio 94
 Lunæ uerus motus quomo-
 do inueniatur à motibus
 peridocis per lineas 107
 Lunæ inæqualitatis tabulæ
 primæ expositio 96
 Lunarīs inæqualitatis demō-
 strationes 87, 88
 Lunarīs circuli excentricita-
 tis proportio 103
 Lupistellæ 192
 Lyræ constellatio 168
 M
 Martis maximæ longi-
 tudinis & excentrici-
 tatis demonstratio 241
 Martis æquationis in longi-
 tudine tabula 276
 Martis magnitudinis epicy-
 cli demonstratio 249
 Martis periodicorum motu-
 um loci 252
 Martis longitudinis & inæ-
 qualitatis mediorum mo-
 tuum tabula 213, 214, 215.
 Martis periodicorum motu-
 um emendatio 250
 Medicinæ præcepta astrono-
 micis præuisionib. adiun-
 gere licet 382
 Mensium conuersiones un-
 de 330, 331.
 Mensium nomina à Baby-
 lonijs mutuata 331
 Mensium eclipticorum di-
 stantia 136
 Mensium nomina perple-
 xa 330
 Mercurij periodicorum mo-
 tuum loci 233
 Mercurij stella bis proxima
 terræ sit in una reuolutio-
 ne 227
 Mercurij longitudinis & in-
 æqualitatis mediorum mo-
 tuum tabula 220, 221, 222.
 Mercurij atq; Veneris ma-
 ximarum distantiarum à
 Sole demonstratio 295, 296.
 Mercurij atq; Veneris ma-
 ximarum distantiarum à
 uero Sole tabula 298
 Mercurij æquationis in lon-
 gitudine tabula 278
 Mercurij periodica motus
 230, 231
 Mercurij maximæ longitu-
 dinis & motus eius demō-
 stratio 225, 226
 Mercurij inæqualitatis ma-
 gnitudo ac proportio 228
 Motuum periodicorum Io-
 uis emendatio 260
 Monstruosarum figurarum
 enarratio 409
 Morbus quando periculo-
 sus 440
 Motus planetarum 333
 Motuum particulariū tabu-
 læ latitudinis q̄modo com-
 ponendæ 303, 304.
 Motuum periodicorū Mar-
 tis emendatio 250
 Motus medius solis quomo-
 do inueniendus 73
 Motus longitudinis quinq;
 planetarū cōputatio 279
 Motuum mediorum latitu-
 dinis Lunæ emendatio 94
 Motus solaris cōputatio 74
 Motuum Lunæ inæqualita-
 tis emendatio 94
 Motuum periodicorum Sa-
 turni loci in tempore Na-
 bonassari 270
 Motuum periodicorum Io-
 uis loci 261
 Motus latitudinis circa in-
 clinationes atque reflexio-
 nes 300
 Motus cœlestes reperiuntur
 in differentia duplici 6, 7
 Motuum mediorum longi-
 tudinis & inæqualitatis
 Mercurij tabula 219, 220
 Motuum mediorum longi-
 tudinis et inæqualitatis Sa-
 turni tabula 207, 208, 209
 Motuum periodicorum stel-
 læ Veneris loci 239
 Motuum mediorum longi-
 tudinis & inæqualitatis Io-
 uis tabula 210, 211, 212
 Motus Lunæ uerus à perio-
 dicis motibus per lineas
 quomodo inueniatur 107
 Motus particulares æqua-
 lesq; Solis 56
 Motum localem non habet
 terra 5
 Motus Lunæ æquales 79
 Motus & maximæ longitu-
 dinis Mercurij demonstra-
 tio 225, 226
 Motuum periodicorum Sa-
 turni emendatio 269
 Motus cœli circularis 2
 Motum Solis indagandū ra-
 tio 338
 Motus

Index.

Motuum mediorum longi-
tudinis & inæqualitatis
Veneris tabula 216.217
Motuum mediorum inæqua-
litis & lōgitudinis Mar-
tis tabula 213.214

N

Nati forma et figura ac
ipsius cōplexio 415
Nati prosperitas & substan-
tia 426.
Nati prosperitas & inualetu-
do 426
Nati magisterium & eius o-
pus 426
Nati uitū in uisu unde 503
Nati aduersitas ex quibus
proueniat 441
Nati corporis impedimen-
ta et infirmitatum acciden-
tia 418
Natiuitas geminorum 409
Natiuitatum partitio 422
Nauis stellæ 189
Natura quatuor temporum
anni & angulorum 386
Nocturna inspectio haren-
tium cœlo stellarum 369
Nouiluniorū seu plenilunio-
rū tabula in mensibus 132
Nouilunium anni 401

O

Orbis exterioris super-
ficies 384
Orbis interioris superficies
fol. 339
Orbem obliquum in Luna
capere conuenit 345
Orbis uniuersalis situs 24
Orionis cōstellatio 185.189
Ophiuchi cōstellatio 171
Ophiuchi stellæ 171
Ophiuchi serpentis constel-
latio 171
Oppositionum & coniun-
ctionum seu plenilunio-
rum loci annui 132
Oppositionum atq; coniun-
ctionum tabulæ quomo-
do sunt imponendæ 130
Oppositionum atq; coniun-

ctionū Lunæ & Solis con-
sideratio 130
Oppositiones & coniuncti-
nes & ueras & periodicas
quomodo considerare o-
porteat 133
Oppositionum seu plenilu-
niorum tabula 131

P

Parallelorum uniuersa-
lium expositio 28.
29.30.31
Parentum in natiuitate con-
sideratio 463
Pateræ cōstellatio 190
Periodicas & ueras coniun-
ctiones & oppositiones
quomodo considerare o-
porteat 133
Pegasi stellæ 173
Periodica Lunæ tempora
fol. 76.77
Periodicorum motuū Mar-
tis emendatio 250
Periodicorum motuū Mar-
tis loci 252
Periodicorum Saturni mo-
tuū emendatio 269
Periodicorum motuum Io-
uis loci 261
Periodicorum motuum Sa-
turni loci in tempore Na-
bonassari 270
Periodicorum Veneris mo-
tuū emendatio 236
Periodicorum motuum stel-
læ Veneris loci 239
Periodicorum motuum Io-
uis emendatio 260
Persei cōstellatio 169
Persei stellæ 170
Philosophos quid addubita-
re cōpulerit de motu cœli
333.334
Piscis australis cōstellat. 193
Piscium cōstellatio 184
Planetarum altitudo 389
Planetarum quinque periodi-
ca restitutio 204
Planetarum quinque tabulæ
latitudinum 315

Planetarū quinque ad motus
latitudinis suppositio 299
Planetarū quinque longitudi-
nis motus cōpuratio 279
Planetarum regressuum de-
monstratio 280
Planetarū demonstratio 240
Planetarum quinque statio-
num tabulæ 294
Planetarum motus 333
Planeta nō circulatim sed o-
bliquē ferūtur circa polū 335
Pleniluniorum seu coniun-
ctionū & oppositionum
loci annui 132
Pleniluniorum seu oppositi-
onum tabula 131
Pleniluniorū seu nouilunio-
rū tabula in mēribus 132
Pleniluniorum et synodorū
demonstratio 128
Poli altitudo quibus cogno-
scitur 25
Polorum differentia 335
Præcanis cōstellatio 188
Prædictionum particulariū
ratio 397
Ptolemæi centiloquium 438
Ptolemæi inerrantium stella-
rum significationes 442
Purgationis uis hebetatur
Luna Ioui coniuncta 439
Purgationibus quando u-
tendum 439
Regionum tabula 327
Regionum significati-
ones 397
Regni unius ad alterū tem-
porum differentia 76
Rerum euentus 398
Regressuum Planetarū de-
monstratio 280
Regressuum Saturni demō-
stratio 284.285
Regressuum Iouis demon-
stratio 286
Regressuum Martis demō-
stratio 287
Regressuum Veneris de-
monstratio 288
Regressuū Mercurij demō-
stratio

Index.

stratio 289
 Sagittæ constellatio 172
 Sagittarij constellatio 181
 Saturni longitudinis & inæ-
 qualitatis mediorum mo-
 tuum tabula 207.208
 Saturni regressum demon-
 stratio 284.285.
 Saturni æquationis tabula
 in longitudine 274
 Saturni excētricitatis & ma-
 ximæ longitudinis demō-
 stratio 261.262.263.264.
 Scorpij constellatio 180.181
 Senis iudicio quid conside-
 randum 439
 Serpentis Ophiuchi constel-
 latio 171
 Signa tropica duo 389
 Signa æquinoctialia duo 386
 Signa firma, quatuor 389
 Signa bicipora, quatuor
 fol. 386
 Signa imperantia & obedi-
 entia 387
 Signa intuentia & eiusdem
 potentia quæ 387
 Signa inconiuncta quæ no-
 minentur 387
 Signa masculina & foemini-
 na 387
 Signum quodlibet quomo-
 do cognoscendū in quot-
 libet climate ascendat &
 occidat 270
 Signorum eleuationes 328
 Signorum particularis natu-
 ra in tempestatibus 408
 Signorū ascensiones in sphæ-
 ra obliqua 31 & 32 & 33 &
 34 & 35
 Signiferi & terræ centrum
 120.121
 Signiferi partes quantum
 ab æquinoctiali circulo di-
 stent in septentrionem aut
 in austrum, quo pacto in-
 ueniendum 373
 Significationū tempus 397
 Situs uniuersalis orbis terra-

rum 24
 Solaris distantia & ea quæ
 simul cum ea demonst-
 rantur 118
 Solarium eclipsum compu-
 ratio 148
 Solaris inæqualitatis tabula-
 rum compositio 72
 Solarium eclipsum tabula
 fol. 145
 Solarium eclipsum descri-
 ptio 143
 Solis maximam sublimita-
 tem quo pacto singulis di-
 ebus capienda 371
 Solis & Lunæ coniunctio-
 num atq; oppositionum
 consideratio 128
 Solis declinationis tabula
 solaris 22
 Sol una cum cœlo circun-
 dante omnia terrestria or-
 dinat 379
 Solis, Lunæ & terræ magni-
 tudo 119
 Solis & Lunæ termini eclip-
 tici 133
 Solis motum indagandi ra-
 tio 338
 Solis & Lunæ aspectuū par-
 ticularis diuersitas 119
 Solis medium motum inue-
 nire 73
 Sol non potest bis eclipfari
 in uno mense 1.9.140
 Solis centrum 140 & 141
 Sol & Luna quanta distan-
 tia declinent ad septentrio-
 nem aut ad austrum ab æ-
 quinoctiali 373
 Solis diurnæ inspectio quo
 pacto solerter indaganda
 fol. 366
 Solis & Lunæ globorum er-
 raticarum q; stellarum or-
 do 203
 Solaris motus computatio
 fol. 74
 Solis et Lunæ magnitudinis
 tabula 147

Solis, Luna & umbræ dia-
 metrorum quantitas quæ
 in coniunctionibus & op-
 positionibus perspicun-
 tur 117
 Solis distantia quo pacto in-
 uenienda 371
 Sol quādo & quoties in uer-
 tice sit 26
 Solis altitudo an sit ante me-
 ridiem uel post meridiem,
 quomodo inuestiganda
 369 & 370
 Solis particulares æquales.
 quæ motus 56
 Spermatis casus infantis q;
 exitus notandus 404
 Sphæra in polis circuli qui
 per medium signorum est
 mouetur ad successionem
 non erraticarum stellarū
 fol. 159
 Sphæra solida quomodo fa-
 bricanda 196
 Sphæra mouetur ad succes-
 sionem signorum 159
 Sphæra rectæ ascensiones 23
 Sphærica sectoris figura
 18 & 19
 Sphæralium angulorum sci-
 entia 41.42.43.
 Sphæricum est cœlum, glo-
 bi q; modo cōuoluitur 2
 Sphærarū solidarū constella-
 tio q; modo fabricanda 163
 Stationum tabulæ comput-
 ratio 291
 Stationum quinque planeta-
 rum tabulæ 294
 Stella una inspicienda uolen-
 tibus capere horam noctui
 fol. 369
 Stellarū errantiū dominatio
 quomodo colligenda 397
 Stellarum inerrantium uires
 fol. 384
 Stellarum errantium propri-
 etates 399.400
 Stellarū principū respectus
 diligēter obseruandus 400
 Stella

Index.

Stellæ boreales & australes quot	193	re significationes	38	Triquetum siue trium regu- larum instrumentum	114
Stellarum hærentium cœlo nocturna inspectio	369	Stellæ aurigæ	170	Tropicorum duorum distan- tia	17
Stellarum uagantium absen- tias quo pacto possimus inuenire	373	Stellæ bootis	167	Tropica signa duo	386
Stellæ suas personas gerunt fol.	392	Stellarum conueniens figu- ratio bonum	439	Turribuli constellatio	192
Stellarum errantiū uires	383	Suppositio quæ ad duplicē lunæ inæqualitatem perti- net	299	V	
Stellæ beneficæ	383	Suppositio quæ ad motus la- titudinis quinq; Planeta- rum pertinet	299	Veneris epicycli ma- gnitudo	235
Stellæ maleficæ	383	Suppositionū modus & dif- ferentia	222	Veneris motuum periodi- corum emendatio	236.
Stellæ masculini & foemini- ni sexus	384	Suppositionum difficilissimus modus in quinque Plane- tis	203	237. 238.	
Stellæ diurnæ & nocturnæ fol.	384	Synodorum & plenilunio- rum demonstratio	128	Veneris atq; Mercurij à So- le maximarum distantiarū demonstratio	295. 296. 297
Stellæ lyrae	168	T		Veneris atq; Mercurij ma- ximarum distantiarū à ue- ro Sole tabula	298
Stellarum erraticarum, lunæ solisq; globorū ordo	203	Tauri constellatio	175	Veneris æquationis in lon- gitudine tabula	277
Stellarum, locorum & trian- gulorum familiaritas	393.	Temporis annui ma- gnitudo	56	Veneris longitudinis & inæ- qualitatis mediocorum mo- tum tabula	216. 217
394. 395		Temporum unius regni ad alterum differentia	76	Ventorum natura	386
Stellæ gallinæ	169	Tempus euentuum	397	Verus motus Lunæ à moti- bus periodicis quomodo per lineas inueniatur	107
Stellæ ophiuchi	171	Tempus significationū	397	Virginis constellatio	178. &
Stellarum fixarum motus nosse oportet	377	Tempestatum particularis consideratio	402	179	
Stellæ Veneris excentricita- tis proportio	235	Termini luminarium	132	Vitæ spatij enarratio	468 &
Stellæ uagantes quantū de- clinant ab æquinoctiali ad septentrionem aut ad au- strum	372	Terra quasi pūctum ad cœ- lestia comparata	5	469 & 470 & 471	
Stellæ Veneris periodicorū motuum loci	239	Terra motum localem non habet	5	Vrsæ maioris constellatio	164 & 165
Stellæ erraticæ non semper in se seruant eundem sitū	155. 156. 157.	Terra in medio cœli sita	4	Vrsæ minoris cōstellat.	164
Stellæ Persei	170	Terrarum uniuersalis orbis situs	24	Vmbra gnomonis in meri- diebus	326
Stellarum inerrantiū signi- ficationes	442	Terra est rotunda	3	Vmbra æquinoctialis tropi- ceq; in meridiebus quo- modo capiantur	27
Stellæ Iouis excentricitatis & maximæ longitudinis monstratio	284	Terræ, Solis & Lunæ ma- gnitudo	119	Vmbra, solis & Lunæ dia- metrorum quantitas quæ in coniunctionibus & op- positionibus perspicui- tur	117
Stellæ coronæ	167	Theoremata præmissa ad sphæricas demonstratio- nes	18. 19	Vmbra centrum	144
Stellarum fixarum uariandi modus	329	Terræ & signiferi centrum fol.	120	Z	
Stellæ Veneris maximæ lon- gitudinis demonstratio	234	Trianguli constellatio	174	Zodiaci partis austra- lis constellatio	185
Stellæ draconis	166.	Triangulorum conciliatio qualis	383	Zodiaci stellæ	175
Stellarum fixarum observa- re significationes	394. 395.	Triangulorum & locorum ac stellarū familiaritas	393.		

ERASMI OSVALDI

Schrefhenfuchsi ad Lectorem, Præ-

fatio. Qua Claud. Ptolemæi in Almagesto

difficiliora explicantur.

IN PRIMIS duobus libris, optime Lector, breuiusculis annotationibus, quomodo tabule chordarum, tabule obliquationis Solis, & rectarum ascensionum, ac tabule obliquarum ascensionum, nec non tabule angulorum tum orientalium, tum occidentalium sint conficiendæ & hoc ad omnia climata, licet Ptolm. hæc omnia copiose tradiderit, tamen cum regu-
la sex quantitatum, aut doctrina triangulorum sphaeralium una cum subtractione proportionum uel secundum synthesim, uel secundum diëresim sit paulo difficilior quam ut possit à quouis, etiam in libris sphaericis bene uersato, intelligi, operæ precium nos facturos arbitrati sumus, si remper exëpla illustriorem redderemus. Non dubitamus quin cãdidatus huius pulcherrimæ artis facile assequetur rationem componendi tabulas obliquarum ascensionum uel ad singulas polorum eleuationes, quid tabulas obliquarum ascensionum, imò etiam tabulas ortuarum & occiduarum latitudinum, quæ maximæ requiruntur ad cognitionem inclinationis eclypsum Lunarium, & ad multa alia de quibus non est locus dicendi, & tabulas omnis generis angulorum ad singula climata, quæ non solum deseruiunt negotio deliquorum solarium, imò multis alijs speculationibus iucundissimis, de quibus suo loco abunde satis dicemus. In tertio libro adiecimus quoque annotationes & exempla, quæ ita tractauimus quod speramus, studiosum suo Marte, si habuerit theoricarum solidam cognitionem, intellecturum quo modo tabule angulorum inæqualitatis sint componende, quæ, ut uidere est, fluunt ex cognitione angulorum planorum, & quo modo ex dato motu æquali Solis inæqualis eliciat, & contra, dato motu inæquali, aut angulo inæqualitatis motus æqualis inuestigandus. Maluimus rem per exëpla illustrare, quam prolixis demonstrationibus geometricis, maxi-

mè cum Ptole. ipsemet adduxerit demonstrationes, ubi res postulauerat. Qui in hoc tertio libro, & in reliquis consequentibus hoc ordine processit, scilicet, primò obseruauit, suasque obseruationes contulit cum priscorum mathematicorum obseruationibus, quo facto, cõposuit mediõrum motuum planetarum tabulas, deinde demonstrauit quibus circulorum suppositionibus planetarum motus saluari possunt. his habitis, ag-gressus est inuentionem excentricitatis, sine qua fieri non potest ut sciantur anguli inæqualitatis, inueta scilicet excentricitate contulit se ad inuestigationem angulorum inæqualitatis & eorundem tabularum compositionem. Sed hoc sciendum esse duximus, nempe quòd in Sole tantum sufficiat ad angulorum dictorum inuentionem excentricitatis cognitio, in reliquis uerò opus habetur etiam quantitate semidiametri epicycli. Quibus autem modis excentricitatem Solis, & punctum longitudinis longioris inuenerit hoc satis explicatum est in annotationibus tertij libri. In Luna, & in tribus superioribus nõ pendet eiusmodi excentricitatis & quantitatis semidiametri epicycli inuentio à tempore ingressus Solis in primum punctum æquinoctij uernalis usque ad solstitium æstiuale, & à tempore solstitij æstiuales usque ad æquinoctium autumnale, quemadmodum in Sole, imò ab alijs rebus, hoc est, ab eclypsis lunaribus, & oppositionibus. Nam cum Ptolemæus uolebat uenari semidiametrum epicycli Lunæ, cœpit tres eclypses Lunæ, per quas operatio certior est, quam per instrumenta, uel respectu stellarum fixarum, aut eclypses solares, easque examinauit, ut mox uidebit, & quod deprehendit in Luna per eclypses, hoc in tribus superioribus, cum nunquam deprimuntur lumine suo per interpositionem terræ, coactus est per tres oppositiones deprehendere. In Venere uerò & Mercurio, qui non tantum recedunt à Sole ut fierent ei oppositi, excentricitatis, et loca maxima

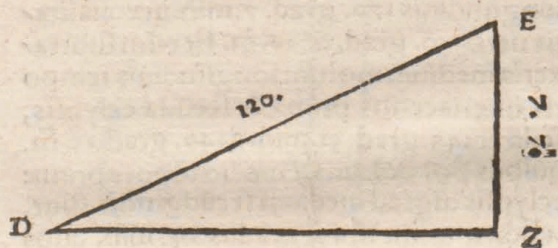
Præfatio ad Lectorem.

tum Sol & Luna, reiectis integris circulis; à medio tempore primæ eclipfis usq; ad medium secundæ, & similiter à tempore medio secundæ usque ad medium tempus tertie eclipfis, motu uero moti sint. Nam cū numeraueris à 24. grad. 30. min. Piscium (ubi fuit Sol secundum uerum motum in medio tempore primæ eclipfis) iuxta ordinem signorum, usq; ad 13. grad. 45. minut. eorundem Piscium, in quo loco inuenitur est Sol uero motu in tempore medio secundæ eclipfis, inuenies eos fuisse motos 349. grad. 15. min. ad eundem modum cū numeraueris à 13. grad. 45. min. Piscium secundæ antiquissimarum eclipsum ab 3. grad. 15. min. Virginis tertie eclipfis, & hoc secundum ordinem signorum, exhibunt tibi in producto 169. grad. 30. minut. motus scilicet uerus quo Sol & Luna interea temporis moti sunt. his habitis, deinde quæreda sunt tempora interiacentia, hoc est, interuallum, quod est inter primam et secundam, & similiter inter secundam & tertiam eclipsum, quo habito, querendi sunt medij motus Lunæ tam secundum longitudinem q̃ secundum inæqualitatem, prius æquatis illis temporibus per documentum in fine tertij libri à nobis traditum. Inuentio horum temporum interiacentium hoc modo tibi absoluet. Scilicet, numera à medio tempore primæ eclipfis usq; ad medium tempus secundæ eclipfis, & similiter à medio tempore secundæ ad tempus medium tertie eclipfis, & productum tum annorum, tum dierum & horarum, ac partium horarum seorsim nota, quod erit tempus tuum quæsitum, ut exempli gratia. Si cupis scire tempus interiacens, inter primam & secundam antiquissimarum eclipsum, quarum prima fuit secundum medium tempus apud Babylonios primo anno Mardocempadi uigesima nona die thot, mensis primi Aegyptiorum, quam sequebatur trigesima, hora 2. 39. min. ante mediam noctem, et cū dies inchoant à meridie constat de die trigesima nona transisse 9. hor. 30. minut. & adhuc restare ad meridiem immediatè consequentem 14. horas & 30. min. quæ extra scribas una cū uno die, qui reliquus est de mense thot, nam quilibet mensis Aegyptiorum constat triginta diebus, numeres itaq; ab hoc tempore usque dum peruenias ad medium tempus secundæ eclipfis quod scribitur fuisse 18. die eiusdem mensis thot in ipsa media nocte, secundo anno Mardocempadi, sed ea cōditione ut 5. dies, quas epactas appel-

lant, adnumerentur ultimo mense, scilicet mesori, & producentur tibi 352. dies, 12. horæ, quæ lapsæ sunt de 18. die, mensis thot, quibus additis producto seorsim scripto 11. die. 14. hor. proueniet 354. dies. 2. horæ, 30. min. tempus scilicet interiacens inter medium primæ & secundæ eclipfis, & sic agas etiam in inuestigando tempus interiacens secundæ & tertie eclipfis, & nascenti tibi pro interiacenti tempore non æquato 176. dies, & 20. horæ, 30. minut. quibus temporibus æquatis, illotumq; medijs motib. è tabulis mediorum motuum extractis, tum ad longitudinem, tum ad inæqualitatem, habebis pro tempore interiacente primæ & secundæ eclipfis, 306. grad. 25. min. scilicet, inæqualitatis, & 345. grad. 51. min. longitudinis. Et pro tempore quod est inter secundam & tertiam eclipsum, longitudinis 170. grad. 7. min. inæqualitatis uero 150. grad. & 26. min. Et cū subtraheris medium motum longitudinis temporis interiacentis primæ & secundæ eclipfis, scilicet 345. grad. 51. min. à 349. grad. 15. min. quibus Sol & Luna à medio tempore primæ eclipfis usq; ad medium secundæ moti sunt, residuabuntur tibi 3. gradus 24. min. quos 306. grad. 25. min. inæqualitatis in prima distantia addiderunt medio motui Lunæ, eodem modo, si subduxeris à 170. grad. 7. min. motus medij longitudinis temporis quod reperit inter secundam & tertiam eclipsum, 169. grad. 30. min. quibus, ut dictum est, Sol & Luna à medio tempore secundæ eclipfis, usq; ad medium tertie eclipfis moti sunt, relinquentur 0. grad. 37. min. quos subtrahunt. Porro ad sciendum arcus A B, & arcus B G sint adiectiui aut ablatiui sic perreximus, scilicet, subtraximus 306. grad. 25. min. à toto circulo, & reliqui fuerunt 53. grad. 35. min. pro arcu A B, quibus sublati à 150. grad. 26. min. remansit arcus A G 96. grad. 51. min. Postquam habuimus quantitatem horum duorum arcuum iterum subtraximus 306. grad. 25. min. à 345. grad. 51. min. quod reliquum fuit, fuerunt 39. grad. 26. min. his numeratis à 24. grad. 40. min. Virginis, ubi fuit Luna in medio tempore F primæ eclipfis, peruenimus ad 3. grad. 56. min. Scorpii. deinde numerauimus à 13. grad. 45. min. Virginis ubi fuit Luna tempore medio secundæ eclipfis usq; ad finem 3. grad. 56. min. habuimus in zodiaco 50. grad. 11. min. qui subtrahunt 3. grad. 24. min. à medio motu, & sic est arcus A B subtractiuus. Eodem modo

In Cl. Ptol. Almagest.

inaccessimus, pro cognitione arcus A G scilicet, subtracti sunt nobis 150. grad. 26. m. à 170. grad. 7. m. & reliqui fuerunt 19. grad. 41. min. quos numerauimus à 13. grad. 45. min. Virginis, & peruenimus ad 3. grad. 26. min. Libræ, à quo loco reperiuntur usque 3. grad. 15. Piscium, ubi erat Luna medio tempore tertiæ eclipfis, 149. grad. 49. min. in zodiaco, à quibus postquam subtraximus 50. grad. 11. min. prioris distantie residui sunt nobis 99. grad. 38. min. qui addit medio motui F scilicet 96. grad. 51. min. quantitati arcui A G 2. grad. 47. min. hinc apparet arcum A G esse adiectiuum. Nunc redeatur ad operationem institutam, ex iam dictis angulus zodiaci Z D E notus est, qui inuentus est 3. grad. 24. min. ideo nota est

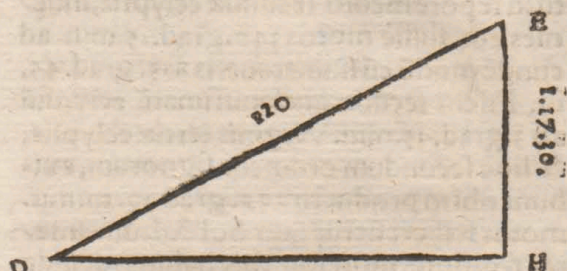

proportio D E ad E Z, & angulus G E A epicycli notus est, qui est 53. grad. 35. m. erat aut angulus zodiaci E D Z, 3. grad. 24. min. in quo duplato fient 6. grad. 48. m. et si hoc productum ablatum fuerit à 53. grad. 35. min. relinquentur 46. grad. 47. min. angulus intrinsecus E A D, ideo proportio lineæ A E ad E Z erit nota, chordæ E Z & E Z sunt 7. grad. 7. m. & 47. grad. 38. m. 30. secun. his habitis intentum est nostrum

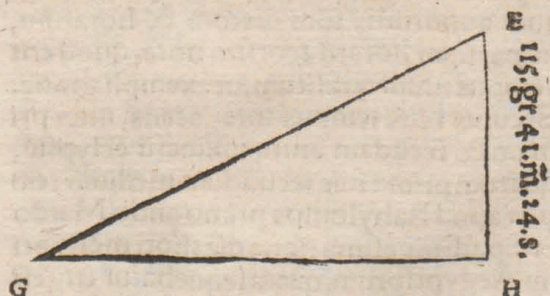

inuenire proportionē lineæ E D ad lineam A E, quod absoluetur per quartam sexti, scilicet, quæ est proportio E Z ad E D, ea est proportio E Z ad E A, hoc est, quæ est proportio 47. grad. 38. min. 30. secun-

dæ, lineæ E Z ad 120. grad. lineæ E D, ea erit proportio 7. grad. 7. m. lineæ E Z ad 17. grad. 35. m. 32. secun. lineæ E A, quod pñit ex multiplicatiōe 7. grad. 7. m. in 120. gr. & diuisione per 47. grad. 38. m. & 30. secun. Ad hæc quia angulus G D E 20. diaci inuentus est 0. grad. 37. min. erit proportio D E ad E H nota. Porro cum arcus epicycli B A G sit 150. grad. 25. m. erit

etiam angulus B E G cum sit in circumferentia epicycli taliū 150. 26. qualiū duo recti sunt, nūc duplatis 0. 37. m. angulo scilicet D E, prodibūt, 1. grad. 14. min. quibus subtractis ab angulo B E G scilicet 150. grad. 26. min. residuabūtur 149. grad. 12. min. pro angulo E G D, hinc nota est proportio lineæ H E ad E G, ex tabula chordarum eliciūtur lineæ E H, & E H 1. grad. 17. min. 30. secun. & 115. grad. 41. min. 24. secun. his habitis facile est per quartā sexti, & re-

gulam proportionū inuenire lineam E G. Nam cum ordinabunt numeri ad hunc, qui sequitur modum, scilicet, 115. 41. 24. | 120. | 1. 17. 30. | & multiplicabitur tertius in secundum, & productum diuidetur per primum numerū, proliant 1. grad. 20. min. 23. secun. pro lineā G E. Cum uerò angulus A E G sit notus propter arcum A G notum, qui est 96. grad. 51. min. nota fiet proportio lineæ E G ad utrāq; G T & T E, & hoc per doctrinam triangulorum planorum ubi docetur, si alter duorum angulorū acutorum fuerit

Præfatio ad Lectorem.

fuerit notus cum uno eius latere, quod reli-
qui anguli cum reliquis lateribus metient.
In hoc triangulo $G E T$ latus $E G$ notum est
ex præmissis, quod est $1. \text{grad. } 20. \text{min. } 23. s.$
& similiter angulus $G E T$, qui est $96. \text{grad. } 51. m.$ quæ si subtraxeris à duob. rectis, relin-
quentur pro angulo $T G E$ $83. \text{grad. } 9. m.$ chor-
dæ arcuū horū angulorū sunt $89. \text{grad. } 46. \text{min. } 14. s.$ & $79. \text{grad. } 37. \text{min. } 55. s.$ Nunc or-
dinatis his numeris in regulam ut sequitur
 $120. \left\{ \begin{array}{l} 89. 46. 14. \\ 79. 37. 55. \end{array} \right. \left\{ \begin{array}{l} 1. 20. \end{array} \right.$ et multiplicato ter-

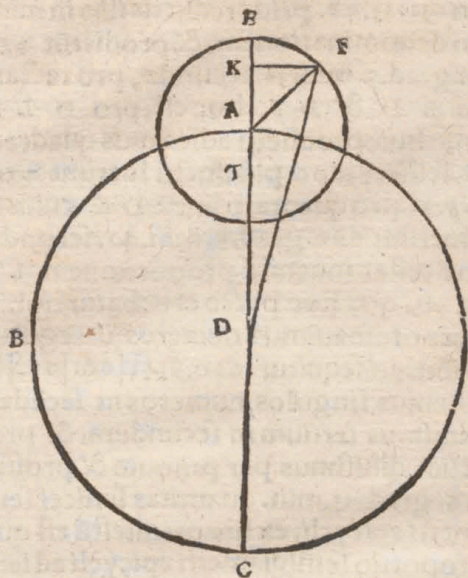
tio in quolibet secūdorū, ac productis diuisis
per primum, prodibunt pro latere $T G$ $1.0.8.$
& pro latere $E T$ $0.53.21.$ Ad habendum
lineam $A G$ primæ figuræ sic perreximus,
scilicet, subtraximus lineam $E T$, hoc est,
 $0.53.21.$ à linea $A E$, quæ est inuenta $17. \text{gra-}$
 $\text{dus. } 55. \text{min. } 32. \text{secūd.}$ & quod relictum est
fuerunt $17. \text{gradus, } 2. \text{min. } 11. \text{secūd.}$ linea
scilicet $T A$, quo facto multiplicata est no-
bis linea $A T$ in se, & similiter linea $T G$
& producta sunt addita inuicem per penul-
timā primī Euclidis, et ex producto quesita
est radix quadrata, quam inuenimus esse
 $17.3.57.$ pro longitudine lineæ $A G$. Ex his
suppositis nō difficile est ad eliciendū quot
graduum sint lineæ $G E$, $D E$ eorundem
nimirū, quorum $A G$ est $89. \text{grad. } 46. \text{min. } 14. s.$
& ut hoc facilius habeat, ordinentur
numeri in regulam $D E$ tribus $17. 3. 57.$
 $\left\{ \begin{array}{l} 120. \\ 1. 20. 23. \end{array} \right\} \left\{ \begin{array}{l} 89. 46. 14. \end{array} \right.$ & procedat more so-

lito, & pueniet pro $D E$ $631.13.48.$ & pro
 $G E$ $7.2.50.$ deinde eruat arcus chordæ $G E$,
qui est $6.44.30.$ ex superioribus arcus
 $B A G$ notus est, qui est arcus inter secun-
dam & tertiā eclypsim cōprehensus, & cō-
tinet $150.26.$ cū addideris ei $6. \text{grad. } 44. m.$
 $30. \text{secūdas,}$ quantitatem scilicet arcus $G B$
prodibunt tibi pro toto arcu $B G E$ $157. \text{grad. } 11. \text{min.}$ cuius chorda $B E$ est $117.37.32.$
minor scilicet diametro epicycli, qui est
 $120. \text{grad.}$ Hinc liquet cētrum epicycli non
esse in linea $B E$ cū sit minor $120. \text{grad.}$
sit igitur K centrum epicycli. Certum est
p. 30. theorema tertij Euclidis, quod rectan-
gulum comprehensum sub $L A$ & $D M$,
sit æquale rectangulo quod est sub $B D$ &
 $D E$. Cū itaq; diameter epicycli diuida-
tur in duo æqualia in pūcto K , & addatur
ei in directum linea $D M$, erit per sextum
secūdi Euclidis rectangulū quod contine-
tur sub $L D$, $D M$ in unā cū quadrato $K M$

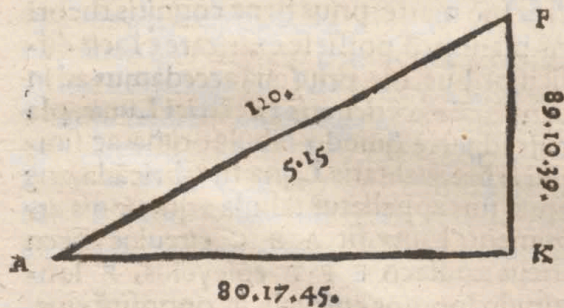
æquale quadrato $D K$. Cū addidimus quāti-
tatē lineæ $E D$, quātitati lineæ $B E$, hoc est,
 $631.13.48.$ ad $117.37.32.$ prouenit tota linea
 $B D$ $748.51.20.$ hoc productū resolui-
mus in secundas, ac duximus in lineam $D E$, id
est, in $631.13.48.$ prius reductis illis in minia-
mam denominationem, & prodierūt $4722700. \text{grad. } 5. \text{min. } 32. \text{secūd.}$ pro rectan-
gulo $B D$ & $D E$, hoc est, pro $D L$ in
 $D M$, huic producto adiecimus quadratū
 $K M$, scilicet $3600.$ productū fuerunt $4767300.5.32.$ pro quadrato lineæ $D K$ cuius ra-
dix fuerunt $690. \text{grad. } 8. \text{min. } 42. \text{secūd.}$
Nunc testat inuenire proportionem $L K$
ad $K D$, quæ hoc pacto eruebatur nobis,
scilicet ordinauimus numeros in regulam
de tribus, ut sequitur. $690.8.42 \mid 60. \mid 60.$ &
resoluimus singulos numeros in secūdas,
& duximus tertium in secundum, & pro-
ductum diuisimus per primum & profilie-
runt $5. \text{grad. } 13. \text{min.}$ quantitas scilicet semi-
diametri epicycli, ex his manifestū est quæ
sit proportio semidiametri epicycli ad semi-
diametrum deferētis epicyclum. Hic uides
optime Lector quantum olim diuinissima
ingenia astronomorū sudauerint in uenan-
dis motibus cœlestibus. Cū nostrū insti-
tutum sit in hac præfatione tantum ostē-
dere quomodo sedulus huius autoris Le-
ctor suo Marte, prius bene cognitis theori-
cis planetarū, possit se extricare e locis dif-
ficilioribus, hic, priusquā accedamus ad in-
uentionē excētricitatis excētrici Lunæ, pla-
cuit adijcere q̄modo tabula primæ ac sim-
plicis inæqualitatis Lunæ sit fabricāda, quæ
apud nos appellatur tabula æquationis ar-
gumenti Lunæ, sit $A B C$ circulus cōcen-
tricus zodiaco $E F T$ epicyclus, E lon-
gitudō longior epicycli, T oppositū eius,
 F sit locus Lunæ in epicyclo & ducantur
lineæ $K F$, $A F$ & $D F$. Nunc sit nostrū
propositum inuenire quantus sit angulus
æquationis simplicis Lunæ inæqualitatis, cū
Luna destiterit à pūcto E apogij epicy-
cli per $48. \text{gradus,}$ nempe angulus in hac fi-
gura $E D F$, quem inuenimus hac ratio-
ne, scilicet, habuimus ex suppositione angu-
lum $E A F$ datum $48. \text{grad.}$ duplicis illis,
& producto sublato à semicirculo profilie-
runt nobis pro angulo $K F A$ $84. \text{grad.}$
& pro angulo $E A F$ $98. \text{gradus,}$ horum
arcuum chordæ elicitæ sunt e tabula chor-
darum scilicet, $89.10.39.$ & $80.17.45.$ hos
numeros ordinauimus, ut sequitur.

In Cl. Ptol. Almagest.

120. { 89. 10. 39. } 5. 15. & operati sumus iuxta regulam supra de triangulis datam, in quibus unus ex angulis acutis est notus cum

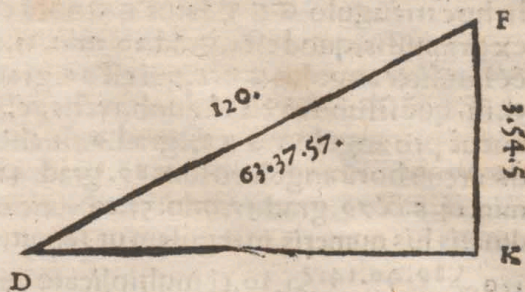

uno latere, & inuenimus latus KF 3. 54. 5. & latus, KA 3. 30. 46. quo facto, adiecimus productum lateris KA semi-

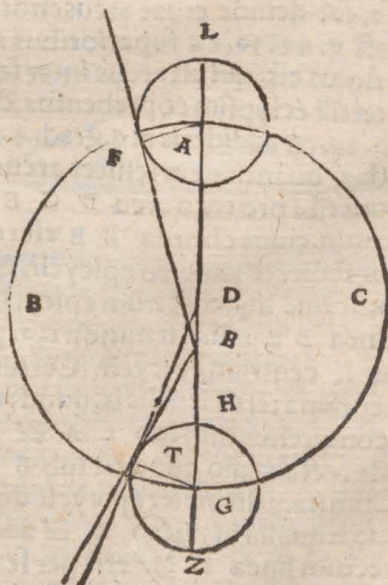

diametro excentrici scilicet AD, hoc est, 60. grad. & fuit tota linea KD 63. grad. 30. min. 46. secun. hanc lineam multiplicauimus in se, & productum notauimus seorsim, quo facto, multiplicauimus etiam lineam KF in se, hæc duo producta composita sunt per penultimam primi, & prodijt quadratum lineæ DF, cuius radix fuerunt 63. 37. 57. his habitis perreximus ad inuentionem FDK anguli, in quo duo latera sunt cognita, ordinauimus igitur numeros ad regulam secundum doctrinam triangulorum planorum ad hunc modum, 63. 37. 57. | 120. | 3. 54. 5. & absoluta operatione proue-

nerunt pro latere KF 7. grad. 21. min. 26. secund. quorum arcus fuit 7. grad. 6. min. ferè,

quibus dimidiatis habuimus angulum EDF 3. grad. 33. min. tantus est angulus simplicis inæqualitatis qui debet 48. grad. & sic de reliquis. Cum Ptolemæus per instrumentum armillarum subinde rectificauerat locum Lunę,prehendit eum modo æqualem numerationi supra traditæ, modo maiorem ea, quò uerò Lunæ corpus quadraturis medijs propinquius erat, eò reperit talē uariationem esse maiorem, unde conclusit epicyclū ferri in excentrico circulo & non concentrico, & reperiri in Luna secundam diuersitatē quandam, quam inuenit contingere in quadraturis medijs, & cum corpus Lunæ destiterit ab auge seu longitudine maxima epicycli per quartam partem, quæ, ut ipsemet testatur, cum fuerit maxima, est 7. grad. 40. min. maior, inquā, simplici diuersitate 2. grad. & 39. m. quid multis? per hæc diuersitatē elicite distantia centri excentrici a

centro

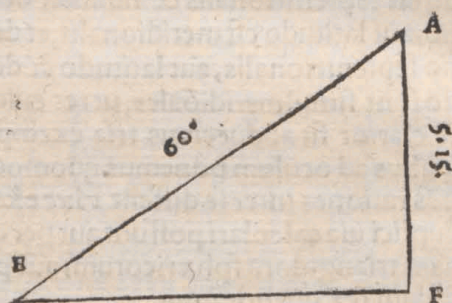
Præfatio ad Lectorem.

centro mundi hoc modo. Esto $ABGC$ deferens excentricus epicycli, E centrum mundi, D centrum excentrici, $E T$ contingens epicyclum propiorem cetro mundi, & $E F$ contingens epicyclum remotiorem à centro mundi, ductis lineis $T G$ & $A F$ nunc quærimus quantitatem lineæ $D E$. Cum angulus $T E G$ sit notus, erit proportio $T G$ ad $G E$ nota. Sed ex supradictis nota est proportio lineæ $A F$ ad $E A$, hinc $G E$ ad $E A$ nota erit, & hoc per quartam sexti, sed chorda arcus $T G$, est 16 . proximè, quæ est igitur proportio $T G$ ad $F A$, ea est pro-

lum in Luna, uerumetiam in reliquis planetis facilia intellectu, quo facto dirigitur noster sermo ad illustrandas aliquot propositiones octauæ libri, ut uideat candidatus huius pulcherrimæ artis, unde Regiomontanus uir diuini ingenij desumpserit suas tabulas directionum.

Esto ABC excentricus Lunæ, descriptus super centro D , E cetro mundi, G centrū ad quod inclinatur epicyclus, B centrū

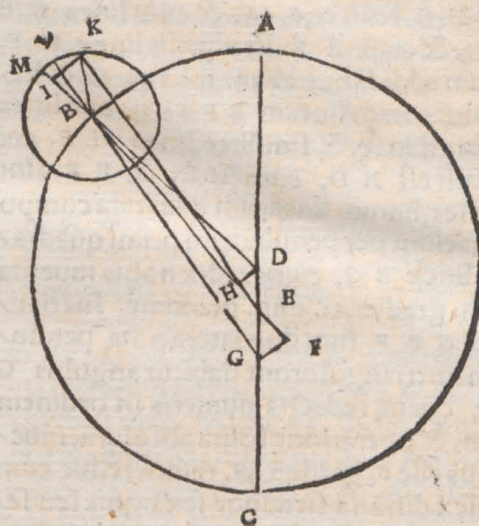
*Regiomontanus
lib. 8. d. 10.*

portio $G E$ ad $A E$. Nam si duxeris 5 . in 120 . & diuiseris productum per 16 . nascentur 39 . grad. 22 . min. pro lineæ $G E$, si adieceris ei lineam $E A$, hoc est, 60 . habebis 99 . 22 . totam lineam $A G$, cuius dimidium scilicet $A D$ est 49 . 41 . subtractis illis à 60 . reliquætur 10 . grad. 19 . tanta est linea $E D$, hoc est, Lunæ excentricitas.

De puncto inclinationis epicycli nunc nihil dicemus, similiter de ratione motus Lunæ in latitudinem, sed adducemus adhuc exemplum unum aut alterum, quæ ubi rectè fuerint intellecta, reliqua erunt per se nō sobis

epicycli, $M L K$ epicyclus, qui defertur à puncto A uersus punctum B secundum ordinem signorū, $G L$ sit lineam mediæ longitudinis epicycli, centrum Lunæ moueatur à puncto M uersus punctū K contra ordinem signorū, K sit locus Lunæ $L K$ mediæ longitudinis arcus, seu argumentū medium ut nostri loquuntur, $M L K$ arcus ueri argumenti, angulus $M B L$ sit angulus æquationis centri seu duplicis distantia, punctus A sit maxima lōgītudo in excentrico, $A B$ duplex distantia, quæ præsupponitur in hoc exemplo esse 48 . grad. ad inquirendū angulum $M B L$, cui æqualis est $G B F$ per decimam quintam primitæ hac uia processimus, scilicet, cum arcus $A B$ sit datus, dabitur etiam angulus $A E B$, qui est 48 . graduum in triangulo, $D E H$ est unus ex angulis acutis datus, cum uno latere, scilicet $D E$ duplicatis 48 . grad. prodierūt 96 . subtractis illis à semicirculo habuimus pro angulo $H D E$ 84 . grad. horum

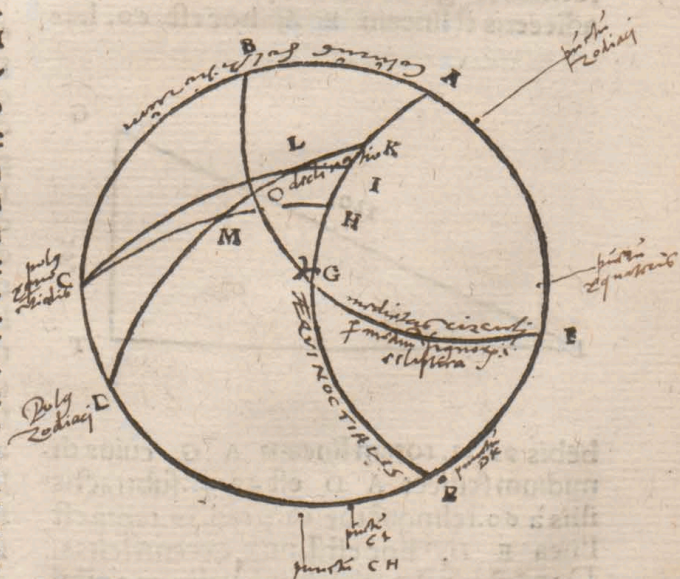
a 4 rum

In Cl. Ptol. Almagest.

rum angulorum arcuum subtensa fuerunt, scilicet, D H 89.10.39. H E 80.17.45. his numeris ordinatis modo supra dicto, & facta operatione, prodierunt pro latere D H 7.40. & pro latere H E 6.54. quorum D E est 10. grad. 19. min. & ut habeamus lineam B F duximus semidiametrum excentrici B D, qui est supra inuentus 49. 41. in se, & lineam D H in se, & quadratum D H sublatum est a quadrato B D, & radix eius quod relinquebat, erat per penultimam primi 49. 5. tanta fuit linea B H, cui adiecta est linea H E scilicet, 6. 54. & exijt linea B E 55. 59. & cum E F sit æqualis lineæ H E, iterum addidimus 6. 54. ipsis 55. 59. & habuimus totam lineam B F 62. 53. hæc linea ducta est in se, & similiter linea G F cui æqualis est H D, cum H E, & E F sint æquales, harum linearum quadrata composita faciunt per penultimam primi quadratum lineæ B G, cuius radix nobis inuenta est 63. gradus, 21. min. proximè. In triangulo G B F sunt duo latera nota, per doctrinam triangulorum dabitur angulus G B F, quem, reductis numeris in ordinem suum, & operatione solita absoluta, inuenimus esse 6. graduū 58. min. ferè, hic cum duplex distàtia sit minor sex signis seu semicirculo, addendus uenit arcui L K in epicyclo, quem præsupponimus 36. grad. & fuit totus arcus M L K 42. graduū, 58. min. Nunc porro restat inueniendus M E K. In triangulo acuto I B K est unus angulus notus, scilicet angulus B, cum uno latere B K, quod est 5. 15. ad habenda latera B I, I K, non aliter pergant quam in inuentione laterum D H, H E, subtensa dupli arcus in K est 81. 47. 19. & subtensa arcus triaguli I K B est 87. 47. 16. post operationem, ut fieri solet, prouenerunt pro latere I K 3. 34. 41. & pro I B 3. 50. 20. & postquam addidimus 3. 50. 20. ipsis 55. 59. hoc est, lineam I B lineam E B, nata est tota linea I E 59. 49. 20. qua ducta in se, & similiter linea I K & compositis duobus quadratis ac inde elicita radice fuit linea K E, inuenta esse 59. 55. 40. his habitis restabat inueniendus angulus I E K quem omnibus ritè absolutis, in operatione de inueniendo aliquo angulo duobus lateribus in triangulo supposito notis, inuenimus 3. gradus, 25. tatus, inquam, est angulus æquationis in E K, hoc est, argumenti, cum ar-

gumentum fuerit 42. graduū, 58. min. Cum uerò Ptolemæus ipsemet adduxerit exemplum, quādo duplex distàtia sit maior una quarta excentrici, hic de hac re cessandum censuimus, in qua licet multa adhuc requirantur, tamen ne prolixiores simus quam equū est, reseruabimus ea donec prodeant a nobis alia in hunc autorem. Hæc arbitramur non inutilia futura incipientibus in hoc autore, etiam ad ea quæ sequuntur de reliquis planetis. Nunc ad reliqua de quibus pauca dicere statuimus, nempe de quibusdam propositionibus octauī libris: nam manifestum est quod ratio declinationum sit in triplicis forma scilicet, aut latitudo est septentrionalis & similiter declinatio, aut latitudo est meridionalis, et declinatio septentrionalis, aut latitudo & declinatio sunt simul meridionales, ut res euidentior & clarior sit adducemus tria exempla, in quibus ad oculum ponemus quomodo hæ tres rationes inter se distent. Hæc exempla duplici uia calculari possunt aut per doctrinam triangulorum sphericorum, aut per res calculatulas sex quantitatuum.

Sit A B C F colurus solstitiorum, B G F medietas circuli, qui est per medium signorum A G E medietas æquinoctialis, C

sit polus æquinoctialis, D polus zodiaci septentrionalis, G initium Arietis, M locus stellæ quando latitudo eius est septentrionalis arcus O M sit arcus latitudinis, O L K sit declinatio arcus O G in zodiaco dati, M

Præfatio ad Lectorem.

Propos.
Loc. Sep.
Nunc propositum nostrum est querere quantum sit declinatio alicuius stellæ quæ distat ab Arietis initio 86. gra. et latitudo eius septentrionalis est 6. grad. In hoc exemplo est arcus O G ex hypothesi notus, qui est 86. tanquã ascensio recta, quibus respondent in ecliptica 86. 20. 36. quemadmodum est arcus G K, huius arcus dupli est chorda 119. grad. 45. min. 39. s. In triangulo B G A est angulus G notus ratione maximæ Solis declinationis, quæ supponitur esse 23. 30. cuius duplum sunt 47. gradus. Ad habendum arcum O K declinationem scilicet, quæ debetur arcui G K, multiplicauimus per doctrinam triangulorum sphaericorum angulum B G A, hoc est, 47. 51. in

119. 45. 39. chordæ dupli arcus G K, productum diuisimus per 120. & prodierunt 47. 45. 17. chorda nimirum dupli arcus O K qui est 46. 54. cuius dimidium sunt 23. 27. tanta est declinatio quesita. Postquam ei adiecti sunt 6. grad. fuit arcus M K 29. 27. quo duplato nati sunt 58 grad. 54. min. horum chorda fuit 58. 47. 11. Cum à puncto A descendant duo arcus, scilicet arcus A D & arcus A H à quorum terminis reflectitur duo alij arcus D K & H C, erit proportio sinus dupli arcus D A ad sinum dupli arcus A C composita ex duabus proportionibus scilicet sinus dupli arcus D K, ad sinum dupli arcus K M, & proportionem sinus dupli arcus M H, ad sinum dupli arcus H C, & ut habeatur arcus M H ordinetur numeri ut sequitur,

Arcus	A D	A C	D K	K M	M H	H C
	133.	180	133. 6.	58. 54.	hic arcus	128
Chordæ	110. 2. 50.	120	110. 5. 20.	58. 47. 11.	queritur.	120.

duplex via calculatæ
quo facto ducetur primus in quartum, ut fieri solet in regula sex quantitatum, quando quintus desideratur numerus, & productum diuidatur per tertium, quod inde nascitur iterum in sextum ducatur, & productum diuidatur per secundum, quod profiliit fuerunt 58. 45. 53. quorum arcum inuenimus 58. 39. hunc arcum per medium disposuimus & habuimus pro arcu in H, qui querebatur 39. 20. tanta est declinatio septentrionalis 86. gradu à principio Arietis, cum latitudo fuerit septentrionalis 6. gradus & sic agendum est in reliquis. Nunc ad exemplum *Loc. Mer.* quando latitudo fuerit meridionalis, & minor declinatione puncti dati. Sit arcus G O notus, qui est 46. grad. ascensio scilicet re-

cta, cui respondent, ut manifestum est ex tabula rectarum ascensionum, 48. 29. ecliptica, quorum duplum sunt 96. 58. huius dupli sinus inuentus est nobis è tabula chordarum 89. 51. 3. hunc sinum duximus in angulum B G A, scilicet, in 47. 51. chordam dupli arcus B A, & prouenerunt 35. 49. 41. sinus dupli arcus O K, cuius sinus arcus est 34. 48. horum medietas sunt 17. 24. tantus est arcus declinationis O K, quæ declinatio debetur 48. 29. arcui scilicet, G K. Ab hac declinatione subtraximus arcum O L, nempe latitudinem arcus dati, quæ supponit esse meridionalis 3. gradus ab arcu O K, & reliquum fuit 14. 24. arcus L K, his habitis ordinati sunt numeri, ut sequitur.

Arcus	A D	A C	D K	K L	L I	H C
	133.	180	145. 12.	28. 48.	hic arcus	180.
Sinus	110. 2. 50.	120	114. 30. 31.	29. 50. 33.	queritur.	120.

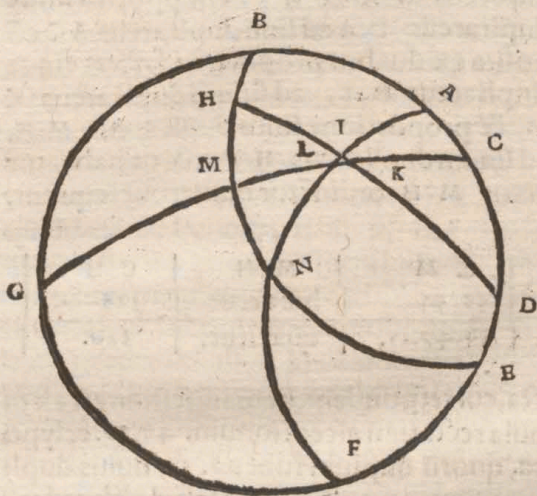
In hoc exemplo non aliter operati sumus quam in superiori, nempe resolutis numeris more solito, ductus est sinus dupli arcus A D in sinum dupli arcus K L, productum diuisum est per sinum dupli arcus D K, quod ex eiusmodi diuisione nascebatur, iterum ductum est in sinum dupli arcus H C, quod hinc prouenit diuisum est per sinum dupli arcus A C, & profiliierunt nobis 28. 40. 49. sinus scilicet dupli arcus L I, huius sinus arcus

inuentus est 27. 39. cuius dimidium sunt 13. 49. arcus scilicet L I, tanta est declinatio quesita, quæ etiam septentrionalis est, cum arcus O L sit minor arcui O L K. Si uero arcus O L fuerit maior arcui O L K, tunc alia est uia querendi declinationem, cuius rei etiam propriam figuram cum exemplo adducere uisum est. Esto circulus A B F colurus solstitiorum B N E semicirculus zodiaci, A N F medietas æquinoctialis, po-

decli. figura.
Alia figura

In Cl. Ptol. Almagest.

Ius zodiaci sit pñctus C, æquinoctialis autem D punctus, & transeat maximi circuli pars per polum zodiaci, quæ sit C L M G, & similiter transeat pars maximi circuli per polum æquinoctialis D, & stellam aut alium punctum cœli, scilicet per punctum K, qui in hoc loco supponitur, quæ sit D K I H. Quia autem à puncto A descendunt duo arcus A L & A D, à quorum extrema

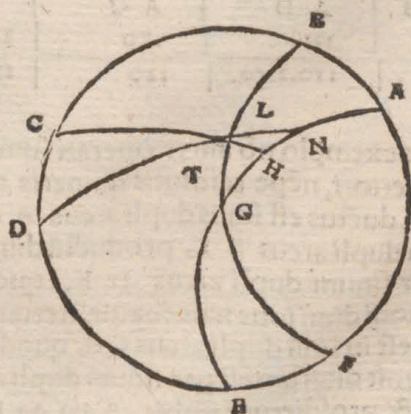
tibus reflectuntur duo arcus L K C & D K I, qui secant se in pñcto K, erit igitur proportio sinus dupli arcus D A ad sinum du

D A	A C	D I	I K	K L	L C
180.	133. 0.	180.	Hic arcus	11. 42.	368. 18.
120.	110. 1. 50.	120.	quæritur	12. 13. 51.	119. 22. 29.

Sic dispositis numeris, ductus est numerus arcus A C in numerum arcus D I, & productum diuisum est per numerum arcus D A, ut fieri consuetum est, ubi quartus numerus desideratur in regula sex quantitarum, productum iterum ductum est in numerum arcus K L, & quotiens inde numerus diuisus per sextum scilicet numerum arcus L C, resultauerunt 11. 16. 30. sinus dupli arcus I K, huius sinus arcus est 10. 47. quorum medietas est 5. grad. 23. min. proximè, tanta est distantia puncti K à puncto I, declinatio scilicet meridionalis, & sic de reliquis, his rationibus cõficiendæ sunt tabule declinationum stellarum, aut aliorum punctorum cœli quæcunque sit latitudo. Et cum negotium cõponendæ tabulæ mediationum cœli sit cõiunctum huic negotio, paucis illud, & unico tantum

pli arcus A C composita ex proportionibus sinus dupli arcus D I ad sinum dupli arcus I K, & ex proportionibus sinus dupli arcus K L, ad sinum dupli arcus L C. Nunc propositum est nostrum inuenire quanta sit declinatio meridionalis nempe arcus I K, cum proponitur distantia puncti M à puncto N 5. grad. & latitudo meridionalis M L K 8. gradus, hanc declinationem ad hunc, qui sequitur modum uenati sumus, scilicet primum eliciuimus e tabula ascensionum rectarum arcum ecliptici N L, qui respondet rectæ ascensioni N M, quæ inuenimus 5. grad. 13. minut. hunc duplauimus, & duplati quæsiuimus sinum, qui fuit 11. 15. 29. hunc sinum duximus in angulum B N A, hoc est, in 47. 51, producti quæsiuimus arcum, qui inuentus est esse 2. 9. tantus est arcus M L declinatio, scilicet, quæ respõdet 5. 23. hæc sublata est à 8. grad. hoc est, arcus M L ad arcum M L K, & residuatus est arcus L K 5. 51. duplū eius fuerunt 11. 42. & sinus eorum 12. 13. 51. arcus D A & D I fuerunt quartæ, quæ se habent ut sæpe dictum est. Arcus A C est 133. 0. eius sinus est 110. 2. 50. sicut supra. Arcum L T sic formauimus, scilicet 5. 51. subtraximus à 90. residuum duplauimus & prodierunt 168. 18. horum chorda est 119. 22. 29. Inuentis his arcubus, & chordis eorum posuimus producta eorum in regulam sex quantitarum, ut sequitur.

exemplo, quod sufficere arbitramur pro utrisque latitudinibus, illustrabimus. Esto

ABF

figura ludi:

Tabula declinationum

Tabula Mediationum

Præfatio ad Lectorem.

pp. 12
A B E colurus solstitionū, sicut supra. Nūc
 animus est quærare punctum **H**, cum quo
 stella ad mediū cœli uenit, seu arcum **G H**.
 Cum arcus **G L** fuerit 47. latitudo **T L** 6.
G N 49. 28. **T H** 22. 42. Proportio **C D**
 ad **D A** componitur ex duabus proportio
 nibus **C T** ad **T H**, & **H N** ad **N A**. Sed
 quinque horū nota sunt, scilicet, duplus ar
 cus **D C**. qui est 47. & eius chorda 47. 51.
 & duplus arcus **D A** 133. cum sua chorda,

quæ est 110. 2. 50. Porro duplus arcus decli
 nationis stelle **T H** notus est, cū suo com
 plemento, scilicet **C T**, complementum est
 134. 36. & chorda sua 110. 42. 9. & declina
 tionis arcus **T H** ex superiorib. notus est,
 qui est duplus 45. 24. & chorda sua est 45. 55.
 42. Et arcus **N A** est notus, qui est comple
 mentum arcus **G N**, quem supponimus du
 plum 81. 4. & eius chordam 77. 59. 12. Ho
 rum arcuum numeros sic ordinauimus.

C D	D A	C T	T H	H N	A N
47.	133.	134. 36.	45. 24.	hic arcus	81. 4.
47. 51.	110. 2. 50.	110. 42. 9.	45. 55. 42.	quæritur	77. 59. 12.

Postquam resoluius hos numeros, ut so
 let, ductus est primus in quartum, quod re
 sultauit diuisum est per tertium, & quotiēs
 numerus iterū ductus est in sextū, numerū
 & id quod prodijt diuisum est p̄ secundū, et
 natus est sinus dupli arcus **H N** 14. 4. 2. qui
 erat ignotus, huius sinus arcus inuētus est
 13. 28. cuius dimidium sunt 6. 44. hoc pro
 ductum sublatum est ab arcu **G N**, qui pro
 supposebatur 49. 28. & reliqui fuerunt 42.

grad. 44. proximè, tātus est arcus **G H**, qui
 quærebatur. hætenus de his. Quomodo
 autem tabulæ differentiarum componēdz
 sint, & tabulæ positionum generales, fact
 le ex secūdo libro diligens huius diuini au
 toris Lector percipere potest. Hætenus ui
 sum est optime Lector, de his rebus uerba
 facere, quæ ubi rectè fuerint à cādido hui
 ius pulcherrimæ artis intellecta, habebit
 magnum aditum ad reliqua, uale.

*Tabulæ differe
 ntiarum & positionum*

Erasmus

Præfationis Erasmi Osualdi Schreckenfuchsi ad Lectorem finis.

ERAS OSVALDI

Schreſhenfuchſii, in Magnæ compositionis
Cl. Ptolemæi Peluſienſis Alexan-
drini, Lib. I. annotationes.

Al. ſeq.

CAPVT

II.

PROPOSITI autem.] In hoc capite proponit totius Almageſti ſeries ac ordo, qd eſt tanquã argumentum omnium horum librorũ. Et quæ agũtur in primis octo capitibus ſunt principia prima totius artis.

Primum eſt.] Ab octauo capite ad finem uſq; primi libri tractantur omnia, quæ requiruntur ad ſolidum intellectum ſphæræ rectæ, & primum omnium docet paucis propoſitionibus, quomodo chordæ rectæ ſint inueſtigandæ, quæ ſingulis arcibus ſubtenduntur. Secundus uerò complectitur accidentia ſingula, quæ accidunt penes ſingulas inclinationes horizontum: niſi hæc omnia rectè intelligantur, reliqua quæ ſequũtur intelligi non poſſunt.

Alterum.] Hæc aguntur in tertio, quarto, quinto, ac ſexto libro, in quibus tum mediũ uerũ motus Solis, ac Lune unã cum reliquis accidentibus eorum per demonſtrationes, quæ ſequuntur ex ſolertiſſimis obſervationibus, demonſtrantur.

Quæ quidem.] In ſeptimo & octauo enarrat quæ ſunt de ſtellis fixis, quæ, quamuis non deſtituantur motu ab occidente ad orientem ſuper polis zodiaci, tamen ob nimiam tarditatem huius motus dicuntur fixæ.

Sequentur autem.] In reliquis libris uſq; ad calcem operis, omnia, quæ requiruntur ad perfectam & abſolutam intellectiõnem reliquarum ſtellarum erraticarum, quæ ſunt, Saturnus, Mars, Iupiter, Venus, & Mercurius.

Caput III.

PRIMA igitur.] Hoc capite tribus argumentis probat cœli rotunditatem, nempe ratione experimentalĩ, quæ ducitur à ſtellarum ortu, & occaſu. Confutatione, qua interimitur ac exploditur aduerſariorum opinio, qui conati ſunt probare ſtellas ferri ad infinitum, aut in oc-

caſu extingui in terram & in ortu iterum incēdi, cuius opinionis fuit Heraclitus. Et ratione ipſa per quam conuincimur perfectio corpori perfectam conuenire figuram, ſcilicet ſphericam, quæ omnibus reliquis figuris probatur eſſe perfectior & capacior.

Primum argumentum ſumitur à ſtellis occidentibus, & orientibus, cuius eſt ſequens figura.

Sed ſtellarum.] Quod cœlum ſit ſphæricum & uoluat globi modo, cõfirmatur etiã per ſtellas ſemper apparentes circa polum arcticum, ſicut eſt uidere in hoc ſchemate:

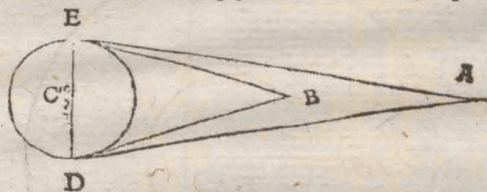
Quarum etiam propinquiore.] Alia eſt ratio, quæ ſumpta eſt à diſtantiã ſtellarum à polis mundi. Nam dicit ſtellas orientales, quæ polis ſunt propinquiore, minores deſcribere circulos motu diurno & citius oriri, q̃ ſunt circuli ſtellarum, quæ remotiores ſunt à polis mundi, hoc, inquã, facilè peruidere poteris, ſumptis duabus ſtellis fixis, quarũ diſtantiã eſt inæqualis à polis uniuerſi, & aſcenſio earum ferè eadem. Sint in exem-

b plum

Eraf. Oluald. Schreſchenſuchſii

plum duę ſtella ſecūdx magnitudinis in pe-
gaſo, eiufdem ſerē aſcenſionis rectę. Alte-
ra eſt ſecūdm longitudinē ſuā in 22. grad.
& 14. min. X & eſt in humero dextro, ac in
ipſa pedis radice, quę diſtat à polo arctico
65. grad. & oritur hoc noſtro tēpore cū So-
le. ubi eſt altitudo poli 59. grad. cū 11. grad.
00. Altera aut eſt quoq; de ſecunda magni-
tudine, quę eſt ſecūdm longitudinem in
16. grad. 49. min. X, & eſt ea quę eſt in occi-
picio & humero alx, cuius diſtātia eſt à po-
lo arctico 78. grad. ſerē, quę oritur in eadem
poli altitudine cū 30. grad. 00. Hinc manife-
ſtū eſt remotiorē ſtella maiorē deſcribere
circulū motu primi mobilis, q̄ propinquo-
rem & differre ortū ſuū ſpacio 19. gra. forē.

Nam ſi quis ſtellarum motum.] Impoſſibile eſt
ſtellas ad infinitū ferri, quod probatur per
optimā ſuppoſitionem, uidelicet, quę ſub
minori perſpiciūtur angulo, minora appa-
rent, quę ſub maiori, maiora. Nam corpus
ſeu ſtella C maius apparet oculo B, quā

oculo A, propterea quod angulus E B D,
maior eſt angulo E A D, ex ſententia 21.
propoſitiōis primi Eucl. Vnde ſi corp; ſeu
ſtella C, ad infinitum diſcederet à pūcto A,
euaneſceret angulus E A D, & fieret cor-
pus C inſenſibile, quod in ſtellis non uide-
mus fieri, imò contrarium.

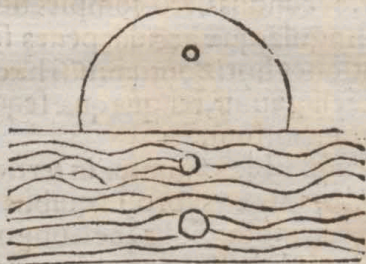
Incendi autem ipſas.] Heraclitus fuit huius
opinionis, ſtellas in occaſu extingui in ter-
rā, & in ortu iterū incēdi, hanc opinionem
Prol. cōfutat. Primò q̄ ſeruāt ſemper cer-
tas diſtācias, & loca certa, ac oriunt & oc-
cidunt certis temporibus, quod minimē fie-
ret ſi extinguerentur in terram in occaſu, et
iterum in ortu à terra incenderentur. Secun-
dò, cōfutat hanc opinionem ab impoſſibi-
li, nempe, quod fieri non queat unā & ean-
dem terram habere uirtutem incendendi,
& extingūdi. Nam manifeſtum eſt, quod
noſter ortus ſit antipodibus occaſus, & il-
lorum occaſus noſter ortus, unde ſequi ne-
ceſſum eſt, quod illorum ortus & noſter oc-
caſus idem ſit, & habere uim extingūdi &
incendendi, q̄ eſt contra naturā, ſicut appa-
ret ex ſtellis nobis ſemper apparentib. quę
illis, qui habitāt ſub recta ſphæra occidunt.

Neceſſe crit.] Si cœlum foret triangulare,

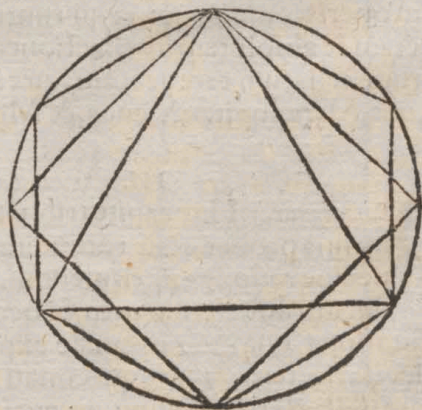
oporteret nobis ſtellas alijs tēporib. maio-
res alijs minores apparere, q̄ fieret ppter
uicinitatē laterum triāguli, & angulorum,
ſicut oſtendit in figura ſequēti, in qua ſtel-
la & C ſunt puncto G in ſuperficie terrę
propinquoires q̄ ſtella quę eſt in angulo B

Nam quod.] Quod ſtella in oriente uel oc-
caſualiquando maiores apparent quā in
medio cœli, nō alia eſt cauſa niſi uaporum
exhalatio, qua uifus noſtri radij diſgregan-
tur, quò minus uideāt ſtellas eadem magni-
tudine, qua re ipſa ſunt, quòd Ptolem. pro-
bat, ſimilitudine ſumpta à rebus in aquam
proiectis, quę quò magis profundiora pe-
rierint eò maiores apparebūt, nō quod ma-
iores ſint in aqua quā extra aquam, imò
quòd radij uifus noſtri diſgregant in aqua.
Hęc clarius uidebis in figura ſequenti.

Figurarum quoq;.] In ſuperficiebus planis
circularem figuram, & in ſolidis ſphæricā
eſſe omniū reliquarū figurarum capaciſſi-
mam per ſe primo intuitu clarū eſt ex hoc
ſchemate, in quo uidemus figuras plurium
angulorū circuli inſcriptas capaciōres eſſe
figuris paucorum angulorum, attamen nō
tam capaces quā eſt ſphærica figura.

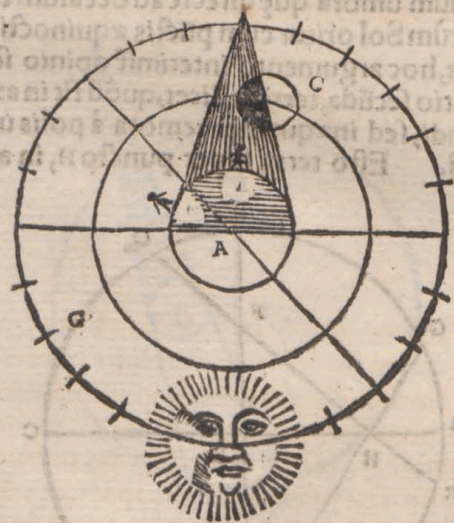

De ſpha-
re uirtutib;
Ptolemij
q̄d nō
ſe eandem
circulo
inſcriptis

Annot. in Almagest. Ptol. Lib. I.

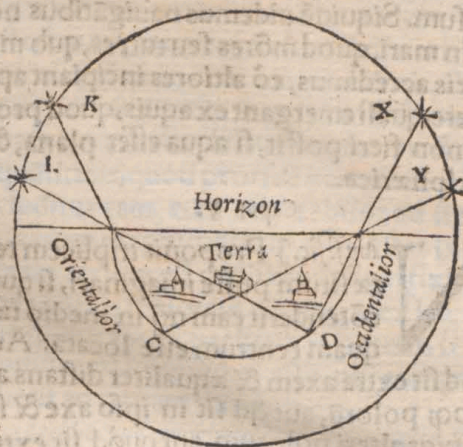
Caput IIII.

Nam etiam.] In superiori capite probauit coelum esse sphericum, et sphericum moueri, in hoc uero probat terrae rotunditatem ad uniuersas partes, quod fit duabus rationibus praecipuis, quarum altera sumpta est ab eclipsibus, altera autem ab eleuatione poli. Ratio, quae ducitur a defectibus lunaribus, pertinet ad confirmationem eam, quae probatur terrae rotunditas ab ortu ad occasum & contra. Nam si non esset rotunda ab ortu ad occasum, apparet sine dubio eclipsis Lunae omnibus simul, sed nos uidemus diuersum fieri. Quia tempus orientalium semper maius esse reperitur quam occidentalium, non re ipsa. Siquidem Luna uno eodemque tempore uniuerso orbi deficit, sed obseruatione ipsa. In exemplum sit haec figura in qua ostenditur quod eclipsis, quae orientalibus qui habitant in superficie terrae super puncto B, fit hora tertia noctu, illa fuit occidenta-

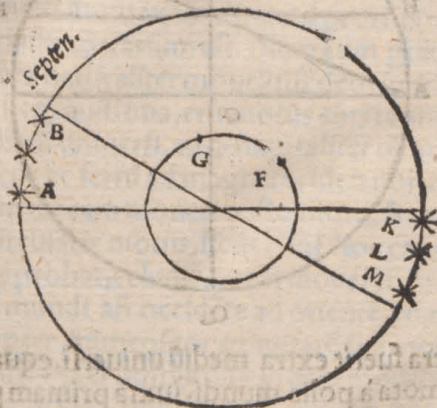
lioribus, scilicet, qui habitant super puncto F hora prima. Talis nimirum eclipsium uarietas non posset fieri si terra non foret rotunda seu sphaerica ab ortu ad occasum: hoc argumento excluduntur omnes reliquae superficies seu figurae terrae, caua scilicet plana, & triangularis, quae si esset caua, sequeretur necessario occidentalioribus stellae citius oriri quam orientalioribus & contra, sicut cernit ex hac figura, in qua habitanti super D, qui est occidentalior stella L citius apparet, quam orientaliori, cuius radius oculorum C K non praeterit in punctum seu stellam L quae occidentaliori apparet, imo ad pun-

ctum K, quod tamen per eclipsium ratione, aliter se habere inuentum est, quemadmodum diximus. Plana quoque non potest esse,

quia non uidemus stellas uno eodemque tempore oriri & occidere, sicut supra de coelo dictum est.

Quod autem.] Secunda ratio qua probatur terrae rotunditas ab aquilone ad meridiem, ducitur ab eleuatione poli, quae cylindrica seu columnaris figura plane excluditur. Siquidem cernimus, euntibus nobis uersus aquilonem aliquot stellas de meridionalibus paulatim occultari, quod nullo modo fieret si terrae forma ab aquilone uersus meridiem foret cylindrica. Ad haec, est etiam argumentum quod sit sphaerica, quod uidemus quantitatem dierum uariari quando tendimus uersus aquilonem ab aequatore. En tibi figura. Qui habitat uersus septem. in puncto G, cui eleuatur polus, illi uidentur stellae A B C & stellae M K L occultantur ei, sed habitanti in F fit contrarium.

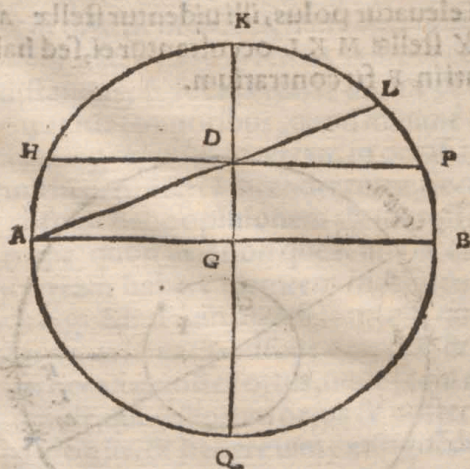
b a Ad

Eras. Osuald. Schreffenfuchsi

Ad hæc si omnibus.] Aquâ esse rotundam non difficile est probatu. Nam argumentum, quo utitur Ptol. ad probandum aque rotunditatem sumptum est à navigatione, quod per se omnino planum est, & minime abstrusum. Siquidem uidemus nauigantibus nobis in mari, quod montes seu turres, quò magis eis accedimus, eò altiores incipiant apparere, quasi emergant ex aquis, quod prorsus non fieri possit, si aqua esset plana, & non sphaerica.

Caput V.

Nam si sic.] Proponit triplicem terræ situm posse imaginari, si quis cōtenderit eam nō in medio tanquam centrum esse locatā. Aut quòd sit extra axem & æqualiter distans ab utroq; polorū, aut qd sit in ipso axe & sit propior alteri polorum, aut quòd sit extra axem & distet æqualiter à polis. Terræ esse in medio totius probat tribus argumentis. Quorum primum similiter ab æquinoctiis, quo cōfutatur opinio eorum, qui imaginantur terram sursum aut deorsum extra axem positā, nam si sic, diuidentur per horizontē, uel quæ sub terra, uel quæ supra terram sunt duo inæqualia, & nunquā contingeret ijs, qui sub æquinoctiali habitant, æquinoctiū, neq; ijs, quibus sunt extra æquinoctialē, hoc est, sub sphaeram obliquā, quod est cōtra experimentū. Siquidem uidemus qd horizon tam rectus, q̃ obliquus diuidat æquatorē in duo æqualia, qd causa est æquinoctiū, hoc planius percipiet ex figura consequenti. Esto A H K B meridianus circulus, K Q æquinoctialis, A B axis mundi. Et si

terra fuerit extra mediū uniuersi, equaliter semota à polis mundi, iuxta primam positionē, necesse est eam esse in pūcto D, quo

concesso, erit H P horizon sphaeræ rectæ, non transiens per centrū uniuersi, unde accidit æquatorē per eum secari in duas portiones inæquales, & nūquā habitantibus sub æquatorē fieri æquinoctium, quod est contra sensum. Porro si imaginaberis A L esse horizontē obliquam idem contingeret, nempe quòd nunquam contingeret æquinoctium, cum Sol fuerit in pūctis æquinoctialibus, scilicet capite Arietis, & Libræ, quia æquator & Q dispescitur in duo inæqualia, scilicet K D, & D Q, sed contrarium contingit, ergo terra non est extra centrū uniuersi. Quæ si esset propius accederet aut ad ortū, aut ad occasum, & oriens tempus usque ad meridiem esset longius quàm tempus à meridie seu zenith usq; ad occasum, & cōtrā, sicut linea A D longior est linea D L, & stellæ modò maiores, modò minores apparerent, & umbræ essent inter se diuersæ quātitatis, quod nō sit: igitur terra nō est extra cētrum uniuersi. Alterū argumentum sumptū est à diuisione sphaeræ & gnomonum umbra quæ directē ad occasum cadit, cum Sol oritur cum pūctis æquinoctialibus, hoc argumento interimit opinio seu positio secūda, terræ scilicet, quòd sit in axe mundi, sed inæqualiter remota à polis uniuersi. Esto terra super puncto H, in axi

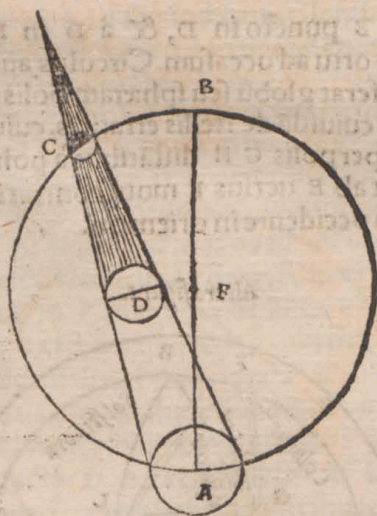

uniuersi, inæqualiter distant à polis R E Q, sit horizon obliquus, diuidens uniuersum in partes inæquales unā cū omnibus circulis suis, scilicet, æquatore, & zodiaco, unde non potest fieri, ut iuxta hanc imaginationem, sint semper sex signa supra horizontem, & sex intra horizontē, quæ tamē esse cōprobata sunt, neque secundum hunc positum terræ æquinoctiū fieri potest, cum Sol fuerit in signis seu pūctis illis, in quibus solet

Annot. in Almagest. Ptol. Lib. I.

Caput VI.

let æquinoctium contingere, quia horizon obliquus H F non dirimit æquatorem D B in duo equalia, sequitur etiã hinc, quod stellæ quæ sunt in sectione R A B Q, sint terræ propinquiore, & appareant maiores quàm quæ sunt in reliqua sectione, quod nequaq; ita se habere manifestum est ex præcedentib. Postremo si concedat terrâ esse in axe, sed extra centrû axis, tunc cõcedendû est umbrâ, cum Sol fuerit in puncto æquinoctiorû, scilicet D directè cadere, oriente Sole, ad occasum, quod nõ fit, imò cadit à D in G, & non in B, quod nobis certis experimētis constat, cadere. Ideo neque hæc terræ positio constare potest. Tertium argumētum sumptum est ab eclipsibus lunaribus, quas crebræ observationes, & longa cõsuetudo docuerunt, nõ nisi oppositione luminariû fieri, quod falsum esset, si terrâ esset extra centrum uniuersi, imò fieret extra opposita puncta luminarium. Sicut deduci potest ex hac figura. In qua A B C refert sphæram coeli, F centrum uniuersi à quo distat

terra in puncto D, & cum Solis centrum fuerit in puncto A, tunc cadit conus umbræ in punctum E, & cum Luna tempore q̃ possibile est fieri eclipsim in eã incidet, fiet sine dubio eclipsis. hinc ad oculum apparet, si terra est extra centrum totius, eclipsim posse fieri extra oppositionē luminarium, talis hæcenus nõquam uisa est, igitur certum est terrâ esse in cẽtro totius. Etiam hinc manifestum est tertiam opinionē, quæ ponit terram extra centrum uniuersi ita, ut sit inæqualiter remota à polis mundi, nõ habere locum, quæ iisdem argumentis refutari potest quibus reliquæ duæ.

Quod uero puncti.] Hoc capite Ptol. tribus rationibus probat terram quasi punctum ad cœlestia comparatam. Prima ratio deducitur à stellarum magnitudine, quæ ubique terrarum manet eadem. Nam si terra cõparata ad cœlum stellarum, haberet aliquã rationem magnitudinis, & non esset instar puncti, sine dubio stellæ obseruatae in diuersis climatibus, forent diuersæ quãtitatis, quod prorsus non est: hinc concluditur eam, cum cõparabitur ad stellarum fixarum magnitudinem, esse instar puncti. Nam certum est quãlibet stellam fixã multis uicibus maiorem esse terra, ex hac ratione quisq; facillè persuaderi poterit, terram nullius magnitudinis esse, ubi comparata fuerit ad tantam distantiam.

Accidit quod gnomonis.] Altera ratio sumitur à gnomonibus ac reliquis instrumentis mathematicis, ut sunt Astrolabia, Armillæ, Torqueta, & reliqua huius generis. Quæ in quacũq; parte terræ ponuntur, ita seruât ad amissim circũductiones umbrarum, ac si ponerentur in centrum terræ, hæc, inquã, ratio per se clarissima est.

Hæc ita se habere.] Tertia ratio ex superioribus clara est, quæ ducitur à superficiebus horizontalib. quibus superius hemispheriũ dirimitur æqualiter ab interiori, ita q̃ semper sex signa supra, & sex sub terra sint, hoc minimè fieret, si magnitudo terræ esset sensibilis ad stellarum fixarum sphærã cõparata. hæcenus.

Caput, VII.

Per eadem.] Si terra, & non cœlum ipsum moueret, accideret ei motus rectus, aut motus circularis. Sed in superioribus tribus firmissimis argumentis monstrauit impossibile esse, ut terra sit extra centrû totius, nam si moueret in rectũ, cogeret relinquere centrum in infinitũ moueri motu uiolenti, quod prorsus motui grauiũ cõtrarium est. Nam cum grauiã corpora naturaliter moueantur deorsum, & terra sit grauissima, erit motus eius tantum ad centrû uniuersi, ad q̃ naturaliter tẽdit, et nõ secus ac ferrũ ad magnetẽ, ideo non credendum est eam moueri recto motu. In qua etiã circularis motus, sicut Ptol. hoc capite abundè probat, ecludit, quæ si moueret circa axem mundi ab occidẽte ad orientẽ, fieret hoc ppter immensam grauitatẽ suã motu uelocissimo, et omnia quæ in aẽre mouent, ut sunt nubes, uolucres, & reliquæ huius generis, uideretur semper moueri ad occasum.

b 3 sum;

Eras. Osuald. Schrethensfuchsi

sum, sed nos experimur contrarium. Est etiam hoc satis uehementis argumentum, quod terra omnino non admittit localem motum, nempe quod uidemus non tantum in Sole ac Luna, uerum etiam in alijs syderibus subinde fieri coniunctiones, quod nequaquam fieri posset, si terra foret localiter mobilis. hanc omnia Ptol. hoc capite copiose tractat, ad diluenda argumenta pythagoricorum, qui statuebant terram & non coelum mobilem.

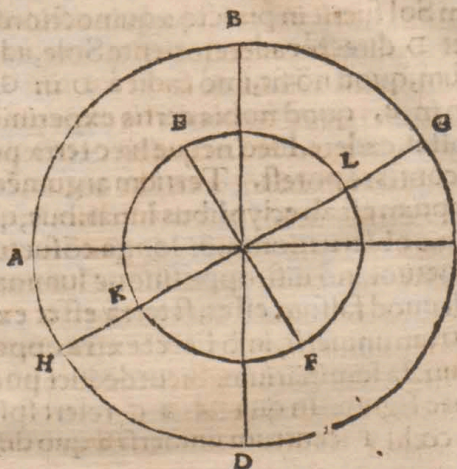
Caput VIII.

IN hoc capite Ptolem. agit de differentia duorum motuum, quorum alter est ab ortu ad occasum, alter autem ab occasu ad ortum, contrarium priori. Deinde paucis ob oculos ponit, quibus rationibus hi duo motus qui ab hominibus prisci seculi inuenti sunt, & qui sunt proprii circuli in coelo. Primus motus est circularis & regularis super duobus polis mundi, qui omnibus celestibus est communis, a quo rapiuntur ab ortu ad occasum, & hoc in uiginti quatuor horis aequalibus: hinc consequitur, quod singula puncta aequaliter distantia a polis mundi, describant circulos aequidistantes, quorum omnium maximus appellatur aequinoctialis, eo quod cum Sol sub eo graditur, fiat aequinoctium per uniuersam terram. Est & alius motus superior contrarius, & est motus secundorum mobilium, qui fit ab occasu ad ortum. Hi duo motus differunt inter se, scilicet, secundum priorem describunt puncta, que sunt extra aequinoctialem circulos aequidistantes aequinoctiali, secundum uero posterio-rem hoc non fit, quia perficitur super alijs polis, quam polis primi mobilis. Hoc duos motus, scribit Ptol. in hoc cap. a priscis syderum obseruationibus, hac ratione esse deprehensos, nempe cum uideret Solem ac alia sydera oriri, & paulatim ascendere ad meridiem, & deinde iterum meridiem relinquere, & occidere, ac aliquandiu sub terra moram facere, et in ortu rursus apparere, statim con- cluserunt hoc fieri super polis mundi. At cum notauerat locum ortus Solis in orientali horizonte, & uiderat post aliquot dies locum eius uariari, concluserunt eum in alio circulo ueluti, qui contramitteretur primo mobili, per quem posset deferri ad punctum uerticis nostrae, & iterum ab eo discedere motu eiusmodi circuli, cuius poli essent alij quam poli motus ab ortu ad occasum, & eandem rationem deprehenderunt etiam in alijs secundis mobilibus, hanc omnia luculentissime a

Ptol. hoc cap. tractatur. ut hoc melius perspicatur uisum est, duo schemata adponere. Alterum de duobus motibus, alterum uero de circulis, quorum hoc capite fit mentio.

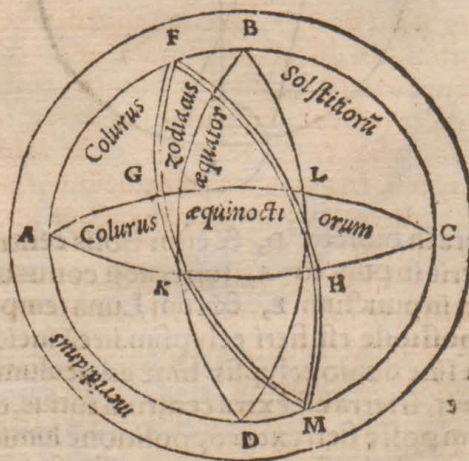
Prima figura.

Circulus A B C D refert globum primi mobilis, quod mouetur super polis mundi

A C a B puncto in D, & a D in B, hoc est, ab ortu ad occasum. Circulus autem E K F L refert globum seu sphaeram Solis seu alterius cuiusdam de stellis erraticis, cuius motus super polis G H distantibus a polis mundi, fiat ab E uersus F motu contrario, hoc est, ab occidente in orientem.

Altera figura.

In hac figura est A B C D colurus solstitiorum. Exterior circulus est meridianus, F G H M zodiacus, B K D L refert aequatores. Et A G L H K est colurus aequinoctiorum. hactenus de prima principijs Astronomiae, sine quibus apparentiae saluari non possunt.

Annot. in Almagest. Ptol. Lib I.

Caput IX.

Quinq; Ptolemæus propositiones in hoc cap. proponit, quibus docet tabulam rectorum linearum, quæ singulis arcibus in semicirculo subtenduntur, conficere.

Primâ docet, data circuli diametro, latera decagoni, hexagoni, pentagoni, tetragonî, & trianguli rectorum laterum inuenire.

Secunda docet, quomodo data alicuius arcus chorda per primam inuenta, innotescet chorda arcus residui de semicirculo. Tertia manifestat inuentionem chordæ, qua differunt duo arcus inæquales, quorum chordæ seu subtensæ sunt datæ. In quarta, traditur doctrina de inueniendâ medietate chordæ datæ in semicirculo. Quinta tradit rationem, quomodo datis subtensis duorum arcuum in semicirculo, subtensæ arcus ex his compositis inuestigetur. Ex his paucis propositionibus docuit Ptol. ingeniosissime componere tabulam subtensarum.

Vtemur.] Gradus unus diuiditur in sexaginta minuta, & minutum iterum in sexaginta partes, quæ secundæ appellantur, & secundæ per sexagenarium numerum in tertias, & sic deinceps.

Nam quoniam.] Hac demonstratur propositione sexta secundi Eucl. G D est linea tota, cui additur D F, si multiplicabitur G F in F D, & producto additur quadratum D E, proficiet quantitas quadrati lineæ F E, quæ est dimidium lineæ datæ, & lineæ adiectæ. Sed cum D F sit ignota, ac lineæ F E æqualis B E, erit E B quærenda, quod sit penult. primi, ubi docet duo quadrata E D & D B tantum ualere, quantum quadratum B E, extracta radice, habebimus lineam F E, à qua subtracta D E, relinquet F D latus decagoni. In extrahendis radicibus, quo plures adieceris cyphras, eo exactius prodibit quæsitum.

Linea ergo.] Ratio diuidendi aliquam lineam secundum proportionem habentem medium & duo extrema, docet propositio 16. sexti, & nona tredecimi.

Erit profecto.] Hoc confirmatur per conuersam decimæ tredecimi.

Similiter quoniam.] Ratio huius sententiæ demonstratur ab Eucl. propositione octaua, libri tredecimi.

Nam quoniam.] Quod angulus A B G sit rectus, habetur ex trigesima propositione libri tertij elementorum, in qua affirmatur quod rectilineus angulus constitutus super semi-

circulum sit rectus, operatio absoluitur per penult. primi. duc A B in seipsum, & similiter A G, & subtrahere quadratum ipsius à quadrato A G, ex residuo quære radicem quadratam, productum dabit tibi lineam B G, per hanc propositionem multæ lineæ subtensæ inuestigantur, siue linea data sit maior siue minor semicirculo.

Prout forte.] Priusquam perueniat ad contendendum quomodo differentia duarum subtensarum, quæ datæ sunt, inuestiganda sit, præmittit theorema, in quo demonstrat quod quadrangulum, quod fit ex duobus diametris quadrilateræ figuræ tantum ualeat, quantum duo quadrangula, quæ fiunt ex lateribus oppositis. Et cum angulus A B D sit æqualis angulo E B G, nam angulus E B D est communis, erit per sextam sexti proportio B G ad G E, sicut B D ad D A, quare per 17. sexti, quadrangulum A G in A D æquale est quadrangulo B G in E G. ut,

$$\begin{array}{cc} 12 & \boxed{761} \\ & 16 \end{array} \quad \begin{array}{cc} & \boxed{761} \\ & 48 \end{array}$$

Porro cum triangulus A B E æqualis est angulorum cum triangulo B G D erit proportio per eandem ipsius A B ad A E, sicut proportio B D ad G D, & quadrangulum quod fit ex A B in B G per 17. sexti, quemadmodum quadrangulum quod fit ex B D in A E.

$$\begin{array}{cc} 24 & \boxed{76} \\ 3 & \end{array} \quad \begin{array}{cc} 12 & \boxed{76} \\ 9 & \end{array}$$

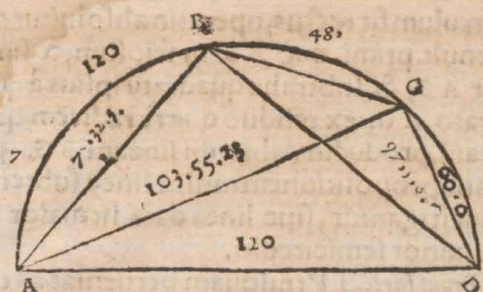
Nunc si duxeris numerum lineæ B D in numerum lineæ A G duorum diametrorum, erit productum æquale productum quod provenit ex multiplicatione laterum oppositorum, hoc est, lateris B G in A D, & lateris A B in G D.

Hoc ita opposito.] Sed priusquam tradat exemplum quo docebit, qua ratione differentia duarum subtensarum, quarum quantitas nota est, querenda sit, ut exempli gratia, chorda arcus B G per duas datas, scilicet A B & A G inuestigent per penult. primi duo diametri quadrilateræ figuræ A B G D scilicet, per A B ipsa B D, & per A G, G D, quibus habitis, duc lineam A G in lineam B D, productum serua seorsim, deinde duc A B in G D, illud quadrangulum subtrahere à quadrangulo seruato, & quod reliquum est, diuide per lineam A D, hoc est, diametrum, productum erit ipsa differentia, scilicet linea B G. Exemplum.

Sit chorda arcus A B data per primam huius, quæ est chorda pentagoni, scilicet 70. grad. 32.

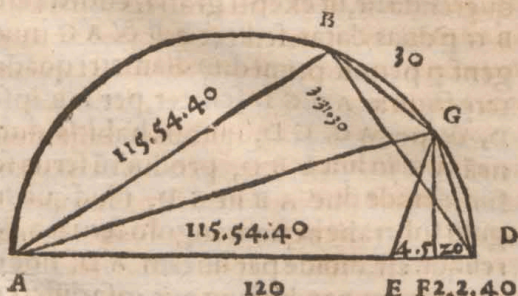
b 4 m. 3

Erat. Osuald. Screenshotfuchfii

m. 3. secund. Et similiter chorda arcus A G, quæ mota est ex superiorib. et est 103. grad. 55. m. ac 23. secund. per chordâ A B, & per ultimâ primâ, inueni chordâ B D, quæ est 97. grad. 5. min. & 8. secund. proximè. Eodè modo inuestigauit etiâ chordâ G D, quam reperi esse 60. grad. quo facto, duxi chordâ A G, in chordâ B D productû seruauit, dein deduxi opposita latera quadrilateræ figuræ A B G D unû in alterû productû subtraxi à quadrâguli seruati producto, residuû mihi diuisum est per 120. grad. diametri, q op ponitur lateri B G quod quærit, & prodierunt 48. grad. 48. m. & 35. s. feret, tanta est chorda, quæ arcui B G subtrahitur, per hanc propositionem multæ subtensæ quæritur, & nò solû subtensæ arcuû differètiarum, imò etiâ arcuum residuorû de semicirculo, sicut uidere est in hac figura, ubi per subtensam arcus A B datâ, nobis innotuit chorda arcus B D residui de semicirculo, & similiter chorda arcus G D.

Sit rursus.] In præcedenti docuit inuenire lineâ, quæ subtendit arcui, quo differunt duo arcus inæquales in semicirculo, in hac uerò medietatem chordæ, quæ medietati arcus chordæ datæ subtrahitur, inuenire docet. In operatione huius propositionis, due requiruntur propositiones, scilicet decimasexta sexti & ultima primi, qua inuestigat p chordam arcus B G datâ, & diametrû A G, lineâ A B, cuius productû subducat à diametri

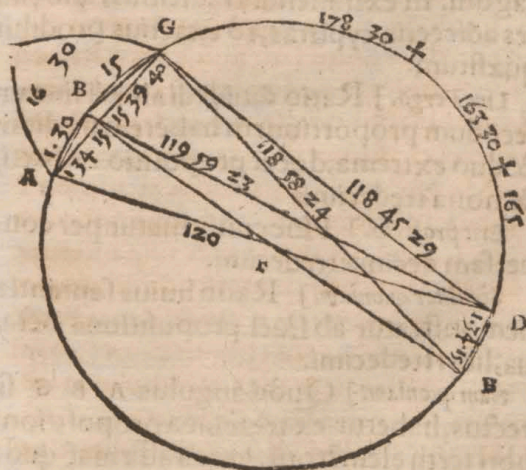
quantitate, & residuû erit lineâ E D excessus minorû lineæ A D supra lineâ A B, cuius medietas erit lineâ F D, q pacto, quæ

ras G D lineâ, quæ subtendit dimidio arcui lineæ B D, qd efficies per decimasextâ sexti, ut dictû est, in qua docet, scilicet, datis trib. lineis pportionalib. q quadrâguli primæ & tertiæ, sit æquale quadrato lineæ mediæ.

1. Est in hac figura A G prima, G D secunda, F G autem tertia, & si duxeris numerum lineæ A G, in numerum lineæ G F exhibit quadratû ipsius G D, si inde quæsieris radicem quadratâ, aut proximè quadratam, habebis lineâ G D, quæ quærebas.

Exemplum.

Est arcus B G 30. grad. subtensa eius est 31. grad. 3. m. 30. secund. quæ resoluimus per sexagenarium numerum in secundas, & uenerunt in producto, 111810. secund. quib. multiplicatis in se prouenerunt 12502476100. quartæ, hoc productum ablatû est à producto diametri scilicet, à 186624000000. quartis, & remanserunt 17412252900. quadratû, scilicet lineæ A B, ex hoc numero eduximus radicem quadratâ, cuius productum fuerunt 417280. secund. diuisis illis bis per sexaginta, exierunt 115. grad. 54. m. 40. secund. tanta, inquam, est lineâ, quæ subtenditur arcui A B, q est residuus de semicirculo, hoc est, 150. productum hoc subtraximus à diametro, & reliqui fuerunt 4. grad. 5. m. 20. s. quarum dimidium sunt 2. grad. 2. min. 40. secund. medietas scilicet, excessus lineæ A G supra lineâ A B, hoc peracto habuimus duas lineas, nempe primâ, & tertiâ de tribus lineis proportionalibus in hoc semicirculo notas, per quas documentum decimasextæ sexti inuenimus mediam seu secundum eius quadratum, quod profiliit ex multiplicatione prima in tertiâ fuerunt 3179520000.

quart.

Annot. in Almagest. Ptol. Lib I.

quart. huius numeri radix quadrata sunt 56387. secund. quas postquam per sexaginta diuisimus more solito, habuimus 15. gradus 39. min. & 47. secund. subtensam scilicet, quæ medietati arcus dati AB subtenditur, hoc est, 15. grad. per hanc propositionem, ut inquit Ptol. possunt multæ subtensæ inueniri. haftenus de hac propositione.

Sit rursum. Per hanc propositionem quatuor arcuum subtensæ, sicut patebit, inuestigari possunt, nempe subtensæ arcus compositi ex duobus arcibus datis, subtensæ arcus residui de semicirculo BGD , subtensæ arcus GDE , & subtensæ arcus residui ad semicirculū GDE . Tota operatio huius propositionis perficitur adminiculo duarum propositionū, quarum altera est penultima primi, altera uero decima septima sexti. Itaque cum lubet querere quanta sit chorda, quæ subtendit arcui 16. grad. & 30. min. qui componitur ex 15. grad. & 1. grad. ac 30. minut. quemadmodum est arcus AG in hac figura, huius, inquam, arcus subtensam hoc modo quæsiuimus, scilicet, primo per AG lineam notam, quæ est 1. grad. & 34. min. ac 15. secund. & per AD lineam, opitulante penultima primi, inuestigata est nobis chorda BD , quam inuenimus esse 119. grad. 59. min. & 23. secund. tanta est chorda arcus BGD , residui de semicirculo, qui est 178. grad. & 30. min. Ad eundem modum inuenimus per penultimam primi, & chordam notam BE , quæ in hoc exemplo est 15. grad. 39. min. & 40. secund. chordam GE , nam multiplicauimus BE in se, & diametrum, scilicet lineam AD in se, & subtraximus quadratū ipsius BE à quadrato AD residui radixeducta est, quæ erat 118. grad. 58. min. & 24. secund. tanta est subtensæ arcus residui de semicirculo, hoc est, ipsius GDE , qui est 165. grad. quorum tota circumferentia circuli est 360. ut supra meminit Ptol. harum duarum subtensarum producta iuxta sententiā decime sept. sexti, multiplicata sunt unū cū altero, et puenerunt 185011480752. quartæ, ab his subtraximus productum lineæ BE ductæ in lineam DE , quæ sunt opposita latera, scilicet, 318868485. & remanserunt 184692612267. hūc numerū diuidimus per lineam AD , scilicet, 120. grad. & prodierūt 427529. secund. has redigimus per 60. in minuta, & minuta in gradus, et habuimus 118. grad. 45. min. ac 29. secund. pro lineam GD , sine qua impossibile est inueniri subtensam arcus compositi, scilicet AG , sic habet etiā

chorda arcus GDE residui ad semicirculū, nempe 163. grad. & 30. min. Nūc porro multiplicauimus 118. grad. 45. min. & 29. secund. in se, productū seruabatur nobis seorsim, deinde multiplicauimus diametrum in se, à cuius producto subtraximus id quod seruatur est seorsim, radix residui fuerunt 61989. secund. quibus diuisis per 60. uenerūt 1033. minuta, & remanserunt 9. secund. his iterū diuisis per 60. prodierunt 17. grad. & reliqua fuerunt 13. min. productum scilicet, lineæ arcus compositi AG est 17. grad. 13. min. & 9. secund.

Per spicuum autem est. Hoc animaduertere decet, quod cū uolueris alicuius arcus compositi rectam lineam inuenire, semper altera linearū cognitarū, ex quibus arcus compositus, cuius subtensæ queritur, constat, debet esse linea illa, quæ uni gradui, & triginta minutis subtenditur, sicut in hoc exemplo est linea AB , quæ est 1. grad. 34. min. 15. secund. huius lineæ arcui adde seu appone arcum alterius lineæ notæ, qui sit minor quam quarta semicirculi, ut exempli gratia, uolo querere per compositionem lineam, quæ subtenditur arcui 37. grad. & 30. min. qui arcus constat ex 1. grad. 30. min. & ex 36. grad. horū 36. grad. subtensæ est 37. grad. 41. min. & 55. secund. altera scilicet linea nota, & per subtractionem habebis etiā 142. grad. 30. min. residuum, scilicet, de semicirculo: nam per hanc propositionem possunt quatuor arcuū subtensæ inuestigari, sicut superius dixi, hoc solum animaduertas quod ratio arcus AB , & ratio arcus BGD residui de semicirculo respectu arcus AB , semper manet inuariabilis in operatione huius propositionis.

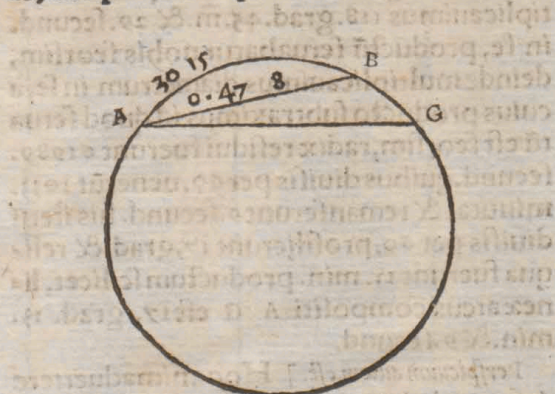
Dico igitur. Priusquam Ptol. doceat quomodo linea, quæ uni gradui de circumferentia subtenditur, uenari queat, affirmat geometricis demonstrationib. quod datis duobus arcibus inæqualib. maioris arcus proportio ad minorem sit maior, & proportio subtensæ maioris arcus sit minor ad subtensam arcus minoris.

Hoc ita proposito. Quod supra ingeniosè demonstrauit, nunc exemplis ob oculos ponit. Sit arcus AB 30. min. & 15. secund. & arcus ABG gradus unius, huius chorda queritur, quæ hac ratione nobis nota fiet, nam ex quo proportio arcus ABG ad arcum AB sit sesquitercia, hoc est, arcus ABG complectatur arcum AB semel & unam tertiam eius, erit linea AG minor quam linea

nea

Eraf. Ofuald. Screshentuchfii

nea A B sesquitercia, sed ut hoc clarius uideas, accipe tertiam partem lineæ A B, quæ

est 15. min. 42. secund. & 40. ter. hunc numerum adde ipsis 47. min. & 8. secund. habebis in producto 1. grad. 2. min. 50. secund. & ter. erit igitur lineæ A G minor quæ unus gradus 2. min. 50. secund. & 40. ter. Porro sit arcus A B G 1. gra. 30. m. et arcus A B unius gradus, lineæ A G ex superioribus inuenta est 1. grad. 34. min. & 15. secund. per hunc numerum inuestigaturi sumus lineam A B, quod ita fit. Nam cum arcus A B G continet arcum A B semel, & eius medietatem, erit lineæ A G minor lineæ A B sesquialtera, quæ nobis in hunc modum innotescet: accipiaturs tertia pars lineæ A G quæ est 31. min. 25. secund. hunc numerum subtrahet a 34. min. & 15. secund. & relinquent 1. grad. 2. min. & 50. secund. quantitas scilicet lineæ A B, quæ maior est quam unus gradus, 2. m. 50. secund. hinc manifestum est, si chorda arcus unius gradus, ponet 1. grad. 2. m. & 50. secund. nullum errorem sensibilem nasci in calculo astronomico, per quartam aut quintam propositionem Ptol. inuenit chordam dimidij gradus esse, 31. min. 25. secund. his quinque propositionibus seu theorematibus absoluit Ptol. suam tabulam chordarum, quæ non minus satis facit negotio chordarum quæ ille, quæ ex multis folijs constant.

Tertia trigesima. Paucis tangit usum trigesimalium, qui non alius est nisi quod per eas tabula chordarum corrigitur, & quæruntur subtensæ eorum arcuum, quibus pauciora quoque 30. minuta adherent, ut, exempli gratia, offerretur nobis arcus 42. graduum, & 25. minutorum, & 30. secund. huius arcus subtensam hac uia quæsiuimus, nepe accepimus subtensam arcus proximè minoris, quæ est 43. grad. 0. min. & 15. secund. quam seruauimus seorsim, deinde accepimus in li

nea trigesimalium 58. secund. & 36. ter. cum illis multiplicauimus 25. min. & 30. secund. productum redegeimus p 60. in denominationem grossiorem, hoc est in secund. & minuta, & prodierunt in producto 24. min. 54. secund. ea addidimus producto seruato, quod inde ascendit fuerunt 45. grad. 25. min. 9. secund. tanta, inquam, est subtensæ, quæ arcui 42. grad. 25. min. & 30. secund. subtenditur. De secundo usu harum trigesimalium infra dicam. Sed ut queas tutius operari in hac tabula, præscribam tibi duos canones, quorum altero quæres subtensam arcus oblato, altero uero arcum ipsum, qui debetur subtensæ oblata. Itaque cum tibi offerret arcus cui nulla minuta adherent, hoc est, integrorum grad. ingredi directè in tabulam chordarum, & numerus qui tibi obuiauerit, erit id quod quæritur. Si autem in minuta, aut secunda adhererent gradibus arcus dati, ingredi eum cum numero proximè minore, quod tibi occurreret in tabula subtensarum scribe seorsim, quo facto, sume differentiam inter numerum seorsim scriptum & proximè maiorem, illa erit pro secundo numero, primus erit semper incrementum illud, quo gradus gradum superat. Deinde sume etiam arcum proximè minorem ab arcu oblato, id est, arcu tuo, quod relinquitur erit tertius numerus, resoluere singula in minimam denominationem, & operare iuxta tenorem regulæ de tribus, quod inde ueniet adde numero seruato scilicet gradus gradibus, minuta minutis, & sic deinceps: ut cupio scire secundum hunc canonem, quanta sit chorda, quæ subtendit arcui, 42. grad. 25. m. & 30. secund. hunc arcum non inuenimus in lineæ arcuum, ideo accepimus proximè minorem, hoc est, arcum 42. grad. & e regione eius in lineæ chordarum inuenimus 43. grad. 0. m. 15. s. quæ seorsim scripsimus, & cum ea abstraximus à numero immediatè consequente, scilicet, proximè maiore, reliquum fuit 19. m. & 18. secund. quibus resolutis per 60. in secund. prodierunt 1758. secund. pro medio numero, primus fuit 30. m. hoc absoluto subtraximus arcum 42. grad. ab arcu oblato scilicet, 42. grad. 25. m. 30. s. & relictæ sunt 25. m. 30. s. reductis illis p 60. in minimam denominationem habuimus pro tertio numero 1530. secund. hinc operati sumus iuxta documentum præscriptum, & uenerunt in producto 24. m. & 54. s. quib. adiectis, seruato habuimus 43. gra. 25. m. & 9. s. tanta est lineæ recta, quæ arcui oblato subtendit, ut supra. Porro cum uolueris

Annot. in Almagest. Ptol. Lib I.

ris scire ex chorda data arcum, tunc ingrede
re in tabulam chordarum cum chorda tua, si
eam præcisè inueneris, arcus eius erit iam
inuentus, sin minus subtrahere chordam proxi
mè minorem à proximè maiore, quod reli
quum est statue primum numerum, & incre
mentum, hoc est, 30. m. alterum, postea sub
trahere proximè maiorem à numero tuo, quod
residuabitur erit tertius numerus. Deinde
duc tertium in secundum & productum diui
de per primum, quod inde proficiet addito
numero graduum & minutorum, qui scribitur
in linea arcuum in latere numeri proximè mi
noris, & habebis quæsitum. Exemplum. Si
cupis scire quantus sit arcus subtensæ 37.
grad. 55. m. & 16. secund. et cum ista subten
sa præcisè in tabula chordarum non inueniatur,
cape proximè minorem scilicet 37. secund.
grad. 34. & m. 47. & arcum eius scribe seor
sim & serua, quo facto, minue eam à proxi
mè maiore scilicet à 38. grad. 4. m. 36. secund.
residuabuntur tibi 29. min. 49. secund. pri
mus numerus, secundus erunt 30. m. ut dixi
mus. Postea minue proximè minorem scili
cet 37. grad. 34. m. 47. secund. à 37. grad. 55.
m. & 16. secund. & reliquum erit 20. m. 29.
secund. pro tertio numero, nunc multiplica
& diuide sicut dictum est, et prodibit 20. m.
quæ adijcias 36. grad. & 30. m. quæ scripta
sunt in latere numeri minoris, & habebis
quæsitum tuum 36. grad. & 50. m. & sic opera
re etiã in reliquis, hic manifestum est quod
Ptolem. tam satis faciet tibi sua breuitate,
si modo scis operari per arcus duplices, quæ
alijs sua prolixitate.

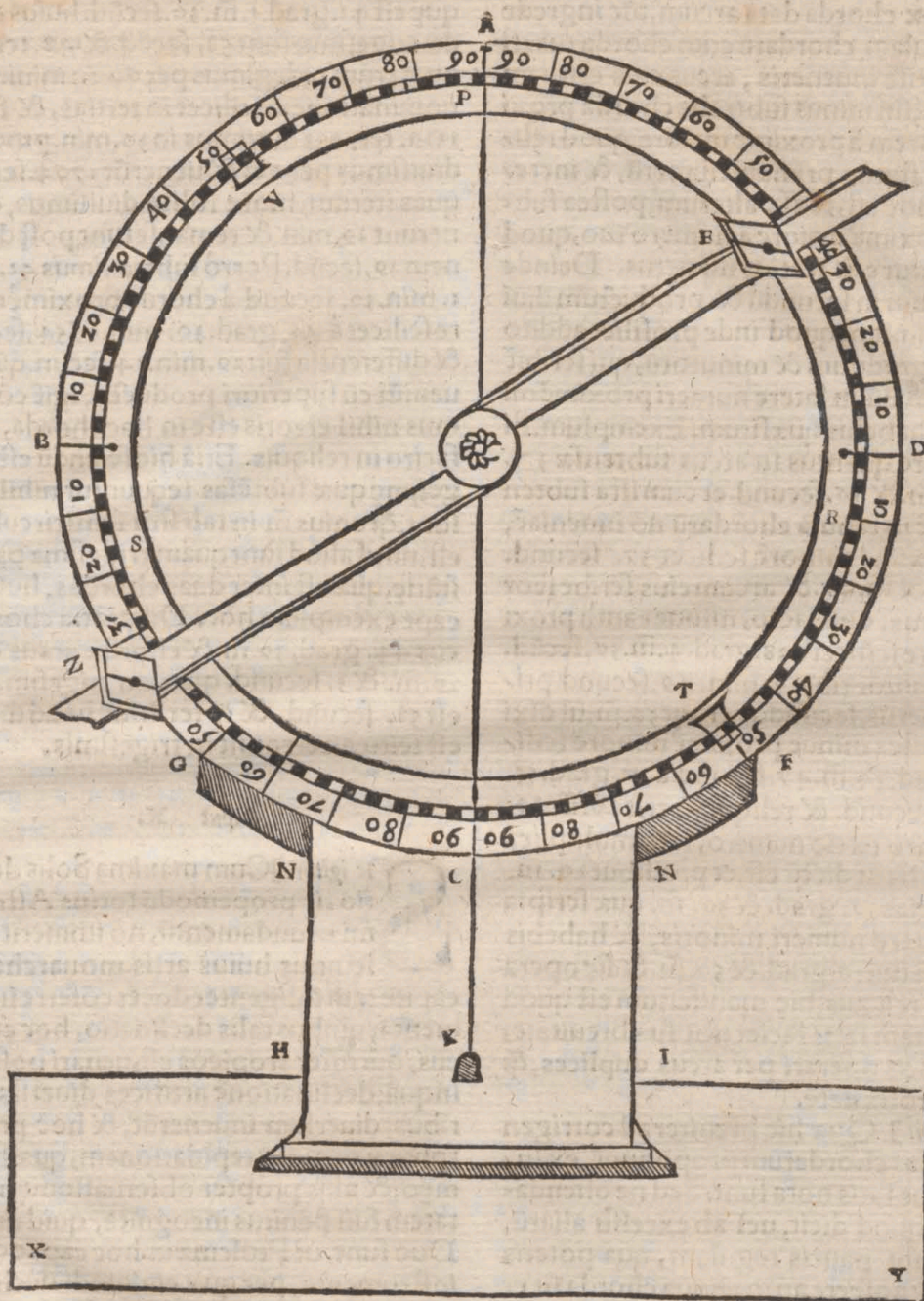
Hic etiam.] Quæ hic breuiter ad corrigen
das tabulas chordarum proponunt, ex su
perioribus satis nota sunt. Sed ne offenda
ris ex eo quod dicit, uel ab excessu aliarum,
tradam tibi paucis regulam, qua poteris
facile cognoscere an in aliqua chorda sit er
ror, ex quo etiam peruidebis secundum usum
tabulæ trigesimalium. Ideo cum uolueris sci
re alicuius chordæ errorem, resolue eius tri
gesimam per 60. in tertias, ut fieri solet, pro
ductum duc in 30. m. si post reductionem per
60. in grossiorem denominationem produ
ctum conueniet cum differentia, quæ est inter
hanc & proximè sequentem chordam, nihil
erroris erit in illa chorda. Et per contrarium
emendabuntur etiam trigesimalia, sed semper
prius proposita chorda examine per pro
positiones, quarum Ptol. hic breuiter me
minit. Exempli gratia: uolumus scire an ne
sit error in chorda, quæ subtendit 41. grad.

quæ est 42. grad. 1. m. 30. secund. huius chor
dæ trigesimalia sunt 58. secund. & 48. ter. hunc
numerum redeimus per 60. in minimam de
nominationem scilicet in tertias, & fuerunt
1229. ter. eas duximus in 30. min. productum
diuisimus per 60. & uenerunt 1764. secund.
quas iterum, more solito diuisimus, & ue
nerunt 29. min. & remanserunt post diuisio
nem 29. secund. Porro subtraximus 42. grad.
1. min. 30. secund. à chorda proximè maio
re scilicet à 42. grad. 30. min. & 54. secund.
& differentia fuit 29. min. 24. secund. quæ con
ueniunt cum superiori producto, igitur concludi
mus nihil erroris esse in hac chorda, & sic
facito in reliquis. Etiam hic sciendum est quod tri
gesime quæ subtensas sequuntur nihil aliud
sunt, quam unius m. in tali situ semicirculi, hoc
est, nihil aliud sunt quam trigesima pars di
stantiæ, quæ est inter duas chordas, huius rei
cape exemplum hoc. Differentia chordæ ar
cus 44. grad. 30. m. & chordæ arcus 45. est
29. m. & 3. secund. quarum trigesima pars
est 58. secund. & 6. ter. hinc haud difficile
est scitu, an error sit in trigesimalis.

Caput X.

Sic igitur.] Cum maxima Solis declina
tio sit propemodum totius Astrono
miæ fundamentum, non immerito Pto
lemæus huius artis monarcha, hoc
capite tam diligenter docet conferre instru
menta, quibus talis declinatio, hoc est, ar
cus, qui inter tropicos est, uenari possit, quæ
inquam, declinationem artifices diuersis tempo
ribus, diuersam inuenerunt, & hoc propter
sphaeræ octauæ trepidationem, quæ Ptole
meo, & alijs propter obseruationum breui
tatem fuit penitus incognita, quid multis?
Duo sunt, ut Ptolemæus hoc capite docet,
instrumenta, per quæ eiusmodi declinatio
obseruari potest. Quorum alterum constat
ex duobus circulis & basi, alterum uero ex
quadrante, cuius præparatio & fabrica, ut ipse
inquit, difficilior, & obseruatione commo
dior est; fabricam instrumenti horum circulo
rum, Proclus in lib. 1. Hypotyp. astronomi
carum positionum copiose describit, in qua nul
la difficultas est, primò præparet circulus ex
metallico aut ligno purissimo mediocris ma
gnitudine summa diligentia tornatus, cuius
superficies sit quadrata, qui sit circulus A B
G D, & referat meridianum diuisus in 360.
partes. Huic aptetur alius circulus, qui sit,
P S R, ita ut conuexa superficies minoris
tangat

Eras. Osuald. Schrethensuchii

tangat superficiem cōcauam superioris, & sub ea semper maneat ac circumuolubilis sit absq; impedimento, nunc ad septentrionem nunc ad meridiem pro usu instrumenti. Et in eo sint diametraliter paræ regulæ, in quarum medio, hoc est, linea fiduciæ, fabricentur duæ lingulæ foraminatæ, sicut sunt in hac figura Z E, quæ inclinentur tum ad seipsas, tum ad centrum circularum. Hi duo circuli, cum prius fuerint ingeniosè coprati ponantur super sustentaculū, scilicet H I X Y perpendiculariter erectū, in superficie horizontali directè ad lineam meridia-

nam, ut est linea X Y, hoc fiet, tum ratione superficiæ horizontalis, tum ratione superficiæ circuli meridiani per perpendicularum A K. Reliqua per se clara sunt: At cum hæc certius & commodius habeantur per quadratum, sit A B C quadratus habens in latere B C cuius adiutorio erigatur super lineam meridianam C A perpendiculariter super horizontalem superficiem paratam ad libellam. Et cum uolueris obseruare maximam Solis obliquationem, aduerte quo die Sol ingrediatur in puncta solstitialia, si in primum gradum Cancræ & Capricorni.

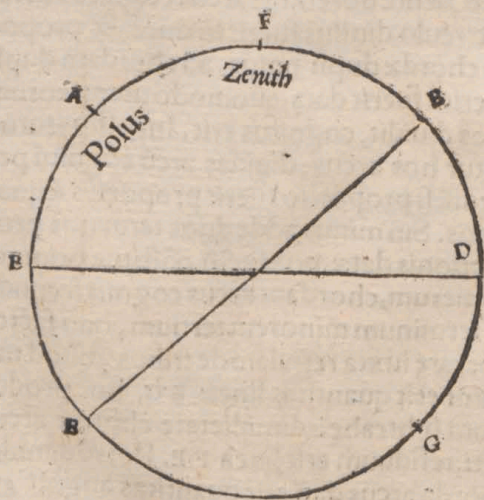
Exempli

Annot. in Almagest. Ptol. Lib. I.

Exempli gratia, si uis scire quantum Sol declinet ab æquinoctiali, cum fuerit in primo gradu Cancrī, tunc eleua & deprime, eo existentē in ipso meridie, regulam C D donec Solis radius transeat per duo foramina pinnacidiorum, & signa punctum in A B arcu, quem tum tangit linea fiduciæ C D hoc toties facias, donec tibi oblata fuerit maxima Solis altitudo, tēpore æstiuo pro exemplo sit punctus F. Et hac eadem ratione opereris etiam, cum Sol fuerit in primo grad. capricorni, scilicet eleues et deprimas regulam C D in meridie donec Sol transeat duo foramina pinnacidiorū, quo facto, signa punctum in arcu A B, ubi linea fiduciæ scindet ipsum A B, ille erit minima Solis altitudo tēpore hyemali. Itaq; si diuideris arcum E F, in exemplū cape punctū E quem circumscribunt hec duo puncta, per mediū habebis quātum Sol tempore tuo declinet ab æquatore.

Nam circumferentia] Enatostenes diuisit totum circulum in 83. tantū partes. Sed Ptol. hanc rationem diuidendi circulum mutauit, eumq; cōmoditatis causa diuisit in 360. partes, unde quæ est proportio 11. ad 83. ea est 47. grad. 42. m. et 40. secun. ad 360. grad.

Ab hac] Quod altitudo poli sit æqualis distantia puncti uerticālis ab æquatore sic manifestum sit. Sit A B C D circulus meridianus, B D horizon obliquus, C E æquator, F punctus uerticālis, A polus

mundi supra horizontem eleuatus, G uero polus antarcticus, qui tātum deprimatur sub horizontem, quantum alter eleuatur. Nam A polus mundi distat ab æquatore C E per quartā meridiani, cui æquidistat punctus F uerticālis ab horizōte B D unde quadrans

A E est æqualis quadranti B F, nam omnes quartæ unius circuli sunt inuicem æquales, his duabus quartis est arcus A F communis, quo communi arcu sublato ab utrisq; æqualibus A F, & A E quæ relinquuntur sunt æqualia, per communem sententiam, unde concluditur quod A B sit æquale ipsi F E. Nunc si uis scire altitudinem poli per Solis maximam declinationē, aut alias quasq; declinationes. Accipe hanc regulam. Quare per hoc quadratum Solis altitudinem supra horizontē in ipso meridie, & si Sol fuerit in signis borealib. subtrahe ab altitudine meridiana inuenta maximam Solis declinationem, aut eam, quam Sol habet eo die, quo obseruasti, quod relinquitur erit distantia æquatoris ab horizonte, hoc productū aufer à quadrante, quod residuabitur erit distantia puncti Zenith ab æquatore, quæ est æqualis eleuationi poli. In signis uero australibus per contrarium agendum est. Exempli gratia fuimus in Europa in quodam loco ignotæ altitudinis poli, hanc querere, nobis animus est. Itaque obseruauimus per quadratum Solis altitudinem in meridie, quam reperimus, cum Sol foret in primo puncto cancri, 65. grad. & 19. m. ab hac altitudine subtraximus maximam Solis declinationem, quæ est, iuxta Ptol. 23. grad. & 51. min. quod residuabatur, erāt 41. grad. 28. min. eleuatio scilicet æquatoris ab horizonte, & hoc ablato à 90. gradibus meridiani productum, fuerunt 48. grad. 32. m. tantus est arcus inter Zenith & æquatorē, cui similis est eleuatio poli, ut dictum est. Ad hunc modum etiam in alijs tibi operandum est.

Caput XII.

Nunc cum sequatur] Postquam Ptolemæus per obseruationes maximæ Solis, seu Zodiaci obliquationem reperit, statim illi cogitandum fuit quomodo arcus particulares, qui inter zodiacum & æquinoctialem sunt, possent commodè inueniri, quod fecit per regulam sex quantitatum, quam ipsemet primū ingeniosissime excogitauit, atque in hoc capite demonstratam reliquit. Quoniam uix alia est regula cōmodior ad inuestigandum rationem cœlestium motuum quam regula sex quantitatum. Et cum ubiq; breuitate studeat in opere suo nunquam satis laudato, demonstrauit hoc loci tantum duas rationum compositiones, quibus omnia, quæ ad cœlestium motuum cognitionem re-

altitudo poli
+ declinationis

Bore: sub

signis

Poly & Equator

Regula 6. quanti
Intra

c nem reo

Eras. Osuald. Schreghenfucii

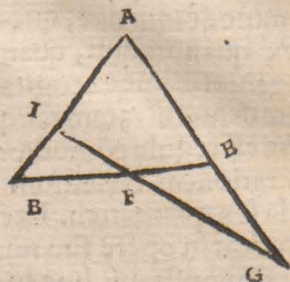
nem requiruntur, absoluit. Sed ut queas
facilius assequi modum componendi tabu-
las quæ necessariae sunt obliquationi Solis,
ascensionibus rectis & obliquis angulorū
inuentiōi ac latitudinum ortus & occasus,
uisum est, tibi breuibus adscribere regulas,
quibus numerus quilibet sex quantitatum
oblatarum inueniendus sit. Estō GA secun-
dum synthēsim proportionū prima quan-
titas/AE, secunda/GD, tertia/DE, quarta/EB,
quinta/BE sexta. Aut secundum diuēcti-
onem proportionū. Estō GE prima quan-
titas, EA secunda, GF tertia, FD quarta, DB
quinta, BA sexta. Itaq; si prima quantitas
hōc est, GA te fugerit, duc secundum in
tertiū, productū diuide in quartū, quod exi-
bit, duc iterum in quintum, quod inde uenit
diuide per sextum, dabitur tibi quantitas
prima. Pro habenda secunda. Ducēda erit
prima in quartam, productum diuidendum
per tertiam quātitatem, & quod natum est
ducito in sextū, id quod prouenerit diuidi-
to per quintum, & habebis secundam. Nūc
porrō si tertia desiderabitur, ducā primus
in quartum, & quod natum est diuidatur cū
secunda, & numerus ex hac partitione na-
tus multiplicetur in sextum & prouenien-
tis fiat particio per quintam. Nunc ad quar-
tæ quantitatis inuentiōem, cum igitur
quartus ignorabitur numerus ducendus er-
rit secundus numerus in tertium, & produ-
ctum diuidendum per primum, et quotiens
numerus per quintum multiplicandus,
quod prouenit iterum diuidendum erit per
sextum, resultans numerus erit numerus
quesitus. Si uerō libuerit quintam quan-
titatem inuestigare. Dico primum nume-
rum in quartum, quod inde profuerit diui-
dito per tertium, & hoc productum iterū
multiplices in sextum numerum, quod pro-
creabitur, cum secundo diuides & obtine-
bis numerum, qui querebatur tibi. Adhuc
restat inuestigatio sexti numeri seu quanti-

tatis, quam hoc modo uenari poteris, scili-
cet, fiat multiplicatio secundæ quantitatis
in tertium, quod ex eiusmodi multiplica-
tione procreabitur diuidatur per primum
numerus quocientem, qui nascitur ex hac
diuisione, ducito iterum in quintum, produ-
ctum diuidas per quartū, quod nascitur er-
rit id quod desiderabas. Verum cum Ptole-
maus in calculo suo frequenter usus sit sub-
tractione rationum, ut infra patebit, nos o-
pere precium facturos putamus, si hūc scri-
bemus modum subtrahēdi proportionē.
Igitur cum uolueris subtrahere propor-
tionem seu rationem à proportionē seu ra-

$$\begin{array}{r} A \ 12 \qquad 4 \ B \\ C \ 6 \ \diagup \ 3 \ D \\ \hline 36 \ E \quad - \quad 24 \ F \end{array}$$

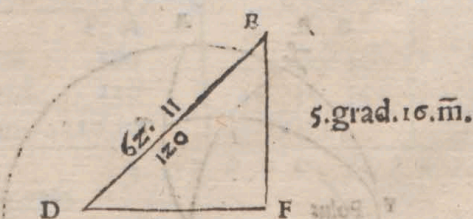
tionē. Ducito terminum secundum auferen-
dā in terminum primum alterius, exempli
gratia, D in A & fiet E, quo facto, ducito
terminum primum auferendā in terminum
secundum superioris, hoc est, C in B, et fiet F.
Porrō sciendum est, quod ea quæ per regu-
lam sex quantitatum inuestigantur, bona
ex parte per propositionem decimam quin-
tam sexti Eucl. uenari possunt, quemadmo-
dum suo loco exemplis declarabimus.

Hinc sequitur Superioribus duobus theore-
matibus docuit inuenire sextam quantitatem
ex quinque notis, tum secundum synthēsim,
tum secundum diēresim. Sed hoc theorema
te sequente docebit, si arcus cognitus in se-
micirculo diuisus fuerit in duos, & propor-
tio chordæ dupli unius, ad chordam dupli
alterius fuerit data, quomodo uterque eorum
quos diuidit, cognitus erit. Inuestigaturus
igitur hos arcus, diuidas arcū cognitū per
mediū si proportio fuerit proportio æqua-
litas. Sin minus adde duos terminos pro-
portionis datæ productū cōstitue primum
numerus, chordam arcus cogniti secundū
& terminum minorem tertium, quo facto,
operare iuxta regulam de tribus, quod na-
scitur erit quantitas lineæ EG, hoc produ-
ctum subtrahe à dimidietate chordæ arcus
dati, residuum erit linea FE. Porrō dimidia
chorda arcus dati erit quantitas angulī AD
F, quæ si subduxeris ab angulo recto AFD,
hoc est, à 90. grad. remanebit angulus DAF,
cui prætenditur chorda DF, nam angu-
lus FDA, & angulus DAF ualent unum
rectum. Et cum multiplicauerit lineam FE
in se, & addideris hæc duo quadrata secun-
dum

Annot. in Almagest. Ptol. Lib. I.

dum penultimā primi, habebis quadratum ipsius DE, extracta radice quadrata, cognita erit linea DE. Nunc restat querere angulum FDE, q̄ est differentia duorū arcuū ignotorum, hunc inquam, ita quæras, iuxta doctrinam triangulorum planorum, scilicet. Duc numerum lineæ FE in sinum totū productum diuide per numerum DE, producti quæras arcum, quem si subtraxeris à media chorda arcus cogniti, nascetur tibi arcus quæsitus BG, si uero eum arcū addideris medietati chordæ dicti arcus, habebis arcū AB, huius rei capias tale exemplum. Esto arcus AG cognitus 46. grad. cuius chorda inuenta est, 46. grad. 53. min. proportio duplæ chordæ arcus AB, ad chordam duplam arcus BG est, sicut 11. ad 7. additis his duobus terminis nascuntur 18. pro primo numero, chorda arcus cogniti sit numerus secundus, & terminis minor sit numerus tertius, quo multiplicato cum secundo, productoque diuiso per primum producentur 18. grad. 10. min. linea scilicet, EG. Et si subtraxeris hoc productū à dimidia chorda arcus cogniti, hoc est, à 23. grad. & 26. min. habebis in producto 5. grad. 16. min. lineā nimirū FE. Et cum dimidiū arcus sit cognitus erit etiam angulus FDA notus, qui est, 23. grad. quo ablato à 90. grad. residuabuntur 67. grad. pro angulo DAF, cuius chorda subtendens scilicet linea, FD, inuenta est, 66. grad. & 14. m. qua duplicata in seipsa prouenerūt, 15792676. huic quadrato adiectum est quadratum lineæ FE, 99856. scil. prodierūt, 15892532. hu-

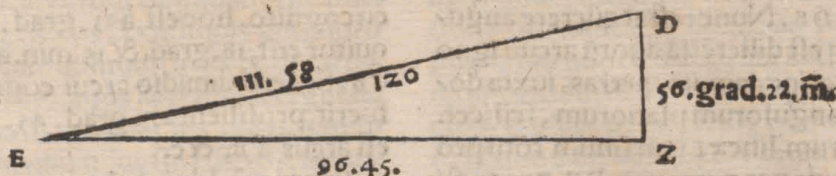

ius numeri radix quadrata fuerūt 62. grad. et 11. min. tanta est linea DE. Nūc ad inuestigationem anguli, EDF. In hoc rectangulo, EDF, sunt duo latera nota scilicet ED, quod est 62. gradum, & 11. min. & latus EF quod est 5. grad. ac 16. min. Si itaq; iuxta doctrinam triangulorum planorum, multiplicabis latus EF, in 120. grad. & productum diuides per latus DE, nascentur 10. grad. 9. m. 48. sec. huius producti arcus sunt 9. grad. & 30. min. fere, quo dimidiato prodibūt tibi

4. grad. & 45. m. angulus scilicet, EDF, hoc productum si ablatum fuerit à dimidio arcu cognito, hoc est, à 23. grad. quod relinquitur erit, 18. grad. & 15. min. arcus nempe GB. Si uero dimidio arcui cognito adiectū fuerit, proflient 27. grad. 45. min. tantus est arcus AB, &c.

Hinc etiam] Huius theorematiss operatio pēdet tota à penultima primi, quarta sexti, & triangulorum planorum cognitione. Si proportio sinuum fuerit æqualitatis, tunc subrahendus erit arcus datus à semicirculo, & residuum per medium diuidendum, productum erit arcus AB, huic adiecto arcu dato constabitur arcus ABG. Si uero proportio sinuum fuerit proportio inæqualitatis, querendus erit angulus EDZ quem hoc modo inuentum curabis. Multiplica dimidiam chordam arcus dati, qui est arcus differentialis, hoc est, lineam BZ, quæ prætenditur angulo BDZ in se, hoc quadratū aufer à quadrato lineæ BD, id est, à quadrato semidiametri, ex residuo quæras radicē quadratā, iuxta documentum penultimæ primi, ea erit quātitas lineæ DZ. Linea ZE hac uia uenabitur. Statue differentiam proportionū datarum numerum primum, arcum cognitum, secundum, & terminum minoris proportionis, numerum tertium, quo facto, operare secundum modum regulæ de tribus, productum inde erit linea EB, cui si addideris medietatem chordæ arcus dati, nota erit linea EZ, hanc ducito in se, & lineam DZ in se: harum linearum quadrata tantum faciunt, ex doctrina penultimæ primi, quātum quadratum lineæ, ED, cuius radix erit ipsa linea ED. Cognitis tribus lateribus anguli EDZ, restat hic angulus EDZ, quærendus, quem sic inuenies. Duc lineā EZ, in 120. productum diuide per lineā ED, quod hinc nascitur erit angulus, EDZ, cuius arcus est AB. Itaq; cum ab hoc arcu auferes medietatē arcus cogniti, residuum erit arcus AB, si uero ei adieceris, habebis arcum, ABIG. In exemplo hec omnia clariora fiet. Esto arcus datus 40. grad. et subtēsa eius 41. grad. 3. m. huius medietas sunt 20. grad. 31. min. linea scilicet quæ prætenditur angulo BDZ. Et proportio sinuum est, sicut sunt 20. ad 13. quarum differentia sunt 7. Nunc si multiplicaueris hanc lineam in se, & productū subtraxeris à quadrato lineæ BD, remanebit quadratum lineæ DZ, cuius radix quadrata est 56. grad. 22. min. linea DZ.

Eraf. Ofuald. Schrefhenfuchfii

Porro pro habenda linea EZ, duc 13. in 41. gradus, & 3. minuta, productum diuide in 7. quod nascit redige per 60. in gradus: quod inde proueniet erunt 96. grad. 45. m. tanta est linea EZ huius trianguli rectanguli. Deinde duc lineam DZ in se, & lineam EZ in se, & adde ambo quadrata, quo facto, extrahere radicem q̄ inuenies esse 111. grad. 58. min. quæ mensurabit lineam ED. Nunc habes triangulum rectangulum trium laterum cognitorum. Cum itaq; uolueris certior fieri quantus sit angulus EDZ, qui queritur, duc 120. grad. iuxta doctrinam triangulorum planorum in latus ED, hoc est, in 96.45. & productum diuide per 111. grad. 58. min. habebis in producto 103. grad. 3. m. & 59. eorum arcus erit 118. grad. 23. min. cuius medietas sunt 59. grad. 11. min. tātus est angulus EDZ. Si auferes ab eo 20. grad. remanebunt pro arcu AB 39. grad. 11. min. si uerò addideris 20. ipsis 59. grad. 11. min. nascetur tibi arcus AG 79. grad. & 11. min. ad hunc modum etiam in alijs absoluas tuam operationem.

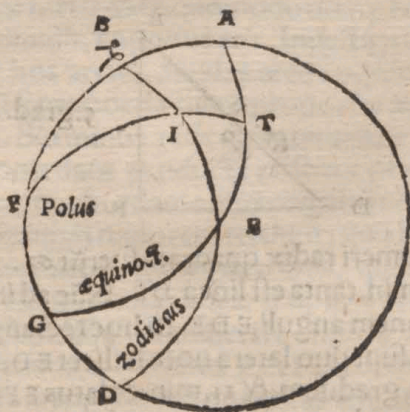
Et sicut] Hæc figura facilis erit imaginatu, ubi semel recte impresseris memoriæ circulorum rationē, qui in sphæra materiali proponuntur. Arcus AG esto quarta meridiana AB arcus quartæ æquinoctialis, punctus B sectio cōmunis æquatoris & circuli, qui est per medium signorum arcus, qui à puncto B reflectitur ad punctum E, esto quarta illius circuli, qui est per medium signorū & arcus GD sit arcus qui reflectitur ab extremitate quartæ circuli meridiani usq; ad ad quartam æquinoctialis circuli, FD esto arcus, qui queritur pro obliquatione particulari ipsius zodiaci. Arcus BD deputabitur ascensionibus rectis & obliquis. Arcus EA esto maxima Solis obliquatio, punctus

A esto locus ubi meridianus circulus secat ad angulos rectos, æquatorem. Lineæ, quæ his arcibus subtenduntur nihil aliud sunt nisi figura primi theorematīs.

Caput XIII.

Quoniam ergo] Suprà meminimus triplicem esse rationem qua arcus seu quantitas ignota de sex quantitatibus uenari queat. De his singulis exempla proponere decreuimus. Itaq; si uolueris scire quanta sit Solis obliquatio, hoc est, arcus IT, cum Sol distiterit à sectione uernali 26. gradus. Ordina arcus unā cum suis numeris, ita ut suprà edoctus, & ut uidebis in hoc exemplo à nobis calculato, postea operare secundum doctrinam, quam in superioribus tradidimus ad inueniendum quartum numerum regulæ sex quantitatū, & obtinebis quæsitum.

Primæ rationis exemplum per regulam sex quantitatū.

Arcus

Chordæ	120	48. 31. 54	120	Arcus qui queritur.	52. 38. 16.	120
		60			60	
Solutio gr.		2880			3120	
		31			36	
Solutio m.		2911			3156	
		60			09	
Solu. secun.		174660			189360	
		54			16	
Multipl. secun. & ter.		174714			189376	
		120				

Diuisio per primum numerum

3494280
174714
20965680
+ + +
+ 8 5 8 + 4
+ 0 9 6 5 6 8 0 (174714
+ 2 2 2 2 2 2 0
+ + + + +

Multipl. per quintum numerum.

189376
174714
757504
189376
1325632
757504
1325632
189376 104

Diuisio per sextum numerum.

33086838464 (275723653.
+ 2 2 2 2 2 2 2 2 0

Reductio in Gr.
m. & secun. per 60.

3 3 4 5 2 3 3 4 5 5 4 3 2
+ 7 5 7 2 3 6 5 3 4 5 5 3 9 4 7 6 8 9
6 6 6 6 6 6 6 0 6 6 6 6 6 0 6 6 6 6 6 0

Gr. m. secun.
21. 16. 29. Chord.

Arcus 20. 25. 25.

Medietas 10. 12. 43.

ferè Tantus est arcus T I

Exemplum secundæ rationis secundum subtractionem proportionum.

Uu uolueris operari, due terminum secundum auferende proportionis in terminum primū proportionis à qua debet fieri subtractio productū constitue numerum primū. Deinde due terminū primū auferende in terminū secundū alte-

rius, quod nascitur sit secundus numerus, pro tercio numero constituas illum, qui proportionatur ad numerū quæsitum: huius rei cape tale exemplum. Si cupio scire quanta sit solis obliquatio, cum abest à sectione uernali 39. grad.

	F A	A B	F T	T I	I E	E B
Arcus	180	42. 42. 40	180		78	
Chord.	120	48. 31. 54	120		75. 31	
Solutio	432000	174714	120		271860	432000

Ordinatio

4 3 2 0 0 0 / 1 7 4 7 1 4
2 7 1 8 6 0 4 3 2 0 0 0
4 3 2 0 0 0
4 3 2 0 0 0
8 6 4 0 0 0 0 0 0
1 2 9 6 0 0 0
1 7 2 8 0 0 0

2 7 1 8 6 0
1 7 4 7 1 4
1 0 8 7 4 4 0
2 7 1 8 6 0
1 9 0 3 0 2 0
1 0 8 7 4 4 0
1 9 0 3 0 2 0
2 7 1 8 6 0

Productum multiplicationis

9 4 9 9 5 4 9 6 0 8 0 0
4 7 4 9 7 7 4 8 0 4 0

Dispositio numeri ad diuisionem.

5 6 9 9 7 2 9 7 6 4 8 0 0
1 8 6 6 2 4 0 0 0 0 0 0

Productū diuisionis

30. 32. 28

Tantus est arcus T I qui querebatur.

28. 29 Arcus
14. 44. 30 dimidium
c 3 Exemplum

Arcus		FA	A	B	FT	TI	I	E	EB	ET
		180		41.42.40	180		52		180	

mes lux. Vnde subtenfa arcus I T facilis erit uenatu mediante propofitiōe 15. ſexti, in qua docetur ſi quatuor lineæ fuerint proportionales, quod reſtangulū comprehenſum ſub prima & ultima ſit æquale reſtangulo, quod cōprehenditur ſub reliquis duabus. Si igitur multiplicaueris lineā A B in

ductum. diuide per lineam A B & prodibit linea E I, contra, ſi linea A B fuerit ignota, duc lineam I T iterum in A E & obtinebis quæſitū. Poſtremò ſi A E fuerit linea, quæ queritur, multiplica lineam E I in A B, & diuide productū per I T, & prodibit linea A E, cuius arcus erit id quod queritur. Exēplo hæc clariora erunt: ut. Volo querere quātus ſit arcus ſolis declinationis, cū abſu erit à ſeſtione uernali 49. grad. tunc ordino numeros arcuū propoſitorū ad hūc modū.

A E	180	120
E I	98.	90.
A B	33.	55
I T	47.	42.
	40.	48.
	31.	54

	A E	A B	E I	I T
Arcus	180	47. 42. 40	98	
Chordæ	120	48. 31. 54	90. 33. 55	
	60	60	60	

Reſolutio	7200	2880	5400	
	60	31	33	
	432000	2911	5433	
		60	60	
		174660	325980	
		54	55	
		174714	326035	
			174714	
			1304140	
			326035	
			2282245	
			1304140	
			2282245	
			326035	
			56962878990	

232		
3344		
4556		
287672		
23700232	2343	233
56002878990	232858	249736
4322222000	6666	660
433333		
4444		

	Grad.	minut.	ſecund.	
Chorda	36.	37.	38	
Arcus	35.	32.	20	
Dimidium	17.	46.	10.	Tantus eſt arcus I T
¶ Hoc modo in particularibus] Cū itaq; uolu				quā quæris. Exēpli gratia. Si uolueris ſcire
eris hac tabula uti, tunc ingredere laterali				declinationē ſolis, cū abſuerit à ſeſtione
ter in hanc tabulā cum numero tuo, ſi non				uernali 40. grad. id eſt, cū gradietur in 10.
exceſſerit 90. grad. ſtatim offeret ſe in ſecū				grad. Tauri, tunc quære 40. grad. in prima li
da linea numerus, qui debetur declinationi,				nea, & offerent ſe 15. grad. 4. m. 4. ſecund. in
				ſecunda

Annot. in Almagest. Ptol. Lib. I.

secunda linea. Et si numerus tuus excesserit 90. grad. tunc aufer eum à 180. grad. reliquū quære modo dicto. ut. Volo scire quanta sit declinatio Solis, si destiterit à sectione uernali 165. grad. hoc est, cū fuerit in 15. grad. Virginis, hos gradus subtrahito à 180. grad. & relinquuntur 15. grad. ē quorū regione reperiuntur in secunda linea 6. grad. 0. m. 30. secund. Postremo, si numerus tuus maior erit 180. grad. subtrahito eum à 360. grad. cum reliquo operare quēadmodum instru-

ctus es: hac tenus de usu huius tabulæ.

Caput XIII.

Sequitur ut unā] Calculaturus exempla diereſis per modum subtractionis, paulo aliter tibi operādū erit, quā supra instructus es in calculatione exēplorum syntheseos: de hoc habeas tale documentū. scilicet. duc primū terminū rationis auferēdū in secundū alteri, productū statue primū numerū. Postea duc terminū

	FB	BA	FI	TI	TE	EA
Arcus	132. 17. 20	47. 42. 40	132. 19. 10	47. 40. 50		
Chordæ	109. 44. 53	48. 31. 55	109. 45. 39	48. 30. 9		180
	60	60	60	60		120

	9540	2880	6540	2880
	44	31	45	30
Solutio	6584	2911	6585	2910
	60	60	60	60
	395040	174660	395100	174600
	53	55	39	9
	395093	1747150	395139	174609
	395093	174715		
	395139	174609		

Ordinatio numerorum

	395139	395093
	174715	174609
	1975695	3555837
	395139	23705580
	2765973	1580372
	1580556	2765651
	2765973	395093
Diuisor	395139	

69076710385	120	68986793637	Multiplicandus 2
		120	Multiplicans 5 numerus
		1379735872740	
		68986793637	
		8278415236440	Diuidendus numerus

0	
+4	0
+ 356	+6
663473	432
+744737707+7	
+355844+98995	grad.
82784+5236440	119
690367+038555	
690367+0385	
690367+03	
63046700625	
60	
3782802037500	
19	6
58226771	
949467+873	
33+36752225	m.
3782802037500	54
690367+038555	
690367+0385	

54819676710	
60	
3289180602600	
45	5
+ 56	214+
5447+5+8520	
827942297445	secun.
3189+80602600	47
690367+038555	
690367+0385	

Chor. Arcus dupl. 119. grad. 54. m. 47. secū.
Arcus dupl. 175. 38
Dimidium 87. 39 Tantus
est arcus ET, qui quereba
tur, hoc est, ascensio recta
qua responderet propoſi
tis 88. gradibus
6 4 secundum

Eras. Osuald. Schreſhentuchſii

ſecundum in terminum primum ſuperioris rationis, quod naſcitur ſit tibi numerus ſecundus, numerus ad quem quaſitū proportionatur ſit numerus tertius, quo facto, operare ut ſuprà. Si uero libuerit operari per praxim ſex quantitarum, operare iuxta ſenſum regulæ, quæ docet quintam quantitatem inuenire. Ad inueniendum arcus ita procedas: Subtrahe arcum maxime declinationis à 90. gradibus, productum dupla, & habebis arcum F B, & arcum duplum B A, ſcilicet arcum maxime declinationis Solis. Deinde accipe declinationem dati arcus E I,

eam dupla & productum ſubtrahe à 180. gradibus & relinquetur arcus F I, pro ſexto arcu, ad quē proportionatur arcus E T, qui quaeritur, accipias arcū E A cuius duplum eſt 180. grad. Reliqua per exemplum præcedens manifeſta ſunt. In quo arcus F B, & arcus A B manent inuariabiles. Sed priuſquam accedas ad operationem, quaeras omniū arcuum chordas è tabula chordarum, deinde ordines omnia ita, ut uides in hoc præcedenti exemplo, in quo propoſuimus 88. gradus Zodiaci, quorum aſcenſionem rectam quaerere decreuimus.

ERAS. OSVALDI Schreſhenfuchſii, in Magnæ compositionis Cl. Ptolemæi Peluſienſis Alexandrini Lib. II. annotationes.

CAPVT

I.

In ſuperiori libro breuiſſimè atq; luculentiſſimè dedit propoſitiones, ſeu principia ipſa, quibus tota ars inſtitit, qd ſcilicet terra ſit rotunda, & in medio totius poſita, ac habeat reſpectu firmamenti puncti uicem, & ſit prorſus immobilis. Porro quod cœli figura ſit circularis & circulariter uoluat. Poſt hæc docet conficere tabulas chordarum & tabulas obliquationis Solis. Poſtremò quomodo tabulæ quæ requirunt ad rectarū aſcenſionum rationē. In hoc uero libro ſecundo, cuius argumentum eſt. primū caput pergit & docet omnia, quæ accidunt ſphæræ obliquæ, ſcilicet quomodo ex data maximæ diei longitudine ortiua & occidua latitudo ſit inquirenda, & quomodo, his datis, eleuatio poli, aut, data eleuatione poli, longitudo diei & latitudo occidua ac ortiua ſit inueſtiganda. Ad hæc docet in hoc libro proportionē umbrarum in meridie ad gnomones coortum atq; occaſum ſeu aſcenſiones obliquas æquinocſiales, unā cum ratione magnitudinis angulorum &c.

Quod in recta ſphæra appellat Solis

Caput

II.

declinatione, illud appellat in obliqua ſphæra ortiua aut occidua latitudo, & eſt nihil aliud quā arcus, qui ab æquinocſiali & obliquo circulo in horizonte intercipitur, huius uſus eſt duplex, alter ſpectat ad eclypſium lunarium inclinationem, & aliarum ſtellarum aſpectus, de quo infra: alter uero ad inuentionem poli altitudinis. Nam data magnitudine maximæ diei, & ortiua latitudinetui climatis ſeu paralleli, quicumque ille fuerit, poteris illius climatis ſeu paralleli inuenire polarem altitudinem. Et ut hæc facilius adſequi queas, uiſum eſt nobis tibi re exemplis iuxta doctrinam diuini Ptolemæi illuſtiores reddere. Quapropter, cum uoueris inuenire ortiuam latitudinem paralleli tui, ſubtrahe duodecim horas, quantitatē ſcilicet diei rectæ ſphæræ à maxima die tua regionis, & quod ſuper eſt diuide in duas partes æquales, quarum alteram reſoluito per quindecim in tempora æquinocſialia, productum dupla, & quod naſcitur ſubduc à 180. gradibus, reſiduum erit arcus T A. Deinde ſubtrahe maximam ſolis declinationem à 90. grad. aut dupla eam & productum ſubtrahe à 180. gradibus & habebis arcum F I, B E, T F, A E, hi tres arcus ſunt quartæ circuli. Exempli gratia.

Volumus

Annot. in Almagest. Ptol. Lib. I.

Volumus quære latitudinem ortiuam, cum Sol fuerit in maxima sua obliquatione sub parallelo decimoquarto, qui scribitur per Massiliam, ubi dies maximus est 15. horarū, 15. minut. differentia diei huius paralleli, & æquinoctialis est 3. hor. 15. minut. cuius dimidium erit 1. hor. 27. minut. & 30. secund. quibus resolutis per 15. in tempora, uenerunt 24. grad. 22. minut. 30. secund. arcus scilicet T E, hæc duplicauimus, & pro

duximus à 180. quod relictum est, fuerunt 131. grad. 15. minut. pro arcu T A, quo facto, subduximus duplum maximæ Solis declinationis à 180. grad. hoc est, arcum I T ab arcu T A, productum fuerunt 132. grad. 17. minut. & 20. secund. pro arcu F I, reliqui arcus, ut diximus, sunt quartæ circuli. Postquam horum arcuum omnium eduximus chordas, ordinauimus eos ita, ut sequitur.

	T A	A E	T F	F I	I B	B E
Arcus	131. 15.	180	180	132. 17. 20.		180
Chordæ	109. 18. 15	120	120	109. 44. 53.	112. 49.	120
	60	60	60	60		
	6540	7200	7200	6540	99. 57. 58.	
	18	60	60	44		
	6558	432000	432000	6584		
	60			60		
	393480			395040		
	13			53		

393493 / 432000. 43200. 395093

432000 / 395093

4 3 2 0 0 0
4 3 2 0 0 0
8 6 4 0 0 0 0 0 0
1 2 9 6 0 0 0 0
1 7 2 8 0 0 0 0
1 8 6 6 2 4 0 0 0 0 0 0

1
2 7 1
2 3 2
2 5 1 3 8
2 0 6 6 7 2
0 4 1 1 1 9 3
+ 8 6 5 5 9 5 9 5 8 1 8 8 0 | grad.
+ 8 6 6 2 4 4 0 0 0 0 0 0 | 99
+ 8 6 6 2

6
+ 4 3 6 7 9
5 9 4 0 8 8
+ 0 2 7 1 0 1 4 9 1 2 8 0 0 | min.
+ 8 6 6 2 4 4 0 0 0 0 0 0 | 55
+ 8 6 6 2

3 9 3 4 9 3
3 9 5 0 9 3
1 1 8 0 4 7 9
3 5 4 1 4 3 7
1 9 6 7 4 6 5 0
3 5 4 1 4 3 7
1 1 8 0 4 7 9
1 5 5 4 6 6 3 2 9 8 4 0
1 2 0
3 1 0 9 3 2 6 5 9 6 9 8 0
1 5 5 4 6 6 3 2 9 8 4 9
1 8 6 5 5 9 5 9 5 8 1 8 8 0

2 8 4
2 4 9 4 3 6
4 0 2 6 9 4 7 6 8 0 0 0 | secund.
+ 8 6 6 2 4 0 0 0 0 0 0

Subtensa arcus I B est nobis inuenta, 99. grad. 57. minut. & 58. secund. Arcus eius duplus est, 112. grad. 49. minut. hunc subduximus ab arcu E B, hoc est, à 180. grad. quod reliquū mansit post subtractionē, fue-

runt 67. grad. 10. minut. arcus scilicet E I, cuius medietas, scilicet 33. grad. 35. minut. & 30. secund. est ortiua latitudo, quæ queratur.

Eraf. Ofuald. Schreſhenfuchſii

Caput III.

Hoc igitur] Poſtquā demonſtrauit rationem inueniendi ortiuam latitudinem, nunc pergit & tradit modum, qui inuenienda ſit eleuatio poli, ad hoc requiruntur duo præcipuè, ſcilicet medietas differentiæ maxime diei ad diem æquinoctialem, & latitudo ortiua, quā capite ſuperiori docuit inuenire. Arcus, qui neceſſarij ſunt ad operationem hanc, ita quæras, ſcilicet ſubtrahe tēpora medietatis differentię maxime diei paralleli ſuppoſiti,

à 90. grad. reſiduum dupla unā cum mediā differentia, & habebis arcum T A complementum quartæ E A, & arcum E T, poſtea ſubtrahe latitudinem ortiuam tuam à 90. grad. quo facto, dupla complementum, & latitudinem ortiuam. Producta erunt arcus E I, & I B, F A eſt quarta circuli, horum arcuum quæras deinde ſubtenſas, & opereris ratione, quæ ſequitur. Pro exemplo iterum accepimus parallelum decimū quartum, ubi dies maximus eſt 15. hor. 15. minut. & tempora medietatis differentię ſunt 24. grad. 12 2. minut. & 40. ſecund.

	E T	T A	E I	I B	B F	F A
Arcus	48. 45.	131. 15.	67. 10.	112. 50.	Arcus q. querit	180.
Chorde	49. 31. 29.	109. 18. 13.	66. 22. 40.	99. 57. 58.		120.
	60	60	60	60		
	2940	6540	3960	5940		
	31	18	22	57		
	2971	6558	3982	5997		
	60	60	60	60		
	178260	393480	238920	359820		
	29	13	40	58		
	178289	393493	238960	359878		
	238960	359878				
	2 3 8 9 6 0				3 5 9 8 7 8	
	3 9 3 4 9 3				1 7 8 2 8 9	
	7 1 6 8 8 0				3 2 3 8 9 0 2	
	2 1 5 0 6 4 0				2 8 7 9 0 2 4	
	9 5 5 8 4 0				7 1 9 7 5 6	
	7 1 6 8 8 0				2 8 7 9 0 2 4	
	2 1 5 0 6 4 0				2 5 1 9 1 4 6	
	7 1 6 8 8 0				3 5 9 8 7 8	
	9 4 0 2 9 0 8 7 2 8 0				6 4 1 6 2 2 8 8 7 4 2	
					1 2 8	
					1 2 8 3 2 4 5 7 7 4 8 4 0	
					6 4 1 6 2 2 8 8 7 4 2	
					7 6 9 9 4 7 4 6 4 9 0 4 0	

7
1 8 3
2 8 5 6 9 3
2 8 3 1 4 7 6 7 6 4
4 7 7 8 5 8 2 8 3 6 6
7 6 9 9 4 7 4 6 4 9 0 4 0
9 4 0 2 9 0 8 7 2 8 5 0
9 4 0 2 9 0 8 7 2

grad. m. m Chorda dupli arcus B F: Arcus eius eſt inuentus 86. grad. 3. minut. huius dimidiū eſt 43. grad. 1. minut. 30. ſecund. tanta eſt eleuatio ferè, hoc eſt, arcus B T, ubi dies longiſſimus eſt 15. hor. 15. minut.

Sed in

Annot.in Almagest.Ptol.Lib.I.

3
3 154
22557 30.6
40666342776
4087114761600 | m
040290872830 | 53
040290872
81428145600
94029087280

[Sed in eadem rursus] Porro data poli altitudine, & solis obliquatione ad tempus, quo cupis scire diei quantitatem poteris facile per regulam sex quantitatum, aut per rationum subtractionem eiusmodi diei quantitatem inuenire, & pro omnibus diebus anni tabulam quantitatis dierum tuo ipsius marte ad tuam elevationem polarem condere. Exempli gratia. Volumus scire diei quantitatem cum Sol ingreditur primum punctum cancri ubi polus eleuatur supra horizontem 46. grad. 51. minut. Esto arcus B F altitudo po-

	F B	B A	F I	I T	T E	E A
Arcus	93. 32.	86. 18.	132 17. 20.	41. 42. 40.	Arcus q querit	180
Chordæ	47. 32. 52	82. 4. 8.	109. 44. 53.	48. 31. 55.		
Resolutio	315172	295448	395093	174715		120
	395093	174715				

395093
295448
3160744
1580372
1580372
1975465
3555837
790186
116729436664

6
0 7
+ + 8 8 4
7759442 44
82116736881
+ + 7 + 381684446
6607833117600 | grad.
+ + 67294366644 | 56
+ + 672943666

li data B A complementum altitudinis polaris, F I complementum obliquationis solis datae, I T ipsa obliquatio Solis E A, quarta circuli, arcus T E queritur, qui est media pars differentiae inter diem æquinoctialem & diem paralleli nostri, ad quæ decreuimus quærare quantitatem diei. Facta solita duplicatione & subtractione arcuum, & extractione chordarum ordinauimus arcus & chordas iuxta formam quæ sequitur. & absoluimus opus nostrum.

315172
174715
1575860
315172
2206204
1260688
2206204
315172
55065275980
120
1101305519600
55065275980
6607833117600

Chord.

Eras. Osuald. Schrethensfuchii

$\begin{array}{ccccccc} & & 4 & & & & \\ 58 & & 5 & & & & \\ 59 & 9 & 0 & 1 & 4 & 8 & 9 \\ 2 & 9 & 2 & 2 & 2 & 3 & 8 & 4 & 3 & 3 \\ 7 & 5 & 7 & 2 & 7 & 6 & 7 & 6 & 8 & 9 & 6 \\ 4 & 0 & 7 & 8 & 4 & 8 & 7 & 9 & 8 & 6 & 2 & 5 & \text{m} \\ 4 & 8 & 2 & 9 & 0 & 7 & 9 & 8 & 6 & 4 & 9 & 6 & 36 \\ 2 & 2 & 6 & 7 & 2 & 9 & 4 & 3 & 6 & 6 & 6 & 4 & 4 \\ 2 & 2 & 8 & 7 & 2 & 9 & 4 & 3 & 6 & 6 & 6 & & \end{array}$

$\begin{array}{ccccccc} & & 0 & & & & \\ 44 & 7 & 5 & 2 & 3 & & 2 \\ 58 & 2 & 7 & 7 & 4 & 9 & 2 & 6 & 3 \\ 2 & 5 & 4 & 6 & 2 & 6 & 2 & 5 & 2 & 3 & 6 \\ 2 & 3 & 6 & 5 & 3 & 2 & 9 & 9 & 7 & 4 & 9 & 8 & 2 \\ 2 & 6 & 8 & 9 & 2 & 0 & 8 & 6 & 9 & 6 & 2 & 6 & 0 & 27 \\ 2 & 2 & 6 & 7 & 2 & 9 & 4 & 3 & 6 & 6 & 6 & 4 & 4 \\ 2 & 2 & 6 & 7 & 2 & 9 & 4 & 3 & 6 & 6 & 6 & & \end{array}$

Caput IIII.

Facile autem] Triplex est ratio habitationis terrarum. Nam sunt quædam loca terrarum, quibus Sol bis in anno transit per caput, ut sunt loca, quæ continentur inter ambos tropicos, quando uero Sol fiat illis uerticālis, id facile est cognitu ex tabula obliuationis Solis, hoc modo, nam cum Sol tantum obliquatur ab æquatore, quantum polus eleuatur supra horizontem tunc erit uerticālis. Alia sunt loca terræ quibus Sol tantum semel in anno est uerticālis, & sunt loca, quæ directe reperiuntur sita sub ipsis tropicis, quorum altitudo poli est æqualis maximæ Solis obliuationi, scilicet 23. gr. 51. m. & 20. secund. illis erit Sol uerticālis cū fuerit in punctis tropicis. Postremo sunt loca, ad quorum uerticem nunquam Sol peruenire potest, & sunt ea quæ sūt extra tropicos circulos, hoc est, quorum poli altitudo excedit maximā Solis obliuationē, tum uersus austrū ab æquinoctiali circulo, tum uersus aquilonem, &c.

Caput V.

Quod autem arcum] In superioribus capitibus docuit quomodo data magnitudine diei, latitudo ortiua, & rursum data magnitudine diei ac latitudine ortiua eleuatio poli, & ex eleuatione poli data magnitudo diei inuenienda sit. Insuper quibus fiat Sol uerticālis & quoties, & quibus non. Nunc porro pergit ac demonstrat, qua ratione ex de-

Chord. E T. 56. grad. 36. m. 27. secund.
 Arcus 56. grad. 17. m. tantus est arcus
 duplus E T.

Hi 56. grad. & 17. m. Si reducent per 15. tempora in horas, facient 3. horas æquinoctiales, & 45. m. adiectis 12. horis, fient 15. horas, 45. m. tantus est maximus dies ubi polus eleuatur supra horizontē 46. grad. & 51. m.

Reliqua huius capituli per se clara sunt.

monstratis proportio gnomonum æquinoctialis, & tropicæ umbræ in ipsis meridiis, bus in singulis parallelis inuenienda sit. Verum, ut operatio fiat facilius uisum est, hoc exemplum quod Ptolemæus uir diuini ingenij adduxit prolixiori calculo illustrare. Cum itaq; uolueris in hoc & in alijs exemplis consimilibus operari, subtrahere maximam solis obliuationē ab eleuatione poli data, productum erit arcus G T, & si addideris poli eleuationi maximam solis obliuationē emerget arcus G M, arcus uero G D est arcus eleuationis poli supra horizontē. Esto pro exemplo altitudo poli 36. grad. a quibus si subduxeris 23. gr. 51. min. & 20. secund. relinquentur 12. grad. 8. minut. 40. secund. pro arcu G T si eos grad. min. & secund. addideris 36. grad. uenient pro arcu G M 59. grad. 51. minut. 20. secund. Quantitas angulorum est æqualis quantitati arcuum, qui illis prætenduntur. Duplicatis his arcibus erit quantitas anguli C E G 24. grad. 17. minut. 20. secund. & anguli F E G 12. grad. anguli uero N E G 119. grad. 42. min. & 40. secund. Nunc restat ut subtrahas hos arcus à semicirculo, hoc est, à 180. grad. quo facto, habebis residuum G E in semicirculo 155. grad. 42. minut. 40. secund. & residuum ipsorum 72. grad. in semicirculo erit 108. grad. postremo uero residuum de grad. hoc est, 119. grad. 42. minut. 80. secund. erit 60. grad. 17. minut. & 20. secund. habitis itaq;

Annot. in Almagest. Ptol. Lib. II.

itaque arcubus, quærantur eorū chordæ, quæ ita se habent: chorda dupli arcus G T, scilicet G C est 25. grad. 14. m. 43. sec. chorda residui huius arcus scilicet G E est 117. grad. 18. m. 51. sec. Ipsius G D scilicet chorda G T est 70. grad. 32. m. 4. sec. & residui scilicet G E 97. grad.

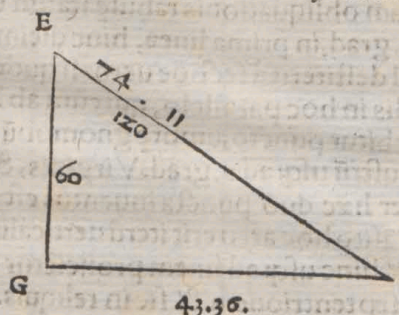
4. m. 36. secun. Et chorda arcus G M, scilicet G N 103. grad. 46. min. 16. secund. & residui, scilicet G E 60. grad. 15. min. & 42. sec. Ad inueniendum proportionē umbrarum ad gnomonas, ordinato numeros in regulam de tribus, secundū modū, qui sequitur.

grad. m. sec.		grad. m. sec.		grad. m.	
117. 18. 51.	60	25. 14. 43.	produc.	12. 55.	umbr.
97. 4. 56.		70. 32. 4.		43. 36.	
60. 15. 42.		103. 46. 16.		103. 20.	

Si hos numeros, quēlibet forsim tractaueris, prius reductis illis ut solet, in minimā denominationē, habebis producta umbrarum ita ut sunt illis in fine annexa: sic operandum est in omnibus alijs exemplis.

Hinc per se patet. Quemadmodū suprà docuit ex data poli eleuatione, & maxima Solis obliuatione, proportionem umbrarū ad gnomonas inuenire, ita docet hic, datis duabus proportionibus de tribus, poli altitudinem inuenire, cuius rei operatio per penultimam primi, & doctrinam triangulorū planorum absoluitur. In triangulo rectangulo E G C, duo latera nota sunt, scilicet E G & G C, ex his duabus lateribus, cognosce-

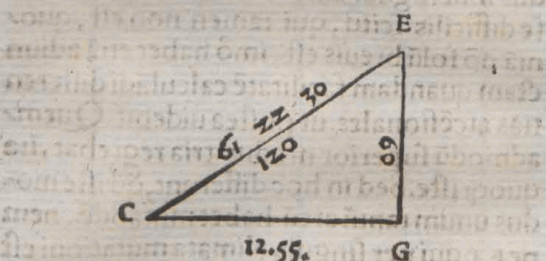
tis duabus lineis, scilicet G F, & E F, facilis erit angulus G E F inuentu, ordinatis nu-

meris iuxta rationem suprà dictā, hoc est, si multiplicaueris 43. grad. 36. min. per 120. grad. & productum diuideris per 74. grad. 11. m. nacentur tibi 70. grad. 32. m. quorum arcus est 72. grad. proximē, cuius dimidium erit 36. angulus nimirū G E F, sed arcus G D, qui huic angulo prætenditur erit quantitas eleuationis poli huius paralleli. Et si auferes ab hoc angulo, scilicet à 36. grad. angulum G E C, quem suprà inuenisti, hoc est, 12. grad. 8. m. 40. secun. relinquetur angulus C E F, 23. grad. 51. m. 20. secund. tanta, inquā, est maxima Solis obliuatio. Ad hunc modum cures etiam angulum G E N, inuentum. Porro si subtraxeris angulū G E C, hoc est, 12. grad. 8. m. 40. sec. ab angulo recto, scilicet à 90. grad. relinquent 77. grad. 51. m. et 20. secund. pro angulo E C G, similiter fiat in inuestigatione anguli E F G, & E N G. Non aliter etiam in alijs parallelis operandum est.

Caput VI.

Secundus parallelus. Cum Sol in hoc parallelo ingrediet 10. grad. 30. m. Arictalis & ante meridiē proijciat umbram ad occasum, post meridiē ad ortum, in ipso meridiē uerō carebūt erecta perpendiculariter ad horizontem, umbra, ab hinc autē usq; ad grad. 19. m. 20. Virginis proijciēt umbræ ad austrū, sed in ipso 19. grad. 20. m. erit iterum Sol uerticālis, & deinde usque

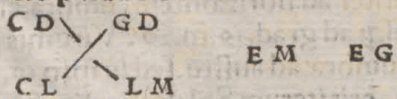
per penultimā primi latus E C. Nam si multiplicaueris latus C G in se, & latus E G in se, & addideris hæc producta, & ex producto extraxeris radicem quadratam, emergent tibi pro latere E C 61. grad. 22. m. & 30. sec. Cum itaq; in hoc triangulo duo latera, scilicet E C, & G C sint data, dabitur etiā angulus G E C, hoc modo si duxeris latus G C, hoc est, 12. grad. 55. m. in 120. grad. & productū diuideris per lineā E C, scilicet per 61. grad. 32. m. prodibunt 25. grad. 15. m. 16. secund. quarum arcus est 24. grad. 17. m. 20. sec. cuius dimidium sunt 12. grad. 8. m. 40. secund. tantus est angulus G E C. Et similiter operatur in inuentione lineæ E F, & anguli G E F. Nam cum lineæ G F, & lineæ G E ducentur in se more solito, & ambo producta addentur & ex eiusmodi producto extrahetur radix quadrata, prodibit ipsa lineæ E F, habi-

usq; ad integrum circulum uergent umbræ in plagam borealem: Si uis in hoc et in alijs parallelis, qui sunt inter duos tropicos, scire quando Sol fiat uerticālis, accipias altitudinem poli tui paralleli, illāq; immittas in secundam lineam tabulæ obliq;ationis Solis, & numerus, qui huic correspōdet in prima linea erit distātia in zodiaco ab Ariete seu sectiōe uernali, & cūm Sol fuerit in tali puncto, erit in illo parallelo uerticālis, sicut suprà etiā meminim⁹. Exēpli gratia. Volumus scire quādo Sol fiat uerticālis in tertio parallelo, ubi pol⁹ extollit supra horizōtē grad. 8. min. 25. his gradib. immittis in lineā secundam obliq;ationis tabulę statim offeret se 21. grad. in prima linea, hinc dicimus, cūm Sol destiterit à sectiōe uernali quod sit uerticālis in hoc parallelo, qui cūm ab hoc remouebitur puncto, umbrę gnomonū tendēt in austrū usq; ad 9. grad. Virginis, & arcus inter hęc duo puncta inuentus est 138. grad. trāsito hoc arcu erit iterū uerticālis, ut antea & hinc usq; ad finem projicietur umbræ ad septentrionem, & sic in reliquis.

Caput VII.

Primū autem] In hoc capite non tam ingeniosē q̄ breuiter, & clarē docet omnium climatū fabricare obliq;arū ascēsiōnū tabulas, & ut com modius hoc fiat, proposuit duos modos, quibus intentum suum absolui potest, quorum posteriorem maximē sequi censet, propterea quod sit breuior, & cōmodior priorē. Et priusq; aggredit̄ opus ratiocinationis, demonstrat in utroq; modo quod zodiaci arcus æqualiter distantes ab æquinoctialibus pūctis, habeāt æquales ascēsiōes obliq;as, hoc est, æquales differētiās ascēsiōales.

Quoniam ergo] Ad operandū secundum primum modū, oportet tria esse cognita, scilicet altitudinē poli, Solis obliq;ationē, et arcum zodiaci, cuius adminiculo elicīt Solis obliq;atio, his cognitis facile sciēt sex arcus, quib. opus habet ad hanc operationē, ut arcus duplus C D est eleuatio poli dupla, D G eius cōplementū ad semicirculū, C L est cōplementū dupli arcus L M, hoc est, duplæ obliq;ationis Solis, E G est duplū quartę circuli, E M est differētiā, qua differt ascēsiō rectę spherę dati arcus T L in recta spherā, ab ascensione obliqua dati arcus T L in præsupposito parallelo. Numeri ordinent̄ se-

cundum arcuū horū positionē, ut. Duc G D

in C L secundū diereſim, productum statue primum numerum, postea duc C D in L M, productum erit numerus secūdus, et E G tertius, ordinatis numeris ad hunc modū, multiplicato secundū cum tertio, productū diuidito cū primo & prodibit quartus scilicet, E M differētiā quæſita, quam si subtraxeris ab arcu T M, qui ascendit cum arcu zodiaci T L in recta spherā, residuabit tibi arcus E T, qui ascēdit in obliqua spherā cum arcu T L. Quæ sit uerò ratio in addēdo hanc differētiā tum in signis borealibus, tum australibus, clarius in explicatione secundi modi perspicietur.

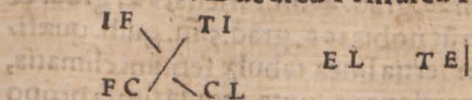
Verum quoniam] Si resolveris 14. hor. 30. min. itē 9. hor. 30. min. per 15. grad. in tēpora, habebis arcū à principio Cācri usq; ad Sagittariū 217. grad. 30. m. & à Capricorno usq; ad Geminos 142. grad. 30. m. quæ nascunt̄ ex resolutione 9. hor. 30. m. per 15. grad. Et si diuideris 217. grad. 30. m. in duas partes æquales, habebis in q̄t tēporib. Libra, Scorpio, & Sagittarius ascendāt, nempe in 108. grad. et 45. & similiter si 142. grad. 30. m. medaueris, producent̄ 71. grad. 15. m. in tot eī tēporib. ascēdet Aries, Taurus, et Gemini.

Si ergo] Primo intuitu apparet iste modus inuestigādī differētiās ascensionales, esse difficilis scitu, qui tamen non est, quoniam nō solū breuis est, imò habet etiā adiunctam quandam facilitatē calculādī differētiās ascēsiōales, ut postea uidebit̄. Quemadmodū superior modus tria regrebat, ita quoq; iste. Sed in hoc differunt, qd iste modus unum tantū arcū habet mutabilē, nempe E T qui per singula climata mutationi est subiectus, reliq; uerò, scilicet T I, I F, L C, C F, sunt immutabiles, quod in præcedente non æquē fit, ut uisum est: proinde si semel quæſeris subtensas duplorū arcuū T I & I F sufficiet T I per omnia climata, propterea quod maxima Solis obliq;atio non uariatur ratione climatū, neq; reliquæ obliq;ationes Solares, unde sequitur etiā subtensas duplorum arcuū L C, & C E non mutari: in arcu L C fecit Ptolemæus saltū per denariū, nihil obstat quin possis ad singulos gradus calculū tuū instituire. Arcus autē T E uariat̄ secundum diē uariationē in omnib. parallelis & climatibus, proportio chordę dupli arcus T E ad chordā dupli arcus E L inuenitur in omnib. declinationib. eadē proportiōe 60.

Vt diximus gradibus abest] Cum tibi placuerit scire numeros seu proportionēs has, pone pro arcu T E 60. & operare ut fieri solet in subtractione proportionum iuxta rationē diereſeos.

Annot. in Almagest. Ptol. Lib. II.

diere seos. Sed ut hæc clarius uideatur, proponā exemplū, in quo docebo arcū *EL* dupliciter inuenire: primò oportet inuenire proportionē arcus *TE* ad arcum *EL*, quod fiet hoc modo. Duc arcū *TI* in arcū *FC* pro

ductum fac primum numerum, deinde duc *IF* in *CL* quod nascitur sit tibi numerus secundus, pro tertia accipias semper 60. ordinatis numeris, multiplica tertiū in secundū, productum diuide cum primo & obtinebis quæsitum, hoc est, pro primo denario habebis 9. grad. 33. m. pro sec. 18. grad. 56. m. & sic deinceps. Ad inueniendū differentiā primi denarij, ubi maximus d. est 14. hor. 30. m. operati sumus hac uia, scilicet posuimus primum numerū 60. sec. 9. 33. & tertiū 38. 34. sub tēsam, scil. dupli arcus *TE* qui est 37. 30. (& cum hunc arcū uolueris quærere accipe dimidiā differentiā maximi diei tui paralleli ad diē æquinoctialē, illā resoluuto in tempora, & productū duplato, ut solet fieri, eius quod nascit, elicias ē tabula chordarū subtensam) & si multiplicaueris 9. 33. in 38. 34. et productū diuideris per 60. p̄siliēt 6. grad. 8. m. chorda, scil. dupli arcus *EL*, arcus uerò duplus *EL* inuenit esse 5. grad. 42. m. horū dimidium sunt 2. grad. 56. m. tanta, inq̄, est differentia primi decadi sub hoc parallelo, qua subtracta à recta ascensione, relinquet ascensio obliqua. Si uerò libet uti secūda in uentione, ponito differentiā minimi aut maximi diei, quam paulo antè docuimus inuenire, pro 60. hoc est arcū *TE*, & operare ut es edoctus, & immediate nasces arcus *EL*. Hoc etiā nō prætereundū est, nempe quod differentia ascensionalis in borealib. signis subtrahitur à recta ascensione, & in australibus additur, reliqua facilia sunt, ubi recte animaduertaris præcedēcium documentū.

Caput VIII.

Nam primum] Cum libuerit tibi quærere diei artificialis propositi longitudinem, cape gradum in quo Sol tempore tuo erit, ē tabula tui paralleli, quē subtrahas, ut docet Ptolemæus, à gradu cōsimili signi oppositi, productum iterum subtrahas à 360. grad. & habebis gradus, qui nocti debent in tali parallelo: diuisis his gradib. per 15. grad. prodibit quantitas diei artificialis, atq̄ noctis. huius rei cape tale exēplum. En placet scire quantitatem diei artificialis, & noctis Sole gradiente in 10. grad. Leonis, ubi polus septen-

trionalis extollit supra horizontē 48. grad. 32. min. sub hac eleuatione ascendunt cum 10. grad. Leonis de æquatore 110. grad. 14. m. & cum signo opposito, scilicet 10. grad. Aquarij ascendunt 334. grad. 9. m. subtraheo minori à maiori prodierunt 223. grad. 14. m. quo, pducto ablato à 360. remanserunt pro grad. nocturnæ longitudinis 136. grad. 46. min. redactis his grad. tum diei, tum noctis, per 15. in horas æquales, nascent pro die 14. hor. 52. min. 56. sec. pro nocte uerò 9. hor. 7. min. 4. sec. & sic de alijs. Porro si diuideris 223. grad. 14. min. grad. diei per 12. & similiter 136. grad. 46. m. grad. noctis, habebis partes horæ temporalis diurnæ 18. grad. 36. m. 10. sec. & nocturnæ 11. grad. 23. m. 50. sec.

Sed facilius] Si subtracta fuerint tempora aggregata tui loci Solis in tuo parallelo à recta ascensione, & productum diuisum fuerit per 6. ac addent producto in signis borealibus 15. grad. aut productū illud auferetur à 15. grad. in signis australib. prodibunt partes, quæ debent uni horæ temporali, ut in præsupposito exemplo subtraxerimus 110. grad. 55. min. qui ascendunt cum 10. grad. Leonis, in obliqua sphaera, à 132. grad. 32. m. qui ascendunt cum hoc gradu in sphaera recta, & reliqui fuerunt 21. grad. 37. m. quibus diuisis, ut dictum est, per 6. prouenerunt 3. grad. 36. m. 10. sec. hoc productū, cum Sol in signo boreali sit, addidim⁹ ipsis 15. grad. & nati sunt 18. grad. 36. m. 10. sec. ut supra p nocte eadem ratione operandum est.

Datas etiam] Porro cum uolueris tum in hoc, tum alijs exēplis datas horas æquales ad inequales reducere, age iuxta canonem præscriptū a Ptolemæo, exempli gratia, in hoc pposito paradiigmate. Cupio scire, quando 3. hor. æquales trāsierunt ab ortu, quot illæ constituent horas inequales, duxi 3. in 15. et diuisi productum per 18. grad. 36. m. & prodierunt 2. hor. 31. min. proxime. Si uerò uolueris scire, datis inequalib. horis, quot faciant æquales, tunc resoluas datas horas p partes hor. ineqlis pductū diuidas p 15. etc.

Si uerò] De ratione quæ pendet ab horis temporalibus, alibi dicet, hic adducā exemplum q̄modo ad datas horas æquales, grad. medij cœli sit inueniendus, deinde ad horizontis gradus, & contrā. Oblati temporis horas resoluas p 15. grad. in tempora æquinoctialis, si tempus tuū trāsijt meridianum: si uerò fuerit in ipso meridiano p̄cto, tunc quære locū Solis temporis tui in recta sphaera, & habebis quæsitū, si autem, ut dixi, trāsijt meridianum, resolue illas horas modo

d 2 prædicto

Eras. Osuald. Schreſhenfuchſii

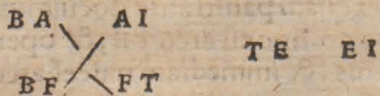
predicto, & productum immitte in tabulā rectę spherę in tertiā lineā, et si numerū graduum tuorū præcise habebis in temporib. aggregatis, erit gradus in prima lineā, ille, qui est in medio cœli, sin min⁹, subtrahe numerum proximē minorem tuo numero, à proximē maiore: productum constitue primum numerū, quo facto, subtrahe illum numerū, qui proximē minor est à numero tuo, quod relinquitur erit secundus, pro tertio accipias 10. quia distendit tabulas has per denos gradus: ordinatis numeris ad hunc modū, multiplica tertiū cum secūdo, productum diuide in primū, quod nascit̃ adijcias numero, quē seorsum ex prima lineā scripsisti, quodlibet suę speciei, scilicet gradus gradibus, minuta minutis, &c. At hoc etiam sciendū est, nempe quod gradibus qui nati sunt ex resolutione horarū, adijciendi sunt gradus, q sunt ab Ariete in recta spherā, usq; ad gradū Solis propositi temporis, et hoc est, quod Ptol. appellat dirigere, et si productū excesserit integrū circulū, tūc abijciatur ab eo 360. grad. cum reliquo opere tur, ut dictū est. Esto pro exemplo tempus propositū in quo Sol mouetur in 20. gradu Geminorū, qui distat à meridie uersus ortū 4. hor. ad hoc tēpus uolumus quærere gradum qui mediat cœlum, primū resoluimus 20. hor. quę lapsę sunt à meridie, per 15. & prodierūt 300. grad. his adiecimus 79. grad. 5. m. quib. distat 20. grad. Geminorū, in quo Sol est, secūdū rectā ascensionē ab Ariete, & cum productū sit maius integro circulo abiecimus 360. grad. & remāserūt 19. grad. 5. m. cum his ingressi sumus in tertiā lineā tabulę rectę spherę, & cum eos præcise nō inuenerimus, accepimus iuxta doctrinā paulo antē traditā, proximē minorē numerum, scil. 18. grad. 25. ē quorū regione in prima lineā scripsimus seorsum 20. grad. Arietis, deinde subtraximus hūc numerū à proximē maiore, scilicet à 27. grad. 50. m. relictī sunt 9. grad. 25. min. pro primo numero: & postq; subtractus est à 19. grad. 5. m. exiuit numerus secūdus, p tertio accepimus 10. grad. excessū scil. numerorū primę lineę, facta, ut solet, multiplicatiōe et diuisione prodierūt 42. m. proximē, quibus adiectis, producto suprà seorsim scripto, inuenimus 20. grad. 42. m. Arietis, tempore præsupposito ad mediū cœli uenisse. Et cum instituimus hoc exēplū calculare ad septimū clima, ubi polus tollit supra horizontē 48. grad. 32. m. nunc porro exēplo ostēdemus, q modo gradus oriēs sit inueniēdus. Canō, quē author præscripsit, docet rectę ascensionē mediū cœ

li addere 90. grad. & pductū quærere in tabula obliquę ascensionis, quę debet climati seu parallelo p̄supposito. Ideo adiecimus 19. gradib. 5. m. quę ascēdunt in recta spherā cum 20. grad. 42. m. Arietis, 90. grad. & p̄siliērūt nobis 109. grad. 5. m. quib. quæsitīs, in tertiā lineā tabulę septimi climatis, & p̄portionatis iuxta regulā suprà propositā, inuenimus 8. grad. 39. m. 30. sec. Leonis deuenire in ortū, cum 20. grad. 42. m. inueniuntur in medio cœli, & sic de alijs, quę sequūtur per facilia sunt, his rectis intellectis.

Caput X.

Sit enim æquinoctialis] Angulū CBI, esse æqualē angulo TBL, & angulū CIB angulo BTL, &c. hoc probat Regio montanus libro tertio, p̄positione 35. de triāgulis, quod uerō latus IB sit æquale lateri BT, & latus CB lateri BL, hoc facile cōstat ex equalib. declinationib. nā latus IC est æquale lateri LT p̄pter æquales declinationes. Vnde æquales declinatiōes requirunt æquales ascensionē tum rectas, tū obliquas, ergo latus BC est æquale lateri BL, & sic etiam de alijs, hoc est, de angulis, qui æqualiter distant à tropicis.

His iam inspectis] Postquā demonstrauit angulos, qui equaliter hinc inde distant tum à tropicis, tum ab æquinoctialibus p̄ctis, esse inuicē æq̄les, nūc calculo rē aggredit̃, ac docet q̄modo quātitas eiūsmodi angulorū sit p̄scrutanda per rationē figurę sectoris, cuius rei operatio ualde facilis est, superiorib. rectē intellectis. Arcus BA est arcus de-

clinatiōis p̄cti suppositi, AI complementum huius arcus, BF est arcus datus, FT complementū huius arcus, TE est arcus qui quæritur, EI est quarta circuli. Cum uolueris itaque operari, duc AI secūdū diuersim in BF, pductū sit numerus primus, deinde duc BA in FT, et qd. pdierit statue numerū secundū, & EI tertiū, q̄ facto, fac secūdū documentū regulę de trib. & ueniet TE, cuius dimidiū arcū, ut fieri solet, adijce quartę CE et habebis totum CT & hinc angulū CBT orientalem. ratio subtractionis huius angulī à recto manifesta est per demonstrationem p̄missam. Quare autē eiūsmodi angulos appellauerit infrā in tabula angulorū orientales cū fiant, ut proposuit in meridiano, hoc p̄ se clarū est: nam angulī qui fiunt in sectione meridiani & zodiaci, non alijs sunt quā angulī horizontis in recta spherā.

Caput

Annot. in Almagest. Ptol. Lib. II.

Caput XI.

Verum ut etiam] Tria maximè necessaria sunt ad inuentionem reliquorum angulorum horizontis, scilicet poli altitudo supra horizontem, Solis declinatio, quæ debet gradui medijs coeli sub terra, & signum quod est in oriente ad tempus suppositum. Ex gradu, qui obtinet horizontem, ut supra capite nono docuit, uenit in noticiam gradus medijs coeli supra terram, cuius gradus oppositus est gradus, qui est in medio coeli sub terra, quæ hoc pacto inuentum curabis: accipe à numero collecto gradus horizontis, qui debet gradui dato tui climatis, 90. grad. si poteris, sin minus, addice illi numero collecto 360. grad. & perge operando, qd relinquet post subtractionem, immitte in tertiam lineam tabulae recte ascensionis, facta prius proportionatione, si usus postulauerit, qd inuenit in prima linea erit gradus medijs coeli supra terram, & opposit 9. &c. Ut, cupio scire quis gradus ueniat ad medium coeli, sub eleuatione poli 36. grad. cum principiu Tauri est præcise in ipso horizonte, principio Tauri respondet sub dicta eleuatione, de temporibus aggregatis in tertia linea 19. grad. 12. m. ex quo non potest fieri subtractio 90. grad. addicio illis 360. grad. & subtraho, relinquunt post subtractionem 289. grad. 12. quibus immisiss, in tertia linea tabulae recte sphaere reperiunt, facta proportionatione, ex prima linea 17. grad. 14. m. Capricorni, qd signum ad medium coeli, sub hoc situ uenire dicimus, unde 17. grad. 41. m. Arietis sunt in medio coeli sub terra, et sic de alijs.

Rursus quoniam] Exempla hæc sunt facilia calculatu, ubi qs recte intellexerit rationem subtrahendi proportionem à proportionem secundum modum diereitici. Sed priusquam nobis calculus instituat ostendemus, quomodo quinque arcus, per qs sextus innotescet, sint eliciendi. Cum itaq; habueris per documentum premissum punctum zodiaci, qui mediat coelum sub terra, quæras illius puncti declinationem ab æquatore, quam adicias poli eleuationi, et emerget arcus FG, qui constat ex poli eleuatione, et declinatione puncti prepositi. ut in hoc exemplo, si addideris 22. grad. 40. m. ad 36. grad. emergent 58. grad. 40. m. arcus scilicet FG, sublato hoc producto à 90. grad. remanebunt 31. grad. 20. m. q representant arcum primu, scilicet GD, DF est quarta circuli, & arcus secundus. Ad habendum arcum tertiu GE, numeres secundum ordinem signorum à puncto horizontali, usq; ad punctum medijs coeli sub terra, ut in hoc exemplo, à

principio Tauri usq; ad 17. grad. 41. m. Cæcri & prodibit tibi 77. grad. 41. m. arcus simplex GE. Quartus arcus E I erit iterum quarta circuli, quemadmodum arcus quintus TF est quarta, duplicatis his arcub. erit arcus GD 62. 40. DF 180. GE 155. 22. EI 180. et TF 180. horum arcuum chordas quæras iuxta regulam supra de inuentione chordarum traditam.

GD DF
GE EI
TF IT

Operatio. Duc EG in DF, productum fac primu numeru, q facto, duc iteru EI in GD, quod prodibit esto numerus secundus, tertius erit TF, si igitur multiplicaueris tertium in secundum, & productum diuiseris per primum, proueniet arcus IT, qui quærebatur, reliqua sunt facilia intellectu.

Caput XII.

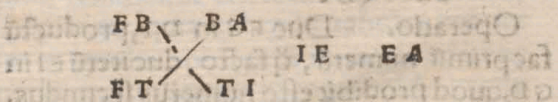
Quoniam usum angulorum, qui causantur à circulo uerticali & zodiaco, cognitio prestat, in eclipsum calculatione, maximè solarium, nemo facile dicere potest: nisi solertia artificu, inuentionem horu angulorum excogitasset, impossibile foret ratione eclipsum solarium esse certu. Quid? non solū, inq; ratio certa eclipsum pedit ab hoc capite, imò etiā, inuentione umbrarum tum rectarum tum uersarum, q sciri non possunt, si non prius cõstituerit de eleuatione Solis qualibet hora prepositi climatis, hæc, dico, Solis eleuatione seu altitudo non difficulter cognoscit per arcus secundæ lineæ, sicut suo loco ostendere decreuimus. Sed ne quid uocet in dubiu, prius, more suo, demonstrat singula, de quibus possit dubitari, postea addit exempla duo diereitica, in quoru altero docet inuenire arcus qui sunt in circulo uerticali à puncto uerticis usq; ad punctum in zodiaco datum, in altero uero quomodo anguli tum orientales, tum occidentales, qui causantur à circulo uerticali, & zodiaco, sint inueniendi.

Cum igitur hæc] Hoc primu exemplum per diereitici calculandum est, ad qd quatuor requirunt, scilicet altitudo poli, punctus medijs coeli, & punctus horizontalis, ac Solis declinatio, q debet puncto medijs coeli: sed ratio, qua isti puncti in noticiam ueniunt, supra exposita est. In hoc exemplo quæstio est de arcu EI, ad cuius inuestigationem opus habemus quinque arcub. notis, FB, BA, FT, TI, & EA, duo horu arcuum sunt quartæ circuli, scil. EA, & BA, & si subtraxeris declinationem Solis, q requiritur p 16. 12. II. hoc est, 23. grad. 7. m. ab eleuatione poli scil. 36. grad. relinquent 12. grad. 53. quibus

d 3 subtractis

Eras. Osuald. Schreckhenfuchsi

subtrahitis à 90. grad. residuabunt 77. grad. & 7. m. p. arcu BF, duplicatis illis, pueniet 154. 14. Porro à 16. 12. Geminorū usq; ad 17. 37. Virginis repertiunt 91. grad. 25. m. duplicatis illis nascent 182. 50. p. duplo arcu FT, itē à principio Cācri usq; ad 17. 37. Virginis sunt 77. grad. 37. m. quib. duplicatis, emergent p. duplo arcu IT 155. 14. horū arcuum chordas quæras iuxta canonē in primo libro traditū, Deinde redigas eas in minimā

denominationē, q̄ facto, duc FT in BA, q̄d emerget esto numerus primus, et pductū arcus FB, in arcū TI sit numerus secundus, EA erit tertius numerus. Et si multiplicaueris secundū in tertiu, & q̄d p̄dibit diuideris per primū, pductū dabit chordā IE cuius arcus medietas subtracta à 90. grad. relinquetur

AI qui quærebat, sed EI erit semper altitudo Solis ab horizonte horæ datæ.

Deinde angulum I Inuentio anguli TIA non difficilis est cognitu his prius gustatis, qui etiā per subtractionē p̄portionū secundū dieresim manifestus sit. Chorda dupli arcus EI ex superiorib. nota est, & si subtraxeris duplū arcū EI à 180. grad. relinquet duplus arcus EC, IT antea notus est, quē si subtraxeris à 180. grad. habebis duplū arcū TL, CM est quarta circuli, phos quinq; arcus in noticiam ueniet arcus LM, qui querit, quo sublato à 90. reliquū erit arcus CL qui prætendit angulo occidentali CIL, & cum hūc angulū subtraxeris à duob. rectis, q̄a angulus TIA est maior uno recto, q̄d relinquitur erit ipse angulus TIA, qui quærebat. hæc de angulorū inuentione. Sed q̄modo angulus accipiat cum horis adhærebūt minutia, & signa non erunt integra, hoc infra, cum agatur de eclypsibus, regulis demonstrabimus.

ERAS. OSVALDI

SCHRECKHENFUCHSII, IN MAGNÆ COMPOSITIONIS

Claudij Ptolemæi Pelusiensis Alexandrini,

Lib. III. Annotationes.

Argumentum.

In hoc libro docet author inuenire uerum locum Solis in zodiaco, & cum impossibile sit quocunq; tempore dato, talem locū inuenire absq; medio motu, qui temper regularis est in corporib. cœlestib. tum, inq; cum ad cētra suorū excentricorū cōsiderat, coactus est author primū omniū quātitatē huiusmodi motus in ☉ inuenire. Qui æq̄lis & regularis dicit, q̄a in æqualib. tēporib. æq̄les arcus cōfiscit, nō in zodiaco, sed in excētrico, in q̄ æq̄lis & regularis est motus Solis. Et cum infinitū p̄ finitū, et irregulare ac inæq̄le p̄ regulare et æq̄le cognoscit, nō immerito tā opere sudatū est, ut inueniret uerū annuū tēpus, q̄ cognito, facile scit diurnus Solis motus æqualis, sine q̄, ut dictū est, fieri nō potest, ut inæqualis reperitur motus, qui p̄pterea inæqualis dicit, q̄d Sol, aut alius quis planetarū in zodiaco, p̄pter excētricitatē, inæquales arcus in tēporib. æqualib. describat ut audiet suo loco. In prioribus duob. capitib. tradit rationē inueniendi æqualē Solis motū, qui nō nisi ex uera annui temporis quantitate habetur, in tertio ostendit causam inæqualitatis Solis, à

qua p̄det etiā aliarū apparentiarū cœlestiū inæqualitas. In quarto docet indagare p̄portionē semidiametri excētrici ad distantiā centri excētrici à cētro mūdi seu zodiaci, & locum remotissimū Solis à cētro terre, q̄ dicit lōgītudo longior, apud iuniores autē astronomos aux in prima significatiōe. Ad hæc, quāta sit in maxima Solis diuersitas inter æqualē & inæqualē motū secundū utrāq; positionē tam excētrici q̄ cōcentrici & epicycli. In q̄nto p̄ponit rationē, q̄ particulares inæqualitatis anguli, dato angulo motus æqualis, sint enodadi, iuxta utrāq; positionē scilicet excētrici, & epicycli, & cōtrā, dato angulo inæquali, etc. Sextū et septimū cap. habet cōpositionē tabularū inæqualitatis Solaris. Octauū & nonū cōplectūt inuentionem radicis per obseruationē, ad cuiuscūq; tēporis principiū: et inuestigationē mediū motus Solis ad q̄dcunq; tēpus oblatū. In decimo uerō ac ultimo tradit rationē inæqualitatis diei naturalis, et satis, plixē ac ingeniosē.

Caput I.

Am apparentiæ] Due sunt causæ potissimæ, quæ assignari possunt, quare à Solis theorica exorditus sit, et nō à q̄dam aliorū planetarū neq;

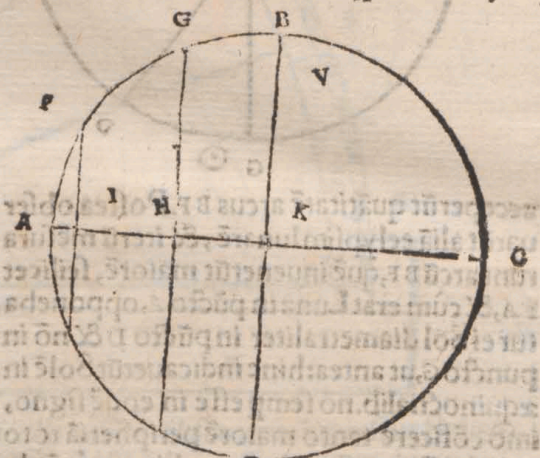
Annot. in Almagest. Ptol. Lib. III.

neq; à superiori, ut Sat. neq; ab inferiori, ut
Lune. Altera est, licet nō p̄cipua, qđ theori-
ca Solis pauciorib. orbib. cōstat, & facili-
or est imaginatu, eo qđ Sol nō euagat ab ecly-
ptica quēadmodū reliq; planetę oēs, q non
solū multas habēt sph̄aras, quib. eorū cur-
sus absoluit, ac in noticiā puenit, imō sape
exorbitat ab eclyptica modō in austrū, mo-
dō in Aquilonē, q modō sunt retrogradi,
modō stacionarij, & modō ferunt in rectū, q
accidētia nō possunt p̄cipi imaginando, nī
si prius probē cōstiterit de ratiōe motus So-
lis. Ideo Ptol. uir singulari prudentia, & ar-
tifex mirus, à facilioribus, atq; notiorib. ut
debet tātū Philosophū, incepit. Altera ue-
rō causa est, & potior, nēpe qđ oēs reliqui
planetę à motu Solis regulant, quemadmo-
dum ipsemet in hoc cap. testis est, qđ sic in-
telligi debet, uidelicet, qđ nullius planetę
uerus motus indagari potest, ignorato me-
dio motu Solis, adeo cōmunicat Sol cū om-
nib. planetis. Cū Luna cōmunicat, scil. qđ
centrū, seu media distātia, q̄ duplata, centrū
Lunę nascitur ex medio motu ☉ indagat.
In trib. superiorib. et Venere ac Merc. uena-
tur argumēt mediū, hoc est, medius motus
diuersitatis, mediāte motu equali Solis. Ve-
nus & Mercurius plus communicant cum
Sole reliquis, quia habita, tempore nostro
quo aux Solis mobilis inuenta est, auge in
secūda significatiōe, & similiter medio mo-
tu Solis, habebit etiā aux, & medius motus
Veneris ac Mercurij, hinc rectē dixit au-
thor. Nam apparentiæ, q̄ ceteris stellis, etc.

Caput II.

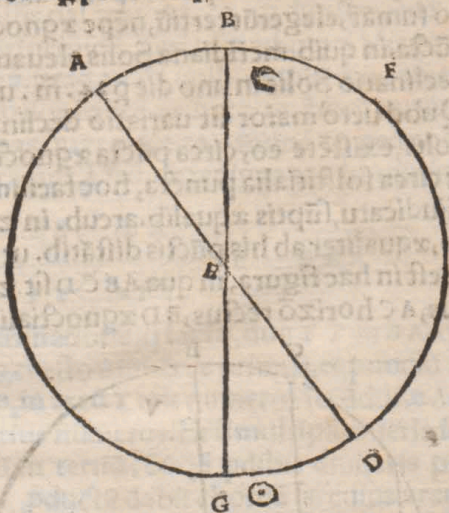
Cum igitur ceterorum] Priusq; incipiat
docere q̄modo tabulæ motus æ-
qualis sint cōficiēde, definit annui
tēporis spaciū, qđ nihil aliud est,
q̄ rediciō solaris corporis, secūdū ordinem
signorū, ad pūctū illud fixū in zodiaco à q̄
antea digredi coeperat, hoc est, à pūcto æq-
noctij, iterū ad illud pūctū, huius spaciū quā-
titatē, qđ annus solaris dicit, ueteres triplici
modo obseruarūt. Vetustissimi obseruarūt
ad stellas fixas. Et dixerūt annū solarē esse
rediciōnē Solis ad aliq̄ stellā fixā, huius ob-
seruationē exercuerūt tēpore deliquij luna-
ris. Et cū Hypparch⁹ uidebat annū tēpus p
talē obseruationē excedere 365. d. & quar-
tam unius, ppter motū stellarū fixarū in cō-
sequētia deseruit eā tanq̄ incōueniēte, qui
etiā à Ptol. explodēdus iudicat. Alij, ut fuit
Mentō ac Euctemō, sūpserūt suas obserua-
tiōes à pūctis solstitialib. sed cū Sol in illis
punctis p aliq̄ dies nō sentit p̄gredi, cēsuit

Hyp. adeoq; Ptol. ab his punctis nō certo
posse accipi annuū tēp⁹ ☉, hoc est, annū
solarē. his duob. modis iudicatis infirmiori-
bus, q̄ ut p annui tēporis spacio discernen-
do sumāt, elegerūt tertiū, nēpe æqnoctialia
pūcta, in quib. meridiana Solis eleuatio, aut
declinatio Solis in uno die p 24. m. uariat.
Quod uero maior sit uariatio declinatiōis
Solis, existēte eo, circa pūcta æqnoctialia,
q̄ circa solstitialia pūcta, hoc faciliū est
diuindicatu, sūptis æqualib. arcub. in zodia-
co, æqualiter ab his pūctis distātib. ut uide-
re est in hac figura, in qua ABCD sit zodia-
cus, AC horizō rectus, BD æqnoctialis, GB

arcus æqualis arcui AF, & quādo Sol gradit
à pūcto B ad pūctū G arcus HK causat in ho-
rizōnte recto, aut in circulo meridiano in
sphaera obliqua, q̄ longē maior est arcu AI, q̄
causat dū Sol mouet p arcū AF, q̄ æqlis est
arcui GB, & multo magis sentit in eo uaria-
tio meridiane altitudinis q̄ in arcu AF, licet
sint æquales: hinc nō frustra est, qđ Ptol. &
Hypparch⁹ statuerūt hęc pūcta, scil. æqno-
ctialia, p suis annui tēporis obseruationib.
licet etiā ipsi obseruarint p solstitialia pun-
cta, in illis plus fisi sunt q̄ his, ut testant ob-
seruationes, quarū hic sit mētio. Quod autē
tēpus annuū, cū obseruat ad stellas fixas,
sit maius 365. d. et 6. hor. sic patuit ueterib.
Nam obseruarūt eclypsim Lunarē, in cuius
medio tempore Sol diametraliter Lunę
centro opponit, talē, inq̄, quæ cōtingeret
in nodo æqnoctiali: quo facto, obseruarunt
per Astrolabium armillarum alicuius stel-
le fixę distantiā à centro corporis Lunaris.
Deinde post aliqđ tēpus, cū in eodē nodo
seu loco cōtingeret eclypsis alia, iterū obser-
uarūt distantiā lunaris corporis ab eadē stel-
la, inuenerūt arcū seu distantiā illā creuisse,
ut exēpli gratia, in hac præscripta figura in
qua ABC sit zodiacus, centrū eius E, & dia-

meter BEG, & B sit æquinoctiū autūnale, &
uerò uernale. Tēpore obseruatiōis erat Lu
na in B, & stella fixa ei propinqua in pūcto
F, & Sol sup pūcto G p astrolabiū armillarū

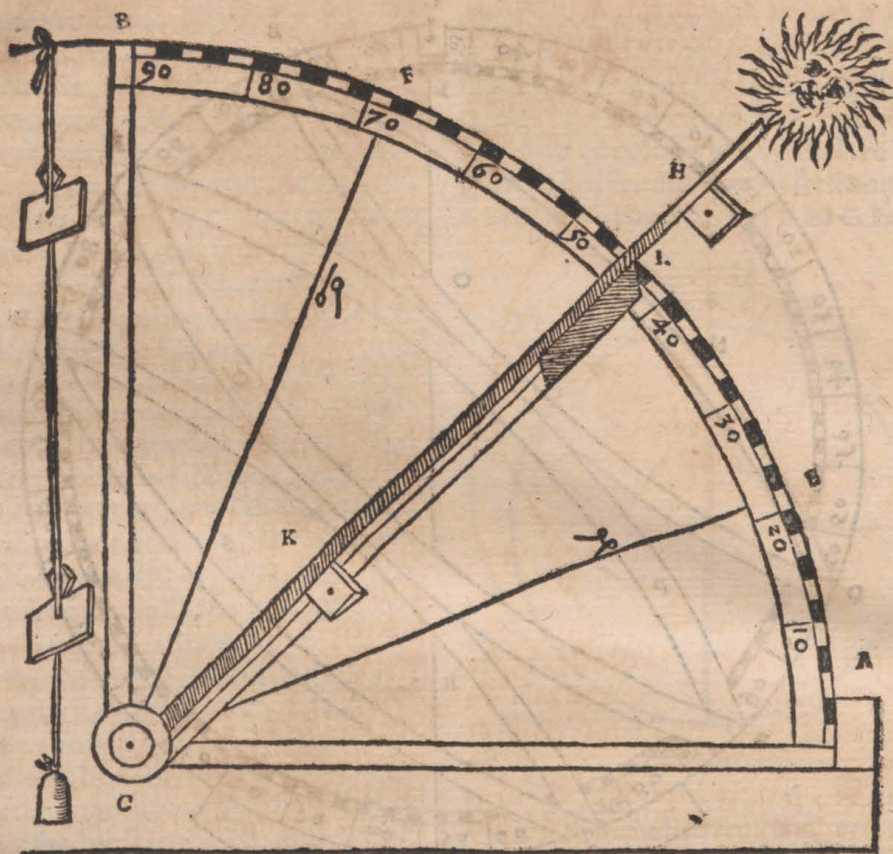

acceperūt quātitatē arcus B F. Postea obser-
 uarūt aliā eclypsim lunārē, & iterū mēsurā-
 runt arcū B F, quē inuenerūt maiorē, scilicet
 F A, & cūm erat Luna in pūcto A, opponeba-
 tur ei Sol diametraliter in pūcto D & nō in
 pūcto G, ut antea: hinc indicauerūt Solē in
 æquinoctialib. nō semp esse in eodē signo,
 imō cōficere tanto maiorē peripheriā toto
 circulo, qūto est arc⁹ G D, ex his certē cōclu-
 serūt annū maiorē esse 365. d. et q̄rta unius.

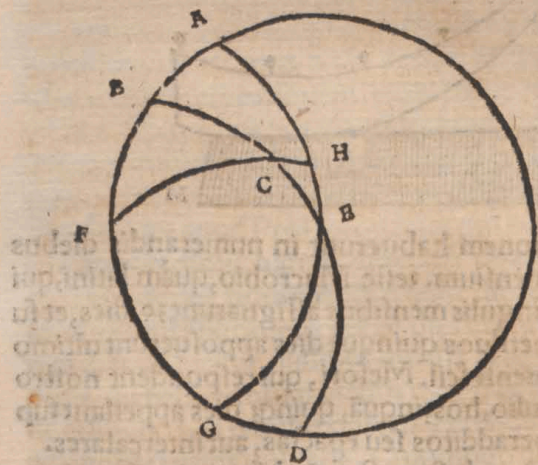
vſi autem ſumus] Duo ſunt inſtrumēta, qui-
bus æquinoc̃tia à ueterib. obſeruata ſunt, al-
terius facta eſt mētio in primo libro, cū tra-
debat modū obſeruādi maximā Solis obli-
quationē. Alterius autem haecenus nullibi
mētio facta eſt, tamē nequid deſit, huic etiā
aſcribemus eorū ſtructurā, quæ ut ſunt ſim-
pliciſſima, ita ſunt maximè certa, ſi modò re-
ctè p̃parabunt̃. Structura primi eſt hæc: fa-
bricet quadrās in ſupficie meridiana, quæ
admodū ſuprà libro primo factū eſt, qđ ſit
ABC, cuius linea CD ſit linea meridiana, KL
regula uiforia, hoc eſt, p̃ cui⁹ pinnacidiorū
foramina KL radij ſolares incidant tēpore
obſeruatiōis cū uolueris per hoc inſtru-
mentū obſeruare, erigas illud ad planū me-
ridiani, prope tēpus æquinoc̃tij, qđ ex altitu-
dinibus meridianis quotidie habere poteſ,
nam quò propior erit altitudo cōplemēto
polaris altitudinis tuæ regionis eo propius
erit cētrū Solis æquinoc̃tio. Sed oportet te
hec tria prius explorata habere, ſcilicet alti-
tudinē poli tui loci, maximā Solis declina-
tionem & reliquas declinationes ſingulo-
rum punctorū zodiaci, & ſi altitudo Solis
fuerit in meridie ad unguē æqualis comple

mēto possit, scias tunc æquinoctiū esse in meridie, siquidē cū Sol peruenit in punctū æquinoctiū, complementū & altitudo meridianā idem fiunt, ut exēpli gratiā, uolo obseruare æquinoctiū, sit quodcūq; in loco, in quo polus eleuat supra horizontē 49. gradus, huius eleuationis cōplementum sunt 41. grad. simpliciter, posito instrumento super lineā ED meridianā, dirigo pinnicidia KL ad corpus Solis, & cū lineā CH transiens per corpus Solis, in ipso meridie cadet super 41. grad. à puncto A uersus H, dico eo die esse æquinoctiū in meridie. Nō dissimiliratione poteris solstitiū, prope uerū per hoc instrumentū uenari, quāuis cognitio eius ad hoc negotiū, ut dictū est, nō sit satis firma, in quo hoc modo procedas, scilicet addito maximā Solis declinationē, si quæris solstitiū æstiuum, cōplemento polaris altitudinis, in quærendo autē solstitio hyemali fiat cōtra, quo facto, obserua in meridie, & si altitudo Solis meridianā fuerit æqualis p̄ducto tuo, hoc est, lineæ CF à puncto A uersus F, aut lineæ CE ab eodē puncto, dic solstitiū eo die esse in meridie. Si autē altitudo Solis meridianā fuerit maior aut minor cōplemento polaris altitudinis, tunc alia uia procedendum est, nempe hac: si fuerit Sol iuxta æquinoctium uernale accipias pro quolibet minuto differentię minoris meridianæ altitudinis, & poli cōplementi unā horā, & similiter si fuerit iuxta autūnale æquinoctiū, accipias unā horā pro quolibet minuto differentię maioris altitudinis meridianæ & cōplementi poli, horisq; numeratis à meridie p̄cedēte æquinoctium, sit talis ingressus in punctum æquinoctij. Verūm ne cui non bene uersato in his rebus hoc mirum uideatur, uisum est adijcere figurā ex qua facile deduci potest, quare in hoc loco quodlibet minutum differentię maioris aut minoris meridianæ altitudinis & poli cōplementi pro hora accipiatur. In qua sit ABD meridianus, BEDE micirculus zodiaci, AEG semicirculus æquinoctialis, FCH arcus magnus trāsiens p̄ polū borealem, & punctū datum eclipticæ. Et cū EC arcus proponitur esse unius gradus, erit CH arcus Solis declinationis, iuxta Ptolemæū, 24. min. & 16. sec. sed cū diurnus motus Solis sit 59. m. & 8. sec. ferē, qui perficitur in 24. hor. sequitur quodlibet minutum arcus CH, quorum sunt 24. ferē, ualere unam horam, hoc est, arcum CH qualibet hora crescere aut decrescere per unum minutum, sicut ex tabulā maximæ Solis declinationis manifestum est: hactenus de stru-

cura &

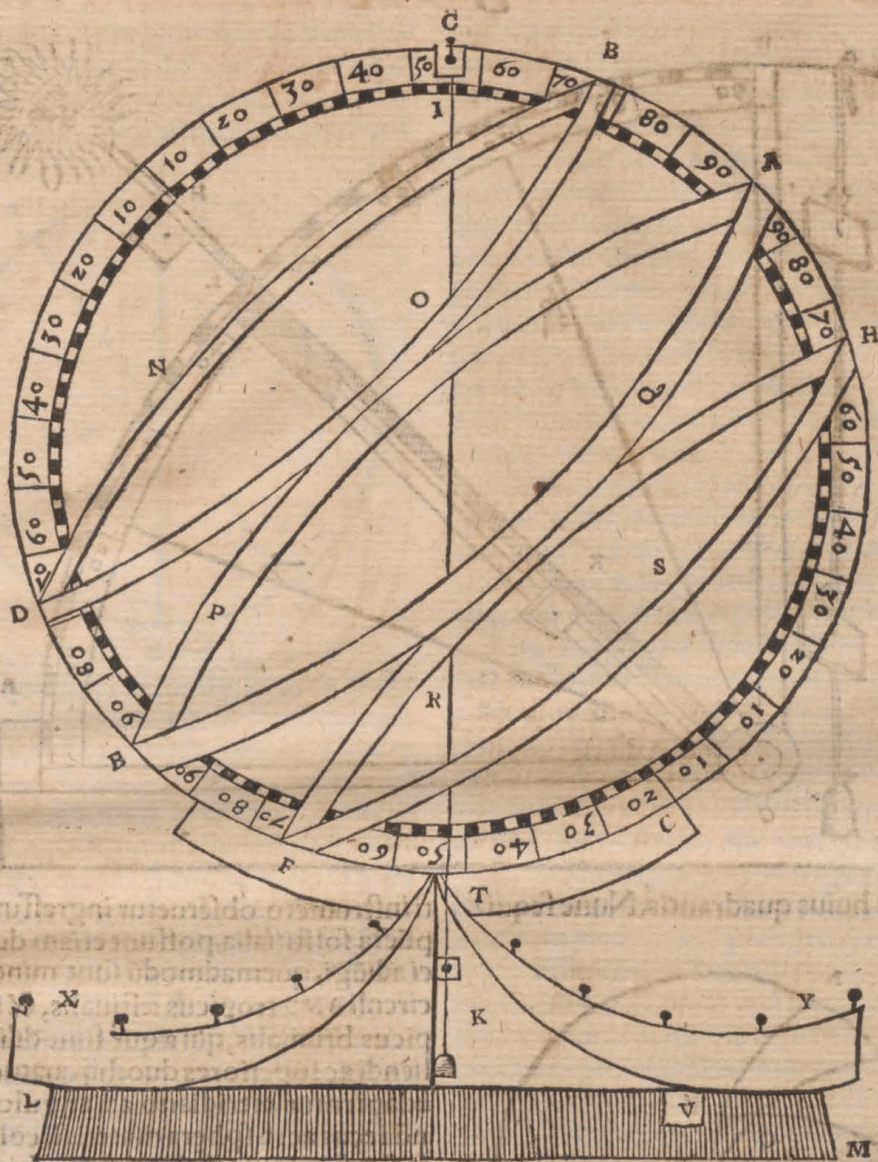

ctura & usu huius quadrantis. Nunc sequi-

tur alterum instrumentum, quo ueteres ma-
thematici usi sunt in indagandis æquinocitijs
à quibus pendet annui temporis cognitio,
nec non in indagandis solstitijs. Cuius stru-
ctura sic se habet: præparètur primùm duo
circuli æquales & mediocres magnitudine,
quorum superficies diligentissimè sint præ-
paratæ, hoc est, ad normam politæ, alter sit
promeridiano & diuidat̃ in 360. partes æ-
quales, sicut est circulus *ABDG* in hac figu-
ra, alter uerò referat planū æquatoris, & sit
circulus *AQP*. Et cùm aliquādo hoc sequē-

ti instrumēto obseruetur ingressus Solis in
pūcta solstitialia, possunt etiā duo tropi-
ci adiūgi, quemadmodū sunt minores duo
circuli **BND** tropicus æstiuus, & **HRS** tro-
picus brumalis, qui æquē sunt diligēter po-
liendi ac superiores duo: hī quatuor circuli
adaptentur meridiano ad angulos rectos,
nō secus ac in sphaera materiali coloris, quo
facto, fabricetur sedes instrumēti ad formā
FTGYH cuius pars **FTG** sit excauata, ut quē
at in ea uolui, hoc est eleuari & deprimi, po-
stremo adiungatur perpendiculum **IRK** in
puncto uertitis **I** ut sit uolubile. Et cum uo-
lueris eo uti, ponito super planū **LM**, super
lineam meridianā **LV**, quod planū sit per-
pendiculare ad horizontale planum: sic si-
tuato instrumēto directē ad planum meri-
diani, eleuetur circulus meridionalis à pun-
cto **T** uerus **G** secundū quantitātē comple-
menti polaris altitudinis loci tui, aut nume-
ra à puncto **A** uersus **C** polarem altitudinē
& demitte perpendiculum à uerticali pun-
cto, quo facto, obserues circa æquinoctiū,
& cum tota superficies æquatoris superior
APQ illuminabitur, ac concauitas eius fue-
rit tota obumbrata circa æquinoctium uer-
nale, dicas eo tempore Solem esse in ipso æ-
quinoctio, & sic agēdū est etiā in reliq̃ pun-
cto ægnoctiali. De solstitijs nō est alia ratio
nisi quod

nisi quod talis observatio fit in circulis tropicis scil. tempore æstivo in circulo BND O, & tempore hyemali in circulo HRFS, in quibus semper superior superficies in hora solstitiali illuminabitur & concavitas obumbratur, horum duorum instrumentorū structuram præmittere visum est, eo quod alterius hoc loci sit mētio. De astrolabio armillarū, quo etiā in hoc negotio aliquādo uti solebant, libro quinto dicetur. Cum Ptolemaeus uiderat Hipparchū perturbari ex eo quod aliquando inuenerat annū solarē minorem 365. diebus, & quarta unius, sed quāto minor esset inuenire non poterat, decreuit hoc explorare, ad quod sumpsit observationē Hipparchi, qua diligētissimē observauit æquinoctiū autūnale, anno 178. post mortem Alexandri, quod factum est diē tertia intercalariū in mediā nocte Alexandrię. Sciendum est quod Aegyptij longē aliā ra-

tionem habuerunt in numerandis diebus mensium, teste Macrobio, quā latini, qui singulis mensibus assignarunt 30. dies, et suos perfluos quinque dies apposuerunt ultimo mēsi scil. Mefori, qui respondent nostro Iulio, hos, inquā, quinq; dies appellant superadditos seu epactas, aut intercalares. Deinde sumpsit suā observationē æquinoctij autumnalis, quā habuit post excessum Alexandri anno 453. Aegyptio, quę facta est 9. diē mēsis Athyr, qui respōdet nostro Octobri & est tertius mensium Aegyptiorum, post ortū Solis per unā ferē horā, intervallum harū duarū observationū fuit 285. annorum Aegyptiorum, 70. d. 7. hor. & quintę unius horę. Nam si subtraxeris 178. annos à 453. annis, & numerabis à tertio diē intercalariū ab hora medię noctis, cuius crastinus fuit dies quartus usq; ad 8. diē, & 19. horas, ac 20. m. mēsis tertij Aegyptiorum Athyr

Annot. in Almagest. Ptol. Lib. III.

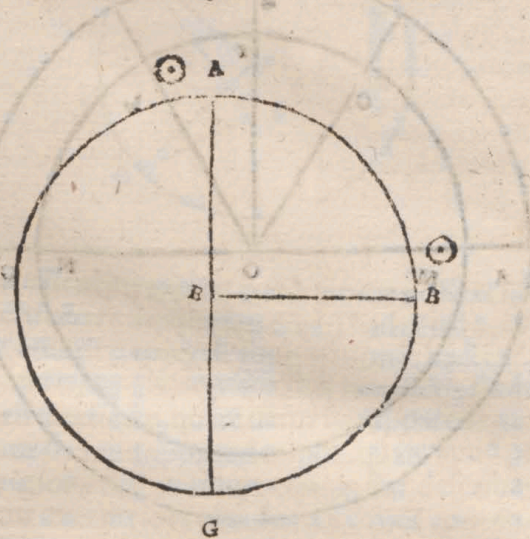
orum Athyr profiliant tibi 70. d. 7. hor. & quinta unius horæ. Si annus constaret ex 365. d. & 6. horis, debebat interuallum esse 285. anni Aegyptij, 71. d. & 6. horæ. Siquidẽ cum multiplicaueris 285. annos per sex horas, quæ sunt ultra dies 365. annui temporis, seu anni solaris, & quod pueniet diuideris per 24. horas æquales, nascetur tibi 71. dies, & sex horæ, à quibus si subduxeris 70. dies 7. hor. & 12. m. residuabuntur 0. d. 22. hor. et 48. m. deficiunt igitur in 285. annis Aegyptijs 0. d. 22. hor. & 48. m. ex his manifestum est si tempus inter duas obseruaciones fuerit 300. annorum quod integer dies deficiet. Idem iudicium est de obseruationibus, quas considerauit ad uernum æquinoctium, porro si diuideris 0. d. 22. hor. et 48. m. per 285. annos Aegyptiacos, puenient in producto 12. sec. quemadmodum ex diuisione unius diei qui deficit in 300. per 300. annos.

Quæ cum ita se habeant] Si subtraxeris has 12. sec. quæ natæ sunt ex diuisione 0. d. 22. & 48. min. per 285. annos, aut unius diei per 300. annos à 365. d. et 6. hor. hoc est, à 365. d. et 15. m. progredietur quantitas anni solaris, 365. d. 14. m. & 48. sec. hic sciendum est, quod Ptol. in hoc loco pro die naturali ponit 60. min. unde quarta pars horæ min. est 15. min. quæ ualent horas 6. quartæ partis de 24. horis. Nunc habito anno solari, erit structura tabularum æqualis motus Solis perfacilis. Nam si hanc Solis restitutionem resolveris in secundas & cum illis parceris integrum zodiacum, qui more solito partitur in 360. partes æquales, quæ modo partes, modo grad. appellantur apud Ptol. proueniet tibi motus diurnus Solis, harum uigesima quarta pars erit motus horarius, & si hunc diurnum motum multiplicaueris per 30. dies in tot enim dies deducitur quilibet mensis Aegyptius, habebis motum mensis mediū & sic de reliquis, has tabulas poteris extendere ad quotq. annos uolueris. Quomodo uero mediū motus ad quoduis tempus propositum querendus sit, infra docebitur.

Caput III.

Omnēs lineæ] Supra docuit indagare annuā Solis restitutionē, & hoc per obseruaciones tum à se tum ab Hyparcho consideratas, qua habita, ostendit regulas, quib. tabula mediū motus, qui est canon quasi in omnibus stellarum motibus ad inquirendum uerum, in æqualē, seu apparentem motum, sint conficiendæ. Et cum tantum retulerit, nouisse mediū motum, præmittendū nō duxi, quid sit mediū mo-

tus. Qui, ut author innuit, nihil aliud est, quàm motus ille, qui in temporibus æqualibus æquales arcus, quorum anguli sunt æquales in centro excentrici, describit. Describatur circulus ABG super cetro E et imaginetur Sol seu alia quæuis stella moueri ab A uersus B seu ad B, & A B ad G. Et cum ar-

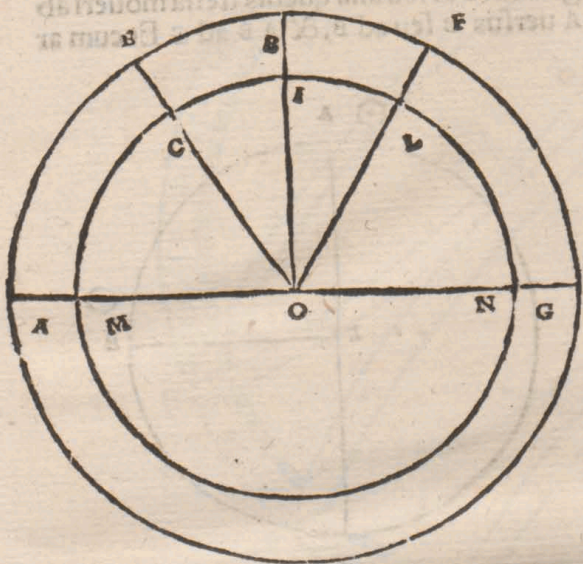

cus AB sit æqualis arcui, B G, erit angulus AEB æqualis angulo GEB per ultimā sexti & in quanto tempore Sol perficit arcū AB in tanto perficiet etiam arcū GB motu æquali, seu medio iuxta definitionē mediū motus. eadem est ratio in suppositione concentrici & epicycli, si centrū epicycli imaginabitur moueri à puncto A ad punctum B, & de inde à puncto B ad G punctū quod etiam fiet in tempore æquali, cum hi duo arcus, ut dictum est, sint æquales.

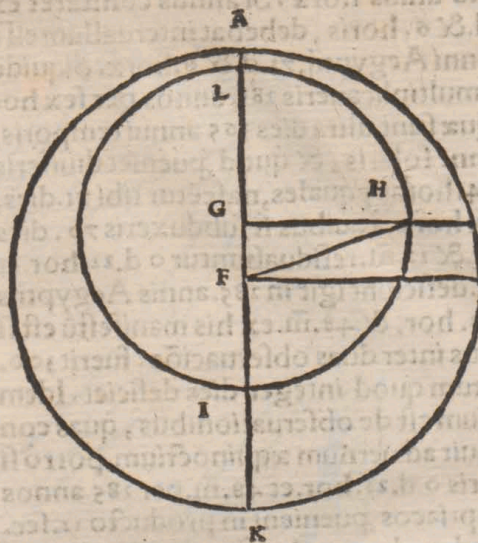
Causa uero] Duplici ratione cōtingere potest quod Sol inæqualiter moueri uideat, altera est excentrici suppositio, altera aut suppositio cōcentrici cum epicyclo. Impossibile est Solē sup circulo uehi, qui sit zodiaco cōcentricus, nā si hoc cōcederet, appareret nobis Solis motus in zodiaco equalis, sicut apparet ex hac figura, in qua ABG sit zodiacus, MIN cōcētricus seu deferēs corpus Solis AOG diameter o centrū utriusq. sumant nunc duo arcus CI, & IL æquales in circulo MIG, & excurrāt ex cetro o duæ lineæ OL, & OE, nunc imaginetur Sol in tāto tēpore moueri per arcū BE, in quanto mouet per arcū IL, & in quanto pertransit CI, in tanto pertransiet EB, sed pertransit arcū totū CIL in tēpore equali, ergo etiā arcū zodiaci BEB pertransiet, in tēpore equali qd est cōtra obseruaciones sicut uidebitur in capite consequēte. At cū in hoc cap. et in alijs toties fiat puncti

Eras. Osuald. Schreffenfuch fii

puncti remotissimi à terra & similiter puncti terræ proximi & loci æqualis ac inæqualis Solis & aliarum stellarum ac similium, mentio nō ineptē fieri arbitror si huc adscri

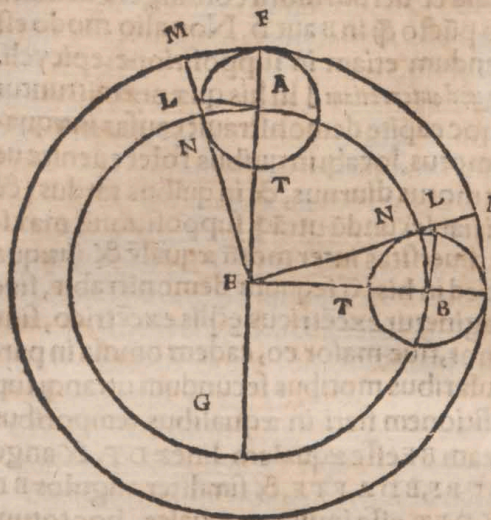
bantur eiusmodi uocum definitiones. Locus æqualis planetæ, dicitur locus in quo est, in excentrico suo. Locus uero inæqualis planetæ in zodiaco consideratus est punctus in zodiaco, quem ostendit linea quæ trahitur ad zodiacum à centro mûdi, & est parallela lineæ, quæ excurrit ex centro circuli excentrici ad corpus planetæ: ut hæc omnia faciliora fiant describatur figura, in qua A K B sit zodiacus seu zodiaco concentricus L I H excentricus descriptus super centro G, H est locus mediæ motus stellæ in excentrico, qui consideratur ex centro G, punctus B in zodiaco est locus mediæ motus, qui consideratur ex centro mundi seu stantis in superficie terræ, & cum terra comparata ad zodiacum sit instar puncti, erit centrum terræ, & locus intuitis stellarum, idē linea F B, qua ostenditur mediæ motus locus in zodiaco, est parallela lineæ G H. Verus locus, qui etiam apparens, & inæqualis dicitur, est locus Solis, seu alterius cuiusvis stellæ in zodiaco, quē ostendit linea excurrentes ex centro mundi per centrum stellæ usque ad zodiacum, quemadmodum est linea F H C, cuius extremitas C est uerus locus stellæ. Apogium est punctus excentrici remotissimus à centro mundi, sicut est punctus L. Perigium est F punctus excentrici centro terræ proximus, ueluti est punctus I, hi duo puncti ostenduntur per lineam, quæ transit

per utraq; centra, sicut est linea A F K, Verus motus seu inæqualis ipsius Solis est arcus zodiaci ab apogio aut perigio usque ad locū ueri motus in zodiaco, sicut est arcus A C. Apud Ptolemæum. est alia ratio inchoandi arcus motuū quā apud nostri seculi astronomos, qui soliti sunt inchoare motus ab Ariete. Mediæ motus Solis seu stellæ est arcus zodiaci ab apogio seu perigio usque ad locū, siue lineā mediæ motus, ut est arcus A B his cognitis facile erit scitu quid sit angulus mediæ motus, & angulus ueri siue inæqualis motus, ac angulus æquationis. In hac figura est angulus A F B angulus mediæ motus, & A F C angulus ueri motus, & C F B angulus æquationis, arcus uero B C æquatio mediæ ac ueri motus. Mediæ distantia seu mediæ longitudo est punctus, qui in zodiaco à maxima longitudine distat per quartam, hoc est, cū angulus A F B fuerit rectus: hinc fit mediæ longitudo, in qua maxima reperitur æquatio inter æqualem & inæqualem Solis motum, ab alijs definitur, quod tamen idem est, esse puncta quæ ostenduntur per lineam orthogonaliter ad lineam augis & oppositi, transeuntem per centrum mundi locum huius longitudinis representat punctus B in premissio schemate. Sicut se habet ratio horum uocabulorū in suppositione excentrici, ita se habet quoque in cōcentrici cum epicyclo suppositione. Esto A B G cōcentricus F M F zodiacus. imaginetur centrum epicycli moueri ab A ad B, stella uero in epicyclo à puncto F ad punctum I, locus motus æqualis epicycli erit in concentrico super

Annot. in Almagest. Ptol. Lib. III.

trico super puncto B, stellæ in epicyclo super puncto L, linea EBF sit linea ostendens locum medijs motus in zodiaco, qui sit punctus F, punctus M erit locus ueri motus in

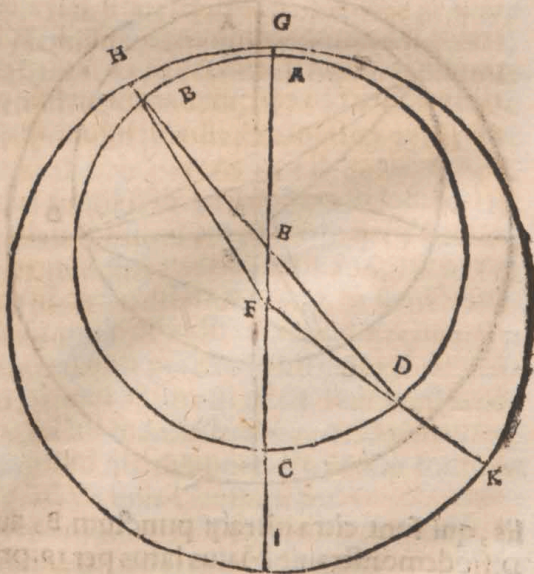
zodiaco quem ostendet linea ELM tracta ex centro concentrici, ad zodiacum usq. In concentrico autem erit N locus uerus, F est apogium, & T perigium, reliqua sunt ex superioribus per se manifesta.

Vtraq. enim istarum] Explicatis hactenus terminis & uocabulis, quorum usus est apud Ptolemaeum, deinde quid æqualis seu medius motus sit. Nunc porro pergit & dicit duas esse suppositiones propter quas motus æqualis possit apparere nobis in æqlis, quarum altera est, excentrici suppositio, altera autem concentrici cum epicyclo suppositio. Et cum prior sit aptior huic simplici Solis inequalitati, eam more suo geometricè astruit. Accipiantur in excentrico duo arcus æquales, quos Sol inæquali tempore pertranseat. Angulum AEB esse æqualem angulo CED constat per ultimam sexti, quæ docet eandem esse proportionem arcuum datorum in circulis æqualibus, quæ est triangulorum eorum arcuum. Vigesima prima primi confirmat angulum AEB maiorem esse angulo AFB, quia linea BE tracta ex puncto terminali B, cadit intra triangulū & est breuior linea BF, unde angulus AEB est maior angulo AFB. ex eadē propositione probatur angulus CED minor esse angulo CFD. nunc per cōmunem sententiā quicquid est maius maiore, & c. erit angulus CFD maior angulo AFB, nam cum anguli AEB, et CED per ultimam sexti sint æquales, & angulus AEB est maior angulo AFB, & angulus CED demonstratus est, minor esse angulo CFD, erit necessario ex communi senten-

tia CFD maior AFB. Igitur cū Sol in æqlis tempore perficit hos angulos, propterea quod arcus

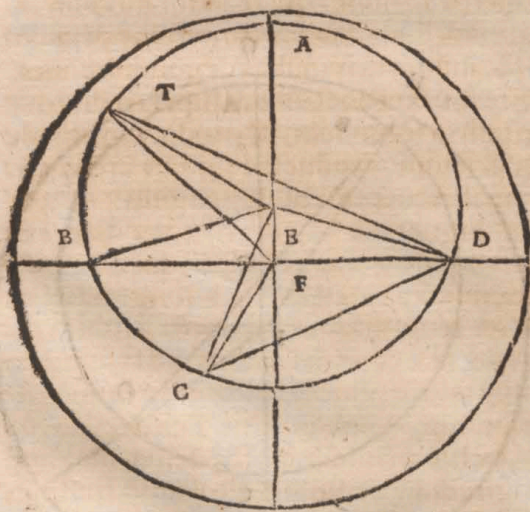
AB sit æqlis arcui CD erit motus æqlis respectu cētri E in æqlis seu diuersi ad cētrū F, idē cōtingit p epicycli suppositionē. hacten? Sed in suppositione quidem] Ex tam dictis facile est intellectu, quare uerus seu apparens motus sit apud apogion minor, quam apud perigion. Sed ut adhuc clarius fiat, describatur excentricus circulus ABCD, & concentricus zodiaco GHIK super centro mundi F, sit A maxima longitudo, C minima, accipiantur in excentrico in quo Solis motus est semper æqualis, duo arcus similes AB, & CD.

Imaginetur ☉ corpus esse sup pūcto B, aut super pūcto D, & excurrat linea recta à puncto D, usq. ad punctū B, quo facto, trahant à centro mundi per centrū Solis usq. ad zodiacum lineæ FH, & FK. Nunc dico angulū ueri motus GFH apud apogio, esse minorem angulo ueri motus IFH apud perigio. nam angulus IFD est maior per 16. primi aut 21. angulo IED, qui est æqualis angulo AEB, ut dictum

dictum est, ex quo sequitur angulū IFD etiam esse maiore angulo AEB qui est maior ex suprà dictis angulo ueri motus GFH, unde per cōmunem sententiā, quidquid est maius maiore, etc. erit angulus IFK ueri motus apud perigion longē maior angulo GFH apud apogion. Et cum Sol arcum AB, qui æquatur arcui CD æquali motu in æqualibus temporibus perambulet, sequitur apparentem motū diurnum esse maiore κ quam in arcu GH, propter dissimilē eorū magnitudinē, ex his erit epicycli ratio p se manifesta.

Dico igitur primum] postquā declarauit causas inæqualitatis Solis, nūc pergit & demonstrat, ubi talis inæqlitas sit maxima. In præcedentibus, inter alia, habita est definitio punctorum mediæ longitudinis, quæ ostenduntur in circulo, qui per medium signorum est, per lineam, quæ hinc inde excurrit per centrum mundi ad circumferentiā dicti circuli, & facit cū linea augis angulos rectos sicut est in sequenti figura linea B D utrinque ad zodiacū usque protracta, cū Sol in suo excentrico fuerit super puncto B, erit A E B angulus motus æqualis, A F B autē angulus motus apparentis, angulum B esse maiorem angulis T & C, & omnibus reliquis angu-

lis, qui sunt citra ultraq; punctum B, aut
D, sic demonstravit. Maius latus per 19. pri-
mi maiori angulo subtenditur, igitur in tri-
angulo FTD , latus FT maius est per 7. tertij
latere FD , sequitur angulum $FD T$ esse maio-
rem angulo $FT D$. porro in triangulo ETD
angulus ETD p. 19. primi æqualis est angu-
lo EDT eo quod latera ET & ED sunt equa-
lia, unde per communem sententiam, si ab
inæqualibus æqualia auferuntur, residua e-
runt inæqualia, sequitur reliquum angulū
 EDF esse maiorem residuo angulo ETF . Ve-
rūm angulus EDF est æqualis angulo EBF ,

per quintam primi, igitur angulus EBF est
maior angulo ETF , hac eadē ratiōe proba-
bitur EBF aut EDF esse maior angulo C , ex
his manifestū est maximā ineq̃litate inter
mediū & uerum motū contingere in nullo
alio p̃cto q̃ in B aut D . Non alio modo est
agendum etiā in suppositione epicycli.

Quod autem etiam] In his quæ præmittuntur in hoc capite demonstrauit causas inæqualis motus, locaq; in quibus solet euenire uelox motus diurnus, & in quibus tardus, & ubi fiat secundū utrāq; suppositionē maxima diuersitas inter motū æqualē & inæqualē. Sed in his, q̄ sequunt̄ demonstrabit, siue imaginetur excētricus q̄lis excētrico, siue minor, siue maior eo, eadem omnia in particularibus motibus secundum utranq; suppositionem fieri in æqualibus temporibus lineam B F esse æqualem lineæ D T, & angulos C B F, B D A, F T E, & similiter angulos B D F & D F T esse inuicem æquales, hoc totum pender ab his notatis propositionibus, scilicet, 33. 29. 4. 27. primi elementorum Euclidis, quæ etiam secundæ figuræ deseruiunt.

Caput IIII.

His ita expositis] Quæ supra geometrice ordine quodā pulcherrimo perstrinxit, ea nunc per exempla numerorum in hoc capite persequit̃, in quo primū generaliter docet inuenire, quantitatē lineæ, quæ est inter utraq; centra excentrici scilicet & circuli, qui est cum circulo per medium signorum concentricus, & locum maximæ & minimæ longitudinis in zodiaco. Deinde quanta sit maxima secundum utrunq; modum, inter medium & apparentē motum differētia seu diuersitas. Verū cū tota huius negocij operatio pendeat à triangulorū cognitione, adducā eorū triagulorū operationē, qui ad hoc negotiū requirūt. Cū itaq; uolueris scire omnes angulos trianguli rectanguli ex duobus lateribus notis, operare ad hunc, qui sequit̃ modū. Cōstituas nūmerū lateris quod prætēditur angulo recto, pro primo numero, sinū totū p secūdo, & latus qd opponit̃ angulo, q quærit̃ p tertio, q facto, operare secundū regulā pportionū, qd ueniet in pducto erit sinus, q subtrahit̃ arcui anguli q sit̃, huic sinui elicias ē tabulis sinuū arcū & habebis angulū, q subtracto à 90. gradibus, productum erit alius angulus acutus, aut operare modo dicto & idem eueniet.

Porro, cum tibi libuerit per unū ex duob.
angulis acutis notū, similiter per unū latus
eius cognitum, alia latera metiri, elicias si-
num an-

Annot. in Almagest. Ptol. Lib. III.

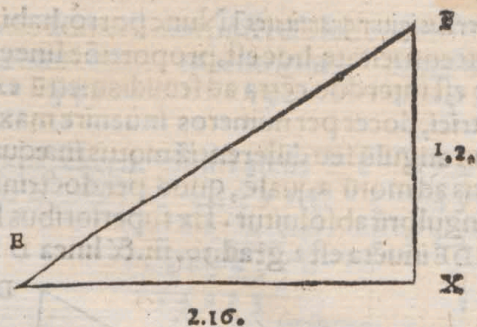
num anguli cogniti cum sinu illius comple-
menti, hoc facto, constituas sinum totū pri-
mum numerum, quemuis numerum noue
dationis seorsim pro secundo, & numerū
lateris dati pro tertio, & operare iuxta te-
norem regulæ proportionū, quod proueni-
et post operationem erunt latera, quæ quæ-
rebantur, horū usum melius percipies ubi
infra tractauerimus rem per exempla. Post
quam Ptolemæus per obseruationes didicit
Solem plus temporis facere à minimo mo-
tu usq; ad mediū, quàm à medio usq; ad ma-
ximum, hoc est, diutius morari in medietate
zodiaci, quæ est à uerno æquinoctio per
signa borealia usq; ad autumnale æquino-
ctium, quàm in reliqua medietate, huic con-
clulit maximam Solis longitudinem esse
in hac medietate, & non in alia.

Quomodo solstitiorum fiat obseruatio,
& quibus instrumentis, suprà expositum
est, ubi duorum instrumentorum structu-
ram explicauimus.

In diebus] Pro 30. minutis pone 12. horas.
Nam, ut suprà meminimus, Ptolemæus so-
let diem aliquando soluere in 60. minuta, &
facto, ingredi in tabulam medijs motus,
quem suprà cōponere docuit, primū cum
90. diebus in tabula mensium, quod ē regio
ne scribitur, notato seorsim, deinde ingre-
dere cum 4. diebus in tabulā dierū, & quod
ibi inuenies subscripto producto ante ser-
uato partes sub partibus, minuta sub minu-
tis, &c. postremo ingrediari cum 12. horis
in tabulam horarū & quicquid inibi inuen-
tum fuerit subscribatur, quemadmodum di-
ctum est, postea singulas denominationes
addas singulis denominationibus, si produ-
ctum transcederit sexagenarium numerū
adiicias præcedenti denominationi unita-
tem pro quolibet sexagenario numero, &
habebis 93. gradus, & 9. min. proximè, &
sic agito cum reliquis.

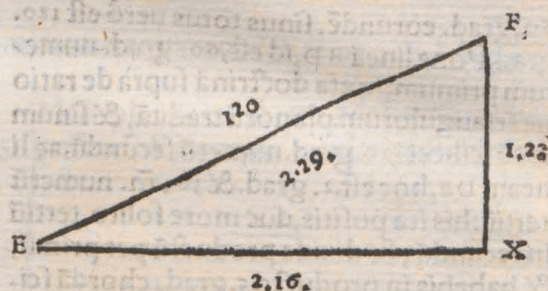
Et chorda] Regula quærendi chordas su-
prà in fine libri primi tradita est.

Et quoniam] Per penultimā primi habet q̄
quadrata linearū FX, & EX tantum faciāt,
quantum quadratum linearū EF, quæ præten-
ditur angulo recto EXF. Ex multiplicatio-
ne linearū EX in se, prodierunt 5. grad. 8. min.
16. secund. deinde ex multiplicatione alteri-
us linearū scilicet FX prouenerunt 1. grad. 4.
min. & 4. secund. his duobus productis in
unum collectis, & inde extracta radice qua-
drata habuimus 2. grad. & 29. min. proximè,
tanta est linea EF, excentricitas nimirum,
seu linea inter duo centra, quorum diame-

ter excentrici T C L est 60. grad.

Rursum quoniam] Habita excentricitate, nūc
restat quærare quantitatem anguli FEX. In
triangulo rectangulo EFX sunt tria latera
nota, itaq; si uolueris scire quantus sit an-
gulus FEX, tunc confugas ad regulam, q̄

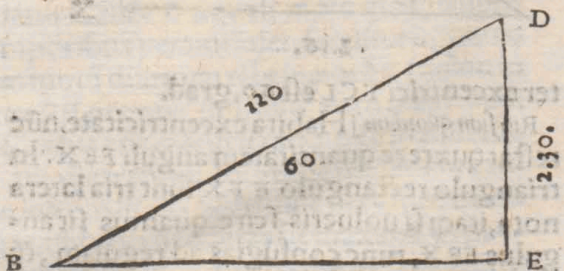
paulo antè tradidimus de inuentione angu-
lorum laterum cognitorum, hoc est, ordina-
numeros ad hunc, qui sequitur modum, 2.
29. | 120. | 1.2. quo facto, resolue primum
& secundum in minimas denominationes,
postea, iuxta doctrinam suprà traditā duc
tertium in secundum, & productum diuide
per primum, producti dimidijs arcus erit
arcus ille, qui prætenditur angulo FEX, &
cū angulus FEX sit in centro zodiaci erit
arcus BY in figura Ptol. idem, qui Y C excen-
trici, punctus Y est maxima longitudo seu
pūctus remotissimus a terra. Et si subtraxe-
ris 24. grad. & 30. min. quibus distat maxima
longitudo a puncto solstitiali æstiuo, resi-
duabuntur 65. grad. 30. min. tantus est arcus
AY, ex his manifestum est pūctum maxime
longitudinis tempore Ptolemæi fuisse in
5. grad. 30. min. Geminorum.

Verum quoniam] Aufer arcum OL, id est, 24.
grad. 10. min. à 90. grad. prodibunt 66. grad.
50. min. a quibus si iterum auferes arcum MS,
scil. 0. grad. 59. min. erit arcus LM 66. grad. 51.
min. Porro si iterū arcus OL, scilicet 2. grad.
10. min. subtrahentur ab arcu NM, id est, à 90.
grad. 59. min. erit arcus MT 88. grad. 49. min.
Ad habendum dies, partesq; dierum horū
grad. & min. dic 0. grad. 59. min. & 8. secund.
dāt unum diem, quot dies dabunt 88. grad.
49. min. reliqua perclara sunt.

e 2 Per

Eras. Osuald. Schrethentuefii

Per has igitur quantitates] Nunc porrò, habita excentricitate, hoc est, proportiõe lineę, quę est inter duo cētra ad semidiāmetrū excentrici, docet per numeros inuenire maximum angulū seu differentiā motus inæqualitatis ad motū æqualē, quod per doctrinā triangulorū absoluitur. Ex superioribus lineā DE inuēta est 2. grad. 30. m. & lineā DB

60. grad. eorundē, sinus totus uerò est 120. grad. Pone lineā BD, id est, 60. grad. numerum primum, iuxta doctrinā suprà de ratione triangulorum planorū traditā, & sinum totū scilicet 120. grad. numerū secundū, ac lineam DE, hoc est, 2. grad. & 30. m. numerū tertiu: his ita positis, duc more solito, tertiu in secundū, & diuide productū per primū, & habebis in productō 5. grad. chordā scilicet, quę pretendit angulo acuto EBD. Et cum eliceris ē tabula sinuū huius chordę arcum, habebis 4. grad. 46. m. quorū dimidiū sunt 2. grad. 23. m. tantus est angulus maximę differentię inter æqualē & inæqualē motū, scilicet angulus DBE. Ad hunc modum agitur etiā cū angulo ADE in epicycli suppositiõe, in quo fit angulus maximę æquationis, cum stella in epicyclo peruenerit ad punctum contactus. hactenus de his.

Caput V.

Verum ut particulares] Cum suppositio epicycli nō aliam requirat angulorū inuestigationē quā excentrici suppositio, eam dimittere uisum est, & tantū exēpla excentrici tractabimus, & quemadmodū Ptolemaus duo proposuit exempla, alterū existēte epicyclo supra lineā medię lōgitudinis, alterū autē existente eo infra dictā lineā, sic & nos duo alia nō sine causa adiiciemus, & ex quorū operatione etiā autoris exēpla rectē intelliguntur: sed ut rudiorib. huius artis uia indagandi angulos inæqualitatis, & ratio sciendi eiusmodi tabulas aperiatur, nos integram tractationē horū exēplorum ascribemus, ex quibus facillē quisq; peruidebit unde pēdeat hoc negotiū, quod ut est laboriosissimum, ita est tractatu iucundissimum, quidnam est iucundius, quidue animo gratius, quā posse, dato quocunq; motu me-

dio, angulum inæqualis motus inuenire, & contrā ex dato motu apparente, aut angulo inæqualitatis, quicunq; ille sit, posse in lucem producere motum medium seu æqualem, harum, inquā, rerū operatio in hoc capite, licet breuissimē, demonstratur. In tractatione primi exēpli nostri, hoc modo processimus, sicut uidebitur in sequētibus, scilicet duplauimus propositū arcū EF mediū motus, productū subtraximus à 180. grad. hoc est, semicirculo, quo factō, eliciuimus ē tabula chordarum dictorum duorum arcuum chordas, scilicet chordam DC, & TC, nam angulus ETF per decimā quintā pri-

mi est æqualis angulo DTC, quia sunt anguli contrapositioni, TC lineā est cōplementū. Et cum in triāgulo rectāgulo DTC unū latūs, nempe DT, cum uno angulo acuto DTC sit notum, quæsiuimus per doctrinā suprà traditam reliqua latera, scilicet DC, & TC, quibus habitis, addidimus productū lineę TC semidiāmetro excentrici FT, tunc lineā FC multiplicauimus in seipsam, et similiter lineam DC, hæc duo producta addidimus alterum altero, ē productio extraximus radicē quadratā, p lineā FD. Et sic habuimus in triāgulo rectāgulo DFC tria latera cognita, ad habendū angulū DFC, ordinauimus numeros iuxta doctrinā q̄ suprà tradidim⁹, & duximus tertiu numerū in secundū, productum diuissum est per primum, producti quæsitus est arcus ē tabula chordarū, cuius medietatē diximus esse angulū inæqualitatis DFC. Sic arcus EF motus æqualis datus 54. grad. cuius duplū sunt 108. grad. subtrahis illis à 180. grad. remanēt 72. grad. horū arcuū chordę sunt 97. grad. 4. m. 56. sec. p lineā DC, & 70. grad. 52. m. 3. sec. p lineā TC.

Ordinatio

Annot.in Almagest.Ptol.Lib. III.

Ordinatio numerorum post resolutionem.

Sinus totus, excentricitas, Sinus arcus D C.

432000 150 349496
50

D Sinus totus excen. Sinus arcus D C 17474800

432000 150 253923 349496

52424400

12696150

253923

38088450

33 7

45 8

66 22

38088450 881.28

4322000 60

43

1

5

165

19282

52424400

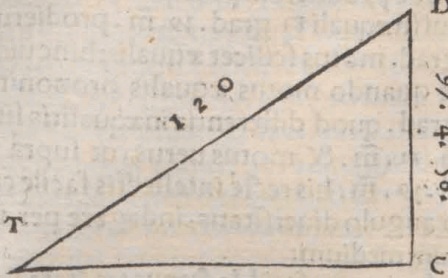
4322000

433

4

lat 9

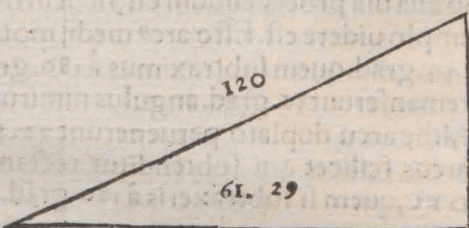
60

70.32.3

97.4.56

Si productum lateris T C adieceris semidiametro excentrici T F, creabuntur 61.grad, 28.minut, tota linea, scilicet F C.

61.28

Multiplic. lineæ D C Multiplicatio lineæ F C
post resolutionem. in se post resolutionem.

121

121

121

242

121

14641

3688

3688

29504

29504

22128

11064

13601344

14641

13615985

Dispositio numerorum pro indagando angulo D F C, Extractio radicis duorum quadratorum, post additionem.

1
3689

2
120

3
121

128

2420

121

14520

345

456

5783

14520

3689

1627

1479

2215

153736

267186

36899

368

255

366

18349

35766

3689

22

3 grad.

minut.

56

secund.

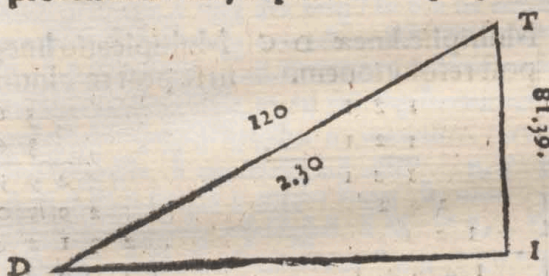
9

Tantus est sinus anguli D F C, cuius arcus inuentus est e tabula chordarum esse 3. grad. 46. minut. quorum medietas est 1. grad. 53. minut. angulus scilicet inaequalitatis D F C, cum Sol destiterit ab auge 54. grad. Si hunc angulum subtraxeris a medio motu 54. habebis angulum ueri motus A D B 52. grad. 7. minut. & sic dereliquis.

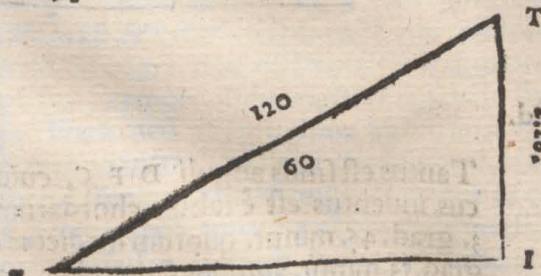
e 3 Quod

Eraf. Ofuald. Schrefhenfuchfii

Quod uero] Nunc porro docet, ex dato uero motu, inquirere medium motum. Sciendum est quod cum angulus medij motus minor fuerit 180 gradibus, fieri subtractio- nem anguli differentie medij et ueri motus, si uero maior, fit contra, quia in huiusmodi situ medius motus maior est uero, & linea medij motus præcedit lineam ueri motus. hæc res ex præcedenti exemplo satis perspi- cua est. Itaq; cum uolueris per uerum seu ap- parentem motum cognoscere medium si- ue æqualem motum, tunc debes elicere an- gulū inæqualitatis, quo habito, adijcias eū motui apparēti, & procreabit medius mo- tus, tunc, ut dictum est, hoc fiat, cum datus motus æqualis fuerit minor 180. gradibus, seu sex signis, hæc in exemplo hoc clariora fient. In quo iuxta Ptolemæi doctrinā, hac processimus uia, duplicauimus propositū

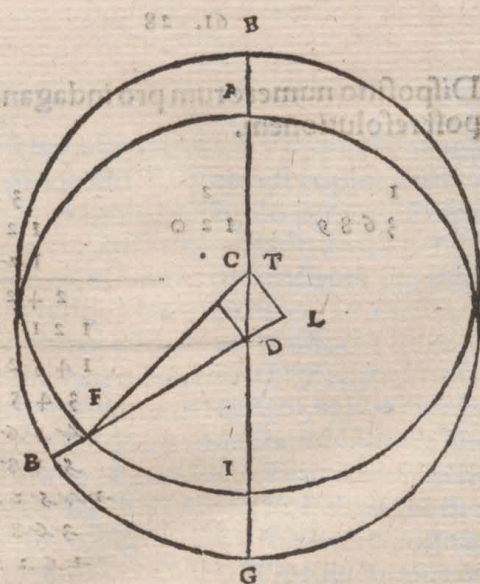
angulum motus inæqualis, scilicet angulū TDI , qui fuit in hoc exēplo simplus 81 grad. 39. m. duplus uero 163. grad. 18. m. deinde de promptissimus ē tabula chordarum duplam chordam arcus 163. grad. 18. m. quæ fuit 118. grad. 43. m. 40. sec. his habitis, disposuimus numeros, secundum uiam inueniendi late- ra quæq; ex uno latere, & uno angulo no- to, & inuēta est linea TI habere 2. grad. 28. m. Verum cum ex suprā dictis proportio li- neæ DT ad lineam TF sit data in triangulo TFI , quæsiuimus angulum TFI hoc modo,

scilicet, duximus 2. grad. 28. m. in sinum to- tum, hoc est, 120. grad. quod prouenit diui- sum est nobis per 60. prius omnibus, more solito, resolutis atq; æquatis, quod profi- lijt post diuisionem, fuerunt 4. grad. 56. m. tanta est dupla chorda TI , quæ pretendetur

angulo TFI , huius producti arcus desum- ptus est ē tabula chordarū, qui fuit 4. grad. 43. m. dimidium uero eius fuerunt 2. grad. 21. m. proxime, angulus scilicet quæsitus TFI , hoc productum postquam addidimus motui inæquali 81. grad. 39. m. prodierunt 84. grad. motus scilicet æqualis: hinc uide- re est quando motus æqualis proponitur 84. grad. quod differentia inæqualitatis sit 2. grad. 21. m. & motus uerus, ut suprā 81. grad. 39. m. his recte intellectis facile erit, dato angulo diuersitatis, indagare per illū motum medium.

Rursum in præposita] Hactenus tractata sunt ea, quæ requiruntur ad indagationem an- gulorum diuersitatis, cum centrum corpo- ris solaris fuerit supra medietatem cōcentri- ci, hoc est, supra locum in quo fit maxima æquatio, & similiter quo modo huiusmo- di anguli inuestigentur. Nunc properabi- mus ad exemplum secundum, in quo pau- lō alia uia procedendum est, sicut in hoc ex- emplo uidere est. Esto arc⁹ medij motus EF 144. grad. quem subtraximus à 180. grad. et remanserunt 36. grad. angulus nimirum ITF , hoc arcu duplato peruenerunt 72. grad. arcus scilicet qui subtenditur rectangulo DTI , quem si subtraxeris à 180. grad. rema-

nebit angulus CDT , horum duorum arcuū chordæ sunt, scil. 70. grad. 32. m. 3. sec. pro CD , et 97. grad. 4. m. 56. sec. pro CT . his habitis ordinauimus numeros pro habendis lateribus DC & CT ad hunc modum, 120 } 70.32.3. } 2.30. & operati sumus secū- dum docu-

Annot. in Almagest. Ptol. Lib. III.

dum documentum, de quo in precedentiibus dictum est; & uenerunt in producto pro latere CD 1. grad. 28. m. & pro latere CT 2. grad. & 1. min. Ad habendum angulum in æqualitatis CFD ad hunc situm: subtraxim⁹ lineam CT , hoc est, 2. grad. & 1. min. à semidiametro excentrici, scilicet 60. grad. & residuati sunt 57. grad. 59. sec. pro linea CF , quæ ducta in seipsam, & similiter CD , & duobus quadratis additis ac radicē quadrata inde extracta uenerunt in producto pro linea FD 58. grad. 0. min. Cum nunc duo latera trianguli CFD sint nota, nempe latus CD & latus FD , nō difficile erit indagatu quantus sit angulus CFD , quem hac uia indagauimus, scilicet posuimus numerū lateris FD primum, sinum totum secundum, ac numerum lateris CD tertium, & operati sumus iuxta rationem regulæ aureæ, & prodierunt post inuestigationem arcus, 2. grad. 54. m. quibus dimidiatis habuimus in producto 1. grad. 27. min. tantus, inquam, est angulus diuersitatis CFD , & sic de reliquis. Iuxta documentum horum duorum exemplorum tabula inæqualitatis solaris calculata est. Porro sextum & septimum caput per se clara sunt, ideo consulo ea præteriuimus.

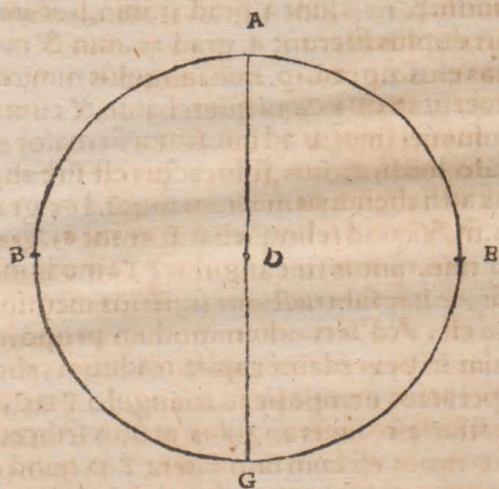
Caput VIII.

HActenus Ptolemæus miro quodā artificio tradidit omnia quæ pertinent ad fabricam tum tabularum medijs motus, tum tabulæ angulorum inæqualitatis, ad hæc datis ueris motibus, quomodo inde cognosci debent medijs motus, aut ex datis angulis uterque motus tam medius quam uerus, & hoc secundum utranq; suppositionem scilicet excentrici, & concentrici cum epicyclo. Nunc pergit & tradit quo pacto per obseruationem radix motus solaris sit constituenda ad quodcunque principiū temporis, ad quod hæc in primis requiruntur, scilicet cognitio tabularū medijs motus, & cognitio proportionalis lineæ, quæ est inter duo centra ad semidiametrum, & quo modo ex uero motu cognito sit inuestigandus angulus differentie inter uerum & medium motum, unde habebitur per subtractionem aut additionem secundum quod locus Solis in excentrico expositus, medius motus. Sed cum author hoc loci paulo aliter per uerum motum, angulū differentie uenari doceat, quam supra à nobis traditum sit, non inutile esse uidetur, ut uterq; modus paucis hic clarior reddatur.

Sit igitur] Ex doctrina quarti capitis mani-

festum est augem temporibus Ptolemæi fuisse in 5. grad. 30. m. Geminorū, unde oppositum eius est in 5. grad. 30. min. Sagittarij, & si numeraueris secundum ordinem signorum à principio Libræ in quo est punctum autumnale, usq; ad 5. grad. 30. min. Sagittarij, erit angulus $B DG$, ut habetur in textu, ueri motus 65. grad. 30. min. tantus est etiam angulus $T DC$ per decimam quintā primi, quia est angulus contrapositus. Ad eliciendam lineam TC , quæ prætenditur angulo TFC , duplauit Ptol. breuitatis gratia 2. grad. 30. min. excentricitatem, quos statuit secundum numerum, primus fuit sinus totus, deinde duplauit 65. grad. 30. min. & producti accepit lineam rectam, quæ fuit 109. grad. 12. min. & duxit more solito rectum in secundum, productum per primum diuisit, & nati sunt 4. grad. 33. min. horum arcus duplus fuerunt 4. grad. 20. min. & medietas eius 2. grad. 10. min. angulus nimirum diuersitatis TFC , qui querebatur, & cum angulus ueri motus ad hūc situm sit maior angulo medijs motus, subtractus est iste angulus ad habendum medium motū, à 65. grad. 30. m. & quod relinquebatur erant 63. grad. 20. min. tantus fuit angulus $F TI$ medijs motus, de hac subtractione superius mentio facta est. Ad secundum modum proportionum in precedenti capite traditum, aliter operatur, nempe sic: in triangulo $T DC$, ut dictum est, unus angulus acutus scilicet $T DC$ notus est cum uno latere TD quod ex quarto capite notum est, sed ut habeatur latus TC , ordinati sunt nobis numeri sic: gradus 120. grad. 2. min. 30. grad. 109. min. 12. redactis singulis numeris in minimā denominationē, operati sumus, ut solet, in regula de tribus & puenerunt 2. grad. 16. m. 30. sec. hoc facto, statuimus latus TF trianguli TFC , hoc est, 60. grad. primum numerum, sinum totum secundum, & 2. grad. 16. m. 30. secund. tertium numerum, & post operationem idem prodijt quod supra. Hinc euidentius est, quod Sol secundum medium motum quādo fuit in puncto æquinoctij autumn. absuit ab opposito augis contra ordinē signorū 63. grad. 20. m. & à maxima lōgitud. secundū ordinē signorū seu auge 116. grad. 40. m. huj grad. nascūt, cū 63. grad. 20. m. subtraxeris à 180. grad. His datis nūc restat scire quāto Sol distet à maxima lōgitudine seu auge, si medijs motus \odot calculabit à primo anno, & primo mēse thot Nabon. usq; ad tēpus instās, quo facta est obseruatio. hanc quantitatem

quantitatem reperit Ptol. esse 265. grad. 15. m. hoc modo scilicet, quæsiuit medium motum Solis 879. annorum 66. dierum, & duarum horarum æqualium, quem reperit (reiectis integris circulis ut solet, ubi numerus collectus excedit 260. grad.) 211. grad. 25. m. quos subtrahit à 116. grad. 40. m. sed cū numerus subtrahendus sit maior, quā numerus à quo debet fieri subtractio, adiecit integrum circulum, scilicet 360. grad. & postea subtrahit ac inuenit Solem primo die thot in meridie, primo anno Nabonossari distitisse à maxima longitudine 265. grad. 15. m. Sed ut talis subtractio manifestior fiat, esto ABGE circulus excentricus Solis, cuius centrum sit D, & diameter ADG, ponamus quod Sol tempore obseruationis, scilicet 17. anno Adriani, etc. fuerit super puncto B, hoc

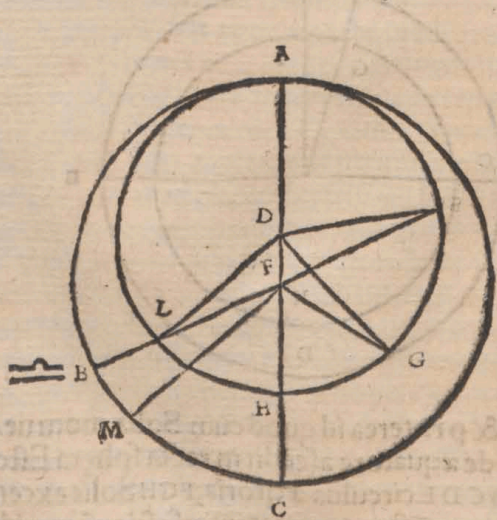
est, autūnali æquinoctio, & primo meridie mensis thot primo anno Nabonossari super puncto E, ex superioribus est arcus BA notus, qui inuentus est esse 116. grad. 40. m. & similiter arcus EAB, qui est 211. grad. 25. m. Et cū arcus BA sit minor arcu BAE, nō potest ab eo fieri subtractio. Ideo adijciatur integer circulus ABGE, hoc est, 360. grad. ad 116. grad. & 40. m. à quibus si subtrahit arcus EAB, relinquetur arcus BGE. At cū arcus EAB auferatur ab arcu AB, & integro circulo, necesse est, relinqui arcū BGE unā cum arcu AB, additis his duobus arcubus fit arcus ABGE, hoc est, distantia Solis à maxima longitudine quæ inuenta est 265. grad. & 15. m. Si itaq; numeraueris à puncto A qui augem representat, hoc est, à 5. grad. 30. m. Geminorum usq; ad finē 265. grad. 15. m. id est, punctum E in quo fuit Sol in meridie primo die thot, puenies ad 0. grad. 45. Piscium

Caput IX.

Vando igitur] Hoc capite breuissimis traditurus est quomodo tam medius quā uerus motus Solis sit inueniendus, & hoc ad quodlibet tempus propositum, sed tempus propositum est id quod est à principio regni Nabonossari usq; ad tēpus illud in quo motus quærendus est. Verum ut res clarius fiat, uisum est, eam exemplo quodā illustrare. En uolo quærare medium ac uerum motum Solis ad annum 882. & 72. d. 5. hor. 50. min. post principium regni Nabonossari, hoc tempus fuit uigesimus annus Adriani, 13. d. mensis Athyr secundū Aegyptios 5. hor. 50. min. Cū non inueniam 882. annos præcisē in tabula mediū motus, accepi proximē minorem, scilicet 810. annos, quibus adherent in dextra 163. grad. 4. min. 12. sec. 15. ter. subtractis 810. annis à 882. remanserunt 72. anni, hos quæsiui in linea annorum collectorum, in quorū latere dextro inuenti sunt 342. grad. 29. m. 42. sec. 25. ter. hoc productum subscriptū est superiori, grad. scilicet gradib. minuta minutis, &c. Porro cum 72. dies non inuenti sint præcisē in tabula mensium, accepi numerum proximē minorem, nempe 60. dies, qui secū habebant 59. grad. 8. min. 17. sec. et 13. ter. quos subscripsi superioribus, quo facto, intraui cū reliquis 12. diebus in tabulā dierū, et inueni 11. grad. 49. min. 39. sec. 26. ter. qui etiam subscripti sunt: postea immisse sunt 5. hor. in tabulam horarū, quod circa eas inuentū est, fuerunt 0. grad. 12. m. 19. sec. 13. ter. in quibus egi secū dum modum dictum. Postremo, ingressus sum in tabulā horarum cum 50. min. bis cū 24. min. & semel cum 2. m. et pro minutis in tabula inuentis posui secundas, & sic de reliquis appellationibus, & subscripsi bis 59. secund. & 8. ter. & pro 2. min. 14. secund. producto ante habito: his ita stantibus, addidi singulas appellationes singulis appellationibus, reiectis integris circulis, productum fuerunt 216. grad. 46. min. quibus additi sunt 265. grad. 15. min. quibus distitit Sol à maxima longitudine, in primo anno Nabonossari thot secundū Aegyptios die primo in meridie, tota summa excreuit, reiectis integris circulis ad 122. grad. 1. min. Et cū numerauī hos grad. à maxima longitudine, id est, 5. grad. & 30. min. Geminorum, perueni ad 7. grad. 31. min. Libræ secundum medium motum. In æquando hoc motu ita processī, scilicet iterum ingressus sum cum 122. grad.

Annot.in Almagest.Ptol.Lib. III.

72. grad. 1. minut. in tabulam inæqualita-
tis, & cum iste numerus non reperiatur
præcisè accipi, ut solet, proximè minorem
120. grad. cuius differentiã ad immediatè se-
quentem seorsim scripsi, scilicet 3. grad. &
quod scribitur in tertia & quarta linea, no-
taui extrã, & fuerunt 2. grad. 6. minut.
quo factò, subtraxi 120. grad. à 122. grad.
1. minut. & remanserunt 2. grad. 1. minut.
Differentia 2. grad. 6. minut. anguli diuersi-
tatis ad proximè sequentè fuerunt 4. min.
has tres differentiã ordinãui ad hunc mo-
dum. 3. grad. 2. grad. 1. min. 0. grad. 4. min.
& operatus sum secundum exigentiã re-
gulæ de tribus, & procreata sunt ex eius-
modi operatione 3. minut. quæ, cum se-
quens angulus diuersitatis sit minor, sub-
tracta sunt, à 2. grad. 6. minut. & residua
sunt 2. grad. 3. minut. pro angulo æquatio-
nis, quem, iuxta doctrinam huius capituli,
cum mediis motus, qui numeratur, sicut
suprà dictum est, à maxima longitudine,
sit minor 180. grad. subtraximus à 122.
grad. 1. minut. quod supererat fuerunt 119.
grad. 58. minut. pro uero motu Solis, qui-
bus numeratis à maxima longitudine, per-
uenimus ad 5. grad. & 28. min. Libræ, & ita
conclusimus ad tempus propositum, So-
lem secundum uerum motum fuisse in 5.
grad. 28. minut. Libræ, & secundum medi-
um seu æqualem motum in 7. grad. 31. min.
eiusdem signi, & sic de reliquis. Sed ut hæc
magis manifesta fiant, proponatur talis fi-
gura, in qua singula demonstrabuntur, ut
dici solet, ad oculum, circulus, A B G esto

Zodiacus, A L H G excentricus circulus . E
locus Solis in principio regni Nabonassa-

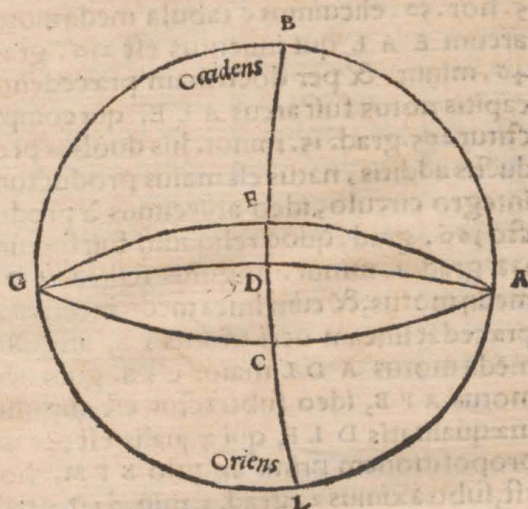
ri, locus uerò medijs motus, qui queritur sit punctus L, uerus locus in zodiaco punctus B, & protrahat lineam ueri motus BLFE per centrum mundi F, & lineæ DL, DE, & DG ad loca Solis in excentrico. Ex tempore dato, scilicet 882. annorum 72. d. & 5. hor. 50. eliciuimus è tabula medijs motus arcum EAL qui inuentus est 216. grad. 46. minut. & per doctrinam præcedentis capitis notus fuit arcus ALE, qui completitur 265. grad. 15. minut. his duobus productis additis, natus est maius productum integro circulo, ideo abieciimus à producto 360. grad. quod reliquum fuit fuerunt 122. grad. 1. minut. angulus scilicet ADL medijs motus, & cum lineam medijs motus FM præcedat lineam ueri motus FB, angulus medijs motus ADL maior est angulo ueri motus AFB, ideo subtractus est angulus inæqualitatis DLF, qui æqualis est per 29. propositionem primi angulo BFM, hoc est, subtraximus 2. grad. 3. min. à 122. grad. 1. minut. nempe arcum BM ab arcu ABM, & relictis sunt 119. grad. 28. pro arcu AB, & sic de reliquis punctis.

Ad *Alexandrie meridiani*] Cum quædam ciuitates sint orientiores quàm Alexandria, quædam uerò occidentales, oportebit calculum uel temporis, uel motuum planetarum, & maxime Lunæ, quæ uelocioris cursus est reliquis, ad meridianum Alexandriæ reducere. Quæ reductio ad hunc fiat modum, scilicet. perpende an locus seu ciuitas, in qua eiusmodi calculus factus est, minus distet à meridiano fixo, qui transit per insulas fortunatas, quàm Alexandria, hoc est, an longitudo talis ciuitatis uel loci sit minor longitudine Alexandriæ, si sic, aufer longitudinem illius ciuitatis à longitudine Alexandriæ. Si uero illius longitudo fuerit maior longitudine Alexandrina, subtrahas longitudinem Alexandrinam & differentiam redigas per 15. in horas, & horarum minuta, hoc infra in exemplo clarius intelliges, Vt res manifestior sit, adducemus schema in quo *ABGL* sit meridianus fixus, ductus per insulas fortunatas, *BDL* æquinoctialis, circulus *ADG* meridianus Alexandrinus, *ACG* meridianus Babilonicus, *AE G* meridianus transiens per Romam. Si *BE* longitudinem Romam, quæ minor est longitudine Alexandrina subduxeris ab excu *BD*, qui repræsentat longitudinem Alexandrinam tunc

Equatio
meridiana

Eras. Osuald. Schrethenfuchsi

residuabitur arcus D E differentia horum meridianorum, scilicet Alexandriæ & Romæ. Porro si longitudo Alexandrina, & longitudo Babilonica fuerint datæ, & cupis scire earum differentiam in meridianis,

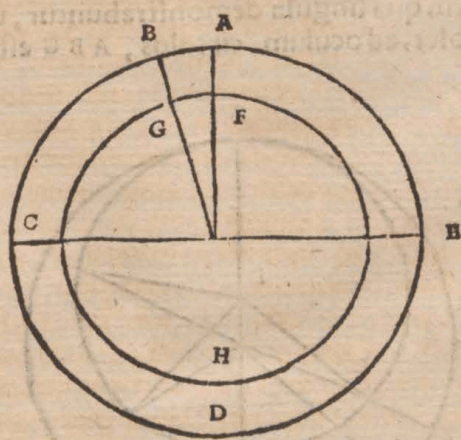
tunc subtrahito B D ab arcu B C, & residua bitur differentia D C, proponatur, exempli gratia, longitudo Alexandrina esse 60. grad. 30. minut. quæ sit arcus B D, & longitudo Babilonica 73. grad. & sit arcus B C, subtracta maiore à minore relinquetur arcus D C 12. grad. 30. minut. quibus diuisis per 15. ut supra dictum est, prouenient 50. sexagesimæ unius horæ æqualis. Hoc paucis etiam animaduertendum est, quod productum talis differentię post resolutionem in tempora æquinoctialia debet addi in tempore pro ciuitate orientaliore, & subtrahi pro ciuitate occidentaliori: sed in motu fit contrarium, nempe medijs motus dictę differentię, hoc est, temporis, sunt addendi pro occidentaliori ciuitate & subtrahendi pro orientaliore: quomodo medijs motus sint elicte ndi ex tempore differentię meridianorum alio loco dicitur, quod omnino nihil difficultatis habet, ubi medius motus planetæ in die fuerit notus. Exempli gratia. in superioribus habitum est, quod differentia meridianorum Alexandriæ & Babiloniæ, fuerit in tempore 50. minut. unius horæ. Si itaque medium alicuius eclipsis fuerit Alexandriæ, ad cuius meridiem in his libris fit operatio, hor. 8. 40. m. post meridiem, et uis reducere illud ad meridianum Babilonicum, tunc, cum Babilonia sit orientaliore Alexandria, 50. sexagesimas seu minuta u-

nus horæ æqualis, addas 8. hor. 40. minut. & prouenient 9. hor. 30. minut. medijs eclipsis pro meridiano Babilonico, hoc fit eam ob rem quod Babiloniæ propter tumorem terræ citius meridiem est quam Alexandria. de hac re fusius tractatum est in annotationibus primi libri, ubi res conuenienti figura illustrata est.

Caput X.

IN hoc capite author primum definit diem naturalem: deinde paucis ob oculos ponit commodius esse ut principium diei naturalis sumatur à puncto meridiano diurno aut nocturno, quam ab horizonte: tertio ostendit quanta sit maxima differentia dierum naturalium, & in quibus syderibus minimè negligenda sit eiusmodi differentia. Postremo tradit regulam quomodo dies naturales sint reducendi ad æqualitatem.

Quare æqualis dies] Motum Solis contrarium esse motui primi mobilis, hoc est, Solem moueri ab occasu ad ortum, ex primo libro manifestum est. Vnde dies naturalis meridianus seu æqlis est integra reductio corporis solaris à puncto meridiano iterum ad illud punctum, quæ complectitur unam æquatoris reuolutionem, unà cum tanta æquatoris portiuncula quanta respondet diurno medio motui Solis, scilicet 0. grad. 59. min. 8. sec. ex hoc liquet diem inæqualem comprehendere 360. tempora æquinoctia-

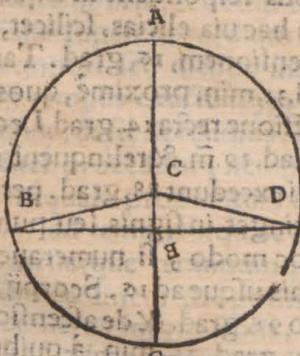
is & præterea id quod cum Solis motu uero de æquatore ascendit in recta sphaera Esto A B C D E circulus æqtoris, F G H Solis excentricus, punctus A referat intersectionem meridiani cum æqtore, et C E sit horis, & Sol ponatur esse in suo circulo in puncto F sub puncto meridionali

Annot. in Almagest. Ptol. Lib. III.

meridionali A, & imaginetur rapi cum primo mobili ad punctum occidentalem E & ex E ad D ac C, & redire ad punctum meridionalem A, & priusq; redijt ad punctum A, motus est medio motu in suo circulo ab F ad G, qui arcus est 59. min. 8. secund. cui respondet in æquatore arcus BA recta nimirum ascensio, quæ est 54. min. continet ergo dies naturalis integram reuolutionem circuli æquinotialis, scilicet, circulum A E D C B A & insuper arcum B A, hoc est, 360. grad. unâ cum 54. min. sic etiam intelligendum est de die inæquali. Dux assignantur causæ, quibus hoc additamentum uariatur. Altera quod Sol in temporibus æqualibus ut dictum est, motu suo inæquales in zodiaco abscindit arcus, altera uero quod æquales arcus circuli per medium signorum habent inæquales ascensiones tum rectas, tum obliquas, ut exempli gratia: in recta sphaera ascendunt cum prima decade Arietis 9. tempora & 10. min. cum secunda autem 18. tempora, & 15. min. quæ differunt 15. min. Sed quomodo Sol motu suo medio inæqualibus temporibus abscindat de circulo per medium signorum inæquales arcus supra satis superq; auditum est.

Penes igitur Maximam differentiam ait fieri ex distantijs ab uno medio motu ad alterum medium motum, quod non aliter intelligendum est, quam causam inæqualitatis dierum prouenientem ex diuersitate motus Solis, incipere ab altera mediarum longitudinum, & finire ad alteram: sed quod maluit hic incipere quam ab ullo aliorum punctorum excentrici, causa est hæc, nempe quod motus Solis æqualis seu apparens ibi medio motu sit conformis ac æqualis. Verum ut hæc melius intelligantur describatur excentricus A B G D, super centro C, cuius diameter sit A C G, in quo capiatur centrum zodiaci E, & excurrat ad circumferentiam linea B E D, quæ sit orthogonalis ad diametrum A C G, & trahantur ex puncto C ad puncta B, D, lineæ C B, & C D, anguli C B E, C D E continent maximam Solis inæqualitatem, sicut ex supradictis manifestum est. Dierum naturalium maxima diuersitas fit ratione excentrici Sole existente in distantijs B A D, B G D, quæ sunt ab uno medio motu, hoc est, media longitudine B, ad alterum medium motum scilicet G. Manifestum est ex superioribus quod procedendo per superiorem medietatem

circuli per medium signorum ubi punctus maximæ distantie Solis à terra est, medium motum maiorem esse apparente in duplo maximæ æquationis, nam anguli excentrici A C B, A C D maiores sunt quam anguli zo-

diaci B E G, D E G, angulis inæqualitatis C B E, C D E, quorum uterq; inuentus est esse 2. grad. in quibus additis sit tota diuersitas inter medium apparentem motum, in superiori medietate zodiaci 4. grad. 46. min. Sed procedendo per inferiorem medietatem zodiaci in qua reperit minima longitudo, medius motus est minor quam uerus seu apparens tantum, quanti sunt duo anguli C B E, C D E, qui, ut dictum est, sunt 4. grad. 46. min. Si quidem anguli excentrici seu medij motus B C G, D C G, sunt minores angulis ueri motus B E G, D E G, secundum quantitatem angulorum maximæ diuersitatis C B E, C D E. hinc fit, quod quantum diuersus seu uerus motus minuit per superiorem medietatem à medio motu, tantum augeat per inferiorem, productum quod nascitur de additione, & diminutione in ambabus medietatibus sit 9. grad. 32. minut. ferè, tanta, inquam, est diuersitas dierum naturalium per excentricitatem Solis causata.

Penes autem Quemadmodum inæqualitas dierum, quæ causatur per excentricitatem Solis, initianda est, in eo loco ubi medius motus diurnus adequatur uero motui diurno, nempe in medijs longitudinibus, sic etiam causa inæqualitatis dierum propter rectarum ascensionum inæqualitatem proueniens initianda est, ubi unus gradus æquino-

et talis ascendit in recta sphaera cum uno gradu zodiaci, nempe à 16. grad. Tauri, & 14. Leonis, ac à punctis, qui sunt his oppositi, ut est 16. grad. Scorpion, & 14. grad. Aquarii. Nam si numeraueris à 16. grad. Tauri in zodiaco usque ad 14. grad. Leonis, inuenies distantiam horum duorum punctorum 88. grad. quibus respondent in æquatore 93. grad. quos hac uia elicias, scilicet, accipias rectam ascensionem, 16. grad. Tauri, quæ est 43. grad. 31. min. proximè, quos subtrahas ab ascensione recta 14. grad. Leonis, hoc est, à 136. grad. 29. min. & relinquent 92. grad. 53. min. qui excedunt 88. grad. per 5. grad. Idem continget in signis seu punctis oppositis hoc modo, si numeraueris à 14. grad. Leonis usque ad 16. Scorpion, habebis de zodiaco 92. grad. & de ascensione recta Scorpion 223. grad. 31. min. à quibus subtrahis 136. grad. 29. min. residuabuntur 87. grad. ferè, quos cum auferes à 92. grad. erit id quod reliquum est 5. grad. differentia scilicet dierum naturalium, additis his duobus productis, prodibunt 10. grad. quibus dies naturales ob hanc causam differunt, & sic de reliquis punctis deferuentibus huic negotio, iudicandum est.

Hac de causa.] Facile est intellectu quare Prolemæus iudicauerit commodius esse dies naturales numerari à meridiano quam ab horizonte, siquidem cum manifestum sit horizontes non esse fixos per omnes regiones, imò uariari, oportuit, ne nasceretur tertia causa inæqualitatis dierum naturalium, ordine dies à quodam puncto seu circulo sphaeræ, qui in quolibet loco suppletet uices horizontis recti, ad quod nullus circulorum sphaeræ commodior est quam meridianus, quia, si ab eo exorditur dies naturalis, permanet inæqualitas dierum, quæ prouenit ex rectarum ascensione diuersitate, per omnem regionem, eadem.

Penes solarem quidem.] Priusquam ostendat modum conuertendi dies inæquales ad dies æquales, operæ precium esse arbitratum est, docere quo loco principium additionis dierum inæqualium super æquales sit, et quantum sit differentia ex utrisque causis collecta, quæ in hunc modum elicitur: primum inuestigetur ea, quæ fit ratione solaris inæqualitatis, deinde altera, quæ fit penes meridiani transitum: prima ita queri-

tur, scilicet, numera à medio Aquarii secundum ordinem signorum usque ad principium Scorpion, hoc est, à puncto D in subiecta figura ad punctum B, & habebis in producto 255. gradus zodiaci ad habendum quantitatem arcus excentrici E I F unde quot graduum sit arcus zodiaci D A, id est, à medio Aquarii usque ad maximam

principium in medium

longitudinem, 5. grad. 30. min. Geminarum, si ritè numeraueris nascentur tibi 110. grad. 30. minut. quorum angulus æquationis E H G inuentus est 2. grad. 16. minut. proximè, quo facto, numera iterum à puncto A, qui est punctus maxime longitudo, ad punctum B, principium, scilicet, Scorpionis, quod ascendet de numeratione erit 144. grad. 30. min. horum, inquam, graduum æquationis angulus F H G, est 1. grad. 22. minut. si hæc duo producta in unum compones, proficient 3. grad. 38. min. solaris scilicet inæqualitas, qua deficit arcus zodiaci D A B ab arcu excentrici E I F, additis illis 255. gradibus, fiet medius motus arcus E I F 258. graduum, 38. minut. proximè. Nunc ad inuestigationem inæqualitatis, quæ contingit penes meridiani transitum, quæ sic manifestabitur, scilicet, queratur recta ascensio 5. gradus Aquarii, quæ est 317. grad. 31. minut. & recta ascensio principii Scorpionis, quam inuenimus esse 207. grad. 50. minut. à qua si subtrahita fuerit, adiecto integro circulo, ascensio Aquarii residuabuntur 250. grad.

Annot. in Almagest. Ptol. Lib. III.

250. grad. 19. minut. Cum hoc productum subtraxerimus à 255. grad. zodiaci relinquuntur 4. grad. 41. minut. pro inæqualitate contingente in meridiano, hæc duæ inæqualitates simul faciunt octo gradus, & 19. minut. differentiam scilicet ex utrisque causis collectam. hæc tenetur.

ut ergo] In æquatione dierum hoc maximum uenit obseruandum, nempe quod sit alia ratio æquandi tempus quod incipit à quadam radice præscripta, item alia ubi tempus datum non pendet à certa radice, sicut perspicue uidebitur in exemplis, quæ hic adducemus. Cum tempus propositum non erit adligatum certæ radici, ueluti cum datur tempus interiacens duarum eclipsium, aut aliud consimile, & uis illud æquare, tunc quare uerum & medium motum dati temporis, quibus inuentis, immitte uerum motum in tabulam rectarum ascensionum, et extrahe inde rectam ascensionem, quæ ad hanc operationem incipit ab Arietis principio, hanc rectam ascensionem subtrahas à medio motu si fuerit minor eo, aut subtrahas medium motum ab hac recta ascensione nuper inuenta, tum, inquam, cum medius totus fuerit minor, differentia inde proueniens erit dati temporis æquatio, quam per quatuor tempora æquinoctialia redigas in minuta, ut solet, multiplicando hanc æquationem adde diebus inæqualibus si ascensio recta fuerit maior medio motu, sin minus eam subtrahas, & exhibunt dies æquati.

Porro si libuerit dies æquatos reducere ad dies inæquales, similiter habeas modo dicto medium & uerum motum, & motui uero accipe rectam ascensionem, sicut meminimus, eius differentia ad medium motum erit æquatio, cuius tempus addito æquali motui si medius motus superauerit suam quantitatem ascensionem, uel minue si è contra, & prodibunt dies inæquales: ut res sit clarior, habeas eiusmodi exemplum. Proponuntur mihi 354. dies, & horæ æquinoctiales simpliciter 2. ac 30. minuta, hoc tempus uolo reducere ad horas æquales, quod factum est hoc modo. scilicet, desumpsi è tabula medij motus huius temporis motum æqualem, qui fuit 349. grad. 2. minuta, quo equato, iuxta præcepta præmissa, prouenerunt in producto pro uero motu 349. grad. & 15. minut. cum quibus intraui in

tabulam rectæ ascensionis, & reperi ascensionem rectam ab Ariete 350. graduum ac 9. minut. fere, & cum hoc productum sit maius medio motu, subduxi ab eo medium motum, quod reliquum fuit erat 1. gradus & 7. minuta, quibus ductis in quatuor prodierit 4. minuta, 28. secunde pro æquatione temporis, sed cum tempora æquinoctialia superent medium motum, addidi ea tempori seu diebus inæqualibus, & prodijt tempus exactum 354. d. 2. hor. & 34. minut. & sic de reliquis. In secundo modo aliter proceditur, nempe sic, cum tempus inæquale proponitur, quod sit reducendum ad tempus æquale, tunc quæ ratur ad utrumque terminum, scilicet ad principium & finem propositi temporis medius & uerus motus Solis, sicut ipsemet author admonet, quod breuiter ita intelligendum est: habeatur locus Solis uerus & medius in zodiaco ad principium radicis, sicut in hoc capite Sol in primo anno Nabonassari secundum Aegyptios thot in prima meridie æqualiter obtinebat 0. grad. 45. minut. Piscium, inæqualiter uero 3. grad. 8. min. eiusdem signi.

Cum quævis res melius percipiatur exemplis propositis, quam proluxa uerborum serie, proponatur tale exemplum: enuolumus hoc tempus inæquale, scilicet, 620. annos, 219. dies, & horas æquales simpliciter 18. & 20. minuta à primo Nabonassari anno secundum Aegyptios thot in prima meridie, ad tempus seu dies æquales conuertere, primum quæsiuimus secundum præcepta noni capituli, medium motum huius temporis oblatis, quem inuenimus 65. grad. 52. minut. integris circulis reiectis, cui adiecti sunt 265. grad. 15. minut. & nati sunt 331. grad. 7. minut. quibus equatis, prodierunt pro equali motu 332. grad. 7. minut. hos enumerauimus secundum ordinem signorum à 5. grad. 30. minut. Geminorum, & peruenimus secundum medium motum ad 6. grad. 37. minut. Tauri, & secundum uerum motum ad 7. grad. 37. minut. eiusdem signi, quo facto, numerauimus à 0. grad. 45. min. Piscium, ubi Sol medio motu in meridie erat primo anno Nabonassari secundum Aegyptios thot, usque ad 6. grad. 37. min. Tauri, & ascenderunt 65. grad. 55. min. Sed uerum motum radicis numerauimus à 3. grad.

1 Eras. Osuald. Schreckhenfuchsi

grad. 8. min. Piscium, usque ad 7. grad. 37. min. Tauri, quod ex hoc productum est fuerunt 64. grad. 29. cum quibus a 3. grad. 8. min. Piscium, ad 7. grad. 37. min. Tauri ascenderunt in rectarum ascensionum tabula, 60. grad. 12. min. quibus subductis a medio moru, scilicet 65. grad. 56. min. relictum

sunt 5. grad. 44. min. postquam multiplicauimus eos per 4. inuenta est æquatio 22. miferè, quæ, iuxta ratione constitutionis radice, subducta sunt à tempore proposito, & relictum est tempus æquale 620. annorum, 219. dierum, 17. horarum, & 58. min.

hactenus de hoc capite.

ERAS. OSVALDI SCHRECKHENFUCHSI, IN ALMA

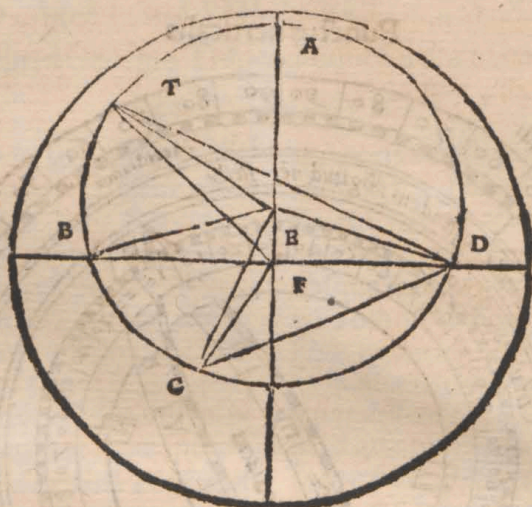
gesti priores tres libros annotationum finis.

grad. 8. min. Piscium, usque ad 7. grad. 37. min. Tauri, quod ex hoc productum est fuerunt 64. grad. 29. cum quibus a 3. grad. 8. min. Piscium, ad 7. grad. 37. min. Tauri ascenderunt in rectarum ascensionum tabula, 60. grad. 12. min. quibus subductis a medio moru, scilicet 65. grad. 56. min. relictum sunt 5. grad. 44. min. postquam multiplicauimus eos per 4. inuenta est æquatio 22. miferè, quæ, iuxta ratione constitutionis radice, subducta sunt à tempore proposito, & relictum est tempus æquale 620. annorum, 219. dierum, 17. horarum, & 58. min. hactenus de hoc capite.

grad. 8. min. Piscium, usque ad 7. grad. 37. min. Tauri, quod ex hoc productum est fuerunt 64. grad. 29. cum quibus a 3. grad. 8. min. Piscium, ad 7. grad. 37. min. Tauri ascenderunt in rectarum ascensionum tabula, 60. grad. 12. min. quibus subductis a medio moru, scilicet 65. grad. 56. min. relictum sunt 5. grad. 44. min. postquam multiplicauimus eos per 4. inuenta est æquatio 22. miferè, quæ, iuxta ratione constitutionis radice, subducta sunt à tempore proposito, & relictum est tempus æquale 620. annorum, 219. dierum, 17. horarum, & 58. min. hactenus de hoc capite.

Annot.in Almagest.Ptol.Lib.III.

Hæc figura pro ea ponatur, quæ habetur
folio 64. columna prima,
lib.3. Cap.3.

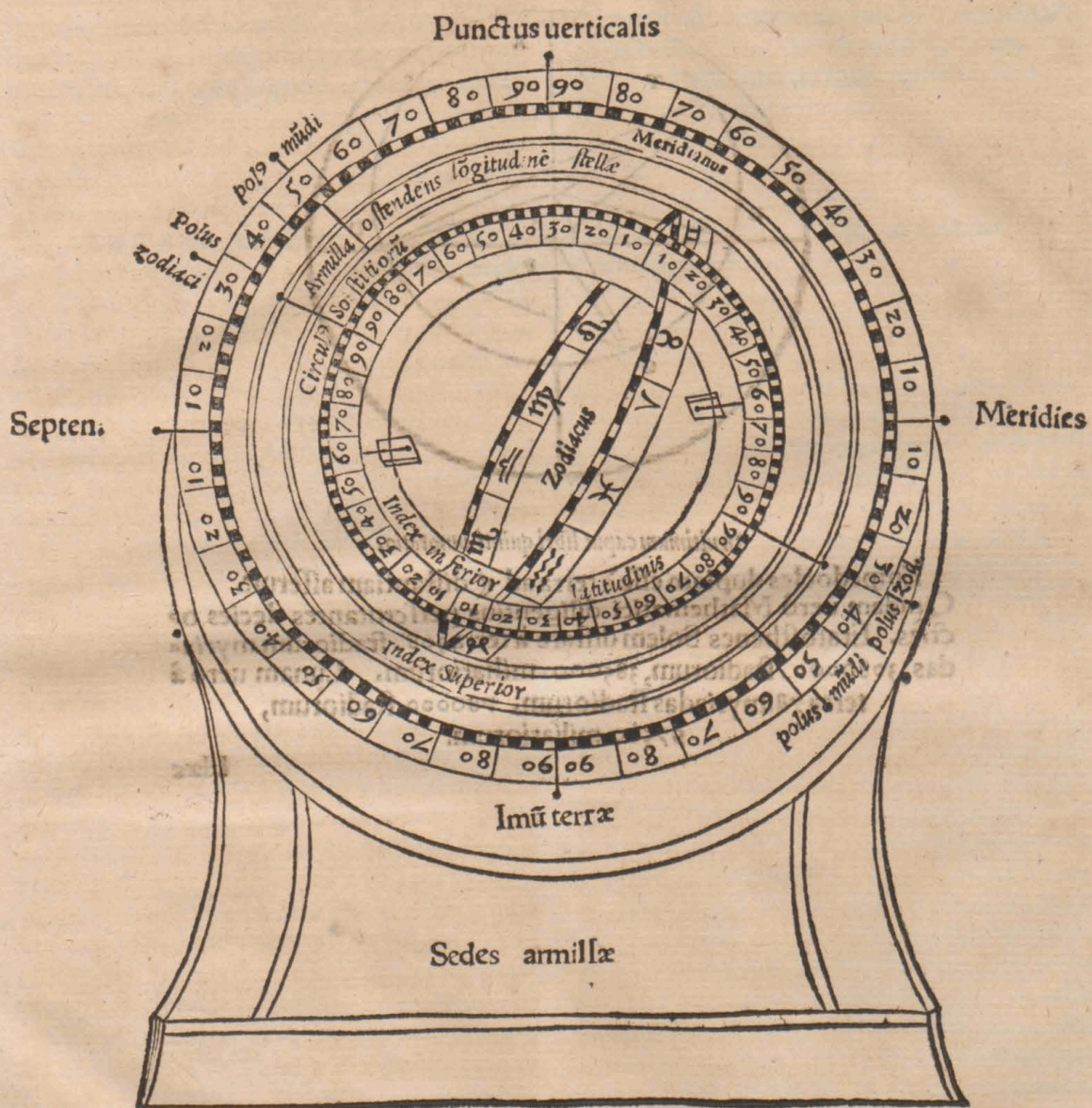

In ultimum caput libri quinti annotatio.

Empedocles duplam esse à terra ad ∞ distantiam asseruit.
Quidam uerò Mathematici diligentius perscrutantes decies o-
cties. Eratosthenes Solem distare à terra 308. stadiorum myria-
das, 3080000. stadiorum, 385000. miliariorum. Lunam uerò à
terra 78. myriadas stadiorum, 780000. stadiorum,
97500. miliariorum.

Hxc

Hæc figura debet ad primum caput libri quinti
 ti poni, pro ea quæ habetur
 fol. 101.

MAGNAE COMPOSITIONIS

Cl. Ptolemæi Alexandri-

ni libri à Georgio Trapezuntio è Greco conuersi.

CAPVT PRIMVM.

PROPTIME mihi uidetur ô Syre, qui bene philosophati sunt, Speculatiuam philosophiæ partem ab actiua separasse. Nam & si actiua accidat parti, ut prius speculatiua sit, magnam tamē differentiam in ipsis inuenies, non solum quia nonnullæ uirtutes morales absq; disciplina etiam multis inesse possunt, cum speculatiuam scientiam sine doctrina consequi impossibile sit: uerumetiam quia maxima utilitas in altera ex sequenti actione quæ in ipsis rebus habetur, in altera ex progressu speculationum fieri solet. Hinc opus esse nobis putauimus, ut actiones quidem cogitandi motibus sic temperemus, quod ne in minimis quidem, considerationis eius obliuiscamur, quæ ad pulchrâ ordinatamq; metis constitutionem perducatur. Otium autem maximè ad doctrinam Theorematum (quæ plurima pulcherrimaq; sunt) & præcipue illorum quæ propriè mathematica dicuntur conuertamus. Commodè namq; admodum Aristoteles speculatiuam partē in tria rursus genera partitur: phisycū, mathematicum, theologicum. Nam cum res omnes, ex materia & forma & motu constet, quorum singula quauis minimè seorsum à subiecto inspicere possint, intelligi tamen sine reliquis possunt. ¶ Primam quidem primū omnium motus causam si quis in summa simplicitate accipiat, Deum inuisibilem atq; immobilem arbitrabitur, & doctrinæ genus quod in hoc uersatur, theologicum appellabit. Altissima enim mundi actus hic superat, & à sensibilibus omnino substantijs separatus super illa penitus intelligitur. ¶ Genus autem, quo materiales qualitates quæ semper mouentur inquirimus, quodq; circa molle ac dulce, album & calidum, & similia uersatur, iure physicum nūcupabit: cum eius substantia incorruptibilibus plerumq; & sub lunari orbe inueniatur. ¶ Quod autem formarum progressiuorumq; motuum naturam ostendit: figuræ insuper ac magnitudinis & ad hæc multitudinis, loci,

temporis atq; similium scientiam scrutatur, id doctrinæ genus Mathematicum esse definiat. Quippe res istæ inter duas superiores consistunt, non solum quia & sensu & absque sensu percipi possunt, uerumetiam quia omnibus simpliciter rebus tam mortalibus quàm immortalibus accidunt: cum in ijs quidem quæ semper mutantur, secundū separabilem formam commutentur. In ijs uerò quæ perpetuæ naturæ ac æthereæ sunt, incommutabilitatem formæ immobilē seruent. ¶ Quia igitur hinc intelleximus duo speculationis genera, coniuncturæ magis quàm certioris scientiæ nomine appellari posse: cum theologicum incomprehensibile sit. Naturale autem propter instabilitatem materiæ uix percipi possit, atq; propterea nunquam de ipso conuenire possit, philosophantes arbitremur. ¶ Solū uerò mathematicum (si quis rectè ipso utatur) firmam & immutabilem scientiā afferet, quoniam demonstratio, Arithmetica, Geometrica quæ uia & ratione, procedit, quibus dubitatio longè abest. Placuit huic generi prouiribus maximè subuenire, ac præcipue illi eius parti quæ de diuinis atq; cœlestibus corporib. est. Sola enim hoc de perpetuis (quæ semper eodem modo se habent) considerat. Et propterea ipsa quoq; potest sine confusione semper eodem se modo habere ac percipi, quod proprium scientiæ est. Ad cetera quoq; genera, non minus quàm illa, ipsa conferre uidetur. ¶ Hæc enim ad Theologicum genus uiam maximè præparat.

Gauric.

Nam & ad theologicam scientiam hæc maximè nos ducit, quum sola possit rectè considerare immobilem & inseparabilem substantiam, ab earum uicinitate quæ sensibilibus quidem mouentibusq; ac motis, æternis uerò & impassibilibus substantijs accidant tum circa rationes, tum circa ordines motuum.

Nam sola rectè propinquitatem accidentium sensibilibus substantijs, & mouentibus quidem motisq;. Perpetuis uerò atque impassibilibus, motibus quoque ipsis motuumq; ordinibus, immobilem & separatū actum intelligere quodammodo potest.

A

¶ Ad

¶ Ad naturale quoque genus non parum con-
ducit, quum conformis totius naturalis sub-
stantiae proprietates a progressui motus con-
ditionibus apprehendatur, ueluti corrupti-
bile quidem atque incorruptibile a recta atque
circulari, graue autem atque leue aut passiuum
aut actiuum, ab eo quod est ad medium atque a
medio. ¶ Atqui ad motum actionumque de
corde hanc praeter ceteris alijs, nos propter diui-
narum rerum similitudinem & mensuram,
faciet maxime perspicaces amoresque diui-
nae huius pulchritudinis studiosis iniiciet, et
ad simile animae statum, quasi natura, pro-
pter speculandi consuetudinem deducet. Nos
igitur hosce amores speculatiois rerum sem-
piternarum continue augere uolentes, quae
quidem inuenta hactenus sunt, ab his didici-
mus qui uere ac exquisite his disciplinis in-
haeruerunt, & ipsi tantum afferre atque addere
conabimur, quantum ferè tempus, quod in-
ter nos & illos interfuit, addere potest.
Quae igitur ad praesens luce clarius perspe-
ximus, ea omnia quam breuiter aperteque (ut
uel qui aliquantulum in doctrinis praegres-
si sunt, siue hanc scientiam degustarunt faci-
lius percipere possint) commentari & li-
teris mandare conabimur. Verum ut absolu-
te negotium hoc habeatur, cuncta quae ad
inspicienda coelestia conferunt serie sua ex-
ponemus. Sed ne longa nobis oratio con-
texatur, quae quidem a praeis exacte inuen-
ta sunt, ea breuiter enarrabimus. Quae uero
uel nondum, uel non commodè tradita sunt,
ea pro facultate nostra latius exponemus.

De ordine huius doctrinae. Cap. II.

Proposui autem negotij huius illud
praecedat, ut uniuersalem terrae to-
tius habitudinem ad totum coelum
perspiciamus: particularium uero
quae deinde sequuntur. Primum est, ut de ob-
liqui circuli situ & locorum habitabilium
consideremus, & ad hanc differentiam quae in
ordine penes inclinationes per unumquen-
que horizonta alterius loci ad alterum sit.
Hanc enim consideratio si praecesserit, faci-
liorem ad considerata reliqua uiam praebe-
bit. Alterum ut de solari motu atque lunari, &
de accidentibus suis doctrinam afferamus.
Nam nisi quis hanc prius tenuerit, non erit pos-
sibile stellarum percipere accidentia, ita cum
ad extremum fiat sermo de stellis. Quae quidem
ad orbem stellarum pertinent, quas fixas ap-
pellare solent, iure praecedent. Sequentem au-
tem quae ad erraticas quandoque accommo-
dantur. Horum singula tanquam principijs

ad inueniendum & quasi fundamentis usi,
partim hisque perspicua apparet. Partim cer-
tis praeis nostrisque obseruationibus, de-
monstrare conabimur, & consequenter eis
lineari demonstrationum uia ratione acco-
modabimus. Vniuersale igitur quod praece-
dit huiusmodi est. Quod coelum sphaericum
est, & globi modo peruoluitur. Quod ter-
ra quoque secundum uniuersales suas partes
accepta, quo ad sensum sphaerica est atque
globosa. Si tu uero in medio totius coeli ce-
tro similitima collocatur. Magnitudine autem
atque distantia ad fixarum stellarum sphaeram
tanquam punctum se habet, nulloque pro-
gressiuo motu mouetur. De quorum sin-
gulis pauca breuiter (ut in memoria reducatur)
nobis perstringenda sunt.

Quod sphaericum est, globique modo coelum
conuoluitur. Cap. III.

Prima igitur principia ab huiusmo-
di obseruatione uerisimiliter a pri-
scis hominibus inuenta mihi uiden-
tur. Solem enim & Lunam aliasque
stellas ab ortu semper ad occasum in aequi-
distantibus inter se circulis ferri uidebant,
ita ut incipientes ab inferioribus quasi ab
ipsa terra sursum ferantur, paulatimque in al-
tiora conscendere uideatur, rursusque propor-
tionaliter circumuolui atque descendere, quo-
usque omnino, quasi in terram inciderint, pe-
reant. ¶ Temporeque aliquo interiecto, rur-
sumque perspiciebant quasi ab alio prin-
cipio oriri atque occidere, & ad haec tempora
& ad hanc ortum occasumque loca similiter
atque ordine certo in uniuersum redire: sed
stellarum, quae semper cernuntur, circumuo-
lutio quae circa idem semper uertitur cen-
trum, ut coelum sphaericum esse crederent,
maxime illos compellebat. Necessario enim
punctum illud coelestis sphaerae polus effici-
tur, cum stellarum quae ipsi centro propin-
quiores sunt in minoribus circulis peruolu-
uantur. Quae uero remotiores secundum
proportionem distantiae maiores circulos
faciunt, donec ad eas quae occidunt distan-
tias ueniant, quarum etiam propinquiores
illis quae semper cernuntur breuiori tempo-
re occultari uidebant, remotiores autem pro-
portionaliter maiore. Propter haec igitur so-
lam praedictam opinionem primo habue-
runt, deinde reliqua quoque consequenter in-
tellexerunt, quum omnia simpliciter quae
apparent contrarijs opinionibus suo testi-
monio repugnent. Nam si quis stellarum
motum recte ad infinitum fieri supposue-
rit,

Experien-
tia quibus
phases ex-
hibentur
distant

Argum-
ta
by
volunt
phases

tit, ueluti nonnulli putarūt, quē nā uia & que ratio excogitari poterit? Quare ab eodē q̄tidie initio ferri cernantur? quo etiam pacto stellæ in infinitū profectæ regredi possent? aut quomodo regressus earum ne cerneretur. At quomodo magnitudines earū ita sensim non minuerentur, ut tandem nullæ uiderentur? Nunc uerō contra maiores quidem in ipso uidentur occasu & sensim ita occultantur, ut ab terræ superficie ipsius quasi obice obtegi uideantur, incēdi autem ipsas à terrā rursusq̄ in terram extingui absurdum omnino atq̄ irrationabile uidetur. Nam quis eam in magnitudinibus & quantitatibus earum in distantijs, locis, atq̄ temporibus, seriem, casu & absq̄ ratione fieri concederet? Præterea partem quidem aliā terræ incendendi naturam habere, aliam uerō extinguendi. Imō autem eandem alijs incendendi, alijs extinguendi, etiam stellarum easdem alijs incensas, iam autem extinctas esse, alias nōdum. Si quis, inquam, hæc omnia ridicula concederet, quid de apparentibus semper dicemus? quæ nec oriuntur nec occidunt. Aut qua de causa quæ incenduntur & extinguuntur non ubique illico oriuntur uel occidunt. Quæ uerō id minime patiuntur, semper super terram ubique sunt: nam exdem non possunt alijs incendi extinguīq̄ semper, alijs nūquam istorum aliquid pati. Apertē namq̄ patet easdem stellas apud alios quidem oriri atq̄ occidere: apud alios autem neutrum istorum facere. Et ut breuiter perstringam quancūque aliam motus celestium figuram præter globosum quisquam supposuerit, necesse erit in æquales distantias à terra superiorum partes corporum fieri, ubicunq̄ & quomodocunq̄ situm ipsius posueris, ut & magnitudines & distantia stellarum ad inuicem in æquales eisdem singulis circumductionibus uideantur, quasi modò magis, modò minus distaret, quod accidere nequaquam uidemus. Nam quod iuxta horizontes maior magnitudo stellarum uideatur, non distantie paruitas id facit, sed huiusmodi terram obeuntis euaporatio, quum inter uisum nostrum & stellas ipsas exhalet, ueluti maiora in aquis submersa uidentur, & quidem tanto maiora quanto profundiora petierint. Sed illa quoque, ut sphaerica esse celestia sentiamus, compellunt quod nulla alia figura supposita præter istam structuræ instrumentorum conuenire possunt, quod cum celestium motus nulla re prohi-

beatur & facillimē omnium uoluatur. Figurarum quoq̄ omnium, in superficiebus quidem circularis, in solidis uerō sphaerica facillimē mouetur: quumq̄ capatiores ex diuersis figuris æqualem habentibus ambitum illæ sint, quæ plures angulos habet. Circulus quidem planis, sphaera uerō solidis capatior omnibus inuenitur. Cælum autem cæteris omnibus corporibus capatius est. ¶ Sed ad hanc sententiam naturalia etiam quædam impellūt, ueluti quod corporibus uniuersis subtiliorum partiū magis quam similitum æther est. Superficies autem corporum quæ similitum partium sunt similes partes habent. Solæ uerō superficies in planis quidem circularis, in solidis autē sphaerica similitum partium sunt. Quum igitur æther solidus sit, globosum esse necesse est. ¶ Præterea terrestria quidē corruptibiliaq̄ corpora ex rotundis uniuersaliter, natura quamuis ex dissimilitum partium figuris cōstituit. Aetherea uerō diuinaq̄ omnia ex similitum partium atq̄ sphaericarum. Nam si plana uel concaua essent, nō omnibus, qui ex diuersis terræ locis, in eodem tempore conspiciunt, circularis esse figura uiderentur, quas ob res quum æther (rationabile est etiam) qui hæc continet, naturæ similis similitumq̄ partium sit sphaericus & circulariter æqualiterq̄ feratur.

Quod terra quoq̄ sphaerica sit ad sensum quantum ad uniuersas partes. Cap. II. III.

Quod etiam terra secundū omnes partes accepta sphaerica sit ad sensum, sic maximē intelligemus. Solem enim & Lunam aliasq̄ stellas uidere licet non secundum idem in omnibus terris oriri atq̄ occidere, sed prius semper orientalibus, posterius autem occidentalibus. Nam quæ in eodem tempore sunt ecclipses & maximē lunares, nō in eisdem horis, id est, æqualiter à meridie distantibus apud omnes conscribi inuenimus, sed semper apud orientiores obseruatas conscriptasq̄ horas, posteriores illas fuisse quæ ab occidentalibus obseruatæ sunt. Cumq̄ horarum etiam differētia terrarum distantia proportionalis inueniatur, non absurdē terræ superficiē globosam esse quæpiam affirmabit: quoniam similitudo partium quæ per omnes partes propter rotunditatem accipitur proportionaliter semper ijs quideinceps sunt seipsam obijcit quod accidere non posset, si alia q̄ sphaerica terræ figura esset. ¶ Quod etiā inde patet, nā

A 2 si causa

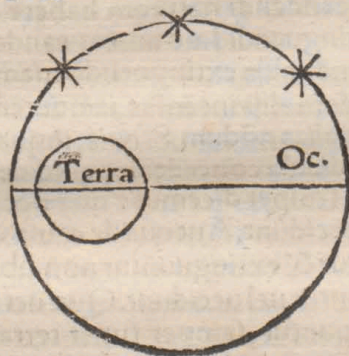
Argumenta
ta 6. q.
by eadem
volūditas
+ batz

si caua esset occidentalioribus oriētes stel-
lae prius uiderentur, si plana in eodem tem-
pore omnibus simul qui in terra sunt orirē-
tur atq; occiderent. Triangularis uero si ef-
set, aut quatuor angulorū (uel cuiusuis plu-
rium angulorum) figurā omnibus similiter,
qui eādem rectam lineam habitant, quod
nullibi fieri uidetur. ¶ Quod autē nec chy-
lindri quidem formam habet ita, quod rotū-
da quidem superficies ad ortum atq; occa-
sum uersa sit, planarum uero basium latera
ad mundi polos, quod quasi uerisimile ali-
qui putarēt, inde perspicuum est, quod nul-
la unquam stella semper conuexam habentibus
superficiem, cerneretur, sed aut om-
nes omnibus orirentur atq; occiderent, aut
eādem & aequaliter ab utroq; polo distan-
tes omnibus semper apparent. Nunc ue-
rō quanto magis ad septētrionem progre-
dimur, tanto plures australiorum quidem
stellarum occultantur, borealiorum autem
cernuntur. Vt hinc pateat, quod etiam hāc
terrā globositā obices proportionaliter
ad laterales faciens partes sphaericam figu-
ram undiq; ostendit. ¶ Ad hāc si omnibus
aut quibusdam altioribus locis ā quouis et
ad quemuis angulum nauigantes accedi-
mus, paulatim magnitudines eorum accre-
scere uidentur, quasi ab ipso mari emergāt,
quae antea submersa propter conuexam a-
quae superficiem uidebantur.

Quod terra in medio coeli sita est. Cap. V.

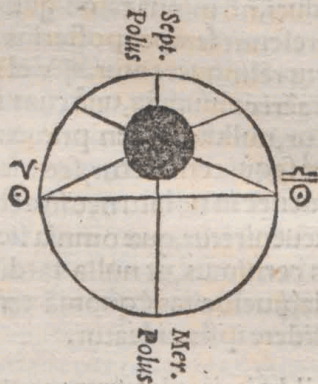
HAc re perspecta, si quis deinceps
de situ terrae certius dicere uelit, sic
profecto quae iuxta ipsam appa-
rent, accidere solummodo intel-
liget, si tam in medio coeli quasi sphaerae cen-
trum posuerit. Nam si sic se res non habeat,
aut oportebit quod ipsa sit extra axem &
aequaliter ab utroq; polorum distet, aut in
axe, ita ut ad unum polorū magis accedat,
aut nec in axe neq; ab utroq; polorū aequa-
liter distet. Ad primum igitur ex his tribus
situm, illa maxime pugnant: nam si sursum
aut deorsum extra axem intelligatur, acci-
det ut quum in duo semper inaequalia quod
supra terram & quod sub terra est ab hori-
zonte disseparetur, nunquam in recta sphae-
ra aequinoctium fiat. In obliqua uero sphae-
ra uel nunquam, uel non in medio transitu
ab altero solstitiorum aestiuo dico atq; hye-
mali ad alterum: nam hāc spatia inaequalia
necessario fierent. Nō enim aequinoctialis,
maximusq; parallelorum circularum, qui
in polis circulationis describuntur, diuide-

retur ab horizonte in duo aequaliter: sed u-
nus equidistantium ei uel borealium magis
uel australium. Sed apud omnes simpliciter
constat hāc spatia aequalia esse ubiq; quo-
niam & diei ab aequinoctio incrementa do-
nec ad maximum diem in aestiualibus solsti-
tijs perueniatur, aequalia sunt dierum decre-
mentis, ad minimum usq; solstitiorum hye-
malium diem. ¶ Si uero ad ortum uel occa-
sum, id est, ad aliquorum partes rursus acce-
dere supponatur, nec magnitudines & spa-
tia stellarum secundum orientalem & occi-
dentalem, horizonta aequalia eademq; eis-
dem erunt, nec ab ortu ad meridiem tēpus
aequale illi erit tēpori quod ā meridie ad oc-
casum est, quae omnia ijs quae apparent om-
nino repugnant.

¶ Ad secundam autem opinionem qua sic
in axe ponitur ut ad alterum polorum ma-
gis accedere intelligatur: ita rursus quispiā
responderet, quia si sic res se haberet, & in
singulis climatibus, horizontis superficies
coeli partes duas quae super terrā & quae sub
terra est secundum aliū atq; alium accessum,
& ad seipsas & ad inuicem semper inaequa-
les differenter efficeret, nec nisi in recta so-
lummodo sphaera in duas equales posset se-
parare: in obliuatione autem quae propin-
quiorum polum semper facit manifestū par-
tem (quae super terram est) semper minue-
ret, & sub terram omnia auget. Vnde ac-
cideret ut maximus quoq; circulus qui per
medium signorum est inaequaliter ab hori-
zontis planitie diuideretur, quod minime
ita se habere uideretur. Sex enim semper o-
mnibus super terram apparēt signa, et sex
reliqua tunc non apparent. Deinde rur-
sus cum illa super terram integrē apparue-
rint, tunc reliqua non uiderent, ut hinc per-
spicuum fiat, portiones quoque zodiaci in
duo aequalia diuidi ab horizonte, quoniam
iisdem semicirculi modo super terram, mo-
do sub terra integri sunt, & omnino nisi ter-
ra sub

ra sub ipso æquinoctiali sita esset. Sed ad septentrionē uel meridiem ad alterum polū appropinquaret, eueniret ut ne ad sensum quidem in æquinoctialibus diebus orientales Gnomonum umbræ in æquidistantibus ab horizonte superficiebus ad rectā cum occidentalibus lineam fierent, quod ubique consequi aperte perspicitur. Hinc autem patet, nullum etiam tertiam opinionem locum habere: namque primis repugnat, ipsi quoque repugnat, & ut breuiter per-

stringam uniuersa series quæ in decrementis incrementisque dierum & noctium perspicitur, nisi medium terra situm obtinere ponatur, penitus confunderetur, & ad hæc Luna quoque defectus est, ecclipsesque in quibus cunctis partibus cœli acciderent, non possent in opposito solis loco fieri, cum sæpius terra non in oppositione, sed in minoribus semicirculi spatij se ipsam illis opponeret.

Quod terra quasi punctum est ad cœlestia comparata. Cap. VI.

QUOD uero puncti (quātum ad sensum pertinet) proportionem habet terra ad spatium quod est usque ad stellarum (quæ fixæ uocantur) sphaeram, magno illud argumento est, quod ab omnibus terræ partibus magnitudines stellarum atque distantie in eisdem temporibus æquales similesque uidentur, quemadmodum obseruationes in diuersis climatibus factæ ostendunt. Quibus nec minima quidem discrepantia inuenitur, accidit quod Gnomones in quacunque terræ parte ponantur, & armillarum centra & sphaerarum, idem possunt ac si in centro terræ ueraci: perspectiones enim & circumductiones umbrarum ita cōuenientes suppositionibus apparentium cōseruant, quæ admodum si à puncto quod in media terra est fierent. Hæc ita se habere illud etiam signum est, quod superficies quæ undique a uisi-

bus nostris educantur, quas horizontes appellamus totam cœli sphaeram in partes æquales diuidunt semper, quod non fieret, si ad distantiam cœlestium sensibilis esset terræ magnitudo: sola enim superficies quæ per terræ centrum educeretur, sphaeram diuidere posset æqualiter. A quacunque autem educeretur planicie terræ, propter subterraneas portiones maiores his faceret, quæ sub terra inueniuntur.

Quod terra nullo motu progressiuo mouetur. Cap. VII.

PER eadem uero demonstrabitur, nullo modo terram ad prædictas laterales partes moueri, aut unquam centri locum mutare. Eadem enim euenirent, quæ, si alium situm præter medium haberet, acciderent: quare si quis causas motus grauium ad medium quærat, frustra mihi facere uidetur, cum re ipsa manifestissimum sit, & terram medium mundi locum possidere, ponderosaque omnia fieri ad ipsam. Illud autem ad istius rei intelligentiam facillimum est atque paratissimum, quod cum sphaerica terra & in medio totius (ut diximus) demonstrata sit, in omnibus simpliciter partibus eius, grauium corporum inclinationes & motus proprios, ad rectos, ad illam semper & ubique superficiem angulos fieri, quæ per descendantium contactum æqualiter educit. Patet enim (quoniam sic se res habet) quod si graua non impedirentur, ita quod à superficie terræ non reperiuntur omnino ad ipsum centrum peruenirent, præsertim quia linea etiam quæ recte ad centrum ducit, ad rectos se illius planicie semper angulos accommodat, quæ in ipso incisionis contactu sphaeram attingit.

Qui autem incredibile putauerunt nec hæc alicubi, nec ferri tantum terræ pōdus, si mihi uidentur non ad proprietatem totius, sed ad passionem suas ipsorum respicientes hæc comparare, atque ita plurimum aberrare. Non enim mirum eis uisum in hoc putarem, si animaduertent hanc terræ magnitudinem uniuerso continenti cōparatam corpori puncti proportionem habere: ita enim possibile uidebitur, quod proportionem minimam est à uere maximo (quod similiū paritū est) substinere æqualiter undique inclinatione ac simili cōpullū, quū nihil deorsum aut sursum in mundo ad ipsum sit. Veluti nec in sphaeram unquam tale quid intelligere quispiam poterit quamuis quæ in ipsa creatur, quātum ad propriū naturalemque motū

A 3 suum,

sum, leuia quidem et que subtilium partiū sunt ad exteriora, & quasi ad circumferentiam eleuentur, uideaturque motum ad singulorū superiora facere, quod ideo ita fit, quoniam quod super caput nostrū est, quodque sursum uocatur, ipsum quoque quasi ad continentem superficiem tendit. Grauiā uerō grossarumque partium omnia aut ad mediū, & quasi ad centrū ferant ad inferiora cadere cernunt. Idque ideo, quoniam est contra quod sub pedibus nostris est deorsumque uocatur, ipsum quoque tendit ad centrū terre, ideo non absque causa circa medium hæc ab incurſu alterius ad alterum & simili undique atque æquali collisione compensant: quas ob res non irrationabiliter totum terræ firmamentum ita maximū respectu eorum esse percipitur, quæ ad eā etiam minimi ponderis impetu ferunt, ut quiescens undique cadentia in ipsam recipiat. ¶ Quod si communis cæteris ponderibus singularisque motus ipsi quoque inesset, patet quia propter tantum (sui magnitudine) excessum uniuersandum deferetur, præueniret cæterisque relictis in aëre animalibus, dico aliisque ponderibus, ipsa uelocissime extrā cælum quoque ipsum excideret. Verum hæc ridiculosissima omnium intellectu uidentur. Nonnulli autem, quum nihil uerisimilius obijci istis arbitremur, hæc quidem concedunt: nihil uerō putant sibi resistere posse. Si cælum (uerbi gratia) immobile supponant, & terra ab occasu ad ortum in eodem axe reuolui singulis diebus una penē reuolutione, aut etiam utrunque quancumque moueantur dummodo circa eundem axem (ut diximus) & utriusque motui conuenirent. ¶ Hos quippe fugit quantum ad apparentia quidē in stellis pertinet, nihil forsan phibere, si quis simplicius consideret sic ista se habere. Ab accidentibus uerō quæ circa nos & in aëre accidunt ridiculosum ualde id uidebitur. Nam ut eis concedamus, quod quæ subtilissimarum partium ac leuissimarum partium ac leuissima sunt, aut nullo modo moueri, quod præter naturam est, aut non aliter quam ea quæ contrariæ sunt naturæ: quum quæ in aëre fiant minusque subtilium partiū sint aperte atque præ oculis uelociusque terrestria omnia ferantur. Cumque grauissima grossissimarumque partium proprium motum sic uelocē equalemque faciant, cumque ipsa terrestria rursus, nec ab alijs quidē ni apte nonnunquam moueri posse omnes concedant, illud negare non possunt reuolutionē terræ, si sic uolueret omnium sim-

pliciter motū quæ circa ipsa fiunt uelocissima fore, quippe quæ tantā in breui tēpore reuolutionem absolueret, ut cuncta quæ in ipsa non sunt uno semper motu terræ contrario moueri uiderentur. Ita nec nubes unquam nec aliud quicquam uolitantium aut proiectorum ad ortū ferri cerneretur. Sed omnia ipsa terra præueniret motūque ad ortum ita resisteret, ut cætera uniuersa progredi ad occasum derelicta uiderentur. Nā & si aëra dicant similiter æqualique uelocitate cum ipsa circumduci, non minus tamē quæ in ipso aëre concreſcunt semper posterius ab utriusque motu relinquerentur. ¶ Vel si etiam ipsa quasi aëri coniuncta, unā cum ipso circumduceretur, nullum tamen præuenire aliudē aut penē sequi cerneretur, sed manere semper, ita ut nec in uolatu nec in actu aliud ab alio præueniretur, quæ omnia sic aperte fieri oculis cernimus, ut nulla tarditas omnino, nullaque uelocitas (quoniam terra fixa non stet) accidere ipsis uideatur.

Quod duplex in cælo primorum motuum differentia est. - Cap. VIII.

HAs suppositiones necessario ad particulares doctrinas, ipsarumque consequentia prælibasse, ac ad hæc usque summam dixisse sufficiat. Ab ipsa enim eorumque consequenter & deinceps demonstrabuntur ad ea quæ apparent conuenientia sic confirmabuntur comprobabunturque, ut refutari nequeant. Sed ad hæc illud quoque ut uniuersalium quiddā putare quispiā non iniuria prælibandum, quod duæ primorum motuum in cælo differentie sunt. Altera qua omnia in occasum ab ortu feruntur, similiter semper & æquē uelociter in æquidistantibus inter se circulis qui à polis scilicet sphaeræ describuntur, illius quæ omnia æqualiter circumducit. Horū maximus circulus æquinoctialis uocatur: quoniam solus ipse ab horis qui & maximus est in duo æqualia semper diuidit, & Solis in uolutio quæ in ipso fit, æquinoctium ubique ad sensum facit, altera qua stellarū sphaeræ contra prædictum motum in alijs que in polis primæ circūductionis progressus faciūt quoddā. Hæc ita se habere supponimus, quia ex quotidiano quidem aspectu uniuersa simpliciter cœlestia in uniformibus & equidistantibus æquinoctiali circulo, locis ipsis oculis ortus medique cœli ascensus & tandem occasus facere cernunt, quæ res ipsius primi motus propriū est, ex frequentiori autē obser-

Observatione atq; continua ceteræ omnes
stellæ eas distantias, quas inter se habent cō
servare videntur, & proprietates suas quas
habent ad loca primi motus propria eodem
modo maxime, Solem aut atq; Lunā erraticasq;
stellas progressionem facere quasdam
cernim⁹, et si varias atq; inter se inæquales,
omnes tamen uniuersaliter ad ortus reli
ctasq; partes à seruantibus easdem distan
tias stellis, & ab una quasi sphaera circumdu
ctis, si erga huiusmodi erraticarum progres
sus stellarum in æquidistantibus ab æquino
ctiali circulis fieret, id est, circa eos polos à
quibus prima efficit circumductio, satis re
cte quispiam posset unā eandemq; omniū
esse circumuolutionem, quæ primā seque
ret: credibile namq; uideret progressum ea
rū non propter oppositū motū, sed quoniā
relinquerent fieri: nunc uerò simul cū pro
gressionibus ad ortū, ad septentrionē etiā
uel meridiem accedunt, ita ut ne quantitas
quidem huius accessus æqualis conspiciat,
ut hoc accidens per pulsiones quasdā in ip
sis fieri uideat, quoniā quantum ad hanc exi
stimationem inæqualiter fit, quamuis ordi
nate, quod ab obliquo ad æquinoctialē cir
culo efficit. Vnde is circulus unus atq; idē
& erraticarū proprius esse comprehendit,
quamuis quasi exquisitus à motu Solis de
scribitur, in quo semper & Luna & erraticæ
quinq; uersant. Nec minimum ab interciso
per ipsum ad utranq; partē accessu excidat,
uerū quoniā maximus hic circulus esse cog
noscit. Nā & in æquinoctiali, & borealior
& australior ipso Sol fit, & in uno eodēq;
ille (ut diximus) erraticarū omniū progres
sus ad ortū sunt, necesse fuit alterum ab uni
uersali motu hunc constituere qui circa po
los obliqui circuli sic intellecti, & qua pri
mū motū moueret. Si ergo describi putros
que prædictorū circulorū polos maximum
circulū intellexerimus, necessario utrūq; il
lorū æquinoctialē dico atq; obliquū in duo
æqualia, & ad rectos secabit angulos, qua
tuor in obliquo circulo pūcta fiēt, duo qui
dem ab æquinoctiali opposita inter se quæ
uocatur æquinoctialia, quorū quod ad sep
tentrionem à meridiē procedit uernale, qd
huic oppositum est autumnale nuncupat. Et
duo quæ fiunt à circulo inter utrosq; po
los descripto, & ipsa opposita inter se hanc
solstitialia nominant, quorum quod ab æ
quinoctialis meridiē est hyemale, quod ad
septentrionē æstiuale uocatur, intelligit au
tem unus ille primusq; motus, qui ceteros

continet omnes quasi descriptus atq; deter
minatus à maximo circulo, qui per utrosq;
polos describit, circumductusq; reliqua o
mnia in occasum ab ortu circumducit. Ni
xusq; est in æquinoctialis circuli polis, qua
si in eo quem meridianum appellat, qui ea
re solum differt ab illo quod nō semper per
obliqui circuli polos describitur, & ad hanc
quia continuē rectos ad horizontem angu
los facere intelligitur, Meridianus autem
uocatur, quoniā hanc positio utrunq; quod
super terrā, & quod sub terra est semisphæ
rium in duo æqualia secans, media dierum
ac noctium tempora continet. Secundus
uerò atq; multiplex continetur quidē à pri
mo, ipse uerò erraticarum sphæras omnium
continet, hic fertur quidem à prædicto (ut di
ximus) reuoluitur autem in contraria in
obliqui circuli polis, qui etiam semper nixi
in circulo, à quo prima descriptio fit, hoc
est in eo qui per utrosq; polos est rationabi
liter unā cum ipso circumducuntur, & per
nes motum secundæ latitudinis in contra
ria, eundem semper situm cū descripto per
iplos circulo maximo ad æquinoctialē ob
liquo conseruant. Sed uniuersalis quidem
prelibatio summatim atq; per capita ita bre
uiter (quæ præmittenda erant) exposuimus.
Nunc uerò particulares demonstrationes
aggressuri, quarū primam esse arbitramur
eam qua arcus inter prædictos polos me
dius, maximi per eos descripti circuli, quan
tus sit comprehenditur. Necessarium etiam
uidemus, ut prius quantis rectorum linea
rum negotium quæ in circulo perducitur,
ponamus præsertim quum nobis curæ sit li
neis singula demonstrare.

De quantitate rectorum linearum quæ in cir
culo perducuntur. Cap. IX.

Ed ad faciliorem usum quantitatis
earum, postea tabulas faciemus, &
circumferentiam circuli totam in
360. portiones diuidemus, & cuique
arui medium gradum incrementis rectas
subtensas lineas accommodabimus, id est,
quot portionum sunt ita exponemus, qua
si diameter (propter computationis nume
rorum commoditatem) in 120. partes diui
datur. Prius autem demonstrabimus quo
modo quā maxime possibile sit per ea
dem pauca que theorematum breuem ac faci
lem intelligentiam quantitatum chordarū
faciemus: ut nō solum earū magnitudines

A 4 certius

certius habeamus, uerum etiam per linearū demonstrabilem uiam facile possumus errata comprehendere.

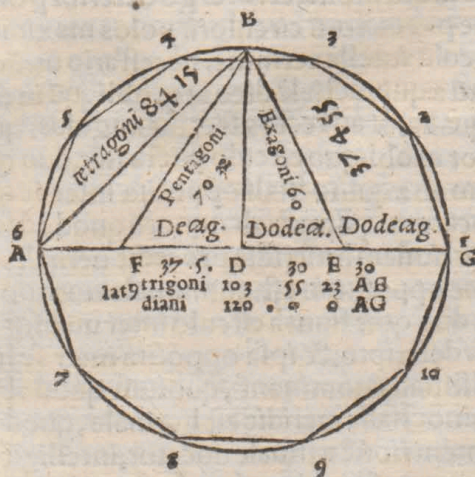
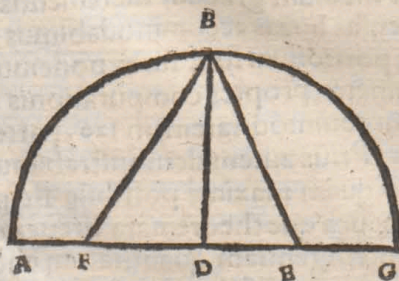
Gauric.

¶ Data circuli diametro, latera decagoni, hexagoni, pentagoni, tetragoni atq; trianguli isopleurorum eidem circulo inscriptorum reperire.

¶ Vtemur autē uniuersaliter numerorum uia secundum sexagenarij numeri modum, ne fractionum difficultas nobis impedimento sit. Multiplicationes uerò atq; diuisiones sic faciemus, ut proximum semper assequamur, ne quod relinquitur ulla de qua curandum sit differentia, differatq; ab eo quod a sensu exquisitè habet. ¶ Sit ergo semicirculus ABG cuius centrum D , diametrum uerò ADG & ex centro D per rectos angulos ad AG diametrum DB linea producat. Diuidaturq; DG in duo æqualia p punctum E , & coniungatur EB cui EF constitutatur æqualis, & coniungatur FB , dico FD quidem lineam decagoni, BF autem pentagoni latus esse. Nam quoniam DG recta linea in duo æqualia per punctum E diuisa est, & ipsi DF linea recta in longum additur, quadrangulum quod super GF & FD continetur, unā cū quadrato lineæ FD quadrato illi æquale est quod ex EF linea in se ducta efficitur. Quare illi etiam quod est ex EB , æqualis enim posita est EB linea ipsi FE . Sed quadrato ipsius EB quadrata ED & DB linearum æqualia sunt. Rectangulum ergo quod sub GF & FD continetur simul cum quadrato lineæ DE æquale illis quadratis est, quæ ex BD & DE lineis constituantur. Quare si ED lineæ quadratū commune utrinq; auferas reliquum quod ex GE & FD rectangulum constituitur quadrato DB equale est, quare quadrato etiam DG . Linea ergo FG secundum proportionem habentem medium & duo extrema in puncto D diuisa est. Quoniam ergo sexanguli & decagoni (quæ in eodem circulo intra describuntur) latera si eandem rectā cō-

tinuantq; faciunt lineam, secundum proportionem habentem medium & duo extrema diuiduntur. Estq; linea GD cū ab ipso cetro sit sexanguli latus, erit profectò linea DF decagoni lateri æqualis. Similiter quoniam pentagoni latus tantum potest quantum sexanguli & decagoni quæ in eodem circulo intra descripta sunt. Estq; BF lateris rectanguli, trianguli $BD E$, quadratum æquale duobus quadratis BD lineæq; sexanguli & DF quæ decagoni latus est. Relinquitur necessario ut BF æqualis lateri pentagoni sit.

¶ Quoniam ergo (ut diximus) circuli diametrum 120. portionum esse supponimus. Erit propter illa quæ modò demonstrata sunt DE linea cū eius quæ a cetro est medietas, sit partium 30. & quadratū eius 900. BD autem cū a centro sit, partium erit 60. & quadratum eius sit partium 3600. quadratum uerò EB lineæ scilicet quadratū EF earundem 4500. Quare EF lineæ longitudo erit proximè partium 674.55. & reliqua DF earundem 37.4.55. decagoni ergo latus quod 26. huiusmodi portionum arcui subteditur, quales circulus habet 360. erit 37.4.55. taliū quales diameter habet 120. ¶ Rursus quoniā DF partium est 37.4.55. & quadratum eius 1375.4.15. est autem etiam quadratum lineæ DB 3600. earundem, qui numeri si componantur quadratum lineæ BF cōstituant quod est 4975.4.15. erit BF lineæ longitudo partium proximè 70.32.3. quare latus quoq; pentagoni quod talibus 72 gradibus subtenditur, quales circulus habet 360. talium est 70.32.3. qualium diameter 120. Patet autem per se sexagoni quoque latus quod 60. subtenditur gradibus et

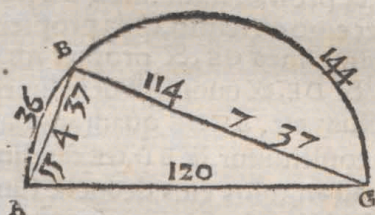

Semidia

semidiametro, æquale est portionū esse 60. Similiter quoniam quadrati latus quod 90 gradibus subtenditur triplum eiusdem potentia est cum semidiametri quadratum sit 3600. colligetur quadrati lateris quadratū 7200. lateris uerò trianguli 10800. quare lōgītudo chordæ quæ 90. gradibus subtenditur talium erit proxime 84. 51. 10. qualium diameter 120. quæ uerò 120. gradibus subtēditur erit earundem 103. 55. 23. ¶ Sed istę nobis sat faciles sunt per se ipsas acceptæ. Per spicuum insuper erit datis quibusdā lineis facile illas etiam dari quæ reliquis ad semicirculum arcubus subtenduntur, cum quadrata ipsarum composita diametri quadratum efficiant. Gauric.

¶ Data alicuius arcus chorda, nota fiet chorda arcus residui de semicirculo.

Nam quoniam (uerbi gratia) quæ 36. gradibus subtenditur 37. 4. 55. portionum esse demonstrata est, & quadratum eius 1375. 4. 50. diametri uerò quadratum portionum 14400. erit chordæ qua reliqui ad semicirculum gradus 144. subtenduntur, quadratum 13024. partes. M. 56. ferè & longitudo eius earūdem 114. 7. 37. proxime in reliquis quoq; similiter.

Quadrata.

¶ Dedecagoni.	900.0.0. E.D.
¶ Decagoni.	1375.4.14.D.F.
¶ Exagoni.	3600.0.0. B.D.
GAVR. ¶ Pentagoni.	4975.4.15. B.F.
¶ Tetragoni.	7200.0.0. B.A.
¶ Trigoni.	10800.0.0. A.E.
¶ Diametri.	14400.0.0. A.G.
¶ Lateris E.F.	4500.0.0. E.B.

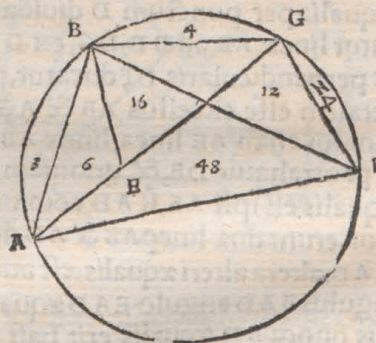
¶ Sed quemadmodum ab istis reliquæ particulares etiam dabuntur deinceps demonstrabimus. si prius perutile ad hoc negotiū theorema exposuerimus. Sit enim in circulo ABGD quadrilatera.

Gauric.

¶ Si quadrilaterum inscriptum circulo fuerit rectangulum, quod sub duabus eius diametris continetur est æquale duobus quæ sub lateribus eius oppositis cōtinentur rectangulis pariter acceptis.

Prout fortē contigerit, figura descripta,

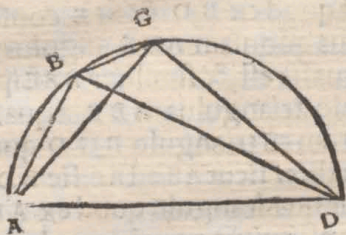
& protrahantur AG & BD demonstrandum, quia quod sub AG & BD lineis continetur æquale utrisque simul illis est quæ ex AB in DG & ex AD in BG constituuntur, sit em̄ in angulo DBG, angulus EBA æqualis, si ergo communem addamus angulum EBD erit totus angulus ABD æqualis toti angulo EBG æqualis, sed angulus quoque EDA æqualis est angulo BGE, eundem em̄ arcum subtendunt, trianguli ergo ABD et BGE æqualium inter se angulorū sunt, quare proportionaliter se habent, sicut BG ad GE. Sic BD ad DA. Quare quadrangulum quod est ex BG in AD æquale illi quadrangulo est quod ex BD & GE constituitur. ¶ Rursus quoniam ABE angulus, angulo DBG æqualis est, & similiter BAE ipsi BDG. In circulo triangulus ABE æqualium est angulorum cū triangulo BGD quare proportionaliter sicut AB ad AE, sic BD ad DG, est igitur quadrangulū quod ex AB & DG lineis constituitur æquale quadrangulo lineæ BD & AE, sed BG & AD linearum quadrangulum quadrangulo illi æquale demonstratum est, quod ex BD, & GE lineis

constituitur. Erit ergo totum etiā quadrangulum quod est ex AG, in BD æquale utrisque quæ sunt ex AB in DG & ex AD in BG quod erat demonstrandum.

¶ Hoc ita exposito sit semicirculus ABGD super diametrum AD & duæ lineæ AB & AG ab A puncto protrahantur, sitq; utraq; ipsarū datæ magnitudinis taliumq; portionum quales in diametro danē 120. & cōiungant B G, dico ipsam quoq; lineam BG datam esse. Ducantur enim lineæ BD & GD, quas etiā datas esse necesse est, quoniā residuis ad semicirculū arcub. subtēdunt: quoniam ergo in semicirculo quadrangulum ABGD inscriptū est, erit quadrangulū quod sit ex AB, in GD unā cū eo quadrangulo quod est ex AD, in BG æquale quadrangulo illi quod ex AG in BD constituitur. Est autem quadrangulum

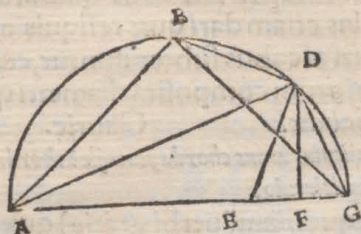
quadrangulum quod fiet ex AB in DG datum, ergo reliquum etiam quod est ex AD in BG datum est, semidiameter quoque AD data est, data ergo etiam linea BG. Hinc manifestum est si duo arcus, & linea quæ illis subtenduntur dabuntur, dabitur etiam linea qua duorum illorum arcuum excessus subtenditur: ex hoc theoremate patet quod alias quoque lineas nec paucas à datis excessibus inscribemus, & illam etiam qua duodecim gradus subtenditur, cum habeamus 60. gradum arcus chorda & etiam quæ 72. gradus subtendit.

¶ Sit rursus propositum, data in circulo linea mediæ substensi arcus chordam inuenire. Sitque semicirculus ABG super diametrum AG, & data linea sit GB, arcus uero GB in duo æqualia per punctum D diuidatur, & ducantur lineæ AB, ad BD, DG, ex D autem ad AG perpendicularis DF ducatur, dico FG medietatem esse excessus AB & AG linearum, ponatur enim AE linea, lineæ AB æqualis & protrahatur DE, & quoniam AB linea æqualis est ipsi AE, si AD communis accipiat, erunt duæ lineæ AB & AD duabus, AE & AD, altera alteri æqualis, est autem etiam angulus BAD angulo EAD æqualis, quare basis quoque BD æqualis erit basi DE, est autem ipsa BD ipsi DG etiam æqualis, erit ergo DG ipsi DE æqualis, quoniam igitur à uertice DEG trianguli, duorum æqualium laterum ad basim eiusdem DF perpendicularis deducta est, erit EF linea ipsi FG æqualis, sed EG tota linearum AB & AG excessus est, & FG, igitur excessus ipsarum medietas est, quare quum BG arcus chorda data sit, AB, similiter quum ad semicirculum residua sit, dabitur etiam FG quæ AG, & AB linearum excessus medietas est. Verum quoniam in orthogonio triangulo AGD deducta perpendiculari DF, duo trianguli ADG & DGF æqualium angulorum efficiantur, estque sicut AG ad GD, sic GD ad GF.

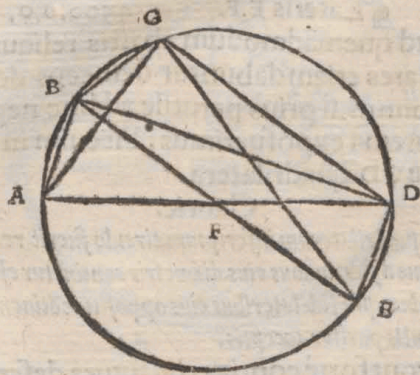
¶ Erit etiam quod sub AG & GF rectangulum continetur æquale quadrato lineæ DG, quare longitudo quoque ipsius DG, qua BG

arcus medietas subtenditur data erit, & ita per hoc theorema etiam alia multæ per medietatem propositarum dabuntur, & medietatis duodecim partium chorda quæ 6. subtendit, & quæ tres, & quæ unam cum dimidio, & quæ dimidiū, unius partis, & quartam. Est autem nobis per computationem inuentum unius partis cum dimidio chordam talium esse proximæ 1.34.15. qualium est diameter 120. & medietatis quartæque simul, earundem 0.47.8.

¶ Sit rursus circulus ABGDE super diametrum AD, & in cetro F circumductus, & de puncto A, duo deinceps dati arcus accipiantur qui sint AB, & BG & protrahant AB & BG lineæ, ipsæ quoque similiter datae, dico si AG coniuncta fuerit ipsam quoque haberi.

¶ Ducatur enim ex B diameter circuli, que sit BFE, & protrahantur lineæ BD, DG, GE, DE, patet ergo ex seipso, quia propter lineam BG dabitur linea GE, & propter AB dabitur BD, & DE, & quoniam ut in superioribus dictum est, BGDE quadrangulum in circulo constituitur, & BD, GE, duæ lineæ ab angulis ad angulos eius deductæ sunt, rectangulum, quod sub istis continetur æquale est utrisque simul quæ expositis lateribus efficiuntur, quare quoniam rectangulum linearum BD, & GE, datum est, & similiter quod est ex BG, & DE, dabitur etiam quod ex BE, & GD constituitur, sed diameter quoque BE data est, reliqua ergo etiam GD data erit, & propter hæc etiam GA quæ ad semicirculū residua est, quare si duo arcus et chordæ

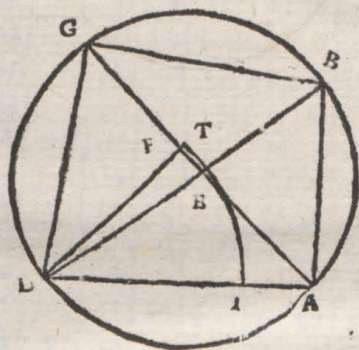

suæ

suæ data fuerint dabitur etiã per hoc theorema chorda qua duo arcus illi per compositionem subtenduntur.

¶ Per spicuum autem est quia si ad præpositas omnes eam semper componamus quæ unum gradum cum dimidio subtendit, & compositas computemus, omnes simplices inscribemus, quæ duplicata tertiã partem habebunt, & solæ relinquentur quæ inter spatia unius gradus cum dimidio sunt, duæ in singulis (quoniam per medietatem gradus incrementa facimus) future. Quare si medijs gradus chordam inueniemus, ipsa tum per compositionem datarum linearum, quibus spatia continentur, tum per excessum uniuersas nobis quæ inter duas sunt facile replebit. ¶ Verum quoniã data chorda, qua unius ac mediæ partis arcus subtenditur, quæ tertiameiusdem arcus partẽ subtendit non datur per lineas. Nam si possibile id esset medijs gradus chordam hinc haberemus. Idcirco prius chordam unius gradus à chorda unius & dimidij gradus & à chorda medijs, atq; quarti gradus unius, inueniemus, proposito uno theoremate, quod & si non uniuersaliter quantitates possit determinare, attamen in tam minimis nullam ad determinatas habeat mutationem, dico igitur quia si duæ inæquales lineæ in circulo perducantur, maior ad minorem, minorem proportionem habebit quam arcus maioris ad arcum minoris. ¶ Sit em̃ circulus ABGD & producantur in eo duæ inæquales lineæ quarum minor sit AB, maior uerò BG, dico GB lineam minorem proportionem habere ad BA lineam quam BG arcum ad arcum BA. ¶ Diuidatur enim ABG angulus in duo æqualia per lineam BD, & cõiungantur AEG, & AD & GD lineæ, quoniã igitur ABG angulus in duo æqualia per BED lineam diuisus est, linea quidem GD æqualis est lineæ AD, linea uerò GE, maior est quæ lineæ EA, deducatur igitur à puncto D, ad AEG lineam DF perpendicularis, & quoniã AD maior est quam ED, & ED quæ EF. Circulus qui centro D, & spatio DE, circumscribitur, AD quidem lineam diuidet, DF uero lineam super excedet. ¶ Designetur ergo circulus IET & producat DF ad T, quoniam igitur DET sector DEF triangulo maior est, triangulus autem DEA, sectore DEI maior, habebit DEF triangulus minorem proportionem ad triangulum DEA, quam DET sector ad DEI sectorem, sed sicut se habet triangulus DEF ad triangulũ

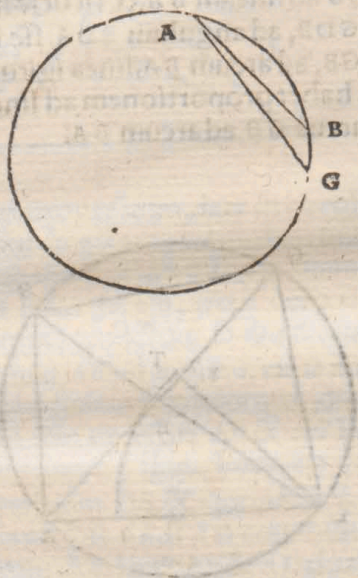
DEA, sic se habet EF lineæ ad lineam EA, sicut etiam DET sector ad sectorem DEI se habet, sic se habet angulus FDE ad angulum EDA, quare lineæ FE minoris est proportionis ad EA lineam, quam FDE angulus ad angulum EDA, quare cõiunctim quoque lineæ FA, minoris est proportionis ad lineam EA, quam angulus FDA, ad angulum ADE. Antecedentium quoq; dupla GA lineæ minorem habet proportionem, ad lineam EA, quam angulus GDA ad angulũ EDA, disiunctim etiam lineæ GE, ad lineam EA, minorem habet proportionem quam angulus GDE, ad angulum EDA, sed sicut se habet lineæ GE ad lineam EA sic se habet lineæ GB ad lineam BA, & sicut se habet angulus GDB, ad angulum BDA, sic se habet arcus GB, ad arcum BA, lineæ igitur GB minorem habet proportionem ad lineam BA, quam arcus GB ad arcum BA.

¶ Hoc ita præposito, describatur circulus ABG, & perducantur in eo duæ inæquales lineæ AB, & AG, supponaturq; dimidiã partem gradus unius & quartam unã subtendi per lineam AB, per lineam uerò AG, gradus unus subtendatur, & quoniam AG lineæ minorem proportionem habet ad lineam AB, quam AG arcus ad arcum AB. Estq; AG arcus in sesquitercia proportionem ad arcum AB, erit GA lineæ ad lineam BA minor quam sesquitercia. Demonstrata autem est AB lineæ 0.47.8. talium parcium, quales diameter habet 120. lineæ igitur GA minor est quam 1. grad. 2. minuta 50. secund. earundem hæc enim in sesquitercia proportionem sunt 0.47.8.

¶ Rursum in eadem descriptione supponamus unum gradum BA, & unum atq; dimidium AG, lineas subtendere. Similiter ergo quoniã AG circumferentiæ pars sesqui altera

altera est ab AB arcum, erit igitur GA linea minor quam sesquialtera ad lineam BA, sed AG linea demonstrata est talium esse 1.34.15. qualium diameter est 120. linea igitur AB maior est quam 1. gradus 2. minuta, & 50. secundæ, ad has enim sesquialteram habent proportionē 1.34.15. particulæ, quare quoniam AG linea unum gradum subtendit, et maior & minor eisdē monstratur, ipsa quoque habebit de talibus partibus 1.2.50. proximè qualium est diameter 120. Itaque quæ medium gradum subtendit ex istis, habetur inueniturque habere 0.31.25. proximè de diametri partibus.

¶ Hoc igitur modo (ut diximus) reliqua spatia replebuntur. Nam uerbi gratia primum spacium, chordam arcus duorum graduum inuenimus per compositionem mediæ gradus ad unum, & dimidium demonstratam: per excessum autem qui est ad tres gradus, duorum cum dimidio graduum chorda dabitur & similiter in cæteris: sed negotium de rectis in circulo lineis sicut puto facillime pertractatum est, uerū ut paratas linearum quantitates (cum opus fuerit) habeamus, tabulas 45. uersuum commoditatis causa subiicimus, quarum primæ partes arcuum quantitates, mediæ graduum ad auctorum continebunt. Secundæ chordarum quantitates arcubus accommodatas prout diametror 120. partium supponitur. Tertiæ trigessimam chordarum in singulis semigraduū incrementis partem, ut unius quoque sexagesimi chorda latius habita facile pertinentes usque ad 30. quantitates computemus.

¶ Hic etiam si error in scribendis tabulis accideret, facilis ei inquisitio & emendatio fiet, uel ex dupli arcus ad eum quem querimus chorda, uel ab excessu aliarum quæ data sint, uel à residui ad semicirculum arcus chorda. ¶ Est aut tabularū descriptio hæc.

Arcū		Chordarum			trigesimarum			Arcū		Chordarum			trigesimarū		
par.	M	par.	M	2 ^a	M	2 ^a	3 ^a	par.	M	par.	M	2 ^a	M	2 ^a	3 ^a
0	30	0	31	25	1	2	50	23	0	23	55	27	1	1	33
1	0	1	2	50	1	2	50	23	30	24	26	13	1	1	30
1	30	1	34	15	1	2	50	24	0	24	56	58	1	1	26
2	0	2	5	40	1	2	50	24	30	25	27	41	1	1	22
2	30	2	37	4	1	2	48	25	0	25	58	22	1	1	19
3	0	3	8	28	1	2	48	25	30	26	29	1	1	1	15
3	30	3	39	52	1	2	48	26	0	26	59	38	1	1	11
4	0	4	11	16	1	2	47	26	30	27	30	14	1	1	8
4	30	4	42	40	1	2	47	27	0	28	0	48	1	1	4
5	0	5	14	4	1	2	46	27	30	28	31	20	1	1	0
5	30	5	45	27	1	2	45	28	0	29	1	50	1	0	56
6	0	6	16	49	1	2	44	28	30	29	32	18	1	0	52
6	30	6	48	11	1	2	43	29	0	30	2	44	1	0	48
7	0	7	19	33	1	2	42	29	30	30	33	8	1	0	44
7	30	7	50	54	1	2	41	30	0	31	3	30	1	0	40
8	0	8	22	15	1	2	40	30	30	31	33	50	1	0	35
8	30	8	53	35	1	2	39	31	0	32	4	8	1	0	31
9	0	9	24	54	1	2	38	31	30	32	34	22	1	0	27
9	30	9	56	13	1	2	37	32	0	33	4	35	1	0	22
10	0	10	27	32	1	2	35	32	30	33	34	46	1	0	17
10	30	10	58	49	1	2	33	33	0	34	4	55	1	0	12
11	0	11	30	5	1	2	32	33	30	34	35	1	1	0	8
11	30	12	1	21	1	2	30	34	0	35	5	5	1	0	3
12	0	12	32	36	1	2	28	34	30	35	35	6	0	59	57
12	30	13	3	50	1	2	27	35	0	36	5	5	0	59	52
13	0	13	35	4	1	2	25	35	30	36	35	1	0	59	48
13	30	14	6	16	1	2	23	36	0	37	4	55	0	59	43
14	0	14	37	27	1	2	21	36	30	37	34	47	0	59	38
14	30	15	8	38	1	2	19	37	0	38	4	36	0	59	32
15	0	15	39	47	1	2	17	37	30	38	34	22	0	59	27
15	30	16	10	56	1	2	15	38	0	39	4	5	0	59	22
16	0	16	42	3	1	2	13	38	30	39	33	46	0	59	16
16	30	17	13	9	1	2	10	39	0	40	3	25	0	59	11
17	0	17	44	14	1	2	7	39	30	40	33	0	0	59	5
17	30	18	15	17	1	2	5	40	0	41	2	33	0	59	0
18	0	18	46	19	1	2	2	40	30	41	32	3	0	58	54
18	30	19	17	21	1	2	0	41	0	42	1	30	0	58	48
19	0	19	48	21	1	2	57	41	30	42	30	54	0	58	42
19	30	20	19	19	1	1	54	42	0	43	0	15	0	58	36
20	0	20	50	16	1	1	51	42	30	43	29	33	0	58	31
20	30	21	21	12	1	1	48	43	0	43	48	49	0	58	25
21	0	21	52	6	1	1	45	43	30	44	28	1	0	58	18
21	30	22	22	58	1	1	42	44	0	44	57	10	0	58	12
22	0	22	53	49	1	1	39	44	30	45	26	16	0	58	6
22	30	23	24	39	1	1	36	45	0	45	55	19	0	58	0

14

Arcū				Chordarum			trigesimarū			Arcū				Chordarum			trigesimarū		
par	M	par.	M	2 ^a	M	2 ^a	3 ^a		par.	M	par.	M	2 ^a	M	2 ^a	3 ^a			
45	30	46	24	19	0	57	54		68	0	67	6	12	0	52	1			
46	0	46	53	16	0	57	47		68	30	67	32	12	0	51	52			
46	30	47	22	9	0	57	41		69	0	67	58	8	0	51	43			
47	0	47	51	0	0	57	34		69	30	68	23	59	0	51	33			
47	30	48	19	47	0	57	27		70	0	68	49	45	0	51	23			
48	0	48	48	30	0	57	21		70	30	69	15	27	0	51	14			
48	30	49	17	11	0	57	14		71	0	69	41	4	0	51	4			
49	0	49	45	48	0	57	7		71	30	70	6	36	0	50	55			
49	30	50	14	21	0	57	0		72	0	70	32	3	0	50	45			
50	0	50	42	51	0	56	53		72	30	70	57	26	0	50	35			
50	30	51	11	18	0	56	46		73	0	71	22	44	0	50	26			
51	0	51	39	42	0	56	39		73	30	71	4	56	0	50	16			
51	30	52	8	0	0	56	32		74	0	72	13	4	0	50	6			
52	0	52	36	16	0	56	25		74	30	72	38	7	0	49	56			
52	30	53	4	29	0	56	18		75	0	73	3	5	0	49	46			
53	0	51	32	38	0	56	10		75	30	73	27	58	0	49	36			
53	30	54	0	43	0	56	3		76	0	73	52	46	0	49	26			
54	0	54	28	44	0	55	55		76	30	74	17	29	0	49	16			
54	30	54	56	42	0	55	48		77	0	74	46	7	0	49	6			
55	0	55	24	36	0	55	40		77	30	75	6	39	0	48	55			
55	30	55	52	26	0	55	33		78	0	75	31	7	0	48	45			
56	0	56	20	12	0	55	25		78	30	75	55	29	0	48	34			
56	30	56	47	54	0	55	17		79	0	76	19	46	0	48	24			
57	0	57	15	33	0	55	9		79	30	76	43	58	0	48	13			
57	30	57	43	7	0	55	1		80	0	77	8	5	0	48	3			
58	0	58	10	38	0	54	53		80	30	77	32	6	0	47	52			
58	30	58	38	5	0	54	45		81	0	77	56	2	0	47	41			
59	0	59	5	27	0	54	37		81	30	78	19	52	0	47	31			
59	30	59	32	45	0	54	29		82	0	78	43	38	0	47	20			
60	0	60	0	0	0	54	21		82	30	79	7	18	0	47	9			
60	30	60	27	11	0	54	12		83	0	79	30	52	0	46	58			
61	0	54	60	17	0	54	4		83	30	79	54	21	0	46	47			
61	30	61	21	18	0	53	56		84	0	80	17	45	0	46	36			
62	0	61	48	17	0	53	47		84	30	80	41	3	0	46	25			
62	30	62	15	10	0	53	39		85	0	81	4	15	0	46	14			
63	0	62	42	0	0	53	30		85	30	81	27	22	0	46	3			
63	30	63	8	45	0	53	22		86	0	81	50	24	0	45	52			
64	0	63	35	25	0	53	13		86	30	82	13	19	0	45	40			
64	30	64	2	2	0	53	4		87	0	82	36	9	0	45	29			
65	0	64	28	34	0	52	55		87	30	82	58	54	0	45	18			
65	30	64	55	1	0	52	46		88	0	83	21	33	0	45	6			
66	0	65	21	24	0	52	37		88	30	83	44	4	0	44	55			
66	30	65	47	43	0	52	28		89	0	84	6	32	0	44	43			
67	0	66	13	57	0	52	19		89	30	84	28	54	0	44	31			
67	30	66	40	7	0	52	10		90	0	84	51	10	0	44	20			

16

3

5

Arcū							Chordarum							trigesimarum						
par.	M	par.	M	2 ^a	M	2 ^a	par.	M	par.	M	2 ^a	M	2 ^a	3 ^a						
135	30	111	3	54	0	23	158	0	117	47	43	0	11	51						
136	0	111	15	44	0	23	158	30	117	53	39	0	11	35						
136	30	111	27	26	0	23	159	0	117	59	27	0	11	20						
137	0	111	39	1	0	22	159	30	118	5	7	0	11	4						
137	30	111	50	28	0	22	160	0	118	10	37	0	10	47						
138	0	112	1	47	0	22	160	30	118	16	1	0	10	31						
138	30	112	12	56	0	22	161	0	118	21	16	0	10	14						
139	0	112	24	3	0	21	161	30	118	26	23	0	9	58						
139	30	112	35	0	0	21	162	0	118	31	22	0	9	42						
140	0	112	45	48	0	21	162	30	118	36	13	0	9	24						
140	30	112	56	29	0	21	163	0	118	40	55	0	9	9						
141	0	113	7	2	0	20	163	30	118	45	30	0	8	53						
141	30	113	17	25	0	20	164	0	118	49	56	0	8	36						
142	0	113	27	44	0	20	164	30	118	54	15	0	8	20						
142	30	113	37	54	0	20	165	0	118	58	25	0	8	4						
143	0	113	47	56	0	19	165	30	119	2	26	0	7	48						
143	30	113	57	50	0	19	166	0	119	6	20	0	7	31						
144	0	114	7	37	0	19	166	30	119	10	6	0	7	15						
144	30	114	17	15	0	19	167	0	119	13	44	0	6	58						
145	0	114	26	46	0	18	167	30	119	17	13	0	6	42						
145	30	114	36	9	0	18	168	0	119	20	34	0	6	26						
146	0	114	45	24	0	18	168	30	119	23	47	0	6	10						
146	30	114	54	31	0	17	169	0	119	26	52	0	5	54						
147	0	115	3	30	0	17	169	30	119	29	49	0	5	36						
147	30	115	12	22	0	17	170	0	119	32	37	0	5	20						
148	0	115	21	6	0	17	170	30	119	35	17	0	5	4						
148	30	115	29	41	0	16	171	0	119	37	49	0	4	48						
149	0	115	38	9	0	16	171	30	119	40	13	0	4	32						
149	30	115	46	29	0	16	172	0	119	42	29	0	4	14						
150	0	115	54	40	0	16	172	30	119	44	35	0	3	58						
150	30	116	2	44	0	15	173	0	119	47	35	0	3	42						
151	0	116	10	40	0	15	173	30	119	48	26	0	3	24						
151	30	116	18	28	0	15	174	0	119	50	8	0	3	10						
152	0	116	26	8	0	15	174	30	119	51	43	0	2	54						
152	30	116	33	40	0	14	175	0	119	53	10	0	2	36						
153	0	116	41	4	0	14	175	30	119	54	28	0	2	20						
153	30	116	48	20	0	14	176	0	119	55	38	0	2	2						
154	0	116	55	28	0	14	176	30	119	56	39	0	1	46						
154	30	117	2	28	0	13	177	0	119	57	32	0	1	32						
155	0	117	9	20	0	13	177	30	119	58	18	0	1	14						
155	30	117	16	4	0	13	178	0	119	58	55	0	0	56						
156	0	117	22	40	0	12	178	30	119	59	23	0	0	42						
156	30	117	29	8	0	12	179	0	119	59	44	0	0	24						
157	0	117	35	28	0	12	179	30	119	59	56	0	0	8						
157	30	117	41	40	0	12	180	0	120	0	0	0	0	0						

De

¶ 1. 1094

De arcu qui est inter tropicos. Cap. II.

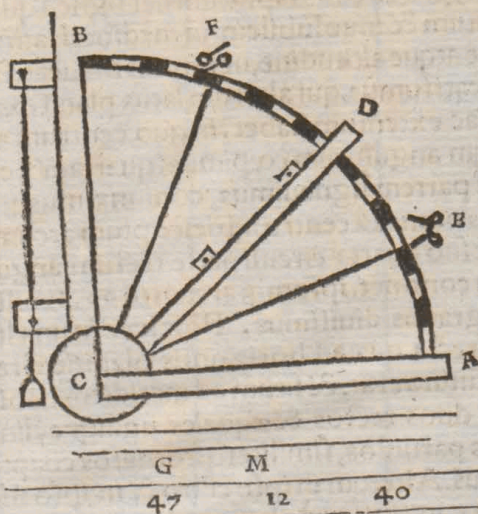
Sic igitur quantitate linearum circuli exposita, primò demonstrandū est, ut diximus, quantum obliquus circulus qui per medium signorum intelligitur ab æquinoctiali declinat, id est, quā circulus, qui per utrosq; dictorum circulo- rum Polos, maximus describit, proportio- nem habet ad eum arcum, qui est eius por- tio inter utrosque interiaccens. Cui æquali spatio æquinoctiale punctum ab utroq; sol- stitiali distare perspicuū est. Hoc aut nobis organicè huiusmodi simplici fabricatione instrumēti comprehendet. Circulū em̄ aë- reum magnitudine mediocrē, exquisitè tor- natū & superficie quadratū faciemus, quo pro meridiano utemur. Sed prius ipsum in 360. maximi circuli suppositas portiones di- uidemus harumq; singulas in quotcunque partes possibile sit. ¶ Deinde alterum sub- tiliorē circulum sic sub prædicto coapta- bimus, ut eorum latera in una superficie ma- neant, circumducitq; sine impedimento mi- nor circulus sub maiore ad septentrionem atque meridiem in eadem superficie possit. Addemusq; in duabus quibusvis diametra- liter oppositis in minori circulo portioni- bus in altero laterum æquales paruasq; re- gulas, quæ tum ad seipsas tum ad circulo- rum centrū exquisitè declinētur, apponemusq; in medio latitudinis ipsorum tenues lingu- las siue regulas quæ maioris diuisiq; circu- li latus attingant. Quem tuto ad singulos usus coaptabimus, statuētesq; in sereno su- per mediocre sustentaculum in pavimento equali ad horizontis planiciem sustentacu- li basim obseruabimus, ut circulo- rum pla- nicies ad horizontis quidem planiciem re- cta sit, ad meridiani uerò æquidistans: quo- rum primum perpendicularo inuenitur à pun- cto futuro in uertice suspenso, obseruatoq; donec ex directione suppositorum ad op- positum diametraliter punctum faciat de- clinationem. Alterum meridiana linea quæ sub planitie sustentaculi est certo signo no- tata, circulisq; obliquum circumductis do- nec planities eorum æquistare lineæ perspi- ciatur. Ita igitur posito ad septentrionē & meridiē Solis accessum obseruabimus, in- teriorem circulū in meridiēbus transferen- tes quousq; tota inferior regula à tota su- periori fuerit inumbrata, quo facto extremi- tates linguarum nobis significabunt quot portionibus Solis centrum in meridiano à uertice indies distabit. ¶ Sed illa etiam cō-

modiore obseruatione usi sumus. ¶ Late- rem, pro circulis lapideum uel ligneū qua- dratum & inuolubilem in mediocri latitu- dine atque altitudine, ut firmitus maneat, fa- bricati sumus, qui alterum latus planū ex- actè ac extensum habet, in quo centrum ad unum angulorum coepimus, quartamq; cir- culi partem signauimus, coniunximusq; li- neas omnes à centro ad descriptum arcum, quæ sub quarta circuli parte rectum angu- lum continet, ipsumq; arcum in 90. simili- ter gradus diuisimus. Post hæc in una li- nea recta quæ ad horizontis planitiem re- cta futura erat, & situm ad meridiem habi- tura duos rectos & æquales undiq; cylin- dros paruulos, similiterq; tornatos coapta- uimus. Alterum in ipso cetro & in ipso me- dio exquisitissime, alterum ad inferiorem li- neæ terminum. Erigentesq; descriptū hoc latus laterculi iuxta meridianam lineam in subiecta planitie ita protractum, ut ipsam quoq; ad planitiem meridiani æquidistan- tem habeat situm & perpendicularo per cy- lindros indeclinatā rectāq; per ipsos ad horizontis planitiem lineam diligenter cō- prehendentes, suppositis quibusdam sub- tilibus, quibus directio ut oportet fiebat fa- ctam à cylindro qui ad centrum est. Vm- brā in meridiēbus similiter obseruabamus, nonnihil ad descriptam circumferentiā ut certus locus ipsius teneretur apponentes. Huius umbræ medio signato portionē arcus in ipsa circuli parte coepimus, quæ portio So- lis progressum secundum latitudinē in me- ridiano significauit, his obseruationib; ac maxime illis quas in multis annis in ipsis solstitialibus diebus examinauimus. Cum designatio semper à puncto uerticis inter- cipiatur æquales, eas deniq; meridiani circuli partes tam in hyemalibus quā in æstiuis solstitijs comprehendimus arcum, qui est à boreali extremo termino ad australem, si- militer ultimū inter tropicos graduum sem- per esse 47. & portionis maioris quidē dua- bus tertijs, minoris uerò quā medietate simul & quarta, unde eadem ferme portio nobis collecta est ei, quā Eratosthenes reperit, quāq; Hiparchus etiam usus est. Nam circumferentia quæ inter solstitialia puncta est 11. proximè talium por- tionum sit qualium est me- ridianus. 83.

C

Instrumentum

Instrumentum Monteregienfis.

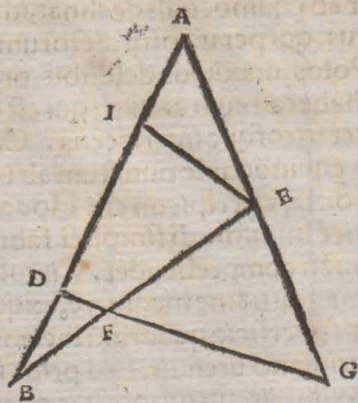

¶ Ab hac præposita obseruatione habitationū quoq; declinationes in quibuscunq; obseruationes fiant facile inueniunt. Si coeperimus tum punctum quod inter duos terminos in ipso æquinoctiali necessario fit, tum arcum qui inter hoc & punctum uerticis est, cui arcus scilicet est ille quo poli distant ab horizonte.

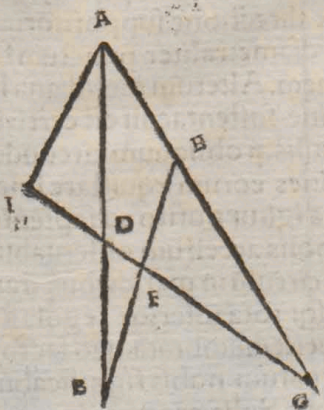
Theoremata quæ ad sphericas demonstrationes præmittuntur. Et ipsa figura sectoris spherica. Cap. XII.

Nunc cum sequatur ut particulares magnitudines eorum arcuū demonstramus, qui inter æquinoctialem & circulum, qui per medium signorum est interfacent, circulorum illorum, qui maximi per polos æquinoctialis designantur, pauca breuiter utiliaq; theoremata preponemus, quibus plurimas penè demonstrationes eorum quæ sphericæ considerant, quam simplicissime atq; artificiosissime faciemus. ¶ Protrahamus ergo duas lineas AB & AG , duæq; lineæ BE & GD protractæ altera alteram in puncto F secent. Dico quod GA lineæ ad DE lineam proportio componitur ex proportionibus GD ad DF & FB ad BE . Protrahat enim à puncto E lineam EI æquidistantem lineæ GD . Cum ergo æquidistantes GD & EI lineæ sint, proportio GA lineæ ad EA lineam, eadem est proportioni GD ad EI . Deforis autem FD . Proportio igitur GD ad EI lineam composita est ex proportionibus GD ad DF & DF ad EI . Quare proportio etiam lineæ GA ad EA composita est ex proportionibus linearum GD ad DF & DF ad EI . Est autem etiam proportio lineæ DF ad EI

eadem proportioni FB ad BE cum æquidistantes rursus sint EI & FD lineæ. Proportio ergo GA lineæ ad EA composita est ex proportionibus linearum GD ad DF & FB ad BE , quod erat demonstrandum.

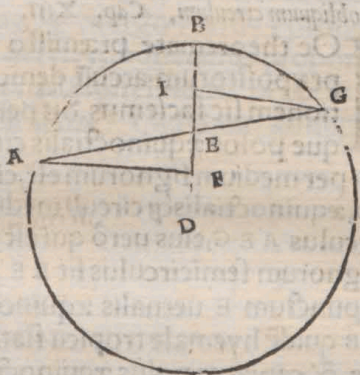

¶ Eodem modo demonstrabitur. Quia etiam diuidendo proportio GE lineæ ad EA lineam componitur ex proportionibus GF ad FD & DB ad BA , ducta à puncto A æquidistante ad lineam EB productaq; ad ipsam lineam GD . ¶ Rursum enim quoniam AI & EF æquidistantes sunt, erit sicut GE ad EA , sic GF ad FI , sed FD assumpta deforis, erit GF lineæ proportio ad FI , composita ex proportionibus linearum GF ad FD & FD ad FI . Est autem proportio DF ad FI eadem proportioni DB ad BA , quoniam in AI & FB æquidistantes lineas BA & FI lineæ inciderunt. Quare proportio lineæ GF ad FI ex proportionibus linearum GF ad FD & DB ad BA composita est. Sed proportio GF lineæ ad FI eadem est proportio lineæ GE ad EA , erit ergo proportio lineæ GE ad EA , composita ex proportionibus linearum GF ad FD & DB ad BA , quod erat demonstrandum.

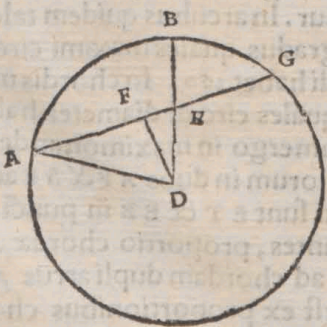

¶ Sic

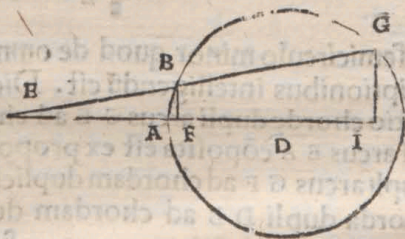
¶ Sit rursus circulus ABG cuius centrum D , & accipiantur quævis tria puncta in circumferentiâ eius, sintque ipsa ABG , ita tamē ut uterque arcus AB & BG minor semicirculo sit. Quod in accipiendis etiam deinceps arcubus similiter erit intelligendum, protrahanturque AG & DEB lineæ, dico quod sicut se habet quæ duplum arcus AB subtendit ad eam quæ subtendit duplū arcus ABG , sic se habet AE lineæ ad EG lineam. Deducantur em̄ AF & GI perpendiculares à punctis A & G ad DB lineam. Quoniam ergo AF & GI æquidistantes sunt, & in ipsas AEG lineam incidit, sic est AF ad GI sicut AE ad EG . Sed proportio AF ad GI eadem est proportioni lineæ quæ est sub arcu duplo AB partis circumferentiæ, ad eā quæ est sub duplo BG . Dimidia enim est utraq; utriusque, quare proportio etiam AE lineæ ad EG eadem est proportioni eius quæ est sub duplo ipsius arcus AB ad eandem quæ est sub duplo BG , quod erat demonstrandum.

¶ Hinc sequitur si AG totus arcus & proportio chordæ quæ est sub duplo ipsius AB ad eam quæ est sub duplo arcus BG dabuntur, uterque arcus etiam AB & BG dabitur. Eadem enim descriptione proposita, coniungatur AD & à puncto D perpendicularis DF ad AEG lineam deducatur. Quod ergo AG arcu dato angulus eorum ADF , quo medietas eius subtenditur datus erit,

& ipse totus triangulus ADF manifestus est. Quoniam AG tota lineæ data, suppositum est, proportionem AE ad EG eandem esse proportioni duplicis chordæ arcus AB ad duplicem chordam arcus BG . Quapropter data etiam DF , angulus quoque EDF orthogonij, trianguli EDF elabitur, totus etiam angulus ADB similiter, quare AB quæ arcus dabitur, & reliquus BG similiter. ¶ Sit rursus circulus ABG super centrum D , accipianturque in circumferentiâ eius puncta tria quæ sint A, B, G , ita ut uterque arcus AB & AG minor sit semicirculo, quod similiter & de arcubus deinceps accipiendis intelligendum est, postea DA & GB ductæ, protrahantur quousque coincident in puncto E . Dico quia sicut se habet chorda quæ subtendit duplū arcus GA ad eam quæ est sub duplo arcus AB , sic se habet lineæ GE ad EB . Nam si ut in præcedenti à punctis B & G perpendiculares BF & GI ad lineam DA deduxerimus qui æquidistantes sunt, erit sicuti GI ad BF sic GE ad EB . Quare sicut se habet quæ est sub duplo arcus GA ad eā quæ duplum AB arcus subtendit, sic se habet EG ad GE .

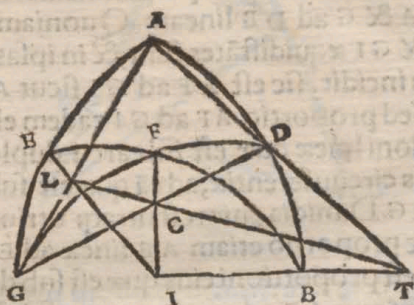

¶ Hinc etiam sequitur quia si solus GB arcus dabitur, & proportio chordæ, quæ duplum arcus GA subtendit ad eam quæ subtendit duplum arcus AB data fuerit, dabitur etiam AB arcus. ¶ In simili enim descriptione si DB coniungatur, & DF perpendiculariter ad GB lineam deducatur, erit BDF angulus, quo medietas BG arcus subtenditur datus, quare totus quoque triangulus orthogonius BDF . Et quoniam proportio etiam lineæ GE ad EB data est, & insuper GB lineæ, dabitur etiam EB , & tota insuper EBF , quare cum DF etiam data sit dabuntur similiter tam angulus EDF eiusdem orthogonij, quā reliquus angulus EDB , quare arcus etiam AB datus erit. ¶ His præmissis describantur in spherica superficie maximorum arcus circulorum, ita ut in duos AB & GA duo inscripti BE & GD se ipsos in puncto F secant sitque ipsorum ut

terq; semicirculo minor, quod de omnibus descriptionibus intelligendū est. Dico qd proportio chordę dupli arcus GE ad chordā dupli arcus EA cōposita est ex proportione dupli arcus GF ad chordam duplicis FD & chorda dupli DB ad chordam dupli BA . Capiatur enim sphærę centrum & sit I , ducanturq; ab ipso centro I ad BFE circulorum sectionis IB & IF & IE lineę. Linea quoque AD coniuncta protrahatur & cum IB linea ipsa etiam protracta concurrat in puncto T . Similiter DG & AG productę lineę IF & IE secant in puncto C & in puncto L . In una ergo recta lineę sunt tria hæc puncta TCL . In duabus em AGD trianguli & BFE circuli simul sunt superficiesbus. Hęc ergo producta lineę facit ut TL & GD lineę protractę inter duas TA & GA secant se ipsas in puncto C , quare proportio GL rectę lineę ad LA composita est ex proportionibus linearum GC ad CD & DT ad TA . sed sicut se habet GL ad LA sic se habet chorda duplici arcus GE , ad chordā dupli EA & sicut GC ad CD sic chorda duplicis arcus GF ad chordam dupli FD , & sicut DT ad TA sic chorda dupli DB ad chordam dupli BA . Quas ob res proportio etiā chordę dupli arcus GE ad chordam dupli

AE cōposita est ex proportionibus chordarum dupli arcus GF ad dupli FD & dupli DB ad dupli BA per eandē. Et sicut in plana rectarum descriptione linearum demonstratur, quia etiam proportio chordę dupli arcus GA ad chordam dupli AE composita est ex proportionibus chordę dupli arcus GD ad chordam dupli DF & chorda dupli FB ad chordam dupli BE , quę demonstranda erant.

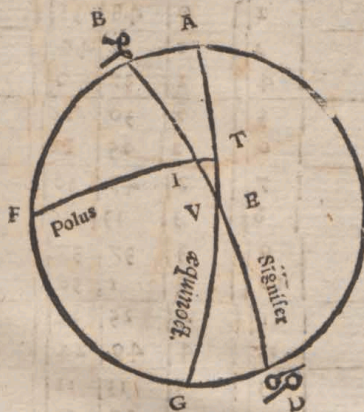

De arcubus qui sunt inter æquinoctialem atq; obliquum circulum. Cap. XIII.

Hoc theoremate præmissō primā præpositorum arcuū demonstrationem sic faciemus. Sit per utroque polos æquinoctialis circuli et eius qui per medium signorum est, circulus $ABGD$, æquinoctialisq; circuli medietas sit semicirculus AE , eius uerō qui est per medium signorum semicirculus sit BED . Sit autem punctum E uernalis æquinocti sectio ut B quidē hyemale tropicū fiat, D aut australe, & capiatur polus æquinoctialis A EG in arcu ABG , sitq; ipse in puncto F . Et decidatur EI arcus eius circuli, qui per mediū signorum est, supponaturq; talium esse 30. partium qualiū maximus circulus est 360. describaturq; per FI maximi circuli arcus FT , sitq; propositum nostrum IT arcum inuenire. Sed illud uniuersaliter, ne in singulis reperatur, hic dictum sit, quod quando cunq; arcuum aut chordarum quantitates dicimus, & gradus aut partes numero complectimur. In arcubus quidem tales intelligimus gradus quales maximi circunferentia circuli habet 360. In chordis uerō tales partes quales circuli diameter habet 120. Quoniam ergo in maximorum descriptione circulorum in duos AF & AE arcus, duo descripti sunt ET & EB in puncto I se ipsos secantes, proportio chordę dupli arcus FA ad chordam dupli arcus AB composita est ex proportionibus chordarum dupli arcus FT ad dupli arcus TI & dupli arcus

arcus I E ad dupli arcus E B. ¶ Sed duplus
F A partis circūferentiæ arcus graduum est
180. & chorda ei subtenſa partium est 120.
Arcus uero A B partis circūferentiæ du-
plus ſecundum proportionem 11. ad 83. in
qua conuenimus, graduum est 47. 42. 40.
chorda uero ei subtenſa 48. 31. 55. ¶ Et
rurſum duplus arcus E I partis circūfer-
entiæ graduum est 60. & chorda 60. Ar-
cus uero E B partis circūferentiæ duplus
180. & chorda eius 120. ſi ergo à proportio-
ne 120. ad 48. 31. 55. auferamus proportionē
60 ad 120. relinquet proportio chordæ du-
pli arcus F T ad chordā dupli arcus F I que
est proportio 120. ad 24. 15. 57. ſed arcus F T
partis circūferentiæ duplus graduum est
180. & chorda eius 120. Ergo chorda etiā
dupli arcus T I partiū est 24. 15. 57. quare du-
plus arcus T I partis circūferentiæ graduū
est 23. 19. 59. Ipſe uero arcus T I 11. 40. gra-
duum proximē. Sed ſupponatur rurſum I E
arcus graduum eſſe 60. Sic igitur ceteris nō
mutatis duplus I E partis circūferentiæ ar-
cus graduum erit 120. & chorda eius partiū
103. 55. 23. ¶ Si ergo rurſus à proportione
120. ad 48. 31. 55. auferamus proportionem
103. 55. 23. ad 120. relinquet proportio chor-
dæ dupli arcus F T ad chordam dupli arcus

T I que est proportio 120. ad 42. 1. 48. & est
chorda dupli arcus F T partium 120. qua-
re chorda dupli arcus T I partium erit 42.
1. 48. duplus ergo I T partis circūferentiæ
arcus graduū est 41. 0. 18. ipſe uero arcus I T
20. 30. 9. quæ nobis erant demonſtranda.

¶ Hoc modo in particularibus quoque ar-
cubus quātitates computando, quartę par-
tis, id est, 90. graduum tabulam faciemus,
quæ arcuum (partibus circūferentiā de-
monſtratis) ſimilium quantitates contine-
bit, & est hæc.

C 3 Tabula

11	12	13	14
15	16	17	18
19	20	21	22
23	24	25	26
27	28	29	30
31	32	33	34
35	36	37	38
39	40	41	42
43	44	45	46
47	48	49	50
51	52	53	54
55	56	57	58
59	60	61	62
63	64	65	66
67	68	69	70
71	72	73	74
75	76	77	78
79	80	81	82
83	84	85	86
87	88	89	90
91	92	93	94
95	96	97	98
99	100	101	102
103	104	105	106
107	108	109	110
111	112	113	114
115	116	117	118
119	120	121	122
123	124	125	126
127	128	129	130
131	132	133	134
135	136	137	138
139	140	141	142
143	144	145	146
147	148	149	150
151	152	153	154
155	156	157	158
159	160	161	162
163	164	165	166
167	168	169	170
171	172	173	174
175	176	177	178
179	180	181	182
183	184	185	186
187	188	189	190
191	192	193	194
195	196	197	198
199	200	201	202
203	204	205	206
207	208	209	210
211	212	213	214
215	216	217	218
219	220	221	222
223	224	225	226
227	228	229	230
231	232	233	234
235	236	237	238
239	240	241	242
243	244	245	246
247	248	249	250
251	252	253	254
255	256	257	258
259	260	261	262
263	264	265	266
267	268	269	270
271	272	273	274
275	276	277	278
279	280	281	282
283	284	285	286
287	288	289	290
291	292	293	294
295	296	297	298
299	300	301	302
303	304	305	306
307	308	309	310
311	312	313	314
315	316	317	318
319	320	321	322
323	324	325	326
327	328	329	330
331	332	333	334
335	336	337	338
339	340	341	342
343	344	345	346
347	348	349	350
351	352	353	354
355	356	357	358
359	360	361	362
363	364	365	366
367	368	369	370
371	372	373	374
375	376	377	378
379	380	381	382
383	384	385	386
387	388	389	390
391	392	393	394
395	396	397	398
399	400	401	402
403	404	405	406
407	408	409	410
411	412	413	414
415	416	417	418
419	420	421	422
423	424	425	426
427	428	429	430
431	432	433	434
435	436	437	438
439	440	441	442
443	444	445	446
447	448	449	450
451	452	453	454
455	456	457	458
459	460	461	462
463	464	465	466
467	468	469	470
471	472	473	474
475	476	477	478
479	480	481	482
483	484	485	486
487	488	489	490
491	492	493	494
495	496	497	498
499	500	501	502
503	504	505	506
507	508	509	510
511	512	513	514
515	516	517	518
519	520	521	522
523	524	525	526
527	528	529	530
531	532	533	534
535	536	537	538
539	540	541	542
543	544	545	546
547	548	549	550
551	552	553	554
555	556	557	558
559	560	561	562
563	564	565	566
567	568	569	570
571	572	573	574
575	576	577	578
579	580	581	582
583	584	585	586
587	588	589	590
591	592	593	594
595	596	597	598
599	600	601	602
603	604	605	606
607	608	609	610
611	612	613	614
615	616	617	618
619	620	621	622
623	624	625	626
627	628	629	630
631	632	633	634
635	636	637	638
639	640	641	642
643	644	645	646
647	648	649	650
651	652	653	654
655	656	657	658
659	660	661	662
663	664	665	666
667	668	669	670
671	672	673	674
675	676	677	678
679	680	681	682
683	684	685	686
687	688	689	690
691	692	693	694
695	696	697	698
699	700	701	702
703	704	705	706
707	708	709	710
711	712	713	714
715	716	717	718
719	720	721	722
723	724	725	726
727	728	729	730
731	732	733	734
735	736	737	738
739	740	741	742
743	744	745	746
747	748	749	750
751	752	753	754
755	756	757	758
759	760	761	762
763	764	765	766
767	768	769	770
771	772	773	774
775	776	777	778
779	780	781	782
783	784	785	786
787	788	789	790
791	792	793	794
795	796	797	798
799	800	801	802
803	804	805	806
807	808	809	810
811	812	813	814
815	816	817	818
819	820	821	822
823	824	825	826
827	828	829	830
831	832	833	834
835	836	837	838
839	840	841	842
843	844	845	846
847	848	849	850
851	852	853	854
855	856	857	858
859	860	861	862
863	864	865	866
867	868	869	870
871	872	873	874
875	876	877	878
879	880	881	882
883	884	885	886
887	888	889	890
891	892	893	894
895	896	897	898
899	900	901	902
903	904	905	906
907	908	909	910
911	912	913	914
915	916	917	918
919	920	921	922
923	924	925	926
927	928	929	930
931	932	933	934
935	936	937	938
939	940	941	942
943	944	945	946
947	948	949	950
951	952	953	954
955	956	957	958
959	960	961	962
963	964	965	966
967	968	969	970
971	972	973	974
975	976	977	978
979	980	981	982
983	984	985	986
987	988	989	990
991	992	993	994
995	996	997	998
999	1000	1001	1002

01	1A	C 3	Tabu
02	2		
03	3		
04	4		
05	5		
06	6		
07	7		
08	8		
09	9		
10	10		
11	11		
12	12		
13	13		
14	14		
15	15		
16	16		
17	17		
18	18		
19	19		
20	20		
21	21		
22	22		
23	23		
24	24		
25	25		
26	26		
27	27		
28	28		
29	29		
30	30		
31	31		
32	32		
33	33		
34	34		
35	35		
36	36		
37	37		
38	38		
39	39		
40	40		
41	41		
42	42		
43	43		
44	44		
45	45		
46	46		
47	47		
48	48		
49	49		
50	50		
51	51		
52	52		
53	53		
54	54		
55	55		
56	56		
57	57		
58	58		
59	59		
60	60		
61	61		
62	62		
63	63		
64	64		
65	65		
66	66		
67	67		
68	68		
69	69		
70	70		
71	71		
72	72		
73	73		
74	74		
75	75		
76	76		
77	77		
78	78		
79	79		
80	80		
81	81		
82	82		
83	83		
84	84		
85	85		
86	86		
87	87		
88	88		
89	89		
90	90		
91	91		
92	92		
93	93		
94	94		
95	95		
96	96		
97	97		
98	98		
99	99		
100	100		
101	101		
102	102		
103	103		
104	104		
105	105		
106	106		
107	107		
108	108		
109	109		
110	110		
111	111		
112	112		
113	113		
114	114		
115	115		
116	116		
117	117		
118	118		
119	119		
120	120		
121	121		
122	122		
123	123		
124	124		
125	125		
126	126		
127	127		
128	128		
129	129		
130	130		
131	131		
132	132		
133	133		
134	134		
135	135		
136	136		
137	137		
138	138		
139	139		
140	140		
141	141		
142	142		
143	143		
144	144		
145	145		
146	146		
147	147		
148	148		
149	149		
150	150		
151	151		
152	152		
153	153		
154	154		
155	155		
156	156		
157	157		
158	158		
159	159		
160	160		
161	161		
162	162		
163	163		
164	164		
165	165		
166	166		
167	167		
168	168		
169	169		
170	170		
171	171		
172	172		
173	173		
174	174		
175	175		
176	176		
177	177		
178	178		
179	179		
180	180		
181	181		
182	182		
183	183		
184	184		
185	185		
186	186		
187	187		
188	188		
189	189		
190	190		
191	191		
192	192		
193	193		
194	194		
195	195		
196	196		
197	197		
198	198		
199	199		
200	200		
201	201		
202	202		
203	203		
204	204		
205	205		
206	206		
207	207		
208	208		
209	209		
210	210		
211	211		
212	212		
213	213		
214	214		
215	215		
216	216		
217	217		
218	218		
219	219		
220	220		
221	221		
222	222		
223	223		
224	224		
225	225		
226	226		
227	227		
228	228		
229	229		
230	230		
231	231		
232	232		
233	233		
234	234		
235	235		
236	236		
237	237		
238	238		
239	239		
240	240		
241	241		
242	242		
243	243		
244	244		
245	245		
246	246		
247	247		
248	248		
249	249		
250	250		
251	251		
252	252		
253	253		
254	254		
255	255		
256	256		
257	257		
258	258		
259	259		
260	260		
261	261		
262	262		
263	263		
264	264		
265	265		
266	266		
267	267		
268	268		
269	269		
270	270		
271	271		
272	272		
273	273		
274	274		
275	275		
276	276		
277	277		
278	278		
279	279		
280	280		
281	281		
282	282		
283	283		
284	284		
285	285		
286	286		
287	287		
288	288		
289	289		
290	290		
291	291		
292	292		
293	293		
294	294		
295	295		
296	296		
297	297		
298	298		
299	299		
300	300		
301	301		
302	302		
303	303		
304	304		
305	305		
306	306		
307	307		
308	308		
309	309		
310	310		
311	311		
312	312		
313	313		
314	314		
315	315		
316	316		
317	317		
318	318		
319	319		
320	320		
321	321		
322	322		
323	323		
324	324		
325	325		
326	326		
327	327		
328	328		
329	329		
330	330		
331	331		
332	332		
333	333		
334	334		
335	335		
336	336		
337	337		
338	338		
339	339		
340	340		
341	341		
342	342		
343	343		
344	344		
345	345		
346	346		
347	347		
348	348		
349	349		
350	350		
351	351		
352	352		
353	353		
354	354		
355	355		
356	356		
357	357		
358	358		
359	359		
360	360		
361	361		
362	362		
363	363		
364	364		
365	365		
366	366		
367	367		
368	368		
369	369		
370	370		
371	371		
372	372		
373	373		
374	374		
375	375		
376	376		
377	377		
378	378		
379	379		
380	380		
381	381		
382	382		
383	383		
384	384		
385	385		
386	386		
387	387		
388	388		
389	389		
390	390		
391	391		
392	392		
393	393		
394	394		
395	395		
396	396		
397	397		
398	398		
399	399		
400	400		
401	401		
402	402		
403	403		
404	404		
405	405		
406	406		
407	407		
408	408		
409	409		
410	410		
411	411		
412	412		
413	413		
414	414		
415	415		
416	416		
417	417		
418	418		
419	419		
420	420		
421	421		
422	422		
423	423		
424	424		
425	425		
426	426		
427	427		
428	428		
429	429		
430	430		
431	431		
432	432		
433	433		
434	434		
435	435		
436	436		
437	437		
438	438		
439	439		
440	440		
441	441		
442	442		
443	443		
444	444		
445	445		
446	446		
447	447		
448	448		
449	449		
450			

Circumferentia				Circumferentia			
☉ per media partes	Meridiani			☉ per media partes	Meridiani		
	G	M	2 ^a		G	M	2 ^a
1	0	24	16	46	16	54	47
2	0	48	31	47	17	12	16
3	1	12	46	48	17	29	27
4	1	37	0	49	17	46	20
5	2	30	12	50	18	2	53
6	2	25	22	51	18	19	15
7	2	49	30	52	18	35	5
8	3	13	35	53	18	50	41
9	3	37	37	54	19	9	47
10	4	1	38	55	19	20	56
11	4	25	32	56	19	35	28
12	4	49	24	57	19	49	42
13	5	13	11	58	20	3	31
14	5	36	53	59	20	17	4
15	6	0	31	60	20	30	9
16	6	24	1	61	20	42	58
17	6	47	26	62	20	55	24
18	7	10	45	63	21	7	21
19	7	33	57	64	21	18	58
20	7	57	3	65	21	30	11
21	8	20	0	66	21	41	0
22	8	42	50	67	21	51	25
23	9	5	32	68	22	1	25
24	9	28	5	69	22	11	11
25	9	50	29	70	22	20	11
26	10	12	46	71	22	28	57
27	10	34	57	72	22	37	17
28	10	56	44	73	22	45	11
29	11	18	25	74	22	52	59
30	11	39	55	75	22	59	41
31	12	1	20	76	23	6	17
32	12	22	30	77	23	12	27
33	12	43	28	78	23	18	11
34	13	4	14	79	23	23	28
35	13	24	47	80	23	28	16
36	13	45	6	81	23	32	30
37	14	5	11	82	23	36	35
38	14	25	2	83	23	40	2
39	14	44	39	84	23	43	2
40	15	4	4	85	23	45	34
41	15	23	10	86	23	47	39
42	15	42	2	87	23	49	16
43	16	0	38	88	23	50	25
44	16	18	58	89	23	51	6
45	16	37	20	90	23	51	20

¶ Est autem per se manifestū, quia reliqua-
rum quoque quartarum ordo idem penitus
est, nam quoniam sphaera recta, id est, æqui-
noctialis sine declinatione ad horizontem
supponitur, penitus omnibus accidunt.

Gaur.

	G	M
Y	27	50
8	29	54

II	32	16					
	90	0					
LV.	Y	8	II	GAV.			
	G	M	G	M	G	M	G
	10	9 10	9 40	10 34	27 50		
	20	9 15	9 58	10 47	29 54		
	30	9 25	10 16	10 55	32 16		
		27 50	29 54	32 16	90 0		

in sphaera recta Ascensiones

MAGNAE COMPOSITIONIS

Cl. Ptolemæi Pheludienfis

Alexandrini, Liber secundus.

De uniuersali orbis terrarum situ qui à nobis
habitur. Cap. I.

¶ Quoniam iam in primo huius constitutionis libro ea perstrinximus, quæ summa-
tim de habitudine totius de-
bebant præmitti, & quæ,
quamuis ad rectam sphae-
ram pertineant, non inutilia tamen ad pro-
positam nobis speculationem quispiam ar-
bitrabitur. Conabimur deinceps acciden-
tia quoque oblique sphaeræ quæ principaliora
sunt, quam facillime rursus fieri potest do-
cere. ¶ Hic etiam illud uniuersaliter præ-
mitti oportet, quod quum terra in quatuor
partes diuidatur quæ fiunt à circulo equino-
ctiali, & altero eorum qui per polos ipsius
æquinoctialis describuntur, magnitudo eis
quam nos habitamus ab altera borealium
proxime continetur, id inde maxime mani-
festum sit, quoniam in altitudine quidem,
id est, in transitu à meridie in septentrione
ubique in æquinoctiis meridionales Gno-
monum umbræ ad septentrionem semper
& nunquam ad meridiem tendunt. In lon-
gitudine uero, hoc est, in transitu ab hori-
zonte ad occidentem eadem eclipses & ma-
ximæ lunares eodem conspectæ tempore
tam ab illis qui extremas orientales nostri
habitabilis partes incolunt, quam ab alijs,
qui occidentales ultimas habitant non plu-
res quam duodecim æquinoctialibus horis
prius posteriusue fieri cernuntur, cum ipsa
quarta pars terræ duodecim horarum spa-
cium contineat, quod ab uno æquinoctia-

lis semicirculorum determinetur. Eorum
uero quæ particularius inspicienda sunt, il-
la maxime ad præpositum negotium quis-
piam pertinere putabit, quæ per singulos
boreales æquinoctiali circulo paralle-
los ipsi æquinoctiali & subiectis habitatio-
nibus secundum principales accidunt pro-
prietates, ea sunt quantum primi motus Poli
ab horizonte distent, uel quantum punctum
uerticis ab æquinoctiali per meridianum cir-
culi distet: & quoniam Sol in uertice quibus-
dam fiat quæ & quoties id accidit, & quæ tro-
picarum & æquinoctialium in meridiis
umbrarum proportionibus ad Gnomonas sint,
quantus etiam maximorum minimorumque
dierum umbra æquinoctialis dies excessus,
& quæcunque alia particularis in incremen-
to dierum ac noctium decremento con-
siderantur, & ad hæc quæ de coortibus &
occasibus æquinoctialis atque obliqui cir-
culi, & quæ de proprietatibus & magnitu-
dinibus angulorum, quia à principaliori-
bus maximisque circulis fiunt, accidentia as-
piciantur.

Quomodo maxime dici data magnitudine, dan-
tur horizontis arcus, qui ab æquinoctiali
& obliquo circulo intercipiuntur. Cap. II.

¶ Reponatur igitur uniuersaliter (gra-
tia exempli) Parallelus æquinoctia-
li circulus per Rhodum descriptus,
ubi eleuatio poli graduū est 36. Et
dies maximus æquinoctialium horarum 14.
M. 30. Et sit meridianus quidem circulus A
B G D. Horizontis autem orientalis medie-
tas

tas B E D, æquinoctialis etiam similiter me-
dieta A E G cuius australis polus sit F. Et
supponatur brumale tropicum circuli, qui
per medium signorum est, punctum oriri per
I describatur maximus circuli pars F I T, sed
primum data sit maxime diei magnitudo,
sitq; propositum E I horizontis arcum in-
uenire. ¶ Quoniam igitur circūductio sphæ-
re in polis æquinoctial. efficitur, patet quia
in eo de tempore I & T punctum erunt in
A B G D meridiano, & tēpus quod est ab or-
tu I pūcti quousq; ad mediū cœli super ter-
ram perueniat, illud est quod ex T A parte
circunferentiæ æquinoct. continetur. Tem-
pus autē quod à subterraneo angulo usque
ad ortum est, illud est quod ex G T contine-
tur. Quare sequitur ut diei tempus duplum
sit eius quod abs T A, noctis uerò duplum
eius quod abs G T continetur. Nam et seor-
sum parallelorum, id est, æquidistantium æ-
quinoctiali circularū portiones omnium,
quæ super terrā et quæ sub terra sunt æqua-
liter à meridiano diuiduntur. Idcirco & ar-
cus E T quum sit minimi aut maximi diei ad
æquinoctialem differentiam medietas, horæ
unius quartæq; partis in hoc parallelo, tem-
porū uerò 18. 45. et residua igitur ad quar-
tam circuli partem eorū 71. 15. Quoniā igitur
per ea quæ prius demonstrata sunt, in duos
maximorum circularum arcus A E & A F
duo inscripti sunt E B & F T, in I puncto se-
iplos secantes, proportio chordæ dupli ar-
cus T A ad chordam dupli arcus A E com-
posita est ex proportionibus chordarū du-
pli arcus T F ad dupli arcus F I, & dupli ar-
cus I B ad dupli B E. Sed duplus T A partis
circūferentiæ arcus 142. 30. grad. est, & chor-
da subtensa partium 113. 37. 54. A E uerò par-
tis circunferentiæ duplus graduum 180, &
chorda sua partium 120.

Gauric.

¶ Supponitur hic à Ptolemæo, quod si aliqua proportio
componatur ex alijs duabus, eius etiam conuersa compo-
netur ex conuersis illarum.

¶ Et rursus duplus T F partis circūferen-
tiæ arcus, grad. est 180. & chorda sua par-
tium 120. F I autē partis circūferentiæ duplus
grad. est 132. 17. 20. & chorda eius partium
109. 44. 53. ¶ Si ergo à proportionē 113. 37.
54. ad 120. auferamus proportionē 120. ad
109. 44. 53. relinquet nobis proportio chor-
dæ dupli arcus I B ad chordā dupli B E hæc
est 103. 55. 26. ad 120. Est autē chorda dupli ar-
cus B E quoniā quarta circuli pars est, par-

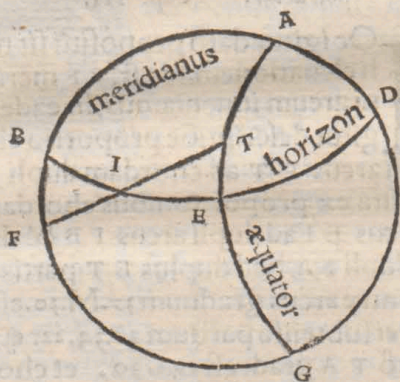

tium 120. Quare chorda etiam dupli arcus
I B erit earundem 103. 55. 26. Quare duplus
etiam arcus B I partis circunferentiæ 120.
graduū proximē erit, ipse uerò B I earun-
dem 60. Relinquitur ergo reliqua etiam E I
talium 30. qualium est horizon 360. quod
erat demonstrandum.

Quomodo, eisdem ipsis suppositis, eleuatio
poli detur. Cap. III.

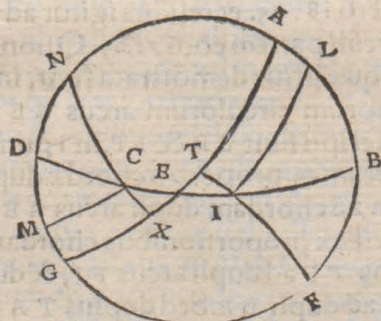
Hoc igitur dato propositū sit ut po-
li eleuationem, id est, B F meridia-
ni arcum inueniamus. In eadem igitur
descriptiōe proportio chor-
dæ dupli arcus E T ad chordam dupli T A
composita ex proportionibus chordarum
dupli arcus E I ad dupli arcus I B & dupli
B F ad dupli F A. Sed duplus E T partis cir-
cunferentiæ arcus graduum 37. M. 30. est, &
chorda ei subtensa partium 38. 34. 22. ¶ Du-
plus uerò T A grad. est 142. 30. et chorda
eius partium 113. 37. 54. Duplus uerò E I ar-
cus est 60. partium, & chorda eius 60. par-
tes. Sed duplus I B grad. 120. & chorda eius
partium 103. 55. 23. ¶ Si ergo à proportio-
ne 38. 34. 22. ad 113. 37. 54. auferamus propor-
tionem 60. ad 103. 55. 23. relinquetur propor-
tio chordæ dupli arcus B F ad chordam du-
pli arcus F A. Ea uerò est 70. 33. proximē ad
120. Estq; rursus chorda dupli arcus F A
partium 120. quare chorda dupli B F 70. 3.
eorundē est. Ita ipse arcus B F circunferen-
tiæ duplus 72. graduum M. 1. erit. Ipse uerò
B F eorundem proximē 36. ¶ Sed in eadem
rursus descriptiōe sit F B poli eleuatio da-
ta graduum 36. propositumq; sit inuenire
maximæ aut minimæ diei ad æquinoctialem
differentiam, hoc est duplum E T circunfe-
rentiæ arcum: eisdē igitur rationibus sit ut
proportio dupli arcus F B ad chordam du-
pli B A composita sit ex proportionibus
chordarū dupli arcus F I ad dupli arcus T, et
dupli

dupli arcus TE ad dupli arcus EA Sed dupli FB partis circumferentiae arcus graduum est 72. & chorda eius partium 70.32.3. ¶ Duplus uero BA graduum est 108. & chorda eius partium 97.4.56. Et rursus dupli FI graduum est 132.17.20. & chorda eius partium 109.44.53. ¶ Duplus autem IT graduum 47.42.40. & chorda eius partium 48.31.55. ¶ Si ergo à proportionem 70.32.3. ad 97.4.56. auferamus proportionem 109.44.53. ad 48.31.55. relinquet nobis proportio chordae dupli arcus ET ad chordam dupli arcus EA quae est 31.11.33. ad 97.4.56. Et quoniam eadem proximè proportio est 38.34. ad 120. Chorda uero dupli arcus EA partium est 120. Colligitur etiam chorda dupli arcus ET eorundem esse 38.34. quare duplus etiam arcus ET partis circumferentiae graduum erit 37.30. proximè horarum autem æquinoctialium duarum cum media. qd erat demonstrandum. ¶ Eisdem rationibus

EI quoque horis arcus dabitur. Proportio enim chordae dupli arcus FA ad chordam dupli ABC composita ex proportionibus chordarum dupli arcus FT ad dupli arcus TI quae data est, & dupli arcus EI ad dupli EB , quare quum EB data sit, relinquitur, ut magnitudo etiam EI habeatur. Perspicuum autem est quasi non brumale tropicum punctum I esse supponemus. Sed quendam alium eius circuli gradum, qui per medium signorum describitur. Eisdem rationibus tam ET quam EI arcus dabitur. Iam enim nobis per obliuationis tabulam expositi sunt arcus meridiani, qui à singulis eius circuli gradibus, qui per medium signorum est, & æquinoctiali circulo intercipiuntur si sunt similes arcui IT . Hic etiam sequitur ut partes signiferi quae ab eisdem æquidistantibus fiunt, hoc est, quae æqualiter à tropico puncto distant, easdem sectiones horizonis,

& easdem partes æquinoctialis faciunt, & dierum noctiumque similium magnitudines alteras alteris æquales. Sed cum istis una etiam demonstratur, quod partes quae ab æqualibus parallelis fiunt, hoc est, quae ab eodem æquinoctialis puncto æqualiter distant æquales, ex utraque æquinoctialis parte faciunt arcus & dierum & noctium permutatim æquales dissimilium magnitudines. ¶ Nam si in eadem descriptione supposuerimus quoque punctum ubi BE D , semicirculus horizontis ab æquali equidistantibus illi qui per I descriptus secatur, & compleuerimus IL & CM æquidistantium, partes permutatim æqualesque factas & per C polumque borealem XC N quartam circuli descriperimus, erit arcus TA equalis arcui XC quoniam LI & MC , alter alteri similis est. Relinquetur autem ut & reliqua ET reliqua EX sit æqualis, fient etiam duorum similium trilaterorum EIT & ECX duo latera duobus lateribus æqualia ET quidem ipsi EX , sed IT ipsi CX . Est etiam uterque angulorum, qui in T & X sunt, rectus, quare basis etiam EI basi CE erit æqualis.

Quomodo inueniendum, quibus & quando quoties \odot in uertice sit. Cap. IIII.

Facile autem, his datis, est, quibus quando & quoties Sol in uertice fiat, inuenire: nam quum perspicuum per se sit, nunquam ad uerticem illorum qui sub parallelis ultra totum æstivalis tropici spatium, id est, ultra gradus 23. 51. 20. proximè habitant. Semel autem in ipso æstivali solstitio super uerticem illorum qui sub parallelis per hoc ipsum distantibus, & his super uerticem illorum Solem peruenire qui sub parallelis minus distantibus habitant, obliuationis tabula, quando id fiat facillimè, ostendit: nam numerum graduum, quibus parallelus, de quo querimus, ab æquinoctiali distat, si citra æstiuale tropicum est in secundo uersu inueniemus, & appositos ei quartae partis circuli gradus qui

Expositio proprietatum per singulos paral-
lelos. Cap. VI.

Eodem modo in ceteris quoque pa-
rallelis uniuersales, ppositasq; pro-
prietates fumentes quarta parte u-
nius æquinoctialis horæ declinatio-
num excessibus adauctis, sufficienter feceri-
mus, si posuerimus uniuersalem earum ex-
positionem, antequam ad particularia de-
scendamus. ¶ Initiū igitur à parallelo qui
sub ipso æquinoctiali est capiamus. Is dissepa-
rat proximè à toti⁹ quartæ nostri orbis parte,
illam quæ ad meridiē est, solusq; dies & no-
ctes uniuersas æquales inter se habet. Ibi e-
nim solūmodo omnes, qui in sphæra sunt
paralleli ad æquinoctialem circulum in duo
æqualia diuiduntur, ita ut partes, quæ super
terram sunt, & inter se similes & æquales
subterraneis partibus singulæ singulis sint,
quod in nulla prorsus declinatione accidit,
solus tamen æquinoctialis rursus ubique
equaliter ab horizonte diuisus, dies qui per
ipsum fiunt æquales ad sensum noctibus fa-
cit: de maximis em̄ ipse quoq; circulus est.
Reliqui uerò quum inæqualiter & secundū
nostri orbis declinationem diuidantur: Au-
straliares quidem ipso partes quæ super ter-
ram sunt minores subterraneis, & dies no-
ctibus breuiiores faciunt. Boreaiores autē
econtrā, maiores super terram partes, lon-
gioresq; dies, huius paralleli umbræ quoq;
duplices sunt: Sol enim bis super uerticem
habitantium sub eo fit secundum æquino-
ctialis obliquitq; circuli partes: quare tunc
solum in meridie Gnomones nullam um-
bram reddere possunt. Quum uerò Sol per
borealem semicirculum ferat, tunc ad meri-
diem: quum autem per australem tunc ad se-
prentionē umbræ à Gnomonibus reddun-
tur. In his regionibus qualiū partium Gno-
mon est 60. taliū utraq; tam æstiuales quā
hyemalis umbra 26. 30. proximè est. ¶ Di-
cemus autem uniuersaliter nisi de illis um-
bris quæ in meridiēbus fiunt. Non enim ac-
cipere possumus ueritatem meridiei, neque
in punctis æquinoctialibus neque solstitiali-
bus. Sed tamen qñ nos acceperimus umbrā
in his tēporibus apud horam meridiei, erit
proximū ueritati neq; causaliter aliquis er-
ror sensibilis, supra uerticem uerò eorū qui
sub æquinoctiali habitant illæ stellæ perue-
niunt quæ in ipso æquinoctiali uoluntur,
& omnes tam oriri quā occidere uident.
Nam sphere poli cum in ipso sint horizon-
te nullum circulū æquatori parallelum aut

semper apparentem, aut nunquā apparen-
tem faciunt orbem meridiei secantē. ¶ Ha-
bitationes autē posse sub æquinoctiali esse
quasi in regione nimium temperata multi
contendunt. Nam Solem nec in punctis su-
per uerticem immorari, quoniam recessus
secundum latitudinē uelociter ab æquino-
ctialibus punctis deficit, unde temperatam
reddi æstatem, nec in solstitijs multum à uer-
tice distare, quare leuissimas hyemes fieri.

Gauric.

¶ Sub æquatore est habitatio secundum plerosq; nostri
temporis 1527.

¶ Quæ uerò istæ sint habitationes uerifi-
militer dicere nō possumus. Nam ad hunc
usque diem nostri orbis homines minime
illō penetrarunt. Quare coniecturam ma-
gis quā ueram historiam ea quæ de ipsis
narrantur, quispiam estimabit. Sed de pro-
prietatibus quidem paralleli qui sub æqui-
noctiali est, hæc breuiter dicta sunt. ¶ De
reliquis uerò à quibus & habitationes non
nulli estimant cōprehendendi, illa ne in sin-
gulis repetantur, addemus quod super uer-
ticem in singulis illæ stellæ fiūt, quæ arcu æ-
quali eius circuli, qui per polos æquinoctia-
lis est, ab ipso distant, equali inquam arcui
quo suppositus quoq; parallelus similiter
distat, & quod semper ille apparet circulus
qui polo æquinoctialis boreali polo & ele-
uatione poli spatio describit à quo quæ in-
tercipiuntur stellæ omnes semper apparet,
contrā uerò nunquam ille apparet circulus
qui polo australi & eodē describitur spa-
tio, à quo quæ intercipiuntur stellæ nunquā
apparent.

¶ Secundus est parallelus in quo maximus
dies horarum est æquinoctialium 12. 15. hic
ab æquinoctiali gradib. 4. M. 15. distat, &
describitur per insulam Taprobanem, hic
etiam umbræ duplicis est: Solem bis super
uerticem illorum fit. Qui sub eo habitant,
& Gnomones in meridiēbus umbra tunc
priuat, quando ab æstiuale solstitio in utra-
que parte G. 79. M. 30. distat, ita dū per hos
159. gradus fert ad australia, dum uerò per
reliquos 201. ad borealia Gnomonum um-
bræ protenduntur. Hic qualium Gnomon
est 60. taliū est æquinoctialis umbra 4. 25.
Æstiuales 21. 20. brumalis 32.

¶ Tertius parallelus est ubi maxim⁹ dies
æquinoctialium est horarum 12. M. 30. Hic
G. 8. M. 25. ab æquatore distat & describitur
per sinum Aualitū, umbræ duplicis hic quo-
que est, Sol enim bis super uerticem illorum
fit, qui

fit, qui sub eo habitant, & Gnomonas etiā in meridiēbus umbra tunc priuat, quando ab æstiuāli solstitio in utraq; parte 69. parti bus distat. Ita dum per hos 138. gradus fer tur ad meridiē Gnomonum umbra pro tenduntur, dum uerō per reliquos 222. ad septentrionem. Hic qualium Gnomon est 60. talium æquinoctialis quidem umbra est 8.50. æstiuālis uerō 16.50. brumalis autem 27.54.

¶ Quartus parallelus in quo maximus dies est horarum æquinoctialium 12.45. hic di stat ab æquinoctiali gradib. 12.30. & descri bitur per sinum Aduliticum, hic quoq; du plicis umbra est: bis enim Sol super uerticē fit, & Gnomonas in meridiēbus umbra tūc priuat, quando ab æquinoctiali solstitio in utraq; parte 57.50. gradibus distat. Ita dum per hos 115.40. gradus fertur ad meridiē, umbrę Gnomonum protrahuntur, dum ue rō per reliquos 244.20. ad septentrionem hic qualium Gnomon est 60. talium æqui noctialis umbra 13.20. æstiuālis 12. bruma lis 44.10.

¶ Quintus parallelus sub quo maximus dies est horarum æquinoctialium 13. hic ab æquinoctiali G.19.M.27. distat, & describi tur per Meroē in insulam, hic quoq; umbra duplicis est, et Sol bis super uerticē fit, Gno monasq; umbra in meridiēbus tunc priuat, quando in utraq; parte ab æstiuāli solstitio 45. gradibus distat, ita dum per hos 90. gra dus fertur, Gnomonum umbra ad meridiē tendunt, dum uerō per reliquos 270. ad sep tentrionem, hic qualium quomodo est 60. talium est æquinoctialis umbra 17.45. æsti uālis 7.45. brumalis 51.

¶ Sextus est parallelus sub quo maximus dies est 13.15. horarum æquinoctialium, hic ab æquinoctiali 20.14. gradibus distat, & describitur per Napata, & est etiā iste du plicis umbra: Sol enim bis super uertices fit, & Gnomonas in meridiēbus umbra tūc priuat, quando ab æstiuāli solstitio ex utra que parte 31. gradibus distat, ita dū per hos 62. gradus fertur, Gnomonū umbra ad me ridiē protrahuntur, dum uerō per reliquos 298. ad septentrionem, hic qualium Gno mon est 60. talium æquinoctialis umbra 22. 10. æstiuālis 3.45. brumalis 58.10.

¶ Septimus est parallelus ubi maximus dies est horarum æquinoctialium 13.30. hic ab æquinoctiali 23.51. gradibus distat, & de scribitur per Syenem, hic parallelus primus eorum est qui simplicis umbra nominatur:

nunquam enim sub ipso Gnomonū in me ridiēbus umbra ad australia protēduntur. Sed in ipsa æstiuāli duntaxat solstitio super uerticem habitātium sub eo Sol fit, & Gno mones tunc absq; umbra esse cernuntur, tā tum enim ab æquinoctiali distat, quantum æstiuale tropicum punctum, reliquo uerō tempore uniuerso ad septentrionem um bram mittunt, hic qualium Gnomō est 60. talium est æquinoctialis umbra 26.30. bru malis 65.50. æstiuāli uerō umbra Gnomo nes carent, omnes quoq; istos borealiores paralleli usq; ad eum qui nostrum orbē dis separat habitabilesq; regiōes terminat sim plicis umbra sunt, sub ipsis enim meridiē bus sine umbra penitus Gnomones cernū tur, nec ad meridiē eas sed ad septentrio nem semper mittunt, nunquam tamen Sol super uertices in istis fit.

¶ Octauus est parallelus sub quo maximus dies est 13.45. horarum æquinoctialium, hic ab æquinoctiali G.27.M.40. distat & scribi tur per Ptolemaidem quæ in Thebaide est, quæq; Mercurij appellatur, hic qualiū Gno mon est 60. talium æstiuālis umbra 3.30. æ quinoctialis 31.50. brumalis 74.10.

¶ Nonus est parallelus ubi maximus dies est 14. horarum æquinoctialium, hic ab æ quinoctiali 30.22. gradibus distat, & scribi tur per inferiorem Aegypti regionem, hic qualium Gnomon est 60. talium æstiuālis umbra 6.50. æquinoctialis 35.12. brumalis 83.15.

¶ Decimus est parallelus in quo maximus dies est 14.15. horarum æquinoctialium, hic ab æquinoctiali 33.18. gradibus distat, et scri bitur per mediā Phœniciem hic qualium Gnomon est 60. talium æstiuālis umbra 10. æquinoctialis 39.30. brumalis 93.5.

¶ Undecimus est parallelus sub quo maxi mus dies est 14.30. horarum æquinoctialium est, hic 36. ab æquinoctiali gradibus distat, & scribitur per Rhodum hic qualiū Gno mon est 60. talium est æstiuālis umbra 12.55. æquinoctialis 43.50. brumalis 103.20.

¶ Duodecimus est parallelus in quo 14.45. maximus dies horarum æquinoctialium est, hic ab æquinoctiali 38.35. gradibus distat, et scribitur per Smyrnen, hic qualium Gno mon est 60. talium æstiuālis umbra 18.20. æ quinoctialis 47.50. brumalis 114.55.

¶ Tertiusdecimus est parallelus in quo ma ximus dies est horarum 15. æquinoctialium, hic ab æquinoctiali 40.56. gradibus distat, & scribitur per Hellepōtum, hic qualium

D Gnomon

Gnomō est 60. talium æstivalis umbra est 18.30. æquinoctialis 52.10. brumalis 127.50.

¶ Quartusdecimus est parallelus ubi maximus dies 15.15. æquinoctialium horarū, hic distat ab æquinoctiali gradibus 43.5. et scribitur per Massiliam, hic qualium Gnomon est 60. talium æstiva umbra 20.50. æquinoctialis 55.55. brumalis 140.15.

¶ Quintusdecimus est parallelus ubi maximus dies 15.30. æquinoctialium horarum, distat ab æquinoctiali gradibus 45.1. & describitur per medium pontum, hic qualium Gnomon est 60. talium æstivalis umbra est 23.15. æquinoctialis uero eorundem 60. brumalis 155.15.

¶ Sextusdecimus est parallelus sub quo maximus dies 15.45. horarum æquinoctialium est, hic ab æquinoctiali 46.51. gradibus distat, & scribitur per Danubij amnis fontes, hic qualium Gnomon est 60. talium æstivalis umbra est 25.30. æquinoctialis 63.55. brumalis 171.35.

¶ Decimus septimus parallelus ubicunque maximus dies 16. horarum æquinoctialium est, hic ab æquinoctiali 48.32. gradibus distat, & scribitur per hostia Borysthenis, hic qualium Gnomon est 60. talium æstivalis umbra 27.30. æquinoctialis 67.50. brumalis 188.35.

¶ Decimus octauus est ubicunque maximus dies 16.15. horarum æquinoctialium est, hic ab æquinoctiali 50. gradibus distat & scribitur per mediam Meotida paludem, hic qualium Gnomon est 60. talium æstivalis umbra 29.55. æquinoctialis 71.20. brumalis 208.20.

¶ Decimus nonus parallelus est in quo maximus dies 16. horarum M.30. æquinoctialium est, hic ab æquinoctiali 51.35. gradibus distat, & scribitur per australissima Britannia, hic qualium Gnomon est 60. talium æstivalis umbra 31.25. æquinoctialis 75.25. brumalis 229.20.

¶ Vigésimus est parallelus sub quo 16.45. horarum æquinoctialium maximus dies est, hic ab æquinoctiali 52.50. gradibus distat, & scribitur per Rheni fluij hostia, hic qualium Gnomon est 60. talium æstiva umbra 33.20. æquinoctialis 79.5. brumalis 253.10.

¶ Vigésimus primus est parallelus ubi maximus dies 17. horarum æquinoctialium est, iste ab æquinoctiali 54.1. gradibus distat, & scribitur per Tanaidos fluij hostia, hic qualium Gnomon est 60. talium æstivalis umbra 34.55. æquinoctialis 82.35. brumalis 278.45.

¶ Vigésimus secundus parallelus est in quo maximus dies 17.15. horarum æquinoctialium est, iste 55. gradibus distat ab æquinoctiali, & scribitur per Brigantium magnæ Britaniæ, hic qualium Gnomon est 60. talium æstivalis umbra 36.15. æquinoctialis 85.20. brumalis 304.30.

¶ Vigésimus tertius est parallelus ubi maximus dies 17.30. horarum æquinoctialium est, iste ab æquinoctiali 56. gradibus distat, & scribitur per mediam Britanniam magnā, hic qualium Gnomon est 60. talium æstivalis umbra est 37.20. æquinoctialis 88.50. brumalis 335.15.

¶ Vigésimus quartus parallelus est sub quo maximus dies 17.45. horarum æquinoctialium est, iste ab æquinoctiali 57. gradibus distat, & scribitur per Caturactonium Britaniæ, hic qualium Gnomon est 60. talium æstivalis umbra 39.20. æquinoctialis 92.25. brumalis 372.40.

¶ Vigésimus quintus parallelus est ubi maximus dies 18. æquinoctialium horarum est, iste ab æquinoctiali 58. gradibus distat, & scribitur per parua Britannia australia, hic qualium Gnomon est 60. talium æstivalis umbra 40.44. æquinoctialis 96. brumalis 419.5.

¶ Vigésimus sextus parallelus est ubi maximus dies horarum est æquinoctialium 18. M.30. iste ab æquinoctiali 59.30. gradibus distat, & scribitur per mediam Britanniam parua. Non sumus hic usi incremento quartæ partis horæ unius, tum quoniam crebriores hic paralleli fiant, tum quoniam eleuationum differentia ne integri quidem unus gradus colligatur, & ad hæc quia non similiter nobis in borealioribus scrutanda sunt omnia: propterea & proportionibus umbrarum ad Gnomones superfluum putauimus in separatim reconditis locis apponere.

¶ Vbi ergo dies maximus 19. horarum æquinoctialium est, ille parallelus 61. ab æquinoctiali gradibus distat, & scribitur per borealia parua Britannia.

¶ Vbi autem maximus dies 19.30. æquinoctialium horarum est, ille parallelus 62. gradibus ab æquinoctiali distat, et scribitur per insulas quas Ebudas nominant.

¶ Vbi autem maximus dies 20. horarum æquinoctialium est, ille parallelus 63. gradibus distat ab æquinoctiali, & scribitur per Thylen insulam.

¶ Vbi uero maximus dies horarum 21. æquinoctialium est ille parallelus 64.30. gradibus

bus distat ab æquinoctiali, & scribitur per Scythicas gentes ignotas.

¶ Vbi maximus dies horarum est æquinoctialium 22. ille parallelus 65. 30. gradibus distat ab æquinoctiali.

¶ Vbi maximus dies horarum est æquinoctialium 23. ille parallelus ab æquinoctiali 66. gradibus distat.

¶ Vbi autem maximus dies 24. horarum æquinoctialium est ille parallelus distat ab æquinoctiali gradibus 68. 40. ¶ Hic primus eorum est qui periscij, hoc est, latine circumbratiles appellantur, in æstuali solstitio dum taxat Sole non occidente, ad omnes horizontis partes Gnomonis umbræ uertuntur, hic æstualis tropicus parallelus semper, brumalis uero nunquam apparet,ambo enim permutati horizontem tangunt.

¶ Obliquus autem circulus qui per medium signorum est, quando uerum æquinoctiale punctum oritur, idem fit cum horizonte. Si quis uero contemplationis causa uniuersalia borealiorum declinationum accidentia querat, is inueniet ubi eleuatio poli graduum 67. M. 15. ferè est ibi nequaquam 20. diaci gradus, siue orbis signorum partes ad utramque æstualis solstitij partem occidere, ita ut dies maxima & umbrarum ad omnes horizontis partes circumductio menstrua ferè fiat. Hæc quoque faciliè per iam expostam obliuationis tabulam intelliguntur.

¶ Nam quemcunque distare ab æquinoctiali gradibus parallelum inueniemus, qui, uerbi gratia, 15. gradibus ab utraque tropici parte intercipiat, quicquid tunc aut semper, aut nunquam apparet, cum intercepta eius circuli parte, qui per medium signorum est tot perfectio gradibus ab 90. unius scilicet quartæ partibus, borealis poli eleuatio deficiet.

¶ Vbi autem eleuatio poli 69. 30. graduum est, ibi 30. gradus ex utraque solstitij æstualis parte Solem non occidere quisquam inueniet, ita ut duorum proximè mensium maximus dies, & Gnomones circumumbræles eodem tempore fiant.

¶ Vbi eleuatio poli 73. 20. graduum est, ibi 45. gradus ex utraque solstitij æstualis parte non occidere quisquam inueniet, ita ut maximus dies & Gnomones periscij ad trium mensium proximè spatium extendantur.

¶ Vbi eleuatio poli 78. 20. graduum est, ibi ex utraque solstitij æstualis parte 60. gradus non occidere quisquam inueniet, ita ut maximus dies & umbrarum circumductio ad mensium quatuor spatium procedat.

¶ Vbi eleuatio poli 84. graduum est, ibi ex utraque solstitij æstualis parte 75. gradus non occidere quisquam inueniet, ita ut quinque maximus dies mensium ferè fiat & Gnomon umbræ eodè tempore circumducatur.

¶ Vbi uero totius quartæ partis 90. gradibus borealis polus eleuatur ab horizonte, ibi borealis æquinoctiali, semicirculus signiferi, hoc est, circuli qui per medium signorum est medietas nunquam sub terra fit australior nunquam super terram, ita ut dies unus & nox una annui spatij sint sex proximè mensium, Gnomones uero semper periscij sint. ¶ Huius declinationis propria sunt ut borealis polus super uerticem sit, et obliquus quidem tunc semper tum nunquam parentis sit accipiat, & borealis semisphærium situm super terram australis sub terra semper efficiat, æquinoctialis uero situm habeat horizontis.

De coascensionibus circuli, qui per medium signorum est & æquinoctialis in sphaera declinat. Cap. VII.

Quoniam quæ uniuersaliter in declinationibus considerantur breuiter exposita sunt, sequitur iam quomodo simul ascendencia in qualibet declinatione æquinoctialis tempora capiantur demonstrare, simul dico ascendencia cum eius circuli arcibus, qui per medium signorum est, per quos cetera quoque omnia quæ particularia sunt consequenter exponentur. Abutemur autem signorum nominibus in ipsis duodecimis obliqui circuli partibus, & quasi eorum initia à tropicis æquinoctialibus punctis capiantur, sic duodecimam partem quæ ab æquinoctio uernali ad totius sphaeræ sequentia est, arietem, secunda uero taurum appellabimus, similiterque deinceps secundum traditum nobis duodecim signorum ordinem.

¶ Primum autem demonstrabimus quod arcus circuli, qui per medium signorum est æqualiter ab eodem æquinoctiali puncto distantes cum æqualibus semper æquinoctialis circuli arcibus A E ascendunt. Sit enim meridianus circulus A B G D, horizontis autem semicirculus B C D, æquinoctialis uero A E G. Obliqui quoque circuli duæ portiones F I & T C ita ut utrumque F T punctum uernalis æquinoctij esse supponatur, & ex utraque ipsius parte arcus æquales capri F I & T C per C & I puncta ascendere intelligantur. ¶ Dico quia ipsius æquinoctialis arcus qui cum utroque istorum ascendunt F E

D 2 &

& ET æquales sunt, sint polorum ipsius æ/
quinoctialis puncta L & M. Et describatur
per ipsa L E M & L T & L C & F M & M I
maximorum circularum portiones. Quo/
niam ergo F I & T C æquales sunt & paral/
leli L C & M I, qui per C & I describuntur
utrinque ab æquinoctiali æquidistant, ipsi e/
tiam æquales sunt & E C & E I similiter æ/
qualium erunt laterum L C T & M I F & si/
militer L E C & M E I æqualium laterum e/
runt, quare angulus C L E angulo I M E æ/
qualis est similiter C L T totius I M F toti æ/
qualis est. ¶ Quamobrem etiam reliquus
E L T reliquo E M F æqualis est, basis ergo
etiam E T basi E F æqualis est, quod erat de/
monstrandum.

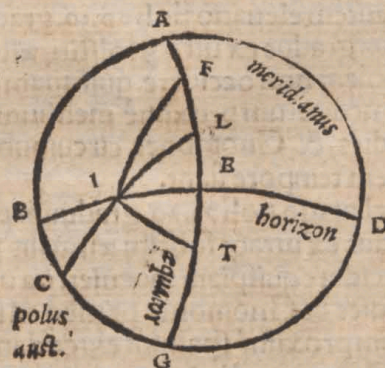

¶ Rursus autem demonstrabimus quod æ/
quinoctialis circuli arcus, qui similiter ascē/
dunt cum circuli, qui per medium signorū,
æqualibus arcibus æqualiterque ab eodē tro/
pico distantibus puncto, utriusque ipsorū
recte sphaeræ ascensionibus sunt equa/
les. ¶ Designet enim A B G D meridianus,
& medietas horizontis B E D, & medietas
æquatoris quæ sit A E G, & scribantur æqua/
les duo æqualiter à brumali puncto distan/
tes obliqui circuli arcus F I & T I ita ut F au/
tumnale T uernum esse punctum præsup/
ponatur. Sic enim I punctum ortus ipsorū
& horizontis erit commune, propterea quod
ab eodem circulo parallelo ad æquinoctia/
lem E I & T I arcus comprehenduntur.

¶ Sic etiam patet quod T E eleuatur cum ip/
so T I & E F cum ipso F I & ex hoc manife/
stum est quod T E F totus æquatur eleua/
tioni F I & T I in sphaera recta. ¶ Si enim C
punctum australem, æquinoctialis polū es/
se supposuerimus, ac per ipsum, & punctū
I quartā maximī circuli descriperimus par/
tem quæ sit C I L equipollens recte sphaeræ
horizonti, fit rursus ut T L simul ascen/
dat cum T I in sphaera recta, & L F similiter
ascēdat cum F I similiter, quare utriusque simul

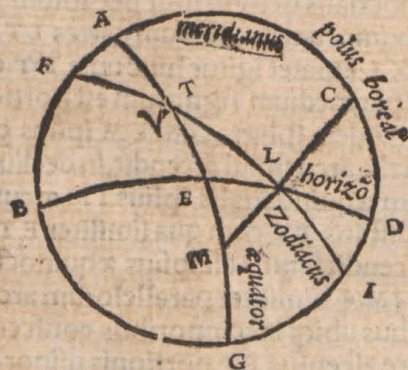
T L F utriusque simul T E F æquales sunt, & ab
uno atque eodem T F continentur, quod erat
demonstrandum. ¶ Per hæc nobis perspi/
cum factū est, quia si in una solummodo
per singulas declinationes quarta particu/
lares coascensiones computauerimus, rel/
quarum etiam trium quartarum simul erūt
demonstratæ. Cum igitur hæc ita se habeāt,
rursus nobis parallelus per Rhodū sup/
positus sit ubi maxima dies horarum est æ/
quinoctialium 14.30. & borealis polus 36.
gradibus eleuatur ab horizontē. ¶ Sitque me/
ridianus circulus A B D G & horizontis si/
mul semicirculus B E D. Ipsius uero equino/
ctialis A E G, eius autem qui per medium sig/
norum est F T I sic ut T uernale punctū es/
se præsupponatur, capiaturque ipsius equino/
ctialis borealis polus in puncto C, describa/
turque per ipsum & per L horizontis, & cir/
culi qui per medium signorum est sectionē
maximi circuli pars ipsa scilicet C L M pro/
positumque sit (dato arcu T L) inuenire arcū
æquinoctialis E T qui cum illo similiter as/
cendit & primum quidem T L duodecimā
circuli partem, arietem scilicet contineat.

¶ Quoniam ergo maximis descriptis circu/
lis in duos arcus E G & G C, duo E D & C M
describuntur in L puncto seipsos secantes,
proportio dupli arcus C D ad chordam du/
pli

pli D G composita est ex proportionibus chordarum dupli arcus CL ad dupli LM et dupli ME ad dupli EG. Sed arcus CD partis circumferentiae duplus graduum est 72. & chorda ei subtensa partium 70.32.4. Duplus uero GD graduum 108. & chorda sua partium 97.4.56. & rursus duplus LC partis circumferentiae arcus graduus est 156.40.10. & chorda sua partium 117.31.15. et dupli arcus LM est 23.20. eius uero chorda 24.15.57. Si ergo à proportionem 70.32.4. ad 97.4.56. auferamus proportionem 117.31.15. ad 24.15.57. relinquetur proportio chordae dupli arcus ME ad chordam dupli EG quae est proportio 18.0.5. ad 120. ¶ Sed chorda dupli FG partium est, 120. ergo chorda etiam dupli arcus ME earundem est, 18.0.5. Quare duplus etiam ME partis circumferentiae arcus graduum erit 17.36. proximè, ipse uero ME 8.38. eorundem. Sed quoniam totius arcus MT qui cum ipso TL in orbe recto similiter ascendit graduum demonstratus est esse 27.50. idcirco reliquus ET graduus est 19.12. et habemus unam demonstratam quia & pisces duodecima pars eisdem temporibus 19.12. coascendit. Vnūquodque uero duorum signorum utpote uirgo & libra ad duplum temporis, in quo aries eleuatur in circulo recto ascensionem habet in temporibus scilicet 36.28. quod erat demonstrandum. ¶ Rursus autem TL arcus duarum duodecimarum spatium arietis & tauri 60. gradus contineat. Ceteris ergo eiusdem manentibus per ea quae exposita sunt, duplus quidē CL partis circumferentiae arcus 138.59.42. graduum est, & chorda sua partium 112.23.56. duplus autem LM graduus 41.0.18. & chorda sua partium 42.1.48. ¶ Si ergo rursus à proportionem 70.32.4. ad 97.4.56. subtrahamus proportionem 112.23.56. ad 42.1.48. Relinquetur proportio chordae dupli arcus ME ad chordam dupli arcus EG, quae est proportio 32.36.4. ad 120. chorda ergo dupli ME earundem est, 32.36.4. quare duplus etiam ME partis circumferentiae arcus graduum est, 31.32. proximè, ipse uero MB 15.46. eorundem, sed totus MT praedemonstratus est, esse graduum 57.44. & reliquus ergo TE graduus est, 41.58. Quare aries atque taurus in temporibus 41.58. utriusque simul ascendunt. Sed aries in temporibus 19.12. conscendere demonstratus est, taurus ergo solus 22.46. temporibus conscendit, & per eadem rursus aquarius aequalibus temporibus 22.46. coascendet & uterque Leo et Scorpio

cum residuis ad duplam in recto circulo ascensionem temporibus 37.2.

¶ Verum quoniam maximus dies 14.30. minimus autē 9.30. horarū æquinoctialium est, patet quia semicirculus à cancro usque ad sagittarium cū 217.30. ipsius æquinoctialis temporibus conscendet, à capricorno uero usque ad Geminos in temporibus 142.30. Quare utraq; quarta ex utraq; finalis puncti parte similiter ascendet in temporibus 71.15. utraq; uero ex utraq; autumnalis puncti parte in temporibus 108.45. reliqua ergo duodecima pars quæ Geminorum est & similiter Capricorni utraq; per se in temporibus 29.17. ascendet residuis uidelicet ad tempora quartæ 71.15. reliqua etiam Cancrī & Sagittarij in temporibus utraq; similiter 35.15. residuis rursus ad tempora huius quartæ residua 108.45. Perspicuum autē est quod eodem modo minorum etiam circuli q per medium signorum est portionum coortus & ascensiones capiemus. Sed comodius faciliusq; sic etiam ipsas computabimus.

	G	M	
Υ	19	12	Χ
♊	22	46	♋
♈	29	17	♉
♊	35	19	♈
♈	37	2	♊
♊	36	28	♈
Rhodi.			
♊	217	30	♈
Ab	142	30	♈
Υ	71	15	
♈	108	45	

¶ Sit enim primū meridianus circulus A B G D, & horizontis semicirculus B E D, æquinoctialis uero A E G. Circuli autem, qui per medium signorum est F E I, & E sectio, uernale punctum esse praesuppo-

D 3 nature

dibus abest, duplum quidem C L 30.8.10. graduum & chordam suam 31.11.43. duplū uerò C F graduum 149.51.52. chordamque suam partiū 115.52.19. ¶ In arcu qui per 50. gradus abest C L quidem duplum graduum 36.5.46. chordamque suam partium 37.20.39. duplum uerò C F graduum 143.54.14. chordamque suam partium 114.5.44. ¶ In arcu qui per 60. gradibus abest duplum quidem L C 41.0.18. graduū chordamque suam 42.1.48. partiū, duplum uerò C F graduum 138.59.42. chordamque suam 112.23.57. In arcu qui per 70. gradus abest duplum quidem L C graduum 44.40.22. chordamque suam partium 45.36.18. duplum uerò C F graduum 135.19.38. chordamque suam partiū 110.59.47. ¶ In arcu qui 80. gradibus abest duplū quidē L C graduum 46.56.32. chordamque suam partium 47.47.40. duplum uerò C F 133.3.28. graduum, chordamque suam 110.4.16. partiū. ¶ Et per illa quæ iam dicta sunt, si à proportionē chordæ dupli arcus T I ad chordam dupli I F, hoc est, à proportionē 48.31.55. ad 109.44.53. subtrahamus singulas proportionē quæ per 10. gradus sunt chordarum dupli arcus L C ad dupli C F relinquetur nobis proportio chordæ dupli arcus T E ad chordam dupli E L in omnibus declinationibus eadem proportioni 60. in arcu quidem qui 10. ut diximus, gradibus abest, ad 9.33. In 20. uerò gradibus ad 18.56. in 30. ad 28.1. in 40. ad 36.33. in 50. ad 44.12. in 60. ad 50.44. in 70. ad 55.45. in 80. ad 58.55. ¶ Hic patet quia in singulis etiam declinationibus cum duplum T E partis circumferentiæ arcum datum habeamus. Tot enim graduum est quot temporibus æquinoctialis dies minimum diem excedit, chordam quoque suam & proportionē eius ad chordam dupli arcus E L ipsum quoque arcum E L partis circumferentiæ duplum datum habebimus, cuius medietatē, id est, ipsum E L qui prædictum excessum continet, si de ascensionibus in recta sphaera arcus circuli qui per medium signorum est subtraxerimus inueniemus ascensionem eiusdē partis circumferentiæ in proposito climate. ¶ Preponatur enim uersus, exempli gratia, paralleli per Rhodum declinatio ubi duplus E T partis circumferentiæ arcus 37.30.

graduum est, chorda uerò sua partium 38.34. proximē. Quoniam ergo eadem proportio est 60. ad 38.34. quæ est 9.33. ad 6.8. similiter 18.57. ad 12.11. & 28.1. ad 18.0. et 36.33. ad 23.29. & 44.12. ad 28.25. & 50.44. ad 32.37. & 55.45. ad 35.52. & 58.55. ad 37.52. sic dupli quidem E L partis circumferentiæ arcus, in singulis denorum graduum excessus expositarum accommodatarum partium, medietas uerò eius ipsius arcus in ipsa E L in prima quidem graduum decade graduum 2.56. in secunda uerò 5.50. in tertia 8.38. in quarta 11.17. in quinta 13.42. in sexta 15.46. in septima 17.48. in octaua 18.24. in nona ipsorum 18.45. ¶ Quare quoniam etiam in recta sphaera arcus primæ graduum decadis cum 9.10. temporibus simul conscendit, secundæ 18.25. tertiæ 27.50. quartæ 37.30. quintæ 47.28. sextæ cum 57.44. septimæ 68.18. octauæ 79.5. nonæ in totis quartæ partis temporibus 90. ¶ Patet quia si à singulis ascensionibus rectæ sphaeræ conuenientem secundum E L partis circumferentiæ quantitatem excessus subtraximus, ascensiones etiam eorundem in proposito climate habebimus, conscenderitque simul primæ decadis partis circumferentiæ reliquis temporibus 6.14. usque ad secundam 12.35. usque ad tertiam 19.12. usque ad quartam 26.13. usque ad quintam 33.46. usque ad sextam 41.58. usque ad septimam 50.54. usque ad octauam 60.41. usque ad nonam, id est, totius quartæ partis arcus temporibus 71.19. Quæ colliguntur subtrahita breuioris diurnæ magnitudinis medietate, ipsarum ergo etiam decadū prima temporibus 6.14. conscendet, secunda 6.21. tertia 6.37. quarta 7.1. quinta 7.33. sexta 8.12. septima 8.56. octaua 9.47. nona 10.34. His demonstratis per ea quæ iam inspecta sunt reliquarum etiam quartarum ascensiones unæ erunt demonstratæ. Modo igitur eodem cæterorum quoque parallelorum ad quos usus potest peruenire ascensiones per singulos denos gradus considerabimus, & in tabulis (ut ad reliqua faciliorem præbeant uiam) conscribemus, incipiemusque ab ipso æquinoctiali et perueniemus ad illum usque parallelum qui maximum diem 17. reddit horarum.

Decas

Decas

	G.	M.
1	2	56
2	5	50
3	8	38
4	11	17
5	13	42
6	15	46
7	17	44
8	18	24
9	18	45

Recta Sphæra

G.	M.
9	10
18	25
27	50
37	30
47	28
57	44
68	18
79	5
90	0

Ascensiones

¶ In incrementis ipsorum media unius horæ parte faciemus. Nullius enim curæ digna differentia sit, quæ præter æquale incrementum inter mediam horam inuenitur. Primò igitur circuli 36. decadas expone-
mus, deinde consequenter ipsius ascen-
sus climatis tempora, temporum
quæ aggregationem
hoc pacto.

Tabula ascensionum per denos gradus.

		Recta Sphaera.				Rhodij				Clima.1. Hellefonti				Clima.2. Medij ponti				
		De		H. M.		H. M.		H. M.		H. M.		H. M.		H. M.				
Sig	na	ni	12.	0.	12.	30.	13.	0.	13.	0.	13.	30.						
		Gra	Ascēdē.	Aggregat.	Ascēdē.	Aggregat.	Ascēdē.	Aggregat.	Ascēdē.	Aggregat.	Ascēdē.	Aggregat.						
		dus	Tēpora	Tempora	Tēpora	Tempora	Tēpora	Tempora	Tēpora	Tempora	Tēpora	Tempora						
		10	9	10	9	10	8	35	8	35	7	58	7	58	7	23	7	23
Y		20	9	15	18	25	8	39	17	14	8	5	16	3	7	29	14	52
		30	9	25	27	50	8	52	27	6	8	17	24	20	7	45	22	37
		10	9	40	37	30	9	8	35	14	8	36	32	56	8	4	30	41
♊		20	9	58	47	28	9	29	44	43	9	1	41	57	8	31	39	12
		30	10	16	57	44	9	51	54	34	9	27	51	24	9	3	48	15
		10	10	34	68	18	10	15	64	49	9	56	61	20	9	36	57	51
II		20	10	47	79	5	10	35	75	24	10	23	71	43	10	11	68	2
		30	10	55	90	0	10	51	86	15	10	47	82	30	10	43	78	45
		10	10	55	100	55	10	59	97	14	11	3	93	33	11	7	89	52
♈		20	10	47	111	42	10	59	108	13	11	11	104	44	11	23	101	15
		30	10	34	122	16	10	53	119	6	11	12	115	56	11	32	112	47
		10	10	16	132	32	10	41	129	47	11	5	127	1	11	29	124	16
♉		20	9	58	142	30	10	27	140	14	10	55	137	56	11	25	135	41
		30	9	40	152	10	10	12	150	26	10	44	148	40	11	16	146	57
		10	9	25	161	35	9	58	160	24	10	33	159	13	11	5	158	2
♊		20	9	15	170	50	9	51	170	15	10	25	169	38	11	1	169	3
		30	9	10	180	0	9	45	180	0	10	22	180	0	10	57	180	0
		10	9	10	189	10	9	45	189	45	10	22	190	22	10	57	190	57
♋		20	9	15	198	25	9	51	199	36	10	25	200	47	11	1	201	58
		30	9	25	207	50	9	58	209	34	10	33	211	20	11	5	213	3
		10	9	40	217	30	10	12	219	46	10	44	222	4	11	16	224	19
♌		20	9	58	227	28	10	27	230	13	10	55	232	59	11	25	235	44
		30	10	16	237	44	10	41	240	54	11	5	244	4	11	29	247	13
		10	10	34	248	18	10	53	251	47	11	12	255	16	11	32	258	45
♍		20	10	47	259	5	10	59	262	46	11	11	266	27	11	23	270	8
		30	10	55	270	0	10	59	273	45	11	3	277	30	11	7	281	15
		10	10	55	280	55	20	51	284	36	10	47	288	17	10	43	291	58
♎		20	10	47	291	42	10	35	295	11	10	23	298	40	10	11	302	9
		30	10	34	302	16	10	15	305	26	9	56	308	36	9	36	311	45
		10	10	16	312	32	9	51	315	17	9	27	318	3	9	3	320	48
♏		20	9	55	322	30	9	29	324	46	9	1	327	4	8	31	329	19
		30	9	40	332	10	9	8	333	54	8	36	335	40	8	4	337	23
		10	9	25	341	35	8	52	342	46	8	17	343	57	7	45	345	8
♐		20	9	15	350	55	8	39	351	25	8	5	352	2	7	29	352	37
		30	9	10	360	0	8	35	360	0	7	58	360	0	7	23	360	0
		Sub æquatore				latitu. 8 25				latitu. 16 27				latitu. 23 51				

		Clima 3.				Clima 4.				Clima 5.				Clima 6.			
		Aegypti Inferioris				Rhodij				Helleponti				Medij ponti			
		H.		M.		H.		M.		H.		M.		H.		M.	
		14.		0.		14.		30.		15.		0.		15.		30.	
Sig na	Gra dus	Ascēdē.		Aggregat.		Ascēdē.		Aggregat.		Ascēdē.		Aggregat.		Ascēdē.		Aggregat.	
		Tēpora	Tempora	Tēpora	Tempora	Tēpora	Tempora	Tēpora	Tempora	Tēpora	Tempora	Tēpora	Tempora	Tēpora	Tempora		
	10	6	48	6	48	6	14	6	14	5	40	5	40	5	8	5	8
Y	20	6	55	13	43	6	21	12	35	5	47	11	27	5	14	10	22
	30	7	10	20	53	6	37	19	12	6	5	17	32	5	33	15	55
	10	7	33	28	26	7	1	26	13	6	29	24	1	5	58	21	53
♄	20	8	2	36	28	7	33	33	46	7	4	31	5	6	34	28	27
	30	8	37	45	5	8	12	41	58	7	46	38	51	7	20	35	47
	10	9	17	54	22	8	56	50	54	8	38	47	29	8	15	44	2
II	20	10	0	64	22	9	47	60	41	9	32	57	1	9	19	53	21
	30	10	38	75	0	10	34	71	15	10	29	67	30	10	24	63	45
	10	11	12	86	12	11	16	82	31	11	21	78	51	11	26	75	11
♅	20	11	34	97	46	11	47	94	18	12	2	90	53	12	15	87	26
	30	11	51	109	37	12	12	106	30	12	30	103	23	12	53	100	19
	10	11	55	121	32	12	20	118	50	12	46	116	9	13	12	113	31
♆	20	11	54	133	26	12	23	131	13	12	52	129	1	13	22	126	53
	30	11	47	145	13	12	19	143	32	12	51	141	52	13	22	140	15
	10	11	40	156	53	12	13	155	45	12	45	154	37	13	17	153	32
♇	20	11	35	168	28	12	9	167	54	12	43	167	20	13	16	166	48
	30	11	32	180	0	12	6	180	0	12	40	180	0	13	12	180	0
	10	11	32	191	32	12	6	192	6	12	40	192	40	13	12	193	12
♈	20	11	35	203	7	12	9	204	15	12	43	205	23	13	16	206	28
	30	11	40	214	47	12	13	216	28	12	45	218	8	13	17	219	45
	10	11	47	226	34	12	19	228	47	12	51	230	59	13	22	233	7
♉	20	11	54	238	28	12	23	241	10	12	52	243	51	13	22	246	29
	30	11	55	250	23	12	20	253	30	12	46	256	37	13	12	259	41
	10	11	51	262	14	12	12	265	42	12	30	269	7	12	53	272	34
♊	20	11	34	273	48	11	47	277	29	12	2	281	9	12	15	284	49
	30	11	12	285	0	11	16	288	45	11	21	292	30	11	26	296	15
	10	10	38	295	38	10	34	299	19	10	29	302	59	10	24	306	39
♋	20	10	0	305	38	9	47	309	6	9	32	312	31	9	19	315	58
	30	9	17	314	55	8	56	318	2	8	38	321	9	8	15	324	13
	10	8	37	323	32	8	12	326	14	7	46	328	55	7	20	331	33
♌	20	8	2	331	34	7	33	333	47	7	4	335	59	6	34	338	7
	30	7	33	339	7	7	1	340	48	6	29	342	28	5	58	344	5
	10	7	10	346	17	6	37	347	25	6	5	348	33	5	33	349	38
♍	20	6	55	353	12	6	21	353	46	5	47	354	20	5	14	354	52
	30	6	48	360	0	6	14	360	0	5	40	360	0	5	8	360	0
		latitu. 30		22	latitu. 36		0	latitu. 40		56	latitu. 45		1				

		Clima. 7.		Clima. 8.		Clima 9.			
		Hostiorum		Australissima.		Hostiorū Tanaidos			
		Boristhenis		Britanie		fluij.			
	De	H.	M.	H.	M.	H.	M.		
Sig	ni	16.	0.	16.	30.	17.	0.		
na	Gra	Ascēdē.	Aggregat.	Ascēdē.	Aggregat.	Ascēdē.	Aggregat.		
	dus	Tēpora	Tempora	Tēpora	Tempora	Tēpora	Tempora		
	10	4 36	4 36	4 5 4	5	3 36	3 36		
Y	20	4 43	9 19	4 12 8	17	3 43	7 19		
	30	5 1	14 20	4 31 12	48	4 0 11	19		
	10	5 26	19 46	4 56 17	44	4 26 15	45		
♂	20	6 5	25 51	5 34 23	18	5 4 20	49		
	30	6 52	32 43	6 25 29	43	5 56 26	45		
	10	7 53	40 36	7 29 37	12	7 5 33	50		
II	20	9 5	49 41	8 49 46	1	8 33 42	23		
	30	10 19	60 0	10 14 56	15	10 7 52	30		
	10	11 31	71 31	11 36 67	51	11 42 64	13		
Ω	20	12 29	84 0	12 45 80	36	13 1 77	14		
	30	13 15	97 15	13 39 94	15	14 3 91	17		
	10	13 40	110 55	14 7 108	22	14 36 105	53		
Ω	20	13 51	124 46	14 22 122	44	14 52 120	45		
	30	13 54	138 40	14 24 137	8	14 54 135	39		
	10	13 49	152 29	14 19 151	27	14 50 150	29		
mp	20	13 47	166 16	14 18 165	45	14 47 165	16		
	30	13 44	180 0	14 15 180	0	14 44 180	0		
	10	13 44	193 44	14 15 194	15	14 44 194	44		
⊖	20	13 47	207 31	14 18 208	33	14 47 209	31		
	30	13 49	221 20	14 19 222	52	14 50 224	21		
	10	13 54	235 14	14 24 237	16	14 54 239	15		
III	20	13 51	249 5	14 22 251	38	14 52 254	7		
	30	13 40	262 45	14 7 265	45	14 36 268	43		
	10	13 15	276 0	13 39 279	24	14 3 288	46		
⊕	20	12 29	288 29	12 45 292	9	13 1 295	47		
	30	11 31	300 0	11 36 303	45	11 43 307	30		
	10	10 19	310 19	10 14 313	59	10 7 317	37		
⊖	20	9 5	319 24	8 49 322	48	8 33 326	10		
	30	7 53	327 17	7 29 330	17	7 5 333	15		
	10	6 52	334 9	6 25 336	42	5 56 339	11		
⊖	20	6 5	340 14	5 34 342	16	5 4 344	15		
	30	5 26	345 40	4 52 347	12	4 26 348	41		
	10	5 1	350 41	4 31 351	43	4 0 352	41		
X	20	4 43	355 24	4 12 355	55	3 43 356	24		
	30	4 36	360 0	4 5 360	0	3 36 360	0		
		latitu. 48	32	latitu. 51	30	latitu. 54	1		

De ijs quæ particulariter ad ascensiones
sequuntur. Cap. IX.

Quod autem ascensionum tempo-
ribus hoc pacto nobis expositis,
facilia intellectu omnia erunt, quæ
ad hanc partem pertinent, nec li-
neari ad singula ipsorum demõ-
stratione nobis opus erit, nec longa tabula-
rum compositione ex ijs quæ dicentur per-
spicuum erit. ¶ Nam primum datæ diei aut
noctis magnitudo, numeratis propositi cli-
matis temporibus, capietur in die quidem
temporibus quæ à solari gradu ad eum usq;
qui ad sequentia signorum diametraliter op-
ponitur. In nocte uerò temporibus quæ à gra-
du diametraliter ☉ opposito ad ipsum gra-
dum solarē sunt, collectorum enim unā tē-
porum quintadecima parte capta habebi-
mus quot æqualium horarum propositum
spacium est. Duodecima uerò parte capta
habebimus quot temporalis hora eiusdem
spatii partium est. ¶ Sed facilius quoq; uni-
us horæ magnitudo inuenietur, si ex propo-
sita ascensionum tabula excessum scripta-
rum aggregationum capiemus, in die qui-
dem à gradu solari, in nocte autē diametra-
liter opposito, tam in æquinoctiali paralle-
lo q̃ in proposito climate. Sexta enim par-
te inuēti excessus capta, & si in boreali qui-
dem semicirculo gradus cū quo intrauimus
sit addita super 15. unius horæ temporibus:
Sin uerò in australi ab eisdem 15. temporibus
subtracta, multitudinem partium tem-
poralis propositæ horæ inueniemus. ¶ Da-
tas etiam temporales horas in horas æqua-
les reducemus. Si diurnas quidē, in partes
horarum illius diei, nocturnas uerò in par-
tes horarum noctis propositi climatis mul-
tiplicauerimus, quintadecima enim huius-
modi temporum parte capta multitudinē
æqualium horarum habebimus. Aequales
autem horas in temporales ē contra, si mul-
tiplicauerimus ipsas in 15. & per partes ho-
rarum proprii spatii partiemur. ¶ Dato no-
bis rursus tempore horarū qualibet tēpo-
rali, sic orientem gradum circuli qui per me-
dium signorum est, capiemus, multitudinē
horarum ab ortu solis in die. In nocte uerò
ab occasu, si correspondentes horarū par-
tes multiplicabimus, & factum numerum à
solis gradu in die. In nocte autem ab oppo-
sito ei diametraliter gradu ad sequentia sig-
norum, secundum ascensiones climatis diri-
gemus, illumq; gradum oriri tunc dicemus
ad quē numerus peruenerit. ¶ Si uerò me-

diū cœli super terram gradum capere uolue-
rimus, temporales semper horas à trāfacta
meridie ad datam usq; in correspondentes
horarum partes multiplicabimus, factūq;
numerum à solari gradu secundum ascē-
siones rectę sphæræ dirigemus, & illum gradū
in medio cœli esse dicemus, ad quē nume-
rus peruenerit. ¶ Similiter autē ab horizon-
tis gradu, eū qui mediū cœli tenet inuenie-
mus, si collectū numerū, qui orienti gradui
in tabula climatis ascribit, tenebimus. Nā
si semper ab eo quartę partis 90. tēpora sub-
trahemus, correspondentē numero illi gra-
dum in uersu collectionis graduū recti or-
bis, tunc in medio cœli esse inueniemus.
¶ Econtra etiam à gradu qui super terram
in medio cœli est, orientem rursus gradum
habebimus. Si collectum numerū, gradui
qui mediū cœli tenet appositū in rectę sphe-
ræ tabula capiemus, ipsiq; super eisdē 90.
addiderimus tēpora. Facto em̄ numero cor-
respondentem in collectione graduum, cli-
matis gradum oriri tūc inueniemus. ¶ Per-
spicuum etiam est, quia Sol toridem æquali-
ter horas æquales abest à media nocte me-
ridiēq; omnium qui sub eodem meridiano
habitant. Tot autē æqualium horarum tem-
poribus differt in omnibus qui non sub eo-
dem meridiano habitāt, quot gradibus me-
ridianum à meridiano distat.

De angulis atq; arcibus qui in obliquo zodiaci
circulo & meridiano fiunt. Cap. X.

Verū cum ad præpositā specula-
tionem reliquum sit ut de angulis
differamus, qui penes circulum,
quem per mediū signorum dici-
mus, fiunt illa prius exponenda sunt, quod
rectum à maximis circulis contineri angu-
lum dicimus, quando communi circulorū
per polos capto spatio quātumlibet descri-
pti circuli arcus interceptus à portionibus
quæ angulum continent, quartam descrip-
ti circuli partē facit. Et q̃ uniuersaliter quæ
proportio est inter interceptum arcum ad
circulū ita descriptum, ea etiam est anguli
qui sub declinatione duarum superficierū
continetur ad quatuor rectos. Quare cum
totam circumferentiam 360. partium esse
supponamus, quot arcus interceptus par-
tium erit, tot etiam angulus cui ipse subten-
ditur, erit talium uidelicet qualium unus re-
ctus 90. Angulorum igitur qui penes obli-
quū circulum fiunt, illi maximē ad hanc spe-
culationē conferūt, qui ab eius meridianiq;
aut horizōtis in omī situ sectiōe cōtinent.
Simili-

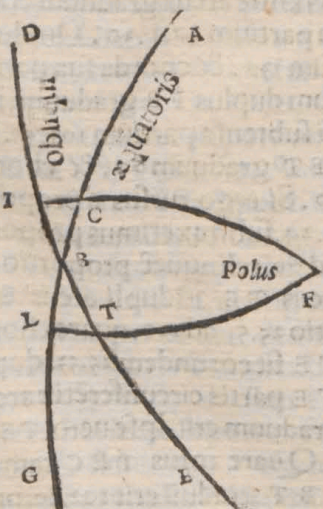
horæ æquales

temporalis

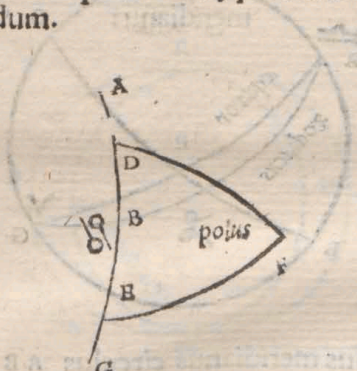
minuta
horæ sunt
partes

ascensionis

Similiter qui ab eius & scripti per polos ho-
rizontis maximi circuli sectione continen-
tur. Cum huiusmodi autem angulis simul
arcus etiam huius circuli qui intercipiun-
tur inter sectionem & polum horizontis,
hoc est, puncti super uerticem demonst-
rantur. Horum enim singula demonstrata tan-
ad ipsam speculationem plurimum confe-
runt, quam ad alia quæ in Lunæ diuersitatis
aspectibus quæruntur, maxime conducunt.
Nullo enim pacto progredi potest inuesti-
gatio illa, nisi recte quæ diximus habeatur.
¶ Verum cum quatuor sint anguli, qui à sectio-
ne duorum circularum continentur, hoc est,
obliqui circuli & alicuius eorum à quibus
secatur. Nosque de uno qui secundum positi-
onem similis sit, uerba facturi sumus, declara-
dum quod uniuersaliter de duobus angu-
lis, qui fiunt ab arcu obliqui circuli sequen-
te communem duorum circularum sectionem,
illum, qui est à septentrione intelligere de-
bemus, ut accidentia quantitatesque quas de-
monstrabimus huiusmodi esse angularum
non dubitemus, sed cum demonstratio angu-
lorum obliqui circuli ad meridianum aper-
tior sit inde incipiemus, primoque demonstra-
bimus quod puncta obliqui circuli, quæ ab
eodem æquinoctiali puncto æqualiter di-
stant, æquales dictos inter se angulos faci-
unt. ¶ Sic enim æquinoctialis circuli arcus
A B G, obliqui uero D B E, sitque æquinoctia-
lis circuli polus in puncto F interceptisque
arcibus æqualibus B I & B T ad utranque B
puncti æquinoctialis partem describantur
per F polum, & per I & T puncta meridia-
norum circularum arcus F C I & F T L. Di-
co quod angulus C I B æqualis est angulo
F T E, quod perspicuum est. Nam trilaterum si-
gura B I C, & B T L, æquiangularia sunt. Triangula

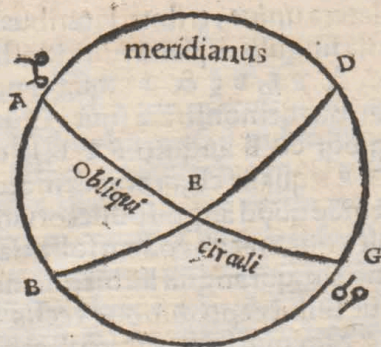

nim latera unius, tribus lateribus alterius
 singula singulis æqualia sunt, id est, IB , & BT , IC , & TL , BC & BL , quæ omnia in su-
 perioribus demonstrata sunt. Quare angu-
 lus quoq; CIB angulo BTL , id est, angu-
 lo FTE æqualis est, q̃ erat demonstrandū.
 ¶ Deinde quòd anguli punctorum obliqui
 circuli æqualiter ab eodem solstitiali p̃cto
 distantium, qui anguli ad meridianum sūt,
 utrique simul capti duobus rectis æquales
 sunt. ¶ Sic enim obliqui circuli arcus ABG ,
 sitq; B p̃ctum solstitiale, & interceptis ab
 utraq; ipsius parte æqualibus arcibus BD
 & BE describantur per D & E puncta, &
 F æquinoctialis circuli polum meridiærum
 circulorum arcus FD & FE , dico quòd an-
 guli FDB & FEG duobus rectis simul utri-
 que capti æquales sunt. Quod etiam perspi-
 cuum est, nam quoniam D & E puncta æ-
 qualiter ab eodem solstitiali distant p̃cto,
 arcus DF & FE æquales sunt. Quare angu-
 li quoq; FDB & FEB æquales sunt, sed an-
 guli FEB & FEG duobus rectis æquales
 sunt. Quare anguli etiā FDB & FEG duo-
 bus rectis æquales sunt, quod erat demon-
 strandum.

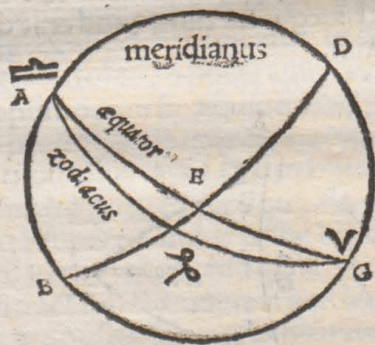

¶ His iam inspectis sit meridianus circulus $ABGD$, & obliqui circuli semicirculus AEG præsupponatur; punctum brumalis solstitij esse A , & super polo ipso A secundum spatium lateris quadrati describatur BED semicirculus, quoniam ergo $ABGD$ meridianus per polos AEG & BED circulorum descriptus est, arcus ED pars circuli quarta est, quare angulus DAE rectus est. Rectus autem (propter prædemonstrata) est etiam ille qui in æstivalis solstitij puncto efficitur, quod erat demonstrandum.

¶ Sit rursus meridianus $ABGD$, æquinoctia
lis uerò circuli semicirculus AEG , & descri
batur AFG , obliqui circuli semicirculus, si
cut A autumnalis æquinoctij punctum sit,
polo ipsi A etiam spatio lateralis quadra

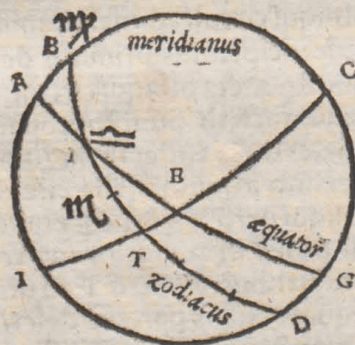

ti B F E D semicirculus describat. Similiter igitur quoniam A B G D per polos A E G & B E D circulorum descriptus est, tam A F arcus quam E D quarta pars circuli est. Quare F brumalis solstitij punctum erit, & F E arcus graduum, ut iam demonstrauimus 23. 51. proximè. Erit igitur etiam totus F E D arcus graduum 113. 51. angulus uero D A F talium 113. 51. qualium unus rectus est 90. et propter iam demonstrata. Angulus etiam qui in uerno æquinoctiali puncto sit residuum 66. 9. ad duos rectos graduum erit.

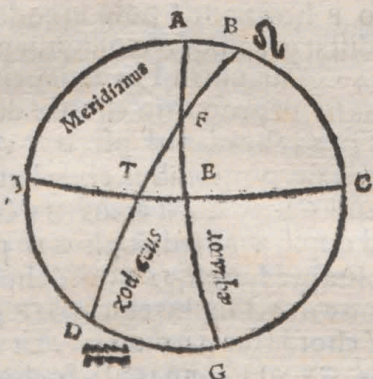
¶ Sit rursus meridianus circulus A B G D, & æquinoctialis circuli semicirculus A E G, obliqui autem B F D sicut F quidem punctum autumnale esse præsupponatur, B F autem arcus initium unius duodecimæ partis solummodo, id est, Virginis, cuius Virginis principium B punctum sit, & rursus polo ipso B. Spatio uero lateris quadrati semicirculus I T E C describatur, propositumque sit C B T angulum inuenire. Quoniam ergo à B G D meridianus per polos A E G & I E C circulorum descriptus est, B I & B T & E I arcus quartæ portionis singuli sunt. ¶ Per figuram autem sectoris proportio chordæ dupli arcus B A ad chordam dupli arcus A I composita est ex proportionibus chordarum dupli arcus B F ad dupli F T, & dupli T E ad dupli E I, sed duplus B A partis circumferentiæ arcus 23. 20.

graduum demonstratus est, & chorda sua partium 24. 16. Duplus uero A I graduum 156. 40. & chorda sua partium 117. 31. ¶ Rursus duplus F B graduū est 60. & chorda sua partium 60. duplus uero F T graduum 120. & chorda sua partium 103. 55. 23. ¶ Si ergo rursus à proportionem 24. 16. ad 117. 31. subtraxerimus proportionem 60. ad 103. 55. 23. relinquetur nobis proportio chordæ dupli arcus T E ad chordam dupli E I quæ est proportio 42. 58. proximè ad 120. Est autem chorda dupli arcus E I partium 120. quare chorda etiam dupli arcus T E 42. 58. earundem. Est igitur etiam duplus T E partis circumferentiæ arcus graduum 42. proximè. Ipse uero E T 21. eorundem, quare totus C E T arcus tam ipse, quam C B T angulus 111. graduū est. ¶ Sed propter per demonstrata etiam angulus qui à principio Scorpionis fit 111. graduum æqualiter est. Vterque autem qui à principio Tauri, & qui à principio Piscium fit residuorum ad duos rectos graduū 69. quod erat demonstrandum.

¶ Supponitur in eadem rursus descriptio, ne, duarum esse duodecimarum portionem arcus B F, ita ut B punctum, principium Leonis sit, eisdemque suppositis duplus B A partis circumferentiæ arcus graduum erit 41. et chorda sua partium 42. 2. 30. Duplus uero A I graduum 139. & chorda sua partium 112. 24. & rursus duplus F B graduum 120. & chorda ipsi subtensa partium 103. 55. 23. duplus uero F T graduum 60. & chorda sua partium 60. Si ergo rursus à proportionem 42. 2. ad 112. 24. subtraxerimus proportionem 103. 55. 23. ad 60. relinquetur proportio chordæ dupli arcus T E ad dupli arcus E I, quæ est proportio 25. 53. ad 120. quare chorda dupli arcus T E fit eorundem 25. 53. duplus ergo etiam T E partis circumferentiæ arcus 25. proximè graduum erit. Ipse uero T E 12. 30. eorundem. Quare totus T E C tam ipse, quam C B T angulus 102. 30. propter hanc

hæc etiam angulus qui à principio Sagittarij continetur 101.30. æqualiter erit. Vterq; autem qui à Geminorum principio, & qui à principio Aquarij continetur residuorum ad duos rectos, graduum est 77.30. ¶ Et de monstrata sunt nobis quæ proposuimus quòd eadem in minoribus etiã obliqui circuli portionibus deductio est. Sed quatum ad usum & præsentis negotij & singulorũ descriptionis signorũ, sufficiẽter dictũ est.

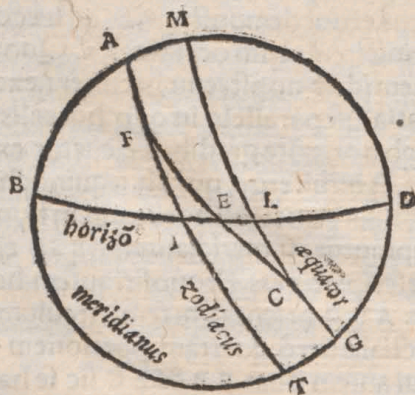
De angulis atq; arcibus qui ab eodem obliquo orbe atq; horizonte fiunt.

Cap. XI.

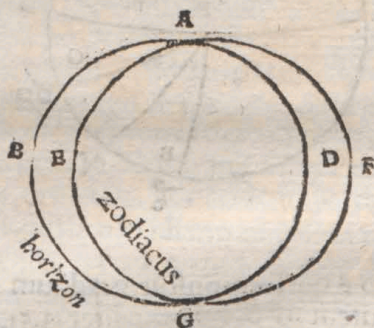
DEinceps autem demonstrabimus quomodo in data nobis declinatione, angulos etiam, quos obliquus circulus ad horizontem facit, inueniemus, faciliore namq; uia ista reliquis capiuntur, quòd igitur qui ad meridianum fiunt, iidem illis sunt qui ad recti orbis horizontem fiunt, perspicuum est. Sed ut in declinã etiam orbe capiãtur, primũ demonstrandum est. Puncta obliqui circuli quæ ab eodem æquinoctiali puncto æqualiter distant, angulos qui ad eundem horizontem constituuntur, æquales faciunt.

¶ Sit enim meridianus circulus ABGD, & æquinoctialis circuli semicirculus AEG. Horizontis uero circulus BED, & describantur duæ obliqui circuli portiones FIT & CLM, sicut F & C puncta. Autumnalis æquinoctij punctum esse supponantur, & FI & CL arcus æquales, dico angulos etiã EIT & DLC æquales esse, quod inde apertũ est; nam EFI & ECL trilatere figuræ æquales sunt, quoniam per ea quæ demonstrata sunt tria latera unius, tribus lateribus alterius, singula singulis equalia sunt FI & CL. Præterea IE horizontis portio & EL æquales sunt, & similiter EF ascensus LC descensus, quare angulus quoque EIF an-

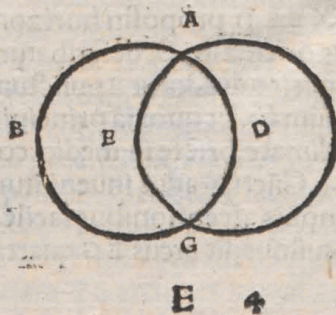
gulo ELC æqualis est, & reliquus EIT reliquo DLC æqualis, q̃ erat demonstrandũ.

¶ Dico etiam quòd punctorum diametraliter oppositorum orientalis angulus unius cum occidentali angulo alterius duobus rectis æqualis est, nam si circulum horizon- tis ABGD descriperimus, obliquum etiam circulum AEGF in A & G punctis seipsos interfecãtes, utriq; simul FAD & FAE duobus rectis æquales sunt, sed FAD ipsi FGD æqualis est. Vtriq; igitur simul FGD & EAE duos rectos faciunt.

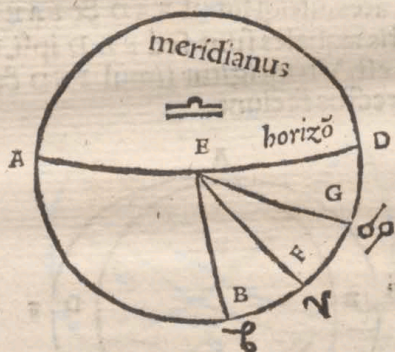

¶ Hæc cum ita se habeant, quoniam etiam anguli qui ad eundem horizontem inspicuntur, quicq; ab eodem æquinoctiali signo æqualiter distant, æquales demonstrati sunt, & punctorum quæ æqualiter ab eodem solstitiali puncto distant, alterius orientalis angulus alterius occidentalis, duobus simul rectis æquales.

¶ Euc.

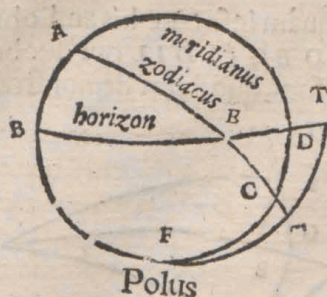
¶ Eueniet propter hæc ut si angulos orientales ab Ariete usq; ad Libram factos inueniremus. Alterius etiam semicirculi orientales unâ erunt demonstrati, & ad hæc duorum semicirculorum occidētales. Quomodo autem id demonstretur breuiter (exempli gratia) usi parallelo in quo borealis polus 36. ab horizōte gradibus eleuetur exponemus. Anguli ergo qui ab æquinoctialibus obliqui puncti ad horizontem fiunt facile capiuntur, si meridianum ABGD circum descriperimus. Propositi autem horizontis AED orientalem semicirculum, æquinoctialis uerò quartam portionem EF, obliqui autem duas EB & EG sic se habētes ut pñctum, ad quartam quidem EB portionem, autūnale intelligatur. At uerò ad FG uernale & B quidem hybernum fiat solstitiale, G autem æstiuale: colligitur autem

arcus DF qui supponitur, graduum 54. utraq; autem BF & FG æqualiter 23.51. proxime ut & GD graduum sit 30.9. & BD.77.51. ¶ Quare quoniam E punctum ABGD meridiani polus est, angulus DEG qui à principio Arietis fit, talium erit 30.9. qualiū unus rectus 90. Angulus uerò DEB qui à principio Libræ fit, erit 77.51. eorundem. ¶ Verum ut etiā ad reliquos uia pateat proponatur (exempli gratia) ut orientalis angulus, q̄ à principio Tauri ad horizōta sit, nobis inueniendus sit, & ABGD circulus meridianus, & BED propositi horizontis semicirculus orientalis, & describatur AEG obliqui semicirculus, ita ut E punctum Tauri principium sit. Et quoniam principio Tauri, in hoc climate, oriēte in medio cœli sub terra 17.41. Cācri gradus inueniuntur, ut ab expositis nobis ascensionibus facile ista inuenire docuimus, fit arcus EG quarta por-

tionē minor. Polo igitur E & latere quadrati spacio TIF maximi circuli portio describatur, & suppleantur tam EGI quā EDT quartæ portiones. Sic etiam DGF & uterq; quarta portio fit, nam BET horizon per FGD meridiani & FIT maximi circuli polos est. ¶ Rursus quoniam 17.41. Cancrī gradus distant ab æquinoctiali uersus septētrionem in circulo maximo per polos eius gradus 22.40. Hæc tamen etiam exposita nobis sunt, æquinoctialis autem ab ipso F horizontis polo in eodem arcu FGD distat gradibus 36. colligitur ut arcus FG, 8.40. graduum sit. His datis per figurā sectoris fit, ut proportio chordæ dupli arcus GD ad chordam dupli DF composita sit ex proportionibus chordarum dupli arcus GE ad dupli arcus EI & dupli IT ad dupli TF, sed dupli GD propter præposita graduū est, 62.40. & chorda sua partium 62.24. Duplus autem DF graduū 180. & chorda sua partium 120. Et rursus duplus GE graduum 155.22. & chorda sua partium 117.24. Duplus autem EI graduū 180. & chorda sua partium 120. Stergo à proportionē 62.24. ad 120. subtraxerimus proportionē 117.14. ad 120. relinquetur nobis proportio chordæ dupli arcus TI ad chordam dupli arcus TF quæ est proportio 63.52. ad 120. Sed chorda dupli arcus TF partium est 120. Quare chorda etiam dupli arcus IT 63.52. eorundem erit. Duplus igitur IT partis circumferentiæ arcus 64.20. graduum est. Arcus uerò IT tam ipse quā IET angulus 32.10. eorundem, quod erat demonstrandū. Hic modus ne in singulis eadem dicentes, longiorē huius negotij doctrinam faciamus, in reliquis duodecim signis, & climatibus nobis intelligitur.

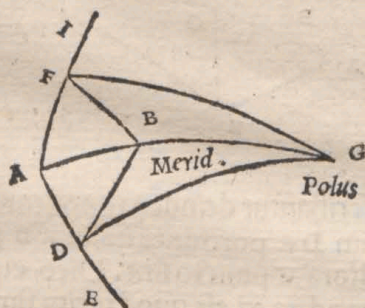

De angulis atq; arcibus qui ad eundem circulum ab illo fiunt, qui est per polos horizontis.

Cap. XII.

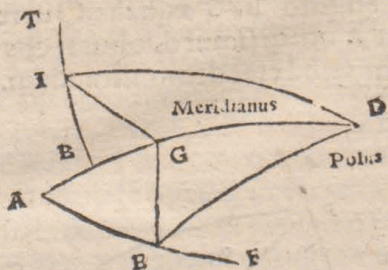
Illa iam nobis exponenda uia & ratio restat, qua etiam factos angulos obliqui circuli in omni declinatione atq; situ, ad eum, qui per polos horizontis describitur, capiamus, cum, ut diximus, Arcus etiam circuli, qui per horizontis polos est à signo uerticis & à sectione sui ad obliquum circulum interceptus unà semper demonstrat. Exponemus igitur rursus, quæ huic parti præmittenda sunt, primumq; demonstrabimus quod punctis obliqui circuli æqualiter ab eodem solstitiali puncto distantibus æqualiterq; interceptis temporibus, ex utraq; meridiani parte, altero ad orientem, altero ad occasum, & arcus maximorum circulorum à puncto uerticis ad ipsa, æquales inter se sunt, & anguli qui ad ipsa fiunt, modo quo diximus, duobus rectis æquales. ¶ Sit enim ABG meridiani portio, & supponatur in ipso B quidem uerticis punctum, G uero ipsius æquinoctialis polus, & describantur ADE & AFI obliqui circuli portiones, sic se habentes ut D & F puncta æqualiter ab eodem tropico distent, & ex utraq; ABG meridiani parte æquos arcus paralleli, qui per ipsa est, interceptiant. Describantur etiam per DF puncta maximorum arcus circulorum, ex G quidem æquinoctialis polo GD & GF , ex B uero uerticis puncto BD & BF dico BD & BF arcus æquales esse, & angulos BD & BFA simul duobus rectis æquales. Cum enim D & F puncta æqualibus paralleli, qui per ipsa est, arcibus ab AG meridiano distent, angulus BGD æqualis est angulo BGF . Dux igitur BGD & BGF trilateræ figuræ duo latera duobus lateribus, alterum alteri æqualia habent, nam GD & GF æqualia sunt, BG autem commune est, angulus quoq; BGD angulo BGF ab æqualibus lateribus contento æqualis.

Quare basis quoq; BD basi BF , & angulus BFG angulo BGD æqualis est, & quoniam paulo ante demonstratum est, quod anguli punctorum æqualiter ab eodem solstitiali puncto distantium, qui, ad circulum per polos æquinoctialis descriptum fiunt, utriq; simul duobus rectis æquales sunt, erunt utriq; GDE & GFA simul duobus rectis æquales. Sed angulus quoq; BDG angulo BFG æqualis. Quare BDE & BFA utriq; simul duobus rectis æquales sunt, quod erat demonstrandum.

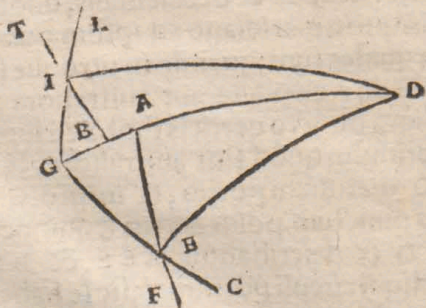

¶ Rursus demonstrandum quod cum eadem obliqui circuli puncta per equalia tempora ex utraq; meridiani parte distent, & arcus maximorum circulorum, qui à puncto uerticis ad ipsa puncta describuntur, æquales sunt inter se, & duo anguli, qui apud ipsa fiunt, orientalis & occidentalis, duobus angulis, qui in meridiano ad ipsum punctum fiunt, æquales sunt, quando in utroque situ ambo mediæ coeli puncta aut australiora aut borealiora puncto uerticis sunt. Sed supponatur primum quod sint australiora, & sit $ABGD$ meridiani portio, & in ipso G sit uerticis punctum, polus autem æquinoctialis, sit D & describantur AEF & BIT duæ obliqui circuli portiones, sic se habentes, ut E & I punctum cum idem esse supponatur per æqualem ad utraq; partem paralleli, qui per ipsa est, arcum distet ab $ABGD$ meridiano. ¶ Describanturq; rursus per ipsa maximorum circulorum portiones. Ab ipso quidem G portio GE & GI , ab ipso autem D portiones DE & DI . ¶ Propter eadem ergo quæ in superioribus declarata sunt, quoniam E & I puncta eundem facientia parallelum, æquales ipsius, ad utramq; partem, meridiani faciunt arcus æqualium tam angulorum quam laterum GE , & GDI trilateræ fiunt figuræ, quare arcus etiam GE arcui GI æqualis est. Dico autem

autem quod etiam GEF & GIB duo anguli duobus DEF & DIB sunt æquales, nā quoniam DEF angulus idem est angulo DIB & angulus GED angulo DIG æqualis, erunt utriusque simul GED & GIB æquales DEF , quare utriusque simul GEF totus & GIB duobus DEF & DIB sunt æquales, quod erat demonstrandum.

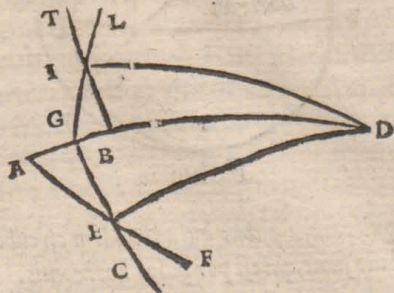

¶ Describantur deinde propositorum circulorum DE portiones ita, ut AB puncta borealia G puncto sint. Dico etiam sic idem accidere, id est, quod utriusque simul anguli CEF & LIB duobus angulis DEF & DIB æquales sunt. Nam quoniam angulus DEF idem est angulo DIB & anguli DEC & DIL sunt æquales, totus LIB duobus simul DEF & DEC æqualis erit, quare utriusque simul LIB & CEF duobus simul, DEF & DIB æquales sunt.

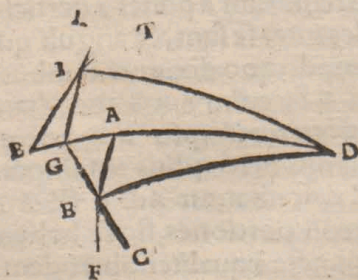

¶ Designetur rursus similis descriptio, ita ut punctum A , quod in medio cœli orientalis portionis est, australius G puncto uerticis sit, B autem quod est in medio cœli occidentalis portionis eodem ipso borealius, dico quod utriusque simul anguli GEF & LIB maiores sunt quibus DEF & DIB duo anguli duobus rectis. Nam quoniam DIG angulus angulo DEG equalis est, & ambo simul DIG & DIL duobus rectis æquales erunt utriusque simul DEG & DIL duobus rectis æquales. Sed angulus quoque DEF idem est angulo DIB , quare utriusque simul GEF & LIB maiores sunt, quibus utriusque simul DEF & DIB ,

hoc est, quā ipse DEF his ambobus simul angulis DEG & DIL qui duobus rectis æquales sunt, quod erat demonstrandum.

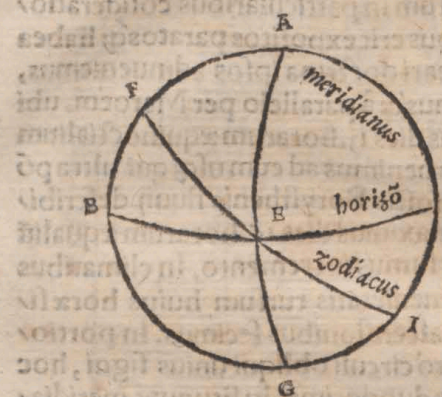

¶ Proponatur etiam quod restant in simili descriptione punctum quidem A quod meridij cœli punctum orientalis obrinet portio nis borealis quā G , punctum autem B quod est in medio cœli occidentalis portionis australius. Dico quod utriusque simul anguli CEF & GIB minores sunt quibus duo simul DEF & DIB duobus rectis. Nam propter eadem rursus utriusque simul anguli CEF , & GIB minores sunt quā utriusque simul DEF & DIB , hoc est, quā DEF , his ambobus simul DEC & DIG ipsi uerō duobus rectis æquales sunt, nam & ambo simul anguli DEC & DEG duobus rectis æquales sunt, & etiam DEG angulus angulo DIG æqualis est, quod erat demonstrandum.

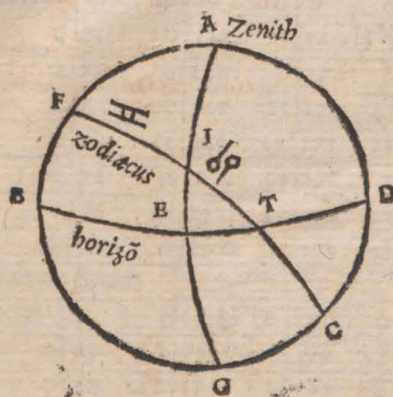
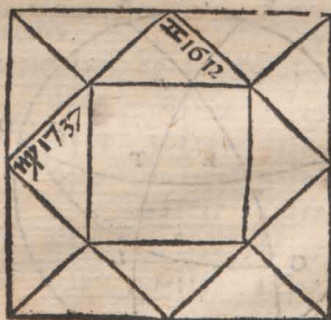
¶ Quod autem quantitates tam angulorum quibus arcuum qui ab obliquo circulo ad eum fiunt, qui per punctum uerticis maximus est, quibus modo quo diximus, in meridiano ac horizonte fiunt facile inueniri possint, hinc ita erit perspicuum, nam si $ABGD$ meridiano circulum descriperimus, & BED horizontis, semicirculum obliquumque circuli portionem FEI quomodocumque se habeat, quādoquidem per F punctum in medio cœli positum, circulum maximum qui per A uerticis punctum est descriptum esse intelligimus, tum idem ipse fiet cum $ABGD$ meridiano & erit DFE . Angulus hic nobis indeo datus, quoniam & F punctum & angulus eius qui ad meridianum fit datus est. Sed ipse quoque arcus AF , habemus enim quod

quod gradibus in meridiano & F punctum distat ab æquinoctiali & æquinoctialis ab A puncto uerticis, quando autem maximū circulum A E G qui per A describitur per E punctum oriens intelligimus. sic etiam per spicuum est, nam arcus A E quoniam A pūctū B E D horizontis polus est, quartē semper erit portiois, & cū eadem de causa

A E D angulus rectus sit, & I E D obliqui circuli ad horizontē, angulus datus dabit etiam totus A E I, q̄ erat demonstrandum. Cum igitur hæc ita se habeant, si in omni declinatione angulus atq; arcus, qui meridianum antecedit à principio solummodo Cancrī usq; ad principium Capricorni computauerimus, eosq; angulos arcusq; simul qui post meridianum sunt unā demonstratos habebimus, & ad hæc ceteros qui sunt tam antequam post meridianum. Verū ut etiam in singulis sitibus uia & ratio istorum pateat, exempli rursus gratia demonstrationem uniuersaliter per unum exponemus theorema, supponemusq; in eadem declinatione ubi uidelicet borealis horizontis polus 36. gradibus eleuatur, Cancrī principiu, unā æquali hora distare à meridiano uersus orientem. In quo situ in hoc parallelo 16.12. Geminorum gradus in medio cœli sunt, & 17.37. gradus Virginis oriuntur. Sit igitur A B G D meridianus circulus, & B E D horizontis semicirculus. Obliqui autem F I T C sic se habentes, ut I quidē punctum Cancrī principium sit, F autē 16.12. Geminorū gradus obtineat, T uerō 17.37. Virginis gradus, & describat per A pūctum uerticis & per I Cancrī principium A I E G maximi circuli portio, propositumq; sit primò A I arcum inuenire. Patet ergo quod arcus T F 91.25. graduum est, I T uerō 77.37. Similiter etiam quoniam 16.12. Geminorum gradus 23.7. ab æquinoctiali uer

sus septentrionem meridiani gradus intercipiunt, & æquinoctialis ab A uerticis puncto 36. gradibus distat, erit arcus A F graduum 12.53. Arcus uerō F B reliquorū ad quartam portionem graduū 77.7. his datis rursus per figuram sectoris proportio chordæ dupli arcus F B ad chordam dupli arcus B A composita ex proportionibus chordarum dupli arcus F T ad dupli arcus T I, & dupli arcus I E ad dupli E A sed duplus F B partis circunferentiæ arcus 154.14. graduū est, et chorda sua partium 116.59. duplus uerō B A graduum 180. & chorda sua partium 120. & rursus duplus F T partis circunferentiæ arcus graduum est 182.50. & chorda sua partium 119.58. duplus uerō T I 155.14. & chorda sua 117.12. Si ergo à proportiōe 116.59. ad 120. subtraxerimus proportionē 119.58. ad 117.12. relinquetur nobis proportio chordæ dupli arcus E I ad chordam dupli E A quæ est proportio 114.16. proximè ad 120. sed chorda dupli arcus E A partium est 120. Erit ergo etiam chorda dupli E I arcus 114.16. partium eorundem. Quare duplus etiam E I partis circunferentiæ arcus graduum erit 144.26. proximè, ipse uerō E I 72.13. eorundem. Quare reliquus quoq; A T reliquorum ad quartam portionem graduum 17.47. quod erat demonstrandum.

¶ Deinde

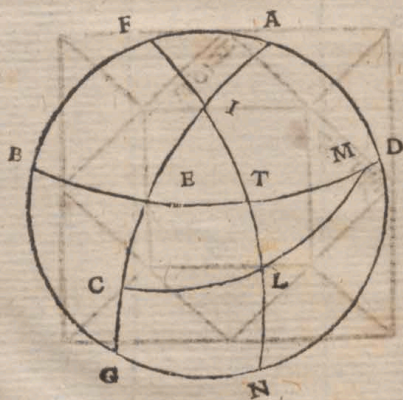
¶ Deinde angulum etiam AIT sic inuenimus; eadem enim descriptione posita & polo I, spatium uero latere quadrati CLM maximi circuli portio designetur. Quoniam ergo AIE circulus per polos ETM & CLM circulum descriptus est uterque arcus EM & CM quartæ portio fit.

¶ Rursum igitur per figuram sectoris proportio chordæ dupli arcus IE ad chordam dupli arcus EC composita est ex proportionibus chordarum dupli arcus IT ad dupli TL & dupli LM ad dupli CM, sed dupli IE partis circumferentiæ arcus graduum est 144.26. & chorda sua partium 114.16. Duplus autem EC graduum 35.34. & chorda sua partium 36.38. & rursus duplus arcus TI graduum est 155.14. & chorda sua partium 117.12. duplus uero TL graduum 24.46. & chorda sua partium 25.44. quare si à proportionem 114.16. ad 36.38. subtraxerimus proportionem 117.12. ad 25.44. relinquetur nobis proportio chordæ dupli arcus LM ad chordam dupli MC quæ est proportio 82.11. proximè ad 120. sed chorda dupli MC partium est 120. & chorda ergo dupli LM eorundem est 82.11. quare duplus quoque LM partis circumferentiæ arcus graduum est 86.28. ipse uero LM 43.14. eorundem.

& reliquus igitur arcus LC, tam ipse quam LIC angulus graduum est 46.46. Quare angulus quoque AIT 133.14. reliquorum ad duos rectos est, quod erat demonstrandum.

¶ Modus igitur iniunctionis eorum quæ proposita sunt, idem etiam in cæteris colligitur, & nos, ut cæteros quoque & arcus & angulos, quorum in particularibus consideratio nobis opus erit expositos paratosque habeamus, lineari doctrina ipsos adinueniemus, incepimusque à parallelo per Meroem, ubi maximus dies 13. horarum æquinoctialium est, & peruenimus ad eum usque qui ultra potum per hostia Borysthenis fluij describitur, ubi maximus dies 16. horarum æqualium est, usque sumus incremento. In climatibus quidem medietatis rursus huius horæ sicut & in ascensionibus fecimus. In portionibus uero circuli obliqui unius signi, hoc est, partis duodecimæ. In situ autem meridiani tam ad ortum quam ad occasum horæ unius æqualis fecimus horarum expositionem in tabulis per singula signa & climata, & in primis partibus numerum æqualium horarum, secundum distantiam ad utramque meridiani partem post situm ipsius posuimus. ¶ In secundis quantitates arcuum qui à puncto uerticis ad principium propositi signi fiunt, ut diximus. In tertijs & quartis quantitates angulorum qui à proposita sectione modo quo diximus continentur. In tertijs quidem eorum qui ad ortum. In quartis uero eorum qui ad occasum, in uarijs positionibus fiunt, sed ut incipientes diximus, tenendum memoriter est, quod de duobus angulis qui à sequente portione obliqui circuli continentur septentrionalē semper accipimus, quantitatesque ipsorum talium partium apposuius qualium unus rectus est 90. Est autem tabularum expositio huiusmodi.

Tabularis

¶ B. Borealis Sep. ¶ N. N. Novus Merid.

Cancer				Capricorni			
		Angulorū				Angulorū	
Horæ m		Orientaliū		Occident.		Occident.	
Par. m		Par. m		Par. m		Par. m	
Merid.	7 24	90 B	0 0 B	0	Merid.	40 18	90 N 0 0 N
1	0 15 55	25 16	154 44		1	0 42 51	111 24 68 36
2	0 29 39	15 170 45			2	0 49 58	128 51 51 9
3	0 42 42	1 N 38	178 N 22		3	0 59 35	141 49 38 11
4	0 56 25	175 7 4 53			4	0 71 4	151 25 28 35
5	0 70 2	170 18 9 42			5	0 83 31	158 48 21 12
6	0 83 27	164 41 15 19			5 30	90 0 161 57 18 3	
6	30 90 0	161 57 18 3					
Leonis				Aquarii			
		Angulorū				Angulorū	
Horæ m		Orientaliū		Occident.		Occident.	
Par. m		Par. m		Par. m		Par. m	
Merid.	4 3	102 B 36	0 B 0		Merid.	36 57	77 N 30 0 N 0
1	0 14 20	26 3 178 57			1	0 39 46	100 12 54 48
2	0 28 42	15 28 9 N 32			2	0 47 15	118 5 36 55
3	0 42 43	10 5 14 55			3	0 57 33	131 3 23 57
4	0 56 49	6 19 18 41			4	0 69 30	139 48 15 12
5	0 70 38	2 33 22 27			5	0 82 18	146 43 8 17
6	0 84 17	177 N 0 28 0			5 35	90 0 149 51 5 9	
6	25 90 0	174 51 30 9			0	0 0 0 0 0 0 0	
Virginis				Piscium			
		Angulorū				Angulorū	
Horæ m		Orientaliū		Occident.		Occident.	
Par. m		Par. m		Par. m		Par. m	
Merid.	4 47	111 N 0 0 N 0			Merid.	28 7	69 N 0 0 N 0
1	0 15 20	0 0 42 0			1	0 31 46	97 0 41 0
2	0 29 28	8 0 34 0			2	0 40 52	115 52 22 1
3	0 43 40	9 15 32 45			3	0 52 30	127 23 10 37
4	0 58 13	8 39 33 21			4	0 65 40	134 41 3 B 19
5	0 72 36	6 53 35 7			5	0 79 18	139 B 41 18 19
6	0 85 41	5 37 36 23			5 46	90 0 142 9 175 51	
6	14 90 0	4 9 37 51					
Librae				Arietis			
		Angulorū				Angulorū	
Horæ m		Orientaliū		Occident.		Occident.	
Par. m		Par. m		Par. m		Par. m	
Merid.	16 27	113 N 51 0 N 0			Merid.	16 27	66 N 9 0 N 0
1	0 22 8	154 53 72 49			1	0 22 8	107 11 25 7
2	0 33 50	173 17 54 25			2	0 33 50	125 35 6 43
3	0 47 20	1 B 23 46 19			3	0 47 20	133 41 178 B 37
4	0 61 22	5 8 42 34			4	0 61 22	137 26 174 52
5	0 75 39	7 29 40 33			5	0 75 39	139 27 172 51
6	0 90 0	7 24 40 18			6	0 90 0	139 42 172 36
0	0 0 0 0 0 0 0						
Scorpii				Tauri			
		Angulorū				Angulorū	
Horæ m		Orientaliū		Occident.		Occident.	
Par. m		Par. m		Par. m		Par. m	
Merid.	28 7	111 B 0 0 N 0			Merid.	4 47	69 N 0 0 N 0
1	0 31 46	139 0 83 0			1	0 15 20	138 0 180 B 0
2	0 40 52	157 49 64 1			2	0 29 28	146 0 172 0
3	0 52 30	169 23 52 37			3	0 43 40	147 15 170 45
4	0 65 40	176 41 45 19			4	0 58 13	146 39 171 21
5	0 79 18	1 N 41 40 19			5	0 72 36	144 53 173 7
5	46 90 0	4 9 37 51			6	0 86 41	143 37 174 23
0	0 0 0 0 0 0 0				6 14	90 0 142 9 175 51	
Sagittarii				Geminorum			
		Angulorū				Angulorū	
Horæ m		Orientaliū		Occident.		Occident.	
Par. m		Par. m		Par. m		Par. m	
Merid.	36 57	102 N 30 0 N 0			Merid.	4 3	77 B 30 0 B 0
1	0 39 46	125 12 79 48			1	0 14 20	71 N 3 153 57
2	0 47 15	143 5 61 55			2	0 38 42	170 28 164 32
3	0 57 33	156 3 48 57			3	0 42 43	165 5 169 55
4	0 69 30	164 48 40 12			4	0 56 49	161 19 173 41
5	0 82 18	171 43 33 17			5	0 70 38	157 33 177 27
5	35 50 0	174 51 30 9			6	0 84 17	152 0 3 N 0
0	0 0 0 0 0 0 0				6 25	90 0 149 51 5 9	

Cancrī

♋

Capricornī

♑

Cancer				Angulorū				Angulorū				Angulorū				Angulorum			
Hore m		Arcuum		Oriental.		Occident.		Hore m		Arcuum		Oriental.		Occident.					
Merid.		0	0	90	0	0	0	Merid.		47	42	90	0	0	0				
1	0	13	43	176	15	3	45	1	0	49	52	108	3	71	57				
2	0	27	23	173	51	6	9	2	0	55	52	123	31	56	29				
3	0	41	20	168	15	11	45	3	0	64	37	135	37	44	23				
4	0	54	27	166	51	13	9	4	0	75	12	144	57	35	3				
5	0	67	42	162	42	17	18	5	0	86	54	152	0	28	0				
6	0	80	36	157	59	22	1	5	15	90	0	153	46	26	14				
6	45	90	0	153	46	26	14												
Aquariū																			

14. Luminis gradum 30. 12.

Cancer

♋

Capricorni

♑

Horæ m	Arcuum	Angulorū Orientaliū	Angulorū Occidentāl.	Horæ m	Arcuum	Angulorū Orientaliū	Angulorū Occident.
Merid.	6	31	90	0	0	0	0
1	0	14	56	150	0	30	0
2	0	27	23	159	38	20	22
3	0	40	19	160	30	19	30
4	0	53	14	158	51	21	9
5	0	65	55	156	0	24	0
6	0	78	15	151	49	23	11
7	0	90	0	146	28	33	32

Leonis

♌

Aquarij

♒

Merid.	9	52	102	30	0	0	Merid.	50	52	77	30	0	0		
1	0	16	45	153	13	51	47	1	0	52	53	93	35	61	21
2	0	28	44	166	22	38	38	2	0	58	27	107	51	47	9
3	0	41	31	169	26	35	34	3	0	66	44	119	1	35	59
4	0	54	27	169	8	35	52	4	0	76	51	127	27	27	23
5	0	67	17	167	1	37	59	5	0	88	9	133	43	21	17
6	0	79	48	163	46	41	14	6	9	90	0	134	49	20	11
6	51	90	0	159	49	45	11								

Virginis

♍

Piscium

♓

Merid.	18	42	111	0	0	0	Merid.	42	2	69	0	0	0		
1	0	23	18	145	18	76	42	1	0	44	26	87	32	50	28
2	0	33	30	162	25	59	35	2	0	50	58	102	38	35	22
3	0	45	36	169	34	52	26	3	0	60	19	113	33	24	27
4	0	58	21	172	10	49	50	4	0	71	20	120	56	17	4
5	0	71	15	172	28	49	32	5	0	83	19	125	54	12	6
6	0	84	7	171	5	50	55	6	32	90	0	127	55	10	5
6	28	90	0	169	55	52	5								

Libra

♎

Arietis

♈

Merid.	30	22	113	51	0	0	Merid.	30	22	66	9	0	0		
1	0	33	35	137	32	90	10	1	0	33	35	89	50	42	28
2	0	41	39	154	19	73	23	2	0	41	39	106	37	25	41
3	0	52	25	164	10	63	32	3	0	52	25	116	28	15	50
4	0	64	28	169	47	57	55	4	0	64	28	122	5	10	13
5	0	77	6	172	21	55	21	5	0	77	6	124	39	7	39
6	0	90	0	173	29	54	13	6	0	90	0	125	47	6	31

Scorpij

♏

Tauri

♉

Merid.	42	2	111	0	0	0	Merid.	18	42	69	0	0	0		
1	0	44	26	129	32	92	28	1	0	23	18	103	18	34	42
2	0	50	48	144	38	77	22	2	0	33	30	120	25	17	35
3	0	60	19	155	33	66	27	3	0	45	36	127	34	10	26
4	0	71	20	162	56	59	4	4	0	58	21	130	10	7	50
5	0	83	19	167	54	54	6	5	0	71	15	130	28	7	32
6	32	90	0	169	55	52	5	6	0	84	7	129	5	8	55
6								6	28	90	0	127	55	10	5

Sagittarij

♐

Geminorum

♊

Merid.	50	52	102	30	0	0	Merid.	9	52	77	30	0	0		
1	0	52	53	118	39	86	21	1	0	16	45	128	13	26	47
2	0	58	22	132	51	72	9	2	0	28	44	141	22	13	38
3	0	66	44	144	1	60	59	3	0	41	31	144	26	10	34
4	0	76	51	152	33	52	23	4	0	54	27	144	8	10	52
5	0	88	9	158	43	46	17	5	0	67	17	142	6	12	59
6	9	90	0	159	49	45	11	6	0	79	48	138	46	16	14
6								6	51	90	0	134	49	20	11

¶ Per Aegyptium inferiorem.

Cancer		Capricorni	
Horæ m	Arcuum	Angulorū Oriental.	Angulorū Occident.
Merid.	12 9	90 0 0 0	
1	0 17 47	133 14 46 46	
2	0 28 22	147 45 32 15	
3	0 40 27	151 46 28 14	
4	0 52 36	151 52 28 8	
5	0 64 36	149 54 30 6	
6	0 76 16	146 25 33 35	
7	0 87 23	141 30 38 30	
7	15 90 0	140 1 39 59	
Leonis		Aquarij	
Horæ m	Arcuum	Angulorū Oriental.	Angulorū Occident.
Merid.	15 30	102 30 0 0	
1	0 20 20	139 32 65 28	
2	0 30 28	155 19 49 41	
3	0 42 6	160 37 44 25	
4	0 54 12	162 11 42 49	
5	0 66 17	161 5 43 55	
6	0 78 7	158 10 46 8	
7	0 89 27	153 39 51 21	
7	4 90 0	153 36 51 24	
Virginis		Piscium	
Horæ m	Arcuum	Angulorū Oriental.	Angulorū Occident.
Merid.	24 20	111 0 0 0	
1	0 27 51	137 38 84 22	
2	0 36 24	153 59 68 1	
3	0 47 14	162 10 59 50	
4	0 59 0	165 40 56 20	
5	0 71 5	166 34 55 26	
6	0 83 9	165 30 56 30	
6	35 90 0	164 7 57 53	
Libra		Arietis	
Horæ m	Arcuum	Angulorū Oriental.	Angulorū Occident.
Merid.	36 0	113 51 0 0	
1	0 38 37	133 23 94 19	
2	0 45 31	148 23 79 19	
3	0 55 6	158 9 69 33	
4	0 66 9	163 58 63 44	
5	0 77 56	166 36 61 6	
6	0 90 0	167 51 59 51	
Scorpij		Tauri	
Horæ m	Arcuum	Angulorū Oriental.	Angulorū Occident.
Merid.	47 40	111 0 0 0	
1	0 49 42	126 50 95 10	
2	0 55 26	140 20 81 40	
3	0 63 48	150 34 71 26	
4	0 73 45	157 51 64 9	
5	0 85 5	162 28 59 32	
5	25 90 0	164 7 57 53	
Sagittarij		Geminorum	
Horæ m	Arcuum	Angulorū Oriental.	Angulorū Occident.
Merid.	56 30	102 30 0 0	
1	0 58 14	116 39 88 21	
2	0 63 13	129 23 75 37	
3	0 70 41	139 47 65 13	
4	0 80 2	147 47 57 13	
4	56 90 0	153 36 51 24	
Cancer		Capricorni	
Horæ m	Arcuum	Angulorū Oriental.	Angulorū Occident.
Merid.	59 51	90 0 0 0	
1	0 61 30	103 45 76 15	
2	0 66 12	116 10 63 50	
3	0 73 22	126 36 53 24	
4	0 82 24	134 56 45 4	
4	45 90 0	140 1 39 59	

Cancer								Capricorni							
Horæ m				Angulorum				Horæ m				Angulorum			
Arcuum				Orientaliū				Arcuum				Orientaliū			
Occident.				Occident.				Occident.				Occident.			
Merid.	17	5	90	0	0	0	0	Merid.	64	47	90	0	0	0	0
1	0	21	18	122	32	41	28	1	0	66	15	102	27	77	33
2	0	30	17	138	29	41	31	2	0	70	30	113	35	66	25
3	0	41	37	144	18	35	42	3	0	77	4	122	55	57	5
4	0	52	25	145	38	34	22	4	0	85	18	130	58	49	2
5	0	63	47	144	28	35	32	4	30	90	0	134	16	45	44
6	0	74	48	141	30	38	30								
7	0	85	9	137	5	42	55								
7	30	90	0	134	16	45	44								
Leonis								Aquarii							
Merid.	20	26	102	30	0	0	0	Merid.	61	26	77	30	0	0	0
1	0	24	5	131	6	73	54	1	0	63	0	90	5	64	55
2	0	32	37	147	0	58	0	2	0	67	24	101	29	53	31
3	0	43	8	153	56	51	10	3	0	74	13	111	10	43	50
4	0	54	19	156	5	48	55	4	0	82	48	118	45	36	15
5	0	65	36	155	8	49	52	4	44	90	0	123	6	31	54
6	0	76	46	153	24	51	36								
7	0	87	24	149	6	55	54								
7	6	90	0	148	6	56	54								
Virginis								Piscium							
Merid.	29	16	111	0	0	0	0	Merid.	52	36	69	0	0	0	0
1	0	32	5	132	30	89	30	1	0	54	23	82	46	55	14
2	0	39	22	147	30	74	30	2	0	59	5	94	55	43	5
3	0	49	3	156	0	66	0	3	0	66	38	104	24	33	36
4	0	59	50	160	7	61	53	4	0	76	15	111	10	26	50
5	0	71	5	161	24	60	36	5	0	86	38	115	45	22	15
6	0	82	22	160	40	61	20	5	18	90	0	116	59	21	1
6	45	90	0	158	59	63	1								
Libra								Arietis							
Merid.	40	56	113	51	0	0	0	Merid.	40	56	66	9	0	0	0
1	0	43	8	129	57	97	45	1	0	43	8	82	15	50	3
2	0	49	7	143	38	84	4	2	0	49	7	95	56	36	22
3	0	57	42	153	8	74	34	3	0	57	42	105	26	26	52
4	0	67	50	158	47	68	55	4	0	67	50	111	5	21	13
5	0	78	45	161	59	65	43	5	0	78	45	114	17	18	1
6	0	90	0	162	55	64	47	6	0	90	0	115	13	17	5
Scorpii								Tauri							
Merid.	52	36	111	0	0	0	0	Merid.	29	16	69	0	0	0	0
1	0	54	23	124	46	97	14	1	0	32	5	90	30	47	30
2	0	59	25	136	55	85	5	2	0	39	22	105	30	32	30
3	0	66	58	146	24	75	36	3	0	49	3	114	0	24	0
4	0	76	15	153	10	68	50	4	0	59	50	118	7	19	53
5	0	86	38	157	45	64	15	5	0	71	5	119	24	18	36
5	18	90	0	158	59	63	1	6	0	82	22	118	40	19	21
								6	42	90	0	116	59	21	1
Sagittarii								Geminorum							
Merid.	61	26	102	30	0	0	0	Merid.	10	26	77	30	0	0	0
1	0	63	0	115	5	89	55	1	0	24	5	106	6	48	54
2	0	67	24	126	29	78	31	2	0	32	37	122	0	33	0
3	0	74	13	136	10	68	50	3	0	43	8	128	50	26	10
4	0	82	48	143	45	61	15	4	0	54	19	131	5	23	55
4	44	90	0	148	6	56	44	5	0	65	36	130	8	24	52
								6	0	76	46	128	24	26	36
								7	0	87	24	124	6	30	54
								7	16	90	0	123	6	31	54

Per Pontum Medium.

Cancer							Capricorni						
		Angulorum		Angulorū				Angulorum		Angulorum			
Horæ m	Arcuum	Orientaliū	Occidētal.				Horæ m	Arcuum	Orientaliū	Occidētalū			
Merid.	21 10	90	0 0	0			Merid.	68 52	90	0 0	0		
1	0 24 32	116	5 63	55			1	0 70 14	101	11 78	49		
2	0 32 12	131	30 48	30			2	0 74 5	111	30 68	30		
3	0 42 1	138	17 41	43			3	0 80 6	120	29 59	31		
4	0 52 29	140	31 39	29			4	0 87 42	128	13 51	47		
5	0 63 4	140	2 39	58			4	15 90	0 129	21 50	39		
6	0 73 24	137	32 42	28									
7	0 83 17	135	26 46	34									
7	45 90	0 129	21 50	39									
Leonis							Aquarii						
		Angulorum		Angulorū				Angulorum		Angulorum			
Merid.	24 31	102	30 0	0			Merid.	65 31	77	30 0	0		
1	0 27 29	124	49 80	11			1	0 66 55	88	50 66	10		
2	0 34 48	140	47 64	13			2	0 70 58	99	21 55	39		
3	0 44 20	148	5 56	55			3	0 77 14	108	19 46	41		
4	0 54 37	151	5 53	55			4	0 85 10	115	20 39	40		
5	0 65 15	151	7 53	53			4	32 90	0 118	25 36	35		
6	0 75 19	149	20 55	40									
7	0 85 39	145	39 59	21									
7	28 90	0 143	25 61	35									
Virginis							Piscium						
		Angulorum		Angulorū				Angulorum		Angulorum			
Merid.	33 21	111	0 0	0			Merid.	56 41	69	0 0	0		
1	0 35 43	129	15 92	45			1	0 58 19	81	31 56	29		
2	0 42 24	142	50 79	10			2	0 62 49	92	16 45	44		
3	0 50 46	151	9 70	51			3	0 69 42	101	12 36	48		
4	0 60 44	155	31 66	29			4	0 78 16	107	31 30	29		
5	0 71 52	157	3 64	57			5	0 83 56	112	6 25	54		
6	0 81 46	156	31 65	29			5	12 90	0 112	43 25	17		
6	48 90	0 154	43 67	17									
Libra							Arietis						
		Angulorum		Angulorū				Angulorum		Angulorum			
Merid.	45 1	113	51 0	0			Merid.	45 1	66	9 0	0		
1	0 46 55	128	19 99	23			1	0 46 55	80	38 51	41		
2	0 52 17	140	26 87	16			2	0 52 17	92	44 39	34		
3	0 60 1	149	4 78	38			3	0 60 1	101	24 30	56		
4	0 69 19	154	48 72	54			4	0 69 19	107	6 25	12		
5	0 79 28	157	55 69	47			5	0 79 28	110	13 22	5		
6	0 90 0	158	50 68	52			6	0 90 0	111	8 21	10		
Scorpii							Tauri						
		Angulorum		Angulorū				Angulorum		Angulorum			
Merid.	56 41	111	0 0	0			Merid.	33 21	69	0 0	0		
1	0 58 19	123	31 98	29			1	0 35 43	87	15 50	45		
2	0 62 49	134	16 87	44			2	0 42 4	100	50 37	10		
3	0 69 42	143	12 78	48			3	0 50 46	109	9 28	51		
4	0 78 16	149	31 72	29			4	0 60 44	113	31 24	29		
5	0 87 56	154	6 67	54			5	0 71 52	115	3 22	57		
5	0 90 0	154	43 67	17			6	0 81 46	114	31 23	29		
6	48 90	0 112	43 25	17			6	48 90	0 112	43 25	17		
Sagittarii							Geminorum						
		Angulorum		Angulorū				Angulorum		Angulorum			
Merid.	65 31	102	30 0	0			Merid.	24 31	77	30 0	0		
1	0 66 55	113	50 91	10			1	0 27 29	99	49 55	11		
2	0 70 58	124	21 80	39			2	0 34 48	115	47 39	13		
3	0 77 14	133	19 71	41			3	0 44 20	123	5 31	55		
4	0 85 10	140	20 64	40			4	0 54 37	126	5 18	55		
4	32 90	0 143	25 61	35			5	0 65 15	126	7 18	53		
							6	0 75 39	124	20 30	54		
							7	0 85 39	120	39 34	21		
							7	28 90	0 118	25 36	35		

Per Borithenis fluiij hostia.

Cancer						Capricorni					
Hore m		Arcuum		Angulorum		Hore m		Arcuum		Angulorum	
Merid.		Orientaliū		Occidentāl.		Merid.		Orientaliū		Occident.	
24	41	90	0	0	0	72	23	90	0	0	0
1	0	27	30	111	44	1	0	73	38	100	15
2	0	34	9	126	7	2	0	77	10	109	47
3	0	43	2	133	18	3	0	83	44	118	3
4	0	52	44	136	0	4	0	90	0	124	58
5	0	62	40	136	4						
6	0	72	24	134	0						
7	0	81	38	130	16						
8	0	90	0	124	58						
Leonis						Aquarii					
Merid.		28		2		Merid.		69		2	
1	0	30	32	122	9	1	0	70	20	88	49
2	0	36	55	135	54	2	0	74	2	97	31
3	0	45	30	143	28	3	0	79	48	105	49
4	0	55	3	146	50	4	0	87	14	112	25
5	0	64	59	147	19	4	20	90	0	114	20
6	0	74	47	145	46						
7	0	84	10	142	27						
7	40	90	0	139	20						
Virginis						Piscium					
Merid.		36		52		Merid.		60		12	
1	0	38	56	126	45	1	0	61	38	80	5
2	0	44	31	139	7	2	0	65	36	90	16
3	0	52	25	147	9	3	0	72	5	98	26
4	0	61	35	151	36	4	0	80	3	104	23
5	0	71	22	153	23	5	0	89	3	109	2
6	0	81	17	152	59	5	6	90	0	109	22
6	54	90	0	151	22						
Librae						Arietis					
Merid.		48		32		Merid.		48		32	
1	0	50	21	126	30	1	0	50	21	78	48
2	0	54	59	137	40	2	0	54	59	89	58
3	0	62	5	145	46	3	0	62	5	98	4
4	0	70	41	151	18	4	0	70	41	103	36
5	0	80	8	154	23	5	0	80	8	106	41
6	0	90	0	155	19	6	0	90	0	107	37
Scorpij						Tauri					
Merid.		60		12		Merid.		36		52	
1	0	61	38	122	5	1	0	38	56	84	43
2	0	65	36	132	16	2	0	45	31	97	7
3	0	72	5	140	26	3	0	52	25	105	9
4	0	80	3	146	28	4	0	61	35	109	36
5	0	89	3	151	2	5	0	71	22	111	23
5	0	90	0	151	22	6	0	81	17	110	58
Sagittarij						Geminorum					
Merid.		69		2		Merid.		28		2	
1	0	70	20	112	49	1	0	30	32	97	9
2	0	74	2	122	31	2	0	36	55	100	54
3	0	79	48	130	49	3	0	45	30	113	28
4	0	87	14	137	25	4	0	55	3	121	50
4	20	90	0	139	20	5	0	64	59	122	19
						6	0	74	47	120	46
						7	0	84	10	117	27
						7	40	90	0	114	20

Sed negotio iam de angulis absoluto, sequeretur ut distantias illustrium urbium secundum longitudinem ac latitudinē ad apparentia computaremus, sed hoc negotium quum per se præcipuum sit, & Geographica rationi connectatur, solum id atque seorsum ante oculos ponemus, in quo sequemur eos qui quā maximē possibile sit hoc genus historię tradiderunt, ascribemusque quot gradibus illustres singulæ urbes secundum meridianum per eas scriptum distant ab æquinoctiali, & quot gradibus meridianus singularum urbium ad ortum uel occasum in æquinoctiali distat à meridiano, qui per Alexandriam designa-

tur, ad hunc enim nobis computationum accommodata tempora sunt. Nūc uerò ijs suppositis illud dicendum putauimus quod quandoque uolumus diffinitam determinatamque horam in aliquo loco certo considerare, quæ in eodem tempore in alio loco fuerit, cum meridiani sui diuersi sint, capiendi sunt gradus in æquinoctiali quibus alter ab altero distat, & totidē æquinoctialibus temporibus suppositi loci horæ additis aut subtractis habebimus horam, quam in proposito loco querimus. Tunc autem addemus quando locus sub hora queritur orientalis, subtrahemus uerò quando occidentalis, quā Alexandria fuerit.

MAGNAE COMPOSITIONIS Cl. Ptolemæi Pelusiensis

Alexandrini, Liber tertius.

De magnitudine annui temporis.

Caput I.

Um in superioribus, quæ uniuersaliter, ac mathematicè de cælo ac terra, & ad hæc de declinatiōe obliqui solarisque circuli ac de accidentibus ei particulariter tamen in orbe recto quā in decliui per singulas habitatiōes doctrina iam scripta sit, sequi deinceps arbitramur, ut de Sole ac Luna uerba faciamus, & accidentia motuum suorum inuestigemus. Nam apparentia quæ cæteris stellis accidere cognoscuntur (nisi prius de Sole ac Luna dicamus) absolute inueniri nequeunt, sed de his etiam negotiū de motu ☉ præcedit, sine quo quæ Lunæ accidunt latius tractare non possumus.

De magnitudine annui temporis, & de particularibus Solis æqualibusque motibus. Cap. II.

Cum igitur cæterorum omnium quæ de Sole demonstrantur inquisitio annui temporis prima sit. Priscorum quidem hac de re dubitationes diuersasque sententias ab illis ipsis discere conuenit, & præcipue ab Hipparcho uiro & industriæ magnæ, & ueritatis amico, quem hoc maximè in dubitationem impulit, quoniam per restitutiones quidem ☉, qui in solstitijs & æquinoctialibus punctis

sunt minus inuenitur tempus annum 365 diebus cum quartæ unius additione. Per eas uerò quæ à fixis stellis cōsiderantur maius, unde coniecit fixarum quoque stellarum orbem quā tardissimè ad sequentia progredi, sicut & erraticarum ad sequentia eius motus, à quo prima fit circūductio per illum circulum qui per utrosque polos, æquinoctialis dico atque obliqui describitur, quod ita se habere, & quomodo fiat quando de fixis dicemus penitus perspicere nequeunt. In præsentī autem consideratione nihil aliud respiciendum, nisi ut annum Solis tempus inueniatur, putemusque ipsius Solis ad seipsum, id est, ad obliquum à se ipso factum circulum restitutionem.

¶ Diffiniendum enim tempus annuū est, quod ab aliquo immobili huius circuli puncto ad sequentia ☉ motus donec ad idem redierit. Ita huius restitutionis principia prædicti circuli puncta putamus quæ à solstitialibus & æquinoctialibus punctis determinantur. Nam siue mathematicè rationem consideramus, nec conuenientiore restitutionem inueniemus quā illam quæ ad eundem tam localiter quā temporaliiter Solem reducit, qui aspectus uel ad horizōtas uel ad meridianum uel ad magnitudines dierum ac noctium perspicitur, nec alia initia in obliquo circulo, sed sola quæ per accidentes à solstitialibus & æquinoctialibus punctis

etis determinatur, siue naturaliter conijcere quispiam uult, nec idoneam magis restitutionem quam illam reperiet quæ à simili aeris temperie ad similem, & ab iisdem temporibus ad eadem Solem reducit. ¶ Nec alia principia quam ea sola quibus tempora maximè discernuntur. Accidit quòd restitutio quæ ad fixas stellas inspicitur, & alia multa, inconueniens uidetur & maximè quia etiam orbis suus ad ipsius coeli sequentia ordinatè progredi conspicitur, quæ cum ita se habeant, nihil prohiberet tantum esse. O annuum tempus dicere, in quanto ad Saturni (uerbi gratia) uel aliam erraticam stellam Sol motu suo rediret, & sic multarum diuersarumque magnitudinum tempus annuum erit, quas ob res conuenire arbitramur, ut in annum Solis tempus extimemus quòd ab obseruationibus quammaximè antiquis à solstitio uel æquinoctio ad idem inuenitur. ¶ Verùm quoniam Hipparchus perturbari etiam ab hac restitutione uidetur, propter continuarum inæqualitatem obseruationum, conabimur breuiter ostendere nullam hinc meritò perturbationem fieri, firmam quidem rationem quòd annua tempora nō sint inæqualia, inde cœpimus quòd etiam ipsi per instrumenta continua solstitia & æquinoctia obseruauimus, nec differri annos quantitate quæ cura digna sit adinuenimus, sed tantū ferme quantum penes instrumentorum constructio nem atque positionem errare possibile est. Coniecturam autem ab Hipparchi computationibus fecimus quòd hic inæqualitatū error magis obseruationum quam rei sit. Nam primum in libro de mutatione solstitialium & æquinoctialium punctorum, cum æstiuæ brumaliæque solstitia, quæ continuè atque diligenter obseruata putabat exposuisset, fatetur non tantam in illis esse differentiam, ut propterea inæqualitas in annuo tempore ponenda sit. His uerbis & his obseruationibus patet, paruas admodum horum differentias annorum fuisse, sed in solstitialibus spero, nec nos, nec Archimedes in obseruatione atque computatione ad quartam usque partem diei errasse, exactè tamen inæqualitas annui temporis ab armilla ærea quæ in porticu seu fornice quadrata (sic enim uocatur) Alexandriæ collocata est, intelligi potest.

¶ Dies enim in hora æquinoctiali significari uidetur ille, in quo incipit ab altera parte caua eius superficies illuminari. Post

hæc autumnalium æquinoctiorum tempora exactissimè obseruatorum exponit, in 17. quidem anno tertiæ secundum Calippum periodi, 30. die messori circa Solis occasum, & post tres annos in anno 20. in primo dierum intercalarium in mane, cum in meridie oportuisset, ita quarta diei parte dissonare uidetur, & post annum, id est, uigesimo primo anno hora diei sexta quidem etiam ad priorem anni obseruationem sequebatur. Deinde post annos 11. anno uidelicet 32. tertio intercalarium die, in media nocte, quam dies quartus sequebatur, cum mane oportuisset, ita quarta rursus diei parte discrepauit, quòd ad antecedentem obseruationem sequebatur.

¶ Post annum uerò unum uidelicet in tricesimo tertio, quarta intercalarium die in mane quòd erat consequens ei obseruationi quæ illam antecedeat, et post tres annos tricesimosexto anno quarto intercalarium die uesper, cum in media nocte oportuisset, ita quarta solummodo parte discrepauit. ¶ Post hæc uerna etiam æquinoctia, simili diligentia obseruata exponit quidè Hipparchus in 32. anno tertiæ secundum Calippum periodi 27. die mechir. In mane, armilla, inquit, quæ in Alexandria est circa quintam horam æqualiter ex utraque fuit parte illuminata, ut istud etiam æquinoctium differenter obseruatum 5. horis proximè differat. Sequentia quoque ait usque ad trigesimumseptimū annum quartæ partis additione conuenisse, & post 11. annos. Anno 43. mensis mechir siue mesir die 29. post mediam noctem, ad quam 30. sequebatur, uernale asserit æquinoctium fuisse, quòd tum obseruationi 32. anni conueniebat, tum cæteris quoque obseruationibus quæ inde usque ad 50. annum secutæ sunt. factum enim prima samenothe die in occatu Solis, æquinoctium fuit post unum diem cum dimidiò & quartam proximè, quam in 43. anno, quid intermedijs septem annis proportionaliter conuenit, nec ergo in his obseruationibus magna differentia facta est cum tamen posset non solum in tropicis obseruationibus, uerùm etiam in æquinoctialibus error aliquis accidere, usque ad quartam unius diei partem.

¶ Nam si in 3600. solū particula circuli (quæ per polos æquinoctialis describitur) situs, aut diuisio instrumentorū ab exacta ratione diuersificabitur hæc secundū latitudinē accessus. O iuxta æquinoctiales proportionales quarta

quarta parte gradus unius in obliquo circulo secundum longitudinem motus adæquat, ut discrepantia usque ad quartam proximè diei unius fiat. ¶ Præterea maior error accidere potest, quando per instrumenta fiunt observationes, quæ non observationum ipsarum tempore exquisitè posita sunt, sed iam olim à certo principio sic constituta ut ad longum tempus firma permaneant, solet enim fieri longitudine temporis occulta instrumentorum huiusmodi commotio, ut in armillis æneis apud nos in palestina, quæ uideretur æquinoctialis circuli superficie positionem habere, perspicere quispiam poterit, adeo enim diligenter nobis observantibus situs earum lapsus esse uidetur, & maximè maioris atque uetustioris, ut nonnunquam etiam bis in eisdem æquinoctiis eaurum superficies ipsarum illuminatæ sint, sed talium nihil etiam Hipparchus ipse dignum fide argumentum, quod de inæqualitate annui temporis suspicari possumus asserere putat. A quibusdam autem Lunæ defectibus inuenisse computando ait, quod inæqualitas annui temporis cum ad medium perspicitur non maiorem habet differentiam diei, dimidiata & quarta ipsius parte. Id si sic se haberet, neque à uerbis ipsius falsum inueniretur, examinatione indigeret, per quosdam enim defectus Lunæ prope stellas fixas factos computauit quantum stella (quæ spica uocatur) in singulis annis autumnale punctum præcedit, & per hoc arbitratu inuenisse quod aliquando in uita sua 6.30. ad summum gradum, aliquando 5.15. distantia eius fuerit. Hinc autem colligit quoniam non sit possibile spicam in tam breui tempore tantum progressum fecisse, necessarium esse Solem (à quo fixarum loca ipse considerabat) non æquales restitutiones in tempore facere, sed fuit ipsum quod quum nullo modo progredi computatio possit, nisi locus ☉ quem in eclypsi tenuit supponatur. Ipse ad hoc accipiens semper solstitia & æquinoctia exquisitè in illis annis obseruata, manifestum fecit nullam præter quartæ partis additionem in comparatione annorum esse differentiam. Nam ut uno exemplo ab obseruatione quidem eclypsis, quæ fuit in 32. anno tertiæ periodi secundum Calippum comprehendisse putat spicam 6.30. æquinoctium autumnale præcessisse. Ab eclypsi autem quæ fuit in anno 43. eiusdem periodi 5.15. præcessisse, & similiter ad propositas computationes uernalia æqui-

noctia, quæ fuerant in illis annis exquisitè obseruata conferens, ut ab æquinoctialibus quidem punctis loca Solis in medijs eclypsum temporibus capiat, & ab istis loca Lunæ, & à locis Lunæ stellarum loca fixarum, æquinoctium quidem 32. anni in mane uigesima septima die Mechir fuisse asserit. Aequinoctium uero anni 43. die 29. post meridiam noctem, ad quam dies 30. sequebantur, post duos cum dimidio dies et quartam ferè diei partem quæ in 32. anno fuerat, quod certè facit quarta pars sola, singulis uidecim annis quæ interfuerant addita. ¶ Si ergo nec maiori nec minori tempore quam additione quartæ Sol ad proposita æquinoctia redit, nec spicam in tam paucis annis per grad. 1. M. 15. motam fuisse possibile, tunc quomodo non est absurdum subiectis computata principijs ad refutationem eorum accipere à quibus confirmata sunt, & causam quod impossibile sit tantum motum spicam fecisse, quamuis plura sint quæ poterant tantum errorem attulisse. Nulli tamen alij accommodare quam ☉ expositis æquinoctiis tanquam simul exactè & non exactè obseruatis. Magis enim possibile uidebitur, uel Lunæ in ipsis eclypsis ad proximas stellarum distantias simplicius fuisse coniectas quam uel computationes, aut diuersitatum ipsius Lunæ ad apparentium locorum considerationem, aut motus solaris ab æquinoctialibus ad media eclypsum tempora, uel non uerè uel non exquisitè captos fuisse, sed arbitror ipsum cognouisse nullam in istis causam tanti esse, ut secundam possit inæqualitatem soli adiungere. Amore autem ueritatis duntaxat noluisse quicquam tacere, quod in huiusmodi suspensionem possit inijcere. Ita enim suppositionibus istis in Sole ac Luna utitur, quasi una eadem sit in Sole inæqualitas, quæ ad solstitia & æquinoctia simul cum annuo tempore restituatur. Nec enim (quoniam æqualium temporum expositi Solis reditus supponuntur) uideamus ea quæ in eclypsis apparent ulla cura dignas differre (à computatis secundum exposita) positiones, quod certè sensibile admodum fieret, nisi æquatio inæqualitatis annui temporis adhiberetur, etiam si unius solummodo gradus & horarum proximè duarum æquinoctialium esset. Ex his igitur omnibus & ab eis quæ nos in continuis æquinoctiis comprehendimus, nec magnitudinem annui temporis in qualè inuenimus. Si ad unum quidè, nec modò ad solstitialia & æquino-

& æquinoctialia puncta modò erraticas stellas perspiciaſ, nec idoneū magis reditū eo qui ab alio solstitiali uel æquinoctiali, uel etiam quodam alio puncto circuli obliqui ad idem rursus deferat Solem, cōuenireq; omnino putamus, ut quā maximè simplicissimis suppositionibus apparētia demōstramus, dūmodo nihil dignū cura huic modo pposito per obseruationes repugnet. Quòd igitur tēpus annuū, qd ad solstitia & æquinoctia collatū perspicitur, minus est quā 365. dies, quartaq; parte diei, ad apertum nobis est etiā per ea quæ Hipparchus demonstrauit. Quanto autē minus est, non possumus exactissimè accipere, quā additio quartæ partis ad plures annos immutabilis propter minimā eius differentia permanere uideatur, & propterea lōgioris tēporis computatione poterit adinueniri, eā annis, qui intererunt, distribuere oportebit, quoniam tam in multis quā in paucis annis eadem esse cognoscitur, quæ tamen restitutio tanto exquisitius capietur, quanto longius maiusq; inter obseruationes fuerit tempus quod non huic solū, uerū etiam cæteris restitutionibus accidit. Nam qui propter obseruationū (etiā si exquisitè adhibeātur) instabilitatē error sit, quamuis paruus & nullus ferè quātum ad sensum esse uideat, tam in longo quā in breui tempore apparentibus. In pauciores tamē diuisus annos, maior in uno anno efficitur, & qui in longiore hinc à tempore colligitur similiter. In plures autem minor, quare satis esse censemus, si quātū inter nostras & exquisitas prisorum obseruationes interfuit tēpus restitutionibus istis asserre potest, tantū ipsi quoque asserre conemur, nec spōte exactā examinationem negligamus. Veritatem autē quæ à tota temporis perpetuitate, aut à multiplici tempore obseruationum haberi potest alijs relinquēdam putamus. ¶ Vetus tatis igitur gratia, æstiuā solstitia Mētonis & Euctemonis, & postea in Aristarchi tēporibus obseruata, his conferēda sunt quæ nostris fuerunt temporibus. Sed quoniā solstitialiorū obseruationes difficile discernunt, & ad hæc quoniā quas illi tradiderūt nō exquisitè capte uident, qd etiā Hipparchi iudicio comprobāt, eas quidē prætermisimus. Vti autē sumus æquinoctiorū obseruationibus, & maximè Hipparchi, quas exquisitissimè ab ipso captas putamus, & nostris quas instrumentis cœpimus, quorū in primo libro constructionem docuimus, quibus inueni-

mus uno die priusquam additio quartæ partis ad 365. dies postulat in 300. proximè annis solstitia & æquinoctia facta fuisse, nam in 32. anno tertiæ secundū Calippum periodi autūnale Hipparchus æquinoctiū exquisitissimè obseruatū significauit cōputasse, quod ait factum fuisse tertiā intercalarium die in media nocte, ad quā dies quartus sequebatur, & fuerunt anni 178. ab Alexandri morte. Deinde post 285. annos, Antonini anno, qui est 463. à morte Alexandri, exactissimè ipsi obseruauimus autumnale rursus æquinoctiū 9. die mēsis Athir post unā proximè horam à Solis ortu factū. Antecessit igitur restitutio in 285. annis Aegyptijs, quorum singuli 365. dies solūmodo habent dies 70. ad quartā, & 20. proximè unius diei particulā, pro diebus 71. 15. quæ pro quarta parte prædictis annis adduntur. Quare prius factum est, quā additio quartæ flagitat partis uno die 20. proximè parte minus.

¶ Rursus in prædicto 32. anno tertiæ secundum Calippum periodi æquinoctiū uernale ait Hipparchus exactissimè obseruatū 27. mēsis Mechir in mane factum fuisse, & sunt anni ab Alexandri morte 178. Deinde post 285. similiter annos in 463. anno ab Alexandri morte æquinoctiū uernale nos inuenimus septimo die pathon post meridiem una proximè hora, ut hic etiam reditus 70. & quarta uigesimaq; proximè totidē uidelicet diebus antecesserit pro 71. 15. diebus quas pro quarta 285. anni flagitabāt. Prius ergo etiā hic uernalis æquinoctij reuolutio uno die fuit 20. parte unius. Quare quoniam eadē proportio est 300. annorū ad 285. et diei unius ad unā diē 20. parte minus. Colligitur qd in 300. proximè annis reditus Solis ad æquinoctialia puncta uno die additio nem quartæ partis præcedat, q si etiā ad solstitiū æstiuale qd Mentonis Euctemonisq; temporibus simplicius fuerat obseruatū uetustatis gratia, exquisitam obseruationem nostram contulerimus idem inueniemus. Illud enim Absēde magistratum Athenis gerente 21. die Famenor secundum Aegyptios in mane fuit. Nos autem in dicto 463. anno ab Alexandri morte exactissimè computauimus 21. die Messori post mediam noctem quā 12. sequebatur proximè factū, et sunt à solstitio æstiuale capto in magistratu Absēdis usq; ad obseruatū ab Aristarcho in anno 50. primæ secundū Calippū periodi (ut etiam Hipparchus asserit) anni 152. A dicto autem 50. anno, qui est 44. annis à morte

morte Alexandri usq; 453. nostræ obseruationis annū, sunt anni 419. ¶ In omnib. igitur totius distantie 571. annis, si æstiuale solstitium ab Euctemone obseruatum sub magistratu Abseundis 21. die Famenot, in annis ægyptiacis 571. accesserunt dies 140. 50. proximè pro 142. 45. quos 571. anni additione quartæ partis postulabant. Quare dicta restitutio prius facta est quàm additio quartæ flagitat duabus (minus duodecima parte) diebus. Vnde sic quoq; patet in 600. annis duos plenos proximè dies quartæ additionem solstitium præcessisse, multis quoque alijs obseruationibus idē accidere nos inuenimus, & Hipparchū quoq; uidemus sapenūmero huic consentire. Nam in libro de magnitudine anni, cū æstiuale obseruatum ab Aristarcho solstitiū 50. anno primæ secundum Calippum periodi exeunte illi comparasset solstitio, quod ipse 43. anno tertiæ secundum Calippum periodi exeunte cœpit, sic ait: Perspicuum igitur est quod 145. annis citius quàm additio quartæ postulat solstitium factum est media parte nocturni diurniq; temporis simul. ¶ Rursus in libro de intercalariis mensibus & diebus cū prædixisset secundū Mentonē Euctemonemq; spatium anni 365. dies. quartam solum his uerbis prosequitur. Nos uerò menses quidem totidem in 19. annis solaribus contineri comperimus quod etiam illi. Annum autem etiam quarta parte minus præcedere 300. diei parte inuenimus, ita secundum Mentonem quidē in 300. annis 5. dies defunt, secundum Calippum uerò una solummodo. Deinde opiniones suas per librorum suorum titulos repetens sic ait: Scripsi etiam de annuo spatio librum unum in quo demonstro solarem annum, id est, tempus quo à solstitio ad solstitiū, uel ab æquinoctio ad æquinoctium redit, continere dies 365. & minus quarte parte per unam 300. diurni nocturniq; temporis partem. ¶ Nec (ut mathematici arbitrantur) quartā solummodo partem additam supra 365. dierū multitudinem addi, quod igitur quæ ad hunc diem de magnitudine anni percepta est prædictæ magnitudinē restitutionis ad tropica & æquinoctialia puncta consentiūt perspicuum est. Quæ cum ita se habeant, si diem unā per 300. annos partiremur inueniemus, singulis annis 12. secūda distribui, hæc si subtraxerimus à 365. dieb. & m. 15. habebimus spatium anni 365. 14. 48. Tanta igitur multitudo dierum anni erit, quàm proximè no-

bis ab obseruationibus (quas habuimus) adinuenta. ¶ Verū propter cōsiderationem progressus Solis aliarumq; stellarum ad singula loca quem promptum & quasi expositum particularis tabularū series præbet, illam esse oportere mathematico intentionem arbitramur, ut cuncta quæ in cœlo apparēt æqualibus circularibusq; motibus fieri ostendat, putetq; illā tabularū compositionem huic intentioni maximè commodam, quæ motus æquales singulorum separantur ab inæqualitate, quæ propter suppositiones circularū uidetur accidere. Et quæ rursus ex horum utrorumq; cōgregatione apparētes progressus inuenient ac demonstrantur, quod genus ut nobis commodius etiam in ipsis demonstrationibus paratum sit, faciemus æqualium Solis particulariūq; motuum expositionē hoc modo. Nam cū restitutio una 365. 14. 48. dierū sit, si per has 360. unum circuli gradum partiti fuerimus, habebimus diurnum Solis motum 0. 59. 8. 17. 13. 12. 31. proximè. Solis enim erit ad hæc usq; minuta partiendo descendere.

Par. m 2^a 3^a 4^a 5^a 6^a Die
 ☉ 0 59 8 17 13 12 31

¶ Huius diurni motus si uigesimam quartam cœperimus partem, habebimus horæ unius motum graduū 0. 2. 27. 50. 43. 3. 1. proximè. Similiter si hunc diurnū motum multiplicauerimus in triginta mensis unius dies, habebimus medium mensis unius motum 29. 34. 8. 36. 36. 15. 30. proximè. ¶ Si uerò in unius ægyptiaci anni dies 365. habebimus mediū motū annuū 359. 45. 34. 45. 21. 35. graduū proximè. ¶ Rursus si annuū motum in 18. annos (propter emersuram in condendis tabulis commoditatem) multiplicauerimus, habebimus (integræ tamen subtractis circulis) medium 18. annorum motum ☉ partium 355. 37. 25. 36. 20. 34. 30. ¶ Tres igitur tabulas æqualis siue mediū motus ☉ condidimus. ¶ Prima 18. annorū collectorum, singulas 45. uersuum in longitudine complectēs, septem uerò in latitudine, quæ medium ☉ motum continebit. ¶ Secunda primum simplices expansosq; annos. Deinde medios eorum motus. ¶ Tertia mensium primo, deinde dierum. Vltimò horarū æquales motus continebit. Et numerus quidem temporis in prima collocabitur parte, graduum uerò & fractionum in sequentibus, secundum conuenientes singulis collectiones. Sunt autem tabulæ istæ.

Tabula

Col	
An	
18	
36	
54	
72	
90	
108	
126	
144	
162	
180	
198	
216	
234	
252	
270	
288	
306	
324	
342	
360	
378	
396	
414	
432	
450	
468	
486	
504	
522	
540	
558	
576	
594	
612	
630	
648	
666	
684	
702	
720	
738	
756	
774	
792	
810	

Liber III.

61

Tabula medij atq; equalis motus.

Tabula mensium secundum Aegyptios.

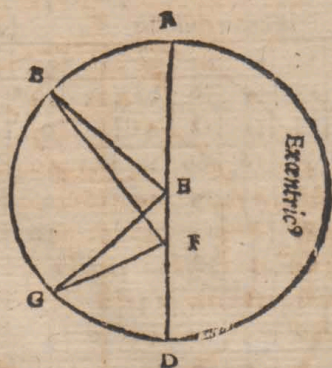
Col.	In annis collectis														Anni	In annis expansis.														Tabula mensium secundum Aegyptios.													
Anni	Par.	1 ^a	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a	fin.	Par.	1 ^a	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a	Dies	Par.	1 ^a	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a																				
18	355	37	25	36	20	34	30	1	359	45	24	45	21	8	35	30	29	34	8	36	36	15	30																				
36	351	14	51	12	41	9	0	2	359	30	49	30	41	17	10	60	59	8	17	13	12	31	0																				
54	346	52	16	49	1	43	30	3	359	16	14	16	3	25	45	90	88	42	25	49	48	46	30																				
72	342	29	42	25	22	18	0	4	359	1	39	1	24	34	20	120	118	16	34	26	25	2	0																				
90	338	7	8	1	42	52	30	5	358	47	3	46	45	42	55	150	147	50	43	3	1	17	30																				
108	333	44	33	38	3	27	0	6	358	32	28	32	6	51	1	180	177	24	51	39	37	33	0																				
126	329	21	59	14	24	1	30	7	358	17	53	17	28	0	5	210	206	59	0	16	13	48	30																				
144	324	59	24	50	44	36	0	8	358	3	18	2	49	8	40	240	236	33	8	52	50	4	0																				
162	320	36	50	27	5	10	30	9	357	48	42	48	10	17	15	270	266	7	17	29	26	19	30																				
180	316	14	16	3	25	45	0	10	357	34	7	33	31	25	50	300	295	41	26	6	2	35	0																				
198	311	51	41	39	46	19	30	11	357	19	32	18	52	34	25	330	325	15	34	42	38	50	30																				
216	307	29	7	16	6	54	0	12	357	4	57	4	13	43	0	360	354	49	43	19	15	6	0																				
234	303	6	32	52	27	28	30	13	356	50	21	49	34	51	35	Tabula dierum à meridie.																											
252	298	43	58	28	48	3	0	14	356	35	46	34	56	0	10																												
270	294	21	24	5	8	37	30	15	355	21	11	20	17	8	45	Dies	Par.	1 ^a	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a																				
288	289	58	49	41	29	12	0	16	355	6	36	5	38	17	20	1	0	59	8	17	13	12	31																				
306	285	36	15	17	49	46	30	17	355	52	0	50	59	25	55	2	1	58	16	34	26	25	2																				
324	281	13	40	54	10	21	0	18	355	37	25	36	20	34	30	3	2	57	24	51	39	37	33																				
342	276	51	6	30	30	55	30	M.M.⊙. In horis.							4	3	56	33	8	52	50	4																					
360	272	28	32	6	51	30	0								5	4	55	41	26	6	2	35																					
378	268	5	57	43	12	4	30	horæ	Par.	1 ^a	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a	6	5	54	49	43	19	15	6																				
396	263	43	23	19	32	39	0	1	0	2	27	50	43	3	1	7	6	53	58	0	32	27	37																				
414	259	20	48	55	53	13	30	2	0	4	55	41	26	6	2	8	7	53	6	17	45	40	8																				
432	254	58	14	32	13	48	0	3	0	7	23	32	9	9	3	9	8	52	14	34	58	52	39																				
450	250	35	40	8	34	22	30	4	0	9	51	22	52	12	5	10	9	51	22	52	12	5	10																				
468	246	13	5	41	54	57	0	5	0	12	19	13	35	15	6	11	10	50	31	9	25	17	41																				
486	241	50	31	21	15	31	30	6	0	14	47	4	18	18	7	12	11	49	39	26	38	30	12																				
504	237	27	56	57	36	6	0	7	0	17	14	55	1	21	9	13	12	48	47	43	51	42	43																				
522	233	5	22	33	56	40	30	8	0	19	42	45	44	24	10	14	13	47	56	1	4	55	14																				
540	228	42	48	10	17	15	0	9	0	22	10	36	27	27	11	15	14	47	4	18	18	7	45																				
558	224	20	13	46	37	49	30	10	0	24	38	27	10	30	12	16	15	46	12	35	31	20	16																				
576	219	57	39	22	58	24	0	11	0	27	6	17	53	33	14	17	16	45	20	52	44	32	47																				
594	215	35	4	59	18	58	30	12	0	29	34	8	36	36	15	18	17	44	29	9	57	45	18																				
612	211	12	30	35	39	33	0	13	0	32	1	59	19	39	16	13	18	43	37	27	10	57	49																				
630	206	49	56	12	0	7	30	14	0	34	29	50	2	42	18	20	19	42	45	44	24	10	20																				
648	202	27	21	48	20	42	0	15	0	36	57	40	45	45	19	21	20	41	54	1	37	22	51																				
666	198	4	47	24	41	16	30	16	0	39	25	31	28	48	20	22	21	41	2	18	50	35	22																				
684	193	42	13	30	1	51	0	17	0	41	53	22	11	51	21	23	22	40	10	36	3	47	53																				
702	189	19	38	37	22	25	30	18	0	44	21	12	54	54	23	24	23	39	18	53	17	0	24																				
720	184	57	4	13	42	59	0	19	0	46	49	3	37	57	24	25	24	38	27	10	30	12	55																				
738	180	34	29	50	3	34	30	20	0	49	16	54	21	0	25	26	25	37	35	27	43	25	26																				
756	176	11	55	26	24	9	0	21	0	51	44	45	4	3	27	27	26	36	43	44	56	37	57																				
774	171	49	21	2	44	43	30	22	0	54	12	35	47	6	28	28	27	35	52	2	9	50	28																				
792	167	26	46	39	5	18	0	23	0	56	40	26	30	9	29	29	28	35	0	19	23	2	59																				
810	163	4	12	15	25	52	30	24	0	59	8	17	13	12	31	30	29	34	8	36	36	15	30																				

G

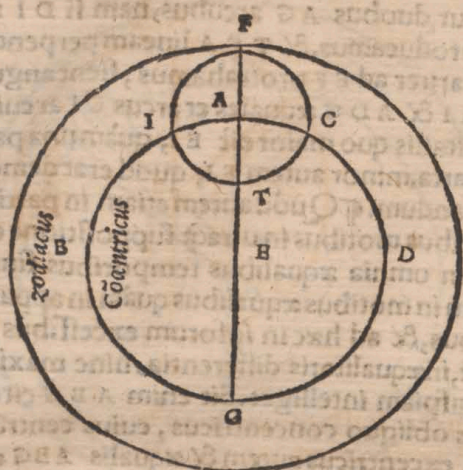
De

De supputationibus equalis circularisq;
motus. Cap. III.

Cum autem sequatur ut inæqualitas in solari motu apparentem demonstramus, uniuersaliter prædicendum est, quod erraticarum quoque stellarum ad successionem signorum motus (sicut & uniuersa totius latitudo ad præcedentia) æquales omnes sunt circularesque natura, id est, omnes lineæ quæ stellas aut circulos earum circumducere intelliguntur, in omnibus simpliciter æqualibus temporibus æquales angulos ad centra cuiuslibet circulationis intercipiunt. Quæ autem inæqualitates in ipsis apparere hæc penes positiones atque ordines circularum quibus mouentur, quicquid sunt in sphaeris earum efficiuntur, nec alienum à perpetuitate ipsorum propter apparentium confusum ordinem ullo modo ipsa re accidit. ¶ Causa uero ut inæqualiter moueri uideantur, duabus maxime primis simplicibusque suppositionibus potest accidere. Nam cum motus ipsarum ad concentricum mundo, & in superficie circuli qui per medium signorum est, sic aspiciatur ut noster aspectus à centro eius non differat, ipsas aut non in concentricis mundo circulis æqualiter moueri credendum, aut in concentricis quidem, non autem in ipsis simpliciter, sed in alijs qui ab ipsis deferuntur, quicquid epicycli uocantur. Vtraque enim istarum suppositionum possibile erit, ut æqualibus in temporibus inæquales obliqui circuli mundo concentrici arcus aspectibus nostris pertransiri uideantur, nam siue in excentricitatis suppositione intellexerimus excentricum quidem in quo stella æqualiter mouetur A B G D, ipsiusque centrum E & diametrum A E D punctum autem F in ipsa, & nostrum aspectum, ut punctum quidem A maxima longitudo sit, D uero minima. Cum A B & D G arcus æquales coeperimus, coniunxerimusque tractis lineis B E et B F & G E & G F manifestum hinc erit quod quamuis per utroscumque A B & G D arcus æquali tempore stella moueatur, inæquales tamen circa F centrum descripti circuli arcus pertransisse uidebitur. Nam cum angulus B E A angulo G E D æqualis sit, angulus quidem B F A utroque ipsorum minor est, angulus uero G F D maior. ¶ Siue in epicycli suppositione concentricum quidem obliquo A B G D circum intellexerimus cuius centrum sit E diameter A E G. Epicyclum uero in eo delatum

in quo stella mouetur F I T C circa centrum A perspicuum quoque sic erit, quamuis epicyclus æqualiter per A B G D circum moueatur à puncto A uerbi gratia ad punctum B, & stella quoque ipsa per epicyclum, tamen quando quidem in F et T punctis stella est, nullam facere ad A centrum epicycli uidebitur differentiam, quando uero in alijs, non ita, sed cum erit, uerbi gratia, in I puncto per A I arcum equalem & medium motum excessisse. Quando uero erit in puncto C minus medio motu per A C arcum mota uidebitur. ¶ Sed in suppositione quidem excentricitatis semper euenit, ut minimus motus in maxima longitudo fiat, maximus uero in minima, semper enim angulus A F B, minor est angulo D F G. In ea uero que per epicyclum est, utrumque fieri potest. Nam cum epicyclus ad successionem signorum moueatur, ut uerbi gratia à puncto A ad punctum B si stella quidem sic in epicyclo moueatur, ut in maxima longitudo ad successionem rursus signorum motus fiat, id est, ab F ad I maximus transitus in maxima longitudo fieri uidebitur. Sic enim fit ut & epicyclus & stella ad eandem partem moueantur. Sin uero stelle motus in maxima longitudo ad præcedentia epicycli fiat, id est, ab F puncto ad C, tunc e contra minimus transitus in longitudo maxima efficietur. Stella enim contrarium epicycli motum habebit. ¶ Hæc cum ita se habeant, illa deinceps prælibanda sunt quod in erraticis que dupliciter inæquale facere motum uidentur. Vtque suppositiones istæ (ut in tractatu ipsarum demonstrabimus) conecti possunt. In illis uero quæ ut in simplici æqualitate uidentur, una istarum suppositionum sufficit, omnia enim quæ apparent, exacte per utramque fieri possunt, cum eadem in utrisque proportio conseruetur, id est, quando in excentricitatis suppositione quam habet proportionem que inter centra est excentrici circuli.

circuli, & rursus ipsius ad eam quæ est à cētro excentrici hanc in epicycli suppositione habeat quæ à centro epicycli est ad eam quæ est à centro circuli deferentis ipsum, & ad hæc quanto stella tempore ad successione signorum mota circum excentricū, qui non moueatur, pertransit, tanto etiā epicyclus quidem uisui concentricum circum ad successionem quoque signorum motus, pertransit, & stella epicyclū simili uelocitate, ita tamen ut motus à maxima longitudine ad præcedentia fiat, quod autē his ita suppositis eandem ex utraque suppositione accidit breuiter docebitur, tum per proportionem ipsas, tum postea exponēdis ipsis per numeros in Solis inequalitate. Dico igitur primum, quod per utramque positionem maxima differentia inter æqualem motum & eum qui uidetur inæqualis, secundum quem medius etiam transitus stellarū intelligitur, tunc fit quando apparet à maxima longitudine distantia quartam circuli partem intercipiat, & quod tempus à maxima longitudine ad dictum usque medium transitum maius est, quod tempus à medio transitu ad longitudinem minimam, unde in excentrici quidem suppositione semper acci- lit. In epicycli autem quando motus stellarum à minima longitudine ad præcedentia fit, ut tempus à motu minimo ad medium, maius fiat quod à medio ad maximum. Idcirco ideo quoniam in utraque minus transitus in longitudine maxima efficitur, quando autem stella ad successionem epicyclorum à maxima longitudine circumduci supponuntur, tunc à motu maximo ad medium, maius est tempus quod à medio ad minimum, idcirco ideo quoniam è contra hic in maxima longitudine maximus transitus fit. ¶ Sit igitur primum

AB GD stellæ circulus excentricus, cuius centrum sit E & diameter AEG, in qua centrum zodiaci, in hoc uisus ipsius oculi, capiatur & sit F, à puncto F ad rectos angulos diameter AEG, protrahatur linea BFD, supponaturque stella in BD punctis esse, ut uidelicet & apparet distantia per quartam utrinque partem ab longitudine maxima distet. Demonstrandum est quod in B & D punctis maxima inter æqualem & inæqualem motum differentia sit. Coniungantur enim EB & ED, quod igitur quam EBF angulus ad quatuor rectos habet proportionem, eam habet arcus differentia inæqualitatis ad totum circum, inde patet quoniam AEB angulus æqualis motus arcu subtendit. Angulus uero AFB arcum motus qui inæqualis apparet. Estque ipsorum excessus angulus EBF. Dico igitur quod neutro ipsorum maior alius angulus super circumferentiam circuli ABGD in linea EF constitui potest. ¶ Constituantur enim in T & C punctis anguli ETF & EBF, & coniungantur TD & ED. Quoniam igitur in omni triangulo longius latus maiori angulo subtenditur. Est autem maior TF linea quam linea FD. Maior etiam erit angulus TDF, angulo DTF, sed EDT angulus æqualis est angulo ETD, quoniam ET & ED æquales sunt. Erigitur totus EDF, angulus, hoc est, ipse EBF maior angulo ETF. Rursum quoniam DF maior est quam CF, angulus quoque FCD maior est angulo FDC. Sed angulus ECD toti angulo EDC æqualis est. Nam & EC rursus & ED æquales sunt. Et reliquus ergo EDF, hoc est, EBF maior est angulo ECF. Non est ergo possibile maiores alios constitui angulos modo quo diximus, quam sint anguli in B & D punctis constituti, cum istis una demonstratur, quod etiam AB arcus qui tempus à motu minimo ad medium continet maior est arcu BG, quo tempus à medio motu ad maximum continetur duobus arcubus quibus inæqualitatis differentia continetur. Angulus enim AEB maior est recto, id est, maior quam angulus EBF per angulum EBF, angulus uero BEG minor quam rectus eodem.

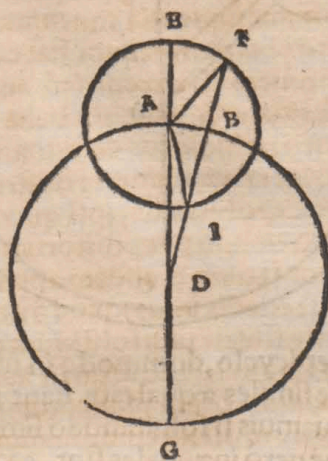
¶ Sed ut etiam in alia positione id accidere demonstremus, sit ABG concentricus mundo circulus, cuius centrum D & diameter ADB, circulus uero qui defertur in eo in eadem superficie sit EFI cuius centrum sit A supponaturque stella esse in I quando per

cia, coniunxerimus EB & ED, tam apparentes transitus æquales erunt, hoc est, AFB angulus ex parte maximæ longitudinis & GFD ex parte minimæ, quàm differentia inæqualitatis eadē erit. Idē ideo quoniam BE & ED æquales sunt, & angulus EBF angulo EDF æqualis, quare eadem differentia apparentis arcus, hoc est, contenti ab utroq; angulo AFB & GFD. Maior quidem arcus ex A longitudine maxima ipsius motus æqualis fit, minor autē ex G, minima longitudine, propterea quod AEB angulus maior est quàm AFB, angulo FBE, angulus uerò GED minor quàm GFD angulo EFD.

¶ In epicycli deinde suppositione, si ABG concentricum circulum circa centrum D, et diametrum ADG describerimus, epicyclum autem EFI circa centrum A, protrahāq; DIBF contingenter cōiunxerimus AF & AI. Erit rursus arcus AB differentia inæqualitatis eadem, in utrisq; supposita positionibus, hoc est, siue in F puncto, siue in I stella esse superponatur, & tã maximæ longitudinis obliqui circuli puncto cū fuerit in F, quàm minimæ cum fuerit in I, æqualiter distare apparebit, propterea quia arcus à maxima longitudine apparēs sub angulo DFA continetur. Excessus enim esse demonstratus est motus æqualis, & differentia quæ penes inæqualitatem est, qui uerò à minima longitudine apparens est sub angulo FIA continetur, hic enim etiam æquali à maxima longitudine motui & differentia quæ penes inæqualitatem est, æqualis esse cognoscitur, sed angulus DFA angulo FIA æqualis est, propterea quod AF & AI æquales sunt, quare hinc quoq; rursus colligitur quia eadem differentia, id est, angulo ADI, maior quidem est medius, qui à maxima longitudine est q̄ apparens, id est, EAF

angulus q̄ angulus AFD, minor autem medius qui est ad minimam longitudinem q̄ apparens, qui idem est, uidelicet IAD angulus quàm angulus AIF, quod erat demonstrandum.

De apparente inæqualitate solari. Cap. III.

His ita expositis, existimandum est, eā quoq; inæqualitatem, quæ in motu solis apparet, quoniam una est, & quoniam maius semper à minimo ad medium motū tempus facit, q̄ à medio ad maximum, id enim ijs quæ apparent consonum inuenimus, utraq; præpositarū suppositionum fieri posse, ita tamen ut in epicyclo motus Solis ad præcedentia à maxima longitudine fiat. Rationabilius autem est excentricitatis positioni, quæ simplicior est, & uno, non duobus motibus peragitur, id attribuire, præcedit autem ut excentricitatis solaris circuli proportionē inueniamus, hoc est, q̄ proportionē habeat ea, quæ est inter duo centra, si excentrici, & ceteri uisus, hoc est, centri circuli, qui per medium signorum est ad eum, quæ est excentro excentrici, præterea apud quod punctū zodiaci sit punctum remotissimum excentrici. Hæc ab Hipparcho quoq; demonstrata sunt. Nam cū supposuisset 94.30. dierū tempus esse auerno æquinoctio ad æstiuū solstitium & ab æstiuo solstitio ad æquinoctium autumnale dierum 92.30. ex his apparentibus Solis demonstrat lineam quidem inter prædicta centra 24. proximè partem esse illius quæ à centro excentrici est. Remotissimum uerò eius à terra punctum 24.30. proximè æstiuum solstitium talibus gradibus præcedere, qualium est obliquus 360.

Dies

Dies	Horæ
94	12 Ver
92	12 Aestas

Nos autem quamvis prædictarum quar-
rum tēpora expositasq; proportionē eas-
dem proximē nunc etiā inuenimus, ut hac
de causa nobis perspicuum fiat eādem sem-
per positionem ab excentrico Solis circu-
lo ad solstitia & æquinoctia pūcta ser-
uari, tamen ne hic locus desertus à nobis ui-
deatur, & ut etiam numeris nostris Theo-
rema hoc expositum sit, ipsi quoq; sicut in
excentrico circulo præpositorum demon-
strationem faciemus eisdem apparentibus
usi, hoc est, (ut diximus) quod à uerno æqui-
noctio ad æstiuale usq; solstitium 94.30. die-
rum tempus intersit, ab æstiuale autem sol-
stitio ad æquinoctium usq; autumnale die-
rum 92.30. consonam enim dierum multitu-
dinem inueniemus inter æquinoctia ac æsti-
uale solstitiū quæ à nobis 4.63. anno à mor-
te Alexandri exactissime obseruata sunt,
nam, ut diximus, autumnale quidē æquino-
ctium 9. Athir die post ortū Solis fuit. Ver-
num autem in die 7. Pathon post meridiē,
ut tota distantia 178.15. dierum colligatur.
Solstitiū uerò æstiuale 11. die mēssore post
mediam noctem quæ ad 12. diem ferebatur.
Vt hæc quoq; à uerno æquinoctio ad æstiu-
ale solstitium distantia dierum esse colliga-
tur 94.30. Relinquanturq; ab æstiuale solsti-
tio ad autumnale consequens æquinoctiū
dies, ad tempus annum, 92.30. proximē.

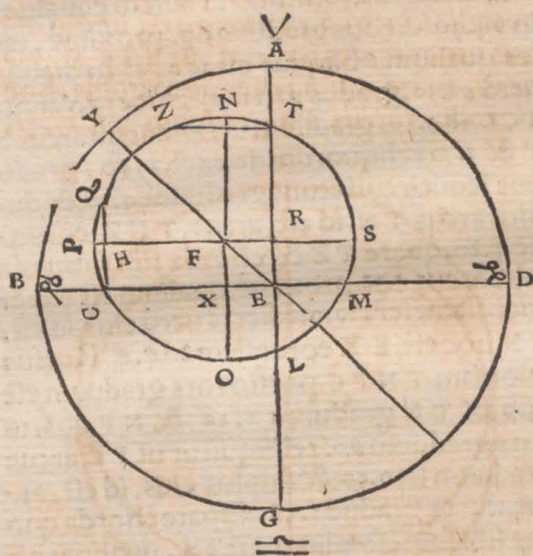
D.	M.
178	15

D.	H.
94	12
92	12

¶ Sit igitur $ABGD$ circulus obliquus cu-
ius centrum sit E , & protrahantur in ipso
duæ diametri perpendiculariter inter se per
tropica & æquinoctia signa AG & BD
sicq; A quidem uernum, B uerò æstiuale, &
reliqua consequenter, quod igitur excen-
trici circuli centrum inter EA & EB lineas
cadit, inde perspicuum est, quod ABG semi-
circulus maius medietate annua tēpus con-
tinet, & hac de causa maiorē excentrici por-
tionem intercipit q̃ semicirculum, & qui A
 B quarta pars maius etiam tempus conti-

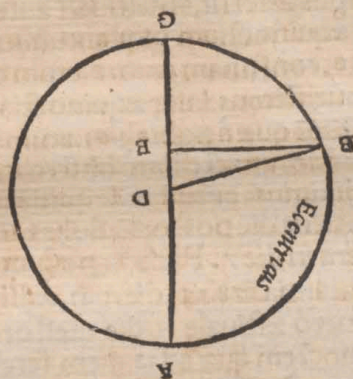
net, & maiorem excentrici arcum interci-
pit quàm quarta BG . Hæc cum ita se habe-
ant, sit punctum F excentrici centrum, pro-
trahaturq; YFE semidiameter per utraque
centra, & per maximam longitudinem, &
ipso puncto F centro ecentrici, spacio autē
contingenti describatur $TCLM$ circulus
○ excentricus, & ducantur æquidistantes
per ipsum F ad AG quidem linea NXO ad
 BD autem linea PRS , & ad hanc perpen-
dicularem quoq; deducatur à puncto quidē
 T ad lineam NXO perpendicularis CHQ ,
quoniam ergo ○ cum per TCL semicircu-
lum æqualiter moueatur, arcum quidem T
 C in diebus 94.15. pertransit arcum uerò C
 L in diebus 92.30. mouetur autem æqualiter
in 94.30. diebus gradus 93.9. proximē, ta-
les qualium obliquus est 360. ¶ In diebus
uerò 92.30. gradus 91.11. ¶ Erit ergo arcus
 TCL 184.20. graduum utriq; autem arcus N
 T & L o reliquorum detractis 180. gradi-
bus semicirculi erunt graduum 4.20. & du-
plus arcus TN , id est, arcus TNZ eorum-
dē 4.20. quare TZ & chorda sibi subtensa
talium erit 4.32. proximē, qualium est excen-
trici diameter 120. medietas uerò eius, id est,
 TN , hoc est, EX eorundem 2.16. ¶ Rursus
quoniam $TNPC$ portio tota graduum est
93.9. & TN graduum 2.10. & NP quarta
pars graduum 90. relinquitur ut PC arcus
graduum sit 0.59. & duplus eius, id est, ar-
cus CPQ graduū 1.58. Quare chorda quo-
que sibi subtensa talium erit 2.4. qualium est
excentrici diameter 120. ¶ Medietas uerò
eius, hoc est, CH , id est, FX partium 1.2. eo-
rundem, quarum linea EX demonstrata est
2.16. & quoniam ab istis composita reddūt
illud quod sit ex EF , erit ipsius quoq; lon-
gitudō taliū 2.29.30. proximē, qualiū est se-
midiameter excentrici 60. Quare semidia-
meter excentrici uigintupla & quadrupla
proximē illius est, quæ est inter duo centra
excentrici & obliqui. ¶ Rursus quo-
niam qualiū EF demonstrata est 2.29.30.
talium etiam FX linea erat 1.2. Idcirco
qualium est EF chorda 120. taliū erit FX
linea 49.46. proximē, & super eā tensus ar-
cus circuli qui circa EFX rectangulum
describitur talium 49. proximē, qualium
circulus est 360. Quare angulus etiā FEX
taliū erit 49. qualium duo recti sunt 360. ta-
liū uerò 24.30. qualium quatuor recti sunt
360. quoniam igitur in centro zodiaci est,
erit etiam BY arcus quo Y remotissimum
à terra punctum, æstiuale solstitij punctum

præcedit graduum 24.30. uerum quoniam
 o s quarta pars & reliqua s n graduum
 est utraq; 90. est aut G autumnale, etiam o
 l arcus 2.10. & t n similiter, m s uero gra-
 duum 0.59. erit arcus quidem l m graduū
 86.51. arcus uero m t 88.49. sed 86.51. gra-
 dus Sol æquali motu pertrāsīt in diebus 88.
 8. gradus uero 88.49. in diebus 90.8. proxi-
 me, quare g d quoq; arcū, qui est ab æqui-
 noctio autumnali ad brumale solstitium,
 in diebus 88.8. pertrāsire uidebitur, arcum
 uero d a qui est ab hyemali solstitio ad æ-
 quinoctium uernum diebus 90.8. proxime,
 inuenta igit nobis sunt quæ proposuimus
 consona illis quæ ab Hipparcho dicuntur.

¶ Per has igitur quantitates considerabi-
 mus quanta est maxima æqualis motus ad
 inæqualem differentia, & quibus hæc pun-
 ctis accidit. Fit igitur ABG circulus excē-
 tricus, cuius cētrum sit D, & diameter per
 A remotissimum à terra punctum ADG in
 qua centrum zodiaci sit E & deducatur ad
 A G perpendicularis EB protrahaturq;
 BD, & quoniam qualium est BD cum à
 centro sit 60. talium est DE quæ inter cen-
 tra est 2.30. secundum uigintuplam quar-
 tamq; proportionem, ideo qualium est DE
 chorda 120. talium erit DE quidem linea 5.
 partium, arcus uero subtēsus talium 4.46.
 proxime, qualium est BDE circa rectan-
 gulum circulus 360. quare angulus etiam D
 BE, quo maximæ inæqualitatis differentia
 continetur, qualium quidem duo recti sunt
 360. talium erit 4.46. qualiū uero quatuor
 recti sunt 360. talium erit 2.23. Earūdem ue-
 rò est etiam BED rectus angulus 90. æqua

lis autem duobus, hoc est, angulus B D A
 est 92.23. & quoniam in centris sunt, B D A
 quidem excentrici, B E D autem zodiaci,
 habebimus maximam quidem inæqualita-
 tis differentiam graduum 2.23. Arcuum ue-
 rò in quibus hæc fit excentrici quidem &
 æqualis motus graduū 92.23. à remotissimo
 à terra puncto, zodiaci autem & inæqualis
 apparentisq; motus arcuum quartæ unius,
 ut etiam antea demonstratum est graduum
 90. His demōstratis manifestum est, quod
 in opposita portione apparens quidem me-
 dius transitus & maxima inæqualitatis dif-
 ferentia erit gradibus 270. æqualis autē qui
 in excentrico est, in gradibus 267.37.

¶ Verū etiam (ut diximus) easdem quan-
 titates colligi in epicycli quoq; suppositio-
 ne per numeros demonstremus, quando e-
 dem (ut diximus) proportionēs cōtinētur.
 Sit ABG concentricus obliquo circulus,
 cuius centrum D, & diameter ADG, epi-
 cyclus autem sit EFI cuius centrum A, &
 protrahantur à puncto D linea DFB tā-
 gens epicyclum, & coniungantur AF, sit
 igitur similiter in ADF orthogonio uigin-
 tupla & quadrupla AD linea ad lineam A
 F, quare qualium est AD chorda 120. ta-
 lium rursus AF quidem fiet 5. partium, ar-
 cus uero suus 4.46. talium, qualium est cir-
 culus circa FDA descriptus 360. quare an-
 gulus quoq; ADF qualium duo recti qui-
 dem sunt 360. talium erit 4.46. qualium ue-
 rò quatuor recti sunt 360. talium 2.23. maxi-
 ma ergo inæqualitatis differentia, hoc est,
 arcus AB, hinc etiam concorditer graduū
 2.23. inuēta est, arc⁹ uero inæqualitatis, quo-
 niā sub angulo AFD recto cōtinē, graduū
 90. æqualitatis autem qui sub angulo EAF
 continentur graduum rursus 92.23.

De

De particularibus inaequalitatis solaris portionibus. Cap. V.

Verum ut particulares & inaequales motus possimus in singulis discernere, in utraq; rursus suppositione demonstrabimus quomodo uno expositorum arcuum dato reliquos capiemus. Sit igitur primū A B G cōcentricus zodiaco circulus, eius centrū D, excentricus autē sit E F I, cuius centrū T, propter utraq; uerō cētra T D diameter E A T D I gducat

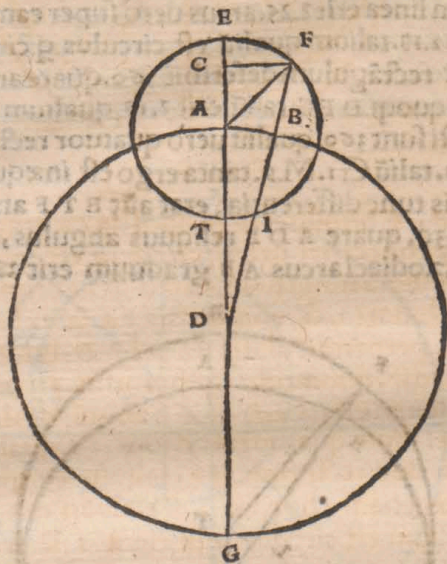
& punctū F sit longitudo maxima, interceproq; arcu E F coniungat F D & F T datusq; sit primū arcus E F sitq; (uerbi gratia) graduum 30. & protracta in longius FT, perpendicularis ad ipsam ex D pūcto D C deducatur, quoniam igit arcus E F 30. graduum esse supponitur, erit etiā angulus E T F, hoc est, D C T taliū 30. qualiū quatuor recti sunt 360. qualiū uerō duo recti sunt 360. taliū 60. quare arcus etiā chorda D C talium erit 60. qualiū circulus, qui circa D T C rectangulū

describitur, est 360. arcus uerō chorda T C reliquorum ad semicirculū 120. quare chorda quoq; eius subtense D C quidē taliū erit 60. qualiū T D chorda 120. C T uerō 103. 95. eorundē, quare qualiū est D T quidē linea 2. 30. F T autē quae est à centro 60. taliū etiam erit D C quidem 1. 15. T C uerō 2. 10. eorundē, tota uerō C T F 62. 10. & quoniam quae ab ipsis sunt si cōponantur illud reddūt quod sit ex F D, erit etiā F D chorda 62. 11. proximē, quare qualiū est F D 120. taliū D C quidem linea erit 2. 25. arcus uerō super eam tensus 2. 18. talium qualiū est circulus q; circa B D C rectangulum describit 360. quare angulus quoq; D F C taliū erit 2. 18. qualium duo recti sunt 360. qualiū uerō quatuor recti sunt 360. taliū G 1. M. 9. tanta ergo est inaequalitatis tunc differentia, erat autē E T F angulus 30. quare A D B reliquus angulus, hoc est, zodiaci arcus A B graduum erit 23. 51.

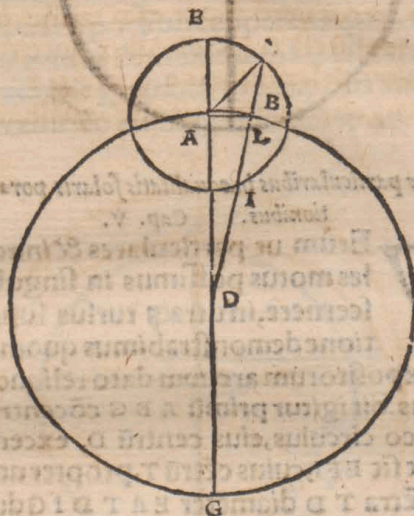
¶ Quod uerō etiam si alius quidē angulorum dabit reliqui quoq; dabuntur, manifestum erit si perpendicularis T L in eadē descriptione ex T ad F D deducatur. Nam siue A B zodiaci arcū, hoc est, A D B angulū datum supposuerimus, erit hac de causa portio quoq; D T ad T L data, cumq; etiā data sit proportio D T ad T F dabitur etiā proportio F T ad T L quapropter datos etiā habebimus angulos T F L, hoc est, inaequalitatis differentia & E F, hoc est, excentrici arcū siue inaequalitatis differentia. Si autē differentia inaequalitatis, id est, T F D angulū datū supposuerim, accideret autē cōuerso, nā idcirco & portio T F ad T L data erit fuit autē à principio T F ad T D, portio data, quare portio quoq; D T ad T L data erit, & hac de causa datur etiā angulū T D L, hoc

hoc est, AB zodiaci arcus & E F, id est, E F excentrici arcus. ¶ Sit rursus ABG circulus obliquo concentricus, eius centrum sit D & diameter ADG, epicyclus autem in eadem proportione sit E F I T, cuius centrum A & intercepto arcu E F coniungantur F B D & F A supponatur autem arcum E F 30. eorundem graduū esse, & deducatur F C perpendicularis ab F ad lineam A D, quoniam igitur arcus E F graduum est

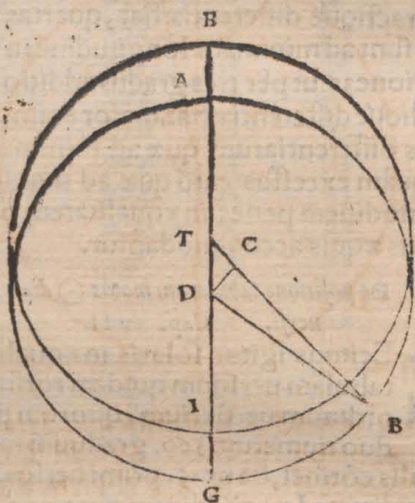
30. erit etiam angulus E A F talium 30. qualium quatuor recti sunt 360. qualium uero duo recti sunt 360. talium 60. quare arcus etiam chordæ C F talium erit 60. qualium est A F C, circulus qui circa rectangulum describitur 360. A C uero arcus reliquorum ad semicirculum 120. quare chordæ quoque suæ erunt F C quidem talium 60. qualium est diameter 120. C A uero 103.55. eorundem, quare qualium est A F quidē chorda 2.30. A D autē est à centro 60. talium erit F C quidem linea 15. C A I, uero 2.10. eorundem, sed tota C A D 62.10. & quæ ab ipsis sunt, si componentur illud faciunt quod sit ex F B D, erit etiam ipsa F B D talium 62.11. qualium erat F C I, 15. quare qualium est chorda D F 120. talium erit F C quidem linea 2.25. arcus uero super eam tensus talium 2.18. qualium erit circulus qui circa D F C rectangulum describitur 360. quare angulus etiam F D C talium quidem erit 2.18. qualium duo recti sunt 360. qualium uero quatuor recti sunt 360. talium 1.9. tanta igitur rursus est inæqualitatis differentia, erat autem E A F etiam angulus eorundem 30. erit igitur etiā reliquus

A F D angulus, hoc est, apparens zodiaci arcus graduum 28. 51. quæ omnia demonstratis quantitibus excentricitatis cōcordant. Similiter autem hic quoque si alius dabitur angulus, reliqui etiam perpendiculæ AL ex A ad D F in eadem descriptione deducta dabuntur, nam siue apparentē rursus zodiaci arcum, id est, A F D angulū dederimus, erit hæc de causa proportio etiam A F ad A L data. Quumque proportio

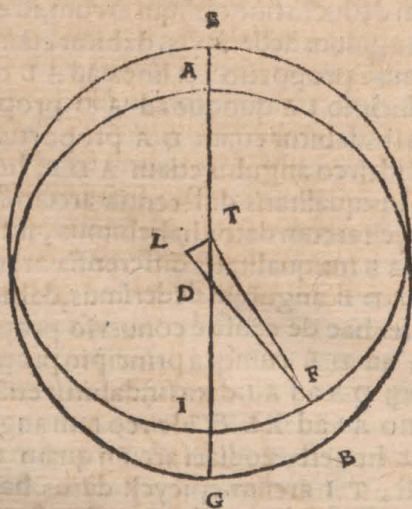

quoque A F ad A D à principio data sit, dabitur etiam proportio A D ad A L quapropter & angulus A D B idem A B differentiæ inæqualitatis arcus dabitur, & E A F id est, epicycli arcus E F siue inæqualitatis differentiam, hoc est, angulum A D B datum supposuerimus, dabitur propterea similiter è conuerso proportio etiam A D ad A L cumque à principio proportio D A ad A F data sit, dabitur etiam proportio A F ad A L, quapropter angulus etiam A F D, hoc est, apparens zodiaci arcus, datus erit & angulus E A F, id est, epicycli arcus E F interceptiatur. ¶ Rursum in præposita excentrici circuli descriptione à puncto I minima excentrici longitudine arcus I F qui 30. eorundem graduū esse supponatur, & coniungantur D F B & F T & deducantur D C perpendiculares ex D ad lineam T F & quoniam arcus F I graduum est 30. erit etiā angulus F T I talium 30. qualium quatuor recti sunt 360. qualium uero duo recti sunt 360. talium 60. quare arcus etiam chordæ D C talium erit 60. qualium est circulus qui circa D T C rectangulum describitur 360. arcus uero chordæ C T reliquorum ad semicirculum graduum 120. quapropter chordæ etiam

dx etiam quibus subtenduntur erunt D C quidem talium 60. qualium est D T diameter 120. C T uero 103. 55. eorundem, quare qualium est D T quidem chorda 2. 30. T F autē quæ est à centro 60. talium est D C quidem linea 1. 15. C T autem similiter 2. 10. C F uero reliquorum 57. 50. Quoniam si componantur quæ ab ipsis sunt illud faciunt quod est D F, erit etiam ipsa talium 57. 51. proximè, qualium erat D C 1. 15. quare qualium est D F chorda 120. talium erit D C 2. 34. 36. arcus uero super eam tensus talium 2. 27. qualium est D F C circulus qui circa rectum angulum describitur 360. quare D F C quoque angulus talium erit 2. 27. qualium duo

recti 360. qualium uero quatuor recti 360. taliū 1. 14. proximè, tanta igitur est inæqualitatis differentia: & quoniam angulus F T I taliū etiā suppositus est 30. erit totus quoque angulus B D G, id est, B G zodiaci arcus graduum 31. 14. per eadem uero hic quoque B D linea in longius tracta & T L perpendiculari ad ipsum deducta siue G B zodiaci arcus, hoc est, T D L angulum dederimus, dabitur etiam hac de causa proportio T D ad T L cumque proportio quoque ipsius T D ad T F in principio data sit, dabitur etiam proportio F T ad T L, quapropter & angulus T F D, id est, inæqualitatis differentia et F T D, hoc est, I F excentrici arcum datos habebimus, siue inæqualitatis differentia, hoc est, angulum T F D dederimus, dabitur etiā hac de causa e converso proportio F T ad T L cumque à principio proportio quoque F T ad T D data sit, dabitur etiam proportio D T ad T L quare tam angulum T D L, hoc est, G B zodiaci arcum quam angulum F T I, hoc est, I F excentrici arcum datos habebi

mus. ¶ Similiter in proposita ex epicycli atque concetrici descriptione intercepto ex T minima longitudine arcu T I eorundem graduum 30. & coniunctis I A & D I B lineis, perpendicularis I C ad A D lineam deducatur, quomodo igitur rursus T I arcus graduum est 30. erit T A I angulus talium 30. qualium quatuor recti sunt 360. qualium uero duo recti sunt 360. talium 60. quare arcus etiam chordæ I C talium erit 60. qualium est circulus qui circa I C A rectangulum describitur 360. arcus uero chordæ A C reliquorum ad semicirculum 120. quare chordæ quoque quibus subtenduntur I C quidem talium erit 60. qualium B A I chorda 120. A C uero 103. 55. eorundem, quare qualium A I quidem linea est 2. 30. A D uero cum sit à centro 60. talium erit I C quidem 1. 15. A C autem similiter 2. 10. & C D 57. 50. reliquorum, & quæ ab ipsis composita sunt reddunt quod fit ex D I, erit hæc etiam longitudinis talium 57. 51. proximè qualium C I linea erat 1. 15. quare talium D I chorda est 120. talium I C quidem linea erit 2. 34. 36. & arcus super eam tensus talium 2. 27. qualium est circulus qui circa D I C triangulum describitur 360. quare angulus quoque I D C qualium quidem duo recti sunt 360. talium est 2. 27. qualium uero quatuor recti sunt 360. taliū 1. 14. proximè, tot ergo etiam hic A B arcus, id est, inæqualitatis differentia continetur, & quoniam angulum C A I 30. eorundem esse supposuimus, erit totus angulus B I A (quo apparens zodiaci arcus continetur) graduum 31. 14. quæ omnia quantitatibus excentrici ad unguē concordāt, per eadem hic

hic quoque AL perpendiculari ad DB lineam deducta siue obliqui arcum, id est, AIL angulum dederimus, dabitur etiam hac de causa proportio IA lineæ ad AL cumq; à principio IA quoque ad AD proportio data sit, dabitur etiam DA proportio ad AL & idcirco angulus etiam ADB , hoc est, AB inæqualitatis differentie arcum & TI epicycli arcum datos habebimus, siue rursum AB inæqualitatis differentie arcum, id est, ADB angulum dederimus, dabitur similiter hac de causa è conuerso proportio DA ad DL cumq; à principio proportio quoq; DA ad AI data sit, dabitur etiã proportio AI ad AL & idcirco tam angulum AIL hoc est, zodiaci arcum quàm TI , id est, TI arcum epicycli datos habebimus, & sic demonstrata nobis sunt quæ proposuimus.

De tabularum differentie inæqualitatis solaris compositione. Cap. VI.

QUum igitur uaria multiplexq; tabulæ illarum proportionum quibus inæqualitatis distinctiões apparentium motu cōtinentur per hæc theoremata compositio

possit fieri, ut quantitates particularium æquationum facile capiantur, ille modus magis nobis comprobatur, quo ad singulos motus æqualis arcus differentie inæqualitatis accommodantur, tum quoniam consequenter ad supposita sit, tum quoniã simplex & facilis intellectu singulorum calculi redditur, quare prima & per numeros exposita theoremata sicuti singularū proportionum singulas inæqualitatis differentias, quæ singulis arcibus motus æqualis distribuantur per lineas simili demonstratione computauimus, partiti autē sumus tam in \odot quam uniuersaliter in alijs quartas, quæ sunt ad maximam longitudinem in 15. portiones, ut per sex gradus in eis additio subtractione differentie fiat, quartas uerò quæ sunt ad minimam longitudinem in proportionem 30. ut per tres gradus additio subtractione differentie fiat, maior enim est excessus differentiarum quæ ad minimam fiunt quàm excessus earū quæ ad maximam longitudinem penes inæqualitatem portionibus æquis accommodantur.

De positione tabularum motus \odot diuersi. Cap. VII.

FECIMUS igitur solaris inæqualitatis tabulam uersuum quidem rursus 45. ordinum uerò trium, quorum primi duo numerum 360. graduum motus æqualis cōtinet, ita ut 15. primi uersus duas ad maximam longitudinem quartas contineant, reliqui uerò 30. reliquas quæ sunt ad minimam longitudinem. ¶ Tertius autem ordo partes siue gradus & M. differentie inæqualitatis qui singulis æqualis motus numeris conueniunt addendos subtrahendosue continet, est autem tabula ipsa huiusmodi.

Tabula

Tabula inæqualitatis solaris ☉

Numeri communes	Additio substractio		
	partes	partes	M.
6	354	0	14
12	348	0	28
18	342	0	42
24	336	0	56
30	330	1	9
36	324	1	21
42	318	1	32
48	312	1	43
54	306	1	53
60	300	2	1
66	294	2	8
72	288	2	14
78	282	2	18
84	276	2	21
90	270	2	23
96	267	2	23
98	264	2	23
99	261	2	22
102	258	2	21
105	255	2	20
108	252	2	18
111	249	2	16
114	246	2	13
117	243	2	10
120	240	2	6
123	237	2	2
126	237	1	58
129	231	1	54
132	228	1	49
135	225	1	44
138	222	1	39
141	219	1	33
144	216	1	27
147	213	1	21
150	210	1	14
153	207	1	7
156	204	1	0
159	201	0	53
162	198	0	46
165	195	0	39
168	192	0	32
171	189	0	24
174	186	0	16
177	183	0	8
180	180	0	0

Longioris seu maximæ longitudinalis quater dux. Propioris seu minimæ longitudinalis quater dux.

De inueniendo loco medij motus ☉ Cap. VIII

Cum autem restet ut æqualis motus solaris loca ad quotidianos progressus constituamus, id quoque ita fecimus ut uniuersaliter rursus tam in ☉ quā in alijs eos motus æquamus, qui nobis exactissimè obseruati sunt, & ab istis per medios motus iam demonstratos ad initium regni Nabonassar ex quo tempore prisce habemus obseruationes continuè ad hoc usq; tempus conseruatas locorum radices reducamus. Sit igitur A B G cōcentricus obliquo circulus, cuius centrū D, excentricus autem Solis sit circulus E F I cuius centrum T, diameter uerò (per utraq; centra, & E maximā longitudinē) sit E A I G, & supponat quod B sit autumnale zodiaci punctum, & cōiungant B F D & F T perpendicularis etiā D C ex T puncto ad F D protractam lineā deducatur, quoniam igitur autumnale punctū Libræ principiū est, & uerò minima longitudo in 5.30. gradibus Sagittarij est, erit arcus B G graduū 65.30. quare B D G, hoc est, T D C angulus, qualium quidē quatuor recti sunt 360. taliū est 65.30. qualiū uerò duo recti sunt 360. taliū 131. quare arcus etiam per T C lineā tensus taliū est 131. qualium est circulus qui circa rectangulum D T C describit 360. chorda uerò T C qua tenditur taliū 109. 12. qualiū est diameter D T 102. quare qualium D T quidē linea est 5. partes F T autem chorda 120. taliū etiam erit T C, 4. 33. & arcus per eam tensus taliū 4. 20. qualium est circulus circa F T C rectangulum circumscriptus 360. quare angulus etiam T F C qualium quidē duo recti sunt 360. taliū est 4. 20. qualium uerò quatuor recti 360. taliū 2. 10. Erat autē angulus quoq; B D G 65.30. eorundem, quare reliquus etiam angulus F T I, hoc est F I excentrici arcus graduum est 63.20. quādo ergo ☉ in autūnali æquinoctio est, tūc minimam longitudinem, id est, 5.30. gradus Sagittarij medio motu motus 63.20. gradibus antecedit A, maxima uerò longitudine, id est, ex 5.30. geminorum gradibus ad successionem signorū medio similiter motu 116.40. gradibus distat. His ita demonstratis quoniam de obseruatis primò æquinoctijs unū exquisitissimè inter alia in Autumno cœpimus in anno Domitiani 17. mensis athir secundum Aegyptios die septima post meridiem duabus proximè horis æqualibus, patet quia ☉ illo tēpore medio motu distabat à maxima lōgitudine in ex-

H centrico

centrico ad sequentia gradibus 116.40. sed à regno Nabonassar usque ad Alexandri mortem colliguntur anni 424. A morte autem Alexandri usque ad regnum Augusti 294. & à primo Augusti anno primæ die in thot Aegyptio mense & meridie, dies em à meridie incipere uolumus, ad 17. Adriani annum septimo die athir duabus post meridiem horis æqualibus anni sunt 161. dies 66. & horæ 2. æquales, quare à primo Nabonassar anno primæ meridie thot mensis secundum Aegyptios usque ad expositum nobis æquinoctium autumnale colligetur anni 879. & dies 66. & æquales horæ 2. sed in tanto tempore ☉ in die (integræ reuolutionibus) 211.25. proximè gradibus mouetur, si ergo gradibus distantia à maxima eccentrici longitudine 116.40. quæ distantia fuit in exposito nobis æquinoctio 360. unius circuli gradus addiderimus & à tota summa 211.2. gradus subtraxerimus, habebimus in primo anno Nabonassar thot secundum Aegyptios die primo in meridie Solē à maxima longitudine ad sequentia secundum æqualem motum distare gradibus 265. M. 15. tunc utique ☉ retinebit 45. sexagesimas primi Piscium gradus.

G. M.
☉ 0. 45. X
De motu solaris computatione. Cap. IX.

Aquaticus Meridianus
Quando igitur uoluerimus in tempore dato motum ☉ inuenire totum à loco Solis dato, tempus usque ad illud in quo motus eius quærimus, ad Alexandriæ meridiani horā in tabulis æqualis motus querimus correspondentes numeris gradus addemus 265.15. gradibus, à quibus distantia est & à summa (reuolutionibus integris profectis) reliquos ex 5.30. geminorum gradibus ad

successionem signorum enumerabimus, & quo numerus perueniet iam medium motum ☉ tandem esse sciemus, eundē deinde, hoc est, numerum qui est à maxima longitudine ad hunc mediū motus terminum in tabula inæqualitatis queramus correspondentesque sibi gradus in ordine tertio (si quidem numerus quo intrauimus in ordine primo, id est, usque ad 180. gradus ascendit) subtrahemus ipsum à loco mediū motus. Sin uero 180. gradus excedit, addemus medio motui & sic uerū apparētemque ☉ motum inueniemus.

De diei naturalis inæqualitate. Cap. X.

Verum quæ de Sole considerantur hæc ferme sunt, sequitur autē breuiter ad hæc ea dicere, quæ dierum naturalium inæqualitatem ostendunt. Hæc enim præponenda sunt, quoniā motus stellarum mediū omnes simpliciter sic nobis expositi sunt, quasi cuncti naturales dies æquales sint, æqualiaque incrementa recipiant. Dies uero naturales non perspicunt omnes æquales. Nam cū totius reuolutio æqualiter in polis æquinoctialis circuli fiat, & hæc reuolutio signatius aut in horis aut in meridiano capiatur, totius quidem reuolutio una est eiusdem puncti æquinoctialis circuli ab aliquo uel horizontis uel meridiani puncto rursus ad idem reditio. ¶ Quare æqualis dies naturalis est quæ unius æquinoctialis circuli reuolutio 360. tempora continet, & ad hæc 59. proximè unius temporis sexagesimas, quas ☉ medio motu in diei naturalis tempore pertransiuit. Inæqualis uero dies naturalis est quæ unius reuolutionis 360. graduum æquinoctialis progressum continet, & ad hæc coascensiones in horizonte uel in medio coeli, quæ inæquali Solis motui correspondēt, hæc igitur æquinoctialis circuli portio quæ 360. temporibus ascendit inæqualis necessario fit, tum propter inæqualem ☉ motum, tum quia obliqui circuli portiones, tam horizontem quam meridianum æqualibus non transeunt, quorum tamen neutrum differentia unius diei æqualis ad alterum inæqualem sensibilem faciat. Collectam uero per dies plures ualde sensibilem, penes igitur inæqualem ☉ motum maxima differentia fit ex distantia ab uno medio motu ☉ ad alterum, dies em naturales ita reducti differunt ab æqualibus 4.45. temporibus proximè, inter se autem 9.30. duplatis temporibus, idque ideo quoniā apparens ☉ motus in semicirculo quidem, quia à maxima longitudine est 4.45. gradibus ab

bus ab æquali deficit motu, in semicirculo uero qui à minima longitudine capitur eisdem abundat, penes autem coortuum aut cooccasum inæqualitatem maxima differentia fit in semicirculis, qui à solstitialibus punctis dissepantur. Nam etiam hic utroque huiusmodi semicirculorum coascensiones à temporibus quidem 180, quæ conspiciuntur æqualiter, permaximè autem minimi diei ad æquinoctialem differentiam differunt, inter se autem per differentiam quam maxima dierum uel noctium à minima differt, penes autem meridiani transitus inæqualitatem maxima rursus differentia fit in distantijs, præcipuè quibus duo signa (quæ utrinque simul aut solstitialium aut æquinoctialium punctorum sunt) continentur, in his etiam utraque quæ ad solstitialia sunt 4. 30. proximè temporibus differre ab equalibus conspiciuntur. Quæ uero ad æquinoctialia, utraq; rursus temporibus 9. hæc enim à medio æqualit; deficiunt, illa uero tantundem ferme excedunt, hac de causa diei naturalis principium non ab ortu Solis aut occasu, sed à meridie constituimus, nam differentia quæ ad horizontas inspicitur & ad multas horas ascendere potest, & eadem ubiq; non est, sed secundum excessum maximorum minimorum uel dierum aut noctium (qui propter declinationem spheræ fit) commutatur. Quæ uero ad meridianum perspicitur, & eadem ubiq; est & tempora differentie qua ab inæqualitate ☉ colligitur non excedit. Statuitur autem maxima differentia pro compositione utrarumq; distantiarum, eius dico quæ penes inæqualitatem ☉, & eius quæ penes transitum, quo tempore meridianum pertranseunt in utrisq; dictis differentijs, aut addendis aut subtrahendis, sitq; utrinq; maximè portio à medio usque ad subtrahenda, à m uero usque ad medium aquariū addenda, propterea quod utraque istarum portionum plurimum uel addit uel subtrahit.

Ab		Ad	
15	≡	≡	finem Sub.
	m	≡	Med. Add.

¶ Penes solarem quidem inæqualitatem 3. 40. proximè, penes autem meridiani tran-

situm tempora. 4. 40. proximè, ut maxima ex dicta compositione ambarum inæqualitatum, eius dico quæ ab inæquali ☉ motu accidit & eius quæ ab inæqualitate transitus quo meridianum tempora æquinoctialia pertranseunt consurgit, naturalium dierum differentia colligatur penes utrarumq; huiusmodi portionū ad dies quidem æquales temporibus 8. 20. hoc est, pars horæ unius media & decima octaua, inter se autem duplicatis temporibus 16. 40. quæ faciunt horam unam, & partem unius horæ nonam. ¶ Hæc autem differentia in ☉ quidem ceterisq; neglecta non sensibilibiter forsan apparentium considerationi nocebit, in Luna uero (propter uelocitatem eius) dignum cura, & usq; ad tres unius gradus quintas, utpote. M. 36. errorem faciet. ¶ Vt ergo naturales dies in quantacumq; distantia dentur, siue à meridie, siue à media nocte ad æqualitatem omnino reducamus, diligenter considerabimus in q gradu obliqui circuli fuerit ☉ tam æqualiter quam inæqualiter motus, tum in priore tum in posteriore dato tempore. Deinde ab inæquali motu, id est, apparenti ad apparentem distantiam gradus loci Solis in ascensionum tabula rectæ spheræ inueniemus, considerabimusq; quot tempora æquinoctialis sint in meridianis, distantia excessum capientes, computabimus contenta ab excessu temporum æqualis horæ magnitudinem, & hanc si numerus temporum maior sit quam æqualis distantie datæ, dierum multitudini addemus, si uero minor subtrahemus ab ea, & tempus iam factum naturalium dierum æqualium exactè habebimus, quo maximum in tabulis mediorum motuum utemur: facile autem hinc intellectu est qui æquales etiam naturales dies ad temporales simpliciterq; inspectas reducuntur, si exposita temporum horæ additio subtractione fiat e conuerso.

¶ Obtinebat autem secundum calculum nostrum ☉ in primo Nabonassari anno, secundum Aegyptios, Thot in prima meridie æqualiter quidem (ut paulo antè diximus) motus 0. 45. gradus X, inæqualiter uero Piscium 3. & 8. sexagesimas proximè.

H 2 ¶ Differen

Equatio dies

¶ Differentiæ temporum unius regni ad alterum.

Annorum	feriæ	AB	AD	Anni	Menses	Dies
¶ Philippi	1	Diluuiio	Iazdaïart	3735	10	23
¶ Alexandri	2	Nabuchodon.	Iazdaïart	1379	3	0
Iazdaïart Regis Persar.	3	Philippo	Iazdaïart	955	3	0
Nabuchodonasari	4	Philippo	Arabes	945	3	26
Diluuij, Arabumq;	5	Alexandro	Arabes	932	9	17
Diocleriani	5	Alexandro	Christum	311	3	2
		Christo	Arabes	621	6	15
		Philippo	Alexandrum	12	6	9

MAGNAE COMPOSITIONIS
Cl. Ptolemæi Pelusienfis

Alexandrini, Liber Quartus.

A quibus obseruationibus accidentia examinanda sunt.

Vm iam in præcedenti libro quæ \odot motui accedunt inuestigauerimus, sitq; nobis consequenter de Δ dicendum. ¶ Illud apprime monere debemus quod non simpliciter neq; casu, obseruationibus (quæ ad Lunam pertinent) utendum est, sed ad uniuersales quidem apprehensiones illis præcipue demonstrationibus est attendendum. Quæ non solum ex maiori tempore, uerum etiam ab ipsis obseruationibus Lunarium eclipsum capiuntur, istis enim dumtaxat exquisitè locus Δ uerus poterit inueniri, nam aliæ siue per transitum iuxta stellas fixas, siue per instrumenta, siue per eclipses solares considerentur propter Lunæ aspectuum diuersitates non parum fallere possunt, ad particulariora uero accidentia etiam ab alijs obseruationibus considerandum est. Nam cum distantia qua Lunæ globus distat à centro terræ non sit tanta quanta est ad zodiacum, ut (instar puncti) magnitudo terræ ad eam habeat, necesse est ut recta linea quæ à centro terræ ad partes obliqui circuli protrahitur, qua uerè motus omnium comprehenditur, ne ad sensum quidem eadem illi fiat quæ à quauis terræ superficie, hoc est, à uisu uidentium ad centrum Δ protrahitur, qua motus eius apparens conspicitur, sed tunc solum à centro terræ uisusq; uidentium per centrum Δ ad zodiacum una eademq; recta linea protrahitur, quando super faciem obseruantis Δ inuenitur. Quando autem à uertice quomodocunq; declinauerit tunc linearum quoq; declinationes diuersæ fiunt, & hac de causa motus apparès non idem uero motui efficitur, cum uisus ad

alios, atq; alios situs traducatur, quoniã anguli, qui per centrum terræ determinantur, proportionaliter declinationis quantitatibus fiât, ideirco accidit cum eclipses \odot obiectu Lunæ fiant, quæ in umbra conoidali incidens, qui à uisu nostro ad Solem est, obumbratione (donec transeat) facit. Nec ubi que ipsas aut magnitudine aut temporibus similiter fieri, nec eodè omnibus modo, nec in eisdem partibus Solis fieri, propter causas dictas: in Lunaribus uero eclipsib. nullam huiusmodi differentiã ex diuersitatibus sequi. Nã passioni ipsius defectus Lunæ nullam diuersitas uisus causam affert, causa enim semper à solari splendore Δ illuminet, quando diametraliter ipsi opposita fuerit. Et in quibusdã temporibus (quoniam totum semisphærũ eius à Sole illuminatũ ad nos declinat) tota lucere uideat, tunc in quã quãdo sic opposita \odot fuerit, ut in terrestribus umbre incidat cono q. ex opposito Solis unã cum eo circūducitur, proportionaliter incidentiæ quantitatibus lumine priuat (terra enim solaribus obijcitur radijs) hinc fit ut in omnibus terrarum partibus tam magnitudinibus quàm distantiarũ temporibus similiter deficere uideat, his de causis ad uniuersalẽ non apparentiũ sed uerorũ Lunæ locorũ considerationem defectus eius accipi debet, & ad hæc quoniã quidẽ ordinatũ et simile est, necesse est ut inordinato atq; dissimili anteponatur. Quare alijs quidẽ obseruationibus in quibus uisu obseruatũ stellarũ loca capiuntur non esse utendũ asserimus, Solis autẽ ipsius Lunæ defectibus quoniã nihil ad deprehensionẽ locorũ uisus in ipsis cõducit, nam quacunq; portionẽ obliqui circuli \odot medio lunaris eclipsis tẽpore obtinere inuenitur.

uenitur. In quo tempore Lunæ centrum ab solutè secundum longitudinem quantum fieri potest diametraliter Soli opponitur, eius oppositam portionē in eodem medio eclypsis tempore Lunæ cētrum obtinebit.

De periodicis Lunæ temporibus. Cap. III.

Sic igitur breuiter, quibus obseruationibus Lunæ accidentia uniuersaliter considerata sunt expositum nobis sit, nunc explanare conabimur quomodo præci demonstrationum accommodationibus usi sunt, & quomodo nos utilis faciliusque consequenter ad apparētia suppositionum distinctionem faciemus, quoniam igitur & per longitudinem et per latitudinem inæqualiter moueri cernitur, nec per obliquum semper circulū nec per latitudinem eius æquali tempore reuolui, neque si ne inuentione temporis quo inæqualitas eius necessario restituit aliorū restitutiones inuenire possibile sit, cumque per omnes zodiaci partes & per mediū, & per minimum, & per maximū motū particularib. obseruationibus moueri cognoscant, & in omnib. partibus borealissima & australissima in ipso quoque circulo qui per mediū signorū est fiat, non absque causa tempus præci mathematici quoddam querebāt, quo Luna semper equaliter per longitudinem mouebitur, quasi hoc solum possit inæqualitatem restituere. Itaque obseruationes Lunariū eclypsium propter causas dictas reseruantes considerabant, quæ nam multitudinis mensium distantia æquali tempore semper fieret eiusdem multitudinis distantijs, æqualesque secundum longitudinē reuolutiones aut integras cum quibusdā equalibus arcubus contineret. Præci ergo admodū tēpus hoc esse putabāt directum 6585. dies & tertiā unius diei partem utpote horas 8. in tēto enim tēpore 223. menses proximè colligi uidebāt. ¶ Reuolutiones autē inæqualitatis quidē 239. latitudinis autē 242. longitudinis uerò reuolutiones 241. & ad hæc gradus 10. 40. quoque in 18. reuolutionibus in prædicto tempore pertrāsiuit (restitutione ipsorū ad fixas stellas considerata) idque tempus periodicum appellarunt quia priorū differentias motuum ad unā proximè restitutionē reducat. ¶ Vtque diebus id integris constituerent dies 6585. partemque tertiā triplicarunt, & sic habuerunt dierum numerum 19756. quem absolutam restitutionem uocauerunt. ¶ Cæteris quoque similiter triplicatis habuerūt menses quidem 669. restitutiones uerò inæqualita-

tis quidē 717. latitudinis uerò 726. circuitus autē longitudinis 723. & ad hæc 32. gradus, quos ☉ in 54. reuolutionibus superfluit. Nō absolute ista se habere Hipparchus redarguit. Per obseruationes enim quas exposuit demonstrat, quia primus dierū numerus quem semper tēpus eclypsium in mensibus ac motib. equalib. reuoluitur 126007. dierum, & horæ unius æqualis est, in quibus menses inuenit absolui 4267. integras uerò inæqualitatis restitutiones 4573. circulos autē zodiacos 4612. minus 7. 30. gradibus proximè, quib. & Sol ad 345. circulos rursus deficit, ut restitutio ipsorū ad fixas stellas perspiciatur. Vnde propositā dierum multitudinem in 4267. menses partiens, mensis mediū tēpus inuenit 29. 31. 50. 8. 9. 20. proximè colligi. In tanto igitur tempore distantijs ab eclypsi Lunari ad eclypsim simpliciter redeunt æquales esse demonstrat. Vt ideo manifestum fiat inæqualitatem restitui, quod semper et in tanto tempore tot menses continentur, & æqualibus per longitudinē reuolutionibus 4611. totidē gradus comprehenduntur scilicet 352. 30. consequenter ad coniunctiones & oppositiones solares.

¶ Si quis uerò numerū mensiū nō ab eclypsi Lunari ad eclypsim quærat, sed solummodo illorū quia coniunctione Lunari uel plenilunio ad similem respectum est, is minorem adhuc restitutionē inæqualitatis & mensium numerum inueniet. Si solum 17. partium numerū communē ipsorū mensuram coeperit, hic enim menses quidem 251. colligit, inæqualitatis uerò restitutiones 269. Sed hoc tempus latitudinis quoque restitutionem absolvere non inueniebatur. Eclypsium enim reditus tempore solū ad temporis et reuolutionum per longitudinē distantijs æqualitatem seruare uidebatur. Nequaquā uerò ad magnitudines similitudinesque obseruationum. Vnde latitudo quoque comprehenditur, sed iam tempore quo inæqualitas restituitur sic diffinito. Cum rursus distantijs mensium similes quibus exquisitè in omnibus, & magnitudinibus, & temporibus obseruationum eclypses extrema continerentur Hipparchus apposuerit. In quibus eclypsibus nulla differentia penes inæqualitatem fiebat, ut hac ratione latitudinis quoque motus restitutus uideretur, hæc quoque restitutionē absolui demonstrat in mensibus quidem 548. reuolutionibus uerò latitudinarijs 5923. ac modus quidem quo ad inuentionem harum rerum præci usi sunt

huiusmodi erat. ¶ Quod neque simplex neque intellectu facilis, sed magna diligentia indigens consideratione sic profecto uidebimus. Nam si dederimus equalia distantiarum tempora exacte inueniri, primum nihil hoc prodest, nisi uel nullam Sol quoque inæqualitatis differentiam, uel eandem in utraq; distantia faciat, nam nisi hoc accadat sed nonnulla penes inæqualitatem eius differentia fiat. Nec ipse in temporibus æqualibus, nec Luna æquales fecisse circuitus uidebitur. Nam si (uerbi gratia) utraq; distantiarum, quæ comparatur mediam anni partem post integra æqualiaq; annua tempora super accipiat, & Sol in hoc tempore progressus, in prima quidem distantia à medio transitu Piscium fuerit: in secunda uero à medio transitu Virginis. In prima quidē Solis locus erit minus quā in semicirculo gradibus 4.45. proximē. In secunda uero plus quā in semicirculo eisdem gradibus, ut Luna quoq; in temporibus æqualibus post integras restitutiones. In prima quidem distantia 175.15. gradus obtineat. In secunda uero 184.45. Oportet igitur primum asseramus ut hoc distantia habeant quod in Sole accidit, ut uidelicet uel integrè reuolutiones suas absoluat, uel in altera distantia maximā, in altera minimam longitudinē attingant, uel ab eadem portione utraq; distantia incipiat, uel equaliter utrinq; aut à maxima, aut à minima longitudine distet, ita ut in eclipsi priore ab altera distantia, et in posteriore ab altera æqualiter distet. Sic enim solū uel nulla uel eadem penes inæqualitatem eius in utraq; distantia erit differentia, quare circunferentia quoq; partes (quas progressus comprehendit) æquales erunt, uel inter se solum, uel inter se, & equalibus. Deinde putamus etiam oportere simili attentione Lunæ cursus considerare. Nam nisi hoc discerneretur accidere poterit, ut sæpius ipsa quoq; Luna æqualibus in temporibus æquales secundum longitudinem arcus obtineat nondum eius inæqualitate restituta, quod accidet siue in utraq; distantia, uel ab eodē per additionem cursu, uel ab eodem per subtractionem initium fecerit, nec in eundem desinerit, siue in altera quidem à maximo cursu inceperit & minimum deuenierit, in altera uero à minimo cursu ad maximum, siue utrinq; primus alterius distantia cursus, & alterius ultimus equaliter ab eodem minimo, aut maximo cursu distent, quicquid enim horum accadat uel nullam rursus uel ean-

dem inæqualitatis Lunæ differentiam faciet, ac ideo motus quidem latitudinis æquales efficiet, inæqualitatem uero nequaquam restituet. Nihil igitur horum acceptæ debere habere differentia, si tempus, quo inæqualitas Lunæ restituitur cōtempturæ sint. Imò uero illas contrā eligere debemus, quæ inæqualitatem maximè possint ostendere, si restitutiones inæqualitatis integræ non contineantur, hoc est, quando non solum aduersis principia cursibus habeant, uerum etiam à ualde diuersis, aut secundum magnitudinem, aut secundum uirtutem: secundum magnitudinem quidem quando in altera distantia à minimo cursu incipiat, nec in maximum desinat, in altera quando à maxima incipiat nec in minimū desinat. Sic enim maxima secundum longitudinem motus differentia erit, cum inæqualitatis reuolutiones integræ non absoluantur, quando maxime unam quartam, aut etiam tres unius inæqualitatis superaccipiet, duabus enim tunc penes inæqualitatem differentijs inæquales distantia futuræ sunt: secundum uirtutem autem, quando in utraq; distantia à cursu medio incipiat, sed non ab eodem medio sed in altera ab eo, qui per additionem, in altera ab eo, qui per subtractionem efficitur, nam etiam sic longitudinis progressus plurimum inter se differrent, maximè inæqualitate non restituta, nam cum una rursus quarta, uel tres unius inæqualitatis comprehenduntur, duabus penes inæqualitatem differentijs different, cum uero semicirculi differentijs quatuor tunc diuersitas, quæ est inter duas longitudes erit quatuor diuersitates. Quapropter Hipparchum etiam uidemus obseruantissimè quammaximè poterat elegisse distantias, quibus in hac consideratione usus est, usus enim eis est in quibus Luna in altera distantia à maximo cursu principium facit, nec in minimum desinit. In altera inceperit à minimo, & in maximum non desinit, & emendauit differentiam, quæ fit propter Solis diuersitatem quamuis sit modica, siquidem diminutio conuersionis solaris à reuolutione integra non est præter quartam ferè unius 12. signorum, & non est ita signi unius, ut non sit alterius, sed est quarta signi, quod est in unaquaq; duarū longitudinū, cuius diuersitas est æqualis diuersitati alterius, & hæc nos diximus non quia restitutionum modum reprehēdemus, sed quia ostendere uoluimus quod si attentè modus iste

iste scientificus, rationis consentaneus adhibeatur, prapositam rem totam in ordinē potest certum redigere. Si uerō paruum aliquid de tam multis pratermiserit, longē ad modum à proposito aberraturum. Vtq; intelligatur quā difficilis sit horum omnium restitutio si quis perspicaciter harum obseruationum electionem adhibeat. Ab expositis enim reuolutionum restitutionibus secundum Hipparchi calculos, medium quidē (ut diximus) restitutio rectē sane computata nulla re sensibilia ueritate aberrat, inæqualitatis uerō, atque latitudinis longē abest à ueritate. Quæ res nos impulit, ut simpliciorē facilioremq; ad harum rerum inuestigationem uiam, & rationem queramus, quam paulo post unā cum inæqualitate lunaris demonstrationis, si prius (ut faciliior ad cetera ingressus sit) medios particulariter motus longitudinis inæqualitatis distantia, latitudinis, consequenter ad exposita restitutionum tempora, & cum eis, quæ ab emendatione ipsarum colliguntur exposuerimus.

De Lunæ motibus æqualibus secundum partes suas. Cap. III.

SI ergo diurnum Solis medium motum 0.59.8.17.13.12.31. proximē in dies unius mensis 29.31.50.8.20. multiplicauerimus, summæ addiderimus unius circuli gradus 360. habebimus quot in mense uno Luna motu medio per longitudinē mouetur gradus, qui sunt 389.6.23.1.24.2.30.51. proximē. ¶ Hos si partiti fuerimus in expositos mensis dies, habebimus medium diei secundum longitudinē graduum 13.10.34.58.33.30.31. proximē.

¶ Et si rursus 269. inæqualitatis reuolutiones in 360. unius circuli gradus multiplicauerimus, habebimus multitudinem graduum 96840. ¶ Hos si per 7412.10.44.51.40. dies, mensium 251. partiamur medium diurnum inæqualitatis motū habebimus graduū 13.3.53.56.17.51.59. ¶ Similiter si 5923. latitudinis reuolutiones in 360. unius circuli gradus multiplicauerimus, habebimus grad. multitudinē 2132280. hos partientes per 161177.58.583.25. qui sunt 5458. mēsiū dies, habebimus latitudinis quoq; mediū diurnū motū 13.13.45.39.48.56.37. ¶ Rursus si à diurno lōgitudinis Lunæ motu, medium Solis motum subtraxerimus, habebitur etiam distantia medius motus diurnus grad. 12.11.26.41.20.17.59. ¶ Quamuis per demonstrationes quas postea (ut diximus) ad cōsiderationem hanc adducemus, eosdem

fermē (diurnum longitudinis, & distantia) motus eius inueniamus, quos modo exposuimus. Inæqualitatis uerō minorem gradibus 0.0.0.0.11.46.39. ut fiat graduum 13.3.53.56.17.51.59. latitudinis uerō maiorem gradibus 0.0.0.0.8.39.18. Vt hic quoque fiat graduum 13.13.4.39.48.56.37. ¶ Horū diurnorum motuum si uigesimalā quartam in singulis cœperimus partem, habebimus mediū unius horæ motum, lōgitudinis quidē graduū 0.32.56.27.26.23.46.15. ¶ Inæqualitatis uerō grad. 0.32.39.44.50.44.39.57.30.

Latitudinis autem graduum 0.33.4.24.9.32.21.320.30. ¶ Distantia uerō graduum 0.30.28.36.43.20.44.57.30. ¶ Multiplicato deinde diurno motu trigiesies (circulisq; reiectis) habebimus mēsis medium unius motum. Longitudinis quidē 35.17.29.16.45.15. ¶ Inæqualitatis autem graduum 31.56.58.8.55.59.30. ¶ Latitudinis autem graduum 36.52.49.54.28.18.31. ¶ Distantia graduū 5.43.20.40.8.59.30. ¶ Si rursus diurnos motus in 365. anni Aegyptij dies multiplicauerimus, circulosq; reiecerimus habebimus medium anni motum longitudinis graduum 129.22.46.13.50.32.30. ¶ Inæqualitatis uerō grad. 88.43.7.28.41.13.35. ¶ Latitudinis uerō graduū 148.42.47.12.44.25.5.

¶ Distantia autem grad. 129.37.21.28.29.23.55. ¶ Decies octies deinde (propter tabularem ut diximus cōmoditatem) annuis motibus multiplicatis, circulisq; reiectis, habebimus etiā 18. annorū medium motū, lōgitudinis quidē graduū 168.49.52.9.9.45.

¶ Inæqualitatis uerō graduū 156.56.14.36.22.10.30. ¶ Latitudinis uerō grad. 1.6.50.9.49.19.31.30. ¶ Distantia autem graduū 173.12.26.32.49.10.30. ¶ Conscribemus igitur sicut etiam in Sole tabulas tres, in uersibus rursus 45. in ordinibus autem 5. per singulas, quorū ordinū primū tempora cōtinebūt. Ita ut primus primæ tabulæ ordo collectos annos cōtineat. Secundæ expansos & horas deinceps. Tertiæ mēses, & dies rursū deinceps. ¶ Reliquæ uerō quatuor gradus, & fractiones singulis cōuenientes. Secundi quidē lōgitudinis. Tertiū aut inæqualitatis. Quarti uerō latitudinis. Quinti aut distantia. Est aut tabularum dispositio hæc.

Radices M. M. In principio regni Nabuchodonosoris.

	G.	M.
Longitudine	11.	22. 8
Diuersitate	268.	49.
Latitudine	354.	45.
Elongatione à ☉	70.	37.
H 4	Tabulæ	

Tabula mediorum equaliumq; motus Lunæ.

Longitudinis								In annis collectis								Inæqualitatis.							
Anni																							
coll.	Par.	1 ^a	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a			Far.	1 ^a	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a							
18	168	49	52	9	9	45	0			156	56	14	36	22	10	30							
36	337	39	44	18	19	30	0			313	52	29	12	44	21	0							
54	146	29	36	27	29	15	0			110	48	43	49	6	31	30							
72	315	19	28	36	39	0	0			267	44	58	25	28	42	0							
90	124	9	20	45	48	45	0			64	41	13	1	50	52	30							
108	292	59	12	54	58	30	0			221	37	27	38	13	3	0							
126	101	49	5	4	8	15	0			18	33	42	14	35	13	30							
144	270	38	57	13	18	0	0			175	29	56	50	57	24	0							
162	79	28	49	22	27	45	0			332	26	11	27	19	34	30							
180	248	18	41	31	37	30	0			129	22	26	3	41	45	0							
198	57	8	33	40	47	15	0			286	18	40	40	3	55	30							
216	225	58	25	49	57	0	0			83	14	55	16	26	6	0							
234	34	48	17	59	6	45	0			240	11	9	52	48	16	30							
252	203	38	10	8	16	30	0			37	7	24	29	10	27	0							
270	12	28	2	17	26	15	0			194	3	39	5	32	37	30							
288	181	17	54	26	36	0	0			350	59	53	41	54	48	0							
306	350	7	46	35	45	45	0			147	56	8	18	16	58	30							
324	158	57	38	44	55	30	0			304	52	22	54	39	9	0							
342	127	47	30	54	5	15	0			101	48	37	31	1	19	30							
360	136	37	23	3	15	0	0			258	44	52	7	23	30	0							
378	305	27	15	12	24	45	0			55	41	6	43	45	40	30							
396	114	17	7	21	34	30	0			212	37	21	20	7	51	0							
414	283	6	59	30	44	15	0			9	33	35	55	30	1	30							
432	91	56	51	39	54	0	0			166	29	50	32	52	12	0							
450	260	46	43	49	3	45	0			323	26	5	9	14	22	30							
468	69	36	35	58	13	30	0			120	22	19	45	36	33	0							
486	238	26	28	7	23	15	0			277	18	34	21	58	43	30							
504	47	16	20	16	33	0	0			74	14	48	58	20	54	0							
522	216	6	12	25	42	45	0			231	11	3	34	43	4	30							
540	24	56	4	34	52	30	0			28	7	18	11	5	15	0							
558	193	45	56	44	2	15	0			185	3	32	47	27	25	30							
576	2	35	48	53	12	0	0			341	59	47	23	49	36	0							
594	171	25	41	2	21	45	0			138	56	2	0	11	46	30							
612	340	15	33	11	31	30	0			295	52	16	36	33	57	0							
630	149	5	25	20	41	15	0			92	48	31	12	56	7	30							
648	317	55	17	29	51	0	0			249	44	45	49	18	18	0							
666	126	45	9	39	0	45	0			46	41	0	25	40	28	30							
684	295	35	1	48	10	30	0			203	37	15	2	2	39	0							
702	104	24	53	57	20	15	0			0	33	29	38	24	49	30							
720	273	14	48	6	30	0	0			157	29	44	14	47	0	0							
738	82	4	38	15	39	45	0			314	25	58	51	9	1	30							
756	250	54	30	24	49	30	0			111	22	13	27	31	21	0							
774	59	44	22	33	59	15	0			268	18	28	3	53	31	30							
792	228	34	14	43	9	0	0			65	14	42	40	15	42	0							
810	37	24	6	52	18	45	0			222	10	57	16	37	52	30							

Tabula

Tabulæ mediorum equaliumq; motuum Lunæ.

		Latitudinis							In annis collectis							Mediæ distantie à ☉							
Anni																							
Col.	Par.	1 ^a	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a		Par.	1 ^a	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a		Par.	1 ^a	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a
18	156	50	9	49	19	31	30		173	12	26	32	49	10	30								
36	313	40	19	38	39	3	0		346	24	53	5	38	21	0								
54	110	30	29	27	58	34	30		159	37	19	38	27	31	30								
72	267	20	39	17	18	6	0		332	49	46	11	16	42	0								
90	64	10	49	6	37	37	30		146	2	12	44	5	52	30								
108	221	0	58	55	57	9	0		319	14	39	16	55	3	0								
126	17	51	8	45	16	40	30		132	27	5	49	44	13	30								
144	174	41	18	34	36	13	0		305	39	32	22	33	24	0								
162	331	31	28	23	55	43	30		118	51	58	55	22	34	30								
180	128	21	38	13	15	15	0		292	4	25	28	11	45	0								
198	285	11	48	2	34	46	30		105	16	52	1	0	55	30								
206	82	1	57	51	54	18	0		278	29	18	33	50	6	0								
234	238	52	7	41	13	49	30		91	41	45	6	39	16	30								
252	35	42	17	30	33	21	0		264	54	11	39	28	27	0								
270	192	32	27	19	52	52	30		98	6	38	12	17	37	30								
288	349	22	37	9	12	24	0		251	19	4	45	6	48	0								
306	140	12	46	58	31	55	30		64	31	31	17	55	58	30								
324	303	2	56	47	51	27	0		237	43	57	50	45	9	0								
342	99	53	6	37	10	59	30		50	56	24	23	34	19	30								
360	256	43	16	26	30	30	0		224	8	50	56	23	30	0								
378	53	33	26	15	59	1	30		37	21	17	29	12	40	30								
396	210	23	36	5	9	33	0		210	33	44	1	1	51	0								
414	7	13	45	54	28	4	30		23	46	10	34	51	1	30								
432	164	3	55	43	48	36	0		196	58	37	7	40	12	0								
450	320	54	5	33	8	7	30		10	11	3	40	29	22	30								
468	117	44	15	22	27	39	0		183	23	30	13	18	33	0								
486	274	34	25	11	47	10	30		356	35	56	46	7	43	30								
504	71	24	35	1	6	42	0		369	48	23	18	56	54	0								
522	228	14	44	50	26	13	30		343	0	49	51	46	4	30								
540	25	4	54	39	45	45	0		156	13	16	24	35	15	0								
558	181	55	4	29	5	16	30		329	25	42	57	24	25	30								
576	338	45	14	18	24	48	0		142	38	9	30	13	36	0								
594	135	35	24	7	44	19	30		315	50	36	2	2	46	30								
612	292	25	33	57	3	51	0		129	3	2	35	51	57	0								
630	59	15	43	46	23	22	30		302	15	29	8	41	7	30								
648	246	5	53	35	42	54	0		115	27	55	41	1	18	0								
666	42	56	3	25	2	25	30		288	40	22	14	19	28	30								
684	199	46	13	14	21	57	0		101	52	48	47	8	39	0								
702	356	36	23	3	41	28	30		275	5	15	19	57	49	30								
720	153	26	32	53	1	0	0		88	17	41	52	47	0	0								
738	310	16	42	42	20	31	30		261	30	8	25	36	10	30								
756	107	6	52	31	40	3	0		74	42	34	58	25	21	0								
774	263	57	2	10	59	34	30		247	55	1	31	14	31	30								
792	60	47	12	10	19	6	0		61	7	28	3	3	42	0								
810	217	37	21	59	38	37	30		234	19	54	36	52	52	30								

H s Tabular

Tabule mediorum equaliumq; motuum Lune.

		Longitudinis							In annis collectis							Inæqualitatis.						
Anni		Par.	1 ^a	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a		Par.	1 ^a	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a						
1	simp.	129	22	46	13	50	32	30		88	43	7	28	41	13	55						
2		258	45	32	27	41	5	0		177	26	14	57	22	27	50						
3		28	8	18	41	31	37	30		266	9	22	26	3	41	45						
4		157	31	4	55	22	10	0		354	52	29	54	44	55	40						
5		286	53	51	9	12	42	30		83	35	37	23	26	9	35						
6		56	16	37	23	3	15	0		172	18	44	52	7	23	30						
7		185	39	23	36	53	47	30		261	1	52	20	48	37	25						
8		315	2	9	50	44	20	0		249	44	59	49	29	51	20						
9		84	24	56	4	34	52	30		78	28	7	18	11	5	15						
10		213	47	42	18	25	25	0		167	11	14	46	52	19	10						
11		343	10	28	32	15	57	30		255	54	22	15	33	33	5						
12		112	33	14	46	6	30	0		344	37	29	44	14	47	0						
13		241	56	0	59	57	2	30		73	20	37	12	56	0	55						
14		11	18	47	13	47	35	0		162	3	44	41	37	14	50						
15		140	41	33	27	38	7	30		250	46	52	10	18	20	45						
16		270	4	19	41	28	40	0		339	29	59	38	59	42	40						
17		39	27	5	55	19	12	30		68	13	7	7	48	56	35						
18		168	49	52	9	9	45	0		156	56	14	36	22	10	30						

Horarum

Horarum

Horæ

1	0	32	56	27	26	23	46		0	32	39	44	50	44	40
2	1	5	52	54	52	47	32		1	5	19	29	41	29	20
3	1	38	49	22	19	11	18		1	37	59	14	32	14	0
4	2	11	45	49	45	35	5		2	10	38	59	22	58	40
5	2	44	42	17	11	58	51		2	43	18	44	13	43	20
6	3	17	38	44	38	22	37		3	15	58	29	4	28	0
7	3	50	35	12	4	46	23		3	48	38	13	55	12	40
8	4	23	31	39	31	10	10		4	21	17	58	45	57	20
9	4	56	28	6	57	33	56		4	53	57	43	36	42	0
10	5	29	24	34	23	57	42		5	26	37	28	27	26	40
11	6	2	21	1	50	21	28		5	59	17	13	18	11	20
12	6	35	17	29	16	45	15		6	31	56	58	8	56	0
13	7	8	13	56	43	9	1		7	4	36	42	59	40	39
14	7	41	10	24	9	32	47		7	37	16	27	50	25	19
15	8	14	6	51	35	56	33		8	9	56	12	41	9	59
16	8	47	3	19	2	20	20		8	42	35	57	31	54	39
17	9	19	59	46	28	44	6		9	15	15	42	22	39	19
18	9	52	56	13	55	7	52		9	47	55	27	13	23	59
19	10	25	52	41	21	31	38		10	20	35	12	4	8	39
20	10	58	49	8	47	55	25		10	53	14	56	54	53	19
21	11	31	45	36	14	19	11		11	25	54	41	45	37	59
22	12	4	42	3	40	42	57		11	58	34	26	36	22	39
23	12	37	38	31	7	6	43		12	31	14	11	27	7	19
24	13	10	34	58	33	30	30		13	3	53	56	17	51	59

Tabulæ

Liber IIII.

83

Tabula mediorum aequaliumq; motuum Lune.

		Latitudinis							In annis collectis							Distantie								
Anni		Par.	1 ^a	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a		Par.	1 ^a	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a		Par.	1 ^a	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a
1	148	42	47	12	44	25	5			129	37	21	28	29	23	55								
2	297	25	34	25	28	50	10			259	14	42	56	58	47	50								
3	56	8	21	38	13	15	15			28	52	4	25	28	11	45								
4	234	51	8	50	57	40	20			158	29	25	53	57	35	40								
5	23	33	56	3	42	5	25			288	6	47	22	26	59	35								
6	172	16	43	16	26	30	30			57	44	8	50	56	23	30								
7	320	59	30	29	10	55	35			187	21	30	19	25	47	25								
8	109	13	17	41	55	20	40			316	58	51	47	55	11	20								
9	258	25	4	54	39	45	45			86	36	13	16	24	35	15								
10	47	7	52	7	24	10	50			216	13	34	44	53	59	10								
11	195	50	39	20	8	35	55			345	50	56	13	23	23	5								
12	344	33	26	32	53	1	0			115	28	17	41	52	47	0								
13	133	16	13	45	37	26	5			245	5	39	10	22	10	55								
14	281	59	0	58	21	51	10			14	43	0	38	51	34	50								
15	0	41	48	11	6	16	15			144	20	22	7	20	58	45								
16	219	24	35	23	50	41	20			273	57	43	34	50	22	40								
17	8	7	22	36	35	6	25			43	35	5	4	19	46	35								
18	156	50	9	49	19	31	30			173	12	26	32	49	10	30								

Horarum												Horarum											
Hore																							
1	0	33	4	24	9	32	22			0	30	28	36	43	20	45							
2	1	6	8	48	19	4	43			1	0	57	13	26	41	30							
3	1	39	13	12	28	37	5			1	31	25	50	10	2	15							
4	2	12	17	36	38	9	26			2	1	54	26	53	23	0							
5	2	45	22	0	47	41	48			2	32	23	3	36	43	45							
6	3	18	26	24	57	14	9			3	2	51	40	20	4	30							
7	3	51	30	49	6	46	31			3	33	20	17	3	25	15							
8	4	24	35	13	16	18	52			4	3	48	53	46	46	0							
9	4	53	39	37	25	51	14			4	34	17	30	30	6	45							
10	5	50	44	1	35	23	3			5	4	46	7	13	27	30							
11	6	3	48	25	44	55	5			5	35	14	43	56	48	15							
12	6	36	52	49	54	28	1			6	5	48	20	40	9	0							
13	7	9	57	14	4	0	40			6	36	11	57	23	29	44							
14	7	43	1	38	13	33	2			7	6	40	34	6	50	29							
15	8	16	6	2	23	5	23			7	37	9	10	50	11	14							
16	8	49	10	26	32	37	45			8	7	37	47	33	31	59							
17	9	22	14	50	42	10	6			8	38	6	24	16	52	44							
18	9	55	19	14	51	42	28			9	8	35	1	0	13	39							
19	10	28	23	39	1	14	49			9	39	3	37	43	34	14							
20	11	1	28	3	10	47	11			10	9	32	14	26	54	59							
21	11	34	32	27	20	19	32			10	40	0	51	10	15	44							
22	12	7	36	51	29	51	54			11	10	29	27	53	36	29							
23	12	40	41	15	39	24	15			11	40	58	4	36	57	14							
24	13	13	45	39	48	56	37			12	11	26	51	20	12	59							

Tabula

Tabulæ mensium secundum Aegyptios.

Longitudinis D								Inaequalitatis D							
Mensium															
Dies	Par.	1 ^a	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a	Far.	1 ^a	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a	
30	35	17	29	16	45	15		31	56	58	8	55	59	30	
60	0	34	58	33	30	30		63	53	56	17	51	59	0	
90	105	52	27	50	15	45		95	50	54	26	47	58	30	
120	141	9	57	7	1	0		127	47	52	35	43	58	0	
150	176	27	26	23	46	15		159	44	50	44	39	57	30	
180	211	44	55	40	31	30		191	41	48	53	35	57	0	
210	247	2	24	57	16	45		223	38	47	2	31	56	30	
240	282	19	54	14	2	0		255	35	45	11	27	56	0	
270	317	37	23	30	47	15		287	32	43	20	23	55	30	
300	352	54	52	47	32	30		319	29	41	29	19	55	0	
330	28	12	22	4	17	45		351	26	39	38	15	54	30	
360	63	29	51	21	3	0		23	23	37	47	11	54	0	

Dierum								Dierum							
Dies															
1	13	10	34	58	33	30	30	13	3	53	56	17	51	59	
2	26	21	9	57	7	1	0	26	7	47	52	35	43	58	
3	39	31	44	55	40	31	30	39	11	41	48	53	35	57	
4	52	42	19	54	14	2	0	52	15	35	45	11	27	56	
5	65	52	54	52	47	32	30	65	19	29	41	29	19	55	
6	79	3	29	51	21	3	0	78	23	23	37	47	11	54	
7	92	14	4	49	54	33	30	91	27	17	34	5	3	53	
8	105	24	39	48	28	4	0	104	31	11	30	22	55	52	
9	118	35	14	47	1	34	30	117	35	5	27	40	47	51	
10	131	45	49	45	35	5	0	130	38	59	22	58	39	50	
11	144	56	24	44	8	35	30	143	42	53	19	16	31	49	
12	158	6	59	42	42	6	0	156	46	47	15	34	23	48	
13	171	17	34	41	15	36	30	169	50	41	11	52	15	47	
14	184	28	9	39	49	7	0	182	54	35	8	10	7	46	
15	197	38	44	22	22	37	30	195	58	29	4	27	59	45	
16	210	49	19	36	56	8	0	209	2	23	0	45	51	44	
17	223	59	54	35	29	38	30	222	6	16	57	3	43	43	
18	237	10	29	34	3	9	0	235	10	10	53	21	35	42	
19	250	21	4	32	36	39	30	248	14	4	49	39	27	41	
20	263	31	32	31	10	10	0	261	17	58	45	57	19	40	
21	276	42	14	29	43	40	30	274	21	52	42	15	11	39	
22	289	52	49	28	17	11	0	287	25	46	38	33	3	38	
23	303	3	24	26	50	41	30	300	29	40	34	50	55	37	
24	316	13	59	25	24	12	0	313	33	34	31	8	47	36	
25	329	24	31	23	57	42	30	326	37	28	27	26	39	35	
26	342	35	9	22	31	13	0	339	41	22	23	44	31	34	
27	355	45	44	21	4	43	30	352	45	16	20	2	23	33	
28	50	56	19	19	38	14	0	5	49	10	16	20	19	32	
29	22	6	54	18	11	44	30	18	53	4	12	38	7	31	
30	35	17	29	16	45	15	0	31	56	58	8	55	59	30	

Liber IIII.

851

Tabula mensium secundum Aegyptios.

Mensium									Latitudinis D									Distantie D								
Dies	Par.	1 ^a	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a		Par.	1 ^a	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a			Par.	1 ^a	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a		
30	36	52	49	54	28	18	30		5	43	20	40	8	59	30			5	43	20	40	8	59	30		
60	73	45	39	48	26	37	0		11	26	41	20	17	59	0			11	26	41	20	17	59	0		
90	110	38	29	43	24	55	30		17	10	2	0	26	58	30			17	10	2	0	26	58	30		
120	147	31	19	37	53	14	0		22	53	22	40	35	58	0			22	53	22	40	35	58	0		
150	184	24	9	32	21	32	30		28	36	43	20	44	57	30			28	36	43	20	44	57	30		
180	221	16	59	26	49	51	0		34	20	4	0	53	57	0			34	20	4	0	53	57	0		
210	258	9	49	21	18	9	30		40	3	24	41	2	56	30			40	3	24	41	2	56	30		
240	295	2	39	15	46	2	0		45	46	45	21	11	56	0			45	46	45	21	11	56	0		
270	331	55	29	10	14	46	30		51	30	6	1	20	55	30			51	30	6	1	20	55	30		
300	8	48	19	4	43	5	0		37	13	26	41	29	55	0			37	13	26	41	29	55	0		
330	45	41	8	59	11	23	30		62	56	47	21	38	54	30			62	56	47	21	38	54	30		
360	82	33	58	53	39	42	0		68	40	8	1	47	54	0			68	40	8	1	47	54	0		

Dierum										Dierum									
Dies																			
1	13	13	45	39	48	56	37			12	11	26	41	20	17	59			
2	26	27	31	19	37	53	14			24	22	53	22	40	35	58			
3	39	41	16	59	26	49	51			36	34	20	4	0	53	57			
4	52	55	2	39	15	46	28			48	45	46	45	21	11	56			
5	66	8	48	19	4	43	5			60	57	13	26	41	29	55			
6	79	22	33	58	53	39	42			73	8	40	8	1	47	54			
7	92	36	19	38	42	36	19			85	20	6	49	22	5	53			
8	105	50	5	18	31	32	56			97	31	36	30	42	23	52			
9	119	3	50	58	20	29	33			109	43	0	12	2	41	51			
10	132	17	36	38	9	26	10			121	54	26	53	22	59	50			
11	145	31	22	17	58	22	47			134	5	53	34	43	17	49			
12	158	45	7	57	47	19	24			146	17	20	16	3	35	48			
13	171	58	53	37	36	16	1			158	28	46	57	23	53	47			
14	185	12	39	17	25	12	38			170	40	13	38	44	11	46			
15	198	26	24	57	14	9	15			184	51	40	20	4	29	45			
16	211	40	10	37	3	5	52			195	3	7	1	24	47	44			
17	224	53	56	16	52	2	29			207	14	33	42	45	5	43			
18	238	7	41	56	40	59	6			219	26	0	24	5	3	42			
19	251	21	27	36	29	55	43			231	37	27	5	25	41	41			
20	264	35	13	16	18	52	20			243	48	53	46	45	59	40			
21	277	48	58	56	7	48	57			256	0	20	28	6	17	39			
22	294	2	44	35	56	45	34			268	11	47	9	26	35	38			
23	304	16	30	15	45	42	11			280	23	13	50	46	53	3			
24	317	30	15	55	34	38	48			292	34	40	32	7	11	36			
25	330	44	1	35	23	35	25			304	46	7	13	27	29	35			
26	343	57	47	15	12	32	2			316	57	33	54	47	47	34			
27	357	11	32	55	1	28	39			329	9	0	36	8	5	33			
28	10	25	18	34	50	25	16			341	20	27	17	28	23	32			
29	23	39	4	14	39	21	53			353	31	53	58	48	41	31			
30	36	52	49	54	28	18	30			5	43	20	40	8	59	30			

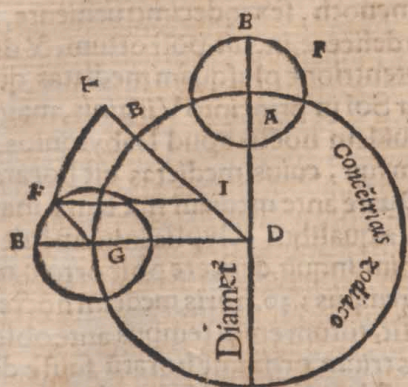
Quod

Quod etiam in simplici suppositione Lunari, tam excentricitatis quam epicycli suppositio eandem facit apparentiam. Cap. V.

Cum autem consequens sit tum modum, tum quantitatem Lunaris in æqualitatis ostendere. Nunc quidem ita de his loquemur quasi una solummodo inæqualitas sit, quam solum omnes ferme (qui ante nos fuerunt) intellexisse videntur, eam dico quæ secundum exposita restitutionum absolvitur tempora. Postea uero demonstrabimus quod etiam aliam, & secundam inæqualitatem quandam Luna facit penes distantias quibus abest à ☉. hæc maxima quidem fit, in utroque semiplenilunio, restituitur autem bis in tempore menstruo in ipsis coniunctionibus, atque plenilunijs, hoc autem demonstrationum ordine utemur, quoniam hæc secunda ita primæ semper coniungitur, ut nunquam absque illa possit inueniri, illa uero absque hac secunda inueniatur. Capitur enim ab eclipsibus Lunaribus penes quas nulla sensibilis ex ea, quæ propter Solem accidit, fit differentia, in prima igitur demonstranda ea uia utemur, qua Hipparchum etiam usum fuisse uidemus. Nam tres nos quoque Lunares capiemus eclipses, demonstrabimusque quanta maxima differentia penes medium motum, & penes distantiam à maxima longitudine fiat. Hæc enim inæqualitas seorsum per se inspicitur, & per epicycli suppositionem absolvitur, & quamuis eadem rursus apparentia per excentrici quoque suppositionem cernatur, commodius tamen hæc inæqualitas, quæ fit per utrarumque inæqualitatum compositionem secundam (quæ per Solem accidit) coniungetur, quod autem eadem etiam hic ex utraque prepositarum suppositionum appareant, quamuis tempora restitutionum utrarumque inæqualitatis uidelicet, & eius, quæ ad obliquum circulum inspicitur, non sint æqualia sicut in Sole demonstrauimus, sed inæqualia, sicut in Luna, proportionibus autem rursus solummodo eadem supponatur, sic profecto intelligemus in ipsa preposita Lunæ simplici inæqualitate considerationem facientes. Nam quoniam Luna restitutionem illam, quæ ad zodiacum cernitur, citius facit quam illam, quæ ad expositam inæqualitatem est, per maiorem certe in temporibus æqualibus. In epicycli suppositione, arcum zodiaci epicyclus in concentrico semper mouebitur, quam similem

ei arcui quidem Luna in epicyclo pertransit. In suppositione autem excentricitatis Luna quidem similem in excentrico arcum epicycli arcui pertransibit, excentricus uero ad easdem partes, quas Luna circa centrum zodiaci tantum, quantum longitudinis motus motu inæqualitatis maior est. Sic enim non solum proportionum sed temporum etiam utriusque motus similitudines in utraque suppositione seruabuntur. His itaque necessario consequenterque suppositis, sit ABG concentricus zodiaco circulus, cuius centrum D , & diameter AD & sit epicyclus EF , cuius centrum G , & supponatur quando epicyclus erat in A , tunc Lunam fuisse in E maxima epicycli longitudine, equaliterque in tempore epicyclum quidem AG , Lunam autem EF arcum pertransisse, & iungantur ED , & GF , & quoniam AG arcus maior est arcui EF capitur arcus BG arcui EF similis, & iungatur BD , quod igitur æquali tempore angulum ADB excessus utriusque motuum, excentricus quoque pertransibit, & tum centrum, tum maxima longitudo eius ad DB lineam peruenit perspicuum est. Id cum ita se habeat, sit linea GF , æqualis lineæ DI , & iungatur FI , & centro quidem I , spatio autem IF describatur excentricus FT . Dico eandem esse proportionem FI lineæ ad ID , quæ est DG ad GF , erit autem etiam secundum hanc positionem Luna in puncto E , id est, similis erit arcus FT arcui EF , nam quoniam BDG angulus æqualis est angulo EGF , erunt GF , & DI lineæ æquidistantes, sed GF , & DI æquales sunt, ergo FI etiam linea æquidistantis, æqualisque est lineæ GD , & proportio FI ad ID eadem erit proportioni DG ad GF . ¶ Rursus quoniam DG , & IF equidistantes sunt, erit angulus EDB æqualis angulo FIT , sed suppositus etiam erat angulus GD B angulo EGF æqualis, quare arcus quoque FT arcui EF similis est, in tempore igitur æquali utraque in suppositione Luna peruenit ad punctum E , ipsa enim & E epicycli, & FT excentrici arcus similes demonstratos pertransibit, centrum autem epicycli arcum AG , excentrici uero centrum AB arcum, qui est excessus arcus AG ad arcum EF , quod erat demonstrandum. ¶ Quod autem si solummodo proportionibus similes fuerint, quamuis neque ipse, neque inter se excentricus concentrico æquales sint, idem tamen rursus eueniat, sic nobis erit perspicuum.

¶ Describatur

¶ Describatur enim utraq; suppositionū se
paratim, & sit concentricus quidē zodiaco
A B G circulus, cuius centrū D, & diameter A
D, epicyclus autem sit E F, circa centrum G,
Luna uerō sit in F. ¶ Et rursum sit I T C cir-

culus extrinsecus, cuius centrū sit L, & dia-
meter T L M, in qua zodiaci centrum sit in
puncto M, & Luna in puncto C, & coniu-
gantur ibi quidem D G E, & G F, hic uero T
I M, & C M, & B L lineę, supponaturq; ean-
dem esse D G proportionem ad G E, quę est
T L ad L M equalit; in tempore pertranse-
ant, epicyclus quidem A D G angulum, Lu-
na uero E G F, excentricus autem I M T, &
Luna rursus angulū T L C, erit igitur pro-
pter suppositas motuum proportionēs, an-
gulus quidem E G F equalis angulo T L C,
angulus autem A D G, utrisque angulis I M
T, & T L C æqualis, hæc cum ita se habeāt,
dico quod in utraq; suppositione rursus æ-
qualem in tempore equali arcum Luna per-
transibit, id ita fit, quia A D F angulus equa-
lis est angulo I M C, nam cum in principio
distantię in maxima longitudine Luna es-
set per lineas D A, & M I cernebatur, in fi-
ne autem cum esset in F & C punctis per li-
neas D F & M C, sit ergo rursus utrique ar-
cui T C, & E F similis, arcus B G, & iungan

tur linea $B D$ & linea $C L$, quoniam igitur ita
se habet $D G$ ad $G F$, sicut $C L$ ad $L M$, sunt quoque
ita latera, quibus G & L æquales anguli con-
tinentur, proportionalia, erit $G D F$ trian-
gulus æquiangulus triangulo $C L M$, & an-
guli proportionalibus lateribus contenti
æquales, est ergo angulus $G F D$ angulo $L M C$ æqualis, sed angulus etiam $B D F$ æqua-
lis est angulo $G F D$, propterea quod æqui-
distantes sunt $G F$, & $B D$, anguli enim $F G E$,
& $B D G$ æquales esse supponuntur, quare
angulus etiam $F D B$ angulo $L M C$ æqua-
lis est, fuit autem & $A D B$ angulus ipsius
excessus motuum angulo $I M T$ per motum
excentrici constituto æqualis, quare totus
etiam $A D F$ tori $C M I$ æqualis est, quod ex-
erat demonstrandum.

Primæ ac simplicis lunaris inæqualitatis demon-
stratio. Cap. VI.

Verum hæc ad hæc usque nobis per
specta sint, nunc exposita luna
ris inæqualitatis demonstrationē
in epicycli suppositione, propter
causam dictam faciemus, utemurq; primū
tribus eclipsis quas exacte putamus ab
antiquissimis esse conscriptas, deinde tri
bus etiam, quas temporibus nostris exqui
sitissime nos ipsi obseruauimus. ¶ Sic e
nim ex huiusmodi inquisitione, quo ad pos
sibile fuit, obseruata temporis longitudine,
erit nobis manifestum, quod differētia, quæ
penes inæqualitatem est, ex utrisque prope
modum obseruationibus eueniet, & medio
rum motuum summa siue progressus sem
per cōueniet etiam progressui, qui in perio
dicis temporibus secundum castigationem
nostram expositis colligetur.

Gauric.

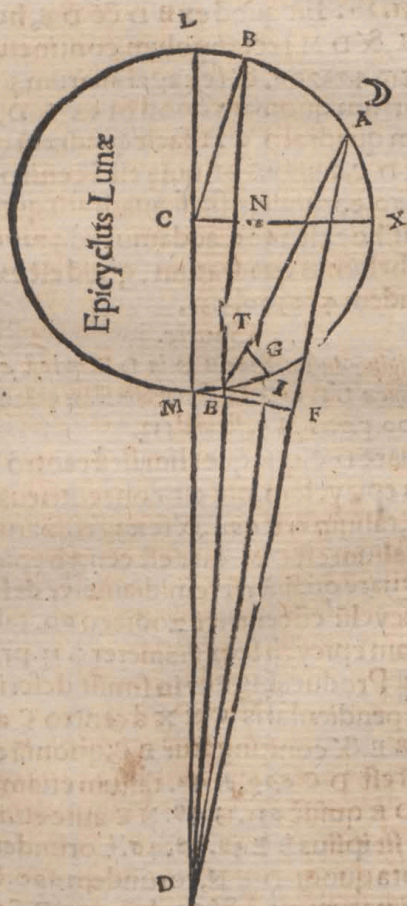
¶ Ita enim & ipsa quam fieri potuit maximi, atq; longinquius temporis inquisitio nobis erit in promptu, & obiter manifestum erit quam ob causam, & differētia, quæ ex inequalitate fit, eadem ex utrisq; demonstrationibus proximè cūeniat.

¶ Ad demon

¶ Ad demonstrationem igitur primæ inæqualitatis, quæ per seipsam inspicitur, hoc modo epicycli suppositio (ut diximus) se habebat. Intelligatur enim in sphaera Lune circulus, & concentricus in eadem superficie situs cum zodiaco circulo, & alius secundum quantitatem latitudinis motus Lune proportionaliter ad hunc declinatus, is equaliter ad præcedentia signorum circa obliqui centrum, tamen moueatur quanto latitudinis motus longitudinis motum excedit. In hoc igitur obliquo circulo epicyclū equaliter rursus ad successionē signorum supponimus consequenter circūferri ad latitudinis restitutionē, quæ ad zodiacum ipsum relata, motum longitudinis facit, in hoc autem epicyclo Luna esse supponimus. Ita ut in arcu maximæ longitudinis ad præcedentia totius moueatur, consequenter ad restitutionem inæqualitatis. Quamuis nihil ad propositā demonstrationē impediamur etiam si neq; latitudinis progressus, neq; lunaris circuli obliquatio supponatur, nulla enim, de qua curandū sit, differentia ex tanta declinatione ad longitudinis motū accidit. ¶ Prima igitur trium antiquissimarum eclipsum, apud Babylonios obseruatarū, primo anno Mardocempadi, uigesima nona thot mensis Aegyptiaci die, quam trigesima sequebatur facta conscribitur, & incipit, inquit, deficere post ortum eius una hora bene transacta, defecitq; tota, quoniam ergo Sol circa finē Piscium erat, & nox equalium horarum proximē 12. patet, quia eclipsis quidem initium ante mediā noctem 4.30. equalibus horis fuit, tempus autem mediū quando eclipsis perfecta fuit 2.30. horis ergo Alexandriæ ad meridianū, cuius horarū motus consideramus, cuiusq; meridianus 50. unius equalis horæ sexagesimas Babylonis meridianū præcedit, mediū illius eclipsis tempus fuit ante mediā noctem horis equalibus 3.20. in qua hora secundū expositos nobis calculos uerus motus Solis erat in Piscium gradibus 14.30. proximē. ¶ Secunda eclipsum, secundo anno eiusdem Mardocempadi fuisse conscribit die thot 18. consequēte 19. defecitq; ab Austro, digitis inquit 3. ipsa mediā nocte. Quoniam igitur tempus medium in ipsa mediā nocte apud Babylonios fuisse conscribitur, debet in Alexandria fuisse ante mediā noctem 50. unius horæ sexagesimis, in qua hora uerus motus Solis erat in Piscium gradibus 13.45. ¶ Tertia eclipsum fuisse scribitur eodem secundo

anno Mardocempadi, quintodecimo die phamenoth, sextodecimo ueniente, incipitq; deficere, inquit, post ortum, & defecit à septentrione plusquā medietas, quoniā igitur Sol in principio Virginis, magnitudo quidem noctis apud Babylonios 11. horarum fuit, cuius medietas est horarum 5.30. Quare ante mediā noctem 5. maximē horis æqualibus eclipsis initium fuit, coepit enim, inquit, deficere post ortum, mediū uerò tempus 3.30. horis mediā noctem antecessit, totum enim tempus ante obscurationis trium proximē horarū fuisse debet, quare Alexandriæ rursus medium eclipsis tempus fuit ante mediā noctem horis equalibus 4.20. in qua hora uerus motus Solis erat in gradibus Virginis 3.15. proximē. Patet ergo ab eclipsis primæ mediū tempore ad medium secundæ, Solem Lunamq; uidelicet (integris circulis reiectis) motos fuisse gradibus 349.15. ¶ A medio uerò secundæ ad medium tertie gradus 169.30. Distantia etiam interfacentiū temporum à primo quidem ad secundū 354. dies continet, & horas insuper simpliciter quidem considerantibus 2.30. ad æquales autē naturales dies reducentibus 2.34. ¶ A secundo uerò ad tertium, dies 176. & horas æquales simpliciter quidem 26.30. exquisitē uerò 20.12. Mouet autem Luna equaliter, nulla enim sensibilis in tanto tempore differentia erit etiā si proximis uerorū redituū sequemur in diebus quidē 354. & horis 2.34. equalibus. Inæqualitatis quidem (reiectis circulis) gradibus 306.25. longitudinis autem gradus 345.51. ¶ At uerò in diebus 176. & equalibus horis 20.12. ¶ Inæqualitatis quidem grad. 150.26. longitudinis autem gradus 170.7. proximē. Patet igitur quia 306.25. gradibus epicycli, in prima distantia addiderunt ad mediū Lune motum gradus 3.24. secundæ autem distantie grad. 150.26. subtraxerunt à medio motu gradus 0.37. ¶ His suppositis, sit epicyclus Lune A B G circulus, & sit A punctum in quo Luna erat in medio tempore primæ eclipsis, B uerò in quo erat in medio tempore secundæ eclipsis, G autem in quo similiter erat in medio tempore tertie eclipsis. Intelligat autē Lunę in epicyclo transitus ex B ad A, & ex A ad G fieri, ut arcus quidē A G B, quæ à prima eclipsi ad secundā pertransiuit, qui 306.25. graduū est, addat ad mediū motum gradus 3.24. arcus uerò B A G, quem à secunda eclipsi ad tertiam pertransiuit, quiq; graduū est 150.26. subtrahat à medio

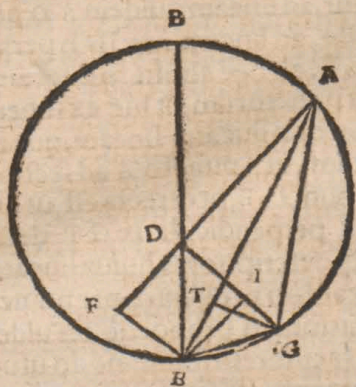
à medio motu gradus 0. M. 37. & propterea motus etiam ex B ad A, qui graduum est 53.35. subtrahat à medio eisdem 3.24. grad. Arcus autem ex A ad G, qui graduū est 96.51. addat ad mediū motum 2.47. Quod igitur non est possibile minimā epicycli longitudinem esse in arcu B A G, inde perspicuum est quod etiam subtrahendi uim hic arcus habet, & minor semicirculo sit, maximus enim motus in minima lōgitudine necessario esse supponitur, quoniam ergo in arcu G E B omnino est, accipiat centrū tam circuli qui per medium signorum est, quā eius qui defert centrum epicycli, & sit illud D & protrahantur ab eo ad triū eclypsii puncta lineæ D A, & D E B, & D G.

¶ Vniuersaliter ergo ut etiā ad similes demonstrationes traductionem huius speculationis faciemus, siue per epicycli (ut modò) siue per excentricitatis suppositionem demonstramus, centro D tunc intus accepto, una quidem protrahendarū trium linearum ad oppositum arcum producat, ut hic D E B, linea ex B secūde eclypsis puncto protractam habemus ad E, reliqua uerò

duo epicyclum puncta linea quadam coniungat ut hic linea G A, & à sectione, quæ per productā lineam fit, ut ex puncto, E, lineæ ad reliqua duo puncta protrahantur, sicut hic est. E A, & E G, lineæ perpendiculares autem deducuntur ad lineas, quæ à reliquis punctis duobus ad centrum zodiaci protrahantur, ad lineam quidem A D perpendicularis E F, ad lineam uerò G D perpendicularis E I, & ab hæc ab altero duorum, quæ diximus punctorum, ut hic ex G perpendicularis ad eam ducatur lineam, quæ ab altero ipsorum, ut à puncto A ad sectionem factam in puncto E, protracta est, ut hic ad lineam A E perpendicularis G T deducitur, quacūq; descriptionis huius lineatione utamur, easdem prouenire per numerorum demonstrationem proportionem uidebimus ita ut ad faciliorem solummodo usum alteram deligamus. ¶ Quoniam ergo arcus B A 3.24. zodiaci arcus subtendere demonstratus est, erit etiam B D A cum sit in centro eius talium quidem 3.24. qualium quatuor recti sunt 360. qualium uerò duo recti sunt 360. talium 6.48. Quare arcus etiam chordæ E F talium erit 6.48. qualium circulus, qui describitur circa rectangulum D E F 360. ipsa uerò linea E F talium 7.7. qualium est D E chorda 120. Similiter quoniam arcus B A graduum est 53.35. erit etiā angulus B E A cum sit in circunferētia talium 53.35. qualiū duo recti sunt 360, erat autem etiā angulus B D A 6.48. eorundem. Erit igitur etiam reliquus angulus E A F 46.47. eorundem. Quare arcus etiam chordæ E F talium erit 46.47. qualiū est circulus, qui circa rectangulum A E F describitur 360. ipsa uerò linea E F talium 47.38.30. qualium est chorda E A 120. quare qualium est E F, quidem linea 7.7, linea uerò E D 120. talium etiam E A linea erit 17.55.32. ¶ Rursus quoniam arcus B A G 0.37. gradus zodiaci subtendit, erit etiam angulus B D G cum in centro ipsius sit, talium 0.37. qualiū quatuor recti sunt 360. qualium uerò duo recti sunt 360. talium 1.14. Quare arcus quoque per E I chordam tensus talium est 1.14. qualium est circulus, qui describitur circa rectangulum D E I 360. ipsa uerò linea E I talium 1.17.30. qualiū est D E chorda 120. Similiter quoniam arcus B A G graduum est 150.26. erit etiam angulus B E G cum sit in circunferētia talium 150.26. qualium duo recti sunt 360. erat autem angulus B D G 1.14. erit ergo etiam reliquus E G D 149.12. eorundem, quare arcus quoque I chordæ

chordæ E I taliū est 14.9.12. qualium est cir-
culus qui circa G E A rectangulum describi-
tur 360. eritq; chorda E I 115.41.24. secun-
dum quantitātē, qua erit diameter 120. par-
tes, ipsa uerò linea E I est 1.17.30. D B uerò
120. taliū est linea G E 1.20.23. sed E A quo-
que linea 17.55.32. eorundē demonstrata est.

¶ Rursus quoniam arcus A G graduū esse dictus est 96. 51. erit etiā angulus A F G cū sit in circumferentiā talium 96. 51. qualium duo recti sunt 360. quare arcus quoq; chordę G T talium erit 96. 51. qualium etiā circulus, qui circa G E T triangulum describitur 360. arcus uero chordę E T, reliquorum ad semicirculū 83. 9. quare lineę etiā, quę arcubus subtenduntur G T quidem talium 89. 46. 14. E T autem 79. 37. 55. qualium est G E chorda 120. qualium ergo est G E linea 1. 20. 23. talium G T quidem linea erit 1. 0. 8. E T autem similiter 0. 53. 21. erat autem tota E A eorundem 17. 55. 32. est igitur reliqua etiā T A talium 17. 2. 11. qualiū G T esse demonstrata est 1. 0. 8. est quadratum quod fit ex A T 290. 14. 19. quod uero similiter fit ex G T 1. 0. 17. quę si componantur faciunt quadratum quod fit ex A G, hoc est, 291. 14. 36. quare A G talium per longitudinem est 17. 3. 57. qualium est D E quidem linea 120. G E autem 1. 20. 23. eorundem, est autem etiā qualium epicycli diameter 120. talium A G linea 89. 46. 14. per eam enim arcus A G subtenditur, qui est graduum 965. 1. qualium ergo est A G quidem linea 89. 46. 14. Epicycli autem diameter 120. talium erit D E quidē linea 631. 13. 48. G E autem eorundem 7. 2. 50. quare arcus etiā G E, qui ab E A subtrahitur talium est 6. 44. 30. qualium etiā epicyclus 360. sed arcus quoq; B A G supponit esse eorundem 150. 26. quare torus quoq; arcus B G E graduum est, 157. 11. chorda uero sua B E talium 117. 37. 32. qualium epicycli quidē diameter est 120. linea uero D E 631.

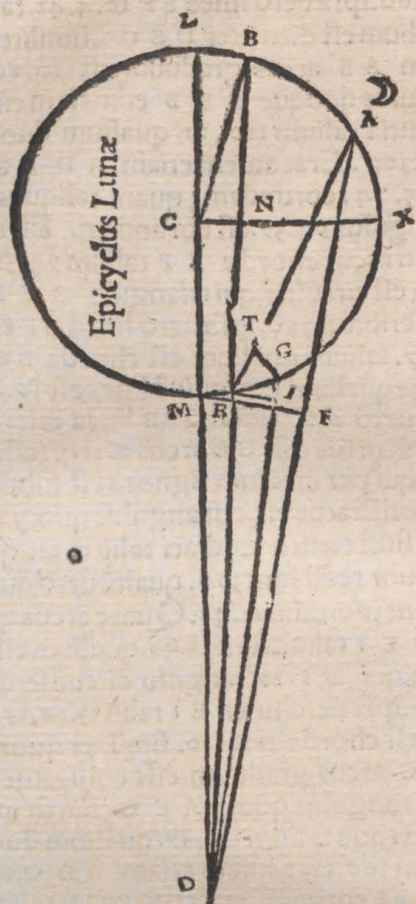
13. 48. ¶ Si ergo $B E$ linea æqualis epicycli diametro esset inuenta, in ipsa profectò centrum eius esset, & hinc diametrorum proportio caperetur, uerum quoniam $B E$ minor est, & arcus etiam $B G E$ semicirculo minor, per spicuum est, quia extra $B A E E$ portionem cætrum epicycli cadit, sit ergo C punctum, & protrahat ex D obliqui circuli cætro, per C linea $D M C$. Ita quod L quidem punctum maxima, M uerò minima epicycli sit longitudo. Quoniam igitur rectangulum, quod est ex $B D$ in $D E$ æquale illi rectangulo est quod sub $L D$ & $D M$ continetur. Estque nobis demonstratum qualium epicycli diameter, hoc est, linea $L C M$ est 120. talium esse lineam quidem $B E$ 117. 37. 32. $E D$ autem lineam 631. 13. 48. eorundem, totam uerò $B D$ 748. 51. 20. Fit quod ex $B D$ & $D E$, hoc est ex $D L$, & $D M$ rectangulum, continetur, eorundem 472700. & sexagesimarum 5. 32.

¶ Rursum quoniam quod fit ex $L D$, & $D M$ cum quadrato $C M$ facit quadratū quod est ex $D C$, cumq; $G M$, quia est à centro epicycli, 60. eorundem sit, si quadratū quod est ex ipsa fit, hoc est, 3600. addamus ad 472700. 5. 32. habebimus quadratum, quod est ex $D C$ eorundem 476300. 5. 32.

Gauric.

¶ Erit igitur ductus lineæ B D in D E, qui est æqualis ductui lineæ L D in D M secundum illam quantitatem 472700. partes. M 5. secunda 32.

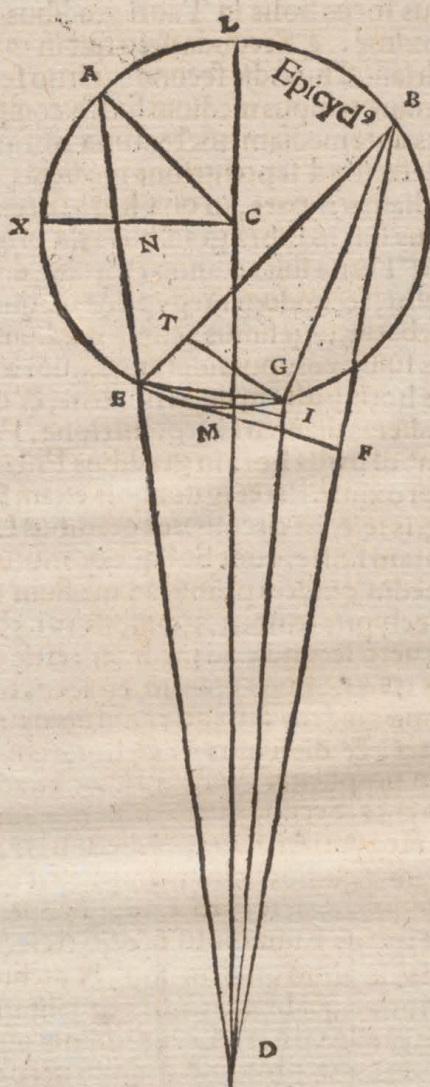
¶ Quare D C quoque cū sit à centro defe-
rentis epicyclum, qui est concentricus zo-
diaco, talium erit 690. & sexagesimarum 8.
42. qualium est C M, quæ est centro epicycli
60. Quare qualiū est semidiameter deferen-
tis epicyclū cōcentrici zodiaco 60. talium
est etiam epicycli semidiameter 5. 13. proximi.
¶ Producat igitur in simili descriptio-
ne perpendicularis C N X à centro C ad li-
neam B E, & coniungatur B C, quoniam ergo
qualiū est D C 690. 8. 42. talium etiam erat
linea D E quidē 631. 13. 48. N E autē cū me-
dieta sit ipsius B E 58. 48. 46. Eorundem e-
nim tota quoq; D E N, eorundem 690. & se-
xagesimarum 2. 34. & qualiū ergo D C dia-
meter 120. talium D N erit 119. 58. 57. arcus
uero ab eo subtensus 178. 2. proximē, taliū
qualium est circulus, qui D N C rectangu-
lo circumscribitur 360. quare angulus quo-
que D C N talium est 178. 2. qualium duo
recti sunt 360. qualium uero quatuor recti
sunt 360. talium 89. 1. Quare X M etiam
epicycli arcus graduum est 89. 1. reliquus
autem L B X reliquorum ad semicirculum

90.59. est autē etiam arcus \times B cūm sit medi-
etas partis cūmferentia \times B \times E graduum
78.35. totus em̄ E B 157.10. proxime graduū
demonstratus est, quare reliquus etiā \angle B ar-
cus epicycli, quo Luna à maxima longitu-
dine in exposito medio secundæ eclypsis tē-
pore distabat graduum est 12.24. proxime,
quod erat demonstrandum. ¶ Similiter quo-
niam D C N angulus 89.1. talium demonstra-
tus est qualium quatuor recti sunt 360. Erat
etiam C D N reliquus angulus, qui subten-
dit arcum à medio longitudinis motu ause-
rendum, propter inæqualitatem, quæ sit pe-
nes \angle B arcum epicycli reliquorum ad re-
ctum angulum, graduum 0.59. Quare Lu-
næ per longitudinem (in medio secundæ ec-
clypsis tēpore) medius motus in gradibus
14.44. Virginis fuit, uerus autem in gradi-
bus 13.45. sicut & Solis uerus motus in Pi-
scibus. ¶ Rursus prima trium eclypsium,
de illis, quas accuratissimē in Alexandria ob-
seruauimus, 17. Adriani, Pauni mēsis secun-
dum Aegyptios die 20. quem 21. sequeba-
tur. Cuius tempus medium fuisse computa-
uimus 45. sexagesimis unius æqualis horæ
ante mediā noctem, sed defecit tota, eratq;

uerus locus Solis in Tauri gradibus 13. 14. proxime. ¶ Secunda uero fuit in 19. anno Adriani Chiac. die secundo, tertio sequente, cuius tempus medium fuisse computauimus ante mediam noctem una hora æquali, defecitq; à septentrione medietas, & tertia diametri pars, in qua hora uerus Solis locus fuit in Libra gradibus 25. 6. proxime.

¶ Tertia fuit 20. anno Adriani, die Phar
muthi, secundum Aegyptios 19. quem se-
quebatur uigesimus, cuius medium tem-
pus fuisse computauimus quatuor æquali-
bus horis post mediam noctem, & defecit
medietas diametri à septentrione. Fuit au-
tem Sol in illa hora in gradibus Piscium 14.
12. proximè. Patet igitur quia etiam hic (in-
tegris reiectis circulis) tot gradibus Lunam
motam fuisse, quot Sol quoq; motus fuit,
à medio quidem primæ, ad medium secun-
dæ eclypsis tempus, gradibus 161. 55. à me-
dio uerò secundæ ad medium tertie gradi-
bus 138. 55. Fuit autem interiacens tempus
primæ quidem distantie anni unius Aegy-
ptiaci, & dierum 166. & horarum æqua-
lium simpliciter quidem 23. 45. exactè au-
tem 23. 39. Secundæ uerò distantie anni rur-
sus Aegyptiaci unius, & dierum 137. & ho-
rarum æquinoctialium simpliciter quidem
quinque, exactè uerò 5. 30. Mouetur au-
tem rursus Luna motu medio (reiectis cir-
culis) in anno quidem uno, & diebus 166.
& horis æqualibus 23. 39. Inequalitatis qui-
dem gradus 110. 21. Longitudinis autē gra-
dibus 169. 37. proximè. In anno uerò uno et
diebus 137. & horis æqualibus 5. 30. inæqua-
litas quidem grad. 81. 36. longitudinis au-
tem 138. 34. proximè. Patet ergo quia gra-
dus 110. 21. epicycli in prima distantia sub-
traxerūt à medio motu longitud. 1. 21 grad.
7. 42. secundæ autē distantie gradus 81. 36.
addiderūt medio longit. motui grad. 1. 21.
¶ His ita suppositis, sit rursus A B G epicy-
clus Lunæ, & A quidem punctum sit in quo
Luna fuit in medio primæ eclypsis tēpore,
B autem in quo in secundæ, & uerò in quo in
tertiæ, intelligaturq; similiter Lunæ transi-
tus ex A ad B fieri, & ex B & G, ut A B qui-
dem arcus cū sit graduum 110. 21. auferat
(ut diximus) à medio lōgitudinis motu gra-
dus 7. 42. B G autem arcus cū sit graduū
81. 36. addat longitudini gradus 1. 21. reli-
quos uerò arcus G A cū sit graduum 168.
3. addat longitudini reliquos gradus 6. 21.
Quod igitur in arcu A B maximam esse
oportet longitudinē perspicuum inde est,
1 2 quod

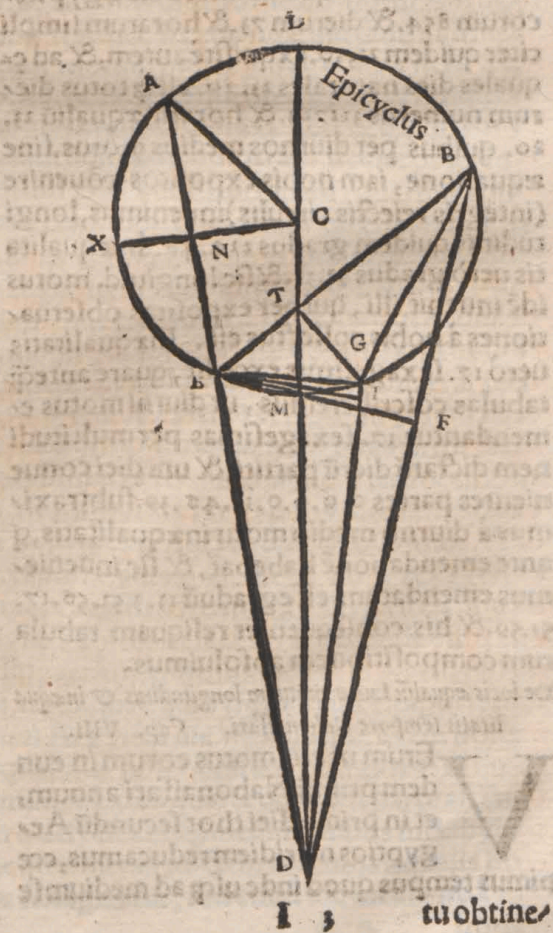

quod neque in B G arcu, neque in G A esse potest, nisi uterque ipsorum & uim addendi habet, & minor semicirculo est, etiam in hoc nostro supposito, capiatur centrum zodiaci & eius circuli. In quo epicyclus fertur, & sit punctum D, & ab eo ad trium eclipsis puncta D, E, A, & D B, & D G lineæ protrahantur, & coniuncta B G protrahantur etiam ex E puncto ad puncta quidē B, G, lineæ EB, & EG ad lineas uerō B D & D G perpendiculares EF, & EI. Præterea ex G puncto ad B E lineam perpendicularis GT producat, quoniam ergo AB arcus 7. 42. gradus circuli (qui per medium signorum est) subtendit, erit etiam angulus ADB cum sit in centro zodiaci talium 7. 42. qualium quatuor quidem recti sunt 260. qualium uerō duo recti sunt 360, erit 15. 14. quare arcus etiam chordæ EF talium est 15. 24. qualium circulus, qui triangulo DEF circumscribitur

T 75.

T 75.12.27. earundē, quæ composita faciūt quadratum lineæ B G, hoc est, 213.43.48. quare B G talium per longitudinem est 14. 37.10. qualium D E quidē linea est 120. G E autem similiter 13. 16.20. est autem etiam ipsa B G talium 78.24.37. qualium est epicycli diameter 120. subtendit enim arcum B G, qui est graduum 81.36. Quare qualium B G quidem linea est 78.24.37. diameter uero epicycli 120. talium E D quidem linea erit 643.36.39. G E autem 17.11.4. eorundē, erit igitur etiā arcus chordæ G E talium 72.46. 10. qualium est epicyclus 360. sed suppositus est etiam arcus G E A 168.3. & reliquus igitur E A graduum est 95.16.50. & chorda sua talium 88.40.17. qualiū epicycli quidem diameter est 120. E D autē linea 643.36.39. ¶ Quoniā igitur rursus arcus E A minor semicirculo demonstratus est, patet quia centrum epicycli extra E A portionem cadet. Capiatur igitur & sit C, & coniungantur D M, & C L ut rursus L quidem punctum maxima, M uero minima fiat longitudo, quoniam igitur rectangulū quod fit ex A D, & D E æquale illi rectangulo est, quod ex L D & M D producit, demonstratumq; nobis est qualium L C M epicycli diameter 120. talium B A quidem lineam esse 88.40.17. E D autē 643.36.39. earundē totam uero A D 732. 16.56. ideo cerre qd fit ex A D, & D E, hoc est, quod ex L D, & D M producit earundē 471304.46.17. ¶ Rursus quod fit ex L D, & D M cum eo, quod ex C M illud quadratum facit, quod est ex D C, linea autem C M ex centro epicycli exiens 60. partium est, quæ in se ducta facit 3600. Si hæc 3600. addamus præcedentibus 471304.46.17. habebimus quod ex D C quadratū earundem 474904. 46.17. Quare D C, quæ à centro concentrici zodiaci, epicyclumq; deferentis est, talium erit 689.8. qualium est C M, quæ à centro epicycli est 60. Quare qualium est linea, quæ est inter centra zodiaci, & epicycli 60. taliū etiam erit, quæ est à centro epicycli 5.14. quæ proportio eadem est proximē illi proportioni, quā per antiquissimas eclipfes paulo ante demonstraui. ¶ Ducatur igitur rursus in eadem descriptione à centro C ad lineam D E A perpendicularis C N X, & protrahatur A C linea, quoniam igitur qualium D C linea demonstrata est 609.8. talium erat etiam D E quidem linea 643.36.39. N E autē cum sit medieta ipsius A E 44.20.8. earundem, & erit etiam tota D E N earundē 687. 56.47. quare qualiū D C chorda est 120. taliū

erit D N 119. 47.36. & arcus suus taliū 173. 17. proximē, qualiū est circulus, qui D C N triangulo circumscribitur 360. quare angulus quocq; D C N taliū est 173.17. qualiū duo recti sunt 360. qualium uno quatuor recti sunt 360. talium 86.38.30. quare arcus etiam epicycli M E X est 86.38.30. ¶ Arcus autem L A X 93.21.30. reliquorū ad semicirculū. Est autem etiā arcus A X (cum sit medieta ipsius arcus A E) 47.38.30. proximē eorundē, erit ergo & reliquus A L graduū 45.43. sed totus A B supponebat esse 110.21. eorundē, erit ergo etiam reliquus L B arcus, quo Luna in medio secundæ eclipfis tempore à maxima longitudine distabat graduū 64.38. ¶ Similiter qm D C N angulus 86.38. proximē talium demonstratus est, qualium quatuor recti sunt 360. angulus uero D C N reliquorū ad unum rectum 3.22. supponebatur autem totus A D B angulus 7.42. eorundē esse, erit ergo reliquus angulus I D B, qui subtendit arcum à medio longitudinis motu auferendū propter inæqualitatē, quæ sit penes L B arcum epicycli reliquorū graduū 4.20. quare Luna secundum longitudinē in medio secundæ eclipfis tempore medio mo

tu obtinebat gradus Arietis 29.30. Nam ex
quisitè 25.10. Arietis, tot scilicet quot etiam
Sol Libræ gradus obtinebat.

*De emendatione mediorum longitudinis & inæquali-
tatis motuum Lunæ. Cap. VII.*

Quoniam igitur demonstraui-
mus Lunam in secunda quidem anti-
quarum eclipsis in medio ipsius
eclipsis tempore æqualiter secun-
dum longitudinem quidem 14.
44. gradus Virginis obtinuisse. Inæqualita-
tis autē à maxima epicycli longitudine gra-
dus 12.24. In secunda uerò nostri temporis
eclipsiū medio scilicet (secundū longitudi-
nem) motu 29.30. grad. Arietis obtinuisse.
Inæqualitatis uerò à maxima longitudine
gradus 64.38. patet quia in tempore quod
inter prædictas eclipses interfuit (reiectis
integræ circulis) mota medio Luna est lon-
gitudinis quidem gradibus 224.46. Inæqua-
litas uerò gradibus 52.14. sed tempus à se-
cundo anno Mardocēpadi thot 18. sequen-
te autē decimonono ante mediā noctem me-
dia tertia horæ unius æqualis parte, usq; ad
decimum nonū Adriani annum, Chiac die
secundo sequente tertio, ante mediā no-
ctem hora una æquali, annorū est ægyptia-
corum 854. & dierum 73. & horarum simpli-
citer quidem 23.50. exquisitè autem, & ad æ-
quales dies naturales 23.20. estq; totus die-
rum numerus 311783. & horarū æqualiū 23.
20. quibus per diurnos medios motus, sine
æquatione, iam nobis expositos cōuenire
(integræ reiectis circulis) inuenimus, longi-
tudinis quidem gradus 224.46. Inæqualita-
tis uerò gradus 52.31. & sic longitud. motus
idē inueniū illi, qui per expositas obserua-
tiones à nobis collectus est. Inæqualitatis
uerò 17. sexagesimis excedit, quare anteq̃
tabulas cōscriberemus, ut diurni motus e-
mendantur 17. sexagesimas per multitudi-
nem dictarū dierū partiti, & unī diei conue-
nientes partes 0.0.0.11.46.39. subtraxi-
mus à diurno medio motu inæqualitatis, q̃
ante emendationē habebat, & sic inuenie-
mus emendatum esse graduū 13.3.53.56.17.
51.59. & his consequenter reliquam tabula-
rum compositionem absoluiamus.

*De locis æqualiū Lunæ motuum longitudinis & inæqua-
litas tempore Nabonassari. Cap. VIII.*

Verū ut etiā motus eorum in eun-
dem primū Nabonassari annum,
et in primū diei thot secundū Æ-
gyptios meridiem reducamus, cœ-
dimus tempus quod inde usq; ad mediū se-

cūda antiquarū eclipsis tempus, quæ (ut
diximus) fuit secundo Mardocēpadi an-
no thot 18. sequente 19. æqualis horæ sexa-
gesimis 50. ante mediā noctem, id tempus
colligitur esse annorum Ægyptiacorū 27.
dierū 17. & horarū simpliciter simul & exa-
ctè 11.10. proximè, cui adiacent (integræ cir-
culis reiectis.) Longitudinis quidē gradus
123.22. Inæqualitas uerò grad. 193.35. hos si
à gradibus locorum mediū motus tempore
eclipsis secunda alteros ab alteris conue-
niēter subtraxerimus, habebimus quod in
primo Nabonassari anno thot secundum
Ægyptios die prima, in meridie Luna fuit
secundum longitudinē quidem 11.22. grad.
Tauri. Inæqualitatis uerò à maxima epicy-
cli longitudine habebimus grad. 268.49.
¶ Distantia autem grad. 70.37. Sol enim in
eodem tempore 0.45. Piscū grad. obtinuis-
se demonstratus est.

*De emendatione mediorum motuum latitudinis Lu-
næ, & de locis ipsorum in primo Na-
bonassari anno. Cap. IX.*

A longitudinis quidem inæqualita-
tisq; periodicos motus, & locos ip-
sorum his rationibus cōstituimus.
In latitudinis autē motu antea qui-
dem etiam ipsi errabamus eo quod uteba-
mur secundum Hipparchū illa proportio-
ne qd D sexcētis quinquagintaq; proximè
utrobis circulum suum mensuraret, bis au-
tem atq; semis umbram secundum mediā
in plenilunijs distantia. His enim supposi-
tis, & ad hæc, quantitate inclinationis obli-
qui circuli Lunæ, particularium eclipsis
termini dant. Capiebamus igitur eclipsiū
distantias & magnitudinē obscurarum
in temporibus medijs motuum latitudinis
in obliquo circulo ab altero nodorū com-
putabamus, & per demonstratam inæqua-
litas differentiam periodicos motus à ue-
ris discernebamus, & sic periodicos latitu-
dinis motus in medijs eclipsis temporibus,
& locum quo interiecto tempore per-
uenit, circulis integræ semper reiectis inue-
niebamus. ¶ Nunc autem faciliore usui uia,
quæ suppositionibus eisdem ad inueniēda
quæ sita non indiget, & motum latitudinis
per computationem illorū factum, falsum
inuenimus, & ab hoc (absque illis) percep-
to atque deprenso, hypoteses etiam ipsas
de magnitudinibus secundū distantias, nō
ita se habētes tanquam falsas redarguimus
atq; emendauimus, id ipsum in Saturni quo-
que, atq; Mercurij rationibus fecimus. Mu-
rauius

tauius enim nonnulla non exactè percepta, quoniam ueriores postea obseruationes in nos peruenerunt, quippe decet omnes qui amore ueritatis impulsus has speculationes suscipiunt, non solum ad priscorum emendationem certiore nouatq; uti uia, uerumetiam ad sui ipsorum, nec id turpe sibi putare, si non solum à seipsis, uerumetiam ab alijs ac exactiora reuocantur, præsertim cum magna hæc atque diuina professio sit: sed quomodo singula horum demonstrantur in proprijs locis explanabimus. ¶ In præsentiarum autem (ut consequenter progrediamur) ad demonstrandum latitudinis motum reuertamur, hæc demonstratio sic se habet. Nam primum ad huius medijs motus emendationem, defectus quosdam Lunæ q̄ diligentissimè conscriptos, quàm remotissimi temporis inueniri potuerunt, quesiuimus, in quibus & obseruationum magnitudines æquales fuerunt, in eodemq; nodo factæ, & in utrisq; aut à septentrione aut meridie, similiter & ad hæc Luna in distantia erat æquali. Hæc enim cum ita se habeant, necesse est ut centrum Lunæ æqualiter in utroque defectu ipsius à caudæ distet nodo, & idcirco uerus motus eius integros in medio tempore obseruationum circulos latitudinis contineat. ¶ Primā igitur eclipsim cepimus quæ primo, & trigésimo primi Darij anno in Babylone fuit obseruata, Tybi, secundū Aegyptios, tertio sequēte quarto ante mediam noctē hora mediā, diciturq; Luna defecisse ab Austro duobus digitis. ¶ Secundam, quæ Alexandriæ 9. Adriani anno fuit obseruata Pathon secundū Aegyptios die 17. sequente 18. ante mediam noctem horis 33. 5. quando similiter sexta pars lunaris diametri à meridie defecit. Erat autem & motus latitudinis Lunæ in utraq; eclipsi iuxta descendentem nodum, quod per uniuersaliores quoque rationes comprehenditur, distantia autem equalis proximè, & paulo propinquior terre, quia mediā, quod etiam ab ijs quæ de inequalitate demonstrata sunt, perspicuum est, quoniam ergo quando ab Austro Luna defecit, tunc centrum eius borealius ecliptico circulo est. Manifestū est quod in utraq; eclipsi centrū Lunæ equaliter præcedebat nodum descendentem. Sed in prima eclipsi Luna 6. 100. M. 19. à maxima epicycli longitudine distabat, medium enim tempus, mediā hora mediā noctem in Babylone præcessit. In Alexandria uerò tertia unius æqualis horæ parte, & sunt à

statuto loco Lunæ in tempore Nabonassar anni 256. dies 122. & æquales horæ simpliciter quidem 10. 20. Ad dies uerò æquatos 10. 15. Idcirco uerus motus gradibus quinq; medio minor fuit. ¶ In secunda uerò eclipsi Luna 151. 53. gradibus à maxima epicycli longitudine distabat, sunt enim etiam hîc à statuto loco Lunæ usq; ad medium eclipsis anni 871. dies 256. & æquales horæ simpliciter quidem 8. 24. exactè autem 8. 5. quapropter etiam uerus motus 4. 53. gradibus maior medio erat. ¶ In tempore igitur quod inter utraq; fuit eclipses annorum Aegyptiacorum 615. dierum 133. & horarum equalium 50. Verus Lunæ motus secundum latitudinē integros circulos absoluit, medius uerò gradib. 9. 53. Qui ex utraq; inæqualitate colliguntur, ad integros circulos defecit. Sed à medijs motibus, qui secundum Hipparchi uiam in tanto tempore colligunt decem gradibus & duæ sexagesimæ proximè, ad integras restitutiones deficiunt, quare motus latitudinis nouem sexagesimas per eam uiam excedit. Has igitur in multitudinem dierum predicti temporis 224609. proximè partiti, quod factum est 0. 0. 0. 8. 39. 18. addidimus diurno medio motui iam demonstrato, & sic emendatum diurnum medium motum inuenimus gradum 13. 13. 45. 39. 48. 56. 37. cōsequenterq; postea reliquas tabulas composuimus. Ita ergo semel motu latitudinis demonstrato, deinceps ad locorum eius constitutionem, duarum rursus eclipsium distantiam quesiuimus, in quibus cætera quidem superioribus conueniebant, nam & distantie Lunæ æquales proximè inueniebantur, & obtenebrationes similiter, & utraq; ad septentrionem uel ad meridiem, nodus uerò idem nō erat sed oppositus. ¶ Harum eclipsium prima est, quæ ad demonstrandam inequalitatem fuit usi, facta secundo anno Mardocempa di, thot, secundū Aegyptios, die 18. sequente 19. in mediā nocte apud Babylonios, Alexandriæ autem 50. unius horæ sexagesimas præcessit, asseriturq; Luna tribus digitis ab Austro defecisse. ¶ Secunda est, quæ Hipparchus etiā usus fuit facta 20. eius Darij anno, qui Cambyse successit Epiphi secundū Aegyptios die 28. sequente 29. in horis æqualibus post occasum Solis 6. 20. in quæ similiter Luna quarta diametri parte ab Austro defecit eratq; mediū tempus in Babylone ante mediā noctem 14. unius æqualis horæ sexagesimis, fuit enim tūc mediā nox in

horis 6.45. proximè, in Alexadria uerò ante mediā noctem 1.15. equalibus, facta est eclipsis utraq; cum Luna in maxima distantia esset, sed prima iuxta ascendentē nodū capitur, altera iuxta descendentē, ut etiā in ipsis æqualiter borealius circulo, qui per medium signorum est, centrū Lunę fuisse inueniatur. ¶ Sit igitur A B G obliquus circulus eius, cuius diameter A G, & supponat A punctum nodum esse ascendentē, G uerò descendentem, B autem borealissimū terminum, & intercipiatur à punctis A & G, id est, ab utroq; nodorum uersus B, borealium terminum A D, & E G arcus æquales, ita ut in prima quidem eclipsis centrū Lunę in puncto D, in secunda uerò in E fuerit. ¶ Sed tempus à statuto loco Lunę ad primam eclipsim annorum fuit Aegyptiacorū 27. & dierum 17. & horarum æquinoctialium tam simpliciter quā exactè 11.10. atq; hac de causa à maxima epicycli longitudine Luna distabat grad. 12.24. & medius motus eius maior erat q̄ uerus 59. sexagesimis. ¶ Tempus autem usq; ad secundam eclipsim similiter Aegyptiacorum annorum 245. & dierum 327. & horarum æquinoctialium simpliciter quidem 10.45. exactè autē 10.15. & hac de causa Luna à maxima epicycli longitudine distabat gradibus, 2.44. eratq; medius motus maior quā uerus 13. sexagesimis. ¶ Tempus etiam quod inter has obseruationes interfuit quodq; 218. Aegyptiacos annos continet, & dies 309. & horas æquales 23.5. secundū latitudinis motum mediū iam expositū colligit (reiectis integris circulis) grad. 160. & 4. sexagesimas. ¶ Sit ergo propter hec medius etiam centrū Lunę motus in prima quidem eclipsi in puncto F. In secunda uerò in I, & quoniam F B I arcus graduum est 160.4. D F autem sexagesimarum 19. E I uerò sexagesimarum 13. colligetur etiam arcum D E graduum esse 160.50. quare utriq; simul A D, & E G arcus reliquorum ad semicirculum sint graduum 19.10. & utriq; ipsorum per se (quoniam æquales sunt) 9.35. eorundem, quibus uerè Lunę motus in prima quidem eclipsi à nodo descendentē deficiebat. In secunda uerò descendentē præcedebat, quare etiam arcus A F grad. est 10.34. & reliquus I G grad. 9.22. Ergo medius quoque Lunę mo-

tus in prima quidem eclipsi ab ascendente nodo deficiebat grad. 10.34. distabatq; à boreali termino grad. 280.34. In secunda uerò 9.22. grad. descendentem præcedebat, distabatq; ab eorum boreali termino graduum 80.38. Quare quoniam tempus à loco Lunę statuto usq; ad eclipsis primæ medium cōtinet (reiectis circulis) grad. 286.19. si hos

à loco eclipsis primæ, hoc est, grad. 280.34. (adiecto circulo) subtraxerimus, habebim⁹ locum mediū motus latitudinis à boreali termino grad. 354.15. in primo Nabonassar anno, prima die thot secundum Aegyptios in meridie.

Expositio tabulæ primæ ac simplicis in æqualitate Lunæ. Cap. X.

Verum quoniam ad discernendas coniunctiones, & oppositiones, calculosq; ipsarum, secunda, quā demonstraturi sumus, inæqualitate nos indigemus, particularium partium tabulam fecimus, quarum computationē per lineas sicut & in Sole adinuenimus, usq; sumus proportionē 60. ad 5.14. sexagesimas proxime, partitq; sumus similiter quartas quidē partes illas, quæ maxime longitud. adherent per grad. 6. eas uerò quæ minime lōgitud. adhærēt per grad. 3. Vt rursus tabule descriptio hui⁹ solaris similis sit, uersusq; 45. ordinis 3. quorum duo primi numeros graduum inæqualitatis cōtinet certius addendos, subtrahendosue gradus, qui singulis partibus accommodantur, ita subtractio quidē tam in longitudinis quā in latitudinis calculo fit quando inæqualitatis numerus, qui à maxima epicycli longitudine colligitur usq; ad 180. grad. ascendit. Additio uerò quando 180. grad. excedit, & tabula huiusmodi.

Tabula

Tabula primæ simplicisq; in-
æqualitatis)

Numeri communes		Additio Subtractio	
G	G	G	M
6	254	0	29
12	348	0	57
18	342	1	25
24	336	1	53
30	330	2	19
36	324	2	44
42	318	3	8
48	312	3	31
54	306	3	51
60	300	4	8
66	294	4	24
72	288	4	38
78	282	4	49
84	276	4	56
90	270	4	59
93	267	5	0
96	264	5	1
99	261	5	0
102	258	4	59
105	255	4	57
108	252	4	53
111	249	4	49
114	246	4	44
117	243	4	38
120	240	4	31
123	237	4	24
126	234	4	16
129	231	4	7
132	228	3	57
135	225	3	46
138	222	3	35
141	219	3	23
144	216	3	10
147	213	2	57
150	210	2	43
153	207	2	28
156	204	2	13
159	201	1	57
162	198	1	41
165	195	1	25
168	192	1	9
171	189	0	52
174	186	0	35
177	183	0	18
180	180	0	0
Prima Min.	Secunda Additio		

Quod non penes suppositionum sed penes computatio-
num differentias lunaris inæqualitatis quantitas diuer-
sa est secundum Hipparchū. Cap. XI.

His ita iam demonstratis non iniu-
ria quispiā quæreret quam ob cau-
sam per expositas ab Hipparcho
ad huius inæqualitatis cōsideratio-
nē lunares eclipses nec eadē proportio illi
colligitur quā nos demonstrauimus, nec pri-
ma excentricitatis suppositio, secundē, quæ
per epicyclum est, consonare conuenireq;
(ut demonstrauimus) inuenitur. ¶ In prima
enim suppositiōe ex computationibus col-
ligitur eam esse semidiametri excentrici ad
lineam, quæ inter cētra ipsius & zodiaci est
quam habent 3144. ad 327.50. proximē, quæ
proportio eadē est proportioni 60. ad 6.15.
¶ In secunda uerō colligit proportionem
semidiametri zodiaci circuli usque ad epi-
cycli centrum, ad semidiametrum epicycli
eam esse quam habent 3122. ad 247.30. quæ
proportio eadem est proportioni 60. ad 4.
46. Facit autem maximā inæqualitatis dif-
ferentiam, proportio 60. ad 6.15. graduum
5.49. proportio autem 60. ad 4.46. grad. 4.
34. cum secundum nos proportio 60. ad 5.
14. differentiam predictā 5. graduū proximē
faciat. Quod autē nō propter suppositio-
num differentia (ut aliqui putarent) hic er-
ror secutus est tum ratione paulō ante pa-
tuit, quoniam utroq; modo eadem penitus
accidere apparētia demonstratum est, tum
si per numeros computationem facere uo-
luerimus, eandem ex utraq; suppositione
fieri proportionem inueniemus, dummo-
do eisdem apparentibus in utraq; utamur.
¶ Nec diuersa (sicut Hipparchus) accipia-
mus, possibile sic enim est, cum non eedem
eclipses capiantur, errorem uel penes ip-
sas obseruationes, uel penes distantiarum
computationes accidere. ¶ Inueniemus igitur
etiam in illis eclipsibus rectē opposi-
tiones obseruatas fuisse, conuenienterq; fa-
ctas positionibus equalis motus à nobis de-
monstratis. Computationes autem distan-
tiarum, quibus proportionis quantitas de-
monstratur non diligenter factas fuisse,
quorum utrunque à primis tribus eclipsi-
bus initium capientes demonstrabimus.
Tres igitur eclipses à Babylone delatas i-
biq; obseruatas ait. ¶ Primamq; fuisse in
Phanostrati magistratu apud Athenien-
ses, mense possideone, defecisseque Lunæ
paruam circuli partem ab ortu æstiuo no-
ctis, & occidit (inquit) adhuc deficiens.

Hicannus

Hic annus 366. à Nabonassaro fit secundū Aegyptios (ut ipse ait) thot 26. sequēte 27. post mediam noctem horis 5. 30. media enim pars horę ad diem restabat. Verū cū Sol circa finē Sagittarij sit, nocturnę horę unius tempora, in Babylonia 18. sunt, nox enim horarum 14. 24. æqualium est. Temporales igitur horę 5. 30. colligunt æquales horas 6. 15. principium igitur eclypsis fuit post horas æquales 18. 36. post meridiē diei 26. Sed quoniam parua pars obscurata fuit totum eclypsis tempus fuisse debet horis 1. 30. proximē. Medium uerō eclypsis post meridiē horis equalibus 19. 20. ¶ Quare in Alexandria rursus medium huius eclypsis tempus fuit post meridiem diei uigesimali sexti horis 18. 30. Est autem tempus a dato loco Lunę in primo Nabonassari anno usque ad expositum 365. Aegyptiaco rum annorum, & dierum 25. & horarum equalium simpliciter quidem 18. 30. exactē uerō 18. 14. ad quod computantes secundum expositas nobis rationes, uerū Solis motum inuenimus obtinuisse Sagittarij gradum 28. 18. Lunę autem mediū quidem motum Geminorum 24. 20. uerū autem 28. 17. secundum inæqualitatem enim 227. 43. gradus à maxima epicycli longitudine distabat. ¶ Sequentem deinde eclypsim ait in magistratu Phanostrati apud Atheniēses, Stirophorionis mensis fuisse Phamenoth secundum Aegyptios die 24. sequente 25. defecitq; (ut ait) ab ortu æstiuo prima hora transacta, hoc tempus colligitur esse à Nabonassaro annorum 366. Phamenoth die 24. sequente 25. ante mediam noctem horis temporalibus 5. 30. proximē, quoniam igitur Sol iuxta finem Geminorum fuit, una noctis hora in Babylone temporum 12. est, Quare 5. 30. horę temporales faciunt æquales 4. 24. ¶ Principium eclypsis fuit horis 7. 36. equalibus post meridiem diei 24. sed quoniam totum eclypsis tempus trium scribitur horarum fuisse, medium uidelicet fuit post horis equalibus 9. 10. debuit ergo Alexandria post meridiē diei uigesimalę quartę horis equalibus 8. 15. proximē facta fuisse. Anni ergo à cōstituto loco rursus sunt 365. & dies 203. & æquales horę simpliciter quidem 8. 15. exactē uerō 7. 50. quo in tempore inuenimus Solem exactē obtinuisse Geminorum grad. 21. 46. Lunam autem Sagittarij medio quidem motu gradus 23. 58. exactē uerō 22. 48. secundum inæqualitatem enim 37. 37. à maxima epicycli longitudine

distabat. Colligitur autem distantia à prima ad secundam eclypsim dierum 177. & horarum æqualium 13. 36. in quibus Sol motus fuit gradus 173. 28. ¶ Sed Hipparchus demonstrauit quod numerus dierum distantia fuisset 177. & horarum æqualium 13. 45. & graduum 173. octaua unius gradus parte minus. ¶ Tertiam ait fuisse magistratu Euandri apud Atheniēses mense primo Possideone thot secundum Aegyptios die 16. sequente 17. & defecit, ut ait, tota incipiens ab ortu æstiuo quatuor horis transactis, quod tempus etiam à Nabonassaro colligitur annorum 367. thot die 16. sequente 17. ante mediam noctem horis 2. 30. Sed cū Sol duas Sagittarij pegerit partes, hora noctis in Babylone temporū est 18. proximē, quare 2. 30. horę temporales tres æquales horas faciūt, & sic principii eclypsis fuit post meridiem diei 16. horarum 6. equalibus. Et quoniam tota defecit totum quidem tempus quatuor horarum æqualium fuit, & medium tempus uidelicet post meridiem horis 11. quare medium tempus in Alexandria debet fuisse post eandem meridiem horis æqualium 10. 10. ¶ Est autem tempus à locis cōstitutis annorum 366. dierum 15. & horarum æqualium simpliciter quidem 10. 10. exactē uerō 9. 50. ¶ In quo tempore inuenimus Solem exactē, hoc est, uero suo motu obtinuisse Sagittarij gradum 17. 30. et Lunam in medio quidem motu Geminorum graduum 17. 20. exactē uerō 17. 28. secundum inæqualitatem enim 181. 12. gradus à maxima epicycli longitudine distabat. Colligitur autem à secunda ad tertiam eclypsim tempus dierum 177. & horarum equalium 2. graduum uerō 175. 44. sed hanc distantiam Hipparchus rursus supposuit dierum 177. & horarum æqualium 1. 40. gradus uerō 175. 8. apparet igitur in computationibus distantiarum errasse in diebus quidem per unam tertiam unius æqualis horę partem. In gradibus uerō 36. sexagesimis gradus unius proximē, in utraque distantia quę non paruam in quātitate computatōnis seu proportionis differentiā facere possunt. ¶ Sed transeamus nunc ad tres eclypses postremō ibi positas & Alexandria obseruatas, ut ait, quarum primā asserit fuisse anno 54. secundā (secundū Calippū) peridi Mesore secundū Aegyptios die 16. & incepit Luna deficere ante ortum suum per mediam horam, repletaq; rursus fuerat in tertiā horę medio. Quare medium tempus fuit

fuit hora secunda incipiente, ante mediam noctem horis tam temporalibus quam æqualibus 5. ☉ autem circa Virginis finem fuit. Quare post meridiem diei 16. horis æqualibus sept. medium eclipſis tempus Alexandriæ fuit, est autem à constitutis locis et anno Nabonassari primo annorū ægyptiacorum 546. dierum 345. & horarum æqualium simpliciter quidem 7. exacte uero 6. 30. in quo tempore Solem exacte obtinuisset inuenimus Virginis grad. 26. M. 6. & Lunam medio quidem motu Piscium grad. 22. exacte uero 26. 7. secundum inæqualitatem enim gradib. 300. 13. à maxima epicycli longitudine distabat. ¶ Sequentē autē deinceps eclipſim 55. anno eiusdem periodi factam asserit Mechir secundum Aegyptios die 9. & incepit 5. 20. noctis hora transacta, deficitq; tota. Fuit ergo eclipſis principium post meridiem diei nonæ horis 11. 20. Sol enim iuxta finem Piscium erat, mediū uero tempus fuit post meridiem horis 13. 20. tota enim Luna defecit, estq; à locis constitutis usque eclipſim tempus annorū Aegyptiacorum 547. dierum 158. & horarum æqualium simpliciter quā exacte 13. 20. in quo tempore Solem 26. 17. grad. Piscium exacte obtinuisset inuenimus, & Lunam medio quidem motu 1. 7. Libræ gradū, exacte autem & uero motu suo 26. 16. Virginis gradum, secundum inæqualitatem enim 109. 28. grad. à summa epicycli longitudine distabat. Colligitur autē distantia tempus à prima ad secundam eclipſim dierum quidem 178. & horarum æqualium 6. 50. ¶ Solis autem 180. 11. ¶ Sed Hipparchus demonstrationem hanc fecit quod huius distantia tempus fuerit dierum 178. & horarum æqualium 6. gradus uero ☉ 180. 20. ¶ Tertiā eclipſim fuisse ait eodem 55. anno secundæ per-

riodi Mesore secundum Aegyptios die 5. & incepit transacta noctis hora 6. & 40. sexagesimis deficitq; tota, mediū autē tempus asserit fuisse in horis 8. 20. proximē, hoc est, post mediam noctem horis temporalibus 2. 20. sed cum Sol iuxta medietatem Virginis fuerit noctis in Alexandria hora 14. 24. temporum est, horæ igitur 2. 20. temporales faciunt horas æquales 2. 15. proximē, quare mediū tempus fuit post meridiē diei quintæ horis æqualibus 14. 15. ¶ Est autem à constitutis locis tempus annorum Aegyptiacorum 547. dierum 334. & horarum æqualium simpliciter quidem 14. 15. exacte uero 13. 45. In quo tempore Solem 15. 12. Virginis gradum exacte obtinuisset inuenimus, Lunam autem medio quidem motu 10. 24. Piscium, exacte uero 15. 13. secundum inæqualitatem enim 249. 9. gradibus à maxima epicycli longitudine distabat. Colligitur autem etiam distantia à secunda eclipſi ad tertiam tempus dierum 176. & 24. sexagesimarū horæ unius æqualis gradus uero 168. 55. sed hanc etiam distantiam Hipparchus 176. dierum horæ 1. & 20. sexagesimarum unius æqualis horæ supposuit, & gradus ☉ 168. 33. Quare hic quoque uidetur errasse, in gradibus quidem sextam & quintā partem proximē grad. unius. In diebus autem 56. sexagesimis proximē horæ unius æqualis, quæ similiter magnam expositę proportionis differentiam faciunt. Ante oculos igitur causa distantię posita iam est, quare magis confidentes proportionē inæqualitatis (quam ipsi demonstrauius in oppositiōnibus coniunctionibusq; Lunæ) utemur, cum etiam eclipſes istæ, quas Hipparchus conscripsit, summo opere rationibus nostris conuenire uideantur.

Magnæ

MAGNAE COMPOSITIONIS Cl. Ptolemæi Pheludienfis

Alexandrini, Liber quintus.

De constructione instrumenti quod astrolabium uocatur. Cap. I.

Erunt ad oppositiones quidem, atque coniunctiones, & eclipses, quæ in eis fiunt primæ simplicisq; inæqualitatis ratione sufficere inuenimus, etiam si ipsa nobis sola capiatur, sed ad particulares motus in alijs ad Solem aspectibus non sufficientem aliquis ipsam inueniet. Secunda enim (etiam ut diximus) inæqualitas Lunæ penes solares distantias comprehenditur, hæc in oppositione atq; coniunctione ad primam restituitur. Maxima uero est in utraq; quadratura, id animaduertimus, credidimusq; tam à progressibus Lunæ, quos Hipparchus conscripsit quàm ab alijs, quos nos in instrumento ad hæc nobis constructum, accepimus. hoc ita se habet. ¶ Duas armillas exquisitè tornatas superficibus quadratas, ac magnitudine mediocres, & undiq; similes equalesq; inter se, secundum diametrum ad rectos angulos in ipsis superficibus aptabimus. Ita ut altera eorū circulus per medium signorum esse intelligeretur. Altera circulus qui per polos ipsius & equinoctialis est, hic meridianus appellatur in quo ab una sectionum utrinq; per quadrati latera coepimus puncta, quibus poli circuli, q; per medium signorum est, dissепarant, & in utrinq; cylindros tam ad interiorem quàm ad exteriorem superficiem extantes coaptauimus. Deinde ad exteriorem armillam aliam coaptauimus, quæ undique concaua sui superficie, conuexa duarum coaptatarum armillarū secundeq; quadrabat, ut circa predictos polos circuli, qui per medium signorum est possit per longitudinem circumduci. Interiorem quoq; aliam similiter armillam adaptauimus. Cuius conuexa superficies concauam duarum armillarum ubique tangebatur. Ita ut similiter secundum longitudinem circa eosdem polos exteriori circumduceretur, hanc interiorem armillam, & iam, quæ pro zodiaco est in 360. circumferentiæ gradus diuisimus, partesq; graduum quotquot poterimus. Deinde aliam armillam exquisitè adaptauimus in qua fo-

ramina sunt diametraliter eminentia sub interiore duarum armillarum, ut in eadem illius superficie ad utrumq; predictorum polorum gratia obseruandæ latitudinis possit transferri. His ita factis, arcum, qui inter duos polos zodiaci uidelicet, atq; equinoctialis in circulo, qui per utrosq; polos esse intelligitur, ab utrisq; zodiaci polis elongauimus, & extremitates diametraliter rursus inter se oppositas coaptauimus ad meridianum, illi similem quem principio compositionis ad obseruationes arcuum meridiani, qui inter solstitia sunt explanauimus. Hoc igitur, secundum positionem illius, statuto, id est, recto ad superficiem horizontis & secundum eleuationem poli habitatio nis proposita, & ad hæc parallelo ad superficiem naturalis horizontis. Interioris circumductio armillarum ab ortu ad occasum fiat in polis equinoctialis consequenter ad primam totius lationem, sic instrumēto constituto, quandoq; Sol & Luna super terra uideri poterant, exteriorē quidem astrolabij armillam in illo gradu in quo Sol proximè tunc inueniebatur constituēbamus, & armillam, quæ per polos est circumducebamus, ut sectione armillarum, quæ ad solarem erat gradum exactè ad Solem uersa utraq; armilla, quæ per medium signorum, & quæ per polos eius est, simul seipsas obumbrarent. Vel si stella perspiceretur in uno oculorum, in altero laterum exterioris armillæ sub gradu, qui opponitur in armilla, qui per medium signorū est posito, per oppositum atq; parallelū circuli latus quasi utrisq; superficibus ipsorū stella sit conglutinata in eorum superficie perspiciatur. Alteram uero armillam quæ intra astrolabium est ad Lunam uel illud quod queritur uertemus, ut simul Solē aut aliud quod uis prospiciendo. Luna quoque uel quicquid queritur per utraq; foramina, quæ in adaptato minore circulo sunt, perspiciatur. Sic enim & quem gradū circuli, qui per mediū signorum est per longitudinē obtineat inuenimus à sectione interioris circuli, quæ fit per diuisionem sui ipsius circuli equipolentis, & quod gradus ad septentrionē uel ad meridiem ab ipso distet, nō ignoramus, sicut

1 Eclipsa

2 Meridianus

3

4

5

sicut in circulo, qui est per polos eius, tum per diuisionem ipsius interioris astrolabij, tum per inuentam distantiam à medio foramine, quod super terram est eius armillule, quæ ad mediam lineam circuli signorum traducitur.

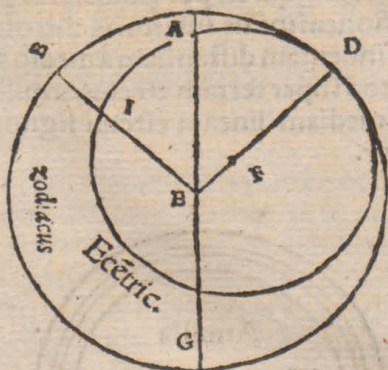

De suppositione quæ ad duplicem Lunæ in æqualitatem pertinet. Cap. II.

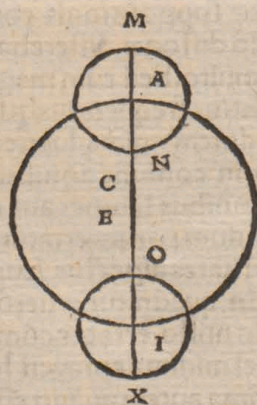
Huiusmodi ergo simpliciter facta obseruatione distantiæ Lunæ ad Solem, tū ex illis, quæ Hipparchus conscripsit, tum ex eis, quæ nos obseruabamus modò consone computationibus præpositæ suppositionis comprehendebant, modò distonæ, differebantq; nunc pauco nunc multo. Sed cum magis atq; magis, & diligentius frequentiusq; huius inæqualitatis ordinem animaduerneremus, intelleximus q; in coniunctionibus quidem atq; oppositionibus semper aut nihil sensibile aut admodum parum erratur tantumq; quantū diuersitates aspectus Lunaris possent efficere. In quadraturis uerò utrisq; in minimo uel in nullo erratur cū Luna uel in maxima uel minima epicycli longitudine sit. In maxima autem quādo est in medio cursu, & primæ inæqualitatis differentiam maximam facit, & ad hæc quando prima inæqualitas in quauis quadratura subtrahendi uim habet, tunc enim minor Lunæ locus inuenitur quā si primam solūmodo subtractionem computares, quando autem addēdi maior similiter proportionaliterq; ad qualitatem primæ additionis subtractionisue, ut ex hoc ordine perspiciatur, quod etiam epicyclus Lunæ in excentrico feratur, remotissimusq; in coniunctionibus, & oppositionibus à terra fiat, proximus autē in utrisq; quadraturis, quod accidere potest si prima suppositio talem emendationem accipiat. ¶ Intelligatur cōcentricus circulo, qui

per medium signorū est, in obliqua Lunæ superficie præcedere sicut & antea gratia latitudinis circa polos zodiaci tanto quanto latitudinis motus longitudinis motum excedit, Luna uerò epicyclum, ita pertransire ut in arco eius remotissimo à terra ad præcedentia moueatur, consequenter ad restitutionem primæ inæqualitatis. In hac igitur obliqua superficie duos motus æquales, & inter se contrarios supponimus, & ambos circa centrum circuli, qui per medium signorum est. Vnum qui centrum epicycli ad successionem signorum circumducatur, consequenter ad restitutionem latitudinis, alterum, qui centrum, & maximam longitudinem excentrici circuli, qui in eadem superficie accipitur, in quo cētrum epicycli semper erit, circumducatur ad præcedentia signorum tanto quanto latitudinis motum distantia duplicata excedit, hoc est, excessus mediij Lunaris per longitudinem motus ad solarem, ita ut in uno (uerbi gratia) die centrū quidem epicycli cum 13. 14. proximè latitudinis gradus ad successionem signorū pertransierit, uideatur in circulo, qui per medium signorum est 13. 11. gradus pertransisse, propterea q; totus obliquus circulus tres sexagesimas ad præcedentia inde auferat. Maxima uerò excentrici longitudo contra ducatur rursum ad præcedentia gradibus 11. 9. quibus 24. 23. duplicatæ distantiæ gradus, latitudinis gradus 13. 14. excedūt, sic enim excentricusq; motus contraria circumductione, quæ (ut diximus) circa zodiaci centrum fit, motus quem centrum epicycli facit distabit à motu, qui fit à centro excentrici per arcum compositū ex gradibus 13. 14. & 11. 9. duplum illi qui 12. 11. 30. proximè distantia graduum habet, idcirco bis in menstro tempore excentricum epicyclus pertransibit, et restitutio, quæ ad maxima intelligitur excentrici longitudine fieri in coniunctionibus, atq; oppositionibus medijs absoluetur. ¶ Verū ut præ oculis hæc suppositio fiat, intelligatur rursus in obliqua Lunæ superficie circulus, qui per mediū signorum est concentricus A B G D. circulus, cuius centrum E, & diameter A B G, & supponatur simul esse in A pūcto maxima excentrici longitudo, cētrum epicycli, borealis terminus, principij Arietis, & Solis medius motus. In diurno igitur motu totā superficiē affero ab A pūcto, ad D circa centrum E tribus sexagesimis proximè ad præcedentia moueri, ut borealis terminus in K gradus

gradus 29.57. Piscium peruenerit. Cum autem duo etiam contrarij motus à linea simili lineæ E A circa E rursus zodiaci centrum æqualiter fiât in diurno itidem dico motu, lineam quidem, quæ per cẽtrum excentrici similem lineæ A E æqualiter ad præcedentia signorum circumductam ad lineam E D maximam quidem excentrici longitudinẽ ad D punctum deferre, & circa F centrum describere D E excentricum, ita ut faciat arcum AD graduum 11.9. eam uerò lineam, quæ per centrum epicycli E pertransit æqualiter rursum ad successionem signorum uersum E B circumductam, cẽtrum quidem epicycli deferre ad I. Arcuum uerò A B facere gradus 13.14. ut I cẽtrum epicycli à boreali quidem termino 13.14. latitudinis gradibus distare perspiciatur. A principio autem Arietis 13.11. lōgitudinis gradibus eò quòd borealis terminus interea in 29.57. Piscium gradus peruenerit, ex pũcto uerò D hoc est, à maxima excentrici longitudine collectos utriusq; A D & A B arcuum gradus 24.23. qui distantię diurnę duplices sunt. Sicutigitur quoniam utriq; motus, qui est per B, & qui est per D in medietate medij temporis menstrui unam restitutionem ad inuicem faciunt, patet quòd in quarta eiusdem tẽporis parte, & ad hæc in media & quarta diametraliter omnino inter se opponẽtur, id est, in medijs quadraturis centrum epicycli, quod est in E B diametraliter opponet ED maximæ longitudini excentrici in minima eius longitudine factum: cum hæc ita se habeant perspicuum est penes excentricum quidem, hoc est, penes similitudinẽ siue inæqualitatem D B arcus ad arcum D I, nulla differentia erit. Penes æqualem motum lineæ E B, non enim D I excentrici sed D B circuli, qui per medium signorum est arcum equaliter pertransit, quoniam nō circa F excentrici centrum, sed circa E circumducitur. Penes autem solam differentiam, quæ per epicyclum ipsum efficitur, nam, eo quæ propinquior terræ fiat, auget semper inæqualitatis differentiam æqualiter secundum subtractionem & additionem anguli ipsum intercipientis, iuxta uisum, qui angulus in propinquieribus terræ positionibus maior efficitur, nulla igitur omnino penes suppositionem primã differentia erit, quando centrum epicycli in A longitudine maxima erit, quod fit in cōiunctionibus & oppositionibus Lunæ medijs. Si em̃ circa centrum A epicyclũ M N descriperimus fiet

proportio A E lineæ ad lineam A M, quæ per eclipses demonstrata est. Maxima uerò differentia erit quādo epicyclus per i minimam excentrici longitudinẽ trāsitum facit. Sicut epicyclus, qui describit per puncta X O, quòd rursum in medijs accidit quadraturis. Maior enim fit proportio X I lineæ ad I E lineam ceteris omnibus, quæ in alijs positionibus colliguntur. Nam cum linea X I æqualis semper & eadem sit, à centro enim est epicycli linea E I cum sit à centro terræ omnibus alijs, quæ ad excentricum protrahuntur, minor esse agnoscitur.

De quantitate huius inæqualitatis D, quæ penes distantiam suam à ☉ accidit. Cap. III.

Sed ut quanta maxima inæqualitatis differentia fiat perspiciamus, quando in minima excentrici lōgitudine epicyclus inuenitur, obseruauimus in his Lunæ ad Solem distantijs, in quibus & cursus eius medij proxime fuerunt. Tunc enim maxima inæqualitatis differentia fit, & distantia eius à Sole media accepta, quartam proximẽ partem faciebat. Quando etiam epicyclus in longitudine minima excentrici erat, & ad hæc in quibus, istis sic se habentibus, nullam diuersitatem aspectus per

per longitudinē Luna faciebat. Nam his ita se habentibus, si etiam distantia secundum longitudinem, quæ observatione instrumē tali apparuit eadē uerā distantiā sit, tuto certē differētiā etiā secundē inæqualitatis (quā quærimus) capietur, his igitur obseruationibus facta cōsideratione, inueniebamus quādo in minima longitudine erat epicyclus, maximam inæqualitatis differētiā fieri, ad mediū quidem progressum graduum 7. 40. proximē ad primā uerō equalitatem 2. 40. ¶ Sed ut (exempli gratia) una uel altera obseruatione ante oculos hæc diiudicatio ponatur, secūdo anno Antonini Phamenoth, secundum Aegyptios, die 15. post ortum Solis ante meridiem horis æqualibus 5. 15. Solem, & Lunam instrumentali obseruatione perspeximus. Sol igitur in Aquarii gradib. 18. 50. prospiciebatur, cumq; quartus grad. Sagittarij in medio esset coelo, Luna perspiciebatur 9. 40. Scorpiōis gradus obtinere, obtinebat autem totidem uerō etiam motu suo. Nam cum esset in prima parte Scorpionis, & distaret à meridiano per longitudinē uersus occasum hora 1. 30. nullum sensibilem diuersitatis aspectum faciebat. Est autem à locis in primo anno Nabonassari cōstitutis usq; ad obseruationē tempus annorum Aegyptiacorū 885. & dierum 203. & horarum equalium simpliciter exactēq; 18. 45. in quo tēpore Solem inuenimus medio motu obtinuisse 16. 27. gra. Aquarij, exactē autem 18. 50. sicut & per Astrolabiū perspiciebatur, Luna quoq; in illa hora ex prima suppositione media obtinuisse inueniebat secundum longitudinem quidem Scorpionis grad. 17. 20. & sic distantia media à quarta proximē partis erat. Inæqualitatis autē à maxima epicycli longitudine graduū 87. 19. iuxta quas rursus maxima inæqualitatis differētiā sit, erat igitur uerus motus medio minor gradibus 7. 40. pro 5. qui ex prima inæqualitate inueniebantur. ¶ Rursus ut etiam per obseruatos ab Hipparcho tales progressus differentia in similibus pateat, unam eius apponemus obseruationē, quā ait anno 50. tertie secundū Calippū periodi obseruasse. Epiphi, secundū Aegyptios, die sextodecimo 40. sexagesimis primæ horæ transactæ. Cursus igitur, ait, fuerat grad. 241. & Sol perspiciebatur esse in gradibus Leonis 8. 35. Luna uerō uidebatur in grad. Tauri 12. 20. quas etiam proximē uero motu obtinebat. Fit igitur exacta inter Solem & Lunam distantiā graduum 86. 15. sed cum

Sol in prima parte Leonis in Rhodo sit, ubi obseruatio fiebat. Vna hora diei temporum est 17. 20. quare horæ 5. 20. temporales ante meridiem faciunt equales 6. 10. facta fuit igitur obseruatio ante meridiem diei sextadecimæ horis æqualibus 6. 10. eratq; in medio coeli Tauri gradus nonus. Colligitur ergo à statutis similiter locis ad obseruationem tempus annorum egyptiacorū 619. & dierum 314. & horarum æqualium simpliciter quidē 17. 50. exactē uerō 17. 45. in quo tempore secundū demonstrata, quoniam idem meridianus est per Rhodum & Alexandriam proximē inuenimus Solem medio motu obtinuisse 10. 27. gra. Leonis, exactē autem 8. 20. Lunam etiam medio motu secundum longitudinem quidem 4. 25. gradus Tauri, ut media rursus distantia à quarta partis proximē esset. Secundum inæqualitatem uerō à maxima epicycli longitudine gradus 257. 47. in quibus proximē fit maxima penes epicyclum inæqualitas. Colligitur ergo à media Luna, usque ad Solem uerum distantia 93. 55. grad. obseruataq; fuit à uera Luna ad uerum Solem graduum 86. 15. plures igitur Luna secundum uerum quam secundum medium motum habebat grad. 7. 40. pro 5. qui est secundum primam suppositionem. Manifestum autem extitit, quod quum istæ duæ obseruationes in secūda quadratura factæ sint, nostram quidem à prima inæqualitate gradibus 2. 40. defecisse, Hipparchi autem totidem excessisse. Nam tota etiā inæqualitas uim subtrahendi habebat in nostra, in Hipparchi uerō addendi. ¶ Sed ex alijs quoque pluribus obseruationibus 7. 40. proximē (quando epicyclus prope minimam excentrici longitudinem est) maximam inæqualitatis inuenimus differentiam.

Gauric.

¶ Sed ex alijs pluribus huiusmodi obseruationibus maximam inuenimus inæqualitatis differentiam partes 7. M. 40. fere, quando epicyclus in sectione eccentrici fuerit quæ maximē ad terram accedit, utpote in abscissis opposito.

De proportionē excentricitatis lunaris circuli.

Cap. IIII.

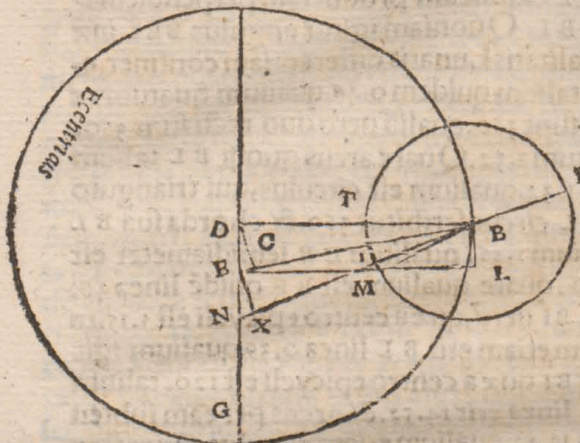
HAec cum ita se habeāt sit A B G excentricus Lune circulus, cuius cētrum D, & diameter A D G, in qua E zodiaci centrum esse supponatur, ita ut A quidem punctum maxima longitudo

K 2

Alexandri Pharmuti, secundum Aegyptios. 11. incipiente hora secunda, et Sol quidem, ait, perspiciebatur esse in Tauri gradibus 7.45. Luna uero in Piscium 21.40. erat autem exacte in 21.28. In tempore igitur dicto uera Luna distabat a uero Sole ad successionem signorum gradibus 313.42. proxime. Verum quoniam secunda incipiente hora, observatio fuit ante meridiem diei undecimae horis proxime 5. temporalibus, quae in Rhodo tunc faciebant 5.40. xquales proxime, colliguntur a constituto nobis tempore usque ad observationis tempus anni Aegyptiaci 620. & dies 219. & equales horae simpliciter quidem 18.20. exacte autem 18. solum, in quo tempore inuenimus Solem secundum medium motum in Tauri gradibus 6.41. secundum uerum autem 7.45. Lunam uero media secundum longitudinem quidem in Piscium gradibus 22.13. secundum inaequalitatem autem a maxima epicycli longitudine media distabat gradibus 185.30. & sic mediae Lunae a uero Sole distantia colligitur fuisse graduum 314.28. ¶ His ita suppositis sit ABG excentricus Lunae circulus, cuius centrum D, & diameter ADG, in qua sit E centrum Zodiaci, & describatur circa B centrum FIT Lunae epicyclus, & circunducatur epicyclus quidem ad successionem signorum sicut ex B ad A, Luna uero in epicyclo sicut ex F ad I, & T, & coniungantur DB, & ETBE, quoniam igitur in medio tempore menstruo duae restitutiones epicycli ad excentricum continentur, & in praeposita figuratione media Luna 315.32. gradibus a medio Sole ad successionem signorum distabat. His duplicatis, integroque subtracto circulo, habebimus distantiam epicycli a maxima excentrici longitudine ad successionem signorum factum graduum 271.4. Quare AEB quoque angulus reliquarum ad quatuor rectos partium erit 88.56. ducatur igitur ex D puncto ad EB lineam perpendicularis DC, quoniam ergo DEB angulus talium est 88.56. qualium quatuor recti sunt 360. qualium uero duo recti 360. talium 177.52. erit etiam arcus DC, talium 177.52. qualium est circulus, qui triangulo DEC circumscribitur 360. arcus autem EC reliquarum ad semicirculum 2.8. quare chorda quoque suae DC quidem talium erit partium 119.59. qualium est DE diameter 120. EC uero 2.14. eorundem quare qualium est DE, quae inter centra est 10.19. & DB, quae est a centro excentrici 49.41. talium etiam est DC rursum 10.19. proxime, EC autem simi-

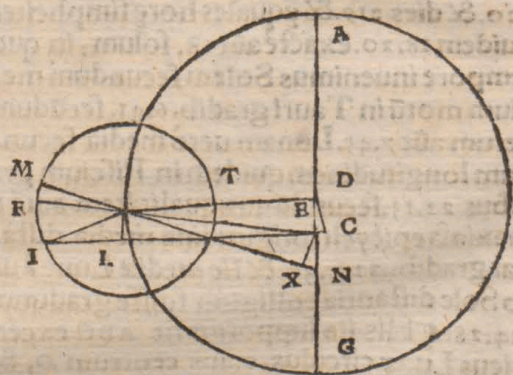
liter 0.12. & quoniam si quadratum DC auferas a quadrato DB fit quadratum BC, habebimus etiam BC quidem 48.36. earundem, totam uero BE 48.48. ¶ Rursus quoniam mediae Lunae a uero Sole distantia graduum erat 314.28. Vera autem Lunae, sicut observatio demonstrat, 313.42. Vt differentia inaequalitatis eius subtrahat grad. 0.46. considereturque medius Lunae motus per lineam EB supponaturque Luna, quoniam in minima epicycli longitudine erat, in I puncto coniunctisque lineis EIL, & BI, protrahatur ex B ad EIL lineam productam perpendicularis BL. Quoniam igitur angulus BEL inaequalitatis Lunaris differentiam continet, erit talium quidem 0.46. qualium quatuor recti sunt 360. qualium uero duo recti sunt 360. talium 1.32. Quare arcus quoque BL talium est 1.32. qualium est circulus, qui triangulo EBL circumscribitur 360. & chorda sua BL talium 1.36. qualium EB semidiameter est 120. quare qualium est BE quidem linea 48.48. BI uero, quae a centro epicycli est 5.15. talium etiam erit BL linea 0.39. qualium igitur est BI quae a centro epicycli est 120. talium BL linea erit 14.52. & arcus per eam subtensus 14.14. qualium etiam circulus, qui rectangulo BIL circumscribitur 360. erit ergo etiam angulus BIL talium 14.14. qualium duo recti sunt 360. & reliquus EB I eorundem quidem 12.42. qualium uero quatuor recti sunt 360. talium 6.21. totidem ergo graduum erit IT arcus epicycli, quo distantia, quae est a Luna ad uerè minimam longitudinem continetur. ¶ Verum quoniam a medio maxime longitudinis in tempore observationis 185.30. gradibus Luna distabat, patet quia media, & minima longitudo Lunam, hoc est, I punctum, praecedat. Sit ergo in puncto M, & protrahatur linea, BMN & a puncto B ad ipsam perpendicularis ducatur EX, quoniam ergo TI arcus 6.21. graduum demonstratus est, & IM supponitur esse graduum 5.30. qui sunt a minima longitudine, ut totus TIM colligitur graduum 11.51. erit etiam angulus EBX talium 11.51. qualium quatuor recti sunt 360. qualium uero duo recti sunt 360. talium 23.42. quare arcus EX talium erit 23.42. qualium est circulus, qui rectangulo BEX circumscribitur 360. ipsa uero EX linea talium 24.39. qualium est BE diameter 120. quare qualium est ipsa BE linea 48.48. talium etiam erit EX 10.2. ¶ Rursus quoniam AEB angulus talium erit 177.52. qualium duo recti sunt 360. angulus

gulus uerò EBN 23.42. eorundē, erit etiā re-
liquus angulus ENB 154.10. eorundē, qua-
re arcus etiā EX talium erit 154.10. qua-
lium est circulus, qui triangulo ENX cir-
cumscribitur 360. Ipsa uerò linea EX taliū
116.58. qualium est EN diameter 120. qua-
lium ergo est EX quidem linea 10.2. DE
autem quæ est intra centra 10.19. talium e-
tiā erit EN 10.18. quare declinatio lineæ
BM per mediā minimam longitudinem
ad punctum N facta intercipit lineam EN
lineæ DE proximè æqualem.

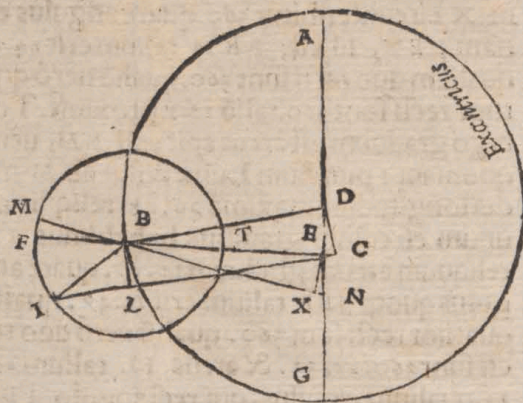
¶ Verūm ut similit̃er ab oppositis etiā ex-
centrici & epicycli partibus idem euenire
ostenderemus, cœpimus rursus ex distan-
tijs ab Hipparcho in Rhodo obseruatis eā,
quam in eodē 197. anno ab Alexandri mior-
te perspexit, secundū Aegyptios Pauni 17.
horis 9.20. in quo uerò tempore, ut ait, Sol
perspiciebatur esse in gradibus Cancrī 10.
54. Luna uerò in Leonis 29. proximè totidē
etiā exactē obtinebat, in Rhodo enī cū
Luna sit in fine Leonis post meridiem una
proximè hora nullum diuersitatis aspectū
secundum longitudinem habuit, uera ergo
Luna hoc modo distabat à uero Sole ad
successionem signorum gradibus 48. 6. &
quoniam post meridiem diei 17. Pauni 3.20.
horis temporalibus facta obseruatio fuit,
quæ tunc in Rhodo quatuor proximè facie-
bant æquales, sit ex tempore nobis consti-
tuto usq; ad obseruationem tempus anno-
rum Aegyptiacorū 620. & dierū 286. & ho-
rarū æqualiū simpliciter quidē 4. exactē autē
3.40. in quo tēpore similiter inuenimus me-
diū Solem in gradib. Cancrī 12.5. & uerūm
10.40. mediā uerò Lunā secundū longitu-
dinē quidē in Leonis gradibus 27.20. quare
distantia etiā à media Luna ad uerū Solē
46.40. graduū colligitur, inæqualitatis au-

tem à maxima longitudine mediā epicycli
graduum 333.12. ¶ His ita suppositis, sit rur-
sum ABG excentricus Lunæ circulus, cuius
centrum D, & diameter ADG in qua zo-
diaci centrum sit E, & describatur circa B
punctum FIT Lunæ epicyclus, & protra-
hantur lineæ DB, & ETBF, quoniam ergo
distantia Lunæ ad Solem duplicata 90.30.
gradus continet, erit profectò per prædicta
angulus quoq; AEB talium 90.30. qualium
quatuor recti sunt 360. qualium uerò duo
recti sunt 360. talium 181. si ergo BE lineā

produxerimus, & ad eā à puncto D perpē-
dicularem DC protraxerimus, sit etiā an-
gulus DEC reliquarum ad duos rectos par-
tium 179. quare arcus quoq; DC talium est
179. qualium est circulus qui DEC rectan-
gulo circumscribitur 360. arcus uerò EC re-
liqui ad semicirculum grad. unius chordæ
igitur etiā suæ DC quidem taliū erit 119.
59. qualium est DE diameter 120. EC au-
tem earundem 1.3. qualiū ergo est DE, quæ
inter centra est 10.19. & BD, quæ est à cen-
tro excentrici 49.41. taliū etiā erit DC qui-
dem 10.19. proximè, EC autem similiter 0.5.
& quoniam quadratum DC subtractum à
quadrato BD facit quadratum BC, habeb-
imus totam BC lineam partium 48.36. &
reliquam EB 48.31. earundem. ¶ Rursum
quoniam distantia mediæ Lunæ à uero So-
le gradus erat 46.40. ueræ autē 46.6. ut dif-
ferētia inæqualitatis addat gradus 1.26. sup-
ponatur Luna, quæ iuxta maximam epicy-
cli longitudinem erat, esse in I puncto, tra-
ctisq; lineis EI, & BI, producat ex pun-
cto B ad lineam EI perpendicularis BL,
quoniā BEL angulus taliū est 1.26. qualiū
quatuor recti sunt 360. qualiū uerò duo re-
cti sunt 360. taliū 2.52. erit etiā arcus BL ta-
liū 2.52. qualium est circulus, qui orthogo-
nio BEL triangulo circumscribit 360. ipsa
uerò

uerò linea BL taliū 2.59. qualiū est EB dia-
meter 120. quare qualiū EB est 48.31. BI au-
tem quæ à centro epicycli 5.15. taliū etiā erit
BL linea 1.12. qualiū ergo EI diameter 120.
taliū etiā erit BL 27.34. arcus autē suus taliū
26.34. qualiū est circulus, qui BIL triangu-
lo circumscribitur 360. quare angulus quoq;
BIL taliū erit 26.34. qualium duo recti sunt
360. totus uerò angulus FBI earundē qui-
dem 29.26. qualiū uerò quatuor recti 360. ta-
lium 14.43. totidem ergo est graduum IFe-
picycli arcus, quo distantia à Luna ad exa-
ctam ueramq; maximam longitudinem cō-
tinetur, uerū quoniam in tempore obser-
uationis 33.12. à media maxima longitudi-
ne distabat, si hanc mediam maximam lon-
gitudinē in M puncto esse supposuerimus,
& lineā MBN coniunxerimus, et ad ipsam
à puncto E perpendicularē EX deduxerim-
us, erit totus quidē arcus IFM reliquorū
ad semicirculū graduū 26.48. reliquus uerò
FM graduū 12.5. quare angulus etiā MBF,
hoc est, EBX taliū est 12.5. qualiū quatuor
recti sunt 360. qualium uerò duo recti sunt
360. talium 24.10. & arcus quidē EX taliū
erit 24.10. qualiū est circulus, qui BEX tri-
angulo circumscribit 360. ipsa uerò EX linea
taliū 25.7. qualium est diameter BE 120. qua-
liū ergo est BE quidē linea 48.31. DE autē,
quæ inter centra est 10.19. taliū etiā erit EX
10.8. ¶ Rurs⁹ quoniam angulus AEB 181. ta-
liū esse suppositus est qualiū duo recti sunt
360. angulus uerò EBN demonstratus est
esse 24.10. ut reliquus ENB earundem relin-
quatur 156.50. fit ut & arcus EX talium sit
156.50. qualiū est circulus, qui ENX trian-
gulo circumscribit 360. ipsa uerò linea EX
taliū 117.33. qualiū est diameter EN 120. qua-
liū ergo est EX quidē linea 10.8. DE autē,
quæ est inter centra 10.19. taliū etiā erit EN
10.20. quare hinc etiā patet qd declinatio M
B lineæ per M punctū mediæ longitudinis
maximē ad N punctū facta intercipitur
fusus FN lineā æqualem proximē DE lineæ,
quæ inter centra est. ¶ Sed ex alijs etiā ob-
seruationibus quampluribus easdē proxi-
mē proportionēs colligi adinuenimus, ita
ex his propriū Lunaris suppositionis de-
clinatio epicycli esse confirmatur, ut circun-
ductio quidē centri epicycli circa E cen-
trum circuli, qui per medium signorū est,
fiat, diametri uerò, quæ hoc ipsum & pun-
ctum mediæ longitudinis maximē epicycli
dissepant, non ad E centrum æqualis circū-
ductionis, sicut in alijs, sed semper ad N per

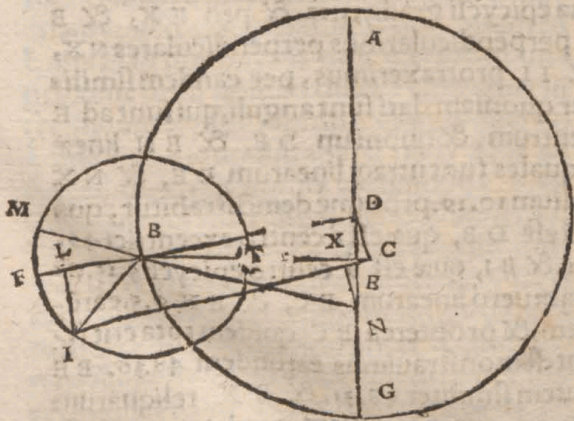

æqualem lineæ DE, quæ inter centra est, ad
alteram partem distantiam.

Quomodo per lineas à motibus periodicis uerus Lunæ
motus inueniatur. Cap. VI.

His ita demonstratis ita consequens
est dicere quo pacto in particulari-
bus Lunæ progressibus mediorū
motuum, captis locis & à numero
distantiæ, & à numero, qui est secundum e-
picyclum Lunæ, additionē aut subtractionē
eius inueniemus differentiæ, quæ pe-
nes inæqualitatem colligitur, quæq; medio
secundum longitudinem progressui appo-
nitur. Per lineas igit à similibus theorema-
tibus huius rei cognitionem accepimus.
¶ Si tamen exempli gratia in ultima prepo-
sitarum descriptionū eisdē periodicos mo-
tus distantia, inæqualitatisq; supposuerim-
us, id est, distantia quidē gradus 90.30.
qui per duplicationem colligebantur, inæ-
qualitatis uerò à mediā longitudine maxi-
mæ epicycli grad. 333.12. & pro EX, & B
L perpendicularibus perpendiculares NX,
& IL protraxerimus, per eandem simili-
ter quoniam dati sunt anguli, qui sunt ad B
centrum, & quoniam DE, & EN lineæ
æquales sunt utraq; linearum DE, & NX
talium 10.19. proximē demonstrabitur, qua-
liū est DB, quæ est à centro excentrici 49.
41. & BI, quæ est à centro epicycli 5.15. ut-
raq; uerò linearum EC, & EX 0.5. earū-
dem, & propterea BC quidē tota erit si-
cut demonstrauimus earundem 48.36. BE
autem similiter 48.31. & BX reliquarum
48.26. quare quoniam quadrata BX, &
XN composita faciunt quadratum BN,
hanc etiā habebimus talium 49.31. qualiū
erat linea NX 10.19. qualium ergo est BN
diameter 120. talium etiā erit linea NX
25. proximē, & arcus suus talium 24.3. qua-
liū est circulus, qui orthogonio triangulo
K 4 BNK

BNX circumscribitur 360. quare angulus etiam NBX, id est, FBM talium erit 24.3. qualium duo recti sunt 360. qualiū uerò quatuor recti sunt 360. taliū 12.1. proximè. Tot ergo graduum est arcus epicycli FM, uerū quoniam in punctum Lunæ distat ab M media longitudine maxima 26.48. reliquis ad unum circulum gradibus habebimus IF, reliquum arcum graduum 14.47. quare angulus quoque IBF talium erit 14.47. qualiū quatuor recti sunt 360. qualiū uerò duo recti sunt 360. 29.34. & arcus IL talium 29.34. qualium circulus, qui rectangulo IBL circumscribitur 360. arcus uerò LB reliquorum ad semicirculum 150.26. quare chordæ quoque suæ IL quidem taliū erit 30.34. qualium est BI diameter 120. LB autem 116.2. earundem quare qualium BI quidem, quæ est à centro epicycli est 5.15. BE autem 48.31. demonstrata taliū erit IL quidem 1.20. LB uerò similiter 5.5. quare tota etiam EBL taliū erit 53.36. qualium LI erat 1.20. & quoniam si componantur quæ ab ipsis fiunt, reddunt quadratum lineæ EI, habebimus etiam ipsam EI earundem esse per longitudinem 53.37. proximè, quare qualiū est ipsa EI diameter 120. taliū etiam erit IL 2.59. & arcus suus taliū 2.52. qualium est circulus, qui EIL rectangulo circumscribitur 360. quare angulus etiam IEL differentiæ penes inæqualitatem, taliū est 2.52. qualium duo recti sunt 360. qualium uerò quatuor recti sunt 360. taliū 1.62. quod erat demonstrandum.

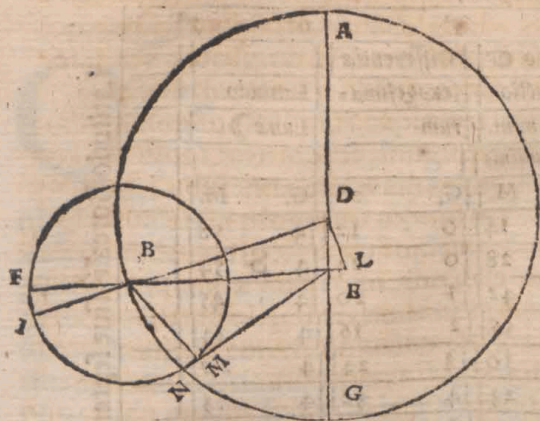
Expositio uniuersalis tabule Lunarise inæqualitatis. Cap. VII.

Verū ut rursus per tabularum expositionem paratam particulariū additionum subtractionumue cognitionē præ oculis poneremus,

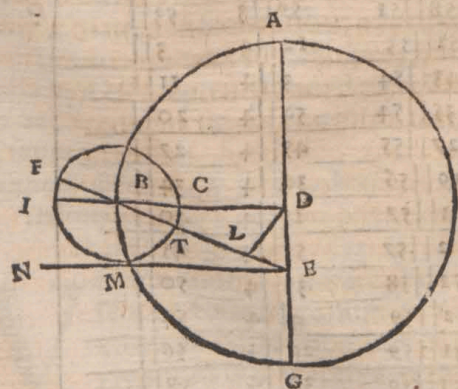
tabulam suppositionis simplicis iam habetam adimpleuimus, ordinibus additis, quibus duplex quoque inæqualitas emendatur, usque sumus similiter linearum doctrina.

¶ Post igitur duos ordines primos, quibus numeri continentur, tertium ordinem conueximus, qui additiones subtractionesque continet numero inæqualitatis sic correspondentes, ut qui à media longitudine maxima, hoc est, à puncto M per medios progressus colligitur ad ueram longitudinem maximam, id est, ad punctum F traducatur, nam quem admodum in præposita 90.30. graduum distantia FM arcus 12.1. graduum nobis demonstratus est, ut, cum Luna 33.12. gradibus ab M media longitudine maxima distabat, distantiā ab F uera longitudine maxima 345.13. graduū colligi ostenderemus, per quos inuenitur additio subtractioque, quæ per epicyclum facta, medio secundum longitudinem motui apponitur. ¶ Sic & in alijs distantia numeris eodem modo quantitates additiōis, atque subtractionis per tot partes cœpimus, per quot mediocriter commodeque fieri putauimus accommodauimusque per tertium ordinem singulis numeris.

¶ Quartus deinde ordo expositas iam in prima tabula differentias inæqualitatis, quæ penes epicyclum est continebit, quarū differentiarum maxima ad 5.1. grad. proximè secundum proportionem 60. ad 5.15. peruenit. ¶ Quintus autem ordo excessus differentiarum primæ secundæque inæqualitatis continebit, colligiturque maxima etiam hic additio uel subtractio grad. 7. 40. secundum proportionem 60. ad 8. Ita quartus ordo est positionis epicycli in maxima excentrici longitudine, quæ quidem positio fit in oppositionibus atque coniunctionibus. ¶ Quintus uerò collectorum excessuum ex inæqualitate facta in quadraturis iuxta minimam excentrici longitudinem. ¶ Verū ut partes excessuum proportionaliter pertinentes ad motus epicycli, qui sunt inter duas huiusmodi positiones capiantur. Sextum etiam addemus ordinem, quos sexagesimæ illæ continent, quas per singulos distantia numeros appositæ differentia captas, primæ additiōni subtractioniue, quæ penes primam inæqualitatem in ordine quarto est, semper oportet addere, hæc nobis sic adinuēta sunt. ¶ Sit enim ABG Lunæ rursus excentricus, cuius cœtrum D, & diameter ADG, in qua centrum zodiaci sit E, & intercepto arcu AB describatur circa B punctum FIC epicyclus,

clus, & coniungat linea E B F, deturq; uerbi gratia, distantia graduū 60. ut similiter si cut in superioribus A E B angulus duplicatorum grad. distantia sit 120. deducaturq; ex D puncto ad B E lineam productā perpendicularis D L, & coniungatur linea B C D, & supponat linea producta a centro E ad lineam epicyclū tangentē, ut maxima differentia inæqualitatis fiat, sitq; linea E M N, coniungatur linea B M. Quoniam igitur A E B angulus talium supponitur esse 120. qualiū quatuor recti sunt 360. qualiū uerò duo recti sunt 360. talium 240. erit etiam angulus D E L reliquorū ad duos rectos 120. quare arcus etiam D L talium erit 120. qualiū est circulus, qui D E L rectangulo circumscribitur 360. arcus uerò E L reliquorū ad semicirculum 60. chordę quoq; sue E L quidē taliū 60. qualiū D E diameter 120. D L uerò 103. 55. earundē, quare qualiū est D E linea 10. 19. & D B similiter 49. 41. talium erit etiam B L linea 5. 10. proximē, D L autē similiter 8. 56. Et quoniā si a quadrato lineę B D quadratum D L subtraxeris reddet quadratū B L eritq; tota B L linea 48. 53. secundū longitudinem, & reliqua E B 43. 43. talium qualiū est M B quę est a centro epicyclī 5. 15. qualiū

igitur est E B diameter 120. talium erit B M linea 14. 25. & arcus suus 13. 48. talium qualiū est circulus qui B E M rectangulo circumscribitur 360. quare angulus etiā B E M, quo maxima inæqualitatis differentia continetur, talium erit 13. 48. qualiū duo recti sunt 360. qualiū uerò quatuor recti sunt 360. talium 6. 54.

Caput VIII.

Differt ergo in hoc distantie spatio inæqualitatis differentia grad. 1. 53. a gradibus qui a maxima longitudine colligunt 5. 1. est autem tota usq; ad minimā longitudinē differentia graduū 2. 39. qualiū ergo est maxima differentia 60. erit etiam differentia grad. 1. 53. taliū sexagesimarū 42. 38. & apponemus in 6. ordine ad numerū distantie 120. similiter in reliquis etiā partibus cōputantes rursus eodem modo cepimus duarum inæqualitatum excessum, & apponemus cōuenientes numeros sexagesimas, quę unicuique congruunt, totum uerò numerū 60. numero distantie 90. graduū duplicate necessario accommodauimus, qui est in gradibus 180. minimæ excentrici longitudinis, septimum etiā addidimus ordinē, quo pgressus Lunę secundū latitudinē ad utranq; circuli, qui per medium signorum est, partē, sicut in circulo, qui per polos eius est, continent, hoc est, intercepti huius circuli arcus inter circuli qui per medium signorum est, & obliquum Lunę circulum, cuius centrum ipsum idem est per singulos particularesq; in obliquo progressu, usq; sumus etiā ad hoc, eadem demonstratione per quam etiā arcus computauimus qui sunt inter æquinoctialē, & circulum qui per medium signorū est, etus circuli, q est per polos æquinoctialis ipsius, sicut tamen ut hic inter circuli qui per mediū signorū est, & borealē aut australē obliqui circuli, terminū arcus circuli q maximus p utrosq; polos ipsorum describit 5. grad. sit. Nam & nobis, sicut & Hip. cōputantib. per apparentia borealissimorū atq; australissimorū pgressuū tātus, proximē ad utranq; 20 diaci partē maximus Lunę progressus inuentus est: omnia etiā ferē quę obseruationibus Lunę uidemus, siue per stellas siue p instrumenta captis, his maximis secundum latitudinem progressibus ad unguem conueniunt, sicut per ea quę postea demonstrabimus, confirmabit. Est autem tabula inæqualitatis Lunę uniuersaliter talis:

Tabula

Almagesti

Tabula inæqualitatis uniuerſalis.

Tabula inaequalitatis uniuersalis.												
1 ^a		2 ^a		3 ^a		4 ^a		5 ^a		6 ^a		7 ^a
		Additio &		Additio et		Additio &		Differentie				
Numeri		Subtractio		Subtractio		Subtractio		Sexagesima =		Latitudo		
Communes		maxime lon		gitud. la		exces. mini.		rum		Lunæ D		
		git. ueræ		titudinisue		longitudinis						
G.	G.	G.	M.	G.	M.	G.	M.	G.	2 ^a	G.	M.	
6	354	0	53	0	29	0	14	0	12	4	58	
12	348	1	47	0	57	0	28	0	24	4 S	54	
18	342	2	39	1	25	0	42	1	20	4	45	
24	336	3	31	1	53	0	56	2	16	4	34	
30	330	4	23	2	19	1	10	3	24	4	20	
36	324	5	15	2	44	1	23	4	32	4	3	
42	318	6	7	3	8	1	35	6	25	3	43	
48	312	6	58	3	31	1	45	8	18	3	20	
54	306	7	48	3	51	1	54	10	22	2	56	
60	300	8	36	4	8	2	3	12	26	2	30	
66	294	9	22	4	24	2	11	15	5	2	2	
72	288	10	6	4	38	2	18	17	44	1	33	
78	282	10	48	4	49	2	25	20	34	1	3	
84	276	11	37	4	56	2	31	23	24	0	32	
90	270	12	0	4	59	2	35	27	36	0 S	0	
93	267	12	15	5	0	2	37	28	12	0 M	16	
96	264	12	28	5	1	2	38	29	49	0	32	
99	261	12	39	5	0	2	39	31	25	0	48	
102	258	12	48	4	59	2	39	33	1	1	3	
105	255	12	56	4	57	2	39	34	36	1	17	
108	252	13	3	4	53	2	38	36	14	1	33	
111	249	13	6	4	49	2	38	37	50	1	48	
114	246	13	9	4	44	2	37	39	26	2	2	
117	243	13	7	4	38	2	35	41	2	2	16	
120	240	13	4	4	32	2	32	42	38	2	30	
123	237	12	59	4	25	2	28	44	3	2	43	
126	234	12	50	4	16	2	24	45	28	2	56	
129	231	12	36	4	7	2	20	46	53	3	8	
132	228	12	16	3	57	2	16	48	18	3	20	
135	225	11	54	3	46	2	11	49	32	3	32	
138	222	11	29	3	35	2	5	50	45	3	43	
141	219	11	2	3	23	1	58	51	59	3	53	
144	216	10	33	3	10	1	51	53	12	4	3	
147	213	10	0	2	57	1	43	54	3	4	11	
150	210	9	22	2	43	1	35	54	54	4	20	
153	207	8	38	2	28	1	27	55	45	4	27	
156	204	7	48	2	13	1	19	56	36	4	34	
159	201	6	56	1	57	1	11	57	15	4	40	
162	198	6	3	1	41	1	2	57	55	4	45	
165	195	5	8	1	25	0	52	58	35	4	50	
168	192	4	11	1	9	0	42	59	4	4	54	
171	189	3	12	0	52	0	31	59	26	4	56	
174	186	2	11	0	35	0	21	59	37	4	58	
177	183	1	7	0	18	0	10	59	49	4	59	
180	180	0	0	0	0	0	0	60	0	5 M	0	
Inclinatio		Eccentrici		Epicycli		Epicycli		proportiones		Septen.		
Epicycli								minutorum		Merid.		

Latitudo Borealis siue septentrionalis.

Australis siue meridionalis latitudo.

De uniuersali calculo Lunari. Cap. IX.

QVando igitur Lunarē inæqualitatis, per hanc tabulam, computationē uoluerimus, capiemus medius Lunæ motus, longitudinis, distantia, inæqualitatis, ac denique latitudinis in proposito tempore in Alexandria modo iam pridem dicto, denique duplicatum distantia numerum, integris inde subtractis circulis, quæremus in tabula inæqualitatis, & correspondentes ipsi gradus in ordine tertio, si numerus duplicatus usque ad 180. gradus fuerit, addemus inæqualitatis mediæ gradibus. Sin uero ultra 180. gradus fuerit subtrahemus ab ipsis, & hunc exactum inæqualitatis numerum rursus in eadem tabula quæremus, et quod ipsi correspondet in ordine quarto seorsum scribemus, & similiter differentiam, quæ est in ordine quinto, postea ipsum duplicatum numerum mediæ distantia minimæ in eisdem ordinibus quæremus, & quot apponuntur in sexto ordine sexagesimæ, tot sexagesimas eius differentia lumentes, quam seorsum scripsimus, illi semper addemus, quæ in quarto inuentam ordine seorsum posuimus, collectosque hinc gradus, si ueræ inæqualitatis numerus 180. gradus non excedit subtrahemus à gradibus mediorum motuum longitudinis atque latitudinis. Sin autem excedit addemus, & collectos numeros longitudinis quidem gradibus constitutæ longitudinis loci computabimus, & Lunæ uerum motum ibi esse dicemus. Latitudinis autem à boreali termino in eadem tabula quæremus, et gradus in ordine septimo conscriptos capiemus, totque gradibus dicemus Lunæ centrum à circulo per medium signorum distare in maximo circulo per polos eius descripto ad septentrionem, si numerus quo intrauimus in primis quindecim uersibus inuenitur. Si uero in sequentibus ad meridiem, ita ut primus numerorum ordo progressum Lunæ, qui est à septentrione ad meridiem contineat. Secundus uero è contra ex meridie ad septentrionem.

Quod nulla differentia, de qua curandum sit, fiat in conjunctionibus atque oppositionibus penes excentricum Lunæ circulum. Cap. X.

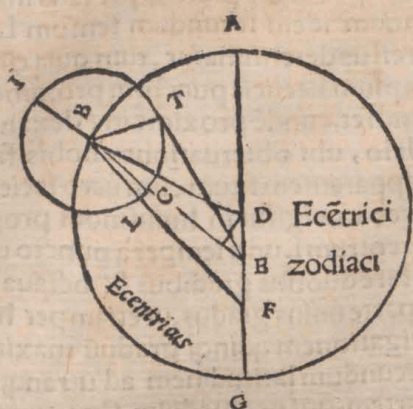
Verum quoniam dubitare aliqui possent ne forte in conjunctionibus etiam ac oppositionibus & in eclipsibus quæ in ipsis accidunt, digna cura differentia etiam propter excentricum Lunæ circulum accadat, propterea quod

in ipsis non semper in ipsa maxima longitudine centrum epicycli præcise inueniatur. Sed possit ab eo satis magno arcu distare, cum situs quod in ipsa maxima longitudine sunt, in medijs conjunctionibus & oppositionibus fieri perspiciantur, ueræ autem conjunctiones atque oppositiones simul cum inæqualitate utriusque Luminarium capiantur, conabimur ostendere nullum errorē, de quo curandum sit, iuxta apparentia Lunæ accideret, etiam si omnino differentia excentrici circuli negligatur. Sit igitur ABG excentricus Lunæ circulus, cuius centrum D & diameter ADG in qua centrum zodiaci sit E & oppositum D puncto sit F punctum declinationis intercepto, ab A maxima longitudine arcus AB describatur circa B epicyclus ITCL, & coniungantur BD & IBCE & BLF. Quoniam ergo duobus modis magnitudo inæqualitatis, quæ accidit propter epicyclum à maxima longitudine situm, differentiam facere potest, uel quoniam propinquior terræ factus maiorem angulum in E centro constituat, uel quoniam diameter in media longitudine maxima & minima similiter non ad E centrum, sed ad F punctum flexat, fuitque maxima propter primam causam differentia quando etiam penes inæqualitatem Lunæ maxima differentia est, propter secundam autem quando in maxima uel minima epicycli longitudine Luna est, patet quia quando maxima distantia penes primam causam accidit, tunc quæ penes secundam fiebat insensibilis omnino est. Nam cum Luna in tangentibus epicyclum lineis sit, additionem subtractionemue ualde indifferenter facit, fieri autem potest ut oppositio uera conjunctione, utraque inæqualitatis differentia utriusque Luminarium à media differat, si altera subtrahitur altera additur, quando uero differentia quæ propter declinationem accidit maxima est, tunc è conuerso differentia quæ penes primam causam prouenit insensibilis est. Nulla enim inæqualitatis uel breuis omnino differentia, quando Luna in maxima uel minima epicycli longitudine inuenitur. Sed oppositio uera, conjunctione sola differentia, quæ penes solarem inæqualitatem capitur, à media differt, supponatur igitur 2.23. maximæ differentia gradus Solem addere, Lunam uero primum, etiam ipsam 5.1. maximæ differentia gradus subtrahere, ut angulus AEB ad utriusque differentia 7.24. duplices gradus 14. 48. contineat, productaque ab E puncto linea quæ epicy-

epicyclum tangat, trahatur perpendicularis BT & similiter à puncto D ad lineam BE perpendicularis DM deducatur, quoniam ergo angulus AEB talium est 14.48. qualium quatuor recti sunt 360. qualium uero duo recti sunt 360. talium 29.36. erit profecto etiam arcus DM talium 29.36. qualium est circulus qui DEM rectangulo circumscribitur 360. arcus uero EM reliquorum ad semicirculum 150.24. chorda igitur etiam suae DM quidem talium erit 30.39. qualium est DE diameter 120. EM autem 116.1. earundem, quare qualium etiam est DE quae inter centra est 10.19. BD uero quae est à centro excentrici 49.41. talium quoque erit DM quidem 2.38. EM autem 9.59. similiter & quoniam si à quadrato DB lineae subtraxeris quadratum DM relinquitur quadratum lineae BM fit etiam linea BM 49.37. & linea BME tota talium 59.36. qualium etiam est BT, quae est à centro epicycli 5.15. qualium ergo est diameter EB 120. talium etiam erit ET linea 10.34. & arcus suus talium 10.6. qualium est circulus qui BET rectangulo circumscribitur 360. quare EBT maximae inaequalitatis differentiae angulus talium erit 10.6. qualium duo recti sunt 360. qualium uero quatuor recti sunt 360. talium 5.3. pro 5.1. quae fiunt cum epicyclus in maxima longitudine fit, inaequalitatis ergo differentia duabus sexagesimis unius gradus, propter hanc causam differt, quibus ne sex tadecima quidem unius horae pars continetur. ¶ Supponat rursus Luna esse in L media longitudine minima, ut angulus AEB duplices solaris inaequalitatis gradus 4.46. contineat, & coniuncta in simili descriptione linea EL, deducantur ab L quidem puncto perpendicularis LN ex puncto autem D perpendicularis DM, ab F autem puncto ad lineam BE protractam perpendicularis FX, similiter ergo quoniam angulus qui est in E talium est 4.46. qualium quatuor recti sunt 360. qualium uero duo recti sunt 360. talium 9.32. erunt etiam utriusque arcus DM & FX talium 9.32. qualium sunt circuli qui rectangulis EDM & EFX, circumscribitur 360. & uterque similiter arcus EM & EX reliquorum ad semicirculos 170.28. chorda igitur

etiam suae DM quidem & FX utraque talium erit 9.58. qualium est utraque diameter DE & EF 120. utraque uero linea ME & EX 19.35. earundem, quare qualium est utraque linearum DE & EF 10.19. DB autem quae est à centro excentrici 49.41. talium etiam erit utraque DM & FX linea 10.51. utraque uero ME & EX 10.17. earundem. ¶ Et quoniam si à quadrato lineae BD subtraxeris quadratum lineae DM relinquitur quadratum lineae BM, erit etiam ipsa BM per longitudinem 49.41. earundem proximè, quare BE quoque linea erit 59.58. & BX tota talium 70.15. qualium linea FX erat 0.51. & propter hoc etiam BF quae angulo recto subtenditur erit 70.15. proximè. Est autem sicut BF ad utraque linearum FX & BX sic BL ad utraque LN quare qualium est BL quae est à centro epicycli 5.15. & BE 59.58. ut demonstratum est, talium etiam erit LN 0.4. & BN eorundem 5.15. proximè, reliqua uero NE talium 54.43. qualium erat LN 0.4. Verum quoniam propter exposita EL etiam qua rectus subtenditur angulus non differt ab eis dem 54.43. colligitur hinc quod qualium etiam est ipsa EL diameter 120. talium erit linea LN 0.8 proximè & arcus suus talium rursus 0.8. qualium est circulus qui rectangulo ELN circumscribitur 360. Quare angulus quoque BEL quo Luna differt penes declinationem ad F, talium erit 0.8. qualium duo recti sunt 360. qualium uero quatuor recti sunt 360. talium erit 0.4. Ita etiam hic quatuor sexagesimis differentia penes inaequalitatem Lunae differt quae nullum errorem de quo curandum sit in apparentibus coniunctionis oppositionisque faciunt, cum uix octauam unius horae partem colligere possint, quantum in ipsis etiam observationibus saepius errare mirum non est. Haec diximus non quia possibile non sit, has etiam differentias, quauis minimae sint, in oppositionibus & coniunctionibus computare. Sed quia ostendere uoluimus non commisisse nos in expositis Lunarium eclipsium demonstrationibus errorem sensibilem, propterea quod non sumus usi excentricitatis ratione, quam adimpleuimus postea.

De

De aspectibus diuersitatis Lunæ. Cap. XI.

Hæc ferme sunt quæ ad inueniēdos ueros Lunæ progressus adhibentur. Verū cum accadat ut neque ad sensum quidē apparens Lunæ progressus idem cum uero sit, quoniam terra non sit (ut diximus) quasi punctū ad distantiam orbis eius, consequens necessariumq; profectō est, cum aliorum apparentiū causa cum maximē illorū quæ in Solaribus apparent eclipsibus, de diuersitate aspectuū eius dicere. Vnde poterimus per ueros progressus qui ad terræ & zodiaci circuli centrum intelliguntur, eos qui sunt à uisu cernentium, hoc est, qui ab aliqua terræ superficie aspiciuntur, diiudicare, & contrarium rursus ueros ab apparentibus. Cum autē ad hanc considerationem sequatur, ut nec particulares diuersitatis aspectuum quantitates possint inueniri, nisi distantia proportionentur, nec distantia proportio nisi aliquis diuersitatis aspectus habeatur. In his quidem quæ nullum diuersitatis aspectum sensibilem habent atq; uidelicet terrā quasi punctum est, distantia proportionem capere possibile non est. In his autem in quibus diuersitas aspectuum est, sicut in Luna solū modo fit, ut diuersitate aliqua primū aspectus habita distantia proportio inueniatur, propterea quod diuersitas huiusmodi etiā per se ipsam per observationes accipitur, distantia uerō quantitatis minimæ, quam uis Hipparchus à Sole id conetur inuenire. Nam quoniam à quibusdā alijs Soli Lunæq; accidentibus de quibus postea uerba faciemus. Sequitur data unius Lunarīs distantia, alterius etiā distantia dari, ideo conat quasi per cōiecturas habita Solis distantia Lunæ distantia demonstrare, & primō quod minimū sensibile diuersitatis aspectū in Sole fieri supponit, ut hinc distantia eius

capiat, deinde per eclipsim etiā quā exponit, modō quasi nullus sensibilis sit in Sole diuersitatis aspectus, modō quasi magis sit, uerba facit, unde proportionēs quoq; distantia Lunæ diuersæ, secundum unāquamque suppositionum uarietatem, inuētas ibi uidemus, cum dubium de Sole penitus sit, non solū quantum diuersitatis aspectum habeat, uerū etiā si omnino aliquē habeat.

De constructione instrumenti quo aspectus diuersitas capitur. Cap. XII.

Nos uerō ne aliquid in hac cōsideratione incerti assumamus, instrumentum construximus quo exacta admodū obseruare possimus quantum & à quanta distantia uerticis aspectus Lunæ uariatur in maximo circulo, qui per polos horizontis & Lunę ipsius describitur. ¶ Duas enim regulas quadrilateras fecimus non minores per longitudinē quatuor cubitis, ut plures possint in eis partes signari, crassitudinem mediocrē ne per longitudinem flectatur, sed optimē recte per quodlibet latus tendantur, deinde rectas descripsimus lineas per mediū latioris lateris utriusque regulæ, addidimusq; in utrisq; extremitatibus alterius regulæ tabellulas quadratas rectas in ipsa mediā lineā, quales atq; parallelas, quarum utraq; in medio exactum habet foramen, alterū minus ad quod uisus accommodat. Alterū quod ad Lunam est ita maiusculum, ut cum unius oculus tabellæ qui minus habet foramē apponatur, possit per alterum foramen rectē oppositum tota perspicere Luna, æqualiter igitur utranq; regulam per mediū linearū in extremitatibus alterius iuxta tabellam quæ maius foramen habet perforauimus per clauum ita per utraq; immisimus, ut & regularum latera quæ ad lineas sunt quasi à centro ab ipso connecterent, & regula quæ tabellulas habet rectē possit undiq; circumduci. Alteram uerō quæ tabellulas non habet in basi sua firmauimus, deinde in mediā utriusq; lineæ ad excētricitatis iuxta basim, puncta coepimus æqualiter & quam plurimū à centro quod est in clauo distantia, lineamq; regulæ basim habētis determinatam in 60. partes partiti sumus, harumq; quamlibet, in quam plures potuimus portiones. Apposuius autem post hanc ipsam regulam ad extremitates paxillos ad earundem partium latera, in eadem lineā recta inter se positos & equaliter ab eadem mediā lineā undique distantes, ut perpendiculum per ipsos de-

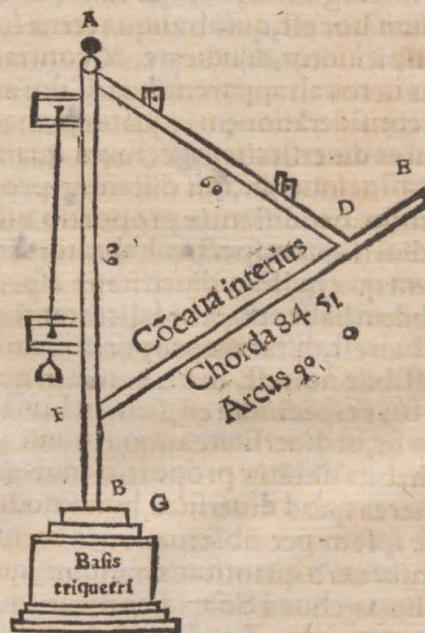
L

pendens

pendens possit regula recta, & indeclinabilis ad horizontis superficiem collocari. Captaq; meridiana linea & in parallela horizontis superficie protracta, instrumentum in loco non tenebroso, rectū ita statuimus, ut regularum latera quibus inter se ipsas a clauo connectuntur ad meridiem conuerterentur, parallelaq; fierent lineæ meridianæ iam capte, et regula, quæ basin habet, recta absque ulla declinatione ac firmiter staret. Altera uero mediocriter clauo coarctata in superficie meridiani circumducetur. Apposuius autem etiam aliam regulam paruum subtilem & rectam accommodatam paruo clauo ad extremitatem diuisæ lineæ iuxta basin, ita ut circumducatur quæ peruenire possit usque ad maximam remotionem æqualiter distantis extremitatis lineæ alterius regulæ, ut quando circumducitur possit ostendere distantiam, quæ inter duas extremitates facta est, deinde hoc modo Lunæ observationes in progressibus, quæ fiunt in ipso meridiano & iuxta solstitialia puncta circuli qui per medium signorū est faciebamus, circuli enim qui in huiusmodi habitudine per horizontis & centri Lunæ polos maximè describuntur, idem proximè fiunt illis qui per polos zodiaci describuntur ad quos progressus Lunares perspicuntur, & uera a puncto uerticis distantia per hoc per se ac facillè potest haberi. Mouentes igitur regulā quæ tabellas habet ad Lunam in ipsis meridianis progressibus, donec per utraq; foramina per medium maioris foraminis cētrum eius perspiceretur, & notantes in tenui regula distantiam quæ sit inter extremitates linearum quæ in regulis sunt, & ipsam distantiam conferentes cum linea rectæ regulæ, quæ in 60. partes fuit diuisa inuenimus quot portionum est linea prædictæ distantia talium qualium est quæ est a centro circuli, qui a circumductione in meridiani superficie describitur 60. captoque arcu qui per tantam subreditur lineam habebamus perspectum Lunæ centrum a puncto uerticis per hunc arcum distare in circulo qui per polos horizontis & ipsius maximus describitur, qui tunc idem & meridiano fiebat qui meridianus per æquinoctialis polos & zodiaci describitur. Ut igitur maximū lineæ latitudinis progressum quam exactissime sciremus, usi tūc hac per inspectione instrumentali sumus, quādo maximè in æstuali tropico ipsa fuit, & ad hæc in ipso obliqui circuli borealissimo termin-

no, tum quia in his punctis per satis magnā distantiam idem secundum sensum Lunæ progressus determinatur, tum quia cū Luna ad ipsum uerticis punctum proximè tūc peruenisset, eundē proximè in Alexandria parallelo, ubi obseruationes nobis factæ sunt, apparentem situm cum uero faciebat. Inueniebatur igitur in huiusmodi progressibus centrum Lunæ semper a puncto uerticis distare duobus gradibus & octaua proximè parte unius gradus, ut etiam per hanc inuestigationem quinque graduū maximus eius secundum latitudinem ad utranq; circuli partem, qui per medium signorum est progressus esse demonstratur, quibus ferè qui sunt a puncto uerticis ad æquinoctialem in Alexandria demonstrati gradus 30. 58. excedunt eos, qui sunt ab æquinoctiali ad æstiualem tropicum grad. 23. 51. duobus, & octaua in super parte subtracta, uerū ut etiam considerationem diuersitatis aspectuū faceremus, obseruauimus rursus eandem modo Lunā cū in brumali puncto tropico esset propter prædictā partem, quia cū ma-

Instrumentum trium regularum siue triquetrum.

Vide Ioan. de Monte regio in propositione 13. huius.

ximè tunc sicut in simili meridiano progressus a puncto uerticis distet, diuersitatē etiā aspectus maiorē facilioreq; cognitu facit, sed a pluribus diuersitatis aspectibus, quos in huiusmo-

huiusmodi progressibus obseruauimus, u-
num rursus exponemus per quem, modū
computationis aperiemus, & reliquorum
demonstrationem consequenter ad futura
faciemus.

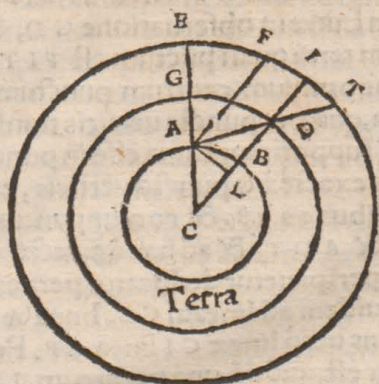
Lunarium distantiarum demonstratio.

Cap. XIII.

Obseruauimus igitur in uigesimo
Adriani anno Athyr secundum
Aegyptios 13. post meridiem ho-
ris æqualibus 5.50. (Sole iam occi-
dente) Luna in meridiano existente perspi-
ciebaturq; nobis per instrumentum gradu-
um 50.55. à puncto uerticis centrum eius di-
stare. Distantia enim, quæ in tenui regula
fuit talium erat 51.35. qualium circulus est.
360. Sed à tempore constituto à primo Na-
bonassar anno usq; ad expositam obserua-
tionem tempus annorum est Aegyptiaco-
rum 882. & dierum 72. & horarum æqualiū
simpliciter quidem 5.50. exacte uero 5.20.
in quo tempore Solem inuenimus medio
quidē motu in gradibus Libræ 7.31. exacte
uero 5.28. Lunam autem medio motu in Sa-
gittarij gradibus 25.44. & distantiam gra-
duum 78.13. gradus autem à media longitu-
dine maxima epicycli 262.20. A boreali ue-
rò latitudinis termino gradus 354.40. quæ
propter differentia etiam inæqualitatis un-
diq; diligenterq; collecta 7.26. gradus adde-
bat. Sic itaq; rursus etiam Lunæ situs ea ho-
ra obtinebat per longitudinem quidem Ca-
pricorni gradus 3.10. per latitudinem autē
in obliquo quidem circulo à boreali termi-
no grad. 2.6. In eo autem qui est per po-
los zodiaci qui idē proximē cum meridia-
no tunc erat à circulo qui per mediū signo-
rum est ad septentrionem grad. 4.59. Di-
stant autem Capricorni quidem gradus 3.
10. ab æquinoctiali ad meridiem in eodem
circulo gradibus 23.49. æquinoctialis uero
à puncto Alexandrini uerticis ad meridiē si-
militer grad. 30.58. quare centrum Lunæ di-
stabat exacte à pūcto uerticis gradibus 49.
49. & perspiciebatur distare 50.55. Luna er-
go secundum distantiam progressus expo-
siti unius gradus, & septem sexagesimarū
diuersitatis aspectum habuit in circulo ma-
ximo, qui per polos horizontis & ipsam de-
scribitur, cum exacte à puncto uerticis gra-
dibus 49.48. distet. ¶ His hoc modo ex-
positis describantur in superficie illius, qui
per polos horizontis ac Lunæ est, maximī
circa idem centrū, circuli, terræ quidem ma-

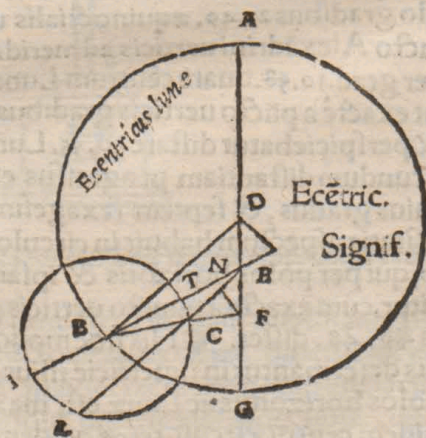
ximus circulus A B, circulus uero per cen-
trum Lunæ in obseruatione G D, & ille ad
quem terra quasi pūctum est F I T, sitq; cō-
mune omnium centrum punctum C, & sit
linea, quæ per puncta uerticis transit C A G
E, & supponatur Luna esse in puncto D di-
stans exacte à G puncto uerticis, expositis
gradibus 49.48. & coniungantur lineæ C
D I, & A D T, & adhæc à puncto A quod
uisu perspicietur deducatur perpendicularis
quidē ad lineam C B, lineā A L, æqui-
distans uero lineæ C I lineā A F. Perspicuū
igitur est, quod Luna per arcum I T, aspe-
ctum ex A perspicientium immutauit. Erit
igitur hic arcus gradus unius & sexagesima-
rum septem, ut per obseruationem perspe-
ximus. Sed quoniam F T arcus insensibili
differentia maior est q̃ arcus T I, propterea
quod tota terra quasi punctum est ad E
F I T circulum, erit etiam arcus F I T eorū-
dem 1.7. proximē, quare angulus quoq; F
A T, quoniam rursus A punctum non ha-
bet sensibilem differentiam, sed quasi cen-
trū est ad circulum F T, talium erit 1.7. qua-
lium quatuor recti sunt 360. qualium uero
duo recti sunt 360. talium 2.14. Est autē isti
æqualis angulus A D L eorundem 2.14. Er-
it ergo arcus A L talium 2.14. qualium est
circulus qui A D L rectangulo circumscri-
bitur 360. ipsa uero lineā A L, talium 2.21. qua-
lium est A D diameter 120. Sed hac indiffe-
renter L D lineā minor est, quare qualium est
L A lineā 2.21. talium etiā erit L D lineā 120.
proximē. Rursus quoniam G D arcus gra-
duum esse supponitur 49.48. erit etiam G C
D angulus, qui est in centro circuli talium
49.48. qualium quatuor recti sunt 360. qua-
lium uero duo recti sunt 360. talium 99.36.
quare arcus etiā A L talium est 99.36. qua-
lium est circulus qui A L C rectangulo cir-
cumscribitur 360. arcus uero L C reliquorū
ad semicirculum 80.24. ergo chordæ quoq;
sux A L quidem talium erit 91.31. qualium est
A C diameter 120. L C autem earundem 77.
27. quare si posuerimus A C lineā quæ à cen-
tro terræ est unius, qualis ipsa unius est, ta-
liū erit A L 0.46. & C L similiter 0.39. sed
qualium erat A L lineā 2.21. talium L D lineā
fuit demonstrata 120. quare qualium est A L
lineā 0.46. talium erit etiam lineā L D 39.6.
Erat autem etiam earundem C L quidem li-
neā 0.39. C A uero quæ est à centro terræ u-
nius, quare qualis unius est C A quæ est à cē-
tro terræ, talium erit C L D, totaq; Lunæ di-
stantia in ea obseruatione cōtinebat 39.45.

L 2 ¶ His

¶ His ita demonstratis, sit ABG excentricus Lunę circulus, cuius centrum D, & diameter ADG, in qua capiatur E punctum pro cetro circuli qui per medium signorum est, & F pro declinationis epicycli puncto, descriptoq; circa B puncto I T C L epicyclo, coniungantur lineę IBTE, & BD & BCF, supponaturq; Luna in exposita observatione fuisse in puncto L, & coniungantur lineę LE, & LB, deducanturq; ad BE lineę productam ex D quidem puncto perpendicularis DM, ex F autem perpendicularis FN, quoniam igitur in tempore observationis distantię graduum numerus erat 78.13, erit etiam propter prædicta, angulus quidem AEB talium 155.25. qualium quatuor recti sunt 360. Vterq; uero angulus FEN & DEM reliquarum ad duos rectos 23.34. qualium uero duo recti sunt 360. talium 47.8. quare arcus quoq; uterq; DM, & FN talium erit 47.8. qualiũ sunt circuli, qui rectangulis dictis circumscribuntur 360. propterea quod æqualis est linea DE lineę EF, arcus uero uterq; EM & EN 132.52. earundem, quare chordę etiam suę utrinq; DM, & FN talium sunt 47.59. qualium utraque diameter DE & EF 120, utraq; uero EM, & EN 110. earundem, quare qualium est utraq; linea DE & EF 10.19. & DB quę est à centro excentrici 49.41. talium etiam erit utraq; quidem linea DM, & FN 4.8, utraq; uero EM & EN 9.27. earundē, & quoniam si à quadrato BD subtraxeris quadratum DM relinquitur quadratum BM, habebimus etiam totam BM earundē per longitudinem 49.31. & BE similiter 40.4. & reliquam etiam lineam BN talium 30.37. qualium erat linea FN 4.8. ¶ Et quoniam, ab ipsis fiunt quadrata, si componantur, faciunt quadratum BF. Habebimus etiam lineam BF, qua rectus subtenditur angulus

eorundem 30.54. per longitudinem, quare qualium est BF diameter 120. talium erit linea FN 16.2. Arcus uero suus talium 15.21. qualium est circulus qui rectangulo BFN circumscribitur 360. quare angulus quoq; FBN talium erit 15.21. qualium duo recti sunt 360. Qualium uero quatuor recti sunt 360. talium 7.40. proximē, tot ergo TC arcus epicycli graduum est. ¶ Rursus quoniam Luna in tempore observationis distabat à media longitudine maxima epicycli gradibus 262.20. ex C autem media longitudine minima reliquos uidelicet post semicirculũ gradus 82.20. Erit etiam arcus quidem CL graduum 82.20. totus uero T C L 90. rectus ergo est angulus TBL, quare quoniã qualium est BD, quę est à centro excentrici 49.41. BL uero quę est à centro epicycli 5.15. talium etiam EB fuit demonstrata 40.4. & quoniam quadrata istarum composita faciunt quadratum EL. Habebimus etiam EL per longitudinem 40.25. earundem. Distantia ergo Lunę in observatione talium fuit 40.25. qualium BL, quę est à centro epicycli 5.15. & EA, quę est à centro terrę ad maximam excentrici longitudinem 60. & EG quę est à centro terrę ad minimam excentrici longitudinem 39.22. ¶ Sed distantia Lunę in observatione, hoc est, linea EL taliũ demonstrata est 39.45. qualis est unius, quę est à centro terrę: ergo qualium est EL linea Lunaris in observatione distantię 39.45. & quę est à centro terrę unius talium etiam erit AE quidem linea distantię medię cōiunctionis, atq; oppositionum 59.0. EG uero medię quadraturarum distantię 38.43. & linea quę est à cetro epicycli 5.10. earundem: hæc sunt quę nobis erāt demonstranda. Hoc modo Lunaribus distantijs demonstratis sequitur iam ut Solarem etiam

distan

distantiam demonstramus, quod facile per lineas demonstratur, si ad distantias Lunares in oppositionibus & coniunctionibus, quantitates quoque angulorum, qui constituntur tempore ipsarum in visu à diametris Solis ac Lunæ & umbræ dabuntur.

De quantitate diametrorum Solis ac Lunæ & umbræ, quæ in coniunctionibus & oppositionibus perspicuntur. Cap. XIII.

CAeteras ergo huius considerationes vias, quæ aut aquæ mensuris, aut per tempora æquinoctialium ortuum Luminarium mensuram uenantur, quoniam non integrè potest per eas propositum inueniri, repulimus. Construximus autem etiam ipsi dioptram quadraticulæ regulæ, quam Hipparchus sub ostendit per eamque obseruantes Solis quidem diametrum ab eodem angulo proximè ubique contineri inuenimus, nulla sensibilis differentia, de qua curandum sit, à distantijs eius facta. Lunæ uerò tunc solummodo ab eodem angulo contineri, quo Solis, comprehendimus, quando in oppositionibus per maximam à terra distantiam distat, cum in maxima epicycli & non in media sit longitudine, congrue consequenterque ad superiores rationes, ad hæc angulos quoque ipsos non parum minores quam traditi sunt inuenimus, non tamen regulæ mensura, sed per quasdam Lunares eclypses hæc computauimus, nam quando quidem æqualis angulus ab utraque diametro subtenditur, facile per regulæ constructionem potest cognosci, nulla enim in hoc mensuratione opus est. Quantum uerò subtendatur ambiguum ualde nobis uidetur. Mensuratio enim, que fit in pluribus huc & illuc remotionibus obiectæ latitudinis super regulæ longitudinē, quæ est à visu ad tabellā in errorem potest ab exacta ueritate abducere. Verum quoniam semel Luna in maxima eius distantia perspiciebatur, æqualem in visu angulum Solari angulo facere, per eclypses Lunares in hac distantia obseruatas, magnitudinem anguli ab ea subtensi computantes, hinc et Solarem demonstratum tenebamus, cuius inquisitionis modum, duabus rursus eclypsibus facilem intellectu faciemus. ¶ Quinto igitur anno Nabopolassari qui est centesimus uigesimus septimus à Nabonassaro Athyr, secundum Aegyptios, die 27. uigesima octaua sequente, iuxta horæ undecimæ finem coepit Luna in Babylone defi-

cere, & defecit quarta maxime pars diametri ab austro. Quoniam igitur eclypsis initium post mediam noctem quinque horis teporalibus fuit, medium uerò tempus sex horis proximè quæ sunt tunc in Babylone 5. 50. æquales. Sol enim erat in 27. 3. gradibus Arietis, patet quia medium eclypsis tempus fuit quando plurimū diametri Lunæ in umbram incidit. In Babylone quidem post mediam noctem horarum 5. 50. æqualibus. In Alexandria uerò 5. solummodo, & est tempus à locis constitutis annorum Aegyptiacorum 126. & dierum 86. & horarum æqualium simpliciter quidem 17. exactè uerò si ad dies æquatos reduxeris 16. 45. quare mediū secundum longitudinem Lunæ motus 25. 32. Libræ grad. obtinebat, uerus autē 27. 5. At uerò ille qui est à maxima epicycli longitudine graduum erat 340. 7. à borealium termino in obliquo circulo grad. 80. 40. ¶ Perspicuum ergo est, quia quando grad. 9. 20. centrum Lunæ distat à nodis in obliquo circulo, quoniam in maxima sit distantia, sitque centrum umbræ in maximo circulo, qui per centrum Lunæ ad rectos angulos in obliquo describitur, secundum quem situm maximæ fiunt obtenebrationes, tunc quarta pars diametri Lunæ in umbram incidit. ¶ Rursus in septimo anno Cambyse, qui est à Nabonassaro 225. (Phamenoth secundum Aegyptios) die 17. sequente 18. ante mediam noctem hora 1. Defecit in Babylone media pars diametri Lunæ à septentrione. Fuit ergo in Alexandria hæc eclypsis ante mediam noctem horis æqualibus 1. 50. proximè, & sunt anni à constituto tempore 224. Aegyptiaci & dies 196. & æquales horæ simpliciter quidem 10. 10. exactè uerò 9. 50. Sol enim erat in Cancræ gradus 18. 12. Quare Luna quoque secundum longitudinem medio quidem motu 20. 22. Capricorni gradus obtinebat, exactè uerò 18. 14. ¶ Distabat autem etiam à maxima epicycli longitudine grad. 28. 5. A boreali uerò obliquo circuli termino grad. 262. 22. Quare hinc quoque patet, quia quando centrum Lunæ 7. 48. à nodo distat in obliquo circulo, cum in eadem maxima longitudine Luna sit, umbræque centrum eundem situm ad ipsam habeat, media tunc Lunaræ diametri pars in umbram incidit. Sed quando centrum Lunæ 9. 20. gradibus in obliquo circulo distat à nodo, tunc distat à circulo qui per medium signorum est in maximo circulo, & ad rectos obliquo angulos per ipsum

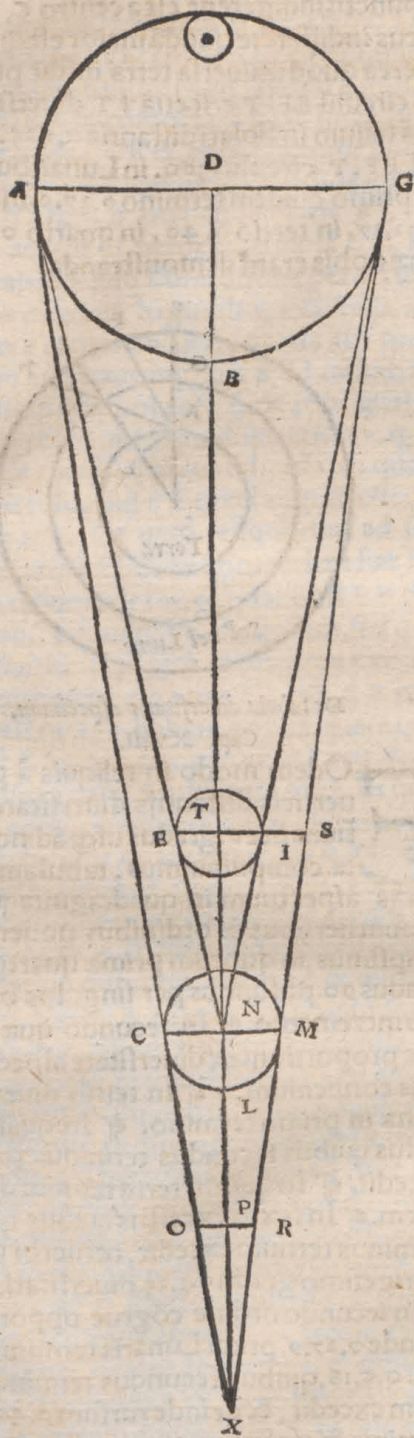
centrum describitur, unius grad. sexagesimas 48.30. Quando uero 7.48. grad. in obliquo circulo distat à nodo, tunc distat à circulo qui per mediū signorum est, maximo circulo, qui per ipsum Lunæ centrum ad rectos obliquo describitur, sexagesimas unius grad. 40.40. ¶ Quoniā igitur excessus duarum eclipsium quartam Lunaris diametri partem continet, excessus autem duarū distantiarum quas proposuimus quibus centrum eius à circulo qui per medium signorum est, hoc est, ab umbræ centro distabat 7.50. sexagesimarum unius gradus, patet quia tota Lunæ diameter subtendit arcum maximi circuli 31.20. sexagesimarū grad. unius. Hic etiam facile intellectu est quod linea quæ est à centro umbræ quæ sit in eadem maxima longitudine Lunæ 40.40. unius gradus sexagesimas subtendit. Nam quando centrum Lunæ totidem sexagesimis distabat ab umbræ centro, tunc umbræ circulum tangebatur, propterea quod media Lunaris diametri pars defecit. Inscibile autem atque indifferēti minor est quam dupla, & ad hæc tribus quintis maior semidiametro Lunæ quæ est sexagesimarū 15.40. Sed pluribus etiā huiusmodi obseruationibus consonas proximè inuenimus expositas quantitates, atque ideo tum ad alia quæ ad eclipses pertinent, ipsis usi sumus, tum etiā nūc ad demonstrationem Solaris distantiæ, tantam enim ferè inuenimus, quantam etiā Hipparchus secutus est, nā circuli Solis Lunæ terræque qui à conis continentur, indifferente quodam minores sunt quæ circuli quæ maximi in sphaeris ipsorum describuntur, & diametri quàm diametri similiter.

De Solari distantia, & ijs, quæ simul cum ea demonstrantur. Cap. XV.

His igitur datis, et quod maxima Lunæ in conjunctionibus atque oppositionibus distantia taliū est 64.10. qualis est unius semidiameter terræ, media em distantia 59. earundē demonstrata est. Semidiameter autem epicycli 5.10. cōsideremus nūc quanta Solis distantia colligitur. ¶ Sint igitur maximi sphaerarū in eadem superficie circuli, Solaris quidem sphaeræ ABG circulus circa centrum D, Lunaris uero in maxima Lunæ distantia circulus E I, circa centrū T, terræ aut CLM circa cētrū N, & superficie rum, quæ sunt per cētra, superficies quidem, quæ Solem, & terrā continet sit AXG, quæ uero Solem & Lunā amplectitur ANG. Axis uero communis sit DTN

X, lineæ aut quæ per contactus sunt, quæque æquidistantes fiunt & diametris ad sensum æquales. Solaris quidē circuli sit ADG, Lunaris uero ETI, terræ autem CNM, umbræ uero in quā in maxima sua longitudine Luna incidit OPR ita ut TN linea æqualis sit lineæ NP utraq; 64.10. taliū qualis est unius quæ est à centro terræ oportet inuenire quæ in D Solaris distantia linea proportio nem habeat ad NL quæ est à centro terræ. ¶ Producat igitur linea EI usque ad S & quoniam iam demonstrauius subtendi arcum circuli, qui per ipsum circa centrū terræ describitur taliū 0.31.20. qualium est ipse circulus 360. erit angulus ENI taliū 0.31.20. qualium quatuor recti sunt 360. & medietas eius TNI taliū 0.31.20. qualiū duo recti sunt 360. quare arcus quoque TI taliū est 0.31.20. qualium est circulus, qui NIT rectangulo circumscribitur 360. Arcus uero TN reliquorum ad semicirculum 179.28.40. & chordæ suæ IT quidem taliū 0.32.48. qualium est NI diameter 120. NTA aut 120. proximè earundem, quare qualium est NT linea 64.10. taliū erit TI 0.17.33. est autē talis etiam NM quæ est à centro terræ unius, & quoniā proportio PR ad TI est proportio 2.36. proximè ad unum, sit etiā PRO 45.38. quare utraq; simul TI & PR taliū sunt 1.3.11. qualis est NM unius, sed utraq; simul PR & TS tota 2. earundem sunt, propterea quod æquales sunt duabus NM, æquidistantes enim omnes, ut diximus, sunt, & NP æqualis est lineæ NT reliqua ergo etiam IS taliū remanet 0.56.49. qualis est linea NM unius & est sicut NM ad IS sic NG ad IG & ND ad TD, qualis ergo est ND unius taliū est etiam TD 0.36.49. & reliqua TN 0.3.11. earundem quare qualium est NT linea 64.10. & NM unius taliū habebimus ND Solaris distantia lineam 1210. proximè, & similiter quoniam qualis est unius linea NM taliū PR demonstrata est 0.45.38. Est autem sicut NM ad PR sic NX ad XP, qualis ergo unius NX linea est taliū XP erit 0.45.38. & reliqua PN 0.14.22. earundem, quare qualium est PN 64.10. & NM quæ est à centro terræ unius, taliū etiam XP erit 203.50. proximè, XN autem tota 268. colligitur ergo quod qualis est unius linea quæ est à centro terræ taliū est media Lunæ in conjunctionibus & oppositionibus distantia 59. Solis uero 1210. à cētro autem terræ usque ad uerticem conis sunt umbræ partes huiusmodi 268.

De

De magnitudine Solis Lunæ & terræ

Caput XVI.

Facilis autem hinc intellectu fit, Solarum magnitudinum proportio à diametris Solis, Lunæ, & terræ. Nā quando demonstratum est, qualis est unius linea NM quæ est à centro terræ, talium etiam TI quæ est à centro Lunæ 17.33.

& NT linea 64.10. est autem etiam sicut NT ad TI sic ND ad DG estq; ND demonstrata esse earundem 1210. ¶ Habebimus etiam DG quæ est à centro Solis 5.30. earundem proximè.

Gaur.

¶ Habebimus etiam GD semidiametrum Solis quintuplam semidiametro terræ, & insuper eius medietatem ferè.

¶ Quare diametrorum quoq; eadem erunt proportionales. Qualis igitur est Lunæ diameter unius, talium erit terræ 3. cū duabus quintis proximè, Solis uerò 18. cum quatuor quintis. ¶ Quare terræ quidē diameter tripla est, et adhuc duabus quintis maior q̃ Lunæ, Solis uerò decupla octuplaq; quam Lunæ, & adhuc quatuor q̃ntis maior, quintupla uerò ad diametrum terræ ad hanc medietate proximè maior. ¶ Eodē modo quoniam cubus qui est ab uno ipsius unius est, qui uerò est à trib. duabusq; quintis 39.14. proximè earundem, qui autem est ab 18. & quatuor quintis similiter 4.6644.30. proximè. ¶ Colligitur qualis unius est solida Lunæ magnitudo, talium esse solidā terræ magnitudinē 39.14. Solis uerò 6644.30. Quare magnitudo Solis cēties & septuagesies proximè terræ magnitudinem continet.

De particularibus aspectuum diuersitatibus

Solis & Lunæ. Cap. XVII.

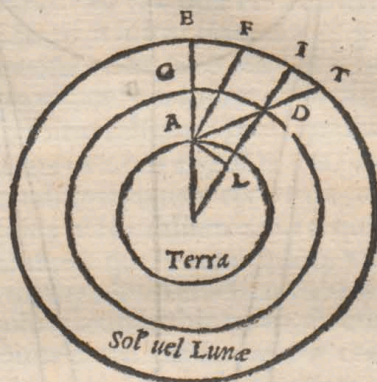
His ita demonstratis, cōsequens est breuiter declarare, quomodo quispīam ex quantitate distantiarū Solis ac Lunæ, particulares etiam ipsorum diuersitates aspectuum cōputabit, & primū eas, quæ in maximo circulo qui per punctum uerticis & ipsas describitur, perspiciuntur. ¶ Sint ergo in superficie maximi huius circuli, maximus quidem terræ circulus AB. Solis autem uel Lunæ GD, ille uerò ad quem terra puncti proportionē habet EFIT, centrumq; omnium sit C, & diameter, quæ est per puncta uerticis CAG E, interceptoq; à puncto uerticis arcu GD, talium (uerbi gratia) supposito 30. qualis est GD circulus 360. coniungantur lineæ CD I, & AD T, & à puncto A ducatur lineæ AF æquidistans lineæ C I perpendicularis etiā ad ipsam C I deducatur AL, & quāuis nō eadem semper in utroq; Luminarium distantia permaneat, differentia tamen diuersitatis aspectuum, quæ propter hoc in Sole accidit parua nimium, & insensibilis est præsertim cū excentricitas circuli eius parua sit, & distantia magna. Quæ uerò Lunæ

L 4

propter

propter hoc accidit eā sensibile ualde esse
necesse est, tū quia motus eius in epicyclo,
tum quia epicycli etiā in excentrico motus
non paruum in utrisq; distantijs differentiā
faciat, diuersitatē ergo aspectus Solaris in
una solum proportionē demonstrabimus
in proportionē uidelicet 1210. ad unum, Lu-
næ uerò in quatuor, quæ maximē faciliore
uiā ad futuras demonstrationes præstabit.
Cœpimus autem primo quidem duas distā-
tias, quæ fiunt cū epicyclus in maxima ex-
cētrici longitudine sit. Quorum prima est
usq; ad maximam epicycli longitudinem
q̄ colligi demonstrauimus 64.10. taliū qua-
lis unius est linea, quæ est à centro terræ. Se-
cunda uerò usq; ad minimam epicycli lon-
gitudinem quæ colligitur earundem 53.50.
deinde reliquas duas cū epicyclus in mini-
ma excentrici longitudine sit, quarū prima
usq; ad maximā epicycli longitudinem col-
ligitur per demonstrata taliū esse 43.3. qua-
lis est linea quæ est à centro terræ unius, al-
tera usq; ad minimā epicycli lōgitudinē col-
ligitur earundem 33.33. Quoniam igitur ar-
cus G D gradus 30. supponitur, erit etiā an-
gulus G C D taliū 30. qualiū 4. recti sunt 360.
qualium uerò duo recti sunt 360. talium 60.
quare arcus quoq; A L talium est 60. qualiū
est circulus qui A C L rectāgulo circumscri-
bitur 360. arcus uerò C L reliquorum ad se-
micirculum 120. quare chordæ quoq; suæ A
L quidem talium erit 60. qualiū est A C dia-
meter 120. C L uerò 103.55. earundem, qua-
lis ergo est A C unius talium A L erit 0.30.
& C L 0.52. earundem autem est C L D linea
in Solari quidem distantia 1210. in Lunari-
bus uerò in primo quidem termino 64.10.
in secundo aut 53.50. in tertio 43.53. in quar-
to 33.33. reliqua ergo linea L D, hoc est, A D,
inæquales enim differente quodam sunt, in
Solari quidem distantia erit 1209.8. in Luna-
ribus uerò in primo termino 65.18. in secū-
do 52.58. in tertio 43.1. in quarto 32.41. qua-
re qualium est A D diameter 120. talium e-
rit A L linea eadem semper ne longiores su-
mus ordine intellecto 0.2.59. & 0.56.52. &
1.7.58. & 1.23.41. & 1.50.9. quare arcus quo-
que suus talium erit 0.2.50. & 0.54.18. & 1.
4.54. & 1.20. & 1.45. proximē, qualiū est cir-
culus q̄ D L A rectāgulo circumscribit 360.
angulus uerò A D B, id est, F A T taliū erit 0.
2.50. & 0.54.18. & 1.4.54. et 1.20. et 145. qua-
liū duo recti sunt 360. qualiū aut quatuor re-
cti sunt 360. talium 0.1.25. & 0.27.9. & 0.32.
27. & 0.40. & 0.52.30. quoniam igitur etiā

A punctū indifferens est à centro C, & F I T
arcus indifferēte quodā maior est q̄ I T p-
pterea quod uniuersa terra instar pūcti est
ad circulū E F I T erit etiā I T diuersitatis ar-
cus talium in Solari distantia 0.1.25. qualiū
est E F I T circulus 360. in Lunaribus uerò,
in primo quidem termino 0.27.9. in secūdo
0.32.27. in tertio 0.40. in quarto 0.52.30.
quæ nobis erant demonstranda.

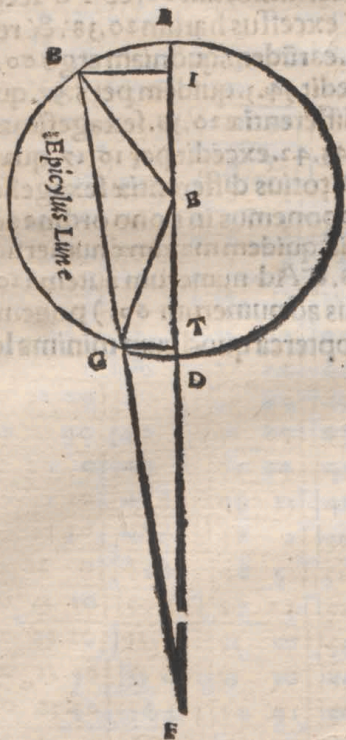
De tabula diuersitatis aspectuum.
Cap. XVIII.

Eodem modo in reliquis à puncto
uerticis distantijs diuersitates quæ
fiunt per 6. gradus usq; ad nonagin-
ta computauimus, tabulam diuer-
sitas aspectuum in quadragintaquinque
rursus uersibus & ordinibus nouem con-
scripsimus, in quorum primæ quartæ partis
gradus 90. posuimus per singulos binos fa-
cto incremento. ¶ In secundo quæ unicui-
que proportioni ex diuersitate aspectus So-
laris conueniunt. ¶ In tertio diuersitatis
Lunæ in primo termino. ¶ In quarto ex-
cessus quibus secundus terminus primū
excedit. ¶ In quinto tertij termini diuersi-
tatem. ¶ In sexto excessus quibus quartus
terminus tertium excedit, ut (uerbi gratia)
in trigésimo gradu 0.1.25. diuersitatis Sola-
ris in secundo ordine cōgrue opponimus,
deinde 0.27.9. primi Lunaribus termini, & po-
stea 0.5.18. quibus secundus terminus pri-
mū excedit, & deinde rursus 0.40. tertij
termini, & postea 0.12.30. quibus quartus
terminus tertium excedit. ¶ Verū ut etiā
in distantijs quæ sunt inter maximas & mi-
nimas longitudes proportionaliter par-
ticularib. partibus diuersitates aspectuū ab-
ijs, quæ inuenta sunt in expositis quatuor
terminis per sexagesimarū appositionē fa-
cile computare possimus tres nobis reliqui
ordines ad appositionem huiusmodi diffe-
rentiarum additi sunt, quarum computatio
hoc

hoc nobis modo facta est. ¶ Sit $ABGD$ Luna epicyclus, circa centrum E , circuli autē, qui per medium signorū est, & terræ ipsius centrum sit F , & cōiuncta $AEDF$ linea, protrahatur linea FGB & coniungantur lineæ BE & GE & deducantur ad AD lineam ex puncto quidem B perpendicularis BI , ex puncto autem G perpendicularis GT , & supponatur primò Luna distare per arcum AB ab A maxima lōgitudine exacta, & ad centrum F capta, qui (uerbigratia) sit graduum 60 . ut etiam angulus BEI talium sit 60 . qualium quatuor recti sunt 360 . qualium uerò duo recti sunt 360 , talium erit 120 . igitur hac de causa BI arcus talium 120 . qualium est circulus qui BEI rectangulo circumscribitur 360 . EI uerò reliquorum ad semicirculum 60 . chordæ igitur etiam suæ BI quidem talium erit 103.55 . qualium est EB diameter 120 . EI uerò 60 . earundem, sed quādo E centrum epicycli in maxima excentrici longitudine est, tunc FE ad EB proportio est quā 60 . habent ad 5.15 . quare qualium est EB linea 5.15 . talium BI erit 4.33 . & EI linea 2.38 . IF autē tota 62.38 . Et quoniam si componantur quadrata linearum FI , & IB faciunt quadratum lineæ FB , erit etiam ipsa talium 62.48 . qualium est FA primi termini distantia 65.15 . & DA secūdi termini 54.45 . & AD differentia excessus harum duarum distantiarum 10.30 . & differentia ergo, quæ in B ad primum terminum sit talium 2.27 . qualium est tota differentia 10.30 . quare qualium tota differentia est 60 . talium erit tunc differentia $M.14.0$. hanc igitur in septimo ordine apponemus in uersu qui medietatē sexagenarij numeri, hoc est, triginta continet, propterea quod omnes gradus, qui ex primo ordine cōscribuntur medietatem continent graduum eorū qui sunt ex A ad D , id est, gradus 180 . ¶ Eodē modo si supposuerimus GD arcum earundem esse 60 . demonstrabitur GT quidem talium 4.33 . qualium est EG semidiameter 5.15 . ET autem similiter 2.38 . & reliqua FT 57.22 . earundem, quapropter etiā FG quæ rectus angulus subtenditur erit 57.33 . quas rursus si a primi termini 65.15 . subtraxerimus, reliquas 7.42 . inueniemus esse totius differentie sexagesimas 44.0 . quas similiter in eodem ordine ad sexagesimarū numerum apponemus, propterea quod ABG arcus graduū est 120 . ¶ Rursus eisdē arcubus suppositis intelligat E centrū in minima longitudine excentrici esse, in quo situ tertius &

quartus terminus continet, quoniam ergo in hoc situ FE ad EB proportionē habet 60 . ad 8 . & qualium ergo BE est 8 . colligetur etiam utraq; quidā BI , & GT linea, quando etiam arcus uterq; AB et GD 60 . grad. supponatur, talium 6.56 . qualium est linea FE 60 . utraq; uerò linea EI & ET 4.0 . earundem, quare cum FI earundem fiat 64 . FT uerò similiter 56 . colligetur etiam FB quæ rectus angulus subtendit 64.23 . FG autem talium 56.26 . qualium est tertij quidem termini linea FA 68 . AD uerò linea differentie tertij ad quartum 16 . ¶ Si ergo 64.23 . à 68 . subtraxeris relinquuntur 3.37 . quæ totius differentie 16 . sexagesimæ fiunt 13.33 . quas apponemus similiter in ordine octauo ad numerum 30 . ¶ Sin autem 56.26 . à 68 . subtraxerimus remanebunt 11.34 . quæ similiter totius differentie 16 . sexagesimæ fiunt 43.24 . quas apponemus similiter in eodem ordine ad numerum 60 .

Absis.

¶ Sed differentias quidē quæ colliguntur propter Lunæ in epicyclo progressus, hoc modo exposuimus, quæ uerò propter ipsius epicycli in excentrico motum sic nobis inueniuntur. Sit $ABGD$ excentricus Lunæ circulus circa centrum E & diametrum AEG , in qua centrū zodiaci circuli sit F protrahatq; BFD supponatur rursus uterq; angulus AFB .

Tabula diuersitatum aspectuum.

N ^o .	1 ^a	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a	7 ^a	8 ^a	9 ^a
N ^o .	Solaris ☉	Ter. 1. ☿	Ter. 2. ♀	Ter. 3. ☿	Ter. 4. ♀	Ter. 5. ♀	Ter. 6. ♀	Ter. 7. ♀	Ter. 8. ♀
coe	Diuerſitas	Diuerſitas	Diuerſitas	Diuerſitas	Diuerſitas	Diuerſitas	Diuerſitas	Diuerſitas	Diuerſitas
par.	Par. m. 2 ^a	Par. m. 2 ^a	Par. m. 2 ^a	Par. m. 2 ^a	Par. m. 2 ^a	Par. m. 2 ^a	Par. m. 2 ^a	Par. m. 2 ^a	Par. m. 2 ^a
2	0 0 7	0 1 54	0 0 23	0 3 0	0 0 50	0 14	0 11	0 15	
4	0 0 13	0 3 48	0 0 45	0 6 0	0 1 40	0 28	0 22	0 30	
6	0 0 19	0 5 41	0 1 7	0 9 0	0 2 30	0 42	0 33	0 45	
8	0 0 25	0 7 34	0 1 29	0 11 40	0 3 20	1 22	1 7	1 13	
10	0 0 31	0 9 27	0 1 51	0 14 20	0 4 10	2 2	1 41	2 21	
12	0 0 37	0 11 19	0 2 12	0 17 0	0 5 0	2 42	2 15	3 9	
14	0 0 42	0 13 10	0 2 33	0 19 40	0 5 50	3 35	3 13	4 22	
16	0 0 48	0 15 0	0 2 54	0 22 20	0 6 40	4 28	4 11	5 35	
18	0 0 53	0 16 49	0 3 15	0 25 0	0 7 30	5 21	5 9	6 48	
20	0 0 58	0 18 36	0 3 36	0 27 40	0 8 20	6 39	6 25	8 22	
22	0 1 4	0 20 22	0 3 54	0 30 20	0 9 10	7 57	7 41	10 4	
24	0 1 9	0 23 6	0 4 18	0 33 0	0 10 0	9 15	8 57	11 39	
26	0 1 15	0 24 49	0 4 39	0 35 40	0 10 50	10 50	10 29	13 32	
28	0 1 20	0 25 30	0 4 59	0 37 20	0 11 40	12 25	12 30	15 25	
30	0 1 25	0 27 9	0 5 18	0 40 0	0 12 30	14 0	13 33	17 18	
32	0 1 30	0 28 46	0 5 37	0 42 40	0 13 20	15 52	15 22	19 23	
34	0 1 35	0 30 21	0 5 55	0 44 20	0 14 10	17 44	17 11	21 28	
36	0 1 40	0 31 54	0 6 13	0 47 0	0 15 0	19 36	19 0	23 33	
38	0 1 44	0 33 24	0 6 30	0 49 0	0 15 40	21 36	20 59	25 40	
40	0 1 49	0 34 51	0 6 47	0 51 0	0 16 20	23 36	22 58	27 47	
42	0 1 54	0 36 14	0 7 3	0 53 0	0 17 0	25 36	24 57	29 54	
44	0 1 58	0 37 37	0 7 20	0 55 0	0 17 40	27 40	27 1	32 0	
46	0 2 3	0 38 57	0 7 35	0 57 0	0 18 20	29 44	29 5	34 6	
48	0 2 8	0 40 14	0 7 49	0 59 0	0 19 0	31 48	31 9	36 12	
50	0 2 12	0 41 28	0 8 3	1 0 40	0 19 40	33 52	33 11	38 9	
52	0 2 16	0 42 39	0 8 16	1 2 20	0 20 20	35 52	35 19	40 6	
54	0 2 20	0 43 45	0 8 29	1 4 0	0 21 0	38 0	37 24	42 3	
56	0 2 23	0 44 48	0 8 42	1 5 40	0 21 20	40 0	39 24	43 49	
58	0 2 26	0 45 48	0 8 53	1 6 20	0 21 40	42 0	41 24	45 35	
60	0 2 29	0 46 46	0 9 3	1 8 0	0 22 0	44 0	43 24	47 21	
62	0 2 32	0 47 40	0 9 13	1 9 40	0 22 20	45 50	45 13	48 49	
64	0 2 34	0 48 30	0 9 22	1 10 20	0 22 40	47 40	47 2	50 17	
66	0 2 36	0 49 15	0 9 31	1 12 0	0 23 0	49 30	48 51	51 45	
68	0 2 38	0 49 57	0 9 39	1 13 40	0 23 10	50 56	50 24	52 57	
70	0 2 40	0 50 36	0 9 46	1 14 20	0 23 20	52 22	51 57	54 5	
72	0 2 42	0 51 11	0 9 53	1 15 0	0 23 30	53 48	53 30	55 41	
74	0 2 44	0 51 44	0 9 59	1 15 40	0 23 40	54 57	54 41	56 12	
76	0 2 46	0 52 12	0 10 4	1 16 20	0 23 50	56 6	55 52	57 3	
78	0 2 47	0 52 34	0 10 8	1 17 0	0 24 0	57 15	57 3	57 54	
80	0 2 48	0 53 13	0 10 11	1 17 20	0 24 10	57 57	57 47	58 26	
82	0 2 49	0 53 19	0 10 14	1 17 40	0 24 20	58 39	58 31	58 58	
84	0 2 50	0 53 21	0 10 16	1 18 0	0 24 30	59 21	59 15	59 30	
86	0 2 50	0 53 29	0 10 16	1 18 20	0 24 40	59 34	59 30	59 40	
88	0 2 51	0 53 33	0 10 17	1 18 40	0 24 50	59 47	59 45	59 50	
90	0 2 51	0 53 34	0 10 17	1 19 0	0 25 0	60 0	60 0	60 0	

Sexagesimarum

De

De diuersitatibus aspectuum discernendis.

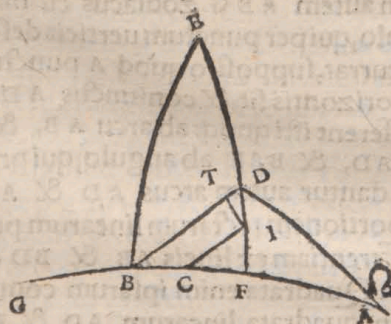
Cap. XIX.

QVando igitur uolumus inuenire quantam Lunæ, per singulos progressus, diuersitatem aspectus in circulo habet, q̄ per ipsam et punctum uerticis describitur, considerabimus quot æqualibus horis, in proposito climate distat à meridiano, & has quæremus in angulorū eiusdem climatis tabula, & appositos horæ gradus in signo in quo Luna est, in ordine secūdo, aut omnes aut horæ parti congruentes, habebimus illos, quibus à puncto uerticis Luna distat in circulo, qui per eam & punctum uerticis describitur, quibus cū intrantes in tabulam diuersitatis aspectuum quæremus eos in primo ordine, & correspondētes eis numeros in ordinibus quatuor, qui post ordinem Solarium diuersitatū deinceps sequūtur, hoc est, in tertio, quarto, quinto & sexto seorsum singulos conscribemus, deinde capiemus inæqualitatis in illa hora exquisitè numerum ad exactam maximam longitudinem aut ipsum, si 180. excederet, reliquum ad 360. & huiusmodi numeri graduum medietatem semper in eisdem numeris quæremus, sexagesimasq̄ ipsi correspondentes seorsum in septimo, & octauo ordine capiemus, & quotquot sexagesime septimi ordinis sunt, totidem à differētia quarti ordinis capiemus, easq̄ tertij ordinis diuersitati semper addemus, quotquot autem in octauo ordine inueniuntur totidem à differentia sexti ordinis sumemus, & diuersitati quinti ordinis semper rursus addemus, & duarū diuersitatum ita congregatarum excessum scribemus, demum considerabimus quot gradibus Luna à Solari gradu uel à diametraliter opposito distat, propinquiorisq̄ distantie gradus in primi ordinis numero inueniemus, & quotquot sexagesimæ in nono ac ultimo ordine ipsi correspondent, totidem ab excessu duarum diuersitatum iam scripto sumentes quæ fiunt minori semper addemus, hoc est, illi, quæ ex tertio, & quarto ordine exactam habuimus, et secundum congregatum hunc numerum aspectus Lunarum mutatur in circulo, qui maximus per ipsam, et uerticis punctum describitur. ¶ Hinc simpliciter Solaris quoq̄ diuersitas in simili situ Solarium eclipsum gradus ex gradibus qui in secūdo ordine appositī sunt per quantitatem arcus, qui à uertice distat per-

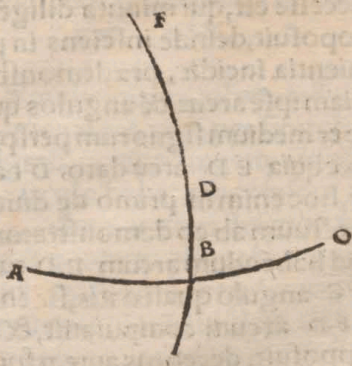
spicitur. Verū ut etiam diuersitatem, quæ tunc fit ad circulum, qui ad medium signorum est, tam per longitudinem quā per latitudinem discernamus, easdem rursus horas æquales quibus à meridiano Luna distat in eadem parte tabule angulorum inuenimus, capiemusq̄ gradus numero horarū appositos ex ordine tertio, si ante meridianum Luna inuenitur. Sin uerò post meridianum ex ordine quarto eosdemq̄ ipsos conscribemus, si pauciores sint quā 90. si uerò plures, reliquos ad 180. totidem etiam erit taliumq̄ angulus minor alter de duobus angulis, qui fiunt in huiusmodi sectione qualium unus rectus est 90. gradus, ergo istos duplicatos quæremus in tabula chordarum, tum ipsos, tū reliquos ad 180. et quā proportionem habet chorda arcus duplicatorum graduum ad chordam reliqui arcus ad semicirculum, hanc proportionem diuersitatis aspectus secundum latitudinem habebit ad diuersitatem, quæ per longitudinem est, tanti enim circulorum arcus indifferentes à chordis sunt: si ergo multiplicauerimus appositarum chordarum numerū in diuersitatem captā in circulo qui per punctum uerticis describitur, & factum numerū per 120. seorsum partiemur, habebimus partes cōgruē diuersitatis aspectuū eas, q̄ à partitione factæ sunt, uniuersaliter autem in diuersitatibus aspectus secundum latitudinem quidem, si punctum uerticis in meridiano borealius sit, q̄ pars circuli, qui per medium signorum est, quæ tunc erit in medio coeli, diuersitas aspectus ad meridiem eius erit, si uerò australius, diuersitas aspectus secundū latitudinem ad septentrionem erit, in diuersitatibus autem aspectus secundum longitudinem quoniam quantitates angulorum, quæ in tabula conscribunt, illum continent de duobus angulis à sequēte portione obliqui utrinq̄ continentis, qui ad septentrionem est: quando quidē diuersitas aspectus secundū latitudinem ad septentrionem est, si angulus inuētus maior est recto, erit diuersitas aspectus per longitudinem ad antecessionem, si uerò recto minor, ad successionem signorum, quādo uerò diuersitas aspectus secundum latitudinem ad meridiem est & conuerso, si angulus maior est recto ad successionē signorum diuersitas aspectus secundū longitudinem erit, sin aut minor ad antecessionem, usi autem sumus ijs quæ de Sole iam pridem demonstraui-
mus quasi sensibilia diuersitas aspectus eius non

non sit, non quia nesciebamus quanta in his futura esset differentia, ex diuersitate aspectus quod de ipso eramus demonstraturi. Verum quoniam non ita magnum errorem hinc ad apparentia putauimus accessurum, ut necesse fuerit nonnulla illorum mouere, quae sine hac breui diuersitate praeponebantur. Similiter etiam in diuersitatibus aspectuum Lunarium satis nobis fuerunt arcus & anguli, qui ad circulum, qui per medium signorum est, fiunt a circulo qui maximus per polos horizontis describitur loco illorum, qui ad obliquum Lunae conspiciuntur, differentia enim quae penes hanc rem in eclipsibus sit insensibilis est, et expositio illorum omnium multiplex in demonstrationibus, & difficilis in computationibus. Cum singuli Lunae in zodiaco motus distantiae a nodo determinatae non sint, sed tum per magnitudines tum per situs accipiant varios multiplicesque progressus, quod ut facile intelligatur: Sit portio circuli qui per medium signorum est ABG, obliqui uero Lunarum AD & supponatur A punctum nodus esse, Lunae quoque centrum esse in D, & trahatur ex D puncto ad circulum qui per medium signorum est recta DB, & sit E punctum polus horizontis & describantur per ipsum maximi circuli per centrum quidem Lunae portio EDF, per punctum autem B portio EB, sitque diuersitatis aspectus in Luna arcus DI, & deducantur a puncto I ad lineas BD, & BF rectae IT, & IC, ut distantia secundum longitudinem a nodo. Vera quidem sit AB, apparens autem AC, distantia uero a circulo, qui per medium signorum est uera qui dem sit BD, apparens autem CI, earum uero diuersitatum, quae ad zodiacum ex D conspiciuntur secundum longitudinem quidem TI arcui aequalis, per latitudinem autem aequalis DT, quoniam igitur DI aspectus diuersitas, dato arcu ED per ea, quae exposita sunt, inuenitur, utraque autem diuersitas DT & DI dato angulo GFE, nos uero in superioribus arcus, & angulos circuli, qui per uerticem est ad data zodiaci puncta rectos demonstrauimus, habemus uero hic solum B punctum datum in circulo qui per medium signorum est. Patet quia EB arcu abutimur pro arcu ED & angulo GBE pro angulo GFE. Id Hipparchus uoluit quidem emendare, sed parum scite praeter rationem ipsam aggressus fuisse uidetur. Nam primum una distantia arcus AD uisus est, & non omnibus, aut pluribus, quod illi

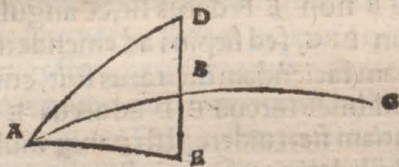
facere necesse est, qui minuta diligenter rimari proposuit, deinde insciens in plura in conuenientia incidit, praedemonstrauerat enim etiam ipse arcus, & angulos qui ad circulum per medium signorum perspicuntur, & ad haec quia ED arcu dato, DI arcus inuenitur, hoc enim in primo de diuersitatibus aspectuum ab eo demonstratur, utitur autem ad habendum arcum EDF tum EF, tum EFG angulo quasi datis, sic enim in secundo FD arcum computauit, & reliquum ED supposuit, deceptus autem fuit quoniam non animaduertit B punctum circuli

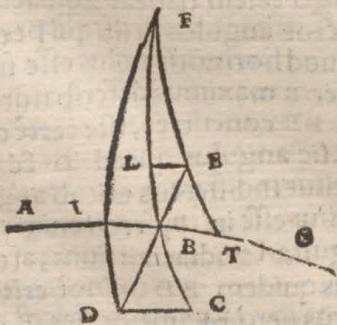
signorum non F datum esse, unde fit ut arcus EB non EF datus sit, & angulus EBG non EFG, sed saepius ad emendationem aliquam faciendam incitatus fuit, cum ualde sensibilem arcum ED ad arcum EF differentiam fieri uideret. Isti namque multo magis quam illi dati non sunt, ipsius autem arcus BE, qui uere datus est ad arcum ED, differentia sola magnitudine BD lineae in singulis a nodo distantibus differt. Verum quomodo emendatio recte fiat sic ante oculos ponetur. Sit zodiacus ABG, ipsique ad rectos sit circulus DEE, Luna uero sit aut in D, aut in E distans secundum latitudinem a circulo signorum ABG, per arcum BD, uel BE datum, ut arcus, qui sunt a uertice ad B zodiaci punctum, & anguli dati sint, & solum quarantur qui ad D uel ad E fiunt, si ergo talem habeat zodiacus situm, ut ad rectos angulos sit illi qui per F punctum, quod horizontis polus esse supponatur, et per B maximus describatur circulus ut puta FB concurreret, iste certe cum arcu DE, & sic angulus qui ad D & E puncta conspicitur indifferens erit ab angulo, qui supponitur esse in B, recti enim etiam per haec anguli ad zodiacum fiunt, arcu uero FB, arcus quidem FD minor erit per arcum BD arcus uero FE maior per BE, qui etiam ipsi dati sunt.

¶ Sin autem ABG zodiacus cū maximo circulo, qui per punctum uerticis describit, concurrat, supposito quod A punctum polus horizontis sit, & coniunctis AD, & AE different isti quoque ab arcu AB, & anguli BAD, & BAE ab angulo, qui prius nō erat, dantur autem arcus AD & AE per proportionem rectarum linearum propter indifferentiam ex lineis AB & BD & BE datis. Quadrata enim ipsarum composita faciunt quadrata linearum AD & AE consequenter etiam anguli BAD & BAE.

Quādo uerō situs zodiaci declinatur si ex F horizontis polo FBC, & FID & FE T arcus coniunxerimus, erit arcus FB, & angulus ABF datus, & similiter BD & BE. Quæruntur autem tum arcus FD, & FE tum anguli AIF, & ATF, qui dantur deductis ad arcum FBC perpendicularibus DC & EL, nam quoniam ABF angulus

gulus datus est, estque angulus ABE semper rectus, dantur profecto rectangula BBD, & BLE proportio etiam FB ad eos arcus, qui rectum ambiunt angulum, quoniam etiam ad DB, & BE, quibus rectus subtenditur angulus, quare FD quoque & FE rectum subtendentes angulum dabuntur, quapropter etiam anguli DFC, & EFF qui quæsitores excessus sunt, nam angulus AIF maior est quam angulus ABF angulo DFB, at uerō angulus ATF minor est quam angulus ABF angulo AFL. Perspicuum est autem maximam tunc fieri differentiam, quamuis eadem secundū latitudinem distantia supponatur, angulorum quidem quando B punctum idem sit cum puncto uerticis, nam cum nullus ad B angulus constituitur, arcus, qui sunt ex uertice ad D & E puncta rectos ad zodiacum angulos faciunt, arcum uerō quando idem similiter situs sit, nam cum nullus ad B arcus fiat tanti erunt arcus ad D & ad E quāti sunt arcus progressus Lunaribus secundum latitudinem, & quādo qui per uerticem est, rectus est ad zodiacum, tunc enim arcus FD & FE toto rursus progressu latitudinis ab FB arcu different. ¶ In alijs autem sitib. cum DE arcus ad FB arcum declinetur, tam arcuum quam angulorum excessus ad minus contrahentur, quare quando quinque grad. linea secundum latitudinem à circulo qui per medium signorum est, distat, tunc maxima diuersitatis aspectuum differentia erit sexagesimarum 10. proximè, nam quinque maximæ differentie arcuum gradus, tot diuersitatis aspectuum sexagesimas in maximis excessibus & minimis distantijs faciunt, quādo autem maximo progressu, qui in Solaribus eclipsibus est, distat, qui est grad. 1.30. proximè, tunc differentia diuersitatis aspectuum totidem sexagesimarum erit, hoc est, 1.30. quod raro accidit, uia tamē ratioque ad huiusmodi angulorum & arcuum emendationē hoc modo facilis uolenti breuiter fiet, uniuersaliter enim duplicatum angulorum numerum in tabula chordarū & arcuum quæremus & correspondentes tū ipsi tum residuo ad 180. duorum rectorum gradus seorsum in latitudinis graduū multiplicabimus, & partem ceterisimam atque uigessimam utrorumque conscribemus, & numerum ex primo angulo factum subtrahemus, à supposito circuli per uerticē arcus, si Luna in eadem cum uerticis puncto parte sit, sin uerō in opposita addemus, & numerum

merum hinc factum in seipsum multiplica-
bimus eiq; addemus quadratum ex nume-
ro relictū anguli factum, & totius radicem
congrue dicemus, arcum esse quem quære-
bamus, post hæc numerum reliqui anguli ita
conscriptū in 120. multiplicabimus & seor-
sum per inuentos arcus partiemur, & medi-
am arcuū qui facto numero in tabula chor-
darum adiacent partē, si arcus æquatus ma-
ior primo fuerit addemus primū anguli par-
tibus, sin uerò minor subtrahemus ab ipsis,
& sic angulum æquatum habebimus. ¶ Sit
in præposita descriptione (gratia exempli)
arcus FB graduum 45. angulus uerò ABF
talium 30. qualium unus rectus est 90. uter-
que autem DB & BE latitudinis arcus gra-
duū 5. quoniam igitur 30. gradibus duplica-
tis, hoc est, 60. adiacet linea partium 60. re-
liquis uerò ad duos rectos, hoc est, 120. ad-
iacet linea partium 104. proximè, idcirco pro-
portio BL ad LE fit ea quæ est 60. ad 104.
eadem autem est etiam proportio BE ad
DE qualium est quæ rectum angulum sub-
tendit 120. ¶ Vtrunque igitur numerum in
quinq; grad. subtendētis multiplicabimus,
& facti ex multiplicatiōe numeri cētesimā
& uigesimā partem capiemus, & sic habe-
bimus utranq; CB, & BL earundem 2.
30. & utranq; DC & EL similiter 4.20. si
ergo Luna in E puncto esse supponitur,
hanc quantitatem 2.30. A 45. grad. arcus
FB auferamus, propterea quod ad eādem
cum uertice partem distātia latitudinis Lu-

na sit, hoc est, quoniam utraq; uel australio
ra uel borealiora zodiaco sint, & sic habe-
bitur FL gradus 42.30. ¶ Si uerò Luna in
puncto D sit propter contrariam causam
addemus, & sic habebitur FC gradus 47.
30. si ergo quadratum utriusq; FL & FC
seorsum composuerimus cum quadrato u-
triusque DC & EL, hoc est, quadratum
quod fit ex 4.20. cum quadrato quod fit ex
42.30. & cum eo quod fit ex 47.30. & con-
gregatorum numerorum latus seorsum in-
uenimus, habebitur etiam arcus FE gra-
dus 42.46. proximè, & arcus FD similiter
47.44. reliquum autem deinde 4.20. in 120.
multiplicabimus, seorsumq; per 42.46. &
47.44. partiemur & sic habebimus EL qui-
dem talium 12.8. proximè qualium est FE,
quæ rectum angulum subtendit 120. DC au-
tem 10.50. proximè qualium FD quæ re-
ctum angulum subtendit 120. Verum cum
chordæ partium 12.8. arcus 11.36. chordæ ue-
rò partium 10.50. arcus graduū 10.20. pro-
ximè accommodetur. Quorum medietate
capta gradus quidem 5.48. anguli EFL sub-
traximus à 30. gradibus anguli ABF pro-
pterea quod FE arcus minor est arcu FB
& sic habetur angulus ATF graduum 24.
12. gradus autem 5.10. anguli DFC eisdem
30. addidimus propterea quod arcus FD
maior est arcu FB, & sic habetur etiam an-
gulus ATF grad. 35.10. quæ uia rationeq;
nobis erant inuenienda.

Finis Cl. Ptolemæi libri quinti.

M 2 Magnæ

MAGNAE COMPOSITIONIS Cl. Ptolemæi Pheludienfis

Alexandrini, Liber Sextus.

De coniunctionibus atq; oppositionibus Solis & Lune. Cap. I.

Vm uerò deinceps de coniunctionibus, atq; oppositionibus eclipfis Lunæ, ac Solis dicendum sit, præcedatq; ad hoc coniunctionum, & oppositionum uerarum consideratio. Quamuis ad primam istarum intelligentiam periodicos, & inæquales motus, quos de utrisq; demonstrauimus Luminaribus sufficere, arbitramur.

Cum possibile per eos sit, non tedeat quotidie ac diligenter inquirere futurarum oppositionum & coniunctionum locos, & tempora inuenire, tam earū, quæ in medijs motibus, quàm illarum quæ ueræ cum inæqualitate considerantur. Tamen ut etiam hæc nobis faciliora sint, tum temporibus, & locis periodicarum coniunctionū, et oppositionum expositis; tum mediorum temporū locis inæqualitatis, & latitudinis Lunæ, quibus & uerarum coniunctionum ac oppositionum æquatio fit, & ab istis ea quæ eclipsum est, cōposuimus tabulas ad hanc considerationem hoc modo.

Quomodo mediarum coniunctionum atq; oppositionum componende tabule sunt. Cap. II.

Primū enim, ut mensium etiam locos sicut & cæterorum à primo Nabonassar anno constituamus, inuētum in eo anno in calēdis thoth secundum Aegyptios in meridie, motum distantia graduum 70. 37. ad medium, diurnūq; distantia motum conferentes, inuenimus dies 5. 47. 33. totidē igitur diebus ante meridiem Calendarum thoth, media cōiunctio fuit, quare post eiusdem diei meridiem dieb. 23. 44. 17. proximē facta deinceps fuit, hoc est, post meridiem uigesimæ quartæ sexagesimæ diei unius 44. 17. in diebus autem 23. 44. 17. medio quidē motu ☉ mouetur grad. 23. 23. 50. ☾ Luna uerò inæqualitatis quidem grad. 310. 8. 15. latitudinis autē 314. 2. 21. ☐ Obtinebat autem in meridie Calendarum thoth medio motu Sol quidem Piscium grad. 0. 45. Et à sua maxima longitudine (facilior enim sic sit consideratio) grad. 265. 15. ☾ Luna uerò inæqualitatis, qui

dem à maxima epicycli lōgitudine gradus 268. 49. Latitudinis autem à boreali obliqui circuli termino grad. 354. 15. ☐ In proposito igitur tempore mediæ coniunctionis, post Calendas, Sol & Luna medio motu à Solari maxima longitudine, hoc est, à gradibus Geminorum 5. 30. utriq; distabāt gradibus 288. 38. 50. Luna uerò inæqualitatis quidem à maxima longitudine grad. 218. 57. 15. latitudinis autem à boreali termino grad. 308. 17. 21.

De synodis & plenilunijs. Cap. III.

Statuemus igitur primam tabulam coniunctionalem uersu rursus 45. ordinum 5. apponemusq; in primo uersu & primo ordine primum Nabonassar annū. ☐ In secundo autem ordine & uersu eodem thoth mensis dies 24. 44. 17. sexagesimæ nāq; quæ supersunt post meridiem diei 14. sunt. ☐ In tertio autē media à maxima Solis longitudine distantia grad. 288. 38. 50. ☐ In quarto eiusdem uersus ordine Lunaris inæqualitatis grad. 218. 57. 15. ☐ In quinto latitudinis à boreali termino grad. 308. 17. 21. ☐ Et quoniam in medijs mensis Lunaris medietate dies sunt 14. 45. 55. proximē, gradus autem Solaris quidem motus 14. 33. 12. Lunaris uerò inæqualitatis 192. 54. 30. & latitudinis 195. 20. 6. His numeris subtractis à propositæ coniunctionis numeris, reliquos similiter in secunda tabula quæ oppositionalis erit conscribemus, & relinquuntur autem dies 9. 58. 22. & grad. à maxima Solari longitudine 274. 5. 38. inæqualitatis à maxima Lunæ longitudine 26. 2. 45. latitudinis à boreali termino 112. 57. 15. Et quoniam in 25. annis Aegyptijs supersunt unius diei, 0. 2. 47. 5. sexagesimæ, complentur ferē integri menses, & Sol quidem reiectis integris circulis, obtinet medio motu grad. 353. 52. 34. 13. Luna uerò inæqualitatis quidem gradus 57. 21. 44. 1. latitudinis autem grad. 117. 12. 49. 54. Primos quidem ordines duarum tabularum per 25. annos augebimus, secundos uerò per 0. 2. 47. 5. diminuemus. ☐ Tertios per 353. 52. 34. 13. augebimus, ☐ Quartos per 57. 21. 44. 1. ☐ Quintos

tos per 117.12.49.54. ¶ Deinde annuam tabulam 24. uersuum faciemus, & aliam sub ipsa menstruam uersuum 12. ¶ Habebit autem utraq; totidem ordines quot prima, & in menstrua quidem tabula primum mensem in primo ordine uersus primi ponemus, in ordine secundo eiusdem semper uersus primi mensis dies 29.31.50.8.20. ¶ In tertio Solaris in hoc tempore collectos gradus 29.6.23.1. ¶ In quinto inæqualitatis Lunaribus gradus 25.49.0.8. ¶ In quinto latitudinis grad. 30.40.14.9. quos augebimus eisdem numeris qui in primis uersibus scripti sunt. ¶ In tabula uero annua in primo quidem ordine primi uersus primum annum ponemus. ¶ In secundo residuos 13. mensium dies 18.

53.51.48. ¶ In tertio Solaris motus in tanto tempore grad. 18.22.59.18. ¶ In quarto Lunaribus inæqualitatis gradus 335.37.1.51. ¶ In quinto latitudinis gradus 38.43.3.51. quos etiam augebimus, nunc expositis tredecim mensium quantitibus, nunc duodecim mensium, & colligitur dies 354.22.1.40. Solaris motus grad. 349.16.36.161. Lunaribus inæqualitatis 309.48.1.42. latitudinis 8.2.49.42. qui numeri in ultimo mensium tabulæ uersu in quatuor ordinibus conscripti sunt, quoniam prima quæ sequitur coniunctio siue oppositio post integros annos Aegyptiacos ponitur. Sufficiet autem ad secundas usq; sexagesimas in tabulis progredi.

M ; Tabula

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	7																							

Nabonassari.

1	2 ^a			3 ^a			4 ^a			5 ^a		
Anni	Mensis Thoth			Distantie ☉			Inæqualitatis ☽			Latitudinis ☽		
collecti				ab abside								
per 25.	D.	M.	2 ^a	G.	M.	2 ^a	G.	M.	2 ^a	G.	M.	2 ^a
1	24	44	17	288	38	50	218	57	15	308	17	21
26	24	41	30	262	31	24	276	18	59	65	30	11
51	24	38	43	276	23	58	333	40	43	182	43	1
76	24	35	56	270	16	33	31	2	27	299	55	51
101	24	33	9	264	9	7	88	24	11	57	8	41
126	24	30	22	258	1	41	145	45	45	174	21	31
151	24	27	35	251	54	15	103	7	39	291	34	20
176	24	24	47	245	46	50	260	29	23	48	47	10
201	24	22	0	239	39	24	317	51	7	166	0	0
226	24	19	13	233	31	58	15	12	51	283	12	50
251	24	16	26	227	24	32	72	34	35	40	25	40
276	24	13	39	221	17	6	129	56	19	157	38	30
301	24	10	52	215	9	41	187	18	3	274	51	20
326	24	8	5	209	2	15	244	39	47	32	4	10
351	24	5	18	202	54	49	302	1	31	149	17	0
376	24	2	31	196	47	23	259	23	15	266	29	50
401	23	59	44	190	39	57	56	44	59	23	42	39
426	23	56	57	184	32	32	114	6	43	140	55	29
451	23	54	10	178	25	6	171	28	27	258	8	19
476	23	51	23	172	17	40	228	50	11	15	21	9
501	23	48	35	166	10	14	286	11	55	132	33	59
526	23	45	48	160	2	49	343	33	39	249	46	49
551	23	43	1	153	55	23	40	55	23	6	59	39
576	23	40	14	147	47	57	98	17	7	124	12	29
601	23	37	27	141	40	31	155	38	51	241	25	19
626	23	34	40	135	33	5	213	0	35	358	38	9
651	23	31	53	129	25	40	270	22	19	115	50	58
676	23	29	6	123	18	14	327	44	3	233	3	48
701	23	26	19	117	10	48	25	5	47	350	16	38
726	23	23	32	111	3	22	82	27	31	107	29	28
751	23	20	45	104	55	57	139	49	16	224	42	18
776	23	17	57	98	48	31	197	11	0	341	55	8
801	23	15	12	92	41	5	254	32	44	99	7	58
826	23	12	13	86	33	39	311	54	28	216	20	48
851	23	9	36	80	26	13	9	16	12	333	33	38
876	23	6	49	74	18	48	66	37	56	90	46	28
901	23	4	2	68	11	22	123	59	40	207	59	17
926	23	1	15	62	3	56	181	21	24	325	12	7
951	23	58	28	55	56	30	238	43	8	82	25	57
976	22	55	41	49	49	4	296	4	52	199	37	47
1001	22	52	54	43	41	39	353	26	36	316	50	37
1026	22	50	7	37	34	13	50	48	20	74	3	27
1051	22	47	19	31	26	47	108	10	4	191	16	17
1076	22	44	32	25	19	21	165	31	48	308	29	7
1101	22	41	45	19	11	56	222	53	32	65	41	57

Tabula oppositionum seu pleniluniorum.

1 ^a	2 ^a			3 ^a	4 ^a			5 ^a	
Anni collecti	Mensis Thoth			Distantia ☉ ab abside	Inæqualitas ☽			Latitudinis ☽	
per 25.	D.	M.	2 ^a	G. M. 2 ^a	G. M. 2 ^a	G. M. 2 ^a	G. M. 2 ^a		
1	9	58	22	274 5 38	26	2	45	112 57 15	
26	9	55	35	267 58 12	83	24	29	230 10 5	
51	9	52	48	261 50 46	140	46	13	347 22 55	
76	9	50	1	255 43 21	198	7	57	104 35 45	
101	9	47	14	249 35 55	255	29	41	221 48 34	
126	9	44	27	243 28 29	312	51	25	339 1 25	
151	9	41	40	237 21 3	10	13	9	96 14 14	
176	9	38	53	231 13 38	67	34	53	213 27 4	
201	9	36	5	225 6 12	124	56	37	330 39 54	
226	9	33	18	218 58 46	182	18	21	87 52 44	
251	9	30	31	212 51 20	239	40	5	205 5 34	
276	9	27	44	206 43 54	297	1	49	322 18 24	
301	9	24	57	200 36 29	354	23	33	79 31 14	
326	9	22	10	194 29 3	51	45	17	196 44 4	
351	9	19	23	188 21 37	109	7	1	313 56 54	
376	9	16	36	182 14 11	166	28	45	79 9 44	
401	9	13	49	176 6 45	223	50	29	188 22 33	
426	9	11	2	169 59 20	281	12	13	305 35 23	
451	9	8	15	163 51 54	338	33	57	62 48 13	
476	9	5	27	157 44 28	35	55	41	180 1 3	
501	9	2	40	151 37 2	93	17	25	297 13 53	
526	8	59	53	145 29 37	150	39	9	54 26 43	
551	8	57	6	139 22 11	208	0	53	171 39 33	
576	8	54	19	133 14 45	265	22	37	288 52 23	
601	8	51	32	127 7 19	322	44	21	46 5 13	
626	8	48	45	120 59 53	20	6	5	163 18 3	
651	8	45	58	114 52 28	77	27	49	280 30 52	
676	8	43	11	108 45 2	134	49	33	37 43 42	
701	8	40	24	102 37 36	192	11	17	154 56 32	
726	8	37	37	96 30 10	249	33	1	272 9 22	
751	8	34	51	90 22 45	306	54	45	29 22 12	
776	8	32	2	84 15 19	4	16	29	146 35 2	
801	8	29	15	74 7 53	61	38	14	263 47 52	
826	8	26	38	78 7 27	118	59	58	21 0 42	
851	8	23	41	65 53 1	176	21	42	138 13 32	
876	8	20	54	59 45 36	233	43	26	255 26 22	
901	9	18	7	53 38 10	291	5	10	12 39 11	
926	8	19	20	47 30 54	348	26	54	129 52 1	
951	8	12	33	41 23 18	45	48	38	247 4 51	
976	8	9	46	35 15 52	103	10	22	4 17 41	
1001	8	6	59	29 8 27	160	32	6	121 30 31	
1026	8	4	12	23 1 1	217	53	50	238 43 21	
1051	8	1	25	16 53 35	275	15	34	355 56 11	
1076	7	58	37	10 46 9	332	37	18	113 9 1	
1101	7	55	50	4 38 44	29	59	2	230 21 51	

M 4 Anni

Anni loci coniunctionum & oppositionum siue pleniluniorum.

1 ^a	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a
Anni simplices	Mēsis Thoth	Distantiæ ☉ ab abside	Inæqualita- tis ☾	Latitudinis ☾
	D. M. 2 ^a	G. M. 2 ^a	G. M. 2 ^a	G. M. 2 ^a
1	18 53 52	18 22 59	335 37 2	38 43 4
2	8 15 53	7 39 30	285 25 4	46 45 54
3	17 9 45	26 2 35	261 2 5	85 28 57
4	16 31 47	15 19 11	210 50 7	93 31 47
5	5 53 49	4 35 47	160 38 9	101 34 37
6	24 47 40	22 58 47	136 15 11	140 17 41
7	14 9 42	12 15 23	86 3 12	148 20 1
8	3 31 44	1 31 59	35 51 14	156 23 20
9	22 25 36	19 54 59	11 28 16	195 6 24
10	11 47 37	9 11 35	321 16 18	203 9 14
11	1 9 39	358 28 11	271 4 19	211 12 3
12	20 3 32	16 51 10	246 41 21	249 55 7
13	9 25 33	6 7 47	196 29 23	257 57 57
14	28 19 24	24 30 46	172 6 25	296 41 1
15	17 41 26	13 47 22	121 54 26	304 43 50
16	7 3 28	3 3 59	71 42 28	312 46 40
17	25 57 19	21 26 58	47 19 30	351 29 44
18	15 19 22	10 43 34	357 7 32	359 32 34
19	4 41 23	0 0 10	306 55 33	7 35 23
20	23 35 15	18 23 10	282 32 35	46 18 27
21	12 57 17	7 39 46	232 20 37	54 21 17
22	2 19 19	356 56 22	182 8 39	62 24 7
23	21 13 11	15 19 22	157 45 41	101 7 10
24	10 35 13	4 35 58	107 33 43	109 10 0

Tabula nouiluniorum & pleniluniorum in mensibus.

Menses	Dies M. 2 ^a	G. M. 2 ^a	G. M. 2 ^a	G. M. 2 ^a
1	29 31 50	29 6 23	25 49 0	30 40 14
2	59 3 40	58 12 46	51 38 0	61 20 28
3	88 35 30	87 19 9	77 27 0	92 0 42
4	118 7 21	116 25 32	103 16 1	122 40 57
5	147 39 11	145 31 55	129 5 1	153 21 11
6	177 11 1	174 38 18	154 54 1	184 1 25
7	206 42 51	203 44 41	180 43 1	214 41 39
8	236 14 41	232 51 4	206 32 1	245 21 53
9	265 46 31	261 57 27	232 21 1	276 2 7
10	295 18 21	291 3 50	258 10 1	306 42 21
11	324 50 12	320 10 13	283 59 2	337 22 36
12	354 22 2	349 19 36	309 48 2	8 2 50

Termini Luminarium.

Ab		Vsq	Ad	
G	M		G	M
☉ 69	19		101	22
☉ 258	38		290	41
☾ 74	48		105	12
☾ 254	48		285	12

Quomodo

Quomodo & periodicas & ueras coniunctiones & oppositiones considerare oportet.

Cap. IIII.

QVando igitur uolumus in aliquo tempore medias coniunctiones, atq; oppositiones inuenire, quæ remus annorū numerū quotus à primo Nabonassar anno sit, & singulos quidem uiginti quinque annos in primo primæ, & secundæ tabulæ ordine. Simples uerò in primo tertiæ inueniemus, & quæ annorum numeris in sequentibus ordinibus eodem in uersu correspondent. In coniunctionibus quidem, ex prima & tertia tabula. In oppositionibus autem ex secunda & tertia similiter sumemus, congrueq; congregabimus, & ex collectis ex ordine secundo habebimus tempus à principio anni coniunctionis illius, ut puta si collecti fuerint dies 24. 44. post meridiem diei uigesimalis quartæ thothe sexagesimis 44. medium tempus fore dicemus. Sin uerò 34. 44. post meridiem diei quartæ Phaophi totidem sexagesimis. Ex tertio autem gradus Solis à maxima sua longitudine habebimus. Ex quarto, gradus inæqualitatis Lunæ à maxima longitudine. Ex quinto, grad. latitudinis à boreali termino. ¶ Reliquos etiam consequenter siue omnes, siue aliquos inuenire uolumus facile ex mensura quartæ tabula inuentos computabimus numeros, diei sexagesimis ad horas æquales, propter facilitorem usum, reductis. Ita ut horarum numerus æquatorū dierum sit, temporalis enim hora nō eadem semper comprehendit, cū dierum inæqualium sit. Hanc rem æquabimus, & quemadmodum dictum est differentiam eius inueniemus, nam si maior sit temporum quantitas, quæ ad inæqualem distantiam erit, subtrahemus differentiam à distantia æqualiter collecta. Si uerò minor addemus. Hoc igitur modo coniunctionis aut oppositionis mediorum motu tempore capto, & inæqualitatibus utriusq; Luminarium in eodē tempore, facilius & tempus & locus uerus inuenietur, & ad hæc motus latitudinis Lunæ per cōparationem ambarum inæqualitatum, nā per additionem subtractioneq; in eo tempore in utroq; inuentam. Motum Solis & Lunæ & latitudinis uerū habebimus, et si in eodē gradu aut in oppositis Luminaria sint, id ipsum tempus ueræ cōiunctionis aut oppositionis esse dicemus. ¶ Sin autem cum distantia gradibus duodecimā eorū ipsorū graduū partem, q̄ Sol proximē in

die progredit addētes, cōsiderabimus quot æqualibus horis Luna tunc totidē grad. inæqualiter mouebitur. Et factam horarum quantitatem periodico tempore addemus, si uerus Lunæ motus Solari minor sit motu, sin aut maior subtrahemus ab ipso. Similiter ipsos quoq; distantia gradus simul cū duodecima eorum parte uero Lunari motui addemus, si minor erit Solari, sin aut maior subtrahemus ab ipsa, tam per longitudinem q̄ per latitudinem, & tum tempus ueræ coniunctionis aut oppositionis, tū uerum proximē in obliquo circulo Lunæ motum habebimus. ¶ Inuenitur autē semper inæqualis unius horæ Lunæ motus in oppositionibus atq; cōiunctionibus hoc pacto, inæqualitatis graduū numerum in præposito tempore datum in tabula inæqualitatis Lunæ queremus, capiemusq; ab excessu oppositarum additionum aut subtractionum congruam unī inæqualitatis parti differentiam ipsamq; in mediū huius horæ inæqualitatis motum, hoc est, in 0. 32. 40. multiplicabimus, & quod fiet si numerus inæqualitatis in superioribus uersibus sit, qui sunt supra maximam additionem subtractionē uē, subtrahemus à medio unius horæ per longitudinem motu, hoc est, à 0. 32. 56. Sin uerò in inferioribus, addemus eisdē, & quod fiet, id Luna tunc secundum longitudinem in una æquali hora inæqualiter mouet. Sed tempus quidem uerarum coniunctionum oppositionumq; in Alexandria hoc nobis modo capietur. Ad Alexandria namq; meridianum, horarum nobis tempora constituta sunt, à quibus non est difficile coniunctionum oppositionumq; tempora in quouis climate inuenire, dato æqualium horarum numero, quibus ab Alexandria meridiano differt. A differentia enim habitatio num habebimus quot gradibus dati loci meridianus à meridiano Alexandria distat, & si orientalis fuerit q̄ Alexandria, tot temporibus postea ibi quā in Alexandria erit. Sin autem occidentalis totidem prius, ita ut quindecim tempora unam æqualem faciant horam.

De eclipticis Solis & Lunæ terminis.

Cap. V.

His ita dictis, sequitur eorum expositio quæ ad eclipticos Solis, & Lunæ terminos pertinent, ut si nō omnes cōiunctiones atque oppositiones computare uelimus, sed solum illas quæ

quæ possint in eclipticos terminos incidere, facilius nobis ex appposito medio Lunæ per latitudinem motu in periodicis coniunctionibus atque oppositionibus, hæc consideratio sit. ¶ In antecedente igitur libro demonstratum à nobis est, quod Lunæ diameter subtendit arcum circuli, qui in maxima Lunæ distantia in centro zodiaci maximus describitur sexagesimarum unius grad. 31.20. id quæ per duas eclipses in maxima epicycli longitudine factas computauimus.

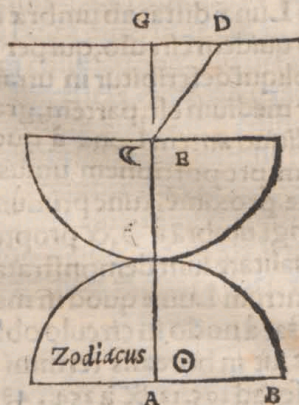
G	M	2
0	31	20.

¶ Nunc uero quoniam maximos eclipticarum coniunctionum atque oppositionum terminos inuenire uolumus, qui fiunt quando Luna in minima epicycli longitudine est per duas rursus eclipses, in minima longitudine obseruatas, tutius enim est per ea, quæ apparent ista demonstrari, quantum etiam hic arcus diameter Lunæ subtendat similiter demonstrabimus. ¶ In 7. igitur anno Philometoris qui est 574. à Nabonassaro, Phamenoth, secundum Aegyptios, die 27. sequente 28. ab incipiente octaua hora ad decimam usque definentem, Alexandriæ Luna defecit plurimum à septentrione digitis 7. quoniam igitur medium tempus, fuit post mediam noctem horis temporalibus 2.30. quæ fuerunt æquales 2.20. ¶ Sol enim exacte 6.15. Tauri grad. obtinebat, colligiturque à constituto tempore Nabonassari usque ad mediam eclipsim, tempus annorum Aegyptiacorum 573. dierum 206. & horarum æqualium, simpliciter quidem 14.20. ad dies autem æquatos 14. solum. In quo tempore Lunæ centrum medium 7.49. Scorpionis gradus obtinebat. Exacte autem 6.16. & à maxima epicycli longitudine grad. 163.40. A boreali autem obliqui circuli termino grad. 98.20. per spicuum est quum Lunæ centrum 8.20. à nodo gradib. in obliquo circulo distat, cum sit ipsa in minima distantia, umbræque centrum sit in circulo maximo, qui per ipsam distantiam, per rectos angulos ad obliquum circulum describitur, in quo transitu maxime Lunæ obscuritates efficiuntur. Tunc media & 12. diametri eius pars in umbram incidit. ¶ Trigesimo septimo rursus anno, tertia secundum Calippum periodo, qui est 607. A Nabonassaro Tybi secundum Aegyptios die 2. Sequente tertio, incipiente hora quinta in Rhodo Luna coepit deficere, obscurataque fuit plurimum ab austro digitis tribus, quoniam igitur etiam hic eclipsis initium ante me-

diam noctem fuit per duas horas temporales, quæ in Rhodo, & in Alexandria fuerunt æquales 2.20. propterea quod Sol 5.8. grad. Aquarii exacte obtinebat. Fuit autem medium tempus in quo maxima obscuratio fuit ante mediam noctem horis 1.50. equalibus proximè, & colligitur à tempore nobis constituto usque ad mediam eclipsim tempus annorum Aegyptiacorum 606. & dierum 128 & horarum æqualium tam simpliciter quæ ad dies æquatos 10.10. in quo tempore Lunæ centrum medio motu 5.16. & exacte 5.8. Leonis grad. obtinebat, & à maxima epicycli longitudine grad. 178.46. A boreali autem obliqui circuli termino gradus 280.36. per spicuum etiam hinc est, quia quando 10.36. gradus centrum Lunæ in obliquo circulo distat à nodo cum ipsa sit in eadem minima distantia, & umbræ centrum communem obtinebat sectionem circuli, qui per medium signorum est, & circuli, qui per centrum Lunæ maximus, ad rectos angulos obliquo describitur, tunc quarta pars diametri Lunarum in umbram incidit. Sed quando 8.20. grad. à nodo centrum Lunæ in obliquo circulo distat, tunc quoque distat à medio signorum sexagesimis 43.3. unius grad. in circulo qui per polos eius maximus describitur. ¶ Quando autem grad. 10.36. in obliquo circulo distat à nodo, tunc distat à circulo qui per medium signorum est 54.50. unius grad. sexagesimis, in circulo qui per polos eius maximus describitur, quoniam igitur duarum eclipsium excessus tertiam Lunarum diametri partem continet, excessus autem exponentiarum distantiarum centri eius in eodem maximo circulo à puncto circuli qui per medium est ab umbræ uidelicet centro, sexagesimarum unius grad. est 11.47. Patet quod etiam tota diameter Lunæ subtendit arcum maximi circuli, qui circa centrum zodiaci in minima eius distantia describitur sexagesimarum unius grad. 35.21. proximè. ¶ Verum quoniam in secunda etiam eclipsi in qua Lunarum diametri pars quarta defecit centrum Lunæ, à centro quidem umbræ distabat sexagesimis 54.50. à puncto uero, quo linea centra eorum coniungens arcum umbræ secant, quarta Lunarum diametri parte, hoc est, sexagesimis 8.50. ¶ Perspicuum hinc est quia etiam linea, quæ est à centro umbræ in minima Lunæ distantia relinquitur sexagesimarum 46. & est, in differente quodam, maior quam dupla & tribus quintis quæ illa, quæ est à centro Lunæ quæ est sexagesima-

gesimarum 17.40. ¶ Sed linea etiā quæ est a centro Solis subtendit similiter arcum circuli, qui per ipsum, circa centrum zodiaci, maximus describitur sexagesimarū 15.40. æqualiter enim & Sol & Luna proprios circulos in maxima distantia coniunctionum atq; oppositionum metiri demonstrati sunt. ¶ Quando ergo apparens Lunæ centrum in utraq; parte circuli, qui per medium signorum est, distat a centro Solis unius grad. sexagesimis 33.20. quæ sunt a centro utriusque Luminaris, tunc primum possibile est apparentem situm Lunæ in contactu Solis fieri. ¶ Veluti si intelligamus circuli quidē qui per medium signorum est arcum AB, obliqui uerò Lunaris arcum GD æquidistantes ad sensum peruenire usque ad eclipticorum temporum transitus, describamusq; AEG maximi circuli arcū per polos obliqui, intelligamusq; Solis semicirculū esse circa punctum A, & apparens Lunæ centrum esse in E, ut primum Solaris semicirculus in F puncto a Lunari tangitur arcus AE, quo E apparens Lunæ cētrum ex A Solari distat, potest aliquādo fieri, partium dictarum 0.33.20. Sed a Meroë ubi maximus dies 13. horarum æqualium est, usq; ad hostia borystenis ubi maximus dies est horarum æqualium 16. ad septentrionē quidem maxima Lunæ, in minima coniunctionum oppositionumq; distantia, aspectus diuersitas est 0.8. proximē Solari diuersitate simul computata, ad meridiem uerò maxima similiter 0.58. Est autē etiam maxima, secundum longitudinem, diuersitas, quando ad septentrionem diuersitas est 0.8. In Leone & Geminis 80.30. proximē, quādo autem ad meridiem 0.58. in Scorpione atq; in Piscibus 0.15. proximē. Si ergo uerū Lunæ centrum in D puncto esse supposuerimus, & protraxerimus lineam DE totius diuersitatis, erit linea DG diuersitatis secundum longitudinem proximā, linea uerò GE diuersitatis, secundum latitudinem, quare quando Luna est septentrionalis a Sole, habetq; ad meridiem maximam diuersitatem, DG quidem erit 0.15. AEG autem grad. 1.31. proximē, & quoniam proportio arcus a nodo ad punctum G, ad arcum GA, qui est per eclipticorum terminorum distantiam D, est proportio quam habent 11.30. ad 1. quod faciliē intelligitur per demonstrationes de Lunaris circuli declinatione factas. ¶ Erit etiā hic ipse a nodo ad punctū G grad. 17.26. cū ipso uerò DG 17.41. eorum

dem, quando autem meridionalis est a Sole maximamq; ad septentrionem habet diuersitatem, tunc DG quidem erit 0.30. AEG uerò tota 0.41. & propter hoc arcus a nodo ad punctum G graduum 7.52. & cū arcu GD toto 8.22. eorundem, quando igitur exactē centrum Lunæ a quouis nodo in obliquo circulo ad septentrionem quidem distat gradibus 17.41. ad meridiē uerò grad. 8.22. tunc primum in expositis nostri orbis regionibus possibile erit apparentem eius situm ad contactum Solis fieri.

¶ Rursus quoniam maxima Solaris inæqualitatis differentia 2.23. gradus demonstrata est, Lunaris uerò quæ in oppositionibus, & coniunctionibus accidit grad. 5.12. possibile erit Lunam aliquando secundum periodicas cōiunctiones atq; oppositiones 7.24. gradibus distare a Sole, sed in quo tempore hos grad. Luna pertransit, in eo Sol tertiam decimam partem istorū proximē, hoc est, 0.34. pertransibit, in quo autē Luna rursus 0.34. pertransit, in eo etiā Sol tertiā decimam istorū partē, hoc est, 0.3. proximē pertransibit, quorum tertia decima pars nō est digna de qua quæramus, si ergo hæc ad idē congregauerimus, & facta 0.37. quæ sunt duodecima pars gradus a principio sumptorum 7.24. Solaris inæqualitatis gradibus 2.23. addiderimus, habebimus gradus tres, quibus maximē ueri longitudinis & latitudinis motus proximē different a motibus medijs coniunctionum atq; oppositionum, quare quando medius cētri Lunæ motus in obliquo circulo distabat a nodis ad septentrionem quidem grad. 20.41. ad meridiem uerò 11.22. tunc primum expositis regionibus possibile erit apparentē eius sitū ad contactū Solis accedere, & propter hæc qnā boreali obliqui Lunæ circuli terminograduum

graduū numerus qui periodicis cōiunctio-
nibus, atq; oppositionibus adiacet, incidit
in gradus, qui sunt aut à 69. 19. usq; ad 101.
22. aut à 258. 38. usq; ad 290. 41. tunc solum in
expositis regionibus possibile erit accidere
quod diximus. ¶ Rursus gratia etiam eclyp-
pticorum Lunæ terminorum, quoniam se-
midiameter Lunæ in minima eius distantia
subtendere demonstrata est arcum graduū
0. 17. 40. semidiameter autē umbræ, quæ du-
pla est demonstrata, & tribus proximè quin-
tis maior semidiametro Lunæ colligitur ea-
rundem 0. 45. 56. patet quia quando exactè
centrum Lunæ distat ab umbræ centro, in
maximo quidem circulo, qui per ipsam, &
polos obliqui describitur in utranq; circu-
li, qui per medium est, partem, gradibus 1. 3.
36. in obliquo autem Lunæ à quouis nodo
secundum proportionem unius ad 11. 30.
grad. 12. 12. proximè, tunc primum possibi-
le erit tangi umbrā à ☽, & propter illa, quæ
de inæqualitate sunt demonstrata, quando
etiam centrum Lunæ quod in medio motu
capit, distat à nodo in circulo obliquo gra-
dib. 15. 12. ut in borealis termini numeri à
74. 48. usq; ad 105. 12. & à 254. 48. usq; 285.
12. incidat, tunc primum possibile erit um-
bram tangi à Luna, apponemns igitur, ex-
positis coniunctionum & oppositionum
tabulis, Solarium Lunariumq; terminorū
latitudinis Lunæ numeros, ut faciliè discer-
namus quæ nam coniunctiones oppositio-
nesq; possint in eclypsim incidere.

De distantia eclypticorum mensum.

Cap. VI.

Sed utile etiam erit istis addere, per
quot uniuersaliter menses oppositio-
nes & coniunctiones possibile sit ec-
lypticas fieri, ne, cum unum locum
eclypticæ applicationis habeamus, per o-
mnes rursus deinceps eclypsim quæram⁹,
sed per illas, quæ tot mensibus distant, ut
possibile sit eclypsim fieri: quod igitur per
sex menses tam Solq; Luna deficere possint,
hinc manifestum est, medius enim Lunæ se-
cundum latitudinē motus colligit sex men-
sibus gradus 184. 1. 25. arcus autem qui sunt
inter eclypticos terminos tam in Sole q; in
Luna, citra quidem semicirculum paucio-
res, ultra uero semicirculum plures cōtinet
grad. nam cum Solares termini à quouis no-
do in obliquo circulo Lunæ ad septentrio-
nem quidem demonstratos grad. 20. 41. ad
meridiem uero 11. 21. intercipient, fit arcus
non eclypticus à septentrione quidē grad.

138. 38. à meridie autem 157. 16. cū uero Lu-
nares ad utranq; mediū circuli partem in eo-
dem obliquo à quouis nodo grad. 15. 12. in-
tercipiant, colligitur uterq; arcus non ecly-
pticus 149. 36. ¶ Quod autem his etiam sup-
positis possibile sit Lunæ defectum per ma-
ximorum quinque mensium fieri spatiū, hoc
est, in quo Sol quidem maximum faciat trā-
situm, Luna uero minimum hoc modo ui-
debimus. Nam quoniā in mediōrum quin-
que mensium spatio motum longitudinis
medium utriusq; Luminarium 145. 32. grad.
inuenimus, inæqualitatis uero Lunarī in
epicyclo grad. 129. 5. quorum 145. 32. Solis
grad. in maximo transitu qui est ad utranq;
minimæ longitudinis partem, præter medi-
um motum 4. 38. grad. accipiunt, & 129. 5.
grad. epicycli Lunarī in minimo transitu,
quoniam est ad utranq; maximæ longitudi-
nis partem subtrahunt à medio motu grad.
8. 40. certè in mediōrum quinque mensiū spa-
tio, quando Sol maximum facit motum, &
Luna minimum, in antecedentibus adhuc
Solis Luna erit per grad. ex utraq; inæqua-
litate collectos 13. 18. quorum rursus duode-
cimam propter prædemonstrata capientes
partem, habebimus grad. 1. 6. proximè, qui-
bus Sol ulterius mouebitur donec ad eum
Luna perueniat, quoniam ergo ex propria
inæqualitate grad. 4. 38. accepit, & antequā
ad eum Luna perueniret grad. 1. & sexage-
simas sex, habebit etiam maximorum men-
sium spatium ultra mediōrum per longitu-
dinem motuum grad. 5. 44. totidē ergo pro-
ximè latitudinis etiam in obliquo circulo
Lunæ motus obtinebit ultra 153. 21. proxi-
mè, gradus latitudinis, qui colliguntur in
quinque mediōrum mensium spatio, uerus i-
gitur secundum latitudinem motus in ma-
ximis quinque mēsis colligitur grad. 159.
5. sed eclyptici termini ad utraq; circuli, qui
per medium est, partem continent in media
longitudine Lunæ, in circulo quidē qui ma-
ximus per polos obliqui describitur grad.
unum proximè, in minima enim distantia 1.
5. 36. in maxima 0. 56. 24. colligitur, in obli-
quo autem circulo grad. 11. 30. à quouis no-
do, intermedius autem & nō eclypticus ar-
cus per hoc colligitur graduum 157. qui qui-
dem minores sunt, coassumptis secundum
maximam quinque mēstrem intercapedi-
nē, in obliquo circulo gradibus 159. 5. dua-
bus partibus & sexagesimis quinque. Per spi-
cium igitur est ex istis possibile esse Lunā
in quinque maximorum mensium spatio, cū
in

Vanus labor

Cyclus annu
post Christum 1599
Eclypsim habuit
29 29
17 22
22 30
18 09

in prima oppositiōe in recessu à quouis no-
do defecerit, in ultima rursus in accessu ad
oppositum nodum deficere, fietq; in utrisq;
eclipsibus obscuratio ab eiusdem circuli,
qui per medium est, partibus, & nunquam
à contrarijs. ¶ Verum quod maximi quinq;
mensēs duas possint lunares eclipses con-
tinere, sic nobis perspicuum est, quod uere
in septem mensibus impossibile est id acci-
dere, etiam si in minimorum mensium sep-
tem spaciū supposuerimus, hoc est, in quo
Sol minimū faciet motum, Luna uerò ma-
ximum, hoc modo similiter inuestigantes
uidebimus, nam in mediōrū rursus septem
mensium spatio, medius secundum longi-
tudinem utriusq; luminariū motus gra-
duum est 203. 45. Lunæ autem in epicyclo
180. 43. quorum 203. 45. Solis gradus secun-
dum minimum motum qui ad utranq; maxi-
mæ distantix partem est subtrahūt à medio
motu grad. 4. 42. epicycli autē Lunæ grad.
180. 43. secundum maximum motum ad u-
tranque minimæ longitudinis partem ad-
dunt medio motui grad. 9. 58. in spatio igitur
mediorum mensiū septem quando Sol
quidem minimi motus sit, Luna uerò maxi-
mi ultra Luna 14. 40. gradib. ex utraq; in-
equalitate collectis, progredietur, quorum
duodecimam partem 4. 42. grad. qui ab in-
equalitate solari defecerūt, addemus & col-
lectis 5. 55. proximē habebimus quot gradi-
bus motus lōgitudinis in minimo septime-
stri spatio prior siue minor erit motu medi-
orum septem, & motus similiter latitudinis
deficiet à mediōrum septem mensium mo-
tu qui sunt grad. 214. 42. ¶ In minimis ergo
septem mensibus per latitudinem Luna in
obliquo circulo 208. 47. gradibus mouebit
sed tot⁹ inter eclipticos terminos in media
Lunæ lōgitudine obliqui circuli maximus
arcus tam in accessu nodi alterius, quàm in
recessu contrarij graduum est 203.

G	M	
214	42	
208	47	Subtrahe
5	55	Residuum

Non erit igitur possibile Lunam in sep-
tem mensium spatio, nec in minimorū qui-
dem si quo modo in prima oppositiōe de-
fecerit, in ultimo quoq; deficere. ¶ Sed ad
demonstandum etiam quod possibile sit e-
tiam Solem apud eosdem in uniuersis no-
stri orbis regionib⁹ bis in maximorū quin-
que mensium spatio deficere, nam quoniā
in quinq; maximis mēsisbus latitudinis Lu-

næ motum 159. 5. partium demonstraui-
mus, fitq; non eclipticus in Sole arcus in media
Lunæ distantia 167. 36. eorundē, propterea
quod ecliptici termini eius in circulo qui-
dem, qui per polos ipsius est, distat à medio
partibus 0. 32. 20. In obliquo uerò Lunæ 6.
12. proximē, patet quia si nulla lunaris aspe-
ctus diuersitas est, impossibile erit qd queri-
tur, propterea qd non eclipticus arcus ma-
ior est quàm motus mensiū quinq; máximo-
rum, in obliquo quidē circulo partib. 8. 31.
in circulo uerò, q ad rectos zodiaco angu-
los describit 0. 45. proximē. Vbi autē aspe-
ctus eius tanta diuersitas est, ut alterius ex-
tremarum cōiunctionū, aut utraq; simul as-
pectus diuersitas excedat grad. dictos 0.
45. ibi possibile est utraq; cōiunctiones ex-
tremas eclipticas fore, quoniā demonstra-
tum est in tempore maximorū quinq; men-
sium, quādo Luna minimo motu, Sol autē
in maximo mouet à duabus Virginis parti-
bus usq; ad duas Aquarij partes.

Gaur.

¶ In altero autem codice habetur. ¶ A duabus tertijs
Virginis, usq; ad duas tertias Aquarij.
cū adhuc Luna utrorumq; luminariū in-
qualitatis gradus. 13. 18. in antecedentibus
Solis sit, quos Luna & ad eos duodecimā
eorum partem in die uno, & horis 2. 15. me-
dio motu pertransit, patet cū tempus me-
diōrum quinq; mensium dierū sit 147. & ho-
rarum 15. 45. proximē, quod tempus quinq;
maximorū mensiū erit dierum 149. & hora-
rum 18. Propterea cū prima cōiunctio in
duabus circiter Virginis partibus fiat, ulti-
maq; circa duas partes aquarij sit, prior sex
horis erit, quæ ad integros dies deficiunt.
¶ Quare querendum ubi & quando Lunæ
aspectus poterit immutari, uel scilicet in al-
tero duorum signorum, quæ dicta sunt, uel
in utrisq;, ut locus Aquarij sex horis locum
Virginis præcedat pluribus q; dictis 45. se-
xagesimis. ¶ Ad septentrionē ergo (ut dixi-
mus) nullibi Lunæ tāta diuersitas aspectus
inuenitur, quare impossibile est bis in maxi-
marum quinq; mensium spatio Solem defi-
cere secundū Lunæ motum, qui est in meri-
die circuli, qui per medium signorū, hoc est,
quando in prima cōiunctione ab ascenden-
te nodo recedit, & ultima ad ascendentē ac-
cedit. ¶ Ad meridiē uerò ferē in regionibus
quæ sunt post æquinoctialem uersus septen-
trionem, potest tanta in utrisq; signis dictis
secundum præcedentē, sex horis, situm di-
uersitas fieri, qñ dux Virginis partes in pri-
ma con-

N

ma con-

ma coniunctione occidere, & duæ Aquarij partes in meridiano secundæ cōiunctionis tempore supponuntur, in his enim sitibus inueniuntur Lunæ in media distantia diuersitas ad meridiem (solari diuersitate subtracta) sub ipso quidem æquinoctiali in Virginis situ grad. 0.22. proximè, in Aquarij 0.14. Vbi autem dies maximus 12.30. horarum est, in Virginis quidē situ grad. 0.27. in Aquarij uerò 0.22. ut & diuersitates simul quatuor sexagesimis dictas 45. sexagesimas excedant. ¶ Cum autem in borealibus locis maior diuersitas quæ in meridionalibus fiat, patet quia magis semper erit possibile bis in quinque maximorum mensium spacio huiusmodi locorum incolis defectum aspici Solis. In solo tamen Lunæ motu septentrionali, hoc est, quādo in prima eclipsi ab ascendente nodo recedit, & in secunda ad descendente accedit. ¶ Sed dico etiā rursus quod in septem quoque minimorum mensium spacio possibile est bis apud eosdem Solem deficere. Nam quoniam in hoc temporis spacio motum latitudinis Lunæ 208.47. partium demonstrauimus, maximusque obliqui circuli arcus inter eclipticos terminos intercipiatur qui est ab accessu nodi unius usque ad recessum oppositi. Colligitur hæc distantia in Sole in media Lunæ longitudine partium 192.24. quare perspicuum est, quia si nulla rursus diuersitas Lunæ fuerit, non poterit esse quod queritur, propterea quod arcus obliqui circuli qui fit in spacio minimorum septem mensium, maior est arcu, qui ab eclipticis Solis terminis maximus intercipitur in obliquo quidē circulo partibus 16.23. in circulo uero, qui est per polos zodiaci 1.25. ¶ Vbi autem tanta diuersitas est ut alterius cōiunctionū extremarum uel utriusque diuersitates simul excedant grad. 1.25. ibi possibile est utraque cōiunctiones extremas eclipticas fore. Quoniam ergo demonstratum est in tempore mediorum septem mensium, quando Luna maximo, Sol minimo motum mouet ab extremitate Aquarij usque ad mediā Virginem, Lunam iam ultra uerum Solem antecessisse grad. 14.40. cum totidem grad. & adhuc duodecimam partem ipsorum in una die, & horis quinque in die Luna pertranseat, patet quia cum mediorum septem mensium tempus 206. dies & horas 17. proximè contineat, tempus minimorum septem mensium erit 205. dierum & horarum 12. propterea extremæ coniunctionis quæ in medio Virginis fit, tempus erit post primā, quæ fuit in extremitate A-

quarij horis 12. ¶ Querendum igitur est ubi, & quando maior quam gradus 1.25. Lunæ diuersitas potest fieri, aut uidelicet in altero dictorum signorum, aut in utrisque secundum situm per 12. horas, hoc est, quādo alterum in ortu est, non enim aliter utraque super terram eclipses fieri possibile est. Ad septentrionem ergo rursus in orbe habitabili nostro nullo in situ tanta Lunæ diuersitas inuenitur, nec sub ipso quidem æquinoctiali maior 23. sexagesimis, quæ secundum latitudinem in maxima distantia fit, quare impossibile est in septem minorum mensium spacio bis Solem deficere secundum Lunæ transitum, qui est à meridie circuli per medium, hoc est, quādo in prima quidem coniunctione ad ascendente nodum accedit, in secunda uerò ab ascendente nodo recedit. Ad meridiem autem tantam ferme fieri diuersitatem in parallelo per Rhodum inuenimus, quādo extrema pars Aquarij oritur, & media Virginis occidit. In locis enim huius paralleli in utroque horum situum, subtracta diuersitate solari, Luna in media eius longitudine diuersitatem habet ad meridiem sexagesimarum 46. ut umbram coniunctionum diuersitates excedant gradum unum & sexagesimas 25. cum igitur maior ad meridiem in borealibus hoc parallelo fiat diuersitas, perspicuum est quia possibile sit bis ab incolis earum regionum in minimorum septem mensium spacio Solem deficientem uideri, tunc tamē in septentrionē solummodo circuli, qui per medium signorum est Luna moueatur, hoc est, quādo in prima quidem eclipsi ad descendente nodum accedat, in secundo uerò ab ascendente recedat. ¶ Restat nunc illud demonstrandum quod in nostro terrarum orbe non est possibile bis in uno mense Solem deficere, neque in eodem climate, neque in diuersis etiam si quis cuncta supponat, quæ quamuis concurrere non possunt, cum tamen concurrant, conducunt ad possibilitatē propositi, dico autem etiam si Lunam in minima supposuerimus longitudine, ut maior etiam diuersitas sit, & mensem minimū, ut quæ maximè possibile sit minimo, maior menstruus latitudinis motus fiat arcu qui ab eclipticis solaribus continetur, etiam si differenter tum horis tum signis abutamur, in quibus Luna maximas uidetur diuersitates aspectus facere, quoniam igitur in medio mense utrisque luminarium motus grad. obtinet 29.6. & motus Lunæ in epicyclo 25.49. quorum 29.6. in minimo

minimo solis motu ad utrāq; maximā lon-
gitudinis partem subtrahunt à medio mo-
tu grad. 1. M. 8. epicycli autem Lunæ grad.
25. 49. in maximo eius motu ad utramq; mi-
nimā longitudinis partem addunt medio
motui 2. 28. si per demonstrata sequentes in
æqualitates ambas composuerimus, & gra-
dus qui fiūt 3. 36. partem duodecimam, hoc
est, 0. 18. in æqualitati qua Sol deficiebat ad-
diderimus, faciemus grad. 1. 26. quibus mi-
nimi mensis motus minor erit motu medij
mensis, tam per longitudinem quā per la-
titudinem, quare quoniam medijs mēsis per
latitudinem motus grad. est 30. 40. erit mi-
nimi mensis motus grad. 29. 14. qui faciunt
in circulo qui per rectos angulos zodiaco
maximus est grad. 2. 33. proximē. Sed totus
eclipticorum Solis terminorum transitus
in minima Lunæ distantia grad. colligitur 1.
6. ut maior minimi mensis trāsitus fiat gra-
dus 1. 27. oportet igitur omnino ut si in uno
mense Sol bis posset deficere uel nullam ef-
se in altera coniunctionum Lunæ diuersita-
tem, in altera uerò maiorem quā 1. 27. uel
ad eandem in utraq; coniunctione partem
Lunæ fieri diuersitatem, & excessum utra-
rumq; diuersitatū maiorem esse quā 1. 27.
uel utraq; diuersitates plurimū esse quā
1. 27. quando alterius coniunctionis diuersi-
tas ad septentrionem, alterius ad meridiem
fieret, sed nullibi terrarum in coniunctioni-
bus ne in minima quidem longitudine ma-
ior Lunæ diuersitas est (solaris diuersitate
subtracta) quā grad. unius. Nō erit igitur
possibile bis in minimo mense Solem defi-
cere, quando uel in altera coniunctionum
nulla uel ad eādem partem in utrisq; Lunæ
diuersitas est, cum excessus earū uno grad.
maior non fiat, oportetq; uel ipsis 1. 27. ma-
iorem fieri, solūmodo igitur quod propo-
suimus accidere posset, si utraq; diuersitate
in oppositis partibus facta plures grad. col-
ligeretur quā 1. 27. id uerò in diuersis qui-
dem orbis terrarū partibus possibile erit,
cum possit apud boreales ad æquinoctialē
in orbe nostro ad meridiem, & apud austra-
les ultra æquinoctialē qui antipodes nomi-
nātur (Solis diuersitate subtracta) ad septen-
trionem Lunæ diuersitatem esse à 0. 25. usq;
ad grad. unum. In eadem autem orbis terra-
rum parte nunquam accidere poterit, pro-
pterea quod maxima Lunæ diuersitas est si-
militer sub ipso quidem æquinoctiali non
plus quā 25. sexagesimarū, tam ad septen-
trionem quā ad meridiē. Apud borealissi-

mos aut aut australissimos, non plus quā
per grad. unum in partes oppositas, ut eti-
am sic utraq; simul diuersitates minores in-
ueniantur quā 1. 27. cum autem multo mi-
nor utraq; oppositarū diuersitatū semper
fiat apud interiacētia loca inter æquinoctia-
lem, & utramq; extremitatē, erit magis im-
possibile in illis quod quæratur apud eos-
dem, ergo nullibi terrarum bis in eodem
mense Solem deficere possibile est, sed ad-
huc apud diuersos in eadem orbis terrarū
parte, quæ nobis erant demonstranda.

De tabulis eclipticis. Cap. VII.

Quæ igitur coniunctionum distan-
tiæ, in eclipsis consideratione
accipiendæ nobis sint, per ea quæ
dicta sunt apertum est. Vt autem
& mediā ipsarum tempora di-
scernere, motusq; Lunæ computare, in con-
iunctionibus quidem apparentes, in oppo-
sitionibus autem per ueros locos Lunæ, se-
cundum latitudinem facileq; considerare
possumus, futuras omnino eclipticas con-
iunctiones atq; oppositiones, & magnitu-
dines, atq; tempora obscurationum, tabu-
las ad huiusmodi cognitionem compone-
mus, duas solarium eclipsis causa et duas
lunarium, in maxima & minima Lunæ di-
stantia, incrementumq; obscurationum per
duodecimam utriusq; luminarium partem
supponemus. ¶ Primam igitur solarium e-
clipsis tabulam, qua ecliptici termini in
maxima Lunæ longitudine continentur 25.
uersuum, & ordinū quatuor faciemus quo-
rum duo primi apparentem Lunæ transitū
in obliquo circulo secundum latitudinem
in singulis obseruationibus continebunt,
nam quoniam Solis diameter sexagesima-
rum est 31. 20. Lunæq; in maxima distantia
totidem esse demonstrata est, ac ideo quan-
do apparens Lunæ centrum à centro solari
(in circulo qui maximus per centra utraq;
describitur) distat sexagesimis 31. 20. & à no-
do in obliquo circulo grad. 6. secundum ex-
positam portionem 11. 30. ad unum, quum
primum in contactu Solis Luna fit, propte-
rea in primis uersibus ordinem ponemus,
in primo quidem ordine grad. 84. in secun-
do uerò grad. 276. in ultimis autē uersibus
in primo rursus ordine gradus 96. in secun-
do uerò grad. 264. Et quoniam duodecime
parti Solaris diametri ab obliquo circulo
30. proximē sexagesimę dantur, per totidē
minuemus, augebimus uel binos propo-
sitos ordines ab extremitatibus incipientes,

N 2 ita ut

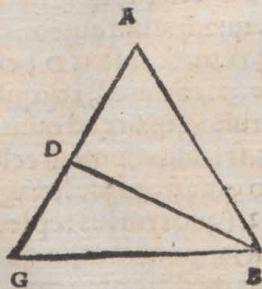
ita ut in medijs uersibus 90. grad. & 270. col-
locamus. ¶ Tertius autem ordo magnitu-
dines obscurarum continebit, ita ut ex-
tremis uersib. 0.0. primi cōtactus initia po-
nantur, & deinceps digitus unus pro deci-
ma diametri parte, similiterq; incremento
per unum facto usq; ad medium uersum ad
quē duodecim digitorū numerus perueni-
et. ¶ Quartus autē ordo transitus Lunę con-
tinebit qui fiunt in singulis obscurarum.
nunquam tamen cōputatis neq; Solis inter
ea motib. neq; Lunę diuersitatibus. ¶ Se-
cundam uerō solarium eclipsum tabulam
qua ecliptici Lunę termini in minima lon-
gitudine continentur, sicuti primā in cate-
ris ordinabimus, sed 27. uersuū & quatuor
ordinū similiter faciemus, propterea quod
semidiameter Lunę in hac distātia taliū se-
xagesimarū demonstrata est 17. 40. qualiū
est Solaris semidiameter 15. 40. quando igitur
ad primum Solis contactū uenit, tunc
centrū ipsius a Solaris rursus cētro 33. 20. se-
xagesimis distat, et a nodis in obliquo circu-
lo grad. 6. 24. fiūt itaq; in extremis uersibus
apparētes latitudinis numeri 83. 36. & 276.
24. & rursus 96. 24. & 263. 36. ¶ Digitorū
autē numerus in medio uersuū, similē duo-
decim signorū excessum, & adhuc quatuor
quintas cōtinebit, quoniā morā q̄q; transi-
tus sit. ¶ Vtrasq; autē Lunares tabulas 45.
uersuū, & quinq; ordinū faciemus, & in pri-
ma numeros latitudinis Lunę (prout in ma-
xima lōgitudine est) apponemus, nam quo-
niam semidiameter Lunę in hac lōgitudi-
ne 15. 40. demonstrata est, umbrę uerō semi-
diameter 40. 44. earū dē, ut quādo primū
a Luna tangit umbra, tunc centrū Lunę a
cētro quidē umbrę in circulo, qui per cētra
utrarūq; maximus describit 56. 24. sexage-
simis, distat a nodis aut in obliquo circulo
grad. 10. 48. ideo in primis uersib. 79. 12. nu-
merū, & 280. 48. cōscribemus, in ultimis ue-
rō 100. 48. & 259. 12. & eodē modo ut prius
augebim⁹ numeros ipsos sexagesimis quę
dant duodecimā parti Lunaris diametri q̄
est sexagesimarū 30. ¶ In secūda uerō parte
tabulę numeros latitudinis Lunę (quando
in minima distātia ipsa est) cōscribemus, in
qua distātia semidiameter eius 17. 40. sexa-
gesimarū demonstrata est, & semidiameter
umbrę 45. 56. earū dē, quare quādo primū
Luna umbrā tangit, tunc centrū eius ab um-
brę centro distat grad. similiter 1. 3. 46. a no-
do aut in obliquo circulo gra. 12. 12. ¶ Quo
circa in primis uersib. numerū 77. 48. et 282.

12. cōscribemus, in extremis uerō 102. 12. &
257. 48. & rursus augebimus diminuemus
uē ipsos sexagesimis, quę tūc dant duodeci-
mā particularis diametri, quę est sexagesi-
marū 34. ¶ Tertij uerō ordines, q̄ sunt digi-
torū, ita se habēt, ut in Sole, et similiter, q̄ se-
quunt, quib. trāsitus Lunę in singulis obscu-
rationib. cōtinentur tum incidētē tū repletio-
nis, & ad hęc medię morę tēporis. ¶ Com-
putauimus autē positos Lunę trāsitus p̄ line-
as in singulis obscurarum. Sic tamen ufi
demonstrationib. sumus, ut in una super-
ficie & in rectis lineis, p̄pterea qd arcus ha-
rum magnitudinū non differūt ad sensum a
chordis suis, et adhuc quasi nullo sensibili
digno cura motus Lunę in obliquo circu-
lo differat a motu, q̄ est in circuitu, q̄ est per
mediū sign. ¶ Nemo em̄ nos ignorasse pu-
tet differētiā quandā ad motū Lunę per lō-
gitudinē fieri, quoniā obliqui circuli arcu-
bus (pro arcubus eius, q̄ per mediū signorū
est) abusi sumus, nec etiam quod oppositio-
num cōiunctionumq; tēpora nō sunt eadē
præcise cum medijs eclipsum tēporib. ¶ Si
enim æquales duos horū circulorum arcus
ab A nodo acceperimus, arcū scil. A B et A G,
et coniūxerimus arcū B G p̄pendicularēq; B
D ex B ad A G lineā deduxerimus, perspicuū
hinc erit, Luna in B puncto supposita, quia
cum A G arcu circuli, q̄ per mediū signorum
est pro A D abusi sumus, p̄pterea qd ad cir-
culos q̄ sunt per polos zodiaci, motus qui
ad eū fiūt cōsiderant per G D lineā, differt in
æqualitatis differētiā, q̄ est penes Lunaris
circuli declinationem. ¶ Solis uerō aut um-
brę cētro in B supposito, oppositiōis quidē
aut coniunctionis tēpus erit p̄ indifferentiā
circulorū quando Luna erit in G, mediū aut
eclipsis tēpus quādo erit in D, qd mediā ob-
scurarum tēpora ad circulos, qui descri-
bunt per polos Lunaris circuli capiunt, ita
tēpus medię cōiunctionis atq; oppositiōis
differt a medio eclipsis tēpore p̄ arcū G D.
¶ Causa uerō est, ne hos etiā arcus in parti-
cularibus tractatibus unā cōputemus, quo-
niam paruas atq; insensibiles differētiās fa-
ciūt, & quoniā ignorare aliqd horū, turpe
p̄fessori putamus. ¶ Si uerō gratia difficul-
tatis (quę in particularib. demonstrationib.
est) spōte aliqd ita paruorū despiciat præser-
tim quādo & penes suppositiones ipsas il-
lud negligi potest, uniuersaliter quidē sen-
sum maxime quod negligitur collectum fa-
ciat, errorem uerō in apparentibus (si non
colligitur) aut nullum aut minimū inducit.
¶ Sed

Gaur.

¶ Sed causa quidem est ne hos etiam arcus in particulis methodis siue tractatibus ad amussim consideremus, quoniam sunt admodum parui atq; imparticibiles quodammodo differentias faciunt, tametsi ignorare ali quid talium uideatur absurdum. Nihilò secius omisso eorum tum ob tenuitatem tum ob operis ipsius difficultatē ex industria est, nam quantum ad simplicem attinet utilitatem, id quod ex huiusmodi cognitione prouenerit, plurimum profecto perficit sensum. Circa uerò apparentias illius quod non cōprehenditur, aut ferme nullum aut prorsus minimum inducit errorem.

¶ Arcum igitur arcui G D similem uniuersaliter quidem non maiorem quinq; unius gradus sexagesimis inuenimus, quod per theorema illud demonstratur, quo differentia arcuum æquinoctialis ad arcum circuli qui per mediū signorū est, quasi in circulis qui per polos æquinoctialis describunt, cōputauimus, in eclipsisibus autem non inuenimus eam maiorem duabus sexagesimis, qualium enim est uterq; arcus A B, & A G 12. ad tot enim ferē Lunæ in eclipsisibus transitus peruenit, talis B D linea est unius, ac i deo etiā A D 11.58. proximē eorundem, reliquus ergo G D arcus sexagesimarū duarum est, quæ nec sextam decimam quidem partem unius æquinoctialis faciunt horæ, de tanta uerò differentia minima uelle quempiam curare ostentationis magis est quàm ueritatis, quapropter transitus Lunæ in obscurationibus, ita considerauimus quasi nihil ad sensum istius circuli differant.

¶ Facta est autem nobis consideratio hæc ut uno aut duobus exēplis totā rursus rem aperiamus hoc modo: sit punctum A Solis aut umbræ centrū, pro arcu autem lunaris circuli sit recta linea B G D, & supponat centrum Lunæ tunc esse in B quando accedens

primum Solem uel umbram tangit, in D autem quando recedens, coniunctisq; lineis A B & A D deducatur ex A ad lineam A D perpendicularis A G quod igitur (quādo Lunæ centrum in G puncto erit) tunc mediū eclipsis tempus & maxima obscuratio erit, partet partim ex eo quod A B & A D lineæ equales sunt, & propterea transitus B G transitui G D æqualis sit, partim ex eo quod A G linea minor illis omnibus est, quæ duo centra in B D linea cōiungunt, perspicuum est quod etiam utraq; linearum A B & A D utraq; si mul semidiametros Lunæ, atq; Solis aut umbræ continet, & quod A G utraq; ipsarū minor est particula diametri deficientis luminaris, quæ ab obscuratione intercipitur.

¶ Hæc cum ita se habeant fiat obscuratio (exempli gratia) digitorū trium, & primum supponatur centrum Solis esse in A, quādo igitur Luna est in maxima sua distantia tunc A B 31.20. sexagesimarum fit, & quadratum suum 981.47. linea uerò A G 23.30. eorundē, minor enim est quàm A B tribus solaris diametri duodecimis, hoc est, 7.50. & quadratum eius 552.15. quare quadratū etiā lineæ B G erit earundem 429.32. ipsa uerò B G per longitudinem 20.43. proximē quas in quarto primæ solaris tabulæ ordine ad tres digitos apponemus. ¶ In minima uerò Lunæ distantia A B linea rursus fit 33.20. sexagesimarum, & quadratum 1111.7. A G uerò 25.30. & quadratū suum 650.15. & reliquum quadratum lineæ B G sexagesimarum 460.52. quare linea ipsa B G 21.28. erit earundem, quas similiter in quarto tabulæ solarium eclipsisū ordine ad tres digitos apponemus.

Lineæ M.	2 ^a	2 ^a	3 ^a	Longitudine
A B	31.	20.	981.	47.
A G	23.	30.	552.	15.
B G	20.	43.	429.	32.
A B	33.	20.	1111.	7.
A G	25.	30.	650.	15.
B G	21.	28.	460.	52.

quadratum

¶ Supponatur rursus A punctum umbræ centrum esse, & obscuratio eiusdem, quartæ partis lunaris diametri in maxima ergo Lunæ longitudine 56.24. A B linea sexagesimarum fit, & quadratū suum 3180.58. A G uerò linea 48.34. earundem minor enim est quàm A B quartæ lunaris diametri parte, id est, 7.50. in maxima longitudine, & quadratum eius 2358.43. quare quadratum B G similiter relinquit 822.15. ipsa uerò linea B G erit

N 3 per

per longitudinem 28. 41. earundē, quas in quarto primæ tabulæ lunarium eclipsis ad tres digitos apponemus transitum incidentiæ continentes, qui ad sensum transitui repletionis idem est. ¶ In minima uerò longitudine A B quidē linea 63. 36. sexagesimarum fit, & quadratū suum 4044. 58. A G uerò 54. 46. earundem, excessus enim 8. 50. Quarta rursus pars est lunaris diametri in distantia minima, eius quadratū est 2999. 23. quare relinquet quadratū B G lineæ 1045. 35. ipsa uerò linea B G 32. 20. per longitudinem earundem, quas similiter in quarto secundæ tabulæ lunarium eclipsis ad tres digitos apponemus.

Lineæ	M	2 ^a	2 ^a	3 ^a	Distantia
A B	56.	24.	3180.	58.	Maxima
A G	48.	34.	2358.	43.	
B G	28.	41.	822.	15	
A B	63.	36.	4044.	58.	Minima
A G	54.	46.	2999.	23.	
B G	32.	20.	1045.	35.	

quadratum

¶ Sed gratia temporis moræ, quæ in lunari bus obscurationibus inuenitur, sit umbræ centrum in puncto A, & recta linea B G D E F, sit pro arcu obliqui lunaris circuli, & B quidem punctum centrum esse Lunæ supponatur quando primum deforis accedens umbram tangit, G uerò ubi centrum Lunæ futurum sit quādo primo tota deficiens ab interiori parte umbræ circulum tangit, E autem ubi rursus centrum Lunæ sit quando recedens, primum ab interiori parte circuli tangit, F autem ubi erit centrū Lunæ quando tandem recedens deforis umbram tangit. ¶ Prædemonstratis igitur etiam hinc seruatis, illud prætereaparet quod utraq; linea rum A G, & A E excessum continet, quo semidiameter umbræ, Lunæ semidiametrum excedit, quare G D transitus D E transitui

æqualis fit, & uterq; medietatē continet moræ, & reliqua B G transitus incidentiæ transitui repletionis E F æqualis est, supponatur ergo eclipsis digitorum Lunæ 15. hoc est, in qua D centrum interius ab extremitate eclipticorum terminorū sit tota semel lunari diametro, & adhuc quarta ipsius parte, id est, quando A D linea utraq; quidem linearum A B, & A F minor est per positam lunarem diametrum semel, & adhuc per quartam ipsius partem, utraque uerò linearū A G, & A E per quartā lunaris diametri solum modo partem, quādo igitur Luna est in maxima longitudine tunc A B linea fit dictarū sexagesimarum 56. 24. & quadratum suum 3180. 58. A G uerò 25. 4. earundem, lunaris enim diametrum in maxima distantia sexagesimarum est 31. 20. & quadratū eius 628. 20. A D autem linea similiter 17. 14. & quadratum eius 296. 59. quare quadratum etiam lineæ B D relinquetur 2883. 59. ipsa uerò B D 53. 42. earundem per longitudinē erit, quadratum autem lineæ G D relinquetur 331. 21. & ipsa erit per longitudinē 18. 12. earundē, reliqua etiam B G linea earundē erit 35. 30. quare ad numerum 15. digitorum in prima lunarium eclipsis tabula in quarto quidē ordine incidentiæ sexagesimas 35. 30. (quot etiam repletionis sunt) apponemus, in quinto autem mediū moræ temporis sexagesimas 18. 12. Quando Luna in minima distantia, tunc A B linea fit expositarum sexagesimarū 63. 36. & quadratū eius 4044. 58. A G autem linea 28. 16. earundem (Lunæ namq; diameter in minima distantia demonstrata est sexagesimarum 35. 20) & quadratum eius 799. 0. A D uerò etiam similiter 19. 26. & quadratū suum 377. 39. ¶ Quare quadratum lineæ B D relinquetur 3667. 19. ipsa uerò linea B D erit per longitudinem earundem 60. 34. quadratum autem lineæ G D relinquetur 421. 21. & ipsa G D per longitudinem erit 20. 32. earundē, reliqua uerò linea B G 10. 2. earundē, quare ad numerū etiam digitorum 15. secundæ lunariū eclipsis tabule in quarto quidē ordine sexagesimas incidentiæ 40. 2. (quot rursus repletionis sexagesimæ sunt) apponemus, in quinto autem sexagesimas mediū moræ temporis 10. 32. ¶ Verūm ut etiam in motibus qui in epicyclo inter maximam, & minimam Lunæ distantiam, sunt congruentes singulis excessibus totius differentie, per sexagesimarum uiam & rationem facile capiamus, paruam aliam superioribus tabulam apposuiamus, in qua

Centrum umbræ.

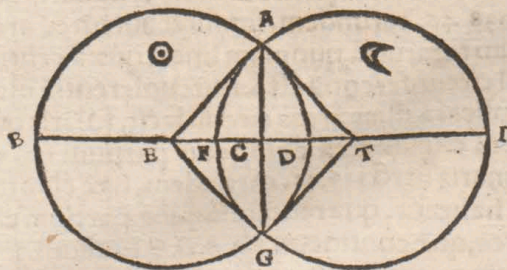

in qua & ipsius motus in epicyclo numeri & congruentes sexagesimæ apparentibus singulis excessibus ex primis, & secundis eclipsum tabulis continentur, harum uero sexagesimarum quantitas in diuersitatis lunaris aspectus tabula in septimo posita ordine nobis est, ita ut epicyclus eclipsum in maxima excentrici longitudine propter oppositiones, atque coniunctiones suppositus sit. ¶ Verum quoniam plurimi eorum qui ecliplicas significationes obseruāt, nō per diametros circulorum magnitudines obscurationum metiunt, sed per totas ipsarum superficies, quoniam uisus secundum simplicitatem obiectionis totum ipsum, quod apparet comparat non apparenti, aliam etiam paruum tabulam istis duodecim digitis collocauimus, ita ut ueluti in eclipsticis tabulis duodecimam diametri utriusque luminarium partem quilibet digitus contineat, in reliquis autem duobus congruentes ipsis rursus totarum arearum duodecimas, in secundo quidem solaris, in tertio uero lunaris, hæc in magnitudinibus solum, quæ in media longitudine Lune fiunt, computauimus, eadem enim proximè proportio fit in tantula diametrorum differentia, considerauimus autem hæc quasi proportio circumferentiarum ad diametros sit, quam habent 3.8.30. ad unum. Hæc enim proportio proximè est inter triplā (septima parte adiecta, & inter triplam decies septuages. prima parte adiecta) quib. Archimedes, simplicius usus est. ¶ Sit igitur primum solarium eclipsum gratia ABGD Solis circulus, cuius centrum sit E, circulus autem Lune in media distantia sit AFGI circa centrum T, qui secet circulum Solis in punctis A, & G, & coniuncta BETI linea, supponatur quartam solaris diame-

tri partem defecisse, ut FD linea talium sit 3. qualium est BD diameter 12. diameter uero Lunæ IF 12.20. proximè earundem, secundum proportionem 15.40. ad 16.40. & propterea etiam ET lineam colligere earundem, 9.10. Quare circumferentiarum etiam secundum unius ad 3.8.30. proportionem, solaris quidem circuli partium sit 37.42. lunaris uero 38.46. earundem, similiter autem & arearum totarum, quoniam linea, quæ à centro ad circumferentiā est in circumferentiā multiplicata, duas areas circuli facit, solaris quidem circuli area colligetur partium 113.6. lunaris uero 119.32. earundem, hæc cum ita se habeant, querendum est quot partium est area, quæ continetur ab ADGF talium qualium tota solaris circuli area est 12. coniungantur igitur lineæ AE & AT, & GE, & GT, & perpendicularis AC, quoniam igitur utraque linearum EA, & EG talium esse supponatur 6. qualium est ET linea 9.10. & utraque AT & TG 6.10. earundem, & est C angulus rectus, si excessum, quo quadratum lineæ TA excedit quadratum lineæ AE, hoc est, partes duas & sexagesimas duas partemur per lineam ET, habebimus excessum linearum EC, & CT 13.184. sexagesimarum earundem, quare EC quoque linea 4.28. & CT 4.42. earundem colligitur, & propterea etiam utramque linearum AC, & CG, æquales enim sunt, 4. proximè earundem, consequenter igitur AEG quidem trianguli aream habebimus 17.52. Aream uero trianguli ATG 18.48. earundem. Rursus quoniam qualium est BD diameter 12. & FI similiter 12.20. talium AG linea colligitur 8. erit AG talium 80. qualium BD diameter 120. qualium uero FI diameter 120. talium AG 77.50. erunt igitur arcus quoque sui ADG quidem talium 83.37. qualium ABGD circulus 360. AFG autem talium 80.52. qualium est AFGI circulus 360. quare quoniam eadem proportio est circulorum ad arcus, & arearum ipsorum circulorum ad areas sectorum, qui sub eisdem arcibus sunt, habebimus etiam AEG quidem sectoris aream talium 26.16. qualium demonstrata est area circuli ABGD 13.6. ATG autem sectoris aream 26.51. earundem, erat enim etiam area circuli AFGI 119.32. earundem, sed area trianguli AEG demonstrata est 17.52. area uero trianguli ATG similiter 18.48. & reliquam ergo ADG portionis aream 8.24. partium habebimus. Portionis uero AFGC 8.3. earundem,

N 4. quare

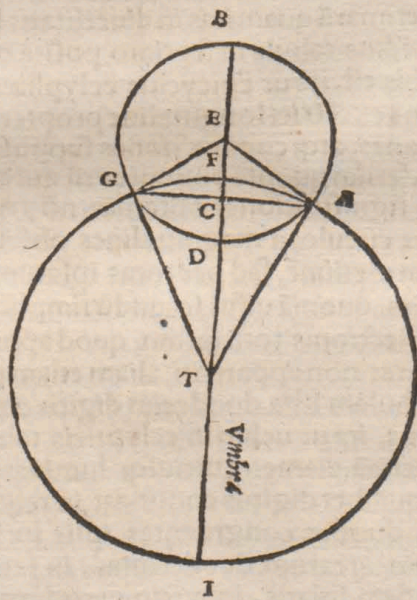
quare tota quæ ab A F G D area continetur talium est 16.27. qualium A B G D circuli area supponitur 113.6. qualium ergo est sola circuli area 12. talium erit quæ per eclypsim continetur 1.45. proximè, quæ in dictæ tabulæ tertio uersu et in ordine secundo apponemus.

¶ Supponatur rursus lunarium etiam eclypsum gratia in eadem descriptione lunaris quidem circulus A B G D, umbræ autē in media distantia circulus A F G I, & deficiat similiter quarta lunaris diametri pars, ut qualium est B D diameter 12. talium sit defectus quidem linea F D 3. umbræ uerò diameter secundum proportionem unius ad 2.36. earundem 31.12. & propterea etiam E C T linea 18.36. colligatur, quare circumferentia rursus lunaris quidem circuli partium sit 37.42. umbræ autem 98.1. earundem, & area quidem circuli lunaris erit 113.6. area denique circuli umbræ 784.32. earundem colligitur.

¶ Quoniam igitur hinc qualium est E T linea 18.36. talium utraq; quidem linearum A E & E G, supponitur 6. utraq; uerò A T & T G 15.36. earundem. Si excessum similiter quo quadratum linearum T A excedit quadratum linearum A E partiemur per lineam E T habebimus excessum linearum E C & C T 11.8. earundem. Ita E C quidem 3.44. C T autem 14.52. earundem colligitur, & propterea utraque etiam linearum A C & C G 4.42. earundem, quare consequenter aream quidem trianguli A E G habebimus partium 17.33. aream uerò trianguli A T G 69.52. earundem, rursus quoniam qualium est B D diameter 12. & F I similiter 31.12. talium A G colligitur 9.24.

erit A G linea talium 94. qualium est B D diameter 120. & talium 36.9. qualium est F I diameter 120. quare arcus quoque sui A D G quidem talium erit 103.8. qualium A B G D circulus 360. Arcus uerò A F G, talium 35.4. qualium A F G I, circulus 360, quare per prædicta sectoris quoque A E G D, aream talium habebimus 32.24. qualium area circuli A B G D demonstrata est 113.6. aream uerò sectoris A G T F 74.28. earundem, erat enim etiam area circuli A F G I 764.32. earundem, fuit autem area quoque trianguli A E G 17.33. earundem demonstrata, & trianguli similiter B T G area 69.52. & reliquam ergo A D G C quidem portionis aream habebimus 14.51. portionis autem A F G C 4.36. earundem, quare tota area quæ ab A F G D continetur talium est 19.27. qualium A B G D circuli area supponitur 113.6.

Qualium ergo est lunaris circuli area 12. talium erit deficientis portionis area 2.4. proximè quæ in eiusdem tabulæ ordine tertio atq; lunari ad tres digitos apponemus. Sunt autem tabulæ istæ.

Tabulæ

Tabulaeclypsum Luminarium.

Cap. VIII.

Tabulaeclypsum ☉

Tabulaeclypsum ☉

maximæ distantie.

minimæ distantie.

1 ^a	2 ^a	3 ^a	4 ^a		1 ^a	2 ^a	3 ^a	4 ^a
Latitudinis				Incidē.	Latitudinis			
numeri.				partes.	numeri.			
G	M	G	M	M 2 ^a	G	M	G	M
84	0	276	0	0 0	83	36	276	24 0
84	30	275	30	12 32	84	6	275	54 1
85	0	275	0	17 19	84	36	275	24 2
85	30	274	30	20 43	85	6	274	54 3
86	0	274	0	23 27	85	36	274	24 4
86	30	273	30	25 38	86	6	273	54 5
87	0	273	0	27 8	86	36	273	24 6
87	30	272	30	28 29	87	6	272	54 7
88	0	272	0	29 32	87	36	272	24 8
88	30	271	30	30 20	88	6	271	54 9
89	0	271	0	30 54	88	36	271	24 10
89	30	270	30	31 13	89	6	270	54 11
90	0	270	0	31 20	89	36	270	24 12
90	30	269	30	31 13	90	0	270	0 12
91	0	269	0	30 54	90	24	269	36 12
91	30	268	30	30 20	90	54	269	6 11
92	0	268	0	29 32	91	24	268	36 10
92	30	267	30	28 29	91	54	268	6 9
93	0	267	0	27 8	92	24	267	36 8
93	30	266	30	25 38	92	54	267	6 7
94	0	266	0	23 27	93	24	266	36 6
94	30	265	30	20 43	93	54	266	6 5
95	0	265	0	17 19	94	24	265	36 4
95	30	264	30	12 32	94	54	265	6 3
96	0	264	0	0 0	95	24	264	36 2
					95	54	264	6 1
					96	24	263	36 0

Tabulæ

Tabula eclipsium Lunarium
in maxima distantia.

Tabula eclipsium Lunarium D
in minima distantia.

1 ^a 2 ^a 3 ^a 4 ^a 5 ^a					1 ^a 2 ^a 3 ^a 4 ^a 5 ^a				
Latitudinis		Incidē.		Moræ	Latitudinis		Incidē.		Moræ
numeri.		Digiti		partes. mediet.	numeri.		Digiti		partes. medietas.
G M	G M		M 2 ^a	M 2 ^a	G M	G M		M 2 ^a	M 2 ^a
79 12	280 48	0	0 0		77 48	282 12	0	0 0	
79 42	280 18	1	16 59		78 22	281 38	1	19 9	
80 12	279 48	2	23 43		78 56	281 4 2	2	26 45	
80 42	279 18	3	28 41		79 30	280 30 3	3	32 20	
81 12	278 48	4	32 42		80 4	279 56 4	4	36 53	
81 42	278 18	5	36 6		80 38	279 22 5	5	40 42	
82 12	277 48	6	39 1		81 12	278 48 6	6	43 59	
82 42	277 18	7	41 34		81 46	278 14 7	7	46 53	
83 12	276 48	8	43 50		82 20	277 40 8	8	49 25	
83 42	276 18	9	45 48		82 54	277 6 9	9	51 40	
84 12	275 48	10	47 35		83 28	276 32 10	10	53 39	
84 42	275 18	11	49 9		84 2	275 58 11	11	55 25	
85 12	274 48	12	50 31		84 36	275 24 12	12	56 59	
85 42	274 18	13	40 35 11 9		85 10	274 50 13	13	45 47 12 34	
86 12	273 48	14	37 28 15 20		85 44	274 16 14	14	42 15 17 17	
86 42	273 18	15	35 30 18 12		86 18	273 42 15	15	40 2 20 32	
87 12	272 48	16	34 6 20 22		86 52	273 8 16	16	38 28 22 58	
87 42	272 18	17	33 7 22 0		87 26	272 34 17	17	37 24 24 49	
88 12	271 48	18	32 23 23 14		88 0	272 0 18	18	36 37 26 1	
88 42	271 18	19	31 51 24 8		88 34	271 26 19	19	35 55 27 13	
89 12	270 48	20	31 32 24 4		89 8	270 22 20	20	35 34 27 42	
89 42	270 18	21	31 22 25 1		89 42	270 18 21	21	35 22 28 12	
90 0	270 0	pfecte	31 20 25 4		90 0	270 0	pfecte	35 20 28 6	
90 18	269 42	21	31 22 25 1		90 18	269 42 21	21	35 20 28 12	
90 48	269 12	20	31 32 24 4		90 52	269 8 20	20	35 34 27 42	
91 18	268 42	19	31 51 24 8		91 26	268 34 19	19	35 55 27 13	
91 48	268 12	18	32 23 23 14		92 0	268 0 18	18	36 37 26 1	
92 18	267 42	17	33 7 22 0		92 34	267 26 17	17	37 20 24 49	
92 48	267 12	16	34 6 20 22		93 8	266 52 16	16	38 28 22 58	
93 18	266 42	15	35 30 18 13		93 42	266 18 15	15	40 2 20 32	
93 48	266 12	14	37 28 15 20		94 16	265 44 14	14	42 15 17 17	
94 18	265 42	13	40 35 11 9		94 50	265 10 13	13	45 47 12 34	
94 48	265 12	12	50 31		95 24	264 36 12	12	56 59	
95 18	264 42	11	49 9		95 58	264 2 11	11	55 25	
95 48	264 12	10	47 35		96 32	263 28 10	10	53 39	
96 18	263 42	9	45 48		97 6	262 54 9	9	51 40	
96 48	263 12	8	43 50		97 40	262 20 8	8	49 25	
97 18	262 42	7	41 34		98 14	261 46 7	7	46 53	
97 48	262 12	6	39 1		98 48	261 12 6	6	43 59	
98 18	261 42	5	36 6		99 22	260 38 5	5	40 42	
98 48	261 12	4	32 42		99 56	260 4 4	4	36 53	
99 18	260 42	3	28 41		100 30	259 30 3	3	32 20	
99 48	260 12	2	23 43		101 4	258 56 2	2	26 45	
100 18	259 42	1	16 59		101 38	258 22 1	1	19 9	
100 48	259 12	0	0 0		102 12	257 48 0	0	0 0	

Tabula Aequationum.

1 ^a	2 ^a	3 ^a
Numeri Inaequalitatis	Numeri Inaequalitatis	Differentiar. sexagesimae.
G	G	M 2 ^a
6	354	0 21
12	348	0 42
18	342	1 42
24	336	2 42
30	330	4 1
36	324	5 21
42	318	7 18
48	312	9 15
54	306	11 38
60	300	14 0
66	294	16 48
72	288	19 36
78	282	22 36
84	276	25 36
90	270	28 42
96	264	31 48
102	258	34 54
108	252	38 0
114	246	41 0
120	240	44 0
126	234	46 45
132	228	49 30
138	222	51 39
144	216	53 48
150	210	55 32
156	204	57 15
162	198	58 18
168	192	59 21
174	186	59 41
180	180	60 0

Tabula magnitudinis ☉ & ☿

☉	☿
Partes	Digitum
12	12
Digitum	Partes
1	0 30
2	1 0
3	1 45
4	2 40
5	3 40
6	4 40
7	5 50
8	7 0
9	8 20
10	9 40
11	10 50
12	12 0

Lunarium eclipsum computatio. Cap. IX.

His ita expositis, lunarium consideratione hoc modo faciemus. Cum oppositionis (quam querimus) numerum qui colligitur in hora meridij temporis in Alexandria tam graduum, qui sunt à maxima epicycli longitudine, qui gradus inequalitatis uocantur, quam latitudinis, qui sunt à boreali termino, post aequationem, quæ per additionem subtractio nemue fit, conscripserimus. Primum cum latitudinis numero in lunarium eclipsum tabulas intrabimus, & si coincidit cum primorum duorum ordinum numeris ea quæ numero latitudinis in utraque tabula apponuntur, tam in transituum quam in digitorum ordinibus seorsum conscribemus. ¶ Deinde cum inequalitatis etiam numero in tabulam aequationis intrabimus, & quot sexagesimas inde assumemus totidem capiemus ab excessu digitorum & sexagesimarum, quas ex utraque tabula conscriptas habemus, ipsasque illis addemus quæ à prima tabula sumptæ sunt. Si tamen accideret ut latitudinis numerus in secundam solummodo tabulam incideret, quæ in ea sola de digitis partibusque sexagesimæ inueniuntur, eas conscribemus, & quod ex huiusmodi equatione digiti fiunt, totidem duodecimas lunaris diametri partes obscurationem in medio eclipsis tempore habituram dicemus, deinde numero æquato huiusmodi duodecimam semper suis ipsius pro motu Solis, qui interea fit, partem addeamus, partemurque per motum Lunæ unius horæ inequalem, qui tunc fuerit, & numerus, qui per partitionem emergeret, horarum erit æqualium, quas quælibet eclipsis tempora continebunt, incidentiæ quidem repletionisque tempus eas quæ seorsum ex ordine quarto colliguntur, eas uero, quæ ex quinto, medietas temporis moræ, hinc etiam singularum horarum motus, qui fiunt in principio, & in exitu incidentiæ, atque repletionis ex subtractione additione uel ipsorum, quæ in singulis inueniuntur ad medium horæ tempus, hoc est, ad tempus ueræ oppositionis proximè inueniuntur. Postremo cum diametri digitis in breuissimam tabulam intrabimus, & duodecimas totarum arearum partes in ordine tertio conscriptas inueniemus, & similiter solarium quoque in ordine secundo. ¶ Sed quamuis ratio quidem demonstret non semper tempus, quod à principio eclipsis usque

usq; ad medium ipsius est, equale illi tempo-
ri esse quod est à medio usq; ad extremum,
propterea quòd æquales transitus in tem-
poribus inæqualibus propter Solis & Lu-
næ inæqualitatem fiunt, tamen quantum ad
sensum ptinet nullus dignus cura in appa-
rentibus error fiet, & æqualia hæc tempora
esse supposuimus, nam etiā si in medio cur-
su fuerit ubi additiones maiores fiunt, tran-
situs tamen ad tot horas quot horarum to-
tum eclipsis tempus est, differentiā excelsus
facit minimè sensibilem, quòd autem lu-
naris latitudinis periodus ab Hipparcho
demonstrata sine errore nō sit, quoniam mi-
nor secundū illas rationes esse uidetur in-
termedius expositarum eclipsis motus,
maior autem qui per computationem no-
stram percipitur, ex eisdem rursus animad-
uertentes intelligemus, nam cum ad huius-
modi demonstrationes duas lunares eclip-
ses per 7160. menses factas acceperit, in qui-
bus quarta lunaris diametri pars in eodem,
ex ascendente nodo, transitu defecit, quartū
prima in secundo Mardocempadi anno.
Altera in trigesimoseptimo tertie, secundū
Calippum, periodi fuit obseruata, accepit
ad demonstrandam restitutionē, quòd qui-
dem secundum latitudinem transitus æqua-
liter in utraque continetur eclipsi, eo quòd
prima facta fuerit cum Luna esset in maxi-
ma, secunda cū esset in minima epicycli lon-
gitudine, & propterea putauit nullā ex inæ-
qualitate accidisse differentiam. ¶ Sed in
hoc ipso primum errauit, quoniam nō con-
temnenda quidem differentia ex inæquali-
tate facta est, eo quòd medius motus non
æqualiter maior quā uerus in utrisq; inue-
niat eclipsis, sed in prima per unum gra-
dum proximè, in secunda uerò per octauam
unius gradus partem, ut secundum hoc la-
titudinis periodus ad integras restitutiones
deficiat 0.52. 30. sexagesimis unius partis
qualium est obliquus Lunæ circulus 360.
deinde nec differentia, quæ propter distan-
tias Lunæ obscurationum magnitudinibus
accidit, computasse inuenitur, quæ maxi-
ma in illis eclipsis fuit. Prima e-
nim in maxima, secunda in minima Lunæ di-
stantia facta fuit, necesse enim est eiusdem
quartæ partis obscurationem in prima qui-
dem eclipsi à minore ascendente distantia
nodi accidisse, in altera uerò à maiore, qua-
rum distantiarum differentiam unius gra-
dus, & quintæ proximè partis colligi demō-
strauimus, ut etiā hinc per tantā differen-

tiam latitudinis reuolutio post integras re-
stitutiones excedat. Quantum igitur ad er-
rorē ipsum pertinet, duobus proximè gra-
dibus qui utrinq; colliguntur, periodica la-
titudinis restitutio à ueritate aberrasset, si
fortè utraque ad minus aut ad maius diffe-
rentiam collegissent, uerū quoniam alte-
ra deficere restitutionem fortè faciebat, al-
tera excedere, unde fortassis etiam Hippar-
chus alterā altera compensauit, sola tertia
parte unius gradus, hoc est, per excessum
erroris utriusque, maior motus quā resti-
tutio inuenitur.

Solarium eclipsis computatio.

Cap. X.

Sed lunarium quidem eclipsis con-
sideratio modis expositis rectè so-
lummodo computabitur, solarium
uerò computationem quæ (propter
diuersitates aspectus Lunæ) difficilior est,
sic faciemus. Primò enim quot ueræ coniu-
ctionis tēpus horis equalibus ante uel post
meridiem in Alexandria erit, inueniemus.
Deinde si quærim⁹ in alio climate, id est, in
regione, quæ nō sit sub Alexandriæ meridia-
no additione subtractionēue differentie ho-
rarum æqualium quæ in duobus meridianis
secundum longitudinem sunt, inueniemus.
quot horis æqualibus etiā ibi ante uel post
meridiem ueræ coniunctionis tempus erit.
Primumq; apparentis coniunctionis tem-
pus in climate ubi quæritur æquabimus. Le-
tem proximè futurum est cum medio eclip-
sis tēpore, idēq; faciemus uia & ratione, quæ
nobis iam (cum de diuersitatib. diceremus)
exposita est. Nam cum ceperimus ex angu-
lorum, diuersitatumq; tabula cōuenienter
tum climati tum horarum à meridiāno di-
stantia, & præterea parti zodiaci ubi con-
iunctio fit, & ad hæc lunari distantia, diuer-
sitate aspectus Lunæ, quæ primo fit in cir-
culo per punctum uerticis, & centrum Lu-
næ maximo descripto, ab hac semper sub-
trahentes solarem diuersitatē in eodem uer-
su cōscriptam, discernemus à reliqua, sicut
demonstratum est per angulum, qui inueni-
tur in zodiaci & circuli maximi per punctū
uerticis descripti, & quæ colligitur longitu-
dinis solum diuersitas erit, cui semper ad-
dentes cōgruentem contentis ab ipsa æqui-
noctialibus temporibus super diuersitatis
differentiam, hoc est, ipsius excessus dua-
rum adiacentium diuersitatum qui in eadē
tabula inuenitur, diuersitatis dico distantiæ,
quæ est à puncto uerticis & illius quæ est cū
æquino-

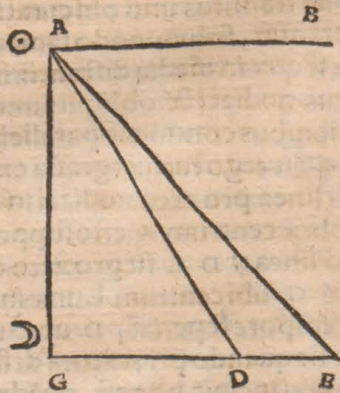
equinoctialium temporum additione, quæ
 rursus diuersitati Solis secundum longitu-
 dinem conueniunt, cum tota earum parte,
 si sensibilis sit, quæ pars primæ diuersita-
 tis ipse sunt tandem partibus totius per lon-
 gitudinem diuersitatis quæ ita colligentur.
 Duodecimam rursus partem suam pro so-
 lari motu addemus, & totum collectum nu-
 merum in horas æquales per partitionem
 inæqualium, quæ in ipsa cōiunctione fiunt
 resoluemus, & si diuersitas secundum lon-
 gitudinem ad successionem signorum sit,
 tam enim demonstrauimus quomodo addi-
 scendum est. ¶ Tunc partes quidem quæ in
 horas æquales fuerat resolute, à uero Lune
 loco, qui tempore cōiunctionis equatus
 est, auferamus seorsum longitudinis & lati-
 tudinis, atq; inæqualitatis, & sic habebimus
 ueros Lune motus in tempore apparentis
 cōiunctionis. Ipsi autem horis dicemus
 prius apparentem cōiunctionem quàm ue-
 ram fore. ¶ Sin autem diuersitas longitudi-
 nis ad præcedentia signorum sit, tunc par-
 tes quidem econtra addemus motibus Lu-
 ne in ueræ cōiunctionis tempore equatis.
 Longitudinis rursus & latitudinis & inæ-
 qualitatis seorsum, horas uerò habebimus
 quot apparet posterior erit quàm uera.
 ¶ Rursus igitur per horas æquales, quibus
 apparet cōiunctio distat à meridiano eis-
 dem uis, primum quanta sit diuersitas Lu-
 ne, ad circulum qui maximus per punctum
 uerticis et ipsam describit, inuestigabimus,
 subtrahemusq; à diuersitate inuenta Solis
 diuersitatem, quæ ipsi eidem numero adia-
 cet, & ab ea quæ relinquitur similiter ex an-
 gulo, qui tunc in sectione circulorum inue-
 nitur diuersitatem latitudinis quæ fit quasi
 in circulo qui ad rectos zodiaci angulos de-
 scribitur, diligenter capiemus, partesq; col-
 lectas ad congruentes obliquo circulo gra-
 dus in duodecim multiplicantes reducemus.
 Gradusq; collectos (si latitudinis diuersi-
 tas ad septentrionem circuli per medium sit
 cum Luna in eodem ascendente nodo inue-
 niatur) addemus latitudinis motui, quem
 in tempore cōiunctionis equauimus, cum
 uerò in descendente, similiter subtrahemus.
 Sin autem diuersitas latitudinis ad meridiem
 zodiaci fiat econtra, quando Luna est in as-
 cendente nodo, tunc diuersitatis gradus sub-
 trahemus à gradibus latitudinis equatis in
 tempore apparentis cōiunctionis. Quan-
 do uerò in descendente, addemus similiter,
 & sic habebimus apparentis latitudinis nu-

merum in tempore apparentis cōiunctio-
 nis, & cum hoc in tabula solarium eclypsium
 intrabimus. Et si inter numeros primorum
 ordinum inuenitur, Solis eclypsim futuram
 afferemus, eiusq; medium tempus apparen-
 tis cōiunctionis proximè dicemus, dein-
 de conscriptis digitis & incidentiæ atque re-
 pletionis partibus, quæ apparentis latitudi-
 nis numero inæqualitatis Lune qui est à ma-
 xima longitudine in tempore apparentis
 cōiunctionis in tabulam equationis, & ad-
 iacentes illi sexagesimas, quotquot sint, tot
 capientes à singulorum cōscriptorum ex-
 cessu addemus semper his, quas à prima ta-
 bula cœpimus, & factos ex hac equatione
 digitos habebimus, quot duodecimarum rur-
 sus solaris diametri partium obscuratio in
 medio proximè tempore ipsius eclypsis e-
 rit, partibus autem utriusq; transitus, duo-
 decima rursus earum parte pro solari motu
 addita, & facto inde numero ad horas æqua-
 les per inæqualem unius horæ, Lune motum
 reducto, habebimus tam incidentiæ quàm
 repletionis tempus, quasi tamen in his tem-
 poribus nulla differentia propter diuersita-
 tes accidat. Sed quoniam inæqualitas quæ-
 dam sensibilis in his temporibus, non inæ-
 qualitatis luminariū, sed diuersitatum Lune
 gratia per quam maiora etiā seorsum utraq;
 superius positis semper inueniuntur, & ut
 plurimum inter se inæqualia, quamuis par-
 ua sit, diligenti tamen ipsam cura scrutabi-
 mur. Accidit igitur hoc propterea quod qua-
 si præcedentium motuum quedam phanta-
 sia, si nihil propriè ad successionem moue-
 ri comprehendatur in apparente Lune mo-
 tu semper gratia diuersitatum fiant. Nam
 siue ante meridianum moueri appareat pau-
 latim ascendens minoremq; semper ad or-
 tus diuersitatem faciens, tardius ad successio-
 nem uidetur progredi, siue post meridianum
 moueatur descendens paulum rursus maio-
 remq; semper ad occasum diuersitatem fa-
 ciens, tardiores similiter ad successionem
 progressum facere uidetur. Cuius rei gra-
 tia prædicta tempora maiora semper sint q;
 simpliciter capta erant. Cum autem maior
 semper differentia propter hos diuersitatum
 excessus in propinquis meridiano mo-
 tibus fiat, necesse est ut tempora quoq; ecly-
 psium quæ meridiano magis propinquant
 tardius transeant, hac de causa, quando me-
 dium eclypsis tempus in ipsa meridiem inue-
 nitur, tunc solummodo incidentiæ tempus re-
 pletiōis temporis æquale proximè est, cum

horizontis facile percipi. ¶ De sectionibus igitur horizontis, quæ à meridiano fiunt borealem quidem dicimus, quæ septentrionalis est, australè uerò quæ meridionalis. De orientalibus uerò atque occidentalibus sectionibus horizontis eas quidem, quæ à principio Libræ atque Arietis fiunt, quæq; semper per æqualem quartam partem ab illis distant, quæ à meridiano fiunt æquinoctialem, & ortum & occasum nominamus, eas uerò quæ à principio Capricorni tam ortum quàm occasum brumalè. Sed cum his differentes distantie per climata fiant, determinatio inclinationum sufficienter habet, quando aut in aliquo dictorum terminorū aut inter aliquos esse demonstratur. Vt igitur in singulis zodiaci ad horizontem habitudo habeatur, modo & uia, quam incipientes docuimus, distantias, quæ in horizonte, in ortu & occasu à principio singulorum signorum fiunt considerauimus. In utraq; parte sectionum, quæ ab æquinoctiali fiunt, in singulis à Meroë climate usque ad Boristhenis. In quibus nobis etiā anguli expositi sunt, & ut facilius hæc perspiciant, loco tabulæ octo circulos in eodem centro descripsimus, quos in superficie horizontis intelligi uolumus, qui septem climata distatias & nomina continent, deinde duas rectas lineas per omnes circulos ad rectos inter se angulos. Alterā (quæ & lateralis est) quasi communem sectionē superficiē horizontis & æquinoctialis. Alterā (quæ erecta est) communem superficiem horizontis atque meridiani sectionē protraximus, adscripsimusq; in extremitatibus exterioris circuli ad lateralem quidem lineam occasum, & ortum æquinoctialem, ad eam autem, quæ erecta stat septentrionem atque meridiem. Similiter ex utraq; æquinoctialis lineæ parte per æqualem ab ipsa distantiam per omnes circulos lineas deduximus, & in septem circulum spacis, distantias horizontis (quæ in singulis climatibus ab æquinoctiali inueniuntur) descripsimus, quasi quarta pars graduum sit 90. In extremitate autem circulorum interiore ad meridiē quidem ortum brumalem & occasum brumalem inscripsimus. ¶ Ad septentrionē uerò æstiualem ortum, & æstiualem occasum, sed propter signorum numerum inter quatuor spacias alias duas addimus lineas & in his conscriptorū signorum in horizonte ab æquinoctiali distancias apposuius, nominibus singulorum ad circulum exteriorem conscriptis.

Circa etiam meridianam lineam tum parallelorum nomina & multitudinem horarū, tum eleuationes poli signauimus, borealissimosq; in maioris continentisq; circuli spacio posuimus. ¶ Verū ut etiam obscurarum apparentes, ad circulū qui per medium est, inclinationes expositas habeamus, hoc est, angulos, qui à sectione zodiaci, & circuli maximi per utraque dicta centra descripti, in qualibet supersignatione fiunt, computauimus, inuenimusq; istos per singulos Lune transitus uno obscurarum digito differentes, solummodo tamen in eis, satis em̄ est quæ in media distantia fiunt, & quasi arcus zodiaci & obliqui lunaris qui obscurarum continent paralleli ad sensum sint. ¶ Sit ergo rursus (gratia exempli) A B recta linea pro arcu zodiaci in qua Solis uel umbræ centrum A esse supponatur, recta uerò linea G D E sit pro arcu obliqui lunaris, & G ubi centrum Lunæ in medio eclipsis tempore reperiāt, D uerò ubi centrum eius sit quando primò tota deficit aut primò repleri incipit, hoc est, quādo ab interiore parte umbræ circulum tangit, E autem ubi centrū ipsius sit quando primū deficiere incipit aut postremò repleri, aut Sol aut Luna, hoc est, quando circuli alter alterum de foris tangunt, & protrahant, A G, & A D, & A E lineæ, qd igitur B A G & A G E anguli, quibus medium eclipsis tempus continetur, recti ad sensum sint, & quod B A E quidē angulus tum primū deficiens tum ultimum quod repletur continet, B A D autem tum ultimum deficiens tum primū quod repletur, perspicuum est. Hinc etiam patet quod A E linea rursus semidiametros utrorumq; continet circulorum, A D uerò excessum ipsarum. Supponatur igitur eclipsis (exempli gratia) in qua in medio tempore medietas solaris diametri obscuretur, & sit A centrum Solis, ut A E linea, quoniam media longitudo Lunæ supponitur, 32. 20. particularum semper colligatur, A G uerò medietate solaris diametri minor quàm ipsa 16. 40. earundem, quoniam igitur qualium est A E qua rectus angulus subtendit 32. 20. talium A G in supposita obscurarum magnitudine 16. 40. colligitur profectò qualium est A E quæ rectum angulum subtendit 120. talium etiam erit A G 61. 51. & arcus suus talium 62. 2. qualium est circulus qui triangulo A G E rectangulo circumscribitur 360. quare angulus quoq; A B G, hoc est, angulus B A E talium erit 62. 2. qualium duo

recti sunt 360. qualium uerò quatuor recti sunt 360. talium 31.1. ¶ Sed lunariū rursus eclipsum gratia sit A umbræ centrum, ut quoniam media similiter Lunæ longitudo supponitur, earundem semper colligatur A E quidem linea 60. A D uerò 26.40. similiter & deficiat Luna per 18. digitorū transitum ut A G linea rursus minor sitq; A D medietate diametri & colligetur 10.0. earundem, quoniam igitur E A rectum angulum

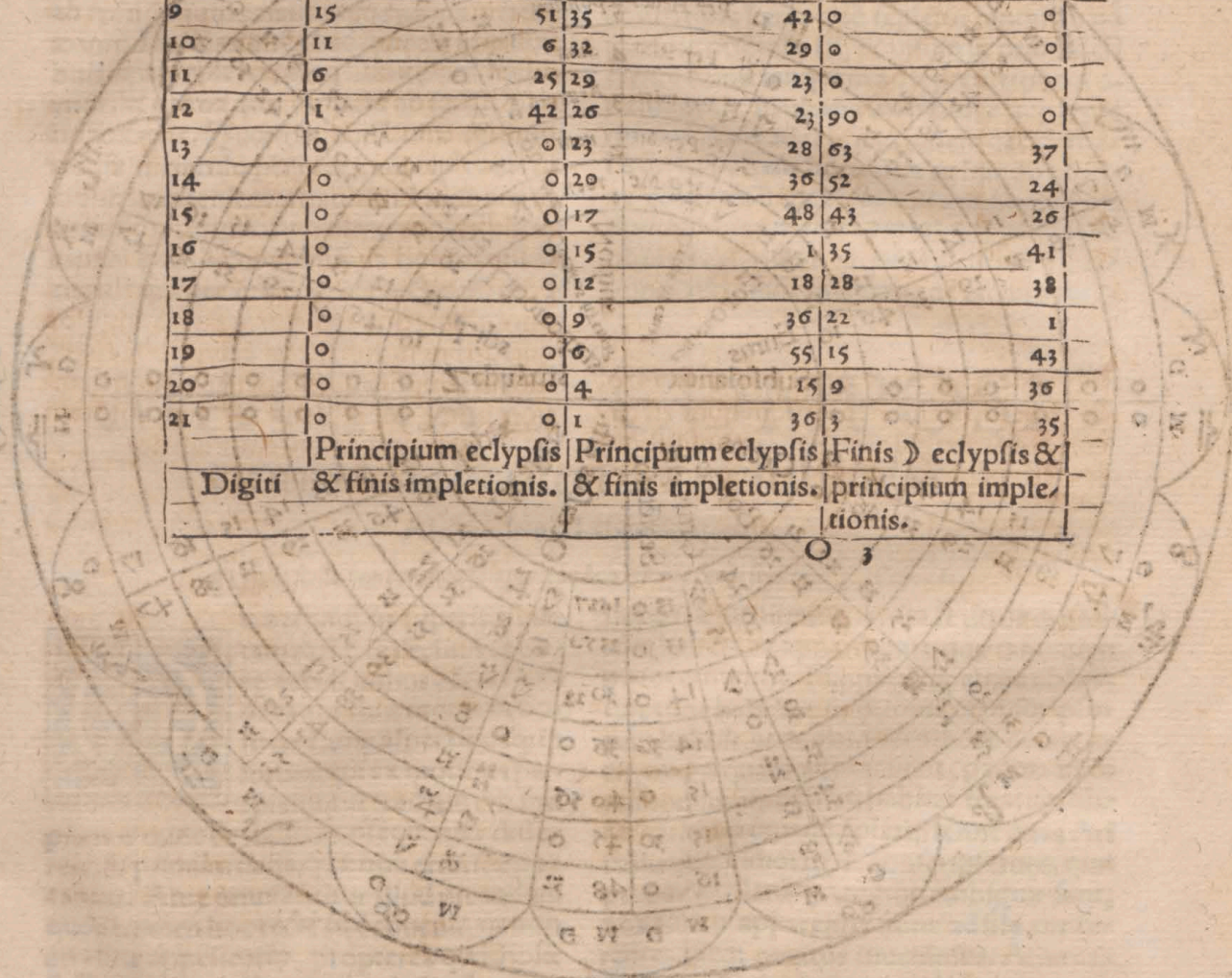

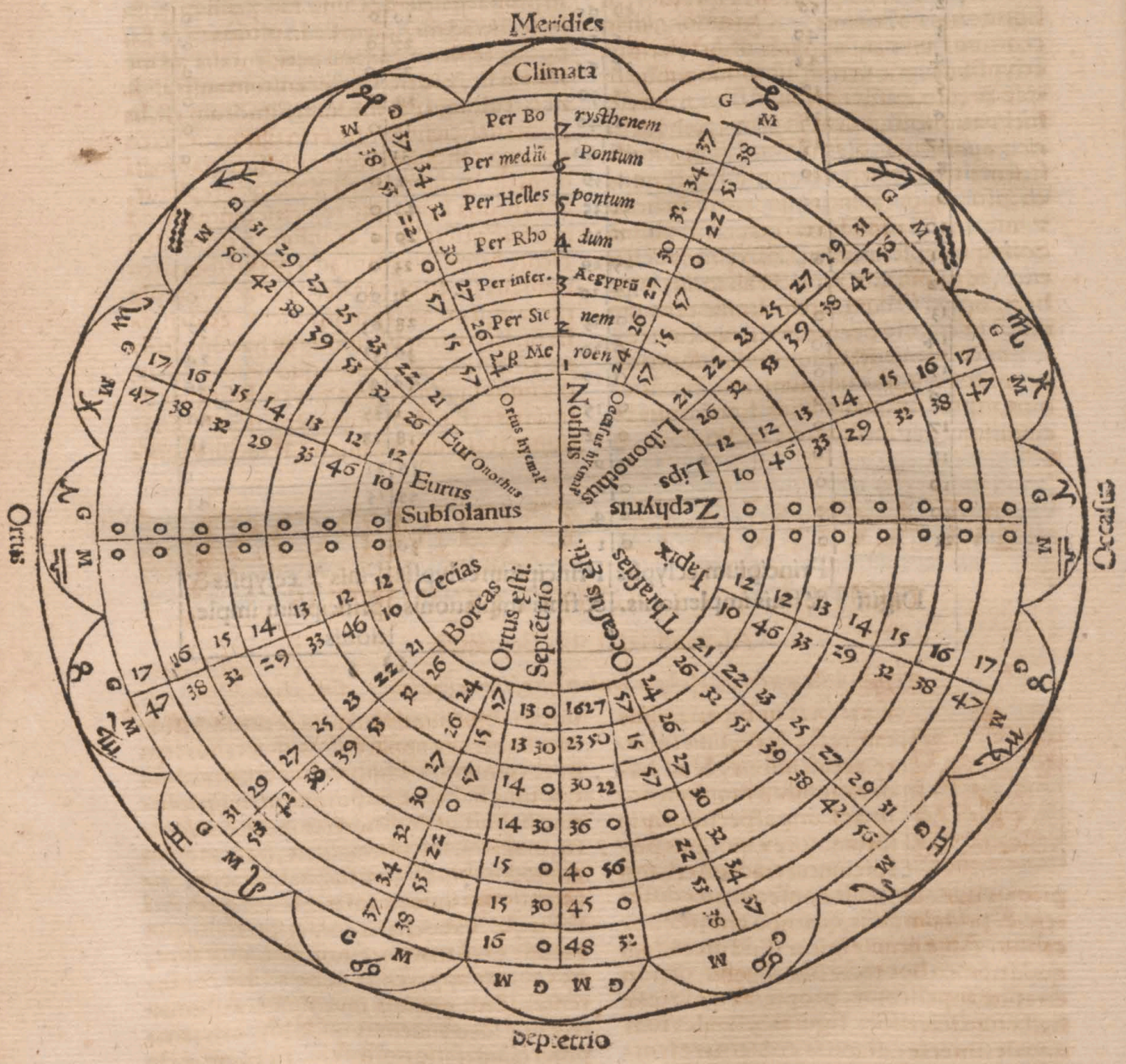
subtendens est 120. taliumq; A G fit 20.0. & arcus suus talium 19.12. qualium est circulus qui triangulo A G E circumscribitur 360. erit profectio A E G quoq; angulus,

hoc est, B A E talium 19.12. qualium duo recti sunt 360. qualium uerò quatuor recti sunt 360. talium 9.36. similiter quoniam qualium est A D qua rectus subtenditur 120. fitq; talium A G 45. & arcus suus talium 44.2. qualium est circulus qui A G D rectangulo circumscribitur 360. erit profectio etiam angulus A D G, hoc est, B A D talium 44.2. qualium duo recti sunt 360. talium 22.1. ¶ Eodem modo in alijs quoque digitis magnitudines minorū rectangulorū cepimus prout rectus unus partium 90. quot partium horizontis etiam pars quarta supponitur, tabulamq; fecimus 22. uersuum & quatuor ordinum, quorum primum digitos diametri obscurationis qui in medio eclipfis tempore inuenitur continebit, alter angulos qui in solaribus fiunt eclipfis tum in tempore primæ deficientis particulæ, tum in tempore ultimi quæ repletur, tertius angulos qui in lunaribus eclipfis fiunt, tum in tempore primæ deficientis particulæ, tum in tempore ultimæ quæ repletur, quartus angulos qui rursus in lunaribus eclipfis fiunt, tum in tempore ultimæ deficientis, tum tempore primæ quæ repletur. ¶ Sunt autem tam

tabule quàm circularum descriptiones istæ.

1	2	3	4
Digiti	Prime deficientis & ultimæ quæ repletur	Prime deficientis & ultimæ quæ repletur	Ultimæ deficientis et primæ quæ repletur
0	90	0 90	0 0
1	66	50 72	30 0
2	56	59 65	10 0
3	49	16 59	27 0
4	42	36 54	27 0
5	36	35 50	14 0
6	31	1 46	15 0
7	25	46 42	31 0
8	20	44 39	2 0
9	15	51 35	42 0
10	11	6 32	29 0
11	6	25 29	23 0
12	1	42 26	2 90
13	0	0 23	28 63
14	0	0 20	36 52
15	0	0 17	48 43
16	0	0 15	1 35
17	0	0 12	18 28
18	0	0 9	36 22
19	0	0 6	55 15
20	0	0 4	15 9
21	0	0 1	36 3
	Principium eclypsis & finis impletionis.	Principium eclypsis & finis impletionis.	Finis > eclypsis & principium impletionis.

Inquisitio inclinationum. Cap. XII.

Cum igitur singularū expositarū superlignationum æquata, modo quo diximus, tempora & ætemporibus oriētes, occidentesq; circuli (qui per medium signorum est) partes, & ex descriptione positiones ipsarum, in horizonte habeamus. Quandoquidem centrum Lunæ aut apparēs ut in solaribus eclipsibus, aut uerum ut in lunaribus in ipso circulo, qui per medium signorum est. Inclinationem quidem in prima Solis deficiente particula, & in ultima Lunæ tum deficiente tum repleti desinente habebimus ab ipso situ occidentis tunc partis in horizonte. Inclinationē uerò quæ est in ultima Solis quæ repletur, & in Lunæ prima deficiente, & prima quæ repletur ab ipsius tunc horizontis. Quum autem Lunæ centrum nō est in circulo per medium, capiemus ex tabula conuenientes multitudinē digitorū, appositos angulorum numeros, proiiciemusq; ipsos à communibus horizontis & circuli qui per medium est sectionibus, si

centrum Lunæ ipso borealius est in prima deficiente Solis, & in ultima deficiente Lunæ tanquam occidentalis sectio, ad septentrionem sit. In ultima uerò Solis quæ repletur & prima similiter Lunæ tanquam orientalis sectio ad septentrionem sit. Et rursus in prima deficiente Lunæ tanquam orientalis sectio ad meridiem sit. In ultima uerò Lunæ quæ repletur tanquā occidentalis ad meridiem sit. Si uerò Lunæ centrum australius sit circulo, qui per medium signorum est. In prima deficiente Solis, et in ultima deficiente Lunæ tanquā occidentalis sectio ad meridiem sit. In ultima uerò Solis quæ repletur, & in prima Lunæ quæ repletur tanquam ad meridiē oriētalī sit, & uisum in prima deficiente Lunæ tanquam ad septentrionem orientalis sit. In ultima uerò Lunæ quæ repletur tanquam ad septentrionem occidentalis sit. Et partem horizontis ex hac directione cōstituta habebimus quo uniuersalis ut diximus luminarium partes quæ primas & ultimas eclipsium atque repletionū signationes recipiunt inclinationē facturæ sunt.

MAGNAE COMPOSITIONIS Cl. Ptolemæi Pelusiensis

Alexandrini, Liber Septimus.

¶ Quod stellæ non erraticæ semper eundem inter se situm seruant. Cap. I.

QUONIAM in superioribus tam recte q; declinīs sphæræ accidentibus, & ad hæc de rationibus motuum Solaris, ac Lunæ aspectibusq; ipsorum, qui ex motibus perspicuntur tractatū est, incipiamus nunc de stellis consequenter disserere, & primum de ijs, quæ non erraticæ uocantur. Ante omnia igitur illud dicendum quod nomen hoc recte sibi cōuenit, ut non erraticæ appellentur, propterea quod ipsæ stellæ tum lineatiōes figurasq; similes tum æquales inter se distantias conseruare semper cernuntur. Quod uerò sphaera ipsarum tota ubi quasi fixæ circumferuntur ad successionem signorum, atque ad primi mobilis ortum proprium quendā ordinatūq; progressum facere uidentur, non est inconueniens hanc quoq; sphaeram non erraticam

uocari. Inuenimus enim ita se utrumq; istorum habere ex apparētibus, quæ tanto tempore cernuntur. Hipparchus etiam ab his, quæ tunc habebat suspitionē utriusq; ipsorum habuit, ut de maiori tempore coniecerit, magis quā affirmauerit, paucas enim admodum ante ipsum habitas fixarum obseruationes inuenit, solasq; ferme quas Aristillus, & Timocharis conscripserunt, quæ parum explanatæ nec non ambiguae sunt, nos autem apparentia nunc ad illa conferentes idem penitus inuenimus. Affirmareq; hoc ideo audemus quod lōgioris temporis cōsideratio nostra est. Et Hipparchus de non erraticis scriptæ obseruariōes ad quas maximè nostras cōtulimus explanatissimè conscriptæ sunt, q; igit nullā mutatio usq; ad præsens situs ipsarum inter se ipsas facta est, sed eadē penitus etiā nunc figuræ ac lineæ ipsarū cernunt quæ tēpore Hip. fuerat obseruatæ.

obseruatę, nec solum earum, quę in zodiaco sunt inter se ipsas aut earum, quę extra zodiacum ad similes stellas sunt, quod certe accideret si solę secundum primam suppositionem Hipparchi, quę in ipso zodiaco sunt ad successionem signorum progredierentur. Sed omnium simpliciter etiam quę in zodiaco sunt, ad eas quę longę ab ipso distant facile unusquisque intelliget. Si multum & sepe ueritatem inquireret, apparenia nunc priscis conuenire uidebit. Sed ut longę inquisitionis labor absit, pauca obseruationes ab illo conscriptas, quas & intellectu faciles putamus, & totam ab eis comparationem ante oculos poni arbitramur breuiter exponemus, propterea quod eosdem aspectus & lineationes conseruari ab ijs quę extra zodiacum sunt, tam inter se quā ad eas quę sunt in zodiaco aperte ostendunt. ¶ Describit igitur de stellis quę in Cancro sunt, stellam quę in australi forfice Cancrę est & quę ipsam præcedit, & quę caput Hydri splendida præcedit, & splendidam earum quę in Canicula sunt, omnes has per tractam proximę lineę esse sitas. Media enim ipsarum mutatur lineā extremitatum recta & ad septentrionem & ad ortum per digitū unum cum medio, & interstitia inter ipsas æqualia esse. ¶ De stellis uerō quatuor quę in Leone sunt, duas, ait, quę in capite ipsius, et ad ortum sunt, & quę est in ipsa colli (cum alio corpore) coniunctione has tres per rectam lineam esse, & rursus quod lineā quę per Leonis caudam & eam stellam quę in extremitate ursine caudę ad occasum est, interceptam quę splendida sub cauda Ursę est per digitum unum, & similiter quod lineā quę per eam, quę est sub cauda ursina, & per caudam Leonis transit, coniungit illos quę in Virgine sunt, ait quod inter borealem Virginis pedem & pedem dextrę Bootę duę sunt, quarum australis & splendida quę pedi Booti similis est à lineā quę per pedes est parum ad ortum mutatur. Borealis autem & semispendida in recta similiter cum pedibus est, & quod semispendidam de duabus istis duę splendide antecedunt, triangulum duum æqualium laterum cum semispendida faciētes, cuius trianguli uertex est ipsa semispendida, & has ait ad rectam lineā esse tum cum arcturo tum cum australi Virginis pede. Et rursus inter spi-

cam & secundam ait ab extremitate caudę in Hydro tres ad rectam lineam sitas esse, quarum mediam in recta ad spicam lineā esse, & ad secundam ab extremitate caudę Hydri similiter. ¶ De illis uerō quę in Libra sunt, dicit eam quę proximę in recta lineā est ad splēdidas forficulium & ad septentrionem splēdidam esse atque triplicem, nam in utraque, inquit, eius parte parua una collocata est. ¶ De ijs autem quę in Scorpione sunt, & per illam, quę in dextro genu ophiuchi est æqualiter diuidit spaciū quod interiacer inter duas præcedentes quę in dextro pede ophiuchi sunt, & quod quintus atque septimus splēdidus, in recta lineā sunt, ad splēdidam illam quę in thuribulo medio est, & rursus quod borealis illis quę sunt in basi thuribuli in recta proximę lineā, tum ad quintū spondylum, tum ad illam quę in thuribulo medio est inter ipsas interiacer, æqualiter ferē distans ab utraque. ¶ De ijs autem, quę in Sagittario sunt, scribit quod in circulo sub Sagittario ad ortum atque meridiem duę sitę sunt, per tres ferē cubitos inter se ipsas distantes. Quarum australior fulgentior etiam est, & quod quę in pede Sagittarij est in recta proximę lineā est ad mediā trium in circulo splēdidarum & ad ortum in eodem maxime positarum & ad ultimam illarum quę sunt in quadrilatera figura ex oppositis angulis splēdide, & quod duo inter ipsas spaciā æqualia sunt, & quod borealis ipsarum ab hac quidem lineā ad ortum mutatur, rectam uerō facit ad fulgentes quę sunt in quadrilatera figura in oppositis angulis. ¶ De ijs autem quę sunt in Aquario (ait) duas contiguas quę in equi capite sunt, ad sequentem Aquarij humerū in recta proximę lineā esse, cui lineā illam æquidistare quę est à præcedente Aquarij humero ad stellā quę in equi maxima collocata est. ¶ Et rursus præcedentem Aquarij humerum & splēdidam de duabus quę in collo equi sunt, & quę in umbilico ipsius est, in recta lineā esse, & spaciā inter eas æqualia, & insuper lineam, ait quę per equi rectum, & per eam quę ad ortum quatuor illarum est, quę in situ illo sunt equaliter, & ad rectos proximę angulos secari à lineā, quę est per duas contiguas quę in equi capite collocantur. ¶ De ijs uerō quę sunt in Piscibus, narrat stellam quę in rictu piscis australis, & in rictu equi, & splēdidam in humeris

in humeris eius, & splendidam in pectore in recta linea esse. ¶ De ijs autem quæ in Ariete sunt dicit quod stella quæ basim trianguli præcedit uno digito ad ortum, mutatur à recta linea ducta per stellam quæ est in rictu Arietis, & stellam quæ in sinistro andromedæ pede, & rursus quod stellæ quæ sunt in capite Arietis, præcedens, & medietas basis trianguli in recta linea sunt. De ijs autem quæ in Tauro sunt, ait, stellas succularum quæ ad ortum sunt, & stellam pelliculæ quam in manu sinistra Orion habet quæ deforis est à meridie numerata in recta linea esse, & quod linea recta per antecedentem Tauri oculum, & per septimā à meridie earum quæ in pellicula sunt splendidam succularum ad septentrionem per unum digitum intercipit. ¶ De ijs postremo quæ in Geminis sunt, ait, quod in recta ad capita Geminorum linea, stella quidem est distans à sequenti capite, triplum eius spacij quod inter capita est, eadē, inquit, in recta etiam est ad australiores quatuor quæ in nebula collocantur. Horum similiumque figurarum ac lineationū quæ per totam maximē sphaeram inter se conferunt, nullum ad hunc usque diem mutationē factam esse uidemus, quod sensibilibiter admodum cerneret iam post ducētos & sexaginta ferē annos, si sola quæ in zodiaco sitæ sunt ad ortum progredierentur. ¶ Verūm ut etiam posteriores à pluribus similibusque figuris ac lineationibus per maiora quoque tempora inuestigationem facere possint, addemus illarū aliquas quæ à nobis obseruatæ adhuc usque conscriptæ non sunt, easque maximē quæ facilius conspiciuntur, faciemusque initium ab Ariete. ¶ Stellarum igitur trium quæ in capite Arietis sunt borealiores duæ & splendida quæ in genu persei est, & quæ Capra uocatur in recta inter se linea sunt. ¶ Rursus linea quæ per Capram & splendidā succularum transit paulum ad ortum eam intercipit, quæ in præcedenti pede aurigæ est, Capra uero & communis inter sequentem aurigæ pedem & extremitatē borealis Tauri cornu, & quæ in præcedente Orionis humero est, in recta linea sunt. ¶ Rursus splendida quæ sunt in capitibus Geminorum, & splendida quæ in collo Hydri est, in recta linea sunt. ¶ Similiter duæ quæ contiguæ in anteriore Vrsæ sunt pede, & quæ in extremitate borealis forcicis Cancrī est, & borealior de asinis in recta linea sunt, ad hæc australis asinus, & splendida quæ in Cani-

cula est, & quæ inter eas sita fulget, caputque Hydri antecedit in recta linea sunt. ¶ Rursus linea quæ recte à splendidis quæ sunt in medio collo Leonis ad illam ducitur quæ splendida in Hydro est, paulū ad ortum intercipit eam quæ in corde Leonis est, & linea quæ ducitur à splendida quæ in lumbis Leonis est ad splendidam quæ in posteriore est Vrsæ crure, quæ est australis secundi lateris quadrilaterę figurę paulum ad occasum intercipit duas cōtiguas quæ sunt in extremitate sequentis pedis Vrsæ. ¶ Præterea linea quæ producitur à stella quæ est in posteriore Virginis crure ad secundam ab extremitate caudæ Hydre paulum ad occasus spicā intercipit, & quæ à spica protrahitur ad stellam quæ in capite Bootę paulum ad ortum arcturum intercipit. ¶ Spica rursus & quæ in alis Corui locantur in recta linea sunt. Spica insuper & quæ in posteriore Virginis crure & borealis ac splendida de tribus quæ sunt in antecedente tibia Bootę in recta linea sunt. ¶ Splendide quoque in forcipib. Libræ sitæ, & quæ in extremitate caudæ Hydri locatur in recta proximē sunt. ¶ Splendida quoque in australi forcice sita et arcturus, & media de tribus quæ sunt in cauda Vrsæ maioris in recta linea sunt. ¶ Splendida similiter in boreali forcice sita, & arcturus quæ in posteriore crure Vrsæ est, in recta linea sunt. ¶ Insuper quæ in tibia ophiuchi sequente & quæ in quinto Scorpionis spondyli est, & præcedēs de duabus quæ locantur in spiculo ipsius, in recta linea sunt. ¶ Præcedēs uero de tribus quæ sunt in corpore Scorpī & duæ in genibus ophiuchi sitę equaliū duum laterum triangulū faciunt, cuius uertex est præcedens de tribus in pectore sitis. ¶ Præterea quæ in anteriore australi talo Sagittarij locat, secūde magnitudinis & quæ sita est in spiculo, & quæ est in sequēte genu Ophiuchi in recta linea sunt, adhuc quæ in genu eiusdem pedis Sagit. est, coronę propinqua, et quæ in spiculo, & quæ in antecedēte genu ophiuchi est, in recta linea sunt, linea uero quæ à stella splendida in lyra collocata ad illā ducit quæ in cornibus Capricorni est paululū ad ortum splendidā stellā intercipit quæ in Aquila est. Lineaque à stella fulgente in Aquila sita ad stellā primę magnitudinis in ore australis piscis locata producit equaliter, proximē diuidit spacium quod inter duas splendas in cauda Capricorni sita est. ¶ Linea insup quæ protrahit à stella primæ magnitudinis, quæ est in ore

Piscis

piscis ad stellam in rictu equi sitampaulum ad ortus splendidam illam intercipit quæ in sequenti humero Aquarii collocatur. ¶ Ad hæc omnia quæ sunt in buccis duorum australium piscium & præcedentes ex collocatis in quadrilatera equi figura in recta linea sunt. Has figurationes si quis constellationis solidæ Hipparchi sphaeræ illisq; lineatibus accommodet, easdem proximè fuisse inueniet, quæ tunc obseruatæ sitæq; in sphaera, & modo conscripta sunt.

Quod non erraticarum etiam sphaera motu quodam ad successionem signorum progreditur. Cap. 11.

QUOD igitur unus & idem respectus inter se motusq; omnium stellarum simpliciter sit, quæ non erraticæ uocantur, ab his & similibus perspicuum est. Quod autem sphaera etiam istarum proprium habeat motum ad contraria primi motus, hoc est, ad successionem circuli qui per utrosq; polos est, tum æquinoctialis, tum eius qui maximus per medium signorum describit. Inde maximè patet, quod ipsæ stellæ non eodè spacio olim & nostris temporibus ad solstitialia & æquinoctialia puncta conseruant, sed semper in posteriori tempore maiore spacio ad successionem eorundem signorum distare inueniuntur. Nam & Hipparchus in tractatu de transgressione solstitialium & æquinoctialium punctorum, lunaribus propositis eclipsibus partim ætate sua obseruatis, partim multo prius à Timocharide colligit spicam stellam in temporibus quidem suis sex gradibus ab autumnali puncto ad præcedentia remotiorem fuisse, in temporibus uero Timocharidis octo gradibus proximè, sic enim cōcludens ait: Spica ergo autumnale punctum octo gradibus prius secundum longitudinem signorum præcedebat, nunc uero sex gradibus præcedit, tanto etiam fermè spacio in cæteris erraticis quas contulit ad successionem signorum motas fuisse ostendit, & nos quæ modo sunt spacia non erraticarum ad solstitialia & æquinoctialia puncta conferentes, ad illa quæ obseruata conscriptaq; ab Hipparcho fuerunt. Inuenimus proportionatè illas ad successionem esse progressas, rimati autem hoc sumus per organum ad obseruationes particulariū distantiarū Lunæ à Sole nobis præparatū hoc modo. ¶ Alterum astrolabij circulū ad motum Lunæ in

hora obseruationis apparenter habitū constituimus, alterum ad stellam quæ perspiciebatur huc & illuc remouentes accommodauimus, ut simul & Luna & stella in suo loco perspicerentur, & sic à distantia usque ad Lunam singularum fulgentium stellarū locos accepimus, sic, exempli gratia: Secundo Antonini anno pharmothi, die nono, Sole in Alexandria occidente, & ultima Tauri parte in medijs cœli angulo collocata, hoc est, post meridiem diei nonè horis 5. 30. apparentem Lunam distetisse à Sole tribus gradibus Piscij, perspecto partibus 92. 7. 30. & post mediā horam post Solis iam occasum quarta parte Geminorum in medio cœli constituta, Luna quæ apparenter in eodem situ perspecta, stellam quæ in corde Leonis est per alterum astrolabij circulum perspiciebamus distare ad successionem à Luna in circulo per medium signorum gradibus 57. 10. sed Sol primum (secundum uerum eius motū) gradus 3. 3. proximè obtinebit, quare Luna quoque (quoniam apparenter 92. 7. 30. gradus ad sequentia distabat ab ipso) gradus Geminorum 5. proximè obtinebat, quot certè secundum computationes nostras obtinere debebat, in mediā autem hora 15. sexagesimis proximè Luna fuit progressa diuersitatemq; habuit ad præcedentia præter primum situm 5. sexagesimarum proximè, quare post mediā horam Luna fuit apparenter in gradibus Geminorum 5. 20. stella igitur etiam quæ est in corde Leonis, quoniam 57. 10. gradibus apparebat ad sequentia, ab ipsa distare 2. 30. gradibus Leonis obtinebat, & ab æstiuo solstitio 32. 30. gradibus distabat. ¶ Sed in 50. anno, tertiæ secundum Calippum periodi (ut Hipparchus scribit obseruasse) distabat ab eodem solstitiali puncto ad successionem rursus gradus 29. 50. mota fuit ergo stella quæ in corde Leonis ad successionem circuli per medium signorum gradibus 2. 40. cum à temporibus obseruationis Hipparchi usque ad principatum Antonini, in quo maximè plurimos non erraticarum progressus stellarum nos obseruauimus 265. anni fermè colliguntur, ut ex istis unius gradus ad successionem progressus, in 100. proximè annis factus fuisse inueniatur, sicut etiam Hipparchus suspicatus fuisse uidetur, sic enim in tractatu de magnitudine anni scribit. ¶ Si em, inquit, propter hanc causam solstitialia & æquinoctia ad præcedentia signorum non minus

minus per annum quam centesimam unius gradus partem moueretur, in 300. certè annis non minus quam per tres gradus transgressa fuissent, in eodem modo spicam, & splendidissimas zodiaci stellas à Luna per speximus, deinde facilius per has ipsas ceterarum quoque locos sic inuenimus, ut & spacia eadem proximè seruari comperimus, quæ ab Hipparcho fuerunt obseruata, & à solstitialibus & æquinoctialibus punctis 2.40. proximè gradibus progressas, ultra quam Hipparchus conscripserit, ad successionem inueniamus.

Quòd in polis circuli, qui per medium signorū est, ad successionem non erraticarū stellarum sphaera mouetur. Cap. III.

QUòd igitur non erraticarum stellarum sphaera tantū proximè progressum ad successionem circuli per medium signorum facit per spicuum factum est, cum autē querendus nunc modus progressionis ipsarum sit, hoc est, utrū in polis æquinoctialis an zodiaci perficiatur, manifestū id quidem fiat, & ex ipso secundū longitudinem progressu, quoniā circuli qui maximi per polos alterius dictorum describuntur inæquales ab altero arcus intercipiunt, nisi omnino paruus per longitudinē motus in tanto tempore fiat, ac ideo differentia, quæ propter dictā causam emergit, insensibilis sit, maximè igitur id intelliget per latitudinis ipsarum progressum, nam in polis illius certè circuli, sphaera ipsarum mouetur ad quē eandem distantiam latitudinis seruire semper cernuntur. ¶ Hipparchus etiam ad zodiaci polos fieri hunc motum consensisse uidet, nam in tractatu de solstitialiū et æquinoctialium punctorum transgressu ab obseruationibus Timocharidis & suis collegit spicam nō ad æquinoctialē, sed ad circulum qui per medium signorū est magnitudinē distantia secundū latitudinē cōseruasse, ac duobus gradib. & prius & posterius australiorē ipso fuisse, propterea in tractatu de magnitudine anni supponit in zodiaci polis hunc motū fieri, ambiebat tamē (ut asserit) quoniā nec obseruationes Timocharidis tempore factas certas putabat, quòd simpliciter nimium capta fuerint, nec tempus quod interea fluxit ad perfectā rei huius intelligentiā sufficiebat. Nos autem id maioris temporis obseruationibus ita inuenientes, id quod in omnibus ferè nō erraticis, motum earū in zodiaci polis fieri affirmamus,

spacia enim ad zodiacum sua, secundum latitudinem obseruantes, sicut in circulo qui maximus per polos eius describitur eadem fermè illis inuenimus, quæ ab Hipparcho conscripta collectæ sunt, uel minimā differentiam, & quantum in ipsis obseruationibus quisque posset errare, ad æquinoctialem uerò hæc, sicut in circulo qui maximus per polos eius describitur, spacia obseruantes, nec quæ ipsi comprehendimus, scriptis Hipparchi conuenire inuenimus. Nec Hipparchi scripta priscis obseruationibus, sed ex omnibus istis eadem latitudo ad circulum qui per medium signorū est, reperitur. Semperque borealiores magis ab æquinoctiali omnes inueniuntur, quæ sunt in semisphaerio à brumali solstitio per uernale punctum usque ad æstiuale solstitium, australiores autem quæ in opposito sunt, ita ut quæ punctis æquinoctialibus appropinquant in maioribus sint differentiis. Quæ uerò solstitialibus in minoribus, tantisque ferè quantū in proportionali secundum longitudinem progressu, succedentes zodiaci gradus borealiores aut australiores quam æquinoctialis efficiuntur. ¶ Verū ut paucis intellectui facilioribus hoc pateat, exponemus ex utraque dictorum semisphaeriorū parte conscripta ipsarum, secundum latitudinem, ac æquinoctiali spacia, sicut in circulo qui maximus per polos eius describitur, tam secundum Timocharidos & Hipparchi traditiones, quam secundum nostras obseruationes. ¶ Splendidam igitur quæ in aquila est Timocharis describit æquinoctiali borealiorē gradibus 5.48. fuisse. Hipparchus quoque similiter. Nos autē inuenimus grad. 5.50. ¶ Media uerò Vergiliarum Timocharis 14.30. gradibus æquinoctiali borealiorē fuisse asserit, Hipparchus 15.30. nos autem 16.15. ¶ Succularum autem fulgentem Timocharis borealiorē æquinoctiali fuisse grad. 45. Hipparchus 9.45. Nos autem paribus 11. ¶ Fulgentissimā in auriga quæ Capra uocatur 40. grad. Aristillus conscripsit. Hipparchus 40.24. Nos uerò 41.10. borealiorē æquinoctiali obseruauimus. ¶ Stellam quæ in precedente Orionis humero est, Timocharis 1.12. Hippar. 1.48. conscripsit. Nos 2.30. æquinoctiali borealiorē inuenimus. ¶ Eam uerò quæ in sequente Orionis humero est Timocharis 3.50. grad. Hipparchus uerò 4.20. Nos 5.15. æquinoctiali borealiorē inuenimus. ¶ Splendidā quæ in Canis ore collocat Timocharis 16.20. gradibus

20. gradibus australiorem equinoctiali conscripsit. Hipparchus 16. Nos 15. 45. inuenimus. ¶ Præcedentem autem earum fulgentium quæ in capitibus geminorum sitæ sunt Aristillus 33. gradibus borealibus fuisse æquinoctiali asserit. Hipparchus 33. 10. Nos 33. 24. inuenimus. ¶ Sequentem uerò ipsarum Aristillus conscripsit 30. grad. equinoctiali borealiorem. Hipparchus totidem similiter. Nos 30. 10. inuenimus. ¶ Harum igitur omnium in motu latitudinis in altero dictorum semispherio, quod æquinoctium uernale continet, comprehensarum, posteriores ad æquinoctialem secundum latitudinem respectus borealiores prioribus semper inuenimus, parum quidem earum quæ sunt prope tropica puncta, sed illarum multo magis quæ iuxta æquinoctialia puncta sunt, quod sequitur ex progressu ad successionem circuli qui per polos zodiaci est, semper enim succedentes istius semicirculi portiones borealiores precedentibus fiunt, maioribusque in differentiis illarum portiones sunt quæ iuxta æquinoctialia puncta cõperiuntur, quæ uerò iuxta solstitialia in breuioribus. ¶ In opposito etiã semispherio stellam quæ in corde Leonis est. Timocharis scribit borealior æquinoctiali fuisse gradib. 21. 20. Hipparchus 20. 40. Nos uerò inuenimus 19. 50. ¶ Spicã Timocharis 1. 24. Hipparchus 0. 36. solummodo. Nos 30. unius gradus sexagesimis equinoctiali australiorem inuenimus. Aristillus de tribus quæ sunt in maioris Vrsæ cauda eã quæ in extremitate ipsius est borealior æquinoctiali conscripsit grad. 61. 30. Hipparchus 60. 45. Nos 59. 40. inuenimus. Secundam autem ab extremitate et in media cauda locatã Aristillus 67. 15. Hipparchus uerò 66. 30. Nos 65. æquinoctiali borealiorẽ inuenimus. ¶ Tertiam ab extremitate in ipsa quasi cauda radicẽ Aristillus 68. 30. gradibus. Hipparchus 67. 40. Nos 66. 15. equinoctiali borealiorẽ inuenimus. ¶ Arcturum Timocharis 31. 30. gradib. Hipparchus 31. Nos 29. 50. equinoctiali borealiorẽ inuenimus. ¶ De his quæ in forficibus Scorpionis splendidæ sunt eã quæ in extremitate australis forficis est, Timocharis gradibus 5. Hipparchus 5. 36. Nos 7. 10. æquinoctiali australiorem inuenimus. ¶ Quæ in extremitate borealis forficis est eam Timocharis ait grad. 1. 12. Hipparchus 0. 24. sexagesimis solum borealiorẽ æquinoctiali reperisse. Nos uerò uno gradu æquinoctiali australiorẽ inuenimus. ¶ Ful-

gentem in pectore Scorpionis uocatamque Antarem, Timocharis 18. 20. grad. Hipparchus 19. Nos 20. 15. æquinoctiali australiorẽ inuenimus. ¶ Harum autem omnium modo quodam opposito posteriores secundum latitudinem ad equinoctialem respectus australiores proportionaliter antiquioribus facti respectibus sunt, colligetur ergo etiam propter hæc motum quoque sphaeræ fixarum ad successionem secundum longitudinem unius esse grad. proximè in centum annis ut diximus, duorum uerò graduum & quadraginta sexagesimarum in 265. annis qui inter obseruationes Hipparchi atque nostras interfuerunt, & maximè per differentiam latitudinis quæ respectu æquinoctialium punctorum inuenta est.

¶ Vergiliarum enim medium borealius equinoctiali grad. 15. 10. Hipparchus reperit. Nos 16. 15. inuenimus, quare gradus 1. 5. borealius interea factum est, quantum fermè in latitudine ad æquinoctialem 2. 40. grad. circuli per mediũ in fine Arietis in eodem tempore à progressu ad successionẽ secundum latitudinẽ facto differunt. ¶ Capra uerò borealior equinoctiali grad. 40. 24. ab Hipparcho inuenta, & 41. 10. à nobis, sexagesimis igitur 48. borealior modò quàm tunc inuenitur. ¶ Quanto rursus ab equinoctiali per latitudinem distat 2. 40. grad. circuli per medium qui sunt circa medium Tauri. ¶ Quæ in antecedente Orionis humero est 1. 48. grad. borealior equinoctiali ab Hipparcho conscripta, sed 2. 30. à nobis reperta est. Est igitur borealior nunc quàm prius 40. sexagesimis proximè, quantum fermè per latitudinẽ distant ab equinoctiali 2. 40. grad. zodiaci qui post duas partes Tauri sunt. ¶ In opposito etiã hemispherio similiter Spica borealior ab equinoctiali 36. sexagesimis ab Hipparcho inuenta est, à nobis australior 30. sexagesimis ergo 1. 6. australior modò quàm tunc est. ¶ Quantum rursus ab equinoctiali distant secundum latitudinem 2. 40. grad. zodiaci quæ circa extremitatẽ Virginis sunt. ¶ Quæ in extremitate caudæ maioris Vrsæ est 60. 45. grad. borealior ab equinoctiali ab Hipparcho inuenta, & à nobis 59. 40. facta igitur est australior 1. 5. grad. quantum 2. 40. grad. zodiaci qui sunt in prima Libræ parte ab equinoctiali per latitudinem distant. ¶ Arcturus 31. grad. equinoctiali borealior ab Hipparcho conscribit, à nobis uerò 29. 50. propterea facta est australior grad. 1. 10. quantum proximè 2. 40. zodiaci

40. zodiaci gradus. Qui in prima similiter Libræ parte sunt ab æquinoctiali per latitudinem distant. Sed ab observationibus etiā istis manifestius profectō fiet quod quærīt Timocharis Alexandriæ scribit obseruasse 47. anno, primæ secundum Calippum 76. annorū periodi, octauo Anthesterionos, athir, secundū Aegyptios, die uigesimo nono. Tertia hora exeunte, australē mediam Lunæ partē perspexisse diligenter inductā ad tertiam uel mediam succedentem uergiliarum partem, & est tempus annorū 465. à Nabonassaro Athir, secundū Aegyptios, die 29. sequēte trigesima ante mediā noctē tribus temporalibus horis, & æqualibus 3. 20. Sol enim in 7. gradu Aquarij erat. Colligiturq; tempus etiam ad dies æquales ante mediā noctem fermē horis illis in qua quidam hora uero motu (secundum expositas nobis ratiōes) 0. 20. grad. Tauri Luna obtinebat, distabatq; à puncto æquinoctiali grad. 30. 20. & erat borealior quā circulus per medium gradus 3. 45. perspiciebaturq; in Alexandria per longitudinem 29. 20. Arietis grad. obtinere, & circulo qui per mediū est borealior gradus 3. 35. secūda enim pars Geminorū in medio cœli angulo erat, succedens ergo extremitas uergiliarum distabat tunc à uernali æquinoctio ad successionem 29. 30. gradus proximē, adhuc enim centrum Lunæ præcedēs ad ipsam erat, borealiorq; fuit quā circulus per mediū gradibus 3. 40. proximē, paululum enim rursus borealior erat, quā Lunæ centrum.

¶ Agrippa uerō in Bithynia perspexisse scribit duodecimo anno Domitij Metroi (secundum ipsos) mēsis die septimo. tertia noctis hora incipiēte quod Luna australi suo cornu succedētem australemq; uergiliarū partem obtinuit, & est annus 840. à Nabonassaro tybi, secundum Aegyptios, die 2. tertio sequēte ante mediam noctem horis temporalibus. quatuor & æqualibus 5. Sol enim in quinto grad. Sagittarij erat. Ad Alexandriæ igitur meridianū ante mediā noctem 5. 20. horis æqualibus facta obseruatio fuit, ad æquales uerō dies horis 5. 45. In quo tempore Lunæ centrum uero motu suo 3. 7 gradus Tauri obtinebat, eratq; circulo qui per mediū est borealior grad. 40. 50. In Bithynia uerō secundum longitudinem 3. 15. grad. Tauri apparēter obtinebat, & erat borealior circulo per medium gradibus 4. secūda enim Piscij pars in medio cœli reperiebatur, succedens ergo uergiliarum pars 33.

15. grad. tūc per longitudinē à uernali æquinoctio distabat, eratq; borealior q̄ circulus per medium grad. 3. 40. quare patet succedētem uergiliarū partē borealiorē fuisse q̄ circulus per mediū secundū latitudinem, & tunc & modō totidē grad. 3. 40. in circulo qui polos eius describitur, secundū longitudinem autem & ad successionē uernali æquinoctij 3. 45. grad. esse progressam. In prima enim obseruatione ab eodē æquinoctio 29. 30. grad. distabat. In secūda uerō 33. 5. fuit autem intermediū tempus annorū 375. in annis ergo centū, uno gradu ad successionem signorū succedens uergiliarum pars progressa est. ¶ Timocharis rursus Alexandriæ obseruasse scribit trigesimo sexto primæ (secundum Calippum) periodi, Elaphebolionos die 15. tybi uerō die 5. tertia hora incipiente, q̄ Luna extremitate sua qua erat uersus uernalē ortū ad spicā peruenit, pertransiuitq; spica tertiam partē ex diametro ipsius exactē ad septentrionem dissepans & est annus 454. à Nabonassaro tybi, secundū Aegyptios, die 5. sequēte sexto ante mediā noctē horis tam temporalibus quā æqualib. 4. proximē, erat enim Sol in 15. Piscij gradu, ante autem totidem fore horas æqualium quoque dierum computatio colligit, in qua hora cœtrum Lunæ rursus motu 21. 21. Virginis grad. per longitudinē obtinebat, distabatq; ab æstiuāli solstitio ad successionem 81. 21. grad. & australius erat quā circulus per medium grad. 4. 50. perspiciebatur autem distare ab æstiuāli solstitio grad. 82. 12. australiusq; circulo per medium esse grad. 2. proximē, mediū em̄ Cæcri in medio cœli erat. Quare per ea quæ dicta sunt, secundum longitudinē quidē 82. 20. grad. tūc ab æstiuāli solstitio distabat, per latitudinem uerō 2. grad. proximē australior circulo per medium erat.

¶ Afferit etiam quod in 48. eiusdem periodii anno Pyanepsionos quidem desinentis die sexto, thoith autē septimo (decima hora per mediū unius horæ partem transacta) spica perspiciebatur exactē borealem partem Lunæ tangere super horizontem orientis, & est annus 466. à Nabonassaro Thoith, secundū Aegyptios, septimo, sequēte octauo, ut ipse quidem scribit post mediam noctem 3. 30. horis temporalibus, quæ sunt æquinoctiales 4. 7. 30. proximē, Sol enim in medio Scorpij erat, conueniens autem est horis 2. 30. post mediā noctem, totidem enim æqualib. G. 22. M. 30. II in angulo medij cœli

P reperuntur,

reperiuntur, & totidem ferè Virginis oriuntur, quot etiam Luna tunc obtinens oriebatur. Sed ad æquales quoque dies duab. æqualibus horis post mediā noctem inuenimus, quo tempore rursus cētrum Lunæ uero motu suo 81.39. grad. ab æstiuāli solstitio distabat, et australius erat quā circulus per mediū 82.10. grad. perspiciebaturque 82.30. grad. secundum longitudinē distare, australiusque 2.15. grad. fuisse, quare per hāc etiam obseruationē spica totidē, hoc est, duobus grad. proximē australior rursus erat quā circulus per mediū, distabatque ab æstiuāli solstitio 82.30. grad. ita in annis 12. qui inter duas obseruationes fuerūt, sex proximē sexagesimis ad successionē æstiuālis solstitij progressa est. ¶ Menelaus uerò geometra primo anno Traiani Romæ ait obseruatū fuisse Mechir die 15. sequente 16. exacta hora 10. spicā à Luna penitus opertā, nō enim uidebatur inquit, sed desinente hora 11. uisam fuisse in præcedētibz centri Lunæ minus diametro ipsius æqualiter distare à cornibus, & est tēporis anno 845. à Nabonassarō Mechir 15. secundum Aegyptios, sequente 26. post mediā noctem quatuor horis temporalibus (quando centrum eius ad spicam proximē peruenit) æqualibus uerò quinque. Sol enim 20. gradu Capricorni erat, ad meridianum autem Alexandriæ horis 6.20. et ad dies æquales 6.15. proximē. In qua hora centrū Lunæ uero motu suo distabat ab æstiuāli solstitio grad. 85.45. eratque australius grad. 2. quarta enim pars Libræ in medio cœli erat, hūc igitur spica tunc situm habebat, paterque ipsam rursus æqualiter Timocharidos nostroque tēpore australiorem circulo per medium fuisse, hoc est, gradibus duobus, secundum longitudinē uerò ab obseruatione quidem anni 36. gradibus 3.55. processisse hora illa in annis intermedijs 391. ¶ Ab obseruatione uerò anni 48. grad. 3.45. in annis intermedijs 375. Existis itaque obseruationibus spicæ motus in 100. annis unius proximæ gradus colligitur. ¶ Timocharis rursus in Alexandria obseruasse ait anno 36. primæ secundum Calippum periodi, exacto possideonis 23. die, Phaophi uerò 16. hora decima incipiente. Et cernebatur, inquit, Luna stellam (quæ ad septentrionem est de ijs quæ sunt in Scorpij fronte boreali sua extremitate) tangere. Et est annus 454. à Nabonassarō, Phaophi, secundum Aegyptios, die 16. sequente 17. post mediā noctem tribus tem-

poralibus horis, æqualibus uerò 3.24. Sol enim erat in 26. gradu Sagittarij, ad æquales uerò dies 3.10. in qua hora exactē ab autumnali æquinoctio gradus 31.4. Lunę centrum distabat, eratque borealius circulo per mediū gradus 1.20. apparebat autē secundum longitudinem distare grad. 32. borealiusque circulo per medium esse gradibus 1.12. mediū enim Leonis in medio cœli erat, borealissima ergo earū quę in fronte Scorpij sunt secundū longitudinem quidem 32. grad. tūc ab æquinoctio distabat, borealior uerò erat circulo per mediū grad. 1.20. proximē. ¶ Menelaus etiam similiter obseruasse Romæ ait primo Traiani anno Mechir 18. sequente 19. hora 11. desinente peraspexisseque australe cornu Lunæ in recta fuisse lineā ad mediā, & australem illarum quę in fronte Scorpij sunt, centrum uerò ipsius ait à recta lineā defecisse, tantumque destetisse à media quātum media ab australi. Videbaturque ait borealem de illis, quæ in frōte sunt cooperuisse. Quoniā nullibi cernebat, & est annus à Nabonassarō 845. Mechir secundū Aegyptios 18. sequente 19. post mediā noctē, quinque temporalib. horis & æqualib. 6.10. Sol em̄ in grad. 23. Capricornierat. ¶ Ad Alexandriæ uerò meridianum horis 7.30. totidemque ferè ad dies æquales, in qua hora exactē centrū Lunę ab Autumnali æquinoctio distabat grad. 35.20. fuitque borealius circulo per mediū grad. 2.10. apparebat autē secundū latitudinē distare grad. 35.55. esseque borealius grad. 1.20. extrema enim pars Libræ in medio cœli erat, quare borealissima earum quæ in fronte Scorpij sunt eundem tunc proximē situm obtinebat, perspicuumque sit quot huius etiam stellæ distantia latitudinis ad circulum per mediū eadē olim & nūc est, longitudinis autē 3.55. grad. ad successionē autumnalis æquinoctij progressa est in annis qui fuerūt inter obseruationes 391. Quare rursus colligitur huius quoque stellæ ad successionem progressus unius gradus in 100. annis.

De modo descriptionis fixarum. Cap. IIII.

Cum igitur per obseruationes tum istarum, tum aliarum fulgentium, similemque collationem, & per conuenientem ceterarum ad dictas distantiam, fixarum quoque spheram quātum præterita nos tempora potuerūt iuuare, dictum ad successionem solstitialiū æquinoctialiumque punctorum progressum facere inue-

inuenerimus. Cumq; hunc earum progres-
sum in polis obliqui, qui per mediū signo-
rum est, non æquinoctialis, id est, primi mo-
tus fieri cognouerimus, oportere putau-
mus harū cæterarumq; stellarū locos lōgi-
tudinis atque latitudinis hoc tēpore nobis
obseruatos, qui nō ad æquinoctialē, sed ad
circulū qui p mediū signorū est, pspiciun-
tur cōscribere, determinant enim per circu-
los, qui per polos zodiaci & per unāquam
que stellā maximī describuntur, quibus con-
sequenter ad suppositam motus rationem
necesse est, tum latitudinis ipsarum transi-
tus, qui ad circulum per medium signorum
sunt easdem semper conseruari, tum longi-
tudinis in successionē progressus in æquis
partibus arcus æquales pertransire.

¶ Vsi ergo eodē rursus instrumento, quo
niā circuli Astrolabij huius in polis zodia-
ci circūferentiam (quotquot possibile erat
perspicere usq; ad stellas sextæ magnitudi-
nis) obseruauimus, alterum semper dicto-
rum astrolabij circulo ad unam splendi-
darum stellarū per Lunam iam inuētarum
accōmodantes in gradu zodiaci quem ob-
tinebat. Alterū qui totus separat potestq;
secundū latitudinē quoq; in polis obliqui
huc et illuc trāsferri. Similiter ad stellā, quā
querēbamus accōmodantes, donec & ipsa
per foramen pprii circuli similiter ut prima
perspiceretur, hoc enim ita facto facile no-
bis utriq; transitus stellæ, quā querēbamus
per circulū ad ipsam accōmodatū demon-
strabantur. Cum longitudinis quidem mo-
tus per cōmunem sectionem ipsius, & cir-
culi per mediū determinetur. Latitudinis
uerō per arcum qui ab eo intercipitur in-
ter sectionem prædictam, & foramen quod
super terram est.

De constellationibus in sphaera solida fabri-
candis.

Cap. V.

Verū ut etiam hoc modo splendi-
dæ sphaeræ constellationem expo-
sitā habeamus, in partes quatuor
per tabulam ipsam distribuimus,

deposuimusq; in singulis signorum, in or-
dine quidem primo formationes syderum.
¶ In secundo loca stellarū secundū longi-
tudinem, quos in principio imperij Anto-
nini obseruando colligimus, quasi quarta-
rum initū a solstitialib. æquinoctialibusq;
punctis rursus constituatur. ¶ In tertio di-
stācias latitudinis a circulo per medium ad
utrāq; partem borealem, & australem con-
gruē accommodatas. ¶ In quarto magni-
tudines stellarū locauimus, latitudines er-
go distācia semper permanent eadem, lon-
gitudinis autem loci etiam aliorū temporū
motū facile possunt ostēdere, si cōgruētes
interiecto tempore gradus quasi per unum
gradum in centum annis moueantur. Cum
temporis quidem præteriti motus queritur
subtrahamus, cum uerō futuri his locis ad-
damus. ¶ Informationum autem signa-
tiones cōsequenter ad motum, qui per po-
los zodiaci determinatur, in hac stellarum
collocatione intelligendæ sunt; præceden-
tes enim ac antecedentes, aut succedentes se-
quentesq; dicimus illas, quæ zodiaci partes
antecedentes procedentesq; aut sequentes at-
que succedentes situ obtinent suo. Aus-
traliōres autem aut borealiōres illas appella-
mus, quæ propinquiōres eiusdem nominis
polo zodiaci sunt, formationibus quoque
ipsis per singulas stellas non eisdē penitus
(quibus & præci) utimur, sicut neq; illi an-
tiquissimorum qui ante ipsos fuerūt forma-
tionibus usi sunt. Multis ergo in locis ac-
commodatiora ipsis figuris attribuētes uo-
cabula præcorū usum immutauimus, sicut,
uerbi gratia, figuras quas Hipparchus in
humeris Virginis locat. Nos in costis eius
sitas esse dicimus, quoniam distantia earum
ad stellas, quæ in capite sunt maior apparet,
quā ad eas quæ in extremitatibus manū
collocātur, hoc autem sicut costis accōmo-
darur, ita penitus alienū ab humeris est, fa-
cile tamen per ipsam conscriptorum loco-
rum cōparationem diuersæ huiusmodi stel-
larum signationes intelligi possunt.

Est autem expositio constellationum hæc.

P Expositio

10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	28								

¶ Expositio regularis constellationum hemisphaerij borealis.

¶ Formæ boreales.

1	2	3	4	Vrfa
¶ Minoris Vrsæ constellatio p ^a .	Longitudo	Latit.	Ma.	Min.
Numerus	G	M	G	M
1 Quæ est in extremitate caudæ	11° 10	bor.	66 0	3 ♀
2 Quæ post ipsam in cauda est	11° 30	bor.	70 0	4
3 Quæ post istam prope radicem caudæ	11° 6 0	bor.	74 0	4
4 Australis stella pcedētis lateris figuræ	11° 29 40	bor.	75 40	4
5 Borealis eiusdem lateris (quadrilateræ)	11° 3 40	bor.	77 40	4
6 Australis earū quæ in sequenti latere sūt	11° 17 10	bor.	72 50	2 *
7 Borealis eiusdem lateris	11° 26 10	bor.	74 50	2 *
Magnitudinis *				
¶ Vrsæ minoris * 7.				
Secundæ 2				
Tertiæ 1				
Quartæ 4				
Informata quæ circa Vrsam minorem est.				
1 Australissima extra figurā in recta se-	11° 13 0	bor.	71 10	4
(quentis lateris				
Maioris Vrsæ constellatio 2 ^a .				Vrfa maior
1 Quæ est in extremitate rictus	11° 25 20	bor.	39 50	4
2 Pcedēs earū quæ in duob. oculis sunt	11° 25 50	bor.	43 0	5
3 Sequens earum	11° 26 20	bor.	43 0	5
4 Pcedens earū quæ in fronte sunt	11° 26 10	bor.	47 10	5
5 Sequens earum	11° 27 40	bor.	47 0	5
6 Quæ in extremitate pcedētis auris est	11° 28 10	bor.	50 30	5
7 Pcedēs earum quæ in collo sunt	11° 30 30	bor.	43 50	4
8 Sequens earum	11° 32 30	bor.	44 20	4
9 Borealis de duab. quæ in pectore sūt	11° 39 0	bor.	44 0	4
10 Australior ipsarum	11° 41 0	bor.	42 0	4 mi. par.
11 Quæ in genu sinistro est	11° 40 40	bor.	35 0	3 39. 0.
12 Borealis earū q̄ i anterioris extremitate	11° 45 30	bor.	29 20	3
13 Australior ipsarū (pedis sinistri sunt)	11° 46 20	bor.	28 20	3
14 Quæ supra genu dextrum est	11° 45 40	bor.	30 10	4 36. 0.
15 Quæ infra genu dextrum est	11° 45 50	bor.	33 20	4 33. 20.
16 Earū quæ sūt in qdrilatera figura, illa in	11° 47 40	bor.	49 0	2 * ♂
17 Quæ de istis i Vrsæ latere est (dorso est)	11° 42 10	bor.	44 30	2 *
18 Quæ in radice caudæ	11° 43 10	bor.	51 0	3
19 Reliqua quæ est in poster. sinistra coxa	11° 44 0	bor.	46 30	2 *
20 Pcedēs earū q̄ i extremitate posteriorū	11° 42 40	bor.	29 20	3 ♀
21 Quæ istā sequitur (sinistri pedis sunt)	11° 44 10	bor.	28 15	3
22 Quæ est in poplite sinistro	11° 41 40	bor.	35 15	4
23 Borealis earū quæ in extremit. posterior.	11° 49 50	bor.	25 50	3
24 Australior earum (sinistri pedis sunt)	11° 50 20	bor.	25 0	3 13. 20.
25 De trib. in cauda locatarū, prima post	11° 52 10	bor.	53 30	2 *
26 Media ipsarum (caudæ radicem)	11° 58 10	bor.	55 40	2 *
27 Tertia, & in ipsa extremitate caudæ	11° 52 50	bor.	54 0	2 *

Magnitudines

		Longitudo		Latit.		Mag.
		G	M	G	M	
<p>¶ Vrsæ maioris stellę 27.</p> <p>Magnitudinis *</p> <p>Secundę 6</p> <p>Tertię 8</p> <p>Quartę 8</p> <p>Quintę 5</p> <p>¶ Quę sub maiore vrsæ infiguratę sunt.</p>						
1	Quę sub cauda procul ad austrum est	Ω 27	50	bor.	39 45	3
2	Quę istarū pcedit minusq; lpledida est	Ω 20	10	bor.	41 20	5
3	Australior quę iter anteriores vrsæ pe	Ω 15	0	bor.	17 35	4
4	Borealis hac (des & caput Leonis est	Ω 13	20	bor.	19 10	4
5	Sequēs reliquarū triū minusq; splendi	Ω 16	10	bor.	20 0	obscu.
6	Præcedens istam (darum	Ω 12	10	bor.	22 46	obscu.
7	Hanc etiam præcedens	Ω 11	10	bor.	23 15	obscu.
8	Quę inter anter. pedes & Gemin. est	Ω 0	0	bor.	22 15	obscu.
<p>¶ Informatę stellę 8.</p> <p>Magnitudinis *</p> <p>Tertię 1</p> <p>Quartę 2</p> <p>Quintę 5</p> <p>Obscura 4</p>						
<p>Draconis constellatio 3^a.</p> <p>Draco</p>						
1	Quę in lingua draconis est	Ω 26	40	bor.	76 30	4
2	Quę in ore est	μ 11	50	bor.	78 30	4
3	Quę supra oculum	μ 13	10	bor.	75 40	3
4	Quę in maxilla	μ 26	20	bor.	75 20	4
5	Quę supra caput	μ 29	40	bor.	75 30	3
6	Borealis de trib. quę sunt in recta linea	π 24	40	bor.	82 20	4
7	Austral. ipfarū (& in priā flexiōe colli	β 2	20	bor.	78 15	4
8	Media ipfarū (quę sunt in præceden	π 28	50	bor.	80 20	4
9	Sequēs istas uersus oriū (te latere	β 19	30	bor.	81 10	4
10	Quę i sequēti fluxu est, australior earū	κ 8	0	bor.	81 40	4
11	Borealis earū q; sūt in antecede te latere	κ 20	30	bor.	83 0	4
12	Borealis earū quę sūt in latere sequēte	γ 7	40	bor.	78 50	6
13	Australis lateris sequentis	κ 22	50	bor.	77 50	6
14	Australis sequenti fluxu trianguli	γ 10	40	bor.	80 30	5
15	Præcedens de reliquis duabus trianguli	γ 21	40	bor.	81 20	5
16	Sequēs de ipsis (triangulo sunt	γ 26	10	bor.	80 15	3
17	Sequēs de trib. q; in antecede te deiceps	π 13	20	bor.	83 30	4
18	Australis de reliquis duabus trianguli	δ 20	20	bor.	83 30	4
19	Borealis reliquis duabus	δ 11	50	bor.	84 50	4
20	Quę de duab. paruis ad occide talē par	Ω 26	40	bor.	87 30	6
21	Præcedēs de ipsis (te trianguli sequit	Ω 21	40	bor.	86 50	6
22	Australior de duab. quę deinceps per	μ 9	0	bor.	81 15	5
23	Media ipfarum (rectā lineam sunt	μ 9	20	bor.	80 20	5
24	Borealis ipfarum (sum sunt	μ 8	20	bor.	84 50	3
25	Borealis duarū quę deinceps ad occa	μ 10	0	bor.	78 0	3

		Longitudo		Latit.		Mag.
		G	M	G	M	
26	Australior ipsarum (sum est	10	20	bor.	74 40	4 13.20
27	Quæ de istis in flexu caudæ ad occa-	12	40	bor.	70 03	maior par.
28	Præcedēs de duab. satis ab ista distātib.	7	20	bor.	64 40	3
29	Quæ ipsas sequitur	11	10	bor.	65 30	4
30	Quæ istis prope caudam adhæret	19	10	bor.	61 15	3
31	Reliqua quæ in extremitate caudæ est	13	10	bor.	56 15	3

Draconis stellæ 31.	Magnitudinis *	
	Tertiæ	8
	Quartæ	16
	Quintæ	5
	Sextæ	2

Cephei constellatio 4^a.

Cepheus

1	Quæ in pede dextro est	5	0	bor.	75 40	4 25
2	Quæ in pede sinistro	3	0	bor.	64 15	4
3	Quæ ad cigulū est in dex. latere (ipsum	7	20	bor.	71 10	4
4	Quæ supra dextrū humerū est tangens	16	40	bor.	69 03	
5	Quæ supra dextrū cubitū tāgēs ipsum	9	20	bor.	72 04	
6	Quæ sub hoc cubito ipsam q̄q̄ tangēs	16	0	bor.	74 04	
7	Quæ in pectore	28	30	bor.	65 30	5
8	Quæ in sinistro brachio	7	30	bor.	62 30	4 maior par.
9	Australis de tribus quæ in tyara sunt	16	20	bor.	60 15	5
10	Media ipsarum	17	20	bor.	61 55	4
11	Borealis ipsarum	19	0	bor.	61 20	5 25

Cephei * 11.	Magnitudinis *	
	Tertiæ	1
	Quartæ	7
	Quintæ	3

Quæ circa Cepheum informatæ sunt.

1	Præcedens tyaram	13	40	bor.	64 05	
2	Sequens tyaram	21	20	bor.	59 30	4

Bootæ constellatio 5^a.

Bootes

1	Præcedēs de trib. quæ sunt in manu fini	2	20	bor.	58 40	5
2	Media & australior de tribus (itra	4	10	bor.	58 20	5
3	Sequens de tribus	9	40	bor.	60 10	5
4	Quæ in sinistro cubito est	9	40	bor.	54 40	5
5	Quæ est in humero sinistro	19	40	bor.	49 03	
6	Quæ est in capite	26	40	bor.	93 50	4 Ma.
7	Quæ in humero dextro	5	40	bor.	48 40	4 Ma.
8	Borealis ipsarū & in collaro (robo (robi	5	40	bor.	53 35	0
9	Adhuc boreal. ista & in extremi. collo	5	0	bor.	57 30	4
10	Borealis duarū quæ sunt in claua sub	7	40	bor.	46 10	4 Ma. 56.30
11	Australior ipsarum (humero	8	30	bor.	45 30	5
12	Quæ in extremitate dexteræ manus est	8	35	bor.	41 40	5

		Longitudo		Latit.		Mag.
		G	M	G	M	
13	Precedēs de duab. q̄ in uola manus sunt	♌ 6	40	bor.	41 40	5
14	Sequens ipsarum	♌ 7	0	bor.	42 30	5
15	Quæ in extremitate scapuli collarobi	♌ 7	40	bor.	43 0	5
16	Quæ in crure dextro iuxta cingulum	♌ 0	0	bor.	44 0	3
17	Sequēs de duabus quæ in cingulo sunt	♌ 25	40	bor.	41 40	4
18	Præcedens ipsarum	♌ 25	0	bor.	42 10	4
19	Quæ est in dextro calcaneo	♌ 5	20	bor.	28 0	3
20	Borealis de trib. quæ sunt in sinist. tibia	♌ 21	20	bor.	28 0	3
21	Media ipsarum	♌ 20	30	bor.	28 30	4
22	Australis ipsarum	♌ 21	20	bor.	25 0	4
<div style="display: flex; align-items: center;"> <div style="margin-right: 10px;"> <p>Magnitudinis *</p> <p>Bootis stellæ * 22.</p> </div> <div> <p>Tertiæ 4</p> <p>Quartæ 9</p> <p>Quintæ 9</p> </div> </div>						
Informata sub ipso. (subruffa)						
1	Quæ est inter crura & uocat̄ arcturus	♌ 17	0	bor.	31 30	1
Informata una magnitudinis primæ.						
Coronæ borealis constellatio 61. Corona Borealis						
1	Fulgentissima earū quæ sunt in corona	♌ 14	40	bor.	44 30	2
2	Quæ omnes istas præcedit	♌ 11	40	bor.	45 30	4
3	Borealis quæ istam sequitur	♌ 11	50	bor.	48 0	5
4	Sequens istam & borealis ista	♌ 19	40	bor.	50 30	6
5	Quæ fulgentissimā à meridie sequitur	♌ 18	10	bor.	44 45	4
6	Quæ istam propius sequitur	♌ 17	10	bor.	44 50	4
7	Quæ post istas rursus sequitur	♌ 21	20	bor.	46 10	4
8	Sequens cunctas quæ in corona sunt	♌ 21	40	bor.	49 20	4
<div style="display: flex; align-items: center;"> <div style="margin-right: 10px;"> <p>Magnitudinis *</p> <p>Coronæ stellæ * 8.</p> </div> <div> <p>Secundæ 5</p> <p>Quartæ 1</p> <p>Quintæ 1</p> <p>Sextæ 1</p> </div> </div>						
Eius qui in genibus est constellatio 71.						
1	Quæ in capite	♌ 17	40	bor.	37 30	3
2	Quæ in hūero dextro penes axillā seu	♌ 3	40	bor.	43 0	3
3	Quæ in brachio dextro (scapulam	♌ 1	40	bor.	40 10	3
4	Quæ in cubito dextro	♌ 28	0	bor.	37 10	4
5	Quæ in humero sinistro	♌ 16	40	bor.	48 0	3
6	Quæ in brachio sinistro	♌ 22	0	bor.	49 30	4
7	Quæ in sinistro cubito	♌ 27	40	bor.	52 0	4
8	De trib. quæ sūt in sinistra manus uole,	♌ 5	30	bor.	52 50	4
9	Borealis de duab. reliq̄s (illa quæ sequit̄	♌ 1	40	bor.	54 0	4
10	Australior ipsarum	♌ 1	30	bor.	53 0	4
11	Quæ in dextro latere	♌ 6	50	bor.	56 40	3
12	Quæ in latere sinistro	♌ 10	10	bor.	53 30	5
13	Borealis ista in uertebro sinistræ coxæ	♌ 10	0	bor.	56 30	5
14	Quæ in capite cruris eiusdem	♌ 11	10	bor.	58 30	3
15	Precedēs de tribus quæ sunt in sinistro	♌ 14	10	bor.	59 50	4
16	Sequens istam (crure	♌ 15	20	bor.	63 0	4

		Longitudo		Latit.		Mag.
		G	M	G	M	
17	Quæ adhuc istam sequitur	m16	20	bor.	61 15	4 Mi.
18	Quæ in genu sinistro	p0	50	bor.	61 0	4 p6.20
19	Quæ in sinistra sura	m22	10	bor.	69 20	4
20	Precedēs de trib. quæ sunt in extremita	m15	20	bor.	70 15	6
21	Media de tribus (te pedis sinistri)	m16	50	bor.	71 15	6
22	Sequens ipsarum	m19	40	bor.	72 15	6
23	Quæ in uertebro coxx dextre	m0	40	bor.	60 0	4 Ma.
24	Borealis ista in eodem crure	p25	20	bor.	63 0	4
25	Quæ in genu dextro	p15	40	bor.	65 30	4 Ma.
26	Austral. duarū quæ in genu dextro sūt	p13	40	bor.	63 40	4
27	Borealis ipsarum (tate collarobi)	p10	10	bor.	64 15	4 p16.0
28	Quæ in tibia dextra (eadē in extremi	p11	10	bor.	60 0	4
29	Quæ in extremitate dextri pedis est ipsa	p5	0	bor.	57 30	4
		Magnitudinis *				
Herculis		Tertiæ		6		
Stellæ 28.		Quartæ		17		
Sine ultima		Quintæ		2		
		Sextæ		3		
Informata extra ipsum						
1	Australior illa q̄ est in brachio dextro	m2	40	bor.	38 10	5
Stella una magnitudinis quintæ.						
Lyra constellatio 8 ^a .				Lyra testudo		
1	Fulgens quæ in testa est & uocat Lyra	p17	20	bor.	62 0	1 * ♀ ♂
2	Borealis de duabus quæ isti adhærent	p20	20	bor.	62 20	4 Ma.
3	Australior ipsarum (cornuum)	p20	20	bor.	61 0	4 Ma.
4	Quæ ista sequitur & media inter ortū	p23	20	bor.	60 0	4
5	Borealis de duab. cōtiguīs q̄ sūt ad ori	p2	0	bor.	61 20	4
6	Australior ipsarū (entalē testæ partē)	p1	20	bor.	60 20	4
7	Borealis duarū precedentū quæ in iu	p21	0	bor.	56 10	3
8	Australior ipsarum (go lyra sunt)	p20	50	bor.	55 0	4 Mi.
9	Borealis duarū sequentiū quæ in iugo	p24	10	bor.	55 20	3
10	Australior ipsarum (lyra sunt)	p21	0	bor.	54 50	4 Mi.
		Magnitudinis *				
Lyra stellæ 10.		Primæ		3		
		Tertiæ		2		
		Quartæ		7		
Avis constellatio 9 ^a .				Avis		
1	Quæ est in ore	p4	30	bor.	49 20	3 gallina
2	Quæ istam sequitur & est in capite	p9	0	bor.	50 30	5
3	Quæ in medio collo	p16	20	bor.	54 30	4 Ma.
4	Quæ in pectore.	p28	30	bor.	57 20	3
5	Fulgens quæ in cauda est	p9	10	bor.	60 0	2 ♀ ♀
6	Quæ in cubito alæ dextræ est	p19	20	bor.	64 20	3
7	Australis de tribus quæ sunt in pectine	p22	30	bor.	69 40	4
8	Media de tribus (dextræ alæ)	p21	10	bor.	71 30	4 Ma.
9	Borealis ipsarū quæ est in extremitate	p16	40	bor.	74 0	4 Ma. ♀ ♂
10	Quæ in cubito alæ sinistræ (pectinis	p0	50	bor.	49 30	3
11	Australior ipsarū et in medio eiusdē alæ	p3	50	bor.	52 10	4 Ma.

		Longitudo		Latit.		Mag.
		G	M	G	M	
12	Quæ in extremitate pectinis alæ sinistra	5	40	bor.	44 0	3
13	Quæ in pede sinistro	10	0	bor.	55 10	4
14	Quæ in genu sinistro	14	30	bor.	57 0	4 Ma.
15	Præcedens de duabus quæ sunt in pede	1	10	bor.	64 0	4
16	Sequens ipsarum (dextro	4	40	bor.	64 30	4
17	Quæ in genu dextro nubi similis	12	10	bor.	63 45	4
Magnitudinis *						
Gallinæ stellæ * 17.		Secundæ	1			
		Tertiæ	5			
		Quartæ	9			
		Quintæ	2			
Informata quæ circa auem sunt.						
1	Australior duarū q̄ sunt sub ala sinistra	10	40	bor.	49 40	4 Ma.
2	Borealiior ipsarum	13	50	bor.	51 40	4
Cassiopeia constellation 10 ^a .						
Cassiopeia						
1	Quæ in capite	7	50	bor.	45 20	4 Ma. ♀ H ♀
2	Quæ in pectore	10	50	bor.	46 45	3
3	Borealiior ipsa & est in cingulo	10	20	bor.	47 50	4
4	Quæ supra sedem in cruribus est	16	20	bor.	49 0	3 Ma. Su
5	Quæ in genibus	20	20	bor.	45 30	3 pra ca
6	Quæ in tibia	27	0	bor.	47 45	4 thedrā
7	Quæ in extremitate pedis	1	21	bor.	47 20	4
8	Quæ in sinistro brachio	14	40	bor.	44 20	4
9	Quæ sub cubito sinistro	17	40	bor.	45 0	5
10	Quæ in brachio dextro	2	20	bor.	50 0	6
11	Quæ supra pedem sedis est	15	0	bor.	52 40	4 Mi.
12	Quæ in media sede seu cathedra	7	50	bor.	51 40	3
13	Quæ in extremitate sedis	3	40	bor.	51 40	6
Magnitudinis *						
Cassiopeia * 13.		Tertiæ	4			
		Quartæ	6			
		Quintæ	1			
		Sextæ	2			
Persei constellation 11 ^a .						
1	Quæ in dextra manus extremitate & est	27	40	bor.	40 30	Nebulosa
2	Quæ in dextro cubito (nebulosa	1	10	bor.	37 30	4 Perseus
3	Quæ in humero dextro	2	40	bor.	34 30	3 Mi.
4	Quæ in humero sinistro	27	30	bor.	32 20	4
5	Quæ in capite	0	40	bor.	34 30	4
6	Quæ in occipite	1	30	bor.	31 10	4
7	Fulgēs quæ est in dextro latere Persei	4	50	bor.	30 0	2 H 2
8	Præcedēs de trib. q̄ sūt post illā quæ in	5	20	bor.	27 50	4
9	Media de tribus (latere	7	0	bor.	27 40	4
10	Sequens ipsarum	7	40	bor.	27 20	3
11	Quæ in cubito sinistro	0	41	bor.	27 0	4
12	Fulgens quæ est in Gorgoneo	29	40	bor.	23 0	2 In capite
13	Quæ istam sequitur	29	10	bor.	21 0	4 Gorgonis

14

		Longitudo		Latit.		Mag.
		G	M	G	M	
14	Quę splendidam præcedit	Y27	40	bor.	21	0 4
15	Reliqua quę istam adhuc præcedit	Y26	50	bor.	22	10 4
16	Quę in genu dextro	Y14	50	bor.	28	0 4
17	Præcedens ipsam & est supra genu	Y13	20	bor.	28	10 4
18	Præcedēs de duab. quę supra poplitem	Y12	20	bor.	25	0 4
19	Sequens quę in ipso poplite est	Y14	0	bor.	26	15 4
20	Quę in dextra fura	Y14	10	bor.	24	30 5
21	Quę in talo dextro	Y16	20	bor.	18	45 5
22	Quę in crure sinistro	Y6	50	bor.	21	50 4
23	Quę in genu sinistro	Y8	40	bor.	19	55 3
24	Quę in tibia sinistra	Y8	20	bor.	14	45 4
25	Quę in sinistro calcaneo (pedis sinistro)	Y4	10	bor.	12	0 3
26	Quę istā sequitur & est in extremitate	Y6	20	bor.	11	0 3
		Magnitudinis *				
		Secundæ 2				
		Tertiæ 5				
		Quartæ 16				
		Quintæ 2				
		Nebulosa 1				
		Informate circa Perseum. (nistro est)				
1	Quę ad ortū respectu eius q̄ in genu si	Y11	50	bor.	21	0 5
2	Quę ad septentri. respectu eius q̄ i genu	Y15	0	bor.	31	0 5
3	Præce. earū q̄ in Gorgōio sūt (dextro est)	Y24	40	bor.	20	40
		Stellæ tres quarum quintæ magnitudinis duę, obscura una				
		Aurigæ constellatio 12.				
1	Australior de tribus quę sunt in capite	Y2	30	bor.	30	0 4
2	Borealiior & est supra caput	Y2	20	bor.	30	50 4
3	Quę in humero sinistro & uocat capra	Y25	0	bor.	22	30 1
4	Quę in humero dextro	Y2	50	bor.	20	0 2
5	Quę in cubito dextro	Y1	10	bor.	15	15 4
6	Quę in uola dextra	Y2	50	bor.	13	10 4
7	Quę in cubito sinistro	Y22	10	bor.	20	40 4
8	Sequēs de duab. quę sūt in uola sinistra,	Y22	10	bor.	18	0 4
9	Præcedēs ipsas (& uocant hœdi	Y22	0	bor.	18	0 4
10	Quę in talo sinistro (cornu	Y29	50	bor.	10	10 3
11	Quę in talo dextro cōmunis cū Tauri	Y25	40	bor.	5	0 3
12	Quę ad septē. respectu eius est in extre	Y26	0	bor.	8	30 5
13	Adhuc borealiior ista et ē (mitate pedis	Y26	20	bor.	12	10 5
14	Parua q̄ est supra sinist. pedē i uertebro	Y0	40	bor.	10	20 6
		Magnitudinis *				
		Primæ 1				
		Secundæ 1				
		Tertiæ 2				
		Quartæ 7				
		Quintæ 2				
		Sextæ 1				
		Ophiuchi				

		Longitudo		Latit.		Mag.
		G	M	G	M	
Ophiuchi constellatio 13 ^a .		Ophiuchus Serpentarius				
1	Quæ in capite	m24	50	bor.	36	0 3 Ma. hp ♀
2	Præcedēs de duab. quæ sunt in humero	m28	0	bor.	27	15 4 Ma.
2	Sequens ipsarum (dextro)	m29	0	bor.	26	30 4
4	Præcedēs de duab. q̄ sunt in humero si-	m13	20	bor.	33	0 4
5	Sequens ipsarum (nistro)	m14	40	bor.	31	50 4
6	Quæ in cubito sinistro	m8	20	bor.	34	50 4
7	Præcedēs de duab. quæ sūt in extrema	m5	0	bor.	17	0 3
8	Sequens ipsarum (te manus sinistra)	m6	0	bor.	12	30 3
9	Quæ in cubito dextro	m26	40	bor.	15	0 4
10	Præcedēs de duab. quæ sunt in extremi	♄2	20	bor.	18	40 4 Mi.
11	Sequens ipsarū (ate manus dextre)	♄4	20	bor.	14	20 4
12	Quæ in genu dextro	m21	10	bor.	7	30 3
13	Quæ in tibia dextra	m26	40	bor.	2	15 3 Ma.
14	Præcedēs de quatuor quæ sunt in pede	m23	0	bor.	2	15 4
15	Quæ istam sequitur (dextro)	m24	20	bor.	1	30 4 Ma.
16	Quæ adhuc istam sequitur	m25	0	bor.	0	20 4
17	Reliqua de quatuor quæ omnes sequit̄	m25	50	bor.	0	45 5
18	Quæ istas sequitur & t̄git calcaneum	m26	10	bor.	1	30 5
19	Quæ in sinistro genu	m12	10	bor.	11	50 3
20	Borealis de trib. q̄ sūt in sinistra tibia	m11	40	bor.	5	20 5
21	Media ipsarum(secundū rectā lineā	m10	40	bor.	3	10 5 Ma.
22	Australior de tribus	m9	50	bor.	1	40 5 Ma.
23	Quæ in sinistro calcaneo	m12	20	bor.	0	40 5
24	Quæ tangit plantam sinistri pedis.	m10	40	bor.	0	45 4
Ophiuchi stellæ * 24.		Magnitudinis *				
		Tertix				
		Quartx				
		Quintx				
Informata quæ circa Ophiuchum sunt.						
1	Borealis de trib. quæ sunt ad ortū hu-	♄2	0	bor.	28	12 4
2	Media de tribus (meri dextri)	♄2	40	bor.	26	20 4
3	Australior ipsarum	♄3	0	bor.	25	0 4
4	Sequens de tribus quasi supra mediam	♄3	40	bor.	27	0 4
5	Borealis de quatuor & est solitaria	♄4	40	bor.	33	0 4
Stellæ quinque magnitudinis quartæ.						
Serpentis Ophiuchi, constellatio 14 ^a .		Serpens Ophiuchi				
1	Quæ in extremitate maxillæ, est de illis q̄	♄18	50	bor.	38	0 4 h ♂
2	Quæ nares t̄git (in capite quadrilate	♄27	40	bor.	40	0 4
3	Quæ in tempore (ra sunt	♄24	20	bor.	35	0 3
4	Quæ in radice colli	♄24	0	bor.	35	15 3
5	Media quadrilateri & est in ore	♄21	20	bor.	37	15 4
6	Exterior & ad septentrionem capitis	♄23	10	bor.	42	30 4 ♄28 10
7	Quæ post primum colli flexum est	♄21	40	bor.	29	15 3
8	Borealis de tribus deinceps sequētibz	♄24	50	bor.	26	30 4
9	Media de tribus	♄24	20	bor.	25	20 3
10	Australis ipsarum	♄26	20	bor.	24	0 3

		Longitudo		Latit.		Mag.
		G	M	G	M	
11	Præcedēs manū dextrā Opiuchi post	28	50	bor.	16	30.4
12	Sequēs eas q̄ in manu sūt (sequētē flexū	8	10	bor.	16	15.5
13	Quę post posteriorē partē dextri cru-	23	40	bor.	10	30.4
14	Austral. de duab. sequēt. istā (ris Ophi	27	0	bor.	8	30.4 Ma.
15	Borealiior ipsarum (uchi	27	50	bor.	10	50.4
16	Quę post manū dextrā in flexu caudę	3	40	bor.	20	0.4
17	Quę istā sequit & est in cauda similiter	8	40	bor.	21	10.4 Ma.
18	Quę in extrema cauda est	18	20	bor.	27	0.4
Magnitudinis *						
Serpentis * 18.		Tertiæ		5		
		Quartæ		12		
		Quintæ		1		
Sagittę constellatio 15.						
Sagitta						
1	Quę in ferro Sagittę solitaria est	10	10	bor.	39	40.4 ♂ p ♀
2	Sequens de tribus quę in arūdine sunt	6	40	bor.	39	10.6
3	Media ipsarum	5	50	bor.	39	50.5
4	Præcedens de tribus	4	40	bor.	39	0.5
5	Quę in extremitate Gliphidos sagittę	3	20	bor.	38	40.5
Magnitudinis *						
Sagittæ * 5.		Quartæ		1		
		Quintæ		3		
		Sextæ		1		
Aquilæ constellatio 16.						
Aquila						
1	Quę in medio capite	7	10	bor.	26	50.4
2	Quę istam præcedit & est in collo	4	50	bor.	27	10.3
3	Fulgēs quę in occipite & uocat̄ Agla	3	50	bor.	29	10.2 Ma. ♂ ♀
4	Quę prope hanc ad septentrionē est	4	40	bor.	30	0.3 Mi.
5	Præcedēs de duab. quę sunt in humero	3	10	bor.	31	30.3
6	Quę istam sequitur (sinistro	6	0	bor.	31	30.5
7	Præcedēs de duab. q̄ sūt i hūero dextro	29	40	bor.	28	40.5
8	Quę hanc sequit (lactēū circulū rāgit	1	10	bor.	26	20.5 Ma.
9	Quę sub Aquilę cauda remotior est &	22	10	bor.	36	20.3
Magnitudinis *						
Aquilæ * 9.		Secundæ		1		
		Tertiæ		4		
		Quartæ		1		
		Quintæ		3		
Informata circa Aquilā in quibus est Antinous						
Antinous						
1	Præcedēs de duab. quę sunt ab australi	8	40	bor.	21	40.3
2	Quę istam sequitur (capitis parte	8	50	bor.	29	10.3
3	Quę ab austro & africo dexteri aquilę	26	0	bor.	25	0.4 Ma.
4	Quę a meridie huius est (humeri est	28	10	bor.	20	0.3
5	Quę australior hac adhuc est	29	40	bor.	15	30.5
6	Quę cunctas præcedit	21	10	bor.	18	10.3
Stelle sex, quarum tertiæ magnitudinis 4. quartę una, quintæ una.						
Delphinis constellatio 17.						
Delphinus						
1	Præcedēs de tribus quę in cauda sunt	17	40	bor.	19	10.3 Mi. ♂ ♀
2	Borealiior de duabus reliquis	18	40	bor.	29	0.4 Mi.

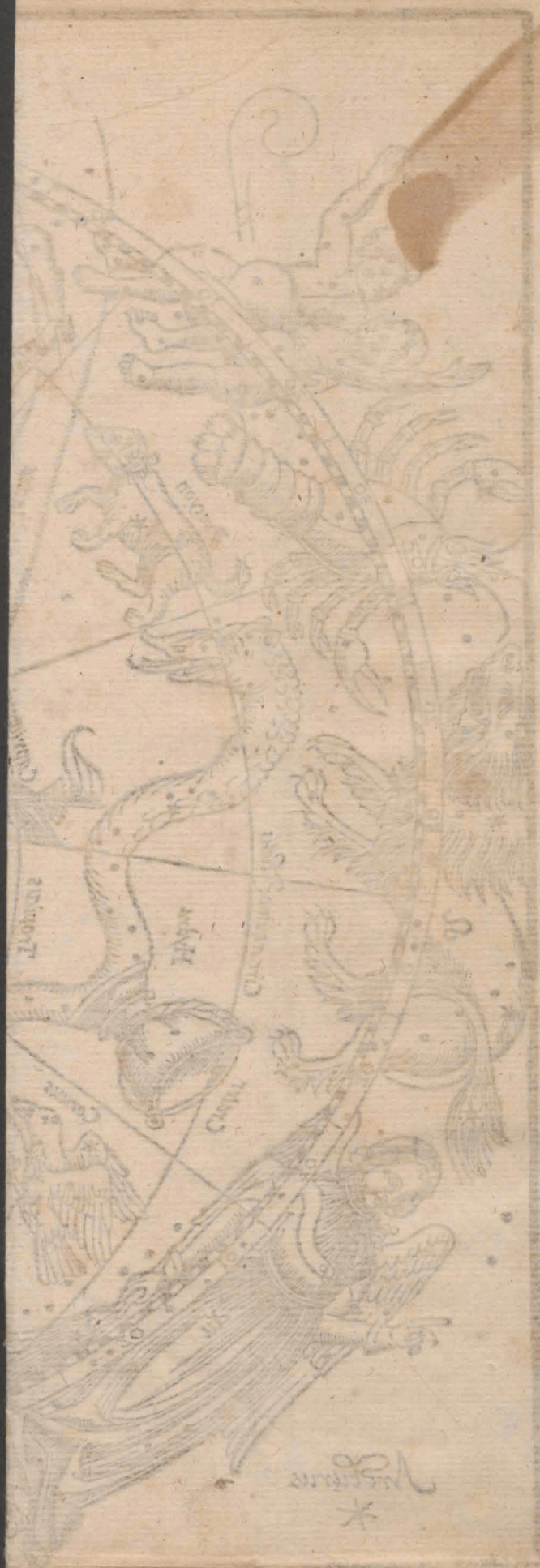
Gliphidos, id
est, crenę, con-
cavitas sagittę
ubi chorda ar-
cis subingredi-
tur.

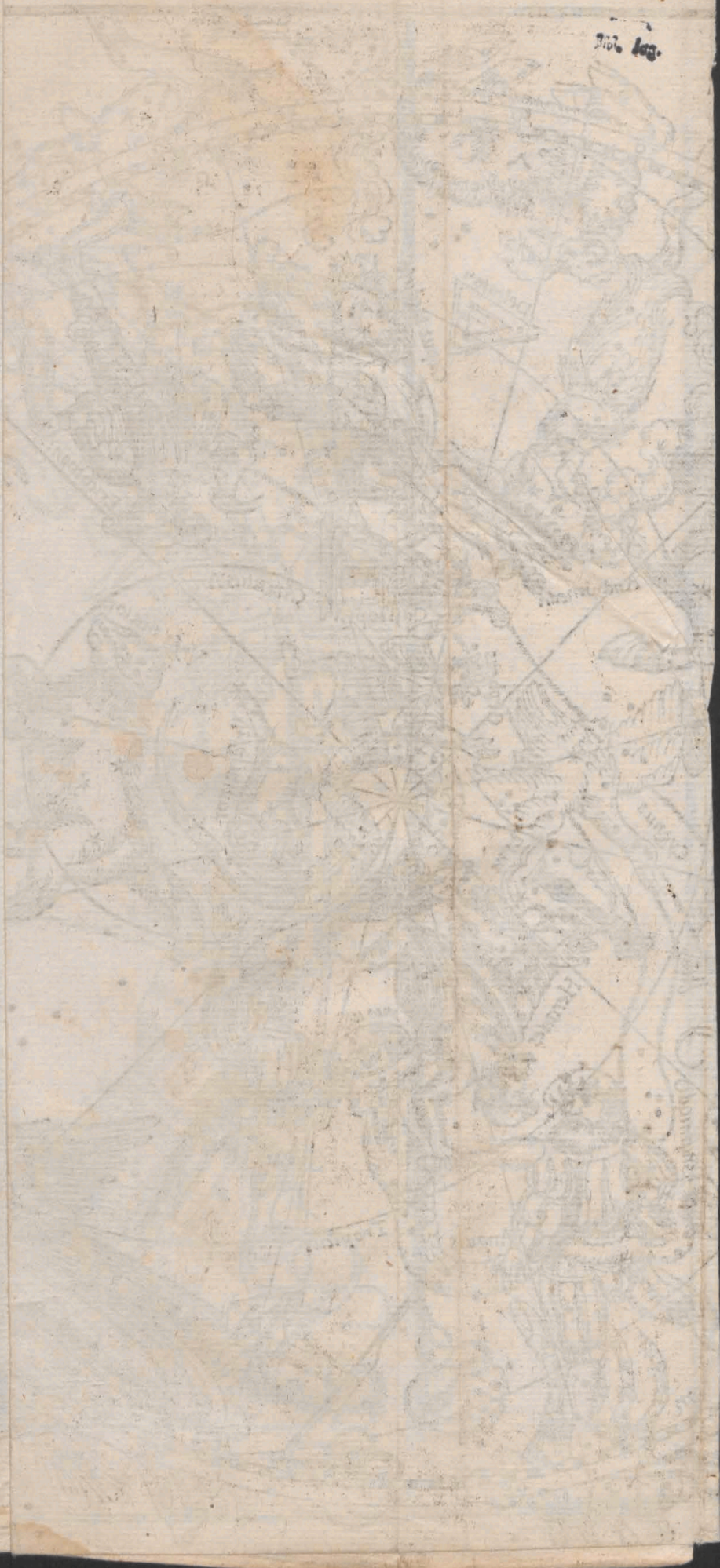
Fig. 100.

Fig. 100.

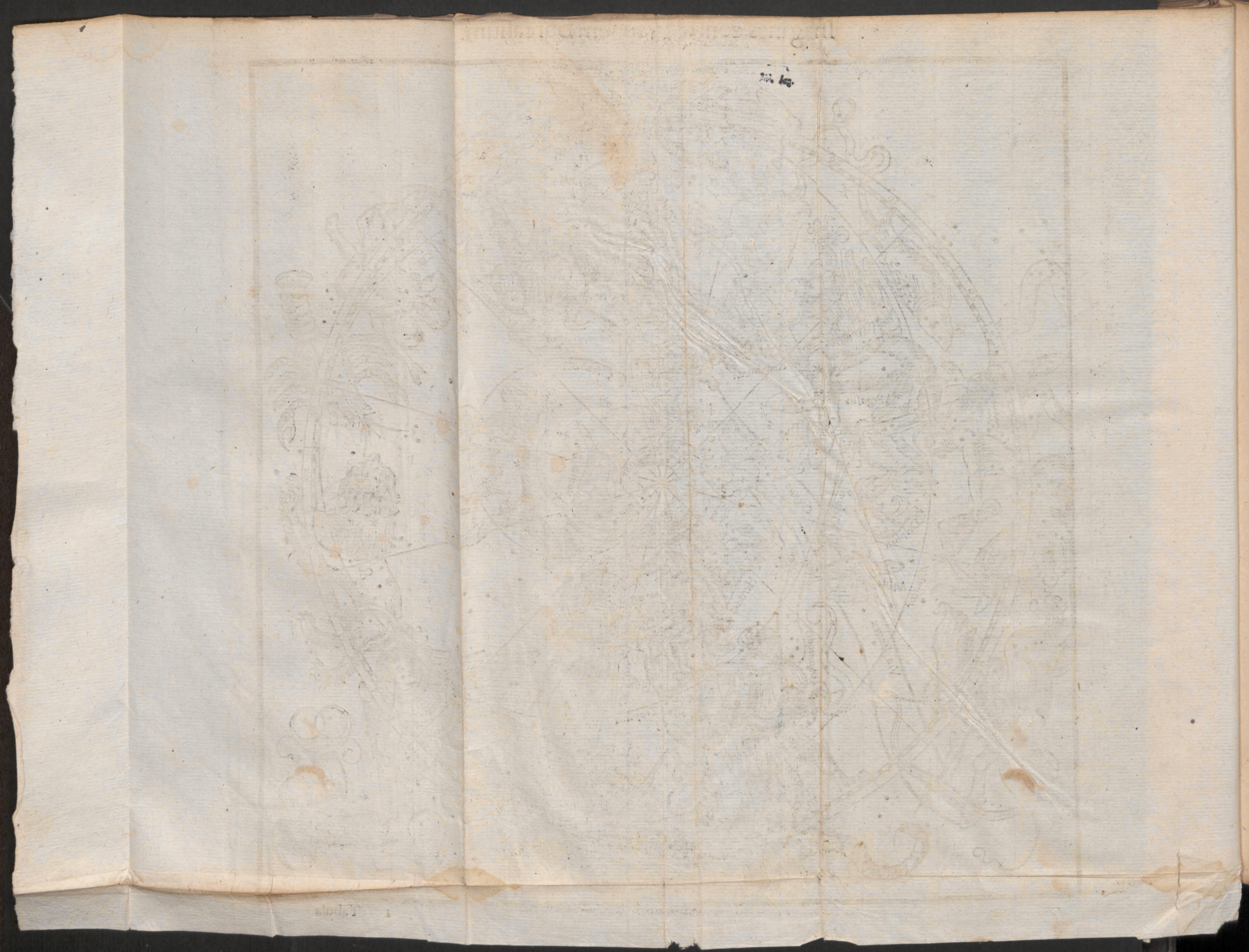
THE HISTORY OF THE UNITED STATES OF AMERICA

Vol. 1.

Inagines constellationum Borealium.

104. 103.

3	A
4	A
5	B
6	A
7	B
8	A
9	P
10	R

1	P
2	Q
3	P
4	Q

1	Q
2	Q
3	Q
4	Q
5	B
6	A
7	B
8	Q
9	A
10	S
11	P
12	Q
13	A
14	B
15	B
16	A
17	Q
18	Q
19	Q
20	Q

1	Q
2	Q
3	Q

3	A
4	A
5	E
6	A
7	E
8	
9	E
10	E

1	F
2	C
3	F
4	C

1	C
2	C
3	C
4	C
5	J
6	A
7	E
8	C
9	A
10	S
11	F
12	C
13	A
14	E
15	E
16	A
17	C
18	C
19	C
20	C

1	C
2	C
3	C

		Longitudo		Latit.	Ma.
		G M		G M	
3	Australior ipsarū (q̄drilateri Rhōboidis	18 40	bor.	26 45	4 26. 40.
4	Australis earū q̄ sunt i antecedēte latere	18 30	bor.	32 0	3 Mi.
5	Borealis antecedentis lateris	20 0	bor.	33 50	3 Mi.
6	Australis sequentis lateris Rhombi	21 20	bor.	32 0	3 Mi.
7	Borealis sequētis lateris (& Rhōbum	23 10	bor.	33 10	3 Mi.
8	Australis de trib⁹, quæ sunt inter Caudā	17 30	bor.	34 0	6
9	Præcedēs de duabus reliquis borealib.	17 20	bor.	31 50	6
10	Reliqua de ipsis & sequens	19 0	bor.	31 30	6

Magnitudinis *
 Delphini * 10. {
 Tertiæ 5
 Quartæ 2
 Sextæ 3

Præcisionis Equi constellatio 18^a.

				quus prior.
1	Præcedens duarum quæ sunt in capite	26 20	bor.	20 30 Obscu. (E
2	Quæ ipsam sequitur	28 0	bor.	20 40 Obscu. 072
3	Præcedens duarum quæ in ore sunt	26 20	bor.	25 30 Obscura
4	Quæ ipsam sequitur	27 40	bor.	25 0 Obscura

Hæc 4. sunt atq; obscuræ.

Equi Constellatio 19^a. (pite Andromadæ

Equus 2 Pegasus.

1	Quæ in umbilico est & cōmunis cū ca-	17 50	bor.	26 0	2 Mi. ☉
2	Quæ in lumbis & extremitate pennæ	12 10	bor.	12 30	2 M. ☿ ☿
3	Quæ in humero dextro & in ipsa pedis	2 10	bor.	31 0	2 Mi.
4	Quæ in occipite & humero Alæ (radice	26 40	bor.	19 40	2 Mi.
5	Borealis duarum quæ sunt in corpore	4 30	bor.	25 30	4
6	Australior ipsarum (sub ala	5 0	hor.	25 0	4
7	Borealis duarum quæ in genu dextro	29 0	bor.	35 0	3
8	Quæ istis australior est (sunt	28 30	bor.	24 30	5
9	Antecedēs duarū propinquarū quæ in	16 10	bor.	29 0	4
10	Sequens ipsarum (pectore sunt	27 0	bor.	29 30	4
11	Præcedens duarū propinquarum quæ in	28 50	bor.	18 0	3
12	Quæ ipsam sequitur (collo sunt	20 30	bor.	19 0	4
13	Australior duarum quæ in iuba sunt	21 20	bor.	15 0	5
14	Borealis ipsarum	20 30	bor.	16 0	5
15	Borealis duarum propinquarū quæ in	9 10	bor.	16 50	3
16	Australior ipsarum (capite sunt	8 0	bor.	16 0	4
17	Quæ in rictu est	5 20	bor.	21 30	3 Ma.
18	Quæ in dextro talo	23 40	bor.	41 10	4 Ma.
19	Quæ in genu sinistro	17 40	bor.	34 15	4 Ma.
20	Quæ in talo sinistro.	12 20	bor.	36 50	4 Ma.

Magnitudinis *
 Pegasi * 20. {
 Secunde 4
 Tertiæ 4
 Quartæ 9
 Quintæ 3

Andromadæ constellatio 20^a.

Andromadæ

1	Quæ in occipite	25 20	bor.	24 30	3 ☿ ☿
2	Quæ in humero dextro	26 20	bor.	27 0	4
3	Quæ in humero sinistro	24 20	bor.	23 0	4

		Longitudo		Latit.		Mag.
		G	M	G	M	
4	Australis de tribus q̄ sunt in dextro bra	X	23 40	bor.	32 0 4	
5	Borealis ipfarum (chio	X	24 40	bor.	33 30 4	
6	Media de tribus	X	25 0	bor.	32 20 5	
7	Australis de tribus quæ sūt in extremita	X	19 40	bor.	41 0 4	
8	Media ipfarum (te manus dextra	X	20 40	bor.	42 0 4	
9	Borealis de tribus	X	22 10	bor.	44 0 4	
10	Quæ in brachio sinistro	X	24 10	bor.	17 30 4	
11	Quæ in cubito sinistro	X	25 40	bor.	15 50 4	
12	Australior de tribus q̄ sūt supra cingulū	Y	3 50	bor.	26 20 3	
13	Media ipfarum	Y	1 50	bor.	30 0 4	
14	Borealis de tribus	Y	2 0	bor.	32 30 4	
15	Quæ supra pedem sinistrum	Y	16 50	bor.	23 0 3	
16	Quæ in pede dextro	Y	17 10	bor.	37 20 4	Mi.
17	Australior hac	Y	15 10	bor.	35 40 4	Ma.
18	Borealis duarū q̄ sunt in poplite sini	Y	12 20	bor.	29 0 4	
19	Australior ipfarum (stro	Y	12 0	bor.	28 0 4	
20	Quæ in genu dextro	Y	10 10	bor.	35 30 5	
21	Borealis duarū quæ sunt in syrmate	Y	12 40	bor.	34 30 5	In tractu cir
22	Australior ipfarum	Y	14 10	bor.	32 30 5	ca pedem
23	Exterior præcedensq̄ de tribus quæ sunt in extremitate ma	X	11 40	bor.	44 0 5	X. 21. 40.
nus dextra						
Androm. * 23.		Magnitudinis *				
		Tertiar				
		4				
		Quartæ				
		15				
		Quintæ				
		4				
Trianguli constellatio 21 ^a .		Triangulus				
1	Quæ in uertice trianguli est	Y	11 0	bor.	16 30 3	
2	Præcedens de tribus quæ sunt in basi	Y	16 0	bor.	20 40 3	
3	Media ipfarum	Y	16 20	bor.	19 40 4	
4	Sequens de tribus	Y	16 50	bor.	19 0 3	
Partis borealis * 360.		Magnitudinis *				
		Primæ				
		3				
		Secundæ				
		18				
		Tertiar				
		81				
		Quartæ				
		177				
		Quintæ				
		58				
		Sextæ				
		13				
		Obscuræ				
		9				
		Nebulosa				
		1				
Borealis zodiaci partis cōstellatio		Cap. vi. Earū quæ in zodiaco				
Arietis constellatio 22 ^a .		Y. (sūt cōstellatio				
1	Præcedens duarum quæ sunt in cornu	Y	6 40	bor.	7 20 3	Mi. h ♂
2	Quæ ipsam sequitur	Y	7 40	bor.	8 20 3	♂ p h
3	Borealis duarum quæ in rictu sunt	Y	11 0	bor.	7 40 5	
4	Australior ipfarum	Y	11 30	bor.	6 0 5	
5	Quæ in collo est	Y	16 3	bor.	5 30 5	
6	Quæ in lumbo est	Y	17 4	bor.	6 0 6	♂ ♂
7	Quæ in radice caudæ	Y	21 20	bor.	4 50 5	

		Longitudo		Latit.	Mag.
		G M		G M	
8	Præcedens de tribus quæ in cauda sunt	Y 23 50	bor.	1 40	4
9	Mediæ de tribus	Y 25 20	bor.	2 30	4
10	Quæ ipsam sequitur	Y 27 0	bor.	1 50	4
11	Quæ in posteriore parte cruris est	Y 19 40	bor.	1 30	5
12	Quæ sub poplite	Y 18 0	Au.	1 30	5
13	Quæ in extremitate posterioris pedis	Y 15 0	Au.	5 0	4 Ma.
		Magnitudinis *			
		Tertiæ 2			
		Quartæ 4			
		Quintæ 6			
		Sextæ 1			
		Arietis * 13.			
		Informatae quæ circa Arietem sunt. (in collo dicit			
1	Quæ supra caput est quam Hipparchus	Y 10 40	bor.	10 30	3 Ma. hor
2	Sequens fulgentiorq; de quatuor quæ supra				
	lumbos sunt	Y 21 40	bor.	10 0	4
3	Borealis reliquarum triū minusq; splē	Y 21 20	bor.	12 40	5
4	Mediæ de tribus (didarum	Y 19 40	bor.	10 10	5
5	Australis ipsarum	Y 19 10	bor.	10 40	5
		Stellæ 5. Quorum tertiæ magnitudinis una, quartæ una, quintæ tres.			
		Tauri constellatio 23 ^a .			
		Taurus			
1	Borealis de quatuor q̄ sunt in abscissione	Y 26 20	Au.	6 0	4
2	Sequens ipsam	Y 26 0	Au.	7 15	4
3	Quæ istam adhuc sequitur	Y 24 20	Au.	8 30	4
4	Australissima de quatuor	Y 24 30	Au.	9 15	4
5	Quæ istas sequit & est in dextra spatula	Y 29 40	Au.	9 30	5
6	Quæ in pectore	Y 3 40	Au.	8 0	3
7	Quæ in genu dextro	Y 6 40	Au.	12 40	4
8	Quæ in talo dextro	Y 3 0	Au.	13 50	4
9	Quæ in genu sinistro	Y 12 10	Au.	10 0	4
10	Quæ in cubito sinistro	Y 13 0	Au.	13 30	4
11	De succulis (sic enim uocantur quæ in facie sunt) ea quæ in				
	auribus	Y 9 0	Au.	5 15	3 Mi. Succulæ
12	Quæ inter hanc & borealem oculū est	Y 10 20	Au.	4 15	3 Y 13.0.
13	Quæ inter istam & australem oculum	Y 10 50	Au.	0 50	3
14	Fulgēs de succulis, & est i oculo australi	Y 12 40	Au.	5 10	1 * Y
15	Reliq; quæ est in oculo boreali (subrufta	Y 11 50	Au.	3 0	3 Mi.
16	Quæ est in radice austr. cornu & in aure	Y 17 30	Au.	4 0	4
17	Australior duarū quæ sunt in cornu au.	Y 20 20	Au.	5 0	4
18	Borealis ipsarum (strali	Y 20 0	Au.	3 30	5
19	Quæ est in extremitate cornu australis	Y 27 40	Au.	2 30	3
20	Quæ est in radice cornu borealis	Y 25 40	Au.	4 0	4
21	Quæ est in extremitate borealis cornu, eademq; in dextro pede				
	aurigæ (in aure boreali	Y 25 40	bor.	5 0	4
22	Borealis duarum, p̄pinquarū quæ sunt	Y 12 0	bor.	4 30	5
23	Australior ipsarum	Y 11 40	bor.	4 0	5
24	Præcedēs duarū paruarū q̄ in collo sunt	Y 7 0	bor.	0 40	5
25	Quæ ipsa sequit (ræ figuræ q̄ i collo est	Y 9 0	bor.	1 0	6
26	Austral. antecedentis lateris quadrilate.	Y 8 0	bor.	5 0	5
27	Borealis antecedentis lateris	Y 8 30	bor.	7 20	5

		Longitudo		Latit.		Mag.
		G	M	G	M	
28	Australior sequentis lateris	812	0	bor.	3	0 5
29	Borealis sequentis lateris (atum lateris	811	40	bor.	5	0 5
30	Borealis terminus antecedentis uergili	82	10	bor.	4	30 5
31	Australis terminus antecedentis lateris	82	20	bor.	4	40 5
32	Sequens & angustissim9 uergiliaru termi	83	40	bor.	5	20 5
33	Exterior & parua uergiliaru a sep. (nus	83	40	bor.	5	0 5
Magnitudinis *						
Tauri * 33.		Primæ		1		
		Tertiz		6		
		Quartæ		12		
		Quintæ		13		
		Sextæ		1		
¶ Informata circa Taurum.						
1	Quæ sub pede dextro est & scapula	Y25	20	Au.	17	30 4
2	Præcedens de tribus quæ supra cornu au.	820	0	Au.	2	0 5
3	Media de tribus (strale	815	0	Au.	1	45 5
4	Sequens ipsam (mitate cornu australis	826	0	Au.	2	0 5
5	Borealis de duabus quæ sunt sub extre	829	0	Au.	6	20 5
6	Australior ipsarum	829	0	Au.	7	40 5
7	Præcedens de quin9. q̄ sub cornu boreal	827	0	bor.	2	40 5
8	Quæ istam sequuntur (li sequitur	829	0	bor.	1	0 5
9	Quæ istam adhuc sequitur	II1	0	bor.	1	20 5
10	Borealis reliquarū duarū sequentium	II2	20	bor.	3	20 5
11	Australior ipsarum	II3	20	bor.	1	15 5
Stellæ undecim quarum magnitudinis, quartæ una, quintæ decem.						
Geminorum constellatio 24 ^a .						
Gemini						
1	Quæ est in capite pcedentis Geminorū	II23	20	bor.	9	30 2 ♄ Apoll
2	Quæ est i cap. sequentis Gemin. subrufta	II26	40	bor.	6	15 2 ♂ Herculis
3	Quæ est in sinistra pcedentis Geminorū	II16	40	bor.	10	0 4
4	Quæ in eodem brachio (cubito	II18	40	bor.	7	20 4
5	Quæ ipsam sequitur & est in occipite	II22	0	bor.	5	30 4
6	Quæ istam sequitur & est in dextro hu- mero eiusdem	II24	0	bor.	4	50 4
7	Quæ in humero sequenti sequentis Gemin.	II26	40	bor.	2	40 4
8	Quæ in dextro latere antecedentis Gemi.	II21	40	bor.	2	40 5
9	Quæ in sinistro lat ere sequentis Gemin.	II23	10	bor.	3	0 5
10	Quæ in sinistro genu præcedentis Gemi.	II23	0	bor.	1	30 3
11	Quæ in sinistro genu sequentis Gemin.	II18	15	Au.	5	30 3
12	Quæ i sinistra sequentis Geminorū axilla	II21	40	Au.	2	30 3
13	Quæ supra dextrū poplitē eiusdē Gemi.	II21	40	Au.	6	30 3
14	Quæ in extremo pede præcedentis Gemi.	II6	30	Au.	1	30 4 Ma.
15	Quæ hāc in eodē pede seg tur (Gemin.	II8	30	Au.	1	15 4 Ma.
16	Quæ in extrēitate dextri pedis pcedentis	II10	0	Au.	3	30 4 Ma.
17	Quæ in extremitate sinistri pedis sequentis					
Geminorum		II12	0	Au.	7	30 3
18	Quæ in extremitate dextri pedis sequentis					
Geminorum		II14	40	Au.	10	30 4

Magni

Magni

		Longitudo	Latit.	Mag.
		G M	G M	
		Magnitudinis *		
Geminorum * 18.	Secundæ	2		
	Tertiæ	5		
	Quartæ	9		
	Quintæ	2		
Informata quæ circa Geminos sunt.				
1	Præcedens extremitatem pedum antecedentis Geminorum	(II & est splendida	II 4 10	Au. 0 40 4
2	Præcedens eam q̄ est in genu antecedentis	II 6 30	bor. 5 50 4	Ma.
3	Quæ præcedit genu sinistrum sequentis Geminorum	II 15 10	Au. 2 15 5	
4	Borealis trium sequentium dexteram sequen. II per rectam lineam	II 28 20	Au. 1 20 5	
5	Media de tribus	II 26 20	Au. 3 20 5	
6	Australis ipsarum & ad cubitum manus	II 26 0	Au. 3 30 5	
7	Quæ dictas tres sequit̄ & est splendida	II 5 40	Au. 2 40 4	
Stellæ septem quarum quartæ magnitudinis tres, quintæ uero quatuor.				
Cancrī constellatio 25 ^a . Cancer				
1	Media Nubiformis conuolutionis quæ in pectore dicta præsepe	II 10 20	bor. 0 20	Nubifosa præsepe
2	Borealis duarum præcedentium quadrilateræ figuræ, quæ est in nebula	II 7 40	bor. 1 15 4	Mi.
3	Australior præcedentium duarum	II 8 0	Au. 1 10 4	Mi.
4	Borealis duarum sequentiū quadrilateræ	II 10 0	bor. 2 40 4	Ma. Asell ⁹
5	Australis ipsarum (q̄ uocat̄ Asinus)	II 11 20	Au. 0 10 4	Ma.
6	Quæ in australi forfice	II 16 30	Au. 5 30 4	
7	Quæ in boreali forfice	II 8 20	bor. 11 50 4	
8	Quæ in posteriore pede boreali	II 2 40	bor. 1 0 5	
9	Quæ in posteriore pede australi	II 7 10	Au. 7 30 4	Ma.
		Magnitudinis *		
Cancrī * 9.	Quartæ	7		
	Quintæ	1		
	Nebulosa	1		
Informata circa Cancrum.				
1	Quæ super cubitum australis forficis est	II 1 9 10	Au. 2 20 4	Mi.
2	Quæ seq̄t̄ extremitatē australis forficis	II 21 10	Au. 5 40 4	Mi.
3	Præcedens duarum sequentiū q̄ sunt super	II 14 0	bor. 4 50 5	
4	Sequens ipsam (nebulam)	II 17 0	bor. 7 15 5	
Stellæ quatuor quarum quartæ magnitudinis duæ, quintæ duæ.				
Leonis constellatio 26 ^a . Leo				
1	Quæ in extremitate naris	II 18 20	bor. 10 0 4	
2	Quæ in apertione oris	II 21 10	bor. 7 30 4	
3	Borealis duarum quæ sunt in capite	II 24 20	bor. 12 0 3	
4	Australior ipsarum	II 24 10	bor. 19 30 3	Ma.
5	Borealis de tribus quæ in collo sunt	II 0 10	bor. 11 0 3	Bo ⁹ p
6	Sequens & media de tribus	II 2 10	bor. 8 30 2	
7	Australis ipsarum	II 0 40	bor. 4 30 3	
8	Quæ est in corde & uocatur Regulus	II 2 30	bor. 0 10 1	* 24 Re=
9	Australior ipsa & est quasi in pectore	II 3 30	Au. 1 50 4	24 Regulus

		Longitudo		Latit.		Mag.
		G	M	G	M	
10	Parum antecedens illā quæ in corde est	Ω	0 0	Au.	0 15	5
11	Quæ in genu dextro	Ω	27 20	Au.	0 0	5
12	Quæ in anteriore dextre uola	Ω	24 10	Au.	3 40	6
13	Quæ in anteriore sinistre uola	Ω	9 20	Au.	4 10	4
14	Quæ in genu sinistro	Ω	2 30	Au.	4 15	4
15	Quæ in axilla sinistra	Ω	9 10	Au.	0 10	4
16	Præcedens de tribus quæ sunt in uentre	Ω	7 0	bor.	4 0	6
17	Borealis reliquarū & sequentiū duarum	Ω	13 0	bor.	5 20	6
18	Australior ipsarum	Ω	12 10	bor.	2 20	6
19	Præcedens de duabus quæ sunt in lūbis	Ω	11 20	bor.	12 15	5
20	Quæ ipsam sequitur	Ω	14 10	bor.	13 40	2
21	Borealis duarum quæ sunt in uertebis	Ω	16 20	bor.	11 10	5
22	Australior ipsarum	Ω	16 20	bor.	9 40	3
23	Quæ in posterioribus cruribus	Ω	20 20	bor.	5 50	3
24	Quæ in posterioribus poplitibus	Ω	21 40	bor.	1 15	4
25	Australior hac & quasi in cubitis	Ω	21 40	Au.	0 50	4
26	Quæ in posterioribus uolis	Ω	20 30	Au.	3 12	5
27	Quæ in extremitate caudæ	Ω	24 30	bor.	11 50	1

Magnitudinis *

Primæ 2

Secundæ 3

Tertiæ 6

Quartæ 8

Quintæ 5

Sextæ 4

Leonis * 27.

Informata quæ circa Leonem sunt.

1	Præcedēs de duabus q̄ sūt super scapulā	Ω	6 0	bor.	13 20	5
2	Quæ ipsam sequitur	Ω	8 10	bor.	15 30	5
3	Borealis de tribus, quæ sunt sub latere	Ω	16 30	bor.	1 10	4
4	Media ipsarum	Ω	17 10	Au.	0 30	5
5	Australis ipsarum	Ω	19 0	Au.	2 40	5
6	Borealis simū cōuolutionis nubilosæ, quæ Cincinnus uocat, & est inter extrema Leonis & Vrsam	Ω	24 50	bor.	30 0	5
7	Præcedēs australes eminētias Cincinni	Ω	20 20	bor.	25 0	5
8	Quæ ipsam sequitur in figura folij edere	Ω	28 30	bor.	25 30	5

Stellæ 8. quarū magnitud. quartæ una, quintæ quatuor & Cincinnus,

Virginis constellatio 27.

Virgo

1	Australis de duab. q̄ sūt in extremo cra-	Ω	26 20	bor.	4 15	5
2	Borealis ipsarum (neo Virginis)	Ω	27 0	bor.	5 40	5
3	Borealis de sequētibus ipsas in facie	Ω	0 40	bor.	8 0	5
4	Australior ipsarum (sinistræ)	Ω	0 10	bor.	5 30	5
5	Quæ est in extremitate australis alæ atq;	Ω	29 0	bor.	6 10	3
6	Præcedēs de quatuor, quæ sūt in ala sinistra	Ω	8 15	bor.	1 10	3
7	Quæ ipsam sequitur	Ω	13 10	bor.	2 50	3
8	Quæ adhuc istam sequitur	Ω	17 10	bor.	2 50	5
9	Ultima & sequens de quatuor	Ω	21 0	bor.	1 40	4
10	Quæ est sub cingulo in dextro latere	Ω	14 20	bor.	8 30	3
11	Præcedēs de tribus q̄ in dextra borealiq;	Ω	8 10	bor.	13 50	5

(ala sunt

Plocamos græce, latine uerò cincinnus, hoc est, caesaries & coma uirginis, Berenices for-
tasse crinis qui à Poëta Calima-
cho in astrum re-
latus est. Sed cin-
cinnus barbari
tricam uocant.

	Longitudo	Latit.	Mag.
	G M	G M	
12 Australis reliquarum duarum	np 10 0	bor. 11 40	6
13 Borealis ipſarū & uocat p̄uindemiatrix	np 12 10	bor. 15 10	5
14 Quæ in extremitate manus ſiniſtræ & uocatur ſpica	np 26 40	Au. 2 10	1
15 Quæ ſub cingulo iuxta dexterū uertebrū	np 24 50	bor. 8 40	*3 ♀ p ♀ ♀ 10
16 Borealis antecede ntis lateris quadrilateræ figuræ quæ eſt in crure ſiniſtro	np 26 20	bor. 22 0	5
17 Australis antecedentis lateris	np 27 15	bor. 0 10	6
18 Borealiſ de duabus, quæ in ſequēti late	0 0	bor. 1 30	4 Ma.
19 Auſtraliſ latere ſequentis (re ſunt	np 28 0	Au. 0 0	5
20 Quæ in genu ſiniſtro	0 1 40	Au. 1 30	5
21 Quæ in dextro crure poſteriore	np 28 0	bor. 8 30	5
22 Media de tribus quæ ſunt in ſymate	0 6 20	bor. 7 30	4
23 Auſtraliſ ipſarum	0 7 20	bor. 2 40	4
24 Borealiſ ipſarum (ſiniſtri	0 8 20	bor. 11 40	4
25 Quæ in extremitate auſtraliſ pedis atq;	0 10 0	bor. 0 30	4
26 Quæ in extremitate dextri pedis atq; borealiſ	0 12 40	bor. 9 50	3

Magnitudinis *
 Primæ 1
 Tertiæ 6
 Quartæ 6
 Quintæ 11
 Sextæ 2
 Virginis * 26.

Informata circa Virginem.

1	Præcedens de tribus quæ ad rectam lineam ſub ſiniſtro cubito ſunt	np 14 40	Au. 3 30	5
2	Media ipſarum	np 19 0	Au. 3 30	5
3	Sequens ipſarum	np 22 15	Au. 3 20	5
4	Præcedēs de trib; quæ quaſi ad rectā li	np 27 10	Au. 7 10	6
5	Media ipſarū & duplex (neā ſub ſpica	np 28 10	Au. 8 20	5
6	Sequens trium (ſūt	0 0 0	Au. 7 50	6

Stellæ ſex quarum quintæ magnitudinis quatuor, ſextæ duæ.

Q 4 Magne

Symate cauſa
 da ueſtis ſeu
 tractus qui cir
 ca pedem eſt.

¶ Expositio tabularis constellationis Hemisphaerij australis. Cap. I.

		Longitudo	Latit.	Mag.
		G M	G M	
¶ Australis zodiaci partis constellatio.				
Librae constellatio. 28 ^a .				
				Libra
1	Fulgēs earū q̄ sūt in extrēitate australis	♌ 18 0	bor. 0 40	2 24 ♀
2	Borealiōr ipsa & mīus splēdida (forficis	♌ 17 0	bor. 2 30	5
3	Fulgēs earū q̄ sūt in extrēitate borealis	♌ 22 10	bor. 8 50	2
4	Præcedēs ipsas & oblcura (torficis	♌ 17 40	bor. 8 30	5 27.40. lū.
5	Quæ est in medio australis forficis	♌ 24 15	bor. 1 40	4
6	Quæ istam præcedit in eadem forfice	♌ 21 20	bor. 1 15	4
7	Quæ est in medio borealis forficis	♌ 27 50	bor. 3 45	4
8	Quæ istam in eadem forfice sequitur	♌ 3 0	bor. 4 30	4 Mi.
Magnitudinis *				
Libra * 8. { Secundæ 2				
{ Quartæ 4				
{ Quintæ 2				
Informatæ circa Libram.				
1	Antecedēs de tribus borealib⁹ q̄ sunt in	♌ 26 10	bor. 9 0	5
2	Australis seq̄ntiū duarū (forfice boreali	♌ 3 40	bor. 6 40	4 Mi.
3	Borealis ipsarum	♌ 4 20	bor. 9 15	4 Mi.
4	Sequens de tribus intermedijs	♌ 2 30	bor. 5 30	6
5	Borealis reliquarū duarū præcedentium	♌ 0 20	bor. 2 20	5
6	Australis ipsarum	♌ 1 10	Au. 1 30	4
7	Præcedens de tribus australioribus, quæ			
	sunt in forfice australi	♌ 23 0	Au. 7 30	3
8	Borealiōr duarū reliquarū sequentium	♌ 1 10	Au. 8 30	4
9	Australior ipsarum	♌ 2 20	Au. 9 40	4
Stellæ nouem quarum tertiæ magnitudinis una quartæ 5. quintæ 2. sextæ 1.				
Scorpii constellatio 29 ^a .				
				Scorpio
1	Borealis de tribus splendidis, quæ sūt in	♏ 6 20	bor. 1 20	3
2	Media ipsarum (fronte	♏ 5 40	Au. 1 40	3
3	Australior de tribus	♏ 5 40	Au. 5 0	3
4	Australior adhuc ista in altero pedum	♏ 6 0	Au. 7 50	3
5	Borealiōr duarū, quæ borealissimæ splē	♏ 7 0	bor. 1 40	4
6	Australis ipsarum (didarū adhæret	♏ 6 20	bor. 0 30	4
7	Præcedens de tribus splendidis, quæ sunt in			
	corpore	♏ 10 40	Au. 3 45	3
8	Media ipsarum & subruffa quæ uocatur	♏ 12 40	Au. 4 0	2 ♂ 24
9	Sequens de tribus (Antares	♏ 14 30	Au. 5 30	3
10	Præcedens duarū quæ sub ipsis in extre.	♏ 9 20	Au. 6 30	5
11	Sequens ipsarum (mo pede sunt	♏ 10 40	Au. 6 40	5
12	Quæ in primo spondilo à corpore	♏ 18 30	Au. 11 0	3
13	Quæ post hanc in secundo spondilo	♏ 18 50	Au. 15 0	3
14	Borealis de binis quæ in tertio spōdilo	♏ 20 0	Au. 18 40	4
15	Australior de binis (sunt	♏ 20 10	Au. 18 0	4
16	Quæ d̄inceps in quarto spondilo est	♏ 23 10	Au. 19 30	3

Antares, id est
cor Scorpij.In spōdili, hoc
est, internodio
seu uertebro.

	Longitudo	Latit.	Mag.
	G M	G M	
17 Quæ post ipsam in quinto spondilo est	m 28 10	Au. 18 50	3
18 Quæ deinceps in sexto spondilo	10 30	Au. 16 40	3
19 Quæ in septimo spondilo iuxta aculeum	m 29 0	Au. 15 10	3
20 Sequens de duabus quæ in spiculo sunt	m 27 30	Au. 13 20	3
21 Præcedens ipsarum	m 27 0	Au. 13 30	4
Magnitudinis *			
Scorpii * 212	Secundæ	1	
	Tertiæ	13	
	Quartæ	5	
	Quintæ	2	
Informata quæ circa Scorpionem sunt.			
1 Quæ aculeum sequitur & est nebulosa	11 10	Au. 13 15	Nebulosa
2 Præcedens duarum, quæ à sep ^e aculei sunt	m 25 30	Au. 6 10	5 Ma.
3 Sequens ipsarum	m 25 30	Au. 11 10	5
Stellæ tres quarum quintæ magnitudinis dux, nebulosa una.			
Sagittarii constellatio 30 ^a .		Sagittarius	
1 Quæ in ferro sagittæ	19 30	Au. 6 20	3
2 Quæ in capulo sinistræ manus est	17 40	Au. 6 30	3
3 Quæ in australi parte arcus est	18 0	Au. 10 50	3
4 Austral. earum quæ sūt in boreali parte arcus	19 0	Au. 11 30	3
5 Borealis ipsarum & in extremitate arcus	16 40	bor. 2 50	4
6 Quæ in humero sinistro	15 20	Au. 3 10	3
7 Quæ hanc præcedit & est in Sagitta	13 0	Au. 3 30	4
8 Quæ in oculo est nebulosa & bina	15 10	bor. 10 45	Nebulosa
9 Præcedens de tribus quæ sunt in capite	15 40	bor. 2 10	4
10 Media ipsarum	17 40	bor. 11 30	4
11 Sequens de tribus	19 10	bor. 2 0	4
12 Australior de trib. quæ in boreali interscapilio sunt	21 20	bor. 2 50	5
13 Media ipsarum	22 20	bor. 4 30	4
14 Borealis ipsarum	22 50	bor. 6 30	4
15 Obscura quæ tres istas sequitur	25 20	bor. 5 30	6
16 Borealis de duabus quæ in australi interscapilio sunt	29 30	bor. 5 50	5
17 Australior ipsarum	27 40	bor. 2 0	6
18 Quæ in humero dextro	22 40	Au. 11 50	5
19 Quæ in cubito dextro (pe occiput est)	24 50	Au. 2 50	4
20 De tribus quæ sunt in scapula, quæ pro-	20 0	Au. 2 30	5
21 Media ipsarum & in ipsa latitudine scapulæ	17 40	Au. 4 30	4
22 Reliqua & quasi sub axilla	16 20	Au. 6 45	3
23 Quæ in anteriori sinistro talo	17 40	Au. 23 0	2 25
24 Quæ in genu eiusdem pedis	17 0	Au. 18 0	2 Mi.
25 Quæ in anteriori dextro talo	6 14	Au. 13 0	3
26 Quæ in crure sinistro	27 20	Au. 13 30	3
27 Quæ in posteriore dextro cubito	23 50	Au. 26 0	3
28 Præcedens borealis lateris de quatuor quæ sunt in radice caudæ	27 20	Au. 4 50	5
29 Sequens borealis lateris	28 50	Au. 4 50	5
30 Antecedens australis lateris	28 50	Au. 5 50	5
31 Sequens australis lateris	29 40	Au. 6 30	5

Inter scapillum dicitur
spacium quod
est inter scapulas.

Magni

		Longitudo		Latit.		Mag.
		G	M	G	M	
Sagittarij * 31.		Magnitudinis *				
		Secunde 2				
		Tertia 9				
		Quarta 9				
		Quinta 8				
		Sexta 2				
		Nebulosa 1				
Capricorni constellatio 31 ^a .						
Capricornus						
1	Borealis de tribus q̄ sūt in sequēti cornu	p7	20	bor.	7 20	3
2	Media ipsarum	p7	40	bor.	6 40	6
3	Australis de tribus	p7	20	bor.	5 0	3
4	Quæ in extremitate antecēdis cornu.	p9	0	bor.	8 0	6
5	Australis de tribus q̄ sunt in rictu (est	p9	0	bor.	0 45	6
6	Præcedens reliquarum duarum	p8	40	bor.	1 45	6
7	Sequens ipsarum (dextro	p8	50	bor.	1 30	6
8	Præcedēs de tribus quæ sunt sub oculo	p6	10	bor.	4 40	5
9	Borealiior duarum quæ sunt in collo	p11	40	bor.	0 50	6
10	Australior earum	p11	50	bor.	0 10	5
11	Quæ est in genu sinistro, atq; flexo	p11	40	Au.	8 40	4
12	Quæ in humero sinistro	p10	50	Au.	7 30	4
13	Quæ sub genu dextro	p16	40	Au.	6 40	4
14	Præcedēs duarum contiguarū, quæ sūt	p26	0	Au.	6 50	4
15	Sequens ipsarum (sub uentre	p20	20	Au.	6 0	5
16	Sequēs de tribus q̄ sūt in medio corpore	p18	40	Au.	4 15	5
17	Australior reliquarū duarū antecēditū	p16	40	Au.	4 0	5
18	Borealiior ipsarum	p16	40	Au.	2 50	5
19	Antecēdes duarū, quæ sunt in scapula	p16	40	Au.	0 0	4
20	Sequens ipsarum	p21	0	Au.	0 50	4
21	Antecēdes duarū, quæ sunt apud caudā	p23	50	Au.	4 45	4
22	Sequens ipsarum	p25	0	Au.	14 30	4
23	Antecēdes duarū, quæ sunt apud caudā	p21	50	Au.	2 10	3
24	Sequens ipsarum	p26	20	Au.	2 0	3
25	Antecēdes de quatuor, q̄ sūt in boreali	p26	50	bor.	2 20	4
26	Australis reliquarū triū (caudæ parte	p28	40	bor.	5 0	5
27	Media ipsarum	p27	20	bor.	2 50	5
28	Borealis ipsarum	p28	40	bor.	4 20	5
Capricorni * 28.		Magnitudinis *				
		Tertia 4				
		Quarta 9				
		Quinta 9				
		Sexta 6				
Aquarij constellatio 32 ^a .						
Aquarius						
1	Quæ est in capite Aquarij	xxx0	20	bor.	15 45	5
2	Fulgēs duarū, quæ sūt in humero dextro	xxx6	20	bor.	11 0	3
3	Quæ sub ipsa obscurior	xxx5	10	bor.	9 40	5
4	Quæ in humero sinistro	p26	30	bor.	8 50	3
5	Quæ sub ipsa in scapula & q̄si sub axilla	p27	20	bor.	6 15	5
6	Sequēs de tribus, quæ sūt i uestimēto ma	p27	40	bor.	5 30	3
7	Media ipsarum (nus sinistra	p16	10	bor.	8 0	4

	Longitudo	Latit.	Mag.
	G M	G M	
8 Antecedens de tribus	14 40	bor. 8 40	3
9 Quæ in cubito dextro	9 30	bor. 8 45	3
10 Borealis de tribus, quæ sunt in extremitate manus dextræ	11 40	bor. 10 45	3
11 Antecedens duarum reliquarum & borealis	12 0	bor. 9 0	3
12 Sequens ipsarum	13 20	bor. 8 30	3
13 Præcedens duarum contiguarum, quæ sunt in	6 10	bor. 3 0	4
14 Sequens ipsarum (dextro uertebro)	7 0	bor. 3 10	5
45 Quæ in dextro uertebro	8 40	Au. 0 50	4
16 Australis duarum quæ sunt in sinistro uerte	1 40	Au. 1 40	4
17 Borealis ipsarum (bro)	3 10	bor. 0 15	6
18 Australis duarum quæ sunt in tibia dextra	11 40	Au. 7 30	3
19 Borealis ipsarum & est sub poplite	11 20	Au. 5 0	4
20 Quæ in posteriori sinistri cruris parte	4 40	Au. 5 40	5
21 Australior duarum quæ sunt in tibia sinistra	8 20	Au. 10 0	5
22 Borealiior ipsarum & est sub genu	7 50	Au. 9 0	5
23 Antecedens duarum quæ sunt in ipso aquæ fluxu à manu	15 0	bor. 2 0	4
24 Quæ istam ex austro sequitur	14 50	bor. 0 10	4
25 Adhuc quæ ista sequitur & est post flexum	17 40	Au. 1 10	4
26 Quæ istam adhuc sequitur	20 0	Au. 0 30	4
27 Quæ est in flexu à meridie istius	20 30	Au. 1 40	4
28 Borealiior duarum quæ adhuc à meridie i	19 0	Au. 3 30	4
29 Australior ipsarum (stius sunt)	19 50	Au. 4 10	4
30 Solitaria ad meridiem istarum	20 50	Au. 8 15	5
31 Antecedens duarum contiguarum post ipsam	22 20	Au. 11 0	5
32 Sequens ipsarum	23 10	Au. 10 50	5
33 Borealis de tribus, quæ sunt in conuolutione	21 40	Au. 14 0	5
34 Media de tribus (sequenti)	22 10	Au. 14 45	5
35 Sequens ipsarum	23 10	Au. 15 40	5
36 Borealis de tribus, quæ deinceps similiter sunt	17 0	Au. 14 10	4
37 Media ipsarum	18 20	Au. 15 45	4
38 Australior ipsarum (qua conuolutione)	17 30	Au. 15 0	4
39 Præcedens de tribus, quæ sunt in reli	11 50	Au. 14 45	4
40 Australior reliquarum duarum	12 20	Au. 15 20	4
41 Borealiior ipsarum	23 13	Au. 14 0	4
42 Aquæ ipsius ultima & est in ore Piscis	0 0	Au. 20 20	1
Magnitudinis *			
Primæ 1			
Tertiæ 9			
Quartæ 18			
Quintæ 13			
Sextæ 1			
Informata circa Aquarium.			
1 Præcedens de tribus, quæ flexum, id est, curuaturam	26 40	Au. 13 30	4
2 Borealiior reliquarum duarum (aquæ sequuntur)	29 40	Au. 14 40	4
3 Australior ipsarum	29 0	Au. 18 15	4
Stellæ tres maiores quam quartæ magnitudinis.			
Piscium			

		Longitudo		Latit.	Mag.
		G M		G M	
Piscium constellatio 33 ^a .					Pisces
1	Quæ in antecedentis Piscis ore	21 40	bor.	9 15	4
2	Australior duarū quæ sūt in carneo eius	24 10	bor.	7 30	4
3	Borealiior ipsarum	26 0	bor.	9 20	4
4	Antecedens duarum quæ sunt in dorso	28 10	bor.	9 30	4
5	Sequens ipsarum	20 40	bor.	7 30	4
6	Antecedens duarū quæ sunt in uentre	26 0	bor.	4 30	4
7	Sequens ipsarum	29 40	bor.	3 30	4
8	Quæ est in cauda Piscis eiusdem	6 0	bor.	6 20	4
9	Prima post cauda in lino	11 0	bor.	5 45	6
10	Sequens ipsam	13 0	bor.	3 45	6
11	Antecedēs de tribus splēdidis, q̄ dein-	17 10	bor.	2 15	4
12	Media ipsarum (ceps sunt	20 10	Au.	1 10	4
13	Sequens de tribus	23 0	Au.	1 0	4
14	Borealiū duarū paruarū, quæ sub ipsis in	22 30	Au.	2 0	6
15	Australior ipsarum (flexu sunt	23 20	Au.	5 0	6
16	Præcedens de tribus quæ sunt post flexū	26 30	Au.	2 20	4
17	Media ipsarum	28 20	Au.	4 40	4
18	Sequens ipsarum	0 40	Au.	7 45	4
19	Quæ est in nodo unius lini ad alterū (no	2 30	Au.	8 30	3
20	Antecedēs earū q̄ sūt a nodo i boreali li	0 30	Au.	1 40	4
21	Australis de tribus quæ deinceps post	0 2	bor.	1 45	5
22	Media ipsarum (ipsam sunt	0 40	bor.	5 20	3
23	Borealis de trib. & est in extremitate caud.	0 30	bor.	9 0	4
24	Borealiior duarū quæ sunt in ore piscis	2 0	bor.	21 45	5
25	Australior ipsarum (sequentis	1 40	bor.	21 45	5
26	Sequens de tribus paruis q̄ sunt in capite	28 40	bor.	20 0	6
27	Media ipsarum	27 40	bor.	19 50	6
28	Antecedens ipsarum	27 0	bor.	23 0	6
29	Præcedēs de trib. q̄ in australi spina, post	25 40	bor.	14 20	4
30	Media ipsarum (cubitū Andromedæ	26 40	bor.	13 15	4
31	Sequens ipsarum	27 40	bor.	12 0	4
32	Borealiior ipsarum quæ sunt in uentre	2 10	bor.	17 0	4
33	Australior ipsarum	29 50	bor.	15 20	4
34	Quæ est in spina sequenti iuxta caudam	0 0	bor.	11 45	4
		Magnitudinis *			
		Tertia 2			
¶ Piscium * 34.		Quarta 22			
		Quinta 3			
		Sexta 7			
Informata quæ circa pisces sunt					
1	Præcedens de duabus borealibus quadrilateræ figuræ quæ est sub				
	Pisce antecedente	1 10	Au.	2 40	4
2	Sequens ipsam	2 15	Au.	2 30	4
3	Præcedens australis lateris	0 40	Au.	5 50	4
4	Sequens australis lateris	2 20	Au.	5 30	4
Stellæ quatuor magnitudinis quartæ.					

Magni

		Longitudo		Latit.		Mag.		
		G	M	G	M			
¶ Zodiaci * 346.	Magnitudinis * Primæ 5 Secundæ 9 Tertiæ 64 Quartæ 133 Quintæ 105 Sextæ 27 Nebul. 3	Extra numerum hunc 346. sunt.					Circinnus splendida 1 occultæ 2	
		Ceti constellatio 34 ^a .						
		1	Quæ in extremitate naris	Y17	40	Au.	7	45 4
		2	Sequens de tribus quæ sunt in rictu, & est in extrema maxilla	Y17	40	Au.	11	20 3
		3	Media ipsarum & est in ore medio	Y12	40	Au.	11	30 3
		4	Præcedens de tribus & est in mento	Y10	30	Au.	14	0 3
5	Quæ est in supercilio & in oculo	Y10	10	Au.	8	10 4		
6	Borealis hac & est in capillis	Y12	40	Au.	6	20 4		
7	Præcedens hanc, & est quasi in iuba	Y7	20	Au.	4	10 4		
8	Borealis antecedentis lateris quadrilateræ figuræ quæ est in pectore	Y3	0	Au.	24	30 4		
9	Australis antecedentis lateris	Y3	20	Au.	28	0 4		
10	Borealis sequentis lateris	Y6	40	Au.	25	10 4		
11	Australis sequentis lateris	Y7	0	Au.	27	30 3		
12	Media de tribus quæ sunt in corpore	X22	0	Au.	25	20 3		
13	Australis ipsarum	X23	0	Au.	30	50 4		
14	Borealis de tribus	X25	0	Au.	20	0 3		
15	Sequens duarum quæ sunt iuxta caudā	X19	40	Au.	15	40 3		
16	Antecedens ipsarum	X15	0	Au.	15	40 3		
17	Borealis sequentis lateris figuræ quadrilateræ quæ est iuxta caudā	X11	0	Au.	11	40 5		
18	Australis sequentis lateris (tertiæ quæ est iuxta caudā)	X10	40	Au.	13	40 5		
19	Borealis præcedentis lateris (iuxta caudā)	X9	20	Au.	13	0 5		
20	Australis præcedentis lateris	X9	0	Au.	14	0 5		
21	De duabus quæ sunt in extremis caudulis, quæ in boreali est	X4	40	Au.	9	40 3		
22	Quæ in extrema australi caudula	X5	40	Au.	20	20 3		
		Orion.						
		Orionis constellatio 35 ^a .						
1	Nebulosa quæ in capite Orionis est	♄27	0	Au.	16	30 Nebulosa		
2	Splendida quæ in humero dextro & est	♄2	0	Au.	17	0 1 Mi. * ♂♂		
3	Quæ in humero sinistro (subruffa)	♄20	20	Au.	17	30 2 ♂24.0		
4	Quæ sub ista sequitur	♄25	0	Au.	18	0 4 Mi.		
5	Quæ est in cubito dextro	♄4	20	Au.	14	30 4		
6	Quæ in brachio dextro	♄6	20	Au.	11	50 6		
7	Sequens & bina australis lateris figuræ quadrilateræ quæ est in extremitate manus dextræ	♄6	30	Au.	10	0 4		
8	Antecedens australis lateris	♄6	0	Au.	9	45 4		

Collorobo, id
est, summitate
clauæ seu trun-
ci dextra quæ
gestat Orion.

		Longitudo		Latit.		Mag.
		G	M	G	M	
9	Sequens borealis lateris	117	20	Au.	8 15	6
10	Præcedens borealis lateris	116	40	Au.	8 15	6
11	Præcedēs de duab. quæ sunt in colloro	111	40	Au.	3 45	5
12	Sequens ipsam (bo)	114	40	Au.	4 15	5
13	Sequēs de quatuor q̄ sūt in scapula qua	127	50	Au.	19 40	4
14	Præcedens istam (si ad rectā lineā	126	20	Au.	20 0	6
15	Quæ adhuc hanc præcedit	125	20	Au.	20 20	6
16	Reliqua & antecedens de quatuor	124	10	Au.	20 40	5
17	Borealissima earū q̄ sunt in pelle mans	120	30	Au.	8 0	4
18	Secunda à borealissima (sinistræ	119	20	Au.	8 10	4
19	Tertia à borealissima	118	0	Au.	10 15	4
20	Quarta à borealissima	116	20	Au.	12 50	4
21	Quinta à borealissima	115	10	Au.	14 15	4
22	Sexta à borealissima	114	50	Au.	15 50	3
23	Septima à borealissima	114	50	Au.	17 10	3
24	Octaua à borealissima (in pelle	115	20	Au.	20 20	3
25	Reliqua & australissima earum quæ sunt	116	20	Au.	21 30	3
26	Antecedēs de trib. quæ sunt in cingulo	125	20	Au.	24 10	2
27	Media ipsarum	127	20	Au.	24 50	2
28	Sequens de tribus	128	10	Au.	25 40	2
29	Quæ in ensis capulo	123	50	Au.	25 50	3
30	Borealis de trib. cōiunctis quæ sunt in	126	30	Au.	28 20	4
31	Media ipsarum (ensis extremitate	126	40	Au.	29 10	3
32	Australis ipsarum	127	0	Au.	29 50	3
33	Sequēs de duab. quæ sunt sub ensis ex-	127	40	Au.	30 40	4
34	Præcedens ipsarum (tremitate	126	30	Au.	30 50	4
35	Splēdida q̄ est in extrēitate pedis cōmu-	119	50	Au.	31 30	1
36	Borealis ipsa supra talū in tibia (nis	121	0	Au.	30 15	4
37	Exterior sub sinistro calcaneo (cū aqua	123	20	Au.	31 10	4
38	Quæ sub dextro in sequenti genu	110	10	Au.	33 30	3

Orionis * 38.	Magnitudinis *	
	Primæ	2
	Secundæ	4
	Tertiæ	8
	Quartæ	15
	Quintæ	3
	Sextæ	5
	Nebulosa	1

Amnis constellatio 362.

Amnis seu Eridanus

1	Quæ post illā quæ est in extremo pede Orionis in prin- pio fluuij (nis	118	20	Au.	31 50	4	Ma.
2	Borealis hac in flexu iuxta surā Orio	118	50	Au.	28 15	4	
3	Sequēs de duab. quæ post istā deinceps	118	0	Au.	29 50	4	
4	Præcedens ipsarum (sunt	114	40	Au.	28 15	4	
5	Sequēs duarū quæ rursus deinceps sunt	113	10	Au.	25 50	4	
6	Præcedens ipsarum	116	10	Au.	25 20	4	
7	Sequens de tribus quæ post ipsam sunt	116	20	Au.	26 0	5	
8	Media ipsarum	115	30	Au.	27 0	4	
9	Præcedens de tribus (distār	112	50	Au.	27 50	4	
10	Sequens de quatuor quæ parū deinceps	127	0	Au.	32 50	3	

		Longitudo		Latit.		Mag.
		G	M	G	M	
11	Præcedens istam	Y24	20	Au.	31 0 4	
12	Præcedens adhuc istam	Y24	10	Au.	28 50 3	
13	Præcedens de quatuor	Y22	0	Au.	28 0 3	
14	Sequens de quatuor q̄ parua deinceps	Y17	10	Au.	25 30 3	
15	Præcedens istam (distātia distat	Y14	50	Au.	23 50 4	
16	Præcedens adhuc istam	Y12	10	Au.	23 30 3	
17	Præcedens de quatuor	Y10	30	Au.	23 15 4	
18	Quæ in flexu fluuij est, primūq̄ t̄agit pe	Y5	10	Au.	32 10 4	
19	Sequens istam ctus Ceti	Y5	50	Au.	34 50 4	
20	Præcedēs de tribus quæ deinceps sunt	Y8	50	Au.	38 30 4	
21	Media ipsarum	Y13	50	Au.	38 10 4	
22	Sequēs de trib. (si quadrāgulū faciūt	Y17	30	Au.	39 0 4	
23	Borealis anteced. lateris de q̄tuor q̄ qua	Y21	20	Au.	41 20 4	
24	Australior antecedentis lateris	Y21	30	Au.	42 30 5	
25	Antecedens sequentis lateris (tuor	Y22	10	Au.	43 15 4	
26	Sequēs huius lateris & reliqua de qua	Y24	40	Au.	43 20 4	
27	Boreali sede duab. cōtiguīs quæ ab istis	Y4	10	Au.	50 20 4	♂
28	Australior ipsarum (ad ortū distant	Y5	0	Au.	51 45 4	♂
29	Sequēs duarū quæ deinceps post flexū	Y28	10	Au.	53 50 4	
30	Præcedens ipsarum (sunt	Y25	50	Au.	53 10 4	
31	Sequēs de trib. quæ deinceps in nōnūl	Y17	50	Au.	53 0 4	
32	Media ipsarum (la distantia sunt	Y14	50	Au.	53 30 4	
33	Præcedens earum	Y11	50	Au.	52 0 4	
34	Vltima fluuij & est splendida	Y0	10	Au.	53 30 1	* ♀ 2

Amnis * 34. { Magnitudinis *
 Primæ 1
 Tertie 5
 Quartæ 26
 Quintæ 2

Leporis constellatio 37.

Lepus

1	Borealis antecedētis lateris quadrāgu-	♂19	0	Au.	35 0 5	♂ 13.40.
2	Australis antecedētis lateris (se figure	♂19	50	Au.	36 30 5	
3	Borealis sequētis lateris (quæ in au	♂21	20	Au.	35 40 5	
4	Australis. sequentis lateris (ribus	♂21	20	Au.	36 40 5	
5	Quæ in mento est	♂19	10	Au.	39 15 4	Ma.
6	Quæ in extremitate anterioris sinistri	♂16	10	Au.	45 15 4	Ma.
7	Quæ in medio corpore (pedis	♂25	50	Au.	41 30 3	
8	Quæ sub uentre	♂24	50	Au.	44 20 3	
9	Boreali or duarū quæ sūt in posteriorib.	♂1	0	Au.	44 0 4	Ma.
10	Australior ipsarum (pedibus	♂29	0	Au.	45 50 4	Ma.
11	Quæ in lumbis	♂0	0	Au.	38 20 4	Ma.
12	Quæ in extremitate caudæ.	♂11	40	Au.	38 10 4	Ma.

Leporis * 12. { Magnitudinis *
 Tertie 2
 Quartæ 6
 Quintæ 4

Canis constellatio 38.

Canis

1	Quæ in ore fulgētissima est, & uocat ca	♂17	40	Au.	39 10 1	* 2 ♂
2	Quæ in dorso (nis & est subruſta	♂19	40	Au.	35 0 4	

		Longitudo		Latit.		Mag.
		G	M	G	M	
3	Quæ in capite	II 21	20	Au.	36 30	5
4	Borealis duarum quæ sunt in collo	II 23	20	Au.	37 45	4
5	Australis ipsarum	II 25	20	Au.	40 0	4
6	Quæ in pectore	II 20	30	Au.	42 40	5
7	Borealis duarum quæ sūt in genu dextro	II 16	10	Au.	41 15	6
8	Australis ipsarum	II 16	0	Au.	42 30	5
9	Quæ in extremitate anterioris pedis	II 11	0	Au.	41 20	3
10	Antecedens quæ sunt in genu sinistro	II 14	20	Au.	46 30	5
11	Sequens ipsarum	II 16	10	Au.	45 50	5
12	Sequens duarum quæ sunt in humero sinistro	II 24	40	Au.	46 10	4
13	Præcedens ipsarum	II 21	40	Au.	47 0	5
14	Quæ est in cruris sinistri radice	II 26	40	Au.	48 45	3 Mi.
15	Quæ sub ventre inter crura	II 23	40	Au.	51 30	3
16	Quæ sub poplite pedis dextræ	II 23	0	Au.	55 10	4
17	Quæ in extremitate pedis dextræ	II 9	40	Au.	53 45	3
18	Quæ in cauda	II 2	10	Au.	50 40	3 Mi. II 2. 10

¶ Canis * 18.	Magnitudinis *	
	Primæ	1
	Tertiæ	5
	Quartæ	5
	Quintæ	6
	Sextæ	1

Informatæ circa Canem.

1	Quæ in septentrione capite Canis	II 19	30	Au.	25 15	4
2	Australissima de quatuor quæ sunt sub posterioribus pedibus quasi ad rectam lineam	II 10	0	Au.	61 30	4
3	Borealiior hac	II 11	20	Au.	58 45	4
4	Borealiior adhuc ista	II 13	0	Au.	57 0	4
5	Reliqua & borealiior de quatuor	II 14	10	Au.	56 0	4
6	Præcedens de tribus quæ sunt ad occalum rerum istarum 4. quasi ad rectam lineam	II 27	0	Au.	55 30	4 II 27
7	Media ipsarum	II 0	20	Au.	57 40	4
8	Sequens ipsarum	II 2	20	Au.	59 50	6
9	Sequens de duab. splendidis quæ sunt sub	II 29	0	Au.	59 40	2 II 20. II
10	Præcedens ipsarum (istis)	II 26	0	Au.	57 40	2
11	Reliqua & australior prædictis	II 22	10	Au.	59 30	4

Stellæ 11. quarum secundæ magnitudinis duæ, quartæ novem

Præcanis constellatio. 39.

Præcanis

1	Quæ in collo (præcanis)	II 25	0	Au.	14 0	4
2	Fulgens quæ est in posteriorib. & uocat	II 29	30	Au.	16 10	1 * 0

Stellæ duæ, quarum primæ magnitudinis una, quartæ una.

Præcanis * 2.	Magnitudinis *	
	Prime	1
	Quartæ	1

Argi constellatio 40.

Argus

1	Præcedens duarum quæ sunt in extremita	II 10	20	Au.	42 30	5
2	Sequens earum (te nauis)	II 14	20	Au.	43 20	3
3	Borealiior duarum cōtiguarum quæ sūt supra	II 8	50	Au.	45 0	4
4	Australior ipsarum (scutulū in puppi)	II 8	40	Au.	46 0	4

		Longitudo		Latit.		Mag.
		G	M	G	M	
5	Præcedens istarum	265	20	Au.	45 30	4
6	Splendida quæ est in medio scutulo	266	20	Au.	47 15	3
7	Præcedens de tribus quæ sunt sub scutulo	265	20	Au.	49 30	4
8	Sequens ipsarum	269	20	Au.	49 50	4
9	Media ipsarum	268	30	Au.	49 15	4
10	Quæ in chignisco siue anserulo est	2614	0	Au.	49 50	4
11	Borealiior duarum quæ sunt in carina puppis	264	0	Au.	53 0	4
12	Australior ipsarum	264	0	Au.	58 40	3
13	Borealiior earum quæ sunt in foris puppis	2610	0	Au.	55 30	5
14	Præcedens de tribus quæ deinceps sunt	2612	10	Au.	58 40	5
15	Media ipsarum	2613	40	Au.	57 15	4
16	Sequens ipsarum	2616	30	Au.	57 45	4
17	Splendida quæ istas in foris sequitur	2611	10	Au.	58 40	2
18	Præcedens de duab. obscuris, quæ sunt	2618	10	Au.	60 0	5
19	Sequens istam (sub splendida	2621	0	Au.	59 20	5
20	Præcedens de duab. quæ sunt supra splen	2623	10	Au.	56 40	5
21	Sequens istam (didam dictam	2624	20	Au.	57 40	5
22	Borealiior de trib. quæ sunt in scutulis &	265	40	Au.	51 30	4
23	Media ipsarum (est quasi in Antenna	266	10	Au.	55 40	4
24	Australis de tribus	264	0	Au.	57 10	4
25	Borealiior de duabus cõtiguis quæ sunt	269	10	Au.	60 0	4
26	Australior ipsarum (sub istis	269	0	Au.	61 15	4
27	Australis de duabus, quæ sunt in medio	270	10	Au.	51 40	3
28	Borealiior ipsarum (malo	2629	20	Au.	49 0	1
29	Præcedens de duabus quæ sunt in extre.	2628	0	Au.	43 20	4
30	Sequens ipsarum (mitate mali	2629	0	Au.	43 30	4
31	Quæ est sub tertia & sequens scutulum	2615	10	Au.	54 30	2
32	Quæ in abscissione fororum est	2617	30	Au.	51 15	2
33	Quæ inter gubernacula in carina	2621	10	Au.	63 0	4
34	Sequens ipsam obscurior	2619	0	Au.	64 30	6
35	Splendida sequens istam sub foris (carina	260	0	Au.	63 50	2
36	Splendida quæ ad meridiem illis est inferior	268	30	Au.	69 40	2
37	Antecedens de tribus quæ istam sequuntur	2615	10	Au.	65 40	2
38	Media ipsarum	2621	20	Au.	65 50	3
39	Sequens de tribus	2626	0	Au.	65 20	2
40	Præcedens de duab. sequentibus, has, iuxta	2621	0	Au.	62 50	3
41	Sequens ipsarum (abscissionem	2628	0	Au.	62 15	3
42	Antecedens de duab. quæ sunt in boreali &	264	0	Au.	65 50	4
43	Sequens ipsarum (præcedenti gubernaculo	2620	10	Au.	65 40	3
44	Præcedens duarum reliquarum in gubernaculo	2617	10	Au.	75 0	1
45	Reliqua sequens ipsam (uocat Canopus	2629	0	Au.	71 45	3
Magnitudinis *						
Primæ		1				
Secundæ		7				
Tertiæ		10				
Quartæ		19				
Quintæ		7				
Sextæ		1				

Anserulo pars est prore in qua anchoræ suspenduntur, quæ et carinæ principium est. Aliq. uero sūt, qui potius chigniscum extre-
mā puppi par-tem appellant ad quam ligna prominētia ex utraque parte puppis adne-ctuntur.

		Longitudo		Latit.		Mag.
		G	M	G	M	
Corui constellatio. 43 ^a .		Coruus				
1	Quæ in rostro communis cum Hydro	15	20	Au.	21 40	3
2	Quæ est in collo iuxta caput	14	20	Au.	19 40	3
3	Quæ in pectore	16	40	Au.	18 10	5
4	Quæ in antecedente dextraq; ala	17	30	Au.	14 50	3
5	Præcedens de duabus quæ sunt in ala se	16	40	Au.	12 30	3
6	Sequens ipsarum (quenti	17	0	Au.	11 45	4
7	Quæ i extræo pede cõmunis cū Hydro	20	30	Au.	18 10	3
		Magnitudinis *				
Corui * 7.		Tertix 5				
		Quartæ 1				
		Quintæ 1				
Centauri constellatio. 44 ^a .		Centaurus				
1	Australissima de quatuor quæ sunt in	10	30	Au.	21 40	5 Ma.
2	Borealis ipsarum (capite	10	0	Au.	13 50	5 Ma.
3	Antecedens de duab. reliquis & medijs	9	10	Au.	20 30	4 Ma.
4	Sequens ipsarū & reliqua de quatuor	10	0	Au.	20 0	5 Ma.
5	Quæ in sinistro antecedentiq; humero	6	10	Au.	15 40	3
6	Quæ in humero dextro	15	40	Au.	22 30	3
7	Quæ in sinistra scapula	9	10	Au.	17 30	4
8	Borealis de duabus præcedentib. quæ	18	10	Au.	22 20	4 in clippeo
9	Australior ipsarum (sunt in Tyrso	19	10	Au.	23 45	4
10	De reliquis duabus quæ est in extremo	22	0	Au.	18 15	4
11	Reliqua & australior hac (Tyrsi	22	30	Au.	20 50	4
12	Præcedens de tribus quæ sunt in dextro	13	20	Au.	28 20	4 Ma.
13	Media ipsarum (latere	14	0	Au.	29 20	4 Ma.
14	Sequens ipsarum	15	10	Au.	28 0	4 Ma.
15	Quæ est in dextro brachio	16	20	Au.	26 30	4 Ma.
16	Quæ in dextro cubito	22	50	Au.	25 15	3
17	Quæ i extremitate manus dextræ (poris	27	30	Au.	24 0	4
18	Splendida q̄ est in cõiunctiõe humani cor	18	0	Au.	33 30	3 Ma.
19	Sequens de duab. obscuris, quæ sunt bo	17	40	Au.	31 0	5
20	Præcedens ipsarum (realiores hac	16	50	Au.	33 0	5
21	Quæ est in principio scapulæ	12	10	Au.	34 50	5
22	Antecedens hanc in dorso equi	9	0	Au.	37 40	5
23	Sequens de tribus quæ sunt in lumbis	5	50	Au.	40 0	3
24	Media ipsarum	5	0	Au.	43 0	4
25	Antecedens ipsarum	2	40	Au.	44 0	5
26	Præcedens de duab. cõtiguïs quæ sunt in	2	40	Au.	46 10	3
27	Sequens ipsarum (in crure dextro	3	30	Au.	46 45	4
28	Quæ in pectore sub axilla equi	18	20	Au.	42 45	4
29	Præcedens de duab. quæ sunt sub uentre	16	20	Au.	43 0	2 ♀ 24
30	Sequens ipsarum	17	40	Au.	43 45	3
31	Quæ est in poplite pedis dextri	10	0	Au.	51 10	2 * ♀ 24
32	Quæ est in talo eiusdem pedis	15	20	Au.	51 40	2
32	Quæ sub poplite sinistri pedis	6	20	Au.	55 10	4
34	Quæ in sura eiusdem pedis	11	10	Au.	55 20	2
35	Quæ in extræo anterioris dextri pedis	8	20	Au.	41 10	1 * ♂ 24
		R 4 36				

		Longitudo		Latit.		Mag.	
		G	M	G	M		
36	Quæ in genu sinistri pedis	(de	24 10	Au.	45 20	2	
37	Quæ est extra sub dextro posteriore pe	24 40		Au.	49 10	4	
		Magnitudinis *					
Centauri * 37.	Primæ	1					
	Secundæ	5					
	Tertiæ	7					
	Quartæ	16					
	Quintæ	8					
Fera constellation. 45.				Fera lupus			
1	Quæ in extrêo polter. pede apd' manū	28 0		Au.	24 50	3	
2	Quæ in poplite eiusdē pedis (Cētauri	25 50		Au.	29 10	3	
3	Præcedēs de duab. quæ sunt in scapula	m1 0		Au.	21 15	4	
4	Sequens earum	m4 10		Au.	11 0	4	
5	Quæ in medio fera corpore	m3 0		Au.	25 10	4	
6	Quæ in uentre sub latere	m0 10		Au.	27 0	5	
7	Quæ in crure	m0 40		Au.	29 0	5	
8	Borealis de duab. quæ sunt iuxta uer	m4 40		Au.	28 30	5	
9	Australior ipsarum (tebrum	m3 40		Au.	30 10	5	
10	Quæ in extremis lumbis	m5 40		Au.	33 10	5	
11	Australis de tribus quæ sunt in extrema	22 0		Au.	31 20	5	
12	Media ipsarum (cauda	24 50		Au.	30 30	4	
13	Borealis ipsarum	23 0		Au.	29 20	4	Ma.
14	Australior de duabus quæ sunt in collo	m8 50		Au.	17 0	4	
15	Borealis ipsarum	m9 20		Au.	15 20	4	Ma.
16	Præcedens de duabus quæ sunt in rictu	m5 40		Au.	13 20	4	
17	Sequens ipsarum	m6 40		Au.	11 50	4	
18	Australior de duabus quæ sunt in ante	27 10		Au.	11 50	4	Ma.
19	Borealis ipsarum (riore pede	26 30		Au.	10 0	4	Ma.
		Magnitudinis *					
Lupi * 19.	Tertiæ	2					
	Quartæ	11					
	Quintæ	6					
Turribili constellation 46.				Turribulum			
1	Borealis de duabus quæ sunt in basi	m27 40		Au.	22 40	5	
2	Australior ipsarum	3 10		Au.	25 45	4	
3	Quæ est in medio aræ	m26 20		Au.	26 30	4	Ma.
4	Borealis de tribus quæ sunt in foco	m20 40		Au.	33 0	5	
5	Australior reliquarū & cōgruarū dua	m25 10		Au.	34 10	4	Ma.
6	Borealis ipsarum (rum	m25 0		Au.	33 20	4	
7	Quæ est in extremitate	m20 50		Au.	34 15	4	L. 31. 15
		Magnitudinis *					
Turribili * 7.	Quartæ	5					
	Quintæ	2					
Coronæ australis constellation 47.				Australis corona			
1	Antecedens extra australem arcum	9 10		Au.	21 30	4	L. 24. 30
2	Quæ ipsam sequitur & est in corona	11 40		Au.	21 0	5	
3	Quæ istam sequitur	13 10		Au.	23 0	5	
4	Sequens adhuc istam	14 50		Au.	20 0	4	

		Longitudo		Latit.		Mag.
		G	M	G	M	
5	Quæ post istā est ante Sagittarij genu	16	10	Au.	18 30	5
6	Quæ post istā est borealior q̄ fulgēs q̄	17	0	Au.	17 10	4
7	Borealior hac (est in genu	16	20	Au.	16 0	4
8	Adhuc borealior ista (boreali arcu	16	30	Au.	15 10	4
9	Sequēs de duabus præcedentib. istā in	15	10	Au.	15 20	6
10	Præcedens de duabus obscuris	14	40	Au.	14 50	6
11	Hanc etiam satis præcedens	11	50	Au.	14 40	5
12	Adhuc istam præcedens	9	40	Au.	15 50	5
13	Reliqua & australior quā prædicta	9	10	Au.	18 30	5

Magnitudinis *	
Coronæ	Quartæ 5
Australis * 13.	Quintæ 6
	Sextæ 2

Piscis australis constellatio 48^a.

Piscis australis

1	Quæ est i ore, est eadē cū principio aque	7	0	Au.	23 0	1	*
2	Præcedēs de trib. q̄ sūt in australi capi-	0	40	Au.	20 20	4	
3	Media ipsarum tis circūferentia	4	10	Au.	22 15	4	
4	Sequens de tribus	5	20	Au.	22 30	4	
5	Quæ est ad branchias	4	20	Au.	16 15	4	Ma.
6	Quæ in dorsali australi q̄ spina	25	10	Au.	19 30	5	
7	Sequens de duabus quæ sunt in ventre	1	10	Au.	15 10	5	
8	Antecedens ipsarum	28	50	Au.	14 40	4	
9	Sequēs de tribus quæ sunt in boreali spi	25	10	Au.	15 0	4	
10	Media ipsarum (na	21	50	Au.	16 30	4	
11	Præcedens de tribus	21	0	Au.	18 10	4	
12	Quæ in extrema cauda	20	10	Au.	22 15	4	

Magnitudinis *	
Piscis	Primæ 1
Australis * 12.	Quartæ 9
	Quintæ 2

Informata quæ circa Piscem australem sunt.

1	Præcedēs de trib. splēdidis anteceden	8	0	Au.	22 20	3	Mi.
2	Media ipsarum tibus Piscem	11	10	Au.	22 10	3	Mi.
3	Sequens de tribus	14	0	Au.	21 10	3	Mi.
4	Præcedens hanc & est obscura	12	0	Au.	12 50	5	
5	Australior de duab. reliquis quæ sunt in	13	50	Au.	17 0	4	
6	Borealis ipsarum (septentrione	13	50	Au.	14 50	4	

Stellæ sex quarum tertiæ magnitudinis tres quartæ 2. quintæ una.

Magnitudinis *		Magnitudinis *	
¶ Australis	Primæ 7	Sunt autem omnes stelle tū boreales tū australes 1022. Quarū	Primæ 15
partis * 316.	Secundæ 18		Secundæ 45
	Tertiæ 63		Tertiæ 208
	Quartæ 164		Quartæ 474
	Quintæ 54		Quintæ 217
	Sextæ 9		Sextæ 49
	Nebulosæ 1		Obscuræ 9
			Nebulosæ 5
			Et cincinnus

De lactei circuli situ.

Cap. II.

Sed non erraticarum quidem stellarum ordo sic nobis expositus sit, nunc autem consequenter quæ de situ lactei circuli dicuntur quam maximè possibile sit, & ut singulas obseruauimus partes, conabimur particulares eius apparentias figurare, quod igitur lacteus hic circulus non simpliciter circulus, sed zona quædam est quasi colorem tota rerinens lactis, unde nomen quoque sibi attributum est, quodque zona huiusmodi non æqualis & regulata est, sed et latitudine & colore, et stellarum frequentia, & situ denique differens atque uaria, & quod duplex in quibusdam partibus, ipso etiam uisu facile perspicitur, particulariora uero quibus curiosa obseruatione opus est, sic se habere inuenimus. Duplex igitur zonæ pars alteram quidem habet coniunctam usque ad thuribulum, alteram uero usque ad auem gallinam. Et præcedens quidem zona nequaquam alteri copulat, defectus enim habet in coniunctionibus tam ad thuribulum quam ad auem, sequens autem reliquæ lactei circuli parti coniuncta est, & unā efficit zonā per quā propè qui per mediam ipsam proximè maximus describitur circulus pertransit, de qua primò uerba faciemus, ab australissimis partibus eius incipientes. ¶ Quæ igitur per pedes Centauri feruntur rariores obscurioresque sunt, & ea quidem, quæ in poplite posterioris dextri pedis est paulò australior est quam borealis linea lactis, similiter quæ in genu anteriore sinistro est, & quæ sub posteriore dextro talo. Quæ uero in posteriore sinistro brachio aspiciunt, ea in medio lacte collocata est. Sed illa quæ in eodē talo inuenitur, & quæ in anteriore dextro talo utroque distat ab extremitate australi ad septentrionē duabus proximè partibus quales maximus circulus habet 360. Sunt autem partes posteriorum pedum mediocriter densiores, deinde borealis quidem extremitas lactis 1.30. proximè gradus ab illa distat, quæ in fere lumbis est. Australis autem eam quidem intercipit, quæ in cōcauitate thuribuli est. De duabus uero continguis quæ in ipso igne sunt borealem tangit, & similiter australiorē de duabus quæ sunt in basi. ¶ Quæ uero est in boreali ignis parte, & quæ in igne medio collocatur, in ipso lacte utroque sitæ sunt, & partes rariores magis sunt, deinde borealis pars lactis tres Scorpionis spodyles intercipit, qui ad spiculum sunt, & succedentem spiculo nebu

losam cōuersionem, Meridionalis uero extremitas eam quidem tangit quæ in anteriori dextro talo Sagittarii, intercipit autem illam, quæ in manu sinistra est. Illa uero quæ in australi Sagittarii parte locatur, extra lac omnino est. Quæ autem in spiculo sagittæ cernitur, ea in medio lactis est. ¶ Quæ autem in boreali parte Sagittarii locantur in lacte ipsæ quoque sunt, distatque utraque paulò plus parte una ab alterutra lactis extremitate. Australis quidem à meridionali, borealis uero ab opposito. ¶ Sunt autem trium spondylū partes mediocriter densæ, partes autem quæ circa spiculum sunt crebræ nimium fumosæque conspiciuntur. ¶ Quæ uero deinceps sequuntur mediocriter rariores sunt, & ad aquilam usque tenduntur, eandem ferè seruantes latitudinem. ¶ Quæ in extremitate serpentis caudæ est, quā stellam ophiuchus habet in puro aëre collocatus, paulò plus uno gradu à precedente lactis extremitate distat. De fulgentibus uero, quæ sub ipsa sunt, duæ præcedentes in ipso lacte sitæ comperiuntur, & australior quidem uno gradu à succedente lactis extremitate distat, borealior uero duobus. ¶ Et succedens quidem de illis quæ sunt in dextro aquilæ humero eandem extremitatē tangit. Precedens autem intra intercipit, similiter etiam quæ præcedit splendida de illis quæ in ala sinistra sunt. Quæ uero in occipite fulget, & duæ quæ ad rectā lineā ipsius sunt extremitatē forme ipsæ quoque tangunt, paulum enim à tactu eius absunt. Post hæc tota sagitta in lacte intercipit, & quæ in spicu est, una parte ab orientali lactis extremitate, quæ uero in glyphide est duabus partibus ab orientali distat.

Gauric.

¶ In Glyphide sagittæ, id est, crena seu basi & concavitate ipsius sagittæ, loco uidelicet concauo, quæ nervus siue chorda arcus subingreditur.

¶ Sunt autem quæ iuxta aquilā conspiciuntur partes mediocriter densiores, reliquæ cōtramediocriter rariores. Lac uero deinceps ad auem tendit, & extremitas ipsius, ea quidem quæ est ad occasum & septentrionem terminatur inflexione tum à stella quæ in aui australi humero est, & ea quæ sub ipso in eadem ala locatur, tum à duobus quæ in australi pede sita sunt.

¶ Quæ uero ad ortus & meridiem est à stella (quæ in summitate pectinis australis pedis sita est) terminatur. Intercipitque duas quæ sub eadem ala extra formationē sunt duobus ppe gradibus

gradibus ab ipsa distantes, hæ partes iuxta alam sunt, & mediocriter densiores, quæ autem deinceps sunt huic zonæ cōiungunt, dēsioreſq; ualde sunt, & quasi ab alio principio perspiciuntur, inclinantur enim ad extremas alterius zone partes. Sed defectum iuxta illam faciētes, ex latere quidē in meridiano zonæ de qua nunc dicimus coniunguntur, quæ ualde rara in ipsa cōiunctione est, incipiunt autem densiores esse post defectum qui iuxta partem alteram est à splendida stella quæ in auis cauda, & ab ea quæ in boreali genu nebulosæ conuersionis collocat, deinde mediocriter flexæ usq; ad australe genu densiorem extendūt paulatim in rariis procedentem usq; ad Cephæi tyaram, disseparanturq; secundum latus septentrionale, tū australi stella de tribus, tum ea quæ tres istas sequitur, ubi duas etiam eminentias facit, alteram ad septentrionem & ortum, alteram ad meridiem atq; ortū similiter. Postea tota Cassiopeia, illa excepta quæ in summitate pedis est, à lacte comprehenditur, & extremitas quidem uersus meridiem terminat ab ea quæ est in capite Cassiopeæ, reliquæ uerò quæ iuxta hanc sunt omnes in lacte collocantur. Et partes quidē quæ ad extremitates sunt rarioreſ sunt lactis, quæ uerò in ipsa mediā Cassiopeia in longam crebritatem extendit.

¶ Deinceps autem dextræ Persei partes in lacte cōprehenduntur, & rursus latus quidē septentrionale quod rarissimū est stella quæ extra dexterum genu Persei sola locat terminat, meridionale uerò quod densissimum est tum splēdida in dextro latere sita, tum duæ sequentes de tribus quæ à meridie ipsius locabatur, continetur autem in ipso etiam nebulosa cōuersio, quæ in capulo est, & stellæ quæ in capite & quæ in humero dextro & quæ in dextera ulna est.

¶ Quadrilatera uerò figura quæ in dextero genu & quæ in eadem sura est in medio lacte locat, & stella quæ in dextero calcaneo sita est, ipsa quoq; paulo citra meridionale latus locatur, post hæc, Aurigæ zona tenditur fusionem lactis rationem ostendens, & stella quidem in sinistro humero locata quæ uocatur capra, & duæ quæ in dextero brachio sunt parum abest cum lactis extremitate, quæ uersus septentrionem ortumq; est cōtingant. ¶ Parua uerò quæ est supra sinistrum pedem in extremitate, hæc latus quod uersus occasum atq; meridiem est terminat. Quæ uerò super dexterum pedē est

medio gradu citra illud latus est, contiguet uerò quæ in sinistro brachio est quæq; hæc diuocantur in media zona sitæ sunt, deinceps etiam lac per pedes Geminorum fertur aliquantā crebritatem lōgamq; subostendēs in ipsis stellis, quæ sub extremitatibus pedum collocatur, & sequens quidem de tribus, quæ sub pede dextro aurigæ in recta linea sunt. ¶ Et sequens de duabus quæ est in orionis collaro, & de quatuor in extrema manu ipsius locatis, quæ à septentrione sunt, præcedentem lactis extremitatem terminant.

Gauric.

¶ In collaro, hoc est, in extremitate ac fastigio clauæ, quam dextra gestat orion.

¶ Quæ uerò in dextera manu aurigæ fulget, & quæ in extremitate sequentis pedis alterius succedētisq; Geminorum locatur citra sequens latus uno proximè gradu est. ¶ Reliquæ in extremitatibus pedū locatæ, in medio lacte sunt, hinc zona canem & caniculam pertransit, & caniculam quidē ad ortum totam non parū extra lac disseparat, canem uerò ad occasum, ipsum quoq; totū ferme extra existentem, stella enim quæ in dorso eius est quasi nebulosa quedam emittens tangit. ¶ Tresq; deinceps sequentes in collo ipsum canis parū deest quin tægat, quæ autē supra caput canis extra atq; remotius sola est citra orientalem extremitatem duabus partibus & mediā proximè locat, & est hæc effusio lactis tota mediocriter rarior. ¶ Post hæc per Argo lac fertur & borealis quidem atq; præcedens de his quæ in puppis clipeolo sunt extremitatē zone occidentalē terminat. Quæ autē in medio clipeolo est, et duæ quæ sub ipsa cōtingunt sunt, & quæ in principio fororū uersus gubernaculum splēdida est, & media de tribus quæ in carina est parū deest, quin latus idem attingant. ¶ Borealis autem de tribus, quæ in radice mali est absiden siue extremitatē terminat orientalem. ¶ Et splendida quidē in acrostolio locata citra idē latus per unum gradum est.

Gauric.

¶ In acrostolio locata, hoc est, in eminentia seu extremitate puppis.

¶ Quæ uerò sub clipeolo sequenti splendida in foris locat extra idē latus uno similiter gradu est, australis autē de duabus quæ in medio malo fulgēt, idem latus attingit. Duæ uerò splendide in eadem sectione carinæ locatæ citra extremitatē præcedentem duobus

duobus proximè gradib. sunt, hinc iam zona quæ per pedes Centauri transit lac copulatur, est autem & hæc effusio lactis per Argo mediocriter tenuis, magis enim iuxta clipeolum radicemq; mali & iuxta sectionem carinæ densatur, prædicta uerò zona defectu facto ad copulatam in thuribulo, ut diximus, indeq; incipiēs tres quidem spondyles à Scorpionis corpore interceptit, de tribus autem quæ sunt in corpore eam quæ sequitur extra extremitatem, occidē talem uerò uno gradu relinquit, quæ autē in quarto locatur spōdyli, in aëre puro inter duas zonas reperitur, equaliter proximè distans ab utraq; pauloq; plus parte una, deinceps zona præcedēs ad ortum seipsam uertit ar cui circuli similis, & præcedens quidem lactis latus per stellam, quæ in dextro genu ophiuchi est terminatur, sequēs autem per stellam quæ in tibia eiusdē præcedēs etiam de illis quæ in extremitate pedis eiusdē sunt, idē latus attingit, et deinceps occidē talem quidem extremitatem stella quæ sub ophiuchi ulna locatur terminant, orientalem uerò præcedens de duabus in eiusdē manus extremitate locatis. Hinc aër purus defectū occupat lactis, in quo duæ quæ sunt in cauda serpentis post illam quæ in summitate ipsius est collocatur, pars autem huius zone tortuosa et tenuis omnino effusionis & quasi aërea est, præterquā ubi tres incipiuntur spondyles. Hæc enim pars mediocriter condensatur, deinde post defectum aliud rursus principit lac efficit à quatuor stellis quæ dextrum ophiuchi humerū sequuntur, extremitatem quidem huius zone orientalem stella fulgens ipsam attingens sola iuxta caudam aquilæ locata terminat, oppositum uerò remotior prædictarū quatuor quæ ad septentrionem est hinc iam ipsa zona quamuis & rarior est & in angustum in præcedentib. partibus, quæ in rostro auis sunt, contrahitur, ita deficere uideatur, reliqua tamē eius pars rostro ad pectus auis, et latior est & densior satis, & stella quæ in collo ipsius auis locat in media crebritate sita est. Pars tamen quædam rara ad septentrionem paululum declinat & pars earum quæ à pectore sunt usq; ad stellam quæ in humero alæ dextræ locatur, & pars cōtignarum similiter quæ in extremitate pedis dexteri sunt, unde, ut diximus, purus ad alterā zonam à dictis auis ipsius stellæ defectus sit, usque ad splendidam quæ in cauda est.

De sphaera solida fabricanda. Cap. III.

Verum quæ à lacteo circulo apparent huiusmodi sitū habent, ut autem etiā sphaeræ solidam effigiem consequenter appositæ quæ faciamus, ad rationes, quæ de sphaera non erratarum stellarum expostæ sunt, quibus ipsa quoq; uelut erraticarum orbis, inuēta est, à motu primo ab ortu ad occasum in polis ipsius æquinoctialis circumduci regredit, tamen etiam in cōtrarium in zodiaci circuli polis, hoc pacto structuram & uiam constellationis suæ faciemus. ¶ Colorem huius sphaeræ grossiorem, ut ita dicā, adhibebimus, ut non diei sed noctis aëri magis in quo stellæ cernuntur similis sit. Capiemusq; in ipsa duo puncta quā exquisitè per diametrum opposita, quibus polis maximum circulum describemus, qui semper in superficie circuli per medium signorum futurus est, & huic ad rectos angulos alterum circulum per polos istius à cuius sectione altera duarū, quæ per primū sunt incipientes partiemur circulum, qui per mediū signorum est in partes 360. numeros in ipso ascribētes graduū per quocunq; utile uidebit. ¶ Deinde duos quadrilateros superficiebus circulos, & exactè undique tornatos, & ex materia solida ducibilisq; factos, minorem quidem a quo sphaera ipsa tangitur per totam superficiem concavam, paulo autē maiorem, per mediam conuexam superficiem signabimus, lineas producentes, quibus latitudines eorum exactè diuidantur, & per has lineas alia latera, quæ ab istis terminantur, ad medietatem circumferentiarum incidentes semicirculos in ipsis incisionibus, in 180. partes diuidemus. ¶ His ita factis minorem quidem circulum illum semper futurū supponentes, qui per utriusq; polos est, æquinoctialis dico atq; zodiaci & præterea per puncta solstitialia in dictæ incisionis superficie perforabimus diametraliter in medio iuxta extremitates incisionis paxillisq; ad captos in sphaera circuli per mediū polos ita firmabimus, ut per totam superficiem sphaericam facile possit circūduci, uerū ut permanens quidem initium constellationis fixarum capiamus, non enim cōmodum est in ipso huius sphaeræ zodiaco solstitialia & æquinoctialia puncta signare, cū stellarū distantiæ collocandarum non eadem ad ipsas seruentur. ¶ Fulgentissimā omniū ipsarum (eam dico quæ in ore canis est) in circulo qui ad rectos in zodiaco

In zodiaco angulos describere signabimus in parte que initium diuisionis fecit, gradusque adscribemus, quibus secundum latitudinem a circulo per medium distat uersus australe polum, deinde in singulis quoque aliarum consequenter per translationem circuli circa polos zodiaci, qui per incisionem diuisus est idipsum assignabimus, ac ducentes enim semper superficiem incisi lateris eius ad punctum circuli, qui per medium est, quod totidem distat gradibus a principio numerorum in gradu canis constituto, quot stella, quam scribere uoluimus secundum longitudinem distat a cane, peruenientesque ad punctum educti diuisique lateris quod rursus totidem a circulo qui per medium est gradibus distat, quot etiam stella in hac conscriptione accommodatius uel ad boreale uel ad australem polum zodiaci distat, locum stellae in ipso assignabimus, citrinum deinceps aut distinctum alium colorem commodè atque consequenter ad magnitudines singularum adhibentes, figuras tamen singularum formationum in singulis syderibus quam maxime simplices faciemus, solis lineis stellas comprehendentes, quae in eadem figura sunt, ipsaeque non multum ab uniuersali sphaera colore differentibus. Ne autem utilitas signationis ipsarum relinquatur, aut colorum magna uarietas effigiet, aut uarietatum similitudinem destruat, fiet autem nobis & intellectu, & memoratu facilis comparatio speculationis fixarum, si auescimus nudam cogitationem syderum in sphaerica effigie adhibere, inscribentes autem etiam lactei circuli situm locis atque figuris, aut praediximus.

¶ Preterea crebritate raritateque appositam maiorem etiam circulum semperque per meridianum futurum, minori (a quo sphaera continetur) accommodabimus, in polis qui iidem, cum aequinoctialis ipsius, poli fiunt. Haec enim puncta in maiore quidem atque meridiano, in terminis rursus incisi diuisique lateris, & super terram futuri diametraliter, ut possi, firmanda sunt, in minore uero qui per polos utriusque est in terminis diametralibus arcuum ab utroque zodiaci polo distantium gradus declinationis 23, 51. in paruis sectionibus circulorum immixtis paxillis sub foramine immixtorum polorum sunt, maioris igitur circuli latus incisum, quod semper idem uidelicet fiet cum meridianum, qui per solstitia puncta est, ad illud semper punctum diuisionis zodiaci constituemus, quod totidem a principio canis gradibus distat, quod etiam

canis in tempore praeposito ab aestiuali solstitio distat, ut in principio regni Antonini ad successionem gradibus 12, 20. ¶ Meridianum autem rectum ad horizonta, qui in basi est adaptabimus aequaliter ab apparente ipsius superficie diuisum, ita quod possit in sua superficie circunduci, ut eleuare semper possimus boreale polum ab horizonte per meridiani diuisionem congruentibus proposito climati arcubus, nihil aut minus factum uidebitur, quoniam non potuimus in eadem sphaera aequinoctiale & tropicos coaptare, nam cum meridiani latus diuidat, punctum quidem quod inter polos ipsius aequinoctialis est & gradibus 90. unius quartae distat ab utroque eandem habebit uim cum aequinoctialibus, puncta uero quae ex utraque huius parte 23, 51. gradibus distant, cum utriusque tropicorum punctis, quod ad septentrionem quidem est aestiuum, quod uero ad meridiem brumali tropici puncto, & sic per primum motum ab ortu ad occasum circunducitis stellis, quas quaerimus ad latus meridiani diuisimus, per eandem rursus diuisionem distantiae ipsarum ad aequinoctialem aut ad tropicos sicut in polis ipsius aequinoctialis haberi possunt.

De proprijs erraticarum aspectibus.

Caput IIII.

¶ Quoniam propria constellationis fixarum descriptio sub oculis posita est, relinquitur iam de aspectibus ipsarum conscribere, horum igitur (exceptis illis qui inter se fiunt atque stabiles habentur sicut quando in recta linea uel in aspectu triangulari, aliisque huiusmodi) quidam ad solos planetas, & Solem & Lunam aut zodiaci partes conspiciuntur, quidam ad terram tantummodo, quidam ad terram simul & ad erraticas stellas & ad Solem & Lunam, uel partes zodiaci. ¶ Aspectus ergo non erraticarum ad erraticas solum & partes zodiaci facti conuenienter quidem capiuntur, quando uel in uno eodemque circulo tum erraticae tum non erraticae sunt de illis circulis, qui per polos zodiaci describuntur uel in diuersis quidem circulis, sed triangulares aut sextiles distantias facientibus, hoc est, rectum angulum continentibus, aut tertia parte unius recti maiorem minoremue quam rectum, proprie autem sub quibus transire planetarum aliquis potest, illae sunt quae in zodiaco motus planetarum secundum latitudinem continente sitae sunt ad quinque quidem erraticas secundum

S apparentes

apparentes ipsarum coniunctiones aut obiectiones, ad Solem uero atque Lunam secundum occultationes coniunctionis, & ortus succedentes, occultationem uero uocamus cum stella sub radijs luminarium facta non cernitur, coniunctionem autem quando sub centro ipsius obijcitur. Ortum uero succedentium cum iam extra radios facta incipit apparere. Aspectus autem fixarum ad terram tantum quatuor sunt, & communiter à nonnullis anguli appellantur, propriè autem oriens, medium coeli super terram, occidens, & medium coeli sub terra. ¶ Vbi cunctq; igitur æquinoctialis ad uerticem est, ibi omnes fixæ & oriuntur & occidunt, & semel in singulis uolutionibus tam super terram, quàm sub terra in medio coeli comperiuntur. ¶ Nam cum æquinoctialis ipsius poli huiusmodi horizontem tangant, nullum parallelorum circulorum aut apparentem semper, aut nunquam apparentem efficiunt, ubicunque autem ipsi poli in uertice sunt, nulla fixarum ibi occidit, nullaq; orit, æquinoctialis enim ipse horizons tunc situm accipit, & alterum semper semisphæriorum ab ipso factorum super terram sub terra circumducit, ut bis stellarum singulæ in una uolutione in medio coeli, alia super terram, alia sub terra comperiantur. In alijs uero declinationibus, quæ inter has sunt, cum nonnulli circuli aut semper aut nunquam cernantur, quæ ab illis iuxta polos intercipiuntur, nec oriuntur nec occidunt, sed bis in unaquaq; reuolutione ad medium coeli perueniunt. Super terram quidem quæ in apparenti semper, sub terra uero quæ nunquā in apparenti circulo sunt, reliquæ aut in maioribus parallelis sitæ sunt, & oriuntur & occidunt, & semel in singulis uolutionibus super terram, semel sub terra in medio coeli comperiuntur. ¶ In his igitur tempus quod est ab aliquo angulorum ad eundem ubiq; est, unam enim uolutionē ad sensum continet, tempus uero quod ab aliquo angulo ad angulū diametraliter oppositum, si ad meridianum quidem conspicitur, idem ubiq; similiter est, medietatē enim unius habet uolutionis. ¶ Sin autem ab horizonte, si quidem æquinoctialis supra uerticem est, idem rursus efficitur, medietatem enim uolutionis similiter continet. Parallelisq; omnes, tunc non solum à meridiano uerumetiam ab horizonte in duo æqualia diuiduntur, in alijs autem declinationibus, nec tempus semicirculi super terram est simile illi quod sub terra, nisi solum in ipso æquino-

ctiali, qui solus etiā in sphæra declinā in duo æqualia secatur ab horizonte, ceteri omnes in dissimiles atque inæquales arcus secant. ¶ His consequenter tempus etiam ab ortu uel occasu ad medium usq; coeli æquale tempore est illi quod ab eodē medio coelo ad ortū uel occasum est, propterea quod meridianus portiones parallelorum quæ super terram uel sub terra sunt æqualiter diuidit. ¶ Ab ortu autem uel occasu ad utramque mediæ coeli partem tēpus in declinā quidem sphæra inæquale, in recta uero æquale est, propterea quod portiones integræ quæ super terram sunt his quæ sub terra æquales hic solū sunt, unde in recta quidē sphæra quæ simul in medio coelo sunt simul etiā oriuntur atq; occidunt, donec fiat progressus ipsarū in polis zodiaci sensibilis, in declinā autem quæ simul in medio coelo sunt, nec simul oriuntur, nec simul occidunt, sed australiores semper posterius quàm borealiores oriuntur & prius occidunt. ¶ Aspectus autem fixarum qui simul ad planetas aut partes zodiaci conspiciuntur, communiter quidē uel cooriendo capiunt, uel quoniam simul in medio coeli sunt, uel quoniam simul occidunt aut cum aliqua erraticarum aut cum aliqua zodiaci parte, propriè uero aspectus ipsarum ad Solem nouem modis percipiuntur. ¶ Primus est qui matutinus subsolaris uocatur, quando stella in orientali horizonte unā cum Sole inuenitur, huius alius quidem orientalis non apparens, & succedens ortus uocatur, quando stella in occultationis principio post Solem confestim oritur. Alius orientalis uerusq; coortus, quando stella simul cum Sole in orientali horizonte eadē in parte inuenitur. Alius orientalis præcedens ortus atq; apparens quando stella incipiēs apparere ante Solē oritur. ¶ Secundus aspectus est qui uocatur matutina media coeli locatio, quādo stella (Sole in orientali horizonte locato) in meridiano uel sub terra uel super terram inuenitur, huius etiā alius succedēs in medio coeli orientalisque locatio & non apparens uocatur, quando post Solis ortum illi co stella in medio coeli reperit. Alius orientalis in medio coelo ueraq; locatio, quando simul cum oriēte Sole stella quoq; in medio coeli est. Alius orientalis præcedēs in medio coeli locatio, quando stella prius in medio coeli fuerit et statim Sol ortus sit. Hic super terram factus aspiciit. ¶ Tertius est qui uocat matutinus occasus, quando Sol quidē in orientali horizonte, stella uero in occidentali reperitur,

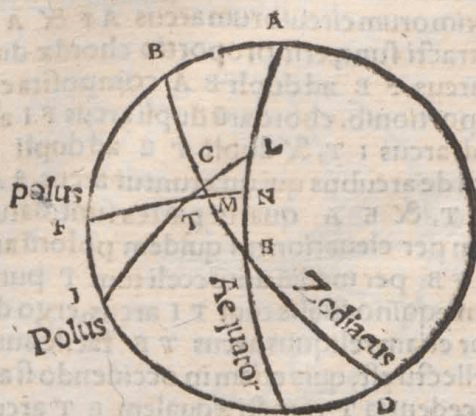
reperitur, huius etiam alius orientalis succedens occasus & non apparens uocatur, quādo Solē oriēte illico stella occidit. Alio orientalis cooccasus atq; uerus, quando simul cū oriēte Solē stella occidit, alius orientalis prācedens occasus atq; apparens, quando post occasum stellā confestim Sol oritur. ¶ Quartus meridionalis subsolaris nominatur, quando Sol quidem in meridiano est, stella uerō in oriēti horizonte, huius similiter alius diurnus & non apparens est. Quando Solē in medio cœli super terrā locato, stella orit̃, alius nocturnus atque apparēs, quum, Solē in medio cœli sub terra locato, stella oritur. ¶ Quintus est qui appellatur meridiana in medio cœli locatio, quādo simul tam Sol q̃ stella in meridiano sunt, huius duo sunt diurni, & nō apparentes, quando Solē in medio cœli super terram locato, stella aut cum eo unā super terram est, aut contrā diametraliter sub terra opponitur. Duo autem nocturni fiunt, & horum alter quidem nō apparens quando stella sub terra simul cū Solē in imo cœli est. Alter uerō apparēs quando super terram locata Soli diametraliter opponitur. ¶ Sextus est qui uocatur meridiana occasus, quando Solē in meridiano locato stella in occidēti horizonte inuenitur, huius etiā alius diurnus & non apparēs est, quando, Solē super terrā in medio cœli locato, stella occidit. Alius nocturnus atq; apparēs, quādo, Solē sub terra in medio cœli locato, stella occidit. ¶ Septimus est qui uocatur serotinus subsolaris, quando, Solē in occidentali horizonte locato, stella in horizonte orientali reperit̃. Huius alius uesperinus succedens ortus atq; apparens uocatur, quando statim post occasum Solis stella oritur. Alius uesperinus coortus atque uerus, quando simul & Sol occidit & stella oritur. Alius uesperinus prācedens ortus neq; apparens quādo statim post ortū stellā Sol occidit. ¶ Octauus est qui serotina in medio cœli locatio nominatur, quando Solē in occidēti horizonte locato, stella in meridiano aut super terram aut sub terra est, huius alius uesperinus in medio cœli locatio atq; apparens dicit̃, quando statim post occasum Solis stella in medio cœli reperitur. Alius uesperinus in medio cœli locatio uerāq; nominat̃, quando simul & Sol occidit & stella mediū cœli occupat, alius uespertina prācedens in medio cœli locatio neque apparens uocatur quādo statim

postquā stella in medio cœli peruenit, Sol occidit. ¶ Nonus est qui uocatur serotinus occasus, quando stella unā cum Solē in horizonte occidēti est, huius alius uesperinus succedens apparensq; occasus dicit̃, quādo stella incipiens occultari post Solē statim ipsa quoque occidit. Alius occasus uesperinus ac uerus, quādo stella simul eodemq; tēpore cum Solē occidit. Alius prācedens occasus neque apparens uocatur, quando stella apparere incipiens ante Solē occidit.

De coortibus & in medio cœli locationibus cooccasibusq; fixarum. Cap. V.

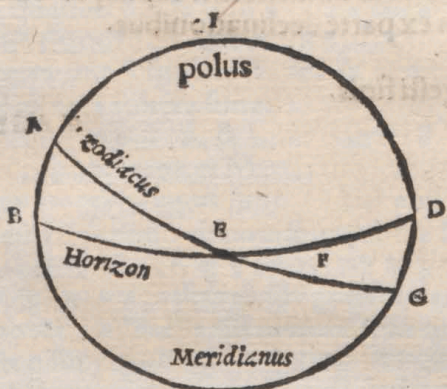
HAec cum ita se habeant, uerorum quidem ad centrumq; Solis cōspēctorū coortuum locationumq; in medio cœli, & occasuum temporā facile per solas lineas à situ ipsius cōstellationis inueniuntur, propterea quod puncta circuli qui per medium signorū est, quibus singula fixarum coortuantur & cooccedunt, & in medio cœli simul locantur per lineas in sequētib; theorematibus demonstrantur. ¶ Sit enim primū gratia collocationum in medio cœli circulus A B G D qui per polos utriusq; æquinoctialis dico atq; zodiaci transit, & æquinoctialis quidē semicirculus sit A E G in polo F, zodiaci uerō B E D in polo I descriptus, & per polos zodiaci I T C L maximi circuli portio describatur, in quo T punctum pro stella non erratica, quam quærimus, supponatur, ad circulos enim ita descriptos situs ipsarū & obseruauimus & conscripsimus.

¶ Describatur autē etiā per æquinoctialis circuli polos, & per T stellā F M N, maximi circuli portio, quæ igit̃ T stellā simul cum M & N æquinoctialis & zodiaci pūctis in

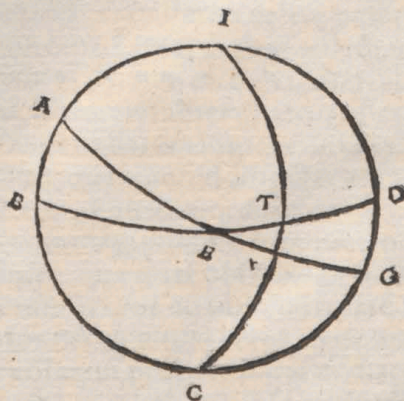
S 2 medium

stante minor etiam si æqualiter secundum latitudinē à Sole distet, primò apparebit per maiorem arcum ipso distatē quàm sit arcus E F, & lucem minorē efficiente, & rursus in stellis, quæ sunt æqualis magnitudinis si ea, quæ propinqua E puncto secundum latitudinem est, ex distantia E F primò apparet, quæ magis quàm ipsa distat A minore, apparebit, propterea quòd in eadem Solis sub terra distantia, lux quæ apud ipsum zodiacum Solem fit maiorem quàm quæ remotius fit in magnitudine similiter æqualibus, & per æqualem latitudinis distantiam orientibus, quanto magis ad horizontem zodiacus declinetur, & D E F angulū minorem faciat tanto magis à minore distantia quàm sit E F stella primò apparebit.

¶ Nam si adaptabimus, ut in sequenti deinceps figura, per polos horizonis, & Solem, semicirculum, qui per F est, semicirculum I T F C distantia quidem Solis sub terra in eisdē stellis æqualis semper F T arcui permanebit, ppter ea quia in distantia hoc modo equali, lux quoq; super terrā, similis erit, arcus uerò E F permanet, ut diximus, arcus T F maior erit in zodiaco rectiore, & maior in decliuore, observationibus ergo in unaquaque stellarū ad habendam Solis sub terra in zodiaco distantiam opus est, qd si neq; distantia, quæ ad horizontem per rectos angulos est sicut F T subiecta figura, eadem per omnes regiones in eisdem stellis pmaneat, propterea quòd non similiter in grossiore borealioris climatis aëre Solis radij luceant, non unius solummodo climatis, sed singulorū observationibus opus erit, sin uerò in eisdē stellis arcus similis arcui F T idem ubiq; seruatur, ut certè conuenienter est, sicut enim radij solares ad diuersitatem aëris disponuntur, sic stellas quoq;

disponi necesse est. Sufficiet nobis distantia in uno solummodo climate obseruatæ ad cōsiderandas lineas cæteras, siue per regiones, siue per progressum fixarum sphaeræ ad successionē partiū eiusdē demonstrata declinatio circuli per medium permutetur. ¶ Detur enim in subiecta figura distantia E F per obseruationē in quouis climate, quoniam igitur in duos maximorū circulorum arcus I B & I F arcus B T & F A pducti sunt, erit proportio chordæ dupli arcus A B ad chordam dupli B T composita ex proportionibus chordarū dupli arcus A E ad dupli E F & dupli F T ad dupli T I, sunt autē de arcubus qui quærentur B I, & T I quartæ partis uterq;. Cū uerò E punctum supponatur quo cum simul stella oritur, & A mediæ cœli punctum per ascensionum tabulas datur, datus erit etiam arcus A E, & arcus E F per obseruationem, arcus autē A I colligitur, daturq; partim ex distantia æquinoctialis circuli à puncto A, quæ distantia per tabulam obliquationis inuenitur. Partim à distantia æquinoctialis à puncto uerticis in eodem meridiano quæ tanta est quanta poli eleuatio est, erit ergo reliquus etiā F T datus, quo inuēto eodemq; ubiq; permanente per ipsum magnitudines arcus E F in alijs declinationib. factas ab eisdem projiciemus. ¶ Rursus enim proportio chordæ dupli arcus I E ad chordam dupli arcus A B cōponitur ex proportionibus chordarum dupli arcus I T ad eam quæ cum dupli F T, & eius quæ est F E ad eam quæ est dupli E A. ¶ De arcubus autem, qui quærentur F T modò supponitur, E uerò punctum quod simul cum stella oritur in proposito climate per præmissa datū est, & quoniā similiter arcus etiam E A & B A dati sunt, reliquus etiam E F zodiaci arcus datus est.

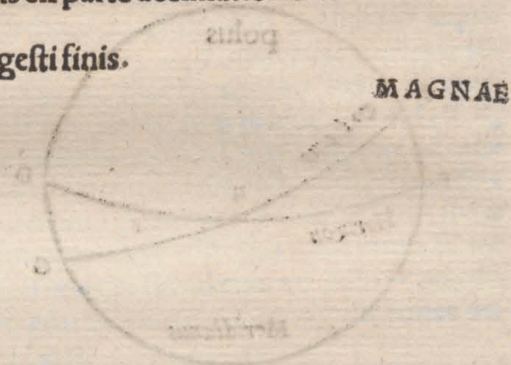

¶ Hic quoq; modus inuestigandi, & in occultationib.

cultationibus etiam occasuum nobis sufficiet, solum ferme in eadē figura situ zodiaci in parte altera descripto, secundum quod declinatio exigit, quoniam B D arcus occidētalī esse supponitur. Sed ne locus iste omnino neglectus uideret, sufficere putamus, quę dicta sunt ad demonstrandum huiusmodi speculationē, nā cū genus huiusmodi predictionis uarium, multiplexq; inueniatur nō solum penes regionum diuersitatē, & zodiaci declinationes penē innumeras, uerumetiam penes stellarum multitudinem, cumq; præterea in ipsis etiam apparitionibus stellarū intellectu difficile, & tum propter cernētes, tum propter aërem locorum inæquale atq; incertū primæ apparitionis atque occultationis tempus fiat, ut à nobis periculo & obseruationum diuersitate compertum est, & ad hæc quoniā propter fixarum spherę progressum permane

re quidē in singulis climatib. coortus locationesq; simul in medio cœli atq; occasus possunt idem cum his qui modo numerorum demonstrationibus excogitentur. Recusauimus in præsentiarum longum huiusmodi atque inutile negocium, sufficere putātes quod uel ab his quę in superiorib. conscripta sunt, uel ab ipsa spherę conscriptione propinquē quotidie possent inueniri, nam etiam ab apparitionibus occultationib;ue secundum conditionem aëris factas mutationes uidemus, si cui placet nō zodiaci locis, sed ipsis causam attribueret ac proximum semper nō autem ordinatum & incommutabile conseruare. Quas uniuersaliter ipsa quoque causa se habeat, nec sic certa ex primis apparitionū uel occultationū temporibus sit, ut ex solaribus aspectibus uniuersaliter captis, & Lunæ in ipsis ex parte declinationibus.

Libri octauī Almagesti finis.

MAGNAE COMPOSITIONIS Cl. Ptolemæi Pelusiensis

Alexandrini, Liber Nonus.

De ordine globorum Solis, Lunæ, cæterarumq; stellarum erraticarum.

Cap. I.

Erūm quæ de fixis summation (quantū ab apparētibus, atq; ad hunc diē cognitis ad intellegendum iuuamur) dici possunt, hæc ferme sunt. Cū autē ad cōpositionem istā quinque planetarū negotium esset, quātum fieri potest singulas speculationes ipsorum cōiungemus. Nam ne sepius eadem repetant cōmuniter prius de ipsis dicemus. Primū igitur de sphaera ipsarum ordine, quæ similiter situm habēt, quasi ad polos obliqui solaris, qui per mediū signorū est, qui omnes propinquo res terræ sint q̄ sphaera fixarū, & remotiores à terra q̄ sphaera lunaris, quāq; tres, Saturni quæ maior est, & Iouis quæ secūda & terræ propinquior, et Martis sub ipsa, remotiores à terra reliquis sunt. Solari etiā ipsa eodem ferē modo ab omnibus primis Mathematicis dicitur. ¶ Veneris autē atq; Mercurij sphaeræ à priscis quidē sub solari collocantur, à nōnullis autē iuniorū ipsæ quoq; idcirco superponuntur, quoniā nunquā ab istis planetis defici Sol uisus est, sed hæc ratio infirma nobis uidet. Possunt enim planetæ aliqui esse sub Sole, nec tamen in aliqua penitus superficie ipsarū per ipsum & uisum nostrum sunt, sed in alia, atque idcirco obijci sibi non posse, sicut & in conuictionalibus Lunæ obiectionib. ut plurimū nullus Solis defectus efficit. Verū cū rei huius intelligentia nequeat aliter haberi, propterea quod nulla stellarū sensibilē diuersitatis aspectum faciet, à quo solo apparente distātia capiunt. Verisimiliter priscorum mihi ordo uidet naturalius per mediū Solem eos disseparās planetas, qui quā uis possunt ab eo distātia remoueri ab illis quæ nō ita se habēt. Sed circa ipsum semper circūducuntur, cū tamē nō adeo ipsos ab eo uersus terrā remoueat, ut aspectus diuersitas, de qua curandum sit, fieri possit.

De difficillimo suppositionum modo in quinque planetis.

Cap. II.

Sed de ordine sphaerarū hæc dicta sunt. Cū uerō propositū nobis sit, sicut de Sole ac Luna fecimus, sic de quinque planetis quoq; apparentes ipsorum inæqualitates

omnes equalib. circularibusq; motibus fieri demonstrant. Si enim diuinorū corporū nature cōueniunt, unde inordinatio & dissimilitudo longē abest. Magnificere oportet quicquid in hac re assequemur, quæ finis speculationis Mathematicæ philosophiæ profectus est. Est autē negotiū hoc multis de causis difficillimum, primū quia nondum à prioribus rectē cōsideratū, deinde cū in cōsiderationib. periodicorū in singulis motuū possit in obseruationib. per instrumenta minutus error fieri, q̄ citius sensibilē in posterū faciet differentiā, quando minore tēporis spacio facta obseruatio sit tardius q̄ maiore. ¶ Tēpus ex quo planetarū obseruationes habemus cōscriptas adeo breue est ad magnitudinē rerum collarū, ut lōgi temporis prædictionem infirmam faciat.

¶ Præterea non parū turbat q̄ in cōsideratione inæqualitatū dux in singulis inæqualitates fieri uidentur, ipsæq; inæquales tum magnitudine, tum restitutionū tēporibus, quarū quāuis ad Solem altera, altera ad zodiaci partes perspiciaf, tamē sic inter se penitus cōfunduntur, ut neutra proprietas facile discernat, adhuc priscorū obseruationes minore cura & uniuersaliter conscripte sunt. Namq; crebriores sunt statione, & apparitiones continent, quarum utriusq; ambigua nīmīū perceptio est. Stationis enim uerū ostendere tēpus nō possunt, cū in multis ante stationē & post stationē diebus localis progressus insensibilis fiat. Apparitiones autē nō solū locos ipsos ubi prius uel posteris uisæ sunt statim delere uidet, uerum etiā errorē intēporibus afferūt tum ex differētia aëris, tum ex differētia uisus cernentiū, & uniuersaliter obseruationes ad aliquā fixarū stellarum lōgiore distātia factæ, nisi quis genera omnium diligēter ac scite animaduertat, difficile atq; cōiecturaliter mensurationis magnitudinē ostendūt, nō solū quā lineæ, quæ inter obseruatas stellas inueniuntur, uarios ad obliquū solarē faciūt angulos nec penitus rectos, unde magnus error cōsequit propter uariā zodiaci declinationem, quā habēt in ipsa lōgitudinis ac latitudinis obseruatione, uerū etiā quoniā

*Mathematica
Philosophia*

*Tempus breue
obseruationum*

S 4 ipse

ipsa quoque distantie maiores ad horizontem uisibus modo apparent, & minores in medijs coeli locationibus. Et propterea modo quasi maiores, modo quasi maiores ipsa uera subiecta distantia mensurantur. Quas ob res puto Hipparchum ueritatis amicum, qui propter haec omnia, & maxime quia non habuit tot ueras observationes a priscis quot ipse nobis praebuit, negocium quidem Solis ac Lunae inuestigasse, & ut possibile erat per aequales & circulares motus fieri demonstrasse. ¶ Quinque autem planetarum negotium quantum commentarij sui quos nos uidimus, ostendunt, ne suscepisse quidem, sed solum observationes ipsorum commodius congregasse ostendisseque per ipsas non conuenire apparentia suppositionibus Mathematicorum illius temporis, non enim putauit, ut uideretur affirmandum, tantummodo esse, qui duplicem singuli quinque planetarum inaequalitatem faciant. Vel quod inaequales tantosque unusquisque progressus habeat, cum ceteri mathematici quasi de una eademque, & inaequalitate & progressu linearum demonstrationibus usi sint, neque quod circulis eccentricis aut concentricis quidem zodiaco, sed epicyclos habentibus aut certe utrisque ista efficiant, quod inaequalitas zodiaci tanta sit, & tanta illa, quae ad Solem habet, quibus omnes ferme qui per tabulas, quas perpetuas appellant, aequalem circula remque motum ostendere uoluerunt quidem. Sed alij nihil omnino demonstrarunt, alij ad finem usque peruenerunt. Sed cogitauit quod cum omnes disciplinas exquirit uereque processisset, non debebat, sicuti ceteri, incipere quod ad exitum deduci posse non uidebatur. Intelligebat enim & utrisque inaequalitatis magnitudinem & periodos ipsas per apparentia certa nec ulli dubitata esse demonstrandas, ac rursus coniungendo utraque tam positionem quam ordinem circulorum in quibus ipsae fiunt. Et modum motus ipsarum inueniendum omniaque apparentia proprietati suppositionis circulorum accommodanda. Id igitur etiam ipsi difficillimum arbitror uisum fuisse. Hae, non ostentionis causa, diximus, sed ut si rebus ipsis cogamur aut praeter rationem aliquibus abuti, ut uerbi gratia, quando quasi in circulis fixis atque in sphaeris per motum ipsorum descriptis, & quando quasi in eadem superficie cum obliquo solari sint demonstrationes propter commoditatem facimus, aut quando prima quaedam supponamus non a principio quodam apparentes, sed crebra expe-

ostentatio

rientia, & a commodatione intellecta, aut quando non eundem atque immutabilem motus modum, uel declinationis circulorum in omnibus supponi uolumus. Scimus enim neque huiusmodi abusum ex quo nulla sequeretur differentia, de qua curandum sit, nostro posse obesse, proposito, neque illa quae demonstratione supponunt. Si apparentibus omnino conueniunt inuenta esse absque diligenti animaduersione uiaque posse, etiam si modus intelligentiae suae uix possit exponi, praesertim cum uniuersaliter primorum principiorum causa, aut nulla sint, aut exponi uix possint, neque uarij suppositionis circulorum modi quasi minus rationabiles putandi sunt, praesertim cum ipsa etiam apparentia dissimilia in stellis esse percipiuntur. Et maxime quando aequalis & circularis motus simpliciter in omnibus conseruetur, & apparentium singula ex similitudine suppositionum proprie atque uniuersaliter demonstretur. Vbi autem sumus ad singulas demonstrationes observationibus de quibus minime ambigitur, hoc est, quae per coniunctionem aut maximam stellarum propinquitatem, aut etiam Lunae habitae sunt, & maxime his quos per astrolabica instrumenta inuenimus. In quibus per foramina circulorum uisus dirigitur, & tum aequales distantias undique per similes arcus cernere, tum transitus singulorum, qui ad obliquum solarem fueris. Et per longitudinem & per latitudinem exquirere potest percipere per accommodationem zodiaci in astrolabij circulis, & diametralium foraminum, quae sunt in circulis per polos ipsius transeuntibus.

De periodicis restitutionibus quinque planetarum. Cap. III.

His ita dictis exponemus periodicas minimasque quinque planetarum proximae restitutiones ab Hipparcho expositas, & a nobis ex collatione locorum (quae per demonstrationes inaequalitatum emergit correctas.) Quod loco suo apertius faciemus, has aut restitutiones praeponimus ut inaequalitatum computationibus expositos iam medios singulorum longitudinis atque inaequalitatis motus habeamus, nec erit differentia de qua curandum sit in ulla, si quis uniuersaliter medios motus exposuerit. ¶ Uniuersaliter autem longitudinis motum dicimus centrum epicycli in eccentrico motum, inaequalitatem uero stellae motum in epicyclo. ¶ Inuenimus ergo 97. inaequalitates Saturni in solaribus annis, sicuti nos exposuimus, hoc est, a solstitialibus uel aequinoctialibus punctis

punctis ad eadem ipsa 59. & die uno, sexagesimis 45. proximè fieri. Reuolutionibus autè stellæ duabus, & gradu uno & sexagesimis 45. ¶ Nam in omnibus stellis quibus Sol uelocior est, tot semper circulos ipse Sol in tempore restitutionis stellæ pertransiit quot sunt reuolutiones stellæ secundum longitudinē, & restitutiones inæqualitatis simul cōpositæ. ¶ Iouis autem 65. inæqualitate in solaribus similiter inuenimus annis fieri 71. diebus quatuor, & sexagesimis 54. proximè deficientibus. Reuolutionibus autem stellæ sex à solstitialibus punctis ad eadem ipsa gradibus quatuor et sexagesimis 50. deficientibus. ¶ Martis uero 37. inæqualitates in annis solaribus similiter 79. & diebus 3. & sexagesimis 13. proximè. Reuolutionibus autem stellæ ab eodem solstitio ad idem 42. & grad. 3. 10. ¶ Quinque uerò inæqualitates Veneris in annis similiter solaribus octo, diebus 2. & sexagesimis 18. proximè deficientibus. Reuolutionibus autè stellæ æqualibus numero reuolutionum solis octo, deficientibus gradib. 2. 15. ¶ Mercurij autè 145. inæqualitates annis similiter 46. die uno & duobus sexagesimis proximè. Reuolutionibus uero æqualibus numero rursus reuolutiōum Solis 46. gradus addito uno.

Plur.	Reuol.	annis	dieb.	hor.
♂	57	59	1	18
♂	65	71	360	4
♂	37	79	3	4
♂	5	7	362	18
♂	145	46	1	1

¶ Si ergo in singulis stellis restitutionū tēpus in dies resolverimus per annū tempus à nobis demonstratum, & multitudinē inæqualitatum in gradibus per singulos circulos 360. habebimus. In Saturno quidem dies 21551. et horas 18. & grad. inæqualitatis 20520. ¶ In Ioue autē dies 25927. 37. & grad. inæqualitatis 23400. ¶ In Marte uerò dies 28857. 53. & grad. inæqualitatis 13320. ¶ In Venere autē dies quidē 2919. 40. grad. uerò inæqualitatis 1800. ¶ In Mercurio uerò dies 16802. 24. & gradus inæqualitatis 52200.

Plur.	Dies	M.	Gradus
♂	21551	18	20520
♂	25927	37	23400
♂	28857	53	13320
♂	2919	40	1800
♂	16802	24	52200

¶ Multitudinem igitur graduum inæqualitatis per multitudinem dierum accomodatè per singulos partiti, habuimus mediū diurnum motum inæqualitatis. ¶ In Saturno quidē graduū 0. 57. 7. 43. 41. 43. 40. proximè. ¶ Iouis uerò grad. 0. 54. 9. 2. 46. 26. 0. ¶ Martis autem grad. 0. 27. 41. 40. 19. 20. 58. ¶ Veneris uerò 0. 36. 59. 25. 53. 11. 28. ¶ Mercurij autem grad. 3. 6. 24. 6. 59. 35. 50.

Motus M. Inæqualitatis in Die.

G.	M.	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a
♂	0	57	7	43	41	43
♂	0	54	9	2	46	26
♂	0	27	41	40	19	20
♂	0	36	59	25	53	11
♂	3	6	24	6	59	35

¶ Captæ uigesima quarta parte singulorum habuimus medium inæqualitatis motum horæ unius. ¶ Saturni quidē grad. 0. 2. 22. 49. 19. 14. 19. 10. ¶ Iouis uerò grad. 0. 2. 15. 22. 36. 56. 5. ¶ Martis autem 0. 1. 9. 14. 10. 48. 22. 25. ¶ Veneris uerò 0. 1. 32. 28. 34. 42. 58. 40. ¶ Mercurij autē 0. 7. 46. 0. 17. 28. 59. 35.

G. M. Inæqualitatis in hora.

G.	M.	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a
♂	0	2	22	49	19	14
♂	0	2	15	22	36	56
♂	0	1	9	14	10	48
♂	0	1	32	28	34	42
♂	0	7	46	0	17	28

¶ In triginta uerò diurnos motus singulorum multiplicauimus. Et sic habuimus unius mensis medium inæqualitatis motum, ¶ Saturni quidē graduū 28. 33. 51. 50. 51. 50. 0. ¶ Iouis uerò 27. 4. 31. 23. 13. 0. 0. ¶ Martis autē 13. 50. 50. 9. 40. 29. 0. ¶ Veneris uerò 18. 29. 42. 56. 35. 44. 0. Mercurij autē graduum 93. 12. 3. 29. 47. 55. 0. ¶ Similiter diurnos singulorum motus in 365. unius ægyptiaci anni dies, multiplicauimus & sic habuimus medium inæqualitatis annuū motum. ¶ Saturni quidem graduum 347. 32. 0. 48. 50. 38. 20. ¶ Iouis uerò 529. 25. 1. 52. 28. 10. 0. Martis autem 163. 28. 30. 17. 42. 32. 50. ¶ Veneris uerò 225. 1. 32. 28. 34. 39. 15. ¶ Mercurij autem, reiectis circulis, graduum 53. 36. 42. 32. 32. 59. 10. ¶ Similiter annorum motuum singulos in 18. multiplicauimus, & sic habuimus 18. ægyptiacorum annorum inæqualitatis motū, reiectis circulis, Saturni quidē grad. 135. 36. 14. 39. 11. 30. 0. ¶ Iouis uerò 169. 30. 33. 44. 27. 0. 0.

Martis

¶ Martis autem 152.33.5.18.45.51.0. ¶ Veneris autem 90.27.44.34.23.46.30. ¶ Mercurij autē 251.0.54.45.53.45.0. ¶ Ad hos consequenter medios etiam motus longitudinis (ne reuolutionum quoque multitudinem in gradus resolutā in exposito in singulis tempore partiamur) Veneris quidem atq; Mercurij eosdem habuimus, quos iam in tabula Solis conscripsimus. ¶ Reliquarum uerò stellarum trium residuum, subtracta inæqualitate à medio motu solari. Et sic habuimus diurnum secundum longitudinem medium motum. ¶ Saturni quidem grad. 0.2.0.33.31.28.51. ¶ Iouis uerò 0.4.59.14.26.46.31. ¶ Martis autē 0.31.26.36.53.51.33.

	Longitud. M. M. In uno die					
	G.	M.	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a
♄	0	2	0	35	31	28
♅	0	4	59	14	26	46
♆	0	31	26	36	53	51

¶ Unius autem horæ motum Saturni quidem gradus 0.0.5.1.23.48.42.7.30. ¶ Iouis uerò 0.0.12.28.6.6.56.17.30. ¶ Martis autem 0.1.18.36.32.14.49.

Longitud. M. M. In hora

♄	0	0	5	1	23	48	42
♅	0	0	12	28	6	6	56
♆	0	1	18	36	32	14	39

¶ Mēsis uerò unius Saturni quidem grad. 1.0.16.45.44.25.30. ¶ Iouis autem 2.29.37.13.23.15.30. ¶ Martis uerò 15.43.18.26.55.46.30. ¶ Anni autem unius Saturni quidem grad. 12.13.23.56.30.30.15. ¶ Iouis uerò 30.20.22.52.52.58.35. ¶ Martis autē 191.16.54.27.39.35.45. ¶ Decē & octo autem annorū Saturni quidem medium motum 220.1.10.57.9.4.30. ¶ Iouis uerò, reiectis circulis, grad. 186.6.51.51.53.34.30. ¶ Martis uerò, reiectis circulis, grad. 203.4.20.17.34.30. ¶ Scribemus igitur facilioris gratia usus singularum stellarum tabulas per ordinē mediorum, quos exposuimus, motuū. In uersibus similiter ut in alijs 45 & partib. tribus, quarum primæ tabulæ mediorum motuum longitudinis, & inæqualitatis quinque planetarum decem & octo annorum, reiectis circulis, motuū continebunt. ¶ Secundæ annos & singulorum horarū. ¶ Tertiæ mensuros atq; diurnos. ¶ Sunt autem tabulæ istæ.

Tabula

Liber XIII.

207

Tabula M. M. Longitudinis & inequalitatis .H.

		H							E						
Collecti		Longitudinis partes.							Inequalitatis partes.						
Anni	G	M	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a		G	M	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a
18	220	1	10	57	9	4	30		135	36	14	39	11	30	0
36	80	2	21	54	18	9	0		271	12	29	18	23	0	0
54	300	3	32	51	27	13	30		46	48	43	57	34	30	0
72	160	4	43	48	36	18	0		182	24	58	36	46	0	0
90	20	5	54	45	45	22	30		318	1	13	15	57	30	0
108	240	7	5	42	54	27	0		93	37	27	55	9	0	0
126	100	8	16	40	3	31	30		229	13	42	34	20	30	0
144	320	9	27	37	12	36	0		4	49	57	13	32	0	0
162	180	10	38	34	21	40	30		140	26	11	52	43	30	0
180	40	11	49	31	30	45	0		276	2	26	31	55	0	0
198	260	13	0	28	39	49	30		51	38	41	11	6	30	0
216	120	14	11	25	48	54	0		187	14	55	50	18	0	0
234	340	15	22	22	57	58	30		322	51	10	29	29	30	0
252	200	16	33	20	7	3	0		98	27	25	8	41	0	0
270	60	17	44	17	16	7	30		234	3	39	47	52	30	0
288	280	18	55	14	25	12	0		9	39	54	27	4	0	0
306	140	20	6	11	34	16	30		145	16	9	6	15	30	0
324	0	21	17	8	43	21	0		280	52	23	45	27	0	0
342	220	22	28	5	52	25	30		56	28	38	24	38	30	0
360	80	23	39	3	1	30	0		192	4	53	3	50	0	0
378	300	24	50	0	10	34	30		327	41	7	43	1	30	0
396	160	26	0	57	19	39	0		103	17	22	22	13	0	0
414	20	27	11	54	28	43	30		238	53	37	1	24	30	0
432	240	28	22	51	37	48	0		14	29	51	40	36	0	0
450	100	29	33	8	46	52	30		150	6	6	19	47	30	0
468	320	30	44	45	55	57	0		285	42	20	58	59	0	0
486	180	31	55	43	5	1	30		61	18	35	38	10	30	0
504	40	33	6	40	14	6	0		196	54	50	17	27	0	0
522	260	34	17	37	23	10	30		332	31	4	56	33	30	0
540	120	35	28	34	32	15	0		108	7	19	35	45	0	0
558	340	36	39	31	41	19	30		243	53	34	14	56	30	0
576	200	37	50	28	50	24	0		19	19	48	54	8	0	0
594	60	39	1	25	59	28	30		154	56	3	33	19	30	0
612	280	40	12	23	8	33	0		290	32	18	12	31	0	0
630	140	41	23	20	17	37	30		66	8	32	51	42	30	0
648	0	42	34	17	26	42	0		201	44	1	47	54	0	0
666	220	43	45	14	35	46	30		337	21	2	10	5	30	0
684	80	44	56	11	44	51	0		112	57	16	49	17	0	0
702	300	46	7	8	53	55	30		248	33	31	28	28	30	0
720	160	47	18	6	3	0	0		24	9	47	7	41	0	0
738	20	48	29	3	12	4	30		159	46	0	46	51	30	0
756	240	49	40	0	21	9	0		295	22	15	26	3	0	0
774	100	50	50	57	30	13	30		70	58	30	5	14	30	0
792	320	52	1	54	39	18	0		206	34	44	44	26	0	0
810	180	53	12	51	48	22	30		342	10	59	23	37	30	0

R. Longitudinis 26.46.7

R. Maxime longitud. 14. 10. m Radix

R. Inequalitatis. 34. 2. Distantia

Tabula

Tabula M. M. Longitudinis & inequalitatis H.

		H							H						
Expansi		Longitudinis partes.							Inequalitatis partes.						
Anni	G	M	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a		G	M	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a
1	12	13	23	56	30	30	15		547	32	0	48	50	38	20
2	24	26	47	53	1	0	30		335	4	1	37	41	16	40
3	36	40	11	49	31	30	45		322	36	2	26	31	55	0
4	48	53	35	46	2	1	0		310	8	3	15	22	33	20
5	61	6	59	42	32	30	15		297	40	4	4	13	11	40
6	73	20	23	39	3	1	30		285	12	4	53	3	50	0
7	85	33	47	35	33	31	45		272	44	5	41	54	28	20
8	97	47	11	32	4	2	0		260	16	6	30	15	6	40
9	110	0	35	28	34	32	15		247	48	7	19	35	45	0
10	122	13	59	25	5	2	30		235	20	8	40	26	23	20
11	134	27	23	21	35	32	45		222	52	8	57	17	1	40
12	146	40	47	18	6	3	0		210	24	9	46	7	40	0
13	158	54	11	14	36	33	15		197	56	10	34	58	18	20
14	171	7	35	11	7	3	30		185	28	11	23	48	56	40
15	183	20	59	7	37	33	45		173	0	12	12	39	35	0
16	195	34	23	4	8	4	0		160	32	13	1	30	13	20
17	207	47	47	0	38	34	15		148	4	13	50	20	51	40
18	220	1	10	56	9	4	30		135	36	14	39	11	30	0

		Longitudinis partes.							Inequalitatis partes.						
Hora	G	M	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a		G	M	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a
1	0	0	5	1	23	48	42		0	2	22	49	19	14	19
2	0	0	10	2	47	37	24		0	4	45	38	28	28	38
3	0	0	15	4	11	26	6		0	7	8	27	57	42	57
4	0	0	20	5	35	14	48		0	9	31	16	16	57	17
5	0	0	25	6	59	3	31		0	11	54	6	36	11	36
6	0	0	30	8	22	52	13		9	14	16	55	55	25	55
7	0	0	35	9	46	40	55		0	16	39	45	14	40	14
8	0	0	40	11	10	29	37		0	19	2	34	33	54	33
9	0	0	45	12	34	18	19		0	21	25	23	53	8	52
10	0	0	50	13	58	7	1		0	23	48	13	12	23	12
11	0	0	55	15	21	55	43		0	26	11	2	31	37	31
12	0	1	0	16	45	44	25		0	28	33	51	50	51	50
13	0	1	5	18	9	33	8		0	30	56	41	10	6	9
14	0	1	10	19	33	21	50		0	33	19	30	27	20	28
15	0	1	15	20	57	10	32		0	35	42	19	48	34	47
16	0	1	20	22	20	59	14		0	38	5	9	7	49	7
17	0	1	25	23	44	47	55		0	40	27	58	27	3	26
18	0	1	30	25	8	36	38		0	42	50	47	46	17	45
19	0	1	35	26	32	25	20		0	45	13	36	5	32	4
20	0	1	40	27	56	14	2		0	47	36	26	24	46	23
21	0	1	45	29	20	2	45		0	49	59	15	44	0	42
22	0	1	50	30	43	51	27		0	52	22	5	3	15	2
23	0	1	55	32	7	40	9		0	54	44	54	22	29	21
24	0	2	0	33	31	28	51		0	57	7	43	41	43	40

Tabula M. M. Longitudinis & inaequalitatis Saturni.

B								B							
Mensium		Longitudinis partis.						Inaequalitates partes.							
Dies	G	M	2 ¹	3 ¹	4 ¹	5 ¹	6 ¹	G	M	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a	
30	1	0	16	45	44	25	30	18	33	51	50	51	50	0	
60	2	0	33	31	28	51	0	57	7	43	41	43	40	0	
90	3	0	50	17	13	16	30	85	41	35	32	35	30	0	
120	4	1	7	2	57	42	0	114	15	27	23	27	20	0	
150	5	1	23	48	42	7	30	142	49	19	14	19	10	0	
180	6	1	40	34	26	33	0	171	23	11	5	11	0	0	
210	7	1	57	20	10	58	30	199	57	2	56	2	50	0	
240	8	2	14	5	55	24	0	228	30	54	46	54	40	0	
270	9	2	30	51	39	49	30	257	4	46	37	46	30	0	
300	10	2	47	37	24	15	0	185	38	38	28	38	20	0	
330	11	3	4	23	8	40	30	314	12	30	19	30	10	0	
360	12	3	21	8	53	6	0	342	46	22	10	22	0	0	

Quoniam Pto-
lemaeus singu-
los menses 30.
dierū interca-
pedine cōple-
xus est. Idcir-
co non unitatē
in primo mēse
ueluti trās-
latione barba-
rica, sed 30. ap-
posuit dies, in
secūdo 60. &
sic deinceps.

Longitudinis partes.								Inaequalitatis partes.							
Dies															
1	0	2	0	33	31	28	31	0	57	7	43	41	43	40	
2	0	4	1	7	2	57	42	1	54	15	27	23	27	20	
3	0	6	1	40	34	26	33	2	51	23	11	5	11	0	
4	0	8	2	14	5	55	24	3	48	30	54	46	34	40	
5	0	10	2	47	37	24	15	4	45	38	38	28	38	20	
6	0	12	3	21	8	53	6	5	42	46	22	10	22	0	
7	0	14	3	54	40	21	57	6	39	54	5	52	5	40	
8	0	16	4	28	11	50	48	7	37	1	49	33	49	20	
9	0	18	5	1	43	19	39	8	34	9	33	15	33	0	
10	0	20	5	35	14	84	30	9	31	17	16	57	16	40	
11	0	22	6	8	46	17	21	10	28	25	0	39	0	20	
12	0	24	6	42	16	46	12	11	25	32	44	20	44	0	
13	0	26	7	15	49	15	3	12	22	40	28	2	27	40	
14	0	28	7	49	20	44	54	13	19	48	11	44	11	20	
15	0	30	8	22	52	12	45	14	16	55	55	25	55	0	
16	0	32	8	56	23	41	36	15	14	3	39	7	38	40	
17	0	34	9	29	55	10	27	16	11	11	22	49	22	20	
18	0	36	10	3	26	39	18	17	8	19	6	31	6	0	
19	0	38	10	36	58	8	9	18	5	26	50	12	49	40	
20	0	40	11	10	29	37	0	19	2	34	33	54	33	20	
21	0	42	11	44	1	5	51	19	59	42	17	36	17	0	
22	0	44	12	17	32	34	42	20	56	50	1	18	0	40	
23	0	46	12	51	4	3	33	21	53	57	44	59	44	20	
24	0	48	13	24	35	32	24	22	51	5	28	41	28	0	
25	0	50	13	58	7	1	15	23	48	13	12	23	11	40	
26	0	52	14	31	38	30	6	24	45	20	56	4	55	20	
27	0	54	15	5	9	58	57	25	42	28	39	46	39	0	
28	0	56	15	38	41	27	48	26	39	36	23	28	22	40	
29	0	58	16	12	12	56	39	27	36	44	7	10	6	20	
30	1	0	16	45	44	25	30	28	33	51	50	51	50	0	

Tabula M. M. longitudinis & inaequalitatis

Collecti Longitudinis partes.								Inaequalitatis partes.						
Anni	G	M	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	5 ^a	G	M	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a
18	186	6	51	51	53	34	30	169	30	33	44	27	0	0
36	12	13	43	43	47	9	0	339	1	7	28	54	0	0
54	198	20	35	35	40	43	30	148	31	41	13	21	0	0
72	24	27	27	27	34	18	0	318	2	14	57	48	0	0
90	210	34	19	19	27	52	30	127	32	48	42	15	0	0
108	36	41	11	11	21	27	0	297	3	22	26	42	0	0
126	222	48	3	3	15	1	30	106	33	56	11	9	0	0
144	48	54	54	54	8	36	0	276	4	29	55	36	0	0
162	235	1	46	47	2	10	30	85	35	3	40	3	0	0
180	61	8	38	38	55	45	0	255	5	37	24	30	0	0
198	247	15	30	30	49	19	30	64	36	11	8	57	0	0
216	73	22	22	22	42	54	0	234	6	41	53	24	0	0
234	259	29	14	14	36	28	30	43	37	18	37	51	0	0
252	85	36	6	6	30	3	0	213	7	52	22	18	0	0
270	271	42	57	58	23	37	30	22	38	26	6	45	0	0
288	97	49	49	50	17	12	0	192	8	59	51	12	0	0
306	283	56	41	42	10	46	30	1	39	33	35	39	0	0
324	110	3	33	34	4	21	0	171	10	7	20	6	0	0
342	296	10	25	25	57	55	30	340	40	41	4	33	0	0
360	122	17	17	17	51	30	0	150	11	14	49	0	0	0
378	308	24	9	9	45	4	30	319	41	48	33	27	0	0
396	334	31	1	1	38	39	0	129	12	22	17	54	0	0
414	320	37	52	53	32	13	30	298	42	56	2	21	0	0
432	146	44	44	45	25	48	0	108	13	29	46	48	0	0
450	332	51	36	37	19	22	30	277	44	3	31	15	0	0
468	158	58	28	29	12	57	0	87	14	37	15	42	0	0
486	345	5	20	21	6	31	30	256	45	11	0	9	0	0
504	171	12	12	13	0	6	0	66	15	44	44	36	0	0
522	357	19	4	4	53	40	30	235	46	18	29	3	0	0
540	183	25	55	56	47	15	0	45	16	52	13	30	0	0
558	9	32	47	48	40	49	30	214	47	25	57	57	0	0
576	195	39	39	40	34	24	0	24	17	59	42	24	0	0
594	21	46	31	32	27	58	30	193	48	33	26	51	0	0
612	207	53	23	24	21	33	0	3	19	7	11	18	0	0
630	34	0	15	16	15	7	30	173	46	40	55	45	0	0
648	220	7	7	8	8	42	0	342	20	14	40	12	0	0
666	46	13	59	0	2	16	30	151	50	48	24	39	0	0
684	232	20	50	51	55	51	0	321	21	22	9	6	0	0
702	58	27	42	43	49	25	30	130	51	55	53	33	0	0
720	244	34	34	35	43	0	0	300	22	29	38	0	0	0
738	70	41	26	27	36	34	30	109	53	3	22	27	0	0
756	256	48	18	19	30	9	0	279	23	37	6	54	0	0
774	82	55	10	11	23	43	30	88	54	10	51	21	0	0
792	269	2	2	3	17	18	0	358	24	44	35	48	0	0
810	95	8	53	55	10	52	30	67	55	18	20	15	0	0

Rz. Longitudinis. 0. 4. 41.

Rz. Inaequalitatis. 146. 4. Distantia

Rz. Maxime longitud. 2. 9. 17.

Tabula

Tabula M. M. Longitudinis & Inaequalitatis ☿

Expansi		Longitudinis partes.							Inaequalitatis partes.						
Anni	G	M	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a		G	M	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a
1	30	20	22	52	52	38	35		329	25	1	52	28	10	0
2	60	40	45	45	45	17	10		298	50	3	44	56	20	0
3	91	1	8	38	38	55	45		268	15	5	37	24	30	0
4	121	21	31	31	31	54	20		237	40	7	29	52	40	0
5	151	41	54	24	24	12	55		207	5	9	22	20	50	0
6	182	2	17	17	17	51	30		176	30	11	14	49	0	0
7	212	22	40	10	10	50	5		145	55	13	7	17	10	0
8	242	43	3	3	3	48	40		115	20	14	59	45	20	0
9	273	3	25	56	56	47	15		84	45	16	52	13	30	0
10	303	23	48	48	49	25	50		54	10	18	44	41	40	0
11	333	44	11	41	42	44	25		23	35	20	37	9	50	0
12	4	4	34	34	35	43	0		353	0	22	29	38	0	0
13	34	24	57	27	28	41	35		322	25	24	22	6	10	0
14	64	45	20	20	21	40	10		291	50	26	14	34	20	0
15	95	5	43	13	14	38	45		261	15	28	7	2	30	0
16	125	26	6	6	7	17	20		230	40	29	59	30	40	0
17	155	46	28	59	0	35	55		200	5	51	51	58	50	0
18	186	6	51	51	53	34	30		169	30	33	44	27	0	0

Horae		Longitudinis partes.							Inaequalitatis partes.						
1	0	0	12	28	6	6	56		0	2	15	22	36	56	5
2	0	0	24	56	12	13	52		0	4	30	45	13	52	10
3	0	0	37	24	18	20	48		0	6	46	7	50	48	15
4	0	0	49	52	24	27	45		0	9	1	30	27	44	20
5	0	1	2	20	30	34	41		0	11	16	53	4	40	25
6	0	1	14	48	36	41	37		0	13	32	15	41	36	30
7	0	1	27	16	42	48	34		0	15	47	38	18	32	35
8	0	1	39	44	48	55	20		0	18	3	0	55	28	40
9	0	1	52	12	55	2	26		0	20	18	23	32	24	45
10	0	2	4	41	1	9	22		0	22	33	46	9	20	50
11	0	2	17	9	7	16	19		0	24	49	8	46	16	55
12	0	2	29	37	13	23	15		0	27	4	31	23	13	0
13	0	2	42	5	19	30	11		0	29	19	54	0	9	5
14	0	2	54	33	25	37	8		0	31	35	16	37	5	10
15	0	3	7	1	31	44	4		0	33	50	39	14	1	15
16	0	3	19	29	37	51	0		0	36	6	1	50	57	20
17	0	3	31	57	43	57	56		0	38	21	24	27	53	25
18	0	3	44	25	50	4	53		0	40	36	47	4	49	30
19	0	3	56	53	56	11	49		0	42	52	9	41	45	35
20	0	4	9	22	2	18	45		0	45	7	32	18	41	40
21	0	4	21	50	8	25	42		0	47	22	54	55	37	45
22	0	4	34	18	14	32	38		0	49	38	17	32	33	50
23	0	4	46	46	20	39	34		0	51	53	40	9	29	55
24	0	4	59	14	26	46	31		0	54	9	2	46	26	0

Tabula M. M. longitudinis & inæqualitatis ♄

Mensum		Longitudinis partes.							Inæqualitatis partes.						
Dies	G	M	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a		G	M	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a
30	2	29	37	13	23	15	30		27	4	11	23	13	0	0
60	4	59	14	26	46	31	0		54	9	2	46	26	0	0
90	7	28	51	40	9	46	30		81	13	34	9	39	0	0
120	9	58	28	53	33	2	0		108	18	5	32	52	0	0
150	12	28	6	6	56	17	30		135	22	36	56	5	0	0
180	14	57	43	20	9	33	0		162	27	8	19	18	0	0
210	17	27	20	33	24	48	30		189	31	39	42	31	0	0
240	19	56	57	47	6	4	0		216	36	11	5	44	0	0
270	22	26	35	0	19	19	30		243	40	42	28	57	0	0
300	24	56	12	13	52	35	0		270	45	13	52	10	0	0
330	27	25	49	27	15	50	30		297	49	45	15	23	0	0
360	29	55	25	40	39	6	0		324	54	16	38	36	0	0

Dies	Longitudinis partes.							Inæqualitatis partes.						
1	0	4	56	14	26	46	31	0	54	9	2	46	26	0
2	0	9	58	18	53	33	2	1	48	18	5	32	52	0
3	0	14	57	43	20	19	33	2	42	27	8	19	18	0
4	0	19	56	57	47	6	4	3	36	36	11	5	44	0
5	0	24	56	12	13	52	35	4	30	45	13	52	10	0
6	0	9	55	26	40	19	6	5	24	54	16	38	36	0
7	0	34	54	41	7	25	17	6	19	3	19	25	2	0
8	0	39	53	55	34	12	8	7	13	12	22	11	28	0
9	0	44	53	10	0	58	39	8	7	21	24	57	54	0
10	0	49	52	24	27	45	10	9	1	30	27	44	20	0
11	0	54	51	38	54	11	41	9	55	39	30	30	46	0
12	0	59	50	53	21	18	12	10	49	48	33	17	12	0
13	1	4	50	7	48	4	42	11	43	57	16	3	38	0
14	1	9	49	22	14	51	14	12	38	6	38	50	4	0
15	1	14	48	36	41	37	45	13	32	15	41	36	30	0
16	1	19	47	51	8	24	16	14	26	24	44	22	56	0
17	1	24	47	5	35	10	47	15	20	33	47	9	22	0
18	1	29	46	20	1	57	18	16	14	42	49	55	48	0
19	1	34	45	34	28	43	49	17	8	51	52	42	14	0
20	1	39	44	48	55	30	20	18	3	0	55	28	40	0
21	1	44	44	3	22	16	51	18	57	9	58	15	6	0
22	1	49	43	17	49	3	22	19	51	19	1	1	32	0
23	1	54	42	32	15	49	53	20	45	28	3	47	58	0
24	1	59	41	46	42	36	24	21	39	37	6	34	24	0
25	2	4	41	1	9	22	55	22	33	46	9	20	50	0
26	2	9	40	15	36	9	26	23	27	55	12	7	16	0
27	2	14	39	0	2	55	57	24	22	4	14	53	42	0
28	2	19	38	44	29	42	28	25	16	12	17	40	8	0
29	2	24	37	58	56	28	59	26	10	22	20	26	34	0
30	2	29	37	13	23	15	30	27	4	31	23	13	0	0

Tabula M. M. longitudinis & inaequalitatis ☿

Collecti Longitudinis partes.								Inaequalitatis partes.							
Anni	G	M	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a	G	M	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a	
18	203	4	20	17	34	43	30	152	33	5	18	45	51	0	
36	46	8	40	35	9	27	0	305	6	10	37	31	42	0	
54	249	13	0	52	44	10	30	97	39	15	56	17	33	0	
72	92	17	21	10	18	54	0	250	12	21	15	3	24	0	
90	295	21	41	27	53	37	30	42	45	26	33	49	15	0	
108	138	26	1	45	23	21	0	195	18	31	52	35	6	0	
126	341	30	22	3	3	4	30	347	51	37	11	20	57	0	
144	184	34	42	20	37	48	0	140	24	42	30	6	48	0	
164	27	39	2	38	12	31	30	292	57	47	48	52	39	0	
180	230	43	22	55	47	15	0	85	30	53	7	38	30	0	
198	73	47	43	13	21	58	30	238	3	58	26	24	21	0	
216	276	52	3	30	56	42	0	30	37	3	45	10	12	0	
234	119	56	23	48	31	25	10	183	10	9	3	56	3	0	
252	323	0	44	6	6	9	0	335	43	14	22	41	54	0	
270	166	5	4	23	40	52	30	128	16	19	41	27	45	0	
288	9	9	24	41	15	36	0	280	49	25	0	13	36	0	
306	212	13	44	58	50	9	30	73	22	30	18	59	27	0	
324	55	18	5	16	25	3	0	225	55	35	37	45	18	0	
342	158	22	25	33	59	46	30	18	28	40	56	31	9	0	
360	101	26	45	51	34	30	0	171	1	46	15	17	0	0	
378	304	31	6	9	9	13	30	323	34	51	34	2	51	0	
396	147	35	26	26	43	57	0	116	7	56	52	48	42	0	
414	350	39	46	44	18	40	30	268	41	2	11	34	33	0	
432	193	44	7	1	53	24	0	61	14	7	30	20	24	0	
450	36	48	27	19	28	7	30	213	47	12	49	6	15	0	
468	239	52	47	37	2	51	0	6	20	18	7	52	6	0	
486	82	57	7	54	37	34	30	158	53	23	26	37	57	0	
504	286	1	28	12	12	18	0	311	26	28	45	23	48	0	
522	129	5	48	29	47	1	30	103	59	34	4	9	39	0	
540	332	10	8	47	21	45	0	256	32	39	22	55	30	0	
558	175	14	29	4	56	28	30	49	5	44	41	41	21	0	
576	18	18	49	21	31	12	0	261	38	50	0	27	12	0	
594	221	23	9	40	5	55	30	354	11	55	19	13	3	0	
612	64	27	29	57	40	39	0	146	45	0	37	58	54	0	
630	267	31	50	15	15	22	30	299	18	5	56	44	45	0	
648	110	36	10	32	50	6	0	91	51	11	15	30	36	0	
666	313	40	30	50	24	49	30	244	24	16	34	16	37	0	
684	156	44	51	7	59	33	0	36	57	21	53	2	18	0	
702	359	49	11	25	34	16	30	189	30	27	11	48	9	0	
720	202	53	31	43	9	0	0	342	3	32	30	34	0	0	
738	45	57	52	0	43	43	30	134	36	37	49	19	51	0	
756	249	2	12	18	18	27	0	287	9	43	8	5	42	0	
774	92	6	32	35	53	10	30	79	42	48	26	51	33	0	
792	295	10	52	53	27	54	0	32	15	53	45	37	24	0	
810	138	15	13	11	2	37	30	24	48	39	4	23	15	0	

Rz. Longitudinis. Y. 3. 32.

Rz. Inaequalitatis. 327. 13.

Rz. Maxime longitud. 16. 40. 25.

T 3 Tabula

Tabula M. M. longitudinis & inequalitatis ♂.

Expansi		Longitudinis partes.							Inequalitatis partes.						
Anni	G	M	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a		G	M	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a
1	191	16	54	27	38	35	45		168	28	30	17	42	32	50
2	22	33	48	55	17	11	30		336	57	0	35	25	5	40
3	213	50	43	22	55	47	15		145	25	30	53	7	38	30
4	45	7	37	50	34	23	0		313	54	1	10	50	11	20
5	236	24	32	18	12	58	45		122	22	31	28	32	44	10
6	67	41	26	45	51	34	30		290	51	1	46	15	17	0
7	258	58	21	13	30	10	15		99	19	32	3	57	49	50
8	90	15	19	41	8	46	0		267	48	2	21	40	22	40
9	281	32	10	8	47	21	45		76	16	32	39	22	55	30
10	112	49	4	36	25	57	30		244	45	2	57	5	28	20
11	304	5	59	4	4	33	15		53	13	33	14	48	1	10
12	135	22	53	31	43	9	0		221	42	3	32	30	34	0
13	326	39	47	59	21	44	45		30	10	33	50	13	6	50
14	157	56	42	27	0	20	30		198	39	4	7	55	39	40
15	349	13	36	54	38	56	15		7	7	34	25	38	12	30
16	180	30	31	22	17	32	0		175	36	4	43	20	45	20
17	11	47	25	49	59	7	45		344	4	35	1	3	18	10
18	203	4	20	17	34	43	30		152	33	5	18	45	51	0

Horæ

Longitudinis partes.

Inequalitatis partes.

1	0	1	18	36	32	14	39		0	1	9	14	10	48	22
2	0	2	37	13	4	29	18		0	2	18	28	21	36	44
3	0	3	55	49	36	43	56		0	3	27	42	32	25	7
4	0	5	14	26	8	58	35		0	4	36	56	43	13	29
5	0	6	33	2	41	13	14		0	5	46	10	54	1	52
6	0	7	51	39	13	27	53		0	6	55	26	4	50	14
7	0	9	10	15	45	42	32		0	8	4	39	15	38	36
8	0	10	28	52	17	57	11		0	9	13	53	26	26	59
9	0	11	47	28	50	11	49		0	10	23	7	37	15	21
10	0	13	6	5	22	26	28		0	11	32	21	48	3	44
11	0	14	24	41	54	41	7		0	12	41	35	58	52	6
12	0	15	43	18	26	55	46		0	13	50	50	9	40	29
13	0	17	1	54	59	10	25		0	15	0	4	20	28	51
14	0	18	20	31	31	25	4		0	16	9	18	31	17	13
15	0	19	39	8	3	39	43		0	17	18	32	42	5	36
16	0	20	57	44	35	54	22		0	18	27	46	52	53	59
17	0	22	16	21	8	9	0		0	19	37	1	3	42	21
18	0	23	34	57	40	23	39		0	20	46	15	14	30	43
19	0	24	53	34	12	38	18		0	21	55	29	25	19	5
20	0	26	12	10	44	52	57		0	23	4	43	36	7	28
21	0	27	30	47	17	7	36		0	24	13	57	46	55	50
22	0	28	49	23	49	22	15		0	25	23	11	57	44	13
23	0	30	8	0	21	36	54		0	26	32	26	8	32	35
24	0	31	26	36	53	51	33		0	27	41	40	19	20	58

Tabula

Tabula M. M. longitudinis & inequalitatis ♂

Mensium		Longitudinis partes.							Inaequalitatis partes.						
Dies	G	M	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a		G	M	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a
30	15	43	18	26	55	46	30		13	50	50	9	40	29	0
60	31	26	36	53	51	33	0		27	41	40	19	20	58	0
90	47	9	55	20	47	19	30		41	32	30	29	1	27	0
120	62	53	13	47	43	6	0		55	23	20	38	41	56	0
150	78	36	32	44	38	52	30		69	14	10	48	22	25	0
180	94	19	50	41	34	39	0		83	5	0	58	2	54	0
210	110	3	9	8	30	25	30		96	55	51	7	43	23	0
240	125	46	27	35	26	12	0		110	46	41	17	23	52	0
270	141	29	46	2	21	58	30		124	37	31	27	4	21	0
300	157	13	4	29	17	45	0		138	28	21	36	44	50	0
330	172	56	22	56	13	31	30		152	19	11	46	25	19	0
360	188	39	41	23	9	18	0		166	10	1	56	5	48	0

Dies.	Longitudinis partes.							Inaequalitatis partes.						
1	0	31	26	36	53	51	33	0	27	41	40	19	20	58
2	1	2	53	13	47	43	6	0	55	23	20	38	41	56
3	1	4	19	50	41	34	39	1	23	5	0	58	2	54
4	2	5	46	27	35	26	12	1	50	46	41	17	23	52
5	2	37	13	4	29	17	45	2	18	28	21	36	44	50
6	3	8	39	41	23	9	18	2	46	10	1	56	5	48
7	3	40	6	18	17	0	51	3	13	51	42	15	26	46
8	4	11	32	55	10	52	24	3	41	33	22	34	47	44
9	4	42	59	32	4	43	57	4	9	15	2	54	8	42
10	5	14	26	8	58	35	30	4	36	56	43	13	29	40
11	5	45	52	45	52	27	3	5	4	38	23	32	50	38
12	6	17	19	22	46	18	36	5	32	20	3	52	11	36
13	6	48	45	59	40	10	9	6	0	1	44	11	32	34
14	7	20	12	36	34	1	42	6	27	43	24	30	53	32
15	7	51	39	13	27	53	15	6	55	25	4	50	14	30
16	8	23	5	50	21	44	48	7	23	6	45	9	35	28
17	8	54	32	27	15	36	21	7	50	48	25	28	56	26
18	9	25	59	4	9	27	54	8	18	30	5	48	17	24
19	9	57	25	41	3	19	27	8	46	11	46	7	38	22
20	10	28	52	17	57	11	0	9	13	53	26	26	59	20
21	11	0	18	54	51	2	33	9	41	35	6	46	20	18
22	11	31	45	31	44	54	6	10	9	16	47	5	41	16
23	12	3	12	8	38	45	39	10	36	58	27	25	2	14
24	12	34	38	45	32	37	12	11	4	40	7	44	23	12
25	13	6	5	22	26	28	45	11	32	21	48	3	44	10
26	13	37	31	59	20	20	18	12	0	3	28	23	5	8
27	14	8	58	36	14	11	51	12	27	45	8	42	26	6
28	14	40	25	13	8	3	24	12	55	26	49	1	47	4
29	15	11	51	50	1	54	57	13	23	8	29	21	1	2
30	15	43	18	26	55	46	30	13	50	50	9	40	29	0

Tabula M. M. longitudinis & inaequalitatis ☿

Collecti		Longitudinis partes.							Inaequalitatis partes.						
Anni	G	M	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a		G	M	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a
18	355	37	25	36	20	34	30		90	27	44	34	23	46	30
36	351	14	51	12	41	9	0		180	55	29	8	47	33	0
54	345	52	16	49	1	43	30		271	23	13	43	11	19	30
72	342	29	42	25	22	18	0		1	50	58	17	35	6	0
90	338	7	8	1	42	52	30		92	18	42	51	58	52	30
108	333	44	33	38	3	27	0		182	46	27	25	22	39	0
126	329	21	59	14	24	1	30		273	14	12	0	46	25	30
144	324	59	24	50	44	36	0		3	41	56	35	10	12	0
162	320	36	50	27	5	10	30		94	9	41	9	33	58	30
180	316	14	16	3	25	45	0		184	37	25	43	57	45	0
198	311	51	41	39	46	19	30		275	5	10	18	21	31	30
216	307	29	7	16	6	54	0		5	32	54	52	45	18	0
234	303	6	32	52	27	28	30		96	0	39	27	9	4	30
252	298	43	58	28	48	3	0		186	28	24	1	32	51	0
270	294	21	24	5	8	37	30		276	56	8	35	56	37	30
288	289	58	49	41	29	12	0		7	23	53	10	20	24	0
306	285	36	15	17	49	46	30		97	51	37	44	44	10	30
324	281	13	40	54	10	21	0		188	19	22	19	7	57	0
342	276	51	6	30	30	55	30		278	47	6	53	31	43	30
360	272	28	32	6	51	30	0		9	14	51	27	55	30	0
378	268	5	57	43	12	4	30		99	42	35	2	19	16	30
396	263	43	23	19	32	39	0		190	10	20	35	43	3	0
414	259	20	48	55	53	13	30		280	38	5	11	6	49	30
432	254	58	14	32	13	48	0		11	5	49	45	30	36	0
450	250	35	40	8	34	22	30		101	33	34	19	54	22	30
468	246	13	5	44	54	57	0		192	1	18	54	18	9	0
486	241	50	31	21	15	31	30		282	29	3	28	41	55	30
504	237	37	56	57	36	6	0		12	56	48	3	5	42	0
522	233	5	22	33	56	40	30		103	24	32	37	29	28	30
540	228	42	48	10	17	15	0		193	52	17	11	53	15	0
558	224	20	13	46	37	40	30		284	20	1	46	17	1	30
576	219	57	39	22	58	24	0		14	47	46	20	40	48	0
594	215	35	4	59	18	58	30		105	15	30	55	4	34	30
612	211	12	30	35	39	33	0		195	43	15	29	28	21	0
630	206	49	56	12	0	7	30		286	11	0	3	52	7	30
648	202	27	21	48	20	42	0		16	38	44	38	15	54	0
666	198	4	47	24	41	16	30		107	6	29	12	39	40	30
684	193	42	13	1	1	51	0		197	34	13	47	3	27	0
702	189	19	32	37	22	25	30		288	1	58	21	27	13	30
720	184	57	4	13	43	0	0		18	29	42	55	51	0	0
738	180	34	29	50	3	34	30		108	57	27	30	14	46	30
756	176	11	55	26	24	9	0		199	25	12	4	38	33	0
774	171	49	21	2	44	43	30		289	52	56	39	2	19	30
792	167	26	46	39	5	18	0		20	20	41	13	26	6	0
810	163	4	12	15	25	52	30		110	48	25	47	49	52	30

R. Longitudinis .0.45.

R. Inaequalitatis .71.7.

R. Maxima longitud. .16.10.8.

Tabula

Tabula M. M. longitudinis & inaequalitatis ♀

Expansi Longitudinis partes.								Inaequalitatis partes.							
Anni	G	M	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a	G	M	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a	
1	359	45	24	45	21	8	35	225	1	32	28	34	39	15	
2	359	30	49	30	42	17	10	90	3	4	57	9	18	30	
3	359	16	14	16	3	25	45	315	4	37	25	43	57	45	
4	359	1	39	1	24	34	20	180	6	9	54	18	37	0	
5	358	47	3	46	45	42	55	45	7	42	22	53	16	15	
6	358	32	28	32	6	51	30	270	9	14	51	27	55	30	
7	358	17	53	17	28	0	5	135	10	47	20	2	34	45	
8	358	3	18	2	49	8	40	0	12	19	48	37	14	0	
9	357	48	42	48	10	17	15	225	13	52	17	11	53	15	
10	357	34	7	33	31	25	50	90	15	24	45	46	32	30	
11	357	19	32	18	52	34	25	315	16	57	14	21	11	45	
12	357	4	57	4	13	43	0	180	18	29	42	55	51	0	
13	356	50	21	49	34	51	35	45	20	2	11	30	30	15	
14	356	35	46	34	56	0	10	270	21	34	40	5	9	30	
15	356	21	11	20	17	8	45	135	23	7	8	39	48	45	
16	356	6	36	5	38	17	20	0	24	39	37	14	28	0	
17	355	52	0	50	59	25	55	225	26	12	5	49	7	15	
18	355	37	25	36	20	34	30	90	27	44	34	23	46	30	

Horæ

Longitudinis partes.

Inaequalitatis partes.

1	0	2	37	50	43	3	1	0	1	32	28	34	42	58	
2	0	4	55	41	26	6	2	0	3	4	57	9	25	57	
3	0	7	23	32	9	9	3	0	4	37	25	44	8	56	
4	0	9	51	22	52	12	5	0	6	9	54	18	51	54	
5	0	12	19	13	35	15	6	0	7	42	22	53	34	53	
6	0	14	47	4	18	18	7	0	9	14	51	28	17	52	
7	0	17	14	55	1	21	9	0	10	47	20	3	0	50	
8	0	19	42	45	44	24	10	0	12	19	48	37	43	49	
9	0	22	10	36	27	27	11	0	13	52	17	12	26	48	
10	0	24	38	27	10	30	12	0	15	24	45	47	9	46	
11	0	27	6	17	53	33	14	0	16	57	14	21	52	45	
12	0	29	34	8	36	36	15	0	18	29	42	56	35	44	
13	0	32	1	59	19	39	16	0	20	2	11	31	18	42	
14	0	34	29	50	2	42	18	0	21	34	40	6	1	41	
15	0	36	57	40	45	45	19	0	23	7	8	40	44	40	
16	0	39	25	31	28	48	20	0	24	39	37	15	27	38	
17	0	41	53	22	11	51	21	0	26	12	5	50	10	37	
18	0	44	21	12	54	54	23	0	27	44	34	24	53	36	
19	0	46	49	3	37	57	24	0	29	17	2	59	36	34	
20	0	49	16	54	21	0	25	0	30	49	31	34	19	33	
21	0	51	44	45	4	3	27	0	32	22	0	9	2	32	
22	0	54	12	35	47	6	28	0	33	54	28	43	45	30	
23	0	56	40	26	30	9	29	0	35	26	57	18	28	29	
34	0	59	8	17	13	12	31	0	36	59	25	53	11	28	

Tabula

Tabula M. M. longitudinis & inequalitatis ♀

Menses	Longitudinis partes.								Inequalitatis partes.								
	G	M	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a			G	M	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a	
30	29	34	8	36	36	15	30		18	29	42	56	35	44	0		
60	59	8	17	13	12	31	0		36	59	25	52	11	28	0		
90	88	42	25	49	48	46	30		55	20	8	49	47	12	0		
120	118	16	34	26	25	2	0		73	58	51	46	22	56	0		
150	147	50	43	3	1	17	30		92	28	34	42	58	40	0		
180	177	24	51	39	37	33	0		110	58	17	39	34	24	0		
210	206	59	0	16	13	48	30		129	28	0	36	10	8	0		
240	236	33	8	52	50	4	0		147	57	43	32	45	52	0		
270	266	7	17	29	26	19	30		166	27	26	29	21	36	0		
300	295	41	26	6	2	35	0		184	57	9	25	57	20	0		
330	325	15	34	42	38	50	30		203	26	52	22	33	4	0		
360	354	49	43	19	15	6	0		221	56	35	19	8	48	0		

Dies	Longitudinis partes.								Inequalitatis partes.								
	G	M	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a			G	M	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a	
1	0	59	8	17	13	12	31		0	36	59	25	53	11	28		
2	1	58	16	34	26	25	2		1	13	58	51	46	22	56		
3	2	57	24	51	39	37	33		1	50	58	17	39	34	24		
4	3	56	33	8	52	50	4		2	27	57	43	32	45	52		
5	4	55	41	26	6	2	35		3	4	57	9	25	57	20		
6	5	54	49	43	19	15	6		3	41	56	35	19	8	48		
7	6	53	58	0	32	27	37		4	18	56	1	12	20	16		
8	7	53	6	17	45	40	8		4	55	55	27	5	31	44		
9	8	52	14	34	58	52	39		5	32	54	52	58	43	12		
10	9	51	22	52	12	5	10		6	9	54	18	51	54	40		
11	10	50	31	9	25	17	41		6	46	53	44	45	6	8		
12	11	49	39	26	38	30	12		7	23	53	10	38	17	36		
13	12	48	47	43	51	42	43		8	0	52	36	31	29	4		
14	13	47	56	1	4	55	14		8	37	52	2	24	40	32		
15	14	47	4	18	18	7	45		9	14	51	28	17	52	0		
16	15	46	12	35	31	20	16		9	51	50	54	11	3	28		
17	16	45	20	52	44	32	47		10	28	50	20	4	14	56		
18	17	44	29	9	57	45	18		11	5	49	45	57	26	24		
19	18	43	37	27	10	57	49		11	42	49	11	50	37	52		
20	19	42	45	44	24	10	20		12	19	48	37	43	49	20		
21	20	41	54	1	37	22	51		12	56	48	3	37	0	48		
22	21	41	2	18	50	35	22		13	33	47	29	30	12	16		
23	22	40	10	36	3	47	53		14	10	46	55	23	23	44		
24	23	39	18	53	17	0	24		14	47	46	21	16	35	12		
25	24	38	27	10	30	12	55		15	24	45	47	9	46	40		
26	25	37	35	27	43	25	26		16	1	45	13	2	58	8		
27	26	36	43	44	56	37	57		16	38	44	38	56	9	36		
28	27	35	52	2	9	50	28		17	15	44	4	49	21	4		
29	28	35	0	19	23	2	59		17	52	43	30	42	32	32		
30	29	34	8	36	36	15	30		18	29	42	56	35	44	0		

Tabula

Tabula M. M. Longitudinis & inaequalitatis ☿

Collecti		Longitudinis partis.							Inaequalitatis partes.						
Anni	G	M	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a		G	M	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a
18	355	37	25	36	20	34	30		251	0	45	45	53	45	0
36	311	14	51	12	41	9	0		142	1	31	31	47	30	0
54	316	52	16	49	1	43	30		33	2	17	17	41	15	0
72	342	29	42	25	22	18	0		284	3	3	3	35	0	0
90	338	7	8	1	42	52	30		175	3	48	49	28	45	0
108	333	44	33	38	3	27	0		66	4	34	35	22	30	0
126	329	21	59	14	24	1	30		317	5	20	21	16	15	0
144	324	59	24	50	44	36	0		208	6	6	7	10	0	0
162	320	36	50	27	5	10	30		99	6	51	53	3	45	0
180	316	14	16	3	25	45	0		350	7	37	38	57	30	0
298	311	51	41	39	46	19	30		241	8	23	24	51	15	0
216	307	29	7	16	6	54	0		132	9	9	10	45	0	0
234	303	6	32	52	27	28	30		23	9	54	56	38	45	0
252	298	43	58	28	48	3	0		274	10	40	42	32	30	0
270	294	21	24	5	8	37	30		165	11	26	38	26	15	0
288	289	58	49	41	29	12	0		56	12	12	14	20	0	0
306	285	36	15	17	49	46	30		307	12	58	0	13	45	0
324	281	13	40	54	10	21	0		198	13	43	46	7	30	0
342	276	51	6	30	30	55	30		89	14	29	32	1	15	0
360	272	28	32	6	51	30	0		340	15	15	17	55	0	0
378	268	5	57	43	12	4	30		231	16	1	3	48	45	0
396	263	43	23	19	32	39	0		122	16	46	49	42	30	0
414	259	20	48	55	53	13	30		13	17	32	35	36	15	0
432	254	58	14	32	13	48	0		264	18	18	21	30	0	0
450	250	35	40	8	34	22	30		155	19	4	7	23	45	0
468	246	13	5	44	54	57	0		46	19	49	53	17	30	0
486	241	50	31	21	15	31	30		297	20	25	39	11	15	0
504	237	27	56	57	36	6	0		188	21	21	25	5	0	0
522	233	5	22	33	56	40	30		79	22	7	10	58	45	0
540	228	42	48	10	17	15	0		330	22	52	56	52	30	0
558	224	20	13	46	37	49	30		221	23	38	42	46	15	0
576	219	57	39	22	58	24	0		112	24	24	28	40	0	0
594	215	35	4	59	18	58	30		3	25	10	14	33	45	0
612	211	12	30	35	39	33	0		254	25	56	0	27	30	0
630	206	49	56	12	0	7	30		145	26	41	46	21	15	0
648	202	27	21	48	20	42	0		36	27	27	32	15	0	0
666	198	4	47	24	41	16	30		287	28	13	18	8	45	0
684	193	42	13	1	1	51	0		178	28	59	4	2	30	0
702	189	19	38	37	22	25	30		69	29	44	49	56	15	0
720	184	57	4	13	43	0	0		320	30	30	35	50	0	0
738	180	34	29	50	3	34	30		211	31	16	21	46	45	0
756	176	11	55	26	24	9	0		102	32	2	7	37	30	0
774	171	49	21	2	44	43	30		353	32	47	53	31	15	0
792	167	36	46	39	5	18	0		244	33	33	39	25	0	0
810	163	4	12	15	25	52	30		135	34	19	25	18	45	0

Ex. Longitudinis X. 0. 45.

Ex. Inaequalitatis. 21. 55.

Ex. Maxim. longitud. 1. 10. 0

Tabula

Tabula M. M. longitudinis & inaequalitatis Mercurij.

Expansi Longitudinis partes.								Inaequalitatis partes.							
Anni	G	M	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	5 ^a	G	M	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a	
1	359	45	24	45	21	8	35	53	56	42	32	32	59	10	
2	359	30	40	30	42	17	10	107	53	25	5	5	58	20	
3	359	16	14	16	3	25	45	161	50	7	37	38	57	30	
4	359	1	39	1	24	34	20	215	46	50	10	11	56	40	
5	358	47	3	46	45	42	55	269	43	32	42	44	55	50	
6	358	32	28	32	6	51	30	323	40	15	15	17	55	0	
7	358	17	53	17	28	0	5	17	36	57	47	50	54	10	
8	358	3	18	2	49	8	40	71	33	40	20	23	53	20	
9	357	48	42	48	10	17	15	125	30	22	52	56	52	30	
10	357	34	7	33	31	25	50	179	27	5	25	29	51	40	
11	357	19	32	18	52	34	25	233	23	47	58	2	50	50	
12	357	4	57	4	13	43	0	287	20	30	30	35	50	0	
13	356	50	21	49	34	51	35	341	17	13	3	8	49	10	
14	356	35	46	34	56	0	10	35	13	55	35	41	48	20	
15	356	21	11	20	17	8	45	89	10	38	8	14	47	30	
16	356	6	36	5	38	17	20	143	7	20	40	47	46	40	
17	355	52	0	50	59	25	55	197	4	3	13	20	45	50	
18	355	37	25	36	20	34	30	251	0	45	45	53	45	0	

Longitudinis partes.

Inaequalitatis partes.

Horæ

1	0	2	27	50	43	3	1	0	7	46	0	17	28	59
2	0	4	55	41	26	6	2	0	15	32	0	34	57	59
3	0	7	23	32	9	9	3	0	23	18	0	52	26	58
4	0	9	51	22	52	12	5	0	31	4	1	9	55	58
5	0	12	19	13	35	15	6	0	38	58	1	27	24	57
6	0	14	47	4	18	18	7	0	46	36	1	44	53	57
7	0	17	14	55	1	21	9	0	54	22	2	2	22	57
8	0	19	42	45	44	24	10	1	2	8	2	19	51	56
9	0	22	10	36	27	27	11	1	9	54	2	37	20	56
10	0	24	38	27	10	30	12	1	17	40	2	54	49	55
11	0	27	6	17	53	33	14	1	25	26	3	12	18	55
12	0	29	34	8	36	36	15	1	33	12	3	29	47	55
13	0	32	1	59	19	39	16	1	40	58	3	47	16	54
14	0	24	29	50	2	42	18	1	48	44	4	4	45	54
15	0	36	57	40	45	45	19	1	56	39	4	22	14	53
16	0	39	25	31	28	48	20	2	4	16	4	39	43	53
17	0	41	53	22	11	51	21	2	12	2	4	57	12	52
18	0	44	21	12	54	54	23	2	19	48	5	14	41	52
19	0	46	49	3	37	57	24	2	27	34	5	32	10	52
20	0	49	16	54	21	0	25	2	35	20	5	49	39	51
21	0	51	44	45	4	3	27	2	43	6	6	7	8	51
22	0	54	12	35	47	6	28	2	50	52	6	24	37	50
23	0	56	40	26	30	9	29	2	58	38	6	42	6	50
24	0	59	8	17	13	12	31	3	6	24	6	59	35	50

Tabula

Liber IX.

221

Tabula M.M. Longitudinis & Inequalitatis ☿.

Mensum		Longitudinis partes.							Inequalitatis partes.						
Dies	G	M	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a		G	M	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a
30	29	34	8	36	36	15	30		93	12	3	29	47	55	0
60	59	8	17	13	12	31	0		186	24	6	59	35	50	0
90	88	42	25	49	48	46	30		279	36	10	29	23	45	0
120	118	16	34	26	25	2	0		12	48	13	59	11	40	0
150	147	50	43	3	1	17	30		106	0	17	28	59	35	0
180	177	24	51	39	37	33	0		199	12	20	58	47	30	0
210	206	59	0	16	13	48	30		292	24	24	28	35	25	0
240	236	33	8	52	50	4	0		25	36	27	58	23	20	0
270	266	7	17	29	26	19	30		118	48	31	28	11	15	0
300	295	41	26	6	2	35	0		212	0	34	57	59	10	0
330	325	15	34	42	38	50	30		305	12	38	27	47	5	0
360	354	49	43	19	15	6	0		38	24	41	57	35	0	0

Dies		Longitudinis partes.							Inequalitatis partes.						
Dies	G	M	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a		G	M	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a
1	0	59	8	17	13	12	31		3	6	24	6	59	35	50
2	1	58	16	34	26	25	2		6	12	48	13	59	11	40
3	2	57	24	51	39	37	33		9	19	12	20	58	47	30
4	3	56	33	8	52	50	4		12	25	36	27	58	23	20
5	4	55	41	26	6	2	35		15	32	0	34	57	59	10
6	5	54	49	43	19	15	6		18	38	24	41	57	35	0
7	6	53	58	0	32	27	37		21	44	48	48	57	10	50
8	7	53	6	17	45	40	8		24	51	12	55	56	46	40
9	8	52	14	31	58	52	39		27	57	37	2	56	22	30
10	9	51	22	52	12	5	10		31	4	1	9	55	58	20
11	10	50	31	9	25	17	41		34	10	25	16	55	34	10
12	11	49	39	26	38	30	12		37	16	49	23	55	10	0
13	12	48	47	43	51	42	43		40	23	13	30	54	45	50
14	13	47	56	1	4	55	14		43	29	37	37	54	21	40
15	14	47	4	18	18	7	45		46	36	1	44	53	57	30
16	15	46	12	35	31	20	16		49	42	25	51	53	33	20
17	16	45	20	52	44	32	47		52	48	49	58	53	9	10
18	17	44	29	9	57	45	18		55	55	14	5	52	45	0
19	18	43	37	27	10	57	49		59	1	38	12	52	20	50
20	19	42	45	44	24	10	20		62	8	2	19	51	56	40
21	20	41	54	1	37	22	51		65	14	26	26	51	32	30
22	21	41	2	18	50	35	22		68	20	50	33	51	8	20
23	22	40	10	35	3	47	53		71	27	14	40	50	44	10
24	23	39	18	53	17	0	24		74	33	38	47	50	20	0
25	24	38	27	10	30	12	55		77	40	2	54	49	55	50
26	25	37	35	27	43	25	26		80	46	27	1	49	31	40
27	26	36	43	44	56	37	57		83	52	51	8	49	7	30
28	27	35	52	2	9	50	28		86	59	15	15	48	43	20
29	28	35	0	19	23	2	59		90	5	39	22	48	19	10
30	29	34	8	36	36	15	30		93	12	3	29	47	55	0

V. De

¶ De his quæ præmittuntur ad doctrinam motuum
quinque planetarum. Cap. V

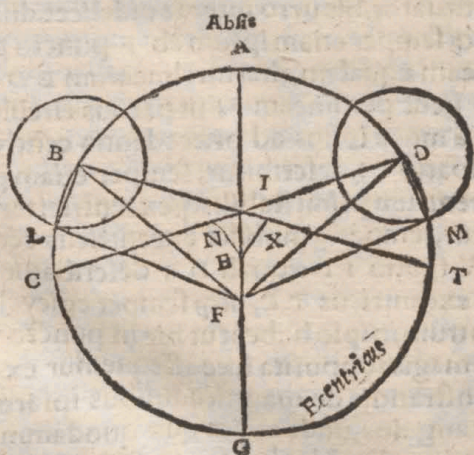
Cum autem sequatur deinceps ut de
inæqualitatibus, quæ fiunt in mo-
tu longitudinis quinque planetarum
uerba faciamus, uniuersalior qui-
dem expositio his rationibus facta est no-
bis. Nam cum simplicissimi atque sufficientes
ad demonstrandum duo motus sint, ut dixi-
mus, alter qui per excéntricos ad zodiacum
circulos fit, alter qui per concentricos qui-
dem, sed in quibus epicycli circumducuntur.
Cumque similiter inæqualitates quæ in singu-
lis planetis conspiciuntur dux sint, altera,
quæ penes zodiaci partes consideratur, al-
tera, quæ penes aspectus solares. In hac qui-
dem per crebros atque diuersos, & in eisdem
zodiaci partibus consideratos quinque pla-
netarum aspectus, tempus quidem à ma-
xima ad mediam semper est maius tempo-
re, quod est à media ad minimam, inuenimus
quod tale accidens in excéntricitatis suppo-
sitione fieri non potest, sed huius contrariū,
propterea quod semper in ipsa maximus mo-
tus in minima longitudine fit. Et in utrisque
suppositionibus arcus, qui à minima longi-
tudine, usque ad punctum medijs transitus est,
minor sit quam arcus ab hoc ipso puncto usque
ad maximam longitudinem. Secundum ue-
ro epicyclorum suppositionem tunc potest
accidere, quando maximus motus non in mi-
nima longitudine sicut in Luna, sed in ma-
xima efficitur, hoc est, quando stella moue-
ri à maxima longitudine incipiens non ad præ-
cedentiam mundi, ut Luna, sed ad succeden-
tiam progreditur. ¶ Hac de causa inæquali-
tatem huius motus per epicyclos fieri sup-
ponimus. Inæqualitatis autem, quæ ad par-
tes zodiaci consideratur per apparitionum
ad easdem uel aspectum ad eosdem interce-
ptos zodiaci arcus contra inuenimus tem-
pus à motu minimo ad mediū, maius sem-
per esse quam à medio ad maximum, quod
rursus accidens quamuis utriusque suppositio-
ni accommodari possit, sicuti cum de sole
ac de similitudine ipsarum ageremus dictū
est. Magis tamen excéntricitatis suppositio-
ni cōuenit, quæ & fieri hanc inæqualitatem
supponimus, quoniam & altera suppositio
ni alteri accommodari propriè inuenitur.
Iam autem per crebram obseruatorum parti-
culariter motuum examinationem atque com-
parationē ad locos, qui ex utrarumque sup-
positionum compositione constituuntur,
non ita simpliciter fieri posse percepimus,

neque qui superficies in quibus excéntricos
describimus immobiles sint, permanente
semper in eisdem distantijs à tropicis uel æqui-
noctialibus punctis linea, quæ est inter utra-
que centra ipsorum, & obliqui solaris in qua
maximæ & minimæ longitudines conside-
rantur, neque quia epicycli in his excéntri-
cis habeant centra sua, quorum sunt illa cen-
tra ad quæ circumducti æqualiter ad succes-
sionem æquales in temporibus equalibus angu-
los intercipiunt. Sed maximè excéntricorum
quoque circularum paruum quendam ad suc-
cessionem punctorum solstitialium progres-
sum facere æqualem rursus, & quasi zodia-
ci cētrum tantūque fermè in singulis quinque,
quantum sphaera fixarum facere reperitur,
hoc est, gradum unū in cētum annis. Quan-
tum ex præsentibus conspiciere possumus,
centra enim epicyclorum in circulis ferun-
tur, qui æquales quidem facientibus inæqua-
litatem excéntricitatis sunt, sed non in eisdem
centris descripti, sed in cæteris quidem cen-
tris, quæ diuidunt æqualiter lineas, quæ sunt
inter centra illorum & zodiaci. ¶ In solo
autem Mercurio, in centro quidam quædam di-
stat à circumducto cētro, quantum & ipsum
à facientis inæqualitatem contro, quod uer-
sus maximam longitudinem distat. Et hoc
à centro ubi uisus esse supponitur. In hac
enim etiam stella solummodo, sicut etiā in
Luna inuenimus. ¶ Excéntricū quoque cir-
culū circumducere à predicto cētro contra epi-
cyclum in præcedentia. Rursus unā in an-
no reuolutionem, quoniam ipsa quoque bis
in una reuolutione proxima terræ fieri cer-
nitur, ueluti & Luna bis in mense uno.

De modo & differentia suppositionum.

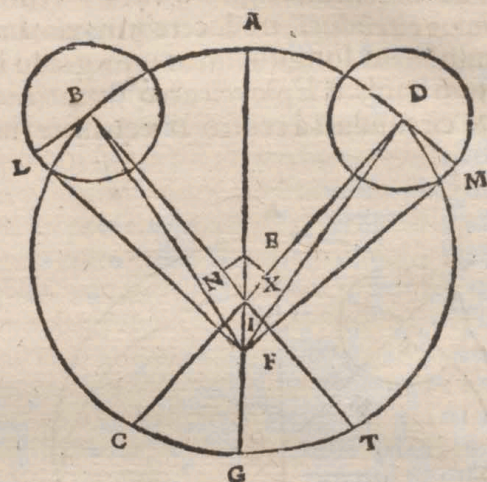
Sed modus iste suppositionum, quæ
propter predicta colliguntur, sic in-
tellectu facilius erit. Intelligat enim
in suppositione quidem cæterorum
primum $A B G$ circulus excéntricus, cuius
centrum D , & diameter per D atque per zo-
diaci centrum sit $A D G$ in qua centrum zo-
diaci, hoc est, centrum uisus sit E punctum,
quod faciat ut A quidem maxima sit longi-
tudo G uero minima, & æqualiter diuisa li-
nea $D E$ in puncto F , & spatio æquali $D A$
describat circulus $I T C$ circulo $A B G$ qua-
lis ¶ Deinde centro T describatur $L M$ epi-
cyclus, & coniungatur $L T M D$. Primum igitur
supponamus excéntricorum superficiem
circularum obliquam esse ad superficiem circuli per
medium

nobis expositi non continent restitutiones, quæ ad maximas longitudes excentricorum considerantur. Sed eas quæ ad Solstitialia, & æquinoctialia puncta fiant, consequenter ad annum temporis, secundum nos, spatium. ¶ Primū igitur demonstrandum quod secundum etiam has suppositiones quādo medius stellæ motus secundum longitudinem æqualiter utranq; à maximis & minimis longitudinibus distat, tunc differentia quæ fit penes inæqualitatem zodiaci æqualis in utraq; distantia colligitur, & maxima distantia, quæ fit in epicyclo ad easdem medij transitus partes. ¶ Sit enim excentricus ABGD circulus cuius centrum E, et diameter AEG in qua zodiaci centrum sit F, centrum autem excentrici facientis inæqualitatem, circa quod medium epicycli motum æqualiter fieri asserimus sit I, & protrahatur BIT, & DIC lineæ, æqualiter utraq; distans ab A maximæ longitudinis puncto, ut AIB, & AID anguli æquales sint, & describantur in B & D punctis epicycli æquales, coniunganturq; BE, & DF lineæ, & ducantur ab F cernentium visu ad easdem partes quæ tangant epicyclos lineæ FL & FM, dico FBI angulum differentiæ, quæ penes inæqualitatem zodiaci fit, æqualem esse angulo IDF, & angulū BFL maximæ distantie, quæ penes epicyclum est æqualem esse similiter angulo DFM, sic enim magnitudines etiam ex positione à medio motu distantiarum commutatim captarum

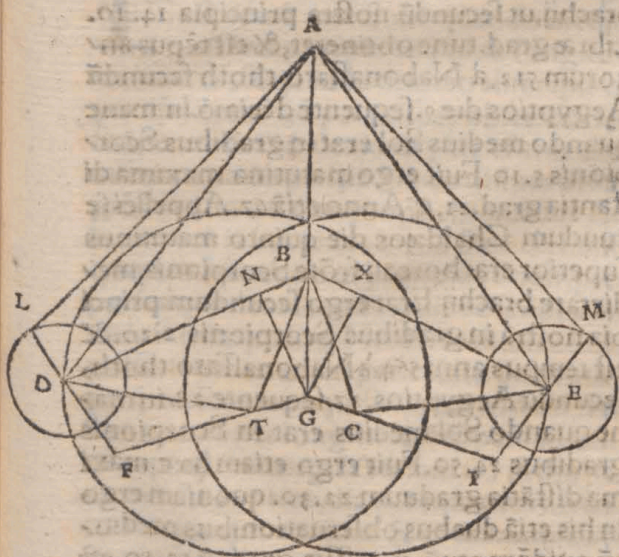
æquales erunt. ¶ Protrahatur præterea ex B quidem & D ad lineas FL, & FM perpendiculares BL & DM, ex puncto autem E ad lineas BT & DC perpendiculares EN, & EX, quoniam igitur angulus XIE æqualis est angulo NIE suarq; recti anguli N

& X, estq; triangulorum æquiangulorum latus EI commune, æqualis est NI quidē linea lineæ XI, perpendicularis uero EN perpendiculari EX, lineæ igitur BT, & DC ab E centro æqualiter distant, æquales igitur sunt & ipsæ dimidiæ ipsarum, quare BI reliqua DI reliquæ equalis est, est autem etiam linea IF communis, & anguli, qui sunt sub æquis lateribus BIF, & DIF æquales, quare basis quoq; BF æqualis est basi D

F, & angulus IBF angulo IDF æqualis, est autem etiam BL semidiameter epicycli DM semidiametro æqualis, & anguli q sunt in L & in M recti, quare angulus quoq; BFL angulo DFM æqualis est. ¶ Sit etiam gratia Mercurialis suppositionis ABG diameter per centra, & per maximam circularum longitudinem, & A quidem cētrum zodiaci esse supponatur, B autem centrum excentrici facientis inæqualitatem, G uero punctum sit circa quod centrum excentrici deferentis epicyclum moueatur, & perducantur rursus ad utranq; partem BD, & BE lineæ motus æqualis, & ad successionem epicycli, & GF, ac GI circunductionis æqualiter uelocis ad excentrici præcedentia ut anguli, qui sunt in G, & in B fiant æquales, & BD fiat æquidistans lineæ GF, & similiter BE lineæ GI, excentricorū centra sintq; ipsa T, & C, & descripti in his centris excentrici, in quibus epicycli sunt, transeant per puncta D, & E descriptis rursus, circa D & E puncta, æqualibus epicyclis, coniungantur AD, & AE lineæ producenturq; tangentibus epicyclos ad easdem partes lineæ AL, & AM, demonstrandum igitur est quod etiam sic ADB angulus differentiæ, quæ est propter inæqualitatem zodiaci, æqualis est angulo

angulo AEB, angulus uero DAL maximæ penes epicyclum distantia, angulo AEM, coniungantur enim lineæ BT, & BC, & TD, & CE, deducanturq; ex G quidē puncto ad BD, & BE perpendicularis GN, & GX. A punctis uero D, & E ad lineas quidem GF, & GI perpendiculares DF, & EI ad lineas uero AI, & AM perpendiculares DL, & EM, quoniam igitur GBN, angulus æqualis est angulo GBX, suntq; anguli in N, & in X recti, erit linea GB communis erit, linea quoq; GN lineæ GX æqualis, hoc est, linea DF lineæ EI. Est autem etiam DT linea æqualis CE, anguliq; in F & in I recti. Erit ergo angulus quoq; DTF æqualis angulo ECI, & angulus GTB angulo GCB, propterea quod linea quoq; TG æqualis esse supponitur lineæ GC, & linea GB communis, & angulus TGB angulo GCB æqualis, & reliquus ergo angulus BTD angulo BCE æqualis est, & basis BD basi BE æqualis, sed BA linea communis rursum est, angulusq; DBA, angulo EBA æqualis, quare basis quoq; AD basi AE æqualis, & angulus ADB angulo AEB, quapropter quoniam DL quoq; lineæ æqualis est lineæ EM, & anguli, qui sunt in L, & in M æquales, erit etiam DAL angulus æqualis angulo AEM, quæ nobis erant demonstranda.

Demonstratio maximæ Mercurij longitudinis et motus eius. Cap. VII.

His ita perspectis primo cœpimus in quibus partibus circuli per mediū signorum maxima Mercurij longitudo inuenitur, hoc modo inuestigauimus, inueniemusq; maximarum di-

stantiarum obseruationes, in quibus matutini motus equaliter sicut et uespertini à Solis medio motu, hoc est, à medio ipsius stellæ distabant, hoc enim inuento necesse est propter demonstrata, ut punctum zodiaci, quod est inter duos motus maximam excētrici longitudinem contineat. ¶ Cœpimus igitur ad hoc obseruationes paucas quidē, propterea quod raro huiusmodi coniugationem exquisitē possumus assequi, sed quibus possit ante oculos propositum poni. Quarum posteriores istæ sunt, obseruauimus enim nos ipsi per astrolabium sextodeci Adriani anno, Phamenoth, secundum Aegyptios, 16. sequente decima septima uespere, Mercurij stellam maximē à medio Solis motu distantem, quæ perspecta ad fulgentem succularum cernebatur primum gradū Piscium per longitudinem obtinere. Obtinēbat aut tunc Sol medio suo motu 9.45. grad. Aquarij, quare uespertina maxima à medio motu distantia 21.15. graduum erat. ¶ Decimo & octauo anno Adriani epiphi secundum Aegyptios die 18. sequēte 19. in mane cum Mercurius esset in maxima distantia ac ualde tenuis, & exiguus uideret, perspiciebatur ad fulgentem succularum similiter 18.45. Tauri gradus obtinere. Erat aut medio motu, tunc Sol in 10. gradibus Geminorum, quare hic quoq; maxima distantia matutina 21.15. graduum æqualiter fuit. Quoniam igitur in altera obseruatione medius stellæ motus 9.45. grad. Aquarij, in altera Geminorū grad. 10. obtinebat, & punctum circuli per medium inter hos gradus est in 9.52.57. Arietis in hoc situ profecto erat diameter quæ per maximā longitudinē est. ¶ Obseruauimus rursum per astrolabium primo Antonini anno die 20. epiphi sequēte 21. uespere stellam Mercurij maximē à medio Solis motu distantem, quæ perspecta tunc ad cor Leonis uidebatur 7. grad. Cancrī obtinere. Erat aut in eo tempore Sol in gradu Geminorum 10.30. quare maxima à medio motu distantia uespertina graduum fuit 26.30. Similiter in quarto etiam anno Antonini Phamenoth 18. sequēte 19. in mane cum maxima rursus esset distantia perspeximus ipsam ad stellam fixam, quæ uocatur Antares eratq; in 13.30. gradib. Capricorni. Meridius autem Sol erat in 10. gradibus Aquarij, quare hic quoq; maxima à medio motu distantia matutina 26.30. graduum æqualiter erat. ¶ Quoniam igitur in altera obseruationum medius stellæ motus 10.30. Geminorum

norum. In altera 10. Aquarii gradus obtinebat, punctum aut quod inter hæc est 10. 15. Libræ gradus obtinet, in prefato situ diame- ter quæ per maximam longitudinẽ est tunc inueniebatur. Ex his igitur obseruationib. in 10. gradibus proximẽ uel Arietis uel Li- bræ maximam longitudinem esse inueni- mus. ¶ Ex priscis uerò, quæ in maximis di- stantis fuerat capta in 6. proximẽ grad. eo- rundem signorũ, ut hinc facillẽ quispiã com- putauerit. Anno em̃ uigesimo tertio, secũ- dum Dionysiu, Aquarionis die 29. Mercuri- us matutinus distabat à fulgentissima cau- dula Capricorni ad septentrionem Lunas tres. Sed hæc fixa, stella secũdum principia nostra, quæ sunt à tropicis, & æquinoctiali- bus punctis obtinebat gradus Capricorni 22. 20. quot & Mercurij stella, medius autẽ Sol 18. 10. grad. Aquarii. Erat enim tempus 486. annorum Nabonassaro Chiac secun- dum Aegyptios 17. sequente 18. in mane. Fuit ergo maxima matutina à medio motu distantia gradus 25. 50. huic æqualem ex- actẽ maximam uespertinam distantiam in obseruationibus, quæ ad nos peruenerũt non inuenimus. ¶ Per duas autem æquales proximẽ hoc modo æquale cõputauimus, nam in eodem 23. anno, secundum Diony- sium, Tauronis die quarto uesperis, distabat ad successionem Mercurius à linea cornuũ Tauri per tres Lunas. Videbaturq; pertran- siens habiturus distantiam à communi ad meridiem maiorem quã triũ Lunarũ, ut rur- sus, secundũ principia nostra, 23. 40. grad. Tauri obtineret, & erat tempus annorum rursus à Nabonassaro 486. Phamenoth se- cundum Aegyptios 30. sequentis Pharmothi uesperis, quando medius Sol obtinebat 29. 30. Arietis. Fuit ergo maxima à medio motu uespertina distãtia grad. 24. 10. ¶ An- no aut 28. (secundum Dionysiu) Geminio- nis septimo uesperis per rectã lineã erat ma- ximẽ ad capita Geminorũ. In meridiẽ autẽ distabat ab australi, tertiã Lunari parte, mi- nus quã duplũ, illius quoq; capita inter se di- stant. ¶ Rursus igitur Mercurij tunc stella se- cundum principia nostra 29. 20. Geminorũ gradus obtinebat, et est tẽpus annorum 491. à Nabonassaro Pharmothi secundum Aegyptios die quinto, sequente sexto, quã- do Sol medius in 2. 50. Geminorũ gradib. erat. Fuit ergo hæc quoq; distantia graduũ 26. 30. Quoniã igitur cũ medius motus es- set in 29. 30. grad. Arietis maxima distantia fuit graduũ 24. 10. Cũ uerò esset in Gemi-

norum gradib. 2. 50. tunc distantia fuit gra- duũ 26. 30. eratq; matutina. Cuius coniuga- ta distantia grad. 25. 50. erit p excessum dua- rũ obseruationum quas modò subiēcimus, colligit em̃ mediorũ quidem motuũ excessus grad. 33. 20. maximarũ uerò distantiarũ graduum 2. 20. ita uni gradui & sexagesi- mis 40. quibus 24. 10. grad. excedunt à 25. 50. gradib. 24. proximẽ congruunt, quos si 29. 30. gradus Arietis addiderimus, habebi- mus mediũ motũ in q̃ maxima distantia ue- spertina æqualiter, sicut matutina, colligit grad. 25. 50. in 23. 30. grad. Tauri, & est pũ- ctũ inter 18. 10. grad. Aquarii & 23. 30. Tau- ri in 5. 50. grad. Arietis. ¶ Anno rursus 24. (secũdũ Dionysiu) Leonionis die 28. uespe- ri præcedebat spicã Mercurius, ut Hippar- chus cõputauit, paulo plus quã tres grad. ut secundũ principia nostra 19. 30. Virginis gradus tunc obtineret, & est tẽpus 486. an- norũ à Nabonassaro Pauni secundũ Aegy- ptios die 30. uesperis, quando medius Sol er- rat in gradibus Leonis 27. 50. Fuit ergo ma- xima à medio motu distãtia uespertina gra- duum 21. 40. cui exactẽ correspondentẽ ma- tutinam per duas rursus obseruationes cõ- putauimus. Anno em̃ 25. die 14. Dijs mensis secundũ Chaldaeos matutinus Mercurius erat superior q̃ fixa, quæ est in extremitate australis forficalis Libræ medietate unius brachij, ut secundũ nostra principia 14. 10. Libræ grad. tunc obtineret, & est tẽpus an- norum 512. à Nabonassaro thoth secundũ Aegyptios die 9. sequente decimo in mane quando medius Sol erat in gradibus Scor- pionis 5. 10. Fuit ergo matutina maxima di- stantia grad. 21. ¶ Anno etiã 67. Appellei se- cundum Chaldaeos die quinto matutinus superior erat boreali frõte Scorpionis, me- dietate brachij. Erat ergo secundum princi- pia nostra in gradibus Scorpionis 2. 20. & est tempus anni 564. à Nabonassaro thoth, secundũ Aegyptios, 27. sequente 28. in ma- ne quando Sol medius erat in Scorpionis gradibus 24. 50. Fuit ergo etiã hæc maxi- ma distãtia graduum 22. 30. quoniã ergo in his etiã duabus obseruationibus medio- rũ quidẽ motuũ excessus graduũ 19. 40. est maximarũ autẽ distantiarũ 1. 30. & propter hoc sexagesimis uerò 40. unius gradus, qui- bus 21. minoris distantie gradus excedunt à 21. 40. maioris distantie gradibus, cõgru- unt gradus 9. proximẽ, hos si 5. 10. Scorpio- nis gradibus addiderimus, habebimus me- diũ motũ in quo matutina distantia æqua- lis

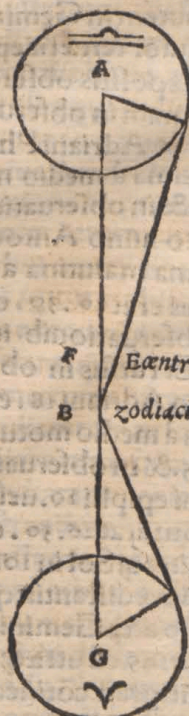
lis efficitur gradib. uespertina 21.40. obtinentem 14.10. grad. Scorpionis, & est rursus punctum inter 27.50. gradib. Leonis & 14.10. Scorpionis in 6. proximè gradib. Libræ. ¶ Ex istis igitur, & ex illis, quæ in alijs planetis particulariter considerauimus similiter in quinque planetis inuenimus diametros quæ per maximas et minimas longitudes sunt ad successionem signorum circa zodiaci centrum moueri, & motum hunc æquæ uelocem esse motui sphaeræ fixarum. Nam ut demonstrauimus uno proximè gradu in ceterum annis illa mouetur, sed hic tempus aprioris obseruationibus, in quo maxima Mercurij longitudo reperitur, 400. ferè annorum est quatuor graduum. In 6. enim grad. Arietis erat, quæ nunc 10. eiusdem gradus proximè longitudinis motus continet.

¶ Ab antiquarum obseruationum, tempore in quo maxima Mercurij longitudo circa 6. Arietis gradum reperiebatur per 400. annos usque ad Ptolomæi obseruationes quando erat in 10. ferè gradu eiusdem, circiter 4. (inquit) partes motam fuisse deprehensum est. Abs istaque Mercurij unam partem absoluit in 100. annis ueluti 0.4. uel sphaera.

Quod Mercurij quoque stella bis proxima terræ in una reuolutione fit. Cap. VIII.

Post hæc consequenter magnitudines maximarum distantiarum quæ inuenimus quæ fiunt quando medius locus in ipsa maxima longitudine inuenit, & quando diametraliter ipsi opponit. Id uero non per priscas obseruationes, sed per nostras inuenimus, hic enim maximè instrumentalis perspectionis utilitas intelligit. Nam etiam si non propè obseruandas stellas, certos iam habentes locos fixæ cernunt, quod in Mercurio ut plurimū accidit, propterea quod raro, quæ nobis cōscriptæ defixis sunt, æqualiter Mercurio distat à Sole, possunt tamen etiam per multā distantiam perspectionem exquisitè querendarū stellarū situs tam per longitudinē quæ per latitudinē capi. ¶ Anno igitur Adriani 19. Athir, secundū Aegyptios, die 14. sequente 15. Mercurius quoque matutinus & in maxima distantia perspiciebatur ad fixam, quæ est in corde Leonis, obtinebatque grad. Virginis 20. 12. Sol autem medius erat in 9. 15. grad. Libræ, ut maxima distantia fuerit grad. 19. 3. ¶ Eodē anno Pachon 19. uespertini in maxima rursus erat distantia, perspectusque ad fulgentē de succulis obtinere cernebat grad. Tauri 4. 20. Sol autem medius 11. 5. Arietis grad. ob-

tinebat. Ita etiam hic maxima distantia 23. 15. graduū inuenitur, unde perspicuū fit maximam Mercurialis excentrici longitudinem non in Ariete sed in Libra esse. ¶ His enim datis sit diameter ABG, quæ per maximam longitudinem est, & sit zodiaci centrum B in quo est uisus, A uero punctum sub ipso decimo Libræ gradu, G autem sub decimo Arietis descriptisque æqualibus epicyclis in A, & in G centris, unus in quo D et alter in quo E producantur à puncto B rectæ tangentes epicyclos lineæ BD, & BE, & deducantur à centris ad contactus perpendicularares AD, & GE quoniam ergo maxima matutina à medio motu distantia, quæ in Libra fuit, fuisse obseruata est graduum 19. 3. erit angulus ABD qualium quidē quatuor recti sunt 360. talium 19. 3. qualium uero duo recti sunt 360. talium 38. 6. quare arcus quoque chordæ AD talium erit 38. 6. qualium est circulus, qui circa ABD rectangulū describitur 360. chordæ uero eius AD talium 39. 9. proximè, qualium est AB qua rectus angulus subtenditur 120. ¶ Rursus quoniam uespertina maxima à medio motu distantia, quæ in Ariete fuit obseruata est fuisse grad. 23. 15. erit etiā angulus GBE talium 23. 15. qualium quatuor recti sunt 360. qualium uero duo recti sunt 360. talium 46. 30. quare arcus quoque chordæ GE talium erit 46. 30. qualium est circulus qui circa GBE rectangulū

V 4 descri

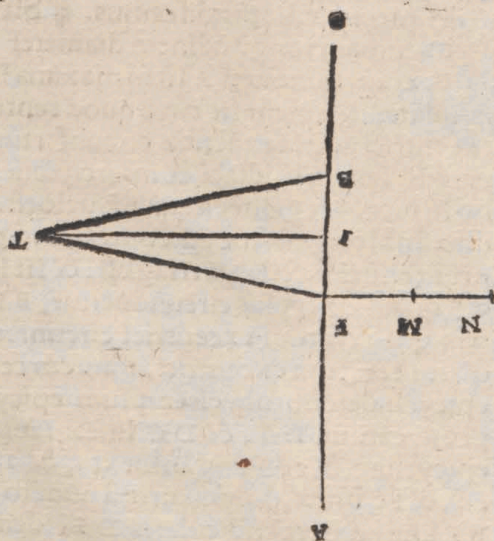
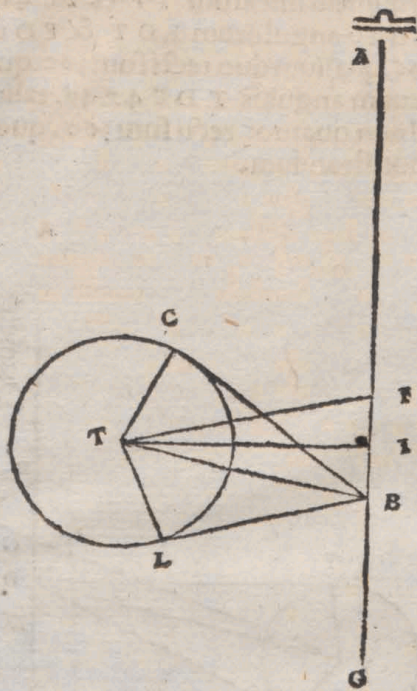
describitur 360. & chorda eius GE taliū 47. 22. qualium est BG qua rectus angulus subtenditur 120. quare qualium est GE linea 39.9. AB autem 120. & quales enim sunt AD & GE, cū sit ē centro epicycli, taliū etiam erit BG 99.11. tota uerō ABG linea 219.11. quare si æqualiter diuidatur in F puncto erit AF quidem medietas 109.35. earundem, linea uerō quæ est inter puncta B F 10.25. Quod igitur F punctum aut centrum est excentrici, in quo semper epicycli centrū est, aut circa illud dicti circuli centrum fertur, perspicuum est, sic enim solummodo centrum epicycli æqualiter ab F pūcto distabat, sicuti demonstratū est, in utraq; diametraliū distantiarū. ¶ Verū quoniam si F punctū cētrū esset eius excentrici, in quo epicycli cētrum semper inuenitur, stabilis esset excentricus hic, & situs, qui est in Ariete minimæ longitudinis situs esset, propterea quod BG linea omnium linearum, quæ ab ipso B ad circumferentiā circuli in puncto F descripti protrahantur minima est, nec inuenitur situs, qui in Ariete est minime ceterorum omnium longitudinis, cū situs, q sunt in Geminis, & Aquario minoris sint longitudinis ipso, & æquales proximē inter se, patet quod centrū dicti excentrici circa F punctū fert ad contrariū quā epicyclus circunducitur, hoc est, ad præcedētia signorum, semel etiā ipsum in una reuolutione. Sic enim bis in ipsa centrū epicycli erit in minima longitudine. Quod autem in Geminis, & in Aquario propinquior terræ sit epicyclus q̄ in Arietis situ ab expositis obseruationib. facile intelligitur, nam in obseruatione quam fecim⁹ in anno 16. Adriani Phamenoth 16. uespertina maxima à medio motu distantia grad. erat 21.15. & in obseruatione quam fecimus in quarto anno Antonini Phamenoth 18. maxima matutina à medio motu distantia gradus erat 26.30. eratq; medius Sol in utrisq; obseruationib. in decimo gradu Aquarii. ¶ Et rursus in obseruatione q̄ fecimus in anno Adriani 18. epiphi 19. matutina maxima à medio motu distantia, graduum erat 21.15. & in obseruatione in primo anno Antonini epiphi 20. uespertina maxima à medio motu erat 26.30. eratq; medius in utrisq; similiterq; Sol in 10. gradu Geminorum ut maximæ distantie quæ in oppositis sunt Aquario atq; Geminis simul capte faciant grad. 47.45. cū utraq; distantie quæ in Ariete fuerūt, grad. cōtineant 46.30. Nā cū uespertina æqualis sit matutinæ obser-

uata est fuisse graduum 23.15.

De proportionē ac magnitudine inæqualitatum

Mercurij. Cap. IX.

His ita præmissis, demonstrandum iā sequitur in quo puncto lineæ AB, annua restitutio epicycli per æqualem motum ad successionē signorum fiat, & quantum distet à puncto F centrum excentrici, qui æqualis temporis restitutionem ad præcedentia facit, uel autem sumus ad hanc considerationem duabus maximarum distantiarum matutina, uelpertinaq; obseruationibus, cum ab utrisq; distantis medius motus quartam partem distaret ad eandem maximæ longitudinis partē, in quo situ maxima proximē differentia inæqualitatis zodiaci sit. ¶ Quartodecimo igitur anno Adriani messori secundum Aegyptios die 18. uesperis, sicut in obseruationib. Theonis inuenimus maximē à Sole distabat Mercurius remotior ad præcedentia à stella quæ in corde Leonis est gradus 3.50. ut, secundum nostra principia, 6.20. proximē Leonis grad. obtineret, erat autem tūc medius Sol in grad. Cancrī 10.5. ut maxima distantia uespertina fuerit grad. 26.15. ¶ In secundo autem anno Antonini messori 23. sequente 24. in mane nos per astrolabium maximam eius distantiam obseruantes perspicientesq; ipsum ad splendidā succularū inuenimus enim in 20.5. grad. Geminorū, medius autem Solis motus erat Cancrī gradibus 10.20. ut maxima distantia matutina inueniatur graduum 20.15. ¶ His suppositis sit per decimum gradum Libræ diameter AFBG, ponaturq; sicut in antecedēte descriptione A quidem punctum ut centrum epicycli sit quando est in decimo Libræ gradu, B autem sit centrū zodiaci, F uerō punctum circa quod centrum excentrici ad præcedentia circunducitur, primumq; proponatur inueniendum quantum distet à pūcto B centrum circa quod æqualem motum epicycli ad successionem fieri dicimus, sit igitur illud I, & protrahatur per ipsum I linea quæ rectos ad AG lineam angulos faciat, ut per quartam partem à maxima longitudine distet, et in ipsa capiatur T centrum epicycli secundū obseruationes præmissas, propterea q̄ etiam in ipsis medius Solis locus, q̄ erat decimus Cancrī gradus per quartā partē à maxima longitudine distat, descriptoq; circa T centrū C epicyclo, protrahatur à pūcto B tāgentes ipsum lineæ BC, & BL, & coniungantur TC, & TL, & BT, quoniam

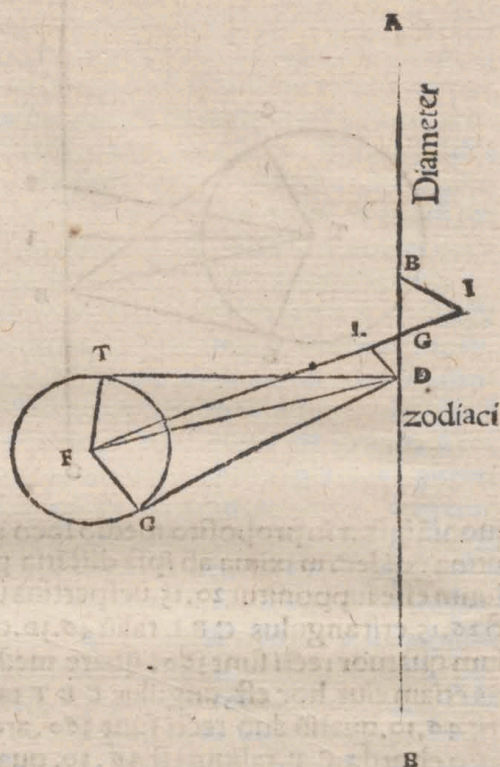
quoniā igitur in proposito medio loco ma-
tutina quidem maxima ab ipsa distātia gra-
duum esse supponitur 20.15. uespertina ue-
rò 26.15. erit angulus C B I taliū 46.30. qua-
lium quatuor recti sunt 360. quare medie-
tas etiam eius, hoc est, angulus C B T taliū
erit 46.30. qualiū duo recti sunt 360. arcus
ergo chordæ C T taliū est 46.30. qualiū
est circulus qui B T C rectangulo circum-
scribitur 360. & chorda sua T C taliū 47.
22. qualium est B T, quæ rectangulum sub-
tendit 120. quas ob res qualium & T C se-
midiameter epicycli 39.9. & B F demonstra-
ta 10.25. taliū etiā erat B T 99. 11. Rursus
quoniam excessus propositarum maxima-
rum distantiarum, qui est grad. 6. differen-
tiam inæqualitatis zodiaci bis cōtinet, quæ
differentia continetur ab angulo B T I, ut
etiam demonstrauius erit angulus B T I ta-
liū quidem 3. qualium quatuor recti sunt
360. qualium uerò duo recti sunt 360. taliū
6. quare arcus etiam chordæ B I taliū e-
rit 6. qualium est circulus qui B T I rectan-
gulo circumscribitur 360. ipsa uerò chorda
B I taliū 6.17. qualium est B T, quæ rectū
angulum subtendit 120. qualium igitur est
B T linea 99. 11. & B F similiter 10.25. taliū
B I etiam erit 5.12. est igitur B I linea medie-
tas proximè ipsius B F, & erit utraq; linea-
rum B I & I F taliū 5.12. proximè qualiū
est semidiameter epicycli 39.9.

¶ Rursus protrahantur in eadē descriptio

ne etiam per punctū in contrariā partē lineā I T, ad A G lineā perpendiculares F M N in qua erit profectō propter equalis temporis restitutionē linearum I T, & F N ad contrariā centrum excentrici, in quo T cētrum epicycli est, & supponatur F A æqualis esse lineā F N ut etiam lineā componat sicut & A F ex semidiametro excentrici, & lineā, quæ est inter centra ipsius dico & puncti F, capiaturq; in ipsa centrum excentrici & sit M coniungaturq; lineā F T, quoniam igitur angulus M F I rectus est, est autē proximē indifferēs recto, angulus etiam T F I, erit lineā quoq; N F T indifferēs à recta, est autem demonstratum qualium est semidiameter epicycli 39.9. talium etiam esse lineā F N quæ est æqualis lineā A F 109.35. lineam uerō F T quæ est æqualis lineā B T 99.11. eandem, erit igitur tota lineā M F T 208.46. & medietas eius lineā N M quæ est semidiameter excentrici 104.23. proximē, & reliqua F M quæ est inter centra 5.12. est autem demonstrata etiam utraq; linearum B I & I F 5.12. Collectū igitur nobis est qualium est semidiameter excentrici 104.23. talium esse utraq; ipsarum quæ inter centra sunt 5.12. & semidiametrum epicycli 39.9. qualiū igitur est semidiameter excentrici 60. taliū erit utraque linearum, quæ sunt intra centra 3.0. & semidiameter epicycli 22.30. quod erat demonstrandum. ¶ Quod autem his ita demonstratis, maximæ quoque à minimis longitudinibus distantie obseruationibus conueniant, hoc est, quando medius motus est in decimo Aquarii uel Gemini minorum gradu, & latere trianguli distet à maxima longitudine, tunc angulus, quo epicyclus in uisu subtenditur graduum est.

47.45. proximè, sic prædiscemus. ¶ Sit em̄ per maximam longitudinem diameter AB GDE, cuius punctum A sit in maxima longitudine, B autem sit circa quod centrum excentrici ad præcedentia circumfertur, D uerò sit centrū zodiaci, & intercipient ambo hi motus regulariter æqualit̄ uelocitate à maxima longitudine ad contraria in proprijs centris facti latus triāguli, & sit linea GF quam epicyclus circunducitur, BI autem qua centrum excentrici circumfertur, & sit I centrum excentrici, F autem centrū epicycli, descriptoq; circa ipsum epicyclo, producantur DT, & DC lineæ tangētes epicyclum, & coniungantur GI, & DE, & FT, & FC lineæ, deducaturq; à puncto D ad GF lineam perpendicularis DL, demonstrandum igitur quòd angulus TDC talium est 47.45. qualium quatuor recti sunt 360. quoniam ergo, uterq; angulorum AB I, & AGL, triāguli latus subtendit, & talium est 120. qualium duo recti 180. ut uterq; etiam angulus GBI, & DGL earundem sit 60. sitq; angulus BIG angulo BGI æqualis, propterea quòd linea BG lineæ BI æqualis supponitur, sintq; utriq; simul reliquorum ad duos rectos 120. erit uterq; ipsorum earundem 60. quare triāgulus BGI, & angulorum & laterum æqualium est, est autem etiam angulus DGL æqualis angulo BGI, ad rectam igitur lineam sunt puncta IGF, quare linea IF quæ est semidiameter excentrici talium est 60. qualium est GI æqualis lineæ GD quæ intra duo centra partes 3. & reliqua GE 57. earundem. ¶ Rursus quoniam angulus DGL talium est 60. qualium quatuor recti sunt 360. qualium uerò duo recti sunt 360. talium 120. erit etiam arcus chordæ DL talium 120. qualium est circulus qui DGL rectangulo circumscribitur 360. arcus uerò chordæ GL reliquorum 60. ad semicirculum, chordæ igitur etiam suæ DL quidem talium est 103.55. qualium DG quæ rectum angulum subtendit 120. GL uerò earundem 60. qualium igitur est GD linea 3. & GF similiter 57. talium erit DL 2.36. & GL 1.30. earundem LF autem reliquarū 55.30. & quoniam quod ab ipsa, et quod ex DL fuerit, si componantur faciunt quadratum quod sit à linea DF, erit etiam DF 55.34. talium per longitudinem, qualium semidiameter epicycli, hoc est, utraq; linearum FT & FC supponebatur 22.30. qualium igitur est DF quæ rectum angulum subtendit 120. talium etiam erit u-

tracq; quidem linearum TF & FC 48.35. uterq; uerò angulorum FDT, & FDC talium 47.46. qualium duo recti sunt 360. quare totus etiam angulus TDC 47.46. talium est qualium quatuor recti sunt 360. quod erat demonstrandum.

De periodicis Mercurij motibus. Cap. X.

Cum ad hæc sequatur, ut periodicos Mercurij motus, & ad inueniendos locos eius constituamus, longitudinis quidem motus, hoc est, quibus æqualiter circa G punctum epicyclus fertur, à Solaribus motibus iam datos habemus, motus autem inæqualitatis, id est, quibus stella in epicyclo circa centrū eius circunducitur, à duabus obseruationibus minimè ambiguis cœpimus, quarū alteram nos ipsi obseruauimus, alteram à præscis accepimus. Ipsi enim perspeximus stellam Mercurij secundo Antonini anno, qui fuit annus 886. à Nabonassar epiphi secundum Aegyptios, die secundo sequente tertio per astrolabicum instrumentum, cum nondum ad maximam differētiā uesperinam peruenisset, perspectusq; ad stellam, qui est in chordæ Leonis, cernebatur 18.30. Geminorum gradus obtinere, quando etiam à centro Lunæ per gradum unum, sexagesimas 10. posterior erat. Erat autem tempus

pus in A
tia horis
grad. Ca
astrolab
23. grad.
eius in il
bis supp
uerò gra
autem à
281.20. E
centri Lu
gitur, ap
Mercuri
du, & 10
Gemino
posito si
gitudinē
in maxim
ctum cir
dentia ci
cētrum a
ditur, &
F epicyc
GF per a
trum exo
BI qui se
æqualis e
F epicyc
in L, & c
FL, & D
quidem
perpend
rò DL p
sit inueni
ximæ lon
cyclo.
34 gradu
tudo dec
nebat, ut
dinem in
ne gradil
42. 34 qu
lium uerò
uterq; au
quoniam
nex BI
circa B
dem cho
ipse circu
137. 26. e
quidem t
circuli di
earunden
erit 2. 11.

pus in Alexādia ante mediā noctē diei ter-
tiā horis equalibus 4.30. duodecimus enim
grad. Capricorni in medio cōelo secundum
astrolabium collocabatur, erit enim Sol in
23. grad. Tauri obtinebatq; medius motus
eius in illa hora (secundū demonstratas no-
bis suppositiones) 22.34. Tauri grad. Lunæ
uerò grad. geminorum 12.14. inēqualitatis
autem à maxima epicycli lōgitudine grad.
281.20. Ex istis igitur uerus quidem motus
centri Lunæ in 17.10. geminorum esse colli-
gitur, apparens autem in 16.20. quare stella
Mercurij (quoniam Lunam ipsam uno gra-
du, & 10. sexagesimis precedebat) in 17.30.
Geminorum gradibus erat. ¶ Hoc ita sup-
posito sit per maximam, & minimam lon-
gitudinē diameter ABGE, cuius Apūctum
in maxima sit longitudine, B autem sit pun-
ctum circa quod excētrici centrū ad praece-
dentia circūfertur, G uerò ad quod epicycli
cētrum ad successionem signorum progre-
ditur, & D sit cētrum zodiaci, motumq; sit
F epicycli centrum circa G punctum à linea
GF per angulum AGE, circa B autem I cen-
trum excentrici à linea BI per angulum A-
BI qui semper propter equalitatem motuū
æqualis est angulo AGE, descriptoq; circa
F epicyclo TCL supponatur stellam esse
in L, & cōiungantur GL, & IF, & DF, &
FL, & DL lineæ, & deducatur ad lineam
quidem GFT productam à punctis I & D
perpendiculares IM, & DN, ad lineam ue-
rò DL perpendicularis FX, propositūq;
sit inuenire arcum epicycli à puncto T ma-
ximæ longitudinis ad L stellæ locum in epi-
cyclo. ¶ Quoniam igitur medius Sol 22.
34. gradus Tauri, minima uerò stellæ longi-
tudo decimus Arietis gradum tunc obti-
nebat, ut medius stellæ secundum longitu-
dinem motus distaret à minima longitudi-
ne gradibus 42.34. erit GB I angulus taliū
42.34. qualium quatuor recti sunt 360. qua-
lium uerò duo recti sunt 360. talium 85.8.
uterq; autem angulorum BI G & BGI,
quoniam B G linea semper æqualis est li-
næ BI earundem 137.26. quare descripti
circa BGI triangulum circuli arcus qui-
dem chordæ I G talium est 85.8. qualium
ipse circulus 360. arcus uerò chordæ B G
137.26. earundem, chordæ quoq; suæ GI
quidem talium erit 81.10. qualium est ipsius
circuli diameter 120. B G autem 111.49.
earundem, ergo GI quoque linea talium
erit 2.11. qualium B G est trium, ¶ Rursus

quoniā BGI angulus taliū est 137.26. qua-
liū duo recti sunt 360. angulus uerò BGM
85.8. earundē, erit etiā angulus IGM reli-
quarum 52.18. quare arcus quidem chordæ
IM, talium est 52.18. qualium est circulus
qui GIM rectangulo circūscribitur 360.
arcus uerò chordæ GM reliquarum ad se-
micirculū 127.42. chordæ igitur etiā suæ IM
quidem talium est 52.53. qualiū est GI. quæ
rectum angulum subtendit 120. GM uerò
107.43. earundem, quare qualium est IGL
linea 2.11. & IF semidiameter deferentis epi-
cyclum 60. talium etiā est IM 0.58. & G-
M 1.58. idcirco etiā linea MF quæ indiffe-
rente aliquo est minor quā IF earundem
erit 60. & reliqua GF linea 58.2. similiter,
quoniam DGN angulus talium est 85.8.
qualium duo recti sunt 360. erit etiā arcus
chordæ DN talium 85.8. qualium est circu-
lus qui GDN rectangulo circūscribitur
360. arcus uerò chordæ GN reliquarum ad
semicirculū 94.52. chordæ igitur etiā suæ D-
N quidem talium erit 81.10. qualium est GD
qua rectus angulus subtenditur 120. GI ue-
rò 88.23. earundem, qualium igitur est GD
quidem 3. & GF 58.2. demonstrata talium
erit DN 2.2. & GN 2.13. & NF 55.49. reli-
quarum, & propterea DF quoque qua re-
ctus angulus subtenditur talium 35.51. pro-
ximē qualium est epicycli etiā semidiamē-
ter 22.30. qualium ergo est DF linea qua re-
ctus angulus subtenditur 120. talium etiā
erit DN chorda 4.22. & arcus suus talium
4.11. qualiū est circulus, qui DFN rectan-
gulo circūscribitur 360. quare angulus quo-
que DFN talium est 4.11. qualiū duo re-
cti sunt 360. totus uerò angulus EDF 89.
19. est autem ad hanc angulus quoq; totus
EDL 135. earundem propterea quod stel-
la tunc 67.30. distare à maxima longitudi-
ne apparebat, angulus uerò FDL reliqua-
rum partiū 45.41. quare arcus quoq; chor-
dæ FX taliū est 45.41. qualiū est circulus
qui DFX rectangulo circūscribitur 360.
ipsa uerò linea FX talium 46.35. qualium
est DF, quæ rectum angulum subtendit
120. qualium ergo est DF linea 55.51. & F-
L semidiameter epicycli 22.30. talium FX
erit 21.41. qualiū uerò FL qua rectus an-
gulus subtenditur est 120. talium rursus F-
X erit 115.39. quare arcus etiā chordæ
FX taliū est 249.2. qualium est circulus,
qui rectangulo FLX circūscri-
bitur

48.35. u/
DC taliū
quare to
aliū est
quod erat

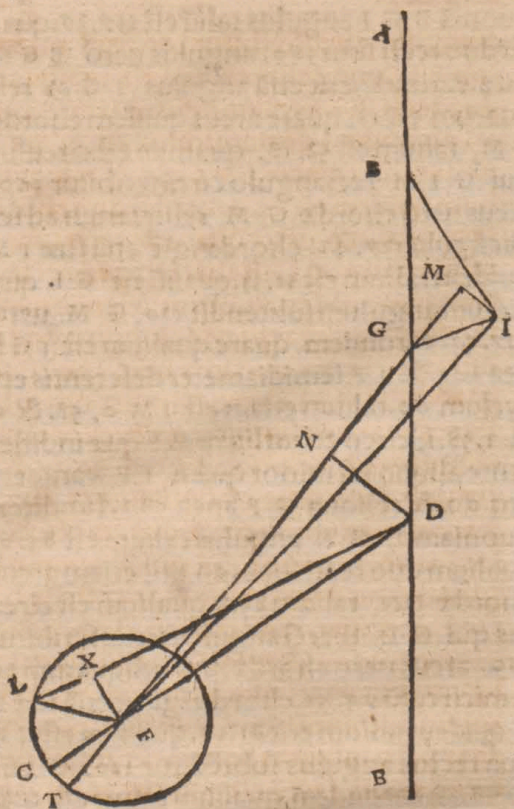
Diameter

B
G
D

zodiaci

X.

periodi-
ad inueni-
tuamus,
tus, hoc
tum epi-
iam da-
ualitatis,
a centrū
uationi-
quarū al-
am à pri-
mus stel-
anno, qui
phi secū-
uente ter-
m, cum
uesper-
stellam,
ur 18.30.
ndo eti-
um, sexa-
em tem-
pus

bitur 360. & angulus FLX talium 149.2. qualium duo recti sunt 360. demonstratus autem est etiam angulus FDL 45.41. & angulus TFC 4.11. quare totus TFL talium quidem est 198.54. qualium duo recti sunt 360. qualium uero quatuor recti sunt 360. talium 99.27. quare arcus epicycli TEL, quo in obseruatione Mercurij stella distabat à puncto T maximæ longitudinis, graduum est 99.27. ¶ Rursus 21. anno secundum Dionysium quod tempus est annus 484. à Nabonassaro, Scorpionis die 22. secundum Aegyptios thot 18. sequente 19. Mercurius matutinus distabat à linea quæ est per borealē frontem Scorpionis, & per medium ad præcedentia Lunam unam.

Gaur.

Lunam unam, id est, secundum unius diametri Lunaris quantitatem.

ad septentrionem uero distabat à fronte boreali per duas Lunas, sed media stellarum quæ sunt in fronte Scorpionis, secundum nostra principia, obtinebat tunc gradum Scorpionis 1.40. quantum etiam est australior à circulo per medium signorum, borealissima uero erat in gradibus Scorpionis 2.20. et est borealior quam circulus per medium gradum 1.20. proximè, patet autem quod non-

dum in maximam distantiam matutinam peruenerat propterea quod post quatuor dies, 26. mensis Scorpionis distabat, ut conscribitur, ab eadem linea ad successionem, unam integrè Lunam & dimidiam, maior igitur est facta distantia. Cum Sol quatuor proximè gradibus motus sit, & stella per unam Lunam, & dimidiam, obtinebat autem medius Sol die 14. thot in mane secundum nos 20.50. gradus Scorpionis, maxima uero stellæ longitudo sextum Libræ gradum, anni enim ferè 400. qui fuerunt inter duas obseruationes quatuor proximè graduum maximæ longitudinis motum faciunt. His ita suppositis describatur figura superiori similis, sic tamen ut propter motuum dissimilitudinem, & anguli, qui sunt ad A maximam longitudinem acuti describantur, & lineæ, quibus stellæ cōiunguntur sint ad epicycli præcedentia, & perpendicularis FX supra FL epicycli semidiametrum, quoniam igitur medius stellæ motus 44.50. gradibus distabat à maxima longitudine, erit profecto ABI angulus talium 44.50. qualium quatuor recti sunt 360. qualium uero duo recti sunt 360. talium 89.40. reliquus igitur GBI erit etiam 270.20. uterque autem angulorum BGI & BIG 44.50. earundem quapropter chordæ quoque suæ GI quidem talium erit 84.36. qualium est diameter circuli BGI, triangulo descripti 120. utraq; uero linearum BG, & BI 45.46. earundem, qualium igitur utraque linearum BG & BI trium talium GI erit 5.33. ¶ Rursus quoniam angulus AGF talium esse suppositus est 89.40. qualium duo recti sunt 360. & BGI 44.50. similiter totus autem FGI 134.30. colligitur, erit profecto arcus chordæ IM talium 134.30. qualium est circulus, qui rectangulo GLM circumscribitur 360. arcus uero chordæ GM reliquarum ad semicirculum 45.30. chordæ igitur etiā suæ IM quidem erit talium 110.40. qualium est GI qua rectus angulus subtenditur 120. GM autem 46.24. earundem qualium igitur est GI linea 5.33. hoc est, FN semidiameter excentrici 60. talium etiam IM erit 5.7. & GM 2.10. idcirco etiā FM colligitur 59.47. earundem per longitudinem, tota autem linea FMG 61.57. similiter quoniam angulus quoque DGN talium est 89.40. qualium duo recti sunt 360. erit etiam arcus chordæ DN talium 89.40. qualium est circulus qui GDN rectangulo circumscribitur 360. arcus autem chordæ GN reliquorum ad semicirculum graduum

prima in meridie, in æqualitatis quidē à maxima epicycli lōgitudine grad. 21. 55. longitudinis uerō, sicut in Sole, Piscium 0. 45. maximam uerō excentricitatis longitudinem

in 1. 10. grad. Libræ, centesima enim pars propositorum annorum partium est 4. 50. proximē, quibus 1. 10. exceduntur ab obseruationis gradib. Libræ 6.

MAGNAE COMPOSITIONIS Cl. Ptolemæi Pelusiensis

Alexandrini, Liber Decimus.

Demonstratio maximæ longitudinis stellæ Veneris ☿.

Cap. I.

SED Mercurij quidem suppositiones, in æqualitatibus magnitudines, & periodicorum motuum quantitates, locique eius hoc modo à nobis capti sunt, in Veneris autē stella primum rursus quaesiuimus in qua parte circuli per medium signorum maxima, & minima excentricitatis longitudo inueniretur per æquales ad eandem partem maximas distantias, quam quidem ad rem priscas obseruationes nō potuimus exquisitas habere, sed ab obseruationibus nostri temporis hæc nobis inuestigata sunt. ¶ Inuenimus enim cōscriptam obseruationē in his, quas Theon Mathematicus nobis dedit, in 16. anno Adriani Pharmothi secundū Aegyptios die 21. sequēte 22. quādo, inquit, uespertina Venus plurimū distabat à Sole, mediāque uergiliarum longitudinē, uidebatur autem paulo australior quā ipsæ sint, quoniā igitur uergiliarum media tunc secundum nostra principia tres grad. Tauri obtinebat, estque longitudo ipsarum gradus unius trigintaque proximē sexagesimarum, patet quia stella Veneris unum gradum trigintaque sexagesimas Tauri tunc obtinebat, quare quoniā medius Sol in 14. 15. gradib. Piscium erat, uespertina maxima à medio motu distantia 47. 15. graduum fuit. ¶ Nos quoque obseruauimus anno Antonini 4. Thot secundū Aegyptios die 11. sequente 12. stellam Veneris matutinam maximē distare à Sole, & aberat à medio Geminorum genu ad septentrionem, atque orientem per mediam Lunam, erat autem stella fixa tunc secundum nos in gradibus Geminorum 18. 15. itaque ☿ stella in 18. 30. gradibus proximē fuit, quare quoniā medius Sol in 5. 45. grad. Leonis erat matutina quoque maxima distan-

tia 47. 15. graduum fuit. ¶ Quoniam igitur in priore obseruatione medius motus erat in 14. 15. gradib. Piscium. In posteriore in 5. 45. grad. Leonis, & punctū circuli per mediū quod inter hos grad. est. In 25. grad. Tauri atque Scorpionis inuenitur, ad hæc puncta diameter quæ per maximam & minimam longitudinem est certē perueniet. ¶ Similiter in obseruationibus Theonis inuenimus quod in secūdo anno Adriani, Arhir, secundū Aegyptios, die 21. sequētis 22. distabat stella Veneris matutina plurimū à Sole, distabatque à stella, quæ est in summitate australis algæ Virginis per longitudinē uergiliarum, uel tanto minus quanto est magnitudo sua. Videbaturque borealior per Lunā unam, quoniā igitur stella fixa 28. 55. gradus Leonis, tunc, secundū nos, obtinebat, ut stella Veneris 20. proximē unius gradus sexagesimas Virginis obtineret, & medius Sol Libræ 57. 52. maxima distantia matutina à medio motu graduum fuit 47. 32. ¶ Nos autem 21. anno Adriani Mechir, secundum Aegyptios, die nono sequente 10. uesperis obseruauimus stellam Veneris maximē distare à Sole, præcedebatque borealissima earum, quæ in quadrilatera sunt figura post succedentem, quæ ad lineam est cum stellis quæ sunt, in genibus Aquarii duabus Lunę plene partibus, uidebaturque splendore suo stellam obtegere, quoniā igitur rursus stella 20. gradus Aquarii, tunc secundum nos obtinebat, stellaque propterea Veneris in 19. 36. gradibus eiusdem erat, medius autem Sol in Capricorni gradibus 24. facta fuit etiam hîc maxima uespertina à medio motu distantia graduum 47. 32. sunt autem puncta circuli per medium inter hos gradus 17. 52. Libræ, secundum primam obseruationē, & 2. 4. Capricorni secundum alterā. In 25. gradu proximē rursus Tauri atque Scorpionis.

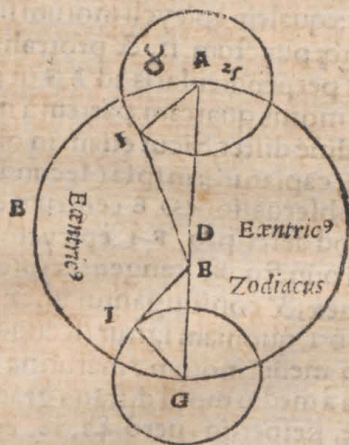
De

De epicycli Veneris magnitudine.

Cap. II.

QUod igitur nostris temporibus maxima & minima excentricitatis longitudo in 25. gradu Tauri & Scorpionis sit, per hoc nobis perceptum est. Sed quesuimus rursum consequenter maximas distantias, quæ fiunt cum Sol medius in 25. grad. Tauri & in 25. Scorpionis circiter sit. ¶ In observationibus igitur, quas Theodorus nobis tradidit, inuenimus quod 13. anno Adriani secundum Aegyptios Epiphi die secunda sequente tertia, stella Veneris matutina plurimum distabat à Sole præcedens lineam, quæ est per antecedentem de tribus, quæ sunt in capite Arietis, & per eam, quæ est in posteriore crure per gradum unum, & sexagesimas 24. faciebatque distantiam ad præcedentem earum, quæ sunt in capite, duplam ad illam, quæ fuit ad fixam, quæ est in crure, obtinebat autem hanc præcedens quidem de tribus quæ sunt in capite Arietis gradus 6. 36. & est borealior circulo per medium gradibus 7. 20. ¶ Stella uero quæ est in posteriore Arietis crure grad. 9. 45. & est australior circulo per medium gradibus 5. 15. ¶ Veneris ergo stella 10. gradus & 36. sexagesimas Arietis obtinebat, & erat australior circulo per medium gradus 1. 30. Quoniam igitur medius etiam Sol tunc obtinebat gradus Tauri 25. 24. colligitur maxima à medio motu distantia grad. 44. 48. ¶ Nos etiam obseruauimus 21. anno Adriani Tybi secundum Aegyptios die secunda sequente 3. uesperis stellam Veneris primum à Sole distantem. Quæ ad eas perspecta fixas quæ sunt in cornibus Capricorni obtinere cernebatur gradus Capricorni 12. 50. eratque medius Sol tunc in gradu Scorpionis 25. 30. ut hinc maxima à medio motu distantia colligitur graduum 47. 20. perspicuumque factum sit, quod maxima longitudo in 25. gradu Tauri est, & minima in 25. Scorpionis. Hinc etiam nobis patuit quod stabilis est ad sensum excentricus, qui epicyclum Veneris deferit propter quod in nullo circulo per medium ambæ utrinque à medio motu distantie minores inueniantur ambabus quæ in Tauri fiunt. Sed nec maiores alicubi ambabus quæ fiunt in Scorpione. ¶ His ita suppositis, sit circulus excentricus A B G in quo semper Veneris epicyclus circumfertur eiusque diameter sit A G in qua excentrici quidem centrum sit D, zodiaci uero sit E, punctum

uero A sit sub ipso gradu Tauri 25. describanturque in A, & in G punctis æquales epicycli in quibus F & I protractisque tangentibus E F & E I lineis, coniungantur lineæ A F, & G I, quoniam igitur angulus A E F, qui est in centro zodiaci subtendit maximam distantiam stellæ, quæ in maxima longitudo inuenitur, quæque graduus est 44. 48. erit profecto ipse talium 44. 48. qualium quatuor recti sunt 360. qualium uero duo recti sunt 360. talium 89. 36. quare arcus etiam chordæ A F, talium erit 89. 36. qualium est circulus qui E A F rectangulo circumscribitur 360. chorda uero eius A F talium 84. 33. proximè, qualium est A E, quæ rectum angulum subtendit 120. similiter quoniam angulus G E I subtendit maximam distantiam, quæ est in minima longitudo quicunque graduum esse supponitur 47. 20. erit profecto ipse talium 47. 20. qualium quatuor recti sunt 360. qualium uero duo recti sunt 360. talium 94. 40. qualium est circulus qui G E I rectangulo circumscribitur

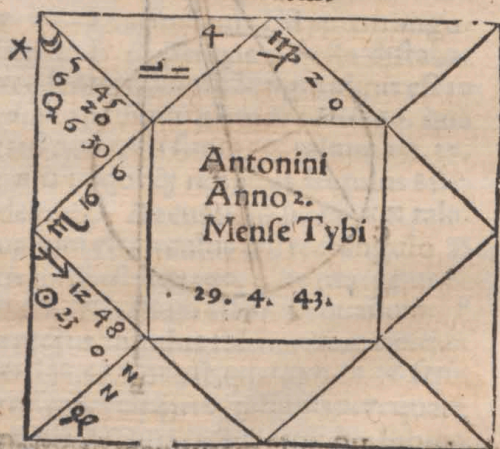
360. ipsa uero chorda G I talium 88. 13. proximè, qualium est E G, quæ rectum angulum subtendit 120. qualium est igitur G I, hoc est, A F epicycli semidiameter 84. 33. & A E linea 120. talium erit A G 115. 1. tota uero A G 235. 1. Medietas autem eius A D 117. 30. proximè, quare qualium est A D semidiameter excentrici 60. talium erit D E quæ est inter centra 1. 15. proximè, A F autem semidiameter epicycli 43. 10

De proportionibus excentricitatis stellæ

Veneris. Cap. III.

Verum quoniam non patet utrum ad D punctum æqualis epicycli motus efficiatur, duas etiam hinc cepimus maximas distantias ad contraria

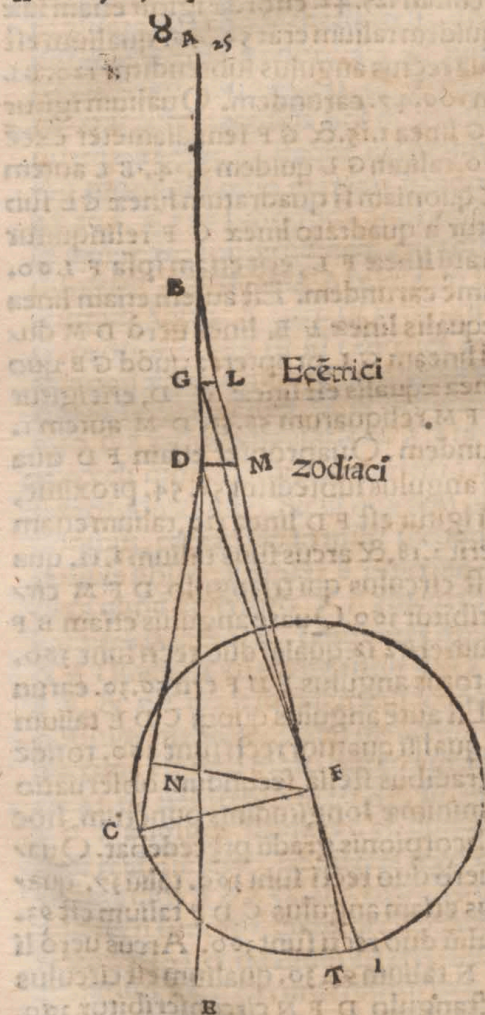
realissimam fixarū, quæ sunt in fronte Scorpij, & centrum Lunæ apparens, eratq; ad rectam cum istis lineam, præcedebatq; ipsa Lunæ centrum per sesquialteram proportionem spacij, quo borealissima in Scorpij fronte ipsam præcedebat, erat autē fixa secundū nostra principia in gradib. Scorp. 6.20. borealior circulo per medium gradus 1.20. tempus erat post mediam noctem horis equalibus 4.45. nam cum Sol in grad. 23. Sagittarij esset, erat secundū Astrolabiū in medio cœlo 2. grad. Virginis, quo quidem in tempore Sol 22.9. Sagittarij grad. medio motu obtinebat, Luna uerò 11.24. Scorpionis, inæqualitatis autem à maxima longitudine grad. 87.30. & latitudinis à boreali termino 12.22. centrum itaq; ipsius 5.45. Scorpionis grad. exacte obtinebat, & borealius circulo per mediū erat grad. 5. perspiciebat autem in Alexandria per longitudinē quidē 6.45. Scorpionis gradus obtinere, borealius uerò esse circulo per mediū gradus 4.40. erat igitur etiā propter hæc stella Veneris in 6.30. gradibus Scorpij, eratq; borealior circulo per medium gradibus 2.40. Alexandria.

¶ His suppositis sit A B G D E diameter per maximam longitudinem, & A quidem sit sub ipso gradu Tauri 25. B uerò sit centrum ad quod epicyclus æqualiter mouetur, G autem sit centrum excentrici in quo centrum epicycli deferretur, & D sit centrum zodiaci, quoniam igitur mediū Sol in obseruatione obtinebat Sagittarij gradus 22.9. sic mediū etiam epicycli motus distabat à minimæ longitudinis puncto ad successionem gradibus 27.9. supponatur centrum eius esse in F descriptoq; circulo ipsam epicyclo I T C coniungantur lineæ D F I & G F, & B F T, deinde à

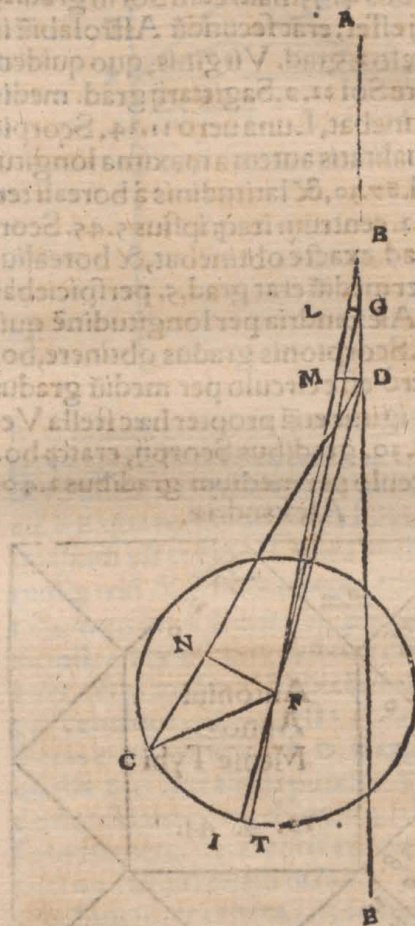
punctis G, & D ad lineam B F perpendiculares G L, & D M producantur, stellæq; ipsa supposita in C, & F C ac D C lineæ coniungantur, & deducatur perpendicularis F N, propositumq; sit inuenire arcum T C quo stella à puncto T, hoc est, à maxima epicycli longitudine distabat, quoniā ergo angulus E B F talium est 27.9. quatuor recti sunt 360. qualem uerò duo recti sunt 360. talium 54.18. erit etiā arcus lineæ G L talium 54.18. qualem est circulus, qui B G L rectangulo circumscribitur 360. Arcus uerò lineæ B L reliquarū ad semicirculum 125.42. chorda igitur etiam suæ G L quidem talium erat 54.46. qualem est B G qua rectus angulus subtenditur 120. B L autem 106.47. earundem. Qualem igitur est B G lineæ 1.15. & G F semidiameter excentrici 60. talium G L quidem 0.34. B L autem 1.7. & quoniam si quadratum lineæ G L subtrahatur à quadrato lineæ G F relinquitur quadratū lineæ F L, erit etiam ipsa F L 60. proximè earundem. Est autem etiam lineæ M L æqualis lineæ L B, lineæ uerò D M dupla ad lineam G L, propterea quod G B quoque lineæ æqualis est lineæ G D, erit igitur etiam F M reliquarum 58.53. D M autem 1.8. earundem. Quapropter etiam F D qua rectus angulus subtenditur 58.54. proximè, qualiū igitur est F D lineæ 120. talium etiam D M erit 2.18. & arcus suus talium 2.12. qualem est circulus qui triangulo D F M circumscribitur 360. Quare angulus etiam B F D talium erit 2.12. qualiū duo recti sunt 360. quare totus angulus E D F erit 56.30. earundem. Est autē angulus quoque C D E talium 18.30. qualiū quatuor recti sunt 360. totidē enim gradibus stella, secundum obseruationem, minimæ longitudinis punctum, hoc est, 25. Scorpionis gradū præcedebat. Qualem uerò duo recti sunt 360. taliū 37. quare totus etiam angulus C D F talium est 93.30. qualiū duo recti sunt 360. Arcus uerò lineæ F N talium 93.30. qualem est circulus qui rectangulo D F N circumscribitur 360. chorda igitur etiam F N taliū est 87.25. qualiū est F D lineæ 120. qualem uerò 58.54. id est, qualem est F D semidiameter epicycli 43.10. talium 42.54. ita qualem est F C, qua rectus angulus subtenditur 120. talium etiam F N erit 119.18. & arcus suus talium 167.38. qualem est circulus qui rectangulo F C N circumscribitur 360. quare angulus quoque F C D talium est 167.38. qualem F D C angulus supponitur 93.30.

30. angulus uero $\angle FCD$ totus 261. 8. sed angulus quoque $\angle BFD$, id est, angulus $\angle FTD$ demonstratus est earundem esse 2. 12. Reliquus igitur etiam angulus $\angle FCT$ talium erit 258. 56. qualium duo recti sunt 360. qualium uero quatuor recti sunt 360. talium 129. 28. quare stella Veneris in proposito tempore distabat à puncto T maximæ longitudinis epicycli ad præcedentia quidem gradibus dictis 129. 28. ad successionem uero secundum motum, qui ad suppositionem sequitur reliquis ad circulum unum 230. 32. quod nobis erat inueniendum.

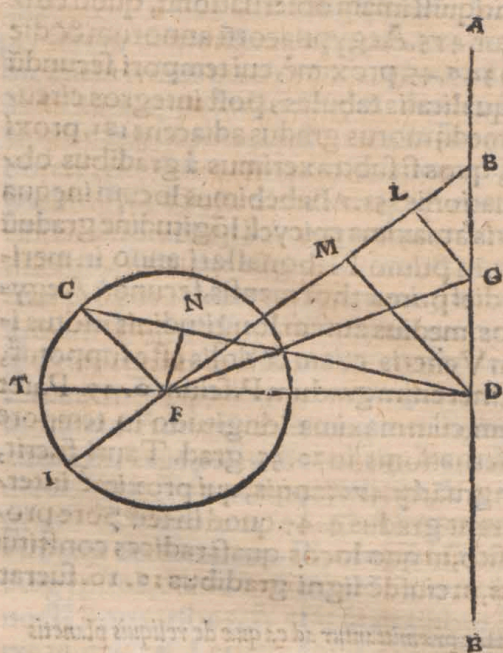
¶ De priscis autem obseruationibus illam coepimus, quam Timocharis sic conscribit. Tertiodecimo anno Philadelphi messori, secundum Aegyptios, die 17. sequente 28. hora 12. Veneris, stella cernebatur exacte obscurasse oppositum præuindemiatrici, quæ fixa secundum nos est post illam, quæ est in extremitate australis alæ Virginis. Hæc erat in primo anno Antonini gradibus Virginis 8. 15. Quoniam igitur annus

obseruationis erat 476. à Nabonassaro, & usque ad imperium Antonini 884. Ut annis 408. qui fuerunt interea 4. 5. proximè gradus secundum fixarum spheræ, & maximarum longitudinū motū, congruant. Perspicuum est, quia stella Veneris 4. 10. gradus Virginis tunc obtinebat. Minima uero excentrici longitudo Scorpionis gradus 20. 55. Fuit autem etiam hæc Veneris stella ultra

maximam distantiam matutinam progressa, diebus enim quatuor post obseruationem 21. messori sequente 22. secundum uerba Timocharidis, obtinebat, secundum principia nostra grad. Virginis 8. 50. medius uero Solis motus. In priore quidem obseruatione 17. 20. gradus Literæ obtinebat. In posteriore autem Libræ 20. 59. quare distantia primæ obseruationis 42. 53. graduū colligitur secundæ uero 42. 9. ¶ His datis, similis rursus proponatur descriptio, quæ tantum ad præcedentia minima, longitudinis habebat epicyclū, propterea quod medius epicycli motus 17. 20. Libræ gradus obtinebat, & minima longitudo erat in gradibus Scorpionis 20. 55. Quoniam idcirco angulus $\angle EBF$ talium

lium est 33.52. qualium quatuor recti sunt 360.
 & qualium duo recti sunt 360. talium 67.44.
 Erit profecto etiam arcus lineæ GI talium
 67.44. qualium est circulus qui rectangulo
 BGL circumscribitur 360. Arcus uero lineæ
 BL 112.16. reliquarum ad semicirculū. Chor-
 dæ igitur etiam suæ GL quidē talium 66.
 52. qualium est BG quæ rectus angulus sub-
 tenditur 120. BL uero 99.38. earundem
 Qualium igitur est BG linea 1.15. & GF se-
 midiameter excentrici 60. talium erit GL
 6.42. & BL 1.2. & quoniam si a quadrato li-
 nę GF subtrahatur quadratum lineę GL ,
 L , relinquitur quadratum lineę FL , erit
 etiam ipsa per longitudinem 60. proximē
 earundem. Est autem propter eadem BL li-
 nea, LM lineæ æqualis, & DM linea ad li-
 neam GL dupla. Erit ergo reliqua etiam F
 M 58.58. linea uero DM 1.24. earundē, pro-
 pter hoc etiam FD quæ rectus angulus sub-
 tendit, erit 58.59. proximē, quare qualium est
 FD 120. talium quoque erit chorda DM 2.51. &
 arcus eius talium 2.44. qualium est circulus
 qui rectangulo FDM circumscribitur 360.
 Angulus igitur etiam BFD talium est 2.44.
 qualium duo recti sunt 360. angulus uero
 EDF 70.28. earundem. Est autem angu-
 lus etiam EDC per quem stella distabat
 ad præcedentia minimæ longitudinis est ta-
 lium 76.45. qualium quatuor recti 360. qua-
 lium uero duo recti sunt 360. talium 153.30.
 quare EDC quoque reliquus angulus 83.2.
 earundem est. Arcus uero lineę FN talium
 83.2. qualium est circulus qui rectangulo DFN
 circumscribitur 360. Chorda igitur et-
 iam sua FN talium est 79.33. qualium F
 D quæ rectus angulus subtenditur 120. qua-
 lium uero 58.59. hoc est, qualium FC semi-
 diameter epicycli 43.10. talium 39.7. quare
 qualium est FC quæ rectus angulus subten-
 ditur 120. talium erit FN linea 108.45. & ar-
 cus eius talium 130. proximē qualium est
 circulus, qui rectangulo FCN circumscri-
 bitur 360. Quare angulus quoque FCN ta-
 lium est 130. qualium EDC angulus sup-
 ponitur esse 83.2. angulus uero IFC totus
 213.2. earundem. Sed angulus quoque BFD ,
 hoc est, IFT demonstratus est 2.44. earun-
 dem, totus ergo angulus FCI talium est
 215.46. qualium duo recti sunt 360. qualium
 uero duo recti sunt 360. talium 107.53. Di-
 stabat igitur in hoc tempore stella Veneris
 a puncto T maximæ epicycli longitudinis
 ad successionem 252.7. gradibus ad unum
 circulum reliquis.

¶ Quoniam igitur in tempore quoque nostre observationis distabat similiter à maxima epicycli longitudine gradibus 230.32. Et tempus inter duas observationes 409. annos Aegyptiacos, & dies proximè 167. continet. Inæqualitatis autem restitutiones integras 255. nam cum octo anni Aegyptiaci 5. proximè periodos faciant, & 408. Aegyptiaci anni 255. & annus qui restat, unà cum diebus 167. non cōpleat unius restitutionis tempus, perspicuū nobis hinc factum est quod in annis Aegyptiacis 409. et diebus 167. stella Veneris post integras inæqualitatum restitutiones 255. intercipit in epicyclo grad. 338.25. quot quidem gradibus nostra observatio primam excedebat. Totidem autem ferme post integros circulos per tabulas mediourum motuū nobis expositas gradus colliguntur. Propterea quod emendatio ipsorum ab inuento nostro graduum facta est, tempore quidē in dies resoluta, restitutionibus autem in gradus, additis etiam gradibus, qui superfuerāt, nam cum multitudinē graduum per multitudinem dierum partiti sumus, medius inæqualitatis diurnus Veneris motus nobis inuentus est.

De locis periodicorum motuum stellæ Veneris. Cap. V.

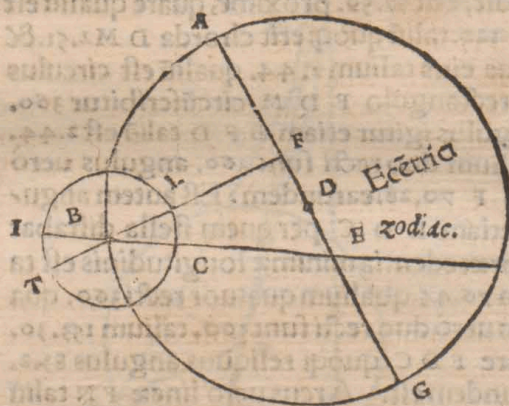
Verum quum reliquū hic etiā sit, lo-
cos periodicorū motuū in primo
Nabonassari anno in meridie diei
prime Thoth, scdm Aegyptios, cōstituere,
tēpus rursus cōpimus qd fuit inter dictā

& antiquissimam obseruationū, quod col-
ligitur 475. Aegyptiacorū annorum & die-
rum 346.45. proximē, cui tempori secundū
inæqualitatis tabulas, post integros circu-
los mediū motus gradus adiacent 181. proxi-
mē, quos si subtraxerimus à gradibus ob-
seruationis 252.7. habebimus locum inæqua-
litas à maxima epicycli lōgitudine graduū
71.7. in primo Nabonassari anno in meri-
die diei primæ thot mensis, secundū Aegy-
ptios, mediū autem longitudinis motus i-
dem Veneris etiam & Solis esse supponit,
obtinet enim gradum Piscium 0.45. Patet
etiam cum maxima longitudo in tempore
obseruationis in 20.55. grad. Tauri fuerit,
congruātq; 476. annis, qui proximē inter-
fuerant gradus 4.45. quod in tempore pro-
posito, in quo locos quasi radices constitui-
mus, in eiusdē signi gradibus 16. 10. fuerat.

*Hæc præmittantur ad ea quæ de reliquis planetis
demonstrantur. Cap. VI.*

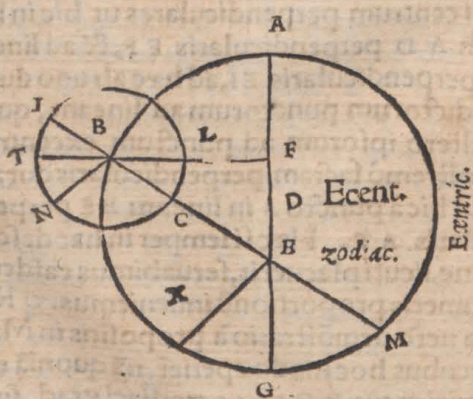
IN duabus igitur Veneris, & Mercurij
stellis huiusmodi ratione ac uia uisū su-
mus, tum ad suppositiones tū ad inæqua-
lium demonstrationes inueniendas. In
reliquis autem tribus, Martis, Iouis, Satur-
niq; stellis rationem motus eandem inueni-
mus quam de Veneris stella percepimus,
hoc est, secundū quā circulus excētricus in
quo semper fertur centrum epicycli descri-
bitur centro illo puncto, quod æqualiter di-
uidit lineam, quæ est inter duo centra: Zo-
diaci dico & eius quod epicycli circumdu-
ctionem æqualem facit. In singulis enim e-
stiam istorum secundum uniuersalem consi-
derationem excentricitatis, quæ constitui-
tur ex magnitudine regressuum, qui fiunt
in maximis & minimis centri epicycli lon-
gitudinibus. Quæq; per maximam inæqua-
litas zodiaci differētiā inuenitur, dupla
proximē esse percipitur. Sed demonstra-
tiones quibus utriusque inæqualitatis mag-
nitudines & maximas longitudines consti-
tuimus, cum non possint ut in illis duabus
ita in his etiā adhiberi, propterea quod om-
nem à Sole distantiam possunt istæ distare,
ac ideo non possit perspicuum ab obserua-
tionibus fieri, sicut in maximis à medio mo-
tu Mercurij Venerisq; distantijs. Quando
stella in contactu reperitur, perducta à uisu
nostro lineæ ad epicyclum ipsamq; tangen-
tes, cum igitur hoc non procedat, uisū sumus
diametralibus ipsarum oppositionibus ad
medium solis motum obseruatis, unde pri-

mum excentricitatis proportionem, & ma-
ximas longitudines demonstramus. In mo-
tibus enim solummodo, qui hoc pacto con-
siderantur, inæqualitatem zodiaci separatā
seorsum per seipsam inuenimus, cum nulla
tunc, penes inæqualitatem, ad Solem diffe-
rentia fiat. ¶ Sit enim excētricus stellæ
circulus A B G in quo centrum epicycli de-
fertur, cuius centrum D & diameter, quæ
per maximam longitudinem est, sit A G in
qua E quidē punctum zodiaci centrum
sit, F autem centrum excētrici ad quem me-
dius epicycli secundum longitudinem mo-
tus consideratur, descriptoq; circa B cen-
trum, I T C L epicyclo, coniungantur F L
B T, & I B C E M lineæ, dico igitur quod
quando stella, secundum E C I lineam, quæ
est per B centrum epicycli, cernitur semper
etiam mediū Solis motus in eadem linea
erit, cumq; stella fuerit in I tunc medio mo-

tui Solis coniungitur, quoniam & ipsa ad
punctum I perspicitur, cum uero fuerit in
C diametraliter sibi opponetur, quoniam
ad punctum M perspiciebatur. Nam quo-
niam in singulis stellis istis mediæ longitu-
dinis, inæqualitatisq; distantia simul capta
medium Solis motum, qui ab initio fuit, effi-
citur, estq; anguli qui est in F cetro, qui equa-
lem longitudinis stellæ motum continet, &
anguli qui est in E, qui apparentem continet
excessum semper angulus, qui sit in B, qui
continet æqualem stellæ motum qui sit in e-
picyclo, patet quia quādo stella est in I pun-
cto deficiet à restitutione quæ est in puncto
maximæ longitudinis T per angulum I B
T, qui subtractus ab angulo A F B facit an-
gulum A E I, qui continetur à medio mo-
tu Solis, & idem est angulo apparentis stel-
læ, quando uero in C puncto est, tunc mota
erit rursus in epicyclo p angulū T B C. Qui
cōpositus cum angulo A E C faciet mediū
Solis

Solis motum à puncto A maximæ longitudi-
dinis, is motus semicirculum cōtinet, & am-
plius A F B angulum deficiente angulo L
B C, hoc est, angulū G E M. Idcirco in tali-
bus quidem aspectibus, tum linea quæ à cen-
tro epicycli B ad stellam protrahitur, tum
linea quæ à puncto E, hoc est, à visu nostro
ad mediū Solis motum educitur. In unam
& eandem utræq; lineam coincidunt. ¶ In
cæteris autem omnibus distantijs quamuis
differentes faciant declinationes, semper ta-
men equidistantes inter se sunt, nā si in quo-
vis situ in posita descriptione lineā rectā
à centro B ad stellam protraxerimus ut li-
neam B N, à centro autem E ad mediū So-
lis motum lineam E X, erit propter prædi-
ctā angulus, A E X utrisq; angulis A F T,
& N B T æqualis, est autem etiam A F T u-
trique A E I & I B T æqualis, quare sub-
tracto A E I angulo communi, reliquus I E
X reliquo I B N æqualis erit, æquidistans er-
go est linea E X lineæ B N, quoniam igitur
in prædictis aspectibus, cōiunctionibus di-
co atque oppositionibus, qui ad mediū So-
lis motum considerantur stellam ita inueni-
mus per centrum epicycli perspectam tan-
quam si non moueret in epicyclo, sed situm
in ipso A B G circulo haberet & à linea F B
æqualiter eodem modo quo centrum epi-
cycli circunduceretur, patet quia possibile
erit per huiusmodi demonstrare proportio-
nes inæqualitatis zodiaci, quæ propter ex-
centricitatem fiunt, cum autem aspectus
coniuñctionalis cerni non possit, reliquum
est ut per oppositiones demonstrationum
doctrinam faciamus.

Demonstratio excentricitatis & maximæ
longitudinis Martis. Cap. VII.

Quemadmodū igitur in Luna (tribus
eclipsibus captis lunarib.) & locos
& tempora, & ad hæc proportionem inæ-

qualitatis, & maximæ longitudinis locum
per lineas demonstrauimus, eodem modo
hic etiam tribus æconychijs, ad mediū So-
lis motum oppositū in singulis harum stel-
larum captis, locos, quā exactissimè fieri
potest, per Astrolabica instrumenta obser-
uauimus, & à Solis motibus, qui fuerunt in
obseruationibus, tam tempus quā locum
distantiæ subtilius cōputauimus, & ab istis
tum proportionem excētricitatis, tum ma-
ximam longitudinem demonstrauimus.

¶ Primū igitur in Marte tres cœpimus ob-
seruationes, quarum primam quintodeci-
mo anno Adriani obseruauimus Tybi, se-
cundum Aegyptios, die 26. sequēte 27. post
mediam noctem una equali hora, & erat in
gradu Geminorum 21. ¶ Alteram anno
Adriani decimonono Pharmuthi, secundū
Aegyptios, die 6. sequente 7. ante mediam
noctē horis tribus, & erat in gradibus Leo-
nis 23. 50. ¶ Tertiā anno Anotonini se-
cundo Epiphi, secundū Aegyptios, die 12.
sequente 13. ante mediam noctem duabus
æqualibus horis, & erat in gradibus Sagit-
tarij 2. 34. ¶ Tempora igitur distantiarum
à prima quidem ad alteram obseruationem
quatuor Aegyptiacos annos, & dies 69. &
horas æquales 20. continent. ¶ A secun-
da uerò ad tertiam annos similiter quatuor
dies 96. & horam æqualem unam. ¶ Colli-
guntur igitur ex tempore primæ distantiae
(post integros circulos) gradus longitudi-
nis 81. 44. ¶ Ex secunda uerò gradus 95.
28. Nulla enim differentia erit, de qua curan-
dum sit si à periodicis restitutionibus uniuersa-
lius expositis in tanto tempore medios
motus computamus. Paret etiam quod in
prima quidem distantia mota est apparens
stella 67. 50. gradus post integros circulos.
In secunda uerò 93. 44.

¶ Designentur igitur tres circuli æquales in
zodiaci superficie, de quibus ille, à quo cen-
trum epicycli Martis deferret. Sit A B G, cuius
centrum D, excentricus autem æqualis mo-
tus sit E F I, cuius centrum T, zodiaco uerò
concentricus sit C L M cuius centrum N, dia-
meter uerò, quæ per omnia transit centra sit
X O P R. ¶ Supponatur autem A quidem
punctū esse, ubi centrū epicycli erat in pri-
ma oppositione, B autem ubi erat in secun-
da, G uerò ubi erat in tertia, & coniungan-
tur T A E, & T B F, & T I G, & N C A, & N L
B, & N G M lineæ, ut excentrici arcus E F B I.
44. primæ periodicæ distantiæ graduū sit, ar-
cus uerò F I 95. 28. graduū secundæ, & rursus
C L zodiaci

CL zodiaci arcus 65.50. apparētis primę distantię graduum sit, & LM similiter arcus 93.44. secundę distantię graduū. ¶ Si ergo arcus excentrici EF & FI subtenderentur duobus arcibus zodiaci CL, & LM nihil aliud ad demonstrationē excentricitatis quereremus. Verū quoniam ipsi medij excentrici arcus AB, & BG non datos subtendūt. ¶ Et si cōiunxerimus NS E, & NH F, & NI Y. Rursum excentrici arcus EF, & FI subtenduntur ab arcibus zodiaci SH, & HY, nec ipsis etiā datis opus erit ut antea CS, & IH & MY uarij arcus seu uarię sectiōes dentur, ut ab arcibus coniugatis EFI, & SHY proportio excentricitatis exquisitē demonstretur. ¶ Verū quoniam, antea quā excentricitatis, & maximę longitudinis proportio habeatur, exquisitē istos capere possibile non est, darīq; prpximē possunt, etiā si non exquisitē illi pręsupponantur, propterea quod differentię ipsorum non magnę sunt, computationem prius faciemus, tanquam si nulla differentia, de qua curandum sit, SH & HY arcus differant, ab arcibus CL & LM.

Gauric.

¶ Tanquam si nulla differentia esset, de qua curandum sit, pręter CLM arcum & SHY.

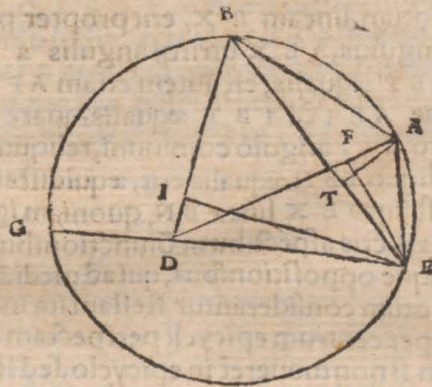

Gauric.

¶ In presenti demonstratione ubi nos in zodiaci periferia aspirationis notam H de industria imprimendam iussimus, Trapezūtius noster equiuocationis immemor T litteram annotauerat. Quod quidem Vranie Gaurica na efficere non dubitauit. Quoniam T quoque erat in centro eisdem signiferi. ¶ Quocirca textum quoque castrigare oportuit, ne quispiam Ptolemęi studiosus fortas-

se perplexus laboraret in equiuoco. ¶ Verū in huiusmodi equiuocatio seu difficultas apud Gręcos neuitāquam accidit, quū b sit in centro, T uerō in circumferentia.

¶ Sit enim ABG circulus excentricus equalis motus Martis & supponatur A punctū primę oppositionis esse, B secundę, G autem tertię, & capiatur, intra excentricum, D zodiaci centrum, in quo uisus noster sit, & coniungantur semper à tribus oppositionum punctis lineę ad uisum, sicut modo A D, & B D, & G D lineę, producanturq; una coniunctarum trium linearum ad oppositum excentrici arcum, ut hęc lineę

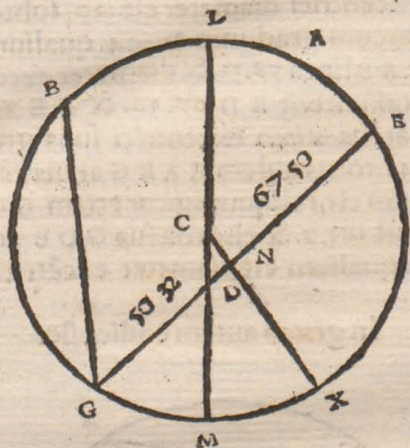

D E, reliqua uerō duo puncta oppositionū lineę quędam coniungat, ut hęc lineę AB, deinde ad excentrici sectionem factam pereductam lineam in puncto E, coniungantur ad reliqua duo puncta oppositionum lineę, ut hęc AE & EB, deducanturq; ad lineas quę sunt à dictis duobus pñctis ad zodiaci centrum perpendiculares ut hęc in lineam AD perpendicularis EF, & ad lineam BD perpendicularis EI, ad hęc ab uno duorum dictorum punctorum ad lineam, quę est altero ipsorum ad punctum excentrici, postremō factam perpendicularis ducatur, ut hęc à puncto A in lineam BE perpendicularis AT. Hęc si semper in hac descriptione, sicuti placuerit, seruabimus easdem in numeris proportionē inueniemus. ¶ Reliqua uerō demonstratio à propositis in Marte arcibus hoc modo aperiet, nā quoniā excentrici arcus BG 93.44. zodiaci grad. subtendere supponitur. Erit profecto angulus BDG, qui sit in centro zodiaci talium 93.44. qualiū quatuor recti sunt 360. qualiū uerō duo recti sunt 360. taliū erit 187.28. Angulus uerō EDI qui deinceps est 172.32. eundē, quare arcus etiā chordę EI taliū erit

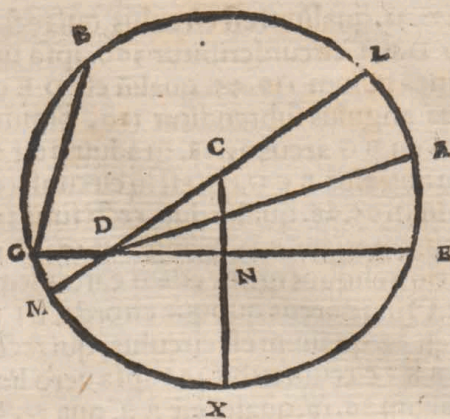
53

¶ Si ergo linea GE diametro excentrici
 equalis esset inuenta, patet quod in ipsa cen-
 trum excentrici esset, & inde proportio ex-
 centricitatis aperte haberetur. ¶ Quo-
 niam uero α qualis non est, est autem etiam
 $EABG$ portio maior semicirculo, perspicu-
 um est quia in ea centrum excentrici erit,
 supponatur igitur in puncto C , & ducatur
 per ipsam, & per punctum D diameter
 $LCDM$, quæ est per utraque centra, pro-
 trahaturq; à puncto C ad lineam GE per-
 pendicularis CNX . Quoniam ergo linea
 EG talium demonstrata est 118.22. qualium
 est LM diameter 120. erat autem etiam DE
 linea 67. 50. earundem, erit etiam reliqua
 DG 50. 32. earundem. Quare quoniam re-
 ctangulū quod à lineis ED & DG cōstituūt
 α quale illi est, qđ cōstituūt ex lineis LD & DM
 3427. 51. Sed rectangulū qđ sub LD & DM
 continetur

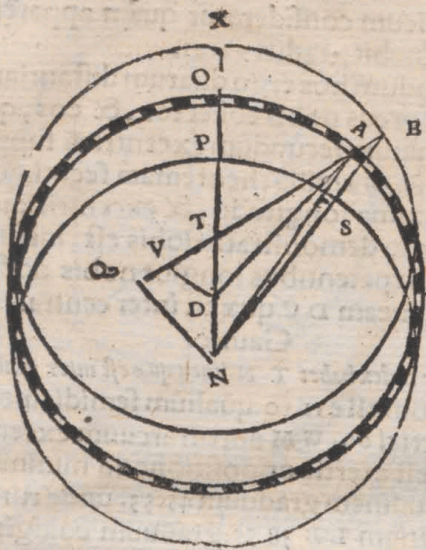
continetur cum quadrato lineæ D C facit quadratum medietatis totius, hoc est, quadratum lineæ L C. ¶ Si ergo à quadrato L C, hoc est, à 3600. subtraxerimus rectangulū linearum L D & D M, hoc est, 3427.51. relinquetur nobis quadratum lineæ D G 172.9. earundem, habebimus ergo D C lineā, quæ est inter centra talium per longitudinem 13.7. proximè qualium est C L semidiameter excentrici 60.

¶ Rursus quoniam medietas lineæ GE, hoc est, lineæ G N 59.11. talium est qualium L M diameter 120. est autem G D quoque lineæ 50.32. earundem, demonstrata erit reliqua D N talium 8.39. qualium D C inuenta est 13.7. qualium igitur est D C, quæ rectum angulū subtendit 120. talium etiam erit D N 79.8. arcus uero suus talium 82.30. qualium est circulus, qui rectangulo D C N circumscribitur 360. Angulus igitur etiam D C N talium est 82.30. qualium duo recti sunt 360. qualium uero quatuor recti sunt 360. talium 41.15. & quoniam in centro excentrici est, habebimus arcum etiam M X graduum 41.15. est autem totus quoque arcus G M X 80.34. cum sit medietas arcus G X E reliquus ergo arcus G M, qui est à tertia oppositione ad minimam longitudinem graduū est 39.19. patet autem cum B G arcus 95.28. graduum supponatur quod reliquus quoque L B, qui est à maxima longitudine ad secundam oppositionem graduum erit 45.13. Sed cum etiam A B arcus 81.44. graduum supponatur erit reliquus quoque A L, qui est à prima oppositione ad maximam longitudinem graduū 36.31. ¶ His igitur suppositis consideremus iam collectas ab istis quæ sitorū in oppositione zodiaci arcuum differen-

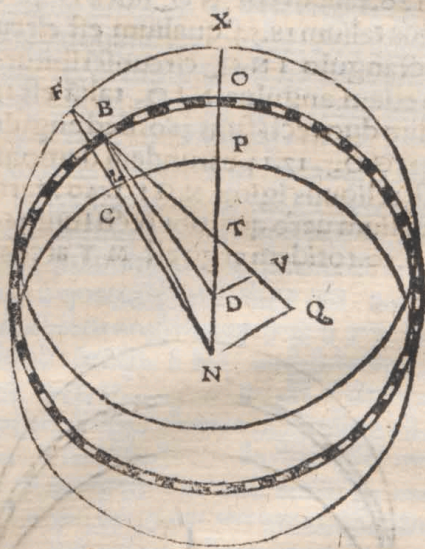

tias hoc modo: Describat ex figura trium oppositionum solius primæ oppositionis descriptionis, & cōiuncta lineæ A D, deducantur à punctis D, & N, ad A T lineam protractā D V, & N Q perpendiculares, quoniam igitur arcus X E 36.31. graduum est, erit etiam angulus E T X talium quidem 36.31. qualium quatuor recti sunt 360. qualium uero duo recti sunt 360. talium etiam ipse, & oppositus ei D T V 73.2. quare arcus etiam D V talium erit 73.2. qualium est circulus, qui rectangulo D T V circumscribitur 360. arcus uero V T 106.58. ad semicirculum reliquorū. Chordæ igitur quoque suæ D V quidem talium est 71.23. qualium est D T, quæ rectus angulus subtenditur 120. V T autem 96.27. earundem, quare qualium est D T lineæ 6.33.30. & D A similiter excentrici 60. talium etiam erit D V 3.54. & V T 5.16. & quoniam quadratum lineæ D V subtractum à quadrato lineæ D A, facit quadratum lineæ V A, erit etiam A V lineæ 59.52. per longitudinem, tota uero lineæ Q A quoniam æqualis est Q V lineæ lineæ V T talium, 65.8. qualium N Q quæ dupla est ad D V colligitur 7.48. Idcirco etiam N A quæ rectus angulus subtenditur erit 65.36. quare qualium est N A 120. talium N Q erit 14.16. & arcus suus talium 13.40. qualium est circulus qui rectangulo A N Q circumscribitur 360. Angulus igitur etiam N A Q talium est 13.40. qualium duo recti sunt 360. ¶ Rursus quoniam qualium est T E semidiameter excentrici 60. talium etiam Q N demonstrata est 7.48. & Q T similiter 10.32. erit etiā tota lineæ Q T E 70.32. & propterea etiā N E quæ rectus angulus subtendit 71. proximè, qualium igitur est N E lineæ 120. talium Q N quoque erit 13.10. & arcus suus talium 1236. qualium est circulus qui rectangulo E N Q circumscribitur 360. quare angulus etiam N E Q talium est 12.36. qualium duo recti sunt

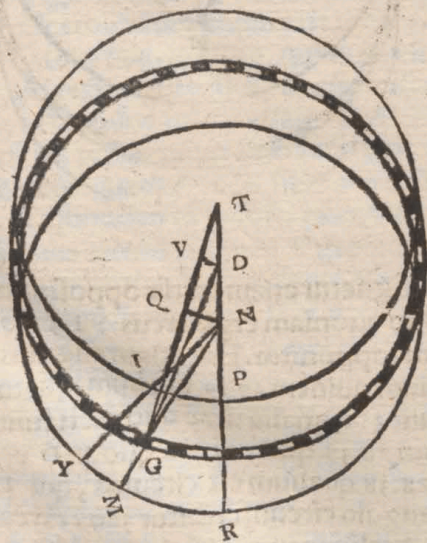
Cti sunt 360. erat autem earundem angulus
 quoq; N A Q 13. 40. quare reliquus etiam
 ANE angulus talium quidem est 1. 4. quali-
 um duo recti sunt 360. qualium uero quatuor
 recti sunt 360. talium 0. 32. totidem igitur
 zodiaci quoq; arcus C S continet.

¶ Describatur rursus similis figura quæ se-
cundæ oppositionis descriptionem conti-
neat, quoniam igitur $\times F$ 45. 13. graduum
supponitur, etiam erit angulus $\times T F$ ta-
lium quidē 45. 13. qualiū quatuor recti sunt
360. qualium uerò duo recti sunt 360. talium
& ipse, & qui sibi opponitur $D T V$ angu-
lus 90. 26. quare arcus etiam $D V$ lineæ ta-
lium est 90. 26. qualium est circulus, qui D
 $T V$ rectangulo circumscribitur 360. arcus
uerò $V T$ 89. 34. ad semicirculum reliquo-
rum. Chordæ igitur etiam suæ $D V$ quidē
talium est 85. 10. qualiū est $D T$ qua rectus
angulus subtenditur 120. linea uerò $V T$ 84.
32. earundem, ergo qualium est $D T$ linea
6. 33. 30. & $D B$ semidiameter excētrici 60.
talium etiam erit linea $D V$ 4. 39. & $V T$
4. 38. similiter & quoniam si quadratū lineę
 $D V$ subtrahatur à quadrato lineę $D B$ fa-
cit quadratum lineę $B V$, erit etiam linea B
 V 59. 49. per longitudinem. Tota uerò Q
 B , quoniam $V Q$ linea æqualis est lineę
 $V T$, talium est 64. 27. qualium $N Q$ quæ du-
pla est ad $D V$ colligitur 9. 18. Idcirco etiā
 $N B$ quæ rectum angulum subtendit 65. 6.
earundem erit, quare qualium est $N B$ 120.
talium erit $N Q$ 17. 9. & arcus suus talium
16. 26. qualium est circulus qui $B N Q$ re-
ctangulo circumscribitur 360. ergo etiā an-
gulus $N B Q$ talium est 16. 26. qualium duo

¶ Designetur etiam tertiz oppositionis de
scriptio quoniam ergo arcus PI $39.19.$ gra-
dum supponitur. Erit etiam angulus P T
 I talium quidem $39.19.$ qualium quatuor re-
cti sunt $360.$ qualiū uerò duo recti sunt $360.$
talium $78.38.$ quare arcus quoq; DV taliū
erit $78.38.$ qualium est circulus, qui D T V
rectangulo circumscribitur $360.$ Arcus ue-
rò TV reliquorum ad semicirculum $101.22.$
chordæ igitur etiam suæ DV quidem taliū
est $76.2.$ qualium D T . qua rectus angulus
subtenditur $120.$ & TV linea $92.50.$ earū
dem, quare qualium est linea D T , quæ in-
ter

ter centra est 6.33.30. & DG semidiameter excentrici 60. talium DV quoque linea erit 4.9. & VT 5.4. similiter, & quoniam si quadratum lineae DV subtrahatur à quadrato lineae GD facit quadratum GV, erit etiam linea GV 59.51. Reliqua uero linea GQ quoniam aequalis est TV linea lineae VQ talium 54.47. qualium NQ, quae dupla est ad lineam DV colligitur 8.18. Idcirco etiam NG, quae rectum angulum subtendit 55.25. earundem est, qualium igitur est NG 120. talium erit NQ 17.59. et arcus suus talium 17.14. qualium est circulus, qui rectangulo GNQ circumscribitur 360. quare angulus quoque NGQ talium est 17.14. qualium duo recti sunt 360. Rursus quoniam qualium est TI semidiameter excentrici 60. talium etiam NQ linea demonstrata est 8.18. & TQ similiter 10.8. erit etiam reliqua QI 49.52. earundem. Idcirco linea quoque NI, quae rectum angulum subtendit 50.33. quare qualium est ipsa NI, qua rectus angulus subtenditur 120. talium erit NQ linea 19.42. & arcus suus talium 18.54. qualium est circulus, qui rectangulo INQ circumscribitur 360. Ergo etiam angulus NIQ talium est 19.54. qualium duo recti sunt 360. Sed angulus etiam NGQ 17.14. earundem demonstratus est, reliquus igitur NGI 1.40. earundem est, qualium uero quatuor recti sunt 360. talium 0.50. totidem ergo est MY arcus 20.

diaci. Quoniam igitur in secunda etiam oppositione LG arcus 0.33. inuentus fuit, patet quia utrorumque simul arcuum portio nibus 1.23. minor erit prima distantia quae ad

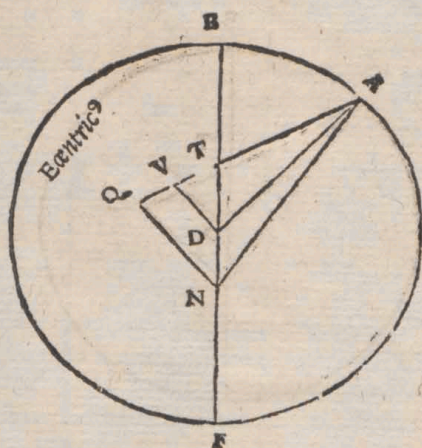
excentricum consideratur quam apparet, & continebit gradus 92.21.

¶ Secundum hos ergo duarum distantiarum zodiaci arcus nobis collectos, & eos, qui rursus natura secundum excentricum suppositi fuerat, praemissa theoremata secuti, quibus maxima longitudo, & excentricitatis proportio demonstrata nobis est, inuenimus, ne repetentibus longior nobis doctrina fiat, lineam DC quae est inter centra.

Gauric.

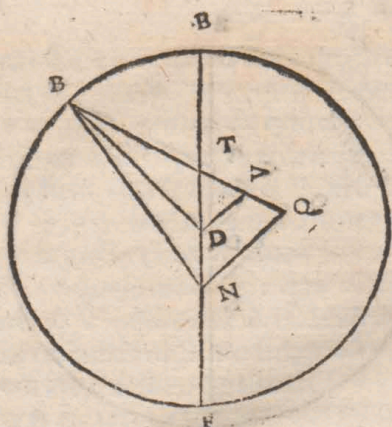
Alter codex habet T N linea quae est inter centra.

Talium esse 11.50. qualium semidiameter excentrici 60. GM autem arcuum excentrici, qui est à tertia oppositione ad minimam longitudinem graduum 45.33. unde rursus arcus etiam LB 38.59. graduum colligitur, arcus autem AL 42.45. Similiter haec in demonstrationibus singularum oppositionum sicuti quæstorum magnitudines arcuum exacte in singulis inuenimus. Arcus quidem CS magnitudinem sexagesimarum 28. LC uero totidem proximè similiter 28. arcus autem MI, sexagesimarum 40. Primæ igitur secundæque oppositionis huiusmodi quantitates composuimus, & factas inde 56. sexagesimas addidimus 67.50. primæ distantiae zodiaci gradibus, & sic exacte inuenimus consideratam ad excentricum distantiam graduum esse 68.46. Secundæ similiter & tertiæ oppositionis quantitates composuimus, factamque inde quantitate grad. 1.8. subtraximus ab apparentibus grad. secundæ distantiae zodiaci grad. 93.44. & sic rursus exacte inuenimus consideratam ad excentricum & distantiam gradus esse 92.36. Ex quibus iam eadem demonstratione usi, & proportionem excentricitatis, & maximam longitudinem exquisitè habuimus, inuenimusque lineam DC, quae est inter centra talium 12. proximè qualium est CL semidiameter excentrici 60. GM uero excentrici arcum grad. 44.21. à qua rursus LB quidem arcus graduum sit 40.11. AL autem 41.33. similiter, quod autem his magnitudinibus apparentes obseruatzque trium oppositionum distantiae congruunt, perspicuum per easdem faciemus. ¶ Proponatur enim primæ oppositionis descriptio, quæ solum excentricum BF habeat, in quo epicycli centrum semper fert. Quoniam ergo angulus ATE talium est 41.33. qualium quatuor recti sunt 360. qualium uero duo recti sunt 360. talium & ipse & oppositus sibi angulus DTV 83.6. erit etiam arcus chordæ DV talium 83.6. qualium est circulus

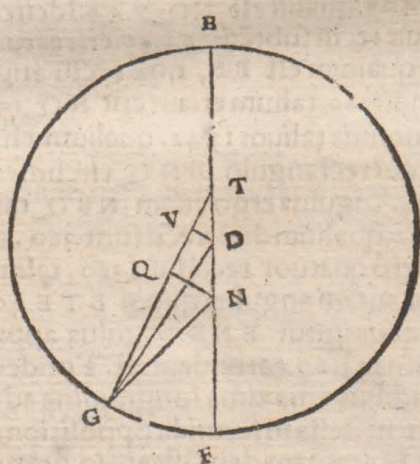

¶ Designetur similiter tertia oppositiōnis
descriptio, quoniam ergo etiam hic angu-
lus GTF , qui est ipsius æqualis motus epi-
cycli, talium est 44. 21. qualium quatuor re-
cti sunt 360. Qualium uerò duo recti sunt
360. talium 88. 42. erit etiam arcus lineæ DV
talium 88. 42. qualium est circulus qui rectā
gulo DGF circumscribitur 360. arcus uerò
lineæ VT 91. 18. reliquorum ad semicircu-
lum, chordæ igitur etiam suæ DV quidem
Y 2 talium

Y 2 calium

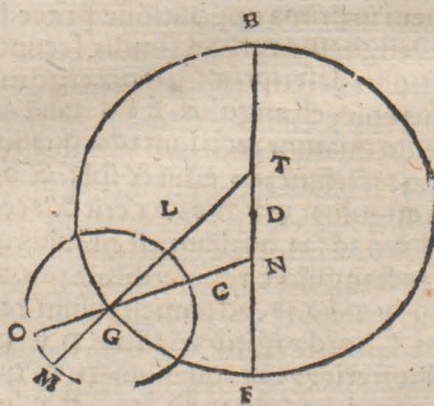
talium erit 83.53. qualium & D T, quę rectū
angulum subtendit 120. V T autem 85.49.
earundem, qualium igitur est D T linea 6.
& D G semidiameter excētrici 60. talium
etiā erit D V quidem 4.11.30. V T uero
4.17. & quoniā quadratum lineę D V sub-
tractum ā quadrato lineę D G facit quadra-
tum lineę G V, habebimus etiā hanc 59.
51. earundem per longitudinem.

¶ Rursus quoniam V T linea æqualis est
lineę V Q & N Q, dupla est ad D V, ha-
bimus etiā reliquam Q G taliū 55.34.
qualium est N Q 8.23. Ideo etiā G N, quę
rectum subtendit earundem 56.12. qualium
ergo etiā G N, quę rectum angulum sub-
tendit 120. talium etiā erit N Q 17.55. &
arcus suus talium 17.10. qualiū est circulus
qui rectangulo G N Q circūscribitur 360.
angulus igitur etiā T G N talium quidem
est 17.10. qualium duo recti sunt 360. qualiū
uero quatuor recti sunt 360. talium 8.35. e-
rat autem etiā angulus G T F 44.21. totus
ergo etiā G N F 52.56. earundem est, quas

obres totidem etiā gradibus præcedere
minimam longitudinem stella in tertia op-
positione uidebatur. ¶ Sed in secunda quo-
que oppositione demonstrata est ad succes-
sionem maximę lōgitudinis fuisse per gra-
dus 33.20. & reliqui ergo ā secunda opposi-
tione rursus ad tertiam collecti gradus 93.
44. inuenti sunt, cōuenientes illis, qui in se-
cunda distantia fuerant obseruati, uerū
quoniam quando stella in tertia oppositio-
ne per lineam G N perspiciebatur, tunc ob-
seruatos obtinebat Sagittarij grad. 2.34. &
G N F angulus, qui est in centro zodiaci 52.
56. talium demonstratus est qualiū quatuor
recti sunt 360. Patet quod etiā minima ex-
centricitatis longitudo, quę est in pūcto F,
25.30. Capricorni grad. obtinebat. Maxi-
ma uero 25.30. Cancrī per oppositionem.

¶ Si ergo descripserimus in G centro, C L
M Martis epicyclum, & produxerimus T
G lineam, habebimus in tempore tertię op-
positionis medium quidem epicycli ā maxi-
ma excentrici longitudine motum 135.39.
graduum, propterea quod G T F angulus
reliquorum ad semicirculum demonstratus
est graduum 44.21. medium uero stellę mo-
tum ā maximę longitudinis pūcto epicy-
clo M, hoc est, arcu M C graduum 171.25.
propterea quod angulus T G N demonstra-
tus est taliū 8.35. qualiū quatuor recti sunt
360. cū sit in centro epicycli, & sic arcus
quidem C L ex stella C ad minimam longi-
tudinem L eorundem sit graduum 8.35. Ar-
cus uero ā maxima longitudine M ad stel-
lam C reliquorum ad semicirculum 171.25.
ut propositum est, & ita factum nobis unū
cum alijs perspicuum est quod in tempore
tertię oppositionis, hoc est, in secundo an-
no Antonini Epyphi, secundum Aegyp-
tios, die 12. sequente 13. ante mediam noctē
duab. horis æqualibus distabat stella Mar-

tis secundum longitudinem quidem medietate
a maxima excentrici longitudine gradibus
135.39. secundum inaequalitatem uero a ma-
xima epicycli longitudine gradibus 17.25.

Demonstratio magnitudinis epicycli Martis.

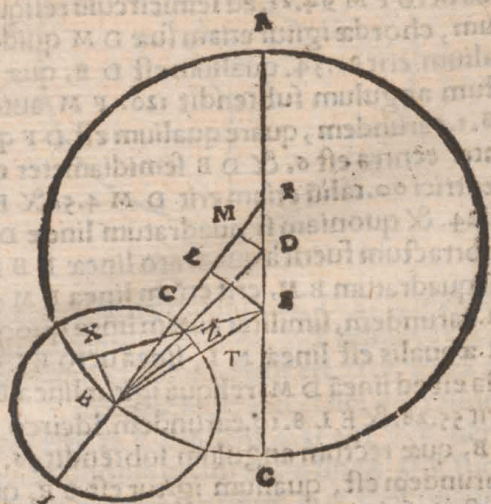
Cap. VIII.

Cum autem consequens sit ut mag-
nitudinis etiam epicycli proporti-
onem demonstramus, obseruauimus
ad hoc stellam Martis, post
tertia oppositionis tempus, tribus diebus
proxime, hoc est, secundo Antonini anno
Epyphi, secundum Aegyptios, die 15. sequen-
te 16. ante mediam noctem tribus horis et
qualibus. Erat enim secundum astrolabium in
medio coeli 10. Libra gradu, & Sol medio
motu 5. 17. Geminorum grad. tunc obtine-
bat (Spica igitur stella in suo situ perspe-
cta) Mars cernebatur in gradib. Sagittarii
1. 36. in eodem uero tempore a centro quoque
Lunae distare ad successione similiter uide-
batur gradib. 1. 36. & erat medius Lunae mo-
tus, tunc in 4. 20. gradibus Sagittarii, uerus
autem in 29. grad. Scorpionis, secundum e-
nim inaequalitatem 92. gradib. a maxima e-
picycli longitudine distabat, apprensus au-
tem erat in principio Sagittarii ut etiam hinc
Mars sicuti perspiciebatur 1. 36. gradib. Sa-
gittarii obtinuisse ostenditur, patet igitur
quod distabat a minima longitudine ad pre-
cedentia gradibus 53. 54. continentur autem
in tempore quod fuit in tertiam oppositio-
nem, & hanc obseruationem longitudinis
gradus 1. 32. & inaequalitatis 1. 21. proxime,
quos si addiderimus demonstratis tertia op-
positionis motibus, habebimus in huius
obseruationis tempore, distantem Martis
stellam a maxima excentrici longitudine
gradus 137. 11. inaequalitatis autem distantia
a maxima epicycli longitudine grad. 172. 46.
¶ His ita suppositis sit A B G deferens cen-
trum epicycli excentricus, cuius centrum
D, & diuideret A D G in qua zodiaci cen-
trum sit E maioris uero excentricitatis cen-
trum sit F, & descripto in puncto B epicy-
clo I T C, protrahantur F C B I, & E T B,
& D B linea, et a punctis D, & E deducan-
tur ad F B lineam perpendiculares E L, &
D M, & supponatur stellam esse in puncto
epicycli N, & coniectis lineis E N ducaut ad li-
neam E N protracta a puncto B perpendicularis
B X, quoniam igitur stella 137. 11. gradibus a
maxima excentrici longitudine distat, estque
angulus B F G talium 42. 49. qualium qua-

tuor recti sunt 360. qualium uero duo recti
sunt 360. talium 85. 38. erit etiam arcus lineae
D M talium 85. 38. qualium est circulus, qui
D F M rectangulo circumscribitur 360. ar-
cus uero F M 94. 22. ad semicirculum reliquo-
rum, chorda igitur etiam suae D M quidem
talium erit 81. 34. qualium est D E, quae re-
ctum angulum subtendit 120. F M autem
88. 1. earundem, quare qualium est D F quae
inter centra est 6. & D B semidiameter ex-
centrici 60. talium etiam erit D M 4. 5. & F M
4. 24. & quoniam si quadratum lineae D M
subtractum fuerit a quadrato lineae D B fa-
ciat quadratum B M, erit etiam linea B M 59.
52. earundem, similiter autem linea quoque F
M aequalis est lineae M L, linea uero E L du-
pla est ad lineam D M, reliqua igitur linea B L
erit 55. 28. & E L 8. 10. earundem. Idcirco &
E B, quae rectum angulum subtendit 56. 4.
earundem est, qualium igitur est E B, quae
rectum subtendit 120. talium etiam erit E L
17. 28. & arcus suus talium 16. 44. qualium
est circulus, qui rectangulo B E L circum-
scribitur 360. quare angulus quoque F B E
talium est 16. 44. qualium duo recti sunt
360. Rursus quoniam angulus G E X quo
Martis stella minimam longitudinem G
praeceedere cernebatur, talium supponitur
53. 54. qualium quatuor recti sunt 360. qua-
rum uero duo recti sunt 360. talium 107. 48.
estque angulus etiam G E B 102. 22. earundem
propterea quod aequalis utriusque simul an-
gulus sit F B E demonstrato 16. 44. earun-
dem, & B F G 85. 38. supposito earundem, erit
etiam reliquus angulus B E X 5. 26. earun-
dem, arcus uero lineae B X talium 5. 26. qua-
lium est circulus qui rectangulo B E X cir-
cumscribitur 360. quapropter etiam linea B
X talium est 5. 41. qualium est E B quae rectum
angulum subtendit 120. qualium igitur ipsa
E B 56. 4. demonstrata est, & semidiameter ex-
centrici 60. talium B X linea erit 2. 39. eodem
modo quoniam N punctum a maxima qui
de epicycli longitudine, hoc est, a puncto
I distabat gradibus 172. 46. et a minima lon-
gitudine C gradibus 7. 14. erit etiam angu-
lus C B N talium 7. 14. qualium quatuor re-
cti sunt 360. qualium uero duo recti sunt
360. talium 14. 28. erat autem etiam angu-
lus C B T 16. 44. earundem, & reliquus igitur
N B T angulus erit 2. 16. sed angulus et-
iam B E X 5. 26. demonstratus earundem
est, erit igitur etiam angulus X N B 7. 42.
earundem, quare arcus quoque lineae X B ta-
lium erit 7. 42. qualium est circulus, qui re-

Y 3 ctangulo

in angulo B N X circumscribitur 360. ipsa uero linea B X talium 8.3. qualium est B N quæ rectum angulum subtendit 120. qualium igitur est B X linea 2.39. & semidiameter

ter excentrici 60. talium etiam erit B N epicycli semidiameter 39.30. proximè, quare proportio etiam semidiametri excentrici ad semidiametrum epicycli proportio est quam 60. habent ad 39.30.

De emendatione periodicorum motuum Martis. Cap. IX.

Sed gratia etiam emendationis periodicorum motuum unam coepimus de priscis observationibus, quæ declaratur quod anno 13. secundum Dionysium Capricornionis 25. stella Martis matutina cernebat boreali Scorpionis incumbere fronti, & est tempus observationis in anno 52. à morte Alexandri, hoc est, annus 476. à Nabonassarò Athir (secundum Aegyptios) die 20. sequente 21. in mane. In quo tempore medium motum Solis inuenimus Capricorni gradus obtinentem 23. 54. Fixa uero quæ est in boreali fronte Scorpionis à nobis obseruata est etiam distans à Scorpione gradibus 6.20. Quoniam igitur anni 409. qui fuerunt ab observatione usque ad Antoninum, progressus fixarum facit gradus quatuor, & 5. sexagesimas proximè, fixa (quam diximus) in tempore illius observationis 2.15. gradus Scorpionis obtinuisse debet, totidem ergo etiam stella Martis obtinuit similiter, quoniam etiam tempore nostro, id est, in principio Antoniani imperij, maxima longitudo Martis 25.30. Cancrì gradus obtinebat, debet in tempore observationis 21.25. obtinuisse, patet

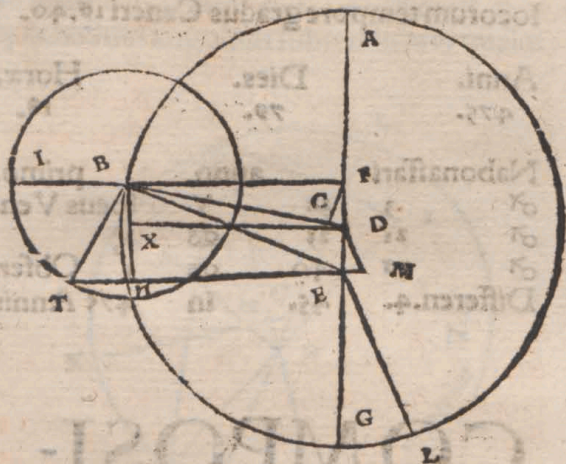
igitur quod stella quidem apparens 100. gradibus, & sexagesimis 50. tunc à maxima longitudine distabat. Medius uero motus ☉ ab eadem longitudine maxima gradibus 182.29. ab apposita autem minima quæ longitudine 2.29.

☉	23	54	♂	Tempore
♂	25	30	♂	Ptolemæi.
♂	21	25	♂	Priscorum.
Differen.	4	5	In	annis 409
*	6	20	m	Ptolemæi
*	2	15	m	Priscorum
Different.	4	5	In	409. annis

51. grad. 4. M. 5. adiciantur.

¶ His ita suppositis, sit A B G, centrum epicycli, deferens excentricus, cuius centrum D, & diameter A D G. In qua zodiaci centrum sit E, maioris autem excentricitatis sit F, & descripto in centro B epicycli I T, protrahantur F B I, & D B & M B linee, & à puncto F ad lineam D B ducatur perpendicularis F C, & supponatur stellam esse in T puncto epicycli, & coniuncta linea B T, trahatur à puncto E ipsi æquidistans linea E L à qua uidelicet per ea, quæ iam demonstrata sunt, medius motus Solis erit, coniuncta quoque linea E T, ducantur ad ipsam à punctis D, & B perpendiculares D M, & B N, & similiter à puncto D ad lineam B N perpendicularis, D X, ut figura D M N X rectangulum parallelogramum fiat, quoniam igitur angulus A E T apparentis motus stellæ à maxima longitudine talium est partium 100. & sexagesimarum 50. qualium quatuor recti sunt 360. angulus uero medij motus Solis G E L 2.29. earundem erit etiam angulus T E L, hoc est, angulus B T E talium 81.39. qualium quatuor recti sunt 360. qualium uero duo recti sunt 360. talium 163.18. quare arcus etiam lineæ B N talium est 163.18. qualium est circulus, qui rectangulo B T N circumscribitur 360. ipsa uero linea B N talium 118.43. qualium est T B, quæ rectum angulum subtendit 120. quare qualium est B T semidiameter epicycli 39.30. & E D quæ est inter centra 6. talium etiam B N erit 39.5. ¶ Rursus quoniam angulus A E T talium est 100. & sexagesimarum 50. qualium quatuor recti sunt 360. qualium uero duo recti sunt 360. talium 201.40. ac ideo, qui deinceps angulus D E M 158.20. earundem, erit etiam arcus D M talium 158.20. qualium est circulus qui

qui D E M rectangulo circumscribitur 360. ipsa uero linea D M talium 117. 52. qualium est D E que rectum angulum subtendit 120. quare qualium est D E linea 6. & B N 39. 5. talium etiam erit D M, hoc est, N X 5. 54. et reliqua B X talium 33. 9. qualium est B D semidiameter excentrici 60. quare qualium est

B D, quæ rectum angulum subtendit 120. talium etiam erit B X 66. 18. & arcus suus talium 67. 4. proxime, qualium est circulus, qui rectangulo B D X circumscribitur 360. & angulus igitur B D X talium est 67. 4. qualium duo recti 360. totus uero D B M 247. 4. est autem etiam E D M angulus 21. 40. earundem, propterea quod D E M angulus demonstratus est esse. 158. 20. & reliquus igitur B D E angulus 225. 24. esse colligitur, & qui deinceps est angulus B D A 134. 36. similiter, quare arcus etiam F C talium est 134. 36. qualium est circulus qui rectangulo D F C circumscribitur 360. & arcus D C 45. 24. reliquorum ad semicirculum, chordæ igitur etiam suæ F C quidē talium erit 110. 42. qualium est D E, quæ rectum angulum subtendit 120. D C uero 46. 18. earundem, quare qualium est D E linea 6. & D B semidiameter excentrici 60. talium F C erit 5. 32. & D C 2. 19. & reliqua chorda C B 57. 41. ideo etiam B F quæ rectum angulum subtendit

57. 57. proxime earundem, qualium igitur B F 120. talium F C quidem erit 11. 28. & arcus suus 10. 58. talium qualium est circulus, qui rectangulo B C F circumscribitur 360. quare angulus etiam F B D talium est 10. 58. qualium duo recti sunt 360. sed erat etiam angulus B D A 134. 36. earundem, totus igitur B F A angulus earundem est 145. 34. qualium uero quatuor recti sunt 360. talium est 72. 47. quare medius (secundum longitudinem) stellæ motus, hoc est, centrum epicycli distabat in tempore observationis propositæ à maxima longitudine gradibus 72. 47. & propterea 4. 12. Libræ gradus obtinebat, uerum quoniam etiam G E L angulus 2. 29. earundem supponitur, qui tam duobus rectis semicirculi A B G æqualis efficitur utrisque simul A F B mediæ longitudinis angulo, & I B T inæqualitatis, hoc est, angulo motus stellæ in epicyclo habebimus, reliquum igitur angulum I B T 109. 42. earundem, quare in eodem observationis tempore stella distabat à maxima epicycli longitudine dictos inæqualitatis grad. 109. 42. qui nobis erant inueniendi.

¶ Sed demonstratum etiam fuit quod in tempore tertie oppositionis distabat secundum inæqualitatem ab eadem maxima epicycli longitudine gradibus 171. 25. addidit ergo in interiecto (inter observationes) tempore (quod quidem 410. Aegyptiacos annos & dies 231. 40. proxime continet) post 192. integros circulos, addidit inquam grad. 61. 43. quantā ferme additionē inuenimus per tabulas quas de medijs motibus ipsius conscripsimus, ab ipsis enim diurnus nobis motus constitutus est, diuisa multitudinem graduum quæ per circulos & additionem colligitur in dies, qui inter duas observationes fuisse colliguntur.

Anni.	Dies.	Horæ.
410.	231.	8.

Periodicas & conuersiones 192. complectuntur.

Y 4 D

De locis periodicorum Martis motu.
Nabonassari Cap. X.

Rursus ergo quoniam à primo Nabonassari anno Thoth (secundum Aegyptios) die prima in meridie, tempus usque ad propositam observationem 475. Aegyptiacorum annorum, & dierum 79. 45. proximè colligitur, quod tempus (post integros circulos) longitudinis quidem 30. 40. gradus continet. Inæqualitatis uero 142. 29. si hos gradus ab utroque observationis loco congruè subtraxerimus, hoc est, in longitudine quidem à 4. 12. gradibus Libræ, inæqualitate autem à gradibus 109. 42. habebimus in primo Nabonassari anno Thoth (secundum Aegyptios) die prima in meridie locos periodicorum motuum Martis, longitudinis quidem

in gradibus Arietis 3. 32. inæqualitatis uero à maxima epicycli longitudine in gradibus 327. 13. ¶ Per easdem autem rationes quoniam in 475. annis colliguntur 4. 45. gradus maximarum longitudinum motus, eratque maxima longitudo Martis in tempore observationis in gradibus Cancræ 21. 25. obtinebit profecto in dicto constitutionis locorum tempore gradus Cancræ 16. 40.

Anni.	Dies.	Horæ.
475.	79.	18.
Nabonassari	anno	primo.
♂ 3	32	Y locus Ven.
♂ 21	23	22
♂ 16	40	1
Differen. 4.	45.	in 475 Annis

MAGNAE COMPOSITIONIS Cl. Ptolemæi Pelusiensis

Alexandrini, Liber Vndecimus.

Demonstratio excentricitatis & maximæ longitudinis stellæ Iouis ♄. Cap. I.

EMONSTRATIS iam motibus periodicis, & locis, et inæqualitatibus Martis.

Deinceps eodem modo de Ioue nobis dicendum est.

Capiemus igitur rursus ad demonstrandam excentricitatem, & maximam longitudinem tres oppositiones ad medium Solis motum. ¶ Quorum primam astrolabice obseruauimus instrumentis anno Adriani 17. secundum Aegyptios Epiphi die primo, sequente secundo ante mediam noctem hora una, inuenimusque Iouis stellam in 23. 51. gradu Scorpionis.

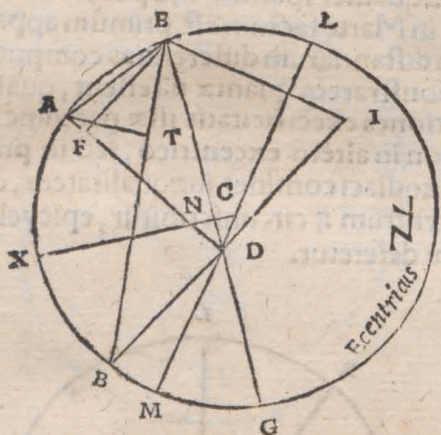
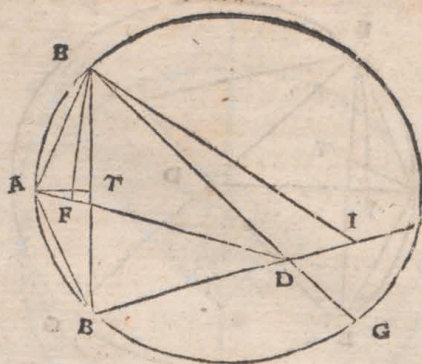
¶ Alteram anno 21. Phaothi 13. sequente 14. ante mediam noctem horis duabus, inuenimusque in gradu Piscium 7. 54. ¶ Tertiā primo Antonini anno Athir, secundū Aegyptios, die 20. sequente 21. post mediam noctem horis 5. inuenimusque in gradu Arietis 14. 23. ¶ Duarum igitur distantiarum à prima quidem oppositione ad secundam tempus, Aegyptiacos continet annos 3. & dies 106. & horas 23. & gradus apparentis stellæ motus 104. 43. ¶ A secunda uero ad tertiam annū Aegyptiacum unum, & dies 37. & horas 7. & gradus similiter 36. 29. ¶ Medius autem, secundum longitu-

dinem, motus temporis primæ distantie grad. 99. 55. Secundæ uero 33. 26. ¶ Per has igitur distantias, quemadmodū & in Marte, fecimus propositorum, quæ uoluimus inuenire, demonstrationem, primum quasi rursus unus excentricus sit hoc modo.

¶ Sit A B G circulus excentricus, & sit A punctum ubi centrum epicycli erat in prima oppositione, B autem ubi in secunda, G uero ubi in tertia, captoque D zodiaci centro intra circulum excentricum A B G, coniungantur A D, & B D, & G D, lineæ, & protracta G D usque ad E, coniungantur lineæ A E, & E B, deducanturque à puncto E ad A D, & D B lineæ perpendiculares E F, & E I, à puncto uero A ad lineam E B perpendicularis A T, quoniam igitur B G arcus excentrici 36. 29. zodiaci gradus subtendere supponitur, erit etiam B D G angulus, hoc est, angulus E D I talium quidem 36. 29. qualium quatuor recti sunt 360. qualium uero duo recti sunt 360. talium 72. 58. & reliquus D E I 107. 2. earundem, quare arcus quoque lineæ E I talium erit 72. 58. qualium est circulus qui E D I rectangulo circumscribitur 360. ipsa uero linea E I talium 71. 21. qualium est D E, quæ rectum angulum subtendit 120.

similiter

similiter quoniam BG arcus graduum est 33.20. erit etiam angulus BEG, qui in circumferentia constituitur talium 33.26. qualium duo recti sunt 360. Totus uero BEI 140.28. earundem, & reliquus igitur EBI 39.32. earundem erit, quare arcus etiam EI talium erit 39.32. qualium est circulus, qui re-
ctangulo BEI circumscribitur 360. & ipsa linea EI talium 40.35. qualium est BB quæ rectum angulum subtendit 120. qualium

igitur EI linea demonstrata est 71.21. & E D 120. talium etiam BE linea erit 210.58.

¶ Rursus quoniam totus ABG arcus excentrici 141.12. grad. utrarumque distantiarum simul subtendere in zodiaco supponitur, erit angulus ADG in centro zodiaci constitutus talium 141.12. qualium quatuor recti sunt 360. qualium uero duo recti sunt 360. talium 281.24. angulus uero ADE, qui deinceps ad ipsum sequitur 77.36. earundem, quare arcus quoque linea EF talium est 77.36. qualium est circulus qui rectangulo DEF circumscribitur 360. ipsa uero EF talium est, 72.12. qualium est DE quæ rectum angulum subtendit 120. similiter quoniam ABG arcus excentrici 133.21. colligitur, erit etiam angulus AEG cum sit in circumferentia talium 133.21. qualium duo recti sunt 360. erat autem angulus quoque ADE 77.36. earundem, & reliquus igitur EAF 149.3 earundem erit, quare arcus etiam linea EF talium est, 149.3. qualium est circulus qui AEF rectangulo circumscribitur 360. linea uero EF talium 115.39. qualium est EA quæ rectum angulum subtendit 120. qualium igitur EF linea demonstrata est 75.12. & ED supponitur 120. talium etiam EA linea erit 78.2.

¶ Sequentes quatuor figuras, e greco uolumine deduxit Gauricus, quas dimiserat Trapezontius.

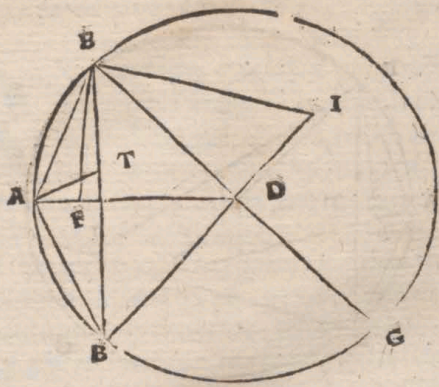
¶ Rursus quoniam AB arcus excentrici 99.55. graduum est, erit profecto etiam AB angulus cum in circumferentia constituitur 99.55. talium, qualium duo recti sunt 360. quare arcus quoque linea AT talium est 99.55. qualium est circulus, qui AET rectangulo circumscribitur 360. & arcus linea ET 80.5. reliquorum ad semicirculum, chordæ igitur etiam suæ AT quidem talium erit 91.52. qualium est AE, quæ rectum angulum subtendit 120. ET uero 77.12. earundem, qualium igitur AE linea 78.2. demonstrata est, & DE 120. talium etiam AT erit 59.44. & ET 50.12. Demonstrata est autem linea quoque tota EB 210.58. earundem, & reliqua igitur TB talium erit 150.46. qualium est AT 59.44. ¶ Est autem quadratum lineæ TB 25845.55. & quadratum lineæ TA 3568.4. quæ simul capta faciunt quadratum lineæ AB 29413.59.

□	21845	55
□	3568	4
	29413	59

Erit igitur linea AB talium per longitudinem 171.30. qualium erit linea ED 120. & EA 78.2. est autem ipsa linea AB talium 91.52. qualium est excentrici diameter 120. arcum enim subtendit graduum 99.55. qualium igitur est AB linea 91.52. & excentrici diameter 120. talium etiam erit ED linea 64.17. & EA 41.47.

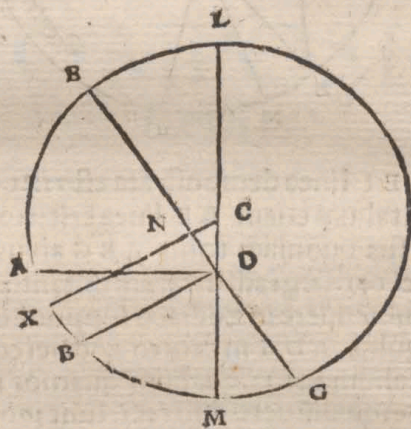
¶ Quare arcus quoque ipsius EA linea 40.45. graduum est. Totus uero arcus EABG 174.6. quapropter etiam linea EDG talium est 119.50. proximè qualium est excentrici diameter 120. quoniam igitur EABG circuli portio minor est quam semicirculus, atque ideo centrum excentrici extra ipsam inuenitur.

¶ Supponatur etiam in C ducaturque per ipsum, & per D diameter LCDM, quæ est per utraq.

utraq; centra, & ab ipso C ad lineam GE ducta perpendicularis CN protrahatur usque ad X, quoniam igitur qualium est LM diameter 120. talium demonstrata est EG linea 119.50. & ED 64.17. habebimus reliquam GD 55.33. earundem, quare quoniam rectangulum quod sub ED, & DG lineis continetur eguale est rectangulo quod sub LD, & DM lineis, habebimus etiam rectangulum quod sub LD, & DM lineis continetur talium 3570.56. qualium est LM diameter 120. sed rectangulum, quod fit a lineis LD, & MD cum quadrato lineæ DC facit quadratum semidiametri, hoc est, lineæ CL. Si ergo a quadrato semidiametri, hoc est, 3600. subtraxerimus rectangulū sub lineis LD, & DM contentum, hoc est, 3570.56. relinquitur quadratum lineæ DC 29.4. earundem, habebimus ergo ipsam lineam DC quæ est inter centra talium 5.23. proxime qualium est CL excentrici semidiameter 60. ¶ Rursus quoniam medietas lineæ GE, hoc est, linea GM talium est 59.55. qualium LM diameter 120. demonstrataq; est linea GD 55.33. earundem, & reliqua ergo linea DN talium est 4.22. qualium erat linea DC 5.23. qualium igitur est DC, quæ rectangulum subtendit 120. talium etiam DN erit 57.20. & arcus suus talium 108.24. qualium est circulus, qui rectangulo DCN circumscribitur 360. angulus igitur etiam DCN talium quidem est 108.24. qualium duo recti sunt 360. qualium uero quatuor recti sunt 360. talium 54.12. ¶ Et quoniam in centro excentrici est, habebimus etiam arcum MX 54.12. est autem totus etiam arcus GXE grad. 87.3. cum sit medietas totius GXE, reliquus ergo arcus MG qui est a minima longitudine erit 32.51. cum autem BG distantia 33.26. graduum supponatur, patet quod reliquum quoque arcum BM qui est

a secunda oppositione ad minimam longitudinem habebimus sexagesimarum 35. Cumq; AB distantias 99.55 graduum supponatur, habebimus etiam reliquam LA, quæ est a maxima longitudine ad primam oppositionem grad. 79.30. si ergo in hoc excentrico epicycli centrum deferretur satis esset his magnitudinibus tanquam certis peruti. Verum quoniam secundum suppositionis consequentiam in alio circulo mouetur, qui describitur centro diuidenti, puncto lineam DC æqualiter spatio CL, oportebit rursus sicut in Marte factum est, primum apparentium distantiarum differentias computare, demonstrareq; quantæ nā essent, quasi proportionales excentricitatis istæ proximè sint. Si non in altero excentrico, sed in primo, qui zodiaci continet inæqualitatem, quicq; ad centrum E circumscribitur, epicycli centrum deferretur.

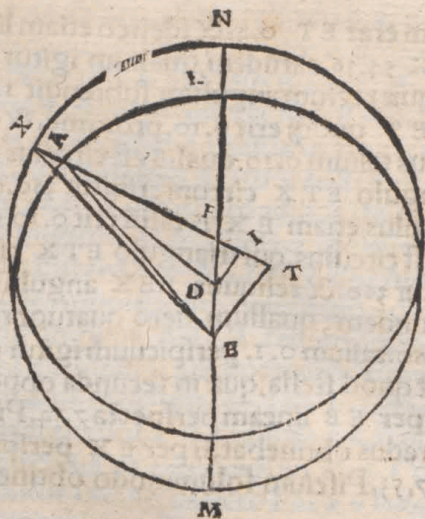
¶ Sit ergo LM excentricus, qui centrum deferat epicycli, cuius centrum D excentricus uero, qui epicycli motum facit æqualē, sit NX, cuius centrum E, & sit æqualis excentrico LM, coniunctaq; NLM diametro, quæ per centra est, capiatur in ipsa zodiaci centrum & sit E, & supponatur primum in prima oppositione centrū epicycli esse in puncto A, & coniungant DA, & AE, & FAX, & EX lineæ, deducanturq; a punctis D & E ad lineam AF productā per perpendiculares DI, & ET, quoniam igitur angulus NF X æqualis secundum longitudinem motus, talium 79.30. demonstratus est, qualium quatuor recti sunt 360. erit etiam contra se positus angulus, DFI, talium quidem 79.30. qualium quatuor recti sunt 360. qualium uero duo recti sunt 360. talium 159. quare arcus quoq; DI talium est 159. qualium est circulus, qui DFI rectangulo circun-

circunſcribitur 360. arcus autem FI 21. reliquorum ad ſemicirculum, chordæ igitur etiam ſux DI quidem taliū erit 117.59. qualium eſt DF quæ rectum angulum ſubten- dit 120. FI autem 21.52. earundem, quare qualium eſt linea DF, quæ eſt medietas li- neæ EF 2.42. proximè, & DA ſemidiame- ter excentrici 60. taliū etiam erit DI 2. 39. & FI, 0.30. & quoniam quadratum li-

neæ DI ſubtractum à quadrato lineæ DA facit quadratum lineæ AI, habebimus eti- am lineam AI 59.56. earundem. Similiter quo- niam linea FI æqualis eſt lineæ IT, & du- pla ad E & totalinea AT, taliū 60.26. qua- lium eſt ET 5.18. & propterea etiā AE quæ rectum angulum ſubten- dit 60.40. eorundem quare qualium eſt AE quæ rectum ſubten- dit 120. taliū erit ET 10.29. & arcus ſuus taliū 10.1. proximè qualium eſt circulus qui rectangulo AET circunſcribitur 360. angulus igitur etiam AET taliū eſt 10.1. qualium duo recti ſunt 360.

¶ Rurſus quonſam qualium eſt ET linea 5.18. taliū eſt FX excentrici ſemidiame- ter 60. & FT linea unius, tota uero FX 61. habebimus etiā EX quæ rectum angulū ſubten- dit 61.14. earundem, qualium igitur eſt EX quæ rectum ſubten- dit 120. taliū etiam erit ET 10.23. & arcus ſuus 9.55. ta- liū qualium eſt circulus qui rectangulo E T X circunſcribitur 360. quare angulus eti- am EXT taliū eſt 9.55. qualium duo re- cti ſunt 360. Sed angulus quoq; EAT 10.1. earundem demonſtratus eſt, & reliquus i- gitur AEX angulus differentiz, quam quæ rimus, taliū quidem erit 0.6. qualium duo recti ſunt 360. qualium uero quatuor recti ſunt 360. taliū 0.3. Cernebatur autem in

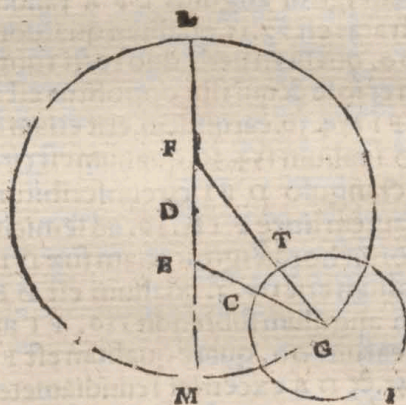
prima oppoſitione Iouis Stella per lineam EA 23.11. gradus Scorpionis obtinere, qua- re perſpicuum eſt quòd ſi non in excentri- co LM, ſed in excentrico NX epicycli cen- trum deferetur, eſſet proſectò in puncto e- ius X, & ſtella per EX lineam perſpicere- tur tribus ſexageſimis differens obtinèſq; grad. Scorpionis 23.14. ¶ Rurſus in ſimili figura deſignè ſecundæ oppoſitionis deſcri- ptio, parumper ad minimæ longitudinis præ- cedentia deſignata, & quoniam excentrici arcus XN 35. ſexageſimarum demonſtra- tus eſt, erit proſectò etiam angulus XFN ta- liū 0.35. qualium quatuor recti ſunt 360. qualium uero duo recti ſunt 360. taliū 1.10. quare arcus etiam DI taliū erit 1.10. qua- lium eſt circulus, qui DIF rectangulo circū ſcribitur 360. & FI 178.50. reliquorum ad ſemicirculum, chordæ igitur etiam ſux DI quidem taliū erit 1.13. qualiū eſt DF, quæ rectum angulum ſubten- dit 120. FI autem earundem 120. proximè, qualium igitur eſt DF linea 2.42. & DB excentrici ſemidiame- ter 60. taliū erit DI 0.2. & FI, 2.42. & ſi- militer IB earundem 60. cū ſit indifferens à linea BD, quæ rectum ſubten- dit. ¶ Et quo- niā rurſus IT linea æqualis eſt lineæ IF, & ET dupla eſt ad DI, habebimus etiā reliquā TB taliū 57.18. qualiū eſt ET 0.4. & idcirco etiā lineā EB quæ rectū angulum ſubten- dit 120. taliū quoq; erit ET 0.8. proximè, & arcus ſuus taliū 0.8. qualium eſt circulus, qui rectangulo BET circunſcribitur 360. quare angulus etiam EBT taliū eſt 0.8. qualiū duo recti ſunt 360. Similiter quoniā qualium eſt FX excentrici ſemidiometer 60. taliū FT tota demonſtrata eſt 5.24. ha- bebimus etiam reliquam TX taliū 54.36. qualium

¶ Designetur etiam tertiæ oppositionis descriptio, quoniam igitur MFG angulus talium demonstratus est 30.36. qualium quatuor recti sunt 360. qualium uero duo recti sunt 360. talium 61.12. erit etiam arcus lineæ DI talium 61.12. qualium est circulus, qui rectangulo DFI circumscribitur 360. arcus uero lineæ FI reliquorum ad semicirculum 118.48. & chordæ igitur etiam super DI quidem taliū erit 61.6. qualium est DF , quæ rectum angulum subtendit 120. & FI 103.17. earundem, qualium igitur est DF lineæ 2.45. & GD excentrici semidiameter 60. talium erit DI lineæ 1.24. & FI 1.22. & per eadem igitur quidem lineæ GI 59.59. earundem erit. & reliqua GT 57.37. talium, qualium etiam ET colligitur 2.48. sic etiam E quæ rectum angulum subtendit 57.41. earundem colligitur, quare qualiū est EG quæ rectum subtendit 120. talium ET erit 5.50. & arcus suus talium 5.34. qualium est circulus qui rectangulo EGT circumscribitur 360. quare angulus etiam EGT talium est 5.34. qualium duo recti sunt 360. Totus uero MEG 66.46. earundem, qualium uero quatuor recti sunt 360. taliū 33.23. totidē em gradibus in tertia oppositione ad successionem à minima longitudine stella distabat, demonstrataq; est ab eadem minima longitudine ad præcedentia 3.6. gradibus, in secunda oppositione distare, quare apparens à secunda ad tertiam oppositionem distantia componendorum graduum est 36.39. ut per observationes etiam habuim⁹.

¶ Hinc patet quoniam in tertia oppositione obseruatos 14.23. gradus Arietis stella obtinebat, distabat (ut demonstratum est) à minima longitudine ad successionē gradibus 33.23. quod minima excentricitatis eius longitudo 11. graduū Piscium tunc obtine-

bat. Maxima uero ex opposito 11. Virginis, quare si centro G epicyclū ITC describerimus medium quidem per longitudinē motū à puncto L maximæ longitudinis excentrici graduum habebimus 210.36. angulus enim MFG , taliū demonstratus est 30.36 qualiū quatuor recti sunt 360. arcum uero epicycli TC qui est à T minima epicycli longitudine ad punctum C ubi stella supponitur graduum 2.47. nam etiam angulus EGF talium demonstratus est 5.34. qualium duo recti sunt 360. qualium uero quatuor recti sunt 360. talium 2.47. quapropter oppositiōis tertiæ, hoc est, in primo anno Antonini Athir, secundū Aegyptios, die 20. sequente 21. post mediā noctem horis 5. stella Iouis ad medios mot⁹ perspecta per longitudinē quidem à maxima excentrici longitudine distabat gradibus 210.36. & obtinebat 11.36. gra. Arietis, per inæqualitatem uero à puncto L , hoc est, à maxima epicycli longitudine gradibus 182.47.

Demonstratio magnitudinis epicycli Iouis. 2^a Cap. 11.

Consequenter postea ad demonstrandam epicycli magnitudinē obseruationē cœpimus, quam in secundo anno Antonini obseruauimus, Messori, secundū Aegyptios, die 26. sequente 27. ante ortum Solis, hoc est, post mediam noctem quinque proximē horis æqualibus. Medius enim motus Solis 16.11. grad. Cancrī obtinebat, & erat in medio cœlo secundum Astrolabiū 2. grad. Arietis, quādo stella Iouis ad splendidā succularū perspecta cernebatur esse in grad. Geminorū 15.45. perspiciebaturq; eundē cum centro Lunæ (quæ australior erat) locū obtinere, quo quidem tēpore per expositas nobis cōputationes Lunā mediæ 9. grad. Geminorum obtinuisse inuenimus. Inæqualitatis uero à maxima

maxima

tendit 120. quare qualis est B N linea 5. 50.
& excētrici semidiāmeter 60. talium etiā
B C epicycli semidiāmeter 11. 30. proximē,
quod nobis quærebatur.

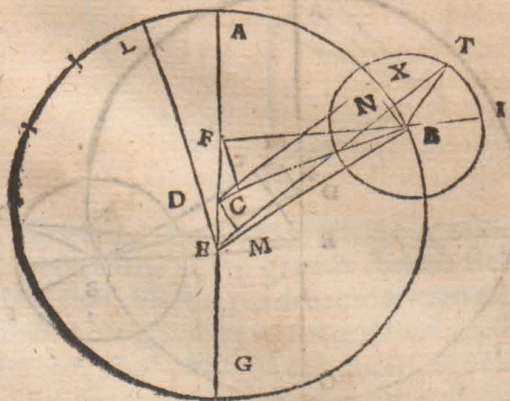
De commendatione periodicorum motuum

Iouis. Ʒ Cap. III.

Consequenter autem periodicorū
motuum gratia unā rursus de pri-
scis obseruationibus (quæ nō am-
biguè conscripta est) accepimus,
per quam reperitur quod anno 45. secundū
Dionysium Virginionis decima, matutina
Iouis stella australem obtexit Asinū, & est
tempus annorū 83. à morte Alexādri Epy-
phi, secundum Aegyptios, 17. sequente 18.
in mane, quando Solem medio motu 9. 56.
gradus Virginis obtinuisse inuenimus;

¶ Secundum Dionysium Virginionis mense qui ab Aegyptiis epyphi uocitabatur uel potius phaophi, secundū Gauricum.

¶ Sed stella quæ uocatur australis Asinus cum sit in nebula Cancri in tēpore quidem obseruationis nostræ 11.3. grad. Cācri obtinebat, obtinuit ergo in obseruatione dicta grad.7.33. annis enim 378. quī interfuerunt 3.47. congruunt gradus, quare stella quæque Iouis quæ tunc fixam obtexerat 7. 33. grad. Cancri obtinebat. Similiter quoniam maxima lōgitudō in Virginis gradibus 11. tempore obseruationis 7.13. grad. eiusdem obtinere debebat. Vnde patet apparētem stellam 300. gradibus, & 20. sexagesimis à maxima excentrici longitudinē tunc remotam fuisse. Medium uero Solem ab eadem longitudinē ad successionē gradibus 2.43. ¶ His suppositis, designetur rursus descriptio similis demonstrationi, quam de Marte habuimus, cōsequenter duntaxat motibus qui per obseruationes dati sunt, quæ situm quidem epicycli in E puncto ante maximam lōgitudinem habent. Situm autem medij Solis motus parum post eandem lon-

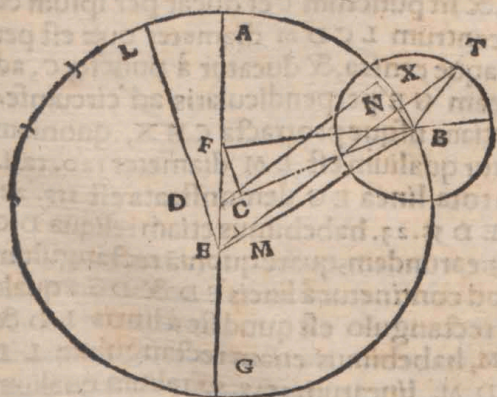

gitudinem in puncto L & propter hæc sit
 quoque stellæ in T puncto post I maximæ
 longitudinis epicycli punctum, coniunctis
 semper eodem modo FB I, & DB, & BT,
 & ET & EB lineis deductisq; ad lineam qui
 dem DB perpendiculari FC, ad lineam uero
 ET protractam perpendicularis DM &
 BN. Ad lineam autem BN hic perpendicu
 lari DX quæ faciat DM & NX parallelogra
 mum rectangulum, quoniam igitur angu
 lus AET qui reliquos ad circulum zodiaci
 unum, post gradus 300. & sexagesimas 20.
 continet, talium est 59. 40. qualium quatuor
 recti sunt 360. & angulus AEL 2. 43. Simi
 lium erit etiam LET totus, hoc est, BTE ta
 lium 62. 23. qualium quatuor recti sunt 360.
 qualium uero duo recti sunt 300. talium 124.
 46. quare arcus quoque lineæ BN talium erit
 124. 46. qualium est circulus qui BTN rectan
 gulo circumscribitur 360. Ipsa uero BN linea
 talium 106. 20. qualium est BT quæ rectum
 angulum subtendit 120. qualium igitur est
 epicycli semidiameter 11. 30. talium erit BN
 linea 10. 12. ¶ Rursus quoniam angulus DE
 M talium esse supponitur 59. 40. qualium
 quatuor recti sunt 360. qualium uero duo re
 cti sunt 360. talium 119. 20. & reliquus MD
 E 60. 40. earundem. Erit etiam arcus lineæ
 DM talium 119. 20. qualium est circulus qui
 rectangulo circumscribitur 360. & linea D
 M talium 103. 34. qualium est ED quæ rectum
 angulum subtendit 120. qualium igitur est
 ED linea 2. 45. & DB excentrici semidia
 meter 60. talium erit DM 2. 23. & BNX to
 ta 11. 35. earundem, quare qualium est BD quæ
 rectum angulum subtendit 120. talium erit
 BX linea 25. 10. & arcus suus talium 24. 14.
 qualium est circulus BD X qui rectangulo
 circumscribitur 360. quare angulus quoque
 BD X talium erit 24. 14. qualium duo recti
 sunt 360. & reliquus BDM 155. 46. earun
 dem. Totus autem BDE 216. 26. simili
 um, & reliquus rursus BDF 143. 34. ea
 rundem, quare arcus etiam lineæ FC talium
 erit 143. 34. qualium est circulus qui FDC
 rectangulo circumscribitur 360. arcus ue
 rò lineæ DC 36. 26. ad semicirculū relinqui
 rum, quapropter chordæ quoque suæ FC
 quidem talium 113. 59. qualium est DF quæ
 rectum angulum subtendit 120. DC autem
 37. 31. earundem, qualium igitur est DF linea
 2. 45. & DB excentrici semidiameter 60.
 talium etiam erit CF 2. 37. & DC 0. 52. & re
 liqua CB 59. 8. & propterea etiam FB quæ
 rectum angulum subtendit 59. 12. earundem,
 quare

quare qualium est FB quæ rectum subten-
dit 120. talium etiam FC erit 5. 18.

¶ Arcus uerò qui super ipsam est, talium 5.
4. qualium est circulus 360. qui rectum an-
gulum BFC circumscribit. Quare angulus
quoque FBD talium est 5. 4. qualium duore-
cti sunt 360. Totus uerò AFB quo motus
longitudinis medius continetur earundem
148. 38. erit, qualium uerò quatuor recti sunt
360. talium 74. 19. Verum quoniam si angu-
lus IBT cõpositus fuerit cum angulo BFG
& semicirculo simul, hoc est, si ab eo sub-
tractus fuerit, angulus AFB facit angulum
 IBT , quo motus stellæ à maxima epicycli
longitudine continetur 772. earundem.

¶ Demonstratũ itaque nobis est quod in tempo-
re obseruationis propositæ stellæ Iouis me-
dio motu moueri considerata distabat per
longitudinẽ à maxima excentrici longitu-
dine gradib. 285. 41. obtinebatque medio mo-
tu 22. 54. grad. Geminorũ. Inæqualitatis au-
tem à maxima epicycli longitudine 77. 2.
¶ Fuitque nobis etiam demonstratũ quod in
tempore tertiæ oppositionis distabat ab ea-
dem epicycli longitudine gradibus 182. 47.
addidit ergo in tẽpore quod inter duas fuit
obseruationes, hoc est, in annis Aegyptia-
cis 377. & diebus 128. una proximẽ horam i-
nus post 345. integros inæqualitatis circu-
los, gradibus 105. 45. quot nobis ferme post
integros circulos per tabulas mediorũ mo-
tum iam expositas colliguntur. Propterea
quod ab istis diurnum cõstituimus motum,
ex partitione multitudinis graduũ, quæ ex
circulis resolutis & additis gradibus con-
gregantur per multitudinẽ dierum, qui ex
omni tempore colliguntur.

De locis periodicorum motuum Iouis. ¶

Caput IIII.

¶ Quoniam igitur hic rursus à primo Na-
bonassar anno Thot, secundũ Ae-
gyptios, die prima in meridie usque ad priscã

obseruationẽ quam exposuimus anni Ae-
gyptiaci sunt 506. & dies 316. proximẽ, quod
tempus cõtinet post integros circulos, lon-
gitudinis quidem gradus 258. 13. inæqualita-
tis uerò 290. 58. Si hos accommodatẽ à locis
obseruationũ subtraxerimus, habebimus
locos stellæ Iouis in eodem cum alijs tẽpo-
re mediorum motuum longitudinis quidẽ
in gradibus Libræ 4. 41. Inæqualitatis uerò
à maxima epicycli lōgitudine 146. 4. & per
eamdem maximam longitudinem excentrici-
tatis ipsius gradibus Virginis 29.

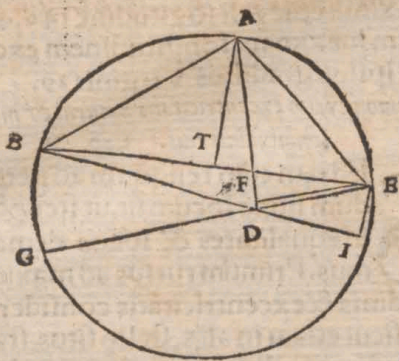
Demonstratio excentricitatis Saturni & maxime
longitudinis eius. Cap. V.

¶ Ed iam cum reliquum ad pertractan-
dum hunc locum sit, ut stellæ Saturni
inæqualitates & locos demonstre-
mus. Primum rursus ad maximam lon-
gitudinis & excentricitatis considerationẽ
tres, sicut etiam in alijs, stellæ situs, stationes
ad medium Solis motum diametraliter op-
positas cõpimus. ¶ Quarum primũ astro-
labicis obseruauimus instrumentis anno A-
driani 11. Pachon, secundũ Aegyptios, die
7. sequente 8. uesperis, fuitque in Libræ gradu
uno & sexagesimis 13. ¶ Alteram anno A-
driani 17. Epyphi, secundum Aegyptios 18.
Exactẽ autem oppositionis & tempus &
locum per obseruationes præcedentes se-
quentesque cõpimus, inuenimusque fuisse
post meridiem diei 18. quatuor horis in gra-
dibus Sagittarij 9. 40. ¶ Tertiã opposi-
tionem 20. anno Adriani Messori, secundũ
Aegyptios, die 24. obseruauimus, tẽpusque
obseruationis exactẽ fuisse similiter com-
putauimus in ipsa meridie diei 24. locum e-
tiam in Capricorni gradibus 14. 14. Prima
igitur harum distantiarum quæ est à prima
oppositione ad secundam annos continet
Aegyptiacos 6. & dies 70. & horas 22. &
gradus apparentis stellæ motus 68. 27.

¶ A secunda uerò ad tertiam annos simili-
ter Aegyptiacos 3. & dies 35. & horas 20. &
gradus similiter 34. 34. Colliguntur autem
medij secundum longitudinem motus uni-
uersalij considerati temporis quidem pri-
mæ distantie grad. 75. 43. secundæ uerò 37.
52. ¶ His distantijs suppositis, quæ proposita
rursus sunt per idem Theorema, ut prius
in uno excentrico demonstramus hoc mo-
do: Designetur enim, ne sapius eadem re-
petamus, similis eiusdem demonstratio-
nis descriptio, & quoniam BG arcus ex-
centrici 34. zodiaci gradus & 34. minut.
subtendere supponitur, erit profecto etiam

Z 3 angulus

angulus BDG, hoc est, EDI qui est in centro zodiaci, talium 34. 34. qualium quatuor recti sunt 360. qualium uero duo recti sunt 360. talium 69. 8. quare arcus quoque lineæ EI talium erit 69. 8. qualium est circulus qui DEI rectangulo circumscribitur 360. linea uero EI 68. qualium est DE quæ rectum angulum subtendit 120. Similiter

quoniam arcus lineæ BG 37. 52. graduum est, erit etiam angulus BEG qui est in circumferentia talium 37. 52. qualium duo recti sunt 360. & reliquus EBI angulus 31. 16. earundem, quare arcus lineæ EI talium erit 31. 16. qualium est circulus qui EBI rectangulo circumscribitur 360. linea uero EI talium 32. 20. qualium est BE quæ rectum angulum subtendit 120. qualium igitur EI linea demonstrata est 68. 5. & ED 120. talium etiam BE erit 252. 41. ¶ Rursus quoniam arcus ABG totus 103. gradus & sexagesimam unam ex utraque distantia collectos zodiaci subtendit. Erit etiam ADG angulus qui est in centro zodiaci talium 103. 1. qualium quatuor recti sunt 360. quapropter angulus quoque ADE qui deinceps est 76. 59. earundem erit, qualium uero duo recti sunt 360. talium 153. 58. Quare arcus etiam lineæ EF talium 153. 58. qualium est circulus qui DEF rectangulo circumscribitur 360. ipsa uero linea EF talium 116. 55. qualium est DE quæ rectum angulum subtendit 120. Similiter quoniam ABG arcus excentrici 113. 35. graduum colligitur. Erit etiam AEG angulus qui est in circumferentia talium 113. 35. qualium duo recti sunt 360. Erat autem etiam angulus AD 153. 58. earundem, & reliquus igitur FAE earundem erit 92. 27. Quare arcus quoque lineæ EF talium erit 92. 27. qualium est circulus qui AEF rectangulo circumscribitur 360. Ipsa uero linea EF talium 86. 39. qualium est AE quæ rectum angulum

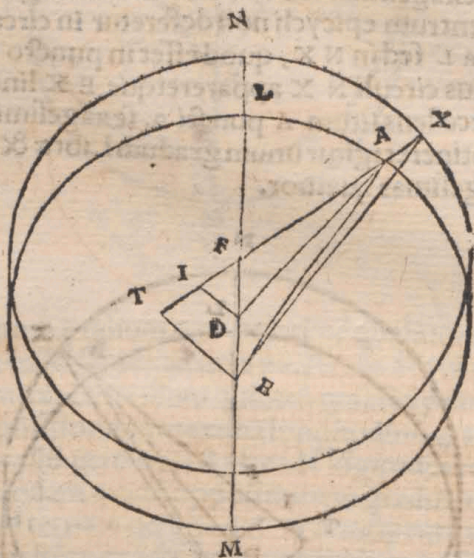
subtendit 120. quare qualium EF linea 116. 55. demonstrata est, & DI 120. talium etiam erit EA 161. 55. ¶ Rursus quoniam AB arcus excentrici graduum est 75. 43. erit etiam angulus AEB qui est in circumferentia talium 75. 43. qualium duo recti sunt 360. quare arcus etiam lineæ AT talium erit 75. 43. qualium est circulus qui AET rectangulo circumscribitur 360. Arcus uero lineæ ET 104. 17. ad semicirculum reliquorum. Chordæ igitur etiam suæ AT quidem talium erit 73. 39. qualium est EA quæ rectum angulum subtendit 120. ET autem 94. 45. earundem, quare qualium AE linea demonstrata est 161. 55. & DE 120. talium & AT erit 99. 23. & ET 127. 51. Fuit autem etiam tota EB linea demonstrata 252. 41. & reliqua ergo TB talium erit 124. 50. qualium est AT 99. 23. Est autem quadratum lineæ TB 15583. 22. & quadratum lineæ AT similiter 9877. 3. quæ composita faciunt quadratum lineæ AB 25460. 25. Erit ergo talium AB linea per longitudinem 159. 34. qualium erat ED 120. & A 161. 55. Similiter est autem ipsa linea AB talium etiam 73. 39. qualium excentrici diameter 120. propterea quod subtendit arcum graduum 75. 43. qualium igitur est AB linea 73. 39. & excentrici diameter 120. talium etiam erit ED linea 55. 23. & EA 74. 43. quare EA quoque arcus excentrici graduum est 77. 1. Totus uero EABG 190. 36. Reliquus autem GE 169. 24. idcirco linea quoque GDE talium erit 119. 28. proxime qualium est excentrici diameter 120. ¶ Capiatur igitur excentrici centrum intra portionem EAG quæ maior semicirculo est, & sit punctum C et ducat per ipsum & D centrum LCDM diameter quæ est per utraque centra, & ducatur à puncto C, ad lineam GE perpendicularis ad circumferentiam usque protracta CNX, quoniam igitur qualium est LM diameter 120. talium tota linea EG demonstrata est 119. 28. & ED 55. 23. habebimus etiam reliqua DG 64. 5. earundem, quare quoniam rectangulum quod continetur à lineis ED & DG æquale illi rectangulo est quod sit à lineis LD & DM, habebimus etiam rectangulum LD & DM, linearum 3549. 9. talium qualium est LM diameter 120. Sed rectangulum linearum LD & DM cum quadrato lineæ DC facit quadratum semidiametri, hoc est, lineæ LC. Si ergo à semidiametri quadrato, hoc est, 3600. subtraxeris 3549. 9. relinquet nobis

nobis quadratum lineæ DC 50.51. earundē,
erit ergo lineæ DC quæ est inter centra 7.8.
proximē per longitudinē talium, qualium
est excentrici diameter 120. ¶ Rursus quo-
niam medietas lineæ GE, hoc est, lineæ EN
talium est 59.44. qualiū LM diameter 120.
Demonstrata est autem ED quoque lineæ
55.23. earundem, habebimus etiam reliqua
DN talium 4.21. qualium erat DC 7.8. qua-
re qualium est DC quæ rectum angulū sub-
tendit 120. talium erit ipsa DN 73.11. & ar-
cus suus talium 75.10. qualium est circulus
qui rectangulo DCN circūscribitur 360.
angulus igitur etiam DCN taliū erit 75.
10. qualium duo recti sunt 360. qualium ue-
rō quatuor recti sunt 360. talium 37.35. Et
quoniam in centro excentrici est, habebi-
mus etiam arcum XM graduum 37.35. Est
autem etiam arcus GX quæ est medietas to-
rius GXE grad. 84.42. reliquus igitur etiā GL
qui est à minima longitudine ad terciā op-
positionē graduum erit 57.43. Sed BG quo-
que arcus 37.51. eorundem supponitur. Et
reliquus igitur LB qui est à maxima longi-
tudine ad secundam oppositionē grad. erit
19.51. Similiter quoniam arcus ABG sup-
ponitur 75. habebimus etiam reliquum AL
qui est à prima oppositione ad maximam
longitudinem grad. 55.52.

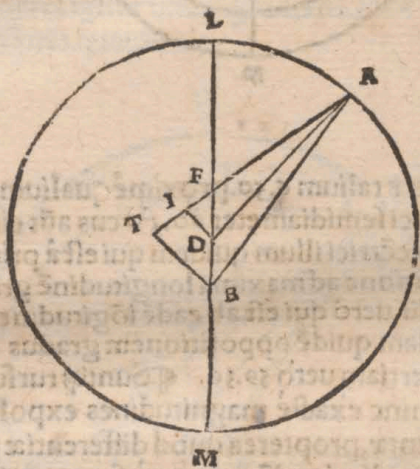
¶ Quoniam ergo rursus centrum epicycli
non in hoc excentrico fertur, sed in eo qui
describitur centro quo DC lineæ æqualiter
diuiditur, & spacio lineæ CL cōputauimus
consequenter sicut & in cæteris differētiis
distantiarum quæ in zodiaco apparent tan-
quam proportionēs eadem proximē sint, si
quis epicycli motum ad prædesignatum ex-
centricum qui zodiaci inæqualitatem facit
traduceret. Designetur enim in simili de-

monstratione primæ oppositionis descrip-
tio ad præcedentia L maxime longitudinis
figurata. Quoniam ergo NF X angulus æ-
qualis secundum longitudinē motus, hoc
est, angulus DFI talium quidem 55.52. de-
monstratus est, qualium quatuor recti sunt
360. qualiū uerō duo recti sunt 360. talium
111.44. etiā arcus lineæ DI, talium 111.44.
qualium est circulus qui DFI rectangulo
circūscribitur 360. Arcus uerō lineæ FI 68.

16. ad semicirculum reliquorū, chordæ igitur
etiam suæ DI quidem talium erit 99.20.
qualiū est DF quæ rectum angulū sub-
tendit 120. FI autem 67.20. earundem, qua-
re qualium est lineæ DF quæ inter centra est
3.34. & DA excentrici semidiameter 60. ta-
liū etiā erit DI 2.57. & FI 2.0. Quoniam igitur
quadratur lineæ DI subtractū à quadrato li-
næ DA facit quadratur lineæ AI, habebimus
et ipsam AI 59.56. earundē, similiter quoniam
FI lineæ æqualis lineæ TI & TE dupla ad
ID erit AT tota talium 61.56. qualium est
ET 5.54. Idcirco etiam AE quæ rectum
angulum subtendit 62.13. erit earundē, qua-
re qualium est AE quæ rectum angulū sub-
tendit 120. talium etiam erit ET 11.21. & ar-
cus suus talium 10.51. proximē, qualium est
circulus qui AET rectangulo circūscribi-
tur 360. angulus igitur etiā EAT taliū est
10.51. qualiū duo recti sunt 360. ¶ Rursus
quoniam qualiū est ET lineæ 5.54. talium FX
quodq; semidiameter excentrici 60. & FT li-
neæ 4. & tota TX 64. habebimus etiam EX
quæ rectum angulū subtendit 64.16. earun-
dem, qualiū igitur est ipsa EX quæ rectū sub-
tendit 120. taliū erit TE 11.2. & arcus suus
Z 4 talium

1. æqualis est lineæ IT & ET dupla ad D 1, habebimus etiam totum AT talium 61.47. qualium ET colligitur 5.44. idcirco etiam AE lineam quæ rectum angulum subtendit 120. talium etiam erit ET 11.5. & arcus suus talium 10.36. qualium est circulus qui AET rectangulo circumscribitur 360. Quare angulus quoque EAT talium erit 10.36. qualium duo recti sunt 360. sed AF angulus 114.10. supponebatur, & reliquus igitur AEL 103.34. earundem erit. Qualium uero quatuor recti sunt 360. talium 51.47. totidem ergo gradibus in prima oppositio-
ne maximâ longitudinē stella præcedebat.

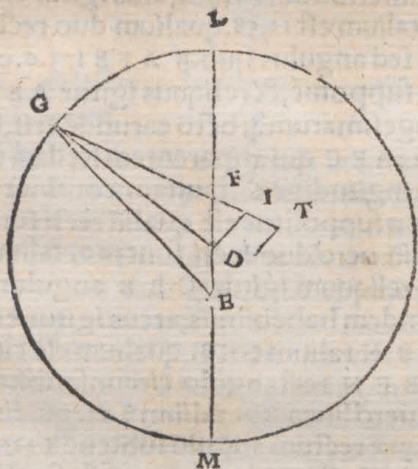
¶ Designetur rursus similis secundæ opposi-
tionis figura: quoniam igitur angulus BFL talium est demonstratus 18.39. qua-
lium quatuor recti sunt 360. qualium uero
duo recti sunt 360. talium & ipse angulus D
 F 37.16. erit & arcus DI talium 37.16.
qualium est circulus qui DFI rectangulo
circumscribitur 360. Arcus uero lineæ FI 142.
44. ad semicirculū reliquorū. Chordæ igitur
etiam suæ DI quidem talium erit 38.20.
qualium est DF quæ rectum angulum sub-
tendit 120. FI autem 113.43. earundem, qua-
lium igitur est DF lineæ 3.25. & DB se-
midiameter excentrici 60. talium etiam erit
 ID 1.5. & FI 3.14. & quoniam quadratum
lineæ DI subtractum à quadrato lineæ DB
facit quadratū lineæ BI , habebimus etiam
lineam BI 59.59. earundem. Similiter quo-
niam IE lineæ æqualis est lineæ IT & ET
dupla est ad lineā D 1, habebimus etiā totā
 BT talium 63.13. qualium ET colligitur
2.10. & idcirco etiam lineā EB qua rectus
angulus subtenditur 63.15. earundem, qua-

lium igitur est ipsa EB quæ rectum sub-
tendit 120. talium etiam erit TE 4.7. & ar-
cus suus talium 3.56. qualium est circulus qui
 BET rectangulo circumscribitur 360. qua-
re angulus etiam EBT talium erit 3.56. qua-
lium duo recti sunt 360. Sed angulus etiam
 BFL 37.16. earundem suppositus fuit. Et
reliquus ergo BEL earundem erit 33.20.
qualium uero quatuor recti sunt 360. talium
16.40. quare in secunda etiam oppositio-
ne 16.40. distare ad successionem à maxima
longitudine stella profecto apparebat. Fuit
autem demonstrata etiam in prima oppo-
sitione 51.57. gradibus eandem longitudi-
nem præcedere. Colligitur ergo apparens
à prima opposizione ad secundam distan-
tiam qui ab eadem parte capiuntur 68.27.
Sicut etiam per obseruationes habuimus.

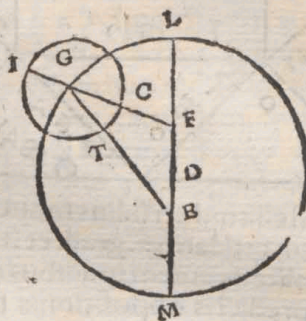
¶ Describatur etiam tertie opposi-
tionis figura: quoniam igitur angulus GFL ta-
lium 56.30. demonstratus est, qualium qua-
tuor recti sunt 360. qualium uero duo recti
360. talium etiam ipse angulus DFI 113.
erit & arcus lineæ DI talium 113. qualium
est circulus qui DFI rectangulo circun-
scribitur 360. Arcus uero lineæ FI 67. ad
semicirculū reliquorum. Chordæ igitur
etiam suæ DI quidem talium est 100. sexa-
gesimarumq; 4. qualium est DF quæ re-
ctum angulum subtendit 120. lineæ uero F
 I 66.14. earundem, quare qualium est DF
lineæ 3.25. & DG excentrici semidiameter 60.
talium DI quoq; lineæ erit 2.51. & IF 1.53.
quoniam rursus quadratum lineæ DI sub-
tractum à quadrato lineæ DG facit quadra-
tum lineæ GI habebimus etiam ipsam
 IG 59.56. earundem, similiter quoniam F
1 lineæ

1 linea æqualis est lineæ I T & E T du-
pla ad D I habebimus totam G T taliū
61.49. qualium G T quoque linea colligi-
tur 5.42. idcirco etiam E G rectum angu-
lum subtendit 62.5. earundem est, qualium
igitur est ipsa G E qua rectus angulus sub-
tenditur 120. talium etiam erit E T 11.1. &
arcus suus taliū 10. 32. qualiū est circulus
qui G E T rectangulo circūscribitur 360.
Quare angulus etiā E G T taliū est 10.32. qua-
liū duo recti sunt 360. Sed angulus quoq; G F
L 113. earundem supponit, & reliquus igit
G E L 102.28. earundem erit, qualium uer-
rò quatuor recti sunt 360. talium 51. 14. tot

ergo gradibus etiam in tertia oppositione
stella distabat à maxima longitudine ad suc-
cessionē. Sed in secunda quoq; oppositio-
ne ab eadem longitudine similiter distabat
grad. 16.40. quare apparens à secunda op-
positione ad tertiam distantia 34. 34. ipsius
excessus graduum est sicut rursus per ob-
seruationes habet. ¶ Verum quoniam in ter-
tia quoque oppositione 14. 14. Capricorni
grad. stella obtinebat, distabatq; à maxima
longitudine ad successionē gradibus 51. 14.
perpicuum hinc est quòd maxima excen-
tricitatis eius longitudo 23. grad. Scorpio-
nis obtinebat. Minima uerò 23. Tauri per
oppositionem. ¶ Quare si centro G epicy-
clū T I C descriperimus, habebimus hinc
medium à maxima excentrici longitudine
motū epicycli secundū longitudinē demon-
stratorum graduum 53.30. T C uerò arcum
epicycli grad. 5.16. propterea quòd E G F
quoq; angulus taliū 10. 32. demonstratus sit,
qualiū duo recti sunt 360. quare I T quoq;
arcus à maxima epicycli longitud. ad stellā

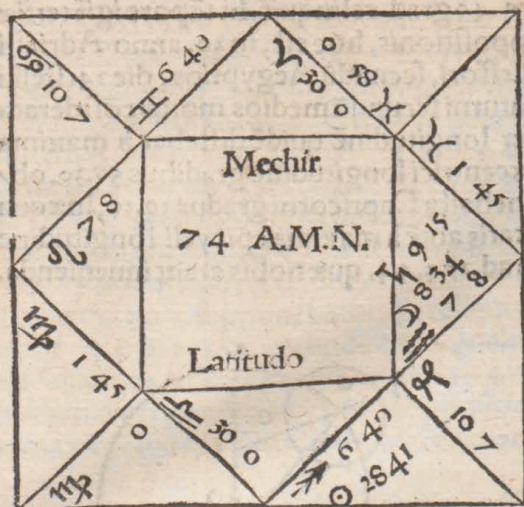
174.44 grad. relinquit. In tēpore igit tertiz
oppositionis, hoc est, in 20. anno Adriani
Messori, secundū Aegyptios, die 24. stella
Saturni secundū medios motus cōsiderata
per longitudinē quidē distabat à maxima
excentrici longitudine gradibus 56.30. ob-
tinebatq; Capricorni gradus 19.30. Inæqua-
litas autē à maxima epicycli longitudine
grad. 174.44. quæ nobis erant inueniēda.

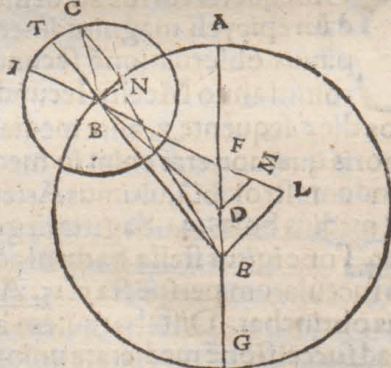
Demonstratio magnitudinis epicycli Sa-
turni. Cap. VI.

Consequēter rursus ad demonstrā-
dam epicycli magnitudinem cœ-
pimus obseruationē secundo An-
tonini anno Mechir secundū Ae-
gyptios die 6. sequente 7. ante mediam no-
ctem horis quatuor, erat enim in medio cœ-
li, secundum astrolabiū, ultimus Arietis gra-
dus, & medius Sol 28. 41. Sagittarij grad. ob-
tinebat. Tunc igitur stella Saturni ad splen-
didam succularum perspecta 9. 15. Aquarij
gradus obtinebat. Distabat autem à cētro
Lunæ ad successionē medietate unius grad.
proxime. Tantum enim à boreali cornu ip-
sius distabat. Sed Luna secundum medium
motum suum obtinebat, tunc grad. Aqua-
rij 8. 55. & inæqualitatis à maxima epicycli
longitudine 174. 15. quare uerus quoq; mo-
tus suus 9. 40. Aquarij gradus obtinere de-
bebat, apparens autem in Alexandria mo-
tus 8. 34. graduum erat. Quare sic quoq; stel-
la Saturni quoniam à centro ipsius ad succes-
sionem medio gradu proxime distabat 9. 15.
Aquarij grad⁹ obtinere debebat, distareq;
ab eadem excentrici longitudine quæ in tam
breui tempore nullo motu, de quo curandū
sit, progressa est gradibus 76. 4.

¶ Quoniam uerò tempus quoque à ter-
tia oppositione ad hanc usque obseruatio-
nem duorum est Aegyptiacorū annorum
& dierum 167. & horarū 8. In quo tempore
Saturni

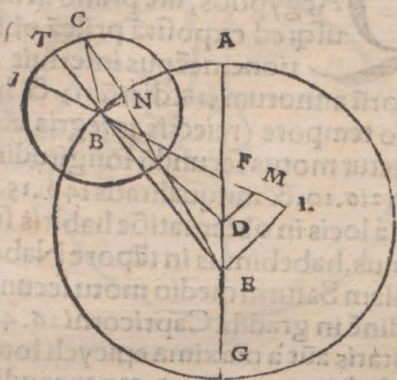
Saturni stella uniuersalius mouetur per longitudinem quidem 39. grad. et sexagesimis 3. Inæqualitatis autem gradibus 134.24. hos grad. si prædictis oppositionis tertix locis addiderimus, habebimus in tempore huius obseruationis longitudinis quidem à maxima excentrici longitudine grad. 86.33. Inæqualitatis autem à maxima epicycli longitudine 309.8.

¶ His ita suppositis designetur rursus similis demonstrationis figura quæ habeat epicycli quidem situm ad successionem maximæ longitudinis excentrici. Stellæ uero ad præcedentia maximæ longitudinis epicycli consequenter ad expositos ipsorum motus quoniam ergo AFB angulus, hoc est, DFM talium esse supponitur 86.33. qualiū quatuor recti sunt 360. qualiū uero duo recti sunt 360. talium 173.6. erit arcus lineæ DM talium 173.6. qualiū est circulus qui DFM rectangulo circumscribitur 360. arcus uero lineæ FM 6.54. ad semicirculū reliquorum, Chordæ etiam igitur suæ DM quidem talium erit 119.47. qualiū est DF quæ rectum angulum subtendit 120. MF autem 7.3. earundem, quare qualiū est DF lineæ

quæ inter centra est 3.25. & DB semidiameter excentrici 6. talium, DM quoque lineæ erit 3.25. proximè, & FM 0.12. & quoniam quadratū lineæ DM subtractum à quadrato lineæ DB facit quadratū lineæ BM, habebimus etiam ipsam BM 59.54. earundem similiter, quoniam lineæ FM equalis est lineæ ML & EL dupla ad DM, habebimus etiam totam BL taliū 60. sexagesimarūq; 6. qualiū ipsa EL colligitur 6. 50. idcirco etiam lineam EB quæ rectum angulum subtendit 60.29. earundem, quare qualiū est EB quæ rectum subtendit 120. talium etiam erit EL lineæ 13.33. & arcus suus taliū 12.58. qualiū est circulus qui BEL rectangulo circumscribitur 360. angulus igitur etiam EBL talium est 12.58. qualiū duo recti sunt 360. sed angulus quoque AFB 173.6. earundem supponit, & reliquus igitur AEB 160. sexagesimarūq; octo earundem erit, sed angulus AEC qui apparentem stellæ à maxima longitudine distantiam continet 76.4. talium suppositus est qualiū recti sunt 360. qualiū uero duo recti sunt 360. talium 152.8. & reliquum igitur CEB angulum 8.0. earundem habebimus, arcus igitur etiam lineæ BN talium erit 8. qualiū est circulus qui BEN rectangulo circumscribitur 360. ipsa uero lineæ BN talium 8.22. qualiū est EB quæ rectum angulum subtendit 120. quare qualiū est BE lineæ 60.29. & semidiameter excentrici 60. talium etiam erit BN 4.13. ¶ Rursus quoniam stella distabat à maxima epicycli longitudine gradibus 109.8. erit reliquus quoque arcus IC graduum 50.52. angulus igitur etiam IBC talium est 50.52. qualiū quatuor recti sunt 360. qualiū uero duo recti sunt 360. talium 101.44. erat autem etiam EBF, hoc est, IBT angulus 12.58. & reliquus igitur TBC taliū erit 88.46. qualiū angulus CEB demonstratus est 8. reliquum ergo etiam BCN angulum 80.46. earundem habebimus, quare arcus quoque lineæ BN talium erit 80.46. qualiū est circulus qui BCN rectangulo circumscribitur 360. ipsa uero lineæ BN talium 77.45. qualiū est BC quæ rectum angulum subtendit 120. qualiū igitur BN lineæ 4.13. demonstrata est, & semidiameter excentrici 60. talium habebimus BC semidiametrum epicycli 6.30. proximè collectumq; ita nobis est quod maxima Saturni longitudo 23. gradus Scorpions in principio imperij Antonini obtinebat, quodq; qualiū est semidiameter deferētis epicyclū excentrici 60. talium

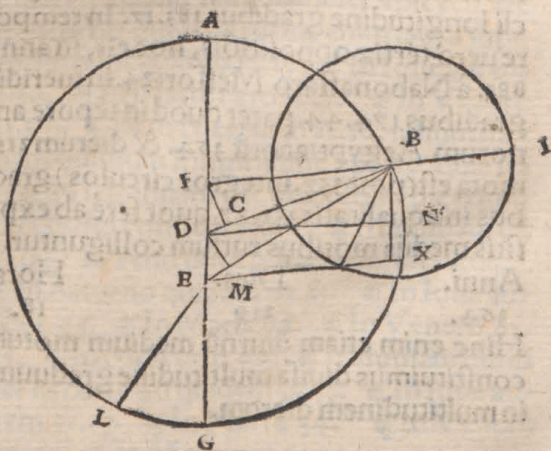
taliū etiā est quæ est in cētro zodiaci & ex-
cētrici 60. motū æqualem facit 6.50. & se-
midiameter epicycli 6.30. earūdem quæ no-
bis erant inuenienda.

De periodicorum Saturni motuum emen-
datione. Cap. VII.

Cum autem reliquum sit ut emen-
dationem periodicorū motuū de-
mōstremus, cœpimus ad hanc rur-
sus unam de priscis obseruationi-
bus quam non ambigūe conscriptam repe-
rimus. In qua declarat quodd in 82. anno (se-
cūdu Chaldeos) Xāthici die quinto uespe-
ri, fuit Saturni stella sub australi Virginis
humero digitis duob. & est annus à Nabo-
nassarō 519. Tybi secundū Aegyptios dies
14. uesperī in quo Solē mediū inuenimus,
in 6. 10. grad. Piscīū fuisse, sed fixa etiam
quæ est in australi Virginis humero, in no-
stro quidem obseruationis tempore in 13.
10. Virginis gradibus erat, in tēpore autem
obseruationis expositę, quoniā annis 366.
cōgruunt fixarū motui gradus 3. 40. Tunc
manifestum est quod eius locus erat in Vir-
ginis gradibus 9.30. Totidem igitur Satur-
ni stella etiā obtinebat, propterea quod au-
stralior erat quā ipsa fixa duobus digitis.
¶ Similiter quoniā maxima eius lōgītudo
in 23. gradus Scorpionis tēpore nostro esse
demonstrata est, debebat tempore obserua-
tionis expositę 19.20. Scorpionis grad. ob-
tinuisse, unde colligitur quod apparēs stel-
la tunc à maxima illius temporis longitu-
dine distabat in zodiaco gradibus 290. 10.
medius uerō Sol ab eadē longitudine gra-
dibus 106.50. ¶ His suppositis designe-
tur rursus similis demonstrationis figura
quæ epicycli situm ad præcedētiā maximā
longitudinis excentrici habeat, Solis uerō
ad præcedentiā minimā longitudinis, æqui-

distantemq ipsi lineam à cētro epicycli ad
stellam, quoniā igitur Saturni stella præ-
cedere maximā longitudinem cernebatur,
reliquis ad unū circulum gradibus 69. 50.
erit etiā A E T angulus quum sit in cen-
tro zodiaci talium 69.50. qualiū quatuor re-
cti sunt 360. qualiū uerō duo recti sunt 360.
talium 139.40. sed A E L solaris distātiæ an-
gulus talium 106.50. esse supponitur, qua-
lium quatuor recti sunt 360. qualiū uerō
duo recti sunt 360. taliū 213.40. Totus igitur
angulus L E T, hoc est, E T B, æquidi-
stantes enim sunt L E & T B lineæ, taliū
est 353.20. qualiū duo recti sunt 360. & re-
liquus B T N 6.40. earundem, quare arcus
etiā lineæ B N taliū est 6.40. qualiū est
circulus qui T B N rectangulo circumscri-
bitur 360. chorda uerō B N taliū 6.58. qua-
liū est B T quæ rectum angulum subten-
dit 120. qualiū igitur est B T semidiame-
ter epicycli 6.30. taliū erit lineā B N 0.23.
similiter quoniā angulus A E T taliū est
139.40. qualiū duo recti sunt 360. & E D
M angulus 40.20. earundem, erit etiā ar-
cus lineæ D M taliū 139.40. qualiū est cir-
culus qui D E M rectangulo circumscribitur
360. ipsa uerō lineā D M taliū 112.39. qua-
liū est E D quæ rectum angulum subten-
dit 120. quare qualiū est E D lineā quę in-
ter centra est 5.25. & D E semidiameter ex-
centrici 60. taliū erit D M, hoc est, X N
3.12. Totā uerō B N X lineā 3.35. taliū qua-
liū est F B quæ rectum angulum subten-
dit 60. qualiū igitur est D B quæ rectū an-
gulū subtēdit 120. taliū etiā erit B X 7.10.
& arcus suus 6.52. taliū qualiū est circu-
lus qui D B X rectangulo circumscribitur
360. quare angulus etiā B D X taliū est
6.50. qualiū duo recti sunt 360. et reliquus
B D M 173.8. earundem.

Aa Totus

¶ Totus uerò angulus B D E 213.28. similiter & reliquus B D A 146.32. earundem, quare arcus etiam lineæ F C taliū erit 146.32. qualium est circulus qui D F C rectangulo circūscribitur 360. arcus autem lineæ D C 33.28. ad semicirculum reliquorum. Chordæ igitur etiam suæ F C quidem taliū erit 114.55. qualium est D F quæ rectū angulum subtendit 120. D C uerò 34.33. earundem, quare qualium est D F quæ inter centra est 3.25. & D B semidiameter excentrici 60. taliū, F C quoque erit 3.17. & D C 0.59. reliqua uerò lineæ C B taliū 59.1. qualium F C est 3.17. idcirco etiam F B quæ rectum angulum subtendit 59.6. earundem, quare qualium est F B quæ rectum subtendit 120. taliū erit F C 6.40. & arcus suus taliū 6.22. qualiū est circulus qui B F C rectangulo circūscribitur 360. quare angulus quoque F B C taliū est 6.22. qualium duo recti sunt 360. erat autē etiam A D B angulus 146.32. totum igitur A F B angulum qui medium secundum longitudinem motum continet 152.54. earundē habebimus, qualium uerò duo recti sunt 360. taliū 76.27. quas ob res Saturni stella in obseruationis expositæ tempore distabat secundum mediæ longitudinis motū à maxima longitudine gradibus 283.33. & obtinebat gradus Virginis 2.53. Verū quoniam Solis etiam medius motus graduū superponitur 106.50. si 360. unius circuli gradus addiderimus, & à factis 466.50. longitudinis gradus 283.33. subtraxerimus, habebimus in eodem tempore gradus etiam inæqualitatis à maxima longitudine 183.17.

¶ Quoniam igitur in tempore obseruationis expositæ quod fuit in 519. anno à Nabonassaro Tybi die 14. uesperis demonstrata est Saturni stella distare à maxima epicycli longitudine gradibus 183.17. In tempore uerò tertiæ oppositiōis, hoc est, in anno 883. à Nabonassaro Messiori 24. in meridie gradibus 174.44. patet quod in tēpore annorum Aegyptiacorū 364. & dierum 219. mota est (post 357. integros circulos) gradibus inæqualitatis 351.27. quot ferē ab expositis medijs motibus rursus colliguntur.

Anni.	Dies.	Horæ.
364.	219	18.

Hinc enim etiam diurnū medium motum constituimus diuisa multitudine graduum, in multitudinem dierum.

De locis periodicorum Saturni motuum in tempore Nabonassari. Cap. VIII.

¶ Quoniam igitur à primo etiam Nabonassari anno Thot, secundum Aegyptios, die primo in meridie usque ad expositā priscā obseruationem tēpus interfuit Aegyptiacorū annorum 518. dierū 113. & horarū 6. quo tempore (reiectis integris circulis) cōtinetur motus secundū longitudinē graduum 216.10. & inæqualitatis 149.15. si hos grad. à locis in obseruatione habitis subtraxerimus, habebimus in tēpore Nabonassari stellam Saturni medio motu secundū longitudinē in gradib. Capricorni 26.43. inæqualitatis autē à maxima epicycli longitudine habebim⁹ grad. 34.2. et per eandē maximā quæ epicycli lōgitudinē in Scorpionis gradibus 14.10. quæ nobis erat inueniēda. Gauric.

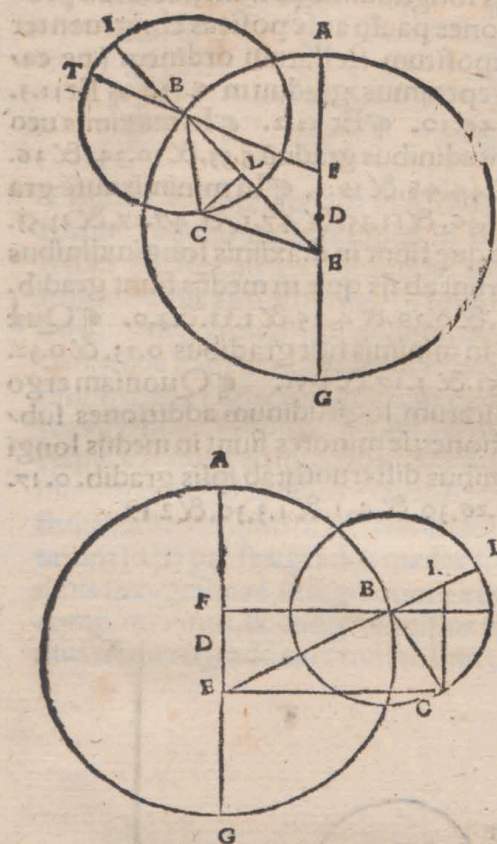
¶ Babylone primus annus iam absolutus à primo Nabonassari regno 438. integros complectitur annos, quem admodum ab Euthimonis octodenaria ad primū annum colliguntur anni 315. Et usque ad octodenariæ Eudoxi primum annum 353. ¶ Ad primum uerò annū ab Alexandri obitu 425. ¶ Ad Dionysij denique primum annum (quem ab æstiuo solstitio auspicabatur) 463.

Quomodo à periodicis motibus apparentes ac ueri per lineas capiuntur. Cap. IX.

¶ Quod uerò etiā cōuersim datis periodicis arcub. tum eo qui æqualē excentrici motū cōtineat, tum arcu epicycli, apparētes hinc quæ stellarū motus facili per lineas capiuntur, per eandem nobis perspicuū erit.

¶ Si enim in simplici excentrici & epicycli descriptiōe cōiunxerim⁹ lineas F B T & E B I dato medio motu lōgitudinis, hoc est, angulo A F B, dabūtur (secundum utraq; suppositiones per ea quæ demonstrata sunt) tam angulus A E B & E B F, hoc est, I B T quā proportio lineæ E B ad semidiameterum epicycli, stella enim, exēpli gratia, in C pūcto epicycli supposita coniunctisq; lineis E C & B C datoq; arcu T C si nō quem admodū in cōuersa demonstratiōe à cētro epicycli ad lineā E C, sed à pūcto C ubi stella est, lineā E B duxerimus ppēdiculārē C L, erit etiā totus angulus I B C datus, & idcirco proportio quoq; C L & L B linearū ad lineas E B & B C, & cōsequenter totius E L B lineæ proportio ad lineā L C dabitur, quare angulo quoq; C E L dato, cuius angulus A E C nobis collectus erit, continebit⁹

bitque apparentem stella à maxima longitudi-
dine distantiam.

De faciendis inequalitatum tabulis. Cap. X.

Verum ne semper apparentes mo-
tus per lineas computemus, hic
enim modus propositus quidē ex-
quisitē demonstrat. Sed durior at-
que difficilior ad computationes est, cōpo-
suimus quē utiliter & quā proximē uerita-
ti potuimus tabulā per singulos quinq; pla-
netarū quā inaequalitates eorum particula-
riter collatas continet, ut datis periodicis
motibus à maxima singulorum longitudi-
ne apparentes quoque motus facili per eas
cōputemus, est autē unaquaq; tabula rur-
sum (mediocritatis causa) uersuum 45. &
ordinum octo, quorum duo primi nume-
ros mediorum motuum (sicut etiam in So-
le ac Luna) continebūt. Ita ut in primo 180.
gradus à maxima longitudine conscriban-
tur. ¶ In secundo reliqui ad semicirculum
180. ab inferioribus ad superiora, sic nume-
rus graduum 180. in ultimo utriusq; ordinis
uersu conscribetur: fecimus autē incremen-
ta in ipsis in quidecim quidem primis uersi-
bus per sex gradus. In 30. uero sequētib;
per partes, nā excessus etiā arcuū inaequali-

tatis iuxta quidem maximas longitudes
minus inter se differunt. Iuxta uero mini-
mas citius differentiam inter se accipiunt.
¶ De duobus autē ordinib; qui deinceps
sunt, tertius quidem continebit additiones
subtractionesq; factas propter excentrici-
tatem maiorem in numeris congruentibus
medij secundū longitudinū motus simpli-
citer tamen captas, quasi centrum epicycli
deferret in excentrico quo motus æqualis
cōtinetur. ¶ Quartus autē & quintus col-
lectas additionum subtractionumq; diffe-
rentias, propterea quod nō in dicto excen-
trico, sed in alio centrum epicycli deferretur.
Modus uero per quem utrumq; istorum &
simul, & seorsum per lineas inuenitur per
multa iam nobis exposita theoremata faci-
lis intellectu est. ¶ Hic tamen ut hac inæ-
qualitatis zodiaci æquatio ante oculos po-
nat, in duobus ordinib; exposita est, quā-
uis ad usum etiam unus ordo ex additione
subtractionēue collectus sufficeret, singuli
autē ordines de tribus qui deinceps sequū-
tur factas penes epicyclum additiones sub-
tractionesq; continebunt, quæ rursus sim-
pliciter captæ sunt, & quasi maximæ mini-
mæq; lōgitudes in quibus captæ sunt ad
uisus nostri distantiam considerentur, qui
etiam demonstrationis modus facilis intel-
lectu factus est per theoremata nobis expo-
sita. Medius igitur horum trium ordinum,
sextus autē à primo, additiones subtractio-
nesue (quæ per proportionem mediarū lon-
gitudinum colliguntur) continebit. ¶ Quin-
tus uero excessus additionum subtractio-
numq;, qui fuit in eisdem arcubus maximæ
longitudinis ad mediam. ¶ Septimus au-
tem excessuū minimæ longitudinis ad me-
diam, qui in additionibus atq; subtractioni-
bus similiter fiunt. ¶ Demonstratū enim
nobis est qualis semidiameter epicycli est
in Saturno quidem (rursus enim iam à supe-
rioribus incepimus) 63.30. ¶ In Ioue autem
11.30. ¶ In Marte uero 39.30. ¶ In Venere
43.10. ¶ Et in Mercurio 22.30. talium me-
diam omnium longitudinē esse 60. quæ sci-
licet ad semidiametru deferētis epicyclum
excentrici consideratur. ¶ Maximam ue-
rō quæ ad centrum zodiaci consideratur.
¶ In Saturno quidem 63.25. ¶ In Ioue au-
tē 62.45. ¶ In Marte 66. ¶ In Venere 61.
15. ¶ In Mercurio 69. ¶ Minimam simili-
ter in Saturno quidem 56.35. ¶ In Ioue au-
tem 51.15. ¶ In Marte 54. ¶ In Venere
58.45. ¶ In Mercurio 55.54.

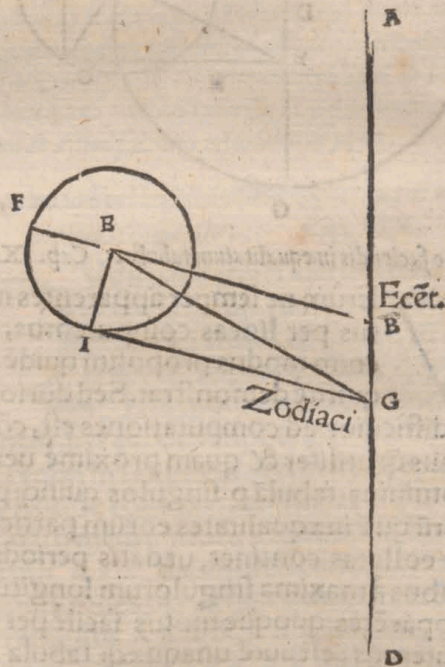
Aa 2 Semidia

Semidiameter planet. in longitudinibus.

	Medius	Maxima	Minima
♄	6 30	63 25	36 35
♃	11 30	62 45	51 51
♂	39 30	66 0	54 0
☉	43 10	61 15	58 45
♂	22 30	69 0	55 34

¶ Ultimus aut octauusq; ordo positus nobis est ad capiendas proportionales exponendorum excessuum partes, quando epicycli non sunt in ipsis medijs, aut maximis, aut minimis longitudinibus, sed in medijs inter eas transitibus, facta uero huius etiam aequationis computationis nobis est ad solas additiones subtractionesue maximas quae fiunt in singulis intermedijs longitudinibus a lineis, quae a uisum nostro ad epicycli contactum exeunt. Nulla enim differentia (de qua curandum sit) differt excessuum magnitudo in particularibus epicycli arcibus, ab excessibus qui fiunt in additionibus atque subtractionibus maximis. ¶ Verum ut clarius fiat quod dicitur, utq; uia doctrinae huius aperiat. Ducatur recta linea quae est per utraq; centra zodiaci uidelicet, & eius excentrici qui aequalem epicycli continet motum. Sitq; A B G D linea, & sit G quidem zodiaci centrum, B autem excentrici, qui facit epicycli motum aequalem, & protracta linea B E F describat circa E centrum epicyclus F I, producatuq; a puncto G tangens ipsam linea G I & coniungatur linea G E, & perpendicularis E I, supponaturq; gratia exempli, centrum epicycli in omnibus quinque planetis distare a maxima excentricitatis longitudine, secundum medium motum gradibus 30. quoniam igitur (ne saepius eadem repetentes longior nobis computatio hac fiat) in superioribus multa nobis theoremata, & cum de Mercurio & cum de reliquis diceremus demonstratum est, quod dato angulo A B E, dat etiam proportio G E lineae ad semidiameter epicycli, hoc est, ad lineam I E quae proportio colligitur per computationes factas in singulis supposito nunc angulo A B E talium 30. qualium quatuor recti sunt 360. ¶ In Saturno quidem 63.2. ad 6.30. ¶ In Sole autem 62.26 ad 11.30. ¶ In Marte 65.24. ad 39.30. ¶ In Venere 61.26. ad 43.10. ¶ In Mercurio 66.35. ad 22.30. ¶ Habebimus angulum etiam E G I qui maximam additionem subtractionemue (quae tunc penes epicyclum fit) continet, qualium quatuor recti sunt 360. talium in Saturno 5.55.30. ¶ In Ioue. 10.36.30. ¶ In Marte 37.9. ¶ In Venere 44.56.30. ¶ In

Mercurio 19.45.0. colliguntur autem etiam maxime additiones subtractionesue quae in medijs longitudinibus fiunt, secundum proportionales paulo ante positas congruenter ad expositum stellarum ordinem (ne eadem repetamus) graduum 6.13. ¶ Et 11.3. ¶ Et 46.10. ¶ Et 22.2. ¶ In maximis uero longitudinibus graduum 5.53. & 10.34. & 36.45. & 44.48. & 19.2. ¶ In minimis autem graduum 6.36. & 11.35. & 47.1. & 47.17. & 23.53. & sic quae fiunt in maximis longitudinibus differunt ab ijs quae in medijs fiunt gradibus. 0.20. & 0.29. & 4.25. & 1.12. & 3.0. ¶ Quae uero in minimis fiunt gradibus 0.23. & 0.32. & 5.51. & 1.17. & 1.51. ¶ Quoniam ergo quasitarum longitudinum additiones subtractionesue minores fiunt in medijs longitudinibus differuntq; ab ipsis gradibus. 0.17. & 0.26.30. & 4.1. & 1.3.30. & 2.17.

¶ Haec autem differentiae integrorum excessuum qui expositi sunt, mediarum longitudinum ad maximas sexagesimas sunt. ¶ In Saturno quidem 52.30. ¶ In Ioue autem 54.50. ¶ In Marte 54.34. ¶ In Venere 52.55. ¶ In Mercurio 45.40.

Differentiae

Liber XI.

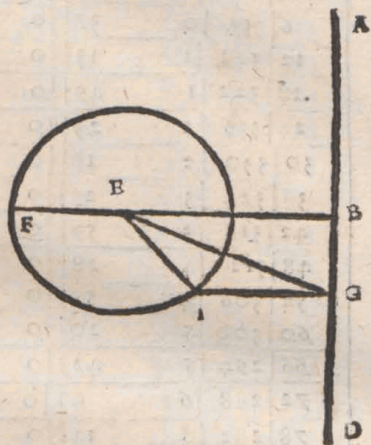
273

Differentie.	m	2 ^a
H	52	30
24	54	50
28	54	34
32	52	55
36	45	40

log.

mus, differentiarum accommodatur propor-
tio, etiam si motus stellarum non in maximis
epicycli additionibus subtractionibusue fi-
ant, sed in alijs etiam partibus suis. ¶ Est
autem quinque tabularum compo-
sitio hæc.

Totidem sexagesimas in octauis singu-
lorum tabularum ordinibus in uersu qui
habet numerum 30. graduum periodicæ
longitudinis apposui. In longitudini-
bus autem quæ maiores additiones subtra-
ctionesue habent quam mediarum longitu-
dinum sint, collectos ipsarum excessus in
sexagesimas similiter rursus resoluimus,
respectu tamen ad integros excessus qui in
minimis longitudinibus et non in maximis
fiunt, eodem modo in cæteris etiam plane-
tarum locis per sex gradus mediæ longitu-
dinis sexagesimas integrorum excessuum
computauimus, & congruentibus apposui-
mus numeris, eadẽ enim ad sensum, ut dixi

Bb

Tabula

Almagesti

Tabula equationis H in longitudine.

Maxima longitudo H 14. 10. m.

1 ^a	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a	7 ^a	8 ^a
Numeri	Long. addit.	Differentia	Differentia	Inæql. addē.	Differentia	Sexages.	
Communes	Subtractione	addenda	Subtrahēda	Subtrahēda	addenda	Subtrahēda	addenda
G	G	G	M	G	M	G	M
6	354	0	37	0	2	0	2
12	348	1	13	0	4	0	4
18	342	1	49	0	6	0	5
24	336	2	23	0	8	0	7
30	330	2	19	0	9	0	8
36	324	3	29	0	10	0	10
42	318	3	59	0	11	0	11
48	312	4	28	0	11	0	12
54	306	4	55	0	10	0	14
60	300	5	20	0	9	0	15
66	294	5	42	0	8	0	17
72	288	6	0	0	7	0	18
78	282	6	14	0	5	0	18
84	276	6	24	0	3	0	19
90	270	6	30	0	1	0	19
93	267	6	31	0	0	0	20
Subtrahēda				Addenda			
96	264	6	32	0	2	0	20
99	261	6	31	0	3	0	20
102	258	6	30	0	4	0	21
105	255	6	27	0	5	0	21
108	252	6	23	0	6	0	20
111	249	6	19	0	7	0	20
114	246	6	14	0	8	0	20
117	243	6	7	0	9	0	19
120	240	5	30	0	10	0	19
123	237	5	30	0	10	0	19
126	234	5	39	0	11	0	18
129	231	5	27	0	11	0	18
132	228	5	14	0	12	0	17
135	225	5	0	0	12	0	17
138	222	4	45	0	12	0	16
141	219	4	29	0	12	0	15
144	216	4	1	0	12	0	14
147	213	3	14	0	12	0	14
150	210	3	35	0	11	0	12
153	207	3	16	0	11	0	11
156	204	2	56	0	10	0	10
159	201	2	35	0	9	0	9
162	198	2	15	0	8	0	7
165	195	1	53	0	7	0	6
168	192	1	31	0	6	0	5
171	189	1	9	0	5	0	5
174	186	0	47	0	3	0	4
177	183	0	24	0	2	0	2
180	180	0	0	0	0	0	0
Longitudo				Longitudinis			
Maxima				Mediæ			
				Minima			

Tabula equationis \mathcal{F} in longitudine.

Maxima longitudo \mathcal{F} 2. 9. $\eta\eta$.

1 ^a	2 ^a	3 ^a		4 ^a		5 ^a		6 ^a		7 ^a		8 ^a	
Numeri communes		Longit. addit. subtract.		Differentia addenda		Differentia subtrahenda		Inequ. addit. subtractione		Differentia addenda		Sexages. subtrahē, addēdūc	
G	G	G	M	G	M	G	M	G	M	G	M	M	2 ^a
6	354	0	30	0	1	0	2	0	58	0	2	60	0
12	348	1	0	0	2	0	5	1	56	0	5	58	18
18	342	1	30	0	3	0	7	2	52	0	7	57	16
24	336	1	58	0	4	0	9	3	48	0	9	56	14
30	330	2	26	0	5	0	11	4	42	0	11	54	50
36	324	2	52	0	6	0	13	5	34	0	13	51	43
42	318	3	17	0	7	0	15	6	25	0	15	47	35
48	312	3	40	0	7	0	17	7	12	0	18	43	27
54	306	4	1	0	7	0	19	7	17	0	20	39	19
60	300	4	20	0	6	0	21	8	37	0	22	32	8
66	294	4	37	0	5	0	23	9	14	0	24	28	58
72	288	4	11	0	4	0	24	9	46	0	26	26	45
78	282	5	2	0	3	0	25	10	13	0	28	17	35
84	276	5	9	0	2	0	26	10	35	0	30	14	23
90	270	5	14	0	1	0	26	10	11	0	31	4	8
93	267	5	15	0	0	0	27	10	57	0	31	1	50
Subtrahendæ													
Addendæ													
96	264	5	16	0	1	0	27	11	0	0	32	1	12
99	261	5	15	0	1	0	27	11	2	0	32	5	9
102	258	5	14	0	2	0	28	11	3	0	32	8	26
105	255	5	12	0	2	0	28	11	1	0	33	11	43
108	252	5	9	0	3	0	29	10	59	0	33	15	0
111	249	5	5	0	4	0	29	10	53	0	33	17	49
114	246	5	0	0	5	0	30	10	45	0	34	20	37
117	243	4	14	0	5	0	30	10	35	0	34	23	26
120	240	4	47	0	6	0	30	10	24	0	34	26	15
123	237	4	39	0	6	0	29	10	10	0	33	29	30
126	234	4	30	0	7	0	29	9	54	0	33	31	12
129	231	4	20	0	7	0	28	9	36	0	32	34	41
132	228	4	9	0	8	0	28	9	16	0	32	37	30
135	225	3	18	0	8	0	27	8	54	0	31	40	19
138	222	3	46	0	8	0	26	8	30	0	30	43	7
141	219	3	33	0	8	0	25	8	4	0	28	45	28
144	216	3	20	0	7	0	23	7	36	0	26	47	49
147	213	3	6	0	7	0	22	7	6	0	25	49	42
150	210	2	11	0	6	0	21	6	34	0	23	51	34
153	207	2	36	0	6	0	19	6	0	0	21	52	18
156	204	2	20	0	5	0	17	5	24	0	19	54	22
159	201	2	4	0	5	0	15	4	47	0	17	55	47
162	198	1	47	0	4	0	13	4	9	0	15	57	11
165	195	1	30	0	3	0	11	3	29	0	13	57	40
168	192	1	13	0	2	0	9	2	49	0	10	58	13
171	189	0	15	0	2	0	7	2	7	0	8	58	30
174	186	0	37	0	1	0	5	1	25	0	5	59	4
177	183	0	18	0	1	0	3	0	43	0	3	59	32
180	180	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	60	0
Longitudo Maxima		Longitudinis Medie		Longitudo Minima									

Tabula equationis δ in longitudine.Maxima longitudo δ 16.40.00.

1 ^a	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a	7 ^a	8 ^a
Numeri communes	Lōgit. addi. subtrah.	Differentia addenda	Differentia subtrahēda	Inequ. addi. subtrahēda	Differentia addenda	Differentia subtrahēda	Sexages. addēda
G G	G M	G M	G M	G M	G M	G M	M 3 ^a
6 354	1 0	0 5	0 8	2 21	0 9	59 53	
12 348	2 0	0 10	0 16	4 46	0 18	58 59	
18 342	2 16	0 15	0 24	7 8	0 28	57 51	
24 336	3 16	0 20	0 33	9 30	0 37	56 36	
30 330	4 12	0 24	0 45	11 11	0 46	54 34	
36 324	5 46	0 27	0 51	14 11	0 16	52 11	
42 318	6 39	0 28	1 0	16 29	1 6	49 28	
48 312	7 28	0 29	1 9	18 46	1 16	46 17	
54 306	8 14	0 28	1 18	21 0	1 28	42 18	
60 300	8 57	0 27	1 27	23 13	1 40	38 8	
66 294	9 36	0 24	1 37	25 22	1 53	33 26	
72 288	10 9	0 20	1 46	27 29	2 6	28 20	
78 282	10 38	0 15	2 1	29 32	2 19	22 47	
84 276	11 2	0 14	2 14	31 30	2 33	16 33	
90 270	11 15	0 4	2 28	33 22	2 45	10 5	
93 267	11 25	0 0	2 35	34 15	2 17	6 34	
Subtrahendae							
96 264	11 29	0 4	2 42	35 6	3 6	3 3	
Addendae							
99 261	11 32	0 8	2 49	35 56	3 15	0 5	
102 258	11 32	0 12	2 56	36 43	3 25	3 13	
105 255	11 31	0 16	3 4	37 27	3 36	6 1	
108 252	11 28	0 19	3 13	38 9	3 47	8 49	
111 249	11 22	0 22	3 22	38 48	3 58	11 44	
114 246	11 14	0 25	3 32	39 21	4 9	14 38	
117 243	11 5	0 28	3 48	39 56	4 21	17 33	
120 240	10 13	0 31	3 54	40 43	4 35	20 27	
123 237	10 49	0 33	4 4	40 44	4 50	23 38	
126 234	10 23	0 35	4 14	40 59	5 5	26 42	
129 231	10 4	0 37	4 24	41 7	5 21	29 31	
132 228	9 47	0 39	4 35	41 9	5 37	32 26	
135 225	9 21	0 40	4 45	41 2	5 55	35 9	
138 222	8 55	0 41	4 16	40 45	6 14	37 28	
141 219	8 27	0 41	5 7	40 16	6 34	40 35	
144 216	7 19	0 41	5 18	39 37	6 13	43 12	
147 213	7 27	0 40	5 28	38 40	7 12	45 26	
150 210	6 54	0 38	5 34	37 29	7 30	47 39	
153 207	6 19	0 36	5 38	35 52	7 45	49 50	
156 204	5 41	0 33	5 38	33 53	7 58	52 30	
159 201	5 3	0 37	5 34	31 30	8 3	53 47	
162 198	4 22	0 27	5 18	28 35	7 58	55 32	
165 195	3 41	0 23	4 52	25 3	7 47	56 44	
168 192	2 18	0 19	4 18	21 0	7 6	57 55	
171 189	2 14	0 15	3 32	16 25	5 59	58 49	
174 186	1 30	0 10	2 27	11 19	4 26	59 43	
177 183	0 45	0 5	1 16	5 45	2 20	59 52	
180 180	0 0	0 0	0 0	0 0	0 0	60 0	
				Longitudo	Lōgitudinis	Longitudo	
				Maxima	Medie	Minima	

Aequatio ☉ in longitudine.

Maxima longitudo ☉ 16.10. 8.

1 ^a	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a	7 ^a	8 ^a
Numeri communes	Longit. addit. subtractione	Differentia addenda	Differentia subtractione	Inequ. addit. subtractione	Differentia addenda	Differentia subtractione	Sexages. addenda
G	G	G	M	G	M	G	M
6	354	0	14	0	1	0	1
12	348	0	28	0	1	0	3
18	342	0	42	0	1	0	5
24	336	0	56	0	2	0	7
30	330	1	9	0	2	0	9
36	324	1	21	0	2	0	11
42	318	1	32	0	3	0	13
48	312	1	43	0	3	0	15
54	306	1	53	0	3	0	18
60	300	2	1	0	2	0	20
66	294	2	8	0	2	0	22
72	288	2	54	0	2	0	24
78	272	2	58	0	1	0	27
84	276	2	21	0	1	0	29
90	270	2	23	0	1	0	31
Subtrahenda				Addenda			
93	267	2	23	0	0	0	33
96	264	2	23	0	1	0	35
99	261	2	22	0	1	0	38
102	258	2	41	0	1	0	40
104	255	2	20	0	1	0	42
108	252	2	18	0	1	0	45
111	249	2	16	0	1	0	47
114	246	2	13	0	2	0	49
117	243	2	10	0	2	0	52
120	240	2	6	0	2	0	54
123	237	2	2	0	2	0	57
126	234	1	58	0	2	1	0
129	231	1	54	0	2	1	3
132	228	1	49	0	3	1	6
135	225	1	44	0	3	1	10
138	222	1	39	0	3	1	14
141	219	1	33	0	3	1	19
144	216	1	27	0	2	1	24
147	213	1	21	0	2	1	29
150	210	1	14	0	2	1	33
153	207	1	7	0	2	1	37
156	204	1	0	0	2	1	39
159	201	0	53	0	2	1	41
162	198	0	46	0	1	1	42
165	195	0	39	0	1	1	38
168	192	0	32	0	1	1	31
171	189	0	24	0	1	1	19
174	186	0	16	0	1	0	58
177	183	0	8	0	1	0	31
180	180	0	0	0	0	0	0

Longitudo

Maxima

Longitudinis

Medie

Longitudo

Minima

Bb 3 abula

Tabula equationis ☿ in longitudine

Maxima longitudo ☿ 1.10.0.

1 ^a	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a	6 ^a	7 ^a	8 ^a						
Numeri	Long.addi.	Differentia	Differentia	Inæq̃l.addi.	Differentia	Sexages.							
communes	subtractione	subtrahēda	subtrahēda	et subtract.	addenda	subtrah.							
					minuenda	addendæ							
G	G	G	M	G	M	G	M	G	M	G	M	M	2 ^a
6	354	0	18	0	1	0	10	1	38	0	5	59	20
12	348	0	34	0	2	0	20	3	16	0	11	57	20
18	342	0	51	0	4	0	29	4	53	0	17	54	40
24	336	1	7	0	5	0	39	6	29	0	23	50	40
30	330	1	22	0	5	0	49	8	4	0	28	45	40
36	324	1	37	0	4	0	59	9	36	0	34	39	40
42	318	1	51	0	4	1	8	11	6	0	40	33	0
48	312	2	4	0	3	1	18	12	33	0	45	25	40
54	306	2	15	0	1	1	28	13	58	0	50	18	0
60	300	2	25	0	0	1	39	15	18	0	56	10	20
Addendæ													
66	294	2	34	0	2	1	49	16	33	1	4	2	20
Addendæ													
72	288	2	41	0	4	1	59	17	43	1	11	9	14
78	282	2	46	0	6	2	9	18	47	1	17	20	0
84	276	2	50	0	7	2	19	19	44	1	23	29	44
90	270	2	12	0	9	2	29	20	33	1	29	39	28
96	264	2	12	0	10	2	34	20	54	1	32	43	31
96	264	2	52	0	10	2	39	21	13	1	35	47	34
99	261	2	51	0	11	2	44	21	29	1	38	50	0
102	258	2	50	0	10	2	48	21	42	1	41	52	26
105	255	2	48	0	10	2	53	21	52	1	44	54	52
108	252	2	46	0	10	2	58	21	59	1	46	57	18
111	249	2	44	0	9	3	2	22	2	1	49	58	23
114	246	2	41	0	9	3	4	22	1	1	52	59	28
117	243	2	37	0	9	3	6	21	56	1	55	59	44
120	240	2	33	0	8	3	8	21	47	1	57	60	0
123	237	2	28	0	7	3	9	21	33	1	59	59	44
126	234	2	23	0	7	3	10	21	15	2	0	59	23
129	231	2	18	0	6	3	12	20	53	2	0	58	39
132	228	2	12	0	6	3	12	20	25	2	1	56	50
135	225	2	6	0	5	3	9	19	50	2	1	56	46
138	222	2	0	0	4	3	6	19	10	2	0	55	41
141	219	1	53	0	4	3	2	18	24	2	0	54	3
144	216	1	46	0	3	2	57	17	12	1	58	52	26
147	213	1	38	0	3	2	51	16	35	1	53	50	48
150	210	1	30	0	2	2	42	15	31	1	47	49	11
153	207	1	22	0	2	2	32	14	20	1	41	47	34
156	204	1	13	0	2	2	21	13	3	1	34	45	57
159	201	1	5	0	1	1	9	11	41	1	26	44	36
162	198	0	56	0	1	1	55	10	13	1	17	43	15
165	195	0	46	0	1	1	38	8	40	1	7	42	26
168	192	0	38	0	0	1	19	7	1	0	56	41	37
171	189	0	28	0	0	1	1	5	19	0	43	40	48
174	186	0	19	0	0	0	42	3	35	0	28	40	0
177	183	0	9	0	0	0	21	1	48	0	14	39	44
180	180	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	39	28
				Longitudo		Lōgitudinis		Longitudo					
				Maxima		Mediæ		Minima					

De computatione motus longitudinis quinq; Planetarum. Cap. XI.

Quandocunque igitur à periodicis longitudinis inæqualitatibus motibus apparentes cuiusvis stellarum motus inuenire uoluerimus, computationem calculi uno & eodem modo in quinque planetis faciemus, nam cum à tabulis mediõrum motuum æquales longitudinis & inæqualitatis motus (integris semper reiectis circulis) in tempore posito habeamus gradus, qui tunc à maxima excentrici longitudine sunt, usq; ad locum motus mediæ longitudinis in tabula inæqualitatis stellæ quæremus, & appositos numeros in ordine tertio gradus æquationis longitudinis cum additione subtractioneue, quæ in ordine quarto colligitur. Si numerus graduum longitudinis in ordine primo inuenit subtrahemus à gradibus longitudinis & addemus gradibus inæqualitatis. Si uero in secundo longitudinis, tunc gradibus addemus, & subtrahemus à gradibus inæqualitatis, & sic utrosq; motus æquatos habebimus. Deinde numerum inæqualitatis à maxima longitudine iam æquatum quæremus rursus in duobus primis ordinibus & appositam ei additionem subtractionemue in ordine sexto (qui est mediæ distantie) conscribemus, & similiter numerum mediæ longitudinis, quo primum intrauimus, quæremus rursus in eisdem numeris, & si in primis uersibus qui maioris longitudinis quàm media sunt,

quod à sexagesimis octauis ordinis perspicuum est, appollas ei sexagesimas in ordine ipso octauo quotquot sint totidem capiemus à differentia posita in uersu conscriptæ iam mediæ additionis subtractionisue in ordine quinto qui maxime longitudinis est, & quod factum erit subtrahemus ab illis quæ conscripsimus. Sin autem numeris longitudinis in inferioribus minorisq; longitudinis uersibus quàm longitudo media inuenitur, sexagesimas ei in octauo similiter appollas ordine quotquot fuerint totidem ab appollata differentia additioni, subtractioniue mediæ conscriptæ in ordine septimo (qui minimæ longitudinis est) capiemus, quodq; factum fuerit, illis addemus quæ iam conscripsimus, collectosq; gradus additionis, subtractionisue iam æquatæ inæqualitatis in ordine primo inueniatur, addemus longitudinis primum æquatæ gradibus. Sin uero in secundo, subtrahemus ab ipsis collectumq; graduum numerum à maxima, quæ tunc ipsius planetæ sit longitudo, connumerantes ad apparentem eius locum perueniemus.

¶ Animaduertas Lectõr studiose (Gaurico iudice) Ptolemeum in 12. libro sequenti passim philosophari, atq; considerare de regressibus, qui accidunt quinq; planetis. Quemadmodum noster transtulit Trapezuntius, licet uocabulum græcum sonare uideatur progressionem.

MAGNAE

MAGNAE COMPOSITIONIS

Claudii Ptolemæi Pelusiensis Alexandrini

Liber XII.

De his quæ præmittuntur ad regressus planetarum demonstrandos. Cap. I.

His demonstratis sequitur ut egressus etiam, qui singulis quinque planetarum accidit, tam minimos quam maximos consideremus, ac magnitudines ipsorum ab expolitis suppositionibus (quàm maxime fieri potest) congruos ostendamus, ijs quæ per observationes capiuntur, ad huius rei ergo intelligentiam & cæteri Mathematici & Appollonius Pergensis demonstraret, in una æqualitate Solaris quod siue supposito epicyclo accidat cum epicyclus in circulo qui concentrico zodiaco sit, motu longitudinis ad successionem signorum progrediatur, & stella in epicyclo ad centrum ipsius motu inæqualitatis ad successionem maximæ longitudinis, producatursq; à visu nostro linea sic epicyclum secans ut partis eius (quæ intra epicyclum est) medietas ad reliquam quæ est à visu nostro usque ad sectionem quæ fit in minima epicycli longitudine proportionem habeat, eam quam habet epicycli uelocitas ad uelocitatem stellæ, punctum quod ab huiusmodi linea in circumferentia epicycli sit, progressus & regressus ita diuidit, ut cum stella in ipso sit, stare uideatur, siue per suppositionem excentricitatis inæqualitatis Solis accidat, quæ suppositio in reliquis etiam tribus stellis solummodo quæ per omnem à Sole distantiam distant procedere potest, si centrum excentrici circa centrum zodiaci ad successionem signorum æqualiter Soli moueatur, & stella in excentrico circa centrum ipsius ad præcedentia signorum inæqualitatis motui equaliter, producatursque in excentrico circulo huiusmodi à zodiaci centro, hoc est, à visu nostro linea ut medietas totius lineæ ad minorem partem earum

partium quæ à visu sunt eam proportionem habeat, quam habet uelocitas excentrici ad stellæ uelocitatem, quando in illo puncto fuerit stella, ubi linea minimæ longitudinis arcum secat, tunc standi phantasia faciet. Sed nos & breuius & facilius propositum demonstrabimus. Vtemur autem communi permixtæq; de utrisq; suppositionibus demonstratione, ut etiã hic similitudo & conuenientia utrarumque rationum confirmetur. ¶ Sit ergo epicyclus $ABGD$ cuius centrum E & diameter AE , hæc usq; ad F centrum zodiaci, hoc est, ad uisum nostrum producaturs, interceptisq; ex utraq; parte G minimæ longitudinis puncti æqualibus arcibus GI & GT , protrahanturs à puncto F per I & T puncta FIB & FTD lineæ & cōiunganturs DI & BT , lineæ secantes seipsas in puncto C quod uidelicet in AG diametro erit. Dico igitur primum quod AF linea sic se habet ad lineam FG sicut AC linea ad lineam CG , coniunganturs enim AD & DG lineæ & ducanturs per punctum G linea LM æquidistans lineæ AD , hæc quoniam ADG angulus rectus est, perpendicularis erit ad lineam DG , quoniam igitur angulus GDI æqualis est angulo GDT , erit etiam linea GL æqualis lineæ GM , quare AD linea eandem habet ad utramq; proportionem. Sed sicut se habet AD linea ad lineam GM sic se habet & AF ad FG , & sicut se habet AD ad LG sic se habet AC ad CG . Sicut ergo AF ad FG sic AC ad CG . ¶ Si ergo circulum $ABGD$ in suppositione excentricitatis, ipsum excentricum esse intellexerimus, erit C punctum zodiaci centrum, & diuiditur ab eo diameter AG in eandem proportionem suppositionis secundum epicyclum, demonstrauimus enim eam proportionem habere AC maximam in excentrico distantiam ad CG minimam quam habet in epi-

in epicyclo A F maxima distantia ad F G
minimam. Dico etiam quod proportio D
F lineæ ad lineam E T est proportio B C
lineæ ad C T.

¶ Coniungantur enim in simili descriptio
ne linea B N D hac perpēdiculariter ad dia
metrum A G & à puncto T ducatur æqui
distans ei linea T X I, quoniam igitur P
N linea æqualis est lineæ N D earundem
utraq; ipsarum ad lineā X T habebit pro
portionem. Sed sicut se habet N D ad X
T, sicut etiam D F ad F T, & sicut B N ad X
T sic B C ad C T quare sicut D E ad F T
sic B T ad T C, & coniunctim ergo sicut D
F ad F T sic B T ad T C & disiunctim per
pendicularibus deductis sicut O F ad F T
sic P T ad T C, & etenim disiunctim si
cut O T ad T F sic P C ad C T. Si ergo in
epicycli suppositione in D F protrahatur,
ut O T linea eam habeat proportionē ad
lineam T F quam epicycli uelocitas ad stel
la uelocitatē, eandem habebit etiā propor
tionem suppositione exētricitatis P C li
nea ad lineam C T. Causa uerō est ne hic
quoq; hac proportionē disiuncta, hoc est,
proportionē B C lineæ ad lineā C T ad sta

tiones utamur. Sed proportionē cōiuncta
ea uidelicet quā habet $P\ T$ linea ad lineam
 $C\ T$ quod uelocitas epicycli eā habet ad ue
locitatem stellæ proportionē, quam solus
longitudinis motus ad solum inequalitatis
motum. Velocitas autem excētrici eam ha
bet ad uelocitatē stelle proportionē, quam
habet medius motus Solis, hoc est, longi

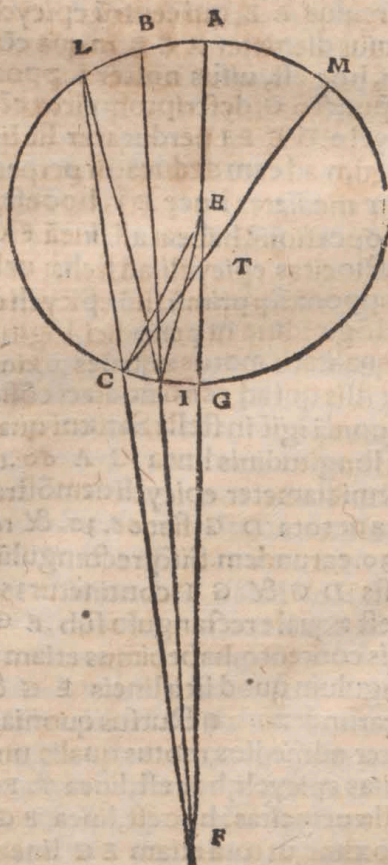
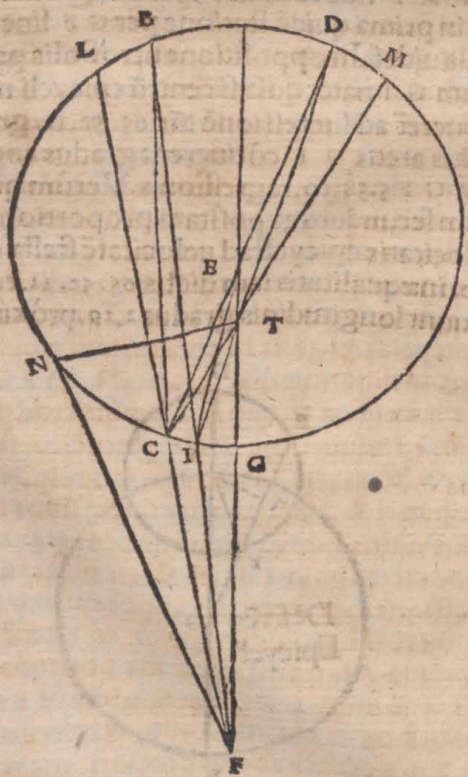
tudinis & inequalitatis stelle motus simul,
ad motū inequalitatis solum, sicut, exempli
gratia, in stella Martis proportio uelocita-
tis epicycli ad stellæ uelocitatē est propor-
tio 42. proximē ad 37. proportio enim mo-
tus longitudinis ad motū inequalitatis hęc
proximē nobis demonstrata est. Idcirco etiā
linea O T hanc habet proportionem ad li-
neam T F, proportio uerō uelocitatis ex-
centrici ad uelocitatem stellæ illam quæ est
utrorumq; simul 79. ad 37. hoc est, coniun-
ctim proportionem P T ad T C. Propor-
tio enim per disiunctionē uidelicet propor-
tio P C ad C T eadem erat proportioni li-
næ O T ad lineā T F, hoc est, eius quæ in-
ueniūtur in 42. ad 37. Sed hæc nobis ad hoc
usq; præmissa sunt.

¶ Cum autē reliquū sit quòd linearū capta
tum quæ in huiusmodi proportione diui
C c duntur

Cc duntur

IB C, sed sicut B F ad F I sic D T ad T I.
Est autē etiā B E L angulus æqualis angulo
D C M & angulus I B C angulo I D C, ma
iorem ergo etiā D T habebit proportio
nem ad T I quā angulus D C M ad angu
lum I D C, quare coniunctim quoq; D I li
nea maiorem habebit proportionē ad I T
quā angulus I T C ad angulum I D C, &
dissunctim ergo medietas lineæ D I maio
rem habet proportionē ad lineā I T q̃ an
gulus I T C, ad angulū duplum angulū I D
C, hoc est, ad angulum I E C. Est autē pro
portio medietatis lineæ D I ad T I ueloci
tas excentrici ad stellæ uelocitatem. Mino
rem igitur habebit proportionem angulus
I T C ad angulum I E C quā excentrici
uelocitatis ad stellæ uelocitatem. Angulus
ergo qui eandem habet proportionem ad
angulum I E C, quā habet uelocitas ex
centrici ad uelocitatem stellæ, maior est an
gulo I T C. ¶ Sit rursum angulus I T N,
quoniam igitur in eodē tempore stella qui
demper C I arcum ad præcedentia mota fe
cit angulum C E I & à motu excentrici ad
successionem translata est per angulum I
T N maiore angulo C T I, perspicuū autē
est quod etiam sit ad successionē per angu
lum C T N pertrāsisse stella uidebitur, fa

cile autē intellectu est quod per eadē contra
rium quoq; demonstrabitur, si in eadē descri
ptione medietatē quidem L C lineæ ad li
neā C F eam habere proportionem suppo
suerimus, quā habet epicycli uelocitas ad
stellæ uelocitatē, ut medietas etiā lineæ N
C sic se habeat ad lineam T C sicut ueloci
tas excentrici ad stellæ uelocitatē, arcū ue
rō C I uersus minimā longitudinem ab L F
linea interceptū intelleximus, nam si con
iuncta fuerit linea L I feceritq; triagulum L
F I in quo intercepta sit F C linea maior
quā F I, habebit L C minore proportio
nem ad C F quā angulus I F C ad angulū
I L C. Quare medietas etiā lineæ L C ad li
neam C F minorem habet proportionē q̃
angulus I F G ad angulum duplum angulū
I L C, hoc est, ad angulum G E I cōuersum
quā antea demonstratū est, & sic per ean
dem colligitur contrarium, quod uidelicet
angulus C E I ad angulum quidē I F C mi
norem habet proportionē quā uelocitas
stellæ ad uelocitatē epicycli, ad angulū ue
rō I T C minorem quā uelocitas stelle ad
excentrici uelocitatem, quare cū angulus
C E I qui eadē proportionē habeat maior
fiat, regrediēdi quoq; motus motu progre

diendi maior fiet, perspicuū etiam est quod in quibuscunq; longitudinibus nō habet lineā E G maiorem proportionē ad lineam G F quā uelocitas epicycli habeat ad stellā uelocitatem erit in ipsis possibile aliam lineā in proportionē æquali perducere, stellāq; nec stare neq; regredi unquam uidebitur, nam quoniam in triāgulo E C F intercepta est lineā E G non minor quā lineā E C minorem angulus G F C habebit proportionem ad angulum G E C quā E G lineā ad lineā G F. Proportio autem ipsius E G ad ipsam G F nō est maior quā proportio uelocitatis epicycli ad stellā uelocitatem. Minorem igitur etiam angulus G F C habebit proportionem ad angulum G E C quā uelocitas epicycli ad stellā uelocitatem, quoniam igitur demonstratum est nobis ubicunq; id accidit stellam progredi nec epicycli nec excentrici ullū inuenimus arcum ubi stella regredi uideatur.

Demonstratio regressuum Saturni B. Cap. II.

Cum hac ita se habeāt reliquum est ut per singulos Planetas cōsequenter ad demonstratas suppositiones regressuum computationes faciamus, initium à Saturno facientes hoc modo. ¶ Sit circulus A B qui centrū epicycli deferat, cuius diameter A G B in qua cētrum zodiaci, hoc est, uisus noster supponatur esse in puncto G descriptoq; circa cētrum A epicyclo D E F I perducatur, sic lineā G F E ut cum ad eam deducatur perpendicularis A T medietas lineę E F, hoc est, lineā T F proportionē habeat ad lineā F G quā habet uelocitas epicycli ad stellā uelocitatem. Supponatq; primū sitū epicycli esse in media lōgitudine ut periodici lōgitudinis & inæqualitatis motus æquales p̄ximē motib; fiāt illis qui ad cētrū zodiaci cōsiderantur. Quoniam igit in stella Saturni qualiū est medię longitudinis lineā G A 60. talium A D semidiameter epicycli demonstrata est 6.30. Ita ut tota D G fiat 66.30. & reliqua G I 53.30. earundem. Sitq; rectangulū quod sub ipsis D G & G I continetur 3557.45. quod est æquale rectangulo sub E G & G F lineis contento, habebimus etiam ipsam rectangulum quod sit à lineis E G & G F 3557. earundem. ¶ Rursus quoniam consequenter ad medios motus qualis unius est uelocitas epicycli, hoc est, lineā T F talium est stellā uelocitas, hoc est, lineā F G 28.25.46. proximē, ut tota etiam E G lineā 30.25.

46. colligatur. Rectangulum autem quod sub E G & G F lineis continetur 865.5.32. earundem. Si per 865.5.32. partiemur 3557.45. & numeri ex partitione facti 4.6.45. radicem 2.1.40. seorsum in T F, hoc est, in unum, & in F G, hoc est, in 28.25.46. multiplicauerimus, habebimus T F taliū 2.1.40. qualiū est rectangulum sub T G, & G F lineis contentū 3557.45. & lineam F G 57.38.55. Quoniam igitur si A F lineam cōiunxerimus taliū est F T 2.1.40. qualiū A F 6.30. qualiū uero 120. taliū 37.26.9. erit profecto arcus quoq; lineę T F taliū 36.21.15. qualiū est circulus qui rectangulo A F T circumscribitur 360. Angulus autē F A T taliū 36.21.15. qualiū duo recti sunt 360. qualiū uero duo recti sunt 360. taliū 18.10.38. proximē. ¶ Rursus quoniam G F T tota taliū colligitur 59.40.35. qualiū est G I A, quæ rectum angulum subtendit 60. qualiū uero 120. taliū 119.21.10. erit etiā arcus lineę G T taliū 168.5.39. qualiū est circulus qui rectangulo A G T circumscribitur 360. Angulus autem G A T taliū 168.5.39. qualiū duo recti sunt 360. qualiū uero quatuor recti sunt 360. taliū 84.2.50. proximē. Idcirco habebimus angulū quoq; A G T reliquorum ad unum rectum 5.57.10. Angulum autem F A I remoto angulo F A T habebimus 65.32.12. Quoniam igitur in prima quidē statione per G F lineam stella uidef. In oppositione uero Solis per lineam G I patet quia si centrū epicycli non moueret ad successionē tūc 65.52.12. grad. ipsius arcus F I cōtinerent gradus anguli A G F 5.58.10. regressionis. Verū quoniam secundum expositam proportionem uelocitatis epicycli ad uelocitatē stellā gradib; inæqualitatis iam dictis 65.52.12. congruunt longitudinis gradus 2.19. proximē,

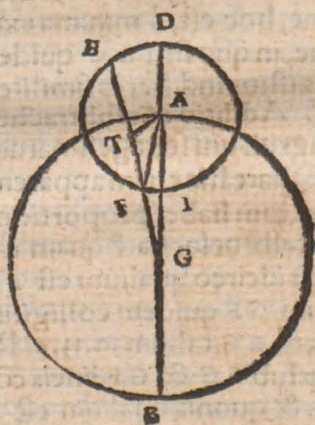
habebimus

habebimus regressum quidē ab altera statione ad Solis oppositionē reliquorum graduum 3.38.10. et dierum 69. In quibus proximē 2.19. periodicę longitudinis gradibus stella mouet. Totum uerō regressum graduum 7.16.20. & dierum 138.

¶ Sed magnitudines etiam quę in maxima longitudine fiunt per eadem cōsideremus. Hoc est, quoniam media inter stationes ad Solem oppositio in ipso maximę longitudinis excētrici pūcto centrū epicycli sistit. Stationem uerō utraq; distātia propinqua demonstratis (secundum mediā rationem) gradib. 2.19. ab oppositione, hoc est, a maxima distātia excētrici secundum æquatā longitudinē, in quo situ A G istius lōgitudinis linea indifferēs a maxima longitudine per theoremata iam demonstrata inuenitur. Additio autē subtractiōne quę uni longitudinis gradui cōgruit 6.30. sexagesimarum proximē, reperitur etiā sic æquata lōgitudō ad inæqualitatē æquatam, hoc est, appārēs tunc epicycli uelocitas ad apparentē stellę uelocitatem habet proportionem quā 0.53.30. ad 28.23.16. ¶ Hęc igitur eadē figura descripta qualiū est D A semidiameter epicycli 6.30. taliū erit G A indifferēs a maxima longitudine 63.52. Idcirco tota D G 69.55. colligitur & reliqua G I 56.55. & quod ab ipsis fit, hoc est, qd sub E G & G F rectangulum continet est 3979.25. Est autē etiam qualium F T linea uelocitatis epicycli supponit 0.53.30. talium G F uelocitas stellę 28.32.16. & tota E G linea 30.19.16. rectangulum autem quod cōtinetur sub E G & G F lineis talium 865.17.50. ¶ Si ergo rursum 3979.25.25. per 865.17.50. diuiderimus, & facti ex partitione numeri 4.35.56. radicē capiemus, hoc est, 2.8.40. eam quoq; seorsum multiplicabimus, hoc est, in 0.53.30. & lineā F G similiter, hoc est, in 28.32.16. habebimus lineam quidem T F talium 1.54.44. qualiū A F linea est 6.30. & A G 63.25. lineā uerō G F 61.11.52. earundem. Totā autem G T 63.6.36. quare qualiū est A F quę rectū angulū subtendit 120. taliū erit T F 35.18.9. et qualiū G A quę rectum subtendit 120. taliū G T lineā 119.25.11. idcirco arcus etiam lineę T F talium erit 34.13.4. qualium est circulus qui rectangulo A F T circumscribitur 360. Arcus autem lineę G T talium 168.43.38. qualium est circulus qui rectangulo A G T circumscribitur 360. Qualium ergo duo recti sunt 360. talium angulus quidē F A T erit 34.13.4. angulus uerō G A T 168.43.38. quā-

lium autē quatuor recti sunt 360. talium angulus F A T 17.6.32. & angulus G A T 84.21.49. Et sic reliquū quidē A G T angulum qui est ab altera stationū ad oppositionem, si epicyclus nō moueretur, graduum habere remus 5.38.11. Reliquū uerō F A I angulum qui est apparentis in eadem lōgitudine motus in epicyclo graduum 67.15.17. quibus, quoniā secundum proportionēs uelocitatum in maxima lōgitudine gradus æquatę longitudinis congruunt 2.6.6. habebimus medietatem totius regressus reliquorū graduum 3.32.5. & dierū 70.20. in quibus proximē stella mouet periodicos gradus 2.21.25. cōgruentes expositis æquatę longitudinis gradibus 2.6.6. Totum autē regressum graduum 7.4.10. & dierū 140.40. ¶ Sed minimā quoq; longitudinis magnitudines modo per similia in eadē descriptione cōsideremus, quando mediā inter stationes oppositio in ipsa minima excētrici longitudine accidit. Et utraq; stationū in exposita (secundum motum longitudinis) distātia ab oppositione, hoc est, a minima excētrici longitudine, in quo situ A G quidem linea lōgitudinis istius indifferēs similiter a minima reperit. Additio autē subtractiōne quę gradui congruit uni sexagesimarum 7.20. proximē. Quare hęc etiam appārēs epicycli uelocitas eam habet proportionē ad apparentem stellę uelocitatē quam 1.7.20. ad 28.18.26. Et idcirco qualium est T F linea 1.7.20. talium G F quidem colligitur 28.18.26. Tota uerō E G talium 30.33.6. Rectangulum autē qd sub E G & G F lineis cōtinetur 864.49.58. & quoniā qualium est D A semidiameter epicycli 6.30. talium etiā est A G quę indifferēs a minima lōgitudine 56.35. & propterea tota D G 63.5. earundē colligatur & G I reliqua 50. & sexagesimarum 5. Rectangulumq; sub ipsis, hoc est, sub E G & G F cōtentum 3159.25.25. si partiemur similiter 3159.25.25. per 864.49.58. & facti ex partitione numeri 3.39.12. radicem quę est 1.54.49. seorsum multiplicabimus tum in lineā T F, hoc est, in 17.20. tum in lineā F G, hoc est, in 28.18.26. habebimus lineā quidem T F talium 2.8.43. qualium est A F semidiameter epicycli 6.30. & A G longitudinis istius lineā 56.35. lineā uerō G F 54.6.22. earundem. Totā autem G T 56.15.5. Qualium igitur est A F quę rectum angulum subtendit 120. talium T F erit 39.36.18. qualium uerō G A quę rectū similiter subtendit 120. talium G T 119.17.46. Idcirco arcus

etiam linea $F T$ taliū erit 38.32.34. qualium est circulus qui $A G T$ rectangulo circum scribitur 360. quare qualium duo recti sunt 360. talium $F A T$ quoque angulus erit 38.32.34. angulus uero $G A T$ 167.34.54. Quasi autem quatuor recti sunt 360. taliū angulus $F A T$ 19.16.17. & angulus $G A T$ 83.47.27. Et reliqui igitur $A G T$ angulum ab altera stationū ad oppositionē regressus penes uelocitatem stellæ partium habebimus 6.12.33. reliquum autem $F A I$ angulum apparentis in epicyclo in eadem longitudine motus partiū 64.31.10. quibus quoniam secundū proportionem uelocitatum quæ in minima lōgitudine fiūt 2.33.28. gradus æquatæ longitudinis cōgruunt medietatem quidem totius regressus graduū habebimus 3.39.5. et dierū 68. in quibus proximē stella medio motu mouetur congruentes expositis æquatæ lōgitudinis gradibus 2.33.28. gradus periodicos 2.16.45. totū uero regressum 7.18.10. & dierum 136.

Demonstratio regressuum Iouis. Cap. III.

IN stella uero Iouis (secundum computationes, quæ in media longitudine fiūt) proportio quidem $T F$ ad $G F$ ea colligitur quæ est unius ad 10.51.29. Proportio autē $E G$ ad $F G$ 12.51.29. ad 10.51.29. rectangulum uero quod sub ipsis continetur est 139.37.39. ¶ Rursus proportio lineæ $G A$ ad $A I$ est 60. ad 11.30. & proportio $G D$ ad $G I$ est 71.30. ad 48.30. Et rectangulum sub ipsis contentum 3467.45. Facti autem ex partitione numeri 24. 59. 17. radix 4. 59. 1. multiplicata in prepositā lineæ $T F$ ad $F G$ proportionem, facit lineam quidem $T F$ ad expositas $G A$ & $A F$ magnitudines 4. 59. 1. Lineam uero $G F$ 54. 6. 44. earundem, totam autem $G T$ 59. 5. 45.

Et idcirco ad proportionem etiā partium 120. utriusque $A F$ & $A G$ linearum quæ rectum angulum subtendit $T F$ quidē linea erit 52. 0. 10. $G T$ uero 118. 11. 4. & arcus suæ lineæ quidem $F T$ graduum 51. 21. 41. lineæ autem $G T$ 160. 4. 55. consequenter autem angulus etiā $F A T$ talium 25. 40. 50. proximē colligit, qualiū quatuor recti sunt 360. angulus uero $G A T$ 82. 2. 28. earundem, & angulus $F A G$ ipsius regressus penes uelocitatem stellæ reliquorum 9. 57. 32. angulus autem $F A I$ apparentis inæqualitatis graduum 54. 21. 38. quibus tamen secundum expositas (ipsius per longitudinem motus) proportionēs gradus congruant 5. 1. 24. ¶ Sit regressus medietas graduum 4. 56. 8. & dierum 60. 30. proximē. Totus uero regressus graduum 9. 52. 16. & dierū 121. Longitudo autem quæ est in quinque graduū distantia à maxima & minima longitudine, indifferenti quodam minor est quā maxima & maior quā minima, longitudine. Secundū uero cōputationes quæ in maxima lōgitudine fiunt, additio quidē atque subtractio æquationis 5. 10. sexagesimarum inuenitur. ¶ Et idcirco linea quoque $T F$ ad $G F$ lineam proportio est 0. 54. 50. ad 10. 56. 39. rectangulum uero quod sub ipsis continetur est 139. 46. 42. & rursus proportio $G A$ lineæ ad $A D$ lineam est 62. 45. ad 11. 30. Proportio autem $D G$ ad $G I$ est 74. 15. ad 51. 15. & rectangulum quod sub ipsis continetur 3805. 18. 45. Radix uero numeri 27. 13. 26. qui ex partitione fit, quæ est 5. 13. 4. multiplicata in expositam $T F$ & $F G$ linearum proportionem, lineam quidem $F T$ facit ad exposita $G A$ & $A F$ linearū magnitudines 4. 46. 6. lineam uero $G F$ 57. 6. 19. earundem, $G T$ autē 61. 52. 25. Idcirco etiā ad proportionem 120. utriusque linearū $A F$ & $A G$ quæ rectum angulum subtendunt, $F T$ quidē linea est 49. 45. 23. $G T$ autē 118. 19. 27. & arcus sui, $F T$ quidē graduum 48. 59. 34. $G T$ uero 160. 39. 36. ad has lineas cōsequenter angulus quoque $F A T$ talium est 24. 29. 47. qualiū quatuor recti sunt 360. angulus uero $G A T$ 80. 24. 48. earundem, & reliquorū $F G A$ quidē angulus ipsius regressus penes stellæ uelocitatem graduū est 9. 35. 12. $F A I$ uero angulus apparentis inæqualitatis 55. 55. 1. quibus cum secundum proportionēs maximæ distantie 4. 40. 35. æquatæ longitudinis gradus congruant, & periodicæ 5. 6. 35. colligitur regressus medietas graduum 4. 50. 37. & dierum 61. 30. proximē.

proximè. Totus autè regressus graduum c. 41. 14. & dierum 123. ¶ Secundum uerò computationes quæ in minima distantia fiūt, additio æquatiois, atq; subtractio 5. 40. sexagesimarum inuenitur. Idcirco etiā proportio lineæ T F ad lineā F G est 1. 5. 40. ad 10. 45. 49. & proportio E G ad G F 12. 57. 9. ad 10. 45. 49. rectangulum uerò sub ipsis contentum 139. 24. 56. ¶ Rursus proportio lineæ G A ad A I lineā est 57. 15. ad 11. 30. & proportio D G ad G I 68. 45. ad 45. 45. Rectangulum sub ipsis contentum 3145. 18. 45. Numeri uerò ex proportionē facti 22. 33. 39. Radix 4. 45. 0. multiplicata in propositam proportionem T F & F G linearum, facit ad expositas G A & A F linearum magnitudines, lineam quidem T F partium 5. 11. 55. Lineā autem F G 51. 7. 38. earundem, & totam G T 56. 19. 33. idcirco ad rationem etiam 120. utriusq; linearum F A & A G quæ rectū subtendūt F T quidem est 54. 14. 47. G T uerò 118. 3. 46. Arcuum uerò in ipsis ille quidem qui est in lineā F T partium est 53. 4. 4. Qui uerò est in lineā G T partium est 259. 22. 40. Ad hos arcus consequenter F A T quoque angulus talium est 26. 52. 32. qualium quatuor recti sunt 360. angulus uerò G A T 79. 41. 20. & reliquorum F G A quidem angulus ipsius regressus propter uelocitatē stellæ graduū est 10. 18. 40. F A I autem angulus apparentis inæqualitatis 52. 48. 48.

quibus cum secundum proportionē minimæ distantia æquaræ quidem longitudinis 5. 21. 20. gradus cōgruant, periodicæ autem 4. 54. 20. Medietas uerò regressus graduū, colligitur 4. 57. 20. et dierum 59. uel circiter. Totus autem regressus graduum 9. 54. 40. & dierum 118.

Regressuum Martis demonstratio
Caput IIII.

IN stella uerò Martis secundum mediæ longitudinis computationes proportio quidem F T lineæ ad F G ea colligit, quæ est unius ad 0. 52. 51. proportio uerò F G lineæ ad G F 2. 52. 51. ad 0. 52. 51. & rectangulum sub ipsis contentum 2. 32. 15. ¶ Et rursus G A lineæ ad lineā A D proportio est 60. ad 39. 30. proportio uerò D G lineæ ad G I 99. 30. ad 20. 30. & rectangulum sub ipsis contentum 2039. 45. facti autem ex partitione numeri 803. 50. 50. Radix 28. 21. 8. multiplicata ad præpositam T F & F G linearum proportionem facit ad expositas G A & A F linearum magnitudines lineam quidem T F 28. 21. 8. lineā uerò G F 24. 58. 25. earundem & totam G T 53. 19. 33. Idcirco etiam ad rationem 120. utriusq; A F & A G linearum quæ rectum angulum subtendunt F T quidem lineā colligitur 86. 8. 0. G T autem 106. 39. 6. & suorum arcuum, F T quidem graduū 61. 44. 34. G T autem 125. 26. 10. ad quos consequenter angulus quidem F A T talium est 45. 52. 17. qualium quatuor recti sunt 360. & A T uerò angulus 62. 43. 5. earundem, & reliquorum F G A quidem angulus ipsius regressus qui est propter stellæ uelocitatem graduum 27. 16. 55. F A I autem inæqualitatis angulus 16. 50. 48. quibus cum secundum expositā motus longitudinis proportionem gradus cōgruant 19. 7. 33. sit regressus medietas graduū 8. 9. 22. & dierum 36. 30. proximè, totus uerò regressus graduū. 16. 18. 44. & dierum 73. lōgītudo aut quæ est in hac distantia maximæ minimæ uel longitudinis à stationib. 20. sexagesimis minor est q̃ maxima & maior quā minima. ¶ Secundum uerò computationes quæ in maxima distantia fiunt additio equationis atq; subtractio quæ uni cōgruit graduū 10. 20. sexagesimarum inuenit. Idcirco etiam proportio lineæ T F ad lineā F G est 0. 49. 40. ad 1. 3. 11. Proportio uerò E G ad G F 2. 42. 31. ad 1. 3. 11. & rectangulū sub ipsis contentū 2. 51. 8. ¶ Et rursus proportio lineæ G A ad A I lineā est 65. 40. ad 39. & D G ad G I 105. 10. ad 26. 10. & rectangulum sub ipsis contentū 2751. 51. 40. & numeri 964. 48. 47. ex partitione facti, radix 31. 3. 41. multiplicata ad præpositam T F & F G linearum proportionē facit ad expositas G A & A F linearum magnitudines, lineam quidem T F partium 25. 42. 43. lineā uerò F G 32. 42. 34.

Cc 4 earundem

earundem, & totam G T 58.25.17. Idcirco etiam ad rationē 120. utriusq; A F & A G li nearū quæ rectū angulum subtendunt F T quidem linea est 78.6.44. G T uerò 106.45.36. similiter arcuum autē suorum F T quidem graduum est 81.13.28. G T autem 125.39.46. ad quos arcus cōsequenter angulus etiam F A T talium erit 40.36.34. qualium quatuor recti sunt 360. angulus uerò G A T. 62.49.53. earundem, & reliquorum angulus quidē F G A ipsius regressus q̄ est propter uelocitatem stellæ graduum est 27.17. angulus autē F A I inæqualitatis apparen tis 22.13.19. quibus cū secundum propor tiones maximæ longitudinis 17.13.21. æqua tæ longitudinis grad. cōgruant, & periodi cē 20.58.21. colligit regressus medietas gra duum 9.56.46. & dierum 40. proximē. To tus uerò regressus graduum 19.51.32. et die rum 80. ¶ Secundum autem cōputationes quæ in minima longitudine fiunt additio at que subtractio æquationis 0.12.40. sexage simarum inuenitur. Idcirco etiā proportio T F lineæ ad F G est 1.12.40. ad 0.40.11. pro portio autē F G ad G F est 3.5.31. ad 0.40.21. & rectangulum quod sub ipsis continē est 2.4.14. Rursus proportio G A ad A D est 54.20. ad 39.30. & proportio D G ad G I 93.50. ad 14.50. & rectāgulum sub ipsis cō tētum 1391.51.40. radix autem numeri 672. 13. ex partitione facti quæ est 25.55.38. multi plicata in proportionē expositam T F & F G linearum facit lineam quidem T F ad expositas G A & A F linearum magnitu dines 31.24.3. lineā uerò G F 17.21.51. earun dem. Totā uerò G T 48.45.54. idcirco ad rationē etiam 120. utriusq; linearum A F & A G quæ rectū angulum subtendunt F T quidem est 95.23.42. G T uerò 107.41.7. ar cuum autem suorum F T quidem graduum

est 105. 108. 10. G T uerò 127. 49. 22. ad hos
arcus consequenter angulus quoq; F A T
talium est 52. 39. 5. qualis quatuor recti sunt
360. angulus uerò G A T 63. 50. 11. earundē,
& reliquorum F G A quidē angulus ipsius
regressus propter stellæ uelocitatē graduū
est 26. 9. 49. G A I autem angulus apparen-
tis inæqualitatis graduū 11. 11. 6. quibus cū
secundum proportionēs minimæ longitu-
dinis 20. 33. 42. gradus æquatæ lōgitudinis
cōgruant, & periodice 16. 52. 52. colligitur
medietas ipsius regressus graduum 5. 36. 7.
& dierum 32. 19. proximè. Totus uerò re-
gressus graduū 11. 12. 14. & dierum 64. 30.

Regressuum Veneris demonstratio. ♀, Cap. V.

In stella autem Veneris, secundum me-
dix quidem longitudinis computatio-
nes, proportio lineæ T F ad F G lineā
colligitur ea quæ est unius ad 0. 37. 31.
& proportio E G ad G F 2. 37. 31. ad 0. 37. 31.
& rectangulum sub ipsis cōtentum 1. 38. 30.
& rursus proportio lineæ G A ad lineam A
D est 60. ad 43. 10. & proportio D G ad G
I 103. ad 10. 16. 50. & rectāgulū sub ipsis cō-
tentū 1736. 38. 20. Numeri autē 1057. 56. ex
partitiōe facti, radix 32. 31. 29. multiplicata
in expositam rationē T F & F G linearum
facit lineam quidem T F ad expositas G A
& A F linearum magnitudines 32. 31. 29. li-
neā uerò G F 20. 20. 11. & totā G T 32. 51. 40.
idcirco ad rationem etiā 120. utriusq; lineā-
rum A F & A G quæ rectum angulum sub
tendunt linea quidem F T 90. 24. 58. par-
tium est, G T uerò 105. 43. 20. arcuū autem
T F quidem graduum est 97. 47. G T uerò
123. 31. 49. ad hos arcus consequenter F A T
quoq; angulus taliū est 48. 53. 30. qualium
quatuor recti sunt 360. angulus uerò G A T
61. 45. 54. proximē earundem, & reliquorū
angulus quidem F G A ipsius regressus qui
est per stellæ uelocitatem graduum est 28.
14. 6. angulus uerò F A I inæqualitatis 12.
52. 24. quibus cum secūdam expositam me-
diam motus longitudinis proportionem
gradus congruant 20. 35. 19. medietas re-
gressus colligitur graduum 7. 38. 47. & die-
rum 20. 50. proximē, totus autē regressus
graduum 15. 17. 34. & dierum 41. 40. longi-
tudo autem quæ est in hac distātia maxime
minimæ uel longitudinis à stationibus 5. se-
xagesimis proximē minor est quā maxi-
ma, & maior q̄ minima, secundū uerò com-
putationes quæ in maxima lōgitudine fiūt
additio

additio subtractione, æquationis 2.20. sexagesimarum inuenitur. Idcirco etiā proportio linearum T F ad lineam F G est 0.57.40. ad 0.39.51. & proportio E G ad G F 2.35.11. ad 0.39.51. rectangulum uerò sub ipsis contentum 1.43.4. ¶ Rursus proportio G A ad A D est 61.10. ad 43.10. & D G ad G I 104.20. ad 10.0. & quadrangulum sub ipsis contentum 1878. facti autē ex partitione numeri 1093. 16.23. radix 33. 3. 53. multiplicata in proportione T F ad F G linearum expositam facit T F quidē linea ad magnitudines dictas G A & A F linearum patrū 31.46. 44. lineam uerò G F 21.57.38. earundē, & totam G T 53.44.22. & idcirco ad proportionem etiā 120. utriusque linearum A F & A G quæ rectum angulum subtendunt F T quidē linea est 98.20.34. G T autē 105.25.44. & arcum suorum F T quidē graduū est 94.48.54. arcus uerò G T 122.56.27. his uerò subsequitur ut sit angulus F A T talium 47.24.27. qualium quatuor recti sunt 360. angulus uerò G A T 61.28.14. earundē, & reliquorum F G A quidē angulus regressus propter uelocitatem stellæ graduū est 29.31.46. angulum autem F A I apparētis inæqualitatis 14.3.47. quibus cum secundum proportionem maximæ longitudines cōgruāt, æquatæ quidem longitudinis grad. 20. 19.3. periodicæ uerò 21.9.3. Medietas quidem regressus colligitur graduū 8.12.43. & dierū 21.30. proximē. Totus uerò regressus graduū 16.25.26. & dierum 43. secundum uerò cōputationes quæ fiunt in minima longitudine additio æquationis subtractione sexagesimarum 2.20. inuenitur, propterea & proportio quidē F T ad F G est 1.2.20. ad 0.35.11. proportio autem E G ad G F 2.39.51. ad 0.35.11. & rectangulum sub ipsis contentum 1.33.44. & rursus proportio G A ad A D est 58.50. ad 43.10. & D G ad G I 102.0. ad 15.40. Rectangulū sub ipsis contentum 1598.0. Numeri uerò ex partitione facti 1022.54.7. radix 31.58.58. multiplicata in proportione linearum T F & F G facit lineam T F ad suppositas G A & A F magnitudines 33.13.36. lineam uerò G F 18.45.16. earundem totam G T 51.58.52. idcirco etiā ad proportionē 120. utriusque A F etiā A G linearum quæ rectum angulum subtendunt, F T quidē linea erit 92.22.3. G T autem 106.1.23. De arcibus uerò F T quidē lineæ arcus graduū est 100.39.34. G T autem 124.8.22. & cōsequenter F A T angulus talium 50.19.47. qualium quatuor recti sunt 360. & an-

gulus G A T 62.4.11. earundem, & reliquorum F G A quidē angulus regressus propter uelocitatem stellæ graduū erit 27.55.49. F A I autē apparētis inæqualitatis angulus 11.44.24. quibus cū secundum proportionem minimæ distantie æquatæ quidē longitudinis gradus cōgruant 20.53.30. periodicæ uerò 20. & sexagesimæ 4.30. medietas regressus graduū cōsequenter colligit 7.2.19. & dierum 20.20. proximē, totus autē regressus graduum. 14.4.38. & dierum 40.40.

Regressuum Mercurij demonstratio ☿ Cap. VI.

IN Mercurio etiā rursus secundum computationes quæ in media longitudine fiunt T F quidē lineæ ad F G lineam proportio ea colligit quæ est unius ad 3.9.8. E G uerò ad G F 5.9.8. ad 3.9.8. & rectangulum sub ipsis contentum 16.14.27. Rursus G A lineæ ad G I 60. ad 22.30. & D G ad G I 82.30. ad 37.30. & rectangulum sub ipsis contentum 3093.45. & numeri uerò 190.29.31. ex proportionem facti radix 13.48.7. multiplicata in proportione linearum T F & F G facit lineam T F ad suppositas G A & A F magnitudines 13.48.7. & lineam F G 43.30.24. totam uerò G T 57.18.31. propterea etiā ad rationem 120. utriusque A F & A G linearum quæ rectum angulum subtendunt, F T quidē erit 73.37.37. G T autē 114.37.2. & arcum suorum F T quidē graduū 75.40.28. arcus uerò lineæ G T 145.32.52. & cōsequenter angulus etiā F A T talium erit 37.50.14. qualium quatuor recti sunt 360. angulus autem T A G 72.46.26. earundem, & reliquorum angulus quidē F G A ipsius regressus qui est propter uelocitatem stelle graduum erit 17.13.34. angulus uerò

uerò F A I graduū inæqualitatis 34. 56. 12. quibus cū secundum expositam longitudinis motus proportionem congruant gradus 11. 4. 59. medietas quidē regressus relinquitur graduum 6. 8. 35. & dierum 11. 15. proximē, totus autem regressus graduum colligitur 12. 17. 10. & dierum 22. 30. secundū autem computationes quæ in maxima lōgitudine fiunt, hoc est, quando æquata longitudine quibus æquales atq; medij congruunt 11. 30. proximē æquationis additio subtractiōue quæ uni gradui cōgruit 2. 20. sexagesimarū proximē inuenitur, & propterea T F etiā lineæ proportio ad F G est 0. 57. 40. ad 3. 11. 28. lineæ uerò E G ad G F 5. 6. 48. ad 3. 11. 28. & rectangulum sub ipsis contentum 16. 19. 2. & rursus G A quidem lineæ ad E D proportio est 68. 36. ad 22. 30. D G autem ad G I 91. 6. ad 46. 6. & rectangulum sub ipsis cōtentum 4199. 42. 36. numeri autem 257. 22. 44. ex partitione facti radix 16. 2. 35. multiplicata in expositam T F & F G linearum proportionem facit I F quidem lineā ad suppositas G A & A F linearum magnitudines 15. 25. 9. lineam uerò F G 51. 13. 43. & totam G T 66. 36. 52. idcirco etiam ad rationē 120. utriusq; linearum F A & A G quæ rectum angulum subtendunt F T quidem partium est 82. 14. 8. G T autem 116. 31. 36. & arcus F T graduum 86. 31. 4. & T G arcus 52. 27. 56. ad quos consequenter F A T angulus talium est 43. 15. 32. qualiū quatuor recti sunt 360. angulus autem T A G 76. 13. 58. earundem, & reliquorum angulus quidem F G A ipsius regressus qui est propter stellæ uelocitatem graduum erit 13. 4. 6. 2. angulus uerò F A I apparentis inæqualitatis graduū 32. 52. 26. quibus cū secundum maximæ longitudinis proportionem congruant æquata quidem longitudinis gradus 9. 48. 51. periodicæ uerò 10. 16. 51. medietas quidem regressus relinquitur graduum 3. 57. 11. & dierum 10. 30. proximē. Totus autem regressus graduum 7. 54. 22. & dierum 21.

¶ Secundū autem proportionem quæ in minimis longitudinibus fiunt quæ longitudines fiunt in distantijs 120. periodicorū graduum a maxima lōgitudine, additio æquationis subtractiōue quæ colligit ex eo quod colligitur 11. gradibus, qui ex utraq; parte minimarum longitudinum sunt, inuenitur 0. 1. 30. proximē, & propterea etiam T F ad F G proportio est 1. 1. 30. ad 3. 7. 38. E G au-

tem ad G F 5. 10. 38. ad 3. 7. 38. & rectangulū sub ipsis contentum 16. 11. 25. & rursus G A ad A I proportio est sic 55. 42. proximē, ad 22. 30. & D G ad G I sunt 78. 22. ad 33. 12. & rectangulum sub ipsis cōtentum 2596. 14. 24 et numeri 160. 21. 29. ex partiōe facti radix 12. 39. 48. multiplicata seorsum in proportionem T F & F G linearū prepositam facit lineā quidem T F ad suppositas G A & A T linearum magnitudines 12. 58. 47. lineā uerò F G 39. 36. 4. & totā G T 52. 34. 51. earūdem, & propterea etiā ad rationē 120. utriusq; A F & A G linearum quæ rectum angulum subtendit T F lineā quidem erit 69. 13. 31. T G uerò 113. 16. 48. & arcus lineæ T F graduum 70. 27. 44. T G uerò arcus graduū 141. 28. 14. & cōsequenter T A F quidem angulus talium est 35. 13. 52. qualiū quatuor recti sunt 360. angulus uerò T A G 70. 44. 7. earundem, & reliquorū angulus quidem F A G ipsius regressus qui est propter stellæ uelocitatem graduū erit 19. 15. 53. angulus autem F A I apparentis inæqualitatis graduum 35. 30. 15. quibus cū secundum propositas proportionem æquata quidem longitudinis gradus congruunt 11. 39. 30. periodicæ uerò 11. 21. 30. Medietas quidem regressus relinquitur graduum 7. 36. 23. & dierum 11. 30. proximē, totus autem regressus 15. 12. 46. & dierū 23. & sic demonstratæ magnitudines cōueniunt proximē cum illis, quæ per apparentia in singulis planetarum inueniuntur. ¶ Cœpimus autem congruentias motuum longitudinis quæ fiunt in maximis et minimis longitudinibus hoc modo, nam gratia exempli quoniā in motibus maximæ lōgitudinis Martis demonstrauimus arcum epicycli apparentem qui est ab altera statione ad oppositionē, hoc est, qui ad centrū zodiaci percipit graduū 22. 13. 19. & cōgruentes istis periodicæ lōgitudinis gradus secundum proportionē unius ad 1. 3. 11. sunt 21. 10. proximē, & si præcisē nō totidē sint, propterea proportionem uelocitatū in stationibus expositæ nō eadem sunt p totos regressus, nō tamen adeo multum a ueritate differunt, ut cōgruens additio subtractiōue quæ est graduū 3. 45. proximē sensibili aliquo differat, de quo curandū sit, his subtractis a gradib. epicycli 22. 13. 19. in maximis enim longitudinibus maiores sunt apparētes in epicyclo motus quā periodicī, inuenimus congruentem ipsis periodicū inæqualitatis motū ab altera statione ad oppositionem grad. 18. 28. 19. quibus

bus quoniam per proportionem mediorum motuum congruunt gradus periodici motus 20. 48. 21. hi quoniam præcisè capti sunt pro 21. 10. usi sumus additionis autem subtractionisue grad. 3. 45. totidem enim proximè hic quoque sunt, quoniam in maximis longitudinibus apparentes secundum longitudinē motus minores sunt quam periodici, subtraximus ab ipsis, & sic apparentem præpositæ longitudinis motum secundum longitudinem inuenimus graduū 17. 13. 21.

Computatio tabule stationum. Cap. VII.

Verum ut etiā in lōgitudinibus medijs, quæ sunt inter mediā & maximā minimāue facillè possimus inuenire, in quibus particulis epicycli singuli planetæ standi phantasiā faciūt, tabulā cōposuimus uersuum 31. & ordinum 12. quorum primi duo numeros periodice longitudinis cōtinent per sex gradus omnes adauctos. Reliqui uerò decē distantia æquata inæqualitatis singulorum quinque planetarum ab apparentibus maximis epicyclorū longitudinibus, primi quidem in singulis ordines primarū stationū, & secundi secundarū. Harū magnitudines à prædemonstratis de medijs minimis maximisque longitudinibus ab excessibus qui sunt in intermedijs lōgitudinib. coepimus de quibus dictum est. In his quæ de tabulis inæqualitatū exposita nobis sunt cū de appositione sexagesimarū octauū ordinis sermo haberetur. In singulis enim periodicæ longitudinis motibus unā cum magnitudine maximæ differentia inæqualitatis distantia quoque in epicyclo in quibus stationum perspicitur differentia demonstratur, sed primum quoniam demonstrati regressus qui fiunt in maximis minimisque lōgitudinibus

non continent stationes quæ ibi fiūt, quando cētra epicyclorum in ipsis maximis minimisque lōgitudinibus sunt, sed determinatam quandam distantiam in singulis planetis habēt, coepimus etiā ab istis eas magnitudines quæ ipsis maximis & minimis longitudinibus congruunt hoc modo.

¶ Primum in stellis Saturni ac Iouis, quoniam nullo sensibili (de quo curandū sit) distantia epicyclorū quæ sunt in ipsis minimis et maximis lōgitudinib. differūt ab expositorū locis distantijs, inuētos in eis inæqualitatis numeros qui colligūtur ab apparentibus maximis epicyclorum longitudinibus in uersibus suis congruenter apposuius, hoc est, maximarum quidem longitudinū in uersibus qui 360. numerum cōtinent, minimarum uerò in uersibus qui 180. numerū continent. ¶ Demonstratum autem est in stella Saturni quod distantia quæ fit in maxima excētricitatis longitudine à minima epicycli graduum est 67. 15. proximè, quæ autem fit in minima longitudine 64. 31.

¶ In stella uerò Iouis distantia quidem quæ fit in maxima longitudine graduum est 55. 55. quæ uerò in minima 52. 49. congruentes igitur his à maximis epicyclorum longitudinibus numeros (ut facilius capiantur) in quatuor ordinibus, qui deinceps ad lōgitudinis motū sunt in proprijs uersibus apposuius. In uersu quidē qui 360. maxime longitudinis numerum cōtinet. ¶ In tertio quidem ordine gradus primæ stationis Saturni 112. 45. In quarto uerò gradus secundæ stationis 247. 15. ¶ Et similiter in quinto gradu stationis primæ Iouis 124. 5. in sexto secundæ stationis 235. 55. ¶ In uersu autē qui minime lōgitudinis numerū 180. cōtinet eodē ordine similiter grad. 115. & 29. 244. 31. eodemque modo grad. 127. 11. & 232. 49.

¶ In Marte autem quoniam demonstratum est quando 20. 58. periodicis gradibus cētrū epicycli à maxima distat excentrici longitudine, tūc standi phantasiā à stella fieri distareque ab apparente minima epicycli lōgitudine grad. 22. 13. Quiaque motus qui fit in media distantia gradus cōtinet 16. 51. erit excessus graduū 5. 22. est autē maxima longitudo taliū 66. qualiū media 60. & excessus ipsarū 6. lōgitudō uerò in præposita à maxima lōgitudine distantia graduū erat 65. 40. & excessus eius ad mediā 5. 40. multiplicauimus igitur 6. in 5. 22. secundumque numerum per 5. 40. partiti inuenimus excessum qui est ad mediā distantiam in ipsa maxima longitudine

longitudine graduum 5. 41 proximè, & sic ab apparente minima epicycli longitudine gradus colliguntur 22. 32. A maxima uero longitudine primæ quidē stationis 157. 28. quos in ordine septimo in uersu qui continet numerum 360. ponemus, secunde uero stationis grad. 202. 32. in ordine octauo eodemq; uersu, similiter quoniam quādo 16. 53. periodicis gradib. distat centrū epicycli in minima lōgitudine tunc standi phātasīa facit, distatq; ab apparēte minima epicycli gradibus 11. 11. sitq; sic excessus ad mediā distantiam graduum 5. 40. & longitudinū minima quidem est 54. earundem secundum excessum 6. ad mediam, quæ uero est præpositæ distantie à minima excentrici longitudine 54. 20. & excessus eius ad mediā 5. 40. habebimus totū excessum qui fit in ipsa minima lōgitudine graduum 6. & idcirco motum quidē qui est ab apparente minima epicycli graduū 10. 51. qui uero est à maxima, primæ quidem stationis graduū 169. 9. secundæ autē 190. 51. quos apponemus in uersu qui habet numerum 180. in congruentibus ordinibus. In stella autem Veneris quoniam demonstratum est, quando per longitudinem 21. 9. periodicis gradibus centrū epicycli distat à maxima excentrici longitudine stellam phātasīam standi facere, distatq; ab apparente minima epicycli 14. 4. gradibus & motum qui fit in longitudine mediā 12. 52. graduum esse. Itaq; fieri ut excessus sit grad. unius & sexagesimarum 12. & ad hanc maximam lōgitudinem taliū. 61. 15. qualium mediā 60. ut excessus ad mediā sit 1. 15. & longitudinem in præsupposita à maxima longitudine distantia 61. 10. & excessus ad mediā sit 1. 10. multiplicauimus rursum 1. 10. in 1. 12. factūq; numerum per 1. 10. partiti inuenimus excessum ad mediā distantia in ipsa maxima longitudine 1. 17. & sic ab apparēte minima epicycli gradus colligitur 14. 9. à maxima uero primæ quidem stationis 165. 51. quos in ordine nono & in uersu numeri 360. conscribemus, secundæ uero stationis gradus 194. 9. quos in ordine 10. eodemq; uersu apponemus.

¶ Similiter quoniam quando 20. proximè gradus secundum medium longitudinis motum à maxima excentrici epicyclus longitudine distat, tunc stella phantasiam standi facit, distatq; ab apparente minima epicycli gradibus 11. 44. ita ut excessus ad mediā unius gradus sexagesimarumq; octo colligatur, estq; lōgitudinū

minima quidem talium 58. 45. qualium mediā 60. excessusq; harum 1. 15. lōgitudo autem in præposita à minima longitudine distantia earūdem 58. 50. & huius ad mediā excessus 1. 10. multiplicauimus 1. 15. in 18. factūq; numerū per 1. 10. partiti inuenimus excessum 1. 13. qui fit in ipsa minima longitudine ad mediā, & propterea ad motum quidem qui est ab apparente minima epicycli habuimus graduum 11. 39. motum uero à maxima usq; ad primam stationē 168. 21. & usq; ad secundam 191. 30. quos in eisdem ordinibus ad numerum 180. conscribemus.

¶ In stella uero Mercurij quoniam demonstratum est quod quādo epicyclus 10. 17. periodicis gradibus à maxima excentrici distat, tunc stella standi phantasiam facit, distatq; à minima epicycli gradibus 32. 52. motusq; qui fit in mediā lōgitudine grad. continet 34. 56. ut excessus 2. 4. graduū colligatur, estq; maxima longitudine taliū 69. qualium mediā 60. & excessus earum 9. & lōgitudo in præposita à maxima longitudine distantia 68. 36. & excessus eius ad mediā 8. 36. multiplicauimus similiter 9. in 2. 4. factūq; numerū per 8. 36. partiti inuenimus excessus in ipsa maxima lōgitudine ad mediā graduum 2. 10. proximè, & sic ab apparente minima epicycli gradus colliguntur 32. 36. à maxima uero primæ quidem stationis gradus 212. 46. quos in ordine 12. in eodē uersu apponemus.

¶ Similiter quoniam quando 11. 22. periodicis epicyclus gradibus distat à minima tunc standi phātasīa stella facit: distatq; ab apparente minima epicycli gradibus 35. 30. & sic excessus ad mediā sit gradus 1. & sexagesimarum 34. lōgitudinū uero minima quidem talium est 55. 34. qualiū mediā 60. harumq; excessus 4. 26. lōgitudo autem in præposita à minima longitudine distantia 55. 52. proximè earūdem & excessus eius ad mediā 4. 18. Multiplicauimus rursum 4. 26. in 0. 34. factūq; numerū per 4. 18. partiti inuenimus excessum qui fit in ipsa minima ad mediā 0. 35. ac idcirco motum quidem ab apparente minima epicycli graduum 35. 31. à maxima uero primæ quidem stationis 144. 29. Secunde autē 215. 31. quos in eisdem quidem ordinibus sed non penes 180. numerum apponemus, sed penes 120. et 240. propterea quod in his minimæ excentricitatis Mercurij longitudines demonstrata sunt.

¶ His ita expositis consequenter ad hanc doctrinam motuū quoq; qui inter hos sunt differentie

differentiæ colliguntur, proponatur enim exempli causa inuenire apparentis inæqualitatis motus qui in primis stationibus fiunt quando medius, secundum longitudinem motus 30. grad. à maxima longitudine distat, in quo situ distantia epicycli qualiū mediā omnium est 60. talium in Saturno quidem (ut diximus) colligitur 63.2. in Ioue autem 62.26. in Marte 65.24. in Venere 61.6. in Mercurio 66.35. & sic singularum excessus ad mediam secundum expositum ordinem (ne sepe repetamus) est 3.2. & 2.26. et 5.24. & 1.6. & 6.35. sunt autem etiā excessus ipsarum maximarum longitudinum ad medias, propterea quod maiores in omnibus propositæ longitudinis quam ipsius mediæ numeri sunt eorundem 3.25. & 2.45. & 6.0. & 1.15. & 2.9. quoniam igitur graduum apparentis inæqualitatis integri excessus maximarum longitudinum ad medias secundum eundem ordinem colliguntur gradus 1.23. & 133. & 5.41. & 1.17. & 2.10. multiplicatis singulis congruenter in excessum datæ tunc distantie singularum stellarum ad mediam, ut uerbi gratia 1.23. in 3.2. factum hinc

h	63	2	3	2
z	62	26	2	26
♂	65	24	5	24
☉	61	6	1	6
♂	66	35	6	35
	3	25	1	23
	2	45	1	33
	6	0	5	41
	1	15	1	17
	2	9	2	10
	1	14	114	8
	1	22	125	38
	5	7	163	9
	1	8	167	8
	1	35	145	4

dum eundem ordinem colliguntur gradus 1.23. & 133. & 5.41. & 1.17. & 2.10. multiplicatis singulis congruenter in excessum datæ tunc distantie singularum stellarum ad mediam, ut uerbi gratia 1.23. in 3.2. factum hinc

numerum per excessum maximæ distantie ut per 3.25. partiti habuimus excessus graduum inæqualitatis in proposito longitudinis motu ad excessus mediæ distantie 1.14. & 1.22. & 5.7. & 2.8. & 1.35. sunt autem in medijs distantijs ab apparente maxima epicycli longitudine gradus 114.8. & 125.38. & 163.9. & 167.8. & 145.4. in maximis uero, in cæteris quidem pauciores istis, in Mercurio autem plures. Subtractisq; igitur collectis excessibus in data distantia in cæteris à gradibus mediarum distantiarum.

In Mercurio autem additis, habebimus gradus qui 30. gradibus periodicæ longitudinis apponuntur, in ordinibus primarum stationum apparentis inæqualitatis à maxima epicycli longitudine, in Saturno quidem 112.54. In Ioue autem 124.16. In Marte 158.2. In Venere 166.0. in Mercurio 146.39. ¶ Secundarum uero stationū ordines hinc absoluemus apparētes reliquos ad 360. gradus in quolibet uersu ad numeros primarū stationum in eisdem uersibus & in ordinibus secundarum stationum ut in data longitudine grad. 247.6. & 235.44. & 201.58. & 194.0. & 213.21. facile autem intellectu est quod si etiam non ad apparentē maximam epicycli longitudinem perspectos inæqualitatis gradus apponere uoluerimus, sed ut facilius fiat eos qui ad periodicum perspicuntur, & adhuc inæquatos hinc nobis hoc quoq; cōstituetur, subtracta additione subtractione, quæ numero periodicæ singulorum longitudinis in tabulis inæqualitatis apponitur à gradibus apparentis inæqualitatis usq; ad numerum graduum à maxima eccentrici longitudine 180. addita uero ipsi in numero graduum maiori quam 180.

¶ Est autem tabularum expositio hæc.
Dd Tabulæ

Tabule stationum quinq; planetarum.

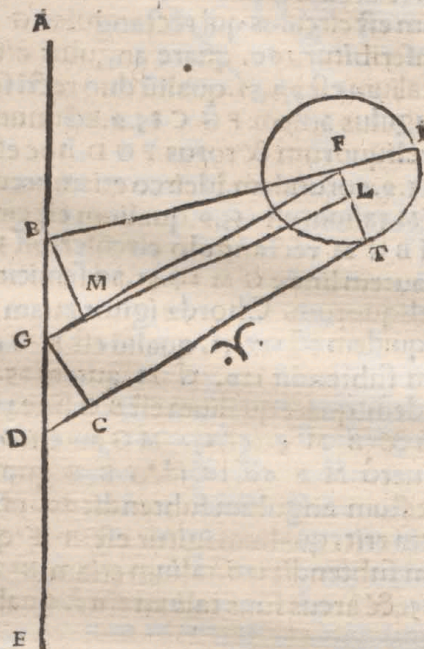
Tabulae fractionum quing. planetarum.																		
				♄				♃				♀				♂		
Numeri		Stationis		Stationis		Stationis		Stationis		Primæ		Secundæ		Primæ		Secundæ		
cōmunes		Primæ		Secundæ		Primæ		Secundæ		Stationis		Stationis		Stationis		Stationis		
G	G	G	M	G	M	G	M	G	M	G	M	G	M	G	M	G	M	
0	360	112	45	247	15	124	5	235	55	157	28	202	32	165	51	194	9	
6	354	112	45	247	15	124	6	235	54	157	29	202	31	165	52	194	8	
12	348	112	46	247	14	124	7	235	53	157	30	202	26	165	53	194	7	
18	342	112	48	247	12	124	9	235	51	157	41	202	19	165	55	194	5	
24	336	112	51	247	9	124	12	235	48	157	50	202	10	165	57	194	3	
30	330	112	54	247	6	124	16	235	44	158	2	201	58	166	0	194	0	
36	324	112	58	247	2	124	21	235	39	158	18	201	42	166	4	193	56	
42	318	113	3	246	57	124	26	235	34	158	34	201	26	166	9	193	51	
48	312	113	8	246	52	124	32	235	28	158	55	201	5	166	15	193	45	
54	306	113	15	246	45	124	39	235	21	159	17	200	43	166	22	193	38	
60	300	113	22	246	38	124	47	235	13	159	42	200	18	166	29	193	31	
66	294	113	29	246	31	124	55	235	5	160	10	199	50	166	35	193	25	
72	288	113	36	246	24	125	3	234	57	160	39	199	21	166	42	193	18	
78	282	113	44	246	16	125	12	234	48	161	10	198	50	166	50	193	10	
84	276	113	53	246	7	125	22	234	38	161	41	198	16	166	58	193	2	
90	170	114	1	245	59	125	32	234	28	162	18	197	42	167	7	192	53	
96	164	114	10	245	50	125	41	234	19	162	54	197	6	167	14	192	46	
102	258	114	18	245	42	125	51	234	9	163	31	196	29	167	21	192	39	
108	252	114	27	245	33	126	0	234	0	164	9	196	51	167	28	192	32	
114	246	114	35	245	25	126	10	233	50	164	47	195	13	167	35	192	25	
120	240	114	43	245	17	126	19	233	41	165	45	194	55	167	43	192	17	
126	234	114	51	245	9	126	28	233	32	166	3	193	57	167	50	192	10	
132	228	114	58	245	2	126	36	233	24	166	37	193	23	167	56	192	4	
138	222	115	5	244	55	126	44	233	16	167	10	192	52	168	1	191	59	
144	216	115	11	244	49	126	51	233	9	167	39	192	21	168	6	191	54	
150	210	115	16	244	44	126	57	233	3	168	4	191	56	168	10	191	50	
156	204	115	21	244	39	127	2	232	58	168	28	191	32	168	14	191	46	
162	198	115	25	244	35	127	6	232	54	168	46	191	14	168	17	191	43	
168	192	115	27	244	33	127	8	232	52	168	59	191	1	168	19	191	41	
174	186	115	29	244	31	127	10	232	50	169	8	190	52	168	20	191	40	
180	180	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
186	174	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
192	168	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
198	162	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
204	156	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
210	150	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
216	144	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
222	138	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
228	132	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
234	126	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
240	120	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
246	114	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
252	108	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
258	102	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
264	96	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
270	90	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
276	84	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
282	78	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
288	72	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
294	66	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
300	60	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
306	54	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
312	48	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
318	42	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
324	36	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
330	30	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
336	24	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
342	18	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
348	12	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
354	6	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
360	0	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
1	1	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
2	2	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
3	3	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
4	4	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
5	5	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
6	6	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
7	7	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
8	8	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
9	9	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
10	10	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
11	11	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
12	12	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
13	13	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
14	14	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
15	15	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
16	16	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
17	17	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
18	18	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
19	19	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
20	20	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
21	21	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
22	22	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
23	23	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
24	24	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
25	25	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
26	26	115	29	244	31	127	11	232	49	169	9	190	51	168	21	191	39	
27	27	115																

Maxima

Maximarum à Sole distantiarum Veneris atque Mercurij. Cap. IX.

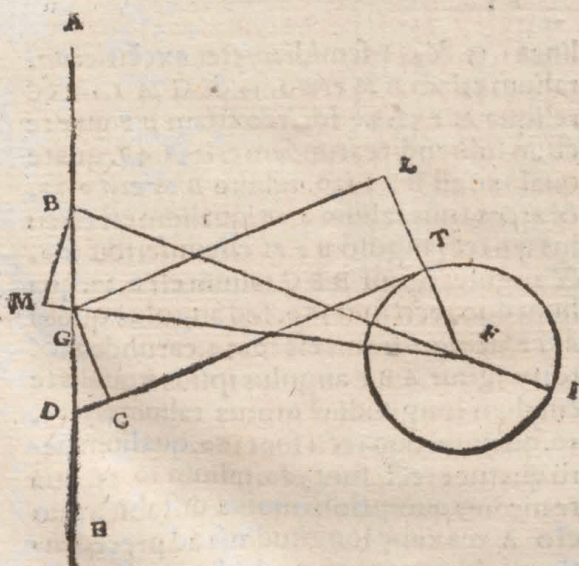
EXpositis iam omnibus quæ de regressibus considerantur, sequitur ut maximas Veneris atque Mercurij in singulis signis à Sole distancias, quæ ab expositis suppositionibus constituunt, demonstremus. Has ad apparentem Solis motum explanauimus, stellasque in ipsis signorum principiis posuimus secundum maximas nostri temporis longitudines quæ ad solstitialia & æquinoctialia puncta ita sitæ sunt, ut Veneris quidem in 25 gradu Tauri sit. Mercurij uero in 10. Libræ. Mutatio enim maximarum huiusmodi distantiarum propter maximarum longitudinum progressum facta facile per hanc ipsam uiam ac rationem à posterioribus emendabitur, quæ tamen in longo tempore indifferenter se habet. Verum ut modus demonstrationum facilis intellectu fiat, demonstrande sunt exempli gratia primò maximæ (ut diximus) matutine & uespertinæ Veneris distantia quando in uero æquinoctio & in principio Arietis est. Sit ergo $ABGD$ linea excentricitatis per A punctum maximæ longitudinis, in qua sit B centrum æqualis motus, & G centrum excentrici qui epicyclum defert, & D zodiaci centrum protracta à centro excentrici linea GF describatur circa F epicyclus IT producatursque à puncto D linea DT tangens matutinas antecedentesque partes ipsius & coniungantur BFI & FT lineæ deducantursque GC & GL & BM perpendiculares, quoniam igitur DA linea 25. gradu Tauri est, linea uero DT in principio Arietis, erit profectò angulus ADT talium 55. qualium quatuor recti 360. qualium uero duo recti sunt 360. talium ipse quidem 110. angulus uero DGC reliquorum ad unum rectum 70. quare arcus etiam lineæ GC talium erit 110. qualium est circulus qui GDC rectangulo circumscribitur 360. lineæ uero GC talium 98.18. qualium est GD quæ rectum angulum subtendit 120. quare qualium est GD linea 1.15. & FT semidiameter epicycli 43.10. talium etiam GC , hoc est, LT erit 1.1. et reliqua FL talium 42.9. qualium GF semidiameter excentrici esse supponit 60. qualium igitur est GF quæ rectum subtendit 120. talium etiam erit FL 84.18. & arcus suus talium 89.16. qualium est circulus qui GFI rectangulo circumscribitur 360. quare angulus quoque FGI talium est 89.16. qualium duo recti sunt 360. sed angulus quoque DG

C 70. earundem est & LGC rectus, totus igitur FGD . colligitur gradu 39.16. & reliquus AGF 20.44. earundem, quare arcus etiam lineæ BM talium erit 20.44. qualium est circulus qui rectangulo BGM circumscribitur 360. arcus uero lineæ GM 159.16. ad semicirculum reliquorum. Chordæ igitur etiam sue BM quidem talium est 21.35. qualium BG quæ rectum subtendit 120. GM autem 118.2. earundem, quare qualium est BG

linea 1.15. & GF semidiameter excentrici 60. talium etiam BM erit 0.13. & GM 1.14. & reliqua MF 58.46. Idcirco etiam BF quæ rectum subtendit earundem erit 58.48. quare qualium est BFI 120. talium BM erit 0.27. & arcus suus talium 0.26. qualium est circulus qui rectangulo BFM circumscribitur 360. & angulus igitur BFG talium est 0.26. qualium duo recti sunt 360. sed angulus quoque AGF demonstratus est 20.44. earundem, & totus igitur ABF angulus ipsius æqualis secundum longitudinem motus talium erit 21.10. qualium duo recti sunt 360. qualium uero quatuor recti sunt 360. talium 10.35. quare medius quoque Solis motus distabit à puncto A maxime longitudinis ad præcedentia gradibus 10.35. obtinebitque uidelicet 14.25. Tauri gradus, uerus autem 15.14. stella igitur \odot quando in principio Arietis est maxime longitudinis à uero Sole distabit gradibus 45.14. Designetur rursus similis descriptio, ut linea tangens ad partes epicycli uespertinas atque succedentes ducatur,

tū, stellāq; similiter in principio Arietis esse supponatur, per ea igitur quę demonstrata sunt A D T angulo eodem manente, colligitur angulus D G C talium 70. qualium duo recti sunt 360. & linea G C, hoc est, L T talium 11. qualium G F semidiameter excen- trici est 60. & F T semidiameter epicycli 43.10. & sic tota F L linea 44.11. earundem, perspicuum est talium esse ipsam lineam F L 88.22. qualium est G F quę rectum subtendit 120. & arcum ipsius F L talium 94.51. qualium est circulus qui rectangulo G F L circumscribitur 360. quare angulus etiam F G L talium est 94.51. qualium duo recti sunt 360. angulus autem F G C 85.9. ad unum rectum reliquorum & totus F G D, hoc est, B G M 155.9. eorundem. Idcirco etiam arcus lineę B M talium est 155.9. qualium est circulus qui B G M rectangulo circumscribitur 360. arcus autem lineę G M 24.51. ad semicirculum reliquorum. Chordę igitur etiam suę B M quidem est 117.11. qualium est B G quę rectum subtendit 120. G M autem 25.49. eorundem, quare qualium est B G linea 1.15. talium & B M erit 1.13. M G autem 0.16. Tota uero M F 60.16. ideo B F quoque quę rectum angulum subtendit 60.16. earundem erit, qualium igitur est B F quę rectum subtendit 120. talium etiam B M erit 2.25. & arcus suus talium 2.19. qualium

est circulus qui F B M rectangulo circumscribitur 360. Angulus igitur etiam B F M talium est 2.19. qualium duo recti sunt 360. Sed angulus quoque B G F 204.51. eorundem est, propterea quod D G F angulus 155.9. eorundem demonstratus est, & totus igitur

tur A B F angulus ipsius, secundum longitudinem motus, talium colligitur 207.10. qualium duo recti sunt 360. qualium uero quatuor recti sunt 360. talium 103.35. quare medius Solis motus 11.25. gradus Aquarii obtinebit. Verus autem 13.38. quare stella quoque uespertina plurimum in principio Arietis a uero Sole distabit grad. 46.22.

¶ In stella uero Mercurij propter facilitatem aditum ad futuras demonstrationes, de ipsius stelle apparitionibus, propositum sit modò inuenire quantum maxima a uero Sole, uespertinus quidē in principio Scorpionis, matutinus uero in principio Tauri a uero Sole distare potest. Quoniam ergo secundum ea quę de Mercurio supponatur, apparente motus stellę dato, medius secundum longitudinem nō deprehenditur, propterea quod linea G F non æqualis semper nec eadem ad semidiametrum excen- trici permaneat, sicut in aliarum stellarum suppositione, æquali autem motu secundum longitudinem dato apparere demonstrat. ¶ Duobus longitudinis locis suppositis in singulis unde possit ad principium eius quod querit stella puenire, altero ad precedentia altero ad successionē, cōputatisq; distantijs quę in adductis eiusmodi motibus fiunt per eas etiam distantiam quę maxima in prin-

cipio signi fieri potest inuenimus, sicut per ea quę dicentur facillē intelligitur. ¶ Sit enim A B G D per maximam longitudinem diameter in qua zodiaci centrum sit G, punctum uero B sit, centrum ipsius æqualis motus epicycli, & supponatur primo centrum epicycli in ipsa maxima esse longitudine. Ut medius

Vt medius Solis secundum longitudinem motus 10. grad. Libræ obtineat, uerus autē octauum, descriptoq; circa punctum A epicyclo FI ducatur à puncto G linea GI, uespertinam eius partem contingens, iungaturq; perpendicularis AI, quoniam igitur per præmissa demonstratum est, talium esse AI semidiametrum epicycli 22.30. qualium est GA linea maximæ longitudinis 69. erit etiam profecto AI linea taliū 39.8. qualium est AG quæ rectum angulum subtendit 120. Quare arcus etiam lineæ AI talium est 38.4. qualium est circulus qui rectangulo AGI circumscribitur 360. angulus uero AGI talium 38.4. qualium duo recti sunt 360. qualium autem quatuor recti sunt 360. talium 19.2. Sed GA linea in gradu 10. Libræ est, stella ergo 29.2. eiusdē signi gradus obtinebit maximē à uero Sole distans gradibus 21.2. ¶ Supponatur rursus media longitududo à maxima distantia graduū, ut medius Sol 13. grad. Libræ obtineat. Verus autem 11.4. perductaq; linea BE describatur circa E centrū epicyclus FI tractaq; similiter GI tangente, coniungatur EG & EI lineæ, quoniam igitur secundum hunc situm in quo ABE angulus talium supponitur 3. qualium quatuor recti sunt 360. demonstratur per præmissa AGE quidē angulus differentie excentricitatis 2.52. eorundem, linea uero EG distantia epicycli in hoc situ taliū 68.58. proximē qualium est EI semidiameter epicycli 22.30. erit etiam linea EI talium 39.9. qualium est EG quæ rectum angulū subtendit 120. quare arcus etiam EI lineæ talium erit 38.5. qualium est circulus qui GEI rectangulo circumscribitur 360. angulus autem EGI 38.5. talium qualium duo recti sunt 360. qualium uero quatuor recti sunt 360. talium 19.3. proximē. Idcirco etiam totus AGI angulus erit 21.55. eorundem. Quare quādo stella 1.55. gradus Scorpionis obtinebit, tunc maximē à uero Sole distabit grad. 20.51. Fuit autem etiam demonstratū quod quādo 29.2. Libræ grad. obtinet, tunc maximē à uero Sole distare potest 21.2. quoniam igitur excessus locorū, quos obtinebat, est graduum 2.53. & maximarū distantiarum excessus sexagesimarū 11. suntq; à primo loco ad principium Scorpionis sexagesimæ 58. quibus congruunt sexagesimæ quatuor proximē, has si subtraxerimus à gradib. 22.2. habebimus in ipso Scorpionis principio maximā stellæ uespertinam à Sole distantiam graduum 20.58.

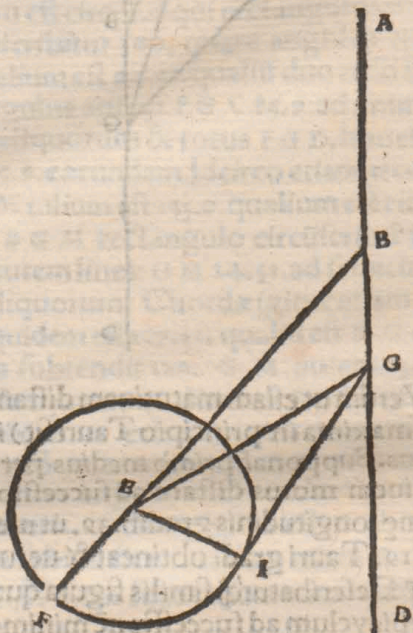

¶ Verū ut etiam matutinam distantiam (quæ maxima in principio Tauri fit) inueniamus. Supponat primō medius per longitudinem motus distare ad successionem minimę longitudinis gradib. 39. ut medius Solis 19. Tauri grad. obtineat & uerus 19.38. ¶ Describaturq; similis figura quæ habeat epicyclum ad successionē minimę longitudinis & tangentem lineam ad matutinam epicycli partem productam. Quoniā igitur, secundum expositum motū, angulus DBF taliū supponit 39. qualium quatuor recti sunt 360. per præmissaq; demonstratur DGE quidem angulus 40.57. eorundem, GE autem linea distantia istius talium 55.59. qualium est EI epicycli semidiameter 22.30. erit etiam EI linea taliū 48.14. qualium est GE quæ rectum subtendit 120. & arcus suus talium 47.24. qualium est circulus qui rectangulo GEI circumscribitur 360. quare angulus quoque EGI talium erit 47.24. qualium duo recti sunt 360. qualium uero quatuor recti sunt 360. talium 23.42. reliquus autem IDG 17.15. eorundem. Stella igitur Mercurij cum 27.15. Arietis gradus obtineat, maximē matutina à uero Sole 22.23. gradibus distabit.

¶ Supponatur rursus medius longitudinis motus ad eandem minimę longitudinis partem 42. gradibus distare, ut Sol quoque medius 22. Tauri. Verus autē 22.31. gradus obtineat. Quoniam igitur secundum hunc motum taliū DBE angulus supponitur 42.

¶ Dd 3 qualium

qualium quatuor recti sunt 360. & DGE angulus 44.4. demonstratur, & linea GE istius longitudinis taliū 55.50. qualium est EI epicycli semidiameter 22.30. Erit etiam EI linea taliū 48.19. qualiū est EG quæ rectum subrendit 120. & arcus suus taliū 47.30. qualium est circulus qui rectangulo EGI circumscribitur 360. Quare angulus etiam BGI taliū erit 47.30. qualiū duo recti sunt

560. qualium uero quatuor recti sunt 360. taliū 23.45. reliquus autem IGD 20.19. eorundē. Quando igitur stella Mercurij 19. sexagesimis à primo Tauri gradu distat maximē à uero Sole ad matutinas partes distabit gradibus 22.12. Demonstratum autem fuit quod quando obtinet 27.15. gradus Arietis tunc maximē similiter distare potest gradibus 22.23. Quoniam igitur excessus locorū quos obtinere suppositus est graduū colligit 3.4. & maximarū distantiarū excessus sexagesimarum 11. cōgruuntq; gradibus 2.45. qui sunt à primo loco ad principiū Tauri 10. sexagesimæ proximē. Si has subtraxerimus à gradibus 22.23. habebimus maximam matutinā à uero Sole in ipso principio Tauri distantiā graduum 22.13. eodem modo in ceteris quoq; signis maximas distancias & matutinas & uespertinas utrarumq; stellarum computauimus. ¶ Tabulamq; illarum cōstituimus in uersibus duodecim secundum signorū numerum, & ordinibus quinque. In quorū primo principia signorū posuimus ab Ariete facto initio. In reliquis uero quatuor cōputatas maximas à uero Sole distancias, ita ut secundus quidem matutinas, Tertius uespertinas Veneris contineat. Et rursus quartus matutinas Mercurij, Quintus uespertinas.

¶ Est autem tabula hæc.

Tabula maximarum à uero Sole distantiarum Veneris atq; Mercurij.

		♀		♀		♀		♀	
Signorum		Matutinæ		Vespertinæ		Matutinæ		Vespertinæ	
Principia									
Arietis	♈	45	14	46	22	24	14	19	36
Tauri	♉	45	17	45	31	22	13	21	7
Geminorū	♊	45	34	44	49	20	18	23	41
Canceri	♋	45	56	44	25	18	17	26	16
Leonis	♌	46	20	44	31	16	35	27	37
Virginis	♍	46	38	44	55	16	8	26	17
Libræ	♎	46	45	45	41	17	46	23	31
Scorpionis	♏	46	47	46	30	21	32	20	58
Sagittarij	♐	46	1	47	13	26	9	19	28
Capricorni	♑	46	7	47	35	28	37	19	14
Aquarij	♒	45	41	47	34	28	17	18	51
Piscium	♓	45	20	47	7	26	24	19	0
1		2		3		4		5	

Magnæ

MAGNAE COMPOSITIONIS Cl. Ptolemæi Pelusiensis

Alexandrini, Liber Decimustertius.

De suppositionibus quæ ad motus latitudinis quinque Planetarum pertinent. Cap. I.

NERVUM quum ad absoluendum quinque Planetarum doctrinam duo hæc restent, primū ut motus ipsorum qui secundū latitudinē ad circulū (qui per mediū signorum est) accipitur, deinde ut distantia à sole quibus apparent occultantur uel cognoscantur, quumq; latitudinales distantia præponendæ sint, quoniam etiam propter eas sensibiles differentie in apparitionibus & occultationibus nonnullæ fiunt, primò rursus quæcūq; de declinationibus circulorum suorum supponimus exponenda sunt, quoniam igitur omnes cernuntur, latitudinis quoq; habere differentiam sicut & longitudinis, alterā ad partes zodiaci propter circulū excentricum, alterā ad Solē propter epicyclum. Idcirco melius in omnibus suppositionibus excentricū quidem ad superficiem circuli per mediū, epicyclum autē ad excentrici superficiē, nec ulla, ut diximus, de qua curandum sit propter hoc differentia in motu longitudinis, aut in demonstrationibus inæqualitatum propter tantam declinationem, ut paulo post demonstrabimus accidit. ¶ Verum quoniam perpēdiculares in singulis observationes quando equatę longitudinis & æquatę inæqualitatis numerus uterq; simul per quartā proximē distat partem, altera boreali australi uel termino excentrici, altera à propria longitudine maxima, tunc in ipsa superficie circuli per mediū stellæ cernuntur. Ideo excentricorum quidem inclinationes ad zodiaci centrum, sicut etiam in Luna, & ad diametros borealiū aut australiū terminorū, epicyclorum autem ad diametros ad zodiaci centrum inclinatas in quibus apparentes ipsorum maximæ minimæq; longitudines considerantur inclinari supponimus, ad hæc in tribus quidem superiorib. Saturno, Ioue, Marte, observauimus, quod quoniam motus longitudinis ipsorum in remotiore à terra excentrici arcu sint borealiores semper circulo per mediū esse stellæ cernuntur, tumq; borealiores maximē, quoniam in minimis epicyclorum longitudinibus quā quādo in maximis inueniuntur. Quando autem motus longitudinis ipsorum in propinquiore arcu

ad terram excentrici sunt, e contra australiores circulo per mediū perspicuntur, propterea quod borealissimi excentricorum termini, in Saturno quidē & Ioue in principio Librę inueniuntur. In Marte uero in exitu Cæcri in ipsa fermē maxima lōgitudine, ex quibus colligitur q̄ excentricorum partes quæ in dictis signis zodiaci sunt ad septentrionem declinantur & diametraliter eis oppositæ ad meridiē æqualiter, epicyclorum uero minimæ longitudines ad easdē cum excentricorum declinatione partes. Ita ut diametri quæ rectos faciūt angulos cum his quæ per maximas eorum longitudines sunt æquidistantes semper ad superficiē circuli per mediū sint. ¶ In Venere autē atq; Mercurio nobis obseruatum est, quod quādo motus longitudinis earū in maximis aut minimis, excentrici longitudinis sunt, tunc motus quidem qui sunt in minimis, epicyclorum nihil (secundum latitudinem) ab his differunt, qui sunt in maximis, sed similiter uel borealiores uel australiores circulo per mediū inueniuntur. Et in Venere quidem semper borealiores. In Mercurio autē e contra semper australiores. Motus uero qui in maximis ipsorum distantis sunt inter se quidem maximē differunt, hoc est, matutini à uespertinis. Ab his autem qui in maximis & minimis epicyclorum sunt, hoc est, differentia (propter excentricum) æqualiter ad contrarias. Rursus enim succedens uespertinaq; maxima distācia, in Venere quidem borealior in maxima excentrici sit, in minima australior, in Mercurio autem contrā australior in maxima, & borealior in minima. ¶ Quando autem æqualis motus longitudinis ipsorum in nodis sunt, tunc distantia quidem quartæ partis in utraque epicyclorum parte à maximis & minimis epicyclorum longitudinibus, utraque in superficie circuli per mediū sunt. Motus uero qui sunt in minimis longitudinibus maximē differunt à motibus qui sunt in maximis. ¶ In Venere quando quidem sunt in subtrahentis semicirculi nodo ad meridiem. Quando uero in opposito ad septentrionem inclinantur. ¶ In Mercurio autem e contra in subtrahentis quidem semicirculo

De 4 linodq

in nodo ad septentrionem, in cōtrario autem ad meridiem, quare hinc etiā colligitur excentricorū quidē inclinationes ipsas quoq; moueri & unā restitui cū reuolutionib. epicyclorū. Cū quidē in nodis sint in eadē superficie circuli per mediū. Cū uerō in maximis uel minimis longitudinib. In Venere quidē maximē borealiore facit epicyclū, in Mercurio autem australiore. Epicycli uerō duas faciūt differētiās. Nā diametros quidē quę sunt per apparētes maximas longitudes maximē à nodis excentricorū inclināt, eas uerō quę ad rectos illis sunt maximē obliquant. Hoc enim nobis in maximis ac minimis excentricorum longitudinibus uocabulo hęc inclinatio distinguitur, contra uerō illas quidē in excentrici superficie in maximis & minimis eius longitudinibus faciunt. Has autem in superficie circuli per mediū constituunt, quando in nodis sunt.

De modo motus latitudinis secundum suppositiones inclinationum atq; obliuationum. Cap. II.

EST autē suppositionū summa hęc, excentrici quinq; planetarum circuli ad superficiē circuli per mediū, in centro zodiāci inclinātur. Sed in tribus superioribus Saturno, Ioue, Marte stabiliter eodemq; modo ut motus epicyclorum diametraliter oppositi ad cōtrarias latitudes ferant. ¶ In Venere aut atq; Mercurio simul cum epicyclis ad eandē latitudinem traducant. In Venere quidē ad septentrionem semper. In Mercurio autē ad meridiem, epicyclorum uerō diametri quę per apparentes maximas longitudes sunt in excentrici superficie in aliquo principio constitutę traducuntur à paruulis circulis qui minimarum longitudinū terminis, ut sic dicam, apponuntur. ¶ Mediocres ad tantum latitudinis transitum. Et recti ad excentricorum superficies in quibus centra eorum sunt. Reuoluūtur autē æqualiter cōsequenterq; ad motus longitudinis ab altero principio eorum quę sunt in sectionibus superficialium suarum & epicyclorum ad septentrionem expositione ducunt que secum superficies epicyclorum in uersione quidem quę in prima quarta fit ad borealissimum terminum. In ea uerō quę in secunda ad excentrici rursus superficiem. In ea quę in tertia ad australissimum terminum. In ea quę in ultima (quę restitutionis est) ad primam principij superficiem. Huius autem motus initium atq; restitutio in Saturno quidem & Ioue & Marte à sectione quę in nodo

ascendente fit constituitur. In Venere à minima excentrici longitudine. In Mercurio autem à maxima similiter. Diametri uerō quę rectos angulos ad prædictas faciunt, in tribus quidem superioribus æquidistantes ad superficiem circuli per mediū semper (ut diximus) sunt, aut tantum obliquę ad ipsum ut nullius ea obliquatio curę digna sit. In Mercurio autem atque Venere ipsi quoque in principio quodam in superficie circuli per mediū constitutę traducuntur à paruulis circulis sequētib; (ut ita dicam) terminis ipsorum appositis, hi mediocres rursus sunt ad tantum latitudinis motum & recti ad superficiem circuli ad mediū, centraq; sua in diametris habēt æquidistantibus à superficie circuli per mediū. Voluuntur autem æqualiter cum alijs ab altero principio eorū quę sunt in sectionibus superficialium suarum & epicyclorū ad septentrionem per suppositionē rursus ducuntq; secum uespertinos expositarum diametrorum terminos eodem modo, ut dictum est. In istis etiam motus principium atq; restitutio. In Venere quidem à nodo addentis semicirculi constituitur. In Mercurio autem ab auferētis, illud præterea de paruulis his circulis à quibus epicycli transferuntur dicendum est, quod æqualiter etiam ipsi à superficialibus ad quas declinationum translationes fieri asserimus diuiduntur. Sic enim solummodo motus suos secundum latitudinem æquales in utraque fieri parte accidit. Reuolutiones autem suas ad motum equalem non circa suum, sed circa aliud faciunt centrum, quod possit facere eandem ad paruulum circulum excentricitatem quam habet motus longitudinis stellę ad circulum qui per mediū signorum est, nam cū restitutiones tam in zodiaco quā in paruulo circulo æqualis temporis supponantur, & ad hęc motus qui fiunt in utraq; parte quarta alter alteri secundum apparentia coaptentur si circuli paruuli circūductio ad centrum fieret suum, nullo modo posset propositum euenire, cū motus paruorum circulorū æquali in tempore singulas pertransiant quartas, motus uerō epicycli qui ad zodiacum considerantur nequaquam. Idēq; propter excentricitatē, quę in singulis supponitur. Sin uerō circa cētrum similes cum centro excentrici positiones fiant, etiam restitutiones declinationum equali in tempore pertransibunt. Nemo autem multiplex atq; arduū nostrarū excogitationū instructorumq;

mentorūq; considerans, difficiles huiusmodi suppositiones arbitretur. Nec enim decet corporibus diuinis humana conferre, nec rationes rerum ita magnarum a dissimilibus exemplis petere, quid enim dissimilius rebus perpetuis eodemque semodo semper habentibus, quam ea quę nunquam eodem modo se habent? aut quid dissimilius his quę a quauis causa impediuntur quam illa quę nec a se ipsis quidem impediuntur. Sed nisi quidē quam maxime simpliciores motibus celestium suppositiones accommodare, & si hoc non procedit, eas quę possibiles sint, nam si apparētium singula consequenti suppositionū ordine ad unguem feruentur, cur mirum uidebitur posse huiusmodi uarietate celestium motibus accidere, præsertim cum nulla ibi prohibitiua natura sit, sed tota cōmoda ad cecidē naturalibus singularum motibus etiam si contrarij esse uideantur, ut omnia illa simplicia corpora late liqueatq; fusa & pertrāsire & perfici possint, nec solū in circulis id recte procedat. Verū etiam in ipsis globis atq; axibus circūductionum, quorū etiam uarietate alterationemq; quā in diuersitate motuū habet sic ardua atq; difficile in cōstructis a nobis imaginibus uideamus, ut motus sine prohibitione in his fieri non possint. In celestibus aut hęc uarietas ac alteratio a se ipsa non impedit. Oportet igitur simplicitatem ipsam celestium non ab his quę simplicia esse apud nos uideatur iudicare. Cum nihil apud nos inueniatur, quod similiter simplicitatem habere omnibus hominibus uideatur. Nam qui ita considerat, is nihil in cœlo simplex esse putabit, nec ipsam quidem primi motus stabilem simplicitatem naturā, nam cū ea quoq; eodem semper modo se habeat, non modo difficile est, sed omnino impossibile imaginem eius apud nos inueniri. Nō igitur hinc sed a natura ipsorū celestium incōmutabilitateq; motuū id iudicādū. Sic enim omnes illi motus simplices uidebūtur, & quidem multo magis quam quę apud nos simplicissima esse iudicantur, cum nihil difficultatis nihilque laboris in motibus illorum possit excogitari.

De singularum inclinationum magnitudine. Cap. III.

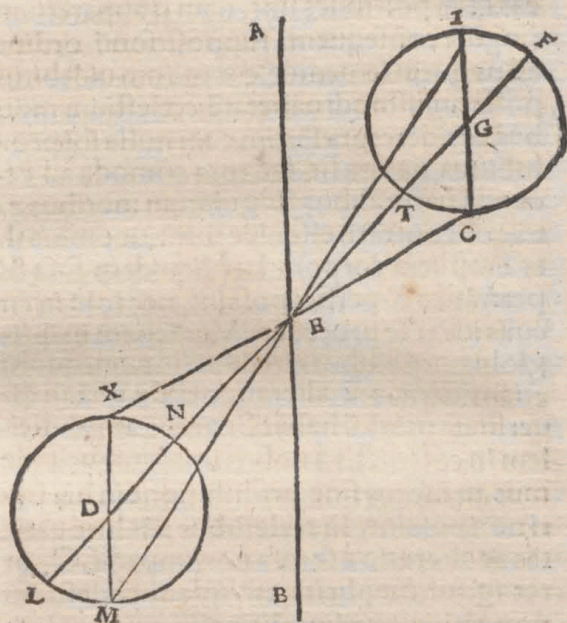
Sed uniuersalē quidē situm seriemq; declinationis circulorū hinc rationari quilibet potest, magnitudines uerō interceptorū a declinationibus

in quolibet planeta particulariter arcuum maximi circuli descripti per polos inclinati circuli, & erecti ad superficiem per medium adquem motus latitudinis perspiciuntur. In Venere quidem atq; Mercurio a latitudinis motibus qui secundum expositos situs apparent, faciles intellectu fiūt. Nam quando in maximis uel minimis excentricorū longitudinibus motus longitudinis ipsorum sunt, si etiam prope minimas uel maximas epicyclorū longitudes stellę (ut diximus) reperiantur, æqualiter borealiores aut australiores ut ex proximis obseruationibus adinuenimus circulo per medium perspicuntur. Venus quidem sexta fere unus gradus parte semper borealior. Mercurius uero 45. sexagesimis semper australior. Quare hinc excentricorū utriusq; declinationum tantā esse percepimus, in maximis autē a Sole distantijs 5. fere gradibus utriusq; secundū mediā rationē borealiores aut australiores oppositis maximis apparēt distantijs. Nā Venus quidem insensibili penē aliqua, quinque gradibus, differētia minus in maxima excentrici, plus uero in minima distantia secundū latitudinem facere oppositionem perspicitur. Mercurius uero medietate unius gradus maximę ut obliquationes epicycli ad utramq; superficiem excentricorum partē 2. 30. gradus proximē. In circulo qui rectos ad zodiacū angulos facit subterdant, a quibus magnitudines etiam angulorum qui ab epicyclorū obliquatione ad excentricorū superficies fiunt capiuntur. Sicut in sequentibus dilucidē demonstrabitur, ne in præsentiarū cōmunem sermonis cursum de quinque planetarū declinatione retardemus. Quando aut æquatę longitudinis motus in nodis & in medijs proximē distantijs sunt. Venus quidem, si in maxima epicycli longitudine est, uno gradu australior aut borealior circulis per medium inuenitur. Si autē in minima 6. 20. gradibus proximē, ut sic declinatio epicycli 2. 30. gradus circuli per polos ipsius descripti modo quo diximus interceptat, totidē enim ex epicycli inæqualitate inuenimus in medijs distantijs. In maxima quidem epicycli subterdendens in uisu angulū gradus unius sexagesimarū 2. In minima uero graduū 6. & sexagesimarū 22. Mercurius aut cum in maxima epicycli est ut a proximis apparentibus quispiā rationabitur australior, borealior uero primo gradu & sexagesimis 45. circulo per medium sit. Cū uero in minima gradibus

quatuor

quatuor proximè, ut hinc epicycli declina-
tio colligitur graduū 6. 15. Totidem enim
rursus ex inæqualitate epicycli in distantijs
maximarum declinationū inuenimus. Hoc
est, quando æquata longitudo per quartam
partem à maxima excētrici distat. Hi in ma-
xima epicycli angulū in uisu gradus unius
& sexagesimarum 46. subtendunt. In mini-
ma uero graduum quatuor & sexagesima-
rum 5. ¶ In reliquis autem Saturno uideli-
cet Ioue & Marte seorsum quidem non po-
terit quispiam magnitudines declinationū
congruenter intelligere, cum utræq; inter-
se, hoc est, quæ penes excētriciū est, & quæ
penes epicyclum cōmisceantur. Sed à moti-
bus rursus excētricorū & epicyclorū qui
secundū latitudinem tum in minimis, tum
in maximis longitudinib. obseruant alterā
declinationū hoc modo ab altera separabi-
mus. ¶ Sit em̄ in superficie quæ recta est ad
circulum per mediū signorum cōmunis ad
ipsam sectio superficiei quidem circuli per
medium A B linea. In superficie uero excē-
trici linea G D, zodiaci autem centrum sit E
describanturq; in communi superficierum
sectione in G maxima excētrici, & in D mi-
nima in subiecta superficie circuli æquales
F I T C & L M, M X qui per polos epī-
cyclorum esse supponatur, in quibus decli-
netur epicyclorū superficies tum ad lineā
I G C, tum ad lineam M D X, ad æquales ui-
delicet angulos M G & D punctis factos
coniungantur à centro zodiaci E (in quo
usus est) ad maximam & minimam epicy-
clorum longitudinem lineæ, ad maximam
quidem E I & E M, ad minimam uero
E C & E X ut C & X puncta, motus me-
dio Soli oppositos, contineant, puncta ue-
rò I & M coniunctionales. In Marte igitur
motus latitudinis eos coepimus qui fi-
unt in oppositionibus quæ in maxima excē-
trici longitudine, hoc est, in puncto epicy-
cli C constituunt, & eos qui in minima ex-
cētrici, hoc est, in puncto X epicycli fiunt
propterea quod differentia ipsorum ualde
sensibilis est. In oppositionibus enim quas
in maxima longitudine facit remouet à cir-
culo per medium ad septentrionem gradi-
bus quatuor 20. In his autem quas in mini-
ma facit ad meridiem gradibus 7. proximè,
ut angulus etiam A E C talium 4. 20. colligatur,
qualium quatuor recti sunt 360. an-
gulus uero B E X 7. eorundē. ¶ His ita sup-
positis tam angulum A E G qui ab excē-
trici quam angulum I G F qui ab epicycli

declinatione continetur, hoc modo inueni-
mus, nam ab his quæ de inæqualitatib. Mar-
tis demonstrauimus, facile intellectum est
quod angulorum in uisu constitutorum qui
subtendunt ab arcibus equalibus qui sunt
ad minimam epicycli longitudinem qui fi-
unt in motibus maxime longitudinis excē-
trici eam proportionem habent ad motus
factos in minima quam quinq; proximè ad
nouem. Sed arcus T C & N X æquales sunt.
Quare proportio etiā anguli G E C ad an-
gulum D E X erit sicut quinq; ad nouem.
Quoniam igitur dati sunt anguli G E C &

D E X & proportio G E C ad D E X estq;
equalis angulus A E G angulo B E D. Si quo-
ta pars est excessus totarum magnitudinū
ipsius excessus proportionis, totam partem
de utrisq; terminis proportionis capiemus,
habebimus quæsitam quoq; proportionis
magnitudinem. Id enim per Arithmetica
proportionē quandam demonstrat. Quo-
niam ergo magnitudines quidem sunt 7. &
4. 20. & excessus earum 2. 40. proportio ue-
rò sicut 5. ad 9. horumq; excessus quatuor.
Sunt autem 2. 40. pars ipsorū quatuor, ter-
tiarū duarū. Si tantam partem ipsorum 5. & 9.
coeperimus, habebimus G E C angulum 3.
20. graduum, & D E X 6. eorundem, & u-
trumque reliquum consequenter A E G &
B E D declinationis excētrici gradus unius,
& existis T C quoq; arcum declinationis e-
picycli graduum 2. 15. propterea quod toti-
dem proximè secundum tabulas inæquali-
tatis G E C & D E X inuentas angulorum
magnitudines cōtinent 7. ¶ In Saturno au-

tem

tem ac in Ioue quoniam indifferentes ad sen-
sum inueniuntur motus in arcibus maxi-
marum excentricorum longitudinum facti
a motibus qui in minimis fiunt diametrali-
terq; oppositis, alio modo ex collatione mo-
tuum qui fiunt in maximis epicyclorum ad
eos qui fiunt in minimis eorum propositum
computauimus. Remouetur autem ut ex
particularibus obseruationibus facile in-
telleximus in motibus quidem qui fiunt in
apparitionibus & occultationibus maxi-
me ad septentrionem atq; meridiem. Satur-
nus quidem gradibus 2. proxime. Iuppiter
autem 1. In oppositionibus uero ad Solem
Saturnus gradibus 3. Iuppiter 2. ¶ Quoni-
am igitur ex inæqualitate quoque istorum
perspicuum est, quod angulorum in uisu
ab æqualibus epicycli arcibus in maxi-
mis & minimis longitudinibus factorum,
qui in maximis constituuntur, proportionē
habent ad illos qui in minimis. In Saturno
quidem sicut 18. ad 23. In Ioue autē sicut 29.
ad 43. suntq; arcus epicycli FI & TC æqua-
les, erit proportio anguli FEI ad angulū
TEC. In Saturno quidem sicut 18. ad 23. In
Ioue sicut 29. ad 43. ¶ Sed etiam IEC qui est
excessus duorum secundū latitudinem mo-
tuum, gradus unius, in utrisq; stellis relin-
quitur. Quare si secundum expositas pro-
portiones unius gradus diuidatur, habebi-
mus angulum FEI. In Saturno quidem se-
xagesimarum 16. In Ioue autē 24. & angu-
lum FEC. In Saturno sexagesimarum 34. in
Ioue. 36. Quare totus etiam AEG angulus
declinationis excentrici erit in Saturno qui-
dem graduum 2. 26. in Ioue autem 1. 24. pro-
quibus (commodius enim est) abusi sumus
gradibus 2. 30. & 1. 30. hinc TC quoq; arcus
declinationis epicyclorū colligit. In Satur-
no quidē graduū 4. 30. In Ioue autē 2. 30. To-
tidem enim in tabulis inæqualitatis utriusq;
continent rursus inuentas proximē ma-
gnitudines angulorum FEI & FEC.

De componendis particularium latitudinis mo-
tuum tabulis. Cap. IIII.

EX istis igitur nobis integræ maxi-
marum declinationum tam excen-
tricorum quā epicyclorum ma-
gnitudines constitutæ sunt. Verū
ut particularium quoque distantiarum lati-
tudines quotidie facile possimus inuenire,
planetarum quinq; tabulas composuimus,
totidem singulas uersuum quot inæqualita-
tis tabulæ sunt, ordinum autem quinq; quo

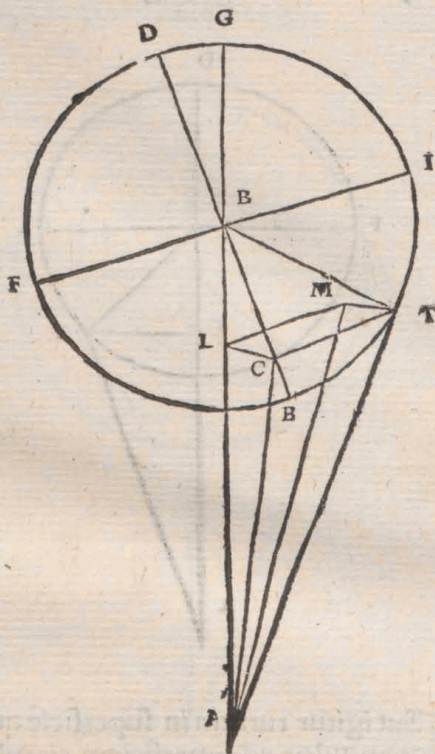
rum duo primi numeros similiter ut illi eti-
am continent, tertij distantijs secundum lati-
tudinem circuli per medium cōgruentes
particularibus epicyclorum arcibus decli-
nationibus maximis quæ in Venere quidē
atq; Mercurio in nodis excentricorū fiunt.
In reliquis autem tribus in borealibus ex-
centricorum terminis, in his quarti etiam
ordines similes congruentias quæ fiunt in
australibus excentricorum terminis conti-
nebunt, computata in his maxima ipsorum
etiam excentricorum tum ad septentrionē,
tum ad meridiem remotione, inuenimus au-
tem hos arcus, in Venere quidem atq; Mer-
curio per unum. ¶ Rursus theorema hoc
modo. Sit enim in superficie quæ rectos fa-
cit cum circulo per medium angulos ABG
quidē linea communis ipsius & zodiaci
sectio, linea uero DBE communis sectio
superficie epicycli & sit A centrum zodia-
ci, B autem centrum epicycli, linea uero AB
sit epicyclorum distantia quæ in maximis
declinationibus sit, descriptioque circa B
centrum, epicyclo DBEI coniungatur FB
I diameter recta ad linam DE. Suppona-
tur autem etiam epicycli superficies recta
ad subiectam superficiem, ut linea, quæ du-
cta in ipsa, rectos angulos ad lineam DE
faciant, omnes quidem ceteræ æquidistan-
tes sint ad superficiem per medium. Linea
uero FI sola in ipsa sit, propositumq; sit da-
ta proportione AB linæ ad BE & magni-
tudine declinationis, hoc est, angulo ABE
inuenire motus stellarum secundum latitu-
dinem, quando exempli gratia distāt a pun-
cto E minimæ longitudinis epicycli gradi-
bus 45. talium qualium est epicyclus 360.
Nam differentias etiam quæ fiunt in moti-
bus longitudinis propter has declinatio-
nes similiter intendimus demonstrare. Hæ
autem differentie in motibus qui fiunt in
terminimam longitudinem, & F & I pun-
cta maxime sunt, propterea quod in dictis
punctis iidem sunt cum illis qui absq; in-
clinationibus fiunt, ut intercipiatur igitur
arcus ET graduum (ut diximus) 45. ducaturq;
ad lineam quidē BE perpendicularis TC,
ad superficiem uero circuli per me-
dium perpendiculares CL & CM & con-
iungantur TB & LM & AM & AT linæ
quod igitur LCTM quadrilatera figura
parallelogramma et rectangula est, propte-
rea quod CT æquidistans est ad superficiē
circuli per mediū. Et quod additionē sub-
tractionemue lōgitudinis LAM angulus
continet

et quæ sit in maximis declinationibus 56. 40. Hæc enim nobis omnia demonstrata sunt, talium etiam utraq; B C & C T linearum erit 15.55.

¶ Rursus quoniam A B E angulus declinationis epicycli talium supponitur 6. 15. qualium quatuor recti sunt 360. qualium uero duo recti sunt 360. talium 12.30. erit etiam arcus L C lineæ talium 12.30. qualium est circulus qui B C L rectangulo circumscribitur 360. Arcus autem lineæ B L 167.30. ad semicirculum reliquorum. Quare suæ quoque chordæ C L quidem talium erit 13.4. qualium B C quæ rectum angulum subtendit 120. E L uero 119.17. eorundem. Quare qualium B C linea demonstrata est 15.55. & A B supponitur 56.40. talium C L quoque erit 1.44. & B L 15.49. & reliqua A L 40.51. earundem. Et quoniam quadratum lineæ A L cum quadrato lineæ L M facit quadratum lineæ A M, habebimus ipsam quoque talium per longitudinem 43.50. qualium est L M linea 15.55. Quare qualium est A M quæ rectum subtendit 120. talium L M quoque erit 43.34. & L A M angulus additionis subtractionisue secundum longitudinem talium 42.34. qualium duo recti sunt 360. qualium uero quatuor recti sunt 360. talium 21.17. similiter quoniam qualium est A M linea 43.50. talium T M quæ est æqualis lineæ C L colligitur 1.44. & quadrata ipsarum composita faciunt quadratum lineæ A T, habebimus hanc quoque 43.52. per longitudinem earundem, qualium igitur est A T quæ rectum subtendit 120. talium etiam T M erit 4.41. & T A M angulus ipsius remotiois secundum latitudinem talium 4.32. qualium duo recti sunt 360. qualium uero quatuor recti sunt 360. talium 2.16. Hos gradus rursus in tertio tabulæ Mercurij ordine in eodem uersu ap-

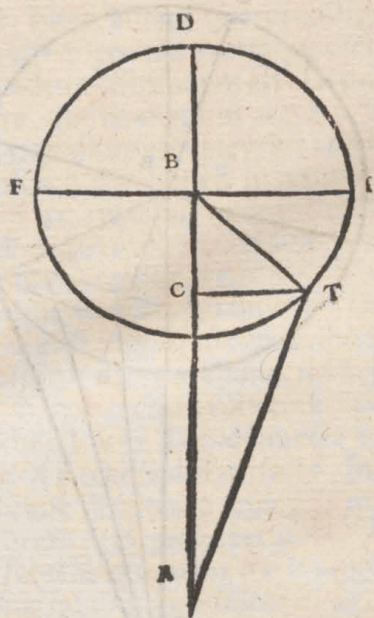
ponemus, hoc est, in uersu qui continet numerum graduum 135.

¶ Rursus propter collationem additionis subtractionisq; describatur figura absque ulla declinatione, & quoniam demonstratum est talium esse utramque T C & C B linearum 15.55. qualium est A B 56.40. & reliqua A C 40.45. earundem, quoniamq; quadratum A C lineæ cum quadrato lineæ C T facit quadratum lineæ A T, habebimus etiam ipsam talium per longitudinem 43.45. qualium erat T C 15.55. qualium ergo est A T rectum angulum subtendens 120. talium etiam C T erit 43.39. & C A T angulus additionis subtractionisq; longitudinis talium 42.40. qualium duo recti sunt 360. qualium uero quatuor recti 360. talium 21.20. fuit autem demonstrata graduum 21.17. in declinatione. Maior ergo etiam hic additio subtractionis longitudinis tribus unius gradus sexagesimis, propter declinationem inuenta est. Motus igitur latitudinis harum duarum stellarum qui fiunt in maximis declinationibus hoc modo nobis tractati sunt, propterea quod tunc fiunt, quando excentricus in eadem cum circulo per medium signorum est superficie. Reliquarum uero trium stellarum per aliud theorema propterea quod in maximis excentricorum declinationibus epicyclorum quoque

Ee maxima

maximæ sunt, quare operæ præcisi erit computatos habere motus latitudinis, qui ex utraq; declinatione colliguntur.

¶ Sunt igitur rursus in superficie quæ ad rectos angulos ad superficiem circuli per medium signorum est communis ad ipsam sectio superficiei quidem circuli per medium linea AB. Superficie autem excentrici linea AG, superficie uero epicycli linea DG & sit punctum A zodiaci centrum, epicycli uero G, & describatur G epicyclus DFEI, sic rursus ut linearum quæ ductæ sunt ad DE lineam rectos angulos faciant. Diameter quidem FGI & in excentrici superficie sit & æquidistans ad superficiem circuli per medium, reliquæ autem utrisque superficiebus dictis æquidistantes, & intercipiatur similiter arcus ET eorundem supposita graduum 45. & à puncto T ubi stella TC perpendicularis ducatur. Similiter à punctis T & C ad superficiem circuli per medium perpendiculares CB & TL & coniungantur BL & AL lineæ, propositumq; sit tum longitudinis additionem subtractionem uel ab angulo BAL contentam, tum latitudinis motum ab angulo LAT contentum inuenire. Ducatur igitur etiam ad AG lineam à puncto C perpendicularis CM, coniunganturq; GT & AC & AT lineæ, supponatur quæ propter demonstrata utramque rursus linearum GC & CT talium 84. 52. qualium est GT quæ rectum subtendit 120. quoniam igitur primum in Saturno semidiamete

ter epicycli talium demonstrata est 6. 30. qualium media longitudo est 60. erit etiam utraque linearum GC & CT talium 4. 36. qualium est GT quæ rectum subtendit 6. 30. & quoniam AGE angulus declinationis epicycli talium supponitur 4. 30. qualium quatuor recti sunt 360. qualium uero duo recti sunt 360. talium 9. erit etiam arcus lineæ CM talium 9. qualium est circulus qui GC rectangulo circumscribitur 360. arcus uero lineæ GM 171. ad semicirculum reliquorum, chordæ igitur etiam suæ CM quidem talium erit 9. 25. qualium est GT quæ rectum subtendit 120. GM uero 119. 38. earundem, quare qualium est GC linea 4. 36. talium quoque CM erit 0. 22. & GM 4. 35. ¶ Sed in maxima declinatione semicirculi longiores distantie AG linea distantie quæ in principio Libræ sit, ut à prædemonstratis, in theorematibus, inæqualitatibus colligitur 62. 10. earundem est, reliqua igitur AM 57. 35. talium relinquitur, qualium est MC 0. 22. & propterea etiam AC quæ rectum subtendit 57. 35. earundem, quare qualium est AC quæ rectum subtendit 120. talium erit etiam CM 0. 46. & angulus CAM talium 0. 44. qualium duo recti sunt 360. supponitur autem etiam BAG angulus declinationis excentrici 2. 30. qualium quatuor recti sunt 360. qualium uero duo recti sunt 360. talium 5. & totus ergo angulus BAC talium erit 5. 44. qualium duo recti sunt 360. quare arcus quoque lineæ BC talium est 5. 44. qualium est circulus qui BAC rectangulo circumscribitur 360. arcus uero lineæ AB 174. 16. ad semicirculum reliquorum. Chordæ igitur etiam suæ BC quidem talium est 6. 0. qualium AC quæ rectum subtendit 120. AB autem 119. 51. earundem. Quare qualium est AC linea 57. 35. talium BC quoque erit 2. 53. & AB 57. 31. est autem etiam BL linea (cùm sit æqualis lineæ CT) 4. 36. earundem, & quoniam quadratum lineæ AB cum quadrato lineæ BL facit quadratum lineæ AL, habebimus etiam hanc 57. 42. per longitudinem earundem. ¶ Similiter quoniam linea LT, cùm sit æqualis lineæ BC 2. 53. earundem est, & quadratum lineæ AL cum quadrato lineæ LT facit quadratum lineæ AT, habebimus etiam longitudinem huius 57. 46. earundem, quare qualium est AT quæ rectum subtendit 120. talium LT quoque erit 5. 59. & TAL angulus remotiois secundum latitudinem talium 5. 44. qualium duo recti sunt 360. qualium uero quatuor recti sunt 360. talium 2. 52. quos gradus

tractionisq; secundum longitudinē talium 9.54. qualium duo recti sunt 360. qualiū uero quatuor recti sunt 360. talium 4.57. sed demonstratus fuit 4.58. eorundem inclinationibus fuisse, additio igitur subtractione secundum longitudinē una sexagesima propter utraq; declinationes subacta est.

¶ Describatur rursus figura declinationum, demonstratas in stella Iouis continēs proportionēs, ut qualiū est semidiameter epicycli 11.30. talium utraq; linearum G C & C T colligatur 8.8. quoniam ergo A G E angulus declinationis epicycli talium supponitur 2.30. qualium quatuor recti sunt 360. qualiū uero duo recti sunt 360. talium 5. erit etiam arcus lineę C M, talium 5. qualium est circulus qui rectangulo G C M circumscribitur 360. arcus uero lineę G M 175. ad semicirculum reliquorum, chordę igitur etiam suę C M quidem talium erit 5.14. qualium G C quę rectum subtendit 120. & G M 119.53 quare qualium est G C linea 8.8. & A G linea longitudinis quę in principio Librę fit 62.30. talium etiam C M erit 0.21. & G M 8.8. similiter, & reliqua M A 54.22. & propterea etiam A C quę rectum subtendit quoniam indifferenti quodam maior est quā linea A L earundem erit 54.22. quare qualium est A C quę rectū subtendit 120. talium C M quę erit 0.46. & angulus C A M talium 0.44. qualium duo recti sunt 360. Sed B A G quoq; angulus declinationis excentrici talium supponitur 1.30. qualium quatuor recti sunt 360. qualiū uero duo recti sunt 360. talium 3. & totus igitur B A C angulus talium est 3.44. qualium duo recti sunt 360. quare arcus quoq; lineę C B talium erit 3.44. qualium est circulus qui B A C rectangulo circumscribitur 360. arcus uero lineę A B 176.16. ad semicirculum reliquorum. Chordę igitur etiam suę C B quidem talium erit 3.54. qualium A C quę rectum subtendit 120. A B autem 119.56. earundem, quare qualium A C linea est 54.22. talium C B quoq; erit 1.46. & A B 54.20. sed prædemonstrata iam linea B L 8.8. earundem est, & quoniam quadrata sua simul faciunt quadratum lineę A L, habebimus huius quoque longitudinem 54.56. earundem, similiter quoniam L T linea 1.46. earundem est, & quadrata sua simul faciunt quadratum lineę A T, habebimus hanc quoq; 54.58. quare qualium est A T quę rectum subtendit 120. talium L T quoque

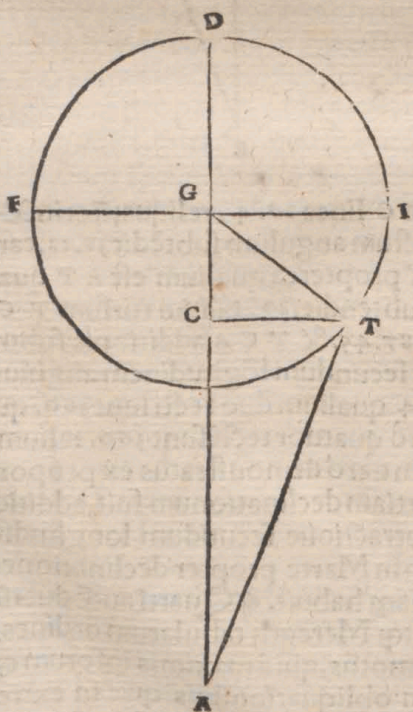
erit 3.52. & T A L angulus remotiois secundum latitudinē talium 3.42. qualium duo recti sunt 360. qualium uero quatuor sunt 360. talium 1.51. quos gradus in ordine (tabula Iouis) tertio ad numerum 135. apponemus. ¶ Similiter quoniam A G linea longitudinis quę fit in principio Arietis talium colligitur 57.30. qualium demonstrauius C M lineam 0.21. & G M 8.8. & sic reliqua etiam A M, hoc est, A C quę indifferenti quodam maior relinquitur 49.22. earundem, & propterea qualium est A C quę rectum subtendit 120. talium E M quoq; est 0.51. & angulus C A M talium 0.49. qualium duo recti sunt 360. colligitur totus etiam angulus B A C 3.49. eorundem, quare qualium arcus etiam lineę C B talium erit 3.49. qualium est circulus qui rectangulo A C B circumscribitur 360. arcus autem lineę A B 176.11. ad semicirculum reliquorum, chordę igitur etiam suę B C quidem 3.59. qualium est A C quę rectum subtendit 120. A B autem 119.56. earundem, quare qualium est A E linea 49.22. talium etiam C B erit 1.39. & A B 49.20. & propterea quoniam B L linea 8.8. earundem est, & quadrata sua simul sumpta faciunt quadratum lineę A L, habebimus huius quoq; longitudinem 50.0. quare qualium est A L quę rectum subtendit 120. talium B L quoq; erit 19.31. & B A L

angulus additionis subtractionisq; secundum longitudinē talium 18.44. qualium duo recti sunt 360. qualium uero quatuor recti sunt

recti sunt 360. talium 9. 22. ¶ Rursum quoniam qualium est A L linea 50. 0. talium T L quoque colligitur 1. 39. quadrataque sua simul faciunt quadratum lineæ A T, habemus huius quoque longitudinē earundem 50. & sexagesimarum duarum, qualium igitur est A T quæ rectum subtendit 120. talium erit L T 3. 57. & angulus T A L remotionis secundum latitudinem talium 3. 46. qualium duo recti sunt 360. qualium uero quatuor recti sunt 360. talium 1. 53. quos grad. in quarto tabulæ ordine ad numerum 135. graduum apponemus.

¶ Sed collationis etiam additionum subtractionumue longitudinis causa sine declinationibus, figura rursus describatur, & quoniam in proposita distantia qualium est utraq; linearum $T C$ & $G C$ 88. talium tota quoq; $A G$ 57.30. & reliqua $A C$ 49.22. earundem, & quadratum suum cum quadrato lineæ $T C$ facit quadratum lineæ $A T$. habebimus huius quoq; longitudinem earundem 50. & sexagesimarū duarum, quare qualium est $A T$ quæ rectum subrendit 120. taliū & $T C$ erit 19.30. & $T A C$ angulus additionis subtractionisue, secundū longitudinem talium 18.42. qualium duo

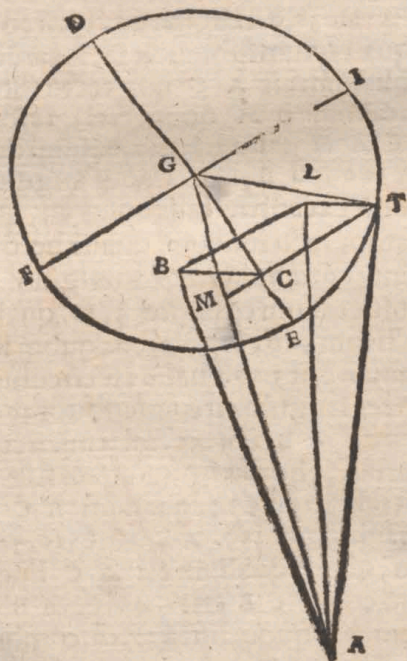

recti sunt 360. qualium uero quatuor recti
sunt 360. talium 9. 21. fuit autem in declina-
tionibus etiam demonstratus 9. 22. addidit

ergo rursum additio subtractionis secundū
longitudinem propter utraq; declinatio-
nes sexagesimam unam.

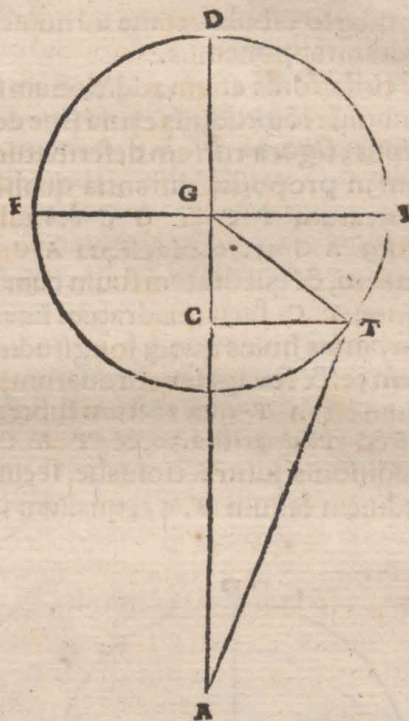
¶ Deinceps propter Martis quoque portiones designetur primum declinationum descriptio colligaturque rursum utraque linearum $G C$ & $C T$ talium 27. 56. qualium est $G T$ semidiameter epicycli 39. 30. quoniam igitur $A G E$ angulus declinationis epicycli talium supponitur 2. 15. qualium quatuor recti sunt 360. qualium uero duo recti sunt 360. talium 4. 30. erit etiam arcus lineæ $C M$ talium 4. 30. qualium est circulus qui $G M C$ rectangulo circumscribitur 360. & arcus lineæ $G M$ 175. 30. ad semicirculum reliquorum. Chordæ igitur etiam suæ $C M$ quidem talium erit 4. 43. qualium est $G T$ quæ rectum subtendit 120. $G M$ autem 119. 54. earundem, quare qualium est $G C$ 27. 56. & $A G$ maximæ distantie linea 66. talium etiam $C M$ erit 1. 6. & $G M$ 27. 54. & $A M$ 38. 6. reliquarum. Idcirco $A T$ etiam quæ rectum subtendit 38. 7. earundem, quare qualium est $A C$ quæ rectum subtendit 120. talium $C M$ quoque erit 3. 28. & angulus $C A M$ talium 3. 19. qualium duo recti sunt 360. sed $B A G$ quoque angulus declinationis excentrici talis unius est, qualium quatuor recti sunt 360. qualium uero duo recti sunt 360. talium 2. & totus igitur $B A C$ angulus talium colligitur 5. 19. qualium duo recti sunt 360. ergo arcus quoque lineæ $C B$ talium erit 5. 19. qualium est circulus qui $B A C$ rectangulo circumscribitur 360. & arcus lineæ $A B$ 174. 41. ad semicirculum reliquorum, chordæ igitur etiam suæ $B C$ quidem talium est 5. 34. qualium $A C$ quæ rectum subtendit 120. $A B$ autem 119. 52. earundem, quare qualium est $A C$ linea 38. 7. talium etiam $C B$ erit 1. 46. & $A B$ 38. 5. est autem $B L$ quoque linea 27. 56. cumque quadratum lineæ $A B$ cum quadrato lineæ $B L$ faciat quadratum lineæ $A L$, habebimus huius quoque longitudinem 47. 14. similiter quoniam $T L$ linea 1. 46. earundem est, & quadratum lineæ $A L$ cum quadrato lineæ $T L$ facit quadratum lineæ $A T$, erit huius quoque longitudo 47. 16. earundem, qualium ergo est $A T$ quæ rectum subtendit 120. talium etiam $T L$ erit 4. 29. & $T A L$ angulus remotionis secundum latitudinem talium 4. 18. qualium quatuor recti sunt 360. qualium uero duo recti sunt 360. talium 2. 9. quos gradus in tertio tabulæ Martis ordine ad numerum 135. graduū apponemus. ¶ Eo

dem modo in declinationibus minimæ longitudinis, quoniam talium est AG linea 54. qualium C M demonstrata est. 1.6. & GM 27.54. & AM 26.6. reliquarum colligitur, & AC quæ rectum subtendit 26.7. earundem, erit etiam C M talium 5.3. qualium est AC quæ rectum subtendit 120. & angulus C A M talium 4.49. qualium duo recti sunt 360. Idcirco totus quoque BAC angulus 6.49. eorundem, quare arcus etiam lineæ BC talium erit 6.49. qualium est circulus qui ABC rectangulo circumscribitur 360. et arcus lineæ AB 173.11. ad semicirculū reliquorum, chordę igitur etiā suæ BC quidē talium erit 7.8. qualium est AC quæ rectum subtendit 120. & AB 119.47. quare qualium est AC linea 26.7. talium BC quæ erit 1.33. & AB 26.4. est autē rursum BL quæ linea 27.56. earundem, quoniam quadratū lineæ AB cū quadrato lineæ BL facit quadratū lineæ AL erit huius quæ lon-

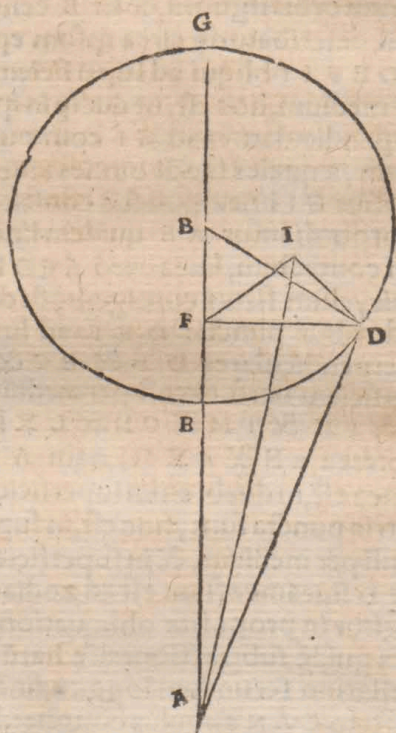
gitudinis 38.12. qualium ergo est AL quæ rectum subtendit 120. talium BL quoque erit 87.45. et BAL angulus additionis subtractionisue, secundum longitudinem talium 94. qualium duo recti sunt 360. qualium uero quatuor recti sunt 360. talium 47. Similiter quoniam qualium est AL linea 38.12. talium LT colligitur 1.33. et quadrata sua simul faciunt quadratum lineæ AT , habebimus huius quoque longitudinem 38.18. earundem, quare qualium AT quæ rectum subtendit 120. talium LT quoque erit 4.52. & TAL angulus remotionis secundum latitudinem tali-

um 4.40. qualium duo recti sunt 360. qualium uero quatuor recti sunt 360. talium 2.20. quos gradus in quarto tabulæ ad numerum graduum 135. apponemus. ¶ Sed si collationis rursus additionis subtractionisue secundum longitudinem causa sine declinationibus figura minima distantia ubi maxime sensibilis differentia sit describerimus, colligitur proportio lineæ AG ad utramque linearum GC & CT sicut 54. ad 27.56. id-

centrici longitudine cernitur facere. Stella uero Mercurij 5.50. proximè unius sexagesimis. ¶ Sit ergo rursus ABG linea circuli per medium signorum & epicycli cōmunis sectio. descriptoq; in B puncto epicyclo GDE obliquo ad superficiem circuli per medium ut iam explanauimus, coniungatur à centro zodiaci tangens epicyclū linea AD & protrahatur à puncto D et ad lineā quidē GBE perpendicularis DF , ad superficiem autem circuli per mediū perpendicularis DI & coniungant BD & FI & AI lineæ & supponatur DAI angulus continere in utraq; stella medietatem propositæ remotionis secundū longitudinē quæ medietas est taliū 2.30. qualiū quatuor recti sunt 360. sitq; propositum inuenire magnitudinē obliuationis utriusq; superficierū, hoc est, magnitudinē anguli DFI , in Venere igitur quoniā qualium est epicycli semidiameter 43.10. talium maxima quidē longitudo est 61.15. minima uero 58.45. & media inter eas 60. linea profectō AB eam proportionem habeat ad lineā BD quam habebit 60. ad 43.10. & quoniā quadratū lineæ BD subtractū à quadrato lineæ AB facit quadratum lineæ AD , habebimus etiam huius longitudinē 41.40. earundē. Similiter quoniā sicut BA ad AD sic & BD ad DF , habebimus etiā DF lineam 23.58. earundem. ¶ Rursus quoniā angulus DAI taliū supponitur 2.30. qualiū quatuor recti sunt 360. qualium uero duo recti sunt 360. taliū 5. erit etiam arcus lineæ DI taliū 5. qualium est circulus qui rectangulo ADI circumscribitur 360. & chorda sua DI taliū 5.14. qualium est AD quæ rectum subtendit 120. quare qualium est AD linea 41.40. talium erit DI linea 1.50. fuit autē etiā DF 29.58. earundem demonstrata, quare qualiū est DF quæ rectum subtendit 120. talium etiam DI erit 7.20. et DFI angulus obliuationis taliū 7. qualium duo recti sunt 360. qualium uero quatuor recti sunt 360. taliū 3.30. sed quoniā excessus anguli DAF ad angulū IAF differentiā cōtinet additionis subtractionis uel secundum longitudinem, hinc etiam ipsam ratione simili ex ipsorum magnitudine consequemur, nam quoniā demonstratum est taliū esse AD quæ rectum angulum subtendit 41.40. qualium est DI linea 1.50. & DF linea 21.58. subtractumq; DI lineæ quadratum à quadrato utriusq; linearum AD & FD , habebimus etiam longitudinem AI lineæ 41.37. earundem, & lon-

gitudinē IF 29.55. quare qualiū est AI quæ rectum subtendit 120. talium etiā FI erit 86.16. & angulus FAI taliū 91.56. qualiū duo recti sunt 360. qualium uero quatuor recti sunt 360. taliū 45.58. similiter quoniā qualium est AD quæ rectum angulum subtendit 120. talium DF etiam est 86.18. habebimus DAF quoq; angulū taliū 91.58. qualium duo recti sunt 360. qualium uero quatuor recti sunt 360. taliū 45.59. deficit ergo additio subtractionis secundum longitudinem sexagesima una. ¶ In Mercurio autē

quoniā qualiū est epicycli semidiameter 22.30. taliū maxima longitudo demonstrata est 69. & opposita 57. & media inter has 63. habebit AB eam ad BD proportionē, quā habent 63. ad 22.30. & quoniā quadratum lineæ DB subtractū à quadrato lineæ AB facit quadratū lineæ AD , habebimus etiā huius longitudinem 58.51. earundem, similiter quoniā sicut AB ad AD , sic & BD ad DF erit etiam linea DF 21.1. Rursus quoniā angulus DAI taliū supponitur 5. qualium duo recti sunt 360. erit arcus DI taliū 5. qualium est circulus qui rectangulo ADI circumscribitur 360. & chorda eius DI taliū 5.14. qualium est AD quæ rectum subtendit 120. quare qualium est AD 58.51. talium etiam erit DI 2.34. Demonstrata est autem etiam DF 21.1. quare qualium est DF quæ rectum

Tabularū autem expositio hec est. *Tabule latitudinū quinq; planetarū. Cap. V.*
Tabula latitudinis declinationum H.

1 ^a	2 ^a	3 ^a	4 ^a	5 ^a
Numeri Communes		Borealis Termini	Australis Termini	Sexagesimarum
G	G	G M	G M	M 2 ^a
6	354	2 4	2 2	59 36
12	348	2 5	2 3	58 36
18	342	2 6	2 3	57 0
24	336	2 7	2 4	54 36
30	330	2 8	2 5	52 0
36	324	2 10	2 7	48 24
42	318	2 11	2 8	44 24
48	312	2 12	2 10	40 0
54	306	2 14	2 12	35 12
60	300	2 16	2 15	30 0
66	294	2 18	2 18	24 24
72	288	2 21	2 21	18 24
78	282	2 24	2 24	12 24
84	276	2 27	2 27	6 24
90	270	2 30	2 30	0 0
93	267	2 31	2 31	3 12
96	264	2 33	2 33	6 24
99	261	2 34	2 34	9 24
102	258	2 36	2 36	12 24
105	255	2 37	2 37	15 24
108	252	2 39	2 39	18 24
111	249	2 40	2 40	21 24
114	246	2 42	2 42	24 24
117	243	2 43	2 43	27 12
120	240	2 45	2 45	30 0
123	237	2 46	2 46	32 36
126	234	2 47	2 48	35 12
129	231	2 49	2 49	37 36
132	228	2 50	2 51	40 0
135	225	2 52	2 53	42 12
138	222	2 53	2 54	44 24
141	219	2 54	2 55	46 36
144	216	2 55	2 56	48 24
147	213	2 56	2 57	50 12
150	210	2 57	2 58	52 0
153	207	2 58	2 59	53 12
156	204	2 59	3 0	54 36
159	201	2 59	3 1	56 0
162	198	3 0	3 2	57 0
165	195	3 0	3 2	57 48
168	192	3 1	3 3	58 36
171	189	3 1	3 3	59 12
174	186	3 2	3 4	59 36
177	183	3 2	3 4	59 48
180	180	3 2	3 5	60 0
A maxima Longitudine		H G. 50. addit.		

1 ^a		2 ^a	3 ^a		4 ^a		5 ^a	
Numeri			Borealis		Australis		Sexagesimarum	
Communes			Termini		Termini		marum	
G	G		G	M	G	M	M	2 ^a
6	354		1	7	1	5	59	36
12	348		1	8	1	6	58	36
18	342		1	8	1	6	57	0
24	336		1	9	1	7	54	36
30	330		1	10	1	8	52	0
36	324		1	11	1	9	48	24
42	318		1	12	1	10	44	24
48	312		1	13	1	11	40	0
54	306		1	14	1	13	35	12
60	300		1	16	1	16	30	0
66	294		1	18	1	18	24	24
72	288		1	21	1	21	18	24
78	282		1	24	1	24	12	24
84	276		1	27	1	27	6	24
90	270		1	30	1	30	0	0
93	267		1	31	1	31	3	12
96	264		1	33	1	33	6	24
99	261		1	34	1	34	9	24
102	258		1	36	1	36	12	24
105	255		1	37	1	37	15	24
108	252		1	39	1	39	18	24
111	249		1	40	1	40	21	24
114	246		1	42	1	42	24	24
117	243		1	43	1	43	27	12
120	240		1	45	1	45	30	0
123	237		1	46	1	46	32	36
126	234		1	47	1	48	35	12
129	231		1	49	1	49	37	36
132	228		1	50	1	51	40	0
135	225		1	51	1	53	42	12
138	222		1	52	1	54	44	24
141	219		1	53	1	55	46	36
144	216		1	55	1	57	48	24
147	213		1	56	1	59	50	12
150	210		1	58	2	0	52	0
153	207		1	59	2	1	53	12
156	204		2	0	2	3	54	36
159	201		2	1	2	4	56	0
162	198		2	2	2	5	57	0
165	195		2	2	2	6	57	48
168	192		2	3	2	6	58	46
171	189		2	3	2	7	59	12
174	186		2	4	2	7	59	36
177	183		2	4	2	8	59	48
180	180		2	4	2	8	60	0
A maxima			24 G. 20. minut.					
Longitudine								

Declina/

Liber XIII.

317

Declinationum ☿.

1 ^a		2 ^a	3 ^a		4 ^a		5 ^a	
Numeri			Borealis		Australis		Sexagesimarum	
Communes			Termini		Termini		marum	
G	G		G	M	G	M	M	2 ^a
6	354		0	8	0			
12	348		0	9	0	4	59	36
18	342		0	11	0	4	58	36
24	336		0	13	0	5	57	0
30	330		0	14	0	6	54	36
36	324		0	15	0	7	52	0
42	318		0	18	0	9	48	24
48	312		0	21	0	12	44	24
54	306		0	24	0	15	40	0
60	300		0	28	0	18	35	12
66	294		0	32	0	22	30	0
72	288		0	36	0	26	24	24
78	282		0	41	0	30	18	24
84	276		0	46	0	36	12	24
90	270		0	52	0	42	6	24
93	267		0	55	0	49	0	0
96	265		0	59	0	52	3	12
99	261		1	3	0	56	6	24
102	258		1	6	1	0	9	24
105	255		1	10	1	4	12	24
108	252		1	14	1	8	15	24
111	249		1	18	1	13	18	24
114	246		1	23	1	18	21	24
117	243		1	28	1	24	24	24
120	240		1	34	1	30	27	12
123	237		1	41	1	37	30	0
126	234		1	48	1	44	32	36
129	231		1	54	2	54	35	12
132	228		2	1	2	0	37	36
135	225		2	9	2	10	40	0
138	222		2	16	2	20	42	12
141	219		2	25	2	32	44	24
144	216		2	34	2	44	46	36
147	213		2	44	3	56	48	24
150	210		2	55	3	12	50	12
153	207		3	5	3	29	52	0
156	204		3	16	4	46	53	12
159	201		3	27	4	9	54	36
162	198		3	38	4	32	56	0
165	195		3	49	5	35	57	0
168	192		4	0	5	24	57	48
171	189		4	10	6	53	58	36
174	186		4	14	6	21	59	12
177	183		4	18	6	36	59	36
180	180		4	21	7	51	59	40
A maxima						7	60	0
Longitudine							*	

Ff

Declina

Declinationum ☉.

1 ^a 2 ^a		3 ^a		4 ^a		5 ^a	
Numeri Communes		Declinatio Inclinatio		Obliquatio Reflexio		Sexagesimarum	
G	G	G	M	G	M	M	2 ^a
6	354	1	2	0	8	59	36
12	348	1	1	0	16	58	36
18	342	1	0	0	25	57	0
24	336	0	59	0	33	54	36
30	330	0	57	0	41	52	0
36	324	0	55	0	49	48	24
42	318	0	51	0	57	44	24
48	312	0	46	1	5	40	0
54	306	0	41	1	13	35	12
60	300	0	35	1	20	30	0
66	294	0	29	1	28	24	24
72	288	0	23	1	35	18	24
78	282	0	16	1	42	12	24
84	276	0	8	1	50	6	24
90	270	0	0	1	57	0	0
93	267	0	5	2	0	3	12
96	264	0	10	2	3	6	24
99	261	0	15	2	6	9	24
102	258	0	20	2	9	12	24
105	255	0	26	2	12	15	24
108	252	0	32	2	15	18	24
111	249	0	38	2	17	21	24
114	246	0	44	2	20	24	24
117	243	0	50	2	22	27	12
120	240	0	59	2	24	30	0
123	237	1	8	2	26	32	36
126	234	1	18	2	27	35	12
129	231	1	28	2	29	37	36
132	228	1	38	2	30	40	0
135	225	1	48	2	30	42	12
138	222	1	59	2	30	44	24
141	219	2	11	2	29	46	16
144	216	2	23	2	28	48	24
147	213	2	43	2	26	50	12
150	210	3	3	2	22	52	0
153	207	3	23	2	18	53	12
156	204	3	44	2	12	54	36
159	201	4	5	2	4	56	0
162	198	4	26	1	55	57	0
165	195	4	49	1	42	57	48
168	192	5	13	1	27	58	36
171	189	5	36	1	9	59	12
174	186	5	52	0	48	59	56
177	183	6	7	0	25	59	48
180	180	6	22	0	0	60	0
A maxima Longitudine						*	

Declina

Liber XIII.

319

Declinationum ☿.

1 ^a	2 ^a	3 ^a		4 ^a		5 ^a	
Numeri		Declinatio		Obliquatio		Sexagesima	
Communes		Inclinatio		Reflexio		marum	
G	G	G	M	G	M	M	2 ^a
6	354	1	45	0	11	59	36
12	348	1	44	0	22	58	36
18	342	1	43	0	33	57	0
24	336	1	40	0	44	54	36
30	330	1	36	0	45	52	0
36	324	1	30	1	6	48	24
42	318	1	23	1	16	44	24
48	312	1	16	1	26	40	0
54	306	1	8	1	35	35	12
60	300	0	59	1	44	30	0
66	294	0	49	1	52	24	24
72	288	0	38	2	0	18	24
78	282	0	26	2	7	12	24
84	276	0	16	2	14	6	24
90	270	0	0	2	20	0	0
93	267	0	8	2	23	3	12
96	264	0	15	2	25	6	24
99	261	0	23	2	27	9	24
102	258	0	30	2	28	12	24
105	255	0	40	2	29	15	24
108	252	0	48	2	29	18	24
111	249	0	57	2	30	21	24
114	246	1	6	2	30	24	24
117	243	1	16	2	30	27	12
120	240	1	25	2	29	30	0
123	237	1	35	2	28	32	36
126	234	1	45	2	26	35	12
129	231	1	55	2	23	37	36
132	228	2	6	2	20	40	0
135	225	2	16	2	16	42	12
138	222	2	27	2	11	44	24
141	219	2	37	2	6	46	36
144	216	2	57	1	0	48	24
147	213	2	47	1	53	50	12
150	210	3	7	1	46	52	0
153	207	3	17	1	38	53	12
156	204	3	26	1	29	54	36
159	201	3	34	1	20	56	0
162	198	3	42	1	10	57	0
165	195	3	48	0	59	57	48
168	192	3	54	0	48	58	36
171	189	3	58	0	36	59	12
174	186	4	2	0	24	59	36
177	183	4	4	0	12	59	48
180	180	4	5	0	0	60	0
A maxima						*	
Longitudine							

Calculus remotiois quinq; Planetarum secundum
latitudinem. Cap. VI.

HAec cum ita se habeant, calculum etiam latitudinis stellarum hoc modo faciemus. In tribus superioribus, incongruentes tabulae numeros per longitudinem aequata intrabimus. ¶ Sed in Marte quidem ipsa longitudinem capiemus equata. ¶ In Ioue autem 20. ab ea grad. subtrahemus. In Saturno uero 50. addemus, appositaeque in quinto latitudinis ordine sexagesimas conscribemus. Similiter in aequalitatis aequatae numerum in eisdem numeris quaerimus, & appositam ei latitudinalem differentiam, si aequata longitudo in primis 15. uersibus fuerit, ex ordine tertio capiemus. Sin autem in sequentibus ex ordine quarto, multiplicabimusque in conscriptas sexagesimas, & facto numero stellam distare a circulo per medium dicemus, borealior remque esse, si latitudinalem differentiam ex ordine tertio coepimus. Sin uero ex quarto australior. In Venere autem atque Mercurio per aequatum inaequalitatis numerum in tabulam intrabimus, appositaeque ipsi in tertio & quarto latitudinis ordine seorsum conscribemus, easdem quidem ipsas quae in alijs tribus ordinibus sunt. Quae uero in quarto Mercurij ordine si aequatus longitudinis numerus in primis 15. uersibus fuerit cum decima partis earum subtractione. Si uero in reliquis cum eiusdem partis additione. Deinde longitudinis aequat semper. In Venere quidem 90. In Mercurio autem 270. gradibus additis (reiectis circulis) si habentur, collectum numerum in eisdem duobus primis ordinibus queremus, & quotquot erunt sexagesimae huiusmodi numero in ordine quinto appositae tot de conscriptis ex ordine tertio capientes conscribemus, quando quidem longitudo una cum additione praedicta in primis 15. uersibus est, si aequata etiam inaequalitatis numerus in ipsis primis sit ad austrum. Sin uero in reliquis, ad boream. Quando autem dictus longitudinis numerus ad inferiores ultra 15. uersibus excedit, si aequata inaequalitatis numerus rursus uersibus sit ad septentrionem. Si uero in reliquis, ad austrum. Deinde rursus equatam longitudinem ipsam quidem simpliciter in Venere. In Mercurio autem cum additione 180. graduum in eisdem ordinibus inueniemus, & quotquot etiam in ordine quinto sexagesimae apponuntur, tot de conscriptis ex ordine quarto capientes conscribemus, quan-

do (sicut diximus) longitudinis numerus quo intrauimus in primis 15. uersibus inuenitur, si aequata inaequalitatis numerus 180. gradus non excedit ad septentrionalem. Sin uero excedit ad austrum. Quando autem dictae longitudinis numerus ultra 15. uersus excedit, si rursus inaequalitatis 180. grad. non excedit ad austrum. Sin autem excedit ad septentrionem. Deinde harum etiam sexagesimarum quae per longitudinem ultimo inueniuntur sunt tantam partem capiemus, quanta ipsae erant de 60. & numeri sic facti. In Venere quidam sextam partem ad septentrionem semper ponemus. In Mercurio autem medietatem & quartam semper ad austrum, & sic expositione trium conscriptarum latitudinum apparentem ipsarum a circulo per medium signorum secundum latitudinem motum cognoscemus.

De apparitionibus atque occultationibus quinq;
Planetarum. Cap. VII.

Verum cum etiam de remotioe quinquae stellarum secundum latitudinem iam dictum sit, reliquum est illa quoque addere, quae ab apparitionibus occultationibusque ipsarum respectu Solis factis considerantur, accidit enim sicut de non erraticis etiam dicebamus multis modis distantias ipsarum ad Solem (quae in circulo per medium tam in apparitionibus quam in occultationibus considerantur) inaequales et multis de causis fieri, quarum prima est propter inaequalitatem magnitudinum suarum. Altera propter dissimilitudinem inclinationum zodiaci ad horizontas. Tertia propter motum latitudinis ipsarum: nam si rursus maximorum arcus circulorum capiemus, horizontis quidem punctum commune ipsorum sectionem orientalem uel occidentalem esse supposuerimus, puncta uero G & A ad austrum inclinata, & D punctum centrum sit Solis, ac per ipsum & per polum horizontis maximi rursus circuli arcum D B F descripserimus, sellamque oriri aut occidere in horizonte A E B, quandoquidem in circulo per medium fuerit in puncto E. Quando autem borealior in ipso puncto I. Quando uero australior in puncto T deduxerimus a punctis I & T ad circulum per medium perpendiculares I C & T L, habebimus rursus per B D arcum aut per aequalem (distante Sole sub terra) primo apparere stellam aut occultari, ad maximum enim circulum sic scriptum eadem aequalium sub terra distantiarum illuminationes

*Fuit uero ordinis
et p. 12. 13.
in uersibus 15. 16.*

illuminations radiorū Solis fiunt, hac ergo primū in alijs inxqualibus stellis inxquali consequenter constituta, necesse est etiā si cetera omnia eadem sint, ut arcus zodiaci quibus rectus subtenditur angulus, hoc est, distantias E D arcus similes, multum inter se differre, & minores in maioribus stellis, maiores aut in minoribus. Similiter etiā si B D linea eadē sit in eadē stella & B E D angulus declinationis circuli per medium uel propter duodecim signorum, uel propter diuersarū habitationum differentias inxqualitatis efficiatur, arcus quoq; distantia E D differens atq; diuersus erit, maiorq; fiet quando angulus imminuetur, & minor quando angulus augetur, eodem modo si id quoq; similiter cum primo se habeat ut uidelicet declinatio etiā eadem sit. Sed stella nō sit in circulo per medium sed uel borealior ut in puncto I uel australior ut in puncto T, non apparebit primo neq; occultabitur secundum D E arcus distantia. Sed quando borealior est circulo per medium in distantia D C arcus qui minor est. Quando autem australior in distantia L E D arcus qui maior est. Quapropter necesse est ad particulariorem considerationē ut primū in singulis quinq; Planetis magnitudines arcus B D uniuersaliter per minus ambiguas obseruationes habeant. Tales uerō sunt æstiuæ & in Cæcro proximē obseruatæ. Propterea quod in eodem tempore & aer tenuis magis est, certiusq; per eum perspicit, & zodiaci (ad horisclis inclinationes) penē mediocres, per hanc igitur orientalium obseruationū considerationē inuenimus. ¶ Saturni stellam semp oriri, quando à uero Sole 14. gradib. distat. ¶ Iouis aut similiter 12. 45. ¶ Martis 14. 30. ¶ Veneris uespertinam quādo 5. 40. gradibus distat. Mercurij similiter uespertinam quando 11. 30. gradibus distat.

	Distantes à ☉ oriuntur.	
	G	M
♄	14	0
♃	12	45
♂	14	30
☉	5	40
♀	11	30
		Vespert. Vespert.

Clima per medium Phœnicen.

¶ His hoc modo suppositis, describat antecedēs figura, nil enim differt si in tam paruis arcubus quasi de chordis suis, rectisq; lineis cum indifferētes ab arcub. ad sensum

sint, gratia commoditatis uerba faciamus. ¶ Et sit E punctum cōmunis sectionis circuli per medium & horisclis. Idq; in propositis apparitionibus in principio Cancrī oriatur in tribus matutinis, Saturno, Ioue, Marte & occidat in uespertinis Venere atque Mercurio. Clima uerō supponat quod per Phœnicen scribitur. Vbi maxima dies horarū æqualium est 14. 15. In hoc enim aut iuxta hūc parallelum primæ certioresq; obseruationes factæ sunt. Nam Chaldaicæ in eo fermē obseruatæ sunt, & similiter quæcunq; in Græcia & in Aegypto, quoniā igitur per doctrinam angulorum demonstrationesq; illius negotij quando Cancrī principium in hoc climate oritur, taliū 103. inuenimus angulum B E D qualium duorescunt sunt 360. & idcirco proportionem linearum quibus recti anguli cōtinent sicut 94. ad 75. proximē, & eas quæ rectos angulos subtēdunt 120. similium, per doctrinam autem de stellarum latitudine, quando tres superiores solum in principio Cancrī oriunt, & in maximis epicyclorum lōgitudinibus sunt, quantumcunq; à maximis excentricorum distent, modō nō magis quā per duodecim gradus, tunc differenter ad sensum Saturni quidē Iouisq; stellas in ipso fermē circulo per mediū, Martis uerō quinta maximē unius gradus parte borealiorē. Quoniam igitur hæc inuenimus, erit D E linea per quā distabunt à Sole, cum sint in circulo per mediū Saturnus & Iupiter. D C autem per quā Martis stella distabit, propterea quod borealior est per lineā C I quæ est sexagesimarum 12. quoniā autem proportio C I lineæ ad C B est sicut 94. ad 75. erit etiā C E linea sexagesimarum 10. proximē. Sed D C quoq; 14. 30. graduum in Marte supposita est, quare tota D E graduum colligit 14. 40. Est autē in Saturno quidē graduū 14. in Ioue autē 12. 45. Quare quoniā rursus proportio lineæ E D ad D B est sicut 20. 34. habebimus etiā D B arcū circuli qui maximus per polos horisclis describit. In Saturno quidē graduū 11. In Ioue autem 10. & in Marte 11. 30. proximē.

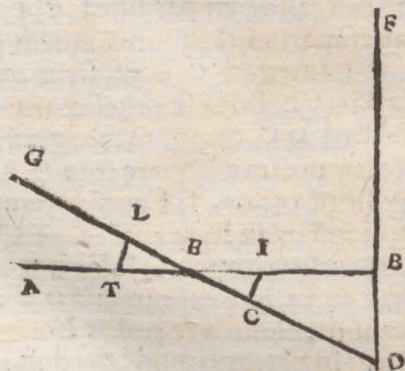
Similiter in Venere atque Mercurio. Quoniam etiā quando Cancrī principium occidit eundem cum exposita angulum inclinationemq; ad horizontem facit, supponiturq; in hac circuli per medium parte stella

Ff 3 Veneris

Veneris uespertini tunc oriri quando à uero Sole 5.40. gradibus distat. Mercurij uero 11.30. obtinebit in ortibus ipsarum Sol apparens in Venere quidem 24.20. gradus Geminorum. In Mercurio autem 10.30.

☿	5	40
☿	11	20
☿	24	20
☿	18	30

Medius uero Sol in Venere grad. Geminorum 15. In Mercurio autem 19. proximè. Hos ergo grad. medius quoque longitudinis stellarum motus obtinebit. Quando autem ita se habet longitudo & stellæ ipsæ in principio Cæcri cernunt, tunc stellæ quæ Veneris à maxima epicycli longitudine 14. penè grad. distare inuenitur. Mercurij uero 12. proximè. Quod per Theorema de inæqualitate ipsorum habita demonstratur. Cōsequenterque in his motib. Venus quod borealior circulo per medium inuenit uno gradu. Mercurius uero 1.40. proximè, quod uidelicet graduū est arcus C I. Quare quoniā eius quodque proportio ad arcū E C est sicut 94. ad 75. eademque ipsa est unius quidem graduum ad sexagesimas 45. unius uero sexagesimarumque 40. ad unum et sexagesimas 20. proximè habebimus & arcum E C in Venere quidē 45. sexagesimarū, in Mercurio grad. unius & sexagesimarum 20. Sed earundē D C quoque arcus æquidistare à Sole utraq; stellæ cernebatur. In Venere quidem 5.40. grad. supponit. In Mercurio autem 11.30. quare totū quoque D C E in Venere 6.25. ha-

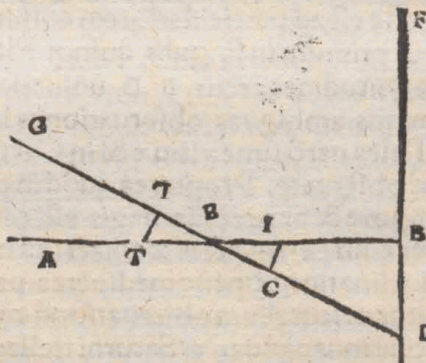

bebim⁹. In Mercurio 12.50. proximè. Quoniā ergo rursus, pportio E D ad B D est sicut 120. ad 94. estque eadem huic proportio 6.25. ad 5. & 12.40. ad 10. proximè, habebimus etiam D B uniuersalis distantiæ magnitudinem in Venere graduū quinq; in Mercurio grad. 10.

☿	0	45/5	40/6	14/5	0
☿	11	20/11	30/12	50/10	0

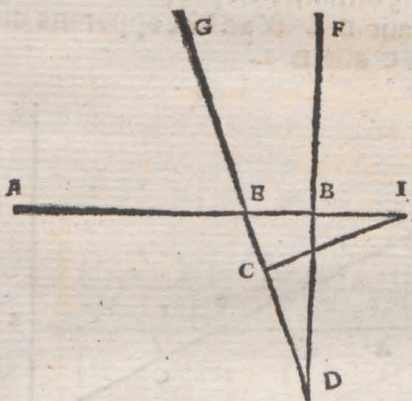
¶ Quod etiam apparitio ☿ atq; ☿ propria cum suppositionibus ad unguem sit. Cap. VIII.

Quod autē consequenter ad expositas iam suppositiones illa etiam accidat quæ in apparitionibus occultationibusque Veneris atq; Mercurij mira solēt uideri, quia uidelicet tempus à uespertino Veneris occasu ad matutinum ortum, in principio quidem Piscium duorū maximè. In principio autem Virginis sexdecim dierū est, & Mercurij uespertinæ quidē apparitiones cū in principio Scorpionis debet apparere deficient. Matutinæ autem quādo in principio Tauri, hinc profectō intelligemus, & primum in stellā Veneris. Designet em̄ similis præcedenti apparitionum figuræ descriptio, supponaturque primum E punctum circuli per medium in principio Piscium, ubi quādo in minima epicycli longitudine Veneris stellā est, borealior circulo per mediū 6.20. gradibus proximè inuenit. Figura uero uespertini occasus in qua B E D angulus colligit in proposito climate taliū 154.

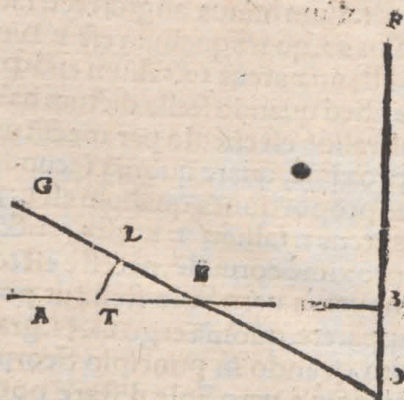

qualium duo recti sunt 360. qualiū uero angulum subtendit est 120. talium maius recti anguli latus 117. & minus 27. proximè. Idcirco qualium etiam est D B arcus totius distantia 5. talium D E quoque inuenit 5.8. Verum quoniā stellā borealior est circulo per medium gradib. 6.20. quot graduum est arcus C I estque proportio eadē 117. ad 27. & 6.20. ad 1.30. proximè, erit arcus C E graduū 1.30. & reliquus C D per quē stellā in occasu uespertino ad successionē Solis distabit graduū. 3.38. ¶ Rursus in simili descriptiōe quoniam in ortu matutino B E D angulus talium est 69. qualium duo recti sunt 360. Ideoque qualium est qui rectū angulum subtendit 120. talium minus recti anguli latus 68. & maius 99. proximè, colligunturque proportionēs

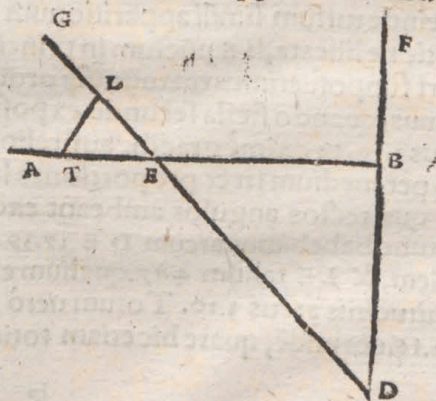
portiones eedē 68. ad 120. & 5. ad 8. 49. et si-
militer 68. ad 99. & 6. 20. ad 9. 13. habebim⁹
etiā lineam DE 8. 49. & CE differentia pe-
nes latitudinē 9. 13. earundem, & reliquā D
C ad successionem uidelicet Solis sexages-
marū 24. obtinebat autē in occasu uesper-
tino ad successionē similiter grad. 3. 38. mi-
nus ergo in tempore ab occasu uespertino
ad matutinū ortum Solis motu, hoc est, suo
ipsius proximē longitudinis transitu pro-
pter regressum in epicyclo 3. 14. gradibus
mota est, quoniam igitur totidem gradib.
ad precedentia stella traducitur ut ex tabu-
la inæqualitatis facile intellectu est, quādo
apud minimam epicycli longitudinem 1. 15.
gradibus mota fuerit, quos mediā pertran-
sit in duob. diebus proximē, patet quia tan-
tum erit tempus prædictæ distantia conse-
quenter ad apparentia.

¶ Sit rursus simili descriptiōe E punctū in
principio Virginis, ubi quando in minima
epicycli longitudine Venus est, australior
apparet quā circulus per mediū totidem
proximē gradibus 6. 20. proponaturq; pri-
mū uespertina occultatio quando angu-
lus BED talium est 69. qualium duo recti
sunt 360. qualium uero quæ rectum subten-
dit 120. talium minus recti anguli latus 68.
maius 99. proximē, quoniam igitur sunt pro-
portiones cum proportionibus matutinae
apparitionis quæ fit in Piscibus. Estq; latitu-
dinis distantia æqualis, habebimus ED si-
militer arcum 8. 49. eorūdem & LE arcum
differentia penes latitudinē 9. 13. Totum
uero DL per quem ad successionem Solis
stella distabit graduum 18. 2. et per tabulam
inæqualitatis, ut diximus, totidem gradib.
ipsius regressus penes medium Solis et stel-
lae per longitudinem motum congruunt à
minima epicycli longitudine gradus 7. 30.
proximē.

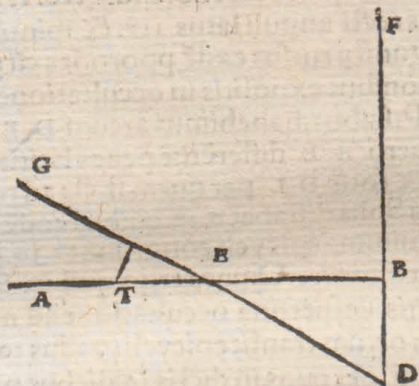

Similiter quoniam in ortu matutino in prin-
cipio Virginis quando BED angulus ta-
lium est 154. qualium duo recti sunt 360. qua-
litum uero quæ rectum subtendit 120. talium
maius recti anguli latus 117. & minus 27.
colliguntq; rursus eadē, pportiones cū pro-
portionibus expositis in occultatione que
fit in Piscibus, habebimus arcum DE 5. 8.
arcū uero EL differentia penes latitudinē
1. 30. & totū DL per quem stella ad præce-
dentia Solis distabat 6. 38. quibus eodē mo-
do à minima epicycli congruunt 2. 30. gra-
dus proximē. Omnes ergo quibus stella
Veneris uespertina occultatione ad matu-
tinum ortum transit epicycli gradus 10. in-
ueniunt, per quos in dictis 16. diebus proxi-
mē consequenter ad apparentia mouetur.

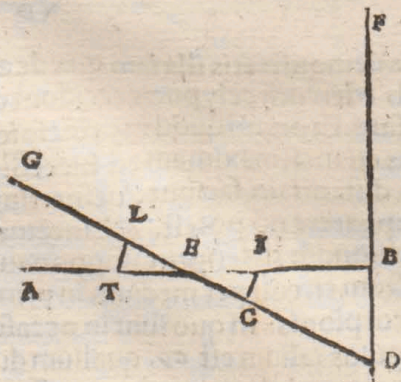

¶ His demonstratis illa iam quæ de appari-
tionib. Mercurij eclipticis accidunt cōside-
randa sunt. Et primò quod in principio Scor-
pionis etiam si maximam ad successionem
Solis distantiam faciunt, uespertinus ta-
men apparere nō potest. ¶ Lineetur enim
apparitionum descriptio, supponaturque
E punctum circuli per medium in principio
esse Scorpionis. In quo sunt in occasu BED
angulus talium est 69. qualium duo re-
cti sunt 360. qualium uero quæ rectum sub-

tendit 120. talium minus anguli recti latus 68. & maius 99. quare qualium est ED universalis distantia arcus 10. talium etiam DE erit 17.39. Sed quando stella dictum habet situm australior est circulo per medium gradibus 3. proximè, quare quoniam secundum expositas proportionales qualium est TL latitudinis arcus 3. talium LE est 4.22. & DEL 22. proximè eorundem, necesse est totidem remoueri à uero Sole stellam ut possit primo apparere, quoniam ergo 20.58. gradibus solum quando in principio Scorpio nis est maximè à uero Sole distare potest, id enim nobis per ea quæ de maximis à Sole distantijs tractauimus iam demonstratum est, patet quia conuenienter huiusmodi apparitiones deficiunt.

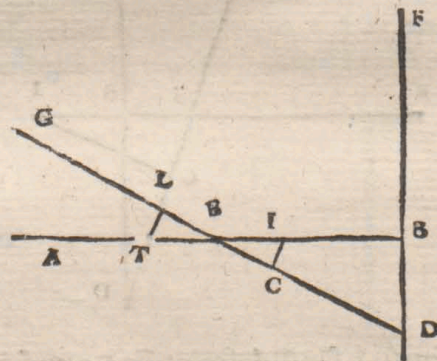
¶ Deinde rursus simili apparitionum descriptione lineata, si E punctum in principio Tauri supposuerimus matutinumque ortum cœperimus, quando stella secundum expositos motus 3.10. proximè gradibus. australior circulo per medium sit & proportionales laterum quæ rectos angulos ambeant eadem sint, tunc habebimus arcum DE 17.39. eorundem, & LE talium 4.37. qualium est TL latitudinis arcus 3.10. Totum uero DEL 22.16. eorundem, quare hic etiam totidem

gradibus distare à uero Sole stellam oportet ut primo apparere possit, cum autem non ultra quam 22.13. gradibus maximè possit in hoc situ, ut demonstrauimus, distare. Consequenter huiusmodi etiam apparitiones deficiunt, demonstrataque sunt nobis quæ proposuimus tam apparentibus quam expositis suppositionibus conuenire.

Doctrina (ad particulares à ☉ distantias) apparitionum atque occultationum. Cap. IX.

Hinc perspicuum est quod etiam universaliter suppositis B D arcibus in singulis stellarum, datoque signorum principio quod est in puncto E & propterea etiam angulo BED , dabitur arcus quoque DE & motus latitudinis, hoc est, CI aut TL arcus in huiusmodi stellæ distantia. Et propterea etiam arcus CE aut EL & ad hæc apparens distantia DC aut DL .

Hoc igitur modo in omnibus signis (ne longiores simus) & in singulis quinque planetis hæc computauimus, & in solo proposito climate medio, sufficiens enim, id est, apparentes ortuum occultationumque à Sole distantias, stellis ipsis in principio signorum locatis (facilioris usus gratia) in quinque tabulis quinque stellarum conscripsimus, quarum singulae duodecim continent uersus & proximè quidem Saturni duo Iouis Martisque post primum ordinem qui signorum habet principia ex duobus ordinibus constāt. Quorum primi matutinorum ortuum, alteri uespertinorum occasuum distantias continent. Sequentes autem duæ Veneris atque Mercurij tabulae quatuor ordinibus constāt, quorum primi uespertinorum ortuum distantias. Alteri uespertinorum occasuum continent. Tertijs matutinorum ortuum rursus. Quarti matutinorum occasuum. Est autem tabularum expositio hæc.

Tabulae

Libor XIII.

325

Tabula apparitionū & occultationum

h

z

♂

Cap. 10.

Principia signorum	Matutini		Vespertini		Matutini		Vespertini		Matutini		Vespertini	
	ortus		occasus		ortus		occasus		ortus		occasus	
	G	M	G	M	G	M	G	M	G	M	G	M
γ	23	1	11	28	20	10	10	19	21	12	11	40
δ	21	57	11	44	19	6	10	29	20	8	11	48
ε	17	52	12	26	15	51	11	10	17	21	12	30
ζ	14	2	14	2	12	48	12	46	11	33	14	33
η	11	34	15	34	10	31	14	31	12	38	17	15
θ	10	53	16	53	10	1	16	12	11	46	20	5
ι	10	48	17	6	9	57	16	34	11	38	21	1
κ	10	53	16	53	10	41	16	12	11	48	20	19
λ	11	31	15	34	10	40	14	31	12	34	17	32
μ	14	2	14	2	12	46	17	48	12	45	14	45
ν	17	52	12	26	15	51	11	10	17	35	12	39
ξ	21	57	11	41	19	6	10	29	16	25	11	49

Tabula apparitionum & occultationum

♀

♂

Princip. signorū	Vesper.		Vesper.		Matut.		Matut.		Vesper.		Vesper.		Matut.		Matut.	
	ortus		occasus		ortus		occasus		ortus		occasus		ortus		occasus	
	G	M	G	M	G	M	G	M	G	M	G	M	G	M	G	M
γ	5	10	4	9	3	0	10	28	9	58	9	53	23	58	23	38
δ	5	5	4	16	6	16	9	40	10	4	10	15	22	15	22	19
ε	5	12	5	17	9	19	7	36	10	18	11	47	18	0	16	44
ζ	5	36	8	23	9	50	5	59	12	22	15	34	14	4	12	30
η	6	16	13	3	8	2	5	5	13	43	19	59	11	25	10	29
θ	7	22	18	2	6	38	4	54	18	1	23	13	10	21	9	59
ι	7	53	17	43	5	41	4	54	22	49	23	12	9	51	10	0
κ	8	20	13	47	5	28	4	55	20	1	22	1	9	44	10	19
λ	7	49	8	1	4	39	5	16	18	11	7	25	9	25	11	19
μ	6	55	4	8	2	42	6	35	10	54	12	10	9	36	14	5
ν	5	51	3	16	0	50	8	33	11	10	9	50	12	27	17	50
ξ	5	22	3	38	0	24	10	16	10	11	9	43	19	15	21	46

Ortus

Ortus Matutinus		Ortus Vespertinus	
Ab.	Ad.	Ab.	Ad.
180	223	1	137
180	248	1	112
Occasus Matutinus		Occasus Vespertinus	
224	360	138	180
249	360	153	180

Conclusio totius uoluminis. Cap. XL.

Sed his etiam o Syre mihi expo-
sitis fermeq; omnib. quæ ad hæc
tantarū rerum cōsiderationem
pertinent, breuiter (mea quidem
sententia) quantum ad hodiernū usq;
diem, aut ad inueniendū, aut ad emen-
dādum exquisitius, & tēpora confere-
bant & docēdi modus ad cōmoditatē
speculatiōis nō ad ostentationē accō-
modatus petebat pertractatis, idoneū
hic modum ac finem hæc est compositio
consecuta.

Vmbra Gnomonis in Meridiebus.

Paralleli.	Dies		Latitudo		Aequino-		Aestiu.		Hyemalis.		Climata		
	Prolixior				ctialis.								
	H	M	G	M	G	M	G	M	G	M			
1	12	0	0	0	0	0	26	30	26	30	Sub Aequatore		
2	12	15	4	15	4	25	21	20	32	0	Per Taprobanam		
3	12	30	8	25	8	50	16	50	37	54	Per Sinum Analitum		
4	12	45	12	30	13	20	12	0	44	10	Per Sinum Aduliticum		
5	13	0	16	27	17	45	7	45	51	0	1 Per Meroēm		
6	13	15	20	14	22	10	3	45	58	10	2 Per Napata		
7	13	30	23	51	26	30	0	0	65	50	Per Syenem		
8	13	45	27	40	31	50	3	30	74	10	3 Per Ptolemaidē in Thebat.		
9	14	0	30	22	35	12	6	50	83	15	4 Per Alexandriam		
10	14	15	33	18	39	30	10	0	93	5	Per mediam Phoenicem		
11	14	30	36	0	43	50	12	55	103	20	5 Per Rhodon		
12	14	45	38	35	47	50	15	20	114	55	Per Smyrnam		
13	15	0	40	36	52	10	18	30	127	50	6 Per Helleipontū uel Romā		
14	15	15	43	5	55	55	20	50	140	15	Per Massiliam seu Bizantium		
15	15	30	45	1	60	0	23	15	155	15	7 Per mediam Pontum		
16	15	45	46	51	63	55	25	30	171	35	Per Danubij fontem		
17	16	0	48	32	67	50	27	30	188	35	8 Per Boristhenis hostia		
18	16	15	50	15	72	10	29	45	208	20	9 Per mediā Paludē Meotida		
19	16	30	51	35	75	25	31	25	229	20	Per Australiora Britanię		
20	16	45	52	50	79	5	33	20	253	10	Per Rheni fluuij hostia		
21	17	0	54	1	82	35	34	55	279	10	Per Egressū Thanaidos flu.		
22	17	15	55	0	85	20	36	15	304	30	Per Brigantiū Britā. maioris		
23	17	30	56	0	88	50	37	20	335	15	Per mediā Britaniā maiorē		
24	17	45	57	0	92	25	39	20	372	40	Per Caturactoniū Britanię		
25	18	0	58	0	96	0	40	40	419	15	Per minoris Brit. australiora		
26	18	30	59	30	0	0	0	0	0	0	Per mediū Britanię minoris		
27	19	0	61	0	0	0	0	0	0	0	Per borealia Brita. minoris		
28	19	30	62	0	0	0	0	0	0	0	Per Ebudas insulas		
29	20	0	63	0	0	0	0	0	0	0	Per Tylem insulam		
30	21	0	64	30	0	0	0	0	0	0	Per Scythicas gentes		
31	22	0	65	30	0	0	0	0	0	0			
32	23	0	66	0	0	0	0	0	0	0			
33	24	0	66	10	0	0	0	0	0	0			
			67	15	1	Mensibus						L. Gaurici. Turbinis in morem Sol illic circinat omnes, Flectitur atq; illis nec cynosura locis, Arctophilaxq; iacet medio sub uertice semper, Ast finitorem Libra Ariesq; tenent.	
			69	30	2								
			73	20	3								
			78	20	4								
			84	0	5								
			90	0	6								
			Vmbra Gnomonis ad omnes partes circumuoluitur.									Tabula	

Liber XIII.

327

Tabula ad sciendum latitudines Regionum per horas diei proluxioris & econtrā.

Latitudo Regionis	Dies Proluxior		Latitudo Regionis	Dies Proluxior	
G	H	M	G	H	M
0	12	0	34	14	17
1	12	3	35	14	24
2	12	6	36	14	29
3	12	9	37	14	35
4	12	12	38	14	41
5	12	15	39	14	47
6	12	18	40	14	53
7	12	22	41	14	59
8	12	26	42	15	6
9	12	30	43	15	14
10	12	34	44	15	22
11	12	38	45	15	29
12	12	42	46	15	37
13	12	46	47	15	45
14	12	50	48	15	53
15	12	54	49	16	2
16	12	58	50	16	12
17	13	2	51	16	23
18	13	6	52	16	35
19	13	10	53	16	46
20	13	14	54	16	58
21	13	18	55	17	13
22	13	22	56	17	28
23	13	26	57	17	43
24	13	30	58	17	58
25	13	34	59	18	18
26	13	38	60	18	38
27	13	42	61	18	58
28	13	47	62	19	29
29	13	52	63	19	55
30	13	57	64	20	36
31	14	2	65	21	17
32	14	7	66	22	32
33	14	12	66	30	24
					0

Hic incipit mora ☉ supra ter-
ram excedere diem naturalem.

Horis

Horizontum descriptio.

	Prolixior		Altitudo		☉		♊	♋	♌	♍	♎	♏	♐
	Dies		Poli										
Climata	H	M	G	M	G	M	G	M	G	M	G	M	
Diameroës	1	13	0	16	27	24	57	21	26	12	10	0	0
Diasienes	2	13	30	23	50	26	15	22	32	12	46	0	0
Dialexandros	3	14	0	30	22	27	57	23	53	13	33	0	0
Diarhodos	4	14	30	36	0	30	0	25	30	14	29	0	0
Diaromes	5	15	0	40	56	32	22	27	38	15	32	0	0
Diaboristhenes	6	15	30	45	0	34	53	29	42	16	38	0	0
Diaripheos	7	16	0	48	32	37	38	31	56	17	47	0	0
Ex fine sexti libri.													

Eleuationes signorum

In ortu	In occasu
Subsolanus	Zephirus
Cecias	Yapix
Boreas	Tarsias
Eurus	Lyps
Euronothus	Libonothus

Gnomones non habent
umbram in meridiis,
quando ☉ utrinque distat à tro-
pico Aestiuale per has partes

Parallelis		Ad Australum		Ad Boream	
G	M	G	M	G	M
2	79	30	159	0	201
3	69	0	138	0	222
4	57	50	115	50	244
5	45	0	90	0	270
6	31	0	62	0	298

Si duplentur isti gradus
& M distantia à tropico
Aestiuale resultabit 2. numerus

Si huius 2. numeri
partes diducantur ex
360 resultabit 3.

Stellas

Gaurici additiones.

329

Stellas fixas Ptolemæi ad annum salutis
1530. redigere.

Si quispiam omnes stellas fixas Pto-
lemæi tempore obseruatas ad nostrā
hanc tempestatem seu maius annum
Christi 1530. redigere uoluerit, ipsa-
rum longitudinibus G. 19. M. 50. adijci-
at. Illicet & uoti post modo compos

erit, & quancq; Ptolemæus & Alfon-
sus non erraticarum stellarum latitu-
dines semper inuariabiles fore existi-
mauerint, Gauricana uranix ex borea
libus latitudinum partibus 25. sexage-
simas subduceret, australibus autem
exaggeraret. Quod docet exemplo
carta notata breui.

Ptolemæi tempore.						
	G	M		G	M	
Canis Maior primæ	17	20	Π	39	10	Austral.
Apollinis secundæ	23	20	Π	9	30	Boreal.
Herculis secundæ	26	40	Π	6	15	Boreal.
Regulus, Cor Ω primæ	2	30	Ω	0	10	Boreal.
Spica Virginis primæ	26	40	♊	2	0	Austral.
Antares secundæ & primæ	12	40	♊	4	0	Austral.
Anno salutis 1530.						
Canis maior primæ	7	30	♊	38	45	Austral.
Apollinis secundæ	13	10	♊	9	5	Boreal.
Herculis secundæ	16	30	♊	5	50	Boreal.
Regulus, Cor Ω primæ	22	16	Ω	0	15	Austral.
Spica primæ	16	30	♊	1	35	Austral.
Antares, id est, Cor Scorpij	2	30	♊	3	35	Austral.
Temporibus.						
Ptolemæi	Die		Nostræ		Die	
Martij	20		10		10	♊
Aprilis	20		10		10	♊
Maij	21		11		11	♊
Iunij	23		12		12	♊
Iulij	24		13		13	♊
Augusti	24		13		13	♊
Septembris	23		13		13	♊
Octobris	23		13		13	♊
Nouembris	22		12		12	♊
Decembris	21		11		11	♊
Ianuarij	20		10		10	♊
Februarij	18		8		8	♊
In principio	12		2		2	♊
Signorum			Gg		L. Gauricus	

L. Gauricus Neapol. Lectoribus felicitatem.

Animaduertas lector studiose apud magnum hunc Astronomum (me iudice) Mensium & Grecorum & Aegyptiorum nomina esse admodum perplexa atque confusa, ueluti parebit legentibus. Quod longa satis annorum 1400. intercapedine iam contigisse existimandum est, quum ex uarijs quidem exemplaribus totiens excepta sint, & facile librariorum inscitia perperā descripta. ¶ Nos autem, & si nullibi,

quantam in diuersarum nationū mensibus, controuersia inuenerimus, quandoquidem ne dum uarijs (uti par est) nominibus, sed ordine maximam faciunt diuersitatem, in presentia plerosque hinc inde non sine maximo labore repectos calcographo imprimendos tradidimus, ut posteris præcipuè ingeniosis inuestigandæ ueritatis occasionem præbeamus. Non etenim inuentis addere difficile est.

Romano-	Diocletiani	Aegyptiorum		Perfarum	Dies	Arabum	Dies
rum	Aegyptiorum	Nabonassari	Dies				
Septē.	Tuth	Tuth	30	Fordimech	30	30 Almuharaz	30
Octob.	Bala	Bala	61	Ardaimech	60	29 Saphar	59
Nouē.	Hetur	Acco	91	Cardaimech	90	30 Rabe 1 ^a	89
Decēb.	Heybich	Ayach	122	Zirmech	120	29 Rabe 1 ^a	118
Ianuar.	Toba	Sohbi	153	Mardai	150	30 Gemedi 1 ^a	148
Febru.	Amihur	Mayr	181	Sarembemech	180	29 Gemedi 2 ^a	177
Mart.	Barmaer	Phemamich	212	Maheramech	210	30 Rage	207
April.	Baraioda	Sarmorum	242	Ebenmech	240	29 Sahaben	236
Maius	Bixbuoch	Machor	273	Idramech	270	30 Romadam	266
Iunius	Zuba	Seusi	303	Dimech	300	29 Sauei	295
Iulius	Abili	Acticha	334	Behmemech	330	30 Dulchida	315
Augu.	Mazre	Mauzori	365	Azfirdamich	360	29 Dulcheya	354

Ex tabulis Alfonsi Regis Hispaniarum Serenissimi.

Romanorum	Hebraeorum	Dies	Babyloniorum	Chaldaeorum
			Hebraeorum	
September	Tifrim 1 ^a	30	Tifri	Tifri ☉
October	Tifrim 2 ^a	61	Marhesuam	Marhesuan
November	Remiz 1 ^a	91	Chisleu	Chisleph
December	Remiz 2 ^a	122	Teueth	Tebeth
Ianuarius	Sabath	153	Seuat	Scebarh
Februarius	Adar	181	Adar	
Martius	Nisan	212	Nisan	☉ ☽
Aprilis	Idar	242	Yiar	Iar
Maius	Haziram	273	Siuam	
Iunius	Tamus	303	Tamuz	Tamus
Iulius	Abh	334	Ab	Au
Augustus	Eyul	365	Elul	

Ex Chalonimo Hebreo
Moses

Menses.

331

¶ Moses in quinque veteris instrumen-
ti voluminibus nullā prorsus de men-
sibus Hebræorum fecerat mentionem,
ut peculiaribus appellarentur nomini-
bus, præter mensem primum, secundū,
tertium & sic de reliquis. ¶ Verū
Hebræi (populus duræ cervicis) assis-
dua 70. annorum captivitate admo-
dum conculcati, apud Babilonicam
urbem, supra dicta mensium nomina
mutuati fuerant à Babilonijs, quos
Chaldæos vocamus. ¶ Recutitorū
postmodum reliquæ iam tandem in
promissionis (ut asunt) terram reuer-
sa, iisdem (quibus in præsentia) Chal-
dæicis nominibus utebantur. ¶ Sunt
igitur miselli nedum propriis mensi-
um appellationibus orbiati, sed omni-
moda ditione atque imperio penitus

denudati. ¶ Apud ipsos tamen Tisri
mensis Babylonicus Anni sumpsit ini-
tium. Eo siquidem mense mundum fu-
isse creatū autumant. Nisan uero men-
sum Primus, est utriusque uerni temporis
exordium. Quod Chaldæici doctores
enuclearunt, ubi Moses loquitur de
celebratione Pascali. ¶ Claudius au-
tē noster alijs utitur vocabulis in Chal-
deorum mensibus utpote, Dñ. Apel-
lei. Metroi. Xanthici, quod sequens
edocet tabella. ¶ Et quanquam de
quinque tantummodo Atheniensium
mensibus uerba fecerit, per singulos
tamen Aegyptiacos menses, passim
usquequaque confusa atque perplexa
nosuit exempla, dum & Priscorum &
suas enarrat observationes.

Ex Ptolemæo.		
Aegyptiorum	Chaldæorum	Atheniensium
Epiphi		Sciophorion
Phaophi	Dñ	
Arhir	Apellei	Pianepsion
Chiac	Metroi	Posideon
Tybi		Elaphibolion
Mechir		Antheftionon
Phamenoth	Xanthici	

Menses.				
Romanorum	Græcorum	Achiuorum	Bithiniorum	Cypriorum
Januarius	Audyneos	Didimneos	Ireos	Aphrodisios
Februarius	Peritios	Peritios	Ermos	Apogonicos
Martius	Distros	Distros	Metroos Metroi	Alnicos
Aprilis	Xanthicos	Xanthicos	Dionisios	Iunios
Maius	Artemisios	Termisios	Hiraclios	Casarios
Iunius	Desias	Desios	Dios Dñ	Sebastos
Iulius	Panemos	Panemos	Bendigzos	Autocratoricos
Augustus	Loos	Loos	Stratigios	Diamarplexosios
September	Gorpizos	Gorpizos	Arios	Plethytatos
October	Hyperheretæos	Aegoceros	Periepios	Archiereus
November	Dios Dñ	Idrochoos	Aphrodisios	Esthios
December	Apelleos apille	Ischthis	Dimitrios	Romeos

Gg

Romanorum

Romanorum	Aegyptiorum	Atheniensium	Macedonum	Dionisi	Cappadocum
1 Ianuarius	Tybi	Possideon	Aegoceros ♂	Capricorniois	Tirix
2 Februarius	Mechir	Gamilion	(Hydrochoos ☿)	Aquarionis	Mata
3 Martius	Phamenoth	Anthestirion	Ichthys ✕	Piscionis	Xanthir
4 Aprilis	Pharmuthi	Elaphibolion	Crios ♀	Arietionis	Mithri
5 Maius	Pachon	Munichion	Taurus ♂	Tauronis	Apomenama
6 Iunius	Payni Pauni	Targilion	Didimi ♀	Geminionis	Arthra
7 Iulius	Epiphi	Sciophonion	Carcinos ☿	Cancronis	Tethusia
8 Augustus	Mesori	Ecatombeon	Leon ♀	Leonionis	Smonia
9 September	Thoth	Metagitnion	Parthenos ♀	Virginionis	Sonto
10 October	Phaothi phao	Boedromion	Zigos ☿	Libraonis	Artastin
11 Nouember	Athir (phi)	Pianepsion	Scorpios ♀	Scorpionis	Areotata
12 December	Choeac chiac	Memactirion	Toxotis ♂	Sagittarionis	

Ex Theodori Gazæ tractatu de mensibus.

Romanorum	Atheniensium
Ianuarius	Gamilion
Februarius	Elaphæbolion
Martius	Munichion
Aprilis	Targelion
Maius	Sciophorion
Iunius	Ecatombeon
Iulius	Metagitnion
Augustus	Boedromion
September	Memactirion
October	Pianepsion
Nouember	Anthesterion
December	Possideon

Verior opinio iudice Gaurico.

Aegyptiorum		Romanorum.	1530.
Alexandrinorum			
	D D	D G	⊙
Thoth	30 1	29 Augustus	15 ♀
Phaophi	60 1	28 September	15 ☿
Athir	90 1	28 October	15 ♀
Chiach	120 1	27 Nouember	15 ♂
Tybi	150 1	27 December	15 ♂
Mechir	180 1	26 Ianuarius	16 ☿
Phamenoth	210 1	25 Februarius	16 ✕
Pharmuti	240 1	27 Martius	16 ♀
Pachon	270 1	26 Aprilis	15 ♂
Pauni	300 1	26 Maius	14 ♀
Epiphi	300 1	25 Iunius	12 ☿
Mesori	361 1	25 Iulius	12 ♀
	Initium	Initium	

Procli

PROCLI DIADO-

chi hypotyposis astronomicarum

positionum, Georgio Valla Placentino interprete.

De motu planetarum

Cap. I.

M diuina, ut par est, prouidentia uniuersum administrari sapientes putarēt prius philosophi, diuinoque nutu regi cuncta cœlum suspiciedo, cum alia quidem astra fixa nec loco quoquam cedere, sed orbis suo ita cōuolui perpetuò, ut ratū & cōstantem eū haberent motū. Cōtrā uero alia pallantia & uaga in suis orbibus obseruarent, admirari & cōsiderare cœperunt, nefas rati in diuina prouidentia ullā esse incōstantiā, quādo cetera ordine tā conspicuo, tam ineffabili regi perspicierēt, ut omnem cōsiderationem superarent humanā, mentis uigore sublari, lumineq; diuino, cū animo plurimū laborarēt, adiuti sunt. (Adest siquidē, semperq; præsento nobis est immēsa diuina illa bonitas, si modo ipsi nobis non defuerimus, fauet benignissimē, nuncq; grauatē succurrit) quo ex animo omnem erroris caliginem excuterent, omnem ambiguitatem amouerent obtutus. Quæ autē ipsos ad dubitare cōpulerūt hæc fuere. Primum, quod agi uiderent tales, ut crederent in cœlo esse motus, quales intuerentur, quod aliquando quidē celerius, aliquando uero tardius moueri uideant Sol Luna, ceteriq; planetæ, ac euidentem atq; perspicuā esse huiusmodi inæqualitatē. Quaternas orbis signorum partes, easdemq; inter se æquales inuicem, nec tamen eas partes æquali tēpore transire planetas. Secundo loco mirabantur Lunā, reliquosq; planetas, modo in septentrionē, modo in austrū pergere uarijs inter se motib. Solem uero sub uno semper puncto tropicis applicare, aliorū ē diuerso plurimam intuentes distantia, secum quidnam id esset inspiciebāt, & quousq; tenderent, quod intra maximā ferrent distantiā puncti utriusq; tropici. Tercio ad hæc indaganda eos erexit, quod quinq; planetas non in longitudinē ac latitudinem modo inæqualiter ferri intuebantur, uerum etiam addendo & auferēdo, & inter hæc stationes fieri. Nam uidentur aliquādo ad ortum moueri, mox in austrum ferri, aliquando, quod planē admirandum fuit, cum in principio sint

motu cōsidere atq; cōmorari, & cū eandem & ibidē cōuersionem semper suā peragant retrorsum ire, ac ut iam dici solitum est repedare. Hæc igit per sese digna quæstione inspectionū sublimiū studiosis esse prorsus uisa sunt. Ac quoniā hæc neq; Solem, neq; Lunam facere animaduertunt, sed solos quinq; planetas, quidnam id esset causæ magnopere quærendum, indagandumq; esse duxerunt. Quarto quod horū quinq; planetarum alij quidem omni distantia ab ipso Sole distent diametro, aliquādo triquetra figura, & quadrata quādoq; modo sexāgula, hoc nāq; [** In græco est, ὡς περ τὰ ἀστέρια, καὶ τὸν διὰ καὶ τὸν κρόνον, diuersior series*] faciunt Saturnus, Iupiter, Mars. Alij autem circa Solem moueant, modo Solem cōprehendentes, modo à Sole cōprehensi Venus & Mercurius, qui nequidem sexāgula unquā figura à Sole distant. Parum ergo quid dicat attendit Plinius, cū inquit: Vmbra terræ neq; excedere Lunæ latitudinem, quoniā nullum aliud sydus eodem modo obscuretur, quo nam modo Mercurius aut Venus potest quæso obseruari ab umbra terræ, si ad diametrum & ne quidem ad sexāgulam cum Sole ueniunt figuram? Secedit autē à Sole longius Venus, minus Mercurius, quare & hæc differētia indagatione egere uisa est, et utrūq; sydus bis perpetuò uespertinam, aut orientalem fulsionem, seu emersionem nō facere, sed uespertinos apparentes Soli coniunctos orientales apparere, ac rursus uespertinos Solem comprehendere, idq; ita tametsi falsum esse quādoq; uisum est, quemadmodum ab eis scriptum est, qui de admirandis prodidere fulsionibus. Quinto aliquando quidem maiora uideri huiusmodi astra, aliquādo autem minora, prout fastigiosē, sublimiterq; aut in imo, humiliterq; inuecta fuerint, & aliquādo quidē propinqua nobis, aliquando longinqua fuerint. Nam Mars sæpe nihil ab Ioue abesse uidet, & Mercurius à Venere, discernitq; duntaxat coloribus, cū etiam Lunæ in perfectis solaribus eclipsibus quædam [** In Græco est, ὡς φασὶν ὅτι, Luna nam occultari.*] cernantur differentia, nam to

Hh tus

tus obtegi Sol conspectui uidet nostro, ali quando tanquam in medio duorum centro rum tempore, & oculi per rectam factorū li neā, quæ intra Solis ambitū spectetur. Nec dubiū quin id quoq; sit nobis cōiectura, eō Luna propinquiorum nobis fieri, longio remq; eadē siquidē uisui semper obijcitur magnitudo, at nō uideri distantia eandem obiectā. Sexto insuper easdē stellas proxi mē Solē facere emerfiones, fulsionesq; ali quādo plurimū distantes, nec apparere. Fa cimus itaq; ipsi Venerē, quæ cursu Soli par est, ortū facere matutinū multis alijs distan tem partibus, eā non cernimus, utpote quæ sub ipso est Sole. Hoc sanē tantū curæ qui busdam ingessit, ut eius uisum memorabi le fuerit de cœlestium corporū obseruatio nibus scribendo, his totos libros dare, quæ de Veneris admirandis dici possunt fulxio nibus. Septimo loco ordinem planetarū, quē inter se habeāt quæsiuere, Lūnā quidē terræ esse longē proximā quando tempus obuolutionis ipsius in longitudinē omniū minimum sit ac quod subtercurrere perspi ciatur, & Solem, & reliquos. Satis cōsequi cōiectura posse uidebat ultimam esse, & su pra eam Mercuriū & Venerē, tresq; alios, qui ad diametrū Solis ueniūt, ut supremus quidem uoluatur Saturnus, eorum infimus Mars, medius sit Iupiter, idque celeritates, tarditatesq; cōversionum uident significare. Solis autē & Mercurij & Veneris æqua les esse cursus intuemur, & tamen quādoq; antecedentes Solē, quādoq; cōsequentes, quare fieri etiā dubiū, cuiusmodi ordinem inter se inuicem habere uideātur ad terrā, uniuersiq; centrū, id mirum et questione di gnum, uidebat. Octauo quod signiferi or bis perpetuō eadē pūcta nō sint eandē po sitionē prætendentia, sed ferē circūferri tro piciis punctis non astipulari apparentijs ra tiocinādo fieri inuentionem. Ceterū Solem amplē spectari, et anteq; ad limitē boreū ue niat in austrum secedere, & antequā ad au stralē sese partē recipiat in boreā pperare. Quædā supputationib; inueniri indubita ta omni circulo deficiente. Quædā in Solis obseruationib; iam dictos secessus facien tis. Id namq; unoquoq; anno fieri perspi ci mus. A in quā tropicis in diuersam fieri par tem, ortumq; facere tanquam cōsidentem. Nono receptum sit in primis stellas neuti quā uagas iure non errātes dici, esseq; in spectionemq; admittere non solertē otio sioremq; uerū in totū omnes obseruatio

nibus deprehendi, quæ de uniuersi habent polo maiores ac minores admittere distan tias, uideriq; locum aliquādo alium capere tanq; ipse quoq; moueātur, uelut errātes & uagæ, quas uoce græca planetas appella mus. At circa alium aliquem locū nō utiq; uniuersi polum. Quare quærendū necessa riū fuit quo nam pacto moueatur, & quæ nam demum sit ea ipsarū cōuersio, & quan diu in ea sint, & ubi ac qualis earū polus. Decimo, ac ultimo loco circa omnia quæ dicta intentiones fixis in cœlum oculis ar gutē contemplari singula cognoscendi cu piditate allecti eclypses primo Solis ac Lu ne, earumq; inter se rationes sibi cōsideran das esse duxerunt, magnitudine, progres suq; conuersiones, declinationes esse susci piendas, & eclipticorum locorum motus. Res sanē admirāda intellectu quo pacto ne que eodē in loco eclypsis, neq; sine ordine fiant, & ubi cōprehendantur, at religatis in præcedentia semper eclipticorū punctorū signis efficiantur. Hæc & huiusmodi alia sunt, quæ primos cœlum suspicere & inda gare diuina lumen exhibēte prouidentia, cuiusmodi ea essent compulerūt, maluerūt namq; (præstātius ut est id arbitrati) illa & spectare & scrutari quā fixis in terrā ocu lis moribunda, caducaq; & illis cœlestibus obnoxia contemplari, ac pariter admirari, posteros quoq; scriptis suis ad eorū inspec tionē prouocandos esse censuerūt, ne tam operosē spectarem, aut ista narrari audi remus. Ut autē pia Procli sententia, uerius, iustiusq; dicatur Deo, (a quo bona omnia) nobis cōferente hæc concedi existimanda sunt. Presertim cū circa huiusmodi hypo theses plures discordes fuisse uideam⁹ q̄ ea tractare aggressi sunt, neq; eisdem innixos esse rationibus, neque eorundem authores omnes, quō itidem ab eisdem colligantur omnia. Nō enim unī cuncta tribuenda esse diuina putauit prouidentia, sed alijs alia, quō aliquo munere peculiari omnes a se cōten tos dimitteret. Clarissimi ergo olim Pytha gorei (ut memoriæ quidā scriptis prodide runt) eccentricorū & epicyclorum primi ra tiones inuenere quippe cunctis alijs simpli ciores uideātur, prouocāturq; eis Pythago ram quæsisse, utpote ex minimis ac simpli cissimis, quæ in quæstione forent uolentem ostendere. Quocirca satius est has diuinis corporib; proprietates, q̄ motus attribue re contrarios, & petinde nos q̄ hæc seque mur principia, & quæ de his educta prin cipijs

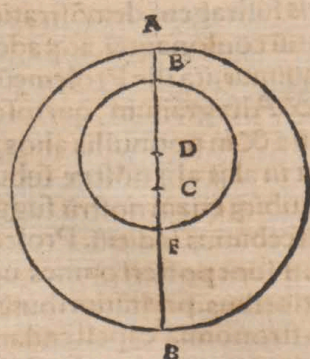
cipijs nostris suffragantē demonstrationibus ad apparentiū consonantiā, atq; adeo Proclum, ut sequimur, ita ille Ptolemē, quem nos quoq; & Alfagranum, qui ipse quoq; Ptolemē, ita & in nonnullis alios, ut unā omnes sicut in alijs alijs nostrā subueniant institutioni ubiq; etiam nostrū suggerente Deo ammiscēbimus iudiciū. Ptolemē potissimū secuti sunt posteri omnes uestigia, quod euidētioribus, pręstātoribusq; illum Deus ad Astronomiā capeffendam pręceptis obarmarit, ut eo duce facile assequi queas, quę antea magna egebāt uigilātia. His ergo adhibitis principijs argumētisq; occupatis inæqualitatis apparentias duxerunt inueniendas cōmuni illa notione immobili permanente, ut receptum sit diuina moueri oportere corpora motu ordinario atq; cōposito, minimeq; dissoluto, longeq; ea ā mortali abesse imbecillitate aquā quā iure ordinis expertia sunt omnia.

Illud nimirū primō occupabimus, planetas omnes moueri nō circulatim, neq; circa uniuersū polū, nec enim parallelōs ferūtur circulos ob equinoctialem circulū, neq; indicātur paralleli circuli omnes uni poli, ut nouo utar uerbo, quod in toto hoc opere mihi saepe faciendū est. Verū obliquē feruntur ob hunc, aliosq; parallelōs orbes, quos intra suā admittunt latitudinem, non igitur cōuersiones circa ipsum uniuersū polū faciunt, neq; circa unum modō omnes tametsi nō ad uniuersū polū, neq; enim boreus omniū terminus, neq; itidē australis, sed alijs quidē plus, alijs uerō minus in utranque procedūt partem, & perinde per hos līmites singuli suū obliquū describunt circulū ad parallelōs. Proinde cū differant poli, descriptos ab ipsis orbes magis ac minus obliquari necesse est, & perinde aliorū quīdem polos plus abesse parallelorum polo, aliorū aut minus necesse est, magis quidem plus obliquatorum, & quorum minor obliquitas, ij etiā minus distāt. Illud aut omniū cōmune est cuiuslibet obliquitatis polum tantum abesse ā polo parallelorū quātum boreus līmes ipsius maximus parallelorū maximū, quare si noris boreum lītem maximum obliquitatis quō Luna mouet, describasq; per duo pūcta huius & poli parallelorum maximū circulum, erit is rectus ad maximum parallelorū, quod per ipsius polos descriptus sit. Cape tibi in ipso partem quartā ambitus, ut puncti magis in boream q; sit līmes boreus, ut diximus, obliquita-

tis circuli Lune, ita sanē æqualem habes, ut cernis, eam quę est ex polo parallelorū ad maximum. Cōmuni autē ablata, quę inter boreum est terminum Lunę obliquum polumq; parallelorū binorum polorum mediam inuenies æqualem ā septētrionali Lunę termino ad maximū parallelorū, ita & in signifero Solis omnino. Demonstratum siquidem est ipforū mediū poli signiferi, & poli uniuersitatis æqualem esse inter estiuū tropicum & æquinoctialem descripto meridiano per mundi polum & punctum æstiuum, quatenus cōtactus est, signiferi et tropici, sumptaq; parte quarta ad septētrionalia puncti æstiuī, manifestū sanē est ut prorsus quarta pars ex polo sit signiferi, quoniā meridianus secans ad rectos angulos tropicum utpote unum parallelorū, quibus describitur per polos, et signiferū attingentē ipsum ad rectos angulos secat per descriptum amborum cōtactus, quemadmodū Theodosius in secūdo sphaericon demonstrauit. Eadem hęc igit & reliquas memorabimus stellas, quos fines capiant obliquitatum et per hos, ac per poli parallelōs describendo meridianos, perq; septētrionalia līmitū parallelōs, & circa eundem polum cum æstiuo tropico quartas partes cuiuslibet obliqui circuli, atq; ita polum inuenientes etiam ostendemus æquē ipsum distantem ā polo parallelorū, & boreū eiusdem lītem maximū parallelorum. hoc controuersia caret, quōd cū sint alijs atq; alijs septētrionales līmites p obliquitatē plus ac minus inflectuntur, poli q; differunt alijs plus alijs minus, ā polo parallelorū distantes. Solem itaq; & Lunā, reliquasq; stellas erraticas necesse est cū moueri cōtrario mundi motu appareant, aut motum quendam suū efficere in circulis homocentris, aut in uniuersitati minimē homocentris. Id autem est aut cētrum esse circulorū, in quibus mouent suis motibus terram, nosq; utpote ab huius cētro spectare horū trāsitus syderum, aut illorum cētrū terrā non esse, neq; uisus nostros undiq; æquē distare ā circulorū globorumq; ambitu, in quibus deferunt, at si in homocētris ipsi mūdo mouentur, & æqualiter mouent, id namq; diuinis tributū corporibus est, exploratum fuerit ambitus conficere ipsos omnes æquē celesres, nō per suos orbes modō, sed ad uniuersū obuolutionē, æqualiaq; interualla transire in tēporibus apparebūt æqualibus, nam homocentrorū circulorū, quę inter rectas

lineas assumptæ sunt partes à cētro produ-
ctæ eandem habent ad uniuersos circulos,
quorum sunt partes rationem. Videtur au-
tem celeritate inequali signiferi transire se-
ctiones, & alias quidem celerius, alias ue-
ro tardius, & medios progressus facientes
motuum uidentur celerrimorum & tardissi-
morum esse, ergo nō per homocentros si-
gnifero orbis ferunt, si cum sit æqualis eo-
rum motus spectatur inæqualis, quod cele-
rius ac tardius alias atq; alias signiferi par-
tes transmittat motus. Quod si non homo-
centris feruntur cum uniuerso orbibus, or-
bes per quos mouentur alia habere centra,
q̃ terræ necesse est, quā centri, punctiq;
locum ad uniuersum habere ratio conuin-
cit, ex eo quod nos in eius superficie dimi-
diū signiferi orbis supra terrā spectamus,
utpote è centro coelum spectantes, neq; ui-
sus nostros æquē semp ab astris distare cer-
nimus, sed ea aliquādo remotiora ab terra
spectari, nobisq; uideri aliquando propin-
quiora. In medio itaq; terra posita, cumq;
neque magis sursum surgat, neque magis
dehiscat infernē, neque etiam ualles aut
montes habita ratione magnitudinis mo-
menti sunt alicuius, at ea astra in causa esse
planē dicenda sunt, quod in suis orbibus
modo remotiora modo propinquiora or-
bibus insideant, cum nos tamen loco nō di-
scedamus abscissus illorum à nobis par nō
est. Quādo igitur ad signiferū cētri locuta
terra obtinet, par est ut planetæ aut non in
homocētris, aut non æquali motu ferantur,
quod diuinis utiq; indignū fuerit attribue-
re corporib. quare ad hāc inæqualitatis ap-
parentiā ueteres mathematici cōuersi sunt
indagādā, est siquidem hoc astronomiæ
principiū, ut cuiusuis scientiæ, suum oportet
nimirum principiū fixum manere, esseq;
stabile, aut eō uacillante quærendū non est
quāobrem inæquales appareant astrorum
motus, manente nempe eodem modo sem-
per in medio terra, apparent à terra stellæ
sublimes, & modo humiles, et in terrā pro-
na urbibus modo in sublime illas attollen-
tibus à terra, modo cōtrā. Cogitatioē itaq;
cōsideret orbis *AB* sit, quā circa centrū *C*
intra hūc ipsum aliū, qui non sit homocen-
trus *EF*, sitq; huius centrū *D*, dictaq; re-
cta quæpiā linea per centra, sitq; *A E F B* in
qua sint *D C* centra, non dubiū igitur his
ita habentibus quin mota per *E F* orbē stel-
la cum ad *E* uenerit à terra remotior appa-
reat. Cum aut ad *F* terræ uicinior propius

orbibus

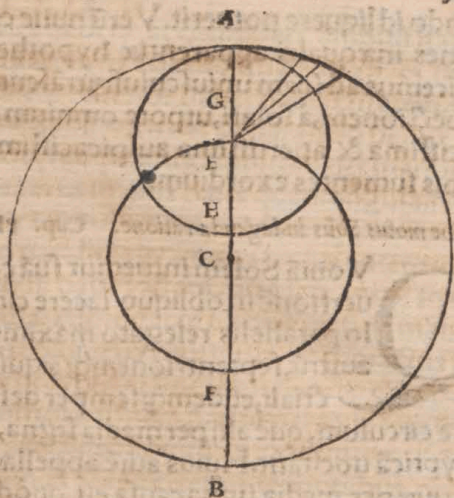

liquidē ipsi *C* est *F* ut *E* remotius, quoniam
centrum ipsius *E F* est in *E D* nō autem in
C F recta linea. Quod si *C* modo superna,
modo inferna petat nihil impediret ob ter-
ram uideri remotiores, & propinquiores.
At quoniam manet *C*, eundem semper ob-
tinens locum ipsa stella abeat lōgius, acce-
datq; propius necesse est in *C* constitutis.
Hoc primum propositū est fixum astrono-
mis, quo centrorū orbium circumuolutorū
æqualitatē custodiāt stellas non moueri in
homocentris mūdo orbibus, ut cum æqua-
liter in suis orbibus inæqualiter pergere ui-
deatur per signiferi circuli interualla. Duo-
rum namq; orbium non homocentrorum
à centro interioris circuli productæ rectæ
lineæ ad exteriorem circulum neutiquam
similes interiores sectiones erunt, ut suprā
est demonstratū, exterioribus. Sint nāq; rur-
sus nō homocentri orbis *AB* circa centrū
C & *E F* circa centrū *D* & producantur
ab *D*, *D H*, *D G*, *D L*, *D K* quæ æquales

inter se inuicē auferant quod intra ipsas sit,
asserō tamen nō esse æqualem *H G* ipsi *L K*,
nam si æquales & ipsæ cōiungantur *C H*, *C*
G, *C L*, *C K*, & æquales erūt subtēsi ipsis ad
C angulū, nam cētrū ipsius *AB* est *C*, sicut
ergo qui sub *H D G* ad eum qui est sub *H G*,
qui sub *L D K* ad eum, qui sub *L C K* quod
fieri nullo modo potest, minor siquidē quā
sub *H C G*, atqui maior est, qui sub *L C K*, eo
qui sub

qui sub LDK , non ergo similes sunt inter se inuicem HG & KL . Cum ergo stella in EF mota fuerit, & quales mouerit ablatas earum, quæ sunt AD centro productæ ad E & F orbem nō æqualiter moueri uidebit in A & B , sed minus quidē in HG , magis autē in KL in tēpore ergo æquali min⁹ quidē moueri uidebunt, cū lōgē a terra mouebunt. Plus autē cū proximē terrā atquē remotū a terra fuit E , & propinquē terræ F . Quod si ita, nō dubiū quin æqualiter moueri uideat in tēporibus inæqualib. Quod si æqualibus temporibus inæqualiter mouentur, & circa terra remotionē longiori tempore circa propinquiorē terræ locū minori æquales sectiones ipsius AB circuli trāsit, ergo æqualiter circa EF circulum delata stella æquales per partes æqualibus temporibus uidebit, hoc enim erat æquale inæqualiter, porro in AB mouebitur, & inæqualia spacia in temporibus inæqualibus, & maiori quidē ubi in spacio a terra remotissimo, minimo autē in uicinissimo, medio porro in medijs tēporibus pluribus. Est igitur eccentricum etiam hoc modo capere, ut mūdi centrum circumeat. Est etiam ut homocentrum ipsi uniuersitati, circulū facias capiendo eccentricū, qui moueatur in homocentro, ut suū habeat cētrum, in illius circumferentia homocentri, circaq; eam circumferentiam æqualiter moueat. Stella uerō in ipso & circa ipsum, quæ aliquando sit in eius partib. propinquis centro ipsius homocentri. Aliquando autē in lōginquis, circulumq; facias in circumferentia homocentri moueri æqualiter, nec nō stellam in ipso æqualiter, eoque modo ad centrū homocentri inæqualiter uidebit per interualla exterioris circuli moueri, considerentur namq; homocentri quidē ab EF circa C centrū, orbiculus autē quispiā circa EF qui GH moueatur habens in ipso centrū, sitq; in ipso delata æqualiter & GH in EF . Manifestū igitur quod cū fuerit in G longissimē distabit AC , at cū in H ppinquissima erit, ac circa interiecta ac medias his cursus distātiā medias habebit positiōes, quare si sumamus nobis AC cētro GH producendo ad A & B orbem rectas lineas auferētes ipsius GH productæ æquales nō auferent ipsius AB , sed minima quidē plurimū aberit AC , maxima autē minimū, nam idē est demonstrationis modus. Eccētro igitur C circa EF homocentrum ipsi AB æqualiter moto, stellāq; æquē in GH transeunte, & æqualib. temporibus

inæqualis apparebit motus in AB eis qui sunt ab C spectantes. Duobus ergo modis sumpro eccentrico, necessarioq; duobus modis tantū, aut enim comprehendit centrum uniuersi eccentricum stellæ, in quo mouetur, aut eleuata est ab ipso, aut ipsum attingit, hoc autē impossibile, nam nunq; stellæ uidet quicquā terrā attingere. Duobus ergo inquam modis eccentrico dato intelligi possunt ambæ assumptiones custodire æquale stellarū motū esse, at inæqualem uisionem, uocetur sanē propriē eccentricus cū habuerit etiam uniuersitatis centrū intus, uelut in proxima descriptione. Propriē autē epicyclus cū circa alium mouetur orbem suū habens in illo centrum, uel epicyclus in illo deferetur, uel ille circa ipsum agitur sese circa suū mouēdo centrū. Causa autē in his ambas hypotheses fuit astronomis admittendi, quæ possunt huiusmodi demonstrare inæqualitatē, quod prospectus, obruitusq; noster his egeret ambabus, nam in Sole eccentricus sufficit, ut apparentia per sese cōferuer, & epicyclus separatis, qui in homocentuo deferat. At in alijs stellis illis ambob. opus est. Quare & quidā mathematici uno uerbo eccentrico epicyclū solent appellare huiusmodi hypothēsim, utpote eccentrico epicyclum moueri proponentes, manifestū uideri potest qd simplicior sit Solis motus iuxta huiusmodi hypotheses, quemadmodū etiā Lunæ tæti Sole uariatio est, quod his ambobus egeat, & eccentrico, & epicyclo, alijs tamen stellis est simplicior. Hos sanē orbis inuenimus ex nō errantiū sphaera, ad ipsarum hypothēsim inueniendam egere, quæ mouet [* Græcus ὁς φάσι.] iuxta Ptolemaicam sententiā centrum annis parte una, qua hypothēsi Luna non eger, ac progrediendo

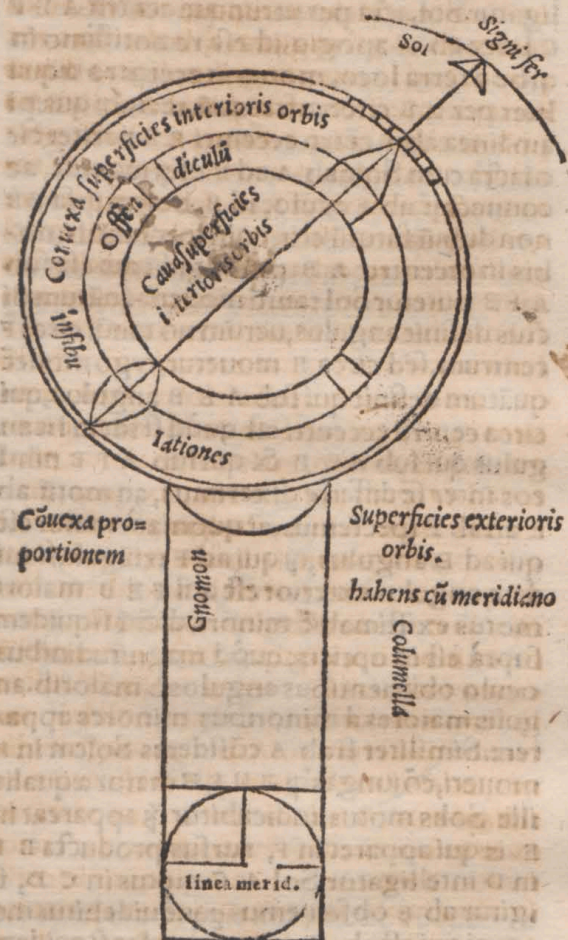
diendo id liquere potuerit. Verū nunc communes inæqualis apparentiæ hypothesen indicemus ad suam uniuscuiusque trāseundo inspectionem, à solari, utpote omnium simplicissima & apertissima auspicacissimum nobis sumentes exordium.

De motus Solis indaganda ratione. Cap. II.

Quoniam Solem intuemur suā conuersionē in obliquo facere circulo parallelis relegato maximē in austrū, septentrionemque æquinoctiali, eūdemque semper describere circulum, quē alij per media signa, alij eclipticā uocitant. Huius autē appellatio nis quæ per media signa causa est, quod alij planetæ infra, uel supra ipsum cōuersiones in penumero faciāt obliquas, cum Sol uno eodemque modo semper procedat medium alarū aliorū obtinēs obliquitatis intra extraque ipsum secedentes quando uarij apparent ipsorum motus. Cum igitur sensu hæc nobis perspicua sint, expedit primò limitem septentrionalem, australemque capere orbis ipsius Solis quo deprehendamus quantū uterque à maximo parallelorū absit, ut procliusus quātum distent poli à solari obliquitate et parallelis cognoscamus. Idē namque horū est interuallum iam dictorum terminorū ad maximū parallelorū, ut prius est cōmemoratum, quā aliquid traderemus. Ad hæc itaque comprehendenda quoniam sensu uolumus orbis boreū & austrinū accipere eiusmodi extractum est instrumentum, ut infinita nobis non possit quæstio oboriri. Extruat itaque orbis æreus magnitudine mediocris ne sua uasta magnitudine sit motu difficilis, & ne exiguitate ad sectiones admittendas minus aptus sit, & perinde ut dictum est sit mediocris habens diametrum, haudquaquam minorem dimidiæ ulnæ magnitudine, ut sit sectionū ex centro fermē sexaginta, talium sit crassitudo ipsius quatuor, latitudo autē duarū & dimidiæ. Nec te prætereat quid latitudinem, quid crassitudinē uocari. Existat itaque orbis suo ambitu non circumductim factus, atque orbiculariter, sed eo modo ut exteriorē superficiem terminam habeat ad angulos connexos utrinque planis. Similiter etiā interiorē, ac itaque accuratē torquetur, ut quadrangulas habeat declinationes, hoc est, rectas interioris, exteriorisque ambitus ad tempora ac maxillas, ita nempe polito orbe, orbis ipsius crassitudinem uoco, quæ est à cōuexa ad cōcauam

superficiem interuallum, quantū cōtinent plana in utraque harū duarū superficierū. Latitudinem uero utriusque interuallum, quod est inter duo plana, nō dubium igitur quin oporteat ab ea, quæ est ex centro ad exteriorē usque superficiem sectionē esse 60. eam uero quæ est ex centro ad cōcauam usque interiorē earūdem quinquaginta sex, ac ad cōuexam usque sexaginta. Ab alterutro autē planorū ad alterum ad rectas lineas duarū earundem sectionum & dimidiæ. Hunc ita politū orbem, ad normamque ac libellā per actum diuidemus, porro in trecentas & sexaginta partes inter se inuicem equales, æqualiaque interualla per utrumque planū, quod crassitudinē uocabamus, & in quæcunque his minora fieri potuerit, ut singula segmenta subdividantur in sexaginta, quod nō modò habeamus eius per partes sectionē, sed etiā minus parte in scrupula saltē prima. Enim uero examinationem ex diuisione habebimus cognitionem, quandoquidē non prorsus ad integros partium limites, quos quærimus peruenit distantia, quæ est ad maximam parallelorum, sed ad scrupula descendit, ut intra partes scrupula describant. Secus hoc modo orbis usum meridiani nobis exhibebit, ex quo quærimus interiectū capere interuallū septentrionalis, & australis termini solaris obliquitatis post hūc orbiculum alterum tornabimus magnitudine quidem tantum, ut possit in cōcauo meridiani eius cōuexum apte accommodari, & intra ipsum circūagi ex ea ne excidat concinitate, illo autem habente quatuor in crassitudine qualia segmenta erant sexaginta ex centro, ut diximus, ipse duo habeat et dimidiū eorūdem in sua crassitudine & latitudine utique amborum æquali existente, ut tempora ac maxillæ orbium in uno sint plano, quo planum meridiani non uacillet, qui circumcurrens intus orbis sine impedimento ad septentrionē & ad meridiē sub illo cōuoluatur. Huic autē interiori orbi fixuras apposuerimus rectas ad illum in utraque eius partes quod uertat, uel in orientalem, uel in occidentalem signatā partem indifferens certē meridiani sensui est latitudo, uerū fixuræ, nodique & infibulationes sint ex lamina ærea ad parallelogramum rectangulum, habeatque diaugion, hoc est, in quod & unde lux irrūpat, emergatque, idque sit in medio tanquam in ipsis diagoniorū cōgressus. Horū autem utroque fiat triangula, quæ sint ad rectos angulos ipsis parallelogramis, ut ipsorum

A diagram illustrating the Moon's phases and orbit. It features two concentric circles. The outer circle is labeled "Cornexa superficies interioris orbis" (inner surface of the outer sphere) and "lunationes" (lunar phases). The inner circle is labeled "Cornexa superficies interioris orbis" (inner surface of the inner sphere) and "lunationes". A line labeled "Sol" (Sun) points towards the right. A line labeled "Signifer" (Signifier) points towards the right. A line labeled "Offen" (Opening) points towards the left. A line labeled "dicula" (Dicle) points towards the left. A line labeled "causa superficies interioris orbis" (cause of the inner surface of the sphere) points towards the left. A line labeled "influi" (Inflow) points towards the left. A line labeled "lunationes" points towards the left.

super eadat in crassitudinem exterioris orbis, ut circūactio interiore, consistente autē obnixē exteriorē extrema triangulorū partes indicēt, in quas defecta est exterioris orbis crassitudo, transpectu autem nobis effecto per parallelogramma, rectisq; stantibus, & perculis inuicem per diametrū, circulum horum orbium ita construatur, bina fiant offendicula, & in utraq; parte crassitudinis maioris circuli figant, ut sese extendant in minoris crassitudinem, secumq; cohibeant ipsum quo minus ex causa maioris superficiei elabatur, uerūtamen ita ne cohibeat ipsius circūductionem, ita nimirū cōpactus orbibus fiat columella basim pensiculatim habens quadratū, lōgītudo sit mediocris, ut octo digitorū. In superiore autē parte ubi

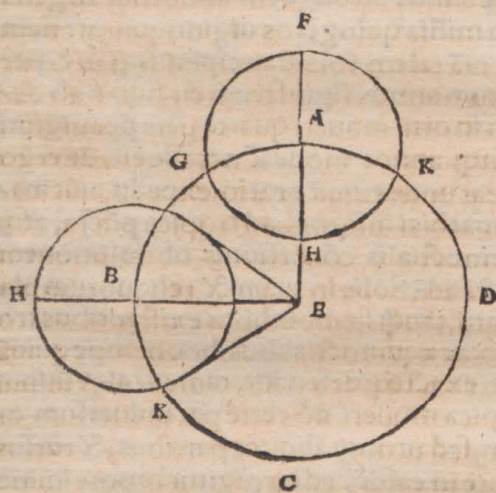
orbes debent accommodari, ambitū habeat
fistularem in cōcauo quadratum, & talem
qualem exterior habet orbis effigiem. Co-
lumella aut extruat in parallelo plano ho-
rizōti, sumptumq; ambitum per meridianā
lineam ut sit eius basis quadrangula, hæc li-
nea ex amissim bifariā secet quadratum in
duo parallelogrāma, circulus autem meri-
dianus habēs alterū intra sese aptet in eius
fistula, cōpingatq; obnixē, ut hoc manen-
te in columella, qui intus circumactus sub
ipsa prospectū sine impedimēto exhibeat,
& annotationem partiū per extrema trian-
gulorum deductorū ad exteriorem usq; cir-
culum, & suis extremis sectionibus, quæ in
crassitudine illius cōsistentium. Admittit
igit parallelū planū ipsi horizōti supposi-
tis hinc & illinc, quibusdā ut tabula posita
in qua tabula collocare conveniat, quō in
nullā dependeat, produceretq; partē. Idq; si-
dem faciet si aqua infusa ibi sistat de nulla
effluens parte, tanquam sit concava. Meri-
diana autem linea hoc sanē modo capiatur
gnomone recto stare in hac tabula, orbeq;
descripto circa radicem gnomonis, tanquā
circa centrum obseruantibus nobis, quan-
doq; autem meridiem extremū umbrę gno-
monis, an in orbem cadat capiēdo pūctum
accuratē, rursus quādoq; post meridiem ca-
piendo identidem punctū etiam per appo-
sitionem emendatæ regulæ cōnectendore-
ctā lineam à puncto ante meridiem sum-
pto ad id quod post meridiem sumptū est,
hancq; rectā lineam secando bifariā, &
eiusdē regulæ appositione ad centrum cir-
culi A bifariā facta sectione rectā lineam
ducendo & producēdo ad circumferentiā
usq; hæc tibi erit linea meridiana ubique co-
gnominata, quoniam in meridiēbus um-
bræ, quæ à gnomonibus fiunt in ipsam ca-
dunt. Expediit igitur columellā in ipsa col-
locare iuxta basis quam diximus sectionē,
ponēdoq; considerare, quando cavitās to-
ta circuli interioris umbratur, idq; cū erit
putes esse meridiem, Solemq; esse in pla-
no meridiani, atque ita reliquum proferen-
do eum qui intus est circulū spectes quādo
per utroq; p̄spectus radius cadat, & quan-
doq; hoc fuerit spectari debet extremū
trianguli, quod magis meridiem spectet in
qua fuerit parte, & notari pars illa, uel scru-
pulum debet. Si hoc fecerimus Sole exi-
stēte circa finem [* Græcus Sagittarij non habet,
sed putatur mendosum ideo.] Sagittarij, & po-
stremum signi obtinente, ac similiter circa

finem [* Ptol. habet, $\Delta \delta \nu \mu \omega \rho$, Geminorū.] parallelorum, sumptimusque partes custoditas sub extremis triangulorum, quibus uisus sumus gnomonijs in meridiāo circulo, habebimus quanta sit latitudo Solis obliquitatis, horūque dimidias sumēdo inueniemus, quantum uterque tropicorū a maximo parallelorū distabit, id quod erat propositū, ex quo sanē liquet mediā circūferētiā esse in promptu positā, polumque parallelorū & obliqui orbis eclipticā. Hoc nempe pacto per instrumentū circūferētiā mediā inter iam dictos polos deprehēsa est partiū uiginti triū esse, & primorū scrupulorum quinquaginta & unius, secundorū autem uiginti, nec dubiū quin sit ea ferē lateris pentecagoni in maximū descripti circulum. Latitudo igitur tanta esse obliquitatis memorata sit. Duplicando namque hasce partes et scrupula prima, ac secunda omnino habebimus omnē solaris orbis obliquitatē per polos descripti inter puncta duorū tropicorū suscepta circumferentia, nam huius interuallū totā definit signiferi obliquitatē. At quoniam sicut saepe iam diximus, & Sol, & alij planetæ demonstrantur, tametsi æqualiter mouent, non tamen in homocētris ipsi uniuersitati moueri manifestū est, non dubiū est quin Solis eccentricum oporteat admittere, & eius a terra longinquissimā distantiam, & terræ proximam, & aliquādo celerius, quā uerum sit, moueri uideat, aliquādo tardius, at quæ nam sit horum motuū differētiā percipit geometrica demonstratione. Sit igitur eccentricus A B C D orbis circa E centrū, uisus autem noster non in E sed in F quo sit hoc etiam uniuersi centrū, nec sit differentia uisus nostri ad F centrū quādo quidem centri & puncti

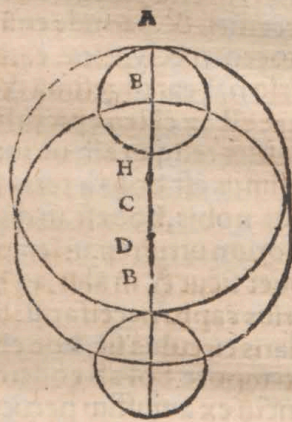
rationē terra obtinet, ut iam demonstratū est, caretque cōtrouersia quādo ab hoc dimidiā partē spectamus signorū semper supra terram, nō signiferi modō dimidiū, sed omnium maximorū orbū, tāquam ergo in centro terræ nostro posito oculo non in superficie F, igitur mundi centrum erit, intelligatur Sol, acta per utrumque centrū A E F C linea ab A apogio, id est, remotissimo in orbe a terra loco, motus in eccentro æqualiter per A B circumferentiā, rectaque quæpiam linea ab E cētro eccentrici E B pariter circūacta cum Sole ab A ad B usque iūgatur, ac connectat ab F oculo, ad B. Solem ipsa F B non dubiū futurū erit, quin spectantib. nobis in eccentro A B per angulū qui est sub A F B putetur Sol tantū moueri, quātum dictus definit angulus, uerūm nō tanquā circa F centrum, sed circa E mouetur, ergo mouet quātum definit qui sub A E B angulus, qui circa centrū eccentrici est quod si idem sit angulus qui sub A E B & qui sub A F B nihil eos inter se differre dixerimus, an motū ab E an ab F spectemus, at quoniam maior est qui ad E angulus, quā qui ad F trianguli, siquidem angulus exterior est qui F E B maiori motus existimabitur minori, dictū siquidem supra est in opticis, quod magnitudinibus oculo obijcientibus angulos a maioribus angulis maiores a minoribus minores apparere. Similiter si ab A cōsideres Solem in H moueri, cōiungasque E H F H maior æqualis ille Solis motus indicabitur quā appareat in E is qui apparet in F, rursus producta B E in D intelligatur Sol A C motus in C D, si igitur ab E obseruemus eque uidebitur motus ei qui est ab A in B, æquales siquidem subtendunt a cētro angulos. At quoniam ab E spectamus ipsum C D ambitū coniuncta F D existimabit nobis tāta esse, quāta diffinit angulus, qui sub C E D, qui maior est angulo qui sub C D E, quare magis motus, quā uerum sit apparebit in C perigio, id est, loco proximo terræ, quemadmodū minus in A apogio differētiā ubi quidē est qui ad B angulū ipsius B E F trianguli, ubi autem ad D ipsius D E F, ad apogium igitur auferre expedit ex ea æqualitate, quod apparentiā inueniamus. Ad perigiū autē appropinquare æqualitati differentiā, quod rursus apparentiam cōprehendamus, quā obrem primum nobis Solis motus æqualis inueniendus est quantus sit inde apparens, uel addendo, uel auferendo. In proposito igitur quod est per eccentricū ita perpedemus differentiam

rentiam æqualis Solis motus & apparētis. Expediit quoq; per eā hypothesim demon-
strare, quæ est per epicyclū, sit ergo homo-
centrus quidē circulus mundo $A B C D$ cir-
ca E centrum in quo sit oculus noster. Sol
autem moueāt nō in hoc circulo siquidem
non uidebitur moueri inæqualiter in tēpo-
re in quā æquali maiore, minoreq; interual-
lo, sed in alio moueāt orbe qui semper cen-
trū habeat in ipsius $A B C D$ circūferentia,
sitq; is $F G H K$ circulus producta in ipsum
 $E F$ linea recta, ut sit F quidē remotissimus
à terra locus moueāt, itaq; epicyclus qui-
dē $G H K$ ab A in B circūactus ab $A E$ re-
cta linea. In eo autē Sol insideat $A B F$ apo-
gio remotissimo à terra loco moueāt, igit-

tur epicyclus $G H K$ ab A in B , circūactus
ab $A E$ recta linea in eo planē Sol insideat
 $A B F$ apogio per eadem in G , in quo igit
tempore epicyclus motus est per $A B$ cir-
cumferentiā, ubi motus est æqualitatis mo-
tus epicycli qui ab A in B qui autem appa-
rens Solis in epicyclo, qui est cōiuncta $G E$
definitus ab angulo qui est sub $A E G$ an-
gulo. Proinde apparens æquali maior est
rursus epicyclo ita posito Sol non in ea-
dem feratur, sed in G ab ipso apogio F cer-
tum est quod iuxta hāc hypothesim æquali
existēte eo qui est ab A in B apparēs qui-
dem sit quē definit qui sub $A E K$ angulus
qui minor est æquali, quod etiā demonstra-
tum in hypothesi est quæ est per excentrū.
Verū in illa quidē motus ab apogio fuit
maiolem prorsus apparente æqualem indi-
cabat. In hac autem quæ per epicyclum So-
le in eandē partē delato in quā & epicyclus
mouet minorem æqualem facit. In contra-

riū autem maiore uelut in ea quæ per eccen-
trum. Hoc ergo commune ambabus hypo-
thesibus sumere conuenit, & in ea quæ per
epicyclum est hypothesi, epicyclus qui-
dem in sequētia moueri, stellam uerō in epi-
cyclo in partem contrariam æquē cito quō
semper simul reuoluantur, cōuersionemq;
faciant æqualia inæqualibus, hoc est, ut epi-
cyclo moto ad duo scrupula, uerbi causa,
aut tria. Sol quoq; in ipso æquē moueatur,
pariterq; reuoluantur, & Sol, & epicyclus
in orbe, in quo fertur, ut $A B C D$ & Sol in
 $F G H K$ epicyclo, ut autē ambas hypothe-
ses reducamus apogio eandē semp habēte
distantiam à uisu nostro, pariterq; perigio
cōsiderandus quidem fuit excentricus $A B$
circa C cētrum. Oculus autem noster in D ,

æqualem uerō $D C$ ipsi $A E$ & circa centrū
 D & epicyclum ipso $B F$, cuius apogium F
perigium autem B cum sit talis positio, ma-
nifestum quod in excentro motus Sol, & in
epicyclo erit à terra remotissimus in F pro-
pinquissimus in H cum in loco per diame-
trum fuerit, ut pro F fuerit in A erit epi-
cyc-
cli apogium, at pro B perigium in H , nam
tum Sol erit in H qd erat perigiū, & ipsius
 $A H$ epicycli. Hoc autem maioris perspi-
cuitatis causa hypothesium ponatur nul-
lam sibi uendicare differentiam Solem apo-
giorum, perigiorumq; causa: ex his erit ma-
nifestum medium inter bina centra, æqua-
lem habere rationem à centro ad circūfe-
rentiam usq; epicycli, unum enim & idem
esse uidet ad apogiū interuallum per utran-
que hypothesim ab oculo nostro, quare ne-
cessario quærendum uidetur quam ratio-
nem habeat, quod est mediū inter bina cen-
tra, ut $C D$ ad eā quæ est ex centro eccentrici,
nam eadē erit ratio, & ex cētro epicycli ad

cam

eam que est ex centro homocentri per medium signorum, & quales siquidem sunt, quæ ex centrīs eccentrici, & homocentri, ut A C & E D ut sit remotissimū à terra illud idem, ut dicebam. Hanc ergo rationem quæsierunt, & geometricis rationibus inuenerūt, quas qui longius scire uoluerit legat mathematicam magnā cōstructionem Ptolemæi, non enim cuncta hic prosequi nostrę institutionis est, sed quid id sit indicare quod quæsierunt, & quomodo inuenerint prisci mathematici suggerente Deo lumen in tenebris, & que apparerēt errantia sydera nō essent, quod suos, ac ppetuos ordines, ut par est, diuina facere sequant, quare demonstrant quidem mathematici pluribus demonstrationibus mediū, quod est inter bina centra uigesimalē quartam esse partem eius quæ est ex centro eccentrici, & perinde etiā quæ ex centro homocentri eclipticæ, eandem rationē ē diuerso habeat uigesimalē & quadruplam eius quæ est ex cētro epicycli. His autem ita expositis reliquū est, ut intueamur ubi remotissimus est Solis à terra locus, & ubi proximus nobis, hoc est, in qua signiferi parte, & horum utrumq; an semper in eadem, an mouet sicut & in alijs, ad hoc inueniendum prius captu necessariū uidet quis demum Solaris circulus sit, hoc est, ut inuenias quāto tempore Sol ab eodem puncto ad idem punctū ex amissim perueniat non ab non errantibus, id est, fixis stellis obseruandi fumentes aucupium cōuersionis, mouentur siquidem etiā illæ in sequentia. Proinde si ad has conuersionem capias, uelut uerbi causa si cor Leonis spectes expedit nō modō solarem orbē capere, sed etiā cordis Leonis motionē in anno, & hoc in consequentia moueat centesima portione unius partis partē ne intelligas tricena sexagesimalē eclipticę, sed interuallum ipsius quantū Sol æqualiter in unaquaq; uniuersitatis ponitur cōuersione ab occasu in ortū suo motu, quæ uel etiam instrumentis deprehensa astronomicis tricena sexagesima quinta ferē pars, idq; manifestū iam omnibus ab ea cōuersione, quam ab eodem puncto ad idem punctum facit: nam mathematici non triginta sex millibus annorum solum aūt talē signiferi circuli cōuersionem fieri, sed trigenis sex millibus quingētis uiginti quinq; nam si circulus signifer singulis cētum annis mouet ab occasu in ortum eiusmodi partem, quāto pensiculatim est tricena sexagesima pars eclipticæ, & non

quāto Sol per sese mouetur, ut diximus, ab occasu in ortum in unaquaq; conuersione uniuersi per triginta sex millia annorū debuit hac fieri cōuersione, at quoniā demonstrant huiusmodi cōuersionem fieri, nō ita, sed per triginta sex millia annorū quingentos uiginti quinq; nō debemus signiferum orbem dicere in annis centum ab occasu in ortū moueri, quantum tricena sexagesima pars ipsius est, sed illam qua aūt moueri Solem ab occasu in ortū suo motu unaquaque conuersione uniuersi, nam cū Sol æquali suo motu in anno cursu signiferi circulū ab eodem puncto ad idem punctum diebus per agit trecētis sexaginta quinq; & ferē quarta parte diei. Si ergo toties centum ceperimus, & ad quartum ipsorū 100. hoc est, 25. habebimus ad unguem annorum trigena sena millia quingētos uiginti quinq;: nam quoniā talem solarē accipimus partē, per centum annos signiferum circulum ab occasu in ortū moueri quarta pars per uiginti quinq; annos moueat necesse est, ut ergo redeat unde exiit oratio, expedit, aūt mathematici insignes, ad tropica puncta, atq; æquinoctialia cōuersionis obuolutionem spectandā Solis inquam & reliquorum planetarū, tanq; immobilibus existentibus tropicis, ac æquinoctialibus, hoc nempe quidā aūt, exacteq; defendūt, tametsi alijs uisum tropica moueri nō certē per uniuersum orbem, sed utrinq; aliquot partibus, & rursus redire in easdē, ad hac igitur utpote immota obseruationem dirigunt inueniēdo tempus in quo Sol ab eodem puncto ad idem recurrit, ut ab trope ad eādem tropen, uel ab æquinoctiali ad æquinoctialem, eādem partem 305. diebus, & quasi quarta unius diei parte, quādo quidem tricena ne sit absoluta deesse partem uolūt, quare annus quidem Aegyptius nō cōiectat quartū, ut singulis quatuor annis, dies una adiciatur, ut sex faciat dies, sed eā quartā mēlibus inserit, qui autem quas diximus sequunt obseruationes, nō modō inter quatuor annos unū cōstituant 365. dierum, sed etiā intra [* Proclus habet, τριακόσια trecētos.] tricenos annos unum non apponūt diem, quod [* Proclus habet, τριακόσιοισιν trecētesima.] tricesima pars singulis annis desit. Hoc igitur ex obseruationibus assumentes annuū Solis tempus, inueniunt æquale diurnū ipsius motū multitudinem signiferi partiū diuidendo iuxta tēporis multitudinē, & quoniā annua multitudo est 365. dierum, & 15. primorum scrupulorum,

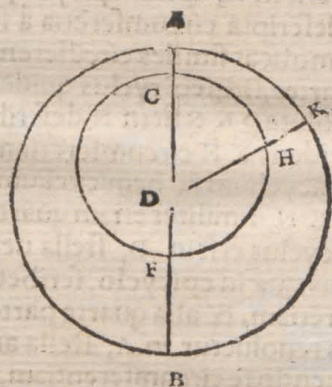
pulori
da ob
mam. It
tiōe di
dem si
quorū
sima se
clus hab
trecent
quarta
tem 15.
git, & p
quæ est
huius r
uno pr
igitur n
cōuersi
lem diu
unius, f
& 9. S
& quar
rō 13. hab
ut sit, & q
lemeo, du
sub diu
quod sep
sub sen
æqualē n
gesimū
struum c
mōstrate
bus ann
& mens
tiones u
scripta, a
nationes
stratiōes
micas u
atq; adeo
Sol ab A
Breniss
bra, ad C
minori q
longiori
quidem o
in qua na
dodecate
ne utend
plurimū
idq; ad ex
do, quæ d
trici line
monstran
partium,
ut aliq uni

Hipotyp. Astron. posit.

343

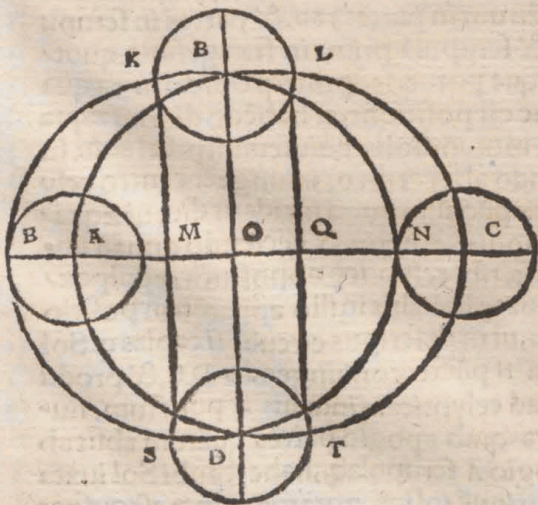
pulorū, ob 4. nō perficiens, sed ad 12. secun-
da ob [* Proclus habet, $\tau\rho\iota\alpha\kappa\omicron\sigma\iota\omicron\varsigma\omicron\upsilon$, trecentesi-
mam.] tricenā partē, nam si adhibita propor-
tiōe diē secemus una parte fiēt, prima qui-
dem sexaginta unius diei cūcta sexaginta,
quorū quarta pars 15. secunda uerō sexage-
sima sexagies sexaginta. Horū autē [* Pro-
clus habet, $\tau\rho\iota\alpha\kappa\omicron\sigma\iota\omicron\varsigma\omicron\upsilon$, trecentesima, quod significat
trecentorum.] tricenū duodecim, prouidē erit
quarta pars diei secti proportionē ad par-
tem 15. primorum sexagesimorū [* Proc. le-
git, $\tau\rho\iota\alpha\kappa\omicron\sigma\iota\omicron\varsigma\omicron\upsilon$, trecentesima.] tricena ablata,
quæ est 12. secundorū relinquit quartā esse
huius reliquam 14. prima & 48. secūda ab
uno primo 12. secundorū ablatorū, ad hoc
igitur multitudinē partientes partes unius
cōuersionis 36. ratiocinādo inueniūt æqua-
lem diurnum motum non perfectum partis
unius, sed primorū scrupulorū quidem 50.
& 9.. Secundorū autem 8. & tertiorum 17.
& quatorū. [* Proclus sic quidem, Ptolemæus ue-
rō 13. habet.] 10. [* Proclus hæc habet, $\nu\gamma\ \omega\epsilon\ \mu\eta\tau\alpha$,
ut sit, & quitorū, sed numerum nō habet, qui est in Pto-
lemæo, duodecim.] & sextorū 32. atq; huc usque
sub diuisionē sexagesimorum producunt,
quod septimorū, & adhuc breuiorū diuisio
sub sensum nō cadat. Hunc igitur diurnum
æqualē motū capientes, Horū habent ui-
gesimū & quartū diurni capientes, at men-
struum diurni trigenticuplū inuenere. De-
monstrato uerō ab eiusmodi ratiocinationi-
bus annuæ multitudinis tēpore, & diurno,
& menstruo, & horizo rursus ad obserua-
tiones ueniendo (cūcta siquidē ab ipsis de-
scripta, aut obseruationes sunt, aut ratioci-
nationes & ab obseruationib. aut demon-
strationē geometricā, quas apodixis gram-
micas uocāt, aut hypothesēs solū) spectāt
atq; adeo cernunt, ut plurimo tēpore trāsit
Sol ab Ariete ad Cācrum, quartā partem.
Breuissimo autē huic oppositā, quæ est à Li-
bra, ad Capricornū. Reliquarum porro in
minori quidē à Capricorno ad Arietem, in
longiori autem à Cancro ad Librā, atq; hæc
quidem obseruando rursus considerarunt,
in qua nam demū duodecim partiū, quam
dodecatemorium latini græca appellatio-
ne utendo uocare nō formidarūt, quatuor,
plurimū tempus sumat, & in quo minimū,
idq; ad examinatā deprehensionē producen-
do, quædā obseruationibus, quædā geome-
tricis linearibus inquā institutionibus de-
monstrant apogiū quidē esse solaris circuli
partium, ut quidā Geminorum 5. ut alij 10.
ut alij unius & primorū sexagesimorū 30.

Perigion autē Sagittarij tantundē, & quo-
niā, ut iam dictum est, per ipsas easdem per-
petuas positiones spectarūt maximos, mi-
nimosq; Solis motus manere ipsius apogi-
um dixerunt, & perigium, nō utiq; in alijs
signiferi sectionibus, uel apogiū, uel peri-
gium unquā Solem facere. His igit inuen-
tis, poteris etiā facere tabulā quæ possit de-
monstrare sine errore Solis motū, Sit namq;
tabula satis ampla, de quauis materia signi-
ferū habens descriptū orbē in suas diuisum
partes A B & partes in sexagesima prima,
& hæc in secūda, et quoad potueris partib.
maiorib. lineis definitis, inde sexagesimis
primis & secūdis, portionibusq; adhuc mi-
noribus, & capiēdo apogij & perigij de-
monstratā partem, ut Geminorum 5. & 30.
prima minuta, & Sagittarij tantundem scri-
be horum diametrum, & dispescens diame-
trum centro discute à cētro parte una diui-
dēdo in 30. æquales partes eam quæ ex cen-
tro, & hanc quadruplā, & uiginticuplā ca-
piendo, hocq; centro usus circulum facito
intra eclipticā E F. Is namq; tibi erit circa
quem Sol mouet, & capiēdo quæ nunc est

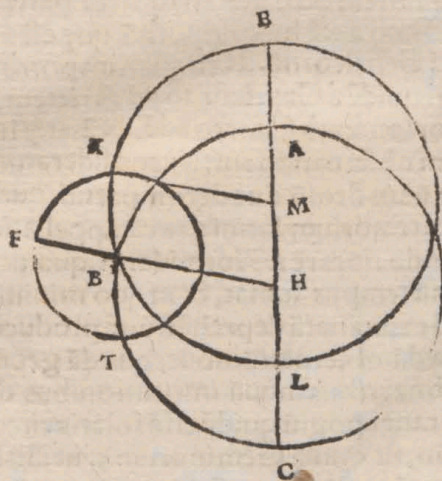

positionem Solis ex diarijs, dispesce etiā
eccētrum in partes 360. & partes in scrupu-
la, & scrupula prima in sexagesima quot-
cunque potueris, poneq; Solem in ea qua
nunc est positione, et habēdo diurnū æqua-
lem motum Solis uniuscuiusq; diei eum su-
mendo ab eccentro, iniunge à centro ecy-
pticæ pūctū, in quod inciderit diurni æqua-
lis motus acceptio, & eijcēdo quoad im-
pressā tibi eclipticæ appositioni regulæ ex-
aminatę habebis in illo apparētem positio-
nem, ut in descriptis circulis si capias q Sol
sit in H pūcto, coniungendo D H, & produ-
cas ad eclipticam inuenis K pūctum, nu-
merasq; ab apogio partes quātum ablit ab
apogio A scrupulāq; habesq; ubi Sol iuxta
positionē ipsius, notatus namq; est qui per
mediā

media signa orbis in duodecim que distri-
butus partes, & partes ex in alias, & par-
tium illarum sexagesima prima & secunda,
& quādiu id fieri potuerit iuncturasque faci-
to, ita ut possis eas delere singulas, & alias
adiungere, ut Soli duo orbis figantur in ta-
bula & ipsorum sectiones, & ratio eccētro
retis. Est igitur, ut uides, simplicior hypothe-
sis, quæ per eccētrum. Demōstratur autem
etiam ut si quis proponat hanc hypothesim,
quæ per epicyclum, & ut hac rursus propo-
sita, quæ per eccentricum ostenditur per ac-
cidens, quæ de stella descripta est, quæ præ-
cepta etiam habes uenuste tradita ab Hila-
rione Antiochensi. Sit namque homocētrus
eclipticæ ab C D & ad rectos inuicem an-
gulos sint diametri A C & D B, & circa A
B C D centra describant epicycli, ipsi
æquales inuicem inter se, sitque quando stel-
la in remotissimo à terra loco in E, & epicy-
clus in eadem recta linea in qua apogium,
quæque in ipso est epicyclo stella, et epicycl⁹
in homocētro æque celeriter, sintque similes
in quatuor partes scisse distantia, igitur quan-
tū epicyclus in B & stella in K parte quar-
ta mota fuerit in K, ipsius epicycli per acci-
dens erit descripta circumferētia à stella E
K, rursus moueāt similes circumferēcias, ut
quartas partes, sitque epicyclus quidē in C &
stella deuoluta p K N sit in N, describet por-
rō per accidens K N circumferētiā, eritque
mota hemicyclium & hemicyclium descri-
bendo E K N similiter etiam quarta parte
mota, epicyclus erit in D, stella uerō in S
itidem eius quæ in epicyclo, scribetque N S
circumferētiā, & alia quarta parte mota
epicyclus reuoluetur in A, stella autem in E
describendo se circumferētiā, quodque
sub motu stellæ descripta circumferētia cir-

culus sit manifestum est, quoniā eorū quæ
in sphaera mouentur factæ lineæ sunt circu-
li, quare circulus est E K N S, aio etiā eum
esse eccentricū, æqualemque homocentro A B
C D. Coniungantur namque K B & S D,
sintque diametri epicycli K B L S D T cōiun-
ganturque K S & L T sectiones faciendo M
O Q in A C, quoniā igitur quartæ sunt par-
tes K N & N S etiam quæ ad B & D centra
rectæ sunt, sunt paralleli K B L & S D T
suntque æquales, quæ aut parallelos & æqua-
les iungūt, æqualesque rursus sunt et paralle-
li. Paralleli igitur sunt K M S & B O D & L Q
T, & quoniā K O & O S sunt parallelogram-
ma, suntque æquales B K & K M & O M &
M S, & rursus B O & O D æqualis, nam ex
centro homocentri sunt, ergo etiā K M ipsi
S M est æqualis. Rursus quoniā K B ipsi M
O est æqualis, at K B ipsi E A, ex cētro enim
utraq epicycli, ergo etiam ea ipsi M O est
æqualis. Communis apponatur A M, tota igitur
E M ipsi A O est æqualis, & quoniā A
O ex centro est homocentri. Demonstratū
est etiam utramque K M & S M æqualē esse
ei quæ est ex cētro homocentri, ergo utraq
ipsarum K M & S M æqualis est ipsi E M.
Tres igitur æquales sunt, quare cētrum est
M ipsius E K N S circuli, estque homocentri
centrū O, proinde E K N S circulus etiam
eccentricus, & æqualis homocentro, & quæ
inter centra O M æqualis ei quæ est ex cen-
tro epicycli E A, descriptusque est eccentricus
à motu stellæ, quæ est in epicyclo, quæ au-
tem in eccentro mota est stella per accidēs
describat epicyclū in homocentro ipsi ecli-
pticæ subter delata ad cōsequentia, demon-
strabimus hoc planē modo, sit namque ec-
centrus E K L & centrum ipsius M &
homocentri H & diametros E A M H
C, moueaturque stella in eccentro uerbi

causa

causa in circumferentia EK , & coniungatur à centro ipsius eccētrici M ad K , MK et per H centrum homocentri parallelus agatur ipsi $MKFH$ sitq; æqualis FH ipsi HE , & ponat MK æqualis ipsi HB , quoniam igitur æquales sunt quæ ex centris, hoc est, HB et MK & paralleli, ob hoc etiam coniungentes ipsas æquales & paralleli erunt, hoc est, BK & MH , & quoniam EM & HA æquales sunt communis auferatur MA . Reliqua igitur MH ipsi AE est æqualis. Proinde etiam BF ipsi HM est æqualis, atque etiam BK , ipsi MH , æqualis ergo BF ipsi BK erit æqualis, in centro igitur B in teruallo autem BF descriptus orbis ueniet per K , eritq; KLF æqualis descripto centro quidem A , interuallo autem AE , quoniam parallelogrammum est KH & cōtrarij anguli sunt æquales, & rursus uterque extrinsecus & cōtrarius. Tres ergo anguli sunt æquales, hoc est, FBK & KME & BHA suntq; ad centra. Proinde etiam circumferētiæ, in quibus ierunt similes sunt EK & AB , necnon epicycli FK , quare & tempore æquali Sol in K communis sectionis epicycli et eccentri apparet, et epicyclus in homocentro, & quanto mouetur eccentri, tanto etiam FK epicycli apparebit, ac sicut ab A centrum suum epicyclus in B transfert. Demonstrata autem hypothesis, per quā æqualiter motus Sol uidetur in æqualiter motus, quæ nam differentia æqualitatis ad apparētiā canones docent, & quando auferre cōueniat ab æquali, quo apparentiam inueniamus, quæ maior sit, & quantum id sit quando quoq; addere differentiam, utpote quæ minor sit hanc consueuerunt prosthapheresin, id est equationem nominare apparentem inuenimus Solem. Demonstratur autem quod etiam maxima differentia est æqualitatis & apparentiæ in hypothesis quæ est per eccentrum, quando à uisu nostro ad apparentem Solem uenit ad rectos angulos ipsi diametro ei quæ est per utrumq; centrum. In ea porro quæ est per epicyclum cum à uisu nostro rursus ad Solem contingitur epicyclus, & quando ab apogijs ad perigiō uenitur, uel in eccentro, uel in epicyclo, & quando à perigio ad apogiū in utraq; hypothesis. Rursus quod differentiam adijcere expediat prorsus perigij motui, quod minor sit æqualitas, quam apparentia. Auferre autem ex eo qui est ex apogio motu, propterea quod ē contrario maior æqualitas apparentia sit demonstra-

ta. Tradita de Sole hypothesis deinceps nobis ad Lunam longē magis uariam deueniendum, cuius hypothesis paucis & cōmodē cōplectemur, quæ Solis sequitur rationē.

De Luna.

Cap. III.

Primū itaq; in Luna quoq; capere obliquum orbem conuenit, & inuenire quantum ab eclipticæ latitudine distet, ut inuenimus quātum ecliptica deflectatur in æquinoctialem, inuenitur sanē per dioptrium expositi instrumenti in utramq; partem eclipticæ Luna ad septentrionalem, inquam, atque australem flecti latitudinem succedens ad quinque partes & triginta scrupula. Si ergo norimus per hæc puncta descriptum maximum circulum, erit is homocentrus signifero. Per hunc autem Luna, quæ obliqua ad eclipticam spectabitur per latitudinē moueri, aut in septentrionē per signiferū propensior, aut in austrum euadet. Moueatur utiq; etiam hic circulus, non in consequentia, sicut Luna, sed in antecedentia, sed moueatur non per eadem puncta eclipticam secans, non enim fieri potest eclipticam coniunctionibus in præcedentia fieri motum, sed attrahitur, ut modō in alia modō in hæc puncta secet eclipticam, perinde atque si cogites orbes binos, & unum eorum immobilem, & alterum mobilem, & in eadem cavitare superficiem tractam, ac delatam circa omnem illius conuexum, is sit obliquus orbis exhibens eclipses, quādocunque in coniunctionibus ipsius ad eclipticam circa coniunctiones, uel coitus, id est, silens Luna, aut plenilunium sit, & ob hoc coniunctiones uocantur eclipticæ, tum enim in una recta linea ad centrum eclipticæ fiunt lumina, ad quod uisus est noster, nam non est punctum aliud commune ambobus circulis præter hæc, utroq; autem ad eclipses opus est, quod Lunæ alter quidem est, alter uero Solis est circulus, quibus utriusq; eclipsis ambobus eget. Hæc nimirum certa moto hoc obliquo orbe, quare & fiunt eclipses singulis annis & ecliptica fieri tū necesse est in præcedētia transitu, & huius circuli diurno motu eclipticis punctis tribus propemodū primis scrupulis. Hoc rursus obliquo ad eclipticam existente noris circulum eccentrum in plano obliqui, ac si uelis rationem eccentrotetis nosse atque deprehendere, à centro eccentri huius eundem pone partibus 40. & sexagesimis 41. qualium est inter bina centra partium 10. et

li primorum

primorum scrupulorum decem & nouem, motumq; hunc in antecedentia considera- to, sicut priorem in cuius est plano, motum autem non circa suum centrum, sed illius, obliqui inquam, idem namq; eclipticæ est, at diurnus eius motus partium quidem est undecim, primorum uerò sexagesimorum nouem, atq; ita deinceps in hoc eccentro mo- to hoc modo considera epicyclum in eius circumferentia centrum habentem atq; de- latum in consequentia, eumq; circa signifi- ri centrum, ut eccentrus, cuius diurnus mo- tus per conuersionum ambitus Lunæ inue- nitur partium tredecim, & primorum scrupulorum 14. per autem obliquū orbem, in cuius est plano, & eccentrus, & epicyclus in antecedentia delatus, ita ut in diuersum feratur epicyclus, & eccentrus tria scrupu- la, quibus ipse mouetur contingit epicyclū in diurno motu esse partibus 13. & scrupu- lis undecim tribus sublati ab obliquitate circuli Lunæ ad motum contrarium, in pla- no igitur obliqui eccentrus ponatur dela- tus, in eademq; & obliquus, & circa idem cētrum. In eccentro autē epicyclus in con-

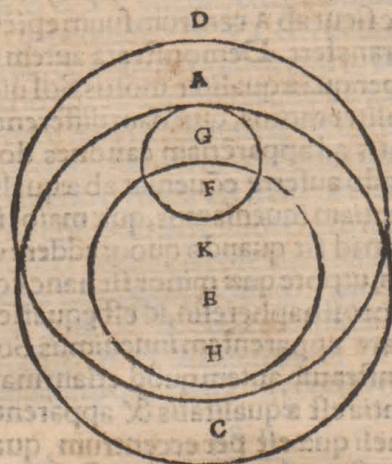
Obliquitat partium $\frac{1}{32}$

Obliquitat partium $\frac{1}{32}$

sequentia motus, & semper cētrum habens in eccentri circumferentia quatenus transponitur circa eccentri circumferentiam. In ipso autem epicyclo, postea Luna intelliga- tur mota, motu contrario epicycli, utpote in antecedentia. Sunt autem harum multi- plicium implexionum hypothesiū causæ, quæ post paulum indicabūtur, cum iam di- ctos orbes exposuero descriptione. Sit ita- que eclipticæ quidem orbis per quem Sol mouetur, Sol A B circa centrum, huius au- tem homocentrus, & obliquus ad hunc, in quo Luna mouetur [* Procl. habet, κατὰ τὴν ἀ- τὸς latitudinem] longitudine C D cuius nō du- bium quā [* Procl. addit, τὸ αὐτὸ ἐστὶν κέντρον]

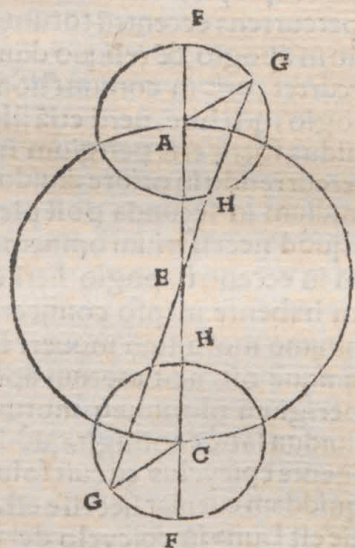
est, idem sit centrum E in huius uerò plano eccentrus F H] centrum in huius sit plano. Eccentrus autem F H in quo sit epicyclus G K. Moue- atur itaque C D in præcedentia circa E cen- trum, & F H circa idem, at G K epicyclus in sequentia, & Luna in G K rursus in ante- cedentia. His nāq; receptis, confelsisq; con- gruēt apparentiæ & omnibus equaliter mo- tis, inæqualis erit uisio circa Lunæ motum, hypotheses igitur huiusmodi intelligantur, quarum uniuscuiusq; opportunitatē pau- cis expedit comprehendere. Quoniam igi- tur Luna in latitudine moueri cernitur, et e- clypticā præterire ipsius orbem obliquum ad solarem circulum ponere necesse est, & quoniam eclipses intiendo non in eodem singulis annis, neq; tanquam in conseque- tia mutationem suscipientis, ut in Ariete primò, inde in Tauro, inde in [* Procl. legit, ἀπὸ ὧν, Geminis] Parallelis, sed cōtrā sum- pserunt oportere Lunæ obliquitatem face- re coniunctionum transpositionē in ante- cedentia, nam prorsus eclipses debet circa communia puncta solaris circuli, et lunaris accidere, quoniam igitur cernebant Lunam quandoq; minimum, quandoq; plurimum

moueri, necessariò duxerunt, aliquando a- terra remotissimam, quandoq; terræ proxi- mam esse, id propterea sicut Soli, ita etiam Lunæ epicycli motum tribuerunt. At quo- niam circa apogia maiorem æqualem appa- rente obseruarunt Lunam in epicyclo mo- ueri in diuersum ab epicyclo posuerunt. Id namq; etiam in hypothesi solari expositum est, at quoniam uidebant paribus punctis epicycli Lunam non æquales admittere dif- ferentias æqualitatis & apperentia, id ab

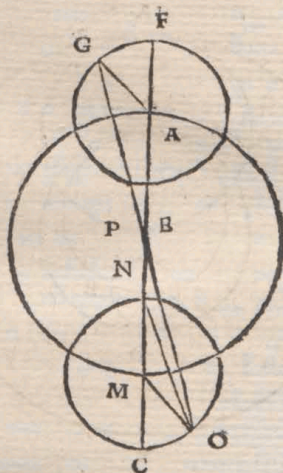
eccentro

eccentro fieri, ut demonstremus in quo
epicyclus fertur, quando ita possit accide-
re, in homocentro autem non possit indu-
cere coacti sunt motum per eccentricum, ita
que eccentropicyclum posuere in quo Lu-
na deferatur homocentro constituto ratio-
ne Lunæ circuli, in quo fertur epicyclus æ-
quales faciunt accessus Lunæ in punctis pa-
ribus differētiis, eccentrici autem inæquales
hoc modo demonstrat, sit homocentrus ip-
si eclipticæ, ac circa cētrum E et epicyclus
FGH circa centrum A aliquando circa C
sitq; Luna in [* Procl. addit octo.] punctis pa-
ribus in utroq; ut æque distet ab apogio F
& coniugantur E G, A G supernè, nec non
infernè G C, quoniā igitur FG eadem est
in utraq; epicycli positione, qui sub FAG
æqualis est ei qui sub FCG, & perinde erit
æqualis qui sub EAG, ei qui sub ECG.
Sunt autem etiam EA, EC æquales, & AG,
CG, æqualis igitur etiam qui sub AEG
ei qui sub ECG, & qui sub AGE ei qui

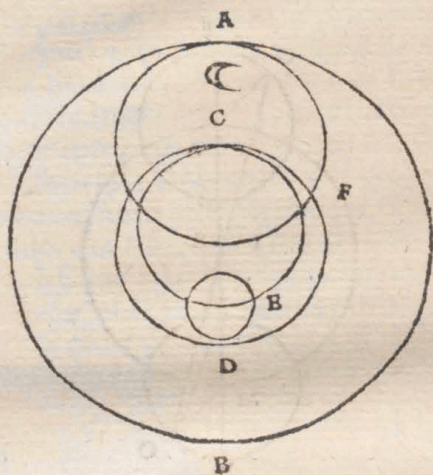
sub CGE, atqui erant hæ differētiæ æqua-
litate & apparentium. Verum ne sit ho-
mocentrus eiusdem subiectæ descriptionis,
sed eccentricus AM circa centrum N descri-
ptus, & eisdem positis paribus punctis in
AGMO epicyclo ipsius FG, FO pun-
ctis. Coniungantur AG, MO rectæ lineæ,
æquales igitur etiam FGO circumferentiæ,
quoniā pares ponunt G & O, & AG, MO
rectæ lineæ, & quoniā maior EA q̃ EM,
ponat equalis ipsi EMA P, & cōiungatur
GP, quoniā igitur trianguli PAG, & EMO,
ipsæ GAA P æquales sunt ipsis EMM

O, & angulos æquales comprehendunt, &
basis basi æqualis est, & sub APG angu-
lus æqualis ei qui sub MEO, atqui maior
qui sub APG eo qui sub AGE. Maior
igitur etiā qui sub MEO, eo qui sub AGE
eccentri, si coniungas rectam lineam GE.
Eccentro igitur existente, in quo epicyclus
ponitur Lunæ processus in epicyclo pari-
um punctorum, uelut G ipsius & O diffe-
rentias æqualitatem, & apparentium inæ-
quales faciunt, quoniā igitur hoc ex ob-
servationibus, & supputationibus depre-
hensum est, inæquales, inquam, esse diffe-

rentias, æqualium angulorum & apparen-
tium Lunæ in epicyclo in contraria delatæ
necessarium fuit ponere epicyclū qui non
feratur in homocentro, sed in eccentro A
M, sed quoniā epicyclū in eccentro mo-
ueri oportuit manifesto fuit eccentricus po-
nendus si circa cētrum ipsius mouebimus,
in quo est ipsius apogium omnino, in eo-
dem etiam erit perigium, atqui apparent
hec transmutata si circa obliquitatis planæ
centrum, ut E contra naturam erit circuli
motus, motoque circa suum centrum.
Quo igitur etiam hoc bene dirigatur neces-
sario proponendus est circulus, in quo obli-
quitatis plano homocentrum ipsius, & in
hoc eccentricus coniunctus ipsi in apogio.
Motus autem, ut obliquus planus in præce-
dentia homocentrum hunc circulum circa
suum centrum circumagat sibi eccentricum,
& apogium quatenus contactus alio per
suum ambitum faciat aliquando in loco in
obliqui plano. Circulus sit homocentrus et
in ipso eccentricus eum contingens, & ab
eo circumactus. Circa autem eccentricum sit
li 2 epicyclus

epicyclus in consequentia eccētridelatus, & in epicyclo, inde Luna in præcedentia mota, ob quas diximus causas. Describatur itaq; obliquum planum A B. In ipso autem homocentrus C D, at eccentricus contractus in C sit C E, epicyclus autem in eccentro huiusmodi centrum habens sit F, Luna autem in ipso ponatur ueluti lunula, moueatur itaq; obliquum quidem A B planum in ecliptica protractum per coniunctiones scrupula prima tria ferè, tria diurna, at ipsius F epicycli centrum. In obliquo plano per se quidem partes 13. & scrupula

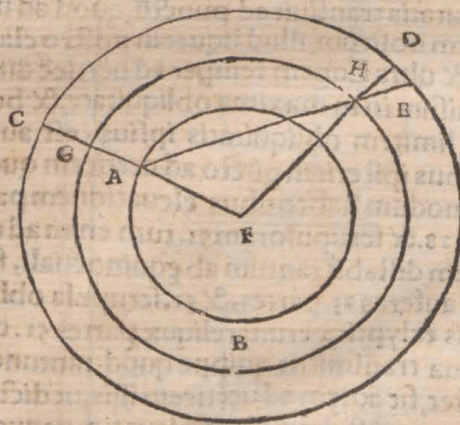

prima 14. per contrariæ obuolutionis ablationem trium scrupulorum partes 13. & 11. prima minuta. Moueatur autem eccentricus circumactus ab homocētri obliquo in præcedentia partes 11. & prima scrupula 9. in eodem plano his adijciuntur tria scrupula obliqui plani motus, ostendit eccentricum motu sub homocētro obliquo plano partibus diurnis 11. & primis scrupulis 12. Si igitur centrum epicycli mouetur cum subtractione trium scrupulorum partes 13. & prima scrupula 11. apogium autem eccentrici diuersas partes 11. & scrupula prima 12. colligitur nimirum quod diurnum interuallum centri epicycli, & apogii eccentrici contra circumactores sunt partes 24. & prima scrupula 23. & quoniam Sol æqualiter mouetur diurno motu, ut antea didicimus, primis quidem scrupulis 59. secundis autem 8. & tertijs 17. & quartis 10. ad sex usq; ut prius dictum, Lunæ autē quantum diximus. Si auferas Lunæ diurni motum solarē, diurnum æqualitatem motum uideris reliquū quantum luminaria ista distant à se inuicem quotidie, estq; hoc partium 12. & primorū scrupulorum 11. & secundorum 52. Huius autē

duplices sunt 24. partes & 23. prima scrupula, quibus distat uno quoq; die ab apogio eccentrici epicycli centrum locationis, ergo luminarium diurnæ duplum, est interuallū diurnum centri epicycli & apogii eccentrici, contra circumactorum inuicem. Ex his necessario ratiocinantur, quod uno quoque mense bis epicyclus est in apogio, et rursus bis in perigio. Nam si in toto mense 360. partes distant luminaria à se inuicem, ideo etiam comprehendit Solem Luna. Si autem quantum ille aufert menstrui motus, & ipse in eadem motus addens cum sui orbis deprehensione, quod si in toto mense sunt 360. partes distantia luminarium compositis diurnis distantijs duplicando has centrum epicycli distat quotidie ab apogio eccentrici, bis ergo 360. partes distabant uno mense inuicem, quod si bis epicyclus circuit eccentricum quod bis etiam faciat 360. manifestum quod facta coniunctione in apogio eccentrici epicyclo existente in dimidio mensis percurrentes eccentricū totum erit plenilunium in apogio, & reliquo dimidio totum percurrent, erit in coniunctione in eodem apogio, q; si hoc, uerū etiā illud quod cum diuidua fuerit erit perigium in medio orbis percurrento in priore diuiduo, & rursus dimidium in secunda post pleniluniū, uerū quod necessarium omnem coniunctionem in eccentrici apogio fieri epicyclo centrum habente in ipso coniungere possumus, minimo motu tum moueri Lunam. Hoc namque ostendit motum apogii esse, uelut perigium plurimum motum, quod circa diuidua sanè contingit, quod si eccentrico manente epicyclus circuit solus, impossibile quiddam eueniat necesse est. Inuenta namque est Luna in epicyclo delata per signiferum uno mēse circuens circulum. At quoniam etiam eccentricus contrā mouetur sub homocentro obliquo plano, concidunt apparentia, ob contrariam circumactionem eccentrici in præcedentia, & Lunæ in epicyclo ad consequentia. Nam epicyclo eccentricum pererrante semel dimidium percurrentes eclipticam inuenietur, nam in contrarium ambiens eccentricus, tum fert Lunam, & obuoluit eo modo, ut cum ipsum totū percurrerit epicyclus, tum dimidium apparet eclipticæ percurrisse subtractione facta per contrariam circumactionem eorum, qui epicycli ad eclipticam motuum. Hoc autem manifestum ex predictis iam con-

iam considerationibus coniunctionis diurnorum motuum, à quibus expedit cogere, quod qui per easdem hypothesas Luna, ut uidetur in præcedentiâ, mouetur sua natura, suaque uia, per accidens autem in consequentiâ, hoc quoque & in Sole prorsus fateri necessarium est obtenta per epicyclum hypothesi qua manente per eccentricum, delatoque in ipso in consequentiâ utrisque in Luna necessarijs apparentibus hypothesibus, necesse etiam est non per sese fateri Lunam in consequentiâ moueri. Huiusmodi igitur lata de his hypothesibus opinione, habitaque sententiâ ad iudicandum arbitramur quod est consequens, quæ demonstrata sunt esse consideranda. Primum quod Luna commutationes facit, & cuiusmodi sint commutationes, et quo pacto eæ ipsæ deprehensæ sunt, [* Procl. addit, Nō in Sole tantum, sed etiam Luna, et in hac sanè multo manifestius, deprehensæ igitur sunt à quodam utili, &c.] nempe structo utili admodum instrumento, quod hinc etiam commutabile uocatur instrumentum, cuius constructio & usus operose, difficulterque excuditur à Ptolemæo, non illèpidè posita quæque expositionem non desiderat, habentque terminum, sicut & nomen ostendit differentiam, qua commutantur apparentes Lunæ positiones ad eas quæ sunt. Hoc autem apparēs, & quod est hinc discernitur à centro terræ educta recta linea ad Lunam & à superficie, in qua nos constituti spectamus ipsam. Hæc autem obtinent inter se inuicem differentiam, quod terra centri punctique rationem non habeat ad lunarem sphaeram ueluti ad octauum globum magnitudine siquidem insigni ad ipsam in terra posita necesse est nequaquam eandem esse, quæ est à cetro superficie terre ad ipsam, quemadmodum de octauo globo locuti demonstrauimus ipsam centri rationem ac puncti habere. Iam igitur quidam ad Lunam proposuerunt terram, hanc habere rationem, quemadmodum Aristarchus Samius, quamobrem interuallorum & magnitudinum rationes colligit à terra differentes, & Sole & Luna. [* Procl. multo aliter, nempe. Quæ uerò manifestior est, scilicet differentiam calauit, non omnino puncti rationem esse terram ad lunarem, &c.] Ab examinatore uero enuntiatur terram ad lunarem globum nequaquam puncti habere rationem, sed insignis, ut dictum est, magnitudinis sumpta à commutatione, declinationeque coniectura. Est namque commutatio, seu parallaxis diuersitas eorum quæ sunt ad terræ cætrum,

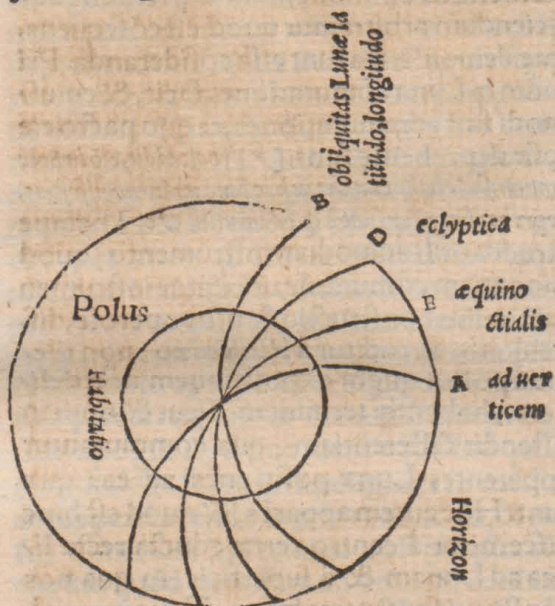
& tanquam ad superficiem ipsius inuentis, ut diximus, positionibus, uerum de Luna à posteris perceptum est commutationibus, tanquam coniecturis quod ad ipsam centri, punctique rationem terre magnitudo non habeat. At de Sole gnomonicis uisum est posse conprobari etiam ad huius globum terram eandem habere rationem, quam ad non errantium faciunt quando eandem habeat hypothesim. Quia analemmata, id est, assumptiones scribere primas, quemadmodum Diodorus, at observationes solarium conuersionum spectantibus sensilem apparet habere magnitudinem etiam ad solarem globum, huiusque sententiæ ducem ferme dixeris Hipparchum, de his quoque quæ supra Solem ambigua sententiâ est, ut ad solum quidem non errantium globum non uideatur terra ullius esse magnitudinis. Erit autem apertum parallaxis orbe descripto circa orbem alterum proportionem habentem cum terra, & rectis lineis productis à centro minoris orbis, et ab alio aliquo puncto, tanquam ad horizontem, hoc nempe modo sit circulus in terra maximus proportionem cum meridiano habens A B. Lunæ autem meridianus, ad quem non habet magnitudinem sensilem terra C D & tertius alius inter hos qui pari puncto eorum, quæ sunt ad uerticem per centrum ipsius Lunæ G H. Fertur itaque centrum Lunæ in G H, at positiones ipsius spectantur in C D, commutantur autem à centro A B & à circumferentiâ nisi ad uerticem fuerit spectantibus. Luna, cum enim una recta linea est per centrum, & spectantium, & Lunæ quemadmodum F A G C

quod si declinaret à uerticis puncto, ut uerbi causa ad H punctum erit commutatio coniuictorum ad H ipsorum F H & A H productis in D E, nam si sit, ut A D per cen-

trum in D apparebit oculo in A in E, eritq;
D E commutatio positionis ad centrum
Lunæ ipsius H & ad superficiem terræ. At
quoniam C D circulus meridianus est, per
punctum est ad uerticem horizonti ad re-
ctos angulos secans ipsum per polos hori-
zontis, quocirca merito parallacticum uo-
citatum est instrumentum utpote quod ad
meridianum excogitatum est circulum, idq;
perdisces ab instrumenti constructione, &
ab usu in meridiana sumpto linea, quā quo-
pacto describere conueniat dictum est. Hu-
iusmodi igitur instrumento & ratiocinatio-
nibus obseruationes comitantibus paralla-
cticus constat canon differentias habens
examinis Lunæ & apparētix examinis qui-
dem dicti ad centrum terræ. Apparētix au-
tem tanquam ad superficiem, quod indiffe-
rens est ad non errantium globum, nam ex
obtusibus superficiē similiter spectatur e-
picyclium, tanquam ex terræ punctis per
diametrum spectatis terræ spectatibus pun-
cto. Hoc itaque instrumentum nobis etiam
maximam obliquitatem demonstrauit, quæ
Lunæ ferè quinq; partium sit, sumpto quan-
tum distet ad uerticem, nam cū fuerit ad
uerticem, à sumptoq; meridiano puncto C
non dubiū quin tātum sit futurum quod ex
A in C quantum sublimitas habitationis, in
qua dioptica, sumpto igitur D tropico, ubi
maxima eclipticæ erit obliquitās manife-
sta & reliqua A D. Si igitur sumpta fuerit
quantum Luna ad uerticem distet mini-
mum illo sumpto, ut ipsius est B erit mani-
festa, necnon reliqua aperta erit B D & e-
leuata ob hæc Luna, quantum maximæ ob-
liquitatis transiuit ad punctū, quod ad uer-
ticem nostrum, illud liquet in nostro clima-
te, & ultra Lunam semper ad uerticē distan-
tē uisum iri in maxima obliquitate, & bore-
um limitem obliquitatis ipsius, est autem
quibus ipsi erit in pūcto ad uerticem quem-
admodum habentibus eleuationem parti-
um 28. & scrupulorum 51. tum enim ad uer-
ticem distabit tantum ab æquinotiali, si igi-
tur auferas 23. partes, & 51. scrupula obliqui-
tatis eclipticæ erunt reliquæ partes 51. quas
Luna transmittit quippe quod tantundem
distet, sit autem ad uerticem illis, ut dictum,
quorum est memorata eleuatio neque ibi
modò uerū etiam in alijs regionibus &
ipsum ad uerticem punctum obuenerit,
quemadmodum in omnibus quorum est e-
leuatio minor iam dictis partibus & scru-
pulis hæc nimirū tum demum aperta fient,

aperta parallaxi quæ sit & quam habeat
causam ut quod terræ magnitudo sensilis
ad lunarem globum est, estq; hæc duplex,
una quidem per longitudinem, altera uerò
per latitudinem, per latitudinem, inquam,
ad boream & australem differentiam, per
longitudinem uerò per orientalem & occi-
duam examinationem Lunæ atq; apparen-
tix cum rationibus quæ de Lunæ sunt pa-
rallaxibus, pariter demonstratur & lunari-
um parallaxium distinctio, ut tradita est in
quinto magnæ constructionis Mathematici

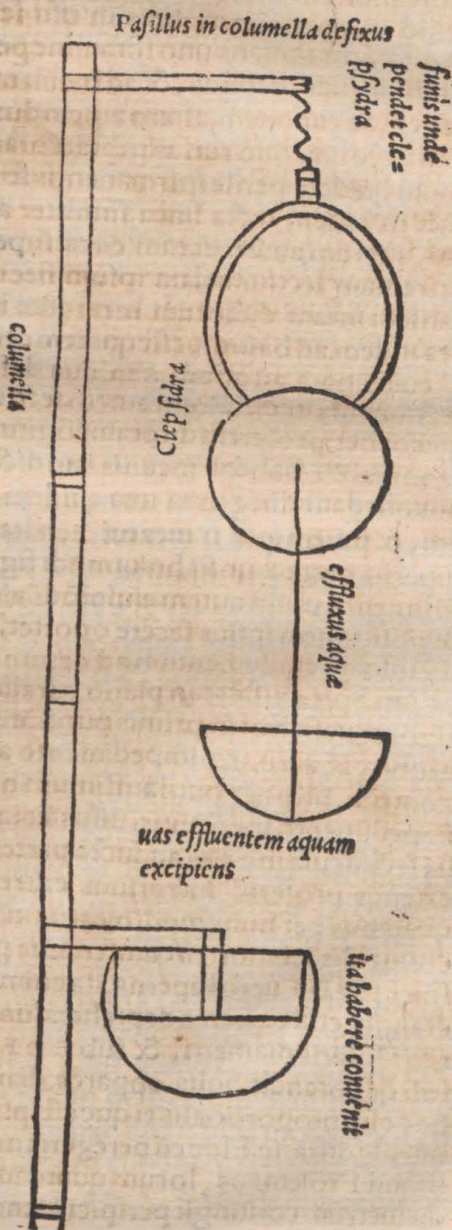

Sciendum quòd ubi C punctum est ad quod sese orbes
inuicem secant meridianus & æquinotialis

ex à Ptholemæo quæ sequitur ad lunarem
sphæram magnitudinis habere rationem
non centri & puncti terram post paralla-
xium rationes, consequens est etiam distan-
tias colligere & Solis, & Lunæ ad terram,
triumq; magnitudines. Prisci igitur, quem-
admodum etiam inquit Ptolemæus non sa-
tis exquisierunt quantitates apparentium
diametrorum Solis & Lunæ, ut possent de
prehendere, uel per temporum acceptio-
nes ratiocinari tradendo quanto tempore
diametros sursum fertur ex horizonte ho-
rum utriusq; uel per hydrologium, uel hy-
droscopia. Hipparchus autè per dioptram
quam ipse construxit quam facit canona
quatuor ulnarum lunariam prismatia ha-
bentem ad rectos angulos per quæ dispicit
magnitudines diametrorum quæ in ipsis
sunt luminaribus idem melius indagauit,
quem etiam secutus est Ptolemæus, ponan-
tur itaq; & antiquorum obseruationes &
fabrica

fabrica Hipparchi dioptræ, primumq; ut contingit per æqualem aquæ fluxum tempus accipere ea dicamus, quæ Heron Mechanicus, & refert Proclus. Construitur namque uas aliquod habens foramen, ut clepsydra per quod æqualiter, ut mos est, possit aqua effluere quod cõstruitur à principio fluxum educens, & quasi scaturiens cum primum ex horizonte Sol primum radii eduxerit fluatq; aqua quo tempore discus Solis supra horizontem emergit custoditur separatim siue postea in toto die nocteq; ad alium usq; ortum æqualiter infesse, nec unquam quiescendo fluens in aliud uas defluens metitur quotuplum id sit aquæ quæ ab ortu sumpta est, hocq; inquit proportionale erit tempori, & ut aqua aquæ confertur, ita tempus tempori rationi cõnati igitur ex hoc quotuplex sub mēsuram possit cadere propriæ diametri solaris circulus. utpote indifferente existente subtensæ circuli circumferentiæ ad subtensam, hoc est, ad rectam lineam à diametro sumptam, alij porro horoscopium quoddam sibi capientes cõsuetorum, hoc est, cauitatem uel aliquam aliã structuram gnomonicam, uel etiam quampiam clepsydram, idem tempus orientis deprehenderunt & notarunt inter uallū diei æquinoc̃tialis in instrumento cernentes uel tempora ex hydrologio tempus metiente capiendi in singulis, rursus quam habet rationem æquinoc̃tialium temporū distantia ad hanc sumptam magnitudinem eandem habere totum circulum ad Solis diametrum, hæc autem omnia absurda, inquit Ptolemæus, sunt, quandoquidem foramen sæpenumero casu aliquo obstrui potest obstruipariq; præsertim necesse non sit perfectè metiri aquam diei noctisq; ab aqua in solo ortu sumpta, sed ut plurimum sumptæ partes in concisiones sectionesq; cadunt irrationales atq; incommensurabiles, quodq; non est ad unguem rectam lineam & circumferentiã sub qua subtēditur indifferenter accipere. item quæsitum an in ipsis oporteat solum æquinoc̃tialis inuenire non est necessarium punctum esse æquinoc̃tiale, ut diem nocti faciat inæqualem in alijs siquidem, & alijs horis subitaria temporū mutatio uel æquinoc̃tialibus est, alioqui examen inuenire impossibile est, quod sit alia mūdi obuolutio, & alia diei noctisq; conuersio quodq; maiores ad horizontes magnitudines appareāt ut confusum iri discrimen necesse sit ab differentiã quæ per lo-

ca ad aëris temperiem apparente magnitudine, similiter etiam lunarem diametrum per idem æquinoc̃tij tempus emensi sunt quod tum sit in plenilunio, ibi necessario statum habere in diametro, Solemq; æquinoc̃tialia puncta obtinere, nã tum in Solis ortu fluens aqua coniecturam dedit in ortu Lunæ fluenti aquæ, uel excessum coniecerunt, uel æqualitatem cõsiderarunt, id autē uideri ridiculū q; non possit utriusq; luminaris oriens dijudicari cerniq; æquinoc̃tij tempore, acq; necesse sit semper Lunam Sole serius apparere ex horizonte emergere quod celerius Sole in consequentiã Solis moueatur, id propterea destituitur ab existimato ortu in præcedentiã deferere unde etiã Ptolemæus

maior & minor differentibus distantijs, & tum solum æqualis apparens Solis diametro cum Luna in apogijs fuerit sui orbis, cum in plenilunio aut in coitu est uelut in solaribus eclipysibus, hoc si uerum, non est uerum quod Soligenes narrat peripateticus in eis que de reuolutionibus inscripsit, Solem in perigijs eclipysibus factis spectari non totum in anteriora procurentem, sed in extremis circumferentiæ ipsius circumlunæ euadere ac minime impeditum lumen dare, nam si quispiam hoc admiserit, aut Sol differentiam faciet apparentiū diametrorū, aut Luna non sine discrimine fuerit ex dioptra per apparentiam cum fuerit in apogijs ad Solis diametrum sumptis itaque apparentibus diametris ratiocinantur reliquum per horum per eclipysium rationes ueras diametros, apparentiæ siquidem ueris sunt minores, quandoquidem minora hemisphærijs oculorum nostrorū radij comprehendunt pluribusque progressibus colligitur cuiusmodi Lunæ diameter uno taliū terre triū alijs duobus quintis adiectis, Solis autem decem & octo adiectis quatuor quintis, maior ut sit tripla terræ diametros quàm Lunæ diameter duobus quintis, Solis autem quàm decioctīcupla quatuor quintis, in rationem namque cuborum his habitis erit manifestum quod à diametro Lunæ eiusdem unius est, à diametro autem terræ cubus 39. $\frac{1}{2}$ à diametro Solis est 6644. cuiusmodi Lunæ unius qualium Lunæ unus examinatus se colligere arbitrantur alij, ut sit solidum quod est à diametro terræ cubi partium 39. $\frac{1}{18.14.24.}$ à diametro solis partium 6644. $\frac{1}{40.18.12.}$ proinde etiam sphaerarum eadem sunt prorsus rationes, nam si cōsideres circa diametros sphaeras æquales cuborum [* Proclus addit. ἀνάγκη τὸν αὐτὸν εἶναι λόγον τῶν τε κύβων πρὸς ἀλλήλους καὶ τῶν σφαιρῶν.] lateribus ipsarum in triplari erūt diametrorum ratione, sunt autem etiam cubi suorum laterum in ratione tripla, nam quod res planior fiat primum in dato numero constituere conuenit cubum numeris, datus igitur numerus exurgat in quadratum inde ab eo quadratus multiplicetur à dato, qui ex multiplicatione consistit est solidus cubi numerus, ut sæpe supra ostendimus à dato latere, ut in ipsis rationalibus, dentur 2. fiat quadratū bis 2. sit 4. inde bis quatuor 8. efficitur 8. cubus lateris 2. rursus detur 4. quater 4. 16. & quater 16. sunt 64. cubus lateris

4. atque ita cubus constat, ut ergo de quo agitur liqueat, ait Euclides, in solidis similia solida parallelepipeda in tripla efferatione confessorum laterū, quod ut exemplo manifestum sit, sit latus cubi 2. alterius cubi 4. cubus à duobus erit 8. à 4. autē 64. nō dubiū igitur quin latus alterius ad alterius latus sit 2. ad 4. duplā habēs rationē, erunt etiā à cubo ad alterū cubū tres duplæ rationes, bis namque 8. sunt 16. ratio una, bis 16. sunt 32. altera ratio, & bis 32. sunt 64. alia ratio, in tripla ergo ratione sunt cubi laterū rationis duplæ inquā, eiusdē autē rationis dicuntur ad triplicitatē quæ à cubo est, itidem uerō et si triplarem habeant rationē latera inter se inuicem cubi qui ab his medium ipsarum tres habebunt triplicationes, & si quadruplas res tres quadruplas in reliquisque eodē modo habent triplam rationem 2. ad 6. ab 2. cubus 8. ab 6. autem 216. habebit nimirum is quoque tres triplicationes ter 8. sunt 24. una ratio ter 24. sit 72. secunda ratio, & ter 72. sit 216. quæ ratio est tercia, in tripla ergo ratione sunt cubi confessorum laterū. Nunc exponamus in quibus exposuit Ptolemæus numeris non rationalibus, sit Lunæ diameter unius terræ 3. & binorum quītorum, Solis 18. & quatuor quītorum nempe ad terræ, quintuplam, & dimidiam partem ipsius, ut ipse ait, cubus, qui à diametro Lunæ unum, uerū is qui ab 3. 24. 39. 15. per ea quæ iam dicta, qui aut à Sole cubus 66.44. $\frac{1}{2}$ habebit cubus unum usque ad 39. $\frac{1}{15}$ alterius cubi rationes tres triplicatas ad duo quinta una erit 3. $\frac{1}{24}$ ad unum triplum, duo quinta, inde ter tria 9. & ter 24. sunt 72. nempe unum 12. & duo quinta ipsorum 3. 24. 82. seu in 22. ut fiant 11. & 34. hæc secunda ratio, tercia ratio ter 11. 34. 42. & duo quinta ipsorum 11. 34. 4. 36. seu 39. 18. quorū est cubus tametsi Ptolemæus ait 39. 15. hæc despiciens ecce apparuit quod cubus habet 39. 18. ad unam rationem laterum seu diametrorum existentem triplam ad duo quinta ter, proinde triplam rationem habet rationis laterum qui ab his sunt cubi, in terra autem & Sole, ut Ptolemæus exposuit, ratio neutiquam integro apparet non à rationibus, sed quod numeros non curans integros apponere & in quibus nihil admodum deest ad integrū, ut primo despexit in maiores secessit numeros quæ par fuerit plus medijs facit, nā si ut is subiecit cubū ab 3. 24. facias 39. 15. & ab 18. sit 48. 6644. $\frac{1}{2}$ ad se inuicē quæras

an habeant tres quincuplas rationes ad $\frac{1}{2}$ ut latus habere ait ad latus nempe 3. 24. ad 18. 48. inuenies dissonas partes 165. ferè, hoc autem à principio error fecit exiguus, quem neglexit, nam 3. 24. non habent ad 18. 48. à quibus cubus 6644. $\frac{1}{2}$ rationem quincuplam ad $\frac{1}{2}$ ueluti ait Ptolemæus, sed etiam 34. parte siquidem 3. 24. quinquies efficiunt 17. ipsum $\frac{1}{2}$ ipsorum 3. 24. unum 42. seu 18. 42. ad 48. defunt 6. quæ sunt ipso- rum 3. 24. 34. quod neglectum non exi- guam fecit dissonantiam, ita uerò, ut me- morabam, integra ratio inuenitur geome- trica, fit enim examinatim ab 3. 24. diame- tri terræ cubus 39. 18. quorum quincuplæ & $\frac{1}{2}$ pars ipsarum ad 34. sunt 217. 18. estq; hæc ratio una horum quincuplorum & $\frac{1}{2}$ Pars ipsorum, & 34. sunt 1201. 32. secunda hæc ratio, & horum reliquum quincuplæ & $\frac{1}{2}$ pars ipsorum etiam 34. fiunt 6644. est que tertia hæc ratio: demonstratum uti- que est etiam per rationales numeros, & per quos Ptolemæus exposuit non rationa- les quemadmodum cubi in tripla sunt rati- one confessorum admissorumq; laterum, at sunt etiam sphaeræ suorum diametrorum in tripla ratione uel ex eo quod circulus ad suam diametrum in tripla ratione est, ut si fuerit 360. circulus, diamenter autem 120. quare ut solidescat circulus eadem habebit rationem, si igitur cubi in tripla ratione re- ceptorum sunt laterum, etiam sphaeræ suo- rum diametrorum ut cubus qui à latere dia- metri ad cubum eum qui ab alio latere dia- metri alterius sphaeræ, ita sphaera quorum- cumque diametri latera cuborum, his ita- que diametris sumptis sphaerarum, lateri- bus autem cuborum necesse est eandem esse rationem cuborum ad se inuicem, & sphaerarum, Solis ergo sphaera ut à quibus- dam Mathematicis colligitur centiseptua- genticupla est terræ ac. interualla cum his pariter demonstrantur, qualis namque ex centro terræ unius, ut iam dictum, tale ma- ximum interuallum Lunæ in coniunctioni- bus 64. & 10. at Solis 1210. à centro autem terræ ad coni uerticem 268. quibus illud eti- am manifestum multis aduersum Plinianam sententiam aliquibus demensionibus co- num excedere necessario Lunam in quem ipsa incidēs eclipses subit, quæ omnia geo- metricis rationibus sunt à Mathematico- rum eminentissimo demonstrata Prole-

mæo, illud sanè prætereundum non existi- mamus, quod nos commonitos esse qui- dam Mathematici uoluere, quod quoniam à diametro Solis cubus ad eum qui est à dia- metro terræ cubum rationem non habet ad ungem centiseptuagenticuplam, ut sumpta est, sed centiseptuagenticuplam, non igitur Solis sphaera ad terram centiseptuagin- ticuplam habet rationem, si quam uerè ad se inuicem habent rationem ad diametris sphaerarum cubi, eandem quoq; habet sphaera, nam sphaera 6644. 40. 19. 12. quæ sunt prope modum quod à diametro Solis cubus ad 39. 18. 12. 24. quæ sunt omnibus quod integre qui à diametro terræ cubus ad sese inuicem comparata rationem habent centinonagin- ticuplam proximè, seu potius centiseptua- genticuplam, nam 39. 18. 12. 24. quæ sunt, ut dictum est, integre quod à diametro terræ cubus totiens composita nempe nouies ad sexaginta & centum 6642. 16. 24. 36. colli- gunt quæ proximè sunt equalia potius con- gruètiacq; partibus 2. 23. 50. 36. ei qui est à dia- metro Solis cubo seu ipsis 6644. 40. 19. 12. siquidem 6681. 35. 7. quæ integre ad eum qui est à diametro terræ cubus seu 39. 18. 12. 24. rationem habet centiseptuagenticuplam, ne quos tamen lateat quod quoniam demon- stratum est multis, & euidentibus perspi- cuisq; demonstrationibus Solis diametrum rationem habere ad diametrum terræ maio- rem quidem quam sexagenticuplam sesqui- tertiam, ad minorem quam septuagenticu- plam sesquiseptimam non hallucinabimur à ueroq; minimè aberrabimus, si ipsi quoque centiseptuagenticuplam rationem habere Solem ad terram enuntiauerimus. Verum enim uero à terra Solis interuallum Aristar- chus ad Lunæ interuallum terræ maius qui- dem ait esse quam octodecincuplum, at mi- nus quam uiginticuplū, eandem uerò habere rationem etiā Solis diametrum ad dimetrum Lu- næ ratiocinat hypothesis. utens, quas sum- pserit circa diuiduam Lunam, Solis uerò dia- metrum ad terræ habere rationem maiorem q̄ sit 19. ad 3. hoc est, maiorem q̄ sexicupla ses- quitertia, minorem uerò quam 43. ad 6. hoc est, minorem quam septicupla sesquisepta- usus hypothesis quæ ait umbræ latitudinem esse duarum lunarum à quibus nō dubium quin in diametris Solis & Lunæ indefinitè ab A- ristarcho sit demonstratum, quod definiuit Ptolemæus quatuor quintis supra deciocti- cuplam rationem demonstrando excedere So- lis diametrum & uno duntaxat quinto deci- nouicupla

nouicupla deficiente diametro Lunæ. Hæc de Lunæ hypothesi paucis & commodè dixisse satis esse arbitramur, sequitur ut reliquas quinque planetarum hypothesi aperiamus, de quibus separatim quidam tradenda præcepta putauerunt. Ptolemæus autem prius demonstrandum esse putauit globum stellarum minimè uagantium moueri parte una in consequentia intra ceterum annos, id sanè mirabile, moueri quæ circa signiferi polos. Observationibus itaque colligit ratiocinando ab æquinoctiali non errantium distantiam maiorem minoremque factam demonstrationibusque comperit ipsarum in longitudinem motum circa polos signiferi, ut diximus, fieri parte una intra annos centum ad æquinoctialem, porro motum ipsarum observationibus custodiendo differre comperit ad signiferum quidem semper eodem habere modo, ac ad æquinoctialem ipsarum inæquitates multas, & quolibet insignem declinationem non errantis globi, duabus autem id notauit differentiis cum stella ab æquinoctiali magis uergit in septentrionem ab hiberna cōuersione in cōsequentia per Arietem in Cancrum usque sumendo inter ipsum & æquinoctialem circumferentias in eo quod est per polos ipsius postremas prioribus maiores faciendo. Altera autem cum magis in austrum fuerit stella & ab æstiuo solstitio in consequentia per Libram ad Capricornum iter faciens, medias porro ipsius & æquinoctialis circumferentias similiter postremas prioribus maiores facit, illic, inquam, uersionem faciendo in boream plus distanti, hic autem in austrum, sequitur autem ex temporalibus ratiocinationibus ac per centum annos in longitudinem ipsarum unius partis transitus, quod astruere uolens exponit tres præscarum observationum collationes, ex quibus demonstrat ab ipsarum propinquitate ad Lunam cuiuslibet stellæ in longitudinem & latitudinem positiones, et primo quidē capit in pleade ipsius Timarchidis ad eam quæ Agrippæ inuenitur à medijs annis 375. eadem stellam eclypticæ semper partes 3.3. in utraque observatione latitudinaria in boream distare distantiam, in longitudine autem in Timarchidis tempore distare ipsam uerno æquinoctio in consequentia partes 29. $\frac{1}{2}$ in Agrippa autem 33. $\frac{1}{4}$ quorum excessus 3. 45. eius quod medium est duarum observationum temporis proportionaliter comprehendetis annos dictos 375. secundum uero in Timarchide ad se in

qua colligit latitudinarem quidem eandem distantiam inueniri ad austrum partes 2. longitudinis autem intra 12. annos differentiam in septima ferè parte unius partis fieri, quas porro ad Menelai geometræ concernendo obseruationē inuenit in latitudine rursus eandem in austrum partes duas, in longitudine uero quæ in Timarchidis annis prima fuit 391. differentiam partium trium 55. ad secundam uero quæ sit annorum 375. differentiam rursus partium trium 45. ut etiam hic iuxta annorum proportionem inueniri etiam quantitatem in longitudinem partium adhuc tertiā, quæ est ab antaree, quam stellam supra memorauimus in fronte Scorpii Timarchidis ad Menelaum quæ similiter colligit hanc stellam, à signifero autem distantiam latitudinis abesse partem unam et ferè tertiam, longitudinarem autem positionem in Timarchide distare autumnali æquinoctio partes 32. in Menelao autem 35. 55. quarum excessus 3. 55. in obseruationum uero medio tempore proportionaliter rursus ferè ceterum annis colligendo annos 794. hac igitur opinione de motu & de non uagis in consequentia ad centum annos partem unam opinatus est posse custodiri apparentia circa quinque planetas, indicabunt autem hæc tibi prorsus hypothesi exponere opportunitatem huiusmodi motus ordinem quinque errantium ad persuasionem potius quam necessarium respiciens ipse quoque ita habere creditu dignum putat, ut qui in omni distantia à Sole ab sunt, hi supra Solem locum obtineant, ac eos qui Solem comprehendant, & ab ipso comprehendantur ordine sub Sole collocatos nullam habens idoneam ad huiusmodi demonstrationem defensionem, nam si quis demonstrare tentauerit Mercurium Veneremque non esse sub Sole ex eo quod nunquam incurrant Soli ut Luna incertum sit, quemadmodum etiam ipse ait Ptolemæus, neutiquam quæ uideri supra inuehi Solem, uerum non in eodem esse plano has stellas, & Solem cum ad ipsum coitus faciunt, ita nempe de hypothesibus ipsorum traditum comperimus in tertio decimo magnæ constructionis libro, in quo in primis de latitudine ipsorum quæ est ad eclypticam, demonstrationes prosequitur, demonstrat stellas huiusmodi cum Sole procedentes, aut in apogijs, aut in perigijs inueniri in suis epicyclis in quibus constitutæ locis extra eclypticam sunt necessario,

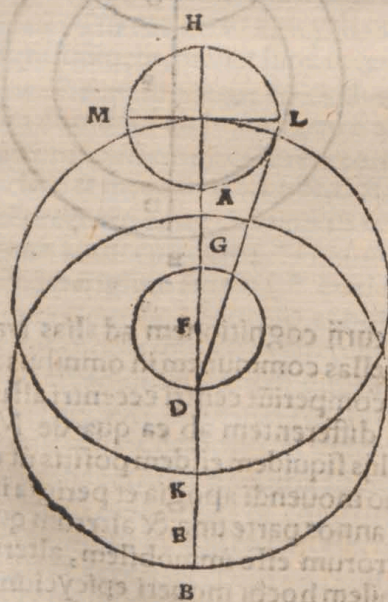
neccessario, aut enim in coniunctionib. sunt solaris circuli, et eccentrici circa quem epicycli stellarum feruntur, his in apogijs uel perigijs constitutis etiam inclinata sunt apogia & perigia ad signiferum, quæ epicyclorum obliquatorum in ipsum, hac de causa hi, & Sol in uno non sunt plano, & ob hoc nō præoccursant, uel in apogijs eccentricorū ipsorum comperiuntur epicycli faciētium ad Solem coitus eccentrici ipsi capiunt positionem qui latitudinem ad eclypticam capit inclinationem, in utroq; igitur coitu in declinatis existentes planis ad solarem circulum defugiunt occurrationem solarium luminum, hoc tametsi nunc paulo obscurius referimus, paulo post tamē iam dictæ hypotheseis euidentius efficient. At quoniam in ea, quam de Sole Lunaq; habuimus oratione inuenimus distantias ipsorum per instrumentum parallacticum rationesq; à terra distantiarum, præterire nos non debet quemadmodum fieri non potest, ut eodem Mercurij, & Veneris distācias possimus augurari, nam principiū quidē obseruationis fuit luminaribus in meridiano existētibus, uerū nō possis Mercurium & Venerē capere in plano meridiani et trāspicere collucente Sole in superno hemispherio in horū processibus per Meridianū, & perinde eodem modo quo in Luna per instrumentum capere in his non est distantiarum differentias, quo pacto igit per suauiter quispiā inuenerit harum stellarum ordinis demonstrationem ex ipsorum hypotheseis deinceps Deo adiuuante dicemus, nunc autem præmonituri modos quibus suspicetur quispiā posse capi horum æqualium incurribus Soli interualla cum dici non posse uideantur, in ipsas eamus quibus usi sumus hypotheseis promēdo apparētium causas hæc consona demonstrabimus diuinorum corporum non in diuersum distractionibus, ut pote omnibus æqualiter motis non eisdem modo serius, modo citius inæqualitatem, ut iam sæpe dictum est per complexum differentium motuum apparente nec tamen uera, & præ cæteris quæ de Mercurio sunt inspiciamus, quando quidē à reliquis differt. Præstruatur aut quod et in his quemadmodum etiam in Luna, longitudinis quidē uocatur motus centri epicycli per eccentricum obuolutio, inæqualitas uerò stellæ motus circaq; epicyclum delatio, ideo longitudinis quidē dicitur reuolutio cum epicyclus ab eisdem in eadem eccentrici aduenerit ue-

lut ad apogium, uel perigiū, inæqualitatis autem reuolutio cum stella in epicyclo delata ab eodem in idem circumcurrit, in eadem igitur spectantes quærunt intra quot annos quilibet ipsorum, quot inæquales faciat reuolutiones, in quot autem longitudinis ab hisq; capiendo motiones æquales inueniunt longitudines quidem quæ sunt epicyclorum circa singulos eccentricos, & inæqualitatis, quæ sunt stellarum ipsarum circa suos epicyclos diurnasq; ac menstruas, & horixas sicut in Sole & Luna. Hæc igitur præ cæteris capiantur & illa cum his quod inæqualitas est duplex apparētix circa planetas, una quidem quæ est ad signiferum, et partes quæ sunt ad signiferi motum, apparent namq; aliquæ celerius, alię tardius transire signiferum uelut paulo ante de Sole demonstrabamus, altera uerò quæ refertur ad Solis habitudinem, nō enim æqualibus temporibus distantijs ad sese efficiunt. Duplici igitur inæqualitate apparente, & utraq; etiam in Luna perspecta, duplicibusq; existētibus hypotheseis una quidem quæ est ad eccentricum quam fatemur esse simpliciorē, altera uerò per epicyclum, utpote in homocentro delatum ad inæqualitatem quidem quæ ad signiferi refertur partes per hypotheseim ad eccentricum sumendum necessario putat: nam per apogia et perigia eccentrici apparent inæqualiter moti circa partes signiferi circuli, constitutis receptisq; his à nobis ad alteram ueniendum arbitramur quæ de distantijs ad Solem est quæ reliqua per epicyclum est, ita namq; etiam in Luna de motu qui per epicyclū est referebamus eius ad Solem figurationum aspectuumq; differentes distantias, expedit nimirum & in his explicandis ubi duplicem uidemus inæqualitatē, duas quoq; completi hypotheseis sumendo quemlibet quinq; errantium moueri in suo epicyclo, epicyclum porò in eccentro deferri, in quinq; his stellis bi nos eccentricos facere necesse est, unum quidem immobilem, mobilem uerò alterū qui sint inter se inuicem æquales, eum quidem qui semper stare uideat esse circa cuius centrum consequentia epicyclorum equalis inclinatio circumagi memorabitur, alterum uerò mobilem in quo epicycli centra semper habebūt ne suum habeant epicycli motum in manētibus eccentricis, horum autem causas procedens exponet oratio, his itaq; ita memoratis quæ sit Mercurij motuum hypothesis.

De Mercurio.

Cap. IIII.

Consideretur itaq; obliquum pla-
 num sicut in Luna ad eclipticam
 tantam habens obliquitatis di-
 stantiā in eo quod per polos quā-
 tum Mercurius in septentrionales austrā-
 lesq; partes transit eclipticæ, idq; totum
 planum sit in quo eccentrici descripti iurelli-
 guntur, moueatur id sanē circa eclipticæ
 centrum in signorum consequētia, & trans-
 ferens apogia & perigia eccentricorum con-
 sequendo, quæ obseruata sunt circa non er-
 rantes intra centū annos parte una. In hac
 itaque obliquitate plana mota intra cētum
 annos in consequentia tantum, ponatur ec-
 centrus *A B* circuli circa centrum *D* pun-
 ctum, sit q; eclipticæ centrum *E* in quo ocu-
 lus noster, & per utraq; hæc centra ad apo-
 gium perigiumq; cōiuncta *A B*, ponaturq;
 ipsi *D E* æqualis superiori ipsius *D*, ut ad
 apogium *D F*, æqualis autem rursus utręq;
D E, *D F*, ipsa *F G* & circa *G* tanquam cen-
 trum, æqualem habens eam quæ ex centro
 ipsi *D A* alter eccentricus *H' K* consideretur,
 æqualis ipsi *A B*, & quoniā orbis *L M* cen-
 trum habens semper in *H K*, eccentro cir-
 cumactum ab *D F G H* recta linea æque in
 consequentia tantum quantum equalis in-
 uenitur motio epicycli in singulis eisdem
 positionibus semper obseruata *L M* diame-

tro epicycli, inclinationemq; facientis ad D
punctum circumacti ab D L recta linea, &
ob hoc in eadem puncta semper cadente e-
picycli L M, in quam non utique in alia
atq; alia sicut Luna propter epicycli procli

nationem. Centrum autem semper sit in circumferentia ipsius HK eccentrici, circumagatur autem is HK eccentricus in præcedentia æquæ cito ipsi motus tanquam ille una hora feretur duo scrupula in consequentia, ita hic in præcedentia eadem duo scrupula moueatur, ut fiat semper ipsorum reuolutio dupla quo uterq; mouetur inq; uno anno una reuolutione utriusq; peracta ad signiferi puncta bis ad se inuicem obuoluantur, quod duplici à se inuicem sua utriusq; distantia ad signiferi puncta, stella uero in epicyclo moueatur, postea reliquus eccentricus AB semper in eisdem punctis habens signiferi apogia & perigia, quemadmodum [* Procl. addit, $\delta\ \tau\acute{o}\nu\ \acute{\alpha}\lambda\iota\sigma\tau\acute{o}\nu\ \epsilon\kappa\kappa\epsilon\upsilon\beta\omicron\varsigma\ \epsilon\pi\ \delta\iota\delta\acute{\upsilon}\mu\omicron\upsilon\varsigma\ \mu\omicron\iota\sigma\tau\acute{\alpha}\epsilon\iota\varsigma\ \kappa\alpha\iota\ \lambda\epsilon\pi\tau\acute{o}\nu\ \acute{\alpha}\epsilon\iota\ \tau\acute{o}\ \acute{\alpha}\pi\omicron\gamma\iota\omicron\upsilon\ \epsilon\chi\theta\eta$. Hæc deficiunt, Solis eccentricus in Geminorum parte quinta, & minuta trigesimo semper apogium, &c.] dicebatur, & eisdem [* Procl. addit, $\mu\omicron\iota\sigma\tau\acute{\alpha}\epsilon\iota\varsigma\ \kappa\alpha\iota\ \lambda\epsilon\pi\tau\acute{o}\iota\varsigma\ \tau\acute{o}\xi\acute{o}\tau\omicron\upsilon\ \tau\acute{o}\ \omega\pi\epsilon\rho\iota\gamma\iota\omicron\upsilon$. Partibus & minutis Sagittarij perigium.] Sagittario detur perigium, rursus motus eccentricus HK circa F centrum moueatur non circa suum G , ut recta linea $F GH$ circumeunte ipsum circum $F G$ centrum orbiculum describat definitum D puncto centro existente manentis eccentrici AB , perspicuitatis igitur causa exponamus hypothesim: meminerimus igitur quod in Sole & Luna epicyclos quidem in consequentia eclipticæ moueri dicebamus, ipsos autem planetas in circumferentijs duorum epicyclorū contra in antecedentia, & quod contigit in illis ob huiusmodi assumptionem congruere apparentibus circa apogium ipsorum motibus qui minimi inueniuntur, ut circa perigia maximī, itaque namq; Sol in [* Procl. $\delta\iota\delta\acute{\upsilon}\mu\omicron\upsilon\varsigma$] parallelis multo tempore transit tardius æquale, in Sagittario autem exiguo tempore, idem interualum, citius etiam Luna similiter uidetur plurimum uelox in perigijs, minimum autem in apogijs mora transeundo signiferi partes, hoc igitur hic posito stellam inquam in epicyclo in contraria ferri non congruet apparentibus, & ob hoc necessarium ducitur in consequentia moueri similiter ambos stellam inquam in epicyclo, & epicyclum in eccentro, apparet enim Mercurius & reliqui quatuor iidē planetæ iuxta motus qui ex apogijs plurimum moueri, ex perigijs autem minus æqualibus motibus & examinatis ergo stella & epicyclus ob hoc positi sunt similiter in consequentia ferri, hoc namque posito custodiuntur quæ sunt

Kk

схарра

ex apparentibus, at quoniam epicycli delati & quales utroque angulos apogij faciunt non erat possibile ipsos ponere in motis tantummodo eccentricis circumferri, non enim quod dictum est eveniebat, manentibus siquidem eccentricis in utraque parte apogiorum vel perigiorum in distantia aequali, & temporibus aequalibus aequales effici angulos, sed ne quidem necessarium motorum, quoniam admodum geometricis comprobatur demonstrationibus ab his qui profusius ista tractarunt. Verum quoniam non apogia modo eisdemque observationibus perigia spectantur in uno eodemque eclipticæ loco, verum etiam in alijs in utraque parte differentijs oportuit non unum modo eccentricum ponere, & circa hunc in motum permanentem moveri epicyclum, sed etiam alterum eccentricum qui plane moveretur, circa quem centrū epicycli moueatur, non solum demonstrabitur in apogio illius manentis & perigio stellarum esse, sed etiam alijs in locis inequalitate fieri maximam, id sane hoc modo in Mercurio manifestum est ob duo centra, unum quidem significari, alterum autem cadit in manentis eccentrici diametro in Ariete & Libra, ut sit quidem in Ariete apogium per hunc eccentricum, in Libra vero perigium, ex alijs autem examinationibus observationibus constat ipsum maiores facere distantias in parallelis & Aquario, sitque in his a terra remotior quam sit in apogio per Arietem, & tam terra vicinior erit in parallelis aliquando quidem, at aliquando in Aquario, nam si steterit ille tertio prorsus fuerit eccentro, nam si unus sit unum erit apogium ac perigium movebitur itaque hic eccentrus, ut epicyclus in alio alioque appareat, & stella in eo mota in utraque Arietis sit a terra remota, at quoniam duobus existentibus eccentricis oportebat epicyclum in utroque moveri, et utriusque motu, ut etiam in manentis apogijs eccentrici sit, & in alijs eius qui movetur locis, apparet remotus a terra effectus ob hoc circa centrum immobilis delatus ponitur, centrum autem semper habens in eccentro moto & in recta linea quæ est ab eccentro manentis ad centrum ipsius coniuncta circumactus, & semper ad centrum declinans, ut in proposita habes descriptione, at quoniam ex observatione positum est Mercurium quidem a Sole distare non omni distantia, quem admodum qui supra Solem invehuntur, maior iure solari epicyclo Mercurij ponitur epicyclus, quo ipsis æquicurrentibus existenti

bus circa puncta epicyclorum quæ sunt in circumferentia eccentrici stella appareat præoriens Soli vel uergens in occasum in ipsum Solē circa epicyclū maiore motu. Sint namque bini eccentrici manentes Solis A B & Mercurij C D & F centrum eclipticæ unaque recta linea per utrumque epicyclum F H, quando igitur maiore existente C L epicyclo quam M N circa contractum fuerit, stella tum maxima distantia distare spectatur ab utraque parte Solis ut circa K & L puncta, at quoniam per apogij diametrum quibusdam observationibus inveniunt circa decimam Arietis partem et Libram cadere, ex uetustioribus autem alijs circa sextam rationati sunt intermedium tempus, colligunt quod motum est apogium & perigium intra centum annos parte una, & ob hoc totum planum in consequentia mouent similiter eoque modo quo non errantium sphaera. Causæ autem ob quas has hypothèses potuerunt huiusmodi inuentæ sunt. Post autem

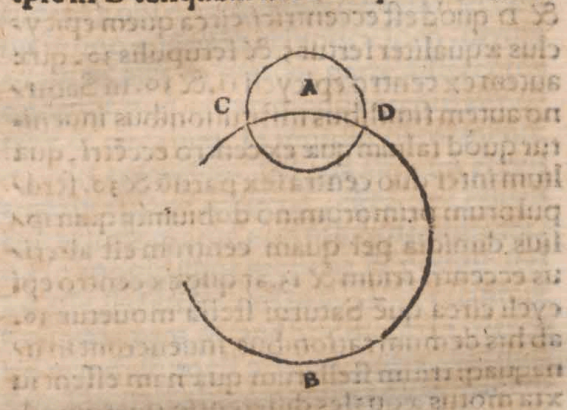

Mercurij cognitionem ad alias transeundo stellas communem in omnibus traditionem comperiunt centri eccentrici assumptionem differentem ab ea quæ de Mercurio est, alijs siquidem eisdem positus ut obliquo plano mouendi apogia et perigia intra centum annos parte una, & alterum quidem eccentricorum esse immobilem, alterum uero mobilem hocque moveri epicyclum per rectam declinantem lineam ad centrum manentis eccentrici in centrum, & per centrum epicycli delatâ. His igitur & alijs communibus præter acceptionem alterius eccentrici inspicitur hypothesium differentia, non enim ut prius superne ubi D capiunt illius centrum

centrum in his quatuor, sed bifariam secando DE in F circa F describunt GH motum eccentricum, in hocq; collocant epicyclum qui centrum habeat H, circumactum uero ab LHM recta linea circa D semper simili motu, itidem capimus ante epicyclum, & stellam in consequentia uolui obliquo plano apogia & perigia in eadē, ut dictum est, circumagente, altero autē eccentro contra epicyclum circumactio, utpote in præcedentia ut progressuum fiat adæquatio. Expositis circuitionibus, hæc igitur cōmunia sunt quatuor stellis in hypothesibus, at quæ sua uniuscuiusq; mox dicemus primū memores, quod sumptum etiam in Mercurio est sicut & in Sole & Luna eccentrotetis ratio ex maxima ad Solē distantia, quod qualium est 60. quæ centri ipsius eccentri, taliū qualibet trium quæ est inter centra, & quæ ex centro epicycli 11. et 30. talibus igitur in Mercurio demonstratis, ut in 9. magnæ constructionis mathematicæ à Ptolemæo demonstratur eodem modo etiā Veneris stella in eccentro & epicyclo mota quo modo Mercurius uno quidem manente eccentro, altero autem in eandem partē moto & apogia & perigia in consequentia transmittente, & epicyclus quidem æqua celeritate epicycli Solis circumactus, unde et equicurrentes dicuntur, at maior est Mercurij epicyclus, unde & hæc stella multa à Sole abest distantia, cū est in contactu epicycli ob epicycli magnitudinem, manet sanē eccentrus circa cuius cētrum mouetur epicyclus sub recta linea coniuncta ab huius centro ad epicycli centrum, existente autem eccentro D & epicyclo LM moto in D L, L H M, D M, M H, L H existente centro epicycli manētis eccentri apogium aiunt custodiri [* Procl. addit, ἐν ἀπογείῳ.] perigium autem [* Procl. habet, ἐν σκαρπίῳ. in Scorpione.] Scorpio, at posterior eccentrus motus ipse circa alterum centrum, quod est ad dissectionem duorū centrorum eclipticæ & manentis eccentri circumagit epicyclum, demonstrat itidem etiam eccentroteris ratio ex maxima ad Solem distantia per descriptiones & congruentibus collectionibus ex obseruatione, quod qualium est ex centro eccentri 60. taliū utraque inter cētra unius quartī, altera uero ex centro epicycli partium 4. & 19 scrupulorum. Huiusmodi nimirum circa stellā quorūque Veneris existentibus hypothesibus in reliquis tribus stellis à Sole distantibus omni distantia similes eccentroteribus demon-

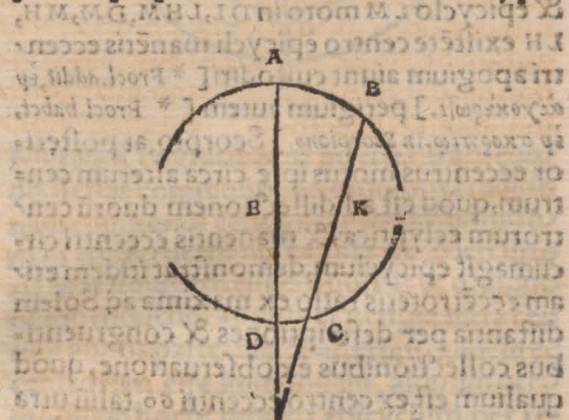
stratur, aut à positionibus per quas coeunt Soli, aut ab extremis fulxionū tenebris in quibus quilibet trium in una recta linea spectatur uisu ex centro epicycli ut si neutrumquam in epicyclo moueantur, sed in solo eccentro, colliganturq; in Marte quidē quod qualium est ex centro eccentri 60. taliū inter duo centra, & eclipticæ, & circa quem mouetur, & epicycli centrum ut ipsius E et D 12. at ex centro epicycli Martis 39. 30. in autem Iouis similiter qualium quæ ex centro eccentri Iouis 60. talium quæ inter eadē centra ipsius E, inquam quod est eclipticæ, & D quod est eccentrici circa quem epicyclus æqualiter fertur 5. & scrupulis 30. quæ autem ex centro epicycli 11. & 30. in Saturno autem similibus institutionibus inuenitur quod talium quæ ex centro eccentri, qualium inter duo centra sex partiū & 30. scrupulorum primorum, nō dubiumq; quin ipsius dimidia per quam centrum est alterius eccentri trium & 15. at quæ ex centro epicycli circa quē Saturni stella mouetur 36. ab his demum rationibus inuenerunt in unaquaq; trium stellarum quæ nam essent iuxta motus æquales differentie, quarum adæquationes cuiuslibet apparentem accessum inueniunt tanquā differentia, aliquando additæ æqualitati minori existenti apparentia, aliquando autem ab ipsa ablata cum maior fuerit apparentia æqualitas, uocatur autem æqualis quidem etiam in his motus epicycli circa eccentrum, utpote æqualibus in temporibus moto ipso circa eccentri interualla, inæqualis autem stella in epicyclo ad uisum nostrum, nam per huius motum anguli efficiuntur apparentes differentes æqualitatum, ut paulo ante in Sole dicebamus. Hæc autem canonū expositiones doceant, at quoniam commune est in quinq; errantibus stellis præpositas ipsius hoc facere uisiones, & uideri stationē facere, ut paulo ante diximus, quod unū fuit quo ex multis ad celestia contemplanda querendaq; cōmoti sunt priscei mathematici, exquirendam quæ esse putauerunt causam cur Luna Solq; nunquam stationem facere & repere uiderentur, at quilibet quinq; planeta rum huiusmodi efficiat uisionē, dicimus nampe quod epicyclis quidem in eccentro uel homocentro motis æqualitatis motu, stellis autem in eisdē epicyclis per inæqualitatem, si epicycli quidē motus maior fuerit quā stellæ in epicyclo à quo motu auferri in consequentia epicycli delationem in-

perigijs contra ferri existimabitur non erit
præcedentis motus apparitio propter abla-
tionem motus stelle, quod maior sit additio
transitu epicycli, si autem contra stellæ mo-
tus ablatiuus maior fuerit adiuctiuo ipsius
epicycli, uidebitur quodammodo in præce-
dentia stella moueri, cum porro horū duo-
rum motuum differentia minima esse uide-
bitur, tum stationem facere et obfirmari ap-
parebit, sit autem quod dicimus hoc pacto
manifestum, sit circa ab homocentru uel ec-
centru epicyclus motus $C D$, moueaturq;
ipse in D tanquam in consequentia & stella

in ipso itidem, non dubiū igitur quin circa
 $C D$, motus addat etiā ipse utpote in D de-
latus, at inferne in perigio motus, hoc est,
in $D C$ auferet, utpote in contraria parte que
a terra remotior est epicycli delatus plane-
tes, ac ut in præcedentia moueri uidetur ad
 C , ergo epicycli motu in consequentia sem-
per facto maiore existente ablatio oculis
nostris non spectat, sed semper adijcere ap-
paret accessui stelle, stellæ autem ad perigia
epicycli ablatiuo processu maiore existente
later quidem quod in consequentia deferat-
tur quod sit minor, at uidetur semper stella
uisibus nostris in antecedentia ferri, at cum
differentiæ ablatiuorum processuum & ad-
iectiuorum minimè fuerint, stationem tum
facere uidebuntur spectantibus, expedit au-
tem ea puncta lineatim sumere in quibus
stella his positis stationē facere apparebit
dicta iam causa est, nimirū Apollonij Per-
gæ inuentum, quo ipso utitur in 12. magnæ
constructionis Mathematicæ libro Ptole-
meus, quod hoc modo habet: epicyclo dela-
to siue in homocentro siue in eccentro si qua
à visu nostro recta linea producat pro-
portionalis oculi radio, ita secans epicyclū,
ut sumpta ipsius in epicyclo sectione dimi-
diam ad eā quæ est à visu nostro ad eam que
est ad perigium epicycli sectionē rationem

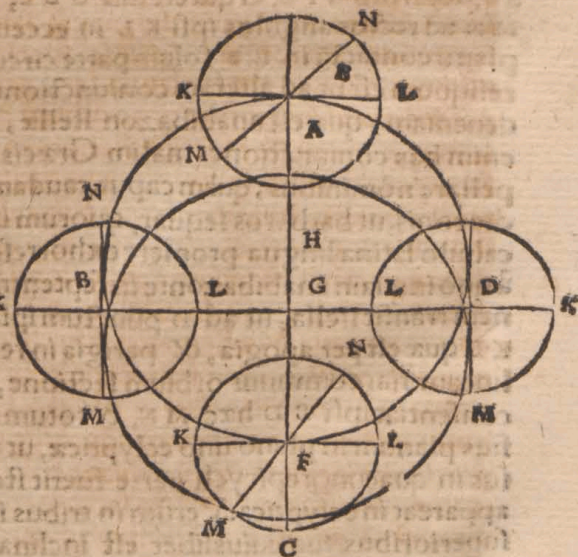
habeat, quam uelocitas epicycli ad ueloci-
tatem stelle, tum factum punctum ab huius-
modi producta recta linea ad perigij epicy-
cli circumferentiam definit suspitiones &
progressus, ut putetur in ipso C puncto stel-
la facere stationem: sit namq; E centrum A
 $B C D$ circulus & eius diametros $A E D$,
quæ producta procedat ad F , usque hoc au-
tem sit oculus, sumaturq; circa perigia hu-
ius circuli fortè fortuna punctum C , ita ha-
bens ut $F C B$ educta dimidiam ipsius $B C$,
hoc est, $K C$ ad $C F$ habeat quæ est ab oculi
explicata nostris ad id quod perigij est à
uisu rationem habeat, quam epicycli discre-
ta celeritas ad stellæ discretam celeritatem,
nam apparentes progressus ipsius capiun-
tur, & ob hoc discretas dicimus celeritates
quæ etiam in supputationibus et adæquatio-
nibus sunt definitæ, tum igitur aiunt necessa-
rio esse stellam in C statem & obfirmatam
uideri cum debeat in præcedentia ferri prio-
remq; facere stationem, & $C D$ præoccupa-
tam facere circumferentiam, ut ipsius tem-
pus medium omnis sit præcurrentiæ in D ,
quod si æqualitatem auferas in alterutram
partem ipsius D , $D H$ reliquam aiunt esse
dimidiam præcurrentiæ $D H$, secundam ue-
rò fieri stationem in H punctum, & post id
reliquum apparere in consequentiam moue-
ri stella, quod autem possit recta ita produ-
ci linea, ut $B C F$ in C puncto suscipiētem
iam memoratam rationem geometrica ra-
tione demonstratur, ac quod præter hanc
rectam lineam non sit quepiam alia quæ sta-
tionis apparitionem possit custodire tem-
pore in perpetua existente mobilitate, qua

de re etiam canones exponuntur progres-
suum in anteriora capiētes media interual-
la maximorum & minimorum motuum &
ipsas maximas minimasq; motiones, indi-
cantesq; in singulis quanto tempore stellæ
progrediantur

progreſſiantur atq; præueniant, neq; enim
iſdem ſunt in tribus illis ſupra Solem pro-
greſſus, eaq; eſt cauſa ut aliquando diutius
ſtella repedare appareant, aliquādo autem
tempore breuiore & Solem & Venerem,
aliquando quidem longiore tempore face-
re fulxionem matutinā, ita enim libentius
quā ortum dixerim, in præcedentiā mo-
tos, aliquādo autem breuiore, quemadmo-
dum in ueſperſinis fulxionibus, cauſa in tē-
poris differentia eſt maxima uel media mo-
ueri, & à Sole ob hoc uel celerius uel tardi-
us comprehendī, hæc pluribus explicata, à
nobis curſim ſunt memorata. At quoniam
de in anteriora progreſſib. dictū cauſaq; ſta-
tionariarū uiſionū memoratę ſunt. Necel-
ſariū quoq; memoratu uidet de quinq; ſtel-
larum latitudinis motu referendū, deq; po-
ſitione epicyclorum, ipſarum, quæ omnia
luculentiffimè Ptolemæus in ultimo ma-
gnæ cōſtructionis mathematicæ tractauit,
ipſorum ergo ſententia eſt eccentrum præ-
cunctis obliquari ad ecclipticam, ut quæ
una ſint orbis unum quidem in ſeptentrio-
nalem magis partem eclypticæ, alterum au-
tem auſtralem, at epicyclum ipſum quoque
in plano uno non eſſe quo & eccentrus, in
quo ſubuectatur ſuum ibi cētrum habens,
ſed epicyclum tangere eccentrum, & in ob-
liquum ab eo ferri. At in tribus quidem ſtel-
lis Saturnio, Ioue, Marte, obſeruationibus
capiunt fulxiones. Quod cū ſectionem
eccentri à terra remotiorem peragunt, ma-
gis in boream appareāt uergere in eclypti-
ca, in primisq; cū in ſuorū epicyclorū fue-
rint perigijs, utpote epicyclis talē habenti-
bus poſitionē, ut in apogijs potius ad ecly-
pticam declinare, in perigijs autem in con-
trarium uergere. At cū perigium ſegmen-
tum eccentri penetrarint, tum magis ab ec-
lyptica in auſtrum apparent, & perinde
colligitur eccentricorum partes alias quidē
in ſeptentrionem, quæ eclypticæ ſunt uici-
niores uergere, alias autem ad meridiē. At
cū epicycli binas habeant diámetros, ut
nam quidem per apogia, et perigia, alteram
uero quæ huic ad rectos correſpondet an-
gulos, illa quidem uergit ob inclinationem
ad ſigniferi cētrum, hæc autem, eccentrici cir-
cumferentiæ adhæreſcit per ipſum dunta-
taxat centrum epicycli. In Venere autem at-
que Mercurio eccentro ad eclypticam de-
clinante, & epicyclo ad centrum, reliquam
aiunt obſeruata eſſe differentiam, ut in tri-
bus, quod in illis quidem borei limites non

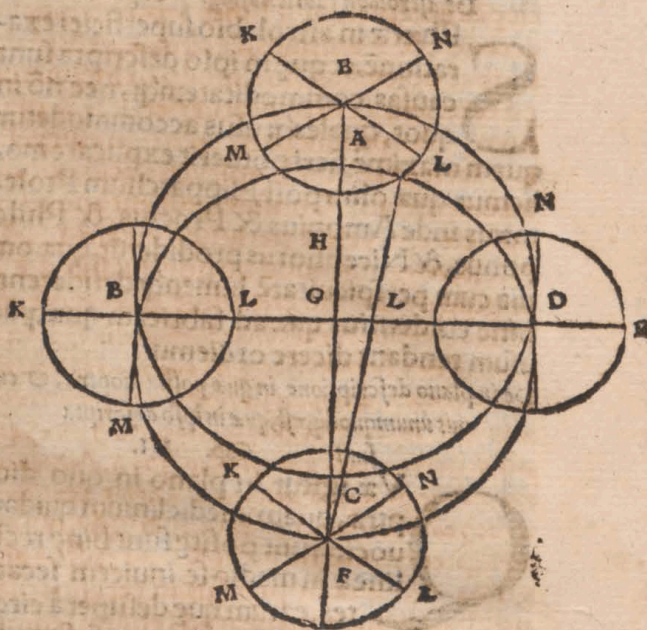
sunt ex amissim in apogijs eccentricorum, ac in his examinatum excussimq; limites septentrionales in ipsorum sunt apogijs tametsi plurima in Saturno distantia partium est ferè 50. at in Ioue minor ferè namq; 20. minima uerò in Marte differentia 3, profecto id in Venere sumptum est atq; Mercurio eccentricum ad eclipticæ plana cum proportionem declinari motu epicycli, qui in ipso est eccentro. Proinde cum ad coniunctiones peruenerit epicyclus, quibus eccentrus secat eclipticam, & eccentricum, & signiferum in uno esse plano, uelut in complexu complicatos. Rursus transposito epicyclo in alterum hemicyclium etiam eccentricum in alteras signiferi partes permutat, & in Venere prius hemicyclium apogium continens in austrum permutatur, alterum autem in quo sunt perigia in boream cogendo, & epicyclus comprehendens perigium utrobique in apogijs & perigijs ad septentrionem apparet ad eclipticam. In Mercurio autem contrà apogij positio esse uidetur potius in australem limitem tendere. Transpositio autem hemicyclij fieret borealis ad partem australem, ut perigia epicyclus penetrans australior appareat, quæ diximus poterunt descriptionibus fieri clariora hoc nempe modo. Sic itaq; in eclipticæ plano homocentrus $A B C D$, eccentrus autem in ipsum proclinator $E B F D$. Communis autem amborum sectio per centrum eclipticæ $B D$. Centrum porro sit eclipticæ G & eccentrici autem H , ducaturq; $A G$ in plano ipsius $A B C D$ ad angulos rectos $G A$, in eo autē quod est eccentrici $G E$, declinatio igitur est etiam

sub A G E angulo duorum planorū eclyp-
ticæ & eccentrici, at E limes septentrionalis
eccentrici, & F australis, & circa E centrū de
scribat epicyclus hoc modo ut inclinetur
ad eccentricū, & producat per E G A pla-
num, quo productio fit sectio in epicyclo
K L faciens cum G E epicycli declinationē
ad eccentricum. Consideretur aut apogium
quidem epicycli K perigium autem L. Ma-
nifestum igitur quod ob hoc qui sub G E L
angulo declinatio erit ipsius ad eccentricum
[*Procl. addit, καὶ ἐκβεβησθω τὸ ἀντικέντρον ἑκκα
ἐπιπεδίου ὅθεν ἐκβεβησθὼς γίνεται τὸ μέγιστον ἐπι-
κύκλου καὶ λ. ποιοῦσα μετὰ τὸ εἶναι τὴν ἑπικύ-
κλου κλίσιν πρὸς τὸ ἐκκεντρον. νοεῖσθω ὅτι ἀπὸ γων
μὲν ἑπικύκλου τὸ κ. περιγίον. ὅτι τὸ λ. ἀπὸ τοῦ ὅθεν
ὅτι διὰ τὸ τὸ ἡ πρὸς κλίσιν ἐσὶν αὐτὴ
πρὸς τὸν ἐκκεντρον, καὶ ἄλλα.] perigij L qui est
ad septentrionē, sitq; ipsi K L ad rectos an-
gulos M N quæ sit prorsus in eccentrici pla-
no, parallelusq; maneat ad sensum semper
huic eclipticæ, plano rursus fiat epicyclus
in coniunctione, quæ est catabibazon, ita
enim nominatur stellæ a boreo limite transe-
untis, per hunc igitur epicyclus transiens
K L diametrum apogiorū, & perigiorū ita
habeant, ut in rectam lineam porrigatur in
B D cōmunem sectionem, at M N ad rectos
angulos cōmuni sectione, & in plano eclyp-
ticæ, ut manifestū sit etiam ipsum epicyclū
in plano esse eclipticæ, & quemuis trium
planetarum in ipso existētem in quocunq;
puncto in eclipticæ plano spectari. Rursus
& in australi limite F transcendens faciat
sub G F L angulo declinationē suam, atq;
eccentrici L habens perigium in austrum, &
æqualem sub G F L, ei qui est sub G B L, &
M N ad rectos angulos ipsi K L in eccentrici
plano contactā in E F solum parte circuli,
reliquum est ut ad alteram coniunctionem
deueniam, quæ est anabibazon stellæ, ita
enim has coniunctiones malim Græcis ap-
pellare nominibus, quàm caput, caudamq;
draconis, ut barbaros sequar, quorum vo-
cabulo latina lingua promere exhorresco,
a quo inquam anabibazonte in septentrio-
nem transit stellæ, ut ad D punctum ipsam
K L quæ est per apogia, & perigia in rectā
lineam fiat cōmuni orbium sectione, ut
consentiat ipsi B D hæc M N, & totum ip-
sius planum in plano uno eclipticæ, ut rur-
sus in quacunq; epicycli parte fuerit stellæ
appareat in eclipticæ. Verūm in tribus illis
superioribus sua cuiuslibet est inclinatio
eccentrici permanens imperturbata, uelut

quæ sub E G A. At in Venere & Mercurio
aiunt commutari epicycli progressu. In Ve-
nere quidem ad septentrionē, in Mercurio
ad austrum, aio equidem quando epicyclus
in anabibazonte fuerit, tum etiam eccen-
trus, ut E F eclipticæ, ut A B in uno plano
est, non quod congruit E ipsi A, non enim
fuerit eccentricus, uerūm quod ita habent, ut
in eodem plano duo orbes se inuicē secan-
tes. Manifestum quoq; quod profunditatē
habentibus sphæris in alio, atque alio fasti-
gio consideratur E & A punctum, & rur-
sus F & C una nempe recta linea per om-
nes describitur. Cum igitur K L epicyclus
in D existens anabibazonte iuxta ea quæ
dicta sunt faciat C L cōmuni sectioni or-
bium consentientem, ipse autem uno in pla-
no sit ad eclipticam, tum etiam eccentricus in
plano uno est eodēq; eclipticæ, cum autē
transierit ab D in E boreus limes eccentrici
epicyclus breui ad ipsum augendo inclina-
tionem facit, tum etiam eccentricus distat in
proportionem ad magis borealem partē in
eclipticæ, & perinde E decedit in septentri-
onem a cōmuni recta linea eorū quæ sunt
ad D, ac tum maxima distat distantia quam
desinit quæ est media inter A & E circum-
ferentia in descripto per utrumq; polum,
cum etiam epicycli sit maxima ad centrum
declinatio quæ sub E G L angulo, tum autē
sit cū fuerit epicyclus in remotissimo a ter-
ra loco, secedentes porro ipso hinc in cata-
bibazonta ut B punctum simul comineat
eccentricus ad eclipticam & boreum ipsius li-
mitem E ad cōmunem rectam lineam in
proportionem, & sub E G L angulo compli-
cabitur, ut in B prorsus in eodem plano sit
at eccentricus eclipticæ, epicyclus, ita positi-
onem ad se inuicem habentes ut in plano
uno descripti tres sint orbes sese inuicem
secantes. Cum autem inceperit ad catabiba-
zonta perigium eccentrici pergere, Veneris
stellæ etiam ex B secedit in F punctū, hocq;
ipsum perigium eccentrici ut B F D, sectio
eclipticæ conuoluitur secedendo non in
australia prius iuit, sed in septentrionalia e-
clipticæ quo fiat in eo quod est per polos
F ipso C magis septentrionale, & rursus
proportionalis cōplexio planorum, & in
boreum ipsius F secessio augmento epi-
cycli inclinationis ad eccentricū quoad pro-
pinquissimum terræ locum F ipsius C plu-
rima absistet circumferentia in eo quod est
per polos, atqui sub G F L angulus cū sit
maximus æqualis ei, qui est sub E G D, rur-
sus hinc

sus hinc epicyclo penetrante FD declina-
tio colligitur epicycli ad eccentricum & eccen-
trus in planum, iteclipticæ uelut ipsius D
 AB , & australe eccentrici ut EF D magis bo-
reale australi ut BCD , id namq; ex obser-
uationibus sumi aiunt stellâ hanc maximè
in septentrionem quidem effectâ magis in
boream spectari quàm sit borealis sectio ec-
lypticæ, maximè autem in austrum nun-
quam magis in austrum apparere quàm sit
australis pars eclypticæ sed in utraq; sectio-
ne semper magis in boream quàm sit eius
compar, qua de re coacti sunt hanc propo-
nere in diuersam commutationem eccetri
sectionum quo possint apparentia custodi-
re, & stella in epicyclo eccentrici mota in utris-
que magis in boream apparet quàm sit sola-
ris circulus. In Mercurio autem his contra-
ria proponuntur apogium quidem ipsius se-
ctio eccentrici transeuntis ab anabibazonte
compererunt E punctum magis in austrum
euadere, quàm A quoad maximus fuerit an-
gulus epicycli ad eccentricum inclinationis,
tum namq; E boreum limitem abesse maxi-
ma circumferentia ipsius A tropici puncti
in eo quod est per polos spectari magis in
austrum stellâq; in ipso, quàm sit Sol cum
in tropico æstiuo est magis in austrum ne-
cessario uideri, rursus autem post id compli-
cari plana & imminui inclinationem ad ca-
tabibazontem usq; ubi omnes uno in pla-
no fiunt, & illinc inclinatione distare eccen-
trum eclypticæ ut magis in partes austra-
les, & perinde stellam in F constitutam sem-
per magis australem apparere, quàm sit se-
ctio australis eclypticæ. Hæc namq; immi-
nuunt obseruationes quas accipiunt sequi
hypotheses, utramq; igitur sectionem ec-
centrici Mercurij apogium & perigium con-
stituunt AF sectioni solaris circuli magis in
austrum esse, oportere uerò in uno aliquo
plano ad ipsum effici cum stella in coniun-
ctionibus fuerit, expedit igitur ponere ta-
lis amplexus sectionum ipsius ad illam eti-
am distantiam quod neutiquam faciunt tri-
um stellarum eccentrici Saturni, Iouis & Mar-
tis, nam qui illorum sunt confirmati, & qui
libet trium magis euadit in boream apogi-
um sectionem penetrans sui eccentrici semi-
circuli in eclyptica existentis borei, & ma-
gis in austrum quàm que in austrum est si-
cut in Luna dicebamus. Hæc demum sunt ad
latitudinem tendentium motuum in quin-
que planetis differentia. Has habentes hy-
potheses, bis autem adiiciatur quod etiam

borei limites quinque eccentricorum inueni-
re, & Mercurio eisdem esse aiunt, & remo-
tissimos à terra ut concurrant distantia per
profundum plurima in latitudinem, & rur-
sus alios in perigiis esse eisdem, ut in F lati-
tudinem definiant distantia stellæ ad ecly-
pticam, ipsumq; minimum interuallum ad
centrum eclypticæ, at in reliquis tribus stel-
lis differre punctis à terra remotissimis ac
propinquissimis ut in Sole demonstraui-
mus, aliubi quidem à terra remotissimum
ut per $s. \frac{1}{2}$ parallelorum, & quædam scrup-
ula aliubi autem borealem terminum, ut
in prima parte Cæcri ubi etiam tropici pun-
ctum, ita namq; etiâ in his eccentricis aliubi
habere inuenias boreum limitem, aliubi uerò
esse à terra remotissimū ut non uno modo
in puncto sit plurima distantia profunda-
tis in quâ & latitudinis, ut in Saturno quidē
boreū limitem custodiuit, ut ipse ait Ptole-
mæus, in tertia ferè parte Libræ remotissi-
mū uerò à terra eiusdē in Scorpij partib. 20.
& scrupulis 10. ut distent 50. partes, & in lo-
ue apogium quidem Virginis partes 11. &
& scrupula 9. boreū aut limitem Libræ par-
tem primam. In Marte uerò boreum limi-
tem in fine Cancræ circa ipsum à terra remo-
tissimum. Hypotheses igitur quæ circa cœ-
lestia corpora sunt, ut ex multis sparsim col-
legimus, ita comprehensim tradidimus quo
his perspectis facilius quæstiones ambi-
guitates que, quæ de his sunt deprehendi
possint.

De astrolabij fabrica usq; Cap. V.

Sphæra in astrolabio superficiei exaratione, et quæ in ipso descripta sunt causas commoditatemq; nec nō in quot, qualesq; usus accommodetur quam maxime fieri potuerit explicare mouemur quæ olim post Hipparchum Ptolemaus inde Amonius & Proclus, & Philoponus, & Nicephorus prodiderūt, quæ omnia cum perspicuitatē lumenq; desiderent, hinc euidentius quæ ad fabricam quæq; ad usum tendant dicere ordiemur.

De in plano descriptione in quæ posita dioptra, & cuius unumquodq; est, quæ in ipso descripta sunt. Cap. VI.

Quæ igitur in plano in quo dioptra, quam mediclinium quidam uocitarunt posite sunt binæ rectæ lineæ in medio se inuicem secantes, earum quæ desuper à circulo descendit, quo instrumentum suspendimus proportionem ad quodlibet clima refert meridiani altera, quæ hanc bifariam diuidetq; ad rectos secat angulos finientem, quem græca nomenclatura horizontem appellamus proportionem representat. In hac igitur quæ horizontem proportionem refert hemicyclium constituitur diametrum, quā nostri diametrentem uocāt hanc eandem habens lineam. Quod cœli supra terrā hemisphærio proportionem cōpar est, id sanè hemicyclium. Altera linearū in binas dispescit partes equales, quæ à circulo descendit, quā meridianō proportionem conferri diximus, at sectio est in superiore lineæ termino, qui ad utraq; totius orbis partem quartam in nonaginta dirimitur partes in quas dioptræ partium gnomon cadit, quibus Solis alius uel cuiuscunq; stellæ ab horizontē sublimitatē indicamus ad quot partes singulis sit horis ortu aut occasu, ab horizontē sublimis nonagesima certè pars ad uerticem in quouis cœlo indicat, sicut prima quæ in ipso sunt horizontē siue exortiuo siue occiduo, ueluti instrumenti usus procedentes edocebit, non in cunctis profectō Astrolabijs utrūq; duorum quadripartiū in nonaginta partes est distributum, sed alterum duntaxat quod alterutrum satis sit, quid dispicere cōtigerit, per utrūq; enim est cognoscere quātum ab exortiuo aut occiduo Sol attollatur horizontē. Verū quo utraq; manu instrumentum eleuantēs facilem perspicuumq; conspectum habeamus, eo utraq; quadripartita duximus esse describenda.

De in tympanis descriptione in quibus climata descripta sunt, & cuius descriptorum unumquodq; proportionem conferatur, & quot partium sit significari.

obliquitas. Cap. VII.

Plani itaq; impressio hoc pacto instructa est, ut tympanorum in quibus climata descripta sunt ita habeant, in quouis igit plani tympano binæ rursus rectæ sunt lineæ se pariter inuicem secantes, quarū una à circulo deorsum producta rursus meridianō proportionem comparatur, altera horizonti, eadem namq; sunt cum illis, quæ in opposita parte ubi est collocata dioptra, & perinde has illis æquiparatas oportet accommodare, sunt autē orbis in superiore tympani parte descripti ad elevationē in solipartijs quidē astrolabijs nonaginta, at in bipartijs sexaginta, ueluti utiq; in tripartijs triginta, siue prout descriptibentibus uideat, horū unus quidē extimus maximusq; horizonti proportionem cōfertur ac si possit orbis explicari rectē accommodaretur lineæ, quæ meridianū secat. Verū quando id fieri nō potest, iure reliquū quantum ipsius confurgentis ad medium rectæ lineæ procidit interuallū, tantū ipsius utrinq; extremū superattollitur. Cæterum recta quidē linea utpote in plano, quod supra terram hemisphæriū dispescit ab eo quod sub terra est, ut in sphæra, sed qui interni cōprehendunt orbis horizonti sunt paralleli inuicem inter se distincti ab ipso horizonte sursum uersus. Cū eo qui supra terram habēdo proportionē, in solipartijs quidem astrolabijs parte una, at in bipartijs & tripartijs binis trinisq; ut ab ipsis secetur in coronā effigiē, quod supra terrā hemisphæriū qualem positionē orbis habent paralleli in uniuersitatis positione mole facie habente, & perinde semper qui intra horizontem sublimiores, minores sint necesse est, utpote minorē supra terram hemisphærij secantes ambitum, in sphæra iam dicti orbis deseruuntur quibus qui instrumento proportionem cōferuntur. Centro quidem in quolibet cœlo ad uerticē pūcto, interuallō autē horizontē ab eo quod ad uerticē ad extremum usq; uniuersi perueniēte diametri qui conseruuntur sunt ab hoc interuallō semper auferēdo, aut partē unā ut in solipartijs astrolabijs, aut binas, aut ternas, uelut in bipartijs, aut tripartijs, nō dubiū qn cū quinquaginta partiū huius sit interuallū (quadripartiū siquidē ambitū habet, qd eatenus proferat ablatio quatenus tendit interuallū) aut singulū par-

guli partium ad uerticem fiat, aut duarum aut pluriū, in medijs ergo orbibus punctum in quo pars nonagesima descripta est cuiuslibet cœli proportionem refert, quod est ad uerticem, ut id punctum eandem uim habeat, quam quod extremum supra positum est lineæ, quæ in altero collocata tympano, in quo dioptra porrigitur. Hos nimirum orbis meridianus per æquæ bifariam secat cui tympano lineam proportionem conferri diximus quæ à circulo est per eosdem descendentes orbis, ut sint sinistra quidem homicyclia in conspectu ad os nostrum collocato instrumento exortua, quibus etiam oriens ascribitur, quæ Sol attingit, aut quæuis stella ab exortu ad meridiem inuicta modo hæc, modo illa: at dextra occidua quibus porro occasus ascribitur, à quorum meridie ad occasum usque uergit Sol inuictus non dubium equidem est quin ob instrumenti paruitatem non sint omnes perfecti orbis, sed qui exteriores etiam maiores ut tympani perimetro incubantes semiperfecti. Inheret autem etiam ipsorum numerus orbibus ab uno ad nonagesimum usque, tantundem namque partium est, ut dixi, quod ab horizonte ad uerticem usque est interuallum ne nos quidem illud lateat, quod enumerationis principium ab horizonte sit eisdem in utroque hemicyclio inscriptis numeris exortu uo pariterque occiduo in exterioribus imperfectis, nam in internis ac perfectis ad meridianam lineam orbium numerus collocatur. Censeo equidem perspicuum esse in bipartitis & tripartitis astrolabijs medium orbem secari interuallum in prætermittos, si nimirum orbis eandem uim habet, quæ in plani quadrupartio in quo posita dioptra partes descriptæ de quibus à principio differuimus, tympani igitur hemicyclium in quo dicti orbis descripti sunt hemisphærio quod supra terram proportionem conferuntur, reliquum autem et quod sub terra, quod in duodecim segmenta dispartitur iuxta 12. horarum numerum, quas in utroque hemisphærio supra terram & sub terra permeans Sol complet, sed sit eisdem etiam lineis horarum numerus prima hora ab occidua parte incipiente, quæ de causa, id procedendo aperiemus. Præterea tres alij sunt orbis in iam dictorum parallelorum orbibus descripti ipsos quidem secantes, sed inuicem ipsos comprehendentes, quorum interius quidem solstitio æstiuo proportionem confertur, circumacta igitur aranea, quod rete quidam uocat, spectabis primam Cancræ par-

tem, in qua æstiuam facit Sol conuersionem hunc orbem describentem, quamobrem eius supra terram maior est pars, ea sanè est per orbis delata parallelus, at minor sub terra per reliqui partem tympani in qua horarum lineæ sunt impressæ, quæ proportionem conferri diximus quod sub terra hemisphærio. Secundus porro & continuè ipsum comprehendens orbis æquinoctiali proportionem confertur unde bina æquinoctialia puncta Arietis principium & Libræ, hunc permeant, sunt quæ eius utraq; equalia hemicyclia, quod per parallelus descriptum nempe supra terram, quodque per horarum lineas, quæ sub terra significat, horum duorum orbium sub terra sola sunt in quibusdam instrumentis impressa hemicyclia, at reliqua intelliguntur quæ per parallelus sub his secari. Verum tertius ambos quoque comprehendens hiberni tropici portionem refert. Hinc Capricornus unde hibernum sit solstitium hunc permeat, & ob hoc, quæ supra terram huius orbis portio nempe per parallelus descripta minor est, at quæ sub terra, quæ per horarum lineas maior. Horum sanè trium orbium, æstiuum inquam tropici & æquinoctialis & hiberni tropici, primus parallelus supra terram cuiuslibet segmentum, & quod sub terra, quandoquidem ipsum horizontis diximus referre proportionem, est autem ab hiberno solstitio ad æstiuum usque interuallum partium quadraginta octo, ut est ex parallelorum inscriptione cognoscere, distat namque ad septentrionem ab æquinoctiali æstiuum solstitium partes 24. sicut ad austrum hibernum solstitium tantundem, principium namque accommodando in quouis climate, et notando parallelum quem Capricorni ad meridiem attingit principium, & rursus secundum quem Arietis & Libræ attingunt principia, & tertium quem Cancræ attingit principium, annumerandoque interiectos parallelus inuenies à Capricorno ad Arietem usque parallelus 24. ab Ariete autem & Libræ & Cancræ usque alios 24. ut sint à Capricorno ad Cancræ partes 48. quod interuallum signiferi continet obliquitas. Descriptum etiam clima est per quod cuilibet plano facta inscriptio, quotque longissimus dies horarum æquinoctialium est in eo climate, quotque distat partes propositum clima ab æquinoctiali, tantundem etiam polus septentrionalis ab horum zote sublimis est, nec non austrum sub terra, in quibus. sanè astrolabijs, præsertimque solipartitis etiam planum ipsum in quo posita est dioptra iuxta unum aliqd climatū est descriptum.

At quo

At quorum est exterior orbita in trecentas sexaginta partes distributum est.

De eis quæ in aranea descripta sunt. Cap. VIII.

DE tympanis quidq; sibi uelit unū quodq; in ipsis descriptum hæc tenus dictum, his igitur incubans aranea signiferum et quasdam hærentium cœlo stellarum continet fulgentiores, perfectus igitur in ea orbis ac tertius exordium extrinsecus admittens est signifer, at alij qui imperfecti hærentium cœlo stellarum nonnullas continent stellas, de quibus suo loquemur loco, in signifero igitur 12. signa descripta sunt ab Ariete ad Pisces, quodlibet autem signum in solipartijs instrumentis in partes 30. dirimitur, in bipartijs in 15. & pariter in tripartijs in 10. ut etiam parallelorum habuit descriptio. Sanè partium principium cuiuslibet signi est ad eam partem in qua signi primum scriptum est elementum, ut nō aliter ad eam partem ad quam præcedens ipsum signum est ueluti Arietem præcedens est signum Pisces, de parte igitur quæ ad Pisces principium Arietis, atque ita in omnibus, at lineis partes significantibus, alijs quidem per signiferi uniuersam latitudinem penetrantibus, alijs uerò ad medium usq; principium cuiuslibet signi efficitur ab per uniuersum penetrante linea, quandoquidem tam est idem præcedentis signi finis, quam sequentis initium, totius igitur instrumenti hæc est constructio, reliquum nunc est ut de usu quoq; eiusdem loquamur.

De diuina Solis inspectione, & quo pacto solerter ipsam indagemus. Cap. IX.

S igitur interdiu Solis per instrumentum horam captare libuerit, circulo hoc pacto attollemus instrumentū, ut pars eius quarta in nonaginta partes distributa ad Solē uergat, dein dioptrā pedepressim circumagemus sursum deorsumq; iuxta dictam unam & eandem orbis partem quartam quoad radius à Sole ueniens per dioptræ foramen ad Solem conuersum in alterum, quod nobis admotū est inciderit, at ne imperitè insciteq; adhibendo instrumentum perplexam habeamus inspectionem, scire conuenit instrumentum eius modi positionem habere oportere, ut exterior ipsius orbita, ambitus inquam perimetros appellata sub Sole collustretur, utroq; plano quam maximè fieri potuerit obumbrato, hæc nempe causa est, quod polo horizontis, hoc est, ad uerticem puncto for-

minis punctum proportionē confertur, sicut parallelo, quē Sol describit inspectus instrumenti ambitus seu perimenter, ita ergo collocanda est, ut in eodem plano sit quo parallelus, quem Sol describit, hoc utiq; pacto componatur, quo in ipsam instrumenti orbitam solares radij ad libellā iaculentur, ut ipsi propemodū astro opposita sit. Hoc itaq; modo habente instrumento, dioptram, ut dixi, oportet pedetentim sursum deorsumq; circumagere ad unum, & idem quadripartitū descripti hemicycli, quod ad Solem uergit, quoad in rectam lineā Soli acta dioptra radius per foramen quod ad ipsum est dioptræ systematij, id si libet uocemus substructillum, penetrans ad alterum quoque foramen perueniat substructilli alterius quod nos spectat. Verū inter circumagendum ipsam uisui erit lumen magnitudine par figuræq; simile foramini, circumuagum modò quidem hic, modò autem illic irradians, utcūq; dioptra moueatur, expedit igitur sensim circumagere ultro citroq; dioptram quoad cernamus id planè immisissum lumē conuerso ad nos substructillo foraminisq; eius accommodari, cū secus obscurum quoq; ipsum & euanescentes euadere cōtingit, perinde atq; per inane secedens, si foramini corā spectatū manū obijcias, ipsam procidēdo lumē spectet, at cōtingat lumen omnifariā euanescere, cavitās per quam admittit primū alterius, aut minor fuerit, aut ad unguē æqualis, nam si maior inueniatur cōtinget ut lumen alterā excedat intra planum substructilli nobis oblecti. Cū igitur hoc fuerit, notare expedit aut atramento, aut id genus aliquo lineā in quā excidit dioptræ mærognomoniū, quē cur nouare uerbum uereamur nō uideo, partindicē appellamus, id nimirum regulæ extremum est in acutum desinens, metiriq; quota sit infernè ab horizonte incipiendo pars, siquidē tanta existit ab exortu, aut occasu Solis sublimitas, notando igitur partem in qua Sol dispicitur uerbi causa trigessimam ex diario, quam ephemeridem Græci uocant oportet assumere signum, & ipsius in quo eodem Sol est die partem cuius horā uelimus comperire, aut etiā citra doctrinā quam deinceps sumus exposituri, sit uerbi causa in Ariete ad partē uigesimā, expedit itaq; uigesimā Arietis partē signiferiq; in aranea notare atramento ceræue, aut quauis alia materia, deinceps cōsiderare in q̄ climate constituti perspiciamus tympanum quæ capere in quo

in quo propositum clima descriptum est, atque ita accommodare in omni instrumento ut extra uniuersum sit quæsitum clima, inde araneam super imponere, ac si ante meridiem quidem fuerit perspectio in tympano propositi climatis numero paræ perspectæ parti capere oportet parallelum orbem ut dudum recipimus trigessimam enumerationis faciendo principium à parte in qua exortus descriptus est sin post meridiem sumamus principium ex opposito in quo occasus descriptus est, inde atramento expedit annotare hinc orbem pluribus punctis per omnem propemodum lineam. Quod si singulis partibus nō sit astrolabus, sed aut bipartitus aut tripartitus perspectus partium numerus intra orbium cadit interuallum, expedit interiectum interuallum proportionaliter dirimere, necnon locum in quem quæsitus cadit numerus pluribus punctis desuper deorsum usque annotare, id cum factum fuerit aranea circumagenda est, quoad signū, & quæ in ipso pars, quam Sol obtinet parallelum orbem contigerit, in quo Sol esse perspicitur, quem pluribus quoque punctis notandum præscripsimus, & perinde incertum erat quod ipsorum foret attractura Solis pars circumacta aranea. Hic profecto sciendum est quam uniuersitas positionem ad illam habet horam eundem instrumentum quoque habens fabrefactum est per æquæ uniuersitati, post id capienda est aduersa, quam per diametrum uocant, Solis pars, ut iam dudum uigesima Libræ, notanda que atramento in quo tympani excidit puncto, cadit autem omnino in proportionali sub terra ipsius parte, deinde ita enumerando horarum exprimentes lineas à prima quæ occidua partis facit initium, perfectas Solis horas ostendemus, uel etiam portiunculam, nisi in unam horarum linearum per aduersum Solem pars exciderit, sed in medio ueniente interuallum idem etiam in perspectione inter meridiem, in hoc enim duntaxat differentia, quod in parallelorum orbium admissura in ad meridiem perspectionibus ab exortu enumerationis sumimus exordium, at in eis quæ ad meridiem ab occasu horarum profecto admissuram à parte occidua semper exordimur, siue diurna siue nocturna sit perspectio, cur ita causam aperiemus.

Cur in proportionem agente sub terra segmento horarum lineæ descriptæ sint, & cur ab occasu enumerationis earum faciamus principium, & quo pacto horarum portio capiatur. Cap. X.

Quoniam euidentia & facilitatis plurimum ubique studium habuit Ptolemæus, cognouit si horarum descriptionem in proportionem comparato inferebat hemisphærio, in quo & parallelorum orbium descriptionem intulerat, se confusione illaturum, ac difficultatem in instrumento ob descriptionem utentibus ad discernendum, quænam forent exprimentes horas lineæ, & quæ parallelorum ob hoc in altero descripsit horas hemicyclio. Cum sit illud manifestum, quanta sit supra terram pars orbis, quam Sol per singulas permeat partes, siue, ut nunc loquimur, gradus totam esse sub terra quam describit Sol aduersus partem, sicut quantam describit orbis partem supra terram uigesimus Arietis gradus, tantam sub terra uigesimus Libræ, ac in omnibus aduersis eodem modo, quodque quantum absit supra terram Sol existens, ab exortiuo horizonte, tantūdem distet aduersa ipsius pars sub terra ab occiduo horizonte, nihil ergo refert ad cognoscendum quantum sit interuallum quo Sol ab exortu abest, metiatur ne id ipsum quispiam, an ab occiduo horizonte sub terra in partem aduersam, æquale enim demonstratum est, quemadmodum diximus. Cum igitur ad euitandam descriptionum confusionem in proportionali supra terram hemisphærio horarum descriptiones indicare non potuerit, & eam ob rem fecerit in aduerso, id propterea aduersum Solis gradū sumit, eūque exquirat quantum sub terra moueatur ab occiduo horizonte, ac tantum ostendit esse Solis supra terram motum ab exortiuo horizonte, hæc nimirum est causa accipiendi aduersam Solis partem ob quā ab occasu quoque sit horarum enumeratio ad sub terra hemisphærium, atque horarum quoque portionem, quanta sit exacte intueamur, cum non in eandem horarum cadit lineam quæ Solis pars aduersa. Verum interibi expedit notare puncto locum in quem decidit, inde in eodem puncto ponendo calamus atramento infectum, ipsumque immobilem continendo in assumpta araneæ parte, & circumagendo ipsum ad utramque

utramque partem usque horizam ex atramento factam in tympano lineam totam metiaris sparto aciale, uel id genus quoduis, dein de queras quanta sit totius huius lineae pars, quae ad punctum usque porrigitur in quod peruenit gradus aduersus perspexeris, et perinde portiuncula quoque horae quota sit indicabitur. Aliter quoque artificiosius est horae portionem inuenire, expedit namque unum ex partindicibus araneae obseruare quot praetereat parallelos totumne, an partem in quosumpta pars signiferi totum interiectum inter utramque horizarum linearum interuallum penetret in quod decidit, inde porro superne considerare quot transeat parallelos aut portiunculam eandem partindicem in quam rursus idem gradus praetereat portiunculam horae, de qua quaestio est ad interiectum usque punctum in quod incidit, atque ita partis est ratio inuenienda ad totum ferme uniuersam horizam portiuncularem distantiam, partindex quatuor uerbi causa praetereit parallelos & dimidium, partem unam & dimidiam, ait quaesitum horae tertiam esse partem, hoc sane fieri potest in instrumentis in quibus foris orbita tympanorum, aut etiam ipsius uasis atque conceptaculi diuiditur in 360. particularia segmenta ex cadente in ipsam araneae indiculum, gnomonium Graeci uocant, enumerando namque quot partes in omni de qua sit quaestio hora partindex faciat, dein rursus quot idem transeat partindex in parte eiusdem horae absoluta, quam quaerimus, quanta sit totius ex horum, ad se inuicem symmetria totius horae, & partis perspicimus quanta sit pars quaesita.

Quod quatuor centra compareant, quod horoscopi inuehit, & quod coeli medium, & quae haec ex aduerso spectant, quodque in quibusdam contingat instrumentis in quouis tympano perspicere. Cap. XI.

EX huiusmodi positione hinc habemus quatuor quoque centra horoscopi inuehens, & medium coeli & quae his est regione correspondent occiduum inquam & sub terra medium coeli obtinens spatium, nam signiferi parte in qua Sol est ut dudum propositum est uigesima Arietis positam parallelo in quo inueniatur uerbi causa trigesimo ab exortu considerandum est, quod nam sit exoriens signum, quotaque eius pars, aut etiam scrupulum ipsius tangat horizontem, hancque ostendere facere horoscopum, similiter intuendum, quod nam occidat signum & quae ipsum pars

occiduum contingat horizontem, hoc est, extremum in occasu parallelum, eamque dicere oportet occiduum centrum, non dubium quin aduersa atque est regione posita sit exortus occidua. Rursus quod signum sit & quota eius pars quae contingit proportionalem meridiano lineam in proportionali supra terram hemispherio tympani parte, eamque esse medium coelum tenens centrum, quaeque ei aduersa est regione inquam posita in sub terra coelo medio quae in reliqua sub terra partem cadit meridiana proportionali lineae, illud quoque sciendum est quod in quibus exterius ambitus quem quidam limbum alij orbitam uocant tympanorum in 360. partes diuisus est, indifferens est cui demum tympano dioptram accommodando perspicias in eas ipso cadente gnomonio, reliqua porro quae ad usum pertineant in climate de quo queritur aranea componendo facere expedit, ueluti iam diximus.

De nocturna haerentium coelo stellarum artificiali inspectione. Sciendum illam esse spectandam stellam quae cum primum Sol occidit oritur nec aliam quampiam. Cap. XII.

AC de meridiana inspectione hactenus de nocturna hinc dicere aggrediemur quod descripti sint in aranea splendentium ac haerentium coelo stellarum nonnullae in quibusdam quidem decem & septem, in alijs plures, & earum omnino aliquas noctem perpetem, & in quauis hora apparere supra terram necesse est sicut uerbi causa lyrium sydus, & arcturus, & reliquae quas in aranea descriptas inuenies, adheret uero suum quodlibet descriptae stellae mero gnomonium quae non uerebimur nominare partindicem, expedit igitur horam noctu capere uolentibus inspicere unam positaram stellarum in aranea ut Aquilam aut cor Leonis supra terram apparentem quo hoc modo perspicietur in sublime attollimus instrumentum ipsum supra nostrum ponendo oculum distributumque in 90. instrumenti latus declinamus ad perspectam stellam, utpote ipsum in eodem quo planum stella quam maxime fieri potuerit ponatur, dein de oculum dioptrae inferne subiiciendo ipsam sensim circumagimus ultro citroque quo ad oculi radius per inferioris meatus substruendum immittimus meatui superioris substruendi per utrumque pariter stellam perspiciat, ubi multa sane opus est diligentia ne oculum

oculum auertēdo nos lateat extrameum stellam perspectā esse, non utiq; per utrūq; pariter spectādo, ideo ē duobus alterū conuiuere oculum oportet, altero dūtaxat spectare, ne inde quispiā quem diximus, error exoriat, perspicendo igitur stellam partem consideramus inquam dioptræ pertinet deciderit, quā sit ab horizonte, sicut in eis quæ de Sole factum, hāc; notamus inde quærendo clima in quo cōstituti perspexerimus æqualem & numero parem in ipso parallelum perspectæ parti notamus rursum atramento, si igitur perspecta stella in antemeridiano extiterit quadripartio ab exortu enumeratio faciēda est parallelorū, ita pomeridiano tēpore ob occasu propemodum sicut de Sole factum est, deinde araneā concinnando in quo perspicimus cōstituti climate, quærimus in ipsa stellam perspectam ueluti lyriæ, aut spicæ aut aliam quāpiam, quo pacto circumagimus araneam sicut hāc ipsam stellam pertinet attigerit paralleli orbis in q̄ esse stella perspicitur, quā etiam notauerimus deinceps ex diario Solis partem capiēdi in qua cum Sol fuerit, aut etiam ex doctrina mox a nobis promenda hinc ipsam esse inueniemus in tympani hemicyclio in quo horæ descriptæ sunt, notando igitur atramento & annuerādo horas ab occasu, reliquæque faciēdo propemodum ut in Sole perspectas tum nocturnas horas & scrupulum si ita quædere contigerit inueniemus, itidem & quaterna centra hinc in suis posita locis suspiciemus.

Quo pacto sit nosse utrum ante meridiem spectetur proposita stella, aut in ipso, aut post ipsum, & quo pacto cuiusuis in signisero partis maxima capiēda sit altitudo. Cap. XIII.

SI igitur ante meridiē plurimū distabit, aut post meridiē perspecta stella aut Sol, sensu perfacile erit cognoscere quibus parallelorū utamur sectionibus, eis ne quæ ante meridiem an quæ post meridiem, neq; enim si multum ad exortus declinauit ab horizonte aut multum ad occasum error erit utrum sit ante meridiem, an post meridiem perspectus Sol aut stella, quod si admodum uicinus sit meridiano incertum fuerit sit ne ante meridiem, an post meridiē. Verū id quoq; hoc pacto discernemus si Solē perspexerimus, quærendum est quantum attollatur eo die quo

perspicimus maximum. Id ut notemus capere oportet signum & partem in qua Sol eo die est ueluti dudum Arietis uigesimalē, notandoq; in aranea atramento hanc partem ipsam circumagendo, quoad meridia nam attingat lineam, inde quærendo quoto accommodetur parallelo, idq; dicendo maximam a terra Solis sublimitatem quod in uigesima sit parte Arietis, quod cum factum sit si perspectus Sol in eadem inueniatur, aio maxime esse sublimitatis nō dubie locum esse meridianum, sin pauciarum perspicimus partium ante meridiem aut post meridiem esse, quō id planē intueamur aliquid tantulum suspensi, mox inspicimus ac si plurium partium numerū esse inueniamus, uelut si ante meridiem sit cum primū perspicitur, sin minorem post meridiem, & aliter si perspicendo Solē inueniamus ipsum uerbi causa ab horizontē sublimem distare partes 70. tum sensu discerni nō poterit sit ne ante meridiem an post meridiem. Expedi similiter commorari paucillum modō, deinspicere, ac si adicias, fiatq; uerbi causa 71. nō dubium quin ante meridiem prius Sol fuerit perspectus, quod si auferantur, sintq; uerbi causa 69. nō dubiū quin prius quādo perspectus est, aut in ipso fuerit meridiē aut post meridiem, ut ergo id liquido deprehendamus expedit ab occasu parallelorū annuerare qui primō ab horizonte perspecti, ut paulo antē positum 70. inde in aranea signi pars cōcinnāda in qua tum Sol est per parallelum perspectū ueluti dudum ab occasu septuagesimū, & si in ipso perspectus sit meridiano nō dubium quin sit Solis pars casura in lineā meridiano proportionalem quæ etiā parallelorū secat, sin post meridiem eam permutabit ut in occasum, atq; hāc quidē de Sole: at in stellis eisdem porro utemur modis quærendo quantum perspecta stella in quo perspicitur climate ad summū attollitur, id planē cognoscemus eius partindice pportionali rectā lineam meridiano concinnando & considerando quoto parallelo ad ipsam meridianā lineam concinnauit, & tantam ipsius distans in eo climate maximā sublimitatem reliqua faciēdo, ut de Sole fieri ostēdimus, etiam secundo modo hūc utendum paucillum modō relinquendo, deinde perspicendo, ac reliqua eodem modo faciēdo, rursum post paulum redeundū ad spectandam stellam minorē partibus inuenimus numerum

rum perspectæ stellæ partindicem concinnando numero paralleli in quo relictus est in primo perspectu ab occasu, ut dixi, enumerationem faciēdo parallelorum si comperiamus in ipsa meridiano proportionali linea cadētem stellæ partindicem, fatemur eum in ipso spectari meridiano, sin eam utpote ad occasum uergentē post meridiem: ex eis quæ dicta sunt liquet quo pacto possibile sit cuiusvis partis signi maximam capere sublimitatē in quolibet climate, oportet namq; araneam tympano quæsitū climatis imponendo inde illam partem cuius capere uelimus sublimitatē circūagere quoad meridiani lineam attingat, atq; ibidē inueniemus indicē partiū sublimitatis inscriptum, & perinde cuiuslibet partis sublimitatē exploratā habere poterimus nēpe meridianam ipsorū quouis climate positionē.

Quo pacto sit inuenire quot æquinoctialibus horis quodlibet signum ascendat & quot occidat.

Caput

XI III.

ALiū subinde iustrumētī usum subiiciamus, indagemus nimirū eodem quot horis æquinoctialib. in quolibet climate unumquodq; signū ex horizonte exortiuo supra terram ascēdat, et quot rursus occidat, sciendum autem primo in parte instrumenti in quam tympana immittantur & aranea super incubat quam tympanorū cōceptaculum nominare consueuimus quendam constitutum ambitum limbumq; esse, ut suprā docuimus, distributum in 360. partes quæ æquinoctialis sectionibus sunt proportionales quas uocāt horas æquinoctiales, uniuerso autem concinnato instrumento continuus quodam modo efficit insidens limbus ille in plano tympana undiq; circūcurrens ac uallans, ut planum uno modo aliquod euadat, nam in singulipartijs instrumentis in quibus nō est ferē conceptaculum, sed quodlibet tympanū per sese diuisum est ob magnitudinem neq; alteri incubans non circumfunditur prorsus iam a nobis sæpe dictus ambitus, sanē in quolibet tympani extremo, hoc est, ipso rū perimetro iam memoratæ æquinoctiales horæ descriptæ sunt in quas partindex cadit aranæ. Propositū sit itaq; nobis quærerere q̄t æquinoctialib. horis Scorpius uerbi causa in tertio climate ascendat, oportet igitur in hoc climate araneā obiectare, de-

inde primā Scorpij partem concinnare primo ab exortu parallelo, inde quærere in fine aranæ partindicem, ponitur ad exteriorē ipsius orbem semisectum quæ pars dicti orbis conuenit, ueluti diximus in 360. diuisa est partes quæ æquinoctiales quoq; horæ nuncupant, eaq; notanda est, deinde circumagenda aranea quoad pars Scorpij ultima nempe trigesima ascēderit, deinde accommodetur primo ex oriente parallelo, inde rursus quærendus prædictus partindex in qua parte eiusdem orbis cōuenit, eaq; notanda, post id metiri oportet omnes à principio notato ad postremū usq; & quot inuenerimus 360. horarū præterisse partindicē in omni Scorpij ascensione in tot dicēdū ipsum æquinoctialibus horis ascēdisse. Idē in quolibet alio. Hoc pacto igitur cognoscemus unumquodq; signum in quolibet climate quot æquinoctialibus horis ascēdat, eodem modo inueniemus etiā quot æquinoctialib. horis quodlibet occidat, primā similiter quæsitū signi partem accommodando extremo ad occasum parallelo, notādo quoq; partem in quam extra araneam partindex excidit, mox porrō circūagendo trigessimam eius partem eūdem occiduū ponendo horizontem, hoc est, extremum parallelum, rursusq; aranæ partindicem considerando ubi incidit, enumerandoq; quot præterijt æquinoctiales horas in omni signi descensu, pronunciamus totidem horis signum sub terra permeare.

Quo pacto qualibet die, & nocte temporalem horam pariter inueniamus quot horarum sit æquinoctialium. Cap. XV.

EAdem disciplina quamlibet quoq; diem temporalem possis inuenire, quot nam horarum sit æquinoctialium & horam quamlibet. Quò autem id norimus capiēda nimium pars est in qua est Sol et ea accommodanda primo ab oriente parallelo, dein pars notāda in quā in aranea partindex cadit, postea circumagenda aranea quoad Solis pars in ultimo ad occiduam partem fuerit parallelo eundem dicendo quoad supra terram totum hemisphærium Sol fuerit reuolutus, quod cū factū fuerit pars rursus notāda est in quam aranæ partindex exciderit, & enumerandæ partes deinceps primo notauerimus ad extremam usq; totidem horarum æquinoctialium

Et alium dicēdo esse propositum diem, eas porro partiēdo in duodecim dicēdo quoque quālibet horam temporalem quot horarum sit æquinoctialium uel etiā partiū, hac ista disciplina datam nobis tēporalem noctem & temporalium horarū ipsius magnitudinem inueniemus Solis partem ad occasum, ad occiduum ponendo horizon-tem nempe in extremo parallelo, notando etiā qua in parte extra limbum instrumenti conferatur araneæ partindex, exinde circumagēdo araneā, quoad Solis pars proportionalis sub terra tympani partem transiens exortituum contigerit horizon-tem. Hoc est extremum ad occasum parallelum, idēq; faciēdo notabimus rursus partem quam contingit araneæ partindex, exinde omnes enumeramus à notato principio, & totidem esse dicimus æquinoctialiū horarum propositam temporalem horā. Hasq; igitur in duodecim partiēdo inuenimus quoque nocturnam horā quot nam sit horarum æquinoctialium. Hinc igitur habes temporalium horarum in æquinoctiales distributionem.

Quo pacto sit ex instrumento inuenire Solis distantiam, & quo pacto sit capere singulis diebus Solis maximam sublimitatem. Cap. XVI.

Distantiam quoque Solis est capere absque ratiocinio calculoq; ex instrumenti usu hoc pacto. Capiendum est maximum diei illius à terra Solis fastigium, capiemus utiq; hoc modo ipsum perspiciēdo circa meridiem, non dubium quin sæpiusculē oporteat inspicere quoad non amplius imminet altitudo, sed ad maximā sublatus altitudinem rursus diminui incipiat & ad terrā proximē accedere, manifestum enim est ubi inceperit diminui sublimitas in ipsius maxima esse altitudine, id itaque capiēdo deinde circumspectando quod nam quadripartium Sol permeet, utrum à uerno æquinoctio, aut autumnali, aut ab æstiuo ne permeet tropico, an ab hiberno, quod sanē cuius erit perspicuum, tempora siquidem æquinoctialia & solstitialia sunt omnibus perspicua. Capiemus nimirum id in signifero quadripartium existente in aranea, inde ponendo ipsam araneā in quo constituti perspeximus climate, necnō quamlibet quadripartij partem, quantum Sol permeat accommodan-

tes meridiano exquiramus quid ipsorum eiusmodi attollit parallelos in meridiano constitutum quot inueniatur eo die Sol in sublimē eleuatus. Cæterū multū ab ijs abfuerat, nā si proximē accesserit, alterā porro opus fuerit diiudicare, quam discamus.

Quæ partes in signifero sub eodem sunt parallelo, & eadem sublimitas attollitur in quo est Solē inuenire post tropica puncta in quo signiferi sunt quadripartio. Cap. XVII.

PArs igitur nulla earum quæ in eodem sunt quadripartio eadem sublimitatē alibi attollit in toto signifero post tropica puncta per duas solas eandē sublimitatē eleuatas comperies, sunt etiam eadē quæ sub eodē constitutæ parallelo, sub eodē nimirū sunt parallelo quæ eadē distantia à tropicis absunt pūctis utroque in quā æstiuo & hiberno, quæ propriē sunt tropica, ab ijs namq; in septētrionē, & in austrū Sol conuertitur à Capricorno, si quidem incipit ad septētrionem attolli ad Cæcrum usque, à quo rursus redire incipit, ac pergere ad austrum, ad Capricornū usque, enim uero æquinoctialia signa tropica, quidam aiunt, & perinde etiam pleriq; conuersiones quæ quatuor esse autumnant ob horarum mutationes. Bina igitur duntaxat pūcta propriē sunt tropica, prima inquam Cancrī pars, & prima Capricorni, at nunc de his non est mihi accuratus sermo, quæ nequidem cæteris sunt coelementalia, nulla siquidem pars signiferi ipsa sublimitate his attollitur, eius siquidem obliquitatis sunt extrema unde ne quidē sub eodem sunt parallelo, neque inuicem, neq; alij cuiuspiā in signifero parti, at quæ æquali absunt distantia horum aliqua utralibet sub uno eodemq; sunt parallelo, eademq; sublimitas à terra attollitur sicut abest à principio Cæcri, æquali distantia principiū Leonis & Geminorū principiū. Triginta namq; partes utrinq; absunt. Hæ igitur binæ partes Leonis inquam principiū, & Geminorum principium, sub eodem sunt parallelo, & perinde eadem attolluntur maxima à terra sublimitate, ut uerō quod diximus clarescat expedit ad binæ extrema ipsius supra terrā hemisphæria accommodare duo æquinoctialia signa, ad exortum quidem principiū Libræ, ad occasum uerō principiū Arietis, hæc utique spectabunt unum & eundem habentia

bentia parallelum. Primum quo difinitur supra terram hæmisphærio, tympani pars proportionalis, et quæ sub terra. His ita positis spectabit primam quoque Cancrī partem meridianæ lineæ accommodatā. Deinde in æquinoctia æquæ distabūt æstiu inquam prima pars, & perinde sub eodem sunt, ut dixi parallelo, & eadem à terra sublimitate attollūtur. Deinde similiter reliquas utrinque per æquæ distantes uideas partes à prima Cācri. Rursus cernent eundem contrāgentes parallelum & idem maximū sublata interuallum. Has istas uerò spectabunt etiam ex duabus æquinoctialibus punctis per æquæ distātes, nam quæ ab alterutro tropicorum æquæ distāt, eadem etiam ab utrisque æquinoctijs æquæ distāt, sed unius quidem partes in præcedentia, alterius uerò in consequentia, ueluti quantum distat principium Geminorum à principio Cancrī, tantūdem principium Leonis à principio Cancrī, quandoquidem quā distat ad consequentia principium Geminorum à principio Arietis, tam etiam principium Leonis ad præcedētia à principio Libræ distat, sed nō quod ab æquinoctijs distēt, ob hoc etiā sub eodem sunt parallelo, sed quod à tropicis. A principio igitur Arietis æquæ distāt principium Piscī, nec non Tauri. Verū necq; sub quoto sunt parallelo eandem maximam sublimitatem attollūtur ambo, nam Pisces sunt magis australes, ut Taurus magis septentrionalis. Cæterum quantum distat ad præcedētia principij Arietis Piscī principium, tanto rursus principium Virgīnis distat ad præcedentia principij Libræ, uerū nō sunt sub eodem parallelo, quandoquidem septentrionalis quidem est Virgo, australes uerò Pisces. Quoniam igitur in utrumque tropicum æquæ distantes sub eodem sunt parallelo, ambo æquinoctia à tropicis æquæ distant, ob hoc utrinque à duobus æquinoctijs æquæ distantia, alterum ab altero. Vno quidem præcedētia, Altero autem ad consequentia, in eodem sunt parallelo, nec refert si principium Arietis ad exitum ponas horizontem. Principiū autem Libræ ad occiduum, medium utiq; cælum principio obrinente Capricorni. Hæc certē spectabūt accidentia. Binis igitur existentibus punctis Solis ab utroq; tropico, quæ eodem attollantur interuallo. Si Sole circa tropica existente eius quæramus distantia, cognitu ardua erit inuentio, in quo

sit quadripartio per idem attollit ad utroq; equæ distādo tropicum, ut à principio Cancrī, uerbi causa, partes nonaginta. Vtrinque autem ad decem, hoc est, decima Cancrī, & uigesima Geminorū sublati, ut in proposito partes octuaginta septem. Si circa uigesimam Geminorum existente Sole, aut Cancrī circa decimam quæremus Solis distantiam, inde capiendo partium sublimitatem existentē, ut proposuimus octuaginta septē qua parte alicuius in aranea quadripartij tantum attollitur, maximē inde inuenimus, quod etiam Cancrī sit decima, & Geminorū uigesima eadem faciet maximā sublimitatem, neque poterimus sensu integre discernere utrum ante æstiuum solstitiū sit Sol in uigesima Geminorū, an post æstiu solstitia in decima Cācri. Idem etiam in hoc contingit, quod contigerat circiter ipsum meridiem perspicientibus nobis Solem. Id sanē, uerbi causa, si in solitudinibus diu uersemur, neutiquā cognouerimus integrum mensem, aut apud nationes quaslibet sine discrimine, recēsendo menses nostri, aut neutiquā recensendo. Postea singulos binos uē dies relinquendo, ac perspicendo. Similiter si appositum sublimitati inuenerimus Solē ante uidelicet æstiu solstitia prius erat, sin minuendo post æstiu, ita si ppe æstiu fuerit, aut hiberna solstitia. Quod si multū absit tempus æstiuorum, aut hibernorum solstitiorum hic, non una erit postea hæsitatio, cuius quadripartij pars quærenda sit in tam maximum sublata, quantum perspicitur nobis Sole eleuatus, nā si ante æstiu solstitia quæstio fuerit ab Ariete ad triginta Geminorum partes, idem dicas primā Cancrī quærare oportet, quæ horum pars tantum ab horizonte maximū attollitur, quantum sublatus, cum Sol perspicit, sin post æstiu solstitia à principio Cancrī ad trigessimam usque partem idem sit, & Libræ primam. Similiter si ante hiberna solstitia à principio Libræ ad trigessimā usque Sagittarij, idem est dicere principium Capricorni, in post hiberna solstitia à principio Capricorni ad trigessimā usque Piscium, quod est ut si uelis quoque dicere Arietis principium.

Quo pacto uagantium stellarū absentias inuenire possimus. Cap. XVIII.

Est etiam reliquarum uagantium instrumento capere absentias, nam cum ad libellam

libellā in ipsa fuerint signorū egyptica facile, ac crassiore modo si ad alterutram declinarint partē hoc modo. Expedit primò unam aliquam collocatarum in aranea earum, quæ cœlo hæret perspicere iuxta iam traditā disciplinam, dein perdiscēdo, quantum sublimitatis nacta sit uniuersi positio ne, quod est partindicem perspectę hærentis cœlo accommodare parallelo, in quo etiam esse perspicitur. Deinde porro quæsi tam de uagantib. perspicere ac notare, quot deinceps parallelos ex occiduo, aut ex ortu uo horizonte exierit querendo numero parē in proposito climate parallelū, eiusq; sectionē ad occasum exortumue in quo uagans deprehensa est, in hac indagando sectionem paralleli, cui signiferi conferatur parti, illamq; dicendo, tum cōtinere perspectam uagantem stellam, at non iniuria egypticam Sole semper metiente integrē accidit absentia eius perspicēdo capere, quandoquidē per ipsam semper ferē, in qua etiā stellarū absentias iudicamus, at reliquarū cum in eadē perpetuò nō ferant, sed obliquum sepe in ipsa faciāt motum, ut modò sint magis septentrionales modò magis australes, cū ultro citroue declinarint, perspicimus si in ipsas porrectā ab oculo rectam lineā ad signiferū eduxerimus in ipsam nō cadere egypticā necesse est, sed extra, aut in magis septentrionalē, aut magis australem, & perinde ne quidem absentiam integrē capi, quia, ut diximus, ex sola egyptica absentiarum elicitur iudicium.

Quo pacto est inuenire quamlibet signiferi partē, quantum ab æquinoctiali declinet in septentrionalem, aut in austrum. Similiter Solem & Lunam, & singulas uagantes stellas. Cap. XIX.

EX instrumēti usu inueniemus quæque singulas signiferi partes, quantum per latitudinem ab æquinoctiali distet in septentrionē austrumue, hoc nempe modo dictum est a nobis paulo antē inter hybernū tropicū, & æstiuū interuallum totam signiferi acceptam obliquitatē partiū esse quadraginta octo, nam ab æstiuo tropico ad æquinoctialem usque partes sunt uiginti quatuor, ab æquinoctiali ad hybernū alia partes uiginti quatuor, non dubium quin ab hibernis solstitijs, ad æstiuā usque totum hemicyclium Sol permeans in septentrionem attollatur, ediuerso ab æstiuis ad hiberna usq; in austrū depressatur, at inter æstiuū tropicū, & hi-

bernū medius interuenit circulus æquinoctialis. Inde bis singulis annis in eo Solem esse contingit. Ab æstiuis quidem solstitijs ad hiberna pergentem in Libra ab hibernis ad æstiuā in Ariere, & perinde contingit in hemicyclijs, aliquando quidem in septentrione, aliquando autē in austro Solem sub æquinoctiali esse. Si igitur uelimus singulas signiferi partes in utrolibet inuenire hemicyclio, quantum ab æquinoctiali circulo distent in septentrionem, aut in austrum hoc pacto comperiemus: æquinoctialium pñctorum appello principium Arietis, aut principium Librę, quæ oportet supra terrā accommodare meridiano, notareq; in quem cadat parallelum. Inde rursus quæsitam signiferi partem eidem accommodare meridiano, et notare in quem cadat parallelum, ea re perfectā quotcumq; inuenerimus parallelos circulos ab æquinoctiali ad eā usque partem totidem partes ipsam ab æquinoctiali distare fatebimur. Vtrum autem in septentrionem, an in austrum hinc uidēdo questionem diluamus, nam si extra æquinoctialem pars quæ sita cadit, ut ad hybernū tropicū, quemadmodū in tympano descriptum est, nempe ad æquinoctialis australia, ut ad æstiuū tropicū, quem dicebamus comprehendī ab æquinoctiali. Non dubium rursus quin ad septentrionem ipsius æquinoctialis quæ sita signiferi pars declinet. Manifestum id quoq; etiam ex ipsa sola signorum positione, nam si post Arietis principium ad uiginti nouem usque Virginis queramus manifestū ad septentrionem meridianum declinare. Quod si post principium Librę ad uiginti nouem usq; Piscium in austrum meridiani eiusdem declinationem habebunt. Cuius perspicuum est, ut hinc habemus, Sol & Luna, & quælibet uagantium stellarum in singulis signiferi extētes partibus, quanta distantia ad septentrionem, aut ad austrum ab æquinoctiali declinent. Partem namq; quā Sol obtinet, aut Luna quæ sitarūue stellarū quæuis capiēdo, & predicta cūcta faciendo, quod quærimus inueniemus. Quali enim signiferi parte declinabit ab æquinoctiali ad septentrionem, aut austrū, talī etiam in ipsa declinationem faciet stella, eiusmodi profectō instrumēti disciplina singulas in aranea cœlo hærentium intuebimur utrum magis australes, an magis septentrionales æquinoctiali, & quor partibus distet in partē utralibet.

Quo pacto nos oporteat inuenire medio aberrantes pelago, aut in solitudinibus degentes quo in climate simus. Caput XX.

CVM medio errantes pelago, aut in solitudinibus degentes uolumus inuenire, in quo demum simus climate, capimus Solis partem, seu gradum, ut nunc loquimur, integrum ad perpendiculariculum. Post quem horarum non est additio at ablatio, id sane cognoscitur ex integro posita astrolabi dioptra, unde capimus Solis stellarum alicuius radium, & quot horarum Sol inueniatur in dioptra ad meridiem usque, illas in astrolabo quarimus horas ubi incidit medium tenens coelum pars araneolae in quocumque climate occurrat medium tenens coelum pars Solis ad perpendiculariculum, in illo esse climate dicimus.

Quo pacto cognoscendum ex astrolabo noctu, a quacunque stella, in quo climate simus si ignoremus. Cap. XXI.

CAPIENDO cuius stellarum uelimus situm, perspicimus quo ad fuerit in coelo medio ad perpendiculariculum, post quem nulla est additio, sed ablatio. Id autem deprehenditur ab in tergo dioptra, quam discerniculum libet appellare ipsius astrolabi, quotque horarum stella discerniculo inueniatur ad medium usque coelum, eas querimus in astrolabo horas in quod tympanum cadat pars medium coelum tenens stellarum, & in quo climate occurrat ad perpendiculariculum medium coelum tenens hora in eo demum climate esse dicimus.

De latitudine climatum, aut tractus alicuius. Cap. XXII.

SIMILITER si uelis cognoscere latitudinem uniuscuiusque climatis tractus uel cape tibi astrolabum, sistesque ad Solem, quemadmodum supra constitimus quo tempore Sol meridianum incipit secare circulum, aut quo tempore Arietem, aut Libram ingredi incipit, sistitoque quo ad inuenies meridiem, quem cum inuenieris partes orbis annuera quas Sol transiit, relictasque siste ad climatis, tractus uel latitudinem.

De eo ut cognoscatur an recte, integreque sit fabricatus astrolabus, necne. Cap. XXIII.

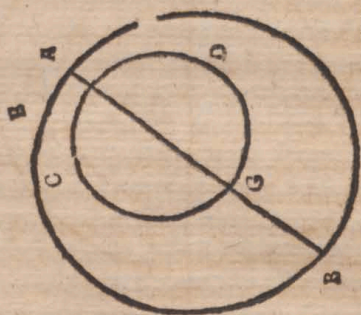
SISTENDO partem Solis circa exortuum horizontem quareto in canone ipsius horarum tempora. Deinde

transferendo araneolam in quam uolumus horam astrolabi in horarum tempora, addendoque Solis ascensiones ab ipse horas, & spectata in quo signo, & quot ipsius partibus cadat horoscopus in canone, ac si inueniatur concinens canoni astrolabus ad horoscopus, ac partem, necnon coeli medium, mediumque coeli partem, non dubium quin integre fabricatus sit astrolabus, qui si in his inueniatur a canone dissentiens, nequidem is est integre fabricatus. Hanc denique fabrica hic est astrolabi usus, hoc longe commodissimum tibi erit instrumentum ad Lunae, stellarumque observationes, quas non possis nisi per Lunam tenere, quemadmodum apertissime ipse docuit Ptolem. Postremo in loco, ut ambiguitates a principio propositas ex hypothesebus, ut soluamus tempus admonet, quasdam iudicantes, quasdam examinantes. Primum itaque fuit, ut uiderentur planetae, modo tardius, modo uelocius mirari idque mirandum esse, quod inordinate, quodque inaequaliter. Hoc nempe soluendum aiunt propter eccentricos, & epicyclos circa quos motus aequaliter stellarum apparet certe inaequalis ob globorum positionem non homocentrorum ad eclipticam nobis a centro spectantibus eclipticam. Secundo loco in boream, austrumque accessus Lunae, & reliquos planetas alios, atque alios facere, Solem uero semper eosdem id sane in causa est, quod borei limites non sunt iidem & sectionum eclipticam idem, sed aliorum alij ad Lunam mouentur boreales limites, euenit itaque, ut modo plurimum intueamur ipsam tropicum praetereuntem, aliquando minus. Tertiū fuit progressuum & regressuum, in Solis quinque planetis, quā ob causam apparet, diciturque de ipsis, quod stellarum in epicyclo motus celerior existens motu epicycli in eccentro in his facit huiusmodi stellarum in perigij constitutas, in ablatiuis uideri progressibus, & celerius epicycli in contraria ferantur cum in praecedentia moueantur, omnis siquidem circuli motus, qui in alterutro hemicycliorum est, contrarius est ei qui circa reliquum, si ergo in contraria stellarum motus praecursu celerius motu ipsius circuli, erit regressum uisio rationem talis faciei habens, quod sane in quinque fit duntaxat stellis, quoniam, ut aiunt, solae illae stellae in epicyclis celerius ipsis mouentur epicyclis. Quartum fuit quareto, alias quidem stellarum a Sole omni abesse distantia, alias autem non omni & harum aliam quidem plus, aliam uero minus, horarum

rum causam in epicyclos transferunt æque,
cicō namq; moueri Mercurij & Veneris ad
eum qui Solis est motum, inæquali moture
liquorum, & rursus ambobus quidem so-
lari maioribus existentibus, ut Veneris ma-
iore quanquam sit Mercurij, ob idque non
omni distare distantia, ob æqualiter cele-
rem epicyclorum motum, neque esse sub
ipso Sole perpetuū, & nō apparere, ac col-
lucere, ob vastam epicyclorum magnitudi-
nem, in quibus in utraq; parte possunt di-
stantes apparere, maioremq; facere distan-
tiā, cuius maior sit epicyclus, quoniā etiam
uesperrinas, & matutinas fulxiones uicis-
sim fieri compertum est in Venere & Mer-
curio, ob adiecticios, & ablatiuos motus
fieri stellarum, quæ in epicyclis, auferendo
enim matutinas faciunt fulxiones, adden-
do autem uesperrinas: narrat autem Ptole-
mæus in 13. magnæ cōstitutionis mathema-
ticæ admirandas Mercurij fulxiones uesper-
tinas quidem mensura deficientes à matu-
tinis progrediētes circa Scorpij principia.
Matutinas autem contrā debuisse fieri, nec
factas circa principia Tauri: horum duo-
rum causas reddit, quod numeri dissonent,
qui in his sunt signis Mercurij fulxionis
ad perfectam distantiam, ut prius quidem
fulxio fiat quā sit perfecta distantia, quæ
facit præuenire, & ob hoc regreditur, ut in
Tauro ostendit fulxionem quidem ratioci-
nando 22. partium, & scrupulorum 16. per-
fectam, consummatamq; distantia partium
quidem totidem, scrupulorum autem 13. Si
igitur non spectatus sit distās hic partibus
22. & scrupulis 16. post 13. Scrupula autem
urpote plurimum distans regredi spectatus
foret matutinus regredi, & ob hoc deficit
ortus matutinus in Tauri partibus primis,
ita nempe inuestigarunt alienarum, & ra-
tione carentium apparitionum causas red-
dere. Quinto loco quesitum est, cur euiden-
ter, & perspicuē maiores aliquando spe-
ctentur stellæ, aliquādo minores, id sanē ec-
centris & epicyclorum ambitibus attribue-
runt, remotiores siquidem à terra, ac terræ
uiciniore certas & apertas sui præbēt ma-
gnitudines, quandoq; autem occultant se-
paratim factis augmenti magnitudinis ui-
sionibus ob stellam terram ambientem, ter-
ræq; proximā humidiorēq; aëre per quem
penetrat uisus maiores uideri magnitudi-
nes fractione radiorū in uisilia incidētium
necesse est, quæ res facit, ut in horizonte
quoque Solem maiorem esse putemus ob

aërem per quē penetrat uisus qui circa ho-
rizontem est humectus et crassius in primis
apogij & perigij in spectando differentias
satis ex obseruationibus collegimus. Se-
xtum fuit stellæ easdē proximē Solem exi-
stentes apparere, & rursus longē, quando
existentes à Sole, uerū non tamen appare-
re omnino referent ad eam, quæ per laitu-
dinem est differentiam. Hoc autem specta-
ueris obliquitatibus, quæ ab eclyptica sunt
circularum per quas stellæ apparent, nihil
siquidem prohibet æqualium esse partium
Veneris si detur ita Soli. Quod autem in
simili circulo tendat magis in boream, ele-
ueturq; in septentrionem præoriri spectari
quandoquidem admirandas Veneris ful-
xiones, quas describit Ptolemæus ad lati-
tudines prorsus referre opus sit. Circa prin-
cipia inquam Piscij post occasum uesper-
tinum, quā celerrimē ortum facere uide-
tur matutinum binis modō medijs interce-
dētib; diebus, & in Virgine itidem 16. die-
bus: habes quē de admirandis Veneris ful-
xionibus, hæc rationibus demonstrata geo-
metricis, ut omnia luculentissimē a Ptole-
mæo. Septimum erat de ordine planeta-
rum, quod etiam per ea quæ dicta sunt ra-
tionem quandam sibi uendicat, iam uerō
nonnulli etiam ex perigijs faciēdo, & apo-
gijs coniecturam inueniunt, apogium qui-
dem Lunæ pximē succedere perigio Mer-
curij. Rursus apogium Mercurij perigio
Veneris, huius apogium Solis perigio, ut
ab his rationibus huiusmodi ad se inuicem
ordinem sint consecuti, capiēdo enim Lu-
næ distantiam, ut demonstratū est 16. 10. ta-
lium qualium unius est ex centro terræ, mi-
nimum uerō Solis interuallum 1160. hoc
est, talium 64. 10. maximum Lunæ, quo-
rum differētia 1096. & quoniam receptum
iā est multis disputationib; ut in Physiolo-
gia memorabimus in uniuersi ordine ma-
ne nō esse, quodq; interualla suis sunt desā-
ta medietatibus, congruere putant specta-
re rationes apogiorum & perigiorū Mer-
curij Venerisque, insupérque inspicere, an
dictos possint complere numeros, necne.
Inueniunt igitur Mercurij ab apogio epi-
cycli ad centrum usque signiferi datam ab
ea, quæ est à perigio ad eiusdem usque cen-
trum rationem habere, quā 91. 30. ad 33. &
4. faciēdoq; ut ad 33. & 4. ipsa. 91. & 30.
ita etiam sit maximū Lunæ interuallū, hoc
est 64. 10. ad alium aliquem inueniūt quar-
tum proportionalem existentem 177. 33. fe-

orientia spectat, at gnomones umbras etiā ibi & maiores mittūt & minores, quod ibi ab æquinoctialibus punctis nō æque distēt, q̃ illuc eleuator, et minus eleuatus sit Sol. Illud autem solum significandum est, quod maior est apparens in latitudine differētia in orbibus æquinoctialibus quā fieri conuenit ex dicta Solis parallaxi nunquam sit factæ apparentiæ differentia trium prope modū partium per latitudinem in horizonte, ut omnibus ex obseruationibus est manifestū. Verūm quod etiam ante tropicos apparet in contraria secedens manifestum eis qui ipsas proponūt hypothesēs. Sit nāque in fixarum stellarum eclyptica *AB* & Solis eccentricus *CD*, quoniā igitur si homocentrus sit *CD* ipsi *AB* in *G* *F* boreum erit ipsius & australe. Ut autē eccentricus sit consideratur tractus ad *E* pūctum, ut quintam partem Geminorum etiam in quā in *C* eleuatus est ipsius *AB* & *D* sub ipsum cadit, reliquum quod si ita in *C* cūm Sol fuerit, necdū quidē in tropico est puncto ipsius *AB* circuli, ut sub *A* puncto. In suo autem orbe, ut in austrum secedit. Boreus namq; est ipsius limes *C*, & cūm in *D* fuerit, necdū quidem in tropico fuit ipsius *AB* in *B* pūcto, ob hoc sanē quod in suo orbe maximē in austrum fuerit, hinc deinceps in magis borealē sui orbis secedit, apparetq; oriens iuxta positionem eccentrici,

& non significari fixarum stellarum, ideo in
astrolabijs sublatius apparet antequam in F
punctum perueniat, quod est in una recta li
nea, & humilior effectus antequam perue
niat ad K quod est uni⁹ rectæ lineæ, et gno
monū umbræ etiam ante æstiuum solstitiū
augentur, utpote facti humilioris, & ante
hybernū solstitiū minuitur, utpote subli
mioris, nec enim ab fixarū stellarum glo
bo radios mittit, neq; ab illo signifero, sed
à suo eccentro orbe, & boreū punctū sub
larum est, & australe succidit per utraq; re

Et hæc lineæ puncta tropicorū. hæc nobis multa querēdi præbuerūt causam, negotiumq; exhibuerunt. Nouum quæsitum fuit de motu fixarum stellarum, quam rem nisi nouerimus in quinque planetis, multa poterit occurrere ambiguitas. Vsurpare namq; quod in consequentia motus sit stellarum fixarū, quanquam quod id non admitteret conueniat, uel ipsæ testātur apparentiæ, nam quoniam demū pacto semper comparātes sunt ursæ, & nunc & multis ante annis semper emicere apparentes, si una parte intra centum annos mouentur circa eclyptice polū, qui à mundano alius sit necesse est. Oportuit siquidem tot motum eum globum partes, non amplius terram radere ubi id facit, sed suis partibus nusquam comparere, huic rei sapientes astipulantur in numero, octauumq; globum immobilium stellarū aiunt circa mundanum moueri polum, & in præcedentia. Nō autem circa eclypticæ polum uerum errantes stellæ, non ita in cōsequētia. Decimū & ultimum fuit quæstionis genus circa eclypsēs, & cōiunctiones, & inclinationes, & id genus alia, quorū causas habemus ab hypothesibus cognitās. Certum namq; est iam ubi nam fiant eclypsēs, & cur alias alibi, & ubi inclinationes, ipsæ siquidem epicyclorū motum comitantur hæc, at ille cōiunctionum complexus quas transmutare ob circuli obliqui Lunę transitum conuenit ipsius sectione, & eclypticæ in alijs, & alijs punctis facta, ac de his quidē dictum, ubi de Luna fecimus mentionem. At de quæstionibus astronomicis suprapositis hactenus. Illud etiam prætereundū nō uidetur esse quosdam, in primisq; Aristotelicos, contra præstantissimorū mathematicorum sententiā sua opinione adductos, potius q̃ quod dicant ualidis cōprobēt argumentis, qui ferri stellas erraticas ferant uel soluto, ac libero motu, nō secundū uersitatis motum, uel cōtrā moueri, sed potius omnes unā & eadem trahi mundi naturali conuersione, ijdēq; globos nullos ec centros, nullos epicyclos inducūt quod circulis, lineisq; pictis, carētibusq; corpore uel hi stellarū uera et solida corpora non posse dicāt, ut corpus à re incorporea uinciri nō possit, & ne quidem corpora dicēdos epicyclos ne inane in cœlo esse uideatur, sed esse globos quosdā quantitati illius corporis naturæ congruentes, eosdēq; ita ob uolui uario, diuersoq; motu, eorū alios esse maximos, minimos alios, quosdā ē sublimi moueri,

CLAVDII PTOLE

mæi mathematici operis Libri qua-

tuor, in quibus de iudicijs differitur, ad Syrum, Ioachi
mo Camerario interprete. Lib. 1.

DVo sunt Syre, quibus peruenit ad astronomicas predictiones, præcipua quidē & maxima. Vñ quod primum & loco est & potestate, quo Solis, Lunæ & Stellarum motuum configurationes cum erga se tum terram deprehendimus. Alterū quo de illarū configurationū naturali proprietate consideramus, subiectarū rerum mutationes. Atq; horum prius & suum habet & per se dignū tractatu studiū, etiam si adiunctione alterius ad finem prædictionum nō perueniat, deq; illo peculiariter & quā potuimus certis argumentis rationē uestigatam alio libro explicauimus. De altero autem, minusq; adeo ex se perfecto, in præsentia uerba facere decreuimus, cōueniēti quidē philosophiæ modo atq; ita, ne ab ullo, cui ueritas cura sit, harū rerum comparatio fiat cum prima & immutabili certitudine, cum intellexerit materiæ & illius habitudinis imbecillitatē, & difficultatem cōiecturæ capiendæ, nēue quis à cōtemplatione eorū, quæ percipi possint resiliat, cū uideat tam multa in uniuersum planē ab hoc circumfuso cœlo affluētes nobis causas declarare. Solet autē fieri, ut quicq; pauci assequi possunt, id in multorū reprehensionē incurrat. Harū uerō duarū scientiarum, quā loco & potestate priorē diximus, si qui calūniari uelint, meritō cœci prorsus habeantur. Sed altera præbet sanē non leuē occasionem in sectatorib. Nam alij difficultate cognitionis adducti scientiam esse negāt, alij quia nō facile quæ impendere sciāt, possint euitari, inutilē etiā finē cognitionis criminant. Proinde anteq; ad explicationem singulatim accedamus, placuit exponere rationem utriusq; quatenus & possit hoc modo, & utile sit prænosci futura. Posse autem tempore loco disputabimus.

Astronomicarum præuisionum scientiam esse, & quatenus eatendat.

PRincipio euidentissimum est & nō indiget uerbosa probatione, prætransire et diffundi uim quandā ab ætherea & sempiterna natura, in uniuersa

sa terræ circumposita & semper mutationi obnoxia, quæque sub Luna sunt prima elementa, ignis & æris, quæ quidem ipsa includantur & agitent, & æthereis motibus, includant autē & coagitet inferiora omnia, terram & aquam, & quicquid in illis nascitur animatum aut germinum. Nam & Sol ipse unā cum cœlo circūdante omnia terrestria perpetuō quasi ordinat, non modo permutationes statorum in anno temporum, quibus animantibus uita, germinibus fructus quibusque suis attribuitur, & laticum fluxus & corporum affectiones procuratur, uerum etiam quotidiano circuitu, cum calefaciens & humectans tum arefaciens & refrigerans constanti ordine & modo proportionibus convenientibus ac puncto uerticali nostro. Luna uerō ut proxima terris manifestē in terrena influit, cū illa enim consentiunt & cōmutantur plerumq; omnia & animata & inanimata. Ipsi fluij nunc augescunt, nunc decrescunt, secundum Lunarem splendorem. Ipsæq; maria impetu diuerso, pro eo ac illa oriūt aut occidunt, feruntur. Deniq; germina ac animates aut omnino aut aliqua ex parte unā cum Luna incrementa & detrimenta sentiunt. Iam stellarum decursus plurimum significant in ære, uel æstus, uel uetorum uel hyemis, quibus conuenienter & terrena afficiuntur. Ipsarū autem inter se configurationes cūq; congressæ effectiones suas cōmiscent, plurimarum & uariarum mutationum causæ sunt. Nam quamuis Solis uires in ordine generalis constitutionis antecellant, ipsæ tamen in reliquis aut adijciunt aliquid illi, aut demūt. De Luna quidem res est & manifestior & crebrior per interlunia & plenilunia atque item medio tempore, de reliquis autē & incertior & interuallis rarior: ut dum illæ apparent aut oculant, aut aliqua in declinatione sunt. Quæ si quis considerauerit, facile intelliget non modo constitutiones rerum affici ab illarum motibus necesse esse, sed etiam seminum & iniuria & perfectiones fingi & informari, pro habitudine cœli consequens indicabit. Quapropter q inter agricolas & pastores præ

præ cæteris sunt diligentes, de flatibus eorum temporum quo sementem fecerunt aut pecus ad coitum admiscere, coniecturâ facere solent de enëtû. Et ut breuiter dicam, Quicquid in uniuersum accidit, hoc non cōtemplatione naturæ, sed sola obseruatione de euidētib. ☉ & ☿ cōfigurationibus, & reliquarū stellarū significationib. præuide-ri à plerisque cernere est. Atq; horū nonnulla excellentiore quadam ui & simpliciore ordine procedentia intelligunt non modo penitus indocti homines, sed & bruta animalia quædam sicuti sunt temporū & flatuum annua discrimina, quorum semper est ☉ autor. Quæ uero maioris negotij sunt, eata- men non fugiunt quosdam necessitate rerum suarum adactos ad obseruationes. Ut nauitæ, sciūt illi quidem significationes certas hyemis & uentorum, quas dant ☉ & ☿ fixarum stellarū cum Sole configurationes, uerum quia neq; tempora, neq; loca, quippe imperiti astronomice scientiæ, notata, neq; rursus stellarum errantium collectos habent, ideo non raro cōtiguit illos errare. Quid autē obstabit quo minus qui exquisiuerit stellarum omnium atq; ☉ & ☿ motus, ut iam nullum configurationum neq; tempus neque locum ignoret, si etiam ordine & consequentia expositionis harum rerum percepto distinctas naturas omnium quæ diximus perspexerit, non iam dico quæ in rebus subiectis appareāt, sed quatuor esse cōtiones potestate cōstent, ut quod Sol cal faciat, Luna humectet, deq; reliquis similiter, siq; is sit, cui ingeniū hac in parte superpetat, quid, inquam, obstabit, quo minus naturaliter et certo omni commistione, pprietatē habitudinū discernere possit, ita ut de quocunque tempore proposito explicet iuxta rationem eorū quæ tunc in cœlesti cōtemplatiōe obseruauit circūfusi cœli proprium modum & statum, ueluti futurū aut calidiorem ad humidiorē. ^{non autem de p. intelligit} Similiter ut hominum propriæ singulorum cōstitutionis generalem cognitionem habeat, collectā à statu circūdantis cœli, ueluti, corpus alicuius tale esse, talem autē animū, quæ etiā consequetur casuum singulariū præuisio, nempe quod talis cœli status, tali cōstitutioni aptus sit & cōducat ad prosperitatem, talis uerō contrarius & in aduersa impellat. Hec igitur fieri posse ut percipiātur, ex his atq; similibus facile patet. Quod autē non sine causa, quamuis immerito, quasi fieri, ut percipiantur, nequeat, calumniam susti-

nent, nūc deinceps docere conabimur. Primum quidem intelligendum multa errata, eorum qui parum accuratē in re magnæ & multiplicis cōsiderationis uersentur, derogare fidem scientiæ, & facere ut fortuita uideantur etiam quæ ueritatem complectuntur. Quod non rectē sit. Nam hæc imbecillitas non est scientiæ sed professorum. Perte rea bona pars quæstus gratia huius scientig nomen & dignitatē alijs artibus uaticinatribus prætexere cōsueuere, qui cū fidem apud uulgus inuenerint, illis quidem imponunt, cū uideātur prædicere plurima, atq; ea quoque quibus prædictis naturalis nulla ratio subsit, uerū qui rerum inquisitiōni student, ex eo ipso etiam damnant prædictiones naturalibus rationibus munitas. Sed iniuria, nisi & philosophiā ē medio tollendam censeamus ideo quod qui illā professi sint, nonnulli improbi reperiantur. At est manifestū, multū falli in hac parte etiam diligentissimos & summo studio in mathematis uersatos. Non fit hoc propter quicquid eorum quæ diximus, sed rei natura & infirmitate proficetium in tanto onere professionis. Nam præterq; quod materia quomodo sese habeat, generaliter consideramus non certitudine aliqua sed cōiectura, præsertim quæ ex multis diuersisq; rebus cōcreta sit, hoc quoq; accidit, ut configurationes quas ueteres tradiderunt, & quibus nos iudicia accōmodare cōsueuimus, pronuntiātes de his quas nunc obseruamus, ut illi olim, ex igitur cōfigurationes ne semel quidem cum nostris similes & cōgruentes repertæ sint. Nam magis quidē aut minus concordare possunt, atq; id quidem immensis temporum ambagibus, prorsus aut conuenire nullo modo, cū omniū rerum cœlestium simul ac terrestriū instauratio (nisi cui lubeat inanitate quadā gloriosa ostentare scientiam & perceptionem earum rerum quarū nulla esse potest) aut non sit prorsus expectanda, aut non intra saltem tēpus quod humano intellectui comprehendatur. Si quādo igitur in prædicendo erratum fuerit commissum, ex eo usu uenit, quod subiecta exempla dissimilia inter se fuerint. Atq; hæc una est in aëris exploratione difficultas, ad quam nulla accedit causa cōperendorum motuum cœlestium. Quod autē ad Genethliologica & alia singulatim & peculiariter cōpositarum rerum iudicia attinet, permulta cernere est quæ singulares cōstitutiones illarū adiuuent & cōficiant. Quis enim

*naturæ autem uelut
sed ueni ab ayt*

enim nescit quantum seminū diuersitas ad proprietatē generis uniuscuiusque momen-
ti habeat, cum & hoc ipsius coeli circumfu-
si & definiti omnibus terris hemisphaerij
ambitus opus sit, ut uires omnibus semini-
bus instruantur quibus unūquodque in sui ge-
neris effictione & informatione excelleat
ut hominis, equi, & ceterorum. Loci etiam
in quibus gignimur ne ipsi quidem medio-
cres mutationes afferunt constitutionibus.
Nam et singulorum generū seminibus pro-
positis, ut exempli gratia, humanis, & eo-
dem in statu aëris, tamē multum diuersis in
locis geniti & corporibus & animis inter
se differre comperimus. Et ut hæc omnia pa-
ria faciamus, ipsam tamen educationem &
consuetudines, nonnihil ad uitam degen-
dam singulatim conferre constat. Quocir-
ca, etsi uis maxima est circūfusi coeli, quod
hæc omnia quæ diximus & ipsum in talem
modum adornarit, cum illa cōtrā in hoc ni-
hil contulerint tamen nisi quis & ipsa con-
iunxerit cum aëreis causis multum turba-
buntur qui omnia arbitrati fuerint sese col-
lecturos ex solo supernorum motu, etiam
quæ ab illis absolute non dependeant. Ex
his igitur faciliē poterit intelligi, quā per-
uerse facturi simus si propter quædam erra-
ta iudiciorum, ipsam totam rationem euer-
tere uelimus. Neque enim gubernādī artem
ideo respuimus, quod gubernatores sæpe
offendant. Ac si nō potius ut in rāta & tam
diuina professione grato quidē animo con-
tenti fuerimus eo ipso quod supra uires no-
stras non sit, siue tanquam humano quodā
more certa omnia ab ipsa postulauerimus,
cum magis debeamus nostrum studiū ad
illam conferre & bonitate quadam animi
attribuere etiam aliena. Vtque non uertimus
medicis uitio cum & de morbo & de ægro,
rantis natura sæpe percontantur, ita etiam
hac in professione ne pigeat assumere et ge-
nus & regionem & alimoniam, atque adeo
nonnihil etiam eorum quæ iam acciderunt.

Esse utilem.

Quo igitur modo fieri possit ut de
astronomia aliquid prænoscā-
mus, & ulterius non tendat hæc
scientia quam ad aëris accidentia
& quibus ex ea causā homi-
nes afficiantur, quæ sunt, ut opinor, prima
compositio uirium & actionum corporis
animique, itemque certæ affectiones & longæ-
uitas & breuitas uitæ, præterque etiam illa si
qua sunt cum his principiis propriè & na-

turaliter copulata, ut cum corpore res fami-
liaris & conuictus, animo existimatio & di-
gnitas, quo etiā certi casus referendi erunt.
Hæc igitur confido in superioribus esse ex-
planata. Sequitur utilitatis consideratio,
quam & ipsam paucis absoluemus. Sed pri-
us constituendum uidetur quid utile hac in
parte intelligi, & ad quem finem referri ue-
limus. Nā si animi bona spectabimus, quid
poterit esse optabilius ad tranquillitatem,
gaudium, felicitatem, quam hæc de qua lo-
quimur futurorum cognitio, qua & huma-
norum & diuinorum contemplatores effi-
cimur. Siue corporis magis a nobis respe-
ctus habetur, nulla est scientia qua intelligi
melius possit quid uniuscuiusque constitu-
tioni aptius conducibilis sit. Quod si
fortē non est largitrix opum & gloriæ & a-
liorum huius generis, non feramus molestē,
cum idem crimen totius philosophiæ inue-
niatur. Nihil enim horum ipsa quidem do-
cet acquiri. Sed ut neque hanc ideo damna-
mus, ita etiam nostram scientiam conserua-
bimus, maiores & potiores utilitates perse-
quentes. Omnino si quis exquirat, reperiet
a nulla planē re quæ alicuius momenti sit,
huius scientiæ reprehensionem duci. Hoc
enim tantum dici audimus, superuacane-
am esse cognitionem earum rerum futura-
rum quæ ineuitabili modo future sint, & di-
ci ne hoc quidem diserte. Neque enim etiam
in ijs rebus quæ necessario accidunt, igno-
ramus subitis & inopinis aduersitatibus a-
nimos magnopere percelli, & successibus
extolli. Sed præuisio futurorū animū com-
ponit & moderatur meditatione absentium
tanquam presentium, & præparat ad exci-
pienda uentura cum tranquillitate & con-
stantia. Non autem existimandum est om-
nia a supernis causis in res recta humanas
deriuari, tãquam inuiolabili & diuino quo-
dam edicto, proposito singulatim, ut nulla
alia uis obsistere quā ita illa grassentur ua-
leat. Nam ipse quidem coelestium corporū
motus sempiternus est, & procedit diuino
& inuariabili ordine & lege. Inferiora autē
mutationibus subiiciuntur de superioribus
quidem & primis causis, sed accidunt hoc il-
lis per consequentiam legis & ordinis na-
turalis & uariabilis. Præterea sunt quæ ho-
minibus accidunt circumstantia aliqua ge-
nerali, non autem ex uniuscuiusque natura-
li & propria constitutione, ut si qua ingen-
ti & ualida aëris conuersione, totæ gentes
intereant, sicut fit in ardoribus, pestilentia,
Mm diluuiōibus,

diluuiionibus, cum semper minor causa maiori succumbat. Alia autem eueniunt singulorum peculiari & naturali constitutione, per exiguas & faciles aeris contrarias affectiones. Quibus hoc modo disertè cognitis, perspicuum fit, quod quaecumque à prima causa uel in uniuersum uel singulatim moueantur, hæc inuariabili modo procedere, cum illa insuperabilis sit & omni contrarietate ui præstator. Quæ autem aliter se habeant, eorum quibus contrariæ affectiones cõtigerint, facile esse conuersionē, quibus uerò defuerint, illa primas causas sequi. Hoc uero fit in scientia hominum, non illarum necessitate & potentia. Quod ipsum animaduertere est similiter geri in omnibus quibus naturalia sunt principia. Nam & saxa & germina & animantes, atque insuper etiam uulnera & morbi et egritudines, partim necessarias habent effectiones, partim ex eo quod contrariam habet effectiōnem dependent. Atque ita existimari par est, naturæ studiosos prædicere hac scientia euenturas res hominibus non inanitatē quandam opinionum ingredientibus. Quæ enim habent multas & ingētes effectiōnum uires, euitari non possunt, cum alia quibus illud non accidit facile conuersiones admittant. Hoc modo & medici si qui in notandis morbis exercitati sunt, planè præuident qui letales sint, quique curabiles. De his igitur quæ mutationibus obnoxia sunt, ita audiemus differentem Genethliacum, ut si uerbi causa, talem orationem habeat. Quoniam talis est de qua loquor constitutio, si et si proprietates aeris tali modo conuertantur, magis quidem aut minus ad subiectas congruentias, ut illinc talis quispiam morbus existat. Eodem modo & medici prædicunt de ulceribus, quæ uel ut serpant, uel ut putrescant, futurum pronuntiant. Similiter & de metallis exemplum dari possit, ut si quis doceat lapidem Magnetem, id est, Herculanum, ferrum ad se trahere. Nam quemadmodum horum utrumque per se tendit rectam uiam, in quam à primæ illius nature uirapitur, si relictum sibi sit, ignoratione contrariæ effectiōnis, sed si medicinam contrariam ulceri opposuerimus, neque illud iam serpet, neque putrescet, neque lapis Herculanus illito allij succo iam ferrum attrahet. Sicut igitur hæc obsistunt, & contrarias effectiōnes inducunt naturaliter & fatali lege, ita in his quoque rebus fit de quibus loquimur. Ignorata enim aut præuisa quidem

sed neglecta tamen ea quæ hominibus euenire debeant, haud dubie seriem primæ illius naturæ sequuntur, præuisa autem & sortita curam, naturaliter & fatali etiam lege aut auertuntur penitus, aut leuiora efficiuntur. Cum autem, ut semel dicam, nihil inter sit quod ad hanc uiam attinet, inter generalia & singularia, mirum uideri possit, quæ nam de causa in uniuersum quidem persuasum plerisque sit & præuideri illa posse, & præuisis utilem esse attentionem. Maxima enim pars hominum fatentur se quoque uenturas cognoscere & annuorum temporum mutationes, & significationes stellarum inerrantium, nec non & cōfigurationes. Adque eam cognitionem non mediocrem cautionem adhibent magna cura præparantes ad æstus gelidifica, ad hyemes calidifica, omninoque dant operam ut rerum cunctarum naturæ temperentur. Præterea quo rectiora fiant omnia & in temporum conuersionibus & tuto naues in portu soluantur, obseruant significationes fixarum stellarum. In coitu autem pecorum & sementibus configurationes & augescēte illius lumine, neque quisquam inuētus est qui hæc damnet ut quæ aut non obseruari possent, aut obseruata nihil afferrent fructus. Cur igitur negant esse singulatim præuisionem, ex proprietatibus reliquarum commissionū, ut æstus hyemesue intentiores aut remissiores futuras, deque item uniuscuiusque propria constitutione, uel quare inutile ferè in his cautionem esse uolunt? Cum manifestum sit, si ad generales æstus gelidis instructi minus illum sentiant, similem posse efficientiam esse etiam in singularibus rebus, quantum constitutio augmenta magni coloris complectatur. Sed enim omnis hic error ex eo nascitur, quod ferè propter difficultatem in singularem præuisionibus parum exercentur, quæ res & alijs penè omnibus scientijs fidem de trahere solet, quodque contrariæ effectiōnis uis negligitur. Et quia non multum inuenire est talem constitutionem & tam perfectam, cui non impedimentum à prima illa natura obijciatur, ideo opinio exitit, incommutabiliter nobis uniuersa & inuitabili modo penitus immitti. Verum sicut ipsa præuisio, etsi non nusquam incurrens, tamen quia aliqua sit, digna summo, nisi fallor studio uidetur. Ita etiam de attentione faciendum iudico, ut quamuis non cuncta sanare possimus, tamen quæ possimus seu magna siue parua, in ijs libenter & grato animo illam

mo illam amplectamur & non uulgaris luctu instar ducamus ipsius factam nobis copiam. Quæ omnia ita ut exposuimus sese habere cum & Aegyptij intellexissent, à quibus maxime auctam huius artis uim sciimus, adiungere ubique astronomicis præuisionibus medicinæ præcepta. Neque illi constituisent expiationes & auersiones & curas eorum quæ ab aëre uel inciderent, uel imminerent, & in uniuersum & singulatim, si in ea opinione fuissent, amoueri illa aut eueri nullo modo posse. Nunc uero quæ contrarias effectiones in ordine naturæ habeant, quasi secundo in loco fati ponentes coniungere cum præuisionis uis, ad usum & fructum omnium, uiam præceptionum quas ille uocant compositiones iatromathematicas, quæ uox significat coniunctionem rerum medicarum cum mathematicis. Qua ratione Astronomia quidem declararet subiectarum constitutionum proprietates, & quid casuum cælum circundans nos intenderet, & suas quorumque causas: nam sine horum cognitione opem certam ferri posse non sunt arbitrati, quippe qui scirent non eandem omnibus corporibus aut morbis conuenire. Sed medicine scientia hoc efficiebat, ut & futuri mali auersio & præsentis curatio quo ad eius rectissime fieri posset, de concordibus aut contrariis singulorum effectionibus existeret. Verum de his ac summatim quidem hæcenus. Nunc trāseamus ad explicationem harum rerum, ordientes ut in præceptionibus à primis, hoc est, quæ sit cælestium corporum & propria uniuscuiusque natura & efficacia, ita ut tradidere ueterum naturales obseruationes, præter ceteris de stellarum errantium uiribus, de quibus & differamus.

De uiribus stellarum errantium.

A Nimaduersum est naturam Solis effectum habere caloris paulatimque siccitatis. Hunc nos etiam sensibus percipimus multo certius quam reliquarum stellarum, propter ipsius & magnitudinem, & euentiam mutationum temporalium, quandoquidem quo propius ☉ accedit ad uerticalem nostrum locum, eo magis ea quæ diximus experimur.

At Luna propterea quod proxime terram fertur, unde humidæ exhalationes exeunt, plurimum madefacit. Atque ita prorsus subiecta corpora potissimum & mollia reddit & putrefacit. Habet tamen propter

illustrationem Solis etiam calefaciendi communicationem.

Saturni stella maxime frigidifica est, sed & non nihil arefacit. Quod ut uerisimile est, & à Solis calore, & terræ humiditate longissime distat. Cæterum & huius stellæ & reliquarum uires exquiruntur etiam de obseruatione configurationum ipsarum cum Sole & Luna. Nam secundum illas alias aliter pro intensione & remissione circumfusi nobis cæli modum constituere manifestum est.

Stella Iouis temperatæ naturæ est. Media enim fertur inter frigidificā Saturni & estuosam Martis. Calefacit autem et humectat, sed quia calefaciendi uis præcellit, ideo fecundi ab illa uenti excitantur.

Martis stella & arefacit & urit, sicut congruit igneo ipsius colori & uicinitati Solaris, cum subiectus illi sit orbis ☿.

Stella Veneris easdem habet effectus, quod quidem ad temperationem attinet, quos ♀. Sed ratio est diuersa. Nam quod uicina est Soli, non nihil calidifica est, sed multo uehementius humectat, quemadmodum & Luna, propterea quod ingenti luce prædita attrahit exhalationem humidam à proximis terræ locis.

Mercurij stella ferè quidem non minus aliquando arefacere quam humores absorbere, propterea quod non ualde longè à Sole recedat, aliquando tamen & humectare deprehendit, cum superposita sit terræ proximo orbi Lunæ. Subitarum autem mutationum in utranque partem effectrix est inflata quasi celeritudine comitatus solaris.

Quæ cum ita sese habeant, cumque quatuor sint humores seu primæ naturæ: Dux scilicet & uiuifica, nempe calidi & humidi, ex his enim omnia et coalescunt et roborantur. Itaque dux exitiales & detrimētosa, aridi & frigidi, unde rursus dissipantur & debilitantur omnia. Tradidere similiter ueteres & stellas beneficas esse ♀ ☿ & Lunam, eo quod temperatæ naturæ sint, & in qua plurimum insit calidi & humidi. Stellam uero Satur. & Mar. maleficas, quod contrariæ sint naturæ & effectus. Alteram enim frigidissimam, alteram feruentissimam esse uoluerunt. In medio uero reliquerunt Solem & stellam Mer. ut participes utriusque naturæ, suosque effectus accommodantes illarum stellarum ad quas accesserint proprietatibus.

Mm 2

De

De stellis masculinis & foemininis.

Rursus cum primarij sexus duo sint, masculinus & foemininus, conferenda ex supradictis naturis humiditas ad foemininū, quod illa in hoc sexu abūdet, relique uerò ad masculinum apponentur. Proinde conuenienter traditur ☿ stella & Luna foeminini sexus, propterea quod in illorum naturis humiditas excellat. Sol uerò stella ♀ & ☿ et Mar. masculini. At Merc. stella utriusque participem, cum ex pari sicca & humida constitutionis effectrix sit. Ceterum ipsæ etiam stellæ masculinas foemininasque vires suscipere dicunt, pro eo atque erga ☉ sese habuerint. Ac mascullescere quidem matutinas & antecedentes uespertinas et sequentes effoeminari. Similiter pro eo atque habuerint sese erga horizonta. Nam ab oriēte usque ad medium cœli, nec non & ab occasu usque ad imum cœli, mascullescere tanquam orientales, in reliquis autem duabus portionibus tanquam occidentales effoeminari.

De diurnis & nocturnis.

Praterea cum euentia temporum discrimina dies & nox efficiat, & diurnum quidem spaciū masculinum censeatur propter calorem & rerū gerendarum opportunitatem, nocturnum uerò foemininum, propter insitum humorem illi, & acquiescendi conuenientiam. Stellarum quoque consimili ratione nocturnam esse docuere Veneris & Lunam, diurnos Solem & stellam ☿ promiscuum Merc. Sicut matutina in figura diurnus, in uespertina nocturnus habeatur. Vtrique etiam conditioni attribuere maleficarum alteram, secuti non similitudinem sed diuersitatem naturarū. Nam si stellis bonæ constitutionis similia applicata fuerint, augentur vires bonitatis illarum, sed exitiālibus admista dissimilia coërcent uehementiam maliciæ illarum. Qua de re frigidam Saturni stellam attribuere calori diurno, ac Martis siccam humiditati nocturne. Hoc enim modo utraque ad temperatam conditionem accedet, postquam a contraria constitutiōne correctā moderationemque adeptā fuerit.

Quid ualeant configurationes erga Solem.

Neq̃ ignorandum vires cum Lunæ tum trium stellarum Saturni ☿ & Martis intendi aut remitti de figurationibus erga Solem.

Luna enim ab oriente usque ad primum incrementum cum quasi dimidiata apparet, efficiens est humiditatis maximè. Inde uerò usque ad plenilunium, caloris. Hinc etiam usque iterum ad dimidiationem, siccitatis. Atque etiam hinc ad interlunium usque, frigiditatis. Et stellæ, quas diximus, matutinae usque ad primam stationem, humoris plurimum habent. A prima uerò statione usque dum oriuntur de nocte, magis calefaciunt. Hinc etiam usque ad secundam stationem, magis desiccant, a qua quidem donec occultentur, magis frigefaciunt. Atque has singulæ vires in uniuersum quidem in circumsusio nobis cœlo exercet, quibus preualentibus uarietates tamen constitutionū plurimæ existunt, ex commistione diuersarum stellarum, coërcente contraria semper natura uniuscuiusque effectuum uehementiam.

De uiribus stellarum inerrantium.

Superest ut stellarum quoque fixarum naturas & proprietates effectuum percurramus. Nunc igitur deinceps sicut de errantibus fecimus, persequemur et in his peculiariter obseruatas rationes. Ac primum quidem earum quæ per signiferum descriptæ sunt. In capite ☿ stellæ effectus habent commistos ex uiribus ☿ & ♀. Quæ in ora sunt, idem possunt quod stella ☿, nonnihilque quod ♀. Quæ in posteriore pede, Martiæ, in cauda Veneriæ sunt.

Vbi Tauri signum quasi amputatum cernitur, ibi stellæ sunt naturam sapientes ☿ & ♀ aliquantulum. At Vergiliæ Lunam Martemque referunt. In capite inter siculas una luce rutila excellens, quæ & facula dicitur, Martia est.

Geminorum signum in pedibus stellæ habet, quarum natura similis est naturæ ☿ & nonnihil ♀. In femoribus lucidæ stellæ Saturniæ sunt. In capitibus duæ nitent, quarum prior Mercurialis est cognomento Apollinis, posterior Martia, cognomento Herculis.

In Cancris oculis stellæ duæ, effectum similem habent stellæ ☿ & aliquantulum ♀. In brachijs stellæ Saturniæ sunt & Mercuriales. Ille uerò in pectore quasi girus nebulosus præsepis cognomēto, Martius & Lunaris est, iuxta quæ utrinque positi, ut uocantur, asini Martij sunt & Solares.

Duæ stellæ in Leonis capite idem possunt quod ♀ & paulatim accedunt ad ☿ etiam

etiam naturam. In ceruice tres Saturniæ sunt et aliquantulum Mercuriales. At illud in corde lucidum sidus, Regulum uocant, equale est δ & γ . Aliæ in illo, & una in cauda splendida Saturniæ & Veneriæ. Aliæ in femoribus Veneriæ & nonnihil Mercuriales sunt.

Virgo habet in capite stellas & unam supra alam australem idem pollentes quod stella γ & referentes nonnihil δ quoque naturam. Reliquæ in ala & quæ sunt in cingulo Mercuriales sunt, & aliquantum Veneriæ. Vna in ala septentrionali, uindemiatoris nomine Saturnia & Mercurialis. At illa quæ spica nominatur Veneria & aliquantulum Martia est. Aliæ in extremis pedibus & uestimenti tractu, Mercuriales & nonnihil Martiæ sunt.

In Chelis quæ sunt in iugo siue chelis Scorpj extremæ stellæ effectus habent similes stellæ γ & δ . Mediæ uero ϵ & aliquantulum δ .

In ipso Scorpj, quæ in fronte sunt splendide idem ualent quod δ paulatimque accedunt ad ϵ quoque naturam. Quæ in corpore numero tres, quarum media reliquis rutila luce præstat, nomenque habet Græcum quo Marti comparatur, referunt naturam δ & nonnihil γ . Quæ sunt in nexibus dorso Saturniæ nonnihilque Veneriæ. Quæ uero in ipsa cauda, Mercuriales & Martiæ sunt. At girus ille nebulosus, ut dicitur, Martius est & Lunaris.

Ex stellis quibus Sagittarij signum effingitur, sunt in Cuspide sagittæ Martiæ & Lunares. In arcu & ubi illæ manu comprehenditur Iouiales & Martiæ. Illæ in ore girus Solaris & Martius. Aliæ in fascia & dorso Iouiales & aliquantum Mercuriales. Aliæ in pedibus Iouiales & Saturniæ sunt. Illa caudæ quatuor laterum figura Veneria & aliquantulum Saturnia est.

Stellæ quæ sunt in cornibus Capricorni idem efficiunt quod γ stella, & ad Martis quoque naturam paulatim accedunt. Quæ in ore, quod ϵ , habentque nonnihil γ uirium. Quæ in pedibus & alio Martis naturam & γ . Quæ in cauda Saturni & γ naturam referunt.

In Aquarij humeris itemque ueste & manu sinistra stellæ sunt effectus similis stellarum ϵ & γ . In femoribus quæ cernuntur magis γ , minus Saturnū referunt. Quæ in profuso latice, Saturni & aliqua ex parte γ naturam habent.

Stellæ in capite Piscis Australis Quires representant, habentque Saturni quippiam. In huius corpore stellæ Mercuriales & Iouiales sunt. Quæ sunt in cauda & filo Australi cum naturam referat ϵ , accedunt sensim tamen & ad Mer. Quæ sunt in corpore & spina Piscis septentrionalis, Martiæ sunt, ualent tamen & Venerium quiddam. Quæ in filo septentrionali Saturniæ sunt & Iouiales. Illa in nodo splendida Martis naturam, & Mercurij quoque nonnihil habet. Reliquarum effigierum in regione septentrionis sunt stellæ in Vrsæ minore lucidæ natura Saturniæ, non tamen nihil Venerem quoque referentes. Stellæ uero Vrsæ maioris Martiæ sunt. Sub huius cauda quasi crines, Lunares sunt & Veneriæ. Draconis splendida stellæ Saturniæ sunt & Martiæ atque etiam Iouiales. Stellæ Cephei Saturniæ sunt & Iouiales. Bootæ, Mercuriales & Saturniæ. Rutilus ille fulgor qui arcturus nominatur, Martius est & Iouialis. Stellæ coronæ septentrionalis Veneriæ sunt Mercuriales. Quæ in signo quod ingenua uidetur pro cubuisse, Mercuriales. In Lyra Veneriæ & Mercuriales. Quibus idem ualent alitis quoque stellæ. Castiepiæ, Saturniæ sunt & Veneriæ. Persei, Iouiales & Saturniæ. Girus ille in capulo ensis, Martius & Mercurialis. Aurigæ stellæ splendide Martiæ sunt & Mercuriales. Serpentarij, Saturniæ, quæque Veneris aliquid habeant. Ipse quidem Serpens Saturnius & Martius est. Sagittæ stellæ Martem referunt habent & γ quiddam. Aquila Martia est & Iouialis. Delphin, Saturnius & Martius. Stellæ lucidæ equi, uires habent δ & γ . Andromeda Veneria. Delta Mercuriale est. In regione australi, est in rostro Piscis Australis stella lucida, potestate Veneria & Martia. Ceteri stellæ sunt Saturniæ. Orion in humeris stellas habet δ & γ naturæ. Reliquæ splendide Iouiales sunt & Saturniæ. Extrema splendida illa fluminis stella γ , reliquæ ϵ referunt. Leporis stellæ Saturniæ & Mercuriales sunt. Canis, Veneriæ. Vna in rostro fulgida γ & aliquantum δ naturam habet. Hydri lucidæ, Saturniæ & Veneriæ sunt. Crateris, Quires de quæ γ aliquid habent. Corui Martiæ & Saturniæ sunt. Argo nauis lucidas stellas habet Saturnias & Iouiales. Centauri humana figura stellas complectitur Venerias & Mercuriales. Equina habet splendidas Venerias & Iouiales. Quæ in fera sunt splendide ϵ referunt & nonnihil δ . Quæ uero

in ara ☉ et aliquantulum ☿. Corona austra-
lis stellas habet splendoris natura Saturni-
as & Mercuriales.

De anni temporibus & quatuor angulo-
rum natura.

A Tq; he sunt vires singularum stel-
larum ut à veteribus obseruatae fue-
re. Exquiri autem & anni tempo-
rum quatuor natura debet, quæ no-
minamus, Ver, Aestatem, Hyemem, Au-
tumnus. Ac Ver quidem humiditatis plu-
rimum habet, cum soluto frigore aura calo-
re diffunditur. At Aestas calidior est, pro-
pterea quod tum Sol proximè verticalem
nobis punctum fertur. Autumnus uerò pro-
pria siccitas est, humiditatem tum præteri-
to æstu reprimente. Hyems autem tota est
frigida, quod Sol tum longissime distet à ver-
ticali nobis loco. Sed cum signiferi nullum
sit initium, ex ipsius quidem ut circuli natu-
ra, prætulere tamen alijs principium que fe-
cerunt Arietis locum tribuentes ut inani-
mante primas, humido quo Ver excellit, at
que ordine reliqua tempora annumerantes.
Omnia enim animalia prima in ætate humi-
do abundant, & mollia tenera que sunt, si-
cutilla tempestas sentitur. Proxima uerò
ætas ut æstas fetuet. Tertia, tanquam desce-
rescens & proprior, interitui, arida est au-
tumnoque assimilis. Ultima, in qua animan-
tis est corruptio, ita ut hyems, prorsus est
frigida. Ad hoc exemplum quatuor angu-
li horizontis, ex quibus nascuntur totas il-
las partes occupantes uenti, etiam distribu-
untur. Orientalis enim ariditatis plurimum
habet, quod cum ibi Sol est, tum per noctem
excitata humiditas desiccari incipiat. Hinc
igitur uenti spirant aridi & desiccantes au-
ras, qui ferè Subsolani uocantur. At plaga
meridionalis et calidissima ipsa est, propter
flammationes Solis in cœli medio, quod ut
nostrarum terrarum situs est ad meridiem
maximè declinat. Huius uenti nominantur
communiter Noti, suntque calidi & rarifici.
Cæterum locus occiduius, quod ad illum
cum Sol peruenit tum primum humiditas
per diem exhausta diffundi incipiat & hu-
mectus ipse est, & qui inde exeunt uenti
quos nominat Fauonios, teneri sunt & ma-
didi. Verum Septentrio totus frigidus est,
propterea quod pro situ nostræ terræ lon-
gissime absit à calore cursus Solis per cœ-
li medium, qui inde spirant uenti commu-
ni appellatione dicti Aquilones frigidi sunt

& congelatores. Vtilis est harum rerum
noticia ad iudicia singularum commissio-
num. Patet enim quod de talibus constitu-
tionibus, horarum, ætatum, angulorum, ip-
sa etiam stellarum efficientia uariet, quæ cer-
tè ut simplicior, ita & ualidior est peculia-
ribus aptis que in locis, ut in calidis calidi-
ficæ, & in humidis humidificæ. In alienis ue-
rò admistione diuersitatis debilitatur, ut in
frigidis calidificæ, & aridis humidificæ, at-
que ita aliæ in alijs pro ratione & cōsequen-
tia commissiois.

De signis tropicis æquinoctialibus & bi-
corporibus.

H Is expositis annectere pergamus
ipsorum etiam duodecim loco-
rum traditas naturales propri-
etates. Ac ipsorum quidem ge-
nerales constitutiones, rationem eandem
habent cum suis temporibus, colliguntur
tamen quædam ipsorum proprietates à fa-
miliaritate ☉ ☿ & reliquarum, sicut postea
dicetur, ubi prius vires duodecim locorum
simplices & quas per se, & quas erga sese
inuicem habeant, explicauerimus. Primum
discrimen solet fieri signorum, ut alia dican-
tur esse tropica, alia æquinoctialia, itemque
firma & bicorpora. Tropica sunt duo. Pri-
mum à solstitio æstiuo, hoc est, partes tri-
ginta ☊. Alterum à solstitio hiberno, id est,
partes xxx. ☋. Atque his nomen à re indi-
tum est, quoniam Sol, ubi hæc primum est
ingressus, mox retro conuertit, abit que di-
uersam latitudinis uiam, in quædam æsta-
tis, in Capricorno uerò hyemis autor. Sunt
& æquinoctialia duo, unum quod est æqui-
noctij uerni ☊. Alterum quod autumnalis
☋ quibus et ipsis à re nomen est impositum.
Cum enim primum ad ea Sol peruenerit,
per totum orbem terrarum exequatur die-
bus noctes. Ex reliquis octo signorum lo-
cis, quatuor firma uocantur, quatuor bicor-
pora. Firma quidè quæ tropica & æquino-
ctialia sequuntur ☊ ☋ ☌ ☍, quod per illo-
rum peculiaria tempora ubi ad hæc Sol ac-
cessit multo uehementius sentiamus humo-
res, calores, siccitatem & frigus, non quod
tum aëris status simplicior sit natura sua,
sed quia nos aliquantulum in illis temporibus
uersati ipsa mora vires eorū magis ex-
perimur. Bicorpora sunt quæ post firma nu-
merantur ☎ ☏ ☐ ☑. Inter enim firma tropi-
ca que & æquinoctialia posita, & initio &
fine communes naturas cum illis habent,
quæ &

quæ & antecedunt & sequuntur.

De signis masculinis & foemininis.

Praterea sex loca signorum masculino sexui & diurnæ conditioni attribui, totidemque foeminino & nocturnæ. Ordinis autem huius ratio consequentia et serie ipsa constat, ita ut uicinitas coniunctioque est diei & noctis, maris & foeminæ, cumque initium Arseti tribuatur, propter causas à nobis expositas, & mares principes domini que sint naturaliter, semper enim quod agit potentia prius est eo in quod agitur, Y quidem locus atque idem masculina signa esse accepimus & diurna. Vel ob hanc etiam causam quod per hæc circulus æquinoctij describitur, qui primæ & maximæ rerum omnium agitationis autor est. Ab his igitur serie singulatim seruata consequenter ordinis ratio ducitur, id est, ut masculinis & diurnis cōtinuè foeminina nocturnaque subiiciantur. Nonnulli tamen masculina signa ab orientali loco qui horoscopus dicitur, ordines disposuerunt. Sicut enim aliqui tropicorum locorum initia à Lunari circulo ducunt, quod celerrimæ conuersiones sint, ita & illi principium tribuere masculinis locis orientem propter subsolanum. Horum etiam alij seriem consequentiamque singulatim, ut diximus, secuti sunt. Alij totius circuli in quadrantes diuisionē. Loca quidem ab horoscopo usque ad M C. his que opposita, ab occidua plaga usque ad I M. matutina & masculina nominantes, uespertina uerò & foeminina quæ sunt in reliquis binis quadrantibus. Sunt & alij appellationes locis factæ, de formis signorum, ut aut quadrupedia dicerentur, aut terrestria, aut ducalia, aut foecunda, aut aliquid huiusmodi. Quorum omnium cum ex ipsis figuris causa manifestæ sint, nos illa uerbosè perse qui superuacaneum duximus. Cum quidem expositæ à nobis sint huiusmodi imaginum naturæ, quatenus in iudicijs utiliter uires illorum considerari deberent.

De configuratione duodecim locorum.

Familiaritas autem intercedit locis zodiaci secum, primum ijs quæ cum alijs aliquam figurarum describunt, quæ sunt dimetiens, id est, anguli bini recti, signa autem sex, partes centum LXXX. Triquetra, hoc est, angulus rectus unus atque insuper triens illius. Signa uerò quatuor, partes CXX. quadrata, hoc est,

unus rectus angulus, tria signa, partes XC. Sexangula, id est, illæ reliquæ duæ partes anguli recti, signa duo, partes LX. Cur autem hæc tantummodo discrimina recepta fuerint, hinc cognitu facile erit. Atque ipsius quidē diametri ratio per se patet, nam oppositio est in una linea recta, Cæterum si maximas duas portiones conuenientes, atque item supra portiones accipiamus. Nempe rectangulorum duum ex diametro dimidium & trientem, quæ portiones sunt, fit ut dimidiatio tetragonum constituat, Triens uerò sexangulum. Supra portionum autem si cōstituatur à rectangulo quadrato hemiolion, hoc est, sesquiplum, & epitriton, hoc est, sesquitercium, illud discernit quadratam à sexangula, hoc triquetram figuram à quadrata, quarum quidem figurarum triquetra & sexangula conuenientes purantur, quia consimilia loca signorum complectuntur, hoc est, omnia aut masculina aut foeminina. Inconuenientes uerò figuræ habentur quadrata & dimetiens, quod ille per dissimilia loca constituentur.

De imperantibus & obedientibus signis.

Dicuntur etiam imperantia & obedientia loca, quæ æquali spacio distant seu ab uno siue ab utroque punctorum æquinoctialium, eo quod æquali spacio temporis perorientur, eisdemque describant parallelōs. Cæterum quæ in æstiuæ spheræ parte sunt imperantia, quæ in hiberna obedientia nominantur, quia Sol illic dies, hic uerò noctes incipit producere.

De intuentibus & eiusdem potentie signis.

Praterea dicimus eiusdem potentie esse eas partes quali spacio distant seu ab uno seu ab utroque puncto tropico, fit enim per illas partes Sole meante ut spacia dierum ac noctium itemque horarum sibi respondeant. Itaque & intueri sese mutuo illa signa dicuntur, cum ob eas causas quas exposuimus, tum quod utraq; & ab iisdem partibus horizontis & oriuntur & occidunt.

Inconiuncta.

EA uerò quæ nullam habent enumerationis societatum rationem loca, inconiuncta & aliena nominamus. Quæ neque imperant, neque obediunt, neque se intuentur, neque idem possunt, atque insuper nullam quatuor illarum figurarum describunt, quas diximus

Mm 4 esse

esse dimetientis, triquetram, quadratam, sexangulam, sed uel secunda uel sexta numerantur. Nam illa qua si à se mutuo detorquentur, & cum bina sint, singulos angulos complectuntur. Illa uero quæ sexta numerantur totum orbem in partes inæquales secant, cum aliæ figuræ omnes in partes æquales illum diuidant.

De domibus.

ADiunguntur etiam planetæ locis signiferi, propter domos, ut nominantur, & triangula & altitudines & fines & quicquid huiusmodi est. Domuum autem ratio naturalis hæc est. Quia ex duodecim signis duo proxime accedunt ad uerticalem nobis punctum, ideo calores & æstus generant, ea sunt ☉ & ♌, placuit attribuire illa duobus præcipuis & maximis, hoc est, ipsis luminibus, Soli quidem ♌ propterea quod masculinum est signum, Lunæ uero ☉ quod femininum esset. Atque ita factum est, ut conuenienter dimidium orbis à ♌ usque ad ☉ Solare uocaretur, dimidium que ab ☉ usque ad ☾ Lunare, ut in utroque possent singula loca suis stellis assignari, quarum alia figuras cum Sole, alia cum Luna describerent, pro conuenientia orbium motus ipsarum & naturæ proprietate. Nam Saturno quod natura maxime frigidificus esset, quodque supremum & à luminibus remotissimum haberet orbem ob contrarietatem caloris, opposita signa attributa fuere ☉ & ♌, Capricornus & ☿. Quæ signa & ipsa sunt frigida & hiberna, & propter oppositionem malefica. At Ioui qui esset temperatæ naturæ & subiectus Saturni globo, data sunt proxima illis signa spiritus & fecunditate præstantia. ♊ & ♋, quæ cum luminis signis triquetram figuram describunt, quæ conueniens est beneficentiæ. Post quæ Marti desiccatori, & subdito sphæræ Iouiali, similiter proxima his adscripta sunt, quæ et ipsa simile haberet naturam ♍ & ♎ quædrata dispositione ut congruebat illius corruptrici & noxiæ constitutioni. Veneri uero quod natura esset temperata & sub Marte, dedere coniuncta his signa quod fecundissima essent ♏ & ♐. In quibus & ipsis situs sex angularis custoditur. Neque ipsa etiam hæc stella amplius duobus signis unquam neque anteit neque sequitur ☊. Mercurio qui & ultimus neque unquam ultra unum signum abesset à ☊ omniumque aliarum stellarum infimo in loco, data fuere proxima

signa luminum signis, ♌ & ♎, quibus & ipsis ambob. ferè in primis uicinus ferretur.

De triangulis.

Triangulorum conciliatio talis est. Nulla sanè figura magis consentiens est quàm triquetra æqualium laterum, ipseque signifer tribus circulis definitur, æquinoctiali & duobus tropicis. Ipsius uero duodecim loci diuiduntur in triangula æqualium laterum quatuor. Horum igitur primum ducitur per ♋ ♌ & ♍ tria signa masculina, quæ sunt ☊ ☉ & ☌ domicilia. Hoc triangulum adscriptum est ☊ & ☌, Mars enim propter alienam conditionem exclusus fuit. In administratione autem primas tulit interdiu ☊, nocte ☌, locus autem ♋ æquinoctialis est, Leonis æstiuus, Sagittarii hibernus. Idem triangulum potissimum aquilonare est ob ☌ dominiū, quippe qui sit fecunditatis & spirituum autor, sicut & aquilonares uenti. Sed admiscetur tamen huic & Africus, propter ☌ domum, ita ut fiat triangulum, ut Græci uocant, Borroholibycum, quod misturam Aquilonis & Africi significat. Nam Africos ☌ excitat, qui conditionem Lunarem sequitur, cum & occidua cœli plaga effœminata habeatur. Secundum triangulum ductum per ☌ ♎ & ♏, quodque constat signis tribus fœmininis Lunæ & Veneri datur. Ipse ☌ uicinior æstiuo circulo est, ♎ æquinoctiali, ♏ hiberno. Hoc triangulum potissimum australe est propter Veneris dominationem, cuius stella illius partis uentos suscitatur, propter ualidi & humidum uim. Quia uero et subsolanum admittit propter hanc domicilium ☌ qui hunc uentum ciēt, quicquid orientem propter conditionem Solarem tenet, sit hoc tãquam priori oppositum, ut ita dicam, Austrisolanum. Triangulum tertium ☌ ☉ ☌ complectitur signa tria masculina. Alienum prorsus à ☌ proprium uero ☌ & ☌ propter duas illorum domos. Quare his præmissa administratio est diurna quidē hanc conditionis causa, nocturna uero ☌. Ipsum quidem signum ☌ uicinum est circulo æstiuo, ☌ æquinoctiali, ☌ hiberno. Hoc triangulum potissimum est subsolanum propter ☌. Sed quia conditionis nomine ☌ conciliatur Saturno admisceatur uentus Iouialis Aquilo, ut fiat triagulum, Græca uoce Borrapehtoticum, quod significat confusionem Solani cum Aquilone. Quartum per ☉ ♍ & ♎ relinquitur Marti qui solus restet, quicquid sibi huius

hulus vendicet propter domicilium suum. Ad iunctam tamen huic sunt sociæ administrationis, cum propter conditionem, tum propter signa feminina, nocte quidē Luna, interdiu uero ☉. Ipse ☿ in æstiuo est circulo, in accedit ad hibernum, Pisces ad æquinoctialem. Hoc triangulum potissimum est Africum, propter dominium ☿ & ♄. Sed propter ☉ commistione Austri sit Notoliby cum, id est, Austriafricum.

De altitudinibus.

Altitudinum planetarum, ut uocant, ratio hæc est. Cum Sol ubi ad Y peruenit in semicirculum aquilonarem conscendere inspicit, ubi uero ad ♄ deici & deferri ad Austrum, non inconuenienter ipsi tribuere in Y altitudinem, cum etiam dies tum crescant, & calor uiuificus exoritur. Eidem ♄ ut deiectione constituta est propter contrarias causas. Saturno ut ☉ opponeretur, sicut & illius domicilium, uoluere oppositum signum ♄ altitudinem, Y deiectionem esse. Nam ubi calor intenditur, ibi remitti frigus necesse est, contraque ubi hoc augetur, illud diminuitur. Ceterum cum ☿ a congressu cum Sole in Y primum appareat luceque augetur & quasi extollatur in ☿ trianguli sui principe signo, ideo ☿ illius altitudo prohibetur, eidemque oppositum signum in deiectione. Iouis autem uis cum pateat in suscitatione aquilonarium & fortificorum flaminum, extollitur a ☿ in Aquilonem maxime, intendunturque ac complentur illius uires, ideo que hoc signum ipsius altitudo dicitur, deiectione uero ☿. At Mars qui natura est æstuosus multo, que quam alibi in ☿ magis, quod ibi terræ sit proximus, eam ob rem merito accepit altitudinem signum Ioualia altitudini oppositum ☿. Deiectionem autem ☿. Sequitur stella Veneris, que cum humidi maxime efficiens sit, eumque potissimum in Piscibus effectum exerceat, unde humiditas uernalis moueri cernitur, in illo loco inuenit altitudinem, deiectionem uero in ♄. Iam ☿ aridiuscula stella ut contrariæ efficientiæ contrariam etiam altitudinem in ♄ cum impedit iam autumnal siccitas, ipseque quasi extollitur, deiectionem uero in X sortita est.

De finibus.

Finium ratio duplex est. Vna Aegyptiaca quæ principatus modo domiciliorum obseruat. Altera Chaldaica, accommodata ad triangulorum

administrationes. Ac Aegyptiaca quidem quo modo vulgo tenetur, non admodum seruat neque ordinis neque numerorum consequentiam. Primum quod in ordinatione finium nunc priores dat domiciliorum, nunc triangulorum dominis non etiam nunquam altitudinum ut, exempli causa, quæri possit, si domiciliorum dominos respiciant, cur si forte de h sermo sit, primas illi tribuerint in iugo, ac non ☉ potius. Itemque in Y cur ☿ potius quam ☿. Quod si triangulorum dominos spectent, cur principem locum assignent in ☿ Mercurio, ac non ☿ potius. Iam si placeat altitudinum principatus, cur ducat agmen in ☿ Mars, non potius ☿? Iam si hæc aggregent singulis, quicque horum obtinerint plurima illi præstantiam concedant, quarum licet cur præcedat reliquis in ☿ Mercurius, cui in illo loco præterquam trianguli ius nullum est, cum h teneat & domicilium & trianguli. Quin etiam ☿ cur in ☿ primum in ordinem statuerint, qui planè ab illo sit alienus. Huiusmodi inconuenientiam in reliqua serie passim animaduertere, deinde numerum etiam finium incongruum esse manifestum est. Nam quod aiunt singulatum stellarum ex terminis collectum numerum eundem esse quem eadem attribuat in annis, rationem propriam aut probabilem habere non uidetur. Quin etiam, si tali collectioni quod ad annorum attributionem attinet credamus, quia hoc ab Aegyptiis asseueratur, fieri tamen potest, ut idem conficiatur etiam si aliter & diuersis modis terminorum numerus per singula signa exquiratur. Quod autem aliqui sapere, & probare uolunt hanc rationem, contra ueritatem manifesto nituntur. Nam planè falsum est quod aiunt, illum numerum singulatum stellarum temporalem effici secundum ascensionum rationes. Primum enim sequuntur vulgares traditiones de planis ascensionum eminentiis, quæ ne minima quidem ex parte ad ueritatem accedunt. Nam secundum illas in parallelo inferioris Aegypti, uolunt exoriri signum in ☿ & ♄ temporibus 38. & trisente. Leonis uero & in temporibus 35. Cum demonstretur per lineas quod hæc plus temporis in exortu consumat, illa uero, hoc est, ☿ & ♄ minus. Præterea quæ hæc conquisierunt secutos quidem apparet numerum finium ab alijs traditum, quamuisque multa necessatio commenti, atque alicubi ipsarum portionum portionibus usi fuerint, quo constaret ipsis

ipsis quod proposuissent, tamen ne sic quidem ad ueritatis metam peruenisse cognoscuntur. Quae autem fere traditur ab illis ratio

finium propterea quod, ut diximus, plurimum huic fides tribui solet, ad subiectum sese modum habet.

FINES AEGYPTIORVM.

Y	♂	6	♀	6	♂	8	♂	5	♂	5
Ω	♀	8	♀	6	♂	8	♂	5	♂	3
II	♀	6	♂	6	♀	5	♂	7	♂	6
♄	♂	7	♀	6	♀	6	♂	7	♂	4
Ω	♂	6	♀	5	♂	7	♀	6	♂	6
♄	♀	7	♀	10	♂	4	♂	7	♂	2
♄	♂	6	♀	8	♂	7	♀	7	♂	2
m	♂	7	♀	4	♀	8	♂	5	♂	6
♄	♂	12	♀	5	♀	4	♂	5	♂	4
♄	♀	7	♂	7	♀	7	♂	4	♂	5
♄	♀	7	♀	6	♂	7	♂	5	♂	5
X	♀	12	♂	4	♀	3	♂	9	♂	2

Iuxta Chaldaeos.

Ratio Chaldaica simplicior quidem est magisque persuasibilis, sed non perinde absoluta, cum ipsa in serie quam ad triangulorum dominationes refert, tum numero quoque finium. Haec etiam absque praescriptione perspicui facile poterit. Nam in primo triangulo Y Ω & ♄, similiter per signa definiunt terminos, sic ut primum locum teneat dominus Δ, id est, ♄. Secundum sequentis Δ, praesens ea est ♄. Ponantur tertij dominatores consequenter, ij erunt Sat. & Mer. & ultimo Mar. dominator postremi trianguli. In secundo Δ ubi similis per signa distributionem seruant, primus locus est ♄. Secundus & tertius Sat. & Merc. Quartus Mars. Quintus ♄. Ad hunc modum fere sese habet etiam in reliquis duobus triangulis finium terminatio. Ceterum ubi sunt minus duo dominatores Satur. inquam & Mer. principatum ordinis sui tenebit inter diu Sat. noctu Mer. Iam numerus finium ne ipse quidem inuolutus est. Vt enim quaeque stella alteram ordine praecedat, ita una parte uoluerunt excellere. Sic fit ut prima semper habeat partem 8. Secunda 7. Tertia 6. Quarta 5. Quinta 4. quibus numeris triginta confiunt. Ex hac distributione colliguntur Sat. partes diurnae 78. nocturnae 66. Iouis 72. Martis 69. Veneris 75. Mer. diurnae 66. nocturnae 78. quae omnes partes sunt 360. Ex his duabus rationibus finium dignior est cui accedat Aegyptiaca, propterea quod pro utili ab Aegyptijs scriptoribus illa est tradita, & quod penitus congruant partes in illa finium cum exemplaribus ge-

nituris, quas Aegyptij collectas habent. Verum cum scriptores nusquam ipsorum neque singulatim numerum declarauerint, suspitioni fuerit atque etiam reprehensionem ista incertitudo obnoxia. Sed ad nostras manus peruenit liber peruetustus multis iam in locis etate consumptus, in quo continetur naturalis & conueniens ratio ordinis & numeri illorum, concordabatque & inexpressis genituris partium descriptio, et totius numeri comprehensio cum ueterum traditione. Ceterum oratio erat expositionis cum uerbosa tum multa superuacua argumenta complexa. Ipse uero liber mutilatus, ut aegre a nobis generaliter dictorum sententia perciperetur, etsi non parum adiuuaret ipsorum finium percensio, quae in fine libri integrior remanserat. Sed tota ratio exquisitionis illorum ita se habet, nam in ordine signorum assumuntur altitudines, triangula & domus, quorum si qua stella duorum compos fuerit in eodem signo, illa principem locum tenet, quamuis malefica fuerit, quod si hoc non usu uenerit, maleficae semper in loca ultima collocantur. Sed altitudinum domini praeposuntur dominis triangulorum, atque hi domiciliorum dominis consequenter quidem secundum signorum seriem, ita etiam ut duplicis administrationis stella antecedit semper habentem simplicem. Cancer tamen & Ω domicilia ☉ & ☾ attribuuntur maleficis, nam finibus luminaria non includuntur, maleficae autem in illis potentiores inueniuntur, & ♄ quidem Mar. Ω aut Sat. habetur, atque his conueniens ordo conseruatur. Sed numerus sic exquiritur. Si non inueniatur stella

Stella dominatrix duplici modo, uel in eo dem signo uel in sequentib. duobus, tū dari solent beneficis, hoc est, ♄ & ♀ singulatim septenā partes, sed maleficis, id est, Satur. Mar. quinz. Merc. autem qui cōmunis est, feng, quibus numerus 30. partiū expletur. Sed hoc est accipiendum de ijs qui non nisi simplici modo dominētur. Verūm cū aliquā duplicem rationem habeant, nam ♀ sola est domina trianguli ☊ et ☋ cū ☌ finibus non claudatur. His igitur singulatim

una pars adiicitur, siue hanc rationem in eo dem signo, siue in proximis duobus, hoc est, uno quadrante habuerint, atque talibus adiectis partibus animaduerti in memorata percēstione fuisse punctula superposita, sed adiecticiā duplici huic rationi partes auferuntur à reliquis & solitarijs plerunq; quidem à Sat. sed tamen à ♄ quoque propter tarditatem motus. Horum autem & ipsorum finium descriptionem in sequentibus expositam subiecimus.

Υ	♄	6	♀	8	♂	7	♂	5	♂	4
♋	♀	8	♂	7	♄	7	♂	4	♂	4
Π	♂	7	♄	7	♀	7	♂	4	♂	5
☊	♂	6	♄	7	♂	7	♀	7	♂	3
Ω	♂	6	♂	7	♀	6	♄	6	♂	5
♏	♂	7	♀	6	♄	5	♂	6	♂	6
♐	♂	6	♀	5	♄	8	♂	5	♂	6
♑	♂	6	♄	8	♀	7	♂	6	♂	3
♒	♄	8	♀	6	♂	5	♂	6	♂	5
♓	♀	6	♂	6	♄	7	♂	6	♂	5
♈	♂	6	♂	6	♀	8	♄	5	♂	5
♉	♀	8	♄	6	♂	6	♂	6	♂	4

Nec defuere qui partirentur etiam subtilius dominationum iura, nominarentq; loca & partes, illa quidem uolētes accipi duo decimam uniuscuiusq; signi portionem, id est, partem 11. dimidiam. Incipiūt autem attribuire ius sequentibus semper signis ab eo in quo stella fuerit inuenta, sed non hac una uerū alijs quoque ratione carentibus modis. Partes autem ascribūt iterum à principio signorum omnibus singulatim stellis ordine exquisito in Chaldaicorum finium demonstratione. Sed hæc ut disputabilia & naturali ratione carentia, magisq; ostentationi comparata prætermittamus. Hoc monētes quod scitu dignum est, signorum uel locorum duodecim initia sumenda ab æquinoctialib. & tropicis, quod & ipsum à scriptoribus ostenditur, & quod ut exposuimus illorum naturæ uires, societates, de æquinoctialibus & tropicis Solis initijs existunt. Quod si alia initia cōstituerimus, aut signa ab usu iudiciorum necessario excludemus, aut assumētes multum frustrabimur, quippe cū præterita & mutata fuerint spacia signiferi, à quibus illis uires inferuntur.

De sua cuiusq; stellæ persona, & carpentis ac solijs.

ATque hoc ferè modo sese habent familiaritates stellarum locorumq; duodecim. Dicuntur autem stellæ et suas quasi personas gerere, quod uidere facie ad faciem uulgus uocat, cum singulæ eo modo cum ☉ aut etiam ☌ configurantur, quo domicilia ipsorum cum domicilijs luminū, ut uerbi causa, ♀ in sexangula configuratione cum luminibus, sed cum ☉ uespertina, cum ☌ matutina esse debet, pro eo atq; etiam domicilia collocata sunt. Suis autem quasi in regijs curribus & carpentis inuehi, & solijs insidere, & in huiusmodi excellentijs tum esse dicuntur, cū duobus aut pluribus nominibus declarātū in superiorib. familiaritatis ius exercuerint in ijs locis stellæ quibus institerint. Nam quia tunc ipsorum maximè efficaces uires fiunt, propter conuenientiam & similitudinem & quasi collocatam operam duodecim locorum, ideo solijs suis insidere & illustres dicuntur. Gaudere etiam uolunt, cū loca in quibus stella fuerit nō ipsi sed alteri sue conditionis obnoxia sunt, quæ quidem

fatis

fatis è longo congruitatis ratio ducitur, sed similitudo illā tamen efficere putatur. Contra autem si in locis alienis & cōtrarijs conditioni suæ inueniatur, ualdē diluitur peculiaris ipsarum uis, diuersarum naturarum confusione, propter dissimiles signorum constitutiones.

De applicationibus & defluxibus.

IN uniuersum autem intelligimus applicari præcedentes sequētibz, deffluere autem præcedentibus sequentes, sed non oportet longum esse interuallum. Idēq; intelligitur & in corporeis congressibus & in configurationibus illarum. Nisi quod in corporeis congressibus applicationis & defluxus etiam latitudines conuenit notari, nam non nisi eos qui in linea per media signa ducta existunt admittere consueuimus, quod in configurationibus obseruare superuacuum fuerit, cum radij uni-

uersi eodem, id est, in terræ punctum intimum tendant atq; ita undecunq; emissi semper concurrant. Ex quibus omnibz euidentis sit, habitudines stellarū singularū exquirendas, cum ex propria natura earū, tū de natura signi in quo fuerint, nec nō secundū cōfigurationē ad ☉ & cardines, quæ cūcta à nobis indicata sunt. Sed uires assumunt primum si orientales sint & cursum suū intendāt, tū enim plurimū possunt, sicut minimū si occidues sint et remittentes cursum suū. Deinde proposito suo & respectu erga finitorem, nam in medio cœlo aut succedenti illi loco potentes maximē, sed potentes etiam sunt in ipso finitore & succedenti loco, plurimum autem possunt in finitore orientali, contrā uerō minus in imo cœlo aut alio conformi finitori orientali loco. Sed extra hæc omnia reperti imbecilles & prorsus infirmi habentur.

CLAVDII PTOLE-

mæi mathematici, de Iudiciis, Io-

chimo Camerario interprete, Liber Secundus.

HACTENVS quidem percurrimus ea quorum maximē cognitionem prædictiones rerum singulariū requisitæ uiderentur, exponētes per certa quædam capita quali in tabella. Nunc igitur deinceps explicabimus rationem uniuscuiusq; rei cuius quidem præcognitio esse possit, sequentes ubiq; naturalem quēdam modum expositionis. Cum autem prædictiones astronomiæ in duas potissimum & propriè partes diuidantur, quarum una & prior totas gentes, regiones, urbes generaliter, quā nominant uniuersalem, altera particularis, singulorum hominum fata complectatur, quæ dicitur à genituris Genethliologica, conueniens uidetur de uniuersalibus priore loco disputare, quando hæc quidem maiore uiquadā & efficacioribus à causis mouentur quam particularia. Iam cum necesse sit summitti imbecilliores naturas ualentioribus atque adeo particularia uniuersalibus. Si quis singularium rerum prædictionibus operā dare uelit, non possit sine comprehensione generaliorum esse ad illas instructus. Caterum hæc ipsa uniuersalis con-

sideratio, aut est totarum regionum aut harum & urbium. Præterea interdum grauiorē & certarum quasi recursionum casus exquiri solent, quales sunt bellorum, pestilentiar, diluuij & huiusmodi. Interdum leuiorē & minores, ut annuæ tempestatis intentio uel remissio, itemq; hyems aspera uel leuis, deq; uentis & æstu similiter, nec non fertilitate & infœcunditate, quæq; sunt alia generis huius. Horum potius priusq; habendum ob eam quam reddimus causam, illud quod totarum est regionum & maiorum casuum. Horum cognitio cum duo requirat, primum quarum inclinationum terrestrium quæq; loca signiferi & quæ stellæ commendationem habeant, & quales in suis locis certis temporibus significationes futurorum dentur, in coitu quidem luminum defectus, errantium uerō in stellarum motibus, ortus & statio, ante omnia huius quasi consensionis naturales causas exquiramus, obiter etiam percurrentes gentium ipsarum proprietates corporis ac morum, qui quidem cognoscantur nequaquam discrepare à naturali constitutione cum stellarum dominantium tum locorum zodiaci quibus subsint.

De

De proprietate uniuersali gentium.

Solent igitur gentiles proprietates distingui aut per totos parallelos & totos angulos, aut per situm erga eclipticam & Solem ipsarum. Nam nostræ terræ, quæ iacet in uno Aquilonari quadrante, incolæ qui subiecti sunt australioribus parrallelis, id est, ijs qui describuntur ab æquinoctiali usq; ad tropicum æstiuum, cum supra uerticem illorum feratur Sol, quasi ustilatis nigrisq; corporibus uidentur & capillo esse crispo & denso, facie etiam contracta & statura contorta, natura ferè calidi, moribusq; feris propter magnitudinem æstus in locis suis, quos Aethiopes uocare consueuimus, qui & ipsi ad expositum modum se habent. Et aeris ibi talis constitutio est, omnesque animantes ac quæ nascuntur e terra cum his congruere reperiuntur. At qui subsunt Aquilonarioribus parrallelis, hoc est, sub septentrionibus posita loca incolunt, cum eorum punctus uerticis à signifero & Solis calore longè absit, ideo etiam frigore & humiditate abundant. In qua cum alimenti copia insit, non exhauritur ipsa à uicino calore. Ibi sunt igitur colore albo homines, capillo promisso, statura proceri & bene habiti, natura subgelidi, sed & ipsi moribus feris propter frigoris illis in locis uim. Et conueniens cum his accidit hyemis magnitudo, & e terra nascuntium granditas, & animantium seuitia. Hos uocamus generaliter Scythas. Qui autem loca tenent interiecta inter tropicum æstiuum & Septentriones, qui neque supra uerticem illorum Sol fertur, neque inde longissime ad Austrum recedit, in aëre degunt ualde illo quidem temperato & singulariter, sed frigoris æstusq; differetia admodum parum notantur, quapropter et medio quodam colore et mediocri statura et natura temperata sunt, habitationibus coniuncti & moribus mäsuetis. Horum etiam proprios Austro ingeniosiores & calidiores, & rerum diuinarum periti magis esse consueuere, quod punctus ipsorum uerticis propinquior sit cum signifero tum errantibus sub illo stellis, pro quarum quasi familiaritate & ipsi animos habent promptos & faciles in comprehensione ac uestigatione rerum acartium, maximeq; earum quæ propriè Mæthemara uocantur, præterea orientales horum uiriliores sunt, & animis firmis nihilq; cælantes. Orientem enim iure Solaris naturæ esse dixerimus, proinde & pars illa diurnæ

na & uirilil & dextra putanda. Cernimus autem in animantibus quoque dextra esse magis ualida & robusta, contra occidentales effeminatiores sunt & molliores & occultatores. Nam hæc pars Lunæ debetur, quæ ab occidentè semper post interluniam conspiciendam se præbet, atq; ob hanc causam & nocturna & sinistra, ut opposita orienti traditur.

De familiaritate locorum & triangulorum & stellarum.

Iam uerò sequuntur hæc etiam de duodecim signiferi locis certi modi proprietates morum & naturalium institutorum. Ut enim in prædictis constitutionibus aeris & ijs quos generaliter calidos, frigidos, temperatos esse perhibuimus, certorum quædam sunt proprietates locorum ac regionum, ubi illa generalia intenduntur remittunturq; uel ob positus sui naturam, uel altitudinem, uel humilitatē, uel propter etiam uicinitatē. Itemq; cum alij equestres sint propter campestria suæ patriæ loca, alij nauigatores ob uicinitatem maris, necnon mitiores aliqui ob soli bonitatē. Ita & certi modi naturas animaduertere in his est, de naturali familiaritate stellarum iuxta duodecim loca signiferi particulariter & ipsa sumpta non singulatim sed generaliter. Necesse igitur fuerit hæc quatenus particularibus considerationibus famulantur, nunc deinceps exequi. Cum ergo in signifero quatuor triquetre configurationes animaduerti soleant, ostensum est in superioribus nobis unum triangulum, nempe γ & α & β esse Borrolybicum, quod nomen significat Aquilonis & Africi confusionem. Hoc gubernatur primum quidem à β propter Aquilonem, deinde à socio etiam propter Africum. Triangulum autem γ & β & α Austrisolanum est, habetq; principem dominatricem α propter Australitatem, socium uerò β propter matutinitatem. At α & β & γ triangulum cōmissionis Aquilonis & Subsolani est, cuius dominatio præcipua est Satur. propter matutinitatem, sociumq; admittit β ab Aquilone. Triangulum α & γ & β Notolybicum, id est, Austri est & Africi, primumq; regitur à α propter Africum, deinde & à socia β propter Australitatem. Quæ cum ita se habent & cum nostra terra distribuatur in quadrantes æquales numero triangulis quatuor, per latitudinem quidem à mari nostro ex Herculano freto usq; ad sinum Issicum &

Nn ulterius

ulterius uersus orientem Montanum usque dorsum, quibus separatur pars Aquilonaris ab Australi. Per longitudinem autem, ex Arabico sinu per Aegeum pelagus & pontum ac paludes Mæotidas, quibus diuiditur pars orientalis & occidentalis, conficiuntur ita quadrantes numero positique congruentes cum triangulis, quorum unus totius terræ collocatus est secundum Aquilonis & Africi commistionem dictus Borrolybicus, ad Celticam, habetque commune nomen Europæ, illique oppositus item unus secundum commistionem Austri & Subsolani, quem dicunt Notapelioten uentum, ad Aethiopiā orientalem, quæ pars Australis magnæ Asiæ rectè dici poterit. Tertius est quadrans situs secundum Aquilonis & Subsolani commistionem, qui uentus uocatur Borrapeliotes, ubi est totius terræ pars quam nominamus Scythiam, sitque planè Aquilonaris, magnæ Asiæ pars, huicque oppositus secundum Africi & Austri qui uentus uocatur Libonotus, commistionem ad occidentalem Aethiopiā, uocaturque communiter Libyæ. Præterea sciendum singulos quadrantes qua uergunt in medium totius terræ nostræ, sortiri diuersam naturam naturæ suæ quam in totius terræ diuisione obtinuerint. Nam quadrans Europæ quem diximus in diuisione totius terræ in Borrolybico loco, id est, ad Caurum positum. In medio & qua angulus exit in oppositi quadrantis angulum ad Notapelioten, id est, Vulturum tendit, et in positum huius quadrantis deuoluitur. Quod ipsum & de alijs similiter accipi debet. Vnde apparet singulos quadrantes binis triangulis contrarijs conciliari, cum alia quidem loca prorsus in se incumbens triangulum sustineant, media autem illa etiam in contrarium incumbant. In hac conciliatione assumendi sunt & gubernatores singulorum triangulorum, atque rursus hi quidem Soli alijs in locis, in medijs autem illis & cum his Mercuri stella, quod media hæc quidem & communis sit utriusque conditionis. Quibus ad hunc modum distributis, primi quadrantis Europæi superiora loca, quæ sita sunt in totius terræ diuisione inter septentrionem & occasum, conciliantur Borrolybico, hoc est, Caureo triangulo, quod est γ & δ & ϵ , dominos habet conuenientes α & β uespertinos. In hoc totæ gentes hæc nominantur, Britannia, Gallia, Bracata, Germania, Bastarnæ, Italia, Gallia togata, Apulia, Si-

cilia, Tyrrheni, Celtica, Hispania. Atque in his gentibus consequenter hi mores animaduertuntur, ut sint ob principatum trianguli sui & dominatores illius impatientes regni & amantes libertatis. Armorum bellique studiosissimi, patientes laborum, præstantiæ, mundiciæ, fortitudinis sectatores. Propter uespertinum autem habitum α et β propterque suum triangulum accidit his ut prioribus partibus uiriles sint, posterioribus effœminati, & mulierum amore non tangerent, cupidi masculinæ Veneris & hac in parte æmulatores, neque hoc apud illos uitio datur ulli, neque molle ducitur, quod hoc ipso animi illorum non pertubentur & quasi laborēt, sed retineant nihilo secius usum uirtutis, amicitie, fidei, curæ rei familiaris, beneficentiæ. Harum ipsarum regionum Britannia, Gallia bracata, Germania, Bastarnæ, propriè subsunt γ & stellæ Martis. Itaque harum incolæ sunt communiter feroces, peruicaces, truces. At Italia, Apulia, Gallia togata, Sicilia, δ subiectæ & ϵ , præstantiæ, benignitati, amicitie student. Tyrrheni uerò & Celtæ Hispanique commendati cum α Ioui libertatis, simplicitatis, mundiciæ sunt amatores. Reliqua loca huius quidem quadrantis sed uergentia in medium totius terræ, Thracia, Macedonia, Illyricum, Græcia, Achaia, itemque Crete & insulæ Cyclades & maritima loca Asiæ minoris ac Cyprus, declinua de quadrante suo ad Vulturum, adiunguntur etiam triangulo hoc Vulturini quo comprehenditur ζ & η & gubernatricibus stellis θ ac Saturni atque insuper etiam ι . Quapropter horum locorum incolæ magis sunt & corporibus & animis compositi & temperati. Et ipsi sane præstantiæ cupidi, fortes, regni osores propter Martem, musicæ autem & studiorum, libertatis cupidi, legum institutorum, quæ suorum tenaces, populari imperio gaudentes, latores legum, quæ a α habent. Certaminum & mundiciæ studiosi a θ . Amicitie, hospitalitatis, iuris, literarum, eloquentie cultores, a ι . Idem arcanorum sacrorum & initiatorum institutores de ϵ uespertino habitu. Rursus ex his peculiariter pertinet ad ζ & η maritima minoris Asiæ loca, Cyclades insulæ ac Cyprus, ideoque ferme uoluptatibus, mundiciæ corporisque seruiunt. At Græci, Achiui, Cretenses, subditi η & θ ingeniosiores & doctiores & animorum cultores euaserunt. Macedones autem, Thracæ, Illyrij cum subijciuntur θ ac η , in re quidem præ-

dem paranda non inertes, sed à mansuetudine morum & conjunctionibus alieni. Secundi quadrantis quæ pars est Australis magnæ Asiæ, loca in quibus India, Ariana, Gedrosia, Parthia, Media, Persia, Babylon, Mesopotamia, Assyria, spectantia Vulturum in totius terræ diuisione, conciliantur & ipsa merito triangulo Notapeliotico, id est, sito inter ortum & meridiem γ μ ρ gubernantur à ϕ & η de orientali habitu. Quare & naturas illorum hominum cognoscere est huiusmodi dominationi conuenire, nam & Veneris numen adorant, uocantque Ilin, & Saturni, itemque Solis quem Mitram nominant. Multi etiam horum futura precipiunt, necnon & pudenda ab his partes consecrantur, quæ efficiuntur ab habitu præpositarum stellarum seminalium. Ipsi natura sunt flagrantēs concubitus, reique Venere appetentes. Saltationes his et tripudia comptusque cordia ϕ , delicatusque uictus à Saturno cum mulieribus propagam non in occulto consueſcunt propter habitum orientalem, sed masculam Venerem odere. Neque pauci ex matribus liberos suspiciunt, & pectore supplices gestus edunt propter matutinum ortum, & congruentiam cordis præstantiæ cum ui Solari. Vestitus ferè ornatusque & corporis delicias effœminati à Venere, animis autem cōsiliisque excelsis, fortes, bellicosi, eo quod Satur. cum habitu orientali congruat. Sed peculiariter sunt ρ Venerisque magis Parthia, Media, Persia. Quare de re & harum regionum incolæ florido uestitu utuntur, sequæ totos illo præter pectora opperiant, delicatoque uictui ac mundiciæ dant operam. Virginis & Mercurij est Babylon, Mesopotamia, Assyria, quibus ideo & eximia Mathematicarum disciplinarum cognitio et obseruatio siderum contigit. Saturno uero cedit propriè India, Ariana, Gedrosia, habentque eam ob rem cultores deformes, fœdos, immanes. Media huius quadrantis loca in diuisione totius terræ, Idumæa, Coelosyria, Iudæa, Phœnice, Chaldæa, Orchinia, Arabia felix, recedunt à suo quadrante ad Caurum qui ponitur inter septentrionem & occasum itaque & Borolybicum triangulo conciliantur quod est γ Ω ρ cum dominis ρ & δ , quibus communis ϕ adiungitur unde sunt ad mercaturas faciendas alijs aptiores & callidiores, in formidine cōtemptores, insidiosus, animis seruilibus, omninoque instabiles pro stellarum præpositarum

figuratione. Est autem Coelosyria, Iudæa, Idumæa, magis in γ & γ Martisque propria, ob eamque rem incolæ habent ferè audaces, impios, insidiosos. Phœnices, Chaldei, Orchini sub Ω & \odot sunt, quod simplices, humanos siderum obseruatores, inque primis Solis ueneratores reddit. Arabia felix sub est ρ & ρ unde exiit illa consentanea appellationi feracitas & copia aromatum, & hominum dexteritas & liberalitas uitæ, contractuum, negotiorum. Sequitur quadrantis tertij septentrionalis pars Magnæ Asiæ, cuius superiora loca continet Armeniam, Hircaniam, Mattianem, Bactra, Casperiam, Sericam, Sauromatas. Oxianem, Sogdianem, quæque alia in diuisione totius terræ spectant Aquilonem, qui est inter Septentrionem & orientem locus. Hæ regiones igitur conciliantur Aquilonari triangulo π α α . Gubernatores autem η atque ρ habitu orientali. Harum itaque incolæ Iouis & Saturni numina uenerantur, suntque ditissimi & auro abundantes, uictu mundo & consuetudine honesta, sapientes, magi, peritorum diuinarum, moribus ad liberalitatem & iustitiam compositis, animo magno, fortes, osiores improbitatis, ita naturæ quodam instinctu amantes suorum ut pro ipsis ne mortem quidem oppetere dubitent, respectu decoris ac pietatis. In usu rei Venerem moderati & puri, uestitu sumptuosi, benigni, animo sublimi, quod ferè η Iuppiterque stella orientali in habitu conficit. Cæterum ex his Hircani, Armeni, Martiani propriè referuntur ad π & ϕ , itaque & sunt mobiliores ac subimprobi. Bactrianæ gentes & Caspiæ unà cum Sericis α parent & ϕ , indeque diuitias congerunt, Musicæ deliciasque indulgent. At Sauromatica, Oxianæ, Sogdiane subiiciuntur α & η , habentque homines immanes, terribiles, feros. Reliqua huius quadrantis & in medium totius terræ decedua loca, Bithynia, Phrygia, Colchis, Syria Comagene, Cappadocia, Lydia, Cilicia, Pamphylia descendunt à suo quadrante ad Africum qui est inter occasum & meridiem, inciduntque in Notolybicum triangulum σ μ χ , dominante δ & \odot cumque his ϕ . Hinc ille gentes ferè numen Veneris adorant, multis uariisque sue lingue uocabulis ut Matrem deum celebrantes, ipsum Matrem Adonin rursumque aliter appellant, hisque diuis cum questibus initia habent constituta. Sunt autem perimprobi & animis seruilibus, laboriosi, mali, impliciti expeditio

7
 nibus mercenarijs, belligerationibus, rapi-
 nis, predationibus, ipsi mutuò sese subigan-
 tes & uastationes sibi ipsis bellumq; infe-
 rentes, quæ omnia à δ & ϕ orientali con-
 cursu proficiuntur. Quoniam autem in
 ϕ triangulari signo β altitudinem habet
 δ & in huius item triangulari signo χ ip-
 sa ϕ extollitur, fit ut illis in locis summa
 beneuolentia & charitate maritos suos for-
 minæ complectantur, domiq; custodes sint
 & operum studiosæ, famulatione, sedulita-
 te, obediētiā cōmendabiles. Ex his Phry-
 gies, Bithyni, Colchi pertinet magis ad ϕ
 & ϵ . Quo fit ut uiri ferè leues sint morige-
 riq; mulieribus. Contra harum plerq; de
 ϵ orientali masculinitate, uiriles, imperio-
 sæ, bellatrices, ut Amazones perhibentur,
 fugientes uiroꝝ, gaudentes armis, ad ui-
 rilitemq; foeminiū sexum instruētes
 ab infantia, dextræ mammæ amputatione,
 quo habiliores ad subeunda bellimonia fi-
 ant. Has etiam partes corporis nudare so-
 lent, ut in rebus gerendis muliebritatis om-
 nis opinio amoueatur. Qui uerò Syriam te-
 nent & Commagenem, & Cappadociam
 subduntur in δ , itaq; multum audent, im-
 probi sunt, insidiosi, laboriosi. At Lydi, Ci-
 lices, Pamphylij cedunt χ & ϕ , suntq; in
 re paranda attentiores, commercia et mer-
 caturas faciunt, liberales, faciles in contra-
 ctibus. Restat quadrās Libyes, ut appellāt,
 in quo sunt Numidia, Carthago, Africa,
 Phyzania, Nasamonitis, Garamates, Mau-
 ri, Getulia, Metagonitis. Huius situs in di-
 uisione totius terræ est ad Libonotū, id est,
 Africum inter occasum & meridiem, con-
 ciliaturq; Notolibyco triangulo ϕ in χ , re-
 giturq; conuenienter à δ & ϕ habitu ue-
 spertino. Ex quo apud illas gentes usu mul-
 tum uenit ut uir ac mulier, aut frater ac so-
 ror una matre geniti regnum teneant, sic
 quidem ut uir uiris, mulier mulieribus præ-
 sit, & hoc in successionibus seruetur. Cali-
 di ibi sunt homines, procliuēs in muliebrē
 Venerem, raptōres coniugum. Ibi multis
 in locis cum nouis nuptis primi sunt regū
 concubitus. Alicubi etiam est mulierum in-
 ter omnes communitas. Mangoniſſantur
 autem admodum & muliebres mundos ge-
 stitant, quod à Venere habent. Non deest
 tamen animoꝝ illis promptitudo. Sunt
 nonnihil improbi, prestigiatores, peruersi,
 temerarij, obuij discriminib. idq; à δ . Rur-
 sum ex his Numidæ, Carthaginēses, Afri-
 ci debētur ϕ & ϵ , & hac de causa à coniu-

ca
 tionibus commercijsq; non alieni sunt, in
 quæ omnium rerum affluentia degunt. Sed
 qui incolunt Metagonitida, Mauritaniam,
 Getuliā, Scorpionī obediunt & Mar. Im-
 manes, bellicosi, carniuori, discriminibus
 obuij, neglectores uitæ, inq; sese mutuò in-
 uadentes. Phizani, Nasamones, Garaman-
 tes subiecti χ & ϕ liberalibus sunt & sim-
 plicibus moribus, opes faciunt, consilijs ua-
 lent, sordium regniq; fugientes, propter lo-
 uem, Ammonis ueneratores. Huius qua-
 drantis media loca in totius terræ diuisione
 Cyrenaica, Aegyptus, Thebais, Marmari-
 ca, Oasis, Troglodytæ, Arabes, Asania, Ae-
 thiopa media, a suo quadrante uersa ad A-
 quilonem subeūt & sub Borrapelioticum
 etiam triangulum & dominos Sat. ac ϕ in
 superq; Mer. Vnde gentes hæ pro commu-
 ni stellarum istarum uespertino imperio
 Deorum sunt reuerentes, superstitiosi, ser-
 uientes Dijs, eiulatores, mortuos suos oc-
 cultantes terra & amouentes ē conspectu,
 propter uespertinum habitum, institutis &
 ritibus uarijs, neq; uno cultus numinum ge-
 nere utuntur. Parent humiliter, cumq; me-
 tu & abiectiōe ac patientiā. Imperant ani-
 mosè & magnificè. Viri plures uxores, for-
 minæ maritos habēt. Connubia appetunt,
 cumq; sororibus commiscuntur. Virorum
 in gignendo magna efficacia, in concipien-
 do mulierum foecunditas, ut in regione ac-
 commodata generationi. Multi ibi uiri pu-
 tidi & animis muliebribus reperiuntur. Ali-
 liqui & in partes genitales grassantur pro-
 pter maleficarum ac Veneris uespertinam
 figurationem. Ex his Cyrenarum Marmaricæ
 inq; primis inferioris Aegypti incolæ
 adscribuntur propriè χ & Mer. ideoq; sunt
 cogitantes, prudentes, intelligentes rerum
 omnium sed maxime sapientiæ & diuinita-
 tis, magi, arcanorum initiorum instituto-
 res, in Mathematicis planè excellentes.
 Qui Thebaida tenent Oasin, Troglodyti-
 cen ϕ sunt ac ϕ . Vnde calida natura est il-
 lorū & mobilis, et in abundantia degunt.
 Arabes, Azani, Medij, Athiopes dātur
 & Sat. Suntq; carniuori ac pisciuori & pa-
 stores. Agrestem & feris similem agunt
 uitam. Ac conciliationes quidem stellarum
 signorumq; cum certis gentibus commu-
 nes que harum proprietates designatæ a no-
 bis breuiter ad hunc modum sese habent.
 Ad usus autem facilitatem, exponemus de
 inceptis nudam traditionem conciliationis
 singularum gentium cum uno quoque si-
 gno

gno ex superioribus conuenienter ductam
Hoc modo.

*Nuda expositio quæ gentes quibus sub
signis ponantur.*

Y habet Britanniam, Galliâ Bracatam,
Germaniam, Bastarnas, Cœlosyriam, Pale
stinam, Idumæam, Iudæam.

¶ Parthiam, Mediam, Persida, Cyclades
insulas, Insulam Ciprum, Maritima loca
Asiæ minoris.

¶ Hyrcaniam, Armeniam, Mattianen,
Cyrenas, Marmaricâ, Inferiorē Aegyptū.

¶ Numidas, Carthaginienses, Afros,
Bithyniam, Phrygiam, Chelchida.

¶ Italianam, Galliam Togatam, Siciliam,
Apuliam, Phœnicen, Chaldaeos, Ochinia.

¶ Mesopotamiam, Babylona, Assyriam,
Græciam, Achaïam, Cretam.

¶ Baëtra, Casperiam, Seras, Thebaida,
Oasin, Troglodytas.

¶ Metagonitida, Mauros, Getulos, Sy
riam, Commagenem, Cappadocas.

¶ Tyrrhenos, Celtas, Hispaniam, Ara
biam felicem.

¶ Indiam, Arrianen, Gedrosiam, Thra
ciam, Macedonas, Illyricum.

¶ Sauromatas, Oxianen, Sogdianen,
Arabiam, Azaniam, Media Aethiopia.

¶ Phazaia, Nazamonitis, Garamanti
ce, Lydia, Cilicia, Pamphylia.

Particularium predictionum ratio.

His expositis conuenit & hæc ad
iungi huic parti. Fixarum etiam
stellarum singulis aliquo in signo
reperitis, conciliari easdem regio
nes quas illud signum sortitum fuerit, quo
cum ipse inducto per polum suum circulo,
regiones eas aspiciant. Præterea ea loca si
gniferi potissimum consideranda de ma
gnis urbibus quæ metropolis dicuntur, per
quæ in harum extructionum principijs, ut
in genitura hominis, ferri ☉ ac Lunam ani
maduersum, ubiq; ex cardinibus præcipue
horoscopus fuit. Quarum autem tempora
extructionum non comperiuntur, uidendū
quo cadat M. C. in genitura principum ac
regum, quæ quoq; tempore rerum potien
tur. His præcognitis consequens fuerit per
currere rationem predictionum, primumq;
illas quæ totas regiones urbesue comple
ctuntur, cuius contemplationis modus erit
talis. Non est prior neque potentior causa
huiusmodi casuum, quam quæ ducitur à de
fectiuis ☉ & ☾ copulationibus, & transi
tibus stellarum illarum tempore. Sed præ

ditionū huius partis, una est localis, quæ
continet præscientiam regionum ac urbium,
quibus intenditur significatio particulari
ter defectuum luminarium, aut concurren
tes stellarum mēstruationes, quæ sunt Sar.
¶ Mars cum stationarij fiunt. Altera est
temporalis, qua comprehenditur & signi
ficationum tempus & durationis magnitudo.
Tertia generalis, in qua inest cognitio,
quibus quidq; rerum generibus aduenturum
sit. Quarta & ultima specialis, qua defini
tur singulatim modus uenturorum.

De regionibus quarum sint significationes.

Primam igitur quam diximus loca
lem ita explicabimus. In copulati
onibus enim defectiuis ☉ & ☾ præ
sertim euidentibus, cōsiderabimus
defectuum signiferi locum, itemq; cōcilia
tiones cum signis regionum per triangula.
Item quid habeat consensum cum loco de
fectiui signiferi, siue in urbium primis ex
tructionibus, siue ab horoscopo, siue ab il
lis locis quæ tum lumina occuparunt, seu
M. C. eorum qui iam rerum summæ præsent.
Quibus conciliationibus repertis decerne
mus euentus omnino ad illas quarum fue
rint regiones pertinere, inq; primis si cum
signo defectiui coniungantur, & si ipsis
deliquitum supra terrā existens apparuerit.

De tempore euentuum.

Sed temporalis tractatus qui comple
ctitur significationum tempus et du
rationem talis est. Cum enim quæ
deliquit eodem tempore accidunt,
non soleant apud omnes ubiq; habitantes
eisdem horis inæqualibus consummari, no
lo autem & Solis & Lunæ deliquia intelli
gi, neq; etiam obscurationem nec duratio
nem pariter intendi, primum in unaquaque
regione cuius situs ratione comprehensus
est, ad horam deliquij, poli altitudinem &
cardines tanquam in hominis genitura ex
primuntur, deinde exquiretur quot horarū
æquinoctialium in unaquaq; comprehensa
ratione regione duratio sit obscurationis.
His enim constitutis, quotquot horas æqui
noctiales inuenerimus, tot in solari quidē
deliquio annos, Lunari uerò menses dura
tuos effectus pronuntiabimus. Cæterum
exordia ipsa & uehementiores progressio
nes cognoscentur ex loci defectiui habitu
erga cardines. Nam cum locus ille incide
rit in orientalem finitorem, significat euen
tuū exordia circa primos quatuor sequen
tes statim deliquij tēpus mēses futura esse,

Nā 3 uehementiores

vehementiores autem progressus in primo
triente totius durationis effectionalis. Sed
si inciderit idem locus in M C. exordia erūt
proximè sequentium mensium, & trientis
medij totius durationis. In occidentali au-
tem cardine significantur exordia ultimo-
rum quatuor mensium & ultimi trientis to-
tius durationis futura esse. Verūm particu-
larium remissionum intēssionumq; iudicia
fient de intercedētibus toto tempore lumi-
naribus copulationibus, cū in locos auto-
res effectionis, aut illis configuratos inci-
derint, deq; alijs una exorientibus stellis ef-
fectionis designatricibus, cum aut in emer-
sionibus aut occultationibus, aut stationa-
rijs, aut noctu smicantes, configuratæ cum
autoribus effectionum locis fuerint. Emer-
gentes autem uel stationarijs intendunt e-
uentus, dum uerò occultatum se eunt aut
splendore Solis obruuntur, noctuue emi-
cantes, & de euentibus remitti aliquid solet.

De genere cuentuum.

Tertio loco propositum fuit cognoscere in quæ genera rerum euentus essent exituri. Hoc ipsum deprehēdetur & de natura signorum & de forma in quas loci deliquiorum inciderint. horumq; locorum dominatrices stelle cū uagantium tum fixarum hæc & de ipsius deliquij & de cardinali signo deliquij sunt intelligendæ. Dominatio autem stellarum errantium ita colligitur. Quæcunq; enim pluribus modis utrique loco, id est, deliquij ipsius & hoc sequentis cardinalis adiungi cerneretur, ea sola dominationem occupabit. In hoc autem considerantur præximi & apparentes accessus & defluxiones, & ratione comprehensæfigurationes, itemq; domiciliorum triangulorumq; potestas, unâ cum altitudine et terminis. Sin una eademq; stella dominium utriusq; loci, id est, defectiui & cardinalis sortita nō fuerit, præferetur quidem defectiui loci dominus, sed assumetur etiam ille qui præcæteris utrique loco pluribus modis de præscriptis adiungi uidebitur. Sed multis dominationem sibi uendicantibus propter æqualitatem respectus ad utrumq; locum, præponetur reliquis uel cardinalior, uel potentior, uel qui magis conditionis sectæq; fuerit. Stellarum autem inerrantium assumetur ea quæ loco defectiuo quasi assederit in prætereunte cardine, primum splendore secundum nouem modos demonstratos in primæ compositionis nostræ libris. Deinde uel

cum cardine orientis uel M. C. sequente lo-
cum defectuum serpente. Atque ita animad-
uersa in stellis autoritate effectum, contem-
plabimur & formas signorum, in quibus et
deliquit ipsum & huius dominatrices stel-
larum repertæ fuerint, à quorum proprietatibus
modi generalium euentuum communiter
ducuntur. Nam quibus signis forma huma-
na tribuitur, siue in signifero, id est, eclypsi-
ca intelligantur, siue per reliquos inerran-
tes appareant, significant euasuros euentus
in genus humanum. Aliorum terrestrium
formarum quadrupedes, assimilibus brutis, ser-
pentes, anguibus & huiusmodi, rursum fer-
ræ, immanis ueris & noxijs humano generi.
Mites, utilibus, domesticis, operamque & adiu-
mentum commoditatibus uitæ nostræ affe-
rentibus pro cuiusque formæ descriptione,
ut equi, bouis, pecudis, uentura portendunt.
Præterea septentrionales formæ terrenæ,
terræ subitos motus, meridionales nimbo-
rum fluxus afferunt. Iam cum loci illi auto-
ritatis fuerint in figuris pennigeris, ut in ♀
Gallinæ, in aues & uolatice inque primis ea-
rum uictui apta sunt, similiter cum natanti-
bus, in aquatica & pisces euentus cadunt.
Quæ figuræ si fuerint marinæ ut ☉ ♄ del-
phis, marinis piscibus classibusque insuper
& nauigationibus, sin fluuiatiles ut ♃ ♀,
fluuiaticis & fontanis uentura decernunt.
Argo autem utrunque genus complectitur.
Ad hæc repertæ autoritatis stellæ in signis
tropicis ac æquinoctialibus communiter æ-
ris & temporis sui statum significant, pro-
priè autem uernum tempus & ea quæ in ter-
ra nascuntur. Si enim reperiatur in æquino-
ctio uerno, iudicio sunt pululationum arbo-
rum fructiferarum, ut uitis, ficus fructuumque
maturitatis. In solstitio perceptionum fru-
gum & conditionum, peculiariter autem
in Aegypto & Nili exundationis. In æqui-
noctio uerno, sationum & pabulariorum
& huiusmodi. In bruma olerum & auium,
ac piscium illius temporis. Sed æquinoctia-
lia etiam significationem dant sacrorum et
diuinæ culturæ. Tropica mutationum aeris
& in rebus publicis morum ac legum. De
solidis iudicium fiet foundationum & sub-
structionum. De bicorporibus hominum
ipsorumque regum. Quæ uerò tempore deli-
quij orientali magis posita fuerint, fructi-
bus, adolescentiæ, fundamentis euentura,
sed à M. C. templis, regibus, etati uirili. Oc-
cidetalia autem legum institutorumque mu-
tationes & senectæ casus, & uita functos
significant.

significat. Ceterum quatenus in deprehensum genus affectiones progressure sint, ostendet magnitudo obscuritatis deliquiorum & erga defectuum locum stellarum autoritatem sortitarum habitudines. Nam uespertini erga solaris deliquia. Matutini uero erga lunaria, minora omnia reddunt. In oppositionibus autem dimidium demunt. Sed matutini erga solaris, Vespertini erga lunaria deliquia, augent.

De modis futurorum.

Quarto loco proposita fuit à nobis exquisitio modorum præcogniti euentus, hoc est, in bonum ne an malum illi euasuri, & quales per utrumque in sua specie futuri essent. Hoc ipsum declarat naturalis efficietia stellarum dominantium in autoritatu locis, & cum ipsarum secum tum etiam cum ijs locis in quibus ipse fuerint commistio. Nam Sol & Luna ut principes omnium imperium & edictionem penes se habent, autores effectuum & dominationis ius stellis committentes, ipsarumque stellarum aut uires augent aut imminuunt. At quibus stellis potestas cõtrahit commistionis earum cõsideratio demonstrat euentuum modos. Incipiemus autem nunc deinceps singulatim Errantium stellarum proprietates explicare, ubi hoc prius monuerim. Lectoris huius brevis institutionis nostræ, quod in generali hac mentione quinque errantium stellarum commistionis & efficietia, similis natura intelligenda sit, siue illa ipsa huius constitutionis lux locum teneat, siue alia inerrantium, aut signiferi etiam aliquis locus, perinde ac si naturæ hæc & proprietatis ipsarum, non stellarum essent appellationes. Itaque quod in mixtionibus non solum ipsarum inter se errantium coitus, sed etiam inter has et alias similis naturæ siue inerrantes, siue loca signiferi, necnon quid cum his errantibus familiaritatis intercedat, inspicere oporteat.

Saturni ubi solus dominationem fuerit sortitus, corrumpit generaliter frigore. Peculiares autem sunt huius cum in homines illa corruptio cadit, morbi diuturni, tabes, marcores, humores, molestia & fluxiones, febres quartanæ. Tum exilia, inopia, angustia, luctus, terrores, mortes potissimum ætate prouectorum. Bruta ferè apta hominum usui comminuit, rebus ipsis morbifera mala infert, ut illis uescentes similia in mala deuenientes intereant. In aëre excitat frigus horrendum, glaciolum, nebulosum, pestilens. Tempestates aduersas, densas

nubes, caligines. Item niuis magnam uim non oportune sed contrarie, unde serpentum noxia hominibus multitudo concreta existere consuevit. In fluuijs ac mari communiter, hyemes, naufragia, difficiles cursus, piscium penuriam & interitus: peculiariter autem uorticofos in mari fluctus, & fluuiorum exundationes, & aquarum deprauationes. Terra uero frugum caritatem, penuriam, uastitatem, potissimum earum que necessaria sunt ad uictum, immittit, per erucas, locustas, aquarum inundationes, nimborum impetus, grandinem, aut alia huiusmodi, quæ usque eo procedunt, ut fame similique perniciæ homines extinguant.

¶ Solus nactus dominium, generaliter incrementa rebus confert. Sed peculiariter cum euentus in humanum genus exeunt, largitur gloriam, amicitias, tranquillitatem, pacem, rem familiarem auget, corpus animumque componit, conficit dona & beneficia à regnatoribus, hosque ipsos auget ac ornat, facit magnis animis, inque summa, felicitatis uniuersæ est autor. Animantium reliquarum utilium ad uitam degendam copiam & abundantiam, contrariarum exitium & interitum procurat. Tempestates reddit salubres uentis & imbribus altrices terrestrium, fortunat classibus cursus, fluuiorum aquas moderatas conseruat, frugum copiam, & his similia efficit.

¶ Mars ubi solus arripuit dominationem, generaliter corrumpit terrores sed peculiariter in humanum genus sedit bellis, seditionibus intestinis, carcere, popularionibus, tumultibus plebeis, iracundijs principum & ab his inopinatas mortes infert. Huius sunt æstuantis febres, tertianæ, sanguinis eruptiones, morbi acuti, uolentis mortes, in primis ætatis ualida. Itaque uis, contumelia, iniuriæ, incendia, homicidia, rapina, latronica. In aëre commouet calidos uentos, pestilentes, tabificos, fulminum iaculationes & flammæ, squalorem. In mari subitas nauium subuersiones per uentos turbulentos, fulmina uel aut alia huiusmodi. Fluuiorum aquas exorbet, desiccatur fontes, deprauat latices. Quæ necessariæ sunt ad usum uitæ humanæ animantes eque terra nascencia pessundat, uel pernicioso hæc æstus nondum percepta uastans, uel condita conflagrationibus.

¶ Sola domina uenturorum generaliter ea efficit, quæ & cum uenustate quadam peculiariter autem hominibus conciliat

famam, honores, gaudia, frugiferos annos, Dat fortunata connubia, copiam liberum, et gratiam in cōiunctionibus, incrementa bonorū, uictū mundū, honestatē, reuerētiā, uenerationē. Insuper et corporis decorē, et necessitudines gratas potentiorū ac principum. Aëra uentis replet temperatis, humidis, fecundissimis, com moda tempestate, serenitate, demittitq; imbrium tempestiuas pluuias. Nauibus felices cursus & successus lucrosos tribuit. Fluminum alueos complet. Animantum utilitati seruientium & frugum in primis copiam abundantiam, commoditates confert.

§ Adeptus dominationem, generaliter quidem in illius stellæ naturam se insinuat cum qua fuerit configuratus, est autem omnium maximè impetuofus. Et in ijs quæ humana sunt, acer, efficax, accommodabilis offerentibus se rebus. Usurpator latrociniorum, furtorum, piraticæ inuasionis, contrariorum uentorum suscitator, in configurationibus cum maleficis. Autor morborum, siccitatis, febrium cottidianarum, tussis, anhelationis, tabis. Habet & sacerdotalem rationem & cultus diuinos, & regios redditus. Habet & mutationes suis temporibus legum ac morum, quæ omnia congruunt cum illius ac reliquarum stellarum singularum commistione. In primis uentos turbulentos, uehementes, instabiles, siccitatem aëris & mobilitates commouet, cum de uicinitate Solis, tum celeritate cursus sui. Itaque & tonitrua, flammantia que fulmina immittit, dissipat que ac concutit terram, fulgura ciet. Vnde & interdum perniciosus est aptis usibus uitæ, animantibus & frugibus, flumina occidens siccet, explet oriens.

*Occidens
flumina
occidens
siccet, explet
oriens.*

Vbi igitur peculiari in natura reperta stella fuerit, effectiones quoque illam ipsam consequuntur similes. Sed cum inter se permiscantur cum configurationibus ipsis tum permutatione signorum & à Sole apparitionibus, consentanea etiam in effectionibus temperatio, & mixta uariæque proprietates decretorum existunt. Quia uerò infinitum, hoc est, neque fieri potest ut unius cuiusque temperaturæ peculiare decretum doctrina comprehendat, omnesque simpliciter aliquis cuiuscunque modi configurationes tam multiplicis presertim rationis, exequatur, relinquenda meritò est hæc pars Mathematici in singularum rerum iudicijs gnauitati ac industriæ. Sed hoc diligenter

obseruabimus, quis sit stellarum principum decreti respectus, & regionum ipsarum ac urbium in quibus significationes cadent. Cum enim sunt illæ beneficæ & conciliatæ locis obnoxiijs, neque superantur ab alijs diuersæ sectæ, multo magis absoluunt naturæ suæ bonitatē, sicut & alienæ aut superatæ ab aduersarijs minus profunt. Quod si noxiæ hunc principatum coeperint, conciliatæ cum obnoxiijs locis, aut superatæ à stellis aduersariæ sectæ, minus nocent. Quæ cum neque dominatrices regionumerunt, neque superabuntur ab alijs quæ illarum commendationem acceperunt, tum uehementiorem suæ constitutionis pestem infligunt. In genere autem uniuersalibus à malis potissimum corripuntur ijs, quorum in genitibus præcipua loca, nempe luminum aut cardinum eadem fuerint cum illis à quibus uniuersalium casuum causæ ueniunt, id est, eclypticis aut his oppositis. Sed in primis periculosa ac inuitabiles sunt partiles occupationes, dimetientes que deliquiorum utriusuis ille luminum respectū habuerint.

De coloribus in deliquijs & crinitis, ac huiusmodi alijs.

Obseruandæ etiam sunt in uniuersalibus considerationibus colores in deliquijs, non modò ipsorum luminum, uerum aliorum quoque quæ iuxta illa solent colligi, ut uirgularum ac arearum, & quæ alia sunt huiusmodi. Nam si nigra siue liuida esse uideantur, significant ea quæ de h natura exposuimus. Candidus color Iouialis est. Rutilus Martius. Flauus Veneris. Varius §. Quod si coloris proprietas per tota luminum corpora, aut etiā loca diffuderit, plurimis regionis partibus futura decernit, sin quacūque à parte apparuerit illis partibus in quas se proprietas illa inclinabit. Obseruandæ & crinitæ seu in deliquijs, siue alio quolibet tēpore fulserint, in cōsiderationibus uniuersalibus, quales sunt quæ dicuntur trabes, tubæ, dolia ac huiusmodi. Est enim harū naturæ effectio Martiæ ac Mercurialis proprietatis, bellorum, æstus, turbulētia, & eorū quæ ista sequi consueuere. Cæterum loca in quibus hæc euentura sint designantur, cum à signiferi partibus in quibus collectæ illæ stellæ fuerint tum de crinitæ figuratiōis inclinatione. Per ipsam quidē collectionis quasi faciē & formam, futurorum species & genus cui affectio expectanda sit, deprehēdetur. Verum de tempo,

de tempore durationis, intensiōe euentuum. De habitudine autem erga ☉, initium patescet. Nam cū fuerint matutinae diuē fulserint, celeritatis, sin uespertinae, tarditatis significatio futura est.

De nouilunio anni.

Demonstrata iam ratione uniuersalis considerationis regionum ac urbium, sequitur quedam subtilior exquisitio, eorum inquam quę singulis anni temporibus euentura sint, cuius tractatio quandam desiderat de Nouilunio, ut uocatur, anni disputationem. Quod igitur illud principium capi oporteat a reuersione Solis in omni ambitu illius ac eum locum unde abierat, ipsa res docet cū effectiōe ipsa, tum etiā nomine. Quale autem principium in circulo constitui simpliciter possit, omnem etiā cogitationem fugere uidetur. In illo tamen circulo qui describitur per media signa, probabilia sola principia sumpserimus, eorum punctorum quę æquinoctialis & coluri signant, hoc est, bina æquinoctialia & bina tropica. Sed rursum et hic dubitatio alicui forte oriatur, quoniam ex his quatuor in principe recte utatur. Atq; est de simplici quidem & circulari natura horum nullum ut unius principij præcipuum. Scriptores tamen harum rerum uno quopiā usi sunt, alio sanē alius cui quisq; principium pro ratione & sensu naturę suę adscriberet. Etenim singula hæc membra eximium quoq; quiddam habent, cur principium & nouum annum sibi iure uendicare uideantur. Nam æquinoctij uerū proprium ut tum longiores dies noctibus fiant, humiditatisq; hoc est, tempus. Humiditatis autem natura potissimum ut antequam diximus, in exordijs geniture regnat. Solstitium longissimum diem addit, & Aegyptijs inundationem Nili, ac ortum Caniculę significat. In autumnali æquinoctio cadit tempus condendarum frugum, & quasi de nouo principio aliarum semina terrę mandantur. Bruma diem incipit diminutum producere. Sed conuenientius mihi ac naturalius uidetur, ad annuas inspectiones quatuor principia constituere, obseruatōis & præcedentibus coniunctionibus ☉ et ☾ cū interlunij tum plenilunij, atq; in primis defectiuis. Atq; ita de ♀ principio iudicium facere de statu ueris. De æstate à ☊. De autumnno à ☋. De hyeme à ♄. Nā ipse quidem ☉ uniuersales temporum constitutiones & modos facit, unde & penitus im-

periti Mathematici futura prænoscent. Sed & proprietates signorum ad significatiōnem uentorum & generalium naturarum assumendæ. Temporalium autem mutationum incrementa & diminutiones indicabūt uniuersaliter quidem uicinæ prædictis punctis coniunctiones, & erga has stellarum errantium configurationes, particulariter uerò in uno quoq; signo interlunia & plenilunia, itemq; stellarum transitus, quam menstruam inspectionem nominare liceat.

De particulari natura signorum in tempestatibus.

Ad hæc teneri debent particulariter proprietates naturales signorum ad annuas constitutiones, necnon singularum stellarum, quas nos supra exposuimus, accommodatis erratibus & similis modi inerrantibus ad aëris et uentorum, totis autem signis cū ad uentorum tum temporum anni familiaritates. Restat nunc particulares quoq; signorū naturas exponere. ♈ Arietis igitur signum generaliter est propter significatiōnem æquinoctialem tonitruosum, & grandinosum. Particulariter uerò hæc & intenduntur & remittuntur de proprietate inerrantium stellarū quib; describit. Priores illius partes imbres & uentos ciēt, medię temperatę, extreme estuose & pestilentes sunt. Septentrionale spacium estuans & noxium, australe glaciosum & frigidiusculum. ♉ Tauri signū præ se fert generaliter utrūq; modum & est sub calidū. Sed particulariter priora ubiq; Vergilię uisuntur, turbulenta, uentosa, & nebulosa habet. Media humectantia & frigida. Sequētia ubiq; succule conspiciūtur, ignea fulminū ac fulgurū efficiētia. Septentrionalia temperata. Australia instabilia ac incerta. ♊ Signum uniuersaliter est temperatiōis efficiens, particulariter uerò primoribus in partibus humidum ac noxium. Medijs temperatum. Posterioribus mistum ac incertum. Septentrionalibus uentos ciēt et terras concutit. Australibus aridum & estuosum. ♋ Signum Cancri generaliter serenitatis & æstatis effectiōnem sortitum est, sed particulariter in principio sui & iuxta præsepe suffocat & terras quatit, caliginemq; offundit. Medium temperatum, in fine uentosum. Tam septentrionali quā australi in spacio igneum, noxium, estuosum. ♌ Leonis signū, in uniuersum estuat ac suffocat, particulariter uerò habet principia suffocans ac pestilēs. Medium temperatū. Finem siccum & noxium. A septentrione instabile

instabile est & igneū, ab austro humidum. ¶ Virginis signum in uniuersum humidū est ac tonitruosum, sed particulariter incipiens calidiūsculū ac noxiū. In medio temperatum, desinens aquosum, Septentrionale uentosum, Australe temperatum. ¶ Chelæ signum est generaliter uarium ac mutabile, uerū particulariter primis in partibus ac medijs temperatum. Vltimis aquosum, Septentrionem uersus uentosum. Ad austrum siccum ac pestilens. ¶ Signum in uniuersaliter est tonitruosum ac igneum, sed particulariter priores partes ningunt. Mediæ temperatæ sunt, posteriores turbulentiæ, septentrionales æstuant, australes humectāt. ¶ Signū ♀ in genere uetosum, particulariter in principio sui humidū, medio temperatum, calce igneum est. Ad septentrionē uergens uentosum, ad austrum humidum & uariabile. ¶ Signum ♀ generaliter humidum est, in prioribus partibus æstuens & noxiū, medijs temperatum, posterioribus pluuiosum, tam septentrionalibus quā australibus humidum ac noxiū. ¶ Aquarij signū in genere est frigidum & aquosum, sed particulariter prima habet humida, media temperata, extrema uentosa, septentrionalia æstuantia, australia niuosa. ¶ Signum ♀ uniuersaliter frigidum est & uentosum, partes autem habet priores quidem temperatas, medias uerō humidas, posteriores æstuentes. Septentrionalis situs uentosus, australis aquosus est.

De particulari tempestatum consideratione.

His igitur expositis sequitur percursorio particularium significationū, quæ talis sit. Vna est ratio generalis respectu quadrantum signiferi, qua, ut diximus, obseruanda sunt proximæ antecedentiæ æquinoctiales ac tropicas significationes, interlunია ac plenilunია, horumque utrorumlibet in uno quoque proposito climate cardines tanquam genituræ tempore constituendi, tum cognoscendæ dominantrices stellæ tum interluniorum tum pleniluniorum loci, & sequentiū hunc cardinum sicut suprà in deliquiorum doctrina exposuimus, atque ita uniuersalia de proprietate quadratum exquirere, sed intensiones ac remissiones de dominantium stellarum natura, cuiusque modi ac constitutionis effectum illæ habeant perdiscere oportet. Altera ratio est menstrua, qua consideranda sunt in singulis similiter signis interlu-

nia & plenilunია hoc solo obseruato, si interlunium fortē antecesserit proximē punctum tropicum aut æquinoctiale, ut interlunius illo toto quadrante utamur, si plenilunium, ut plenilunius. Considerandi & cardines & utriusque loci dominantrices stellæ, in quæ primis applicationes deflexionesque errantium stellarum earundemque proprietates, necnon & locorum, quosque uentos quæque stella ac quæque signorum partes in quibus illæ fuerint, commoueat. Præterea in quem uentum latitudine sua inclinēt in obliquitate eclipticæ, de quibus omnibus notatis potioribus, mensiū generales status ac uentos præcognoscere poterimus. Tertia ratio est subtilioris cuiusdam obseruationis intensiōum ac remissionū. In hac cadunt configurationes ☉ ac ☿ particulares, non solū interlunij & plenilunij, sed etiam horū mediæ, id est, quadratæ. Vbi animaduertendum ante tres ferē dies omnium tempestatum significationes existere solere, aut etiā post tres nonnunquā, exequati itineris Lunaris erga ☉. Cadunt & singulorum istorum status, neque istorum modō, sed etiā aliarum figurarum ut sexangulæ ac triquetrae, itemque aspectus stellarum errantium, nam de harum natura consequenter mutationis proprietas deprehenditur, respondens aspicientium stellarum & signorum erga circundans nos cœlum ac uētos, familiaritati. Verū horum ipsorum particularium modorum, diurnæ intensiōes remissiones uel existunt potissimum, ubi inerrantium stellarum ex quæ maximē illustres sunt, matutinis aut uespertinis ortusque aut occasus sui fulgoribus erga Solem cōspiciæ fuerint, nam conuertunt particularem statum illæ plerumque ad modum naturarum suarum. Idem iudicandum usu uenire, ubi lumina iter per cardines fecerint. Talem enim ad habitum illorum horariæ remissiones ac intensiōes tempestatum sese conuertunt, sicut secundum ☿ æstus maris ac redūdationes, itemque mutationes uentorum præcipuē per tales cardinationes fulgorum tales consueuere esse, ad quales ipsa se ☿ latitudine sua inclinauerit. Vbiq; autem hoc tenendū est, priorem ac posteriorem, generalē & primariæ subiectiōis causam sequi uerō eam quæ sit particularium accidentium, sed tum efficaciam firmam in primis ac ualidam esse, cum generalis naturæ dominantrices stellæ, illis quarum fuerit particularis curatio, aspectu ac configuratione sese coniunxerint.

De

De obseruandis meteoris, id est, facie cœli.

Profuert & imparticularium significationum præuisionibus notasse iuxta ☉, ☿ ac stellas apparentia uisa. Ac ☉ quidem intuebimur orientem in iudicio tempestatis diurnæ, nocturnæ uerò occidentem. Sed diuturnioris conformationem cum ☿ illius, nam singulæ figuræ tempestatem qualis usque ad proximam futura sit declarare consueuerunt. Si igitur pura luce & expers caliginis, uarietatis, nubium ☉ orietur aut occidet, serenam tempestatem pollicetur, in uarietate autem orbis, cumq; hic flammeus, rubentes uel eâculari radios uidebitur, siue illi directi, seu refracti appareât, itemq; cum illas Solares nubes quæ *παχὴλαι* dicuntur una à parte in-formarit, nubiumq; figuras subtubras, radios, in longum tendentes circum sese habuerit, uehementes tû flatus significantur, proijs angulis quos respexerint uisa illa. Nigra aut lurida, in ortu occasuue, si nubibus quoq; inuoluetur aut area una à parte cingetur, aut Solares illæ nubes utrinque aderunt, necnon radij subpallidi aut nigri, minatur hyemes atq; imbres. Lunam obseruabimus in itinere suo dierum triû ante uel post interlunia ac plenilunia & mediû tempus quo erga Solem quadratur. Nam tenui puraq; luce nitens sicq; nihil illam circumdet, serenitatem spondet. Sin tenui rubeat luce, sicq; totus perspicuus sit orbis illius etiam qua parte non illustratur, & tremere uideatur, uentos maximè declinationis suæ ciet. Nigra, pallida, spissa hyemes ac imbres minatur. Non negligetur animaduersione quoq; arearum quæ Lunam interdû cingunt. Nam si una fuerit pura paulatimq; euanescat serenitatem, sin duæ aut tres, hyemes significât, atq; has cum uentorum turbulentia subrubræ qualisq; perruptæ cum nigræ, caliginosæ ac spissæ, luridæ ac nigrae & laceræ, tam cum his quàm cum illis, eoq; etiam uehementiores significant illas, quo ip

semaiores fuerint. Errantibus ac inerrantium splendidis circumfusæ areæ de proprietate coloris sui portendunt ea quæ naturæ ferunt stellarum. Inerrantium etiam quasi turbulas aspiciemus quo ille colore quaq; magnitudine uideantur. Nam si splendor res grandioresq; solito appareant, quacumque in plaga cœli luxerint, ab illa uentos concitabuntur. Quin etiam nebulosi giri qui dicuntur, ut in præsepi & alibi propriè si sereno cœlo aut exiles sint, uisumq; fugiant, aut perdensæ esse uideâtur, nimbos, puri uerò ac uibrati, tribulentiam uentorum portendunt. Iam si stellarum earum quæ utrinq; ad præsepe cernuntur asinorum appellatione, una quæ septentrionalis sit non appareat, flabit Aquilo, si uerò altera Australis nō appareat, flabit Auster. Præterea quæ certis temporibus in cœlo se ostendunt & ostenta dicuntur, eorû crinita sidera semper squalorē uentosq; prænunciant, eo quidem uehementiores, quo pluribus in partibus et ipsorum corpora grandiora fuerint. Discursiones & iaculationes stellarum si ab uno angulo prorûpant, inde quoq; uentum emittunt, sin occurrant inter se, uentorumq; prælia suscitant. Sin uerò de quatuor plagis ruant, hyemes uarias ferunt, atq; etiam fulmina, tonitrua & quæ alia huiusmodi sunt. Nubes in quibuscumq; finibus conspectæ assimiles floccis lanæ, nōnunquam hyemes afferunt. Sed arcus quocumq; tempore extiterit, si serenum sit hyems, sin hyemet, serenitas expectanda. Ut autem hæc concludantur, sciendum generalia uisa æris certis temporibus eadē portendere quæ sunt in superioribus de suis quæq; accidentibus explicata. Atq; hætenus placuit de generali inspectione uniuersalium atq; imparticularium signorū breuiter differere. Quod superest, Genitales præcognitiones sicut & ordo postulat nunc deinceps

exequemur.

CLAVO

CLAVDII PTOL- emæi mathematici, de Iudiciis,

Liber Tertius.

Caput I. hoc
translulit 104
chim. Camera
rius.

POST QVAM accidentia generalia in his quæ ex nostra obseruatione præmissa sunt demonstrauimus, eo quod eorum obseruatio ad præmittendum est conuenientior, qualiter futura rerum uniuscuiusque hominum in suarum naturarum proprietatibus deprehendamus, nunc explanare nitemur. Hæc igitur pars operis uocatur [* In Greco est, τὸ προγνωστικὸν μέρος γενεολογικόν.] rerum natiuitatum prognostica. Quod autem istarum duarum specierum uis in uia operis & scientiæ sit una, scire non est inconueniens, nam Solis & Lunæ stellarumque motus uniuscuiusque proprii & generalis accidentis est occasio. Differentia uero naturarum eorum quæ prædicta sunt & motuum consimilium & obseruatio, quos & cœlestia mouent, & ea quæ ipsa circundant est occasio per quam erit horum accidentium prognosticatio: præter quod generalia accidentia maiora sunt & alterius supplemento non egent, particula uero non sic, nec oportet ut ipsarum principij horas, in quibus cœlestium qualitates ponimus, & quibus id præscire nitimur, quod a societate figurarum quæ in ipsis horis formantur, significantur, unum & idem principium esse putemus. Imò quod plura sint initia generalium accidentium existimare debemus, eo quod in toto unum principium inuenire nō possumus. Hæc uero principia semper non ex ipsis rebus subiectis sed ex rebus circundantibus quæ futurorum sunt occasiones inueniuntur. Nos etenim in maiori parte cuncta accidentia per grandiores eclipses & per stellas quæ manifesto motu mouentur inquirimus. In singulis autem hominibus unde & multa principia reperiuntur. Vnum itaque principium est initium collectionis quod est in nobis, multa uero principia respectu primi sunt alterationes quæ post hæc ex rebus circundantibus contingunt. Vnum igitur initium ad præmittendum hoc in loco conuenientius est, ob hoc quod alia omnia non nisi huius occasione proueniunt. Quapropter cum hæc ita sint, generales proprietates collectionis ex ob-

seruatione primi initij deprehenduntur, ex reliquis uero principijs id quod in unaquaque horarum ex augmento uel diminutione contingeret secundum hoc quod ex temporum diuisionibus subiungemus, addiscemus.

De casu spermatis & de exitu infantis. Cap. I.

QUONIAM ad esse hominum temporale principium habetur, est autem hoc principium naturaliter cum sperma cadit, in potentia uero & accidentaliter cum infans hora partus ingreditur. Conuenit his qui horam casus spermatis fortuito uel obseruando deprehenderunt, ut cum corporis & animæ qualitates proprias scire uoluerint, suas ad hoc inuestigationes ex hoc quod figura stellarum hac hora propriè, id est, hora casus spermatis operatur, accipiant. Quapropter cum acciderit spermati semel in principio qualitatem recipere quæ sibi ex rebus circundantibus aduenit, licet illa qualitas in hoc ex rebus horis esse corporis contingeret postea uarietur, ipsum cum augmentum materiei sibi tantum simili naturaliter sibi met attrahet, cumque creuerit illa rerum materies qualitati primæ quæ spermati propria est assimilabitur. Cum autem hora casus spermatis ignorabitur, sicut multoties euenire compertum est, initium quod est in fanis exitu necessario conuenit obseruare. Quod idem maximum est initium, nec etiam à primo differt, nisi in hoc quod subiungitur, per primum itaque principium id quod est ante partum ut præsciatur autem possibile est, nam primum esse principium, aliud autem simile fore principio satis enunciari potest, eo quod ultimum eorum, secundum est in tempore, & fortassis eius quantitas est in fortitudine perfectior primo, oportet etiam ut primum initium seminis hominis frequentius appelletur. Secundum uero esse hominis dicatur ob hoc quod infans ea tunc adipiscitur, quæ dum in utero clauderetur non habebat, & cum hic etiam proprietates quæ tantum sunt in hominis natura & qualitatem quæ suo corpori accidit acquirat. Item id quod hora partus nos circundat, licet in faciundo natum nihil inuare putetur,

tetur, ut illius cuius est qualitatis existat, inuat tamen ut sit eius apparitio eiusque exitus secundum propriam circundantis rei qualitatem, propterea quod natura post ipsius perfectionem, cum ad exitum moueri facit, cum qualitas qualitati quæ eum formauit assimilabitur. Oportet igitur ut stellarum qualitatem hora exitus infantis istarum rerum similia iterum significare existimemus, non quod ipsa hæc operetur, sed necessario & naturaliter in fortitudine opifici assimilatur. At quoniam in hoc sermone nostra intentio ut hanc scientiæ partem solerti tramite manifestemus, sicut promissum in huius libri primordio, ubi ad hunc prognoscendi modum perueniri posse probauimus, & quomodo antiquissima uia prognosticandi quæ est secundum omnium stellarum uel plurium cōmixtionem multorum est modorum, & ferè infinita cum quis eam planè & aperte perscrutari tentauerit. Maxime autem in futuris particularibus quæ à naturarum speculatoribus inquiruntur, quod in narrationibus quæ ab ipsis dicta fore dicuntur inueniri potest, & propter eius usus grauitatem & eius explanationis difficultatem nos hæc prætermittere deliberauimus. Illius autem magisterij prognosticationem per quam uinaquaque specierum in perscrutandi modo deprehenditur, manifestare nec non uires opifices propriæ stellis cum perfectione, per hoc quod consequi potest uia naturalis coniecturæ compendiose narrare intendimus, nec oportet ut ad qualitates rei circundantis per quas unumquodque accidens quod accidit homini deprehenditur nostra tradatur intentio. Sed generaliter conuenit ut uires corporum opifices cum locis sibi consimilibus coniungamus super uictoriæ dominationisque modum, sicut in emissionem sagittæ facimus, at futuri quod in hac subiecta specie per multarum naturarum collectionem colligitur ei qui super ipsum ira deliberauerit perspicaciter inquirat, sicut sagittator cum bene ei euenit ad signum observationem relinquimus. Nostri uero sermonis initium in rebus uniuersalibus in principio quod est in exitu infantis apparitionibus, uelut congruo conuenit ordini ponemus, cum per hoc principium adesse omnium rerum hanc naturam habentium, sicut diximus peruenire possimus. proprietates autem quæ hora casus spermatis innascuntur, per hanc eandem observationis speciem ab illo qui solas proprietates quæ in ipsa eadem collectione

fuerint sagaciter perscrutabitur & subtiliter inuestigauerit deprehenduntur.

De scientiæ gradus ascendens,

Caput II.

Cum in re prima quæ sustentaculum est, quod est gradus ascendens hora exitus, infantis multoties innascatur dubietas, eo quod in maiori parte horam ingressionis absque scrupulo scire nequit nisi, qui inter omnia horarum instrumenta per solum astrolabium obserauerit, alia quippe horarum instrumenta quibus quàm plures eorum qui uersantur in his inspicunt, multum fortasse falluntur & à ueritate declinant. Illis etenim quibus sol indicat horam propter eorundem declinationem in positione sciotorum & ex sciotorum tortuositate contingit. Instrumentis autem horarum quæ per aquarum decursus adaptantur, euenit ex aquarum retentione & decursus differentia, quæ per differentes occasiones uel per quamlibet ullam occasionem ei contingentem ei aduenit, necessario conuenit ut uiam qua gradus circuli signorum, qui secundum naturalem rationem consecutiuam debet esse ascendens, deprehendi possit indicemus. Postquam gradum ascendens ferè deprehendemus in uia ascensionum per horam quæ nobis attribuitur. Oportet igitur gradum coniunctionis uel præuentionis, quæ ante natiuitatē ipsi, prior fuerit inueniamus, & eum ueraciter addiscamus. Quod si fuerit illud quod inuenierimus coniunctio, utriusque luminaris super terram existentis obseruabimus. Post hæc cui planetarum natiuitatis hora illius gradus dispositionem habere conuenit inquiramus: Generaliter autem uia qua planetæ conuenit dispositio his 5. rebus explicatur. quæ sunt triplicitas domus, exaltatio, terminus & apparitio, uel solis affinitas in figura, eritque loci illius dispositio planetæ qui habuit in eo plus istarum fortitudinum uel omnes. At si uni planetæ hæc omnia, uel plura inuenierimus eius gradum ex signo in quo fuerat ipse natiuitatis hora ueraciter inuentum obseruabimus, dicemusque quod gradus signi per ascensiones ferè accepti, qui ei in numero æqualiter sit gradus ascendens. Si autem duos uel plures planetas inuicem associari inuenierimus, aspiciemus numerum quem unusquisque perambulauerit hora natiuitatis, & quicumque numerus fuerit prior ascendens gradui qui nobis per ascensiones

Oo

appa-

*Hoc cap. tradit
Iulius Iosach.
Camer.*

apparuerit, ipse erit ascendens horæ natiuitatis. Quod si numerum graduū duorum, uel plurimum planetarū pprie numerū ascendētis gradus, qui nobis per ascendēs exiuit, inuenierimus illū qui plures autoritates habuerit in angulis, & cuius fuerit Haiz, in hoc mutabimur. At si lōgītudo gradu Almudebir à gradu ascendētis absq; subtili obseruatione repperito, maior fuerit lōgītudine sui ipsius à gradu mediū cœli, ipsa eadem uia exquisito, illū eundem numerū graduū mediū cœli cōstituemus, per quem alios angulos cœquamus.

De partitione locutionis natiuitatum, Cap. III.

Post præmissam istarum rerum positionem subiungemus, quod generales natiuitatum obseruationes, ordinata & competenti partitione quis partiri uoluerit, inueniet, quod eorū ad quæ naturali calle peruenitur, quædā sunt
 [* In Græco est, συµπλωµέτων µόνον ὡς τὴν τοῦ ποδὶ γονέων λόγον.] accidentia quæ ante partū contingūt, ut loqui de parentibus. Quædam autem eorum sunt accidentia quæ ante partū & post partū accidunt, ut sermocinari de fratribus. At illa quæ ipsa eadem hora partus eueniunt, non sunt unū & idem planē & apertum, uelut hæc quæ prædiximus. Accidentiū uero postremum quod sciri potest illud esse dicitur, quod post partum accidet. Hanc autem speciem multorū modorum multarūq; partium fore nō dubitatur. Ex his igitur quæ in ipsa eadem hora partus eueniunt, illa quæ scire uolumus sunt, loqui de maribus fœminis, & utrum geminos an plures parturiēs pariet, loqui etiam de formis mōstruosis, nec non ex his qui nunquam crescent. Ex his autem quæ post partum, ea quæ scire quærimus sunt, sermocinari de uita, eo quod eorum qui non crescūt narrationib. non adhærent. Post hæc autē loqui de forma corporis, & [* ἐξ ὧς ἐστὶ τὸ ποδὶ ψυχικὸς ποικιλιῶς ὡς ὁ ποδὶ παθῶν ψυχικῶν.] de infirmitatibus atq; impedimentis corpori contingentibus, deinceps de qualitatibus animæ & illius accidentibus sermocinari. Deinde loq de fortunio & infortunio nati, & de regno ac exaltatione illiusq; sublimitate, postea ipsius est esse in hoc quod ex operibus efficiet enarrare. Deinceps de eius coniugio sermocinari, ac de mora cum uxore faciēda, & ex hoc quod de infantibus ei continget, nec non ex eius commixtione ac familiaritate cum hominib. & ex amicis ipsi-

us. Deinde peregrinationes ostēdere, postremo quidem modū suæ mortis indicare, quod in fortitudine locutioni, quæ sit de uita assimilatur. Illius tamē ordo post hæc prædicta ponendus est. Nos aut horum uniuscuiusq; modum generaliter enarrabimus, & cū solis nostræ narrationis fortitudinibus hoc operantibus ista dicemus, sicut superius manifestauimus. Ea uero quæ à quāplurimis stulte superflueq; prolata sunt, in quib. non est sermo probabilis, qui occasionibus per primam naturam existentibus cōueniat postponemus, & ex his id ad quod peruenire possumus, nō per sortes, neq; per numeros, in quibus occasionēs per quas hoc oporteat esse non habentur, sed per planetarum figurarum earumq; similitudinum cum suis locis obseruationes inuestigabimus. Quapropter ne uerbū hoc in unoquoq; præscriptorum capitulorum tractare sit opus, in omnibus generaliter nos hic proferre cōuenit. ¶ Ex capitulo igitur obseruationis natiuitatū locū circuli signorum qui speciei illius quæ sit capitulo assimilatur, cōsideremus, uelut est loci mediū cœli cū operibus, & loci solis cū re patris similitudo, postea planetas quibus ex prædictis s. speciebus illius loci dispositionem habere cōuenit, obseruemus. Et si unus planeta omnib. his modis ipsi loco dominabitur, illius rei quæ sitæ dispositionem attribuemus ipsi. Si autem duo uel tres ei dominantur, illi qui plurimum numerorum fortitudinem habuerit, dispositionem dabimus. Deinde futuri qualitatem cōsideremus, cuius inuestigatio erit ex naturis illarum stellarum, quibus dispositio cōuenit, & ex naturis signorum in quibus planetæ fuerint, necnon ex locis similibus, post hoc inuestigationem quantitatis futuri, ex eorū uiribus accipiemus, considerando utrum in suis qualitatibus sortes extiterint in mundo et in natiuitatibus, an si contrariū fuerit. ¶ In mundo quidem fortiores dicuntur existere, cum in locis sibi proprijs uel similib. fuerint, & cum orientales etiā extiterint & aucti numero. In natiuitatibus uero fortiores erūt, cū in angulis uel in locis ad angulū ascēdētibus fuerint, maxime autem in duobus primis qui sunt ascendēs & cœli mediū ¶ Debiliores autem erunt in mundo cum in locis extraneis, uel sibi dissimilibus extiterint, aut cum occidentales, uel in itinere diminuti fuerint, at in natiuitatibus tunc erunt debiliores, cum ab angulis recesserint. ¶ Spaciū quoq; tem-

poris

poris futuri cōsiderabimus inuestigādo utrū respectu solis ascendētis, matutinales an uespertini fuerint. Duæ nanq; primæ quartæ utriusque eorū, & duæ per diametrum eius oppositæ sunt matutinales, reliquæ uero sunt uespertinales. ¶ Considerabim⁹ etiā si fuerint in angulis uel ad angulos ascendētib⁹. Si matutinales igitur uel in angulis fuerint, acutioris erunt operis. Si uero uespertini uel ascēdentes ad angulos extiterint, tardioris operis esse dicentur.

De parentibus, Cap. IIII.

PRima nanque uia quam in uniuscuiusq; istarū specierū inuestigatione semper imitari debem⁹, est huiusmodi, nos itaque nunc à primo capitulo quod est capitulū in locutione parētum, exordium faciemus, uelut ordinī quem mox enunciauimus, cōuenire uidetur. Solem igitur & Saturnum patrib⁹, Lunā autem & Venerē matrib⁹, naturaliter assilari dicemus. Quapropter quemadmodum horū stellarū qualitates ad inuicem & cum alijs inueniuntur, ita fore parētū qualitates nobis existimare cōuenit, eorum etenim fortunū & infortunū, necnō et regnū ex stellarum uicinīte cum luminarib⁹ nobis considerare conueniens est, nā cum utrunq; à fortunis quæ fuerint ex eorum Haiz & in duob⁹ signis eorundem uel in signis ea sequentib⁹, circundabitur, esse parentum egregium fore significabūt. Maxime autem cum planetæ circundantes Solem matutinales, circundantes uero Lunā uespertinales extiterint, tūc enim erit eorum positio conueniens. Item si Saturnus & Venus orientales fuerint, in almugea sibi ppria, uel si fuerint in angulis, manifestū fortunū parentū ex hoc significare debem⁹, secundū quantitatem utriq; ipsorum cōuenientē. Si autē horum contrariū fuerit, ut [* In Græco est, κρησσομεντα η τε οντα κρησσομεντα.] luminaria, scilicet, sint cursu uacua & à nullis stellis circūdata, parētum declinatōne ac utilitatem significabūt. Maxime uero si positio Veneris & Saturni fuerit inconueniens, q; si planetæ ex eorū Haiz nō exeūtes ea circūdent. Quēadmodū cōtingit cū Mars post Solē, Saturn⁹ uero post Lunā ascēderit, nec etiā loca fortunarū respectu luminariū cōueniētia fuerint, nec ex eorū Haiz, miserā uitā parentū & ipsorū esse destructionē, nobis ex hoc significare nō disconuenit. Si autē pars fortunū significās, cuius mentionem facie-

mus, stellis Solē uel Lunā circundantib⁹. apta cōueniētia cōueniens fuerit in natiuitatib⁹. parētū, substantia saluabitur atq; durabit. Quod si pars fortunū significās non extiterit, uelut diximus, aut si horū cōtrariū fuerit, nec fortunæ circūdederint luminaria, uel si circundantes fuerint infortunæ, nō pficiet parētū possessio, sed nocebit. Lōgitudinē autē uitæ parētū, eiusq; breuitatē ex stellarū societātibus in figuris cōsiderabimus. ¶ De patris igitur uita dicemus. Cumq; Iupiter & Venus in figura quolibet modo Soli uel Saturno associātur. Aut cum Iupiter item Veneri associatur, fueritq; Solis et Saturni apta societas, uel si coniuncti aut in trīno uel sextili aspectu fuerint, & uterq; fortis, longā patris uitā ex hoc annuntiābimus. Si uero fortes non fuerint, non erit hoc ita, præter quod uitæ breuitatem ueraciter nō significabunt, hoc autē si non sic euenierit, sed supra Solem uel Saturnū Mars eleuatus fuerit, aut si sequatur eos, nec Soli Saturnus cōueniens fuerit, sed in eius aspectu 4. uel per diametrum opposito, uel si uterq; fuerit ab angulo remotus, patris debilitas significabitur. At si in angulis uel in locis ad angulos ascendētib⁹, fuerint, breuē uitam parētum aut nocumentū significabūt, cū em̄ in duob⁹ primis angulis, qui sunt ascēdēs, coel⁹q; mediū steterint, uitæ breuitatē indicabunt. Cum autē in duob⁹ alijs extiterint, qui sunt occidēs, & angul⁹ terræ, uel in locis ad ipsos ascēdētib⁹, impedire dicūtur. Cum Mars etiā Solem prædicto modo aspexerit, pater subita morte migrabit, aut in ipsius luminib⁹ impedimentū cōtinget. Si uero Saturnum aspexerit, patri mortē aut febrē, cum tremore uel impedimentū ex abscissione seu cōbustione futurū significabit. Rursus cū Saturni figura respectu Solis incōueniens fuerit, occasione morborum ex humorib⁹. nociuis accidētium mors patri eueniet. Item de uita matris agamus, cum igitur in figura Lunæ seu Veneri Iupiter uel Venus iterum Lunæ associabitur, siue cū ea seu in eius aspectu trīno uel sextili fuerit & uterq; fortis, uitam matris elongabunt. At si Lunam Mars aspexerit, uel Venerem secutus fuerit, aut in ipsius aspectu 4. uel per diametrum opposito remanserit, seu si Saturni qualitas respectu Lunæ istius qualitatē extiterit, si ipsi minuti cursu fuerint, uel ab angulo recesserint, in morbos & ægitudines solūmodo matres illaqueari designabunt. Sed si aucti cursu fuerint uel in angulis, matrum

uitā abbreviabit, aut eis impedimentū inferent, abbreviabit quippe uitam cum in orientalibus angulis fuerint, uel in ascendentibus ad eos. In occidentalibus autem angulis, uel in ascendentibus ad ipsos cum fuerint, eis impedimentū adducet, cum modo namq; prædicto Lunam Mars uiderit, fueritq; Luna orientalis repentina, mors matrū, uel suorū oculorum impedimentū inde proueniet. Si uero fuerit occidentalis, earundē mors ex abortibus, uel ex his similibus accidet, aut occasione incisionis et cōbustionis eis impedimentū eueniet. Si Venerem aut Mars aspexerit, erit earum mors per febres & infirmitates, ex uisus offuscatione contingentes, ac per humores subito decurrētes. Cumq; Lunā Saturnus aspexerit, mortē uel ægritudinem generabit. Luna uero cū orientalis fuerit per febres, cū tremore mortē annūtiabit, & cū fuerit occidentalis occasione corrodentū apostematū & cōmestionū, uel in muliebribus membris contingentū illud eueniet. ¶ At sciendū qd species particulariū impedimentorū, uel infirmitatū, seu mortis quæ parentibus accidit, signorū qualitates q̄ cū his quæ prædiximus, nobis obseruare conuenit. In qbus stellæ pprie qualitatis opifices inueniuntur, necnō signorū qualitates, quorū mentionē faciemus, et quorū etiā esse explanabimus, cum res natiuitatū enarrabimus, et ut in die proprie Solē & Venerem, in nocte uero Saturnū & Lunam obseruemus. Illud etiā qd ad inuestigandas residuas res particulares parentū nos obseruare oportet, est ut locū patris uel matris, qui secundū Haiz fuerit, ascendētis loco ponamus, & omnes eorū res obseruemus, sicut ipsis parentū natiuitatibus facimus, quemadmodū in sequētib; probauimus ex occidentilib; & opificibus modis, qui in generalib; speciebus inueniuntur. Modorū autē coadunationis occasionē ad inuicem nobis hic & ubiq; memoriā habere cōuenit, ut cōsideremus, quod cū planetæ qui locis exquisitis dominabūtur, unius speciei non fuerint, sed ex speciebus differentibus, uel contrariū operantibus ex planetis, quorū uires super ipsum sunt maioris auctoritatis, illum qui maiores auctoritates habuerit accipiemus, ita ut & ipse rei futuræ cōueniat, & per ipsum istarū rerum naturæ cōtingant. Quod si eorum auctoritates æquales extiterint, & stellæ cū eis eleuatae fuerint, leuiter ad noticiam rei coadunata ex istarum naturarū differentium commixtione perueniemus. Si

autem fuerint separatae, id quod ex accidentibus ei assimilatur secundum horas particulares, unicuiq; ipsorum attribuemus. Sed illis qui matutinales fuerint, attribuemus primitus, illis uero qui uespertinales extiterint, posterius. Necessario tamen oportet, ut ex principio eis assimiletur, nam si sic se non habuerit, nil futuri facere poterit, cum nullam retinuerint societatem in principio, prima uero dispositio nō est occasio futuri temporis, sed qualitas stellæ quæ respectu Solis & anguli mundi dominae dispositionis fuerit tempore natiuitatis.

De fratribus & sororibus. Cap. V.

EX prædictis igitur locum parentum probauimus, locum uero fratrum, si quis inuestigatione generali perscrutetur, & sua perscrutatione quantitatem possibilem non prætereat, quæ ad inquirendam noticiam numeri fratrum ueraciter esse potest, rem fratrum qui eiusdem matris sunt, naturali modo scire poterit ex signo medij coeli, aut locū matris, locum quidē dicim⁹ in quo Venus in die, et Luna fuerit in nocte. At quia signum hoc & signum quod ad ipsum ascendit locus matris sunt, quo res filiorum eius deprehenduntur, eum locū fratrum esse oportet. Huic ergo loco si planetæ fortunæ in figura associantur, fratrum multitudinem inde iudicauimus, huius autem existimationem rei ex numero istorum planetarum assumemus. Considerabimus etiā si fuerit insignis unius imaginis, uel duorum corporum, quod si planetæ infortunæ super hunc locum eleuati fuerint, uel eum ex oppositione aspexerint, paucitatem fratrum indicabunt, maxime autem si Sol cum eis extiterit. Si uero fuerint in angulis & pprie in ascendente, fueritq; planeta in istorum aliquo locorum existens Saturnus, in uirginibus & [* In Græco est, πρῶτότοκοι ἢ πρῶτότοποι.] maioribus fratribus hoc esse significabit. Si autem Mars fuerit, aliorum fratrum numerum per mortem abbreviabit. Qualitas quidem planetarum, qui sunt datores fratrum, si fuerit in positione conueniens, fratres potentes & exaltatos existimemus oportet. Si autem in contrarium fuerit, imbecilles erunt & impotentes. At si planetæ infortunæ super datores eleuentur, uel si eos sequantur, breuis uitæ iterum erunt. Masculorum datores, sunt planetæ masculini in suis qualitatibus mundi. Largitores autē foeminarū, sunt foemini in suis quali-

qualitatib. mundi. Orientales itē primos largiuntur fratres, occidentales postremos. Rursus cum in figura largitores associantur signo rem fratrum significanti societate cōuenienti, fratrum concordia significabūt, et si cum partes iterum fortunæ conuenerint, fratrum societate in suis rebus indicabūt. Si uero fuerint in signis nullū ad inuicē societate habētib. uel si qualitate predictæ qualitati contrariā habuerint, uoluntate fratrum ad discordiā & inuidiā significabūt, et eos deceptores, esse demonstrabūt. Si quis autē unāquāq; rem fratrum plus quam supra dictū sit, inuestigādo perscrutari uoluerit, satis hoc agere poterit, si loco ascendētis largitores planetas cōstituerit, & tūc omnes eorum res quemadmodum in natiuitatibus facimus obseruauerit.

De masculinis & femininis, Cap. VI.

Postquā naturali calle fratrum enarrationē explanauimus, q; in ipso nato continget subiūgamus oportet, & masculinorū femininarūq; cōsiderationē primitiū indicemus, cuius obseruatio nō unius modi est, nec ab una re, sed ab utroq; luminari, & ab ascendēte, necnon à planetis in hoc auctoritate habentibus accipitur, hoc autē ex qualitate qua hora casus spermatis fuerit, p. p. deprehēdemus. In uniuersali uero modo, per qualitates hora natiuitatis apparētes hoc indicabitur, nobis quoq; generaliter obseruare cōuenit, si hæc tria loca prefata, & planetæ eis omnibus uel plurib. dominātes masculini fuerint, quia natus erit masculus, et si feminini fuerint, erit femina, et secūdu hoc supra natū iudicabimus, oportet etiā ut loca & planetas masculinos ac femininos cōsideremus, quēadmodū in huius libri principio monstrauimus; demonstrauimus inquā ex naturis signorū in globis fuerit, & ex naturis ipsorum planetarū, necnō ex eorū qualitatib. respectu mūdi, cū Orientales namq; fuerint [* In Græco est, ἀρρενός & λευκοί & θηλυνοί.] masculinizant, feminizant uero, cū occidentales extiterint. Itē ex eorū qualitatib. respectu Solis, masculinizāt namq; cū matutinales fuerint, uespertinales existētes, feminizāt. Ex his igitur omnib. quod genus in nati cōstitutione secūdu maiorem partem incurrit, cōsciamus oportet.

De natiuitate geminorum, Cap. VII.

Simili q; modo nobis in geminis et eius plurib. esse eorundē predictorū locorū, id est, luminariū, et ascendens obseruare conuenit, hoc autē ex colle-

lectionibus euenire manifestum est, si prefatorum locorum duo uel tria fuerint in signis duum corporum, maxime autem cum planetis illorū dispositioribus idem iterum accidens contigerit, ut quidā scilicet eorū sint in signis duum corporū, fuerintq; quidā eorū bini & bini, uel plures in dispositione, & si loca dominātia signa duum corporum extiterint, & cum hoc cū pluribus [* In Græco est, σὺν ὁμαξία.] in figura planetis associetur, erunt nati plures duob. Forū quoq; numerū nō nunquā augmētat planeta, q; hæc p. p. tatem habuerit. Generis autē nati notitiā auget planetarū genus, qui Soli & Lunæ ascendētib; signo associantur in figura quæ masculinis et femininis secundum præmissum modum in nascēdi fortitudine superaddit, hæc uero qualitas si signū ascēdēs et luminaria nō cōtinuerit, sed eius loco mediū cœli locus sic inuētus fuerit, harū matrū partus secūdu maiorem partē geminorū uel plurium erit [* In Græco est, ἰδιώτης & ἰσὺς μὲν ἀρρενός & ὁμοφροσύνη ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν γυναικῶν.] Quod autē p. p. iū in triū masculinorū parturitione est, ut quēadmodū cōingit in albetraz q; sunt reges, cōingat ut Saturnus scilicet & Iupiter ac Mars cū p. fatis locis in duū corporū signis existāt, et est p. p. iū in parturitiōe triū femininarū, ut id q; in alchatis contingit, eueniat ut Luna uidelicet ac Venus ac Mercurius femininus in p. dictis locis p. maneāt. In duorū masculinorū ac unius femine parturitiōe p. p. iū est, ut cōingat sicut cōingit illis q; dialaccora uocātur, ut Saturnus scilicet & Iupiter ac Venus in illis sine locis. Parturiēt etiā duas feminas et unū mascululū cū id euenierit, q; illis q; dimātareoris appellantur, euenisse dicitur, ut Luna scilicet & Venus ac Mars illis in locis existāt. Secūdu hūc uero modū frequēter contingit ut natus non p. fiat, & ut in ipsius natiuitate qdam impedimenta corpori accidētia cōingant. In ipsius etiā quibusdā mēbris, id ex quo nullus timor pueniet absq; perfecta occasione contingit, aut erit in eis qdam horū accidentiū secundum partem rei quæ non apparet.

De monstruosis signis, Cap. VIII.

Illud quidē q; nullatenus a nostro recedit intellectu, est monstruosarū figurarū enarratio. Dicemus igitur primitus qd in his luminaria frequētius inueniuntur remota, uel ab ascendēte disiuncta, & q; ab infortunij anguli cōtinentur. Cum hoc igitur sic inuentum fuerit, conuenit si hoc illud fore cō-

O o ; tegerit,

Mars impedit, maxime autem cum locis luminarium & ascendentis dispositores eorum existendo dominantur. Et si duas oppositiones habuerint, fuerint [** In Græco est, φάτων ὅν τῶν γ' ἑκατομῶν κατ' ἑξήκοντα.*] luminaria & infortunæ in angulis uel in æquicrucia figura, mortui uel semimortui nascuntur infantes. Quod si hoc ita contingit, & ab altera fortunarum luminaria separata, uel in figura fuerint ei associata & puenerint radij ad præcedentes partes, uiuet natus secundum significationem numeri graduum, qui fuerint inter alihileg, & propioris infortunæ radios, ex numero mensium, uel dierum aut horarum, secundum eorum infortunij quantitatem, quæ sunt huius occasio. At si infortunarum radij ad præcedentes partes luminarium, fortunarum uero ad sequentes peruenerint, natus crecet & uiuet. Item cum eleuabuntur infortunæ super associantes fortunas in figura, erit natus miseræ qualitatis & imbecillis. Quod si fortunæ eleuabuntur, natus cum parentibus non morabitur. Et si altera fortunarum cum Luna pariter oriatur, uel iecissal habeat, et altera infortunarum occidat, natus à parentibus nutrietur. Hoc igitur iterum modo multorum natorum erit obseruatio, cum stellarum aliqua, duobus pluribus uel modis in figura societatem habentium in occidente fuerit, infans seminiuus orietur, aut uelut carnis frustum, aut imperfectæ creationis, & si altera infortunarum super eam eleuetur, non nutrietur natus, uel non habebit uitam secundum hoc quod per istud contingit.

De spatio uitæ, Cap. x.

Eorum quidem accidētium quæ post partum contingunt enarratio Primum eorum est uitæ fermocinatio, eo quod qui primitus ordinauerunt ex his omnibus quæ contingunt tractare, qui ad tot annos uitæ non peruenerit, in quibus ista perfici possunt, nobis risum habere conuenit. Hæc autem obseruatio nec leuis est nec plana, imò ex dominātium locorum potestatibus accipitur ac deprehenditur. Quod multis modis obseruatur. Modus autem qui secundum nostram existimationem peruenit, & qui naturalē uia imitatur, est ut enarrabimus. Hæc autem obseruatio ex loco alihileg & eorum quæ super alihileg potestatem habuerint, necnon & stellarum interficientium locis consideratur: Istarum uero rerum

uniuscuiusque notitia est, ut subiungitur. ¶ Primum namque nobis scire cōuenit, quod loca [** In Græco est, ἀφ' ἑκινός.*] alihileg illa sunt in quibus stellam cuius dominium fuerit alihileg esse oportet, hic autem super signum ascendentis, quod est à 5. gradibus qui super horizon tē ante ipsum ascenderant usque ad 5. qui ad ascendendum remanserint, & post hos gradus qui in horum 30. graduū dextera hexagona radiatione consistunt, qui sunt domus fortunij. At hi qui sunt in eorū aspectu tetragono, quod est medium cœli super terram, & gradus etiam qui sunt in eorum trigono radiatione, quod est locus qui νότον appellatur. Necnon & gradus qui sunt in eorum oppositione, quod est occidēs. Horum autem id quod ad præmittendum cōueniens est, eo quod fortioris autoritatis existit, id est se dicitur, quod est cœli medium super terrā, & post hoc ascendens, deinceps id quod cœli medium ascendit, & post ipsum occidens ad quod cœli medium præcedit, omne autem quod sub terra moratur, hac in re tã præclara, & tam excellenti, prætermittendum fore decreuimus, præter id quod ascendens super terram apparuit. Illorum uero quæ supra terram, sunt signa quæ cum ascendente non colliguntur, obseruanda non sunt, nec etiam signū ascendens ante ascendens quod laboris domus appellatur, ob hoc quod cum hoc esset quod ab angulo remouetur, eius fortitudinem ad terram prouenientem, spissus & obscurus uapor, qui ad ipsam ex humiditate terræ ascendit, disturbat & destruit. Ideoque id quod ex coloribus & qualitatibus stellarum, hac in domo existentium apparuerit naturam ex eodē uerbo dubitatur. Postea conuenit ut quatuor dominātia, quæ sunt Sol, Luna, ascendens, pars fortunæ, eorumque locorum [** In Græco est, οἱ τοῦ κυρίου τῆς τύχης.*] dispositores alihileg constituamus. ¶ Partem igitur fortunæ sciemus, si numerum quem inuenerimus à loco Solis usque ad Lunæ locum in die ac nocte acceperimus, & ab ascendēte inchoādo illius numeri quantitatem secundum signorum successionem computauerimus. Hoc itaque modo partis locum addiscemus. Quod idcirco facimus, ut Solis qualitas respectu ascendētis sit, uelut qualitas Lunæ respectu partis fortunæ. Erit enim fortunæ pars quasi ascendens Lunæ. Hanc autem eandem rationem imitari uidetur, qui dicit quod in nocturnis

o o 4 natiui.

natiuitatibus, ut à Luna in Solem enumeremus oportet. Deinde ab ascendēte iniitādo eiusdem numeri quantitatem in contrarium eius quod prædiximus, id est, secundum ordinatam signorum antecedentiā computemus. Quod cum fecerimus idem partis fortunæ locus q̄ nobis exierat, secundū modū apparebit, et eadē erit societatis figuræ qualitas.

*In domo
Helig* ¶ Conuenit etiā ut ex his in die Solem, si fue-
rit loco alihdeg primus eligamus, sin aut Lu-
nā, quā si nequierim eligere stellā, quæ ma-
iores autoritates habuerit in dispositione lo-

ci Solis, & loci præcedēis cōiunctionis, nec-
non & ascendēis eligemus, id est, stella q̄ ha-

collectis numeris superaddit et minuit, usque
ad horam qua ceciderit alhileg, præter quod non oc-
cidet, eo quod ad locum hyleg ipsa non eunt, sed
ipsa uadit ad eorum loca. At illa quæ semper ad-
dunt fortunæ, quæ uero minuunt infortunæ dicti
sunt. Mercurius iterum erit cum stellis quibus associ-
abitur in figura. Numerus autem augmenti uel di-
minutionis ex locis graduum uniuscuiusque eo-
rum deprehenditur. Ipse etiam secundum numerum
temporum horarum, quem unusquisque gradus
eorum habuerit, inuenietur. Nam cum tempus diur-
num fuerit, tempora diurnarum horarum attribue-
mus. Cumque nocturnum extiterit, tempora no-
cturnarum horarum, secundum quorum quantitatem
erit numerus annorum perfectorum. Quod intel-
legendum est esse dictum cum in ascendente fuerint,
post hoc secundum ipsius elongationem ab ascende-
te, numerus itaque ex ipso cum ad occideris pun-
ctum puenerimus, nihil remaneat. ¶ At secundum
alhileg est, quæ in specie quam secundum signorum suc-
cessionem inuestigamus, loca stellarum infortuna-
rum, id est, Saturni et Martis sunt pereuntia, cum
corporaliter ad hileg puenerint, uel cum radios
ex quolibet istorum locorum, piecerint, id est, ex
locis quartæ ac oppositæ radiationis, et fortas-
sis ex sextilibus quæ obediunt aut aspiciunt
& æquantur in fortitudine. Item etiam quar-
tus aspectus loci alhileg, qui est secundum si-
gnorum successionem occidet. Iterum & forsi-
tan idem operabitur sextilis, cum fortuna fue-
rit, & cum ex signo multarum ascensionum
extiterit. Similiter quoque faciet trinus, cum fue-
rit in fortuna, & in signo paucarum ascensio-
num manserit. Cumque Luna fuerit alhileg in-
terficiet Solis locus quandoque, eo quod cum
Sol ad locum alhileg istius speciei peruenit, in-
terficiendi & sanandi uim habebit. Ibi enim
ipse ad locum alhileg, nec nobis existimare
conuenit, quod hæc loca necessario semper
occidant. Nam nullatenus occident, nisi cum
infortunabuntur solummodo, quia prohibe-
tur hoc. Cum unius fortunarum terminus fu-
erit, uel cum altera fortunarum ex 4. uel trino, seu
ex oppositione ad ipsum gradum qui occidit, seu
ad gradum, qui post ipsum occidit succedit ra-
dios, piecerit. Itaque in projectione radiorum Io-
uis, plus quam 12. gradus, ipsum non transgre-
diantur, nec Veneris plus quam 8. Similiter
etiam ita eueniet, cum cõtingetur alhileg stelle, cui
corporali cõditioni adhærebit, nec eorum duo-
rum latitudo fuerit eadem. Cum autem stellæ saluæ
tes, uel adiuuantes aut interficientes, duæ uel
plures fuerint in unoquoque istorum duorum,
conuenit

cōuenit ut secū dū rerū ea iuuantiū multitudi-
nē ac eorundē fortitudinē id q̄ ipsorū duorū
fortius est obseruē, secū dū multitudinē igitur
cū altera duarū specierū pl̄ quam altera
fuerit argumētatione manifesta. Secū dū forti-
tudinē uero cū stellæ q̄ iuuāt uel interficiūt in
locis sibi met cōuenientibus fuerint, nec in hu-
iusmodi locis aliæ pmāserint, maxime autē cū
stellæ unī speciei fuerint oriētales, alterius q̄
speciei stellæ occidentales. Quappter eorū q̄
sunt sub radijs in occidēdo, iuuādo ac saluan-
do, nos nihil generaliter oportet obseruare,
nisi ut Luna sit alhileg, tunc etm̄ ipse idem lo-
cus solis erit interfecto, & tunc etiā si infor-
tuna q̄ cum ipso fuerit eū impedierit, & nulla
fortunarum eū adiuuauerit considerabimus.
¶ Numeros autē q̄ sunt secū dū lōgitudinē, q̄
inter locū alhileg, et locū abscissorē inuenim̄,
ut dissolute et qualitercūq̄ sumatur minime
cōuenit. Quēadmodū plurimi faciebāt, q̄ se-
cū dū quantitatē tēporū ascensionū grad. illius
lōgitudinis hoc semper esse dicebāt, nec etiā
ut hoc aliquo tēpore consideremus, nisi cum
ascendēs fuerit ipse locus alhileg, uel unus lo-
corū ascendentiū ad ascendens. Illos igitur qui
naturalī cōsideratione hanc speciem obserua-
uerint, omnibus modis unum obseruare con-
uenit, scilicet q̄ tēporū ex æq̄noctialis circuli
tēporibus erit locus stellæ, uel figuræ sequen-
tis loco stellæ, uel figuræ p̄cedentis in natiui-
tate, eō q̄d æq̄noctialis circuli tēpora, circulū
horizōtis & meridiē lineā æqualiter pambu-
lāt, qui duo sunt per q̄s cōsimiles lōgitudines
locales accipiūt, unū quodq̄ uero æq̄nocti-
alis circuli tēpus loco unius anni solaris cōsti-
tuitur. Cōuenit igitur ut cū ipse locus alhileg
p̄cesserit, & super orientālē circulū horizō-
tis fuerit, tēpora ascensionū graduū ab ipsa ho-
ra usq̄ ad horā q̄ interficit accipiāt, ob hoc
q̄d post hāc quantitatem tēporis æq̄noctialis
circuli, in loco alhileg, qui est oriētales circuli,
horizontis erit interfecto, cū q̄ fuerit alhileg
in lineā mediū diei, & ascensiones circuli dire-
cti, secū dū quas erit tēpus trāsitus illiū partis
circuli signorū in circulo mediū diei, accipian-
tur oportet. Cū autē in occidentali circuli hori-
zōtis fuerit numerū tēporū, in q̄bus unaquæ
que illarū lōgitudinū cadit, & occidit, accipie-
mus, q̄ est sicut numerus graduū ascensionū
partiū circuli signorū q̄ sunt istius opposita.
At si locū alhileg cū p̄cesserit, nō in aliquo
istorū triū, sed in locis inter ipsa cōstitutis fue-
rit, p̄fatu tēpus ascensionū, & tempus occa-

sis ac tēp̄ trāsitus p̄ coeli mediū, nō erūt illa,
in q̄bus loca sequētia ad loca p̄cedētia, sed
erūt in q̄bus ad differētia loca puenerint, eō
q̄ locū ad quē uadit sequens, loco in q̄ fuerat
p̄cedēs, nec similis, nec talis qualis ipse est di-
iudicatur, nisi cū eius positio, ipsius positioni
alsimilabitur, et eius pars respectu horizōtis
et coeli mediū, quēadmodū ipsius pars fuerit.
Nec contingit etiā ut respectu horū duorū u-
na sit eiū positio, cū fuerit, ppe loca, q̄ sunt
sup̄ semicirculū, ex circulis per locū cōmunē
circulo mediū diei, et circulo horizōtis trāsēu-
tib. Et hi sunt, quorū unusq̄sq̄ unā tēporalē
efficit horā æquales ad inuicē ferē. Cū autē hic
semicirculū, p̄fatu locū cōmunē circulo rotaue-
rit, erit eiū positio quādoq̄ sicut positio hemi-
spheriū, quādoq̄ uero sicut positio circuli me-
diū diei. Erunt q̄ tēpora in q̄bus circuli signorū
partes hęc duo loca p̄transibūt inæqualia.
Tēpora uero, in q̄bus partes circuli signorū,
hūc semicirculū trāsgrēdiētur, cū in certis lo-
cis alijs extiterit, q̄ differētiā sunt lōgitudinū,
erūt differētia. ¶ Generalē autē modū per quē
opabimur, ponemus hoc q̄ subiūgitur, uide-
licet cū p̄cedēs duorū p̄dictorū locorū, in
ascendēte, uel in circulo mediū diei, uel in occi-
dēte, siue in alio loco fuerit, solus ipse locus se-
quēs ibit ad p̄cedēte, secū dū tēpora q̄ per
ipsum eundē antecedentē locū p̄transibunt.
Nā cognito gradu mediū coeli, ac gradu p̄-
cedētis, necnō & sequētis, locū antecedentis
gradus prius inuestigando considerabimus,
q̄t tēporalibus horis à mediū diei circulo di-
stat, numerādo ascensiones q̄ sunt sub gradi-
bus, q̄ sunt inter hunc & coeli mediū graduū, q̄
super terrā, uel sub terra, in circulo directo cō-
stituitur. Post hoc eas p̄ numerū tēporū hora-
rum quē p̄cedēs grad. habuerit diuidemus.
Quod si sup̄ terrā fuerit p̄ diurnaliū horarū
tēpora, & sub terra fuerit p̄ horarū nocturna-
liū tēpora, & q̄ exierit, erūt horæ ipsius lōgi-
tudinīs, à mediū diei circulo, quappter q̄a cir-
culi signorū partes, quarū lōgitudō à circulo
mediū diei est, una eadē q̄ quantitas numeri tē-
poraliū horarū, sunt cadētes sup̄ unū eundē q̄
semicirculū, ex p̄fatis circulis, oportet ut scia-
mus, in lōgitudine quāti tēporis, ex tēporib.
æq̄noctialis circuli, lōgitudō gradus sequē-
tis à lineā mediū diei, reddet horas tempora-
les æquales in numero horis lōgitudinis gra-
dus p̄cedentis à circulo mediū diei. Cum q̄
hoc sciuerimus, cōsiderabimus quot tempo-
rum ex æq̄noctialis circuli temporibus fu-
erit lon-

erit lōgītudo grad. sequētis à grad. medij cœli, cū positio grad. sequētis prima positio fuerit. Hoc autē ex ascensionib. circuli directi deprehēdemus, post hoc igitur obseruabimus quāta erit eius lōgītudo, ab eo iterū qd suarū tēporaliū horarū numerus, q sunt inter eū & medij diei circulum erit, sicut sunt horæ grad. pcedētis, istarū horarū numerū in numerū tēporū horarū sequētis multiplicādo. At si horæ q nobis extiterint respectu medij cœli qd supra terrā est acceptæ fuerint, ea p q multiplicabimus erunt tēpora diurnaliū horarū. Si autē fuerit respectu medij cœli, q est sub terra p nocturnaliū horarū tēpora multiplicabim⁹ deinde q inter utrāq lōgītudinē ex supatione unius ad alterū exierit accipiem⁹, qā ipsū erit numerus annorū quasitorū, & ut hoc q dixim⁹ sit euidentius, Arietis principiū locus pcedēs ponatur, locus q sequēs sit Geminorū initium, clima etiā in q fuerim⁹, quēadmodū & illud cui⁹ dies lōgior est 14. horarū, tēpora igitur horarū principij Geminorū erunt ferē 17. ascendat q primitus Arietis initium, ita q Capricorni principiū sit in cœli medio, tunc etiam erit lōgītudo Geminorū à medio cœli q est sup terrā 148. tēporū ex ægnoctialis circuli temporib. & qā lōgītudo initij Arietis à medio cœli q est super circulū medij diei, est 6. horarū tēporaliū cū eas in 17. tēpora multiplicauerimus q sunt quātitas tēporū horarū initij Geminorū, eo q lōgītudo 1448. tēporū nō est nisi respectu medij cœli, qd est sup terrā erit tēpus hui⁹ lōgītudinis 102. tēporū Sequēs igitur locus post tēpora, q sunt tēpora supationis, q sunt 46. ad pcedētē locū mutabitur, tēpora igitur ascensionū Arietis & 8 tot sunt ferē, q & ista tēpora, hoc ita autē positū est, ut si locus Alhileg sit ipse locus ascendēs. Sit iterū cœli medium Arietis initium, ita qd si primā positionē initij Geminorū lōgītudo, à medio cœli qd est sup terram sit ægnoctialis circuli tēporib. 58. tēporum. Quappter in hoc secundo loco, nobis obseruare conuenit quādo erit ea in quib. γ & Taurus medij diei circulū abscedūt. Ideo q; mediā diem accipimus sic, quādo q; ibidē Alhileg esse ponim⁹. Itē sit occidēs Arietis principiū super eundē modū ita q initium Cancrī sit in cœli medio et lōgītudo principij Geminorū à medio cœli q super terrā est, sit secūdū signorū accessio nē 32 tēporū ex ægnoctialis circuli tēporib. Rursus qā lōgītudo principij Arietis à medio cœli circulo, uersus occidentem est 6. hora

rū tēporaliū, cum eas in 17. multiplicauerim⁹, habebimus 102. tēpora q sunt à medij diei circulo in initij lōgītudo cū occiderit, erat q; ita ipsius lōgītudo uersus hāc eādē partē, cum in suo primo loco fuerat 32. tēporū, pbatū est igitur ipsum ire ad occidentālē locū in supatione q est inter hāc duo tēpora, qd est tēpus occasus γ et 8, ac tēpus ascensionū duorū signorū eis oppositorū q sunt α et m. ¶ Itē non sit γ initium in angulorū aliq & ponamus eius lōgītudinē uersus partē pmissā à circulo medij diei trium horarū tēporaliū, ita q mediū cœli sit 18. grad. γ, sit q; in principij lōgītudo, cum in suo loco primo fuerit à medio cœli q est super terrā secūdū signorū antecedenā 13. tēporū ex ægnoctialis circuli tēporib. Cū autē 17. tēpora in tres horas multiplicauerimus, erit Geminorū initij lōgītudo à medio cœli circulo cū ad secūdū locū puenerit secūdū signorū successione 51. tēporis Erunt qdem hāc omnia tēpora 64. & iam pambula uerat locus alhileg, cū in ascendēte fuerat 46. In medio cœli 58. In occidēte uero 70. Differunt itaq; numeri temporum qui sunt inter occidentem cœli q; medium, cum eius locus fuerit ab unoquoq; numerorū qui tunc sunt cum ipsius locus aliter quā nunc diximus extiterit, est etiam 64. tēporū, & secūdū tres horas adiectionis est eius differētia, eo q supratio tēporū q nobis extiterat, cū p angulos oppabim⁹ q sunt de quarta in quartā circuli 12. tēporū fore nō dubitatur, cum q; triū horarū lōgītudo fuerat 6. tēporū erat supatio. Modū autē his omnibus rebus cōuenientē sic agēdo psequemur, licet in hac alia leuiori aptiori q; uia quā mox enarrabimus, cōuenienter uti possumus. Cū accedēs igitur gradus fuerit oriēs ascēssiones quæ ab ipso usq; ad sequētē extiterint in hoc obseruabimus Cū autē in cœli medio fuerint ascēssiones, circuli directi cōsiderabimus, cum q; fuerit in occidēte, aspiciemus illorū graduū occidētia. At cū inter hāc loca steterint, et erit exempli causa in supra posita lōgītudine Arietis tēpora superationis unius ad alterū eorū, scilicet q debetur unicuiq; duorū angulorū q formātur ex utraq; parte Arietis primit⁹ accipiemus. Quappter qā principij Arietis est inter angulū medij cœli & angulū occidētis, erat etiam positū ipsius initium post mediū cœli q est super terrā, accipiem⁹ tempora quæ signo Geminorū debentur si foret Aries in cœli medio quæ sunt 58. sumemus

in tempora quae debentur ei, si foret Aries in occidentē quae sunt 70. Cumque sic factum fuerit, eorum superationes accipiemus, & tunc quod hora rē temporalium longitudo praecedentis puncti ab utroque duorum angulorum ei intrinsecus posito rē inuenta fuerit, et quanta sit eius pars ex 6. horis temporalibus. quae quantae sunt observabimus, & secundum ipsius partis quantitatem ex superatione quae inter duos angulos inuenerimus accipiemus. Quod autem acceptum fuerit ab angulo cui relationem fecimus, minuendum vel addendum fore decreuimus, uerbi gratia. Quoniam augmentum quod fit per has 6. horas positas 12. temporum fuerat, et quia praecedentis loci longitudinem ab uno quoque duorum angulorum, trium horarum temporalium quae sunt medietas de 6. posuerimus, accipiemus dimidium 12. quod addimus supra 58. uel minuimus ex 70. inueniemus augmentum esse 60. quod si fuerit huius loci longitudo a quolibet duorum angulorum, duarum temporalium horarum quod est illarum 6. horarum pars tertia, tertia parte de 12. quae superatio accipiemus quod est 4. Si autem illarum horarum longitudinis a medio coeli longitudo fuerit, addimus illa 4. tempora super 58. Si uero fuerint longitudo ab occidere, illa eadem 4. de 70. minuimus. Idoneum est igitur ut ex hoc modo quantitates temporum praedictarum longitudinum sicut conuenit & oportet, addiscamus. Remansit autem nobis unaquaqueque specie rerum praemissarum ipsi Alhileg obuiatum notificare, quae illarum quae sunt breuiores temporis fuerint occidentia, & quae fuerint ex his quae uocantur Felimecaraz, et alia etiam quae ei obuiare dicuntur. Cuius rei cognitio erit ex scientia iniquae obuiationis impedimentis, et bonae iuuantis quae secundum mox praedictum modum euenire dicuntur, necnon ex initijs annorum sequentium super quos loci ille qui ipsi Alhileg obuiauerit, significationem habere non dubitatur. Nam cum iniqua & infortunata fuerint obuiationis loca, fuerintque loca stellarum in annorum subsequenti initijs impedientia loca dominantia, illud quod inde proueniet ueraciter esse mortem nobis scire non est incongruum. At si alterum istorum duorum tamen [* In graco est, *μλανθραπνδνς*.] bonum fuerit, id quod inde continget magnam Felicitaturam esse non dubitamus, quae sunt impedimenta gratia magni timoris. Quod si utraque bona fuerint, pigritia & debilitatem, uel impedimentum aut exultationem, seu peregrinationes inde contingere manifestum est, proprias autem species in unaquaqueque istarum rerum contingentes ex similitudine loci rei obuiantis rebus natiuitatis deprehendimus, &

cum quandoque dubitauerimus qui locorum earum interfectores esse debeant, nihil nobis prohibere poterit, quin existimemus et obseruaueres quae in unaquaque renati perueniunt ad Alhileg, & in hoc quod inde futurum est, id quod ei assimilatur, quod ex accidentibus iam contingit & apparuit prosequeremur, eorumque modum omnium considerabimus, eodem quod modus in perfectione eorum quae per ea contingunt, aequalis fortitudinis est in omnibus. Secundum hoc igitur nostram investigationem & eorum augmentum ac diminutionem constituemus.

De forma & figura corporis nati, ac de ipsius
complexione, Cap. XI.

Post electiones uitae perfectionem, formam & figuram corporis, ex rebus particularibus sicut ordinatim conuenit enarrare primitus incipiemus, eodem quod corporis qualitates naturaliter animae qualitates praecedunt. Ideo quia cum corpus spissius sit, quamplura in eo apparentia, quae ipsius coadunationi sunt propria cum ipso nascuntur. In anima uero non apparet, nisi ea quae per primam occasionem post natiuitatem & creationem in ipsa fuerit pedetentim. Illa quidem quae sunt extra corpus, multo post in futuro tempore post ista contingunt. Conuenit autem nobis in uniuersalitate rei horizontem orientalem, & stellas quae ipsum sequuntur ex erraticis, uel dominos dispositionis ex ipsis, eo quo modo praediximus obseruare. In rei uero particularitate esse Lunae uelut hic [* In Graco est, *ἡ γὰρ τὴ τὸ πᾶν τὸ πᾶν ἀμφοτέρων ἡμεῖς τὴ τὸ οὐρανὸν τὸ αὐτὸν διαμορφωτικὴν φύσιν ἡμεῖς τὸ καὶ ἐκ αὐτοῦ εἶδος συγκρίσεως* &c.] iterum nobis considerare conuenit, eo quod forma modusque corporum non nisi ex natura figurarum istorum duorum locorum & ex figuris planetarum, qui sunt eorum dispositores, ac ex comixtione eorum quae sunt in unaquaque ipsorum specie, necnon ex figura stellarum fixarum cum eis ascendenti deprehenditur, et illarum quidem quarum uires, aliarum uires praecedunt, sunt stellae dominatrices dispositionis, quas post adiuuat iterum qualitas ipsis eisdem locis propria, resque particularis quae leuiter & absolute ex eorum modis enunciaripotest, est id quod subiungitur. Primum ergo quod in stellis dicimus, est quod cum Saturnus orientalis extiterit, subaudi et fuerit dispositio soli, erit natura in figura mellini coloris, mediocrisque crassitudinis, pili eius erunt nigri, capilli que capitis crispi, pectoris que pili spissi, oculi mediocres, corpus temperatae magnitudinis, & super ipsius complexionem uincet

uincet frigiditas & humiditas Cumq; fuerit occidentalis, erit natus subniger, macilentus, parui corporis, planos & raros habens capillos, apte coadunationis, oculi eius nigri & in ipsius complexione uincet siccitas. Cum Iupiter autem dominus dispositionis locorum predictorum extiterit et orientalis fuerit, erit natus albi coloris et conuenientis, mediocrisq; capillaturæ. Oculi eius mediocres, apte statuta, quantitatisq; moderata. In eius complexione calor & humiditas præualebunt. Sed si occidentalis, erit albus, præter quod non adeo erit apte albedinis sicut supra diximus erunt etiam illius capilli plani, ex anteriori parte caluius, oculi mediocres, & ipse corporis mediocris, uincet in istius complexione humiditas. Cumq; Mars orientalis extiterit, albedinis & rubedinis erit ei forma, particeps bonæ quantitatis & idoneæ carneitatis, oculi illius uarij, capilli spissi & mediocres, in ipsius complexione præualebunt calor et siccitas. Si occidentalis autem extiterit, natus tamen rubei coloris erit, & moderata quantitatis corporis, paruos habens oculos, & raros ac planos capillos ac flauos, uincet in eius complexione siccitas. Veneris quidem opera Iouis assimilantur, præter quod ea quæ per ipsum contingunt pulchriora sunt, & magis recipiuntur, eiusq; pulchritudo mulierum pulchritudini magis assimilatur, erit etiam meliori figuræ & conuenientioris qualitatis animæ, corporisq; mollioris est. Item ex ipsius proprietatibus est oculos subruffos et idoneos facere. Cum Mercurius item orientalis extiterit, natus color mellis assimilatur, eritq; in quantitate corporis moderatus, apte coadunationis, paruorum oculorum, capillos habens mediocres, & in illius complexione calor præualebit. Sed si occidentalis fuerit, erit natus subnigredinis croceiq; coloris participans, macilentus, uocem habens exilem, & canos orbis, erit etiam ipsorum oculorum pupilla uelut oculi caprini declinans rubedini. In ipsius complexione siccitatem præualere non dubitatur. Vnamquæque uero istarum stellarum adiuuant Sol & Luna cum eis associantur in figura. Sol etenim adiuuat in figura & formositate ac in corporis pinguedine, Luna uero generaliter iuuat in temperie & macie uel humiditate. Maxime autem cum ab eo separatur, particulariter etiam erit eius auxilium secundum proprietates illius quod ei inest ex lumine, quemadmodum in huius libri principio narrauimus. ¶ Stellæ

igitur generaliter cum matutinales fuerint & apparuerint magna corpora faciunt, ei cum in statione prima fuerint uigorem ac fortitudinem eis tribuunt, cumq; præbunt ea contemperabunt, & cum in secunda statione se mouerint illa debiliora facient, cum autem occiderint eorum miseriam & impedimenta ac grauitates operabuntur. Ipsa iterum eadem loca in quibus fuerint nati formam & figuram eiusdemq; complexionem, ut prædiximus, adiuuabunt. Vniuersaliter etiam quarta quæ a puncto æquinoctiali uernali usque ad solstitialem æstiualem producit, natum boni coloris, statusq; conuenientis, apte carneitatis, oculorum bonorum fore demonstrabit, & in ipso calor & humiditas præualebunt. Quarta uero quæ a solstitiali æstuali usque ad æquinoctialem autumnalem punctum distenditur temperatam & mediocrem corporis quantitatem & competentem carneitatem grandes oculos, spissos capillos, atque crispas nato donabit, uincet in eo calor & siccitas. At quarta quæ a puncto æquinoctiali autumnali usque ad solstitialem hyemalem protrahitur, colorem melinum atq; macilem, gracilemq; uocem, spatulas amplas, capillos mediocres, aptos oculos natum habere designabit, & in eo frigiditas & siccitas præualebunt. Quarta autem quæ a solstitiali hyemali usque ad uernalem punctum æquinoctialem collocatur, nigrum colorem & temperatum corporis quantitatem, planos capillos & raros, aptamq; coadunationem nato dare non dubitauimus, uincet in eo frigiditas et humiditas. Particulariter autem loca quorum figura figuris humanis assimilantur ex figuris, scilicet inter circulum signorum & extra conformatis apte & temporate coadunationis corpora conformabunt. Illa uero quorum figuræ non sunt uersus temperiem corporis in hoc quod eorum figuris assimilantur imitare probatur, & eorum membra suis membris qualibus assimilari similitudine faciunt, ea namq; ad magnitudinem uel paruitatem, ad fortitudinem quoque seu debilitatem, ad conuenientem uel inconuenientem coadunationem faciunt fore procliuiora. Nam illa quæ ad magnitudinem ea producunt sunt, ut Leo, Virgo, Sagittarius, ad paruitatem, ut Piscis, Cancer et Capricornus. Item id quod ex Ariete, Tauro, Leonem uersus eorum initia, et in altiori parte fuerit ad pinguedinem membra faciet meliora procliuiora. Quod autem uersus inferiora, & eorum extrema locatur,

ea maciei magis applicat. In istorum uero contra-
rio id quod ex Sagittario, Geminis & Scor-
pione uersus sua principia ponitur, ad maciē
declinare facit, et illud quod istorum extrema si-
bi uendicat, facit ea ad pinguedinē procliuio-
ra. Itē Virgo, Libra et Sagittarius uersus tem-
perie, et bonā coadunationem corpori produ-
cūt. Scorpius autē Pisces & Taurus illa remo-
uēt à tēperie, aliarū itaq; figurarū qualitates et
aliter obseruare easq; ad inuicē conferre, &
pprietates in forma corporū, et eorū cōple-
xione, & earū omnium rerū commixtione co-
adunatas nobis inde conijcere conuenit.

De impedimentis & infirmitatibus accidentibus
corpori nati, Cap. XII.

QUoniam enarratio impedimētorum,
& infirmitatem accidētium corpo-
ri prēmīssa subsequitur eam, hāc in-
uestigando speciem prosequē-
mur, quæ est ut subiungitur. Cum in isto loco
hoc iterū generaliter scire cupimus duos an-
gulos hemisphærii, qui sunt ascendens et occi-
dens, proprie autē ipsum eundē occidentem, il-
lud etiā quod ante ipsum est, quod id esse ma-
nifestum est, cuius nullā cū ascendētis angulo
colligationē fore dicimus, duas quoq; stellas
infortunas & qualis sit earum qualitas, respec-
tu horū locorū nos obseruare conuenit, nā
cū utrūq; uel earū altera respectu graduū ad
loca prædicta ascendētium in ipso eodem lo-
co uel in eius quarto seu opposito aspectu fu-
erint, infirmitates et impedimenta in ipso nati
corpore contingētia euenire non dubitamus.
Maxime autē cum alterū uel utrūq; luminare
fuerit in angulis eo modo quo prædiximus,
ut in eodem secūdo uel duobus ad inuicē op-
positis sit utrūq; tūc etenim non solum con-
fortatur infortunarū alterum cū ad eos ascen-
derit post luminaria & in angulo fuerit in for-
tuna, ad aliquid ex prædictis infirmitatibus fa-
ciendum, ut infirmitates quas hemisphærii lo-
ca significant, & loca signorum naturæq; stel-
larum infortunatium & infortunarum, stellæ
quoq; quæ eis associantur in figura. Verū etiā
super hoc iterum confortatur cum ascenderit
ante luminaria, eò qd' uniuscuiusq; signi par-
tes circundantes partem recipientē lumen ex
hemisphærii partibus, dico partem impedimē-
ta suscipientem, eam corporis partem in qua
futurum continget significant, designant etiā
utrum id quod eueniet impedimētum sit uel
infirmitas aut utrūq;. Naturæ quoque stella-
rum impedimenta & casus specificant, eo

quod Saturnus, [* In græco est, κρύπτης, κρυπ-
τὴν τὴν ἀεφιδν.] habet ex dignioribus partibus
hominis auditum dextrum, splenem, uescicam
& phlegma. Iupiter uero tactū, pulmonē, co-
stas, carthilagines, ac sperma. Mars autem sin-
istrum auditū, ringnones, uenas & testiculos.
Sol uisum, cor, & cerebrum, neruos et omnia
dextræ partis membra. Venus odoratū, epar-
carnem. Mercurius locutionem, deliberatio-
nem, memoriā, linguam, sel atque nares. Lu-
na gustum & deglutitum, stomachū, uētreū,
mulierum pudenda, & omnia sinistræ partis
membra. Impedimenta uero generaliter con-
tingent in maiori parte, cum infortunatrices
stellæ quæ sunt, & earum occasio fuerint oriē-
tales. Infirmitates autem uenient cum eadem
stellæ fuerint occidentales, eo quod inter u-
trumque istorum duorum est separatio. Nam
impedimenta non nisi semel contingent, nec
multum durabunt. Infirmitates uero uel sem-
per durabunt, aut reciprocando contingent.
In rebus uero per quas accidētia particularia
deprehendūtur cum ipsæ propriæ experimen-
tatae sunt, & obseruata figuræ & qualitates in-
uentæ sunt, infirmitates et impedimenta signi-
ficantes, quod deprehensum est ex accidenti-
bus quæ sequuntur & accidunt in parte maio-
ri secundum consimiles positiones stellarū in
qualitatib. Erit enim in altero oculorū uisus
amissio, cum Luna sola fuerit in prædictis an-
gulis, fueritq; in ipsa hora coniunctio uel præ-
uentio, uel cū fuerit in alia figura cum Sole, &
[* In græco est, σχηματὸν λόγον ἔχοντων] habue-
rit alictisal cum aliqua stellarum alaceha quæ
nubibus assimulantur, & sunt in signorum cir-
culo uelut stella nubilosa, quæ est in Cæcro &
athoraia, quæ est in Tauro & cacumē sagittæ
Sagittarij, cauda quoque Scorpionis, & id
quod est circa aldhafra ex partibus Leonis,
necnō calbec Aquarij. Cūq; Luna fuerit in
aliquo angulorum occidentalis, fuerit Mars
solus, uel Mars et Saturnus orientales euntes
ad eam à lōge, uel si Sol fuerit in angulorum
aliquo, & ante eum hæ duæ stellæ ascēderint,
uel si duobus luminaribus associantur in figu-
ra, et utrūque luminare in uno eodēq; signo,
uel in oppositis et respectu solis matutinales
extiterint, Lunaq; respectu uespertinales in
utroque oculo futurum cōtingent. Per Mar-
tem igitur id quod ex amissione uisus prædi-
ximus eueniet aliquo actu, uel ferro aut com-
bustione. Etsi Mercurio fuerit associatus in fi-
gura continget hoc ex lactamine uel ludo,

P p siue

siue per hoc quod ei ab iniquis fiet. Saturnus autem faciet hoc [*In græco est, *ἂν ὑποχυσέωρ ἢ ὑψέωρ*]. Jex oculorum albugine uel frigiditate, aut iaculatione, et ex his similibus. Itē cum Venus in aliquo prædictorum angulorum & proprie in occidentali fuerit, et extiterit cū Saturno, uel ei in figura associata fuerit, sua q̄ loca cōmutauerit, fueritq; Mars eleuatus super eam uel in eius oppositione cōtinget, ex hoc hominibus non habere filios, mulieribus abortum, & partus intempestiui, quandoq; etiā puerorum detrūcationes inde contingent, & proprie in Cancro ac Virgine et in Capricorno, & cum Luna ab oriente habuerit alicūsal cum Marte. Quod si hoc iterum modo Mercurio & Saturno Venus associetur, eleueturq; super eam Mars, uel sit in eius oppositione per diametrum, natus erit absque testiculis aut hermophroditus uel clausus. & cum hoc ita fuerit, & Sol iterum in figura fuerit associatus, masculinaq; fuerint luminaria, & Venus & Luna occidentalis, infortunæ quoque in gradibus sequentibus, si natus fuerit masculus ementulabitur, uel in suis impedimenta testiculis accidēt. Maxime autē cum hoc in Leone, Ariete, siue in Scorpione aut Capricorno seu Aquario fuerit. Si foemina uero fuerit, erit sterilis, & forsitan istorum aliquis oculorū impedimenta non effugiet. Nati quidem quorū linguæ tenentur in loquendo, & qui balbutientes existunt, sunt hī quibus Saturnus & Mercurius in prædictis angulis cum Sole fuerint. Maxime quidem cū Mercurius occidentalis extiterit, & utrique Lunæ in figura associatus fuerit. Mars autem si cum his duobus stellis fuerit, ex quo Lunæ associetur, suarū linguarum tenacitatē in parte maiori denotabit. Item cum ad infortunatrices stellas et in angulis infortunatas inerint luminaria, uel cū in opposito luminariū infortunatrices fuerint, pprie autē cū Luna fuerit in altero duorum nodorū uel in casmon aut in signis infirmantibus, ut Aries, Taurus, Capricornus, cōtingent corpori gibbositatis impedimēta, uel alicuius membri destructiones, ut claudicatio, desiccatio, aut disiectio. Quod si fuerint cum luminariis infortunatrices, ab ipsa hora partus hæc eadem impedimenta cōtingent. Si autem in cœli medio fuerint & super luminaria eleuetur, fuerintq; loca earum in longitudine, cum eis aduenient hæc impedimenta per accidentia maxima plena timoris, ut præcipitatio uel casus in manu latronū,

sen per quadrupedia. Et si mars eleuatus extiterit, & dominetur ex combustione ignis uel ex plagis maximis, siue q̄a in latronū manus incidet, hæc contingent impedimēta. At si Saturnus eleuetur & dominetur, hæc eadem accidunt impedimēta ex præcipitatione, uel submersione, aut ex paralyfi. Impedimenta quidem quæ frequentius accidunt, cum Luna in duobus punctis æquinoctialibus & duobus solstitialibus existit sunt hæc. Cum fuerint itaque Luna in puncto æquinoctiali uernali, impedimentū inde cōtingens, erit proprie morphæa, & si fuerint in puncto solstitiali æstiuale erit impetigo, & in puncto æquinoctiali autumnali, erit albaras. Aut si fuerit in puncto solstitiali hyemali frequentius inde contingēs, erit lentigo & similia. Accidunt autem infirmitates, cum infortunæ prædicto modo associantur in figura Soli uel Lunæ, modo tamen contrario, id est, ut ei associantur & sint matutinales, & associantur Lunæ & sint uespertinales. Illud autem quod generaliter ex infirmitatibus continget, est id quod subiungitur. Complexionem uentris nati, faciet Saturnus frigidam & ualde phlegmaticam, aut ex humoribus ad membra discurrentibus macilentum, morbidum, & ictericum, plagā etiam in intestinis, tussim, sputum, cauleg atq; leprā, & cū his omnib; accidet mulieribus dolor uulue. Mars autem sputum sanguinis & melancholiam quæ ex nigris colorib; prouenit, apostemata in pulmone atq; scabiē, & cum hæc accidunt ei semper impedimenta ex incisionib; & adustionibus in eo factis propter infirmitates quas in occultis locis patientur, ut sunt fistulae atq; fistulæ, & id quod in corpore nascitur & amplificatur, aut quemadmodum sunt ulcera calida ignea, necnon et ulcera quæ corrodendo crescunt mulieribus, etiam cum his accidunt puerorum abortus, et eorum detrūcationes, prædictæ quoque naturæ stellarum quæ ad inuicem associantur in figura, proprias infirmitates in membris corporis quādoq; faciūt, quas in augmento malitiæ Mercurius adiuuat. Saturnum etenim iuuat in infrigidando, & proprie in decursu humorum ad membra, & in eorum nocumētis. Maxime autē in his quæ ad palatum & pectus atq; stomachū discurrūt. Martē uero iuuat in desiccando, et in his quæ ex desiccatione proueniūt: ut sunt crustæ ulcerum, et escare, dubailæ, et erisypila, et impetigines iniquæ, melacholia, phrenesis, epilepsia, et his similia. Hæc iterū habent quādoque

doque proprietates secundum signorū differentias, in quibus fuerit earū societas in prædicta figura, quæ sup̄ duos angulos fuerit, nā Cancer, Capricornus, Pisces, & omnia signa quorum figuræ syluestribus animalibus atq; piscibus assimilantur, infirmitates proprie generāt quæ corrodendo augmentātur. Impetigines quoque, excoriationes, scrofulas, fistulas, lepras, & his similia. Sagittarius aut̄ et Gemini [* In græco est, τὰ διὰ πτωματισμῶν ἢ πτελῶν.] faciūt casum et epilepsiam, & his similia. Cumq; in postremis partibus signorū stellæ fuerint accides, infirmitas proprie in corporis extremis apparebit, quod euenit, ppter impedimenta ei contingentia, et propter humorum decursus, per quos lepra prouenit, et secundum maiorem partem podagra & chiragra inde cōtingit. cum hæc ita fuerint si fortunæ non associantur in figuræ stellis infortunantibus, quæ sunt horum occasio, nec lunariibus etiam in angulis existentibus, erunt infirmitates, & impedimēta inde prouenientia ualde grauiā & incurabilia. Idem iterum eueniet cum eis associantur in figura, et super eas eleuata fuerint infortunæ uel magis fortes. Cum autem in suis dignioribus figuris, et fortiores infortunij, quæ sunt operum occasiones fortunæ fuerint, tunc non erūt impedimenta turpia, nec ad uerecundiam erunt etiam infirmitates leues, quæ cito quiescunt. Hoc autē eueniet cum fortunæ fuerint orientales. Iupiter etenim occultat impedimenta, et quiescere facit infirmitates aliorum auxilijs, ei causa pecuniæ uel probitatis attribut. Cumq; fuerit cū Mercurio, delebit infirmitates cū medicaminibus, uel per iustorum medicorum medelas. Venus autem decorabit impedimenta parte quadam decorationis causa, diuinis occasionibus uel pophetijs, infirmitates quoque quoquo modo lenit, & eas medicaminib. diuina occasione prouenientibus cessare facit. At si Saturnus cum ea fuerit, erit hoc notum et manifestum uel horum æquipollens. Et si Mercurius cum ea fuerit, fiet hoc cum proficuo et lucro patientis, quod propter hoc patietur illi continget.

De qualitatibus animæ natī. Cap. XIII.

Modus quidem quo corporis accidentia prognosticantur est hic quæ prædiximus. Ex animarum uero qualitatib. id quod proprie intellectui & rationi pertinet per Mercurij qualitates semper agnoscitur. Illud autem

quod est irrationabilitatis exaltatio duum luminarium grossis corporibus propinquiori quod Luna dicitur, necnon ex stellis in figura ei associantibus & cum ea alicuius & aliorum chiref habentibus deprehēditur. Quapropter quoniā motus animæ eiusque qualitates multorum sunt modorum, ut eorum inuestigatio uuo eodemq; calle plano & qualitercunque procedat, nullatenus conuenit, sed ut multis obseruationibus diuersisq; cōsiderationibus attendatur, eo quod signorum differentia in in quibus Luna Mercuriusque et eorum domini fuerint, proprietatum animæ qualitates multum iuuāt. Societates iterum figurarū stellarum in prædictis respectu Solis & angulorum partem habentium, qualitates quoq; naturis uniuscuiusq; stellarum. [In græco est, πρὸς τὰς ψυχὰς κινῶν ἰδιότροπον.] proprie animæ motibus auxiliantur. ¶ Ex signis igitur mobilia, generaliter faciunt animā res uernionis & in uniuersalitatē atque ciuitates diligere eam. Item laudem affectare compellunt, ac diuinis cogitare & esse acuti ingenij, laudabilis motus, inuestigatricem, liberalem alijs, bonæ opinionis & in stellarum iudicijs peritam. ¶ Commune faciunt eam multiformem leuis mutationis, difficilem ad cognoscendum, agilem, amantem, instabilem, dolosam, multiuolam, amatricem musicæ, habilem, perspicacis intellectus, pœnitibilem. ¶ Signa uero fixa faciunt eam rectam, infallacem, immobilem, boni ingenij quietā, intelligentem, patientē, laborem, toleratricem, rigidam, refrenantem uoluptates, inuidiam uoluntatis, efficacē, imitatricem, honoris amatricem, contentiosam, transgressoriam, inconuertibilem ex stellarū qualitatibus earumque figuris, id quod oriē tale fuerit & ascendens. Proprie autem id quod in sua almiua sibi propria fuerit faciet animam liberam, idoneam, & in sui ipsius cōsilio confidentem, rigidam, acuti ingenij, largam & apertam. Stellarum autem matutinalium stationes, & cum in medio cœli fuerint, faciunt animas cogitatrices, fixas, memores, quietas, intelligentes, magnanimas, immobiles, inconuertibiles, infallaces, cognoscentes, operarias, inuestigatrices, in ueris scientijs peritas. Ascensiones quoque stellarum in noctis exordio & earum occasus, faciūt animas leues, agiles, debiles, laborum intoleras, leuiter passibiles, infortunatas, pusillanimes, efficacitres, pusillanimitē magnas, tentātes, fessas, tarde mobiles, solitarias. Stationes qui

*Occasus
9 2 8*

dem stellarum uespertinalium, et cum fuerint in coeli medio qui sub terra est. Occasus etiā Veneris ac Mercurij uespertinalis, cum tempus diurnum fuerit, & earundem matutinalium occasus cum tempus nocturnum extiterit, reddet animam mundam, puram & sensatam, in cōuenientis memoriæ, illaboratricem, nullius laboris amatricem, rerum secretarum inuestigatricem, & occultorū inquisitricem, uelut nigromantiæ, absconditorum, rerum altissimarum ac scientiæ instrumentorum & machinarum, operum mirabilium, & iudiciorū stellarum, eam etiam faciet prophetatricem, & secundum artes augmentatricem, somniorum interpretem & his similia. ¶ Item stellæ quæ rerum animarum dispositioni dominantur, cum in suis locis, suisq; haiz sibi proprijs atque similibus fuerint, sicut in præmissis explanauimus animarum proprietates apertas faciunt, quarum effectus nihil impedire poterit, & quarum unaquaque parte sola manebit & prosperabitur. Maxime autem cum una eadem stellæ duorum locorum dominatrices fuerint, id est, ut loco Mercurij qualiter cunque associantur in figura et à Luna separantur, uel habuerint cum ea alicuius. Quod si non ita fuerit, ut dictum est, uel si in locis sibi non proprijs extiterint earum propriæ naturæ, qualitates animæ non apertas, sed occultas facient et imperfectas quæ non prosperabuntur. Naturæ uero stellarum illis dominantium, uel super eas eleuatarum animarum humanarum, opera rigida, suisque subiectis nocua faciunt, uelut iniusti homines et iniqui, quibus propter infortunarū similitudinē hæc contingunt, quæ cū dominantur ipsorū motus ad alios impediendum leues faciunt, quod nihil prohibebit, nullaque erit in eo difficultas. Cum autem istis dominabuntur stellæ quæ fuerint ex haiz earū haiz contrarijs, eos infirmi nominis esse faciunt, nec prosperabuntur, & ex eis supplicia sumuntur. Nec non etiam quemadmodum iusti homines & æqui, quibus per similitudinem fortunarum hoc accidet, super quas cum nihil eleuetur in alijs benefacere gaudebunt, & illud commedabunt, nec aliquid eis inde damnum continget, imò eorundem bonitas sui proficui erit occasio. Cum autem earum contrariæ stellæ super eas eleuentur, cōtinget prædictorum contrarium, & propter earum mollitiem atque quietem dilectionē, etiam in hominibus & pietatem, paruipenduntur ab homi-

nibus & inculpabuntur, & in eis uolentiam inferent. Hæc igitur est uia generalis qua sensatæ & rationales animæ qualitates prognosticantur, proprietates autem particularium quæ ex stellarum naturis secundum earum dominium contingunt, elocutione generali edocebimus, usque quo ad commixtionem quæ generali calle deprehenditur perueniamus. ¶ Cum solus igitur Saturnus dispositio-
nirerum animarū dominetur, fueritq; dominus Lunæ & Mercurij, si respectu mundi & angulorum conueniens fuerit, natus [** φιλοσωμάτων, ισχυρογνώμονας, βαθύφρονας, ανειργούς, μονογνώμονας, επιμέχθους, επιτακτικούς, κοσικούς, περιεσιασικούς, φιλοχεματτας, βλαβούς, θησαυρικούς, φθονερούς.*] iustos homines amabit, & erit rigidi profundi que consilij, in sui etiam ipsius consilio permanebit, laboriosus erit & disputator, quandoque autem à ueritate modicum declinabit, eritque locuples & appetitor regni uersipellis, thesaurizator, subterraneus inuidus. ¶ Si autem in huius quod diximus contrario extiterit, ut inconuenienter uidelicet existat natus fuerit, immundus, uilis, pusillanimus, insciens, in suo tantum consilio permanens, inuidus, inaudax, ab hominibus separabitur, in uerbis dolosus, amator occultationis & lugubrij, inuerecundus, infortunatus, laboris amator, neminem diligens, deceptor amicorum nunquam gaudebit, bonorum maleuolus. ¶ Quod si Ioui
assimiletur secundum quod prædiximus, eiusque qualitas commendabilis fuerit, natus erit iustus, senes honorabit, eritque sani consilij, adiutor regni, cognitor, magnanimus, bonæ notitiæ, delictor amicorum, quietus, intelligens, patiens, philosophus. ¶ Sed si huius stellæ qualitas prædictis contraria fuerit, natus erit ignarus benefacere, insensatus, circa diabolica conuersabitur, in oratorijs commorabitur, futura prædicet, abhorrebit habere filios, non habebit amicos, morabitur in cryptis & speluncis, cum hominibus non conuersabitur, nec in eo quis confidet, erit insipiens, malus, debilis, honorem non amabit, poenitens, malæ receptionis, electionis malæ, laboris patiens. ¶ Quod si Marti assimiletur & ipse bonæ qualitatis & laudabilis existat, erit natus non cognoscens, ualde laboriosus, miser & imbecillis, nocens magna cum timore tentabit, eris grauis baratator, non pius, omnia paruipendet, immoderatus, bellicosus, animam suam ponet in timore, amabit

amabit cū turbationes, proditor erit, aliorum perturbator, inuidiæ pelsimæ, pro euentu alio quo eius anima mutabitur, homines laborare faciet, uipræerit alijs, transgressor, odio reges habebit & principes, amabit hypocrisim, & uictoriam, inuidus, malæ profunditatis, erit grauis ad tolerandum, rusticitate plenus, intolerabilis, ostentator, sui iniquus, hominibus nocebit, & eos uilificabit ac odio habebit, nec mutabitur, nec alterabitur, intromittet se de pluribus, & ab eis leuiter recedet, erit artifex & studens generaliter etiam prosperabitur. Sed si hæc stella fuerit in prædicti contrarium, natum faciet esse deprædatorem, ac uiarum ascisorem, miserum, malæ qualitatis & mali lucti, deum non timebit, nec aliquem amabit, blasphemator, perturbator, latro, deceptor, proditor, interfector, incestus malus ipsius, homicida, nigromanticus, depredator oratorij, fornicator, sepulchrorum uiolator, & generaliter nequam erat in omnibus. ¶ Quod si Veneri Saturnus assimiletur, & ipsa bonæ qualitatis existat, natus mulieres abhorrebit, senes & roncinos amabit, erit que malæ receptionis, honorem non appetit, abhorrebit formosa, erit inuidus, malæ societatis, ab hominibus segregabitur, & in sui ipsius consilio confidet, deum uerebitur, erit que celati consilij, malæ leges, amabit occulta, diuinator, de diuinis cogitabit, pacificus, uerecundus, amator scientiæ, fidelis, abstinentens, deliberator, ab immundis se abstinentens, tediosus, & in mulieribus zelotipus, hæc autem stella cum fuerit in prædicti contrarium, natus erit fornicator & immundus, turpia committet in suis, turpis adulter, mulieribus se decipi permittet, maxime autem a suis consanguineabus, erit ualde miser, imbecillis omnibus modis, circa uenereos actus absque intermissione sollicitabitur, abhorrebit formosa, maledicus, superbus, celabit que animum, uilis, sceleratus, in coitu turpiter, & extra naturam Veneri subiicietur. Hic autem cum annosis & uilibus hominibus, & contra legem, cum bestijs etiam facere desiderabit, deum non uerebitur, uilipendet se creta, & orationis domo lassana, castasa, & omnia uilipendet, erit nigromanticus, & de omnibus se intromittet. ¶ Quod si Mercurio Saturnus associetur, & ipse bonæ qualitatis existat, erit natus rerum atque legum inquisitor, & inuestigator, amabit medicinæ sci-

entiam, occultus, occultorum deliberator, mirafaciet, sophista erit, leuis dispositor, boni ingenij, amaræ animæ, inuestigator acutus, amator intelligentiæ, & operum, ei etiam bene continget. At si hæc stella fuerit in prædicti contrarium, erit natus inuidus animæ, que turbidæ, laboriosus, odiosus, habebit consanguineos, erit laboris amator, tristis, in nocte turbabitur, portentor, deceptor in suis negocijs, non associabitur hominibus, latro, sciens, nigromanticus, incantator, uersutus, non prosperabitur. ¶ Iupiter autem cum solus extiterit dominus dispositionis animæ, si laudabilis qualitatis fuerit, erit natus magnanimus, largus, iustus, uerecundus, hilaris, homines amabit atque formosa, liberalis, æquus, magnæ cogitationis, mansuetus, egregius, in suis operibus pius, benefaciet hominibus, amabilis ductor. Quod si fuerit in prædicti contrarium, erit qualitas animæ nati similis prædictis, præter quod in his erit debiliior, & magis occultus, & absque bono intellectu, loco namque magnanimi erit prodigus, loca iusti seruiet diabolo, uel erit malæ opinionis, & uerecundiæ loco erit caudardus, & loco mansueti erit superbus, erit etiam loco diligendi homines bonæ qualitatis animæ, & loco amandi formosa, diliget delectationes, at loco magnæ cogitationis erit contumax, & pro libertate inscius & his similia.

¶ Quod si Marti Iupiter assimiletur, & qualitatis ipse laudabilis existat, erit natus uersutus, placitator, bellicosus, dispositor, nunc agens fortissimus, & nulli humiliabitur, erit etiam homo exercituum & operum, cupiens uindicari, & penitus superare, semetipsum dominum faciet, erit que rerum inuentor, rei ueritatem non ignorabit, prouidus erit & magnanimus, prosperabitur, quæret etiam honorari, iracundus, rerum cognitor, multis que multa mandabit. At si hæc eadem stella in huius prædicti contrarium extiterit, erit natus blasphemator, et uerborum perturbator, impudens, nullius rei celator, uilipensor aliorum, hypocrita, mendicus, superbus, inobediens, deprædator, leuiter alterabitur, leuis, poenitens, instabilis, uilis, infidelis, nullius notitiæ ac consilij, insensatus, raptor, suorum amissor, et generaliter diuersarum erit qualitatuum modorum que mutabilium. ¶ Quod si Veneri fuerit similis et laudabilis qualitatis existat, natus erit simplex, amans nitiditatem et magisteria

atque rerum investigationes, cantos etiam & iocos atque commestiones appetens, eritque bonæ qualitatis animæ, pius, sani cordis, deum amabit & illi seruiet, cupiet etiam amore dei laboriosus esse, erit sensatus, & amans, humilis, animæ splendide, gratificus, munificus, librorum lectiones nullatenus abhorrebit, erit rerum cognitor, & circa legitimos Veneris actus temperatus, suos etiam consanguineos amabit, honoris nominisque formam concupiscet. Generaliter quidem erit iustus & probus. Sed si hæc stella fuerit in prædicti contrarium, natus erit illaboriosus, delicatæ uitæ, muliebris animæ, saltator, eius ira mulierum iræ assimilabitur, erit prodigus, in rebus mulierum insensatus, proculus, libidinosus, delinquens, capillorum ornatus amabit, semetipsum extollet, nescius suorum amissorum gaudebit, in hominem erubescētia leuiter impediatur, sui compos erit, foemineique sensus, in rerum ecclesiasticarum dilectione præualebit, in rebus præcedet, erit occultator, & fidelis, omnium malorum ignarus, cunctis obnoxius. In suis operibus commendabilis & liberalis in omnibus quæ fecerit. ¶ Quod si Mercurio Iupiter assimiletur, & fuerit qualitatis idoneæ, erit natus in librorum lectionibus assiduus, amabit syllogismos, & erit geometra peritus in quadriuiro, uersificator ac sermocinator, acuti ingenij, humilis, boni consilij, laudabilis in moribus, beneficus, dispositor, bonæ qualitatis animæ, dapilis congregatio nis, bonæ opinionis amator, bene & subito incepta perficiet, erit homo regiminis, bonæ credulitatis, medicus regis, deum diliget, bonæ animæ amabilis, consanguineos amabit, indolis erit bonæ, amator scientiæ, homo diuitiarum. Quod si hæc stella prædicti contrarium obtinuerit, erit natus stultus, stultiloquus, frequenter fallitur, miser, continget ei alantusimus, diuinis adhærebit, impetuosis erit, amator animæ, cum sit stultus, sapientem se putabit, superbus, perturbator, in alterius seruitute semetipsum collocabit, motus erit inordinatus, uerbosus, bonæ memoriæ, homo doctrinæ & appetitus rigidi. ¶ Quod si Mars animæ dispositioni solus dominetur, & laudabilis qualitatis existat, natus erit fortissimus, & potēs, iracundus, armorum appetitor, animosus, ponet animam suam in mortis periculo, nulli se humiliabit, destructor, in suis confidet uiribus, primus in bello, uilipendet omnia, uio

lentiam hominibus ingerit, & erit homo regiminis. At si hæc eadem stella fuerit in istorum quæ prædiximus contrarium, natus erit tædio sus, blasphemator, sanguinis effusor, contrarie tatum amator, consumptor, garrulus, stultus, superbus, depredator, in ipsius maleficijs inordinatus, deinceps consanguineos abhorrebit & deum ignorabit. ¶ Si uero similis Veneri fuerit, & idoneæ qualitatis extiterit, natus erit alacer, & bene morigeratus, suos amabit socios, mollis uitæ, iocosus, bonus homo, aptæ complexionis & formæ, amabit saltationes, proculus, homo diuitiarum et quietis, uir leuis in coitu, ei tamen inde continget bene, sibi quæ præcauebit, sapiens, uerecundus, & cognitor, item libenter habebit rem cum uiris & mulieribus, erit etiam deuastator, leuis iracundus & zelotypus. Quod si hæc eadem stella in prædicti contrarium conuersabitur, natus ac superfluous erit in coitu, diuersarumque qualitatium omnes uilipendet, delinquens erit, blasphemator, mendax, proditor, suos & alios decipiens, appetitus festini, fastidiosus, coniugarum & uirginum corruptor, uersutus, acutus, inordinatus, deceptor, peierabit, ideoque in ruborem & uerecundiam subito cadet, insensatus, semetipsum fortassis adornare cupiet, impetuosis, turpia committet, & horridus erit. ¶ Quod si Mercurio Mars assimiletur & commendabilis qualitatis existat, erit natus conductor, exercituum rector, festini motus, potens, amans, sapiens, laboriosus, cogitator, uersutus, proditor, instabilis, astutus, malorum operum, leuis intellectus, deceptor, hypocrita, uersipellis, contumax, grandis inquisitor, rixarum amator, ei que tamen inde bene continget, suos similes diliger, & eos bene recipiet, generaliter quoque nocebit inimicis, & suos iuuabit amicos. Si uero fuerit in prædicti contrarium, natus erit destructor, inobediens, fatuus & deceptor, poenitens, inordinati motus, mendax, latro, deum ignorabit, falso iurabit, uersutus, homo contrarietatis, sapiens, hypocrita, manifeste nequam, blasphemator, uiarum abscessor, parietum transfossor, interfector, præcantator, proditor, nigromanticus, ac homicida. ¶ Cūque Venus sola fuerit domina dispositionis animæ, qualitatisque laudabilis extiterit, erit natus iustus & quietus, multarum deliciarum, sensatus, homo deliberationis, amans saltationes, ualde zelotypus, impietates abhorrebit, ama-

bit, amabit magisteria, & deum multum uerebitur, etiam erit pulchræ formæ, bonæ qualitatis & bonorum somniorum amabilis, pius, beneficus, prosperabitur, & generaliter subseruiet Veneri. Et si eadem stella in eorum quæ prædiximus contrarium fuerit, natus erit piger, procius, effœminatus, eius etiam qualitates mulierum qualitatibus assimulantur, erit nullius animositatis, nulliusque notitiæ nominis infirmi, & qui leuiter ad lapidem pedes suos offendet. ¶ At si Mercurius assimiletur, & idoneæ qualitatis fuerit, natus amabit magisteria, & scientias, doctus erit, & acuti ingenij, uersificator, musicam amabit, & omne commendabile, erit etiam apte qualitatis animæ, homo deliciarum & quietus, alacer suos amicos diligit, eritque bonæ legis intelligens, æquorum amator, erit boni etiam ingenij & bonæ æstimationis, rectaque calle procedet, libenter addiscet, à semetipso meliorabitur in discendo, bonorum ac proborum mores hominum imitabitur, iustisque uiris assimilabitur, aptus in loquendo, in uerbis alacer, erit etiam amabilis, temperatæ qualitatis animæ, æquus defensor, cognitor, magnanimus, postponet mulieres, cum pueris aget, eritque zelotypus.

¶ Quod si in istius contrarium fuerit, natus erit uersutus, multæ astutiæ, maledicus, faciei duplicis, bilinguis, mali consilij, deceptor, mendax, perturbator, falsus, immunda facies, profundæ malus, in consiliando proditor, nec amabit nec amabitur, decipiet mulieres, & destituet pueros, erit homo malorum operum, culpans & uituperans alios, omnia querens facere, sed quandoque ad bonum nonnunquam ad malum plurima tempora perpetrabit, & in multis ac diuersis rebus culpabitur. ¶ Mercurius autem cum solus fuerit dispositio nis dominus animæ & qualitatis idoneæ, erit natus boni intellectus, acuti ingenij, rerum antiquarum relator, eritque multarum probitatum & experimentorum, dialecticus, rerum naturæ prælocutore scientiarum inuestigator, beneficus, deliberator bonæ æstimationis, doctus in quadriuo, creditorum occultator, & ualde prosperabitur. Si autem in prædicti contrarium extiterit, erit natus deceptor & uilis, alios errare faciet, secundum suum consilium procedet, leuis, festini motus, leuiter conuertetur, sanus, ignorans, magnæ fallaciæ, mendax, inordinatæ qualitatis, instabilis, infidelis, inobediens domino, faciet iniusticiam,

generaliter autem multæ erit fallaciæ. Et cum hæc ita sint, nobis tantum scire cōuenit quod Lunæ qualitas hæc quæ prædiximus, utcunque iuuabit. Nam cum fuerit in locis aneacæ, finis septentrionalis & meridiei, uariationes qualitatum animæ iuuabit, & eas subito faciet alterare. Si autem in aliquo duorum modorum extiterit acuitates qualitatum animæ iuuabit, & ut ipse festinanter operetur efficiet. Item cum Luna fuerit ascendens auctalumine significationes augmenrabit, & erunt aptiores, nec non magis necessariae. At si minuta lumine uel sub radijs Solis extiterit, eas faciet magis esse absconsas, & non ut ita fortiter contingant, operabitur. Iuuat etiam utcunque in his quæ prædicta sunt. Sol iterum cum stellis, quæ dispositioni animæ dominantur similis existat. Nam cum eis assimilatur si eius qualitas commēdatur, erunt animæ qualitates magis directæ & ipse remptior ab obliquo, necnon potentior & largior atque fidelior legisque melioris. Cum autem Sol in prædicti contrarium fuerit, nec stellæ assimiletur, erunt animæ qualitates deteriores, ipseque miserior ac infimus, maiorisque laboris, in sui ipsius consilio magis permanebit, stultus erit & grauioris uoluntatis, generaliter etiam ad meliorandum difficilis.

De impedimentis animæ, Cap. XIIII.

¶ Quoniam impedimentorum animæ, propriorum elocutiones narrationem proprietatum eiusdem utcunque sequuntur, in ipsorum noticiam Mercuriales ac Lunares qualitates ad inuicem, & eorum ad angulos atque infortunatrices stellas nobis generaliter & scire, & obseruare conuenit. Nam cum Luna & Mercurius ad inuicem non colligantur, uel cum qualibet stellarum quarum qualitates impediunt in orientali horizonte, super eos eleuetur, aut eos circūdet, uel in eorum oppositione maneant, multorum impedimenta modorum animæ qualitatibus aduenire significabunt. Hoc quidem ex prædictis proprijs qualitatibus stellarum quæ locis assilantur cognoscere & explanare satis apte poterimus. Nos autem in his quæ in demonstrando proprietates animæ præmisimus, plurima impedimenta ex impedimentis debilioribus animæ utcunque iterum explanauimus & fortassis earum augmentationes ac fortitudines ex superabundantia operum stellarum infortunantium deprehendemus. Propterea quod si

quis animæ qualitates coerceri nequeunt, impedimenta nuncupauerit, siue intenduntur, siue remittantur circa qualitatem temperatam, eas bene & proprie nominabit.

[*In Græco est, τὰ ἢ ἐξ αἰρόντα ἔχοντα, τὴν αἰμετρίαν ἢ ὡς περὶ νοσήματα ὡδὴ παρ' ὅλην τὴν φύσιν ἢ παρ' ὅλον τὸ διανοητικὸν τῆς ψυχῆς μέρος ἢ περὶ τὸ παθητικόν.] Illud autem quod minus superabundat & uelut infirmitas est, & quod omnino naturam excedit ac in parte intellectus animæ sit, & in parte recipiente impressionem sicut dicam deprehendetur. Epileptici itaque sunt frequentius hi, in quorum natiuitatibus Luna & Mercurius, nec ad inuicem uelut prædiximus, nec cum orientali horizonte colligantur. Et cum hoc etiam in earum diurnis natiuitatibus Saturnus, in nocturnis uero Mars fuerit in angulis, ita quod tamen ipse huic qualitati dominetur. Infani uero sunt hi in quibus hoc erit in eorum contrarium quæ prædiximus, id est, qualitatis dominus sit in nocte Saturnus, in die uero Mars. Maxime autem cum in Cancro uel in Virgine seu Piscibus fuerit. **Demoniaci** quidem, & qui nuncupantur auroctafel, id est, in quorum capitibus superabundat humiditas, sunt hi in quorum natiuitatibus infortunarum qualitas quemadmodum diximus extiterit, & ipse dominata fuerint Luna, ipsa quæ Luna fuerit ascendens sub Solis radijs, eiusque dominus in coniunctione Saturnus extiterit, in præuentione uero Mars, maxime autem in Sagittario & Piscibus, quod si utraq; tantum infortunæ hac in qualitate uicerint, erunt animæ infirmitates incurabiles, non erunt tamen feroces & ignorabuntur. Si autem utraq; fortunæ, id est, Iupiter & Venus ei similes extiterit, & utraq; infortunæ in occidentis angulo, fortunæ uero in orientis angulo manserint, licet ferocissimas, curabiles tamen generabunt ægritudines. At si Iupiter fuerit ille qui ei assimilabitur, infirmitates medicaminibus curabuntur, siue per dietam, siue per antidota. Quod si Venus ei similis fuerit, prophetijs uel diuino auxilio repellentur ægritudines. Quod si in orientali angulo infortunæ & in occidentali fortunæ fuerint, erunt ægritudines incurabiles ac feroces, minus quæ manifestæ, infirmitates epilepsie semper cum clamore & timore mortis durabunt. Infani uero sensu quæ carentes nullatenus retineri poterunt, & suos consanguineos impediunt atque turpia dicunt, & his si-

milias, demoniaci eorum etiam infirmitates et humiditatis superabundantiam, quæ capitibus nocet entusimenesus, & detecta nimis ac saltus impetuosus in homines faciens eos percutiet, & his similia. Quædam uero locorum in quibus illa qualitas fuerit, proprio iuuamine quandoque iuuabunt. Loca nam Solis & Martis proprie iuuant ut sit infania. Loca uero Iouis & Mercurij epilepsie iuuant infirmitates. Veneris autem locus per prophetias, et ut occulta dicantur adiuuant. Saturni autem Lunæ quæ loca demoniacos & humorum iuuant impedimenta. ¶ Plurimæ igitur species infirmitatum in agente parte animæ contingentium sunt hæc quas prædiximus, quæ secundum naturam suam generaliter per huiusmodi qualitates adueniant. Differentiæ uero quæ proprie in parte recipiente dispositionem accidunt, in augmento ac diminutione rerum naturalium masculinis & foemininis apparebunt, ad quarum prognosticationem illa uia quæ prædictæ uix assimilantur, perueniemus. Postquam Luna Solē quemadmodum ibi cum Luna Mercurium posuerimus, & Veneris ac Martis ad ipsos similitudinem obseruauerimus. Post horum igitur explanationem ostendemus, quod si sola luminaria in signis masculinis fuerint, ea quæ sibi naturalia sunt homines nimis exercebunt. ¶ Mulieres autem quæ sibi contra naturam sunt nimium operabuntur, & quæ sibi naturalia sunt in uires & masculinitatem animæ conuertentur. Item si Mars & Venus uel eorum alter masculinus fuerit, in naturalibus rebus Veneris ualde conuersabuntur homines & nimis circa uitium illud sollicitabuntur. Ex rebus etiam coitus turpia quæ contra legem fuerint, festinanter facere desiderabunt. Mulieres autem innaturales actus cupidinis plus equo perpetrabunt, & erunt thahaherat, eo quod ad inuicem in agendo commiscebuntur. Si Venus autem sola masculina fuerit, id quod inde perpetrabunt erit occultum et ignorabitur. Sed si Mars masculinus extiterit, ita erit illud manifestum, quod quandoque mulieres quæ cum eis conuersabuntur quasi sibi proprias uxores fore demonstrabunt. ¶ Quod si eadem stellæ in prædictis contrarium fuerint, id est, ut sola luminaria cum prædictis qualitatibus in signis foemininis extiterint, mulieres ea quæ sibi naturalia sunt operabuntur. ¶ Viri autem ea quæ sibi sunt contra naturam committent, & cum mollitie ac

ac foemininate [** Aliàs animæ, est enim in Græco ψυχῆς.*] anima naturalia trāsgredientur.

¶ Item si sola Venus foemina fuerit, [** In Græco est, ἀμὲν γυναῖκίς καταφρεῖς ἢ μοι χαλδæς, ἢ λαῶναι γίνονται πρὸς τὸ διατίθεσθαι παρὰ φύσιν ἐν παντὶ τὸ καίρω*] illegitimos actus Veneris mulieres nimis adimplebunt, frequentius tamen ad naturalia declinabunt & cum quolibet, adeo quod nulli coitum denegabunt, seu deformis seu contra legem fuerit, homines autem erunt effoeminati, ac molles, & ad innaturales actus Veneris procliuiores, neminem etiam ab illicito coitu prohibebunt, præter quod occulte illud perpetrabunt. ¶ Item si Mars foemininus extiterit, istorum duorum utrumque, id est, fornicationem & turpitudinem, actusq; illicitos dete-

ctos & absq; frontis rubore facient, ita quod præ nimia detectione blasphemabuntur & utuperabuntur. Orientales autem & matutinales qualitates Veneris & Martis in masculinitate detectionem adiuuant. Eorum autem uespertinalis & occidentalis qualitas in foeminitate iuuat occultationem. Similiter etiam si Saturnus cum eis fuerit, horriditates & putredines ac coinquinationes, magnamq; uecundiam eos incurrere iuuabit, eo quod ipsius natura unumquodque istorum de more iuuat. At si Iupiter cum eis fuerit, rerum pulchritudinem atque decorem aptamq; uecundiam augmentabit. Et si cum eis Mercurius fuerit, rerum detectionem & futurorum festinationem, suarumq; specierum multitudinem & augmentum adiuuabit.

CL. PTOLEMAEI

MATHEMATICI DE IUDICIIS,

LIBER III.

Erunt igitur in quibus ea quæ ante partum sunt, & quæ in ipsius hora partus contingunt, necnon et omnia quæ post partum sunt, obseruari possunt, id quod ei proprium ac naturale est, & quo totum eius esse naturaliter probatur, quoniam maxime demonstrauimus. Eorum uero quæ ei extrinsecus accidunt, illorum scilicet quorum enarratio opportuna præmissa subsequitur. Primum est in substantia & ualitudine nati prosperitatem iudicare, & ipsius in substantia prosperitatem collectam cum rebus corpori pertinentibus enarrare, necnon eiusdem in ualitudine prosperitatem simul cum rebus ad animam pertinentibus enodare.

De prosperitate nati & substantia, Cap. I.

Qualiter rerum substantiæ qualitas adueniat, ut à sola parte fortunæ notitiam deprehendamus oportet, quā id quod est inter Solem & Lunam obseruando, & ab ascendente in diurnis ac nocturnis natiuitatibus propter rationes quas in elocutione uitæ monstrauimus, proijciendo semper addiscemus. Huius autem obseruationis uia est uelut subiungitur. Stellæ igitur quæ ipsius signi dispositioni dominantur, obseruabimus. Et quæ sit earum fortitudo atq; similitudo, sicut prædiximus, considerabimus. Item stellæ quæ eis associantur in figura, uel quæ super eas eleuantur, siue sint ex earum haiz, siue ex haiz cōtraria, similiter obseruabimus, nam cum prædictæ partis dispositores, fortes extiterint, erit natus multarum diuitiarum. Maxime autem si testimonio similitudinis eis testificetur luminaria, præter quod Saturnus nati diuitias ex ædificatio-

nibus, uel ex terrarum cultibus aut ex nauigationib. prouenire significabit. Iupiter uero de signabit, quod eius diuitiæ ex commendationibus, uel ex baiula, aut ex qualibet probitate congregabuntur. Mars autem significabit illius diuitias exercituum dominio, regimineq; prouenire. Venus ex amicorum donationib. uel ex mulieribus eas coadunari denūciabit. Mercurius quidem ex mercationis industria, diuitias affluere significabit. Quod si Saturnus proprie parti substantiæ assimiletur, & Ioui in figura associetur, significabit hereditates quas hereditabit. Maxime autem cum in altis angulis fuerit, uel si in signo cōmuni Iupiter extiterit, aut cum Luna iterum iunctus habuerit, tunc enim significabit quod natus lucrabitur, & extraneorum hereditatem hereditabit. Stellæ quidem quæ fuerint ex haiz stellarum dispositionem habentium cum eis testificentur, nati possessionem apud eum remanere & saluari designabunt. At si stellæ quæ

quæ ex hæc cōtraria fuerint, super loca autoritatis eleuentur uel ad ipsa subsequētes eam, amissionem substantiæ demonstrabunt. Vniuersale uero tempus in quo istud eueniet, ex stellarumq' uæ futuri sunt occasio aspectibus ad angulos, uel ad loca angulos ascendentiā deprehendetur.

*De prosperitate & inualetudine nati,
Caput 11.*

Res autem ualetudinis & eiusdem in ualetudine prosperitates ex luminarium, ac ex stellarum ea circumdantium qualitatibus, & ut eorum iidem similitudinem cum hoc attendimus et obseruare necesse est. Cum enim utraq' luminaria in signis masculinis fuerint, & utrunq' uel eorum alterum in angulis extiterit. Maxime autē illud quod dominus hæc fuerit & quinque stellæ erraticæ ea circumderint, circumdantesq' ue Solem matutinales & Lunam ambientes uespertinales extiterint, ipsum natum regem fore non dubitabimus. Sed si stellæ quæ ea circumdant in angulis item extiterint, aut cum angulis supra terram existentibus in figura societatem habuerint, erit natus magnæ ualetudinis atque potentissimus & rex mundi, eius etiam fortuna cum stellæ circumdantes dextræ fuerint, & angulis super terram existentibus fuerint associatæ, augmentabitur. Cum autem ceterarum stellarum qualitates uelut hæc qualitas fuerit, solusq' ue Sol in signo masculino rotauerit, Luna uero in foeminino, & eorum alter in angulis fuerit, natus erit homo solius regiminis & interfector. Quod si cum hæc circumdantes stellæ, in angulis non appareant, nec eis testificentur, erit natus magni nominis tantum, & eius ualetudo, uelut illius qui uni parti dominabitur apparebit, seu uelut dominium baiuli, seu dominium exercitus, & non ut dominium alcaidis, qui toti regno disponit. At si non luminaria, sed quam plures illarum stellarum circumdatrix in angulis extiterint, uel cum eis in figura societatem habuerint, non erit tantæ ualetudinis, nec etiam magni nominis & ignorabitur. In disponendo tamen ciuitatibus præualebit, & in rebus dispositionis uitæ mediocris erit. Si autem stellæ quæ luminaria circumderint nullam cum angulis similitudinem habuerint, natus in suis operibus miser, & infelix

apparebit. Quod si luminaria nec in angulis nec in signis masculinis extiterint, nec ea etiam fortunæ circumdederint, erit in extremo miseriæ & improspexitatis. Via igitur qua in harum rerum inuestigatione est incedendum, est hæc quam in augmento ualetudinis, ac diminutione monstrauimus. Quam plures autem qualitates, quæ sunt inter augmentum & diminutionem per ea quæ in illa specie particularis alterationis inuenta sunt, quam habent luminaria & stellæ quæ ea circumdederint, & quæ circumdantibus disposuerint nos obseruare debemus. Nam cum dispositrices dominæ Hæc, uel fortunæ fuerint, natus in ualetudine magis durabit. Si autem contrariæ hæc dominantur, aut sint in fortunæ, eius ualetudo debilis apparebit & leuiter transibit. Res uero futuræ ualetudinis ex proprijs stellarum qualitatibus quæ luminaria circumdant, sunt obseruandæ. Cum huius etenim rei dispositor Saturnus fuerit, fortitudo ualetudinis in multitudine substantiæ, & in congregatione pecuniæ permanebit. Sed si Iupiter uel Venus extiterit, erit eius fortitudo in iocunditatibus & dominationibus atque honorificentia & magnanimitate. Quod si Mars fuerit, erit in dominio expeditionum, & in uictorijs, ac in suorum subditorum timore, & si Mercurius fuerit, erit in intellectu et disciplina ac rerum dispositione.

*De magisterio nati & eius opere,
Caput 111.*

Opus quippe nati eiusq' ue magisterium duobus modis, per solem scilicet coeliq' medijs signum, dignoscitur. Nam stella quæ de sub radijs Solis egressa mane modicum apparuerit, & quæ in coeli medio fuerit. Proprie autē sicut Luna ictis habuerit nobis obseruare necesse est, quod si hæc duo quæ prædicta sunt in uno tantum planetarum inuenerimus cum solum in his obseruabimus. Si autem alterum inuenerimus cum solum in his obseruabimus. Si autem alterum eorum uni planetæ, alterum uero nulli contingat, cum cui tantum alterum continget, obseruandum fore sancimus. At si idē planeta qui de sub radijs Solis egressus mane modicum apparuerit, & in coeli medio fuerit, & alijs præter ipsum Lunam aspexerit, erit uterq' considerandus. Illum autem qui secundum multitudinem

nem numerorū autoritatem proprię disposi-
tionis uelut pręmissum est, alteri pręualebit,
pręmitteremus. Si quę autem planetarū de sub
solis radijs egressum mane modicum appare-
re, uel in cœli medio moueri non inueneri-
mus, medium cœli dominum accipiemus.
pręter quod in tardis operibus hoc euenire
manifestum est, cuiuscunque etenim huius-
modi qualitas fuerit, ociosus in maiori parte
permanebit. Hęc uia est igitur qua ad co-
gnitionem qualitatum stellarum, quarum est
operis ac magisterij dispositio, necnon earum
quę ocium significant peruenimus.

¶ Qualitas autem operis & magisterij non
nisi ex trium stellarū proprietatibus, quę sunt
Mars & Venus & Mercurius, necnon ex si-
gnorum in quibus fuerint qualitibus de-
prehenduntur. Nam si Mercurius autor ope-
ris & magisterij fuerit, natus [* In Græco est,
ποικίλος γραμματίας, γραμματικός, λογιστής δι-
δασκαλός, ἐμπόρος, τετραγίτης, μάγισ, ἀστρο-
λόγος, δούτας, καὶ ὁλως τοὺς ἀπὸ γραμμάτων,
καὶ ἐμπόρους, & cætera,] erit baratator & cō-
putator atque doctor, mercator etiam ac nu-
mulator, rerum cognitor & immolator, per
stellarum quoque uires iudicabit, & genera-
liter in librorum lectionibus ac eorum expo-
sitionibus uersabitur, dabit etiam, & accipi-
et, quod si Saturnus ei testificetur erit aliena-
rum rerum dispositor, & foraniorum inter-
pres, uel in domibus dei occasione alicuius
notitię, seu diuinationis quę in eo erit cōmo-
rabitur, sed si Iupiter ei testificetur, erit natus
autor legis & sapiens, cum probis etiam ho-
minibus conuersabitur, quod si autoritas o-
peris & magisterij fuerit Veneris, ex odore
florum & specierum, seu ex uino uel tinctio-
ne, aut pigmentis, uel ex his quę ad ornatum
pertinent, se intromitter, uelut mercati speci-
es, & medicamina ac florum uariationes a-
dornare, & cauponare seu texere, uel pig-
menta mercari, aut pingere, & colores ua-
riare uel seritexere. Et si Saturnus ei te-
stificetur, erit eius mercatio in superfluitati-
bus & mollitijs, eritq; ue deceptor atque ni-
gromanticus, & his similia. Sed si ei testifi-
catur Iupiter, erit luctator, & coronarum
compositor, erit etiam aptus diuitijs, et eius
affluent diuitiæ mulierum occasione. Ac si
Mars soli in figura associetur, eius opis et
magisterium cum igne demorabitur, uelut o-
pus coqui confectorisq; ue metallorum, nec
non opus eraminis ac minerarum auri, quod

si Soli non associatur, nati magisterium in fer-
ro tractabitur, ut naues componere, arare,
architectari, lapides abscindere, in annulo-
rum lapidibus sigilla sculper, arbores finde-
re, & his similia. Si Saturnus ei testificetur,
erit nauigator et natator, ac aquarum allator
& cocus, pictor etiam, & qui in balneis mo-
rabitur. Sed si Iupiter ei testificetur, erit mi-
les & poenarum minister, ac decimator, ho-
spitator etiam ac lanio. Item si duo planetę
magisterij dominium habuerint, fuerintq; ue
Venus & Mercurius, exercebit se in musica
uel ludis aut in cantationibus seu cantatio-
num inuentionibus, uel in qualibet specie re-
periendi cantus. Maxime autem cum in sua
commutabuntur loca, tunc erit natus iocu-
lator banastellarum & foeminarum licitator,
iocosorum, etiam instrumentorum magister
& factor fidium, eritq; ue pictor, prædicator,
derisor, & incantationum inuentor. Quod si
Saturnus ei testificetur, erit eius opus & ma-
gisterium in his quę prædicta sunt, in merca-
tionibus & uendet ea, quibus mulieres ador-
nantur. Si Iupiter autem eis testificetur, erit
placitator & computator, semper in locis
congregationis hominum, et circa regias por-
tas commorabitur, docebitq; ue pueros et in
rebus uulgi sollicitabitur.

¶ At si operis ac magisterij dominium
Mars et Mercurius habuerint, erit doctus in
compositione imaginum et armorum, eritq;
sculptor in rebus quibus diuinę domus utun-
tur, et animalium imagines faciet, eritq; ue lu-
ctator, medicus, chirurgicus, maleficus, for-
nicator, et chartarum falsificator. Sed si Sa-
turnus ei testificetur, erit natus interfecto-
et aliorum uestimenta diripiet, eritq; ue uiarum
abscissor, et in cauernis morabitur, erit eti-
am deceptor. Quod si Iupiter eis testifice-
tur, arma bellatq; diligit, erit etiā rector et pro-
curator, ac uersipellis, opera diligit, et circa ex-
tranęos sollicitabitur, et ex huiusmodi lucrabi-
tur. ¶ Itē si domini dispositionis operis fue-
rit Venus et Mars, natus erit tincto- et specie-
rum uenditor, auriq; ue et argenti ac plumbi,
magister erit, agricola, et cum armis iocabi-
tur, ac medicamina conficiet et erit medicus.

¶ Et si Saturnus eis testificetur, ad immo-
landum animalia deo sollicitabitur, mortuos
induet, et deslebit funera, ac sepulchra canta-
bit. Quodlibet etiam modo diuinabit in locis
occultis, et ubi cantus exercentur funebres,
et sanguis effundetur, habitabit. Ac si Iu-
piter

pitur eis testificetur in orationis domibus assidue morabitur, et augur existet, & in foeminis maritandis sollicitabitur, & ad effectum perducet, & inde erit eis uita, erit & delitiosus & dissolutus cogitationis. ¶ Proprie autem unicuique signorum figurarum in quibus stellae quae dominantur operi mouentur, magisterij differentias quolibet modo iuuat. ¶ Signa namque quorum figurarum figuris hominum assimilantur, omne magisterium scientiarum quibus opus habent homines perfectione iuuant. Signa uero quorum figurarum quadrupedum figuris assimilantur, iuuant magisteria minerarum, mercationum, ac ædificationum atque dolandi. Signa autem solstitialia & æquinoctialia translationis & uariationis ac geometriæ, ac agriculturæ, necnon rerum domorum orationis magisteria iuuant. At signa quorum figurarum ferarum & aquaticarum animalium figuris assimilantur magisteria, quae sunt ad humiditatem, et in quibus humectantia ponuntur auxiliantur, herbarum etiam, compositionis nauium solertiam, salita quoque & salientia iuuant. ¶ At si luna proprie loco magisterij dominata fuerit, & post coniunctionem ad Mercurium iuerit, & in Capricorno uel Tauro seu Cancro erit natus sapiens & immolator, et obseruabit aquarum uasa. Si autem fuerit in Sagittario uel in Piscibus per mortuos diuinabit, & malignos etiam spiritus de loco ad locum moueri coget. Sed si fuerit in Virgine, uel Scorpio, erit nigromanticus & astrologus, indicabit occulta & praedicet futura, Quod si in Leone uel Ariete uel Libra fuerit, erit propheta & somniorum interpretes ac sapiens. Haec est igitur uia quam ad magisteriorum qualitates eorumque species rationabiliter cognoscendas, nobis obseruare conuenit. Eorum autem uirium quantitates per stellarum fortitudines quae dispositioni dominantur, sunt obseruandae. Nam cum orientales uel in angulis extiterint, erunt illius magisteria, dignitatis & dominationis ac fortitudinis. Sed si occidentales uel cadentes fuerint, ab angulis eis magisteria sub aliorum potestate constituentur. Sed si super eos fortunæ uicerint, illius magisterium erit conueniens & commendabile atque quietum, nec in eo unquam decipietur. Sed si super eos uicerint infortunæ, erunt uilia despectabilia atque damnosa & in eis decipietur. Quod si Saturnus impeditor fuerit, accidet ibi frigus & prolongatio ac pigritia. Si Mars autem impeditor extiterit, timor ibi at

que destructio continget. Et si uterque fuerit impeditor, erunt in toto tempore uitae suae multa inconuenientia. Eorum autem augmentum ac detrimentum ex stellarum qualitatibus, quae futuri sunt occasiones secundum eorum habitudinem ad angulos deprehendetur, si maturnales seu uespertinales fuerint.

De coniugijs, Cap. IIII.

Quoniam post praemissa de matrimonio tractandum est. Legitima uirorum & mulierum coniugia quae admodum subiungitur, nos obseruare conuenit. In masculorum itaque coniugijs Lunares, qualitates horae natiuitatis uiri nos subtiliter inspicere non est inconueniens. Primitus etenim obseruandum est. Si in altera duarum quartarum orientaliū Luna permaneat. Tunc etenim in iuuentute matrimonium faciet, uel post suorum annorum plenitudinem iuuentulam in uxorem accipiet. Si autem in altera duarum occidentaliū extiterit, tarde uxorabitur, uel sibi uesulam subartabit. Quod si sub radijs fuerit, & in figura cum Saturno societatem habuerit, nunquam uxorabitur. Post hoc autem obseruabimus, si unus figurarum signo Luna fuerit, uel si ad unum solum planetam ictifal habuerit, uni soli copulabitur. Sed si in signo duum corporum uel multarum figurarum permanserit, & in eodem signo plusquam ad unum planetam ictifal habuerit, sibi quamplures desponsabit. At si planetae cum quibus ex coniunctione uel aspectu ictifal habuerit fortunae fuerint, suae sponse conuenientes erunt & aptae. Si autem infortunae fuerint, erit contrarium. Nam si ad Saturnum ictifal habuerit, erit eius uxor laboriosa, & ipsius qualitates erunt ferales. Si uero ad Iouem ictifal habuerit [**συνας ης διανομικας.*] conueniens erit & idonea docta dispositione. At si ad Martem, [**δρασας και ανυποτακτους.*] animosa erit & indomita. Et si ad Venerem, erit formosa, ualdeque iocosa. Si autem ad Mercurium, erit boni intellectus. Item si cum Ioue, uel Saturno, seu Mercurio Venus extiterit, in his quae ad uitam pertinent ei satis proderit. Ipsum etiam & filios multum amabit. Sed si cum Marte fuerit, erit [**δύμικας.*] deuastratrix ac instabilis & non intelligens. In foeminarum uero matrimonijs, solares qualitates hora natiuitatis foeminae sunt obseruandae. Nam cum Sol in altera quartarum duarum orientaliū, scilicet, in figura, in iuuentute

iuuēte uiro desponsabitur, uel in senectute pro marito iuuenem accipiet. At si in altera duarū occidentalium extiterit tarde marito coniugabitur, uel in prima iuuentute senī desponsabitur. Quod si in signo unius fuerit figuræ, & in eo planetam matutinalē inuenerimus, unitantum uiro tradetur, & si in signo duum corporum uel plurium figurarum extiterit, aut in figura plusquam uni matutinali planetæ fuerit associatus, multos maritos habebit. Item si in figura Soli Saturnus associetur, erit suus uir probus & iustus ac laboriosus. Si uero cum Ioue Sol societatem habuerit, humilis erit & magnanimus. Si autem cum Marte, erit crudelis & nullius dilectionis nec humiliabit se. Et si cum Venere, erit probus & formosus. At si Mercurius associatur ei, in rebus uitæ proficiet, & erit laboriosus. Sed si cum Saturno Venus fuerit, eius uir erit fesus, & à Venereis actibus se continebit. Et si cum Ioue fuerit, suus uir erit bonus & iustus, ac uerecundus. Et si cum Marte, erit acutæ complexionis, & circa uenereos actus ualde sollicitabitur, eritque fornicator. At si cum Mercurio permanserit, circa filios proprios erit ualde pius. Quod autem superius diximus, ex duabus quartis orientalibus in Sole intelligendum est esse dictum de duabus quartis, quarum altera punctum ascendentis, altera uero punctum occidentis zodiaci circuli præcedit. In Luna uero de duabus quartis quæ sunt inter coniunctionem & præuentionem quo usque sit dimidium illius luminis hoc intelligere debemus. Ex duabus item quartis occidentilibus illas quæ his prædictis opponuntur intelligemus. Cumq; luminaria conuenient ad inuicem in utraque natiuitate, per aspectum associantur, id est, trino uel sextili se respexerint, proprie uero cum hoc fuerit ex tabdil, & maxime cum uirili natiuitate Luna Soli conuenienter in muliebri natiuitate fuerit associata, eorum coniugium nunquā dissoluetur. Qualibet etiam occasione dissoluetur, cum prædicta luminaria loca fuerint in signis, quæ ad inuicem non colligantur, uel quæ per diametrum sibi met opponuntur, aut ex tetragona radiatione sese respexerint. Quod si ad luminaria quæ sibi met in idonea figura conueniunt, suos radios fortunæ direxerint, coniugium in utrisq; dilectione & iocunditate ac ualetudine permanebit. At si ea respexerint infortunæ, permanebit quidem, sed in litigio & odio

ac damno. Similiter etiam euenit in eorū qualitatibus inconuenientibus. Nam si luminariibus infortunæ testificentur, coniugium non omnino denotabitur, sed post separationem reconciliabuntur, & cum dilectione durabiliter permanebunt. Sed si in fortunæ testificentur eis, erit separatio ualde litigiosa & feritatis plena. At si solus Mercurius cum eis extiterit, manifeste separabuntur cum inculpationibus & querimonijs. Quod si Venus cum eis fuerit continget hoc propter adulterium uel nigromanciam, seu propter huius similia. Qualiter autem fiat matrimonium per uenereas atque Martiales ac Saturninas qualitates, demonstrabimus. Nam si cum luminariibus se conuenienter habuerint, erit coniugium idoneum, et legitimum. habetur etenim inter Venereum & utrumq; prædictorum planetarum, uelut quædam habitudo, eius autem respectus ad Martem uxorem iuueniculam fore demonstrabit, inter eos etiam est habitudo, quia uniuscuiusque eorum exaltatio est in signo triplicitatis alterius, eius uero societas cum Saturno, uetulam uxorem fore significabit, inter quos est etiam habitudo quam utriusque domus est in signo triplicitatis alterius. Quapropter Venus cum Marte qualitatem amoris efficit absolute, cum quibus si Mercurius fuerit, erit hoc manifestum, si fuerit in signis quidem utrinque communibus ♀ & X, significabunt quod proprie sorori uel suæ consanguineæ coniugabitur. Quod si in masculinis natiuitatibus in eisdem Luna fuerit, natus cum duabus sororibus uel duabus consanguineis adinuicem uenereos actus exercebit. Si autem in foeminea natiuitate idem permanserit eam duo consanguinei uel duo fratres incestabunt. At si cū Saturno Venus extiterit, erit coniugium idoneum, longoq; tempore permanebit. Cū quibus si Mercurius manserit, erunt cū hoc eis ad proficuum. Quod si cum hoc etiā Mars iterū cum eisdem fuerit, coniugium erit firmū & eis nocebit. Si autem eius qualitas eorū qualitatibus assimiletur, mulier uiro sibi contemperaneo copulabitur. Si autem ipsa plus illis orientalis extiterit, uiro se minori desponsabitur & uir uxorem subartabit. At si magis occidentalis fuerit, mulier uiro se seniori nubet, uir autem uxorem se antiquiorem desponsabit. Item si Venus ac Saturnus, in signis sibi communibus commoretur, ut Capricornus & Libra, erit coniugium inter consanguineos. Si autem huius præ-

dictæ qualitatſ Luna fuerit, & in ascendente coelitis medioꝝ qualitas ipsa permanſerit, natus cum matre uel nouerca ſeu matertera, mulier uero cum prole propria uel cum ſuæ ſoris filio, ſeu cum ſuo genero Veneri militabit. Quod ſi Sol iſtius prædictæ qualitatſ extiterit & planetæ occidentales fuerint, natus filia uel ſui fratris ſeu ſoris natæ, aut proprii filij coniugis inceſtabit cubilia. Mulier autem cum patre uel patruo ſeu matris uiro delinquet. At ſi hæc prædicta qualitas non in ſignis unius generis, ſed in locis fœmininis fuerit, natus plus æquo Veneri decantabit, omnibus etiam modis agere & pati ſibi nullatenus erit difficile. Si autem quarundam figurarum prædicta hæc qualitas extiterit, cum hoc etiam in Venereis actibus Iupiter conuerſabitur, ſunt quidem hæc figuræ principia Leonis & Arietis, nec non quod Græcæ ſimile literæ l. uocatur, & hæc eſt eius forma Λ . cuius una ſtellarum aldebaram appellatur, eſt etiam illud quod Græcæ uocatur calcas, & eſt finis Leonis, facies quoque Capricorni inter ealſdem figuras numeratur. At ſi hæc qualitas in duobus primis angulis qui ſunt orientalis & meridianus inuenta fuerit, erit in ſuis operibus manifeſtus, & ea in locis in quibus homines in unum conueniunt reuelabit. Si autem in ultimis angulis qui ſunt occidentalis & ſeptentrionalis fuerit, erit eunuchus, & uarias calamitas diſtinguet uoces, aut erit ſterilis, uel ſine foramine uirgo. Sed ſi cum hoc in eis Mars fuerit ſi maſculus extiterit, eius uirga cum teſticulis abſcindetur, & ſi fuerit fœmina, ualde profunda erunt eius muliebria. In maſculinis, uero natiuitatibus natorum qualitates in Venereis actibus ex Marte generaliter nos inueſtigare conuenit hoc modo. Cū igitur à Venere uel Saturno ſeparatus, ei que Iupiter teſtificatur, natus in coitu erit mitis & non immundus, nec Veneri niſi ſolummodo à natura coactus militabit. Si autem cum ſolo Saturno fuerit à Venere, prolongabitur. et in hoc erit piger & frigidus. Quod ſi Veneri & Ioui in figura aſſocietur leuiter ad iſta promouebitur, & magnam inde uoluntatem habebit, ſemetipſum tantum inde redarguet, & coërcebit à turpibus, etiam immundis ſibi multum cauebit. At ſi cum ſola Venere uel cum Ioue ſolo abſque Saturni aſpectu fuerit, magnam ſtupri uoluntatem habere dicitur, & de litioſe uiuere cupiet. Sed ſi alter eorum ueſpertinalis, alter uero matutinalis fuerit, natus

cum uiris ac mulieribus coire deſiderabit, nec minus in uno quàm in alio ſolicitabitur. Et ſi uterque fuerit ueſpertinalis, in mulieribus tamen Veneri miniſtrabit. Quod ſi ſigna fœminina fuerint, ipſe forſitan ad turpes actus ſupponetur. Et ſi uterque matutinalis extiterit, cum maſculis ſolummodo ſcelus illud perpetrabit. Et ſi ſigna fuerint maſculina, omnibus modis circa maſculos agere ſolicitabitur. Quod ſi Venus magis occidentalis fuerit, cum uilibus mulieribus & ancillis, ac eis ſimilibus, Venereos actus exercebit. Si Mars magis occidentalis exiſtit, nobiliores ſe aut maritaram uel ſuam dominam cognoscet. In fœmineis autem natiuitatibus, Venus eſt obſeruanda. Si Ioui nanque & Mercurio, in figura aſſocietur, erit in coëundo mitis ac munda. Et ſi abſque Saturno fuerit aſſociata Mercurio, magnam coëundi uoluntatem habebit, & illud ualde facere deſiderabit, ſed tamen in maiori parte ſe inde refrenabit & uerebitur, turpes que coitus poſtponet. Quod ſi cum Marte ſolo fuerit, uel ei in figura aſſocietur, Venereos actus & multum exercebit, & maximam exercendi uoluntatem habebit. At ſi cum eis Iupiter fuerit, & Mars ſub radijs extiterit, rem cum ſeruis & [*In græco eſt, $\pi\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\rho\iota\varsigma$ ἢ ἀλλοφύλοις.*] miſeris hominibus uel cum extraneis ſui generis habebit, ſed ſi ſub radijs Venus extiterit, cum nobilibus uel ſuis dominis meretricabitur. Si autem hi Planetæ in locis uel figuris fœmininis fuerint, proprie in hominum coitu ſolicitabitur. At ſi maſculini fuerint, in mulierum concubitu ualde conuerſabitur. Quod ſi Saturnus hiſ qualitatibus aſſocietur, erit horrida. Quod ſi fuerit orientalis et maſculinum, in ſolario ſtuprum affectabit, uel uiros quos ex ſolario reſpexerit, adamabit. Iupiter autem ſemper hæc impedimenta mitigabit. Mercurius uero iuuabit eorum detectiones, & iuuabit eorum turpia.

De filijs. Cap. V.

Quoniam de filijs poſt matrimonium ſubſequenter tractandum eſt, Planetas qui in loco zenith capiti noſtrorum aut in loco ſequenti, qui eſt fortunæ uel in loco qui hiſ in figura aſſociatus extiterit, nos obſeruare conuenit. Quod ſi non hoc inuenerimus, qui Planetas eis per diametrum opponentur conſiderare

siderare debemus. Lunam etiam Iouem atque Venerem in dandis filiis. Solem vero & Saturnum ac Martem in denegandis, uel in eorum paucitate considerabimus. Mercurio autem cum uno eorum, cum illo uidelicet qui ei in figura associatur, quicumque fuerit constituemus. Qui fuerit orientalis, dabit ei filios. Et si occidentalis extiterit, eos auferet. At si datores planetæ fuerint Soli, erit ei unus filius, qui si fuerint in signis duum corporum foeminiis, erunt duo. Si militer si in signis multorum filiorum, ut Pisces, Cancer, Scorpius fuerint, duo uel plures nascetur. Si autem masculini fuerint in signis & in figuris quas habet respectu Solis, quod nascetur erit masculini sexus. Et si foeminiis fuerint in signis & in figuris, id quod nascetur foeminiis sexus esse non dubitabitur. Quod si super eos infortunæ uicerint, uel in signis sterilibus fuerint, ut in Leone & Virgine, filius quidem erit ei, sed infortunabitur & non uiuet.

¶ At si Sol & infortunæ prædictis tribus locis dominentur, & non respexerint fortunæ, hoc significat quod non erit ei filius, & si in signis masculinis uel sterilibus existant, & super eos infortunæ uincant, eum nullum filium habiturum significabunt. Et si fuerint in signis foeminiis uel multorum filiorum, aut eis infortunæ testificæ fuerint, ei filium qui mendam aliquam patietur, uel qui breui uiuet tempore nuntiabunt. Quod si utraque alia in signis filios designantibus partem habuerint, omnes uel quidam ex illius filijs ab hominibus abhorrebuntur. Cuius rei quantitas secundum maiorem Planetarum fortitudinem super alios aliquando alia testificantium apparebit. Si contigerit quod eorum maior uis sit, secundum Planetarum multitudinem, uel secundum maiores auctoritates, aut quod sint plus orientales uel propiores angulo, seu altiores, uel ad angulos ascendentes, & si præfactorum signorum, quæ filios dant dominatrices stellæ in suis locis sibi proprijs orientales extiterint, natus erit potens, magnique nominis. Si occidentales autem in locis alia sibi contrariæ fuerint, natus erit miser & ignotus. At si horæ partim quæ fortunæ alligentur, natus usquequo ducat uxorem; remanebit, & a parentibus diligetur & eorum hæres efficietur. Quod si non sibi inuicem colligetur, uel sibi in contrarium existant, natus erit litigator ad summum odium super parietes accumulabit, et eos male tractabit, nec eis in hereditate succedet. Item si planetæ filiorum datores in figura conuenienter ad inuicem associantur, fratres

se mutuo diligunt & honorabunt. Sed si non colligantur, uel in sui opposito per diametrum constituantur, natus fratrum aduersitatis illator & autor existet. Res autem filiorum particularis per estimationem deprehendi possunt, cum planetam filiorum datorem in loco ascendentis posuerimus. Tunc etenim cuncta filiorum particularia quemadmodum ex natiuitate sciuntur, generaliter agnoscemus.

De amicitijs & inimicitijs; Cap. VI.

Qualitates quidam amicitiae & inimicitiae, quarum quæ durabiliores sunt amicitiae & inimicitiae nuncupantur. Quæ uero minus sunt durabiles, in alio applicationes & repulsiones communes appellantur, taliter inuestigare conuenit. In illis igitur qualitatibus, quas in rebus maioribus consideramus, loca quæ in utriusque natiuitate dominio & potestati magis conueniunt, id est, loca Solis et Lunæ, ac ascendentis & partis fortunæ nos obseruare necesse est. Nam cum hæc omnia in eodem signo fuerint, uel partim seu uniuersaliter loca commutauerint. Maxime autem cum inter utraque, ascendentis scilicet 17. gradus extiterit, inter eos amor fixum, qui nec separabitur nec turbabitur, fore dicemus. Si autem in locis quæ ad inuicem non colligantur, uel quæ sibi per diametrum opponuntur rotauerint, summe discordabuntur, uel sibi inuicem longo tempore aduersabuntur. At si in neutro istorum modorum, sed solummodo in signis quæ uicissim associantur extiterint, si ex trino uel sextili sese respexerint minor inter eos erit dilectio. Si autem ex quarto sese uerint, minores inter eos discordias fore non dubitamus, ita quod quandoque in eorum dilectione uerborum abscissiones intercedent, et si alternatim paruipendent. Hæc autem contingunt, cum infortunæ per figurarum loca transibunt. In discordia uero, pax & concordia etiam cum fortunæ per figurarum loca discurrerint interponentur. Quapropter quoniam amicitiae & inimicitiae quæ modus, tribus modis existit, id est, quia istarum duarum qualitatuum domini, hoc ex natiuitate uel causa lucris & damni, seu propter iram & gaudium facere coguntur. Cum hæc omnia præfata loca uel earum quam plurima ad inuicem assimilabunt, amicitiae ex his omnibus speciebus congregabuntur. Si autem ad inuicem non conuenierint, inimicitiae ex eis colligentur. Sed si eorum dilectio conuenientia uel conuenientiae contrarium inter duo tantum loca luminarium fuerit, necessaria inde

dilectio procreabitur, quæ uera et summa amicitia dicitur, in qua maxime confidendum est. Inimicitia uero necessaria et quam potest esse deterrima, quæ nunquam cessabit inde nascetur. Item cum ipsorum convenientia, uel eius contrarium inter duo utriusque partis fortunæ loca fuerit, quod inde perficietur causa luctri uel damni proueniet. Quod si fuerit inter duos ascendentes, id quod efficietur propter iram & gaudium, euenire dicemus. ¶ Modos quoque locorum in quibus hæc figuræ societates existit, & id etiam quod super ipsa eleuatur, necnon & Planetas, qui ea respexerint, nos obseruare cōuenit. In natiuitatibus enim in quibus Planetæ qui super communis figuræ loca eleuatur, in eodem ferè signo fuerint, uel in eo quod super illud eleuatur occasione amicitie & inimicitie, in sua fortitudine & durabilitate, ac sinceritate illis eleuatis Planetis nos assignare conuenit. In natiuitatibus autem, in quibus Planetarum aspectus fructuosus, & idoneus apparebit, occasione fructus amicitie & meliorationis inimicitie Planetis ea respicientibus attribuire non disconuenit. In qualitatibus uero, communis amicitie & inimicitie, quæ contemporalis sit, et in quibusdam horaria, imò etiam momentanea reperitur in unaquaque istarum duarum natiuitatum. Planetarum modos, id est, tempora in quibus alihileg à locis stellarum unius natiuitatis recedens, ad stellarum loca natiuitatis alterius pertransibit, obseruare non est inutile, quia secundum hoc erunt amicitie et inimicitie particulares, quæ suæ permanentie terminum breuiorem ante istius separationem non noverunt, diuturnitatis autem temporis spatium, donec alij stellæ coniungantur, metam non inueniet. ¶ Saturnus igitur & Iupiter cum alter eorum ad alterius locum peruenerit, amicitiam inter eos ex agriculturis & hæreditatibus indicabunt. Saturnus autem & Mars cum alter alterius locum obtinuerit, spontaneas rixas & discordias inter eos generabunt. At ex Saturno & Venere societas & dilectio consanguineorum causa procreabitur, præter quia citissime terminabitur. Saturnus quidem & Mercurius eorum societatem & commixtionem in rebus uitæ, necnon dare et accipere ac mercari, et horum similia significabunt, per Iouem quoque & Martem, diuitiarum occasione uel quolibet dominio uel dispositione, societas & amor inter eos procreabitur. Per Iouem autem & Venerem causa mu-

lierum, uel diuini causa seruicij, aut per domos orationis, uel ex prophetiis, seu ex his similibus sed inuicem adamabunt. ¶ Iupiter etiam & Mercurius, occasione dialecticæ scientiarum & prophetie, spontaneam societatem indicabunt. ¶ Mars autem & Venus (ut ita dicam) ex drueria & adulterio seu fornicatione, aut sodomitico scelere eos pariter associabunt, præter quod hic breuem, quia unus eorum est fortuna et alter infortuna, durabilitatem habebunt. Mars quidem & Mercurius inimicitias & deceptiones, ac rixas inter eos occasione incantationum & nigromantie significabunt. Venus autem & Mercurius in uitæ rebus magisterij, uel musicæ seu librorum seu mulierum causa, societatem inter ipsos adducunt. ¶ Augmentum autem & diminutionem in communis amicitie & inimicitie uigore, qualitatibus locorum, in quibus respectu 4. locorum primorum, quorum est dominium & potestas existunt, nos scire conuenit, nam si in angulis uel cum parte fortunæ seu cum luminaribus fuerint, erit id quod significabunt planius & apertius. Si autem ab eis longe remoti manserint, nequaquam apparebit. Eius autem ualitudines & nocumenta secundum proprietatem convenientis, uel inconuenientis qualitatibus stellarum præfata loca respicientium deprehenduntur. ¶ Tractare uero de seruis * [In græco est, *συνπαθήσας à ἀντιπαθήσας.*] in dilectione uel abhorritione suorum dominorum erga ipsos, ex signo proprie quod infortunij loco fuerit ex naturali similitudine, quam ad inuicem habent Planetæ, qui locum illum in ipsa natiuitatis hora respexerit, uel qui in ipso eodemque loco seu in eius opposito fuerit, indicabunt. Maxime autem si Planetæ qui in signo illi dominantur, cum locis dominij & potestatis eorum in figurarum societate cōuenerint, uel si cū eis eiusdem generis fuerint.

De peregrinationibus, Cap. VII.

REs quidem peregrinationis, ex luminarium qualitatibus angulorum respectu deprehenduntur. Maxime autem ex qualitatibus Lunæ. Nam cum Luna occidentalis extiterit, remota ab angulis, peregrinationes, & de loco ad locum mutationes indicabit. Similiter etiam Mars cum occidentalis fuerit, uel cum à zenith caput declinauerit, & eius longitudo cum hoc à luminaribus longitudo oppositionis uel aspectus 4. fuerit, quandoque operabitur. Quod

Quod si fortunæ pars iterum in signis iter significantibus ceciderit, erit tota eius uita, ac ipsius opera & actus in locis extraneis. At si fortunæ loca prædicta respexerint, uel ad illa perrexerint, aut illa sequentes fuerint, ea quæ in peregrinationibus operabitur idonea erunt ac pauca & proficua. Erit etiam ipsius à peregrinatione reditus festinus atque leuis, nec ei unquam ab aliqua re contradicetur. Sed si ea infortunæ respexerint, erunt illa ipsius opera laboriosa & nocua, plena timoris, tardeque ex peregrinatione reuertetur. Huius autem nati rei commixtio secundum Planetas, qui his locis associantur in figura sicut in præmissis ostendimus, semper apparebit. ¶ Cumque luminaria in aliqua duarum quartarum orientaliū fuerint, frequentius uersus orientis & meridiei partes iter aggredietur. Quod si in aliqua duarum occidentalium quartarum, uel in ipso eodem occidente rotauerit, uersus septentrionem & occidentem eius iter apparebit. At si ipsa signa quæ peregrinationem significant, uel eorum domini unius formæ fuerint, fiet iter quandoque. ¶ Et si duū corporum uel duarum figurarum extiterint, erit iter continuum, diuque durable. ¶ At si Iupiter & Venus locis iter significantibus, ac luminarium dominantur, nulla erit in itinere formidatio, sed ab eo desiderabitur, eo quod dominorum terrarum legationem suarum amicarum causa portabit. Hoc autem habilitas complexionis aeris & rerum ei proficientium multitudo iuuabit. Quod si cum eis Mercurius fuerit hac prædicta occasione magnum consequitur proficuum, suamque legationem ad exitum perducet, dabuntur etiam ei dona & honorabitur. Si Saturnus etiam & Mars locis luminarium dominantur, maxime autem cum per longitudinem in oppositione fuerit, [** In Græco est, περιγερόμενα ποιήσουσι ἄρχαια καὶ κινδύνους περικυλίονσι μεγάλους, ἐν μέρ τοῖς καθ' ὕγροις τυχόντες ζωδίοις, ἐξ ἀυσπλοῦν, καὶ καυγίων.*] id quod ei continget, in ualido nuncupabitur, & ipse multum impiedietur. Quod si in signis humidis uterque moretur, hoc impedimentum ei ex infestatione aquatici itineris & ex submersione, uel propter infortunium iter aridæ uia per desertorum locorum transitus continget. At si in signis fixis fuerint, hoc ex præcipitatione & ex uentorum flatibus ualidis adueniet. ¶ Si uero fuerint in signis solstitialibus uel æquinoc-

libus ex earum rerum quibus opus habent defectu & priuatione, ac per qualitates corrupti aeris ægritudinem inferentis ei hoc accidere non dubitabimus. ¶ Si autem in signis humanæ formæ fuerint, ex uiarum abscissionibus seu prodicionibus uel depredationibus euenire dicemus. Sed si fuerint in signis quorum formæ syluestrium animalium formis assimulantur, ex luporum rapacitate siue ex terræmotu continget. Quod si Mercurius in eis fuerit ex aggreSSIONIBUS timorem inferentibus, uel ex bestiarum moribus seu uenenosorum animalium occasione proueniet.

¶ In proprietatibus autem rerum accidentium, id est, in futurarum occasionum differentiis, siue profint siue obsint, à locis dominis quæ sint operum & substantiæ, rerumque corporis & ualitudinis occasiones secundum prædictas occasiones, nos obseruare conuenit. Horarum uero eognitio in quibus hæc futura contingent, ex qualitatibus in subsequentiū annorum principiis aduenientibus deprehendetur. In hoc igitur capitulo nobis hoc tractasse sufficiat.

De qualitate mortis nati, Cap. VIII.

Quia post compendiosam prædictorum enodationem mortis qualitates nobis obseruandæ sunt eorum, quæ in uita prædiximus, utrum mors ex radiorum proiectionibus, an ex aduentu significatoris ad occidentalem angulum superuenerit, nobis scire conueniens est, nam si mors ex radiorum proiectionibus, uel propter illius cui coniungetur ullam coniunctionem interuenerit, cum mortis qualitates scire uoluerimus, eorum quibus coniungetur loca considerare non est incongruum. At si propter ipsius ad angulum occidentis applicationem, mors affuerit ipse occidentalis angulus erit obseruandus, eo quod secundum Planetas qui locis prædictis subsequuntur, si qui subsequuntur, uel secundum Planetas, qui ad ea primitus iuerint, si Planetæ qui eis subsequantur non inueniantur, mortis qualitas deprehendetur, si cum eorum naturis in scientia differentiarum accidentium stellarum in figura proprietates acceperimus. Proprie autem si qualitates prædicti loci occidentis, quas ex signis & ex naturis terminorum habuerint considerabimus.

¶ Cum Saturnus igitur dominus mortis fuerit, occasione longe infirmitatis seu phthisis,

Qq 3 aut

aut catarrhi, siue propter corporis dissolutionem uel typicam febrem, nec non ex lie-
ne, aut hydropisi uentris uel solutione, seu æ-
gritudine uulue, & alijs infirmitatibus, quæ
magis frigoris occasione proueniunt, mors
superuenire dicitur. At si Iupiter dominus
mortis extiterit, ex synachia uel peripneumo-
nia aut apoplexia, seu spasmu uel ex cephalal-
gia seu cardia, omnibusq; infirmitatibus, quæ
magnæ uentositatis occasione nascuntur, uel
per foetidos odores, ei mortem prouenire nō
dubitamus. ¶ Quod si Mars eius domi-
nus fuerit, occasione febris assidue uel tertia-
næ continuæ, ictis uel subiti siue nephresis, aut
empyici morbi cuiuslibet sanguinis meatus
uel abortus seu partus uel erysipilæ, aut ægri-
tudinis mortiferæ, omnium uel infirmitatum
febrili feruore seu calore superfluo uenienti-
um, uitæ terminus imponetur. At si Venus
domina mortis extiterit, stomachi uel epatis
seu cordis uitio, aut sanguinis egestione, siue
mobilibus apostematibus uel fistulis, aut po-
tionibus omnibus uel morbis humorum su-
perfluitate uel malitia contingentibus, uitam
terminari pronuntiabimus. ¶ Quod si
Mercurius illius dominus fuerit, mentis per-
turbatione, uel mania seu melancholia, siue
præcipitatione aut epilepsia, uel tussis seu spu-
ti superabundantia, cunctis uel morbis nimia
uel incongrua siccitate proueniētib; mors
occurrit. Illa autem quibus modo prædicto
natura obitus iniunxerit, cum Planetæ quo-
rum est mortis dispositio secundum sibi pro-
prias & naturales qualitates, uel his similes
fuerint, nec super eos aliquis Planetarū, quo-
rum occasionem mala mors & grauis super-
uenit, eleuabitur, uitam exuerit. ¶ Mors
uero quæ ui & nō lege naturæ infertur, con-
tinget, cum loco mortis utraq; infortunæ
dominabuntur, ita quod in ipso eodem loco,
uel in eius aspectu quarto, seu opposito per-
maneant, aut earum qualibet dominium &
potestatem super Solis aut Lunæ, uel super ut-
risque locum habeat. Mors autem mala &
iniqua propter duarum infortunarum con-
iunctionem continget. Eius uero magnitu-
do per luminarium testimonia proueniet. At
ipsius mortis qualitas secundum aliorum Pla-
netarum aspectus, ac signa in quibus infortu-
næ fuerint adueniet. Nam cum Saturnus in
quarto Solis aspectu, uel in ipsius opposito,
& in suæ alaiæ contrario fuerit, si in signis fi-

xis permanferint, manu populi lapidate, mor-
tis nexibus opprimetur, uel strangulatione
seu pœnis mortiferis affligetur. Cumq; oc-
cidentalis fuerit & eum Luna sequatur, idem
euenire nō ignoremus. At cum insignis quo-
rum figuræ ferarum figuris assimilantur exti-
terit, ferarū moribus interibit. Quod si Iupi-
ter ei testificetur, & infortunatus existat in
conuentu uiuorum die nota & solenni, fera-
rum obiectus uoratu damnabitur.

¶ Quod si in alterius luminaris in ascen-
dente locum obtinentis oppositione perman-
ferit, carceris interitu periclitabitur. ¶ At
si Mercurius ei in figura coniungatur, maxi-
mè autem in figuris serpentum cœlestis sphæ-
ræ, uel in signis quorum figuræ sunt ferarum
rapatum, uenenosorum animalium mori-
bus dilaniabitur. ¶ Si Venus autem cum
eis extiterit, potu mortifero fraude mulierum
attributo, morietur. Quod si in Virgine uel in
Piscibus, aut insignis humidis sibi locum uen-
dicauerit, Lunaq; in figura associetur, uitam
submergendo terminabit. At si in naui fuerit,
tempestuosa fluctuatione maris uita priuabi-
tur. Et si in aliquo signorum solstitialium, uel
in signis quadrupedibus cum Sole fuerit, seu
in Martis oppositione uice Solis permanferit,
ruinæ casu perimetur. Si autem in cœli me-
dio, uel eius oppositione fuerit, ex alto præci-
pitabitur & morietur. Mars autem cum in
quarto seu opposito Solis seu Lunæ fuerit a-
spectu & in suæ alaiæ contrario, si in humanæ
formæ signis rotauerit, propter guerras & al-
tercationes inter suos consanguineos, contin-
gentes seu bellado, capitis abscissione peribit,
uel sibi manum propriam causam mulierum
manibus interficietur. Istud autem eueniet,
cum ei Venus iterum testificabitur. Quod si
ei in figura Mercurius associetur, latronū &
piratarum insidiatorum uel manibus dilacera-
bitur. ¶ At si in abscissis membra uel imper-
fectarum formarum signis, seu in cathenæ ca-
pite cum eis domino farleo fuerit, capitis siue
membrorum abscissione migrabit. Et si in
Scorpione uel Tauro fuerit, cōbustione aut
perforatione medicorū, incisione uel spasmu,
uitæ terminos transibit. At si in cœli medio
uel in eius opposito permanferit, in cruce su-
spendetur. Maxime autem si cum Ficare &
Andromade fuerit. Quod si in signo occiden-
tali, uel in ascendente locum habuerit, uiuus
igne cremabitur. Et si in signis quadrupedib;
extiterit,

extiterit, cadendo conteretur. Si uero Iupiter ei testificetur & infortunatus existat, ira, potestatis uel regis, mortis subibit iudicium manifestum. Quod si utraque infortunæ iungatur, uel altera alteri opponatur, quemadmodum prædiximus, ut mortis scilicet sit occasio malam uitalis spiritus priuationem peiorabunt. ¶ Dominus autem qualitatis mortis, est dominus interficientis loci. Interficientia quidem accidentia in quantitate uel qualitate multiplicabuntur, cum utraque infortunæ in locis interficientibus autoritatē habuerint. Cumque stellarum qualitates huiusmodi fuerint, sepultura carebit & regimine. ¶ Gressibilia uero, rapacia, uolatilia, prædatoria, cum in signis horum animalium formarum susceptiuis infortunæ fuerint, nec locis interficientibus formarum aliqua testificetur, & eis in hemisphærio inferiori commorantibus, ipsius cadauere pascuntur. Cumque Planetæ locorum interficientium dominatores in locis declinantibus extiterint, maxime autem cum Luna prædictis in locis, & in quarto seu in istorum locorum opposito manserit, inter alienigenas iuri mortis obediet.

*De diuisione temporum in uita nati,
Cap. IX.*

Postquam in unaquaque specierum istarum prognosticandi modum usque ad notitiā ipsarum uniuersalium rerum perfectionem generaliter prout ostensum est, explicauimus. Ipso eodem calle, ea quæ in natiuitatum partitione per tempora in ipsis obseruanda, & in rebus particularibus præfatis modis sunt attendenda, nos superaddere naturaliter cōuenit. Quæ admodum igitur iudicia & æstimationes rerum particularium, quæ in enarratione natiuitatum à præfatis locis assumpta sunt, præmittuntur, & si maior eorum pars sint iudicia & æstimationes, quæ ab ipsis eisdem regionibus assumuntur, scilicet quæ à regionibus sumuntur, & ipsa sunt indicia in quibus particularia quæ in natiuitatibus obseruantur, generaliter continentur, ut sunt formæ & figuræ corporum ac qualitatum animarum proprietates, necnon differentie morum & legum. ¶ Conuenit etiam his qui naturaliter hoc obseruauerint, ut primæ occasio ni, quæ cæteris convenientior est, ne unquam in natiuitatibus similitudine decipiantur, semper adhæreant. Veluti si natum Aethiopia albedine & capillorum planitie & decoratum,

uel horum animarum qualitates magis domesticas, seu ad rationes procliuiores siue rerum inuestigatores eos esse dixerint. Aut si terram alienam incolas, syluestres animas, mutuos & à ratione dissenteos affirmauerint, uel in his iterum propter mores & leges unicuique gentium proprias decipiantur. Quemadmodum si in matrimonijs Italos suas germanas in uxores ducere decreuerint, super addendum etenim eis esset in iudicio si nati fuerint in Aegypto, uel Aegyptiacis suas matres nubere, sine huius additamento præsignauerint si nati fuerint in Persia. Vniuersales autem qualitates in suis iudicijs & æstimationibus prius generaliter obseruare, deinde particulares quantitates per quas iudicabunt, his superaddere conuenit, ut augmenta & diminutiones in his contingentibus ex hoc deprehendant.

¶ Similiter etiam in diuisione temporum & horarum nati, ut temporales annorum differentie eorum quæ cum unoquoque futurorum subsequentiū similitudines præmittantur, & ut eorum qualitates inspiciantur, ita quod nullatenus in generalibus accidentibus quæ natiuitati obseruauerint decipiantur, necessario conuenit, ut puerum operari ac uxorem ducere, uel id agere quod à nullo nisi maioris sit ætatis agi poterit, & ut decrepitæ uirum ætatis prolem gignere, actus quæ soli iuuentuti possibilis efficere dijudicent, imò generaliter eis conuenit, & ea quæ per temporum obseruationes deprehenderint ex annis ipsis convenientibus his quæ eis assimulantur, & in ipsis accidere possunt superaddere. Eo quod eadem uia idem quæ modus nec non idem & unus ordo cunctis temporalibus differentijs habetur, naturam uniuersalem omnes homines continentem complectens, & cum septem Planetarum ordine similitudinem obtinens. Hæc autem uia siue ordo à primis annis, & à sphæra nobis affiniori, scilicet Lunari sumit exordium. Et in extremis annis ab ultima Planetarum sphæra, quæ Saturni dicitur explicatur. Sciendum est etiam singulis annis res accidere, cum illius Planetæ natura, qui in illius anni directo fuerit, similitudinem sortientes. Huius autem obseruatio rei, necessaria est ad generalis horum uniuscuiusque temporum qualitatis comprehensionem. Quorum differentie particulares ex eis in habentibus proprietatibus cognoscentur. Nam quia Luna ad plus quatuor primorum annorum infantis

infantis dispositioni dominatur, qui numero per quē quatuor primos annos intelligimus, assimilatur, infans sui corporis teneritudinem & infirmitudinem festinumque clementum suscipit, cuius etiam maior & frequentior est aquosa cibatio eiusdemque formae levis alteratio. necnon ipsius anima debilis imperfectaque tenetur, secundum quod ex his qui propter opificem infantis animae partem accidunt conueniens est, & quoniam secundus Planeta qui Mercurius appellatur dominus existat, dispositionis 10. annorum frequentius, qui & pueritiae sunt, & secundi nominantur propter hoc inquam quod numeri medietatis 20. annorum ipse dominus est, infra hoc annorum spatium, effectum intellectus & ratiocinationis animae manifestum, puer ingreditur uelut si quasi eruditionis planta & qualitatum animae radices in eo plantarentur. In his etiam annis ex eorum quae aptantur proprietatibus castigatio, necnon & doctrina splendet & ad primi exercitii modum expergefactus insurgit. ¶ At quia dispositioni subsequentiū annorum 8. qui & adolescentiae sunt & tertii nominantur, Venus dominando praesidet, & qui numero annorum eius propriae circūvolutionis æquantur motus decursus spermatum, eiusque multitudinis adunatio sumit initium, & ad actus usque uenereos adolescens ipse mouetur. Hoc autem tempus esse dicimus, in quo animae quasi bolismi similitudinem sortiuntur, & uix minimam abstinentiae portionem tangentes, ad plurimumque cupidinis impetum in omnibus ex rebus ueneris contingere possibilibus peruenientes tempestuosam luxuriam, deceptionem, metisque cecitatem in optantis omnibus incurrunt. Et quia Sol medialis sphaerae dominator, dispositioni annorum, unde 20. qui quarto loco notati & ordine sunt medii & iuuentuti deputati praesse dicitur, in operibus potentiae & infructuosa dispositione uitae, necnon eiusdem directione sollicitudine iuuenilem habere animam sancimus, & ex qualitatibus derisorij ludicris & deceptilibus ad animae salutem pudorisque conseruationem ac honoris affectum, eā adulterari dicimus. Post Solem autem quia Mars 15. annis 5. loco constitutus dominatur, qui sunt anni roboris atque uigoris numero propriae rotationis ipsius æquantur, uitae grauitas ac impedimentum & aduersitas incumbunt, animae uero cum corporibus anxietates & impedimenta sustinent, & cor-

poris declinatio fere sentitur & intelligitur, operabitur etiam homo grandia unde sibi summus labor eueniet, quorum explicacionem ante suae mortis accessum expetit, deinceps autem Ioui, sexti loci senem uendicanti senectutis annos 12. suae propriae circūrotationi æquales assignamus, in quibus homo ab operibus corporis & laboriosis, necnon & ab anxietate manuum retrahit, animamque suam deinde periculo non committat, pro quibus omnibus sanum mentis habitum induens bonae conseruationi studebit, & praesua magnanimitate turpia negligens in omnibus rebus desiderando, prouidus, necnon sermocinator & consolator habebitur. In hoc etiam tempore circa libertatem & honorificentiam bonamque famam cum pudore & reuerentia maxime sollicitabitur. Post hos autem anni Saturni uelut in extremo positi qui sunt senij, nec ante uitalis loci egressum terminati ordinatim eueniunt. Hos frigidior corporisque motus, grauedo delectationis & appetitus diminutio, necnon & naturae festina declinatio commutantur. Haec autem qualitas uitam hominis exuit, impedimentum & tristitiam modicamque rerum sustentationem propter suorum motuum debilitatem imprimit. Haec sunt igitur qualitatū temporum proprietates, quae secundum generales res naturae apparent, particulares uero temporum proprietates, quoniam non nisi ex natiuitatis proprietatibus obseruare debemus, id quod ex eis uniuersale apparuerit nobis ab alhileg dominatrice considerabimus. Nostra tamen in his obseruatio non ex earum aliqua singillatim, sed ex omnibus notitiam attulit, quemadmodum in uitae spatio peractum est. Illa etenim alhileg, quae ab ascendente sumitur in corporis accidentibus & peregrinationibus utimur, ea uero quae aperte fortunae consideratur, in rebus substantiae potimur, à Luna quoque sumpta in animae qualitatibus & coniugijs obseruamus. Quae autem à Sole deprehenditur in rebus ualentiae & sublimitatis assumimus, à medio uero coeli repertam in alijs omnibus sui esse qualitatibus particularibus ut in operibus & amicis atque filijs sequimur. Nos namque sic facientes non nisi unum solum Planetam, fortuna uel infortuna fuerit, rei dominum intelligimus, quod iustum & idoneum fore non ambigimus. Cum in eadem simul hora saepe contraria occurrunt accidētia, ut cum quis aliquē suum amittit consanguineum

guineū, cuius hares efficiatur, uel infirmitas in cubuerit, unde dicitur seu ociose uiuēdo prolem procreauerit, & his similia frequēter accētia in corpore & anima, in diuinijs & potentia, necnō in ceteris accidentib. boni siue malus, una eademq; qualitas ita necessario proueniens, ut in his omnib. homo bonū seu malum incurrat. At in temporib. intentionis fortunij uel infortunij huic simile cōtingere forsā est possibile, cum omnes fortunæ uel infortunæ pariter omnibus alhileg, uel eorū plurib. obuauerint, quod successiue cōtingere manifestū est, ob quod humana natura ad utriusq; intensionem propter subitā declinationē & a temperie, exitū bonorū & malorum alteratione cōtingentes, minime puenire poterit. Hoc igitur prædicto modo res locorū omniū alhileg deprehendūtur. Ex locis autē alhileg obuātibus, nō tantū exitū uitæ significātia, uelut in spacio uitæ cōsiderāda sunt, uerū etiam omnia simul intūēda fore iudicamus. Item nec eorū tantū corpoream uel oppositā seu tetragonāle obuiationē, sed etiā illis ex trino sextiliq; coniunctū obseruare debemus. ¶ Tempora quoq; in unaquaq; alhileg, planetæ in ipso eodem gradu existenti alhileg, uel eidē in figura associata primitus attribuemus. Quod si nullius planetarum in illō gradu permanserit, nec eis quis in figura associatus fuerit, illa uicinio planetæ gradum illum præcedenti conuenit, ut assignemus donec ad illum q; gradū prædictū gradū sequentē respexerit, perueniam, et huius ad illum secundū signiorū successiōem sit aspectus, dehinc sequentia tēpora præfata donentur, usq; quo ad illum qui eū subsequitur applicemur. Et similiter in omnibus faciendum esse decernimus, planetas esse in suis terminis existentes constituemus, quosdā ex planetis quos obseruauerimus & quos quasi dispositores posuerimus. Numerū autē annorū numero graduū lōgitudinum dari conuenit. Alhileg igitur ab ascendēte sumptæ, numerus annorum numero temporū ascensionū climatis in quo natiuitas fuerit æqualis assignabitur, alhileg autē a cœli medio deprehensa, anni quorum numerus numero temporū trāsitus per cœli mediū æquabitur. In alijs etiā alhileg aliūde sumptis hoc ordine procedemus, & secundū earū appropinquationem ad angulos numerū ascensionū, uel occidentium seu per mediū cœli trāsitus, quemadmodū in enarratione spaciū uitæ explanauimus, accipiemus,

hoc igitur modo præfato, res rerū temporum uniuersalium dominatrices deprehenduntur. ¶ Dominatrices autē rerū annorū cognoscuntur, cum annorū numerū a natiuitate sumpserimus, & ab unoquoq; locorū alhileg incipiendo unicuiq; signorū secundū sui successiōnem annū proiecerimus, & illius signi dominus in quo numerus terminatus fuerit, reseruatū, hoc idem & in mensib. faciemus. Nam numerū mensiū qui ex natiuitate præterierūt, a locis quorū est anni dispositio 28. dies unicuique signorū proieciemus, quod & similiter in diebus faciemus. Numerū etenim dierū a diē natiuitatis sumētes, a locis unicuiq; signo duos dies & tertiam abijciemus, planetarū iterū existētia in locis temporū nos obseruare conuenit. Hoc etenim futurorū in temporib. cōtingentiū cognitionem nō minimū adiuuat, existētia itaq; Saturni in locis tēporis uniuersaliū, Iouis quidē in locis annorū, Solis autem Martis, Veneris Mercurijq; in locis mensiū, Lunæ uero in dierū obseruabim, ex planetis temporū uniuersaliū dominos in esse futuri, ac eidē perfectionē cōsiderabim, temporūq; particulariū dominos, in huius augmento uel diminutione secundū rerū in locis existētiū, similitudinē inspiciemus, hoc etenim erit occasio fortitudinis & debilitatis accidentiū. Nam proprietatū uniuersalis qualitatis & spaciū tēporis [* In Græco est, *ἡ ἀφ' ὧν τὸ πρῶτον*] significator locus alhileg, dominusq; tēporū uniuersaliū, q; terminorū est dominus, perhibetur, ob hoc quod unaquaq; stellarū in ipsa eadēq; natiuitate, cum locis stellarū quarū primū fuerit dispositio, similitudinē habuerit. Sed rei accidentis bonitas, siue malitia ex proprietatib. qualitātū naturæ dominorū temporū eorūq; cōplexione in faciendo bonū siue malum, nec cum ex eorū in principio cū re dominatrice, similitudinē seu contrarietate deprehendetur. At in quo temporū proprie futurū, cōtingat ex signorū rei anni & mensis dominatiū qualitātibus, quas secundū loca quæ futuri sunt occasiones habuerint, necnō ex qualitātibus cōtingentibus, cum planetæ ac Sol & Luna in signis rei annorū & mensiū dominatoribus extiterit indicabitur. Nam planetæ qui cum prædictis locis ab hora principij, quæ natiuitatis dicitur, cōueniant, eisq; in figura hora existētiæ cōuenienter associati fuerint, bonum in re futura significabūt. Cūq; in cōtrario fuerint, ei malum annunciabunt. Illi autē qui eis incon-

uenienter associabunt, ut sit scilicet in earū op-
positione per diametrum uel in 4. aspectu & in
cōtrario alai, erūt. aduersitatis occasio. In a-
lijs uero q̄litatibus nihil operabūtur. Quod si
idem planetæ in temporibus et in esse potesta-
tem habuerint, natura futuri boni seu mali su-
perfluitatem & augmentum sentiet, hoc autē
necessario magis continget, cum potestate su-
per occasione ad hoc ut temporibus solū mo-
do dominantur caruerūt. Imō propter hoc q̄
ipsi iterū in principio natiuitatis dispositores
extiterint, & ut nato in omnib. suis rebus bo-
num siue malū pariter eueniat quandoq̄ con-
tingit, seu propter hoc quod omnes species al-
hileg, aut earū quidē plures in uno eodemq̄
loco cōcurrerint, uel quoniā a se inuicē segre-
gata fuerint, & in eodem tēpore res eis obuia

eunt, uel quæ omnes seu earū quā plures
fortunæ uel infortunæ fuerint, sibi inuicē
conuenerint. Hac igitur uia secundum modū
naturalis rei competētē, per res temporū pro-
gnosticamur. Viarum autē particulariū quibus
temporalis futuri qualitates prognosticantur,
ob hoc quod inde peruenientiū multiformis
est collectio, necnon grauis enarratio. Maxi-
me autē in hoc loco enarrationem proponere
idoneū iudicamus. Eo quod ab illius libri pri-
mordio opus generalis naturæ stellarū eiusq̄
cum rebus particularib. ut omnem similitudi-
nem secundū speciei rationalis æstimationem
in cōmixtione horū explanare proposuimus.
Rebus itaq̄ natiuitatum generaliter explica-
tis, hoc in loco huic libro finem imponere, nō
incongruum existimamus.

CL. PTOLEMAEI

CENTVM DICTA, SIVE FRVCTVS

librorum suorum.

Te & a scientia. Fieri enim
nequit, ut qui sciens est, par-
ticulares rerum formas pro-
nūciat, sicuti nec sensus par-
ticulare sed generale quan-
dā suscipit sensibilis rei for-
mā, oportet q̄ tractatē hanc rerū cōiectura uti.
Soli autē numine afflati prædicūt particularia.
2 Cum his qui consultat ipsum melius scri-
tabitur, inter id & eius formam nulla rerum
differentia erit.
3 Qui ad rem quampiā aptus est, habebit, p-
fecto et huiusmodi significationis stellam ad-
modum potentem in sua genitura.
4 Anima ad cognitionē apta ueri plus asse-
quitur, quā qui supremum in modum se in
scientia exercuit.
5 Potest qui sciens est, multos stellarum effe-
ctus auertere, quando naturā earum nouerit,
ac seipsum ante illorum euentum præparare.
6 Tunc dierum prodest & horarū electio,
cum tēpus a genitura bene cōstitutum est. Si
enim contrarium est, nequaquam profecerit,
quamuis bonum fortasse exitum respexerit.
7 Non potest quispiam stellarum mixturas
percipere, nisi naturaleis prius differentias mi-
xturasq̄ cognouerit.
8 Sapiens anima confert cōlesti operationi,
quemadmodū optimus agricola arando, ex-
purgandoq̄ confert naturæ.

9 In generatione atq̄ corruptione, formæ af-
ficiūtur a cōlestibus formis. Idcirco qui ima-
gines faciunt, hijs utuntur, cum eo stellæ in-
gressæ fuerint obseruantes.

10 In dierum horarūq̄ electionibus utere
maleficis, perinde ut optimus Medicus ad cu-
rationem uenenis utitur moderate.

11 Diem horamq̄ nō ante eligas, quā pro-
positæ rei noueris qualitatem.

12 Amor odiumq̄ ne uera eueniant iudicia
prohibent, siquidē minuunt maxima, augent
minima.

13 Cum cōlestis constitutio quidpiam signi-
ficauerit, adiutricibus etiā corruptiuis stellis,
hoc est, secundarijs utere.

14 Quātis in errorib. uersatur Astrologus,
cum locus septimus atq̄ eius dominus affli-
cti erunt.

15 Ascendentia inimicorū regni, sunt signa
ab ipsius regni ascendēte declinantia. Amico-
rum uero ascendentia, sunt cardines, locaq̄
succedentia. Idem & in dogmatibus.

16 Cum in octauo loco beneficæ dominabū-
tur, damnum a uiris bonis afferunt, quæ si be-
ne affectæ fuerint, illud dimouebunt.

17 Cum de senis cuiuspiā uita iudicas, non
ante iudiciū feres, quā dimensus fueris,
quod ille possit annos uiuere.

18 Cum ambo luminaria in eodem minuto
fuerint, si ascendit benefica, natus æque sanē
in omni

in omnib; quæ inciderint, bene fortunatus erit. Simili modo, si & inuicē opponētur ab ortu atq; occasu. Sin malefica est in ascendente, contrarium sentias.

19 Vis purgationis hebetatur, cū Luna fuerit Ioui coniuncta.

20 Membrum ferro ne percutito, cū Luna signū tenuerit, quod mēbro illo dominatur.

21 Cum Luna fuerit in Scorpio aut Piscib; dominusq; ascēdentis stellæ sub terræ positiæ copulabitur, bonum est purgationibus uti. Si uero copulatur stellæ supra terram cōstitutæ, potionem qui sumpserit euomet.

22 Vestem nec primū induas, nec incidas, ubi Luna fuerit in Leone collocata. Est autē peius, si eadem male affecta fuerit.

23 Lunæ ad stellas figuratio, natū bene agilem facit, quæ si potentes fuerint, effectiuam, sin inbecillæ inertiam ad agendum commotionem indicant.

24 Defectus luminarium in cardinibus genituræ, annuarum uē conuersionum noxius est, accipiunt autem locū ab intervallo ascendētis ac loci defectus. Vt autem ab hora Solaris eclipsis annos, sic ab eclipsis Lunaris horis menses capis.

25 Dominatoris progressionem cum in medio cœli positus est per sphaeræ ascensionē, cum uero in ascendente cōstitutus est, per climatis ascensionē facito.

26 Latet planēres, cum stella eam significans, aut sub terra aut in loco alieno Soli coniungitur, contra patet, cum ē depressione in altitudinem tollitur, proprioq; in loco collocatur.

27 Venus nato uoluptatem affert in membro, cui signum in quo est, dominatur. Idem & in cæteris stellis.

28 Cum præstare nō poteris, ut duabus Lunam stellis coniungas, id præsta, ut stellæ fixæ eam coniungas illarum mixturam habentis.

29 Stellæ fixæ irrationabiles atque admirabiles felicitates afferunt, quas tamen plerunq; calamitatibus insigniunt, nisi & planētæ ad felicitatem conueniant.

30 Inspice primorum generis regum creationes. Si enim ascendens creationis cōuenit cum ascendente genituræ regis filij, is regis successor erit.

31 Cum regis dominator in locum climaticum inciderit, tunc aut rex, aut ē regni principibus magnus quispiam morietur.

32 Concordiam inter duos facit conueniēs stellarum figuratio speciem rei significantium, ex qua beneuolentia in utriusque genitura constituta est.

33 Amor odiumq; tum ex luminarium concordia discordiaq; tum ex utriusq; genituræ ascendētib; deprehenditur. Adaugent autem beneuolentiam obedientia signa.

34 Dominator seu hospitator interlunij si cardinalis fuerit, quacuncq; illo mense futura sint, significat.

35 Sol cum in alicuius stellæ locū deuenierit, uim eius excitat quam in aëre habet.

36 In cōdendis urbibus stellis fixis quæ conferre habeant, utere. In ædificandis uero domibus erraticis, Reges cuiuscumque urbis quæ Martem culminantem habuerint, gladio plerumque pereunt.

37 Qui Virginem aut Pisces horoscopus habent, nō potestatis suæ causa erunt, quorum autem ascendens erit Aries aut Libra, nō mortis suæ causa erunt. Eodem modo in cæteris signis ratiocinaberis.

38 Cum Mercurius in altera domorum Saturni constitutus ac potens fuerit, coniecturatum nato dat intellectum ac rerum scrutationem, in Martis uero domo ac præsertim in Ariete facundiam.

39 Afflictio undecimi loci in creatione regis, detrimentum significat et domesticorum eius & pecuniarum. Secundi autem loci afflictio, pecuniarum, ouilis eius detrimentum significat.

40 Cum ascendens à maleficis oppressum fuerit, qui tunc natus est, sordidis rebus delectatur, ac male olentis odores probat.

41 Loci octauī dominiq; eius afflictionem tempore discessus caueto, at secundi atq; eius domini, tempore reditus.

42 Morbus qui cœpit, cum Luna fuerit in eo signo, quod malefica aliqua tenuit in genitura, siue in quadrangulo aut diametro eius, grauissimus futurus est. Si autem malefica respicit, periculosus. Sin in loco ubi genituræ tempore benefica fuerit, sine periculo erit.

43 Maleficas gentis figuras contrariæ temporumfigurationes intendunt.

44 Noxiū est, cum ægri ascendens genituræ ipsius figuris refragatur, neq; ad beneficū aliquem tempus peruenerit.

45 Quisquis genituræ suæ dominatores aut ascendens in signis humanis non habet, ab

humanitate alienus, etiam sibi ipsi erit.

46 Magnæ in genituris felicitates conferuntur tum a stellis fixis, tum ab interluniorum cardinibus, tum a locis partis fortunæ regni, cum horoscopus in eis repertus fuerit.

47 In genitura cum malefica in locum beneficæ in alterius genitura incidit, is qui beneficam habet, ab eo qui habet maleficam, detrimento afficietur.

48 Quando culmen domini, hoc est, principis fuerit horoscopus subiecti, aut dominatores beneuola configurabuntur figura, diu inseparabiles permanebunt. Idem est cum sextus locus serui inuentus fuerit horoscopus principis.

49 Cum ascendens subiecti fuerit culmen in genitura domini tantam subiecto illi fidem dominus adhibebit, ut ei ab illo imperetur.

50 Ne prætermittas centum et decem nouæ coniunctiones. In his enim posita est cognitio eorum quæ sunt in mundo & generationis & corruptionis.

51 In quo signo Luna est genitura tempore, illud in conceptu fac ascendens, & in quo signo inuenta fuit in conceptu, illud aut eius oppositum fac ascendens in partu.

52 Domini genitura hominum proceræ stature in sublimitaribus sunt, & ipsorum horoscopi in signorum principijs. Eorum uero qui sunt breuissimæ stature, in humilitatibus inueniuntur. Ad hæc inquirito signa ne recta an obliqua sunt.

53 Domini genitura macilentorum hominum, latitudinem non habent, pinguium autem habent. Quod si latitudo australis est, agiles erunt, si borealis, inagiles.

54 Dominatores in ædificationibus ubi copulantur stellæ subterraneæ, ædificij erectionem impediunt.

55 Martis aduersus naues noxia uis immittitur, cum neque in cælo medio, neque in undecimo est loco, in his enim locis nauem corrumpit, prædonibus per uiam occupantibus. Incendetur autem nauis, si ascendens ab aliquo stella fixa quæ ex Martis mixtura sit, affligetur.

56 Cum Luna est in prima quadrangulo, hoc est, ex quo à Solis coniunctione recessit, corporum humiditates ad secundum usque effluunt, in reliquis autem decrescunt.

57 Cum septimum locum atque eius dominum in ægritudine afflictum uideris, medicum mutato.

58 Coniunctionis locum, quo in loco ab anni ascendente est, inspicere, si quidem cum profectio illuc peruenierit, tunc euentus erit.

59 De absente quod occiderit ne pronuntiato antequam uideris, an temulentus factus sit, neque quod uulnus acceperit, antequam exquisieris, an sanguis ei missus fuerit, neque quod thesauros inuenerit, priusquam scrutatus fuerit, ne forte depositum acceperit, cum omnium figuræ similes sint.

60 Super egrotis dies inspicere, ac Lunæ peragratiorem in angulis figuræ sexdecim laterum, ubi enim eos angulos bene affectos inueneris, bene erit languenti, contra male, si afflictos inueneris.

61 Luna significat ea quæ corporis sunt, ut quæ ei pro motu similia sunt.

62 Cum minutum coniunctionis principium facies, potes de mutatione aeris in mense illo iudicare, erit enim iudicium iuxta dominatorem anguli figuræ cuiusque, uincit enim hic aeris naturam, assumens in his etiam presentis temporis qualitatem.

63 Cum Saturnus Iupiterque coniunguntur, uter eorum sublimior sit uide, ac iuxta illius naturam pronuntiato. Idem etiam in cæteris stellis facito.

64 Vbi sciscitationis dominatorem inspexeris, quam hic in anni conuersione seu in ascendente nouilunij potestatem habet inspicere, ac secundum hæc pronuntia.

65 In minima coniunctione, differentia mediæ coniunctionis, & in media maxime coniunctionis differentia.

66 Sola profectio ne utare, sed etiam attributionibus & ademptionibus stellarum.

67 Diminuuntur anni ob excipientis imbecillitatem.

68 Malefica cum matutina est, casum, uespertina uero morbum significat.

69 Erit in uisu nati uitium cum Luna Soli aduersa est, ac nebulosis stellis coniungitur. Itæ cum Luna est, in occiduo cardine, ambæque maleficæ stellæ in cardine orienti. Sol quoque cardinalis est, natus ipse oculis capietur.

70 In furentibus Luna Mercurio non copulatur, neuterque ascendenti in demoniacis, in hac figura Saturnus quidem noctu, Mars autem interdiu cardinem tenebit, maximeque in Cancro, Virgine, ac Piscibus.

71 In marii genituris cum utrumque lunare in signis fuerit masculinis, actiones eorum secundum naturam erunt. In genituris uero

- uero mulierum, actiones ipsæ intenduntur. Idem de Marte, Venereque, matutini namque masculi, uespertini foeminefiunt.
72. Quæ sunt educationis, à dominis triangularitatis ascendenti capito. Quæ uitæ, à dominis triangularitatis luminaris conditionarij.
73. Sol ubi repertus fuerit cum capite Gorgonis, si neque aspicitur à benefica stella neque benefica octauo loco præest, dominusque conditionarij luminaris Marti opponitur, aut eum è quadrangulo percutit, ei qui natus, caput truncabitur. Quod si luminare culminabit, corpus eius sauciabitur. Sin copulatio à Geminis aut à Piscibus fuerit, manus ac pedes eius amputabuntur.
74. Quicumque Martem ascendentem habet, omnino cicatricem in facie habebit.
75. Cum Sol ascendenti domino coniungitur in Leone, nec Mars aliquam in ascendente prærogatiuam habet, nec benefica in octauo loco est, qui natus est exuretur.
76. Cum Saturnus cœli medium tenet, opponiturque ei conditionarium luminare, ac terrenum signum est in imo, qui natus est ædificiorum ruina interibit. Quod si humidum signum est, aquis suffocabitur. Si uero humanum, ab hominibus stragulabitur, aut laqueo flagellisue peribit. Verum si benefica octauo in loco est, propior his erit, non tamen morietur.
77. Ascendentis profectio pro ijs quæ corporis sunt facito, partis fortunæ pro ijs quæ sunt externa, Lunæ pro corporis animæque conjunctione, medium cœli pro actionibus.
78. Exercet saepe uires stella quo in loco nullas habet uires, lucrum inexpectatum nato afferens.
79. Mars cum in undecimo est loco, qui hunc sic habet, domino suo non dominatur.
80. Cum Venus Saturno coniungitur, habetque hospitorem aliquem in loco septimo, qui natus est sordidi coitus erit.
81. Tempora modis septem deprehenduntur, ab intervallo duorum dominatorum, ab intervallo configurationum inter se, ab accessu alterius ad alterum, ab intervallo inter se alterius ipsorum, & loci rem quæ sitam significantis, ab occasu stellæ cum additione atque ademptione, & à mutatione dominatoris, & ab accessu planetæ in locum suum.
82. Cum figuræ æquales erunt nouilunij, aut plenilunij horoscopus inspice, quæ etiam æqualis fuerit, ad ferendam sententiam ne properes.
83. Tempus impetrationis inter impetrantem ac regem affectionem indicat, Cathedra autem indicat ea quæ actionis sunt.
84. Mars cum est ascendenti dominus tempore capte possessionis, præestque secundo loco, aut copulatur domino secundi, multum damnum afferet.
85. Cum ascendenti dominus secundi loci domino configurabitur, sponte princeps multas impensas faciet.
86. Sol est fons uitalis potentie, Luna naturalis.
87. Mensium conuersiones fiunt ex diebus uiginti octo, horis duabus, ac minutis circiter decem & octo. Quidam autem à peragratione Solis iudicant, cum partiliter exæquatus est gradui ac minuto quod in initio obtinet.
88. Cum partis fortunæ profectio in toto reuolutionis anno facere uolumus, à Sole in Lunam, ac tantundem ab ascendente capiamus.
89. Quæ sunt autem septimo à loco, quæ autem patriui, à sexto uide.
90. Cum dominator ascendens uiderit, res quæ occulta est secundum ascendenti naturam erit, quod si non uidet illud erit secundum naturam loci in quo ipse est dominator. Et hoc quidem dominus colorem eius, Lunæ uero locus tempus demonstrat, eritque res noua, si supra terram, sin sub terram, uetus. Fortunæ pars quantitatem eius, longane an breuis sit demonstrat. Dominus finium, imi ac medijs cœli, item Lunæ, substantiam eius demonstrat.
91. Malum signum est, cum ægroti dominator combustus est, maxime si fortunæ pars affligitur.
92. Saturnus orientalis non adeo nocet ægro, sicut nec Mars occidentis.
93. Ex figuris non ante iudicabis, quam conjunctionem feceris. Principia enim in unaquaque conjunctione transmutantur, quo circa ambas misceto, nec errabis.
94. Locus potentioris ex dominatoribus, ea quæ in cogitatione sciscitantis sunt indicat.
95. Quæ cum singulis oriuntur decurijs, ea nati uoluntatem ad artem quam tractat comprobant.
96. Significantia eclypsis decreta sunt eius quæ propius cardines. Considera etiam naturam

turam stellarum simul cōsistentium tum erratarum, tum fixarum, ac etiam simulacra coorientia, & secundum hæc pronuncia.

97 Res de qua est sciscitatio, breui perficitur, cū nouilunij seu plenilunij dominus cardinalis est.

98 Traiectiones atq; crinitæ secundas partes in iudicijs ferunt.

99 Traiectiones aëris siccitatem indicant, quæ si ad unam partem feruntur, ab angulo illo uentum indicant. Sin in diuersas feruntur, ab angulo illo uentum indicant. Sin in diuer-

fas feruntur partes, aquarū imminutiones, aëris turbationes, et exercituū incursiones indicat.

100 Cometæ quorum intercapedo est undecim signorum à Sole, si apparuerint in cardinalibus, regni alicuius rex, aut ex principibus regni aliquis morietur. Sin in loco succedente, bene se habebunt quæ thesauri eius sunt, suum tamen gubernatorem mutabit. Quod si in loco declinante, morbi ac repentina mor-tes erunt. At si ab occasu mouentur ad ortū externus hostis regiones incusabit, sin nō mouentur prouincialis hostis erit.

F I N I S.

Bongu. in 8. m. bon. Ptol. Malasia & m. r. b. h. m. 392.

CL. PTOLEMAEI

MATHEMATICI INERRANTIVM

stellarum significationes per Nicolaum Leonicum à Græco translata.

IANVARIVS.

KAL. Sol eleuari incipit, longiusculi fiunt dies, Aquila & Corona occidunt, tempestatemq; ue efficiunt.

4 Sol magis ascendit, Cancrī mediū occidit, uenti q; ue ponunt.

3 Reliquum Cancrī occidit, & uariis aëris fit flatus.

PR. Hyems dimidiata, Aquilones cōtinui, Delphinus cum Cane oriuntur matutino.

NON. Fidicula exoritur, Aquila occidit, Delphinus totus emergit, uentorum q; fit concursus.

8 Aquila uesperī occidit, flat Auster.

7 Septentriones & Aquilo uehementer flantes concurrunt.

6 Martis domiciliū, Auster & Fauonius simul flant, Capricornus emergere incipit, pluuia simul & caligo uespertina.

5 Auster flat cum pluuia.

4 Pluuia flat, Auster uolentior.

3 Septentrio multo imbre & aspera tempestate flat.

PR. Auster spirat.

ID. Astrum obscurum, prima mali pars occidit, noctu etiam pluit.

19 Astrum obscurum, uaria Aquilonis & Septentrionis inconstantia. Leo

18 occultari incipit pluuia fiunt. Septentrio & Aquilo uehementes flant.

17 Sol in Aquario, Vulturū cū pluuia.

16 Fidicula occidere incipit matutino, uentorum concursus fiunt.

15 Leo et Delphinus matutino occidunt, Aquilo Septentrio & Auster cōcurrunt, pluuia q; fiunt.

14 Conuersio & hyemis medium.

13 Aquilo flat & Auster, medium Cancrī occidit, Aquarius emergere incipit.

12 Aquarius totus emergit, Africus spirat & pluit.

11 Fidicula Cum Cancro occidit, & uesperī pluit.

10 Aquilo flat cum pluuia.

9 Hyemat dies, uehementius flāt Aquilo & Vulturū.

8 Tempestas turbidior, ijde flant uenti.

7 Hyemat dies, ijdem flant uenti, Fidicula occidere incipit.

6 Astrum clarum in pectore Leonis occidere incipit, Fidicula uesperī occidit, flat et Aquilo, & interdū pluit.

5 Ventorum concursus cum niuib.

4 Delphinus occidere incipit.

3 Fidicula circa primam faciem parte sui occidere incipit, uehemēs flat Aglo cum

Significationes.

443

- cum imbre.
- PR. Imbres cum niuibz permixti cadūt.
- XXXI. FEBRVARIVS.
- KAL. Obscurum astrum apparet, Auster & Vultur flant, Fidicula occidere incipit.
4. Aër crassus est, & Fauonius flare incipit.
3. Medium Leonis cū Fidicula occidit, Septentriones & aquilo flant.
- PR. Delphinus occidit, Auster uesperis uio lentior fit & pluit.
- NON. Zona Orionis emergit, turbidus est aër Fauonij flatu.
8. Fidicula occidit, & Fauonius ab occasu flat.
7. Veris initium, Fauonius spirat.
6. Fauonius & Aquilo spirant.
5. Obscurum astrum, emergit Aquarius.
4. Septentrio cum Fauonio flat, interdū etiam pluit.
3. Subsolanus spirat, & Arcturus exoritur.
- PR. Ventorum concursus & pugna.
- ID. Sagittarius, uesperis occidit, tempestas aspera.
16. Crater uesperis oritur, & commutatis uentis superat Auster.
15. Sol in piscibus, hyemat aër.
14. Septentrio flat cum Austro, Sol nouus.
13. Virgo occidit iuxta geminos, Auster flat cum Fauonio & Aquilone.
12. Malus uesperis occidit, Fauonius spirat, & Virgo occidere incipit.
11. Septentrio & Auster flant, Malus occultatur.
10. Aquilo pluuiosus spirat, Leo occidit, Aquilones Chelidonij appellati, incipiūt, & per quadriduum flant, Hirundines apparent.
9. Arcturus circa primam uigiliam occidere incipit, Fauonius spirat, noxq; nubila existit.
8. Halcyonei appellati dies.
7. Corus & Aquilo simul flant.
6. Aquarius oriri incipit, hyemat matutino.
5. Arcturus emergit, & pluit.
4. Arcturus oritur matutino.
3. Malus uesperis occidit.
- PR. Fauonius late spirat, uernus est dies.
- XXVIII. MARTIVS.
- KAL. Auster & Africus simul spirant.
6. Vindemitor apparere incipit, Aquilo gelidus flat, Arcturus occidit matutino.
5. Aër nimbosus, & pluit, Arcturus emergit eleuato Sole, & flat Aquilo.
4. Arcturus similiter emergit.
3. Arcturus interdū emergit.
- PR. Aquilo flat, nubilosum cœlum.
- NON. Equus occidit matutino, & flat Aquilo, Corona matutino occultat, aquarum de cœlo pluuies.
8. Marinæ aues apparere incipiūt, Aquilo & Septentriones flant, principium Veris est, Sol piscium dimidium obtinet, Equus occidit.
7. Miluus apparere incipit, flat Auster, Piscisq; in tergore matutino occultari incipit.
6. Equus occidit matutino, Miluus à sublimi deorsum uergit, uindemitor occidit, Arcturus autem emergit, & gelidus flat Aquilo.
5. Hyemis abscissio, & Aquilonis ad Septentriones commutatio.
4. Desinit Piscis à tergore eleuari, Septentrio uel Auster flat.
3. Argo nauis emergit uesperis, Fauonius, & Auster flant, & in Leonis cauda hyemat dies.
- PR. Aquilo per totum flat diem.
- ID. Equus occidit, & Aquilo, flat gelidus.
17. Sol in Ariete, Fauonius late spirat, Ciconia apparet, & mare transmittit.
16. Inconstantes uenti, Aquilo spirat.
15. Auster flat. Miluus diluculo appareret.
14. Aquilo serenus spirat.
13. Equus occidit matutino, Aquilo uel Septentrio flat.
12. Aries in latus emergit pluit aut nungit.
11. Cancer tergore oritur, Auster flat.
10. Aequinoctium pluit, interdum tonat.
9. Septentriones & Aquilo flant. Equus occidit matutino.
8. Pisces tergore emergūt, nix imbre mista cadit, Aries matutino emergit cū mari, turbatio aëris.
7. Aequinoctium Vernum pluit, interdum & tonat.
6. Nox & dies æquales existunt.
- R r 4 s Scorpius

Cl. tol. inerrant. stellar.

444

5 Scorpis occidit, uehemens flat uentus, pluuiasq; cum tonitribus commiscet.

4 Scorpis occidit, Septentrio flat & pluit.

3 Auster flat, & pluit.

PR. Ventorum procellæ, & sæpe pluit.

XXXI. APRILIS.

KAL. Scorpis occidit, Sol diei partem unā addit, Aquilonis flatu nebulosum est cælum, uergilæ oriri, & præsigni ficare incipiunt.

4 Nebulosus aër per omnes terras.

3 Vergilæ occidunt uespertino.

PR. Flat Africus.

NON. Fauonius spirat.

8 Suculæ emergunt, pluuiæq; ab Austro deuoluuntur.

7 Auster flat, & Vergiliarum reliquum occidit.

6 Fauonius flare incipit matutino, Vergilæ occidunt.

5 Australes procellæ.

4 Aquilo uehemens flat, uesper est pluuiosus.

3 Frigidi flant uenti, & pluit.

PR. Suculæ occultantur.

ID. Aquilo flat, paruū præsepe exoritur.

18 Obscurum astrum, & ueti & imbres.

17 Suculæ occidunt, frigidi spirant uenti, Perseus oritur.

16 Suculæ occidunt, spirat Fauonius.

15 Sol in Tauro Suculæ occultantur.

14 Africus flat.

13 Suculæ penitus occidunt, Africus flat uesper.

12 Fauonius spirat.

11 Tauri caput occidit, & pluit.

10 Vergilæ exoriuntur, Fauonius spirat

9 Fidicula circa primam facem apparet.

8 Fidicula cernitur, & pluit.

7 Præsepe emergit, desinit Ver.

6 Suculæ penitus occidunt, & Veris cōuersio.

5 Auster flat.

4 Austrina dies, & pluuiæ.

3 Hoedi oriuntur, Auster flat matutino.

PR. Canis occultatur uesper, & aër conturbatur ab Austro, et Aquilo simul permiscet.

XXX. MAIUS.

KAL. Canis occultatur, rores descendunt.

6 Suculæ cum Sole oriuntur.

5 Centaurus apparet totus, Fauonius spirat.

4 Scorpis sursum emergit, Aquilo flat, & rores cadunt.

3 Fidicula oritur matutino.

PR. Dimidium Scorpionis occidit.

NON. Vergilæ oriuntur matutino & spirat Fauonius.

8 Principium æstatis, Fauonius præualet.

7 Eodem flat modo Fauonius.

6 Fidicula oritur, Suculæ occidunt, Tauri caput apparet.

5 Vergilæ apparent.

4 Vergilæ oriuntur, Auster flat.

3 Suculæ occidunt, Austrini sunt flatu.

PR. Scorpis occidit, & Fidicula oritur matutino.

ID. Cancer exoritur, & flat Auster.

17 Initium æstatis.

16 Procyon, quam quidam Caniculā uocant, occidit.

15 Sol in Geminis.

14 Auster flat uesper.

13 Suculæ oriuntur, & flat Aquilo.

12 Arcturus occidit, aërq; conturbatur.

11 Sagittarius occidit, & flat Auster.

10 Gemini exoriuntur, & Aquila.

9 Suculæ oriri incipiunt, & pluit.

8 Capella oritur matutino, & flat Aquilo.

7 Taurus occidit. Auster & Aquilo flant.

6 Auster spirat.

5 Fidicula oritur matutino, & Auster flat.

4 Auster uehemens flat.

3 Vergilæ exoriuntur, imbres cum tonitribus fiunt.

PR. Tempestas aspera, hyemat aër, ingentia uesper tonitrua commouentur.

XXXI. IUNIVS.

KAL. Suculæ totæ emergunt. Auster flat.

4 Aquila exoritur, aëris tempestas, & flat Fauonius.

3 Australes procellæ cum tonitruis.

PR. Auster flat & pluit.

NON. Aquilo exoritur, flat Auster & pluit.

8 Aquilo flat & pluit.

7 Arcturus occidit matutino, Fauonius spirat.

6 Del-

Significationes.

445

- 6 Delphinus emergere incipit, Arcturus occidit.
- 5 Aquilo flat, & modice pluit.
- 4 Pluuiosus aër cū tonitruis, & Australis dies.
- 3 Turbulentum cœlum cum tonitruis.
- PR. Fauonius uel Corus flat, & tonat.
- ID. Delphinus emergit, Auster flat.
- 18 Orionis numeri eleuantur, & principia æstatis.
- 17 Obscurum astrū, Fauonius & Auster flant.
- 16 Aëris tempestas, & Aquilonij flatus.
- 15 Fauonius cum Austro spirat, Orionis numeri apparent.
- 14 Sol in Cancro, Orion exoritur matutino.
- 13 Auster & Fauoni, flāt, pluit & tonat.
- 12 Serpentarius occidit matutino.
- 11 Auster cum Aquilone spirat.
- 10 Exortus Orionis.
- 9 Obscuri astri exortus, & calorum intensio.
- 8 Aëstius cardo, & monumētanea aëris perturbatio.
- 7 Africus & Fauonius simul spirant.
- 6 Breuissima nox, Orion exoritur.
- 5 Pluit uesperī, Canis apparere incipit.
- 4 Ventorum conflictus.
- 3 Canis exoritur matutino, Zona Orionis apparet.
- PR. Arcturus occidit matutino, & aëris in temperies.
- XXX. IULIUS.
- KAL. Aër ab Aquilone conturbatur.
- 6 Obscurū austrum, Auster flat, uel Fauonius.
- 5 Austrina dies, et conturbatio aëris.
- 4 Oriō exoritur, Ciconia occidit, & Fauonius spirat.
- 3 Medium Cancrī exoritur.
- PR. Etesia flant, & cum Austro Aquilones.
- NON. Corona occidit matutino, flat Auster
- 8 Cepheus exoritur, & Austrina aëris perturbatio.
- 7 Orion totus emergit, Auster flat.
- 6 Etesiarum prodromi flatus spirant.
- 5 Imbres cum tonitribus, flat Aquilo.
- 4 Orion totus oritur matutino, & prodromi inualescunt flatus.
- 3 Africus flat turbulentus.
- PR. Aquilo flat:
- ID. Canicula exoritur, Etesia inualescunt.
- 17 Orion exoritur, & uiolentus flat Aquilo.
- 16 Aëstatis dimidium, & dies Aquilonis flatu algentior.
- 15 Fauonius, & interdum Auster spirat, Canis oritur matutino, & Etesia amplius inualescunt.
- 14 Oriō exoritur, Corus flat, totusq; apparet Orion.
- 13 Sol in Leone, Corus spirat, & Canis exoritur.
- 12 Etesia cum alijs uētis per unum & uiginti flant dies.
- 11 Prodromi flatus late spirant.
- 10 Cancer totus cum Leone exoritur, & Aquila occidit.
- 9 Leo cum Sole exoritur & Cane, Cancer descendit.
- 8 Gemini occidere incipiunt, Canis emergit, & Austrini sunt flatus.
- 7 Caligo arenosa, Aquila occidit. Leo exoritur, flat Auster.
- 6 Canicularis æstus.
- 5 Vehementer calores, Etesia ualenter spirant.
- 4 Lucida stella in Leonis pectore exoritur, Aquilo egelidus propter æstum.
- 3 Autumnales fructus apparere incipiunt, Aquila occidit matutino, aërq; turbidus fit.
- PR. Auster cum Africo simul spirant.
- XXXI. AVGVSTVS.
- KAL. Aquila occidit matutino, flat. Africus arentes sunt æstus.
- 4 Aquila occidit, aër Austrinus.
- 3 Austrina dies.
- PR. Leonis medium exoritur, Arbor in hoc biduo apparet, Auster nimboſus uehementer flat.
- NON. Corona occidit, Leonis medium exoritur, uehemens flat Auster & Grues apparent.
- 8 Fidicula cōtrahitur, austrina dies æstiosa.
- 7 Orionis medium occultatur, & dies ab Austro caliginosus, & æstuosus.
- 6 Leo exoritur, æstus intolerabilis, nebulosus aër, Orionis exoritur medium.
- 5 Obscurum astrum, Septētrio lenis spirat, æstus mediocris.

- 4 Lunar defectus in hanc diem incur-
rere solet, Auster & Aquilo spirant,
& calores sunt ingentes.
- 3 Fidicula occidit matutino, Autumnus
inchoat, uentorum concursus fit.
- PR. Ventorum conflictus & pugna.
- ID. Delphinus cum Lepore occidit.
- 19 Aestuarii & squalentes calores.
- 18 Obscurum astrum, & Fauonius cum
Austro spirat.
- 17 Delphinus occidit matutino.
- 16 Autumni initium.
- 15 Fidicula occidit, & flat Aquilo.
- 14 Delphinus occultatur, mediocris aestus.
- 13 Fidicula occidit matutino, Sol in Vir-
gine, Auster flat, pluit, & tonat.
- 12 Sol in tota Virgine.
- 11 Virgo exoritur.
- 10 Septentriolis spirat, tota exoritur
Virgo, aeris est serenitas.
- 9 Virgo exoritur, Aquilo flat.
- 8 Etesiae ponunt, Aquilo frigidior flare
incipit.
- 7 Delphinus exoritur, & Auster flat.
- 6 Vindemitor emergit, Auster & Fauo-
nius simul flant.
- 5 Virgo apparere incipit.
- 4 Fauonius lenis spirat.
- 3 Virgo exoritur, Fauonius molliter flat.
- PR. Andromeda exoritur.
- XXXI. SEPTEMBER.
- 6 Australis piscis non amplius occulta-
tur.
- 5 Tonat, & pluit.
- 4 Arcturus cum Vindemitore exoritur,
malus occultatur.
- 3 Mercurij domicilium, Fauonius spirat,
& ex uentorum incōstantia imbres
- PR. Equus exoritur (cadunt.
- NON. Capella emergit, Africus flat uesperis,
& pluit.
- 8 Arcturus apparet, flat Aquilo, & inter-
dum tonat.
- 7 Virginis medium exoritur, Fauonius
spirat cum Africo.
- 6 Idem aeris status.
- 5 Idem aeris status.
- 4 Arcturus exoritur.
- 3 Arcturo exoriente imbres cadunt.
- PR. Vergiliae cum equo exoriuntur.
- ID. Hirundines non uidentur, Capella exo-
ritur, & pluit.
- 16 Duodecatemorion, id est, 12. portio
Autumni incipit.

- 15 Fauonius late spirat cum Africo.
- 14 Piscis exoritur, et Septentrio ponit.
- 13 Sol in Libra, Crater apparet, Arcturi
medium cernitur matutino.
- 12 Arcturo exoriente imbres copiosi ca-
dunt.
- 11 Aequinoctium autumnale, & pisces occidunt.
- 10 Argo descendit, pluuiosi aeris con-
turbatio.
- 9 Pisces occidunt, Austrinae sunt pluuiae,
aeris uentorumque cōturbationes, &
maris tempestates.
- 8 Lunar defectus in hanc incurrit dies,
Centaurus exoritur.
- 7 Nebulosus aer & turbulentus existit.
- 6 Hædi exoriuntur, & Auster uehe-
mens flat.
- 5 Virgo desistit emergere, Vergiliae ma-
tutino et uesperis apparent, Hædi cum
Sole exoriuntur, uentorum et maris
procellae ualidae fiunt.
- 4 Auster uehemens flat, tempestas hor-
rida.
- 3 Vergiliae matutino cernuntur, & plu-
uius flat Auster.
- PR. Capella emergit usque ad uespertinum
Vergiliarum occasum.
- XXX. OCTOBER.
- KAL. Vergiliae in oriente apparere incipiunt,
Auster flat matutino.
- 4 Idem Austrini flatus, & Vergiliarum
exortus.
- 3 Heniochus, id est, Auriga occidit, &
ab Aquilone tonat.
- PR. Hædi exoriuntur, & pluit.
- NON. Corona emergit, & conuersio est as-
tatis.
- 8 Arietis medium occidit cum Scorpione.
- 7 Eadem, quae prior, significatio.
- 6 Corona cum Hædis exoritur, aer cō-
turbatur.
- 10 Hædi cum Vergiliis emergunt, & flat
Africus.
- 4 Libra oriri incipit, & Fauonius spirat.
- 3 Corona exoritur matutino, uenti cō-
mutantur, aspera que in mari sunt
hyems.
- PR. Vergiliae exoriuntur & flat Auster.
- ID. Corona emergit, aeris commutatio, et
tumultus fit.
- 19 Aquilo immensus flat.
- 18 Autumni medium, & Auster flat.
- 17 Orion emergit, & rorulentus est aer.
- 16 Eadem

Significationes.

447

- 16 Eadem quæ prior, significatio.
 15 Tristis & nubilus dies.
 14 Sol in Scorpione & Fauonis spirat.
 13 Vergiliæ occidunt, ærisq; est cōtur-
 batio.
 12 Eadem, quæ prior, significatio, sed
 etiam pluit. (pluuus.
 11 Tauri cauda occidit, & Auster flat
 10 Scorpūs occidit, Aquilo flat, & in
 mari tempestas horrida.
 9 Vergiliæ occidunt.
 8 Centaurus occidit matutino.
 7 Scorpj dimidia cauda occidit.
 6 Sucule occidunt, gelidus flat Aqu-
 ilo, & alpera mari hyems.
 5 Vergiliæ & Orion penitus occidit.
 4 Arcturus occultatur et uehementes
 flant uenti.
 3 Cassiopea incipit occultari.
 PR. Orion & Aquila penitus occidunt
 uesperis, & fidicula exoritur.
 XXXI. NOVEMBER.
 KAL. Vergiliæ occidunt, pruina decidit
 matutino Arcturus occultatur, æ-
 risq; ad frigora fit conuersio.
 4 Venti spirant frigidi, & pluit.
 3 Fidicula exoritur matutino, & A-
 quilo flat. (imbres.
 PR. Auster & Fauonius flat, fiuntq;
 NON. Fidicula Sole exoriens apparet,
 Aquilo flat.
 8 Arcturus occidit matutino, & ne-
 bulosus est æ. (quilo flat.
 7 Vergiliæ & Orion occultantur, A-
 6 Turbidus & iolestus est æ.
 5 Clarū Scorpionis astrū, & hyema.
 4 Hyemis initium (lis ardo.
 3 Vergiliæ occultantur.
 PR. Media Scolonis stella emergit.
 ID. Vergiliæ & Orion occidit matutino.
 18 Scorpūs matutino occidit.
 17 Fidicula exoritur matutino, Vulturū,
 Auster & Boreas simul flant.
 16 Eadem, quæ prior, significatio. (nit.
 15 Tempuosa dies, Austerq; superue-
 14 Sol in gittario, Orion cū Fidicula
 exoritur, ærisq; tempestas existit.
 13 Tauri cornu cum Sole occidit, &
 12 Horrida tempestas. (flat Aquilo.
 11 Sucule cum Lepore occidunt matu-
 10 Gelida cadit pluuia. (tino.
 9 Tauri cornua occidunt.
 8 Initium hyemis, frigora incipiunt, ge-
 lidiq; cadunt rores.
 7 Sol in prima Sagittarij portione.
 6 Eadem, quæ prior, significatio.
 3 Canis occidit, austrina dies, & pluit.
 4 Canis occultari incipit, & nebulo-
 sus est ær. (flante pluit.
 3 Canis occidit matutino, & Africo
 PR. Orion occidit, Fauonius spirat, &
 Austro flante pluit.
 XXX. DECEMBER
 KAL. Perturbatio æris, flat Septentrio, &
 totus Orion occidit matutino.
 4 Canis occidit, uesperis Septentrio flat.
 5 Tempestuosa cum nubibus dies.
 PR. Sagittarius occidit, & flat Aquilo.
 NON. Per totā diē pluit, & flat Aquilo.
 8 Medium Scorpj emergit.
 7 Aquila exoritur, & Africus flat.
 6 Scorpūs totus emergit. (flat.
 5 Canis exoritur matutino, & Auster
 4 Vehemens Aquilo flat, caliginosum
 tempestatibus cœlum existit.
 3 Obscurum astrum, Septentrio &
 Cacias perflant.
 PR. Aquilo flat prior, grauis & pluuius
 subsequitur Auster.
 ID. Totus Scorpūs exoritur, Auster
 & Aquilo flant & pluit.
 19 Capella occidit.
 18 Auster & Aquilo perflant, & æris
 perturbatio existit.
 17 Eadem quæ prior significatio.
 16 Sol in Capricorno.
 15 Obscurum astrum, & uentorum cō-
 cursus et pugna.
 14 Capella exoritur.
 13 Aquila cum Capricorno moritur.
 12 Incipit flare Aquilo, superueniens
 Auster totum obtinet diem.
 11 Aquila exoritur uesperis.
 10 Capella matutino emergit.

FINIS.

ASILEAE IN OFFICINA HENRICHI
 PETRI, MENSE MARTIO,
 ANNO M. D. LI

Cardanus de libris proprijs fol: 86.
Nulla enim ratio efficacior inveniri potest, quam qua ex vrisq; contrarijs idem concludit

